This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Tämä on kauan vain kirjaston hyllyssä olleen kirjan digitaalinen kappale, jonka Google on huolellisesti skannannut, osana tavoitettaan tehdä maailman kirjatsaataville Internetissä.

Kirjan tekijänoikeussuoja on jo rauennut ja kirjasta on tullut vapaasti jaeltava. Vapaasti jaeltavalla teoksella ei joko koskaan ole ollut tekijänoikeussuojaa tai suoja on rauennut. Se, onko teos vapaasti jaeltava, riippuu kunkin maan lainsäädännöstä. Vapaasti jaeltavat teokset avaavat meille paluun menneisyyteen, menneisiin kulttuureihin sekä tietoon, joka muuten olisi vaikeasti löydettävissä.

Reunahuomautukset sekä muut lukijoitten lisäämät merkinnät on jätetty näkyviin kertomaan teoksen matkasta kustantajalta kirjaston kautta Internetiin.

Käyttöohjeet

Google on ylpeä saadessaan digitoida materiaalia yhteistyössä kirjastojen kanssa, ja tuodessaan vapaasti jaeltavaa materiaalia yleiseen tietoon. Vapaasti jaeltavat teokset kuuluvat yleisölle, ja Google toimii ainoastaan asianhoitajana. Koska työ tulee kalliiksi, Google on kuitenkin ryhtynyt toimenpiteisiin kaupallisen väärinkäytön estämiseksi, esimerkiksi rajoittamalla automaattisten kyselyjen suorittamista.

Käyttäjältä odotetaan:

- Rajoittumista vain yksityiskäyttöön
  Googlen teoshaku on tarkoitettu yksityishenkilöille, ja teosten kaupallinen hyödyntäminen on kiellettyä.
- Pidättäytymistä hakujen automatisoinnista
  Googlen hakujärjestelmien automatisoitu käyttö on kiellettyä. Jos hakujen tarkoituksena on saada materiaalia koneellisen kielenkääntämisen, optisen tekstintunnistuksen tai muun suuria määriä tekstiä vaativan sovelluksen kehittämiseen, ota yhteyttä Googleen. Google on edelläkävijä julkisesti jaeltavan materiaalin hyödyntämisessä ja voi ehkä auttaa.
- Lähdetietojen säilyttämistä
  Jokaiseen tiedostoon sisällytetty Googlen leima toimii muistutuksena projektista, ja auttaa etsimään lisämateriaalia Googlen teoshaun kautta. Älä poista merkintää.
- Varmistavan käytön laillisuuden
  Käytitpä teosta mihin tahansa, on muistettava, että käyttäjän on itse varmistettava käytön esteettömyys voimassa olevien säädösten kannalta. Ei pidä olettaa, että kirja on vapaasti jaeltavissa kaikkialla, jos se on sitä Yhdysvalloissa. Se, onko teos tekijänoikeussuojan alainen, riippuu maittain, eikä ole olemassa kattavaa ohjetta siitä, miten yksittäistä teosta voi missäkin tapauksessa käyttää. Ei pidä olettaa, että teoksen oleminen Googlen teoshaussa tarkoittaisi, että sitä voi käsitellä miten tahansa missä tahansa. Tekijänoikeussuojan rikkomukset voivat käydä kalliiksi.

Tietoja Googlen teoshausta

Googlen pyrkimyksenä on maailman tietojen järjestäminen ja niiden tuominen avoimesti kaikkien saataville. Googlen teoshaku tuo maailman kirjat lukijoitten ulottuville samalla kun se auttaa kirjailijoita ja kustantajia löytämään uutta yleisöä. Hakuja tämän teoksen täydestä tekstistä voi tehdä osoitteessa `http://books.google.com/`

TO THE MEMORY OF

LIEUT.-COL. JOHN SHAW BILLINGS

M.D., D.C.L., LL.D.

FIRST DIRECTOR OF

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

WHO BY HIS FORESIGHT ENERGY AND

ADMINISTRATIVE ABILITY

MADE EFFECTIVE

ITS FAR-REACHING INFLUENCE

"HE IS NOT DEAD WHO GIVETH LIFE TO KNOWLEDGE"

JOHN SHAW BILLINGS MEMORIAL FUND

FOUNDED BY ANNA PALMER DRAPER

LETTER SPINE only as shown — SK

AHLMAN

1 - 2
COPY 2

NIZ
1883-84

RUOTSALAIS-SUOMALAINEN

JA

SUOMALAIS-RUOTSALAINEN

SANAKIRJA.

TEHNYT

FERD. AHLMAN.

TOINEN, LISÄTTY PAINOS.

Edellinen osa: **Svensk-Finsk Ordbok.**

HELSINGISSÄ, 1883.

G. W. EDLUND, Kustantaja.

SVENSK-FINSK

ORDBOK,

UTARBETAD

AF

FERD. AHLMAN.

ANDRA, TILLÖKTA UPPLAGAN.

HELSINGFORS, 1883.
G. W. EDLUND, Förläggare.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
889937A
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R 1937 L

HELSINGFORS,

J. C. FRENCKELL & SON, 1883.

Förord till första upplagan.

Behofvet af mindre omfångsrika, praktiskt uppställda ordböcker från svenska till finska språket och tvärtom har blifvit alt mera kännbart i vårt land. Detta har föranledt utgifvandet af det lexikaliska arbete, som härmed utgår till allmänheten. Den ursprungliga planen för närvarande ordbok var uppgjord så, att densamma skulle i tvenne delar, nämligen en svensk-finsk och en finsk-svensk, innehålla de i begge språken allmännast förekommande och använda ord; att de för hvarje ord upptagna bemärkelserna på det andra språket skulle utgöra det minsta möjliga antal; att exempel och fraser för ordens användning inskränktes till högst få, samt att — — — begge delarne utgåfves i ett band — — — för den stora fördelen att hafva de begge i fråga komna språkens ordförråd samladt på ett ställe. — — — — — — — — — — — — — —

Finska språkets förnämligast genom tillägg af härledningsändelser, och det öfverhufvud särdeles regelbundet, uppkomna ordmassa har tillåtit i den finsk-svenska delen betydliga uteslutningar af ord, som lätteligen kunna infyllas med tillhjelp af några vinkar, som nedanföre skola gifvas, något som i den svensk-finska delen icke gerna kunnat ske med svenska språkets mera på en inre och således mindre ögonskenlig äfvensom icke så alldeles regelbunden utbildning sig grundande ordförråd. — — — — — — — — —

För en riktig insigt i detta lexikaliska arbetes ändamål och plan torde det äfven vara nödigt att för läsaren och begagnaren deraf anföra, att dermed åsyftas underlättande af läsning af både svensk och finsk på vanligt skriftspråk författad litteratur samt derjemte möjlighet för den det främmande språket icke mägtige att i det allmänna praktiska lifvet nödtorfteligen reda sig medels uppslående af ord för motsvarande begrepp, men ej så mycket en — — — vägledning för det främmande språkets rätta begag-

nande i skrift och ännu mindre tillfredsställandet af några lingvi stiskt vetenskapliga fordringar. Den enda afvikelsen häraf är den att i den finsk-svenska delen äfven upptagits sådana ord och be märkelser, som endast hafva tillämplighet för läsning af Kalevala

Med det altigenom praktiska målet för ögonen, har ordens ordningsföljd blifvit bestämd allenast på alfabetisk grund, utan afseende på härstamning och härledning, dock sålunda, att de medels sammansättning bildade orden, med undantag af de med prepostioner och andra vanligare partiklar sammansatta, äfven med fäst afseende på utrymmet för det mesta blifvit anordnade i ett textstycke under sammansättningens förra eller första del, der de utan svårighet igenfinnas.

Beträffande ordförrådet i den svensk-finska delen af ordboken bör anmärkas, att af ofvan antydd orsak, beroende på svenska språkets natur, utelemnandet af ord hufvudsakligen endast kunnat ske med från adjektiv bildade abstrakta substantiv på *-het* och *-lek* samt adverbier på *t*, äfvensom med från verb härledda substantiv på *-ing*, *-are (-rska)* och *-nde*, hvarföre ordförrådet, innehållande äfven en stor mängd ofta mindre nödiga främmande ord, kan sägas vara temmeligen fullständigt i denna del. Hvad åter vidkommer den finsk-svenska delen uti i fråga varande hänseende, har, såsom ofvan redan nämndes, möjligheten och tillåtligheten af orduteslutningar varit större. Sålunda hafva de af verbstammar bildade substantiv på *-ja (-jä)*, *-us (-ys)*, *-mus (-mys)*, *-minen*, *-nta (-ntä)*, *-nto (-ntö)* och *-na (-nä)* som oftast blifvit utelemnade, helst i det fall, att de skulle kommit att stå nära till stamverbet, såvida nämligen dessa ord icke hafva någon annan betydelse än den vanliga, som med ofvananförda ändelser utmärkes. På enahanda grund hafva äfven betydliga uteslutningar skett ibland följande ord, nämligen: af nomina bildade substantiv på *-nen*, *-ut (-yt)*, *-la (lä)*, *-us (-ys)*; af nomina bildade adjektiv på *-inen* och *-llinen*, *-kas (-käs)*, *-isa (-isä)*, *-mainen (-mäinen)* och *-ton (-tön)*; härledda verb på *-tan (-tän)*, *-elen*, *-ksin*, *-skelen*, *-skentelen*, *-kselen*, *-ksentelen*, *-hdan (-hdän)*, *-aisen (-äisen)*, *-in*, *-on (-ön)*, *-llan (-llän)*, *-nnan (-nnän)*, *-nnun (-nnyn)*, *-stan (-stän)*, *-stun (-styn)* och *-tun (-tyn)*, samt adverbier på *-sti*, äfvensom i några andra fall, der härledningsändelsen är i det nuvarande skriftspråket sällsynt. Läsaren behagade med afseende

bör observera nedanstående korta förklaringar; och han skall ej hafva någon svårighet att fylla det bristande i ordförrådet med en hel massa af i ordboken icke förekommande ord samt förstå betydelsen af dem såväl i deras sammanställning med de beslägtade orden som i deras sammanhang med öfriga uttryck i språksatsen.

Härledda substantiv med ändelsen *-ja (-jä)*, bildade från verb, beteckna den som verkställer eller utför den genom verbet uttryckta handlingen. Motsvaras mest af svenska subst. verbal. på *-are*.

Härledda substantiv med ändelsen *-minen*, bildade från verb, beteckna samma handling som stamverbet. Motsvaras af svenska subst. verbal. på *-nde*.

Härledda substantiv med någon af ändelserna *-us (-ys)*, *-mus (-mys)*, *-nta (-ntä)*, *-nto (-ntö)* och *-na (-nä)*, bildade från verb, beteckna verbets handling abstrakt och ofta äfven konkret samma handlings produkt; den sistnämnda är ändelse för dylika substantiv, som härledas från samma stam som vissa naturljud uttryckande, s. k. onomatopojetiska verb, hvilka åter slutas på *-ise*. *-ajaa (-äjää,) -hkaa (-hkää)* o. d. Motsvarande äro de svenska subst. verbal. på *-ing* och *-nde*.

Härledda substantiv på *-nen* och *-ut (-yt)*, bildade från substantiv, hafva betydelse af förminskning eller smekning.

Härledda substantiv på *-la (-lä)*, bildade från nomina, beteckna ställe, hem eller vistelseort.

Härledda substantiv på *-us (-ys)* eller *-uus (-yys)*, bildade af nomina, beteckna egenskapen af det, som stamordet betyder. Motsvaras af svenska subst. på *-het*, *-lek* och *-nad*.

Härledda adjektiv på *-inen*, bildade från substantiv, beteckna det, som tillhör, är gjordt eller består af, innehar eller innehåller det, som stamordet tillkännager. Motsvaras oftast af svenska adj. på *-ig* och *-lig*.

Härledda adjektiv på *-llinen* bildade af nomina, beteckna egande, tillhörighet eller egenskap af det, som stamordet betyder. Hafva sin motsvarighet ibland svenska adj. på *-ig* och *-lig*.

Härledda adjektiv på *-kas (-käs)*, bildade af substantiv, beteckna att något är utrustadt eller försedt med eller har rikedom på det, som stamordet betyder.

Härledda adjektiv på *-isa (-isä)*, bildade af substantiv, hafva någon af de betydelser, som adjektiven på *-inen* och *-kas*.

Härledda adjektiv på *-mainen* (*-mäinen*), bildade af nomin
beteckna att något liknar det, som stamordet betyder. Motsvar
af svenska adj. på *-aktig* och *-lik*.

Härledda adjektiv på *-ton* (*-tön*), bildade af substanti
beteckna att någon eller något är utan eller har brist på de
som stamordet betyder. Motsvaras af svenska adj. på *-lös*, *-fr*
— Hit höra äfven från verb bildade adjektiv på *-maton* (*-mä*
tön), betecknande förnekning af betydelsen i verbets participium

Härledda verb på *-tan* (*-tän*), bildade af verb, beteckn
att låta göra det, som stamordet betyder, eller att förorsaka e
sådant görande.

Härledda verb på *-elen*, bildade af verb, betyda att fort
farande, efterhand, småningom eller vanligtvis göra det, som stam
ordet betecknar.

Härledda verb på *-ksin*, bildade af verb, beteckna et
görande i smått eller i sakta mak af det, som stamverbet betyder

Härledda verb på *-kselen* eller *-ksentelen*, *-skelen* elle
-skentelen, hafva en betydelse, som utgör förening af hvad de på
-ksin oeh *-elen* utmärka.

Härledda verb på *-hdan* (*-hdän*), *-aisen* (*-äisen*), bildade
från verb, beteckna ett görande i hast eller en gång af det,
som stamordet betyder.

Härledda verb på *-in* och *-on* (*-ön*), bildade från verb,
beteckna ett oftare eller starkt görande eller ock i någon viss grad
skeende af det, som stamordet betyder.

Härledda verb på *-llan* (*-llän*), bildade af verb, beteckna
ett hastigt och lätt eller kraftigt görande af det, som stamordet
betyder.

Härledda verb på *-tan* (*-tän*), *-nnan* (*-nnän*), *-stan* (*-stän*),
bildade af substantiv, beteckna att vara en sådan som stamor-
det betyder, eller ock att förse eller utrusta med det, som stam-
ordet utmärker.

Härledda verb på *-stan (-stän)* och *-nnan (-nnän)*, bildade af
adjektiv, beteckna ett görande eller förändrande till det, som
stamordet betyder.

Härledda verb på *-un* (*-yn*), *-udun* (*-ydyn*), och *-stun* (*-styn*),
bildade både af nomina och verba, beteckna att låta sig undergå
eller inlåta sig i den handling, som stamverbet utmärker, eller

ock att gifva sig eller råka i det läge, som nominalstammen betecknar.

Den adverbiala ändelsen *-sti* betyder detsamma som de svenska adverbiernas *t* och *-en*, beroende på stamadjektivets betydelse.

Rörande den öfriga redaktionsutstyrseln torde ej något vidare behöfva anmärkas uti den svens-finska delen: verben äro upptagna i infinitivus, nominas genus är utsatt o. s. v., alt på det i lexikaliska arbeten brukliga sättet. En i ögonen fallande afvikelse från det i ordböcker nu för tiden vanliga är deremot i andra delen, att icke verbens infinitiv, utan deras 3:dje person singularis af indikativens presens är utsatt. Härom var lång tvekan, men då det i alla afseenden gälde att hushålla med utrymmet och den ena af de begge för finska verbs themata nog behöfliga formerna måste uppoffras, skedde sådant med infinitiven, emedan dock upptagandet af 3 pers. pres. bör anses vara mera praktiskt och vanligast lättare leder till de öfriga böjningsformerna. Der det för de i detta fall så ofta ingripande konsonantförändringarna varit alldeles nödvändigt, hafva jemväl några infinitiv upptagits med hänvisning till den form, hvarunder verbet bör sökas.

En annan omständighet, som i den finsk-svenska delen äfven kan anses som brist, är den, att der icke alltid utsättes nominets genetiv, som för ordstammens finnande är så nödvändig i bredd med nominativen. Denna inknappning har visserligen till en del föranledts af det trångt utmätta rummet, men äfven till annan del härrört deraf, att genetivens utsättande i många fall icke är så absolut nödvändigt, som det kunde tyckas. Det råder en så sträng regelbundenhet i de finska nominas genetivbildning, att en hvar, som icke utan all kunskap i språkets ordböjningslära och läran om konsonantförmildringarna företager sig att begagna ordboken, torde ganska lätt hjelpa sig, med ihogkommande blott af följande anvisningar:

nomina på *-e* och i de flesta fall på *-as*, *-es* och *-is* äro kontrakta och hafva derföre sin genetiv på *-een* samt *-aan*, *-een* och *-iin*, derest ej annan genet. är utsatt;

de på *-i* hafva genet. antingen på *-in* eller *-en*, och är ej något vidare angifvet, så är det *-in*, hvilket också eges af främmande dylika ord;

de på *-in* hafva genet. på *-imen*;

finska eller förra delen nu till en början utgifves särskildt, h
sin orsak deri, att något annat svenskt-finskt lexikon för närv
rande ej finnes tillgängligt i bokhandeln. Detta frångående af a
betets plan för tillfredsställandet af ett allmänt behof för stund
gäller sålunda blott tills vidare eller till dess den finsk-svensk
delen, hvars tryckning också redan begynt, hinner utkomma, hva
efter begge delarne såsom ett helt komma att hållas allmänhet
till handa. Till denna tidpunkt vill undertecknad äfven uppskjut
hvad särskildt angående förändringar med den finsk-svenska dele
af arbetet kan vara nödvändigt att meddela läsaren, och förbehålle
sig derföre härmed att då få i ett skildt förord till nämnde d
lemna erforderliga upplysningar.

Helsingfors i Januari 1883.

Ferd. Ahlman.

Tillägg och rättelser.

Sid. 1. Efter ordet *Abnorm* tillägges: **Abnormskola**, f. aistinvajaalliskoulu

" " Till exempel efter *Absolvera:* enskildt absolverad, salaripin käynyt.

" " Åt *Acklamation* gifves äfven bemärkelsen: yhteis-äännöstys.

" 2. För *Ackuschementsafdelning* bör bemärkelsen heta: lapsenpäästö- l. synnytys-osasto.

" " Tillägges: **Ader**, m. aateri, atranmaa.

" " " **Adpertinens**, n. tilustus, sivu- l. osakappale, sivuetu.

" " För adjunkt ex officio bör betydelsen heta: virallinen l. virka-apulainen.

" 3. För *Afblåsa* (landtdag) gifves bem: julistaa päätetyksi l. päättyneeksi.

" 4. *Afdrag* bör äfven heta: poisveto; (i tryck) vedos (-ksen).

" " *Afdraga*: (boktr.) vetää l. painsa arkki, ottaa l. vetää painannes, ottaa vedos.

" " Tillägges: **Affirmativ**, a. myöntö- l. väittöperäinen, myöntömääräinen.

" 5. *Afföra* bör få bem.: panna poisluvun: (från rulla, förslag) poistaa, erottaa.

" " *Afföring* bet.: poisluku, lopullinen laskuun-pano.

" " Åt *Afhugga* gifves bem.: lyödä l. hakata poikki l. pois.

" " *Afhysa:* (hemman) yhdistää, häätää, panna yhteisviljelykseen.

" 6. Tillägges: **Afkommendera**, v. a. komentaa erilleen.

" " *Afkorta*: (rester, skatter) pyyhkiä pois, poiskirjoittaa.

" " *Afkortningslängd* bör få bem.: pyyhkimisluettelo.

Sid. 7. *Afmönstring* bör bet.: päästö- l. erokatsastelu; päästö.

" " *Afrad* får äfven bem.: tuotevero; voura.

" 9. *Afskrifva* (i räkning) bör få bem.: poistaa laskusta l. tilistä.

" " *Afsluta;* a. köp, päättää kauppa; a. bok, tehdä tilinpäätös, laskea tili umpeen.

" 10. *Afsticka;* (karta) jäljentää, pistellä.

" " *Afsäga sig;* äfven: sanoutua pois.

" " *Afsägelse;* äfven: poissanoutuminen.

" " *Afsöndra;* (jord) palstata.

" 11. Tillägges: **Aftrumma**, v. a. (sågblock) katkoa, katkouttaa.

" " *Aftryck;* äfven bem.: jäljentäpainos.

" " *Afträda;* tillägges: (från hemman) lähteä.

" " Tillägges: **Afträdare**, m. lähtijä.

" " *Afträde;* tillägges: (från hemman) lähtö: **afträdessyn**, m. lähtökatselmus; af- och tillträdessyn, lähtö- ja tulokatselmus.

" " *Afvel;* (afkastning från jord) tuote.

" " *Afvika;* exempel: afvika från lag, poiketa laista; a. från orten, paeta paikkakunnasta.

" " *Afvita* får äfven bem.: vähämielinen.

" " *Afvittra;* (bo) äfven bem.: osingoittaa, osingoita (-tsen).

" " *Afväga;* för vaakittaa läs vaakita (-tsen).

" 12. *Ajournera;* bem.: keskeyttää toistaiseksi, siirryttää.

" " Under *Aktie* tillägges: **Aktieteckning**, f. osakkeen-otto, osakekirjoitus.

" " *Aktor*: äfven bem.: virallinen syyttäjä.

" " *Aktorat;* bem.: virallinen syyte.

Sid. 18. *Allmänning*; äfven: yhteikkö.
» » *Allodialsäteri*; äfven bem.: aldisäteri.
» 14. *Amandement*; äfven bem.: muutos-ehdotus.
» » *Ambulatorisk*; amb. skola, kiertokoulu.
» 15. Under *Anatomi* tillägges: **anatomieprosektor**, m. anatomianneuvoja.
» » *Anciennitet*; äfven: virkaikä-oikeus, virkaikä.
» 16. *Anhängig*; äfven: vireessä l. vireellä (oleva).
» » *Anklagelse*; äfven: syyte.
» 17. Under *Anmärkning* tillägges: **anmärkningsmål**, n. oikaisuasia.
» » För *Anordning* står bet.: maksonmääräys; läs: maksumääräys.
» 18. *Anslag* bör få betydelserna: (tillkännagifvande) tiedoksi-pano, ilmoitus, julkinaulaus; (stämpling) salahanke, hanke.
» » *Anställa*; a. åtal, ajaa syytettä, syyttää.
» » *Anställning* får äfven bem.: toimipaikka.
» » Under *Ansvar* tillägges: **ansvarsfrihet**, f. vastuunvapaus, tilinpäästö: — **-spåstående**, n. edesvastauksen vaatimus; — **-skyldighet**, f. vastuuvelvollisuus; — **-ssumma**, f. vastuusumma.
» 19. *Antiqvitet*; äfven: muinos (-ksen).
» 20. *Arbiträr*; får äfven bem.: arviomääräinen.
» » Under *Areal* tillägges: **arealmått**, n. pintamitta.
» » Under *Arf*: **arffallen**, a. periväinen, perintöoikeudellinen; — **-sfall**, n. periminen; *arfsrätt*; rättare: perimys-oikeus.
» 21. Under *Arrende* tillägges: **arrendetid**, f. vourakausi, arentiaika.
» 22. Tillägges: **Assignant**, m. osotuksen-antaja.
» » *Assignation*; äfven: osotus.
» » *Assignera*; bet.: antaa osotus.
» 23. För *Attack* äfven: vieska.
» » *Autentisk*; bem.: oikeaperäinen.
» » *Avisbref*; bem.: tietokirje.
» 24. Står *Backsittare*; läs: *Backstugusittare*; äfven bet.: mökkiläinen.

Sid. 25. Efter *Bana* kommer: **Banafdelning**, f. rataosasto; **bandirektör**, m. ratatirehtööri.
» » Tillägges: **Banderol**, m. leimaside.
» » Under *Bane*: **banesår**, n. kuolinhaava.
» » *Bank*; — — — (uppkastad) keidas (-taan), pankka.
» » *Bankrevision* bör heta: pankintarkastus.
» 27. Tillägges: **Beakta**, v. a. ottaa huomioon l. lukuun, tarkata.
» 30. *Behållning*; äfven: säästymä.
» » *Behörig* skall hafva bemärkelserna: asianmukainen, tarpeenmukainen, oikeellinen, laillinen, kohdallinen; (värdig, kompetent) mahdollinen.
» » *Beifra*; första bet.: saattaa syytteesen.
» » *Beifran, d-nde*; första bet.: syytteesen-saattaminen.
» 31. Tillägges: **Belgmord**, n. kohtusurma.
» » *Bemötande*; första bem.: vastaselitys.
» 32. *Benådningsbref*; bem.: armotuspäätös.
» » *Bepröfva*; till först bet.: harkita (-tsen).
» » *Bepröfvande*; till först: harkinto.
» » *Bereda*; (ärenden) valmistella.
» » *Beredning*; äfven bem.: valmistelu, -leminen; under: — **-sutskott**, n. valmistelu-valiokunta.
» 33. Uttrycket med berådt mod bör ej stå under ordet *Beråd*, utan under ett särskildt ord **Berådd**, a. part., och återgifvas med: vakaalla aikomuksella, uhallansa.
» 34. Under *Besigtning* tillägges: — **-släkare**, m. katsastuslääkäri.
» » *Besittning*; första bem.: hallitus.
» » Tillägges: **Beslutanderätt**, m. päätös- l. päättämis-oikeus, päätöntövalta.
» 35. *Bestraffning*; till först bem.: rankaiseminen, rankaisu.
» » *Bestånd*; ordet *ryhmänen* rättas till: ryhmänne (-nteen).
» 36. *Besuten*; (om lägenhet) itseperäinen, asukasta kannattava.
» » *Besutenhet*; kannattavaisuus, itseperäisyys.

Sid. 36. Tillägges: **Besvärsväg**, m.; i b., valituksen kautta, valituksella.
" " Åt *Betalningsgill* bemärkelserna: maksunpakon-alainen, maksun-alainen.
" 38. Under *Bevillning* tillägges: **bevillningskomité**, f. suostuntavero-komitea; — n. pl. **-smedel**, suostuntavarat; — **-skyldig**, a. suostuntaverollinen; — **-stitel**, m. suostontavero-luokka.
" " *Bevis;* äfven: näyte.
" " *Bevisning;* äfven: näytös, näytökset, todisteet.
" " *Bevisningsmedel;* äfven: todistin.
" " *Beväringspersedlar;* bem.: aseituskappaleet, varukset.
" " *Biaftal;* bet.: sivupuhe, syrjäsopimus.
" 41. Tillägges: **Biträdande**, a. part. apulais-.
" 43. Under *Blind:* **blindbotten**, n., **-tak**, n. salalaipio.
" 47. *Bodrägt* skall hafva bem.: pesänkavallus.
" " *Bofast;* bem.: vakaa-asunnollinen, vakaasti asuva.
" 48. *Boj;* heter äfven: tupuri.
" " Till *Bok* exemplet: föra b., pitää kirjaa.
" 49. Under *Bol* tillägges: **bolåker**, m. kotipelto.
" " *Bolagsman;* äfven: yhtiöläinen.
" " *Bonde;* bem.: talollinen, talokas, talonpoika.
" " *Bondestånd* bör heta: talollisl. talonpoikaissääty.
" 50. *Borgare* bör föregå *Borgen.*
" 53. *Brista;* brister åt eden, ei voi tehdä valaa; brister åt redovisning, ei kykene tilliin.
" 54. *Bruk;* (nyttjande) käyttö, käyttäminen; (sed) tapa, käyttötapa.
" 55. *Brutto;* äfven bem.: koko.
" " Under *Bråd;* **bråddöd**, m. äkkikuolema.
" " *Brådskilnad;* äfven: pikaistus.
" 56. *Bränsare;* (för gasåga o. d.) liekitin (-ttimen).
" 57. *Bröstvärn;* jemväl: etuvaruste.
" " *Budget;* bét.: tulo- ja menoarvio.
" 59. Under *Bål*, n. tillägges; **bålbränna**, v. a. polttaa lavalla.
" " *Båtfolk* bör komma näst efter *Båtfart.*

Sid. 59. *Båtsman* bör heta: laivamies, merisotilas; puosmanni, pursimies.
" 61. Under *Börd* står: perikanta-unastus; läs: perikanta-lunastus.
" " *Bördsfri* bör heta: sukulunastuksesta vapaa.
" " Under *Bördsrätt* tillägges: **Bördsrättshemman**, n. sukuoikeus- l. perintöoikeus talo.
" " Under *Börs* tillägges: — **-notering**, f. pörssimääräys, pörssin kurssimääräys.
" 62. *Ceremoniel;* äfven bem.: juhlamenojen ohjeet.
" " *Certeparti;* äfven: rahtisopimus.
" " *Certifikat;* bör få bem.: varmistuskirja, serttifikaatti.
" " Tillägges: **Cessionant**, m. tavaranluovuttaja.
" " *Chaussée* heter äfven: kivitie.
" 63. *Creditera;* tillägges äfven bet.: menouttaa.
" " *Curam-gerens;* fullständigt: kirkkoherran-viran hoitaja.
" 64. Under *Dag* tillägges: **dagteckna**, v. a. päivätä.
" " Under *Datera* står: päivättää; läs: päivätä.
" " *Debitera;* äfven: tulouttaa, panna vastattaviin.
" " *Debitering* bör hafva bemärkelserna; maksettavaksi l. vastattaviin pano l. paneminen, tuloutus.
" 66. För *Decharge* står: edesvastausvapaus; läs: vastuunvapaus.
" " *Decimera;* (fig.) harventaa.
" " *Deducera;* (protokoll) laatia, valmistaa.
" " *Delegation;* äfven: valtuuskunta.
" " *Delgifva* föres under *Del* och får bem.: antaa tiedoksi.
" 67. *Delningsinstument;* läs: *delningsinstrument.*
" " Tillägges: **Dementera**, v. a. ilmoittaa vääräksi, oikaista.
" 69. Tillägges: **Detektiv**, a.; d. polis, etsivä poliisi, salapoliisi.
" 70. *Diarium;* äfven: asialuettelo.
" 71. *Diplom;* äfven: jäsenkirja.
" 72. *Dissenterlag* bör föregå *Dissenters.*
" 78. *Division;* jaosto i st. f. osasto.
" " Tillägges: **Dossera**, v. n. se Dossera.

Sid. 74. Under *Dom* tillägges: **domsrätt**, m. tuomiovalta.
» » Under *Domare* tillägges: **domareregel**, f. tuomarin-ohje.
» » 1 spalten näst sista raden står: tuomarinvalta; läs: tuomarivalta.
» » Står *Donationsbondo*; läs: *donationsbonde*.
» 75. Efter ordet *vaikuttavan* å spalt 2 rad 20 tillägges: l. olevan.
» 76. *Drifva*; (utöfva) äfven: harjoittaa.
» 77. Efter *Dryckenskap* ordet: **dryckenskapslast**, m. juoppous- l. juopumuspahe.
» » *Dråp*; först: tappo.
» 78. För *Dubb* står: kasa; läs: kara.
» 79. *Dupplett*; äfven: kaksoiskappale, dupletti.
» 82. *Dörr*; inom lykta, öppna dörrar, suljetuin, avoimin ovin.
» 84. *Efterlysa*; äfven: kuuluttaa etsittäväksi.
» » *Efterlysning*; jemväl: etsimiskuulutus.
» 85. Under *Ego* tillägges: **egobeskrifning**, f. tilusselitys; **egoliqvid**, m. tilusvuoritus; **egolott**, m. tilus-osa, maaosuus; tiluspalsta; **egoskifte**, n. tilusjako; tiluspalsta; **egostyckning**, f. tilusten lohkominen.
» 86. *Ekonomi*; äfven bet.: talous; tillägges: **ekonomiemål** l. **ärende**, n. talous-asia; — **-utskott**, n. talous-valiokunta.
» » *Ekonomisk*; e. besigtning rätt, taouskatselmus, -oikeus.
» 87. *Elementarläroverk* bör föregå *Elementarskola*.
» 88. Tillägges: **Emission**, f. ulos-anto, levitys.
» » Under *En* exemplet: en för begge (alla) och begge (alla) för en, kumpikin (kukin) omasta ja toisensa (toistensa) puolesta, yhteisesti ja kumpikin (kukin) toisensa puolesta.
» » Tillägges: **Endemisk**, a. kotoperäinen.
» 89. *Enlighet*; e—en med originalet bestyrka, yhtäpitäväksi alkuperäisen kirjan kanssa todistavat.

Sid. 89. *Enrollera*; äfven: panna sotaväkeen.
» 90. *Envig* bör få bem.: **kaksintaistelu**, kahdenkamppaus.
» » Tillägges: **Epizooti**, f. loisiotauti; eläintauti.
» 92. Under *Evident* står: imiselvä, läs: ilmiselvä; och tillägg: ilmeinen.
» » Under *Examinera*, tillägges: examinerad, tutkinnon käynyt, tutkittu.
» » Tillägges: **Exekutiv**, a. toimeenpanollinen. toimeenpantava, ulosotto-voimainen; e. åtgärd, ulosotto- l. täytäntötoimi; e. myndighet, toimeenpaneva viran-omainen.
» » *Exekutorial* bör få bet.: ulosotto- l. toimeenpano-kirjat.
» » *Expedition*; tillägges: (utfärdad handling) toimituskirjoitus l. -kirja.
» » Tillägges: **Expert**, m. asiantuntija, keinotaitaja.
» 93. *Expropriation*; äfven: pakkolunastus: tillägges: — **-ślag**, m. pakkoluovutus-laki.
» » *Expropriera*; bem.: pakkoluovuttaa l. -lunastaa.
» » *Extrajudiciel*; bör heta: lainsyrjäinen.
» » *Extrajudicialiter*; bör heta: syrjässä laista, lainsyrjäisesti.
» » *Fackskola*; äfven: erityiskoulu.
» 96. *Fartyg*; äfven bet.: laiva.
» 97. *Fastighet*; står: kiinteimistö, ändras till: kiinteistö; tillägges: fastighetsegare, -innehafvare, kiinteistön-omistaja, -haltija.
» » Under *Fattig* tillägges: **fattigafgift**, f. vaivaismakso l. -raha; *fattighjon*, äfven: vaivaishoitolainen; **fattigvårdssamhälle**, n. vaivaishoito-yhdyskunta.
» 99. *Fideikommissarie*; äfven: sääntöperillinen.
» » *Filial*; äfven: haara-; tillägges; f. afdelning, haaraosasto; f. rörelse, apu- l. haarallike, vierilliike.
» 101. Under *Fix* tillägges: **fixpunkt**, n. määräys- l. ohjekohta.
» » Tillägges: **Flöta** m. fl., se **Flotta** m. fl.

Sid. 101. *Folio*; bör heta: lehti; (pagina) sivu; tillägg: **foliosida**, f. lehtisivu.
" " *Fondpapper*; äfven: arvopaperi.
" " Tillägges: **Fondera**, v. a. vakauttaa; f — dt lån, vakautettu laina.
" " Under *Fors* tillägges: **forsstyrman**, m. koskenlaskija.
" 109. *Forum*; äfven: oikeuspaikka.
" 114. *Fredsdomstol*; äfven: sovintooikeus.
" 115. Tillägges: **Frida**, v. a. varjella.
" 117. Tillägges: **Frånhända**, v. a. riistää, ottaa pois. — **Frånvinna**, v. a. voittaa (jkulta); saada (jatkin).
" 118. Under *Frälse* tillägges: **frälsenatur**, f. relssinluontoisuus; af f., relssinluontoinen.
" 119. *Fullföljа*; äfven: ajaa perille.
" 120. Tillägges: **Fundationsbref**, n. perustus- l. perustamiskirja.
" 121. Under *Fyllnad* tillägges: **fyllnadslängd**, m. (milit.) täydennysluettelo.
" " *Fyndighet*; äfven: (om bergart) annollisuus; (det funna) löydös.
" " *Fyr*; äfven: (fyrapparat) valol. tulituslaite; (fyrbåk) tuli- l. valomajakka; — tillägges: **fyrinrättning**, f. (apparat) tulituslaite; (verket) majakkalaitos.
" 121. *Fyrning*; bem.: tulitus; tillägges: **fyrningstid**, m. tulitus- l. valaistus-aika.
" 123. Efter *fångvård* tillägges: **fångvårdsstyrelse**, f. vankeinhoito-hallitus.
" 124. Under *Fängelse* tillägges: **fängelsebrott**, n. vankihuoneen murtaminen; vanginpääst.-rikos.
" 125. Under *Färg* tillägges: **färgblind**, a. värisokea.
" 126. *Fästehjonen*; äfven: kihlakumppanit.
" 127. *Förafskeda*; till först bem.: palveluksesta erottaa.
" 128. *Föranleda*; först: antaa aihetta, aiheuttaa.
" " Under *Förare*; — **-boställe**, n. kuljettajan- l. majoittajanvirkatalo.

Sid. 129. Under *Förbrukning* tillägges: **förbrukningsartikel**, m. nautinto- l. kulutus-aine l. -tavara.
" 130. *Förbrytaro*, läs: *Förbrytare*.
" 131. *Förebåra*; bet.: väittää; uskotella.
" " *Förebärande*; äfven: väitelmä; (tomt) uskottelu, veruke.
" 133. Förenings- och säkerhetsakt bör hellre heta: yhdistys- ja vakuuskirja; — **föreningsspanmål**, m. suostumusjyvät.
" " *Föreställning*; (filos.) äfven: mielle (-lteen).
" 134. *Författning*; (en stats) till först: valtiomuoto, perusääntö (konstitution).
" 136. *Förhyra*; äfven: antaa vuoralle; (sjöfolk) pestata.
" 139. *Förmildra*: lieventää; *förmildring*: lievennys.
" " *Förmyndarenämnd*: hellre: holhous-lautakunta, holhukunta.
" 140. *Förolämpa*; först: solvata; *förolämpning*; först: solvaus.
" 142. *Förskrifning*; äfven: sitoumuskirja.
" " Under *Förslag* tillägges: **förslagsram**, n. ehdotussija; vaalisija.
" 145. *Försvåra*; fogas: försvårande omständighet, raskauttava asianhaara.
" " Tillägges: **Försändelse**, f. lähete, lähetys.
" 148. *Förverka*; äfven: rikkoa; f. lif och gods, rikkoa henki ja omaisuus.
" 149. Efter **Föröfva** står på följande rad: **roka**; läs: **Föröka**.
" 150. *Galler*; äfven: kaide, aidake.
" 152. *Generalstab* bör få bem.: yleisesikunta.
" " *Genomdraga*; (handlingar) yhdistää siteellä.
" " *Genstämma*; äfven: haastattaa vastaan; tillägges: **genstämning**, f. vastahaasto.
" 154. Under *Gerning* tillägges: **gerningsort**, m. rikospaikka.
" " Tillägges: **Geschworner**, m. vuorityön-valvoja, gesvorneri.
" 162. *Groddkorn*; äfven: itiö.
" 168. **Grund**; fri g.; äfven: ehdoton ala.
" " *Grundränta* bör hafva bet.: pohjavero.

Sid. 165. Vid *gränsskilnad* står: välirra; läs: väliraja.
» 168. Under *Guvernör* tillägges: — **-sembete**, n. kuvernöörinvirka; (embetsverket) kuvernöörinvirasto.
» 169. *Gård*; första bet.: kartano.
» 170. Under *Gälla*; g – n d e lag, voimassa oleva l. voipa laki; g—n d e t i d e r ä k n i n g, noudatettava ajanluku.
» 170. Under *Gård* tillägges: **gärdehö**, n. veroheinät.
» 171. *Gästning*; o l a g a g. laiton majailu l. majanpito.
» 174. Vid *Halsjern* står: kaularaudat (pl.); läs: kaularauta.
» 175. Under *Hamn* tillägges: **hamnumgälder**, m. pl. satamamaksot.
» 180. Tillägges: **Helsovård**, m. terveyden- l. terveyshoito; — **-vårdsnämnd**, m. terveys-hoitokunta.
» » *Hemgång*; äfven: kotoylläkkö.
» » *Hemställa*; äfven: esittää, ehdottaa.
» 185. Efter *Hjertsprång* kommer: **hjertsten**, m. napakivi.
» » Under *Hjord* tillägges; **hjordavall**, m. karjalaidun, karjan syöttömaa.
» 186. Under *Hof* tillägges: **hofläger**, n. hovitila.
» 188. *Hornblende*; äfven; sarvikiille (-lteen).
» » Under *Hufvud* tillägges: **hufvudaftal**, n. pääpuhe l. -sopimus; **hufvudränta**, f. varsinais- l. urkovero; **hufvudtitel**, m. pääluokka.
» 190. Under *Hund* tillägges; **hundskatt**, m. koiravero.
» 191. Under *Huru* bör komma: h. många. kuinka monta, montako; h. mångte, kuinka mones, monesko.
» » Under *Hus* förekommer; *husbehofsbränning*; läs: **husbehofsbränvinsbränning**; tillägges: **husbondevälde**, n., **-makt**, f. isäntävalta, isännyys; **husransakan**, **-visitation**, f. huone- l. kotietsintö, huonetutkinto.
» 196. Vid *Hyrestid* står: vourakausi-aika; läs: vourakausi l. -aika.

Sid. 196. Under *Håll* tillägges: **hålltorlängd**, m. hollivuoro-luettelo.
» 200. Under *Här*, m. tillägges: **härväsende**, n. sotaväki-laitos, sotalaitos.
» 207. *Illbragd*; äfven: ilkityö l. -teko.
» 208. Under *Immission* tillägges: **immissionsbref**, n. imissioni- l. sijoituskirja.
» » Står: **Imperial**, a. keisarillinen; m. (guldmynt) imperiaali. Läs: **Imperial**, m. guldmynt. **Imperiel**, a. keisarillinen, keisarin.
» 209. Tillägges: **Imputabel**, a. syyntakeinen.
» 210. *Indelningshafvare*; äfven: jaotuspalkan-nauttija; *indelningshemman*: veropalkka-talo.
» » Vid *Indelt* fogas: i. h e m m a n, palkaksi annettu talo; i. l ö n, äfven: jaotettu l. jaotuspalkka.
» » Tillägges: **Indicium**, n. todistus-aihe.
» » *Indrifva*; äfven: pakota.
» 211. *Införa*; tillägges (bringa till stånd) panna toimeen, asettaa.
» » *Införsel* (lagt.); äfven anekki.
» 212. *Ingress*; bör få bem.: alkujohto, johdatus, johdesanat.
» » *Inhemta*; (fig.) äfven: havaita (-tsen); (införskaffa) hankkia.
» » *Inhibera*; äfven: peräyttää.
» » *Inhibitorial*; äfven; peräytys.
» » Under *Inkomst* tillägges; **inkomstbevillning**, f. tulo-suostuntavero.
» 214. Tillägges: **Inmutning**, f. valtaus, valtaaminen; — **-srätt**, m. valtaus-oikeus.
» 215. *Inrymma*; (kameralt.) äfven: sijoittaa, tiloittaa.
» » *Inrymning*; (kamer.) äfven: sijoitus, tiloitus.
» 218. Tillägges: **Insmugla**, v. a. tuoda luvattomasti l. salaa maahan l. sisään.
» » **Insmugling**, f. luvaton maahan-tuonti, salatuonti.
» » *Inspektor* och *inspektör* böra få bet.: tarkastelija.
» » *Instruktör*; får bem.: harjoitus-opettaja, harjoittajamies, ohjaaja, neuvoja, instruhtööri.

Sid. 218. *Interlokutoriersolution*; äfven: vilipäätös.
" 219. *Intimation*; tiedoksi-pano, julkinaulaus, julistus.
" " *Intimera*; tiedoksi panna, julki naulata, julistaa.
" " Efter *Intressent* fogas: **intressentskifte**, n. väljako, osakasjako.
" 220. *Inventarium*; äfven: kalustokirja; tarvekalu l. -kapine.
" 221. *Invändning*; äfven: väliväite.
" 222. *Iteration*; äfven: jälleenlankeemus; tillägges; **iterationsskrift**, f. audistuskirja.
" " Under *Jagt* tillägges: **jagträtt**, m. metsästys-oikeus.
" 223. *Jemngod*; äfven: tasa- l. saman-arvoinen.
" 224. Tillägges: **Jetton**, m. jettoni, vapaalippu.
" 225. *Jordransakning*; äfven: maakirja-tutkinto.
" " *Judiciel*; äfven: oikeudellinen; j. **myndighet**, oikeusvirasto.
" 226. *Justera*; till först: tarkistaa.
" " *Justering*; till först: tarkistus; tillägges: **justeringsman**, m. tarkistaja; — **-sverk**, n. mittainvakaus-laitos.
" 230. Under *Kappe* tillägges: **Kappeland**, n. kapan-ala; **geometriskt** k., mitta-kapanala.
" 231. Tillägges: **Kartasigillata**, f. karttapaperi.
" " **Kartlägga**, v. a. kartalle panna l. ottaa, kartoittaa.
" " *Kasern*; äfven: majasto.
" " Under *Kassa* tillägges: **kassaföralag**, m. kassa-arvio, kassatili; **kassainventarium**, n. kassaluettelo.
" 233. Under *Ked* tillägges: **kedlängd**, m. vitjaväli.
" " Tillägges: **Kellist**, m. käyriliista.
" 235. Under *Kleresi* tillägges: **kleresilägenhet**, f. kirkollis- l. papillistila; **klereseistaten**, m. papiskunta.
" 238. Tillägges: **Kläm**, m. ponsi (-nnen), solmos (-ksen), pääkohta.
" 241. *Kodicill*; äfven: lisäkirja.
" " Tillägges: **Kodifiera**, v. a. koota lait yhteen.

Sid. 241. Tillägges: **Kodifikation**, f. lakien yhteenkokoominen.
" 244. Vid *Kommunikation* ändras kulkuneuvo till kulkulaitos; tillägges: **kommunikationsfond**, f. kulkulaitos-rahasto; — *komm. resolution*, äfven: vastuunvaadinta-päätös.
" " *Kompetens*; bem.: pätevyys, hakukelpoisuus, kelvollisuus.
" " *Kompetent*; pätevä, kelpaavainen, hakukelpoinen, hakuvaltainen.
" 245. *Kompromiss* får bet.: valio-oikeus, kompromissi.
" " *Kompromissarie*: valiotuomari, kompromissinjäsen.
" 246. *Konsolidera*; äfven: vakauttaa.
" 247. Tillägges: **Konsultativ**, a. neuvotteleva.
" 248. *Kontrasignation*; bem.: varmennus, nimellä-vahvistaminen.
" " *Kontrasignera*; bem.: varmentaa, nimellänsä vahvistaa.
" " Tillägges: **Kontumaciedom**, m. yksipuolinen tuomio.
" " *Konvention*; äfven: sovintokirkirja; (förening) suostumus.
" 249. Tillägges: **Konvertera**, v. a. (en skuld) muuntaa, muuttaa; (geom.) esiverrata.
" " Under *Koppar* tillägges: **kopparafrad**, m. vaskivero.
" 250. *Korn*; (mynts) arvo, pelkkyys, hienous.
" " *Korrespondens*; äfven; kirjeily; tillägges: — **-skort**, n. kirjekortti.
" " *Korrespondera*; äfven: kirjeillä.
" 252. Under *Kredit* tillägges: **kreditlagstiftning**, f. velkaluottamus-lait; — *kredituppl ag*: tullikrediitti- l. tullinodotus-varasto.
" 253. Under *Krig* tillägges: **krigslydnad**, m. sotakuulijaisuus; **krigstillstånd**, n. sotatila.
" 256. Under *Krono* tillägges: **krononatur**, f. kruununluontoisuus; af k., kruununluontoinen; **kronopersedel**, m. kruununparseli l. -kapine; **kronoskatte**, a. kruununveroinen; **kronoskattehemman**, n. kruu-

nun verotalo; **kronovärdi**, n. kruunun-verohinta.

Sid. 256. Under *Kropp* tillägges: **kroppsskada**, f. ruumiinvamma.

» 259. Tillägges: **Kungsladugård**, n. kuninkaan-karjatalo.

» 260. *Kuratel* bör få bem.: huoltotoimi.

» » *Kurator;* bem.: huoltaja, kuraattori; k. ad litem, riidanvalvoja.

» » Under *Kurs:* **kursnotering**, f. kurssinmääräys.

» 267. *Ladugård;* (hemman) bet.: karjatalo i st. f. karjakartano.

» » Under *Lag* tillägges: **lagberedning**, f. lainvalmistelu; lainvalmistelukunta; **lagbud**, n. lainsäännös l. -käsky; *lagföljа*, äfven: laissa huudattaa; *lagsamling* hellre: lakikokoelma: *lagstridig* bättre: lainvastoinen; icke: vastoinlakinen;

» 269. *Landsförrädare* bör heta: maanpettäjä.

» 270. Under *Land* tillägges: **landskommun**, m. maalaiskunta; **landsköp**, n. kulkukauppa; **landslott**, m. osavilja; **landtågsgärd**, m. sotavarustusvero.

» 271. Under *Last* tillägges: **lastpunkt**, m. painamuskohta.

» 272. *Latitud* (af straff); äfven: asteala.

» » Vid *Leda*, v. a. tillägges: l—n de artikel, johtava l. johtokirjoitus, johdake.

» » Vid *Ledare* tillägges: (vid röse) johdatuskivi, johdatin: (ledande artikel) johdake.

» 274. *Legal:* äfven bem.: lain säätämä l. määräämä.

» » *Legostämma;* bet.: vourakausi.

» 276. *Libell* bör heta: vetokirja.

» » Vid *Lifegenskap* står: perintö, elinorjuus; läs: perintö-, elinorjuus.

» 278. *Likstol;* äfven: ruumis- l. maahanlaskijais makso.

» 280. *Liknelse;* tillägges: (anledning, indicium) aihe.

» 282. *Litterär;* l. e g a n d e r ä t t, kirjantekijän omistus-oikeus.

» 284. *Logik;* äfven tiedon-oppi.

» 285. Under *Lots* tillägges: **lotsfördelning**, f. luotsauspiiri; **lotsuppassning**, f. luotsivartous.

Sid. 285. Under *Lott* tillägges: **lottegare**, n. osakas.

» » Under *Lottning* tillägges: — **-område**, n. arvanotto-alue.

» 288. Under *Lyda;* a k t i e n l y d e r å 1 0 0 mark, osake on 100 markan suuruinen l. arvoinen.

» 290. *Låneförskott;* bör heta: edeltälainaus.

» 293. Under *Län* tillägges: **länsting**, n. läänink äräjät.

» 294. Under *Lärare* tillägges: **lärarekollegium**, n. opettajakunta; **lärarepersonal**, m. opettajisto.

» 295. *Läst;* (mått) äfven: kuormus (-ksen).

» 297. *Lön;* l. ö. s t a t, sääntöpalkka.

» » *Löpa;* för l ö p a n d e aln äfven: jatkokyynärä.

» 298. Under *Lös* tillägges: **löskomst**, m. irtipääseminen.

» 300. *Makulera;* äfven: tehdä kelpaamattomaksi l. mitättömäksi.

» 302. Under *Mantal* tillägges: **mantalssättning**, f. manttaalliinpano.

» » *Manufaktur direktion;* äfven hellre: teollisuus-johtokunta.

» 305. Tillägges: **Materiel**, m. kalusto, kapineisto.

» 307. Tillägges: **Medgäldenär**, m. velkakumppani.

» 308. *Medicinalöfverstyrelse* m. m. bör vara: **Medicinalstyrelse**, f. lääkintöhallitus.

» » Tillägges: **Medpart**, m. asiakumppani, puolelainen.

» 309. Under *Memorial* tillägges: **memorialprotokoll**, n. pohjakirja, pohja-pöytäkirja.

» 310. Under *Mening* tillägges: **meningsolikhet, -skiljaktighet**, f. erimielisyys.

» 311. Står *Merkelaktig;* läs *mergelaktig.*

» 312. Vid *Metropolit* står: metropolitti; läs: metropoliitti.

» 313. Under *Militie* tillkommer: **militiefond**, m. sotilasrahasto; — **-verk**, n. sotilaslaitos.

» 317. Under *Missräkning* tillägges: — **-spenningar**, m. pl. laskuerhetys-rahat.

Sid. 325. *Mundering* äfven: tamineet; kavallerim., ratsutamineet.
" " *Munsterskrifvare*, bör heta: katsastelukirjoittaja. — *Munsterherre* är rättare: **Mönsterherre**, m. katsasteluherra (sid. 333).
" " *Museum*; äfven: taidevarasto.
" " Vid *Musikdirektör* står: mumusiikkitirehtyöri; läs: musiikkitirehtööri.
" 326. Under *Myndighet* tillägges: — **-sålder**, m. täysi l. laillinen ikä.
" 327. Under *Mynt*: ändras *myntdirektör* till *myntdirektor* och mynttitirehtyöri till mynttititirehtori l. -tirehtööri; tillägges: **mynthalt**, m. rahan puhtaus; *myntväsende* helst: rahajärjestelmä.
" 328. *Målsman*; äfven: hoitomies.
" 330. Under *Mång* tillägges: **mångskifte**, n. monijako.
" " Under *Mått* tillägges: — **-system**, n. mittajärjestelmä.
" 331. *Mäklare m. m.*; läs: **Mäklare**, m. kaupanvälittäjä, välittelijä, meklari; (vid auktion) meklari, huudattaja, vasaramies; (fig.) välittäjä, välimies, välinhieroja, sovittaja.
" 332. Vid *Mätebref* står: kantamuskirja; läs: kantavuuskirja, vetomäärä-kirja. Tillägges: **Mätebok**, m. mittauskirja.
" 333. *Mönstra* skall heta: katsastella, pitää katsastelua; *mönstring*: katsastelu.
" 338. *Nederlagsrätt*: varastoonpanooikeus.
" " Tillägges: **Nedfartsled**, m. laskuväylä.
" 339. Tillägges: **Nedskattning**, f. veronvähennys.
" 342. Vid *Nivellör* står: nivelyöri; läs: nivelööri.
" 344. Under *Notariat* tillägges: **notariatsattest**, m. notaarintodistus.
" 345. Under *Ny* tillägges: **nymätning**, f. uudestimittaus.
" 348. Under *Näring* tillägges: **näringslagstiftning**, f. elinkeino-lait.
" 350. Under *Nöd* tillägges: **nödrätt**, m. pakko-oikeus; **nödvärnsrätt**, m. hätävarjelus-oikeus.

Sid. 353. *Obehörig*; äfven: epäoikea, asiaton, asiaan kuulumaton.
" 356. *Obligatorisk*; äfven: pakollinen.
" 357. Under *Observation* tillägges: **observationsmedel**, n. pl. tarkastusrahat.
" 358. Läs: **Odal**, a. omaperäinen; — n. ominais- l. omaperäistila; *odalbonde*, *-man*, omaperäis-talollinen; o. s. v.
" 360. Under *Ofri*: o. grund, ehdollinen ala.
" 361. Tillägges: **Ofäst**, a. kihlaamaton; jmf. **Fästa**.
" 365. *Ohägn* skall få bem.: raiskaus.
" " *Ohörd*; äfven bet.: kuulustamaton.
" 366. *Okristen* bör föregå *Okristlig*.
" 367. *Oktroj*; första bet.: valtalupa.
" 371. *Ombud*: äfven: edusmies.
" 373. Tillägges: **Omorganisation**, f. uudestaan- l. toisinjärjestäminen. **Omorganisera**, v. a. uudestaan l. uudesti l. toisin järjestää.
" " **Omreglera**, v. a. uudesti l. toisin järjestää. **Omreglering**, f. uudesti- l. toisinjärjestäminen.
" 376. *Operation*: toimielu, toimihanke.
" 377. *Optera*: optata, omistuttaa, valita.
" " *Option*: optaus, omistuttaminen; *optionsrätt*: omistuttamis- l. optaus-oikeus.
" 377. *Oqvald*; äfven: häiritsemätön.
" " *Oqväda*; först: parjata.
" " *Oqväde*, *oqvädinsord*; först: parjaus, parjaussana.
" 378. Under *Ordning* tillägges: **ordningsstadga**, f. järjestyssääntö; **ordningsstraff**, n. järjestysrangaistus.
" 379. **Oriktighet**, i st. för **riktighet**.
" 380. *Orättvis*; första bet.: epäoikeinen.
" 381. *Oskick*; äfven: epäkunto.
" 383. *Ostämd*; äfven: (inför rätta) haastamaton, haastamatta.
" 384. *Otidig*; äfven: ennen-aikainen; (oförskämd) äfven: säädytön.
" " Står: **Otillräcknelig**, läs: **otillräknelig**; första bet.: syyntakeeton.

Sid. 389. *Oäkta*; äfven. epäaviollinen.
» 390. *Pactum:* avioehto.
» 391. *Parad*; äfven: esitäntö.
» 392. *Parcell*, till först: palstanne.
» » Tillägges: **Parcellera,** v. a. palstata.
» » *Pardonsplakat:* armahduskirje.
» » *Part*; till först: asian-osainen.
» » Under *Parti* tillägges: **partisumma,** f. osasumma.
» 393. Under *Pass* tillägges: **passvisering,** f. passinkatselu.
» 394. Vid *Patologisk* står: taatitiedollinen; läs: tautitiedollinen.
» » *Pa.rull*; äfven: jaksovartio.
» 395. Tillägges: **Penni,** m. penni; — **-valör,** m. penniluku l. -arvo.
» 396. Tillägges: **Pensionsafgift,** m. pensioonimaksanti- l. eläkkeensaanti-maksu, pensioonimaksu; **pensionsstat,** m. pensioonisääntö; **pensionstagare** m. pensioonin- l. eläkkeennauttija.
» 398. *Pilaster*; äfven: nojapatsas.
» 400. *Plan*; äfven: asemakaava; *planritning,* äfven: asemapiirustus.
» 404. *Politi:* järjestyshoito; **politiförbrytelse,** f. järjestysrikkomus; — *politikarl* äfven: rankkuri.
» 406. Under *Post* tillägges: **postförskott,** n. posti-etuanti; **postkupéexpedition,** f. rautatie-postitoimitus; **postremissvexel, postvexel,** m. postivekseli, postilähetys-vekseli.
» 407. *Prejudikat:* entispäätös.
» 408. *Preskriberad* m. m. ändras till: **Preskriberas,** v. pass. vanhentua, käydä yliaikaiseksi; p—ad, vanhentunut, yliaikainen.
» » *Preskription:* vanhentuminen, vanhentumis-aika.
» » *Press*; äfven: (tidningarna) sanomalehdistö; periodisk p., sanomakirjallisuus.
» 409. *Presumera*; till först: edellyttää.
» » *Princip*; äfven: alkuperuste.
» » *Prioriterad*; etuoikeudellinen.
» » *Prioritet:* etuoikeus; tillägges: **prioritetsaktie,** f. etuoikeus-, etuus-osake.
» » *Prisdomare:* äfven: palkintotuomari.

Sid. 409. Under *Pris* tillägges: **prisn** n. hinta-asia.
» 410. *Producent*; till först: tuo lija; *producera:* tuotella; *p duktion:* tuottelu.
» 411. Tillägges: **Prokura,** f. pro ra, valtuus, hoitovalta; tuuskirja; per prokuram prokura, valtuuden noja l. mukaan, per prokura.
» » *Promotorial:* virkavälitys-k ja; i pr. väg, virkavälitys-t mella.
» 412. Till *Proprie* fogas: p. b a l a ominainen tilivajaus.
» » Under *Protokoll* tillägges: **pr tokollsutdrag,** n. pöytäkirja ote.
» 413. Under *Provincial* tillägge **provincialläkaredistrikt,** piirilääkärin-alue.
» » *Prägel:* äfven: leima.
» » *Pröfning*; äfven: harkint *pröfningskomité:* tarkastus- tulkintokomitea; tillägge **pröfningsnämnd,** m. tutkij lautakunta.
» » *Pröfva*; äfven: harkita (-tsen
» » *Publicera;* äfven: ilmaista.
» 415. *Pupill*; äfven: holhotti.
» 417. Tillägges: **Pållängd,** m. pa luväli.
» » **Påmönstra,** v. a. kirjoitta laivaväkeen; katsastella ote tavaksi.
» » *Påmönstring*; bem.: laivavä keen kirjoittaminen, sisäänki joittaminen; ottokatsastelu.
» 420. Under *Qvarn* tillägges: **qvarnränta,** f. myllyvero.
» » *Qvartalsförslag*; äfven: nel jännestili.
» » *Qvick*; äfven: (lefvande) elävä
» 424. Tillägges: **Rat,** m. erä; jemna rater, tasaisin erin l osamäärin.
» 425. Under *Real* tillägges: **real lyceum,** n. reaalilyseo.
» » *Redaktion*; äfven: sanain muo to; **redaktionsförändring,** f sanain muutos.
» 424. *Redd:* sataman-edusta.
» » Under *Rederi* tillägges: **rederibolag,** n. laivanvarustus-yhtiö.
» » *Redogöra:* tehdä selko l. tili.

Sid. 428. *Rekognition*; äfven: tarkastustoimi.
" " *Rekonvention:* kunnianhyvitys.
" " *Relation*; äfven: kertoelma.
" " *Remisshandlingar* l. **-akt**, m. lähete-asiakirjat l. -vihko; **remissresolution**, f. lähetemääräys l. -päätös.
" 429. *Remittent*; äfven: vekselinsaaja.
" " *Remont*; äfven: kunnossa-pito.
" " *Repartisera*; äfven: ositella.
" 430. Tillägges: **resebetyg**, n. matkakirja; **reseförbud**, n. poislähdön-kielto.
" 431. Under *Residens* tillägges: **residenshus**, n. hallituskartano.
" " Under *Rest* tillägges: **restskyldig**, a. rästiläinen.
" 432. *Resurs*; äfven: keinovara.
" 433. *Ribba*; i st. f. ruode läs: rima.
" 434. *Riksrätt*; hellre: valtakunnanoikeus.
" 439. Under *Rund* tillägges: **rundskrifvelse**, f. kiertokirje.
" 440. *Rustning*; äfven (hellre): ratsuvarustus; derunder tillägges: **rustningsbesvär**, n. ratsu- l. ratsuvarustus-rasitus; — **-skyldighet**, f. ratsuvarustusvelvollisuus.
" 442. Under *Rå*, f. tillägges: **råaffattning**, f. rajankartoitus; *rågata:* raja-aukko.
" 444. Tillägges: **Räntefri**, a. koroton; veroton; *räntesats*; äfven: korkomäärä.
" 446. Tillägges eller ändras: **rättsexamen**, m. oikeus- l. oikeusopin-tutkinto; **rättslös**, a. oikeudeton, oikeuksia vailla olevа; **rättsmedicin**, m. oikeuslääketiede; *rättsmedvetande*; helst: oikeantajunta; *rättssubjekt*; oikeus-itselö; *rättvis*; först: oikeinen; *rättvisa*; först: oikeisuus.
" 447. Under *Rök* tillägges: **röktal**, n. savuluku; efter r—et, savuttain.
" 448. Under *Röst* tillägges: **röstantal**, **röstetal**, n. ääniluku l. -määrä; **röstlängd**, m. ääniluettelo; **rösträtt**, m. äänivalta l. -oikeus; **röstvärfning**, f. äänien kerääminen.

Sid. 451. Under *Salu* tillägges: **salubref**, n. myyntikirja.
" " Under *Sam* tillägges: **Samarbete**, n. yhdystyö; **sambo**, n. yhdyspesä.
" 453. *Samnad*; med s. hand, yksin toimin, yhdessä.
" 458. *Sekret*; äfven: salassa pidettävä.
" 459. *Servitut:* rasite.
" " *Session*; äfven: istuntokausi.
" 460. Vid *Sfinx* står: ihmisteläin; läs: ihmis-eläin.
" " *Sidvördnad*; äfven: epäkunnioitus.
" 461. Under *Sigill* tillägges: **sigillbrott**, n. sinetin rikkominen.
" 464. Under *Sjelf* tillägges: **sjelfbeskattningsrätt**, m. itseverotus-oikeus; — *sjelfbestående:* itsekannattavainen; *sjelfbestånd:* itsekannattavaisuus; *sjelfförsvar*, äfven: itsensä suojeleminen; **sjelfförvållad**, a. itse- l. omavaikuttama, omasyinen; *sjelfvilligt*, äfven: omin valloin.
" 467. Under *Sjö* tillägges: **sjöfällning**, f. järvenlasku; **sjömätning**, f. meri- l. järvimittaus.
" 469. Vid *Skadeslös* förekommer: vahingoittamana; läs: vahingottomana.
" 470. *Skallgång*; äfven: jahdinpito.
" 471. Under *Skatt* tillägges: **skattetal**, n. veronmäärä; **skattetitel**, m. verolnokka; **skattevrak**, n. verohylky; **skatteväsende**, n. verotoimi; — *skattmark:* orava.
" 472. *Skatte*; äfven bem.: vero; *skattebonde*, *skatteman:* perintö- l. verotalollinen; *skattebref:* perintö- l. veromaan-kirja; *skattefrälse:* relssiveroinen perintötalo, relssi-verotalo; *skattejord:* perintö- l. veromaa; *skatteköp:* perinnöksi- l. verolle-osto; *skattelösa:* perinnöksi l. verolle ostaa; *skattelösen:* perinnöksiosto-hinta; *skatterätt*, **skattemannarätt**, m. perintö- l. verotalon-oikeus; **skattenatur**, f. perintö- l. veromaan-luontoisuus; af s., perintö- l. veromaan-luontoinen;

Sid. 389. *Oäkta*; äfven. epäaviollinen.
» 390. *Pactum*: avioehto.
» 391. *Parad*; äfven: esitäntö.
» 392. *Parcell*; till först: palstanne.
» » Tillägges: **Parcellera**, v. a. palstata.
» » *Pardonsplakat*: armahduskirje.
» » *Part*; till först: asian-osainen.
» » Under *Parti* tillägges: **partisumma**, *f.* osasumma.
» 393. Under *Pass* tillägges: **passvisering**, f. passinkatselu.
» 394. Vid *Patologisk* står: taatitiedollinen; läs: tautitiedollinen.
» » *Parull*; äfven: jaksovartio.
» 395. Tillägges: **Penni**, m. penni; — **-valör**, m. penniluku l. -arvo.
» 396. Tillägges: **Pensionsafgift**, m. pensioonin-saanti- l. eläkkeensaanti-maksu, pensioonimaksu; **pensionsstat**, m. pensioonisääntö; **pensionstagare** m. pensioonin- l. eläkkeennauttija.
» 398. *Pilaster*; äfven: nojapatsas.
» 400. *Plan*; äfven: asemakaava; *planritning*, äfven: asemapiirustus.
» 404. *Politi*: järjestyshoito; **politiförbrytelse**, f. järjestysrikkomus; — *politikarl* äfven: rankkuri.
» 406. Under *Post* tillägges: **postförskott**, n. posti-etuanti; **postkupéexpedition**, f. rautatie-postitoimitus; **postremissvexel**, **postvexel**, m. postivekseli, postilähetys-vekseli.
» 407. *Prejudikat*: entispäätös.
» 408. *Preskriberad* m. m. ändras till: **Preskriberas**, v. pass. vanhentua, käydä ylilaikaiseksi; p—ad, vanhentunut, ylilaikainen.
» » *Preskription*: vanhentuminen, vanhentumis-aika.
» » *Press*; äfven: (tidningarna) sanomalehdistö; periodisk p., sanomakirjallisuus.
» 409. *Presumera*; till först: edellyttää.
» » *Princip*; äfven: alkuperuste.
» » *Prioriterad*; etuoikeudellinen.
» » *Prioritet*: etuoikeus; tillägges: **prioritetsaktie**, f. etuoikeus-, etuus-osake.
» » *Prisdomare*: äfven: palkintotuomari.

Sid. 409. Under *Pris* tillägges: **prismål** n. hinta-asia.
» 410. *Producent*; till först: **tuottelija**; *producera*: tuotella; *produktion*: tuottelu.
» 411. Tillägges: **Prokura**, f. prokura, valtuus, hoitovalta; valtuuskirja; per prokuram l. prokura, valtuuden nojassa l. mukaan, per prokura.
» » *Promotorial*: virkavälitys-kirja; i pr. väg, virkavälitys-toimella.
» 412. Till *Proprie* fogas: p. balans, ominainen tilivajaus.
» » Under *Protokoll* tillägges: **protokollsutdrag**, n. pöytäkirjanote.
» 413. Under *Provincial* tillägges: **provincialläkaredistrikt**, n. piirilääkärin-alue.
» » *Prägel*: äfven: leima.
» » *Pröfning*; äfven: harkinto; *pröfningskomité*: tarkastus- l. tulkintokomitea; tillägges: **pröfningsnämnd**, m. tutkija-lautakunta.
» » *Pröfva*; äfven: harkita (-tsen).
» » *Publicera*; äfven: ilmaista.
» 415. *Pupill*; äfven: holhotti.
» 417. Tillägges: **Pållängd**, m. paaluväli.
» » **Pämönstra**, v. a. kirjoittaa laivaväkeen; katsastella otettavaksi.
» » *Pämönstring*; bem.: laivaväkeen kirjoittaminen, sisäänkirjoittaminen; ottokatsastelu.
» 420. Under *Qoarn* tillägges: **qvarnränta**, f. myllyvero.
» » *Qvartalsförslag*; äfven: neljännestili.
» » *Qvick*; äfven: (lefvande) elävä.
» 424. Tillägges: **Rat**, m. erä; i jemna rater, tasaisin erin l. osamäärin.
» 425. Under *Real* tillägges: **reallyceum**, n. reaalilyseo.
» » *Redaktion*; äfven: sanain muoto; **redaktionsförändring**, f. sanain muutos.
» 424. *Redd*: sataman-edusta.
» » Under *Rederi* tillägges: **rederibolag**, n. laivanvarustus-yhtiö.
» » *Redogöra*: tehdä selko l. tili.

Sid. 428. *Rekognition*; äfven: tarkustustoimi.
" " *Rekonvention*: kunnianhyvitys.
" " *Relation*; äfven: kertoelma.
" " *Remisshandlingar* l. **-akt**, m. lähete-asiakirjat l. -vihko; **remissresolution**, f. lähetemääräys l. -päätös.
" 429. *Remittent*; äfven: vekselinsaaja.
" " *Remont*; äfven: kunnossa-pito.
" " *Repartissera*; äfven: ositella.
" 430. Tillägges: **resebetyg**, n. matkakirja; **reseförbud**, n. poislähdön-kielto.
" 431. Under *Residens* tillägges: **residenshus**, n. hallituskartano.
" " Under *Rest* tillägges: **restskyldig**, a. rästiläinen.
" 432. *Resurs*; äfven: keinovara.
" 433. *Ribba*: i st. f. ruode läs: rima.
" 434. *Riksrätt*; hellre: valtakunnanoikeus.
" 439. Under *Rund* tillägges: **rundskrifvelse**, f. kiertokirje.
" 440. *Rustning*; äfven (hellre): ratsuvarustus; derunder tillägges: **rustningsbesvär**, n. ratsu- l. ratsuvarustus-rasitus; — **-skyldighet**, f. ratsuvarustusvelvollisuus.
" 442. Under *Rå*, f. tillägges: **råaffattning**, f. rajankartoitus; *vägata*: raja-aukko.
" 444. Tillägges: **Räntefri**, a. koroton; veroton; *räntesats*; äfven: korkomäärä.
" 446. Tillägges eller ändras: **rättsexamen**, m. oikeus- l. oikeusopin-tutkinto; **rättslös**, a. oikeudeton, oikeuksia vailla oleva; **rättsmedicin**, m. oikeuslääketiede; *rättsmedvetande*; helst: oikeantajunta; *rättssubjekt*; oikeus-itselö; *rättvis*; först: oikeinen; *rättvisa*; först: oikeisuus.
" 447. Under *Rök* tillägges: **röktal**, n. savuluku; efter r—et, savuttain.
" 448. Under *Röst* tillägges: **röstantal, röstetal**, n. ääniluku l. -määrä; **röstlängd**, m. ääniluettelo; **rösträtt**, m. äänivalta l. -oikeus; **röstvärfning**, f. äänien kerääminen.

Sid. 451. Under *Salu* tillägges: **salubref**, n. myyntikirja.
" " Under *Sam* tillägges: **Samarbete**, n. yhdystyö; **sambo**, n. yhdyspesä.
" 453. *Samnad*; med s. hand, yksin toimin, yhdessä.
" 458. *Sekret*; äfven: salassa pidettävä.
" 459. *Servitut*: rasite.
" " *Session*; äfven: istuntokausi.
" 460. Vid *Sfinx* står: ihmisleläin; läs: ihmis-eläin.
" " *Sidvördnad*; äfven: epäkunnioitus.
" 461. Under *Sigill* tillägges: **sigillbrott**, n. sinetin rikkominen.
" 464. Under *Sjelf* tillägges: **sjelfbeskattningsrätt**, m. itseverotus-oikeus; — *sjelfbestående*: itsekannattavainen; *sjelfbestånd*: itsekannattavaisuus; *sjelfförsvar*, äfven: itsensä suojeleminen; **sjelfförvållad**, a. itse- l. omavaikuttama, omasyinen; *sjelfvilligt*, äfven: omin valloin.
" 467. Under *Sjö* tillägges: **sjöfällning**, f. järvenlasku; **sjömätning**, f. meri- l. järvimittaus.
" 469. Vid *Skadeslös* förekommer: vahingoittamana; läs: vahingottomana.
" 470. *Skallgång*; äfven: jahdinpito.
" 471. Under *Skatt* tillägges: **skattetal**, n. veronmäärä; **skattetitel**, m. verolaukka; **skattevrak**, n. verohylky; **skatteväsende**, n. verotoimi; — *skattmark*: orava.
" 472. *Skatte*; äfven bem.: vero; *skattebonde, skatteman*: perintö- l. verotalollinen; *skattebref*: perintö- l. veromaan-kirja; *skattefräls*: relssiveroinen perintötalo, relssi-verotalo; *skattejord*: perintö- l. veromaa; *skatteköp*: perinnöksi- l. verolle-osto; *skattelöpa*: perinnöksi l. verolle ostaa; *skattelösen*: perinnöksiosto-hinta; *skatterätt*. **skattemannarätt**, m. perintö- l. verotalon-oikeus; **skattenatur**, f. perintö- l. veromaan-luontoisuus; af s., perintö- l. veromaan-luontoinen;

skatterusthåll: perintö- l. verorustholli.

Sid. 474. Under *Skifte* tillägges: **skiftesinstrument,** n. jakokirja; **skiftesplacering,** f. lohko- l. palstastjoitus; **skiftesrå,** m. väliraja.

» 476. Under *Skog* tillägges; **skogsindelning** f. metsänjaotus; — *skogsskövling:* metsänhävitys l. -raiskaus; *skogsåverkan:* metsänhaaskaus, luvaton metsänviljelys.

» 480. *Skriftväxla;* äfven: kirjeillä; *skriftväxling;* äfven: kirjelly.

» » *Skyldigkänna;* äfven: tuomimita velkapääksi.

» 487. *Skärpa;* — — — (bergverk); äfven: puhkoa (kaivosta).

» 491. *Slut;* (jur.) äfven: lopputoimi, loppupäätös, loppu.

» 493. Under *Slägt* tillägges: **slägtutredning,** f. suvunselvitys.

» 493. *Slöjd;* äfven: kotiteollisuus.

» 499. *Snaska;* äfven: imannella (telen).

» 506. *Special, speciel;* äfven: erikoistainen.

» 507. *Spekulant;* äfven: asianhaluilinen.

» 512. Vid *Sprit* står: vökiviina; läs: väkiviina.

» 513. *Spådom;* äfven: (jur.) tietäjäkeino.

» 515. Under *Stab* tillägges: **stabsläkare,** m. esikunta-lääkäri.

» » *Stadsrätt* bör heta: kaupunkilais-oikeus.

» 517. Under *Stam* tillägges: **stamtrupp,** m. kantajoukko l. -väestö.

» 517. *Stat;* (i konkurs); pesäntila; pesänlasku.

» 518. Vid *Station* ändras pysäkki till **seisakki;** *stationsinspektor:* asemapäällikkö.

» » *Statsförfattning:* valtiosääntö, valtiomuoto.

» » Under *Stat* tillägges: **statspapper,** n. valtio-arvopaperi; **statsreglering,** f. vuosirahansäännön järjestäminen.

» 521. *Stigbord;* äfven: sulkulauta.

» 524. *Stom* (af hemman); till först: kanta-asema.

» 525. *Storverksträd:* aarniopuu.

Sid. 525. *Straffanstalt:* rankaisulaitos; **straffbud,** n. rankaisusäännös; **straffgrad,** n. rangaistusaste; **straffmått,** s. rangaistusmäärä.

» 529. *Strögods;* hellre: hajatilat.

» 530. Tillägges: **Studiebref,** n. opintokirja; — **-reglemente,** n. opinto-ohjesääntö.

» 532. Under *Styrelse* tillägges: **styrelseåtgärd,** m. hallitustoimi.

» » *Ståndqvarter;* äfven: seisontakorttieri; *ståndrätt;* seisomaoikeus.

» » Under *Stånd* tillägges: **ståndsprivilegium,** n., l. **-rättighet,** f. säätyoikeus; — **-representation,** f. säätyedustus; **säätyeduskunta.**

» 534. *Städja,* v. a.; äfven: vourata.

» » Tillägges: **Stämnodag,** m., **-tid** f. vourapäivä, vourakausi; (för tjenstehjon) palveluskausi.

» 535. Under *Stämpel* tillägges: **stämpelpappersafgift,** m. karttapaperi-makso; **stämpelpapersbevillning,** f. karttapaperi-suostuntavero.

» 538. *Surrogat;* äfven: vastike.

» 539. *Suspendera;* äfven: väliaikaisesti erottaa; *suspension:* väliaikainen erottaminen.

» 542. Tillägges: **Svikelig** l. **sviklig,** a. vilpillinen, petollinen.

» 544. Under *Syn* tillägges: **synegång** m. katselukäynti.

» 546. *Syta;* äfven: maksaa eläkettä.

» » *Sytningshjon;* äfven: eläkemies, eläkevaimo, eläkkiläinen.

» » Tillägges: **Sågning,** f. sahaus; — **-safgift,** m. sahausvero.

» 550. Under *Säte* tillägges: **sätesbyggnad,** m. päärakennus, asuinhuoneus; — *sätesgård:* päätalo l. -kartano.

» » *Söka;* s. sak med ngn, hakea riitaa jkun kanssa; söka domaren, turvautukoon tuomariin: s. ngn för gäld, hakea velkaa jklta.

» 552. *Tagelott;* äfven: otto-osa.

» 554. *Talan;* äfven: kannevalta, kanne.

» » Under *Tal* tillägges: **talmanskonferens,** m. puhemies-neuvosto.

» 555. Under *Tarf* tillägges: — **-skog,** n. tarvemetsä.

Sid. 556. *Torif*; till först: hintataulu.
" 557. *Teknisk*; äfven: teollistaidollinen.
" " *Teknologisk*: äfven: teollisopillinen.
" 558. Tillägges: **Tentiéme**, f. osapalkka.
" 560. *Tillandning*; äfven: maatuma.
" 562. *Tillhålla*; (till att ngn gör) saattaa, vaatia, pakottaa, pitää (jhkin).
" 563. *Tillmäle*; icke: syytös; äfven: lause, puhe.
" " *Tillräknelig*; syyntakeinen; *tillräknelighet*: syyntakeisuus.
" 564. Tillägges: **Tillskifta**, v. a. jakaa jklle.
" 565. Under *Tillträde* tillägges: **tillträdessyn**, m. tulokatselmus.
" 566. Under *Ting* tillägges: **tingsmenighet**, f. käräjärahvas.
" 567. *Titel*; äfven: (klass) nimiluokka, luokka.
" 568. Under *Tjenst* tillägges: **tjensteansvar**, n. virka-edesvastaus; **tjenstebetyg** l. **-intyg**, n. virallinen todistus; **tjenstebok**, f. palveluskirja; *tjenstman*: virkamies.
" 569. *Tjufgömmare*; äfven: varastetun kätkijä: *tjufsak*; äfven: varkaus; varastettu kalu.
" " Tillägges: **Tjufvabot**, f. varkaudenrangaistus.
" 571. Tillägges: **Ton**, m. (mått) tonni.
" 573. Under *Total* tillägges: **totalsumma**, f. kokonaissumma.
" 574. *Transumt*; äfven: osaote.
" 577. *Trolofva*; t. sig, mennä kihloihin, ruveta kihlaukseen.
" 578. Under *Tron* tillägges: **trontal**, n. valtaistuin-puhe.
" 579. *Truga*; äfven: kiusaten houkutella, kiusata; derunder står: t. sig på ngt.; läs: t. sig till ngt.
" " Under *Tryck* tillägges: **tryckalster**, n. painoteos l. -tuote.
" 583. Under *Tull* tillägges: **tullagstifning**, f. tullilait, tullilakisääde (-teen); **tullkredit**, m. tallin-odotus; *tullbehandla*; äfven: tullauttaa.
" 590. *Töring*; äfven: ravinto.
" 593. Under *Undan* tillägges: **undanskifta**, v. a. ottaa erilleen, erottaa; *undantaga*; äfven: ottaa päältäpäin, erottaa itsellensä; **undantagsförmon**, m. erottamis-etu; poikkeus- l. erikois-etu.
Sid. 594. *Underkänna*; (lagt) hyljätä.
" " *Underlydande*; äfven: käskynalainen.
" 595. *Alistaa*; (fig.) till först: alistaa.
" 597. Tillägges: **Undsäga**, v. a. soimata.
" " Under *Undsättning* tillägges: **undsättningsfond**, m. avunanto- l. apurahasto l. -varasto.
" " Tillägges: **Universal**, m. yleiskirja.
" 598. *Uppassa*; tillägg: (om lotsar) varrota (-rtoan), vartoa.
" " *Uppbjuda* tillägg: (fastighet) kuuluttaa, (laissa) huudattaa.
" 599. *Uppbördsstämma*; äfven: veronkanto.
" " *Uppdämma*; äfven: nostaa.
" " Under *Uppfart* tillägges: —**-sled**, m. nousuväylä.
" 601. *Upphofsman*; äfven: alkuunpanija.
" " *Upplag*; äfven: varastoonpano; varastossa-pito.
" 602. *Upplopp*: meteli.
" 604. Tillägges: **Uppskrifningsräkning**, f. panotili; upp- och afskrifningsräkning, pano- ja ottotili.
" 605. *Uppsyningsman*; äfven: katsontamies.
" " *Uppsätta*; (skriftligen) äfven: laatia.
" 606. *Upptecknа*: äfven: merkitä.
" 607. *Urfjäll*: ulkoalue.
" " *Urskilja*; äfven: (pröfva) tutkia; (stadga) säätää.
" 608. Tillägges: **Utbetala**, v. a. maksaa ulos, maksaa.
" 609. *Utblåsa*; u. landtdag, julistaa valtiopäivät alkaneiksi.
" " Under *Utby* tillagges: **utbyskatt**, m. siirtotalo.
" " Tillägges: **Utdelning**, f. jakelu; (dividend) jako-osa, osuus.
" 610. *Utgiftspost*; äfven: menoerä.
" 611. Under *Utlysa* förekommer: kuuluuttaa pidettäväksi; läs: kuuluttaa pidettäväksi.
" 612. *Utmäta*; (hos en gäldenär) tillägges: riisua.

Sid. 655. *Åverkan*; vahingonteko, luvaton viljelys, haaskaus.
" " Tillägges: **Åverkansbot**, f. haaskiosakko.
" " " **Åverkare**, m. vahingontekijä, haaskaaja.
" 656. *Äktenskapsförord*: avioehto; avioehto-kirja.
" " *Äktenskapslöfte*; äfven: avioluvaus; men icke: avioehto.
" 659. Under *Ätt* tillägges: **ätteman**, m. suku-urho.
" " *Ödesmål*; äfven: autiotila; autioksi joutuminen.
" 660. Tillägges: **Öfverarkitekt**, m. yliarkkitehti.
" 661. Tillägges: **Öfverdebitera**, v. a. panna liikaa maksettavaksi.

Sid. 662. Efter *Öfvergång* tillägges: **öfvergångsstadgande**, n. välittävä säännös.
" " Tillägges: **Öfverkassör**, m. ylikasööri.
" " Tillägges: **Öfverkontrollör**, m. ylikontrollööri.
" 663. *Öfverlasta sig*; äfven: nauttia ylellisesti.
" " Tillägges: **Öfverleverering**, f. liikasuoritus.
" " Vid *Öfvermasmästare* står: pää-maasmestari; läs: yli-maasmestari.
" 666. Tillägges: **Öfvertranslator**, m. yli-kielenkääntäjä.
" " *Öfvertyga*; äfven: (jur.) syypääksi näyttää l. sitoa.
" 668. *Önskningsmål*; äfven: toivomus, pyyde (-teen).

Ackompagnement, n. myötäsoitto, myötäily, säestys.
Ackompagnera, v. a. soittaa myötä, myötäillä, säestää.
Ackord, n. tinka, välipuhe, suostumus, sovinto; (*i musik. och mål.*) akordi, sointu, vastuu.
Ackordera, v. a. tilata, tingata, suostua, sopia; (i musik o. mål.) sointua, sopia yhteen.
Ackreditera, v. a. (*dipl.*) uskotuttaa, valtuuttaa; (*handelst.*) uskotuttaa, hyvästyttää, kelpuuttaa.
Ackurat, a. tarkka; — **ess**, f. tarkkuus.
Ackusativ, m. akkusatiivi, kohdesija.
Ackusatorisk, a. syytteellinen.
Ackuschementsafdelning, f. (*å sjukhus*) synnytys-osasto.
Ackuschera, v. n. synnyttää, saada lapsi; kääntyä lapsivuoteesen.
Ackuschörska, f. kätilöin(-imen).
Adamsäple, n. Adamin pala, kurkun solmu.
Addend, m. yhteenlaskettava.
Addera, v. a. laskea yhteen.
Addering, Addition, f. yhteenlasku; — **-stecken**, yhteenlasku-merkki.
Additionel, a. lisällinen, lisä-; a. akt, lisäkirja.
Adel, m. aateli, aatelissääty l. -suku, aatelisto; (*fig.*) aateluus, jalous, ylevyys; — **-sbref**, aateliskirja; — **-sskap**, aatelisuus, vapaasukuisuus; — **-sman**, aatelismies, vapaasukuinen; — **-sprivilegier**, aatelisoikeudet; — **-stånd**, aatelissääty, aatelisto.
Adept, m. tulokas, tiedonsaaja.
Adeqvat, a. vastaavainen, täydeksi vastaava l. sopiva.
Aderton, num. card. kahdeksantoista; — **-årig**, kahdeksantoista-vuotinen.
Adertonde, num. ord. kahdeksastoista.
Adessiv, m. adessiivi, sivuntosija.
Adhession, f. (*fys.*) adhessio, kiintymys, kiinnitartunta.
Ad interim, adv. toistaiseksi, väliaikaisesti.
Adjektiv, n. adjektiivi, laatusana; — a. adjektiivillinen, laatusanallinen.
Adjoint, m. apulainen, virka-apulainen.
Adjungera, v. a. panna l. ottaa apujäseneksi l. avuksi; a-d ledamot, varavirkainen l. avuksi otettu jäsen.
Adjunkt, m. apulainen; a. ex officio, virka-apulainen; — **ur**, m. apulaisen virka, apulaisuus.
Adjutant, m. adjutantti; apulainen.
Adjö! int. jää hyvästi, jääkää hyväst Jumalan haltuun!
Adla, v. a. aateloita (-tsen), tehdä aatel seksi.
Adlig, a. aatelinen, aatelissäätyinen -sukuinen, aatelis-; — -t namn, aat linen l. aatelisnimi.
Administration, f. hallinto, hallitusho to, virkahoito.
Administrativ, a. hallinnollinen, hall tus- l. virkahoidollinen; — a. åtgär hallinnollinen toimenpide, hallint toimi.
Admission, f. ripille-laskemus.
Admittera, v. a. laskea, päästää, lask l. päästää ripille.
Admonition, f. varoitus, muistutus.
Adoptera, v. a. ottaa l. omistaa lapsel sensa.
Adoption, f. lapseksi-ottaminen.
Adoptiv, a. lapseksi otettu; — a. ar vinge, ottoperillinen.
Adress, a. adressi, asuntonimi, asunt osote; (*påskrift*) päällekirjoitus; (*p lit.*) adressi, alamais-toivotus l. -esity l. -pyyntö; — **-kalender**, adress kalenteri; — **-kontor**, adressikon toori.
Adressant, m. kirjeenlähettäjä.
Adressat, m. kirjeensaaja.
Adressera, v. a. osottaa; (*ett bref*) ki joittaa l. panna kirjeesen päällekirjoi tus l. asunto-osote.
Advent, n. adventti; — första sön dagen i a., ensimmäinen adventti sunnuntai.
Adverb, n. adverbi, määräsana; — ial a. adverbillinen, määräsanallinen.
Advis, se **Avis**.
Advocera, v. a. ajaa asiaa; (*fig.*) kou kuitella, mutkitella.
Advokat, m. advokaatti, asian-ajaja; — **-fiskal**, m. advokaattiviskaali, kanne viskaali; — **ur**, f. asian-ajo, jutun kanto; (*fig.*) koukkuileminen, mutkit teleminen.
Aërologi, f. aerologia, ilmaoppi.
Aërometer, m. ilmanmitturi.
Aëronaut, m. ilmapurjehtija.
Af, prep. återges (*om upphof, ämne* med kasus elativ, samt (*stundom* partitiv o. genetiv, och äfve ablativ; t. ex. född af hederlig föräldrar, syntynyt kunniallisist vanhemmista; ringen är af guld dörren af träd, sormus on kullasta ovi puuta l. puusta; han är af hö

bord, hän on suurta sukua; detta arbete är af en skicklig artist, tämä on taitavan taiturin teos; du får af mig, saat minulta; —ämne o. egenskap återges äfven med adjektiva på -inen; t. ex. ett bord af jern, rautainen pöytä; en man af heder, rehellinen mies; (*om orsak*) med elativ o. illativ; t. ex. vis af skadan, vahingosta viisas; dog af sina sår, af sjukdom, af hunger, kuoli haavoistansa l. haavoihinsa, taudista l. tautiin, nälästä l. nälkään; (*egande, tillhörighet*) med genetiv; t. ex. egare af gården, talon omistaja; konungen af Sverige, Ruotsin kuningas; (*innehåll, mått o. s. v.*) med adjektiv på -inen o. genetiv; t. ex. af två alnars längd, kahden kyynärän pituinen; af 30 års ålder, 30 vuoden ikäinen; ett lån af 100 mark, 100 markan laina; (*mängd af ngt*) med partitiv o. genetiv; t. ex. en hop menniskor, joukko ihmisiä, ihmisjoukko; en tid af 10 år, 10 vuoden aika; (*del af ngt*) med partitiv o. elativ; t. ex. hälften af äpplet, puoli omenaa l. omenasta; drick af detta vatten, juo tätä vettä; — det passiva verbet med åtföljdt af återges helst med aktiv sats, men äfven, om ej tvetydighet uppstår, med verbets intr. form. o. ablativ, samt med III inf. akt. (*eller part. pass. i Svenskan*) jemte genetiv; t. ex. han förföljes af fienden, viholliset ahdistavat häntä; en bro slogs af soldaterne, sotamiehet tekivät sillan, silta tehtiin sotamiehiltä; skapad af fadren, isän luoma, isältä luotu; gjord af mig, minun tekemäni; af honom blir ingenting gjordt, häneltä ei tule mitään tehtyä l. tehdyksi.

Af, adv. (*i sär, afbruten*) poikki; (*bort*) pois, irti; — a. och an, a. och till, adv. edes takaisin, edes ja takaisin.

Afarbeta, v. a. työllä maksaa.

Afart, m. sivulaji, lajimuute.

Afbalka, v. a. tehdä väliseinä, väliseinätä.

Afbalkning, f. väliseinäys, väliseinäänminen; väliseinä, väliseinämys.

Afbanda, v. a. päästää vanteista, riisua vanteet.

Afbarka, v. a. koloa, kuoria, kiskoa kuori pois.

Afbasta, v. a. ottaa l. kuoria niintä; sitoa poikki.

Afbedja, v. a. rukoilla l. pyytää (jkulta) anteeksi.

Afberga, v. a. korjata, koota (-koan); — a. en åker, leikata elo l. pelto; a. en äng, tehdä l. niittää heinä l. niitty.

Afbergning, f. korjaaminen, elonkorjuu, leikkuu; niitto, heinänteko.

Afbeta, v. a. syödä l. syöttää paljaaksi.

Afbetala, v. a. maksaa l. suorittaa osa, maksaa, maksella.

Afbetalning, f. maksu, maksun suoritus l. -teko.

Afbetsla, v. a. riisua suitsista l. suitset.

Afbida, v. a. odottaa, odotella, vartoa.

Afbidan, f., — **nde**, n. odotus, odottaminen, vartoominen.

Afbila, v. a. piiluta, pinnata (-ntaan), veistää l. piiluta kyljet.

Afbild, m. kuva, kuvaus, mukaus.

Afbilda, v. a. kuvata, kuvailla, muodoilla; (*fig.*) kuvailla; (*återspegla*) kuvastaa, kuvastella.

Afbildning, f. kuvaaminen, kuvaus, kuvailu; kuvaus, kuvaelma, muotoelma.

Afbinda, v. a. sitoa poikki, katkaista sitomalla.

Afbita, v. a. purra l. purasta poikki, (*ett stycke af ngt*) haukata.

Afbiten, a. (*bot.*) katkottu.

Afblada, v. a. lehtiä, riipiä, karvita (-tsen).

Afbleka, v. a. vaaleuttaa, vaalennella.

Afblekna, v. n. vaaleta (-elen), vaalistua.

Afblåsa, v. a. puhaltaa; (landtdag) lopettaa, päättää torven soittamisella.

Afbläda se **Afblada**.

Afborsta, v. a. harjata pois l. puhtaaksi.

Afbrinna, v. n. palaa pois, palaa kokonaan l. poroksi; (*om skjutvapen*) laueta (-kean), syttyä.

Afbrista, v. n. katketa, mennä l. taittua poikki.

Afbrott, n. keskeyminen, taukous, seisahdus, pysähdys; (*aktivt*) keskeytys, katkaisu, tauotus; — utan a. taukoomatta, herkenemättä, pysähtymättä; med a. tauoten, keskeytyen, pysähtyen.

Afbruten, a. o. part. katkaistu, katkennut, taitettu, taittunut, katkonainen, taitunnainen, poikkinainen.

Afbrutet, adv. katkomalla, pysähdellen, tauoten.

Afbryta, v. a. katkaista, taittaa, panna

l. murtaa poikki; (*fig.*) keskeyttää, tauottaa, katkaista, jättää kesken; —v. n. työntää vastoin, olla vastoin l. vastakohtana; — **s** (*bli af bruten*), katketa, katkeilla, taittua; keskeytyä, jäädä kesken.

Afbräck, n. haitta, loukkaus, vahinko; lida a., saada haittaa l. loukkausta.

Afbränna, v. a. polttaa pois; (*ett fyrverkeri*) polttaa, sytyttää.

Afbränning, f. poltto, sytytys; (*förlust vid afbränning*) palama.

Afbära, v. a. kantaa pois.

Afböja, v. a. (*att det brytes*) taivuttaa poikki; (*åt sidan*) kääntää l. vääntää pois l. syrjään, syrjäyttää; (*fig.*) syrjäyttää, poistaa, ehkäistä; (*neka*) kieltää.

Afbön, f. anteeksi-anomus l. -pyyntö, polvirukous.

Afbörda, v. a. (*befria sig*) purkauttaa, purkaa (päältänsä), (*en skuld o. s. v.*) maksaa, suorittaa; —**a. sig**, v. r: (*en beskyllning*) poistaa; (*om vattendrag*) purkaa vetensä.

Afdagataga, v. a. surmata, lopettaa, ottaa l. panna päiviltä.

Afdamma, v. a. tomuuttaa, pieksää tomu l. pöly pois, puhdistaa tomusta; -v. n. tomuta, pölytä.

Afdanka, v. a. eroittaa virasta l. palveluksesta, panna viralta l. palveluksesta pois; — **d**, a. virasta eroitettu, virkaheitto.

Afdela, v. a. jakaa, jaoittaa, luokittaa, eroittaa.

Afdelning, f. jakaminen, jaoitus; osasto, jaelma, jaos, osa; (*vid univ.*) osakunta; (*i fröhus*) lokero; — **-svis**, adv. osastoittain, jaoittain; osakunnittain.

Afdika, v. a. ojittaa.

Afdikning, f. ojitus.

Afdofta, v. n. tuoksua pois.

Afdrag, n. poisotto, otto, vähennys; (*i tryck*) painannes, ottoarkki; — **ssumma**, ottosumma.

Afdraga, a. a. vetää pois, vetää; (*få*) nylkeä; (*bryta*) vetää poikki; (*fig.*) vetää l. ottaa l. lukea pois, vähentää, vailentaa; (*boktr.*) painaa ottoarkki, ottaa painannes.

Afdrifning, f. ajattaminen, tulipuhdistus; — **-shärd**, tulehduspohja.

Afdrift, m. (*sjöt.*) sorto, syrjäkulku.

Afdrifva, v. a. (*vid skallgång*) hyösyttää, ajattaa; (*metaller*) tulehduttaa, puhdistaa; —v. n. (*om farkyg*) sortu kulkea l. ajautua syrjään.

Afduka, v. a. korjata pöytä.

Afdukning, f. pöydän korjaus.

Afdunsta, v. n. haihtua, höyrähtää, haihtua l. höyrytä pois l. kuiviin; —v. haihduttaa, höyryttää.

Afdunstning, f. haihtuminen, höyrä haihdutus; (*det afdunstade*) höyrä höyry, haihtuma.

Afdåna, v. n. taintua, pyörtyä, men tainnuksiin l. pyörryksiin; —**d**, a. p. pyörtynyt, taintunut, pyörryksi l. tainnuksissa (oleva).

Afdämma, v. a. sulkea, salvata (-paa padota.

Afdämning, f. sulkeminen, salpaus. pat sulkeumus, patoomus.

Afdömma, v. a. lopullisesti tuomi päättää (asia), ratkaista (riita).

Afelium, se **Aphelium**.

Affall, n. (*från troslära, parti o. s.* luopumus, luopuminen, heitto; (*aflop* lasku, vuoto; (*sluttning*) kaltavu viettävyys; (*vid beredn. af ngt*) lä dös, karikkeet, tähteet, törky; (*berg* huononeminen.

Affalla, v. n. pudota pois, karista, lä teä; (*från ngn l. ngt*) luopua, erkau eritä; (*magra*) huonontua, laihtu (*vissna*) surkahtua; (*sjöt.*) laskea tu len alle l. puoleen.

Affatta, v. a. (*skriftl.*) sommitella, pan kokoon, kirjoittaa, laatia; (*på kart* panna l. ottaa kartalle, tehdä kartt

Affeja, se **Feja**.

Affekt, m. innos, mielen kiihoitus.

Affektation, f. ylen- l. tekointoisuus -kiihkoisuus, teeskentelemys.

Affektera, v. a. teeskennellä, tekeyty olla teeskennelty, olla olevinansa; **erad**, a. tekointoinen, ylenkiihkoine teeskentelevä.

Affektion, f. mielenliikutus; herkkätu toisuus; mielisuosio.

Affektionerad, a. mielisuosiollinen.

Afficiera, v. a. vaikuttaa l. tehdä v kutusta l. liikutusta.

Affinitet, f. (*kem.*) taipumus.

Affisch, m. afissi, ilmoitin (-ttimen), tied

Affix, n. affiksi, jälkiliite, liitännäine

Affjädra, v. a. höyhentää.

Affjälla, v. a. suomustaa; —**sig**, v. luoda l. heitää suomuksensa.

Affläsa, v. n., —**sig**, v. r. lähteä l. eri siruina l. sipaleina, liuskoilla, sip lehtia.

Affyta, v. n. vuotaa l. juosta l. valua pois l. kuiviin.
Affytta, v. n. muuttaa pois.
Afgudra, v. a. vaatia, vaidella; — **n**, f. vaatimus, vaitelu.
Aforma, v. a. muodoilla, kaavailla.
Afrāta, v. a. syödä l. syövyttää irti l. pois l. poikki.
Afrös sig, v. r.; vexten a — r sig, kasvi padottaa l. laskee siemeniänsä.
Afällig, a. luopunut, eronnut, luopuvainen; — **het**, f. luopuvaisuus, luopuminen.
Afälling, m. uskonheitturi l. -luopio, uskonhylkääjä, heittolainen.
Affär, m. asiatoimi, asia, toimitus, asioima, yritys; (*trāfwing*) ottelu; i affärsväg l. affärer, asioissa, asiatoimissa; — **-sbref**, asioimakirje, toimikirje; — **-sbyrå**, asia- l. toimituskonttori; — **-skarl**, asioimamies, toimimies; — **-skännedom**, asioimataito; — **-sställning**, asiatoimi-asema.
Affärd, m. lähtö.
Affärda, v. a. lähettää menemään, lähettää.
Affära, f. sikiöt (*pl.*).
Affära, v. a. vielä l. kuljettaa pois; (i räkenskap) panna maksetuksi, kuitata; (*purgera*) purkaa, huoltaa, ulostaa.
Afföring, f. maksetuksi paneminen l. pano; tarpeenteko, vatsanperkaus; (*det utlämnade*) purkeet (*pl.*), ulostus.
Afgift, f. makso, vero.
Afgifva, v. a. antaa, tehdä.
Afgjord, a. o. part. määrätty, varma, tietty; täysi; a. motståndare, jyrkkä vastustaja.
Afgjuta, v. a. valaa, tehdä valamalla.
Afgjutning, f. valaminen; valelma, valanne.
Afgläda, v. a. tulistuttaa, kuumentaa.
Afgnida, — **-gnugga**, v. a. hangata l. hieroa l. hivuttaa l. kihnuttaa pois l. poikki.
Afgrund, m. syvyys, kuilu, kadotus, horna, helvetti; — **-sande**, kadotuksen henki, lempo, paholainen: — **-sbrott**, hornan teko, helvetinrikos; — **-sdjup**, helvetin kattila; — **-sfoster**, lemmonsikiö; — **-sfurste**, — **-smaktar**, kadotuksen ruhtinas, vallat.
Afgud, m. epäjumala.
Afguda, v. a. epäjumaloita (-tsen), pitää epäjumalana; liiaksi suosia.
Afgudabelåte, n. — **-bild**, m. epäjumalan-kuva; — **-dyrkan**, f. epäjumalan-palvelus, epäjumaluus; — **-dyrkare**, m. epäjumalan-palvelija; — **-hus**, — **-tempel**, n. epäjumalan-huone l. temppeli; — **-offer**, epäjumalan-uhri.
Afguderi, n. epäjumaluus, epäjumalanpalvelus.
Afgudisk, a. epäjumalinen.
Afgå, v. n. mennä, lähteä, erota, kulua; a. med döden, kuolla, kuolemalla erota; — **ende**, erkaneva, lähtevāinen.
Afgång, m. lähtö, poismeno, erkaneminen; kulunta; (*afsättning*) meno, menekki; — **-sbetyg**, lähtötodistus; — **-sexamen**, lähtötutkinto; — **-stid**, lähtöaika.
Afgången, a. o. part. eronnut, lähtenyt; med döden a., edesmennyt, kuolemalla eronnut.
Afgäld, m. (*lagt.*) palkintovero, vero, makso, vouramakso; (*bibl.*) sato, saalis (-iin).
Afgärda, v. a. aidata erillensä, eroittaa väliaidalla.
Afgärda, a. (*kamer.*) siirretty, siirto-; a. by, siirtokylä.
Afgöra, v. a. ratkaista, päättää, määrätä; — **nde**, n. ratkaiseminen, ratkaisu, päättäminen; jag lemnar till ert afgörande, jätän teidän päätettäväksenne.
Afhaka, v. a. päästää ha'asta auki, aukaista.
Afhandla, v. a. esittää, selittää; keskustella, tuumia.
Afhandling, f. esitelmä, tutkimus; keskustelemus; välikirja.
Afhemta, v. a. noutaa, periä; låta a., noudattaa.
Afhjelpa, v. a. auttaa, parantaa; (*fylla*) tyydyttää.
Afhugga, v. a. hakata poikki l. pois.
Afhylla, v. a. höylätä pois l. tasaiseksi l. ohuemmaksi.
Afhysa, v. a. (*hemman*) hävittää, panna autioksi; (*en åbo*) ajaa pois tilalta, häätää.
Afhålla, v. a. pidättää, estää, häädyttää; — **sig**, v. r. pidättyä, pysyä erillänsä, (*från förtäring*) olla nauttimatta.
Afhållen, a. o. part. (*omtyckt*) hyvänä pidetty, suosittu.
Afhållig, a. luisu, loiva, viettävä.
Afhända, v. a. vielä l. ottaa pois, ryöstää; (*lifvet*) ottaa henki, surmata, tappaa; — sig ngt, v. r. luopua (jstkin); (*lifvet*) surmata l. tappaa itsensä, lopettaa henkensä.

Afhängig, a. vallan-alainen, jostakusta riippuva; — **het**, f. vallanalaisuus.
Afhölja, v. a. paljastaa, ottaa peite pois.
Afhöra, v. a. kuunnella; (*vittnen*) kuulustaa, kysellä.
Afjemna, se **Jemna**.
Afkanta, v. a. reunata poikki, leikata reunat pois, syrjätä.
Afkappa, se **Kappa**.
Afkasta, v. a. viskata l. heittää l. riisua pois l. päältänsä; (*om egendom*) antaa, tuottaa.
Afkastning, f. poisheitto, riisunto; anto, tuotto; (*det afkastade*) tulo, sato, saalis (-iin); rik på a., satoisa, annollinen, tuottoisa.
Afklippa, v. a. leikata pois l. poikki; (*genom klippning afbilda*) leikata jnkin kuva; afklipt hufvud, keropää.
Afkläda, v. a. riisua, riisua (vaatteet m. m.) pois l. päältä; låta a. riisuttaa; —**sig**, v. r. riisuutua, riisua päältänsä.
Afknappa, se **Knappa**.
Afknyta, v. a. sitoa l. solmita poikki l. erilleen; avata l. päästää solmusta.
Afknäppa, v. a. avata l. päästää napit l. napista; näpätä l. näpäyttää pois l. poikki.
Afkomling, m. o. f. (*om menniskor*) jälkeinen; (*om djur*) sikiö.
Afkomma, f. sing. sikiöt (*pl.*), suku, poikuus.
Afkomst, m. se **Afkastning**.
Afkopiera, se **Kopiera**.
Afkoppla, v. a. (*hundar*) päästää l. laskea kaulaimista l. koppelista; (*jernv.*) päästää kytkyestä l. irti, irroittaa.
Afkorta, v. a. lyhentää; — **-s**, pass. lyhentyä, vähentyä.
Afkortning, f. lyhennys, vähennys; (*kameral.*) vähennys, helpoitus; summa a., vähennyssumma; — **-slängd**, vähennyskirja l. -luettelo.
Afkrökning, f. poikkiväristys l. -mutkistus; (*vägens afkr.*) käänne, mutka.
Afkubba, v. a. pölkytä.
Afkunna, v. a. julistaa, kuuluttaa, julasta (-kaan).
Afkyla, v. a. jäähdyttää, kylmentää, vilvastaa; (*fig.*) jäähdyttää, laimentaa; — **s**, pass. jäähtyä, haalahtua; — **sig**, v. r. vilvastella, vilpoitella.
Afkylare, m. jäähdytys-astia, jäähdytin. (-ttimen).
Afkylningsmedel, n. jäähdyke, jäähdytin.
Afla, v. a. siittää; — **af sig**, sikiöitä (-tsen); — **-s**, sijitä l. siitä (sikiän), siittyä; — **-nde**, n. siittäminen, siitto.
Aflagring, f. kerroitus, kerrostuminen, kurostuma.
Aflasta, v. a. purkaa l. tyhjentää (kuorma).
Aflasta, v. a. purkaa l. ottaa pois (lasti); (*utlasta*) lastata l. laivata pois l. ulos.
Aflastare, m. lastinpanija l. -lähettäjä.
Aflat, m. synnin-anne l. -päästö; — **-sbref**, annekirja, synninpäästökuitti; — **-skrämare**, anteenkauppias, synninpäästön-myyjä.
Afleda, v. a. johduttaa l. juoksuttaa pois l. syrjään, syrjäyttää; (*fig.*) johdattaa pois, syrjäyttää, poistaa; (*gram.*) johtaa, johduttaa.
Afledare, m. poisjohduttaja, poistaja; (*kem.*) johtajainen.
Afledning, f. pois- l. syrjäänjohdutus; poisjuoksu l. -johto, lasku.
Aflelse, f. siittämys, sikiämys.
Aflemna, v. a. antaa, jättää; — **nde**, n. anto, jättö, antaminen.
Aflena, v. a. sulauttaa, sulattaa.
Afleverera, v. a. toimittaa l. hankkia pois, antaa ulos, jättää.
Aflida, v. n. kuolla, [illegible]pua pois.
Afliden, a. vainaja, kuollut; af min a. fader, isä vainajaltani.
Aflifva, v. a. tappaa, surmata, panna hengeltä.
Aflinda, v. a. päästää l. irroittaa kapalosta l. käärystä.
Afling, f. siittäntö, siitto; sikiäminen; — **e**, n. (*jord*) hankkio- l. ansiomaa, ansaittu maa.
Aflocka, v. a. houkutella l. viekoitella pois; a. en bekännelse, vietellä tunnustamaan.
Aflopp, n. juoksu, lähtö, pääsy, kulku; — **-sdike**, lasku- l. valta-oja; — **-srör**, laskupiippu l. -torvi; — **-sventil**, menoventtiili.
Aflossa, v. a. päästää irti l. irrallensa l. auki, irroittaa; (*skott*) laukaista, ampua.
Aflossna, se **Lossna**.
Aflyfta, v. a. nostaa pois.
Aflysa, v. a. julistaa loppuneeksi l. lakanneeksi, lakkauttaa.
Aflång, a. soikea, pitkänomainen.
Aflåta, v. a. antaa pois, luovuttaa, ulosantaa; -v. n. lakata, tauota (-ksan).
Aflägg, n. istukas (-kkaan).

Aflägga, v. a. panna l. heittää pois, lopua (jatkin); (i *förvar*) panna talteen l. säästöön, talleta (-ttan); a. ed, tehdä vala; a. prof, tehdä näyttö; a. examen, käydä l. suorittaa tutkinto; a. räkenskap, tehdä tili; a. besök, käydä tervehtimässä; (*träd*) istuttaa.

Aflaggare, m. istutusvesa.

Aflägsen, a. etäinen, kaukainen, syrjäinen: a. gata, syrjäkatu; a. tid, kaukainen l. ammoinen aika.

Aflägsenhet, f. etäisyys, kaukaisuus, matka.

Aflägsna, v. a. edentää, viedä l. saattaa edemmäksi l. kauvemmaksi l. pois, karkoittaa, poistaa; — **sig**, v. r. mennä l. astua edemmäksi l. kauvemmaksi, poikistua, mennä pois l. poikkeen.

Afläsa, v. a. (*sav.*) nähdä, katsoa, lukea (kompassia).

Aflöva, v. a. lehtiä, riipiä lehdet.

Aflöna, v. a. palkata, maksaa palkkaa.

Aflöning, f. palkan maksu; palkka, palkkaus; — **sstat**, palkkasääntö.

Aflöpa, v. n. vieriä l. laskeutua alas; (*om fartyg*) lähteä teloilta l. veistimeltä; (*hända, slutas*) johtua, käydä, tapahtua, päättyä; saken afloppnade, asia johtui l. asian kävi hyvin.

Afläsa, v. a. päästää auki l. irti, irroittaa; (*om vakt*) tulla l. mennä jkun sijaan, vuoroittaa, päästää, muuttaa; (tekn.) päästää (synnistä).

Afläsning, f. irti- l. aukipäästäminen; vuoroittaa, muutto; päästö (synnistä), synninpäästö.

Afmarsch, m. lähtö, poismarssi; trumma till a., rummuttaa lähdöksi, lyödä lähtörumpua.

Afmarschera, v. n. marssia pois, lähteä marssille l. marssimaan.

Afmasta, v. a. ottaa l. laskea mastot pois (laivasta); — **d**, mastoheitto.

Afmatta, v. a. voivuttaa, väsäyttää: — **s**, v. d. voipua, väsähtyä, heiketä (-kkenen).

Afmattning, f. voivutus, väsäytys, heikkeneminen; (*tillstånd*) voipumus, hervannus; bringa till a., saattaa voivuksiin, hervannuttaa.

Afmåla, v. a. kuvata, maalata; (*fig.*) kuvailla.

Afmålning, f. kuvaus, maalaus, kuvaelma.

Afmäta, v. a. mitata, mittaella, suunnitella; mitata pois.

Afmätt, a. (*fig.*) mittelevä, mitelty, määrikäs (-kkään).

Afmönstra, v. a. (*milit.*) pitää päästökatselmusta, poismynsträtä; (*sjöt.*) päästää, laskea, eroittaa (väki aluksesta).

Afmönstring, f. päästökatselmus; päästö.

Afnysta, v. a. keriä pois, repiä auki.

Afnämare, m. ostaja, ottaja.

Afnöta, v. a. kuluttaa, hivuttaa; — **s**, kulua, hivuttua.

Afnött, a. kulunut, kulutettu, kulunnainen, hiukinainen.

Aforism, m. aforismi, mietelmä.

Aforistisk, a. aforismillinen, mietelmällinen.

Afpacka, v. a. purkaa, tyhjentää.

Afpassa, v. a. sovittaa, mukauttaa, suunnitella.

Afpelsa, v. a. ottaa turkki päältä l. pois.

Afplana, v. a. tasoittaa; pyyhkiä pois.

Afplanka, v. a. väliseinittää, tehdä väliseinä.

Afplankning, f. väliseinitys; väliseinä.

Afplattad, a. o. lattea, latuskainen.

Afplattning, f.; jordens a., maan latteus.

Afplocka, v. a. poimia, noukkia kaikki l. paljaaksi; (*fjädrar*) höyhentää, höyhennellä.

Afpreija, v. a. peijata pois (jkulta).

Afpressa, v. a. puserta pois; (*fig.*) kiskoa (jkin jkulta).

Afpricka, v. pilkuittaa, merkitä.

Afprofva, v. a. koetella valmiiksi.

Afpruta, v. a. tinkiä, tingittää; helpoittaa.

Afprutning, f. tinkiminen, tinkimä; utan a., tinkimättä.

Afprygla, v. a. hosua poikki; antaa selkäsauna.

Afprägla, v. a. painaa l. lyödä kuva, muodostaa, kuvata.

Afpumpa, v. a. pumputa pois; (*en nyhet, hemlighet*) lappaa l. udella salaisuus l. uutiset.

Afputsa, v. a. siivota l. puhdistaa pois, siistiä.

Afqvista, se **Qvista**.

Afqvitta, v. a. kuitata, maksaa l. kuitata velka saatavalla.

Afrad, m. vero, maavero; — **-sdag**, veronmaksu-päivä; — **-sspannmål**, m. verojyvät.

Afrada, v. a. ottaa l. purkaa rivistä pois.

Afreda, v. a. (*mat*) suurustaa, liemittää.

Afredning, f. suurustus, liemitys; suurus, liemi.

Afrepa, v. a. (*fjäder*) kyniä; (*löf*) riipiä.

Afresa, v. n. lähteä, lähteä matkaan l. matkalle.

Afresa, f. matkaan l. matkalle lähtö, lähdönteko; vid a — n, lähtiessä; efter a — n, lähdettyä.

Afrifning, f. poisrepiminen; jauhettu väri.

Afrifva, v. a. repiä l. nyhtää pois, revästä; jauhaa (väriä).

Afrinna, v. n. juosta l. valua l. vuotaa pois l. kuiviin.

Afrita, se **Rita**.

Afrosta, v. n. ruostua rikki l. pilalle; — v. a. paahtaa.

Afrulla, v. a. kiertää l. kierittää alas l. pois; (*upp*) kiertää l. kierittää auki; — v. n. kieritä l. vieriä alas l. pois.

Afrunda, v. a. pyöristää, tehdä pyöreäksi; (*fig.*) luonnuttaa, tehdä sujuvaksi; —**d**, a.; a. mening, luonteva lause; a. ända, pyöreä pää; (*bot.*) pyöreäpäinen, kekkerä.

Afrundning, f. pyöristäminen, pyörennys, luonnutus.

Afrycka, v. a. revästä l. temmasta (-pasen) pois l. irti; — v. n. (*i fält*) lähteä marssille l. sotaan.

Afråda, v. a. kieltää, evätä; varoittaa.

Afrådan, f., —**nde**, n. kielto, varoitus.

Afräkna, v. a. lukea l. eroittaa pois; (*fig.*) olla lukuun ottamatta, lukea pois.

Afräkning, f. poislukeminen; ottosumma; poisluku; (*arbetsfolkets*) tili.

Afräte, n. suuteet (*pl.*), pehku.

Afrätta, v. a. mestata, teloittaa.

Afrättning, f. mestaus, teloitus.

Afrättsplats, m. mestaus- l. teloituspaikka.

Afrödja, v. a. raivata l. perata (-rkaan) pois, poistaa.

Afrösa, v. a. pyykittää, pyykillä eroittaa.

Afrösning, f. pyykitys; pyykkimaa l. -tilus.

Afröta, v. a. mädättää l. lahottaa pois l. poikki; — **s**, mädätä (-tänen) l. lahota pois l. poikki.

Afsadla, v. a. riisua satula (hevoselta); — **d**, jolta on satula riisuttu.

Afsagd, a. o. p. (*dom*) julistettu; (*fiende*) julkinen.

Afsaknad, se **Saknad**.

Afsalu, adv.; till a., kaupaksi, kaupan, myytäväksi, myytävänä.

Afsats, m. aste, askelma; (*af jord*) penger (-keren), pengerrys, askelma; (*bem.*) pohjasako.

Afse, v. a. (*åsyfta*) tarkoittaa; (*göra afseende*) katsoa (jkin l. jhnkin), pitää lukua l. huolia (jstkin).

Afseende, n. tarkoitus, katsanto, suhde (-teen); hafva a. på ngt, tarkoittaa l. tähdätä jtkin; i, med a. derå, sen suhteen, siihen nähden l. katsoen; i det a—t, siinä suhteessa l. tarkoituksessa, sen suhteen l. puolesta; i intet a., ei missään suhteessa l. katsannossa, ei minkään puolesta; i alla a—n, kaikin puolin; i flera a——n, monessa suhteessa; i moraliskt a., siveydelliseltä kannalta katsoen l. nähden; fästa l. göra a. vid l. på ngt, pitää lukua l. väliä jstkin, katsoa jhnkin, ottaa huomioon l. varteen, panna huomiota; lemna utan a., jättää siksensä l. varteen l. huomioon ottamatta; utan a. på ålder, iästä huolimatta l. lukua pitämättä, ikää l. ikään katsomatta.

Afsegla, v. n. purjehtia (pois).

Afsides, adv. syrjässä, syrjään, etäällä, etäälle; a. belägen plats, yksinäinen l. syrjäinen paikka.

Afsigkommen, a. kehnostunut, rappiolle joutunut; typertynyt, hupeltunut.

Afsigt, f. aikomus, tarkoitus, aie (aikeen); göra ngt i l. med den a., att ... tehdä jkin siinä aikomuksessa l. tarkoituksessa, että ...; han kom i a. att plöja åkern, tuli kyntääksensä l. kyntämään peltoa; hafva för a., olla (jkulla) aikomus l. tarkoitus; utan all a., ilman vaan, suotta, ilman aikojaan, mitään tarkoittamatta; med a., tahalla -nsa, -ni o. s. v., aikomuksella.

Afsigtlig, a. tahallinen, aikeellinen, aikomuksellinen.

Afsigtligen, adv. tahallansa (-ni o. s. v.), ehdollansa, täydessä aikomuksessa.

Afsigtslös, a. aikomaton, tarkoituksetön, suottainen.

Afsikta, v. a. seuloa erilleen l. pois.

Afsila, v. a. siivilöidä pois.

Afsilning, f. poissiivilöiminen; siivilöimä, poissiivitty aine.

Afsitta, v. n. (*af hästen*) astua l. laskeutua hevosen selästä; — v. a. (*böter*) istua (sakosta), suorittaa (sakkoa).

Afsjunga, se **Sjunga**.

Afskaf, n. kaspe, kaave, höyse.

Afskaffa, v. a. poistaa, hävittää, lakkauttaa.

Afskaka, v. a. karistaa l. pudistaa alas l. pois.

Afskala, se **Skala**.

Afked, n. jäähyväiset, hyvästijättö; taga a. af ngn, jättää jkuta hyvästi, sanoa l. tehdä jäähyväiset jkulle; (om tjenst) virkaero, ero.

Afkeda, v. a. antaa ero l. laskea virasta; (*afdanka*) panna viralta l. eroittaa virasta; (*fig.*) panna menemään, häätää; — **d**, viralta pantu, virkaheitto, (i *god dom*) virasta eronnut, eron saanut.

Afkedsbesök, n. lähtökäynti, jäähyväisillä l. jäähyväis-käynti; — **-sbetyg**, n. virkaero-todistus; — **-sbref**, n. erokirja, päästökirja; — **-skalas**, n. läkitjäiset, jäähyväispidot; — **-spass**, n. ero- l. virkaero-passi l. -kirja; — **-spredikan**, f. lähtösaarna.

Afkeppa, v. a. viedä laivalla, laivata pois.

Afkeppning, f. poislaivaus.

Afkifta, v. a. jakaa erilleen l. iteellensä.

Afkild, a. erinäinen, eroitettu.

Afkildhet, f. erillisyys.

Afkildt, adv. erillänsä, yksinänsä.

Afkilja, v. a. erittää, panna erillensä, irroittaa; — **s**, eritä (-iän).

Afkiljelig, a. eriäväinen, irtautuva.

Afkjuta, v. a. laukaista, ampua pois.

Afkjutsa, v. a. kyydittä (-tsen) pois.

Afkotta, v. a. luoda l. lapioita pois.

Afkranka, v. a. väliseinätä, eroittaa häkillä l. väliseinällä.

Afkrankning, f. väliseinäys; välihäkki.

Afkrap, n. kaappeet, ruhka; (*fig.*) hylky, heittiö; roskaväki..

Afkrapa, v. a. kaappia l. raappia pois.

Afkrifning, f. kopioiminen, jäljennys; (i *räkning*) poisjättö l. -kirjoitus.

Afkrift, f. kopia, jäljennös; taga en a., tehdä kopia.

Afkrifva, v. a. kopioita, jäljentää; (*ur räkensk.*) jättää l. pyyhkiä pois.

Afkrifvare, m. kopioitsija, kopiantekijä, jäljentäjä.

Afkrufva, v. a. ruuvata auki, irroittaa ruuvi.

Afkräcka, v. a. peljästyttä l. peloittaa pois, kammottaa; — **s**, peloittua l. peljästyä pois; — **nde**, n. peloittaminen, peloitus; — **nde**, adj. peloittava, kamala, hirvittävä, kammokos.

Afkräda, v. a. perata (-rkaan), puhdistaa.

Afkräde, n. perkeet (*pl.*), ruuppu; (*af fat*) totkut, soakot.

Afkudda, v. a. poistaa, karkoittaa; — **sig**, v. r. luoda l. heittää päältänsä.

Afkurn, n. vaahto, päällinen, kuore; (*fig.*) roisto- l. roskaväki, heittiöt (*pl.*), hylyt (*pl.*).

Afskumma, v. a. kuoria l. ottaa vaahto pois; (*mjölk*) kermoa, kuoria.

Afskumning, f. kuoriminen; kuorima, päällisvaahto.

Afsky, v. a. inhota, kamoksua; (*impers.*) inhoittaa, ilettää (jokin jkuta).

Afsky, m. inho, iletys; väcka a., inhoittaa, kamoittaa, iletyttää.

Afskyvärd, a. inhoittava, inhokas, ilettävä; — **t**, adv. inhoittavasti o. s. v.

Afskära, v. a. leikata l. leikellä poikki l. pois.

Afskärning, f. leikkaus; — **-sdike**, n. poikki- l. leikkausoja; — **-slinie**, f. leikkausviiva; — **-splan**, n. leikkauspinta l. -taso; — **-spunkt**, m. leikkaus- l. kohtauspiste.

Afsköljа, v. a. huuhtoa l. viruttaa l. valaa pois l. puhtaaksi.

Afslag, n. epäys, kielto; (*på priset*) helpoitus, alennus, vähennys; upp o. a., nosto- ja laskuhuuto; gifva a., antaa kieltävä vastaus, evätä (-pään), panna l. kieltää vastaan; — **en**, a. kielletty, evätty; — et dricka, väljähtynyt l. laimistunut juoma.

Afslamma, v. a. (*bergv.*) lietyttää, huuhtoa l. liettää pois l. puuhtaaksi, puhdistaa.

Afslappas, v. d. veltostua, hervostua.

Afslappning, f. veltostus, hervostus.

Afslicka, v. a. nuolla l. nuoleksia pois l. puhtaaksi.

Afslipa, v. a. tahota l. hioa pois l. sileäksi.

Afslita, v. a. repiä l. revästä poikki l. irti; — **s**, revähtyä pois.

Afslockna, se **Slockna**.

Afslumra, v. n. nukahtua, vaipua uneen; (*dö*) nukkua.

Afsluta, v. a. päättää, lopettaa; (*öfverenskomma*) sopia, suostua (jstkin).

Afslutning, f. päätäntä, sopiminen, suostunta; suostumus.

Afslå, v. a. lyödä poikki l. pois; (*vid auktion*) lyödä (pois) jkulle; (*hålla bort*) kaataa pois l. ulos; (*anfall och dyl.*) lyödä takaisin l. vastaan, poistaa, torjua; (*ansökan, begäran*) kieltää; (*vägra*) evätä (-pään), kieltää; (*priset*) alentaa, helpoittaa.

Afsläcka, se **Släcka**.

Afslöja, v. a. paljastaa; tuoda l. saattaa ilmi.

Afsmak, m. inho, iletys; jag har afsmak, minua inhoittaa l. ilettää; väcka a., inhoittaa l. ilettää (jkuta).

Afsmalna, v. n. kaveta (-penen), soieta (-kenen).
Afsmälta, v. a. sulata l. sulattaa pois; —v. n. sulaa.
Afsnäsa, v. a. töyskäistä (pois).
Afsomna, v. n. nukkua, uinastua, kuolla.
Afsopa, v. a. lakaista pois.
Afspegla, v. a. kuvastaa; a. sig, v. r. kuvastua, kuvastaa (jhnkin).
Afspel, n. kumous, kaato; göra a., kumota (-oan), kaataa.
Afspela, v. a. kaataa l. voittaa pelissä.
Afspetsa, v. a. huipistaa, teroittaa.
Afspisa, v. a. ruokkia, ravita (-itsen); (*med fagra ord och löften o. s. v.*) tyydyttää, suittaa; (*med smädsor*) töyskäistä (pois), käskeä pois.
Afspräng, n. poikkeaminen; polvi; göra a., poiketa (-kkean), tehdä polvi (-en) l. polveke.
Afsprätta, v. a. ratkoa pois l. irti.
Afspänna, v. a. laukoa, päästää auki l. irti, liivittää; (*hästar*) riisua, päästää valjaista.
Afspännande, n, — **ning**, f. auki- l. irtipäästäminen, laukominen; riisuminen.
Afstanna, v. n. pysähtyä, seisahtua, tauota (-koan), heretä (-keän), lakata; — **nde**, n. pysähtyminen, taukoominen.
Afsteg, n. syrjähdys, erhetys, hairahdus; poikkeaminen.
Afsticka, v. a. pistellä (jnkin mukaan), merkitä (-tsen); erota silmään pistävästi (jstakin), näyttää erilaiselta.
Afstiga, v. a. astua alas l. ulos.
Afstigning, f. alas- l. ulosastuminen.
Afstjelpa, v. a. kaataa, kumota (-oan).
Afstraffa, v. a. rangaista (-kaisen), kurittaa.
Afstraffande, n. — **ning**, f. rankaiseminen, kuritus.
Afstryka, v. a. pyyhkiä l. pyyhästä pois.
Afstympa, v. a. tyssätä, katkoa, typätä.
Afstyra, v. a. poistaa, häätää, torjua, estää.
Afstyrka, v. a. evätä, kieltää, epäyttää.
Afstå, v. a. antaa, jättää, antaa alttiiksi; v. n. luopua (jstakin), heretä (keän); — **ende**, n. herkeäminen, jättäminen, luopuminen.
Afstånd, n. matka, väli; på vissa a., vähän väliä, viisien matkain l. välien päässä; på a., kaukana, etäällä, matkan päässä; kauvas, matkan päähän, etäälle.
Afstänga, v. a. aidata (-taan) l. sulkea erilensä l. ulos; eroittaa, sulkea pois. — **nde**, n. eroittaminen, erillensä l. pois sulkeminen, salpaaminen.
Afstöta, v. a. sysätä l. työntää pois alas; lohkaista, murtaa.
Afsvala, — **-svalka**, v. a. jäähdyttää viilistää.
Afsvalna, v. n. jäähtyä, viilistyä; (*fig.*) kylmetä (-nen), jäähtyä.
Afsveda, v. a. korventaa l. polttaa pois kärventää.
Afsvimma, v. n. pyörtyä, taintua.
Afsvuren, a. (*fiende*) perinpohjainen julkinen (vihollinen).
Afsvärja, v. a. valalla kieltää, kieltäytyä l. luopua (jstakin).
Afsyna, v. a. pitää loppukatsastus.
Afsåga, v. a. sahata poikki l. pois.
Afsäga, v. a. (*dom*) julistaa; a. sig, v. r. kieltäytyä, luopua (jstakin).
Afsägelse, f. kieltäytyminen, peräytyminen, luopuminen.
Afsända, v. a. lähettää (pois). — **ning**, f. poislähettäminen, lähettäminen.
Afsätta, v. a. panna pois l. syrjään; (*från syssla*) panna (viralta), eroittaa (virasta); (*varor*) myydä; (*bottensats*) laskea, jättää.
Afsättare, m. myyjä; (*trädg.*) vesa, taimi (-en).
Afsättlig, a. viralta-panon alainen, viralta pantava, jonka voi viralta panna l. luovuttaa.
Afsättning, f. pois- l. syrjäänpaneminen; viralta-pano; (*varors*) menekki, myynti. — **-sort**, m. myyntipaikka, menekkipaikka.
Afsöndra, v. a. eroittaa, erittää, irroittaa; a. sig, v. r. eritä (-itän), eretä (-kenen), irroittua, lohjeta (-kean); afsöndradt stycke, lohjennainen, lohkare.
Afsöndring, f. erittäminen, lohkaiseminen.
Aftackla, v. a. ottaa l. riisua taklaus pois; a—d, riisuttu, tahlaukseton; (*fig.*) ransistunut, laihentunut.
Aftaga, v. a. ottaa pois, lyhentää; (*afbilda*) kuvata; — v. n. vähetä (-nen); (*om blåst, regn*) helpoittaa, aleta (-nen); (*om dagarna*) lyhetä (-enen); (*om månen*) ehdastaa; (*försvagas*) heikontua, laihtua.
Aftagande, n. väheneminen o. s. v.: vara i a., olla vähenemään l. helpoittamaan päin.

Aftal, n. välipuhe, sopimus.
Aftala, v. a. tehdä välipuhe, sopia, suostua (jstkin).
Aftappa, v. a. laskea, juoksuttaa, tyhjentää.
Afteckna, v. a. piirustaa, riitata, kuvata; kuvaella.
Aftjena, v. a. maksaa l. palkita (-tsen) l. sovittaa työllä l. palveluksella.
Afton, m. ilta, ehtoo; högtids a., aatto; i afton, tänä iltana; i aftons, eilen illalla; om aftnarna, iltasilla, illoin; — **-bön**, f. iltarukous; — **-rodnad**, f. iltarusko; — **-stjerna**, f ilta- l. ehtootähti; — **-stund**, m. iltapuhde, ilta- l. ehtookausi (-den); — **-sång**, m. ilta- l. ehtookirkko l. -saarna; — **-vard**, m. iltainen, illallinen, ehtoollinen.
Aftoppa, v. a. latvistaa, latvoa, typistää.
Aftorka, v. a. pyyhkiä pois l. puhtaaksi; kuivata.
Aftroppa, v. n. lähteä l. marssia pois.
Aftryck, n. mukapainama, painannes, jäljennös.
Aftrycka, v. a. painaa jälkeen l. mukaan, painaa (jnkin) kuva; (*ett gevär*) ianasta (-kasen).
Afträda, v. n. astua ulos, luopua, ottaa eronsa; — v. a. luovuttaa, jättää.
Afträdande, n. ulosastuminen, jättäminen.
Afträde, n. eronotto, ero, luovunta; ulosastuminen; (*rum*) hyyskä, makki; — **-sförmon**, m. luovuntaetu.
Aftvinga, v. a. (*ngn ngt*) pakoittaa, ahdistaa, vaatia (jtkin jkulta).
Aftvå, — **tvätta**, v. a. pestä l. huuhpois; (*fig.*) pestä, pyyhkiä pois.
Aftyna, v. n. riutua, kuihtua, rauveta (-kean, -kenen); (*om växter*) surkahtua, kuihtua. — **nde**, n. riutuminen, kuihtuminen.
Aftåg, n. lähtö.
Aftåga, v. n. kulkea l. lähteä pois.
Aftäcka, v. a. paljastaa, auasta (-kasen); purkaa katto.
Aftäckning, f. paljastaminen, paljastus.
Aftömma, v. a. tyhjentää, jouksuttaa l. laskea tyhjiin.
Afund, m. kateus, karsaus l. kateellisuus.
Afunda, v. a., — **-as**, v. d. kadehtia, karsastella.
Afundsam, — **-sfull**, — **-sjuk**, a. kadehtiva, kateellinen, karsas (-aan), karsastelevа; — **samhet**, f. kadehtivaisuus; — **-sfri**, a. kadehtimaton, kateeton; — **-sfrihet**, f. kadehtimattomuus, kateettomuus; — **-sjuka**, f. se **Afund**; — **-sman**, m. kadehtija, karsastelija; — **-svärd**, a. kadehdittava.
Afvakta, v. a. varrota (-toan), odottaa, odotella.
Afvaktan, f. odotus; under a. på, odottaessa (jtkin).
Afvel, m. sikiö, siitto, laji; af hemafvel, kotikasvuinen; — **sam**, a. siittäväinen, sikiävä, hedelmällinen; — **-sboskap**, m. siittokarja, sikiöraavas (-aan); — **-sdjur**, n. siittoeläin (-men); — **-sgård**, m. karjatalo; — **-shingst**, m. siitto-ori (-iin); — **-skupa**, f. sarjakota; — **-ssto**, n. varsa l. siittotamma.
Afverka, v. a. hakata (-kkaan), kuluttaa, käyttää; (*tillverka*) valmistaa.
Afveta, v. a. tietää (jstkin).
Afvexla, v. a. vuoroittaa, vaihetella, muutella.
Afvig, a. nurja, nurin oleva, nurinpäinen; (*till sinnet*) nurjamielinen, tyly.
Afvigt, adv. nurin, nurinpäin, nurinpuolisesti.
Afvika, v. a. kääntää poimeesen l. kaksin kerroin; — v. n. kääntyä pois l. syrjään, poiketa (-kkean), syrjäytyä, eritä (-iän) pois; (*lagt.*) paeta (-kenen). — **nde**, n. — **else**, f. poikkeaminen, eriäminen, poikkeus, eroitus; pakeneminen.
Afvisa, v. a. ajaa l. käskeä pois, laitlaa luotaan; kieltää, evätä.
Afvisare, m. (*vid portar o. s. v.*) väistekivi, työkkäri, luovutin (-ttimen.)
Afvita, a. (*oböjl.*) mielipuoli (-en), hullu.
Afvittra, v. a. (*lagt*) (*egojord*) murtaa l. eroittaa pois (*maata*); (*bo*) osittaa pesä.
Afvittring, f. pesän-ositus; liikamaan eroitus; — **-sinstrument**, n. pesänositus-kirja.
Afvog, a. se **Afvig**,
Afvoghet, f. nurjamielisyys, tylyys.
Afväg, m. syrjätie, harhatie, väärä tie.
Afväga, v. a. punnita (-tsen), mitata; (*en sluttning*) mitata korkeutta, vaakittaa.
Afvägning, f. punnitseminen; koron l. korkeuden mittaaminen, vaakitus, korkorkeuspunninta.
Afvälta, — **ltra**, v. a. vierittää pois.
Afvända, v. a. kääntää pois; poistaa, väistää l. estää l. luovuttaa pois; (*sinnet*) vieroittaa.

Afvänja, v. a. vieroittaa, luovuttaa, taivuttaa pois; **a. sig**, v. r. vierautua l. luopua (t. ex. tavasta).

Afväpna, v. a. riisua l. ottaa aseet pois; — **d**, a. aseeton, aseitta oleva.

Afväpning, f. asetten riisuminen l. poisottaminen.

Afvärja, v. a. torjua, häätää, poistaa, estää.

Afyttra, v. a. myydä, kaupita (-tsen) pois, luopua (jstkin).

Afösa, v. a. ammentaa l. kaataa vähemmäksi.

Aga, v. a. kurittaa, vitsaista.

Aga, f. kuritus, kuri, vitsaus.

Agat, agaatti, pii-jalokivi.

Agens, n., plur. **Agentier**, vaikuttava aine.

Agent, m. asioitsija, asiamies, agentti.

Agentur, f. asioimisto; asiamiehyys.

Agera, v. a. näytellä, kuvatella, olla olevinansa; (*en rätteg.*) ajaa asia l. juttu.

Agg, n. pistin, pisto, vaiva; (*samvetsagg*) tunnon vaivat; (*fig.*) viha.

Agga, v. a. pistää, vaivata, kalvaa.

Agglutination, f. liittymys.

Aggregat, n. luotos, pöperrys; — **-ionstillstånd**, n. olomuoto, luotostila.

Agio, n. agio, välikorko, laasi.

Agitera, v. a. (*för ngt*) kiihoittaa, kerätä puolustajia.

Agn, n. (*lockbete*) syötti, sättä.

Agn, f. akana, ruumen (-nen), helve (-peen); **-borst**, vihne.

Agraff, m. agraffi, korusolki (-ljen).

Agreabel, a. kultainen, mieluinen.

Agrikultur, f. maanviljelys, maanviljelystaito l. -oppi.

Agronom, m. agronoomi, maanviljelynoppinut l. -opettaja l. -neuvoja.

Agronomi, f. agronomia, maanviljelys, maanviljelys-oppi.

Ah! int. ah! voi! ohhoh! kah!

Aha! int. ahaa! vai niin! no nyt!

Aj! int. ai! ai ai! voih! oih!

Ajournera, n. v. lykätä toistaiseksi.

Akademi, f. akatemia, oppiseura.

Akademiker, n. akatemikko.

Akademisk, a. akatemiallinen.

Akroamatisk, a. akroamatinen, esittelyllinen.

Akrobat, m. akrobaatti, nuoralla-tanssija.

Akromatisk, a. akromaatillinen, liikaväritön.

Akt, m. vaari, huoli (-en), huomio; toimitus; **gifva a.**, ottaa vaariin; **taga sig i a.**, kavattaa, pitää varansa; (*högtidlig*) toimitus, toimikohta, meno l. menot; (*i skådespel*) näytös; (*dokument*) kirj vihko, asia- l. juttukirja; (*riksakt*) va takunnan kirous.

Akta, v. a. ottaa l. pitää vaari l. huo l. luku, tarkata, huolia; varoittaa, ka soa; (*värdera*) pitää arvossa; **a. si** v. r. kavattaa, varoa, karttaa (**jtkin**)

Aktor, m. perä, peräpuoli (-en); — **-spe gel**, m. peräpeili; — **-stäf**, m. peri vannas, peräkäyrä; — **-ut**, adv. perä puolella l. puolelle, perältä.

Aktgifvande, n. vaariinottaminen, va rinpito, tarkkaaminen.

Aktie, m. osake, osue; — **-bolag**, osakeyhtiö; — **-bref**, n. osakekirja — **-ägare**, m. osakkeen-omistaja, os kas; — **-kapital**, n. osakevarat -pääoma.

Aktion, f. laintutkinto; (*tillstånd*) virka syyte; (*i krig*) ottelu, meteli, tappelu (*teat.*) toimitus, esitys.

Aktiv, a. aktiivinen, toimiva, vaikuttava vaikutuksellinen; a. trupp, vakinai nen joukko; a. handel, uloskohtainen l. omaperäinen kauppa; aktiva, va rat, pesävarat; — **itet**, f. vaikutta vaisuus, vaikutus, toimeenpano.

Aktning, f. arvo, arvonanto, kunnia, kunnioittaminen; — **-sbjudande**, a. arvokas, kunnianarvoinen; — **-svärd**, a. arvollinen, kunnioitettava, arvossa pidettävä.

Aktor, m. (*lagt.*) aktori, julkinen syyttäjä.

Aktorat, n. virkakanne.

Aktris, f. aktriisi, näyttelijätär.

Aktsam, a. varova, huolikas, karttava; — **het**, f. varovaisuus, vaariinotto.

Aktuarie, m. aktuarius, asiakirjain-vartija.

Aktör, m. aktööri, näyttelijä; (*i sla mening*) viekastelija.

Akustik, f. akustiikka, äänioppi.

Akut, a. akuutillinen, rajullinen.

Al, f. leppä; grå'a. jaaluleppä; — **-bestånd**, lepistö, leppäkasvisto.

Alabaster, m. alabasteri, ihokivi.

Alarm, n. hälytys, jyräkkä, melske, meteli; blåsa a., soittaa hätätorvea l. hälytystä.

Alarmera, v. a. hälyttää, säikähyttää, hädästyttää.

Album, n. albumi, muistokirja.

Albumin, f. albumini, valko; (*bot.*) siemenvalko; (*kem.*) munavalkuais-aine.

Aldrig, adv. ei koskaan l. milloinkaan; a. i verlden, ei ikänänsä, ei kuuna päivänä.

Alf, m. jankko, pohja; — **-luckrare**, jankkuri, kuohkuri, pohjanpehmittäjä.
Alf, f. (pl. Alfer l. Elfvor) alfi, keijuinen.
Alfabet, n. aapisto, kirjaimisto, aakkoset.
Alfågel, m. (*fuligula glacialis*) alli.
Alg, f. (*alga fluitans*) levä.
Algebra, f. algebra, yleislasku.
Alkali, m. (*kem.*) alkali, kasvi- l. lipiäsuola; — **isk**, a. alkalinen, emäksimäinen, kasvisuolainen.
Alkohol, m. alkoholi, ydinviina.
Alkov, f. alkoovi, sänkykomero.
All, a. kaikki (-en); **alla möjliga**, jos jotkin; **allt möjligt**, jos jotakin; **på alla möjliga sätt**, jos jollakin lailla l. tavalla; **alla möjliga slags**, jos jonkinlaiset; i allo, kaikin puolin, kaikkiansa, kaikkinensa; **på allt sätt**, kaikella tavalla, kaikin tavoin; **för a. del**, kaikella muotoa, kaiken mokoma; **allt annat**, mitä vielä; — **aredan**, adv. jo, johan; — **-daglig**, a. päivittäinen, jokapäiväinen, tavallinen; — **-fader**, m. kaikkein tää, taatto taivahinen; — **-god**, a. kaikenhyvä, hyvän hyvä; — **-helgondag**, m. pyhäin miesten päivä, kekri; — **-kunnig**, a. kaikkitaitava; — **-magt**, f. kaikkivaltaisuus; — **-rådande**, a. kaikkivaltias (-aan); — **-seende**, a. kaikkinäkevä; — **-sidig**, a. kaikinpuolinen; — **-sköns**, a. kaikenlainen, kaikki; — **-smägtig**, a. kaikkivaltias; — **-sväldig**, a. kaikkivoipa; — **-vetande**, a. kaikkitietävä; — **-vetenhet**, f. kaikkitietäväisyys; — **-vis**, a. kaikkiviisas (-aan); — **-vishet**, f. kaikkiviisaus.
Alldeles, adv. ihan, juuri, varsin, lopen, vallan; a. icke, ei ollenkaan l. ensinkään.
Alldenstund, konj. kun, koska, kuin.
Allé, f. aleija, kujanne, puukuja.
Allegat, n. liitekirja, liite.
Allegori, f. allegoria, kuvaesitys, kuvaspuhe, kuvalause; — **-sk**, a. allegorinen, kuvaukselinen; a. **målning**, vertauksellinen kuvaelma.
Allehanda, a. kaikenlainen.
Allen, Allena, a. o. adv. yksin, yksinänsä, ainoastansa.
Allenast, adv. o. konj. ainoastansa, ainoasti; om a., kun vaan, jos vaan.
Aller (*i sammansättn.*); a. **nådigst**, kaikkein-armollisin; a. **underdånigst**, kaikkein-alamaisin; a. **ödmjukast**, kaikkein-nöyrin.
Allesamman, Allesammans, a. pl. kaikki, jokainen; **alltsammans**, kaikki tyyni.
Allestädes, adv. joka paikassa, kaikkialla; a. ifrån, joka paikasta, kaikkialta; a. hän, joka paikkaan, kaikkialle; a. närvarande, a. joka paikassa l. kaikkialla läsnä oleva.
Allians, m. liitto.
Allierad, a. liittolainen.
Alligationsräkning, f. seoslasku.
Allihopa, Allihop, a. pl. kaikki; **allt-ihop**, kaikki tyyni.
Alliteration, f. alkusointu.
Allmoge, m. yhteinen kansa, rahvas(-aan).
Allmän, a. yleinen, yhteinen, valta-; a. **landsväg**, valta-maantie; — **-giltig**, a. yleisesti kelvollinen l. käypä, julkikäypä; — **-giltighet**, f. yleinen kelvollisuus, julkikäyväisyys.
Allmänhet, f. yleisyys; (*folket*) yleisö; i a., ylimalkaan, yleiseen, tavallisesti.
Allmännelig, a. *se* **Allmän**; — **neligen**, adv. *se* **Allmänt**.
Allmänning, f. yhteismetsä, yhteismaa.
Allmänt, adv. yleiseen, yleisesti.
Allo, *se* **All**.
Allodialjord, *se* **Odaljord**; — **-säteri**, n. säteritila, perintösäteri.
Allra, adv. (*i sammansättn.*) kaikkein, kaikisten, peri; a. **ödmjukast**, kaikkein nöyrin; adv. kaikkein nöyrimmästi; a. **nordligast**, kaikkein- l. peri-pohjaisin; a. **mest**, enimmin, kaikkein enimmän; a. **bäst**, kaikkein paras; a. **som** (*med åtföljande superl.*) mitä och superl.; t. ex. a. **som skönast**, kaikkein l. mitä kaunein.
Alls, adv. *se* **Alldeles**.
Allshärjarting, n. kansakunnan-keräjät.
Allt, adv. kaikki; aina, yhä; a. **efter som**, aina sitä myöten l. sen jälkeen kuin; **blir a. större**, tulee aina isommaksi l. isoa isommaksi, isonee isonemistaan; a. **bättre**, uutta paraten; yhä parempi; a. **mer och mer**, yhä enemmän; a. **under tiden**, kaiken sen aikaa; a. **längre fram**, aina l. l. yhä edemmäksi.
Alltför, adv. aivan, kovin, liian, ylen.
Alltifrån, adv. hamasta l. aina (jstkin) asti l. lähtein l. alkain, (jstkin) asti; a. **Torneå**, Torniosta asti l. alkain; — **-igenom**, adv. kokonansa, järkenään; — **-sammans**, a. kaikki tyyni.
Alltid, adv. aina, alati; **för a.**, iäksi päiväksi, ainaiseksi.
Allting, n. kaikki.

Alltjemt, adv. alinomaa.
Alltnog, adv. no siis, se vaan.
Alltså, konj. siis, niin muodoin.
Alltväl, interj. no hyvä! (*sjöt.*) kaikki järjin.
Alludera (*på*), v. a. osottaa, tarkoittaa, vihjata.
Allusion, f. osotteleminen, tarkoitteleminen, vihjaus.
Alluvialjord, f. lietynnäismaa.
Allvar, n., — **samhet**. f. tosi (-den), vakaisuus, vakaamielisyys, todenteko; på a., todella, toden perästä, todenteolla.
Allvarlig, a. vakainen, totinen, todenperäinen.
Allvarsam, a. vakaamielinen; (*sträng*) ankara, kova.
Allvarsamt, adv. totisesti; vakaamielisesti; ankarasti, kovasti.
Alm, f. (*ulmus*) jalava.
Almanack, f. almanakka, allakka.
Almosa, f. almu, annin (-timen).
Almosehjon, n. almulainen, almun-alainen.
Aln, f. kyynärä; — **-mått**, n. kyynäräpuu, kyynärämitta; — **-sbred**, — **-hög**, — **-lång**, o. s. v., kyynärän levyinen, korkuinen, pituinen; — **-tals**, kyynärittäin.
Alp, n. alppi, tunturi.
Alster, n. tuote, anto, kasvu.
Alstra, v. a. tuottaa, kasvaa, kasvattaa, siittää, kantaa hedelmiä; (*fig.*) tuottaa, synnyttää, siittää.
Alstring, f. tuottaminen, kasvattaminen, siittäminen.
Alt, m. altti; — **-stämma**, f. alttiääni; — **-fiol**, m. alttiviulu; — **-sträng**, m. alttikieli.
Altan, m. alttaani, parvi (-en).
Altar, Altare, n. alttari; altarens sakrament, alttarin sakramentti, Herran ehtoollinen; — **-disk**, m. alttaripöytä; — **-duk**, m. alttariliina; — **-kanna**, f. alttarikannu; — **-tafla**, f. alttaritaulu; — **-tjenst**, f. alttaripalvelus.
Alternativ, a. vuoroileva, vuoroonsa vaikuttava; vaihtopuolinen; s. vaihtopuoli (-en) l. -ehto.
Alternativt, adv. vuoroittain l. vuoroittellen, vaihtopuolisesti.
Alternera, v. n. (*vexla om*) vuoroitella, vaihetella.
Aluminium, n. alumiini (metalli).
Alumn, m. oppilainen.
Alun, m. aluna, vaassikivi.
Amandement, n. lisäehdoitus, ehdotelma.
Amanuens, m. amanuenssi, apulainen käsilläinen.
Amatör, m. rakastaja; (taiteen) harrastaja
Amazon, f. amatsooni, urotar.
Ambassad, m. lähetys, lähetyskunta; **-ör**, m. lähettiläinen, lähettiläs, air (-uen).
Ambition, f. kunnianhalu l. -himo; kuniantunto.
Ambitiös, a. kunnianhaluinen; kunnitansa tarkka.
Ambulans, f. ambulanssi, kulkulasaret
Ambulatorisk, a. kiertävä, siirtelevä.
Amfibie, m. rustiainen, matelija-eläin.
Amfiteater, m. amfiteaatteri, kehäkal (-lteen).
Amfiteatralisk, a. amfiteaatterillinen puolikehäinen, kehäkalteinen.
Amiral, m. amiraali, sotalaivaston päämies.
Amiralitet, n. amiraalikunta.
Amma, f. amma, imettäjä.
Amma, v. a. imettää.
Ammoniak, m. ammoniakki.
Ammunition, f. ampuvarat.
Amnesti, f. amnestia, yleinen anteeksianto.
Amortera, v. a. kuolettaa l. lyhentää velkaa.
Amorterings- l. **amortissements-fond** l. **-kassa**, f. kuoletus-rahasto l. -varasto.
Ampel, a. suuri, korkea, suurenlainen.
Amper, a. haikea, katkera, tuima, tuikea, vinkerä.
Amputera, v. a. sahata poikki jäsen (-nen)
Amulett, m. lumouskalu.
An, adv.; af och a., edes ja takaisin, edes taas; gå a., käydä laatuun; läga a., tähdätä, oikaista (pyssyä).
Ana, v. a. och impers. aavistaa, aavistella; det anar mig, minua aavistaa l. aavistelee, minusta tuntuu.
Anakronism, m. anakronismi, ennenaikaisuus.
Analog, a. analoginen, yhtävertainen, suhtainen, yhdenmukainen.
Analogi, f. analogia, yhtävertaisuus, tasamäärä.
Analys, f. analyysi, erittely, erittäminen, tutkinto; qvalitativ a., aineen tutkinto; qvantitativ a., paljouden l. suhteen tutkinto.
Analysera, v. a. eritellä, erittää, tutkia.

Analytisk, a. analyyttinen.
Anamma, *se* **Anamma**.
Anarki, f. anarkkia, laittomuus, vallattomuus, hallitsijattomuus.
Anarkisk, a. anarkillinen, hallitsijaton.
Anatom, n. anatoomi, leikelmän-oppinut, ruumiinleikkelijä.
Anatomi, f. anatomia, leikelmä-oppi; — **-sal**, m. anatomiasali, leikkuuhuone.
Anatomisera, v. a. leikellä ruumista.
Anbefalla, v. a. käskeä; suosioittaa; a. i ngns ynnest, antaa l. jättää jkun haltuun l. suosioon, suosioittaa jkulle; a. sig, v. r. turvata, luottautua (jkuhun); a. sig i Guds skydd, turvata Jumalaan.
Anbelanga, v. n. tulla l. koskea (jhkin).
Anblick, m. katsanto, katsahdus, silmäys; (*åsyn, utseende*) näkö.
Anboren, a. luonnonperäinen, sukuperäinen.
Anbringa, v. a. asettaa, sovittaa l. panna yhteen, liittää.
Anbud, n. tarjo, tarjous.
Ancienitet, f. ikäoikeus, virkaetuus.
And, f. sorsa, suorsa.
And, f. elonleikkaus l. -korjaus, heinänteko; leikkaus- l. korjausaika, heinäaika, niittoaika.
Anda, f. henki (-en), mieli (-en).
Andakt, m. hartaus; förrätta sin a., pitää rukousta; med a., hartaudella; — **-sfull**, a. harras (-taan), jumalinen; — **-sföning**, f. jumalisuuden harjoitus, rukoushetket.
Andas, v. dep. hengittää, huokua (-vun); a. ut, hengähtää; jag har svårt att a., minua hengästyttää.
Ande, m. henki (-en); (*förnuft*) henki, mieli (-en); (*spöke*) kummitus, aave; ond a., paha l. hälyy henki; mennisko a., ihmishenki; — **-besvärjare**, m. kummitusten l. aavetten käskijä l. nostaja, loihtija; — **-drag**, n. henkäys, hengenveto; — **-drägt**, m. hengitys, huokuminen, hengenvetäminen; henki; — **-fattig**, a. tyhjämielinen, aatteeton, terroton, innoton, typerä; — **-fattighet**, f. aatteettomuus, typeryys; — **-gening**, f. sisällinen ymmärrys; — **-rik**, a. mielevä, viisas (-aan); — **-skådare**, m. henkein-näkijä; — **-syn**, f. näkemä, kummitus, aave, enne (-teen); — **-tag**, n. *se* **Andedrag**; — **-verld**, a. näkymätön mailma, henkimailma.
Andel, m. osa, usuus, osinko.
Andelig, **Andlig**, a. hengellinen; mielellinen; (*okroppslig*) ruumiiton; — subst. m. hengellinen, jumaluuden-oppinut; — **-het**, f. hengellisyys.
Andeligen, **Andligen**, adv. hengellisesti.
Andfådd, a. *se* **Andtruten**.
Andhål, n. henki- l. huokureikä.
Andlös, a. hengetön.
Andra, **Andre**, num. ord. toinen; för det a., toiseksi; a. gången, toisen kerran, toinen kerta; de a., muut, toiset; å a. sidan, toiselta puolen; den ena och den a., toinen ja toinen; från den ena dagen till den a., päivästä päivään; päivä päivältä; för a. gången, toisesti.
Andraga, v. a. tuoda esiin, edestuoda, esittää, lausua.
Andragande, n. esiintuominen; lausunto.
Andrum, n. hengen l. henkäyksen aika l. vuoro, välhö; gif mig a., anna aikaa hengähtääkseni l. miettiäkseni.
Andryg, a. sukuylpeä.
Andtruten, a. hengästynyt, ahdashenkinen; bli a., hengästyä, tuhostua.
Andtäppa, f. hengen l. rinnan ahdistus, tukkotauti; jag har a., henkeäni ahdistaa.
Andtäpt, a. ahdashenkinen, ahdasrintainen, tukehtunut.
Andägtig, a. harras (-taan); — **-het**, f. hartaus.
Anekdot, m. kokkakertomus, kasku, tarina.
Anfall, n. hyökkäys, karkaus, ryntäys; (*fys.*) kohtaus; (*fig.*) loukkaus; (*af sjukdom*) kohtaus, puuska; (*af vrede*) vihan puuskat, vimma, kiivastus; — **-skrig**, hyökkäyssota; — **-svinkel**, kohtauskulma; — **-svis**, adv. päälle käyden l. karaten.
Anfalla, v. a. hyökätä l. karata (-kaan) l. ryntätä l. täyttää (jkun päälle); (*fig.*) loukata, soimata; ahdistaa, hätyyttää.
Anfallen, a. hailaantunut, väljähtynyt, kaljehtunut.
Anfordra, v. a. vaatia, velkoa.
Anfordran, f. vaatimus, pyyntö; vid a., vaadittaessa.
Anfäkta, v. a. kiusata, ahdistaa; a. sig, v. r. kiusata itseänsä; (*svårja*) vannoa.
Anfäktelse, **Anfäktning**, f. kiusaus, ahdistus; vannomus.
Anföra, v. a. johdattaa, olla johtajana l. päämiehenä, saattaa; (*i skrift och tal*) luetella, sanoa, tuoda esiin; a. klagomål, valittaa; — **nde**, n. johto, johdatus; (*i skrift och tal*) luetteleminen, esiintuominen.

Anförare, m. johdattaja, päämies, päällikkö.
Anförtro, v. a. uskoa l. jättää l. antaa haltuun l. huostaan.
Anförvandt, m. o. f. sukulainen, heimolainen, omainen.
Angelägen, a. tähdellinen, tärkeä.
Angelägenhet, f. tärkeys; tarveasia, asia; socknens a., pitäjän asia.
Angenäm, a. mieluinen, herttainen, hupainen, hauska.
Angifva, v. a. antaa ilmi, ilmaista, ilmoittaa.
Angifvare, m. ilmi-saattaja l. -antaja, edesantaja.
Angifvelse, m. ilmianto, ilmoituskanne.
Angrepp, n. karkaus, hätyytys; (*fig.*) soimaus.
Angripa, v. a. karata (-kaan) l. täyttää (jkun) päälle, käydä kimppuun, hätyyttää; soimata; gripa an ngt, ryhtyä jhnkin; (*afficiera*) turmella, vahingoittaa; (*om sjukdom*) tapaella; — nde, n. karkaaminen, hätyyttäminen; vid a—t, päälle karatessa.
Angripare, m. hätyyttäjä, päällekarkaaja.
Agripas, v. p. o. d. turmeltua, pilaantua; a. af rost, ruostua; a. af röta, mädätä (-tänen), lahota (-oan).
Angränsande, a. lähinen, rajallinen, raja-.
Angå, v. a. liikuttaa, koskea (jhnkin); tulla l. kuulua (jhkin).
Angående, a. liikuttava, koskeva; prep. (jonkin) suhteen; a. den saken, siitä asiasta.
Angöra, v. a. panna l. sitoa kiinni.
Anhang, n. lahko, puoluskunta, puolue.
Anhålla, v. a. pidättää, pysähdyttää; — v. n. anoa, pyytää, rukoilla (jtkin jkulta).
Anhållan, f. anomus, pyyntö, rukous.
Anhållande, n. pidättäminen, pysähdyttäminen.
Anhängare, m. lahkolainen; puoluelainen; yhtyläinen; (*af en tro l. sekt*) uskolainen.
Anhängig, a. (*lagt.*) riidassa (oleva), riidan-alainen; göra a., panna riitaan l. kanteesen.
Anhörig, a. o. s. omainen, heimolainen, sukulainen.
Anilin, f. aniliini (väri).
Animalisk, a. animaalinen, eläimellinen.
Animera, v. a. elähdyttää, virkistyttää.
Aning, f. aavistus, aana, haimi.
Anis, m. anisruoho, anis (-ksen).
Anka, f. ankka; ankbonde, uros-ankka.

Ankar, Ankare, n. ankkuri, jakk riippa; (*i byggnader*) pidin (-tim pidätys-koukku l. -haka; ligga för olla ankkurissa; gå till ankars, kea ankkuriin; — -**arm**, m. ank rinsiipi; — -**botten**, — -**grund**, ankkuri-paikka l. -pohja; — -**fly**, ankkurinkynsi; — -**kors**, n. ank riristi; — -**lägg**, m. ankkurinva — -**plats**, m. ankkurivesi l. -paik — -**spel**, n. ankkurinkierrin (-time — -**stock**, m. ankkuripuu; — -t n. ankkuritouvi l. -köysi.
Ankare, m. ankkuri, lekkeri.
Ankel, m. *se* **Fotknöl**.
Anklaga, v. a. syyttää, kaivata (-pas (jstkin) kantaa (jkusta jtkin).
Anklagelse, f. syytös, kanne (-nteen
Anklagad, a. syytteen- l. kanteen-al nen, syytetty.
Anklagare, m. syyttäjä, kantaja, pääl kantaja.
Anklang, m. helähdys; (*fig.*) suostumu
Anknyta, v. a. liittää.
Ankomma, v. n. tulla, päästä; *se* **Ber**
Ankommen, a. tullut; (*om matvaro* pahentunut, pilautunut; (*drucken*) ju punut, pälhtynyt, päissänsä, humalass
Ankomst, f. tulo, tuleminen.
Ankra, v. n. ankkuroita (-tsen), heitti ankkuri, laskea l. panna ankkuriin.
Anlag, n. synnyntäkyky, taipumus, luo to, luonnonlahja; (*för osed*) viettymy
Anledning, f. aihe, syy, alku, johte (*bergv.*) johto, juoni; gifva a., ant aihetta l. syytä; af förekommen ilmaantuneesta syystä; i a. dera siitä syystä, sen johdosta l. tähde utan a., ilman syyttä l. aikojansa.
Anlete, n. kasvot (*pl.*), muoto, naam katsanto, näkö.
Anletsdrag, n. kasvot, muoto.
Anlita, v. a. anoa apua, pyytää, käyttä
Anlopp, n. karkaus, rynnäkkö, hyökkäy
Anlägga, v. a. perustaa, rakentaa, lai taa, tehdä; (*om kläder*) pukeutua (jhn kin); (*i dålig bemärkelse*) *se* **Anstifta** (*fig.*) tarkoittaa; (*på skjutning*) koh distaa, osuttaa.
Anläggare, m. perustaja, rakentaja, te kijä.
Anläggning, f. perustaminen, rakenta minen, perustus, rakennus, laitos, lai telma; (*i dålig bemärkelse*) paha aiko mus, juoni.
Anlända, v. n. saapua, tulla.
Anlöpa, v. a. tulla rantaan, käydä ran

nasse, poiketa; — v. n. tummentua, ruostua.

Anmana, v. a. kehoittaa, käskeä.

Anmaning, f. kehoitus.

Anmoda, v. a. pyytää, tahtoa.

Anmodan, f. pyyntö; utan a., pyytämättä.

Anmäla, v. a. ilmoittaa, tietää antaa.

Anmälan, f., — **nde**, n. ilmoitus, ilmoittaminen.

Anmärka, v. a. muistuttaa, merkitä (-tteen), sanoa; kirjoittaa l. panna muistiin; (*klandra*) moittia.

Anmärkning, f. muistutus, merkitseminen, muistiin-pano l. -kirjoitus; (*klander*) moite (-tteen), muistutus.

Anmärkningsvärd, a. merkittävä, sanottava, mainittava.

Annaler, m. pl. vuosikirjat, aikakirjat.

Annalist, m. historioitsija, aikakirjain-kirjoittaja.

Annalkan, *f.*, — **nde**, n. läheneminen, likeneminen, joutuminen; vid dödens a. kuoleman lähetessä.

Annalkas, *se* **Nalkas**.

Annamma, v. a. saada, ottaa, viedä; ottaa vastaan; fan a.! piru vieköön l. perköön.

Annammande, n., — **else**, f. saaminen, ottaminen, vieminen.

Annan, best. form. andra, a. muu, toinen; en a. gång, toisen kerran, toiste; lemna till en a. gång, jättää toistaiseksi; gång efter a., kerta toisensa perästä; i a. händelse, muutoin, muussa tapauksessa; åt annat håll, toiselta haaralla l. kulmalla, toiselle haaralle l. kulmalle.

Annandag, m.; a. påsk, a. pingst, pääsiäis-, helluntai-maanantai; a—gs-frossa, vuoropäiväinen vilutauti.

Annars, adv. muuten, muutoin.

Annektera, v. anastaa, vallata (-taan).

Annex, n. apu- l. aneksipitäjäs; aneksi (rakennus); — **-hemman**, n. aputila l. -talo.

Annons, m. ilmoitus, ilmoite.

Annorledes, — **lunda**, adv. toisin, toisella tavalla l. tapaa, muuten.

Annorstädes, adv. muualla, toisialla; a. hän, muualle, muunne, toisanne; a. ifrån, muualta, toisialta.

Annotation, **Annotering**, f. muistoon l. tietoon-pano l. -paneminen, muistutus; — **-sbok**, m. muistokirja.

Annotera, v. a. panna muistoon l. tietoon.

Annuitet, f. vuotuismakso, vuotuinen vähennys.

Annullera, v. a. tehdä tyhjäksi.

Anomali, f. epäsääntöisyys, säännöttömyys, anomalia.

Anonym, a. nimittäimätön, nimetön, epäjulkinen; — **itet**, f. nimettömyys, epäjulkisuus.

Anor, f. pl. sukuperä, sukupolvet.

Anordna, v. a. säätää, määrätä; järjestellä, toimittaa.

Anordning, f. sääntö, järjestely, määräys, laitos; (*penningars*) maksonmääräys.

Anorganisk, a. organiton, elimetön.

Anpart, m. osa, osinko.

Anropa, v. a. huutaa; (*om hjelp*) huutaa avuksi; (*bedja*) rukoilla.

Anrycka, v. n. lähteä l. saapua rynnäkköön.

Anrätta, v. a. valmistaa, laittaa l. tehdä (ruokaa).

Anrättning, f. valmistaminen, laitos; (*mat*) ruokalaitos, ruoka, laitos.

Ans, m. ruokko, hoito, korjuu.

Ansa, v. a. ruokota (-kkoan), hoitaa, korjata.

Ansats, m. puhti, vauhti, karkaus; (*fig.*) taipumus, halu; — **-ring**, pidäke- l. puhtirengas.

Anse, v. a.; a. för ngt, pitää jonakin, katsoa l. luulla jksk in; a. för god, hyväksyä, hyveksiä, katsoa hyväksi; a. för godt, katsoa l. nähdä hyväksi; a. för liten l. ringa, vähäksyä; a. för gammal, vanhaksua; (*akta*) pitää arvossa, arvata, kunnioittaa; (*värdera, uppskatta*) arvata; (*lagt.*) rangaista (-kaisen), tuomita (-itsen); a. sig kunna, arvella l. luulla voivansa; jag a—r, minä luulen l. katson, minun mielestäni, minusta; — **dd**, a. arvollinen, arvossa pidetty.

Anseende, n. kunnia, arvo, arvoisuus; i a. till, prep. sen suhteen l. tähden l. vuoksi; i. a. dertill att, sentähden että, siinä katsannossa että.

Ansenlig, a. melkoinen, melkeä, runsas (-aan), suuri (-en); — **nligen**, adv. jokseenkin, melkoisesti, paljon, runsaasti.

Ansigte, n. kasvot (*pl.*), silmät, muoto, näkö.

Ansigtsbildning, f. kasvojen muoto; — **-drag**, pl. n. kasvojen muoto l. piirteet.

Ansjovis, f. ansjovis (kala).

Anskaffa, v. a. hankkia, laittaa, toimittaa.

Anskri, n. kiljaus, parkaus, huuto; gifva till ett a., parasta (-rkaasen).

Anskrifven, a. katsottu, tuttu; väl l. illa a., hyvässä l. pahassa huudossa (oleva).

Anslag, n. (*tillkännagifvande*) julkinen ilmoitus, julki-ilmoitus l. -naulaus; julistus; (*stämpling*) vehkeet, juonet; penninge-, rahamääräys, määrärahat; löne-, palkanmääräys; (*musikt.*) näppäys; — **-stafla**, f. ilmoitus- l. julistustaulu.

Ansluta sig, v. r. (*till*) liittyä l. yhtyä (jhkuhun l. jhnkin).

Anslå, v. a. (*kungöra*) julki-naulata, ilmoittaa, tiedoksi panna, julistaa; (*bestämma*) määrätä; (*uppskatta*) arvata; (*musikt.*) näpätä, näpähyttää; (*fig.*) liikuttaa, käydä (jkun) mieleen l. sydämmeen; voittaa (jkun) mielisuosio.

Ansning, f. *se* **Ans.**

Anspann, n. yhteen valjastetut hevoset, veto- l. juhtapari.

Anspela, v. n. (*på ngt l. ngn*) *se* **Alludera.**

Anspråk, n. vaatimus, oikeus; göra a. på ngt, vaatia jtkin; tahtoa olla jkna; — **-sfull**, a. vaatelias, paljon vaativa, paljokas, isoitteleva; — **-slös**, a. vähän vaativa, vähään tyytyvä, vaatimaton, isoittelematon.

Anstalt, f. hanke (-kkeen), laitos, varustus, valmistus; (*inrättning*) laitos, varustus; göra l. foga a. om ngt, pitää tointa jstkin, hankkia l. laittaa jkin.

Anstalta, v. a. hankkia, toimittaa, laittaa, varustaa.

Ansticka, v. a. *se* **Antända**; (*fig.*) saastuttaa, pilata, turmella.

Anstifta, v. a. (*krig, brand, oenighet*) alottaa, tehdä, herättää, nostaa.

Anstiftan, f. alotus, kehoitus, toimi(-en), herätys.

Anstiftare, m. alottaja, tekijä, herättäjä, nostaja.

Anstryka, v. a. sivuta (-uan), pyyhkiä.

Anstrykning, f. sivuaminen, pyyhkiminen; (*fig.*) karva, muoto, vivahdus.

Anstränga, v. a. ponnistuttaa, vaivata, jännittää; a. sig, v. r. ponnistaa itseänsä, reudota (-toan), vaivata itseänsä (työllä), tehdä kovasti.

Ansträngning, f. ponnistus, vaiva, vaivaus, reutominen, kovalle-otto.

Anstå, v. n. o. impers. sopia, käydä laatuun, kelvata (-paan) (jkulle); (*dröja*) viipyä, jäädä toistaiseksi l. toiseen kertaan.

Anstånd, n. viivytys, toistaiseksi lykkäys l. jättö, aika; gifva a., antaa aikaa.

Anställa, v. a. pitää, laittaa, toimittaa, tehdä; a. examen, pitää l. toimittaa tutkintoa; å. fest, laittaa l. toimittaa l. pitää juhlallisuus; (*åtal*) nostaa; (*betraktelser*) miettiä, arvella; (*nederlag o. s. v.*) tehdä, matkaan saattaa; (*i tjenst*) asettaa l. panna l. ottaa virkaan l. palvelukseen.

Anställande, n. asettaminen, laittaminen, paneminen, toimittaminen o. s. v.

Anställning, f. toimitus, virka, paikka, palvelus, työ- l. palveluspaikka.

Anständig, a. säädyllinen, siivo, siisti, sopiva; — **het**, f. säädyllisyys, siisteys.

Anstöt, m. (*af sjukdom*) kohtaus; (*skandal*) loukkaus, solvaus; närkästys, pahastumus; taga a., pahastua, närkästyä, loukkautua.

Anstötlig, a. loukkaava, sopimaton, hävytön; — **lighet**, f. loukkaavaisuus, kelvottomuus, hävyttömyys.

Ansvar, n. edesvastaus, vastuu, takaus; rangaistus; vid äfventyr af a. enligt lag, lain määräämällä haastolla; — **-sfull**, a. edesvastauksellinen, huolen-alainen, tilin-alainen, suuresti velvollinen, josta on suuri edesvastaus; — **-slös**, a. edesvastaukseton.

Ansvara, v. n. vastata, edesvastata, ottaa vastatakseusa; taata (-kaan).

Ansvarig, a. vastuun-alainen, tilin-alainen, velvollinen edesvastaamaan; — **ighet**, f. edesvastaus, vastuun-alaisuus.

Ansätta, v. a. ahdistaa, kiusata; tapailla, hätyyttää; vaivata, pakottaa.

Ansöka, v. a. hakea, anoa; a. tjenst, hakea virkaa.

Ansökan, **Ansökning**, f. hakemus, anomus; anomuskirja; — **-stid**, m. hakemusaika.

Antaga, v. a. katsoa kelvolliseksi, ottaa hyväksi; ottaa vastaan; suostua (jhnkin); (*ponera*) olettaa, ottaa l. ajatella (jkskin), otaksua, luulla.

Antagande, n. vastaan-ottaminen, kelvolliseksi katsominen; suostuminen; olettaminen.

Antaglig, a. otollinen, kelvollinen; todenmukainen, luultava; — **het**, f. otollisuus, kelvollisuus, todenmuotoisuus.

Antagonist, m. vastustaja.

Antal, n. luku, määrä, lukumäärä, paljous.
Antarktisk, a. antarktinen, etelänpuoleinen.
Anta, v. a. *se* **Ansätta**.
Antecedentia, n. pl. edellinen elämä l. käytös, edelliset.
Anteckna, v. a. kirjoittaa l. panna muistoon, kirjoittaa, merkitä (-tsen).
Anteckning, f. muistoonkirjoitus l.-paino, merkitseminen; — **-sbok**, m. muistokirja, muistoonpano-kirja.
Antedatera, v. a. panna vanhempi antopäivä, antedateerata.
Antediluviansk, a. vedenpaisumuksen edellinen.
Antenner, f. pl. tuntosarvet, tunnustimet.
Anticipera, v. a. ennakoita (-tsen).
Antik, a. muinainen, vanhanaikuinen; — m. (*konstverk*) muinaisteos.
Antikrist, m. antikristus, Kristuksen vastustaja.
Antimonium l. **Antimon**, n. anttimo.
Antingen, konj. joko, taikka; a. — el. ett. joko — taikka; taikka — taikka.
Antipati, f. vastenmielisyys, tympeys.
Antipod, m. antipoodi, vastajalkalainen.
Antiqva, f. antiqva, latinainen painokirjain.
Antiqvarie, m. antiqvarius, muinaiskirjen hoitaja l. kerääjä.
Antiqvitet, f. vanhanaikainen kalu, muinaiskalu.
Antites, f. vastaväite.
Antologi, f. antologia, runokukasto, valiorunosto.
Antropologi, f. antropologia, ihmisoppi.
Anträda, v. a. (*en resa*) lähteä (matkaan), lähteä; (*tillträda embete*) ottaa vastaan, ruveta (-pean) jhnkin.
Anträde, n. vastaanotto, rupeaminen; lähtö.
Anträffa, v. a. kohdata, tavata (-paan).
Antvarda, v. a. jättää, antaa, jättää haltuun l. huomaan.
Antyda, v. a. viitata, osottaa; ilmoittaa, vihjoittaa; (*befalla*) käskeä.
Antydan, **Antydning**, f. viittaus, osottaminen, osotus, ilmoittaminen; käsky.
Antåg, n. läheneminen, tulo; **vara i a.**, olla tulemassa l. tulossa.
Antåga, v. n. lähetä (-nen), tulla.
Antända, v. a. sytyttää; (*sinnet*) kiihoittaa (mieltä); — **s**, v. p. o. d. syttyä.
Antändning, f. sytyttäminen, sytytys.
Antändbar, a. syttyvä, palava.
Anvisa, v. a. osottaa, neuvoa, näyttää; a. medel, osottaa l. määrätä varoja l. rahoja.
Anvisning, f. osotus, johdatus; neuvoki, neuvo; (*penninge a.*) osotus, rahan-osotus, rahansaama-kirja.
Använda, v. a. käyttää, viljellä; kuluttaa, panna tarpeesen; a. **sig sjelf till godo**, käyttää omaksi hyväksensä.
Användbar, a. käytöllinen, kelvollinen, sopiva; — **het**, f. kelvollisuus, käytöllisyys.
Användning, f. käyttäminen, käytäntö.
Apa, f. apina; (*nav.*) aappa.
Apanage, n. apanaasi, (ruhtinaallinen) omaisuus l. tila l. elatusraha.
Apart, adv. eriksensä, erittäin.
Apartemang, n. *se* **Afträde**.
Apati, f. haluttomuus, apatia, tunnottomuus.
Apelsin, m. apelsiini.
Aphelium, n. afelio, etäimpänä oleminen.
Apokryfisk, a. apokryyfinen, epäperäinen, epäalkuinen.
Apologi, f. apologia, puolustuskirja, puolustuspuhe.
Apoplexi, f. halvaus (-ksen).
Apostasi, f. luopumus (etenkin uskonopista).
Apostel, m. apostoli, lähettiläinen.
A posteriori, adv. (*filos.*) kokemuksesta, havainnosta.
Aposteriorisk, a. havaintoperäinen.
Apostlagerningarne, f. pl. apostoleinteot, apostoleinteko-raamattu.
Apostlahäst, m. (*skämtv.*); **färdas med a—rna**, matkustaa jalkapatikassa.
Apostolisk, a. apostolinen.
Apostrof, f. jättömerkki, katkomerkki; soimaus.
Apostrofera, v. a. katkaista; (*fig.*) nuhdella, soimata.
Apotek, n. apteekki, rohtola.
Apotekare, m. apteekari.
Apotheos, f. jumaloitsemus; taivaasen astuminen.
Apparat, m. laite, laitelma, laittokalu.
Apparelj, m. kalusto, laitekalut.
Apparens, f. todenmukaisuus; keino, neuvo, toive.
Apparent, a. näennäinen, näönmukainen.
Appell, m. veto, vetoonpano; (*krigst.*) sotaväen kokoonkutsuminen, henkilöhuuto; (*i spel*) uusi panos; (*jagtt.*) koirien kokoonhuutaminen.
Appellativum, n. appellatiivi, lajinimi.
Appellera, v. a. panna vetoon, aplierata.
Appendix, n. *se* **Bihang**.

Appetit, m. ruoanhalu; (*fig.*) halu; — **-ssup**, kiihoittajainen, ruokaryyppy.
Appetitlig, a. hyvänmakuinen, maittava, maukas, haluttava.
Applicera, v. a. asettaa, käyttää.
Applåd, m. käsien taputus.
Applådera, v. taputtaa käsiänsä.
Apposition, f. appositiooni.
Appretera, v. a. valmistaa, päätellä; silostaa, kiilloittaa.
Approbatur, n. approbatur, katsotaan kelvolliseksi.
Approbera, v. a. hyväksyä, katsoa kelvolliseksi, kelvoksia.
Approcher, m. piiritys-, juoksukaivanto; — **era**, v. a. lähestyä linnaa kaivannoilla; (*i allmänh.*) lähetä (-en), lähestyä.
Approximativ, a. likimääräinen, lähentelevä; — **t**, adv. likimäärin, lähennellen, liketen.
Aprikos, m. aprikka; — **-träd**, n. aprikkapuu.
April, m. huhtikuu.
A priori, adv. (*filos.*) järkeen perustauten, kokemuksesta huolimatta.
Apriorisk, a. (*filos.*) järkiperäinen, itsestänsä tiedettävä.
Aptek, *se* **Apotek**.
Aptera, v. a. sovittaa.
Aqvedukt, m. vedenjohto.
Aqvileja, f. (*aqvilegia vulg.*) akileija, rupuliruoho.
Arabesk, f. arabeski, lehditys.
Arbeta, v. a. o. n. tehdä työtä, työskennellä; (*strängt*) raataa, reutoa; (*om sjuka*) potea, olla vaivoissa; (*om fartyg i sjögång*) kikkeröitä (-tsen); (*om vätskor*) nousta; bröstet, hafvet arbetar, rinta, meri käypi; a. i jorden, muokata maata; a. emot, vastustaa; a. för, puolustaa; a. på, ahkeroida, harrastaa; a. sig upp ur dyn, kömpiä ylös mudasta.
Arbetare, m. työmies, työntekijä, työläinen.
Arbete, n. työ, työnteko, raade (-teen); (*verk*) käsiala, teos, teko; gripa an ett a., ryhtyä l. ruveta (-pean) l. käydä käsin työhön; vara under a., olla tekeillä.
Arbetsam, a. työteliäs, ahkera, uuttera; — **het**, f. ahkeruus, uutteruus, työteliäisyys, työahkeruus.
Arbetsdag, m. työpäivä; — **-drift**, m. toimi (-en), vireys, työhalu; — **-dryg**, a. töisevä, työlias; — **-folk**, n. työväki; — **-för**, a. työkykyinen, työnvoi työhön pystyvä l. kykenevä; — **-fö måga**, f. työateko-voima; — **-förtjen** f. työansio; — **-hjon**, n. työmies, ty läinen; — **-hus**, n. työhuone; — **-hä** m. työhevonen; — **-ifver**, m. työh lu, työn into; — **-inrättning**, f. ty laitos; arbets- och korrektion inrättning, työ- ja ojennuslaitos -huone; — **-klass**, m. työväen luok l. sääty; — **-kreatur**, n. juhta, ty juhta; — **-lön**, m. työpalkka, tek palkka; — **-lös**, a. työtön; — **-myr** f. työmuurahainen; — **-ordning**, työjärjestys; — **-plan**, m. työnluo nos; — **-sätt**, n. työnlaatu l. -tap — **-vinst**, f. työvoitto.
Arbiträr, a. arvionmukainen, vapaael toinen, mielivaltainen,
Area, f. pinta.
Areal, m. ala, pinta-ala.
Arena, f. taistelutanner (-teren).
Areometer, m. uppovaaka l. -puntari.
Arf, n. perintö, perimys; (*effekter*) per — **-del**, m. perintö-osa, perinnös; - **-drägt**, f. perintövarkaus; — **-flend** m. sukuperäinen l. perivihollinen; - **-furste**, m. perintöruhtinas (-aan); - **-furstinna**, f. perintöruhtinatar (-tt ren); — **-följd** l. — **-följd**, m. per minen, perimysjärjestys; — **-fördra** l. — **-fördrag**, n. perintöliitto; - **-förening** l. — **-förening**, f. perint suostumus; — **-gods**, n. perimysma l. -talo l. -tila; — **-konung**, m. p rintökuningas (-kaan); — **-lös**, a. p rinnötön, osaton perinnössä; — **-lös het**, f. perinnöttömyys; — **-sdelning** f. perinnön-ositus l. -jako; — **-skift** n. perintöjako; — **-skuld**, f. peritt velka; — **-s-lott**, m. perintöosa -osinko; — **-sordning**, f. perintövuor l. -järjestys; — **-srätt**, m. perintöo keus; — **-synd**, f. perisynti; — **-t gare**, m., — **-tagerska**, f. perijä, p rillinen; — **-tvist**, f. perintö-asia -riita; — **-tågt**, m. perinnön otto vastaanottaminen; — **-vedel**, m. **Arfdel**; — **-vegods**, n. *se* **Arfgods** — **-vejord**, f. perimysmaa.
Arfvinge, m. o. f. perillinen, perijä.
Arg, a. vihainen, äkäinen; vara a., ol vihoissaan l. äissänsä; bli a., viha tua; — **-bigga**, f. äkäsäkki l. -puss — **-list**, m., — **-listighet**, f. kavalu ilkeys; — **-listig**, a. kavala, ilkeä; - **-sint**, — **-sinnig**, a. pahasisuine

äkälmentoinen; — **-sinthet**, f. pahasisuisuus, vihapäisyys.
Arghet, f. vihaisuus, kiukku.
Argument, n. todistus, toteennäyte (-teen).
Argumentera, v. a. näyttää toteen, päättää.
Aria, f. aria, arialaulu.
Aristokrat, m. ylimys, valtaherra; (*fig.*) ylimys-ystävä.
Aristokrati, f. ylimys- l. herrasvalta l. -kunta.
Aristokratisk, a. ylimyksellinen, sukuylpeä.
Aritmetik, f. aritmetiikka, lasku-oppi, luvunlasku-oppi; — **er**, m. luvunlaskun-oppinut.
Aritmetisk, a. lasku-opillinen, luvunlaskullinen, aritmeetillinen.
Ark, n. arkki, paperilevy; — **-tals**, adv. arkittain.
Arkad, m. arkaadi, kuvunkaari.
Arkaism, m. muinaismuisto l. -sana l. -puheenparsi.
Arkaistisk, a. muinaisaikuinen, muinainen.
Arkebusera, v. a. ampua kuolijaaksi.
Arkeolog, m. arkeologi, muinaistutkija.
Arkeologi, f. arkeologia, muinaistutkiato.
Arkiater, m. arkkiaateri, ylilääkäri.
Arkipelag, m. arkkipelagi, saaristomeri.
Arkitekt, m. arkkitehti, rakennusherra.
Arkitektonisk, a. rakennustaiteesen kuuluva, rakennustaiteellinen.
Arkitektur, f. (*konst.*) rakennustaide; (*byggnadsart*) rakennuslaatu l. -muoto.
Arkiv, n. arkkiivi, arkisto.
Arkivarie, m. arkkivarius, arkistonhoitaja.
Arkli, n. (*på fästningar*) sotavarasto; (*på örlogsfartyg*) aseisto.
Arktisk, a. (*geogr.*) pohjanpuolinen, arktinen.
Arla, adv. varhain aamulla; — **-regn**, n. aamusade (-teen).
Arlekin, m. harleikki, ilveilijä.
Arm, köyhä, kurja, poloinen, raukka, viheliäinen.
Arm, m. käsivarsi (-ren), kyynärävarsi, käsi (-den); (*på kors o. s. v.*) risti- l. poikkipuu; (*på not*) reisi (-den), siipi (-en), siula; (*på kärl*)varsi, korva, ripa; (*af en fled*) pudas (-taan), haara; under a—en, kainalossa; gå a. i a., käydä käsi kädessä; sluta i sina a—ar, sulkea syliinsä; med öppna a—ar, avosylin; med a—arne i kors, ristissä käsin; sätta a—arne i sidan, panna kädet puuskaan; (*fig.*) hålla under a—arna, kannattaa, puolustaa; emottaga med öppna a—ar, vastaanottaa avokäsin; kasta sig i a—arna på ngn, heittäytyä jkun turviin; rättvisans a., lain käsi; — **-band**, n. rannerengas, kalvoisnauha; — **-bindel**, m. hihannauha l. -side; (*i kirurg.*) käsivarren side l. kannin (-timen); — **-borst**, n. joutsi l. jousi (-en); — **-båga sig fram**, v. r. tunkeutua lävitse; — **-båge**, m. kyynärpää; — **-hål**, n. hihanläpi; — **-håla**, f. — **-grop**, m. kainalo, kainalopohja l. -kuoppa; — **-kraft**, — **-styrka**, f. käsivoima; — **-led**, m. kynkkänivel (-en); — **-pipa**, f. kynkkäluu, käsivarsi-luu, (*lilla*) värttinäluu; — **-prydnad**, m. — **-ring**, m. kalvoiskoristus, rannerengas (-kaan); — **-slång**, a. käsivarren-pituinen; — **-spjell**, n. (*på kläder*) olkatilkku; — **-stake**, m. haara-kynttiläjalka; — **-stark**, — **-styf**, a. kova- l. vahvakätinen; — **-svag**, a. heikkokätinen; — **-svett**, m. kainalohiki.
Armé, f. armeija, sotajoukko.
Armera, v. a. aseittaa, varustaa.
Armod, f. köyhyys, kurjuus, viheliäisyys.
Arom, m. hyvä haju, sulohaju.
Aromatisk, a. hyvänhajuinen, sulohajuinen.
Arrack, m. aarakki.
Arrangera, v. a. asettaa, järjestää, laittaa, toimittaa.
Arrendator, m. arenti l. vouramies, vouraaja, vouratilallinen, arentieraaja.
Arrende, n. arenti, voura, vuokra; — **-afgift**, m. — **-summa**, f. arentihinta l. -summa, vourahinta; — **-hemman**, n. arenti- l. voura-talo.
Arrendera, v. a. ottaa arennille, arentierata, vourata, vuokrata; a. ut, antaa l. panna arennille l. vouralle.
Arrest, m. aresti, tyrmä.
Arrestant, m. arestilainen, vanki.
Arrestera, v. a. vangita (-itsen), panna kiinni l. arestiin, arestierata.
Arresterande, n., — **ring**, f. vangitseminen, kiinnipano, arestiinpano.
Arriergarde, n. jälkiväki l. -joukko, selusjoukko.
Arrogans, f. röykkeys, ynseys.
Arrogant, a. röykkeä, ynseä.
Ars, m. perä, pylly; — **-klint**, m. perävieri (-en) l. -pakara.

Arschin, f. arssina.
Arsenal, m. arsenaali, asehuone l. -säily.
Arsenik, m. arseni.
Art, m. laji; laatu, luonto, tapa, keino; — -**förändring**, f. lajimuute, sivulaji.
Arta sig, v. r. luontua, mointua, muuttua, käydä; — **ad**, a. (*i sammans.*) tapainen, laatuinen, -lainen; — **as**, v. d. *se* **Brås.**
Arta, f. (*anas querquedula*) valkeasiipisorsa, tavi.
Arter, m. valtasuoni (-en), valtimo.
Artesisk, a. arteesinen, purahuokoinen.
Artificiel, a. keinotekoinen, teennäinen, teko-; a. äng, kylvönlitty; a. blomma, tekokukka.
Artig, a. kohtelias (-aan), säädyllinen, nöyrä, sievä; (*dugtig*) kelpo, aika, runsas; — **het**, f. kohteliaisuus, säädyllisyys, nöyryys; — **t**, adv. kohteliaasti, säädyllisesti, nöyrästi; (*fig.*) runsaasti.
Artikel, m. artikla, kappale, luku, osa; (*alster*) tuote, esine; (*handelsa.*) tavara, kauppakalu; (*gram.*) artikkeli, määriö.
Artikulerad, a. jäsenellinen; tolkullinen, puheellinen.
Artilleri, n. artilleria, tykistö, tykkiväki (-en); (*vetenskap*) tykki-oppi.
Artillerist, m. tykistöläinen, tykkimies, artilleristi.
Artist, m. taituri, taideniekka.
Artistisk, a. taiturillinen, taiteellinen.
Arvode, n. palkkio, palkinto, työpalkka; — -**sräkning**, f. palkkiolasku.
As, n. raato, haaska.
Asfalt, m. asfaltti, kivi- l. maapihka.
Ask, m. rasia, lipas (-ppaan), vakkanen.
Ask, f. (*träd*) saarni, sarapuu; gjord af a., saarninen, sarapuinen; — -**skog**, m. saarnisto, saarnikko.
Aska, f. tuhka; het a., poro; lägga i a., polttaa poroksi.
Aska, v. a. tuhittaa.
Askes, f. jumalisuuden harjoitus, kiihkojumalisuus, lihankidutus.
Asket, m. askeetti, lihansa-kiduttaja.
Asketisk, a. askeettinen, hartaudellinen.
Askfärgad, a. tuhankarvainen; — -**grå**, a. tuhkaharmaa; a. häst, hiirikko; — -**härd**, m. tuhkapesä; — -**onsdag**, m. keskiviikko piinaviikossa; — -**rum**, — -**fall**, n. tuhkapesä.
Askig, a. tuhkainen, poroinen.
Asp, f. (*träd*) haapa; (*till lås*) aspi (-en), sinkeli; gjord af a., haapainen; — -**rik**, a. haapainen; — -**skog**, haavikko, haavisto; — m. (*fisk*) turpa, seipi.
Aspiration, f. (*gram.*) hengähdys.
Aspirera, v. a. pyrkiä (jhnkin), harrastaa, tavoittaa; (*gram.*) hengähtää.
Assekurera, v. a. *se* **Assurera.**
Assemblé, m. kokous, tanssit, tanssikokous.
Assessor, m. asessori.
Assiett, m. asetti, asetin (-ttimen).
Assignation, f. assignatiooni, velkomuskirja, velkaseteli.
Assignera, v. a. antaa velkomuskirja.
Assimilera, v. a. yhtäläisentää, muuttaa yhdentapaiseksi l. -laatuiseksi.
Assistans, f. apu, auttamus.
Assistent, m. apukumppani, apumies (*fadder*) kummi; — -**läkare**, m. apulaislääkäri.
Assistera, v. a. o. n. auttaa, olla apuna miehenä.
Association, f. yhteys, yhdistys, liitto; yhdyskunta; idéernas a., aatteiden side.
Associé, m. yhdyksmies, osakas.
Associera, v. a. yhdistää, ottaa liittoon; a. sig med ngn, käydä jkun liittoon.
Assonans, m. sisäsointu.
Assorterad, a. (*handelst.*) lajiteltu, hyvästi varustettu.
Assuradör, m. vakuuden-antaja.
Assurans, m. vakuutus; — -**afgift**, m. vakuutusraha l. -makso; — -**bolag**, n. vakuutus-yhtiö; — -**polis**, m. vakuutuskirja; — -**premie**, m. vakuus-maksu.
Assurera, v. a. vakuuttaa.
Asterisk, m. tähdykkä, tähtimerkki.
Asteroid, n. tähdyt (-yen), tähtilö.
Astrolog, m. tähteinselittäjä.
Astrologi, f. tähtien selitys-oppi, astrologia.
Astronom, m. tähteintutkija.
Astronomi, f. astronomia, tähtitieto (-teen).
Astronomisk, a. astronomillinen, tähtitieteellinen.
Asur, m. taivaan sini, sinervä; — -**blå**, a. taivaansininen.
Asyl, m. turvapaikka, pakopaikka.
Ateism, m. jumalankieltämys, jumalattomuus.
Ateist, m. jumalaton, jumalankieltäjä, ateisti.
Atelier, m. taiturin työhuone, atelieri.
Atlas, m. karttakirja, kartasto; (*tyg*) atlaska.
Atlet, m. atleetti, taistelija.

Atmosfer, m. ilmakehä, ilma.
Atom, m. atoomi, hiuke (-kkeen), jaoton aine, pieniäinen, inanen.
Att, konj. että, jotta; o att, jospa, voi jos! (*utelemnas ofta*) att vara, olla: önska att få, toivoa saavansa; beredd att dö, valmis kuolemaan; vara nära att falla, olla lankeamaisillansa; de säga, att de erhålla, erhållit, sanovat saavansa, saaneensa.
Attaché, m. airut (-uen), airutkuntaan kuuluva, lähetti.
Attack, m. ryntäys, päällekarkaus; (*sjukdoms*) puuska, volme (-een).
Attackera, v. a. ryntäästä (-täsen) l. karata (-kaan) päälle, ahdistaa, käydä kimppuun.
Attentat, n. yritys, loukkaus; (*mot ngns lif*) murha-yritys.
Attest, m. todistus, atesti.
Attestera, v. a. todistaa, antaa todistus.
Attiralj, m. tarpeet, aineet, kalut.
Attityd, m. ruumiin asettamus l. asettuminen.
Attrahera, v. a. vetää luoksensa l. puolellensa.
Attraktion, f. vetovoima.
Attrapp, m. attrappi, kepposlahja.
Attribut, n. ominaisuus, tapaisuus; laatumerkki, merkkikapine; (*gram.*) attributti.
Audiens, m. audienssi, eteenpääsy, puheilla-olo, puheille-pääsy; få a., päästä puheille; — **-rum**, n. vastaanotto-huone.
Auditorium, n. luentosali; sanankuulijat.
Auditör, m. auditööri, sotatuomari.
Augmentationsman, n. akumenttitalo, aputalo, lisätalo.
Augusti, m. elokuu; — **-feber**, syystauti.
Auktion, f. huutokauppa, avisiooni; frivillig a., vapaaehtoinen huutokauppa; exekutiv a., pakko- l. ryöstöhuutokauppa; a. på uppslag, nostohuutokauppa; — **-skammare**, m. huutokauppa-kamari.
Auktionera, v. a. panna huutokaupalle, myydä avisioonissa.
Auktionist, m. avisioonin- l. huutokaupan-pitäjä.
Aukter, m. asian-alkaja; (*af en skrift*) tekijä, toimittaja, kirjoittaja.
Auktorisera, v. a. valtuuttaa.
Auktoritet, f. (*laglig magt*) haltijavalta, valta; (*offentl. myndighet*) virkakunta, viranto; (*anseende*) arvoisuus; högre a., ylempi virkakunta l. oikeus; (*litter.*) mainioisuus; (*person*) vakuuttaja, todistaja.
Auskultant, m. auskultantti.
Auskultera, v. n. olla kuuntelijana.
Auspicier, pl. enteet; (*fig.*) johdatus, suosio.
Autentisk, a. oikea-alkuinen, oikea, tosiperäinen.
Autobiografi, f. omatekoinen elämäkerta.
Autodidakt, m. autodidakti, itseksensä oppinut.
Autografi, m. autografia, omakätinen nimikirjoitus.
Autokrat, m. itsevaltias, ehtovaltias.
Automat, m. automaatti, koneliikkuja.
Autonomi, f. autonomia, omavaltaisuus l. -valtius.
Avancemang, n. ylentyminen, koroitus.
Avancera, v. n. edetä (etenen); (*fig.*) koreta (-kenen), yletä (-enen).
Avantgarde, n. etuväki l. -joukko.
Aversion, f. inho, vastamieli (-en).
Avertera, v. a. antaa tietää.
Avertissement, n. tietää-antaminen, ilmoitus, tiedon-anto.
Avis, m. tiedon-anto, sanoma; — **-bref**, n. sanomakirje.
Avisa, f. sanomalehti (-en), aviisi.
Ax, n. tähkä, terä, tähkäpää; gå i a., tähkiä (-hin), tehdä terää; — **-borst**, m. vihne, oas (okaan), siikainen; — **-gången**, a. tähälle tullut, tähällä oleva, alkanut tähkiä; — **-plockning**, f. tähänpoiminta; — **-rik**, a. tähkäinen; — **-svingel**, m. aroluste.
Axel, m. (*på hjul o. s. v.*) akseli, navatti; — **-sprint**, m. sokkanaula, akselintappi.
Axel, f. olka, olkapää; (*fig.*) se öfver axeln, ylenkatsoa; bära kappan på båda axlarna, kääntää mielensä tuulta myöten; — **-band**, n. (*på en väska*) viileke, olus; (*på pager, lakejer m. fl.*) olkarihmat; (*gehäng*) kannike (-kkeen); — **-ben**, n. olkaluu; — **-blad**, n. lapaluu; — **-box**, m. akselinpuskin; — **-bred**, a. hartiakas; — **-börda**, f. olallinen, kannannaien, taakka; — **-grop**, m., — **-håla**, f. *se* **Armhåla**; — **-lapp**, olkatilkku l. -lappu; — **-stycke**, n. (*på kläder*) olkakappale.
Axla sig, v. r. nostella hartioitansa, hartioilla.
Azur, *se* **Asur**.

B.

Baal, m. epäjumala, baali.
Babian, m. babiaani.
Babord, n. (*sjöt.*) (laivan) vasen puoli, alihanka.
Bachanalier, n. pl. irstailupidot.
Back, m. (*sjöt.*) keulakansi (-nnen), kokkapenger (-keren); — adv. (*sjöt.*) takaperin; — **-sgast**, m. (*sjöt.*) pengermies.
Backa, v. a. (*sjöt.*) peräyttää, kääntää tuuleen purjetta; — v. n. peräytyä.
Backe, m. mäki (-en), ahde, törmä; maa; slå i backen, keikauttaa maahan; uppförb., vastamäki, yläväki l. -maa; utförb., myötämäki, alamäki l. -maa.
Backbrink, m. mäen hyppylä, rinne (-teen); — **-dike**, m. mäki-, niskaoja; — **-hare**, m. (*fig.*) pelkuri; — **-hympel**, m. *se* **Backbrink**; — **-rå**, m. ahtolainen; — **-sippa**, f. (*anemone pulsatilla*) käensilmä; — **-sqval**, n. (*liten bäck*) mäkioja, sadepuro; — **-stuga**, f. mäkitupa, mökki, tölli; — **-stugubjon**, n., — **-sittare**, m. mäkitupalainen; — **-svala**, f. *se* **Strandsvala**, — **-timjan**, m. (*thymus serpyllum*) ajuruoho.
Backig, a. mäkinen, ahteinen.
Bad, n. kylpy, sauna, pesu; (*imma*) löyly; — **-gäst**, m. kylpijä, kylpyläinen; — **-hus**, n. kylpyhuone, uimahuone; — **-inrättning**, f. kylpylaitos; — **-kar**, n. kylpy- l. pesuamme, saunasaavi; — **-kläder**, pl. n. saunavaatteet; — **-kur**, m. kylpyparannus, vesilääkitys; — **-ort**, m. kylpypaikka; — **-qvast**, m. kylpyvasta; — **-stuga**, f. sauna; — **-ställe**, n. kylpy- l. -pesu- l. uimapaikka; — **-tid**, m. sauna-, -pesu-, kylpy- l. uima-aika.
Bada, v. a. kylvettää, saunoittaa; — v. n. kylpeä, uida; b. i tårar, olla kyyneltulvassa; b. i svett, olla hien vallassa.
Badande, n. kylpeminen, kylvetys, saunoitus.
Badare, m. kylvettäjä, pesijä; kylpijä.
Baderska, f. saunapiika, kylvettäjä, pesijä.
Badd, n. paahde, haude, helle (-teen); i solbaddet, auringon helteessä l. paahteessa.
Badda, v. a. o. n. hautoa; (*om solen*) paahtaa, paistaa.
Baddande, n., — **ning**, f. hautominen haude (-teen); (*åt kreatur*) haude.
Baddare, m. veikele; ihmeen-suuri, aika
Bagage, n. kuormasto, pakaasi, matk kalut; (*fig.*) roskaväki, roistoväki.
Bagarbod, n. leipäpuoti, pakaripuoti — **-stuga**, f. leipohuone, pakari.
Bagare, m. leipoja, leipuri, pakari; **-embete**, n. leipurinammatti, leipoj kunta.
Bagatell, m. vähäpätöinen asia.
Bageri, n. leipohuone, leipopaikka.
Bagerska, f. naisleipoja.
Bagge, m. oinas (-aan), pässi.
Bajonett, m. pistin (-timen), painett pajunetti.
Bak, n. leipomus, leipominen; — **-da** m. leipopäivä; — **ning**, f. leipomi nen; leivos (-ksen); — **-spade**, m. lei pälapio, piakka; — **-tråg**, n. taikin kaukalo, leivoin; — **-ugn**, m. leipo l. leivin-uuni; — **-verk**, n., — **else** m. leivokset, hentuset, leivoskakku.
Bak, m. taka, perä, takapuoli (-en), perä puoli, takapää; (*på en knif, yxa m. m.* hamara; — adv. o. prep. takana, taakse takapuolella; — **-arf**, n. selkäperintö — **-ben**, n. takajalka, -koipi, -käpälä — **-binda**, v. a. sitoa kädet selä taakse; — **-bog**, m. takajalka, taka reisi (-den); — **-byggnad**, m. taka rakennus; — **-böjd**, a. taaksepäin kei kallaan (oleva); — **-danta**, v. a. Baktala; — **-del**, m. *se* **Bak**; bak delen af hufvudet, takaraivo; — **-efter**, prep. o. adv. jäljelle, jäljellä jälkeen, jäljessä; — **erst**, a. o. adv takimmainen, perimmäinen; taimpana **-flod**, m. vastavirta, virrankoste; (*obb* pakovesi, luode (-teen); — **-fot**, takajalka; — **-fram**, adv. takaperin (*fig.*) hullusti, takaperoisesti; — **-grund** m. perä, peräala; — **-gård**, m. taka piha; — **-halt**, a. rampa l. liikkaav takajaloiltansa; — **-hand**, f. kädensel kä; — **-håll**, n. sala- l. lymyvahti väijykset; ligga i b., väijyä, oll väijyksissä l. lymyksissä; — **-ifrån** adv. o. prep. takaa; — **-kappa**, kannantaus; — **-last**, m. peräpaino perälasti; — **-lutad**, a. keno, perä voitto; vara b., olla kenollansa; —

-lås, n. takalukko; gå i b., mennä umpilukkoon; — **-länges**, adv. takaperin, selin; — **-om**, adv. o. prep. takana, taa l. taakse; längre b., taempana; — **-på**, adv. o. prep. takana; — **re**, a. taemmainen, taempana oleva; — **-sida**, f. takapuoli (-en), takasivu; — **-sko**, m. takajalan kenkä; — v. a. kengittää takajalat; — **-skruf**, m. perärauvi; — **-slag**, n. takaisin-potkahdus l. -ammahdus; göra ett b., potkahtaa l. ammahtaa takaisin; — **-slug**, a. kavala, viekas (-kkaan); vara b., kavaloita (-tsen), viekastella; — **-slughet**, f. kavaluus, viekkaus; — **-stam**, m. peräkeula, peräkokka; — **-steg**, n. taka-askel (-een), peräytyminen; göra b., peräytyä; — **-stycke**, n. takakappale, takapuoli; (*på skor*) takakappale, kannantakainen; — **-säte**, n. taka-istuin, perä-istuin (-uimen); — **-tal**, n. panetus, parjaus, kielenkanto; — **-tala**, v. a. panetella, parjata, kielitellä; — **-talare**, m. panettelija, parjaaja, kielittelijä; — **-tass**, m. takakäpälä; — **-till**, adv. perässä, takana, takapuolella; — **-ut**, adv. o. prep. takapuolella, takana; — **-vatten**, n. vastavirta, suvanto, — **-väg**, m. takatie, paluumatka; — **-vägg**, m. peräseinä; — **-vänd**, a. edestakainen, kurinpuolinen, takaperin (oleva); — **-vändt**, adv. takaperoisesti, edestakaisin; — **-åt**, adv. taapäin, taaksepäin.

Baka, v. a. leipoa.

Baka, f. (*af stock*) kelles (-eksen), pintakanta.

Bal, m. (*om varor*) pakka; (*dans*) tanssit, pidot; (*af papper*) paali.

Balans, m. (*våg*) vaa'an orsi (-rren), vipu, vaakine; (*jemvigt*) tasapaino, tasa; (*brist*) vajaus, vailinki; (*öfverförd summa*) siirtosumma, siirtotili.

Balansera, v. n. vaakailla, punnitella, viippua, vaappua; (*en räkning*) laskea siirtosumma, siirtää.

Balanserstång, m. viippupuu, vipu; — **-mål**, n. vailinki-juttu l. -asia.

Balett, m. baletti, teaatteritanssit.

Balja, f. (*på växter*) palko, lisko; (*svärds*) tuppi (-en); (*kärl*) soikko, palju, panki.

Balk, m. laahko, palkki; (*vågb.*) vipu; (*i logen*) kaari (-en); (*i skepp*) ansas (-aan); (*mellan färger*) pielos.

Balkong, m. balkongi, seinäsola.

Ballad, m. balladi, kertomalaulu.

Ballast, m. *se* **Barlast**.

Ballong, m. ilmalaiva, balongi.

Ballottera, v. n. äännöstää kuulilla l. palloilla.

Balsam, m. balsami; (*fig.*) lievitys, lohdutus.

Balsamera, v. a. balsamierata.

Balsamering, f. balsamieraaminen.

Balsamisk, a. sulohajuinen, balsaminen.

Balustrad, m. balustradi, rintavastin (-men), varahäkki.

Bana, f. rata, tie, matka.

Bana, v. a. raivata, perata (-kaan), tasoittaa; b—d väg, kuljettava l. raivattu tie.

Band, n. nauha, rihma; side; (*koppel*) kahle; (*förbund*) liitto; (*hinder*) este; (*af träd, jern m. m.*) vanne (-teen), pidin (-timen); (*på bok*) side, kannet; (*sjelfva boken*) nios; (*sädesb.*) sidoin (-toimen), lyhde (-teen); (*tvång*) pakko; lägga b. på, hillitä (-tsen); — **-formig**, a. (*bot.*) nauhamainen; — **-hund**, m. kahlekoira; — **-jern**, n. vanneranta; — **-knif**, m. vuolin (-imen); — **-ros**, f. nauharuusu.

Banda, v. a. vannehtia, vyöttää.

Bandage, n. kääre, side, vyöte, köyte.

Bandit, m. rosvo, ryöväri.

Bandning, f. vannehtiminen.

Bane, m. surma, loppu, murha; bringa å b., panna alulle l. toimeen; vara å b., olla tekeillänsä l. hankkeissa; — **-man**, m. surmaaja.

Banér, n. baneeri, lippu, viiri.

Bangård, m. rata- l. asemakartano; — **-ingeniör**, m. ratainsinööri; — **-vakt**, m. ratavahti.

Bank, m. (*grund*) kari, matalikko, santakari; (*penningsb.*) pankki, rahasto; — **-ir**, m. pankkiiri, rahan-myyjä l. -kauppias (-aan); — **-fullmägtig**, m. pankki-valtuusmies l. -edusmies; — **-kommissarie**, m. pankinkomisarius; — **-lån**, n. pankkilaina, pankkivelka; — **-ombudsman**, m. pankin-asianvalvoja; — **-revision**, f. pankkitutkinto; — **-not**, — **-sedel**, m. pankkiseteli, pankinseteli.

Banka, v. a. moikuttaa, mutkia.

Bankett, m. banketti, pidot (*pl.*), juhlapidot.

Banko, n. pankkoo, pankki-arvo (rahan); 10 riksdaler b., 10 riksiä pankkoossa; — **-direktör**, m. pankkitirehtööri; — **-mynt**, n. pankkooraha.

Bankrott (l. bankrutt), m. häviö, vararikko.

Bankrottera, v. n. joutua häviöön, hävitä.
Bankrottör, m. häviöön joutunut, hävinnyt, häverikki.
Bankör, m. (*i spel*) pankinpitäjä.
Bann, n. panna, kirkonkirous; — **-lysa**, v. a. panna pannaan l. kirkonkirouksen, hyljätä (-kään); — **-lysning**, f. pannaan-pano l. -paneminen; kirkon panna l. kirous; — **-lysningsbulla**, f. pannakirja; — **-lyst**, a. pannan-alainen; — **-stråle**, m. kirot (*pl.*), kirokirja.
Banna, v. a. (*förebrå*) torua, nuhdella (-telen); — **s**, v. d. torua, riidellä (-telen); — **nde**, n. toruminen, nuhteleminen.
Bannor, f. pl. torat, nuhteet.
Bantler, m. miekkavyö.
Baptist, s. baptisti, kastaja.
Bar, a. paljas (-aan), alaston, pelkkä, silkka; (*ren*) puhdas; — **-baka**, adv.; ri da b., ratsastaa satulatta; — **-bent**, a. paljain säärin (oleva); — **bröstad**, a. avorintainen, avoimin rinnoin; — **-fotad**, a. paljasjalkainen, paljain jaloin; — **-halsad**, a. paljain l. alastomin kaulоin; — **-hufvad**, a. paljain päin; — **-händt**, a. paljain käsin; — **-mark**, m. sula l. paljas maa, (*fläck*) pälve (-een).
Bara, adv. ainoasti, ainoastansa, vaan; (*om blott*) jos l. kun vaan; (*så snart*) jahka.
Barack, m. parakki, korsu.
Barbar, m. barbaari, raakalainen; julmus, hirmulainen.
Barbari, n. raakuus, raakalaisuus; julmuus.
Barbarisk, n. raaka, raakalais-, julma, hirmuinen.
Barbarism, m. (*i språk*) muukalaisuus, kielensotku.
Barbera, v. a. ajaa parta.
Barberare, m. parran-ajaja, parturi.
Barberstuga, f. partuuhuone.
Bard, m. *se* **Skald**.
Bardalek, m. sotaleikki, voittoset, taistelu.
Barduner, m. pl. (*sjöt.*) partuunat.
Bark, m. (*fartyg*) parkka, soima; (*å träd i allmänh.*) kuori (-en); (*å gran*) koskut (-uen), kosus; (*å tall*) kaarna; (*garfv.*) parkki; — **-aktig**, a. kuorentapainen, kuorenlainen; — **-bröd**, n. petäjäinen, pettu, silkko; — **-båt**, m. koskutvenhe (-een); (*leksak*) kaarnavene; — **-lag**, n. (*garfv.*) parkkivesi (-den); — **ning**, f. parkitseminen; **-skepp**, n. parkkilaiva.
Barka, v. a. kuoria, koloa; kiskoa; (*gå va*) parkita (-itsen); (*fig.*) b. af (*å* kiitää l. koivettaa (pois l. pakoon).
Barkass, m. parkaasi.
Barlast, m. painolasti, pallasti; ta in b., panna painolastia; — **a**, v. (*ett fartyg*) panna painolastiin.
Barm, m. povi (-en).
Barmhertig, a. laupias (-aan), armeli (-aan), säälivä, surkutteleva; — **-h** f. laupeus, armeliaisuus, sääliväisyy — **-hetsverk**, n. laupeuden työ.
Barn, n. lapsi (-en), (*litet*) lapsukainen; **-aktig**, a. lapsimainen; — **-amord**, lapsenmurha; — **-arf**, n. lapsenperi tö; — **-asinne**, n. lapsen mieli; — **-askap**, n. lapseus; — **-avård**, lastenhoito; — **-abarn**, n. lapsenlaps — **-bok**, m. lastenkirja; — **-bytin** m. vaihdokas; lapsinulikka; — **-do** m. lapsuus, lapsuuden ikä l. aika; **-dop**, n. lapsen ristintä; — **-flicka**, lapsentyttö, lapsenlikka; — **-föda**, lapsenruoka; (*underhåll, lagt.*) lapse eläke (-kkeen) l. -ruokko; — **-född**, (jossakin) syntynyt, (jstkin) syntyän). syntyisin; — **-föderska**, f. lapse valmo, synnyttäjä; — **-förlossare**, n lapsenpäästäjä; — **-förlossning**, f. la senpäästö; — **-förlossningskonst**, lapsenpäästö-taito; — **-hem**, n. lapsi- orpokoto; — **-hus**, n. lapsihuon orpohuone; — **-kammare**, m. laps tupa l. -kamari; — **-kläder**, m. pl. la senvaatteet; — **-krubba**, f. lapsukai seimi (-en); — **-kär**, a. lapsirakas (-aan — **-lek**, m. lapsenleikki; — **-lära**, lasten opetus; lastenoppi; — **-lärar** m. lastenopettaja; — **-lös**, a. laps ton; — **-löshet**, f. lapsettomuus; **-mord**, n. lapsimurha; — **-moraka**, kätilöin (-men); — **-mörderska**, lapsenmurhaaja; — **-piga**, f. lapse piika; — **-sbörd**, m. lapsensaanto, sy nytys; — **-skola**, f. lastenkoulu; **-sköterska**, f. lastenkatsoja l. -hoit ja; — **-skötsel**, m. lapsenkorjuu, la tenhoito; — **slig**, a. lapsellinen; kärlek, fruktan, lapsen rakkau pelko; — **-snöd**, m. synnytystusk synnytysvaiva; — **-säng**, m. laps vuode, lapsisauna; falla i b., kär tyä lapsivuoteelle; dö i b., kuolla la sivuoteesen; — **-sängsbesök**, n. va pahaisilla käyminen; — **-söl**, ristiäiset

— **-trädgård**, m. lapsukaistarha; — **-undervisning**, f. lasten-opetus; — **-unge**, m. lapsenulikka, kakara; — **-ålder**, m. lapsuuden ikä; — **-år**, n. pl. lapsuuden aika l. vuodet.

Barock, a. tavaton; säävytön; eriskummainen.

Barometer, m. baromeetri, ilmanmittari, ilmapuntari.

Baron, m. parooni; — **essa**, f. paroonitar (-ttaren); — **i**, n. paroonikunta; — **isera**, v. a. paroonistaa, tehdä paroonikst.

Barr, a. havu, neulanen; — **-lind**, f. marjakuusi; — **-skog**, m. havumetsä; — **-träd**, m. havupuu.

Barrikad, m. barrikaadi, rovitus, katurakku; — **era**, v. a. rovittaa, sulkea l. varustaa rovituksilla.

Bark, a. tuima, tuikka.

Baryt, m. barytti, painomaa.

Barytон, m. barytoni.

Bas, m. asema, ala; jalka, kanta; (*kem.*) emäs (-ksen); (*väst*) paasi; — **-flol**, a. paasiviulu, väkiviulu; — **-linie**, f. valta- l. selkälinja.

Bas, a. (*ogs*) selkäsauna.

Basa, v. a. suomia, löylyttää, hosua, hauduttaa.

Basalt, m. paasaltti.

Basar, m. paasari, puodisto.

Baslik, m. paslikka, tuulihuntu.

Basisk, a. (*kem.*) emäksimäinen.

Basist, m. paassiniekka, paassio.

Basrelief, m. (*bildh.*) baarelievi, yläistyvyys.

Basun, m. pasuuna, luku, allas (-taan); vesisäiliy.

Bast, a. niini (-nen), pernä; (*bot.*) niinikuitu, niila; — **-matta**, f. niinimatto; — **-rep**, — **-tåg**, n. niiniköysi l. -nuora.

Basta, interj. kyllä! soh!

Basta, v. a. köyttää, sitoa.

Bastant, a. takeva, tanakka, vahva, jyrkä, jytevä.

Bastard, m. batardi, sekasikiö.

Bastion, m. pastiooni, vallinsarvi (-en).

Basta, f. sauna; (*visb.*) selkäsauna.

Basun, m. pasuuna, torvi (-en).

Basuna, v. n. puhaltaa l. -soittaa pasuunalla; b. ut, huutaa, kuuluttaa.

Batalj, m. tappelu.

Bataljon, m. pataljoona; — **-skommendör**, m. pataljoonankomentaja; — **-läkare**, m. pataljoonanlääkäri; — **-spredikant**, m, pataljoonansaarnaaja.

Batist, m. patisti, palttina.

Battens, a. battenssi, soiro.

Batteri, n. patteri, tykistö; (*elektr.*) latine, patteri.

Battin, m. puolisaapas (-ppaan).

Bautasten, m. hautakivi.

Baxna, v. n., **Baxnas**, v. d. ällistyä, himmastua.

Be, v. a. *se* **Bedja**.

Bearbeta, v. a. valmistaa, laittaa, mukailla; (*jord*) muokata, valmistaa; (*förbättra*) parantaa, korjata.

Bearbetning, f. valmistus, muokkaus; (*bearbetad skrift*) mukaelma.

Beblanda sig, v. r. sekaantua.

Beblandelse, m. sekaannus; kroppslig b., lihallinen yhteys.

Bebo, v. a. asua, asuskella (jssakin); — **dd**, a. asuttu, asukkainen; — **elig**, a. asuttava, kelvollinen asua.

Bebruka, v. a. viljellä, muokata.

Bebygd, a. raketttu; asustettu; viljelty; tätt b., väekäs, tiheässä asuttu.

Bebygga, v. a. rakentaa, asuttaa; — **re**, m. asujan (-men), asukas (-kkaan), elokas.

Bebåda, v. a. ilmoittaa; ennustaa, aavistaa.

Bebådare, m. ilmoittaja, ennustaja.

Bebådelse, m. ilmoitus, ennustus; Marie b. dag, Marian ilmestyspäivä.

Beck, n. piki (-en); — **-aktig**, a. pienkaltainen l. -tapaineu; — **-brak**, n. pikiruukki, pikiketttiö; — **-ig**, a. pikinen; — **-olja**, f. pikiöljy, pikihiki (-en); — **-sjuderi**, n. pienkiehutto; — **-svart**, a. pikimusta; — **-söm**, m. pikisauma; b—s stöfvel, pikisaumainen saapas; — **-tråd**, m. pikilanka.

Becka, v. a. pietä (-keän).

Beckasin, m. kurppa; rantasipi.

Bedagad, a. iäkäs, elähtänyt.

Bedja, v. a. (*begära*) anoa, pyytää, rukoilla; (*anmoda*) käskeä, pyytää; (*bjuda*) käskeä, kutsua; — v. n. (*göra bön*) rukoilla.

Bedraga, v. a. pettää, kavaltaa; b. sig, v. r. pettyä, erhettyä; b. sig på ngn, pettyä jnkun suhteen; b. sig till ngt, viekoitella itselleen.

Bedragare, m. petturi, pettäjä.

Bedrift, m. urotyö, uroteko.

Bedrifva, v. a. toimittaa, harjoittaa, tehdä; b. mål, ajaa asiaa; b. en sak derhän, saattaa asia siksi; — **nde**, n. harjoittaminen, tekeminen, aikaansaattaminen; genom ngns b., jonkun toimesta l. aikaansaattamisesta.

Bedrägeri, n. petos, viekkaus, kavaluus; (*förvillelse*) pettymys.
Bedräglig, a. petollinen; — **lighet**, f. petollisuus, kavaluus.
Bedröflig, a. surkea, surullinen.
Bedröfva, v. a. surettaa, huolettaa; — **d**, a. murheellinen, apea, alakuloinen, pahoilla mielin (oleva); — **s**, v. d. tulla murheelliseksi, huolestua.
Bedröfvelse, f. huoleisuus, mielipaha, murhe.
Bedyra, v. a. vannoa, vakuuttaa, vaata (vakaan), takailla.
Bedåra, v. a. hurmata, villitä (-tsen), riivata; (*tjusa*) ihastuttaa, lumota.
Bedöfva, v. a. (*göra döf*) kuuroituttaa, rokahuttaa; (*qvälva*) tukahuttaa, unnuttaa, häkäyttää; (*beröfva sanseningen*) tainnuttaa, miemostaa, tuperruttaa.
Bedöma, v. a. arvostella, arvata, tuomita (-tsen), tutkia; — **nde**, n. arvosteleminen, arvostelu, tutkiminen.
Beediga, v. a. valalla vahvistaa; — a. valalla vahvistettu; — **nde**, n. valalla-vahvistaminen.
Befalla, v. a. käskeä, määrätä, vaatia; (*herska*) hallita (-tsen), vallita; hvad befalles? mitä mielenne? mitä sanoitte? befalla sig i Guds skydd, antautua Jumalan huostaan l. huomaan; — **nde**, a. käskevä; röyhkeä, pöyhkeä, ylpeä.
Befallning, f. käsky; på l. enligt b., käskystä, käskyn mukaan; — **-shafvande**, m. käskynhaltija; — **-sman**, m. nimismies, vallesmanni.
Befara, v. a. (*en väg*) kulkea, matkustaa; (*frukta*) peljätä (-kään), varoa; — **nde**, n. kulkeminen; pelko, varominen.
Befaren, a. kuljettu, käyty; (*erfaren*) tottunut, oppinut.
Befatta sig med, v. r. ryhtyä, ruveta (-pean), puuttua l. käydä käsin (jhnkin); harjoittaa.
Befattning, f. toimi (-en), virka, toimitus; jag har ingen b. dermed, minulla ei ole siinä mitään tekemistä.
Befinna, v. a. löytää, tavata (-paan), nähdä; — **s**, v. p. näkyä, löytyä; — **sig**, v. r. olla, voida; olla, oleskella; — **nde**, n. (*en saks*) tila, laita; (*helsans*) vointi, terveys, olo.
Befintlig, a. oleva, löytyvä; — **en**, adv. niinkuin nähty on, tiettävästi; — **het**, f. oleminen, olevaisuus.
Befjädrad, a. sulitettu, sulallinen.
Befläcka sig, v. r. ahkeroita (-tsen), h rastaa.
Befläcka, v. a. saastuttaa, tahrata; **nde**, n., — **else**, f. saastuttamin saastutus.
Befoga, v. a. valtuuttaa, antaa valt — **d**, a. valtuutettu; (*grundad*) rusteellinen, kohdallinen, syystä teh
Befogenhet, f. toimivalta, oikeus; k tuus, säällisyys, perusteellisuus.
Befolka, v. a. kansoittaa, asustuttaa; **s**, v. p. saada asukkaita, kansoitt
Befolkning, f. kansasto, väestö, asukk
Befordra, v. a. (*föra*) kuljettaa, läh tää, toimittaa; (*fig.*) edistää, edesa taa; (*föröka*) kartuttaa; (*upphöja*) yl tää, koroittaa; — **-s**, v. p. (*fig.*) ed tyä, menestyä; ylentyä.
Befordran, f., — **nde**, n. toimitta nen, edesauttaminen, edistäminen, distys; menestys; (*i tjenst*) ylenn koroitus; virkaan-nimitys.
Befordrare, m. edistäjä, auttaja; yl täjä.
Befordring, f. *se* **Befordran**; — **-sm del**, n. kuljetin (-ttimen), kuljet neuvo l. -keino; — **-srätt**, m. yl nysoikeus.
Befrakta, v. a. vourata, rahdata; — m. vouraaja, rahtaaja; — **tning**, vouraaminen, rahtaaminen.
Befreda, v. a. *se* **Freda**.
Befria, v. a. vapauttaa, päästää, pääst vapauteen; — **re**, m. vapauttaja.
Befrielse, f. vapautus, päästäminen.
Befrukta, v. a. tehdä hedelmälliseks hedelmöittää; — **s**, v. p. sikiyt siementyä, tulla hedelmälliseksi, h delmöittyä; — **nde**, n., — **tning**, hedelmöitys, siementäminen, sieme tyminen; sikiyttäminen, sikiytymine siitos.
Befrynda, v. a. tehdä sukulaiseksi, h montaa; — **sig**, v. a. tulla sukul seksi l. yhteen sukuun, heimoutua; **d**, a. heimolainen, sukulainen, lank lainen, heimoa (oleva); b—e fami jer, heimolais-perheet.
Befrämja, v. a. edistää, edistyttää, au taa, kartuttaa.
Befrö, v. a. (*om växter*) siementää, kiyttää; — **sig**, v. r. siementyä.
Befukta, v. a. *se* **Fukta**.
Befullmägtiga, v. a. valtuuttaa, oikeu taa; — **d**, a. valtuutettu.
Befäl, n. päällikkyys; päällikkökunt

päällikköt; föra b., olla päällikkönä; — -**hafvare**, m. päällikkö, päällysmies.
Befängd, a. hullu, houkka, vimmattu, mieletön; — **t**, adv. hullusti, hurjasti.
Befästa, v. a. linnoittaa, varustaa; (*stadga*) vahvistaa, lujentaa; — **-d**, — **-st**, a. linnoitettu, varustettu; — **nde**, n. linnoittaminen, varustaminen, vahvistaminen.
Befästning, f. linnoitus, varustus, vahvistus; — **-skonst**, f. linnoitusoppi l. -taito.
Begabba, v. a. ivata, ilkkua, pilkata; — **re**, m. ivaaja, ilkkuja, pilkkaaja.
Begabberi, n. ivaus, pilkka, ilkkuminen.
Begagna, v. a., — **sig** (af) v. r. käyttää, pitää, nauttia; — **nde**, n. käyttäminen, pitäminen, pito, nautinto.
Begapa, v. a. ällistellä, töllistellä.
Begge, a. pl. molemmat, kumpikin, kumpaisetkin.
Beggedera, a. *se* **Begge**.
Begifva sig, v. r. lähteä, mennä; (*hända*) tapahtua.
Begifvande, n. lupa, suostumus, myönnytys.
Begifven (*på*), a. taipuva, hetas (-ttaan), kärkäs (-kkään); b. på dryckenskap, viinaan menevä, juolas; — **het**, f. taipumus, himoisuus, hettaus.
Begjuta, v. a. valella, kastella, holvata.
Begjutning, f. kasteleminen, valelu.
Begrafning, f. hautaus (-ksen), hautajaiset, peijaiset, maahanpanijaiset; — **-shjelp**, f. hautiais-apu; — **-skassa**, f. hautiaiskassa; — **-skostnad**, m. hautauskustannus; — **-splats**, m. hautausmaa.
Begrafva, v. a. haudata (-taan), kuopata; (*fig.*) peittää.
Begrepp, a. käsitys, ajatus; (*log.*) käsite, ymmärre (-rteen); (*begreppsförmåga*) käsityksen l. ymmärryksen voima, taju; vara i b. att afresa, olla lähtemässä l. lähtemäisillään.
Begrina, v. a. irvistellä, virnistellä, ilkkua.
Begripa, v. a. käsittää, tajuta (-uan), älytä.
Begriplig, a. käsitettäyä, ymmärrettävä, selkeä; — **het**, f. käsitettäväisyys, selksys.
Begripligtvis, adv. tietysti, ymmärrettävästi, ainakin, kaiketikin.
Begrunda, v. a. miettiä, aprikoita (-tsen), tutkistella, arvella; — **nde**, n. miettiminen, tutkistelu.
Begråta, v. a. itkeä (jkuta), itketellä.
Begränsa, v. a. rajoittaa, olla rajalla l. rajana, rajata; (*en linie*) päittää; b—d, rajoitettu, rajallinen; — **nde**, n. rajoittaminen; päittäminen.
Begynna, v. a. o. n. alkaa, alottaa, ruveta (-pean); — **re**, m. alkaja, alottelija, alkava.
Begynnelse, f. alku.
Begå, v. a. tehdä, laittaa; (*fira*) viettää, pitää; b. nattvarden, käydä Herran ehtoollisella; b. ett brott, tehdä rikos; — **ende**, n. teko, tekeminen, viettäminen; nattvardens b., Herran ehtoollisella käyminen.
Begåfva, v. lahjoittaa; varustaa; — **d**, a. lahjakas, lahjallinen, lahjoitettu; varustettu; rikt b. natur, runsaslahjainen luonto.
Begängelse, f. vietto, viettäminen, pitäminen.
Begär, a. halu, mieli (-en); himo; hafva b., (jkuta) haluttaa, (jnkun) mieli tekee.
Begärelse, f. himo, halu; känna b., himota (-oan), haluta (-uan).
Begärlig, a. (*sak*) haluttu, mieluinen; (*person*) halukas (-kkaan), kärkäs (-kkään); — **het**, f. halullisuus, mieluisuus, halu; med b., halusta, mielensä perästä.
Begära, v. a. pyytää, anoa.
Begäran, f. pyyntö, anomus; på b., anomuksesta, pyynnöstä.
Behag, n. iha, suloisuus, lempi (-men), mieluisuus; (*vilja*) tahto, mieli; finna b. i ngt, mielistyä l. mieltyä jhnkin; utan b., suloton, lemmetön; efter b., mieltä myöteu; manliga, qvinliga b., miehen, naisen ihat l. lemmet; nyhetens b., uutuuden viehätys; b—ens gudinnor, ihattaret, lemmettäret; — **-full**, a. ihana, hempeä, suloinen; — **lig**, a. ihana, suloinen, mieluinen, otollinen; Gudi b., Jumalalle otollinen; — **lighet**, f. ihanuus, suloisuus; — **-sjuk**, a. veikistelevä, mielistelevä; — **-sjuka**, f. veikisteleväisyys.
Behaga, v. n. olla mieleen l. mieluista; (*vilja*) tahtoa, suvaita (-tsen),
Behandla, v. a. pidellä, kohdella; käytellä; menetellä (jnkun kanssa); b. mål, käytellä asioita.
Behandling, f. piteleminen, käyttely, kohtelu, pito.
Behedra, v. a. kunnioittaa.
Beherrska, v. a. hallita (-tsen), vallita

(-tsen); b. sig, v. r. hillitä (-tsen) itsensä.

Beherrskande, n., — **ning**, f. hallitseminen, vallitseminen, hillitseminen.

Beherrskare, m., — **rinna**, f. hallitsija, vallitsija; hallitsijatar.

Behjelplig, a. avullinen, auttava; (*fig.*) välttävä.

Behjelpligen, adv. auttavasti, välttävästi.

Behjerta, v. a. panna sydämelle, hellätä; tarkata, miettiellä; — **d**, a. sydämikäs, rohkea, uskalias; — **nde**, n. sydämelle paneminen; tarkkaaminen.

Behjertansvärd, a. mietittävä, tarkkausta ansaitseva.

Behjertenhet, f. rohkeus, uskallus, uskaliaisuus.

Behof, n. tarve (-peen); i b. af ngt, jnkin tarpeessa; efter b., tarpeen mukaan.

Behåll, n. talsi (-len); vara i b., olla tallella; jag har i b. (*qvar*), minulla on jäljellä.

Behålla, v. a. pitää; — **len**, a. (*återstående*) jäljellä oleva, säästynyt; (*oskadd*) eheä; (*förmögen*) varakas (-kkaan), toimeen tuleva.

Behållning, f. säästö, tähde; voitto.

Behäftad, a. rasitettu, vaivattu; han är b. med, hänessä on, häntä vaivaa; b. med skuld, velkaantunut; b. med fel, viakas (-kkaan).

Behändig, a. sukkela, näppärä, naseva; — **het**, f. sukkeluus; — **t**, adv. sukkelasti, näppärästi.

Behöflig, a. tarpeellinen; — **het**, f. tarpeellisuus; tarve (-peen).

Behöfva, v. a. tarvita (-tsen), (*sakna*) kaivata (-paan); (*vara pligtig*) (minun) tarvitsee; — **nde**, a. tarvitseva; — **nde**, s. tarvitseminen.

Behörig, a. oikeellinen, kohdallinen, laillinen, oikea, asian l. tarpeenmukainen, (*vederbörlig*) asianomainen: på b. tid, oikealla ajalla; i b. ordning, laillisessa järjestyksessä.

Behörigen, adv. oikein, oikeellisesti, laillisesti, niinkuin pitää.

Beifra, v. a. kiivoittaa; vetää oikeuteen, kannella, saattaa kanteesen.

Beifran, f., — **-nde**, n. kiivaaminen; oikeuteen-veto, kanteesen-pano.

Beifrare, m. kiivaaja, kantelija, kanteesenpanija.

Bejaka, v. a. vastata myöntäen, myöntää, myönnyttää; — **nde**, n. myöntäminen. myönnytys; — **nde**, a. myöntävästi, myöntämällä.

Bekajad, a. takertunut l. kiherty (jhnkin); illa b., pahassa kiherässä pulassa.

Bekant, a. tuttu, tietty, tunnettu, t tava; göra b., tutustaa, tehdä tut si; blifva b., tulla tutuksi (jnk kanssa), tutustua; — **-göra**, v. a. moittaa, tehdä tiettäväksi l. tutuk

Bekantskap, m. tunteminen, tieto; t tavuus.

Bekika, v. a. tirkistellä, kurkistella.

Beklaga, v. a. surkutella, valittaa; **sig**, v. r. valittaa, päivitellä; — n n. surkutteleminen, valittaminen; **-gansvärd**, — **glig**, a. surkuteltav valitettava, surkea; — **ligen**, — **-g vis**, adv. valitettavasti.

Beklåda, v. a. vaatettaa; verhota (-oa puettaa, peittää, vuorata; b. m jern, bräder o. s. v., raudoitt laudoittaa o. s. v.; b. ngn med e embete, asettaa joku virkaan; **nde**, n. vaatettaminen, pukemine (*om embete*) toimittaminen, toimitu asettaminen.

Beklädnad, m. — **ning**, f. vaatetus, vaa teus, verho, puku; peite, vuoraus; **-spersedel**, n. puin (-kimen), vaat kappale.

Beklämd, a. ahdistuksissa (oleva), ahdi tettu, raskautettu; med b—dt hje ta, raskaalla l. ahdistetulla mielellä.

Beklämning, f. ahdistus.

Bekomma, v. a. saada; det bekomme honom väl, se tekee hänelle hyvä icke låta b. sig, ei olla millänsä kään; väl bekomme! terveydeksi!

Bekosta, v. a. kustantaa.

Bekostnad, m. kustannus, kulu; (*fig* på ngns b., jnkun vahingoksi l. v hingolla l. kustannuksella.

Bekransa, v. a. seppelöitä (-tsen).

Bekriga, v. a. käydä sotaa l. soti (jkuta) vastaan.

Bekräfta, v. a. vahvistaa, todistaa; v kunttaa; — **sig**, v. r. toteutua; **telse**, f. vahvistus, todistus.

Bekymmer, a. huoli (-en), murhe, mieli paha; — **-fri**, a. suruton, huoleton; **-full**, — **sam**, a. huolettava, arvelut tava; murheellinen; — **samt**, adv huolettavasti; — **-slös**, a. huoleton suruton; — **-slöshet**, f. huolettomuus — **-slöst**, adv. huolettomasti, suruti huoletta.

Bekymra, v. a. (minua) huolettaa l. huo-[illegible]tuttaa, (minua) surettaa; — **sig**, v. [illegible] huolia, pitää huolta; — **d**, a. huo-[illegible]inen, huolestunut, murheellinen; [illegible]ifva b., huolestua.

Bekämpa, v. a. ajaa takaisin, vastustaa.

Bekänna, v. a. tunnustaa; — **sig till**, [illegible] tunnustaa, uskoa (jkin), kuulua [illegible]hkin).

Bekännare, m. tunnustaja, uskolainen.

Bekännelse, f. tunnustus; b r i n g a t i l l [illegible] saattaa tunnustamaan; — **-fånge**, [illegible] tunnustusvanki.

Belacka, v. a. räävätä, parjata, soima-[illegible]. — **re**, m. räävääjä, parjaaja.

Belamra, v. a. (*sjöt.*) rovistella, täyttää, [illegible]tea.

Belanga, v. n. *se* **Anbelanga**.

Belasta, v. a. kuormata, kuormittaa, [illegible] painoa; vaivata, rasittaa, ras-[illegible]; — **d**, a. (*fig.*) vaivattu, sor-[illegible].

Bele, v. a. nauraa (jkulle), pilkata, iva-[illegible]kuta).

Beledsaga, v. a. seurata, saattaa; — **-nde**, n. saattaminen, seuraaminen.

Belefva, v. a. (*lagt.*) päättää, määrätä, [illegible]; — **d**, a. säädyllinen, siivo, koh-[illegible].

Belefvenhet, f. säädyllisyys, kohteliai-[illegible], siivous.

Belg, [illegible] palje (-keen), palkeet (*pl.*), liet-[illegible] lietsin; — **-dragare**, m. liehto-[illegible] lietsoja; — **-hufvud**, n. paljepääk-[illegible]; — **-pipa**, f. lietsintorvi; — **-stång**, [illegible] paljevipu.

Belletrist, m. belletristi, kaunokirjoit-[illegible].

Belopp, n. määrä, summa.

Beluxa, v. a. peijata, sukia.

Belysa, v. a. valistaa, valaista (-kaisen), [illegible]tää.

Belåna, v. a. lainata (jnkin omaisuuden [illegible]). lainoittaa.

Belåten, a. tyytyväinen, tyytyvä; v a r a [illegible] tyytyä (jhnkin); olla hyvillänsä.

Belåtenhet, f. mielihyvä, tyytyväisyys; [illegible] allas b., kaikkein mieliksi.

Belägen, a. oleva, tiloitettu; v a r a v ä l [illegible] hyvällä paikalla.

Belägenhet, f. asema, asento, paikka, [illegible] (*tillstånd*) asento, kanta, tila.

Belägga, v. a. peittää, päällystää, va-[illegible] panna päälle; b. m e d s t e n, [illegible]; b. m e d t y g, vaatehtia; b., [illegible] bräder, laudoittaa; b. m e d b o-[illegible] panna kahleihin; b. m e d s t r a f f saattaa rangaistuksen alaiseksi l. rangaistukseen; b. m e d b ö t e r, sakoittaa; — **-nde**, n., — **ning**, f. peittäminen, päällystäminen, päällystys.

Belägra, v. a. piirittää, saartaa.

Belägring, f. piiritys; — **-stillstånd**, n. piiritystila.

Beläna, v. a. läänittää, antaa lääniksi.

Beläsen, — **-läst**, a. lukenut, oppinut; — **-läsenhet**, f. kirjatieto.

Beläte, n. kuva.

Belöna, v. a. palkita (-itsen), kostaa; — **re**, m. palkitsija, kostaja.

Belöning, f. palkinto; (*för välgerning*) hyväntekijäiset.

Belöpa sig, v. r. nousta, käydä, tulla, juosta.

Bemanna, v. a. miehittää; urhistaa; — **sig**, v. r. rohkaista mielensä l. itsensä, miehistää itsensä; — **nde**, n. miehittäminen, miehitys.

Bemantla, v. a. verhoella, peitellä; (*fig.*) peitellä, kaunistella; — **nde**, n. kaunisteleminen, peitteleminen.

Bemedla, v. a. välittää, sovittaa; — **d**, a. varallinen, varakas (-kkaan); — **nde**, n., — **dling**, f. välittäminen, välitys, sovittaminen, sovitus; — **re**, m. välittäjä, sovittaja.

Bemyndiga, v. a. antaa valta, valtuuttaa.

Bemägtiga sig, v. r. vallata (-ltaan), anastaa.

Bemäld, a. mainittu, sanottu.

Bemänga, v. a. sekoittaa; — b. s i g, v. r. sekautua.

Bemärka, v. a. havaita (-tsen); merkitä (-tsen), hoksata.

Bemärkelse, f. merkitys, ymmärrys.

Bemästra, v. a. mestaroida.

Bemöda sig, v. a. ahkeroita (-tsen), koettaa, pyytää; — **nde**, n. ahkeroitseminen, koettaminen.

Bemöta, v. a. kohdella (jkuta); vastata (jkulle l. jhnkin); — **nde**, n. kohteleminen; vastaaminen, vastaus.

Ben, n. luu; (*hos fiskar*) ruoto; (*lår o. fot*) koipi (-en), (*smalben*) sääri (-en); a f b e n, luinen; k o m m a s i g p å b e n e n l. t i l l f ö t t e r s, päästä jaloillensa; — **-aktig**, — **-artad**, a. luumainen, luunkaltainen l. -tapainen l. -muotoinen l. -näköinen; — **-betäckning**, f. sääripeite (-tteen), säärystin; — **-bildning**, f. (*vetensk.*) luutuminen; — **-brott**, n. luuntaitto l. -rikko l. -murto; — **-byggnad**, f. luut (*pl.*), luunrakennus; — **-fisk**, m. ruotokala; — **-frat**, n. luu-

mättä; — **-harnesk**, m. säärivaru; — **-hinna**, — **-hud**, f. luunkalvo; — **-kläder**, m. pl. housut; — **-knota**, f. luusolmu, luu; — **-lös**, a. luuton; (*fisk.*) ruodoton; — **-pipa**, f. säärivarsi (-ren), säärituli; — **-rangel**, n. luuranko; — **-röta**, f. luumärkö; — **-skada**, f. luunvamma l. -vika; — **-skärfva**, f. luusiru; — **-soppa**, f. luukeitto; — **-spalt**, m. (*anat.*) luunhaljennainen; — **-spatt**, m. luupatti, luulikai; — **-substans**, m. luuaine; — **-svulst**, f. jalkapöhö, jalkoajetus; — **-svärta**, f. luumuste; — **-system**, n. luujakso, luunrakennus; — **-sår**, n. jalkahaava; — **-unge**, m. (*fisk*) kivennuoliainen; — **-värk**, m. luunsärky, luuvalo.

Bena, f. jakaus.

Bena, v. a. (*fisk*) ruotia; (*hår*) jakaa, tehdä jakaus.

Benig, a. luinen, (*fisk*) ruotoinen.

Benling, m. koipi (-ven).

Benåda, v. a. armahtaa, antaa armoa, armoittaa.

Benådning, f. armahtaminen, armon-anto; — **-sbref**, n. armokirja; — **-srätt**, m. armo-oikeus, armoitus- l. armahdusvalta.

Benägen, a. (*böjd för*) taipuva, taipuisa, kernas (-aan); (*gunstig*) suosiollinen, hyväntahtoinen; — **het**, f. taipumus, taipuvaisuus, halu; suosio, hyväntahtoisuus.

Benäget, adv. suosiollisesti, hyväntahtoisesti.

Benämna, v. a. nimittää, sanoa, kutsua.

Benämning, f. nimittäminen; nimitys, nimi (-en).

Beordra, v. a. käskeä, määrätä; — **nde**, n. käskeminen, määräys.

Bepansra, v. a. panssaroida.

Beprisa, v. a. ylistää, kehua.

Bepryda, v. a. kaunistaa, koristaa.

Beprófva, v. a. koetella, koettaa, tutkia, arvata; — **d**, a. koeteltu, tietty; b. vän, luja l. taattu ystävä; — **nde**, n. koettamínen, koetus, tutkinto, tutkiminen, arvio; efter b., tutkinnon l. arvion mukaan.

Beqväm, — **lig**, a. (*sak*) mukava, luonteva, soveliaa; (*person*) verkkainen, nekosa, laiskelias (-aan); (*skicklig*) kelvollinen; — **lighet**, f. mukavuus, soveliaisuus, työhelppous; verkkaisuus, hitaisuus; — **ligt**, adv. mukavasti, nekosasti.

Beqväma v. a. taivuttaa, suostuttaa; — **sig**, v. r. taipua, myöntyä, suos mukaantua (jhnkin).

Berama, v. a. määrätä, sopia, päät

Berberis (*surtorn*), m. karkiainen.

Bereda, v. a. valmistaa, tehdä, va taa; (*förskaffa*) hankkia, valmist (*skinn*) peitota (-ttoan), muokata; **sig**, v. r. valmistaita, varustautua **edd**, a. valmis (-iin), valmiste (*skinn*) peitottu.

Beredelse, f. valmistus, hanke (-kke

Beredning, f. valmistaminen, valmis muokkaus, peittous.

Beredskap, n.; vara i b., olla var l. valmis; hafva ngt i b., pitää ralla.

Beredvillig, a. kernas (-aan), mieluir valmis (-iin), nöyrä; — **het**, f. naus, nöyryys; — **t**, adv. mieluis kernaasti, mielellään.

Beresa, v. a. kulkea, matkata; — a. (*person*) kulkenut, matkustanut, n kannut.

Berg, n. vuori (-en), vaara; (*sten*) kal — **-aktig**, a. vuorimainen; vuorin — **-art**, m. vuori- l. kivilaji; — **-art** a. vuorentapainen, vuorenlainen; **-bunden**, a. kallioperäinen; — **-f** a. vuoriperäinen; (*fig.*) kallionluja, k teä, järkähtämätön; — **-fin**, a.; b e fint silfver, vuorenpuhdas l. al puhdas (-taan) hopea; — **-folk**, vuorikansa, vuorelaiset; — **-fäste** vuorilinna; (*i grufvor*) tukipyl (-ään); — **-gång**, m. malmisuoni (- — **-helsa**, f. kiventerveys, luja terve — **-hult**, m. (*sjöt.*) perhultti, vyi laidat; — **-häll**, m. kallio; — **-kel** m. ouru, vuoren notko; — **-klint**, vuorennyppylä, vuorenkulma; (*uta tande*) kallionkieli (-en); — **-knut**, vuoriryhmä; — **-kristall**, m. vuorik talli l. -lasi; — **-land**, n. vuorim — **-mossa**, f. tiera, kivisammal; **-mästare**, m. vuorimestari, vuorit mari; — **-nymf**, f. vuorenneito; **-olja**, f. kiviöljy l. -pihka; — -l n. vuorenvierros; — **-rese** m., pl. **-resar**, vuorenväki; — **-salt**, n. v risuola, jarkasuola; — **-sbo**, m. v relainen, vuori-asukas; — **-sbruk** vuorityö, vuorenviljely; — **-sbyg** vuoritienoo; — **sfolk**, n. vuoriväki; **-sfot**, m. vuorenjuuri l. -lieve (-pee — **-shandtering**, f. vuoriammatt elanto; — **-shauptman**, m. vuorip likkö; — **-shushållning**, f. vuor

hoito: — **-ahåla**, *f.* vuorenkolo l. -luola. — **-ahåjd**, *m.* vuorenkumpu; — **-ahåkare**, *m.* vuorimies, vuori-ammattilainen; — **-ahåntendent**, *m.* vuoriintendentti; — **-ahåm**, *m.* vuorenharja; — **-ahådja**, *f.* vuoriharjanne; — **-ahåck**, *m.* vuorenkulma; — **-ahålyfta**, *f.* vuoren rotko; — **-ahållegium**, *n.* vuorikollegi; — **-ahråfva**, *f.* vuorenkuokko; — **-ahålle**, *m.* vuorinyppyrä, vuorenkumpu; — **-ahåg**, *n.* vuorikunta; — **-ahåttning**, *f.* vuorenrinne (-teen), vuoren kuve (peen); — **-ahätt**, *f.* vuorilakea; — **-ahåman**, *m.* vuoritilallinen; — **-ahåmahåmman**, *n.* vuoritila; — **-ahåpass**, *n.* vuorensola l. -ahdinko; — **-ahåpets**, *m.* vuorenhuippu; — **-ahåpredikan**, *f.* vuorisaarna; — **-ahåprodukt**, *m.* vuorenanti l. -tuote; — **-ahråfva**, *f.* vuoren-onkalo; — **-ahråmma**, *f.* vuorenhalkeama l. -pako; — **-ahåygg**, *m.* vuoren selkämä, vuorenselänne (-teen); — **-ahråd**, *n.* vuoriseutu; — **-ahrått**, *m.* vuorioikeus; — **-ahåtopp**, *m.* vuorenkukkula; — **-ahårörelse**, *f.* vuoriliike (-kkeen); — **-ahåstad**, *n.* vuorikaupunki; — **-ahåstat**, *m.* vuorivirasto, — **-ahråkt**, *m.* vuoriseutu, vuorimaa; — **-ahråcka**, *f.* vuorijatko -jakso; — **-ahråckning**, *f.* vuoriselänne (-nteen); — **-ahåstyrelse**, *f.* vuorihallitus; — **-ahåtroll**, *n.* hiisi, vuorenväki; — **-ahådde**, *m.* kallioniemi; **-ahåsm**) kallionkieli; — **-ahåvetenskap**, *n.* vuoritiede (-teen); — **-ahåvigt**, *f.* vuorenpaino; — **-ahåtaga**, *v. a.* peihottaa, viedä hiiteen; — **-ahåtjära**, (*asfalt*) *f.* kivipihka; — **-ahåverk**, *n.* vuorikaivanto, vuorikaivos l. -laitos; — **-ahåverksrörelse**, *f.* vuorityö-liikenne (-nteen); — **-ahåf**, *m.* huhkapöllö; — **-ahåvägg**, *f.* vuorenseinämä, kallionrinta; — **-ahåvåsende**, *n.* vuoriasiat; — **-ahås**, *m.* vuorenharjanne (-nteen).

ärga, *v. a.* korjata, pelastaa; (*såd*) koota, koota (-koan); (*hö*) tehdä heinää; (*segel*) kääriä l. vetää purje kokoon; — **sig**, *v. r.* (*rädda sig*) pelastaa itsensä; (*slå sig ut*) tulla toimeen l. aikaan; (*båra sig åt*) käyttää itseänsä, ahdia.

ärgig, *a.* vuorinen; kallioinen.

ärgning, *f.* (*befrielse*) pelastaminen, pelastus; korjaus, kokoaminen; (*uppehåll*) säilö (-keen), elatus, toimeentulo; tuo., heinänteko; hafva sin b., tulla toimeen, saada elatuksensa; solens b., auringon lasku; — **-ningsbåt**, *m.* pelastusvene.

Berida, *v. a.* ratsustaa.

Beridare, *m.* ratsustaja.

Beriden, *a*, ratsastamaan oppinut; (*häst*) ratsuksi opetettu, ratsustettu; (*milit.*) ratsukaluilla varustettu, ratsustettu.

Beriktiga, *v. a.* oiasta (-kasen), ojentaa.

Berlinerblått, *n.* berlininsini.

Berlock, *m.* kellus (-ksen), kellutin, peräin (-imen), vitjarippu.

Bernsten, *m.* merikivi, pernsteini, pihkakivi.

Bero, *v. n.* (*af ngn*) olla jkun vallassa, tulla (jhnkin), rippua (jstkin); låta dervid b., jättää sillensä; det beror på, om ..., se tulee siihen, jos ...; — **ende**, *n.* vallassa oleminen, vallanalaisuus; — **ende**, *a.* vallanalainen, vallassa oleva; (*oafgjord*) päättämättä l. auki (oleva).

Beropa sig på, *v. r.* *se* **Åberopa**.

Berserk, *m.* raivio, raivokas; — **araseri**, *n.* raiviovimma.

Berså, *m.* lehtimaja.

Bertilsmessa, *f.* Pärttylin- l. Pertunpäivä.

Berusa, *v. a.* juovuttaa, päihdyttää, humalluttaa; (*fig.*) hurmata, innostuttaa; — **sig**, *v. r.* juopua, päihtyä.

Berusning, *f.* päihdytys, päihtymys; hurmaus, innostus.

Berustad, *a.* (*kameral.*) ratsuvelvollinen; b—dt säteri, säterirustholli.

Berykta, *v. a.* tehdä tunnetuksi; — **d**, *a.* mainio, huudossa oleva, huutoon tullut.

Beråd, *n.* neuvoitteleminen, neuvoittelu; med b., tahallansa, uhalla; i b. att resa, aikomassa matkaan; i b. att gå, lähtemässä; med berådt mod, uhallansa, tahdollansa.

Beräkna, *v. a.* laskea, lukea; — **sig** (*till godo*), *v. r.* laskea l. lukea hyväkseensä.

Beräknelig, *a.* laskullinen, mahdollinen laskea, luvullinen.

Beräkning, *f.* (*räknande*) luku, lasku, luvunlasku; (*fig.*) arvaaminen, harkinto, miete (-tteen); göra med b., tehdä ajatuksen l. mietteen perästä.

Berätta, *v. a.* kertoa, puhua; det b—as, sanotaan, puhutaan: — **re**, *m.* kertoja.

Berättelse, *f.* kertomus; vittnesberättelse, vieraanmiehen puheet.

Berättiga, *v. a.* oikeuttaa, valtuuttaa, antaa valta l. oikeus; vara b—d att,

olja valfa (jkulla) ... (*utan att*); — **nde**, n. valtuuttaminen; valta, oikeus.

Berövfva, v. a. (*ngn ngt*) riistää, ottaa, viedä (jkulta jkin); b. sig, menettää; olla huolimatta (jstakin); — **d**, a. ilman oleva, jolta on viety l. riistetty; — **nde**, n. riistäminen, menettäminen.

Beröka, v. a. (*med rökelse*) suitsuttaa, savuttaa.

Berörn, n. kiitos, ylistys; — **d**, a. kiitetty, ylistetty, mainio, kuuluisa; — **lig**, — **-värd**, a. kiitettävä, ylistettävä; — **lighet**, f. kiitettäväisyys; med b., kiitettävästi.

Berömma, v. a. kiittää, kiitellä, ylistää, kehua.

Berömmelse, f. kiitos, kehu.

Beröra, v. koskea, koskettaa; (*fig.*) mainita (-tsen); — **rd**, a. (*fig.*) manittu, sanottu.

Beröring, f. keskeys, yhteys; komma i b., koskea yhteen.

Besagd, a. ennen mainittu l. sanottu.

Besanna, v. a. toteuttaa, näyttää l. tehdä todeksi, saattaa toteen; b. sig, toteutua, käydä toteen,

Besatt, a. riivattu, vimmattu, hullu, hurja; (*tjenst*) pois annettu; — adv. hullusti, hurjasti.

Bese, v. a. silmätä, katsastaa, katsoa,

Besegla, v. a. sinetillä vahvistaa; (*fig.*) vahvistaa, kiinnittää; (*segla*) purjehtiella.

Besegra, v. a. voittaa.

Besigtiga, v. a. katsastaa, silmätä, syynätä.

Besigtning, f. katselmus, katsastus; — **-ningsinstrument**, n. katselmuskirja, syynikirja; — **-ningsman**, m. katselmus- l. syynimies.

Besinna, v. a. miettiä, harkita (-tsen), ajatella, muistaa; — **sig**, v. r. ajatella l. arvella l. miettiä (asiaa), muistaa; — **nde**, n. — **ning**, f. miettiminen, ajatteln; (*medvetande*) tunto.

Besitta, v. a. olla (jkulla), omistaa, hallita (-tsen); pitää, nauttia.

Besittning, f. (*egendom*) omaisuus, alue (-een), maa; (*egande*) hallinto, nautinto; — **-srätt**, m. hallitus- l. nautintooikeus.

Besjunga, v. a. laulaa, runoilla (jkusta); ylistää (jkuta) runossa.

Besjäla, v. a. (*lifva*) elähdyttää; — **d**, a. elähtynyt, kiihostunut.

Besk, a. karvas (-aan); — **het**, f. karvaus.

Beskaffad, a. -lainen, laatuinen, kalta nen, tapainen, muotoinen, luontoine så b., sitä laatua, senlaatuinen, se tapainen o. s. v.

Beskaffenhet, f. laatu, luonto; af h rudan b.? minkälaatuinen l. -laine

Beskatta, v. a. veroittaa, panna verol ottaa veroa.

Beskattning, f. veroitus, veroittamine veronotto.

Besked, n. päätös, vastaus, selko, tiet med b., aika lajilla l. tavalla, kelp lajilla.

Beskedlig, a. hyvänluontoinen, hyv lauhkea, säveä; — **lighet**, f. hyvä luontoisuus, lauhkeus.

Beskicka, v. a. (*legera metall*) sekoitta

Beskickning, f. (*sändning*) lähettäm nen, lähetys; (*ambassad*) lähetti- l. a rutkunta, lähettiläiset, lähetystö; (*mil* lähetti.

Beskickning, f. (*metallens*) sekoitus.

Beskjuta, v. a. ampua (päälle l. jhkin

Beskratta, v. a. ivata, ilkkua, naura (jkulle l. jllekin).

Beskrifva, v. a. selittää, kertoa, osotta

Beskrifning, f. selitys, kertomus, osotu

Beskugga, v. a. siimestää, varjota (-oan kalvehtia.

Beskydd, n. suojelus, turva, varjelus.

Beskydda, v. a. suojella, varjella; — **re**, m. suojelija, holhooja.

Beskylla, v. a. syyttää, soimata.

Beskyllning, f. syytös, soimaus.

Beskåda, v. a. katsella, silmätä; — **nd** n. katseleminen.

Beskälla, v. a. (*ston*) astuttaa; — **ar** m. (*hingst*) astuja, karkoja.

Beskänkt, a. juopunut, humalainen, h malassa l. juovuksissa (oleva).

Beskära, v. a. (*skära*) leikata, kerit (-tsen); (*hästhof*) vuolla; (*gifva*) sa lia, suoda, määrätä.

Beskärm, n. suojelus, turva.

Beskärma, v. a. suojella, varjella; — **sig**, v. r. päivitellä, voivotella; — **melse**, f. päivittely, voivottelu.

Beslag, n. hela, sila; raudat, raudoitus (*på gods*) takavarikko; göra b., pan na takavarikkoon; — **are**, m. taka varikkoon-panija; — **-sgill**, a. taka varikon-alainen.

Beslut, n. päätös; fatta b., tehdä pää tös; — **-för**, a. (*om domstol*) päätök senvoipa; — **sam**, a. nerokas, uska lias (-aan), päätteliäs.

Besluta, v. a. päättää.

Beslå, v. a. (*med jern*) raudoittaa; (*med messing*) vaskittaa; (*med bräder*) laudoittaa o. s. v.; helata, silata; b. med ...gn, saada kiinni valheesta.

Beslägta, v. a. **Befrynda**; — **d**, a. sukulainen, heimolainen; vara b. med ...gn, olla sukua l. heimoa jkun kanssa.

Beslöja, v. a. peittää hunnulla, peittää, peitellä.

Besman, n. puntari.

Besmitta, v. a. tartuttaa, saastuttaa; — **telse**, f. tartutus, saastutus.

Besmutsa, v. a. liata (-kaan), tahrata, ...ettää; — **s**, v. p. likautua, tahrautua.

Besmycka, v. a. kaunistella, koristella.

Besmörja, v. a. voidella, rasvata.

Besofva, v. a. maata (-kaan), raiskata, ...estyttää.

Besolda, v. a. palkata; — **dning**, f. palkkaaminen, palkka.

Bespara, v. a. säästää; (*fig.*) päästää, ...ästää; — **nde**, n. säästäminen.

Besparing, f. säästö; — **-smedel**, n. ... säästövarat.

Bespeja, v. a. vakoa, vakoilla, tiedustel...; — **re**, m. vakoja, tiedustelija.

Bespisa, v. a. ravita (-tsen), ruokkia, ...oittaa.

Bespotta, v. a. irvistellä, pilkata; — **re**, m. pilkkaaja, irvistelijä; — **telse**, f. iva, ivaus, pilkka.

Bespringa, v. a. (*om hingstar*) astua, ...kaa.

Bespruta, v. a. ruiskuttaa, pirskoittaa, ...kyttää.

Besprängd, a. pilkullinen, täplikäs; b. med gult o. blått, keltaisen ja si...en pilkullinen.

Bespänd, a. o. part. valjastettu; vagn b. med fyra hästar, vaunut neljä ...vosta edessä.

Best, m. peto, otus; (*fig.*) riiviö, konna, ...käle.

Bestialisk, a. pedontapainen, petomainen.

Bestick, n. kotelo, koppilo, kalusto; (*sjöt.*) ...kitys; göra b., (*sjöt.*) tehdä mer...ys, ottaa merkki.

Besticka, v. a. lahjoa, lahjoilla voittaa; — **sig**, v. r. olla (jssakin).

Bestiga, v. a. nousta; (*om en hingst*) as...aa, polkea.

Bestjäla, v. a. varastaa (jltkulta).

Bestorma, v. a. rynnätä (-tään), hyökä...ä l. karata (-kaan) (jhkin); ottaa vä...kirynnäköllä; (*fig.*) ahdistaa.

Bestormning, f. ryntäys, hyökkäys, ryn...äkkö, karkaus.

Bestraffa, v. a. rangaista (-kaisen); (*aga*) kurittaa; (*näpsa*) nuhdella.

Bestraffning, f. rangaistus, kuritus.

Bestrida, v. a. kieltää, sanoa vastaan; (*förestå*) toimittaa, hoitaa; (*om kostnad*) kustantaa, suorittaa, vastata; — **nde**, n. kieltäminen, kielto; toimittaminen; kustantaminen, suorittaminen.

Bestryka, v. a. sivellä, voidella, maalata; (*milit.*) pyyhästä (-käsen); — **kning**, voiteleminen, maalaaminen.

Bestråla, v. a. sädehtiä, valostaa, kirkastaa.

Beströ, v. a. riputella (päälle); b. med granris, havuittaa; b. med aska, tuhittaa o. s. v.

Bestycka, v. a. tykittää, varustaa tykillä; — **kning**, f. tykitys, tykistö.

Bestyr, n. askare, puuha, toimitus.

Bestyra, v. a. toimittaa, puuhata, askaroita (-tsen), hommata; — **relse**, f. toimikunta; — **rsam**, a. toimelias (-aan), toimekas.

Bestyrka, v. a. vahvistaa, todistaa; — **nde**, n. vahvistaminen, vahvistus, todistaminen, todistus.

Bestå, v. a. (*en ngt*) antaa, tarita (-tsen), kustantaa; (*uthärda*) kestää; — v. n. seisoa, kestää, pysyä; (*vara gjord af*) olla jstkin l. jtkin; deri består saken, siinä se asia on.

Bestånd, n. pysyväisyys, kestäväisyys, olo; (*af skog*) kasvosto, ryhmänen, metsikkö; vuosiala; hafva b., kestää, pysyä; — **ndande**, — **stående**, a. pysyvä, kestävä, pysyväinen; — **-ndsdel**, m. aines (-ksen), aineosa, olo-aine.

Beställa, v. a. (*låta göra*) tilata, teettää, laitattaa, tuotattaa; (*bestyra*) puuhata, tehdä.

Beställning, f. tilaus, teettäminen; tilaama, teettämä; toimitus, asia; (*tjenst*) virka, sija.

Beställsam, a. häärivä, toimekas; ahkera, nöyrä, kärkäs (-kkään); (*föraktl.*) liekarteleva; — **het**, f. toimekkuus, ahkeruus, kärkkäys.

Bestämd, a. määrätty, tietty, varma, vissi; (*orubblig*) järkähtämätön, vakava; — **het**, f. varmuus, visseys, vakavuus; — **t**, adv. varmaan, vissisti, vakaasti.

Bestämma, v. a. määrätä, määrittää, asettaa, panna.

Bestämmelse, f. määräys, tarkoitus; — **-ort**, m. määräpaikka.

Bestämning, f. määritys, määräys.

Beständig, a. alinomainen, alituinen;

pysyväinen; — **het**, f. alinomaisuus; pysyväisyys; — **t**, adv. alinomaa, alituisesti, yhä.

Bestänka, v. a. pirskuttaa, kastella, räiskiä.

Bestört, a. hämmästynyt, säikähtynyt; blifva b., hämmästyä, säikähtää, säpsähtää; göra b., hämmästyttää, säikähdyttää; — **ning**, f. hämmästys, säikähdys.

Besudla, v. a. tahrata, liata (-kaan), ryvettää; — **ling**, f. tahraamiuen, tahraus, ryvettäminen, ryvetys.

Besuten, a. (*kameralt*) tilallinen, itsensä kannattava; — **het**, f. tilallisuus, itsensä-kannattavaisuus.

Besvara, v. a. vastata (jhkin); — **nde**, n. vastaaminen, vastaus.

Besvika, v. a. pettää, kavaltaa.

Besvuren, a. valallinen, valalla vahvistettu.

Besvågra sig, v. r. langostua, heimostua; — **d**, a. langostunut, heimostunut.

Besvär, n. vaiva, vastus, rasitus; (*lagt.*) valitus, kaipaus; — **lig**, a. vaikea, työläs (-ään), raskas, vaivaloinen, vastuksellinen; — **lighet**, f. vaiva, vaikeus, vaivaloisuus; — **-sanvisning**, f. valitus-osotus; — **-smål**, n. valitusjuttu, valitus-asia; — **-spunkt**, m. valitusaine, valituskohta; — **-sskrift**, m. valituskirja; — **-stid**, f. valitusaika.

Besvära, v. a. vaivata, rasittaa; med bevis b—d, todistuksella syyhyn käynyt; — **sig**, v. r. vaivata l. rasittaa itseänsä, nähdä vaivaa; (*lagt.*) valittaa; — **ande**, a. rasittavainen; (*lagt.*) s. valittaja.

Besvärja, v. a. (*afvägga ed*) vannoa, valalla vahvistaa; (*göra besvärjelser*) loihtia, manata, lumota; b. stormen, asettaa myrsky; — **re**, m. loihtija, tenhomies; — **jelse**, f. loihtu, manaus, lumous; — **jelseformel**, m. loihtusanat.

Besynnerlig, a. eriskummainen, kumma, kummallinen; — **t**, adv. kummasti, kummallisesti, oudosti; — **en**, adv. se **Synnerligen**; — **het**, f. eriskummaisuus, kummallisuus.

Beså, v. a. kylvää, siementää; — **ende**, n. — **ning**, f. kylväminen, kylvy, siementäminen, siemennys.

Besätta, v. a. asettaa, sijoittaa, panna; (*en tjenst*) asettaa, panna virkaan; (*en fästning*) ottaa valtaansa, panna allensa, miehittää; — **nde**, n. miehi minen, valtaan-otto; paneminen, a taminen.

Besättning, f. miehitys; (*i fästni* varustusväki, linnaväki; (*skepps*) vaväki.

Besök, n. luonakäynti, käynti, etsik terveisillä-käynti.

Besöka, v. a. käydä luona l. terveis l. tervehtimässä; käydä jsakin; — de, a. luonakävijä; — **kelse**, f.; rie Besökelsedag, Marian etsik päivä.

Besöla, v. a. tahrata, liata (kaan), s tuttaa; — **sig**, v. r. saastuttaa itse sä, rypeä.

Besörja, v. a, toimittaa, pitää hu laittaa; — **nde**, n. huolenpito, t mittaminen, toimitus.

Bet, m. (*i spel*) pietti.

Beta, v. n. käydä l. olla laitumella, a dä, palkia; — v. a. syöttää, apatt (*skinn*) peitata (-taan), moukkia; **nde**, n. — **-ning**, f. laitumella olo käyminen, syöminen; laitumelle las minen, syöttäminen; (*garfv.*) mouk minen, peittaaminen.

Beta, f. (*växt*) juurikas; (*munsbit*) pa purto; (*vid garfv.*) moukki, peitta.

Betacka, v. a. julkisesti kiittää; — s v. r. estää l. kieltää kiitolliseesti;. j b—ar mig derför, ei, kiitok paljon.

Betaga, v. a. ottaa, viedä (jkulta jki (*hänrycka*) liikuttaa, ihastuttaa.

Betagen, a. liikutettu, ihastunut.

Betala, v. a. maksaa, suorittaa; — m. maksaja.

Betalning, f. maksu, makso; maksan nen; — **-sanvisning**, f. maksun-os tus; — **-sgill**, a. maksettava; — **-ste min**, m. — **-tid**, f. maksu-aika, ma sun määrä-aika.

Betar, m. pl. torahampaat, suuret ha paat.

Bete, n. (*kreaturs*) syöttölaidun (-tume syöttömaa; (*lockmat*) syöte (-tteer syötti; — **-sfodring**, f. laidunruokin l. -syöttö; — **-shage**, m. syöttöhal l. -aituus; — **-smark**, m. laidun (-t men), karjamaa; — **-sställe**, n. syö töpaikka; — **-sväxt**, f. syöttö-, la dunkasvi.

Bete, v. a. (*visa ngn ngt*) näyttää, oso taa; — **sig**, v. r. käyttää itsensä, käy täitä, menetellä; — **ende**, n. osott minen; käytös, menettely.

Beteckna, v. a. merkitä (-tsen), osottaa, tarkoittaa.

Beting, n. tinka, urakka, urakkatyö; på b., urakalla, summalla; — **-sarbete**, n. tinka- l. urakkatyö.

Betinga, v. a. tingata, tilata.

Betitla, v. a. antaa nimi l. arvo; — **d**, part. pass. (jnkun) nimen l. arvon saanut, nimellinen.

Betjena, v. a. palvella, auttaa; — **sig af**, v. r. käyttää hyväksensä, käyttää, pitää; — **nde**, n. palveleminen, palvelus, auttaminen; hyväksensä käyttäminen.

Betjening, f. palveluskunta, palvelusväki, palvelijat; (*vid embetsv.*) palvelusmiehet, käskyläiset.

Betjent, a. (*med ngt*) autettu.

Betjent, m. palvelija, käskyläinen.

Betona, v. a. koroittaa, panna korko; t—d läsning, painokas lukeminen; — **nde**, n. koroittaminen, koronpano.

Betrakta, v. a. katsoa, katsella, silmätä; (*fig.*) kattella, aprikoita (-tsen), miettiä, tutkia, tutkistella; — **nde**, n. katsominen, katseleminen; taga i b., miettiä, tutkia; ottaa lukuun l. huomioon; komma i b., tulla lukuun; i b. af, (jhnkin) katsoen l. nähden; — **re**, m. katsoja, katselija; miettijä; — **telse**, f. mietintö, tutkinto, tutkistelu; (*tankes*) ajatus, miete.

Betro, v. a. antaa l. jättää (jnkun) haltuun; uskoa; — **dd**, a. uskottu.

Betryck, n. ahdistus, puute (-tteen); sorto, pula.

Betrycka, v. a. rasittaa, sortaa, vaivata; — **kt**, a. rasitettu, sorrettu; (*sorgsen*) alakuloinen, huolestunut.

Betrygga, v. a. *se* **Trygga**.

Betrida, v. a. astua, nousta; (*fig.*) ruveta (-peen); (*ertappa*) tavata (-paan).

Betrifta, v. a. tulla l. kuulua l. koskea (jhkin); hvad b—ar l. beträffande den saken, så..., mitä siihen asiaan tulee, niin...

Betrugd, a. *se* **Betryckt**.

Betsa, v. a. pitsata (-aan); — **sning**, f. pitsaaminen, pitsaus.

Betsla, v. a. suitsittaa, suistaa, panna suitset suuhun; — **nde**, n. — **ling**, f. suistaminen.

Betsel, — **seltyg**, n. suitset (*pl.*); — **selsnalag**, m. kuolaimet (*pl.*)

Bett, n. puremа, pisto; (*sår efter b.*) purema, haava; (*på kniv o. s. v.*) terä.

Bettia, v. a. *se* **Tigga**.

Betunga, v. a. raskauttaa, rasittaa, vaivata (-aan), ylläyttää; — **nde**, n. raskauttaminen; — **nde**, a. raskas (-aan), painava, rasittava.

Betvifla, v. a. epäillä.

Betvinga, v. a. valloittaa, voittaa, kukistaa; (*en person*) hillitä (-tsen), kukistaa, nöyristää; — **nde**, n. valloittaminen, voittaminen; kukistaminen, nöyristäminen.

Betyda, v. a. (*beteckna*) merkitä (-tsen); (*fig.*) merkitä, osottaa; (*bebåda*) ennustaa, tietää; (*vara af vigt*) merkitä, vaikuttaa; (*om person*) olla arvossa, olla mahtava; — **nde**, a. (*om person*) arvokas, arvollinen, mahtava, vaikuttavainen.

Betydelse, f. merkitys, merkintö, tarkoitus; arvo; — **full**, a. merkillinen; arvokas, tärkeäarvoinen, painava; — **lös**, a. merkitön, arvoton, mitätön.

Betydenhet, f. merkillisyys, arvoisuus, arvo, suuruus; af stor b., erinomaisen mahtava l. merkillinen l. arvokas.

Betydlig, a. (*om sak*) melkeä, melkoinen, suuri; (*om person*) *se* **Betydande**.

Betyg, n. todistus; (*prestb.*) papinkirja l. -todistus.

Betyga, v. a. todistaa, vakuuttaa; (*erkänsla*) osottaa; — **ande**, n. todistaminen, vakuuttaminen; osottaminen; todistus, vakuutus; osotus; till b. af min erkänsla, kiitollisuuteni osotukseksi; med b. af min erkänsla, kiitollisuuttani osottaen l. osottamalla; — **gelse**, f. osotus, vakuutus.

Betäcka, v. a. peittää, verhoa, varjella, suojella; (*med tak*) kattaa; (*om djur*) polkea, astua; (*göra skadeslös*) suorittaa, korvata; — **sig**, v. r. peittää päänsä, panna lakki l. hattu päähänsä; (*för en skuld o. s. v.*) ottaa maksu.

Betäckning, f. peite (-tteen), peitto, verho; (*takb.*) kate (-tteen); (*manskap till b.*) varjelusväki.

Betänka, v. a. o. n. arvella, ajatella, miettiä, tuumia; muistaa; — **sig**, v. r. ajatella, muistaa; — **nde**, n. arveleminen, miettiminen; arvelu, arvelus; (*yttrande*) mietintö, lausunto; draga i b., arvella, epäillä; utan b., arvelematta, mitään huolimatta; — **ketid**, m. arvelunaika, ajatusvuoro l. -aika; — **klig**, a. arveluttava, epäiltävä; (*farlig*) vaarallinen; — **klighet**, f. epäilys, arveleminen; — **ksam**, a. arvelevainen, epäilevämpi, miettivä; — **ksamhet**, f.

arvelevaisuus, epäileväisyys; — **ksamt**, adv. arvelevaisesti, epäileväisesti.

Beundra, v. a. ihmetellä, ihaltaa, ihastella, ihailla.

Beundran, f. ihmetteleminen, ihaileminen, ihailus, ihastus; — **-svärd**, a. ihmeteltävä, ihailtava, ihastuttava; — **-nsvärdt**, adv. ihmeteltävästi; b. skön, ihmeellisen kaunis.

Beundrare, m. ihailija, ihmettelijä.

Bevaka, v. a. vartioita (-tsen), suojella, varjella; ottaa vaari; (*lagt.*) valvoa, hoitaa; — **nde**, n. vartioitseminen; valvominen, hoitaminen,

Bevakning, f. vartioitsemus; valvominen; vartijaväki.

Bevandrad, a. kulkenut, matkannut; (*fig.*) tietävä, kokenut, oppinut.

Bevara, v. a. (*om sak*) kätkeä, säilyttää, tallita (-tsen), varjella; (*om person*) varjella, suojella; — **nde**, n. säilyttäminen, varjeleminen, suojeleminen:

Bevars, int. (*Gud bevare oss*) Jumala varjelkoon! Herran tieten! Arbetet torde redan vara slutadt? Ja, b.! Työ taitaa jo olla lopetettuna? On kyllä! Niin onkin! Du är väl redan sömnig? Nej, b.! Johan sinua nukuttanee? Eikö mitä, ei vähääkään, ei suinkaan.

Beveka, v. a. taivuttaa, liikuttaa; — **s**, v. p. taipua (jhnkin); — **nde**, n. taivuttaminen, liikuttaminen; — **nde**, a. liikuttava, taivuttava, vaikuttava; — **ndv** liikuttavaisesti, taivuttavaisesti.

Bevekelse, f. kehoitus, liikutus; — **-grund**, m. kehoittava syy, kehoitin, yllyke.

Beveklig, a. (*som bevekes*) taipuisa, taipuva.

Bevilja, v. a. myönnyttää, luvata (-paan), suostua (jhnkin); — **nde**, n. myönnyttäminen, suostumus, suostunto.

Bevillning, f. suostuntavero, suostunta.

Bevinga, v. a. siivillä varustaa, siivittää; (*fig.*) jouduttaa, riennättää; — **d**, a. siivillinen, siipi-, siivillä varustettu.

Bevis, n. todistus, todiste (-een); (*skriftligt*) todistuskirja; (*prof*) näyte (-tteen), osote (-tteen).

Bevisa, v. a. näyttää toteen, todistaa, osottaa; — **ande**, n. todistaminen, toteen näyttäminen, osottaminen.

Bevislig, a. todeksi nähtävä, toteen saatava, selkeä; — **ligen**, adv. todistettavasti.

Bevisning, f. *se* **Bevisande**; (*lagt.*) toteennäyttö, todistus; — **-sgrund**, näytäntö-peruste (-een); — **-smed** n. todistuskeino, toteennäyttö-keino

Bevista, *se* **Bivista**.

Bevittna, v. a. todistaa, olla todistajana (*fig.*) nähdä, olla saapuvilla (jaskin — **nde**, n. todistaminen.

Bevuxen, *se* **Beväxt**.

Bevåg, n. uskallus, edesvastaus; på eg b., omalla edesvastauksella l. uskallu sella, omin luvin.

Bevågen, a. suosiollinen, armas (-aa hyväntahtoinen; — **het**, f. suos suosiollisuus, armaus, hyväntahtoisu

Bevändt, a. arvoinen; det är fögs med honom, ei hänestä ole paljo r hinkään, hän ei ole mistään kotoisi är det någonting b. med ha förmåga? onko hänen kykynsä mi kään arvoinen l. mistään arvosta?

Beväpna, v. a. aseittaa, asestaa, varu taa, laittaa l. pukea aseihin; b. si varustaida; — **d**, a. asellinen; (*bo* varustettu; (*i ans. till ögat*) näköla la varustettu.

Beväpning, f. aseitus, asevarustus; ase

Bevära, *se* **Beväpna**; — **ring**, f. a puku, aseet; varustusväki; — **ring man**, m. asemies; — **ringspersedl** m. pl. asekapineet; — **ringssk dig**, a. asevelvollinen, aseen-alaine — **ringsskyldighet**, f. aseenalaisu asevelvollisuus.

Bevärdiga, v. a. kunnioittaa, kats ansaitsevaksi; sallia.

Beväxt, a. kasvettunut, peitetty; b. m mossa, buskar o. s. v., sammal nut, pensastunut o. s. v.

Bi, n. mehiläinen; — **-afvel**, m. mel läis-sikiö; — **-kupa**, f. mehiläispat (-aan) l. -pesä; — **-stock**, m. mel läiskides (-teen); — **-svärm**, m. m hiläisjoukko l. -parvi; — **-skötsel**, mehiläishoito.

Biafsigt, m. sivuaikomus l. -tarkoitu — **-aftal**, n. lisäsuostunto; — **-a märkning**, f. sivumuistutus; — **-b bete**, n. sivutyö, välityö; (*i konst*) e teos, lisäteos; — **-befattning**, f. s jätoimitus; — **-begrepp**, n. sivu site, alaymmärre (teen); — **-betydel** f. lisämerkitys; — **-figur**, m. (*mål* lisäkuva, syrjäkuva; — **-flod**, m. li joki, pudas (-taan), sivujoki; — **-fr ga**, f. sivu-asia, vähäarvoinen kys mys; — **-gerning**, f. — **-göra**, **-göromål**, n. sivutyö, syrjätyö;

handel, m. sivukauppa, lisäkauppa; — **-hang**, n. liite, lisäke (-kkeen); (*till en tidning*) lisälehti; — **-händelse**, f. sivutapaus; — **-inkomst**, m. lisä-, sivutulo; — **-lander**, n. pl. alus- l. lisämaat; — **-måne**, m. kuunsappi; — **-namn**, n. lisänimi, liikanimi; (*hedersnamn*) kunnianimi; (*öknamn*) haukkunimi; — **-näring**, f. sivu-elinkeino; — **-omständighet**, f. sivu-asia, syrjäseikka; — **-ord**, n. lisäsana; — **-orsak**, f. syrjäsyy, sivusyy; — **-rot**, f. (*bot.*) sivujuuri; — **-rätt**, m. väliruoka; — **-sak**, f. *se* **Biomständighet** o. **Bigöromål**; **-segel**, n. (*sjöt.*) pikkupurje (-een); — **-skäl**, n. sivusyy l. -peruste; — **-smak**, m. liikamaku; — **-sol**, f. auringon sappi; — **-syssla**, f. sivuammatti l. -toimi; — **-vinst**, f. sivuvoitto, lisävoitto; — **-väg**, m. syrjätie, sivutie, -seitse; — **-ändamål**, n. sivutarkoitus.

Behålla, v. a. pitää, pysyttää; (*bevara*) varjella, säilyttää; b. sig, pysyä, pysytää, säilyä; — **nde**, a. varjelemis-en, säilyttäminen, pitäminen, pysyttäminen.

Bibel, m. Piplia, Pyhä Raamattu; — **fast**, — **-lärd**, a. piplianlukenut, pipliaoppinut; — **-forskare**, m. pipliantutkija; — **-forskning**, f. pipliantutkinto; — **-förklaring**, f. raamatunselitys; — **-mening**, f. piplianmieli; — **-ord**, n. raamatuu-, pipliansana; (*best. form*) Bibelordet, Piplia, Pyhä Raamattu; — **-språk**, n. piplian-, raamatunlause, Pyhän Raamatun sana; Piplian lausetapa; — **-sällskap**, n. Pipliaseura; — **-tolk**, — **-tolkare**, m. piplianselittäjä; — **-tolkning**, f. piplianselittäminen l. -selitys.

Bibliognost, m. kirjantuntija; — **graf**, m. kirjantekijä; — **man**, m. *se* **Bokvurm**; — **tek**, n. kirjasto; — **tekarie**, m. kirjastonhoitaja.

Biblisk, a. piplíallinen, piplian-, raamatun-.

Bidraga, v. a. (*fig.*) antaa, ilmoittaa, opettaa; — **nde**, n. antaminen, ilmoittaminen.

Bida, v. a. odottaa, odotella.

Bidevind, m. laitatuuli, hankavastainen tuuli.

Bidrag, n. antelma, apu, lisäys, apulisä, apumakso.

Bidraga, v. a. (*om person*) auttaa, auttaa, edistää, antaa lisää l. apua; (*om sak*) vaikuttaa, olla syynä; — **ande**, n. auttaminen, edistäminen, lisääminen.

Bienn, (*bot.*) a. kaksivuotinen.

Bifall, n. (*samtycke*) suostumus, myönnytys, lupa; (*berömm*) mieltymys, hyväksyminen; gifva sitt b., myöntyä l. suostua (jhnkin); — **-srop**, n. suostumushuuto; — **-syttring**, f. suostumuksen l. mieltymyksen osotus l. näyte (-tteen).

Bifalla, v. a. (*samtycka*) myöntää l. myönnyttää jkin, myöntyä l. suostua jhnkin; (*berömma*) hyväksyä.

Biff, m. (*eng. Beef*) biffi, pihvi, häränliha; — **stek**, f. pihvipaisti, häränpaisti.

Bifoga, v. a. liittää, jatkaa, lisätä (-ään), yhdistää (jkin jhnkin); — **nde**, n. liittäminen, lisääminen, yhdistäminen.

Bigga, f. *se* **Argbigga**.

Bigott, a. ulkokullattu, ulkojumalinen, ulkoharras (-taan); — **eri**, n. ulkokultaisuus, ulkojumalisuus, ulkohartaus.

Bigödning, f. apulannoitus, apulanta.

Bijouteri, n. juvelityö, korukalu-työ.

Bikt, m. synnin tunnustus, rippi (katolilaisessa uskossa); — **-barn**, n. ripillä-kävijä; — **-fader**, m. rippi-isä; — **-stol**, m. synnintunnustus-istuin (-uimen) l. -tuoli, rippituoli.

Bikta, v. a. ripittää; — v. n. o. b. sig, v. r. tunnustaa syntinsä, käydä ripissä; — **nde**, n. (*akt*) ripittäminen; (*neutr.*) ripisekäyminen.

Bil(bol — o. bord —)färdig, a. (*sjöt.*) (laiva) valmis vesille laskettavaksi; — **-bref**, n. piilukirja, laivanrakennuskirja.

Bila, f. piilu, piilukirves.

Bila, v. a. veistää, piiluta (-uan).

Bilaga, f. liite (-tteen); liitekirja, lisäkirja.

Bilans, m. siirtosumma; siirtotili.

Bild, m. kuva, kuvaelma; (*liknelse*) kuvaus, vertaus; — **-bar**, a. (helposti) kuvautuva; (*fig.*) sivistyvä; — **-dyrkan**, f. kuvanjumaloitsemus l. -palvelus; — **-dyrkare**, m. kuvainpalvelija, kuvanjumaloitsija; — **-erbibel**, m. kuvapiplia; — **-erbok**, m. kuvakirja; — **-ergalleri**, — **-kabinett**, n. kuvasto; **-gjutare**, m. kuvanvalaja; — **-gjuteri**, n. (*konsten*) kuvailutaide; (*inrättning*) kuvanvalu-laitos; (*handlingen*) kuvanvalanto; (*yrket*) kuvanvalajan-ammatti; — **-huggararbete**, n. *se* **Bildhuggeriarbete**; — **-huggare**, m. kuvanveis-

täjä; — **-huggarjern**, n. taltta, veistin (-timen); — **-huggeri**, n. (*konsten*) kuvanveisto-taide (-teen); (*yrket*) kuvanveistäjän-ammatti l. -ammattikunta; (*handlingen*) kuvanveisto; — **-huggerarbete**, n. kuvanveisto-teos, kuvaveistos (-ksen); — **lig**, a. kuvallinen, vertauksellinen; — **-rik**, a. kuvikas, monikuvainen, monivertauksinen; — **sam**, a. taipuisa, kuvautuva, sivistyvä; — **-skrift**, f. kuvakirjoitus; — **-skärare**, — **-snidare**, m. kuvanleikkaaja; — **-snideri**, n. kuvanleikkaus; — **-skön**, a. ihmeen kaunis; — **-språk**, m. kuvapuhe; — **-stod**, m. kuvapatsas; — **-stormare**, m. kuvanraastaja; — **-stormning**, f. kuvanraasto; — **-vis**, adv. kuvallisesti, kuvauksella, vertauksella (sanottu).

Bilda, v. a. (*forma*) kuvata, muodostaa; (*grunda*) perustaa; (*skapa*) sepitä (-tsen); (*fig.*) opettaa, sivistää, säädystää; — **sig**, v. r. (*om sak*) muodostua, tulla, syntyä, muuttua; (*om person*) sivistyä, säädystyä; — **d**, a. sivistynyt, säädystynyt; en väl, illa b. kropp, kaunis-, rumamuotoinen ruumis; — **ande**, n. kuvaaminen, muodostaminen o. s. v.; — **ande**, a. kuvaava, muodostava; (*fig.*) opettava, sivistävä; de b. konsterna, kuvaamataiteet.

Bildning, f. muodostus; (*fig.*) sivistys; — **-sgrad**, m. sivistyksen kanta l. aste (-een).

Biljard, m. biljardi.

Biljett, m. piletti, lappu; — **-försäljare**, m. — **-försäljerska**, f. piletinmyyjä o. piletinmyyjätär (-ttären).

Bill, m. (*lagförsl.*) asetus-ehdoitus.

Bill, m. (*plogb.*) vannas (-taan).

Billig, a. (*om person*) puoltapitämätön; sopuisa, kohtuullinen; (*om sak*) halpa, huokea, helppo; (*måttlig*) kohtuullinen; b—t pris, halpa l. huokea hinta; — **het**, f. (*en persons*) puolenpitämättömyys, kohtuullisuus, sopuisuus; (*en saks*) halpuus, huokeus, helppous; kohtuus, kohtuullisuus; — **hetskänsla**, f. kohtuuden tunto; — **t**, — **tvis**, adv. puoltapitämättömästi, kohtuullisesti.

Billiga, v. a. myönnyttää, hyväksyä.

Billion, f. biljoona, tuhannen tuhatta miljoonaa.

Biltog, a. maanpakolainen, henkipatto.

Biläger, n. (ruhtinaalliset) häät.

Bilägga, v, a. liittää, yhdistää, l (jhnkin); (*försona en twist*) so jättää siksensä, panna lamaan; — n. yhdistäminen, liittäminen; so minen; — **re**, m. sovittaja; — g f. sovinto, sovitus, siksensä-jättämi

Binda, f. (*bir.*) haavanside (-teen).

Binda, v. a. sitoa, köyttää, kääriä, meta (-ean); (*böcker*) nitoa, sitoa; kutoa; b. i klafve, kytkeä; (*sä* toa; (*kem.*) kiinnittää, yhdistää; da o. basta, köyttää ja vangita (- (*fig.*) b. händerna på ngn, tehottomaksi; vara bunden, ol tettynä (jstkin); — **sig**, v. r. genom ed, löfte, sitoutua v lupauksella; b. sig vid ngn l. ruveta jkun kanssa liittoon, a tua jkun valtaan; sitoutua jhki **ande**, a. pakoittava, tukeva; — tukevasti; — **ande**, n. — **nin** sitomineu, köyttäminen, solmeam kutominen; kytkeminen; nitomi — **are**, m. sitoja, nitoja, köytti kytkijä.

Bindbjelke, m. liitin- l. side-ansas (-as

Bindel, m. side (-teen), käärе (-een).

Bindenyckel, m. pidätysavain (-ime (*teol.*) binde- ooh lösenyck pidätys- ja pääst-avain.

Bindgarn, n. köyttö- l. sidelanka; **-mossa**, f. pinni- l. tykkimyssy; **-nål**, m. (verkon) käpy, verkkoneu — **-ord**, n. yhdyssana, väliisana; **-sena**, f. (*anat.*) yhdysjänne (-te — **-streck**, n. yhdistysmerkki.

Binge, m. (*en lår*) hinkalo, purnu; (*hög, hop*) joukko, läjä, kasa.

Binnikeband, n. letti-nauha, pinikkin ha; — **-mask**, m. heisimato, lapams lettimato.

Binocle, f. kaksoiskiikari, binokli.

Biograf, m. elämänkertoja.

Biografi, f. elämänkertomus, elämäke

Biografisk, a. elämäkerrallinen.

Birllare, m. viulunvinguttaja l. -k nuttaja.

Bisam, m. myski, bisami.

Bisarr, a. eriskummainen, outo.

Bischoff, m. bischoffi, sokeriviini.

Bise, m. joukko, läjä.

Bisittare, m. istuja, jäsen (-nen), jä nys (-ksen).

Biskop, m. piispa; — **lig**, a. piispa nen, piispan-; — **-sdrägt**, m. piisp puku (-vun); — **-sdöme**, — **-stift**, hiippakunta, piispakunta; — **-sem**

te, n. piispanvirka; — **-skåpa**, f. — **-mantel**, m. piispankaapu, piispanlevitti; — **-smössa**, f. hiippa; — **-sstaf**, n. piispansauva; — **-sstol**, m. — **-säte**, n. piispan-istuin (-uimen); — **-svisitation**, f. piispankeräjät, piispanluku (-vun); — **-svärdighet**, f. (*embete*) piispanvirka, piispaus; (*anseende*) piispan-arvo.

Bispringa, v. a. auttaa, antaa apua; — **-nde**, n. auttaminen, apu.

Bister, a. ankara, tuima, kova, äkeä; — **-het**, f. ankaruus, tuimuus, kovuus, äkeys.

Bistå, v. a. auttaa.

Bistånd, n. apu, avunteko.

Bisätta, v. a. panna l. haudata (-taan) vilihaantaan.

Bit, m. pala, palanen, kappale, muru; — **-tals**, adv. paloittain, palasittain.

Bita, v. a. haukata, purra; b. af, haukata, purra poikki; b. till, haukata l. purasta; b. på kroken, syödä l. näykkiä onkea; (*fig.*) b. i gräset, kaatua, pyllähtää; b. hufvudet af skammen, hävyltä hännän katkaista; — v. n. (*om skärande verktyg*) pystyä jhnkin); (*om intr. ämnen*) koskea, tuntua, tarttua (jhnkin); b. på (*om frätande medel o. d.*) kirpasta, syödä; knifven biter på, veitsi pystyy; ingenting b—er på honom, häneen ei mikään pysty, ei hänen tunnossa mikään auta; b. sig fast l. vid ngt, pureutua l. käydä hampain jhnkin; — **s**, v. d. pureksia; — **ande**, n. haukkaaminen, puremi-nen o. s. v. — **ande**, a. pureva, haitta, terävä, pistävä.

Bistå, v. a. auttaa; (*gilla*) kannattaa, puolustaa; (*ett förbund o. d.*) mennä talla l. ruveta (-pean) l. liittyä jhnkin).

Bistånd, n. apu, avun-anto; apumies, auttaja, apulainen.

Bitter, a. katkera, haikea, karvas (-aan); (*om person*) katkera, kova, tuima; — **het**, f. (*av saks*) katkeruus, haikeus, karvaus; (*av persons*) kovuus, tuimuus, katkeruus; — **ligen**, — **t**, adv. haikeasti, katkerasti; — **-mandel**, m. karvasmanteli.

Bitti, **Bittida**, adv. varhain, aikaisin; i morgon b., huomis-aamuna, aamulla varhain.

Bitumenös, a. maapihkainen.

Bivista, v. a. olla läsnä l. saapuvilla (jssakin); — **nde**, n. läsnäolo, läsnäoleminen.

Bivuak, m. bivuakki, kenttäolo.

Bivuakera, v. a. bivuakierata, pitää kenttäoloa, nuotioilla.

Bjebba, v. n. haukkuella, luskutella; (*fig.*) pieksää kieltä, lärpättää, suulastaa.

Bjefs, n. korut, koristimet, helistimet.

Bjelke, m. palkki, malka, hirsi (-rren), ansas (-aan); — **-elklag**, n. hirsikerta.

Bjellra, f. kulkunen.

Bjert, a. heleä, hohtava, tuikka; (*skarp*) tuikka, silmäänpistävä; — adv. heleästi, hohtavasti, tuikasti.

Bjesse, m. uros (-oon); (*fig*) koko mies.

Bjuda, v. a. (*befalla, föreskrifva*) käskeä, määrätä; (*herrska, förfoga öfver*) hallita (-tsen), käyttää; (*bedja att komma*) kutsua, käskeä; (*erbjuda*) tarjota (-oan), tarjoilla; (*vid köp, auktion o. s. v.*) tarjota, huutaa, lisätä; — v. n. b. till, koettaa, kokea; — **dning**, f. kutsumus, kutsu.

Bjugg, n. ohra; — **-bröd**, n. ohraleipä,

Björk, f. koivu; häng- l. slok b., ritva- l. riippakoivu; masurb., visakoivu; fjellb., tunturikoivu; dvergb., vaivaiskoivu; af b., björk-, koivuinen, koivu-; — **-bestånd**, n. koivisto, koivukasvosto; — **-lera**, f. urpa- l. koivusavi; — **-lake**, m. koivunmahla, mahla; — **-lund**, m. koivikko, koivisto; — **-löf**, n. koivunlehdet, koivunlehvä; — **-safve**, m. koivunjäkäsi (-lien); — **-skog**, m. koivumetsä, koivikko; (*ung o. tät*) liimu; — **-supp**, m. — **-svamp**, m. — **-tikka**, f. koivunkäänsä, koivunkääpä, jännenkääpä; — **-tjära**, f, tuohenterva, tökötti; — **-trast**, m. katajarastas (-taan), kyntörastas; — **-ved**, m. koivupuu, koivuhalko.

Björn, m. karhu, kontio; stora björnen (*karlavagnen*), iso karhu, otava; lilla björnen, vähä karhu, Lapin otava; — **-dans**, m. karhuntanssi; — **-dansare**, — **-ledare**, m. karhuntanssittaja, karhunkuljettaja; — **-fest**, m. karhunpeijaiset, karhunpäälliset; — **-fäll**, m. karhuntalja, karhunnahka; — **-fälla**, f. hangas (-kaan), karhunloukku; — **-helsa**, f. (*fig. fam.*) tukeva l. luja terveys; — **-hona**, f. *se* **Björninna**; — **-hud**, f, *se* **Björnfäll**; — **-hål**, n. (*sjöt.*) karhuläpi (laivan märssissä); — **-ide**, n. karhunpesä l. korju; — **inna**, f. emäkarhu, naaras l. imi-

sä karhu; — **-jagt**, f. karhunajo, harhunjahti; — **-klo**, m. karhunkynsi (-nnen); (*bot.*) maite (-tteen); — **-mossa**, f. karhunsammal, sudensammal; — **-ram**, m. karhunkämmeu (-nen); — **-skall**, n. *se* **Björnjagt**; — **-skinn**, n. *se* **Björnhud**; — **-unge**, m. karhunpentu, karhunpoika.

Black, a. halea, hallava, voilakka, vaalistunut.

Blackna, v. n. hallistua, vaalistua.

Blad, n, (*på växter o. i bok*) lehti (-en); (*af bleck o. d.*) levy; (*på åra l. spade*) lapa, terä; (*på knif l. såg*) terä; — **-aktig**, a. lehtimäinen; — **-artad**, a. lehdentapainen; — **-bas**, m. (*bot.*) lehdenkanta; — **-bildning**, f. lehdenpuhkeaminen; — **-bärande**, a. lehdestävä; — **-fjäll**, n. (*bot.*) hilse (-een); — **-formig**, a. lehdenmuotoinen; — **-formighet**, f. lehdenmuotoisuus; — **-full**, a. lehtevä, lehvakka, lehtikäs (-kään); — **-fullhet**, t. lehtevyys, lehvakkuus; — **-fäste**, n. (*bot.*) lehdenjuuri (-en); — **-guld**, n. levykulta, lehtikulta; — **-gull**, n. lehtikelta; — **-hjul**, n. (*i qvarn*) härkinratas (-ttaan); — **-kant**, m. (*bot.*) lehdenkanta; — **-knopp**, m. (*bot.*) lehtisilmikko; — **-lus**, f. kaskas (-aan), lehtitäi, metsälude (-een); — **-lös**, a. lehditön; (*som ej får blad*) lehdestymätön; — **-mage**, n. satakerttu, -kerta, kuninkaanlakki; — **-mossa**, f. *se* **Laf**; — **-nerv**, m. lehtisuoni; — **-par**, n. (*bot.*) lehtipari; — **-rik**, a. *se* **Bladfull**; — **-silfver**, n. levyhopea, lehtihopea; — **-skaft**, n. (*bot.*) lehtiruoti; — **-skifva**, f. (*bot.*) lehdenlapa, emälehti; — **-skott**, n. (*bot.*) versolehti; — **-slida**, f. (*bot.*) lehtituppi; — **-stam**, m. (*bot.*) ruodike (-kkeen); — **-tenn**, n. levytina, lehtitina; — **-vass**, m. ruoko; — **-veck**, u. (*bot.*) lehtihanka; — **-vis**, adv. lehdittäin; — **-växt**, f. lehtikasvi; — **-ämne**, n. (*bot.*) lehdys (-ksen).

Bladig, a. lehtinen, lehvakka, liistoinen; finbladig, hienolehtinen; fyrbladig, nelilehtinen.

Blaggarn, n. **-nsväf**, m. piikko, sorto, vartti.

Blamera, v, a. häväistä, panetella.

Blancmanger, m. blangmangeje, valkohillo.

Blanco; **fullmakt in b.**, valtuuskirja in blanko, avoin valtuuskirja.

Bland, prep. *se* **Ibland**.

Blanda, v. a. sekoittaa, hämmentä (*om kort*) saata (-kaan); — **sig**, v. sekaantua, sekautua, ryhtyä l. ruve (-pean) (jhnkin); — **d**, a. sekaine sekanainen, eri (*indekl.*), erilainen, m nenlainen; — **nde**, n. sekoittamine hämmentäminen, sakaaminen; — **nin** f. sekoitus, hämmennys.

Blandbröd, n. sekaleipä, surveleipä; **-korn**, n. — **-säd**, f. sekuli, sekavil

Blank, a. kirkas (-kkaan), kiiltävä, väl kyvä; — **-borste**, m. lankki- l. ki losharja; — **het**, f. kirkkaus, kiilt väisyys; — **-läder**, n. lankkinahk kiiltonahka; — **-läderstöfvel**, m. lan kisaapaas (-ppaan), kiiltosaapas; **-smörja**, f. lankkivoide (-teen), ki tovoide.

Blanka, v. a lankata (-kkaan), kiillosta

Blankard, *se* **Brankard**.

Blankett, m. planketti, kaavapaperi.

Blaserad, a. riutunut, veltostunut.

Blast, m. varsi (ja lehdet), naatti.

Blasfem, m. — **femi**, f. herjaus.

Bleck, o. läkki; — **-arbete**, n. läkk teos (ksen), läkkisepän työ l. teos; **-dosa**, f. läkkituosa, läkkirasia; — **-s ker**, f. pl. läkkikalut; — **-slagarbete**, n. *se* **Bleckarbete**; — **-slagar** m. läkkiseppä, peltiseppä; — **-slag ri**, n. (*verkstaden*) läkkisepän-työhuo l. -paja l. -verstas; (*konsten*) läkkis pän-taito; (*skrået*) läkkisepän-ammatt kunta.

Blecka, v. a. (*barken på träd*) pilkut koloa (-oan); (*hugga skåror i trä* huoltaa; — f. huole (-een), huola (-aimen); — **kning**, f. kolous; huolt mus.

Blek, a. vaalea, vaalakka, vaalennut, ka pea; (*matt, dunkel*) himeä; (*urblek* haleva.

Bleka, v. a. valasta (-kasen), vaale taa, vaalistaa; b—s, blifva blek valjeta (-lkenen); (*urblekas*) vaalistu haalistua.

Blekaktig, a. kalvakka, vaalea.

Blekblå, a. vaaleansininen, sinertävi — **-grön**, a. vaaleanviheriä, vihertävi — **-gul**, a. keltaisen valvakka, kellal tava; — **-röd**, a. vaaleanpunainen; **-sot**, m. kälvetys, kalvetus.

Bleke, n. sora-, multakalkki.

Blekhet, f. kalpeus, vaaleus.

Bleklagd, n. valvakka, kalvakka.

Blekna, v. n. vaaleta (-enen), kalvet (-penen); *se* **Blackna**; — **nde**, n. va

...eminen, kalpeneminen; — **ning**, f. ...ahtus, vaalennus; (*hvithet*) valkeus.

Blemma, f. näppy, näppylä, nyppy, nyppylä, nästy; — **mig**, a. näppyinen, nyppyinen, nästyinen.

Blessera, v. a. haavoittaa.

Blessyr, m. haava.

Blick, m. silmäys, katse, silmännös, katsahdus; (*uppsyn*) katsanto; han kastade en b. åt dörren, hän katsahti oveen päin.

Blicka, v. a. heittää l. luoda silmänsä (jnkin), silmätä, katsahtaa; (*titta fram*) pilkistää; (*blinka*) iskeä silmää.

Blid, a. lauhkea, lempeä, leppeä, armas (jnk); (*om väder*) lauhkea, leuto, suopuinen, suvinen; jmfr **Gynsam**.

Blida, f. suoja, suvinen l. lauha ilma.

Blida, v. n. suojata, suveta.

Blidhet, f. lauhkeus, lempeys, leppeys.

Blidka, v. a. lepyttää, hellyttää, sovittaa, suosittaa; — **s**, v. d. leppyä, lauhtua; — **nde**, n. lepyttäminen, sovittaminen; — **dt**, adv. lauhkeasti, lempeästi, leppeästi.

Bliva, v. n. 1) tulla, muuttua, mennä, alentyä, ruveta (-pean), päästä, joutua (jksikin); b. rik, tulla rikkaaksi, rikastua; b. fattig, mennä l. käydä köyhäksi, köyhtyä; b. gul, gammal, stor, lång o. s. v., kellastua, vanheta (-enen), isota (-nen), suureta (-nen), pitketä (-enen) o. s. v.; b. af, ...af, tulla toimeen l. tehdyksi, tarkoittua; b. af med, päästä (jstkin); ifrån sig, kiihetä (-hkenen), kiivastua, innostua; (*af hänryckning*) hurmastua; b. illa vid, pahastua; b. ...e intet, mennä mitättömäksi; b. till ...ngt, muuttua, tulla, syntyä; b. till sig, (*af glädje*) ilahtua; (*af förskräckelse*) säikähtää, säikähtyä; (*af ...rbåtan*) peljästyä o. s. v. 2) kestää, pysyä, jäädä; (*dröja*) viipyä; b. borta, jäädä pois, olla tulematta; b. efter, jäädä jäljelle l. jälkeen, jäänyä; b. efter med, jäädä takapajulle; b. hos, jäädä (jnkun) luokse l. yökyä; b. på hälft, jäädä keskoiseksi; b. utan, jäädä ilman (jtkin) l. (jkin) saamatta; b. vid, pysyä (jsskin); det får b. dervid, (*i handel*) menköön siihen hintaan; b. åter, öfver, jäädä jäljelle l. jäljille; — **nde**, a. (*som blifver*) tuleva; (*som förblifver*) kestävä, pysyvä.

Bliva, v. n. muljottaa, tirkistellä.

Blind, a. (*om menniska l. djur*) sokea, näkemätön; göra b., tehdä sokeaksi, sokenttaa, soentaa; blifva b., tulla sokeaksi, soentua; (*om saker*) näkymätön; (*fig.*) b. lydnad, ehdoton kuuliaisuus; b. ärelystnad, järjetön l. rajaton kunnianhimo; — **-anstalt**, f. sokeain-opisto; — **-bock**, m. (*person*) sokko; (*lek*) sokkosilla olo; leka b., olla sokkosilla; — **-dörr**, f. salaovi; — **-född**, a. sokeana syntynyt, syntyisin l. synnyltänsä sokea; — **-fönster**, a. vale-akkuna l. -ikkuna; — **het**, f. sokeus, näkemättömyys; — **-hugg**, n. tyhjä lyömä; — **-klippa**, f. salakari, umpikari l. -luoto; — **-knut**, m. umpisolmu; — **-lykta**, f. salalyhty; — **-mynt**, n. kulunut l. merkitön raha; — **-söm**, m. salaommel (-pelen); — **dt**, adv. sokeasti, umpisilmin, sikisoki; — **-tarm**, m. (*anat.*) umpisuoli; — **-vis**, adv. sikisoki, umpimähkään.

Blink, m. räpähdys l. räpsähdys, vilahdus l. vilaus, vivahdus; på b—en, tuossa paikkaa l. paikassa, silmänräpäyksessä.

Blinka, v. n. räpähtää l. räpsähtää, pilkuttaa, vilasta (-kasen); b. med ögonen, räpähyttää silmiänsä; (*till tecken*) iskeä silmää (jkulle).

Blinkfyr, m. vilkkumajakka.

Blinkning, f. räpytys, pilkutus, vilkutus, silmän-isku.

Blixt, m. salama, leimaus, ukontuli (-en); — **-full**, a. sikapäissään; — **-rör**, n. ukonnuoli (-en); — **-snabb**, a. tulenvilkas (-kan), erinomaisen vilkas; — **-stråle**, m. ukontuli, ukonnuoli.

Blixtra, v. n. salamoida, iskeä tulta, leimata (-aan), leimahtaa; (*fig.*) vilahtaa, säkenöidä, salamoida, välkähtää; — **nde**, n. tulta iskeminen, tulen-isku, leimahdus; (*fig.*) vilahdus, välähdys.

Block, n. palkku, pölkky, järkäle, möhkäre; (*mekan. verktyg*) väkipyörä, ruhma, haulia; — **-hus**, r. (*krigst.*) puuvarustus, puulinnoitus; (*infattn. för blocktrissan*) väkipyörän pihdit; — **-makare**, m. väkipyörän-tekijä; — **-o-vettig**, a. tuiki hävytön; — **-skepp**, n. romulaiva; — **-tyg**, n. kinunki, haulia.

Blocka, v. a. lyödä vaaja l. kiila, kiilata.

Blockad, m. (*krigst.*) sulkeissa pitäminen, piiritys.

Blockera, v. a. (*krigst.*) sulkea, pitää sulkeissa, piirittää.

Blod, m. o. n. veri (-en); (*stelnad b.*) hurme (-een); (*fig.*) väcka ond b., suuttuttaa, vihastuttaa; med kall b., kylmällä l. raskealla sydämellä; (*slägt*) suku; han är af kungl. b., hän on kuninkaallista sukua; — **-aktig,** a. verennäköinen; — **-artad,** a. verenlaatuinen; — **-bad,** n. verisauna l. -löyly, verenvuodatus; — **-bestänka,** v. a. veritellä; — **-blandad,** a. verensekainen; — **-brist,** f. verenvajaus, verettömyys; — **-böld,** m. veripahka, veripaise, veriajos, äkämä; — **-drifvande,** a. verta-ajava; — **-droppe,** m. veripisara; — **-dränkt,** a. veristetty, verittynyt; — **-fink,** m. *se* **Domherre**; — **-fläck,** m. veripilkku l. -pilkka; — **-fläcka,** v. a. verellä tahrata (-aan); — **-flöd,** l. — **-flöde,** n. hurmikko, verenjuoksu; — **-full,** a. verevä, verellinen; blifva b., verehtyä, vertyä; — **-fullhet,** f. verevyys, verellisyys; — **-färg,** m. verenkarva; — **-färgad,** a. verinen; (*fig.*) veriruskea; — **-förlust,** f. verenvuoto; — **-gång,** m. punatauti; — **-hosta,** — **-hostning,** f. veriyskä; — **-hund,** m. verikoira; — **-ig,** a. verinen, hurmeinen; — **-igel,** m. iili- l. verimato; — **igt,** adv. verisesti; — **-kaka,** f. verenmakea l. -ydin (-timen); — **-kanal,** m. veriviemäri l. -tiehyke; — **-korf,** m. verimakkara; — **-kärl,** n. veritiehyke, verenpesä; — **-lös,** a. veretön; — **-löshet,** f. verettömyys; — **-omlopp,** n. verenkierto l. -kulku; — **-renande,** a. verenpuhdistava; — **-rening,** f. verenpuhdistus; — **-röd,** a. veripunainen, veriruskea; — **-rör,** n. (*anat.*) verentiehyke (-kkeen); — **-sband,** n. (*fig.*) heimolaisuus, sukulaisuus; — **sdom,** m. (*fig.*) kuolematuomio, verituomio; — **sfrände,** a. veriheimolainen, verellinen; — **sfrändskap,** f. veriheimolaisuus; — **sfränka,** f. naissukulainen, naisverellinen; — **sförvandt,** m. *se* **Blodsfrände**; — **sförvandtskap,** f. *se* **Blodsfrändskap**; — **-hämd,** m. verenkosto; — **skämnare,** m. verenkostaja; — **-skam,** m. sukurutsaus; — **-skuld,** f. verivelka; — **-skändande,** a. sukarutsainen; — **-skändare,** m. sukarutsa; — **-sot,** m. veri-jl. punatauti; — **-spottning,** f. verensylky, verensylkeminen; — **-sprängd,** a. veristävä, verillinen, verittynyt; — **-spår,** n. verisen jalan jälki; veriset jäljet l. merkit; — **-stallning,** f. (*om kästar o. boskapsdjur*) verenheitto, ren-kuseminen; — **-sten,** m. punak punaliitu; — **-stillande,** a. veren-a tava, verensulkeva; — **-stillning,** f. ren-asetus, verensulkeminen; — **-sti** a. verestä paisuva, verestä täyteläin — **-stinnhet,** f. veritäyteläisyys; **-stockning,** f. verensulkeutuminen; **-ström,** m. verivirta; — **-stämma** (*turwikett*) m. veresnalpaaja; — **-st ka,** v. a. verittää, räiskyttää verellä; **-stänkt,** a. verissä oleva, verinen; **-störtning,** f. verikohtaus, verensyl — **-sugare,** m. veren-imijä, jältäjä; **sutgjutelse,** f. verenvuodatus; **-svulst,** m. veripahka, veripaise; **-sår,** n. verihaava; — **-trä,** n. pu puu, veripuu; — **-törst,** f. verenhi verijano; — **-törstig,** a. verenhim nen, verenjanoinen; — **-törstighet** *se* **Blodtörst**; — **-uttömning,** f. renlasku l. ulostus; — **-var,** n. v visva; — **-vite,** n. (*lagt.*) verinaar verestymä; — **-vittne,** n. veritodi ja, marttyyri; — **-åder,** f. verisuo laskusuoni.

Bloda, v. a. verittää, veristää.

Blom, m. (*oböjl.*) *se* **Blomma**; — **-art** n. kukkamainen; — **-ax,** n. (*bot.*) kantähkä; — **-bildning,** f. kukki nen, kukoistaminen; (*om säd*) heti nen, heilimöiminen; (*sjelfva blomm* kukka; — **-blad,** n. (*bot.*) kukkaleh — **-bukett,** m. kukkakimppu; — **-l rande,** a. (*bot.*) kukallinen; — **-d** n. o. m. kukkatuoksu, kukanhaju; **-fjäll,** n. (*bot.*) helve (-peen); — **-der,** n. (*bot.*) kukkaverho; — **-for** m. kukanmuoto; — **-formig,** a. kanmuotoinen; — **-frö,** n. kukans men (-en); — **-fäste,** n. (*bot.*) kukka pa, kukkavarsi (-ren); — **-kalk,** m. (*b* kukankupu; — **-klase,** m. (*bot.*) k katerttu; — **-krans,** m. (*bot.*) kuk kiehkura; — **-krona,** f. (*bot.*) kuk terä; — **-kruka,** f. kukka-astia ruukku; — **-kål,** m. kukkakaali; **-skaft,** n. (*bot.*) kukkaperä; — **-skötse** m. *se* **Blomsterskötsel**; — **-stjel** m. kukkaperä; — **-stoft,** m. (*bot.*) s tepöly; — **-stängel,** m. (*bot.*) *se* **Stä gel**; — **-vase,** m. rimpi (-men), s pe; — **-verk,** a. (*byggn. k.*) kukitu koristus, kukitukset.

Blomma, f. kukka, kakkanen; (*i ax*) b delmä; stå i b., kukkia; konstgjo b., tekokukka; (*fig.*) hon är i b—

af sin fägring, hän on ihanuutensa kukoistuksessa l. hempeimmällänsä.

Blomma, v. n. kukkia, kukoistaa; (*om sed*) hetiä, hedelmöitä (-tsen), heilimöidä (-möin); (*fig.*) vattnet b—ar, vesi märkii; — **nde**, n. — **mning**, f. kukkiminen, kukoistus; (*sädens*) hetiminen, hedelmöiminen; (*vattnets*) märkiminen; — **mningstid**, m. kukkimis- l. kukoistus-aika; (*sädens*) hedelmäaika: (*fig.*) kukoistus-aika.

Blommera, v. a. (*vid väfning o. s. v.*) kukittaa; — **d**, — **mmig**, a. kukitse (-kkaan), kukitettu; — **ering**, f. kukittaminen; koristuskukat; — **rist**, c. kukanrakastaja; tekokukkain valmistaja.

Blomster, n. kukka, kukkanen; koristuskukka; — **-artad**, a. kukkamainen; — **-band**, n. kukkaside (-teen), kukkayö; — **-fält**, n. kukkaketo; — **-gård**, m. kukkatarha; — **-handel**, m. kukkakauppa; — **-handlare**, m. — **-handlerska**, f. kukkain-kauppias (-aan), kukkakauppias; — **-knippe**, f. kukkakimppu l. -vihko; — **-korg**, m. kukkiskori; — **-krans**, m. kukkakiehkura l. -seppele (-een); — **-krona**, f. kukkakruunu; — **-kunnig**, — **-kännare**, m. kukkaintuntija; — **-kunskap**, f. — **-kännedom**, m. kukkaintuntemus; — **-land**, m. kukkamaa; — **-mosaik**, f. runsunsammal; — **-målare**, m. kukanmaalari; — **-måleri**, n. kukanmaalaaminen; — **-målning**, f. kukanmaalaus; kukkataulu; — **-månad**, m. kukokuu; — **-odlare**, m. kukanviljelijä; — **-odling**, f. kukanviljelys; — **-park**, m. kukkametsistö; — **-parterr**, m. kukkapenger, kukkaparterri; — **-prakt**, f. kukkakoreus; — **-pryda**, v. a. kukilla kaunistaa l. koristaa; — **-prydnad**, m. kukkakaunistus, kukkakoristus; — **-qvarter**, n. (*i trädg.*) kukkaosasto; — **sterqvast**, m. kukkuniakilo; — **-rabatt**, m. kukkapenger (-keren); — **-rik**, a. kukas (-kkaan), kukkainen; — **-samling**, f. kukasto, kukkajoukko; — **-skötsel**, m. kukansuvatus, kukanhoito; — **-stickning**, f. kukankudelmus; — **-strö**, v. a. kukittaa, kukilla kylvää; — **-stycke**, n. kukkatauhu l. -kappale; — **-sådd**, m. kukkakylvö; — **-sång**, f. (*trädg.*) kukkaaarka, kukkapenkki; (*poet.*) kukkavuode (-teen); — **-tid**, m. kukkaisaika, kukkima-aika; — **-urna**, f. kukka-uurna; — **-vän**, m. kukkainsuosija; — **-växt**, f. kukkakasvi; — **-älskare**, m. — **-rinna**, f. kukanrakastaja; — **-äng**, f. kukkanurmi (-en).

Blomstra, v. n. kukkia, kukoistaa, leitsottaa; (*fig.*) kukoistaa; — **nde**, n. *se* **Blomning**; — adj. kukoistava; (*fig.*) en b. ungmö, verevä neito; b. kinder, helevät posket; — **-ring**, f. *se* **Blomning**; (*fig.*) nu är sommaren i sin fulla b., nyt kesä on täysimmällään l. täydessä kukoistuksessaan; — **-ringstid**, *se* **Blomningstid**.

Blond, a. valkeatukkainen, valkeaverinen; — **in**, f. valkeaverinen nainen, valkeaverikki.

Blonder, f. pl. blondit, silkkipitsit.

Bloss, n. tulisoitto, soinio.

Blossa, v. n. leimuta (-uan), liekahtaa, roihuta (-uan); (*om kinder*) b. upp, punastua, punehtua; — v. a.; b. eld o. rök i ansigtet på ngn, piipusta puhaltaa tulta ja savua jkun silmiin; — **nde**, n. leimuaminen, roihuaminen; (*fig.*) tulipunaisuus.

Blot, u. (*offer*) lyylitys, uhraaminen.

Blota, v. a. o. n. lyylitä (-iän), uhrata.

Blott, n. alaston, paljas (-aan); b. och bar, ripaleeton; (*fig.*) b. och bar oförsigtighet, paljasta l. sulaa varomattomuutta; — adv. ainoastaan, ainoastansa, vaan; b. och bart, ainoastansa, yksinänsä, ei muuta l. muita kuin; — konj.; b. att eller om b., jahka, kun vaan, jos l. jahka vaan.

Blotta, v. a. paljastaa, riisua, alastaa; (*fig.*) antaa ilmi, paljastaa; (*milit.*) paljastaa, jättää suojeluksettn; — **a sig**, v. r. (*aftaga hufvudbonaden*) paljasjastaa päänsä; — **d**, a. paljastettu, paljas (-aan), alaston; — **nde**, n. paljastaminen, paljastus, alastaminen.

Blottställa, v. a. altistaa, jättää alttiiksi; — **sig**, v. r. heittäytyä (jnkin) alttiiksi; — **nde**, n. altistaminen, alttiiksi heittäminen l. jättäminen.

Blund, m. torkku, nukahdus, uinahdus.

Blunda, v. n. torkkua, nukahtaa, uinahtaa; — **nde**, n. torkkuminen, nukahtaminen, torkunta o. s. v.

Blunder, n. virhe, erhetys.

Blus, m. päällyspaita, mekko; (*i biljard*) pussi, pluussi.

Bly, n. lyijy; af b., bly-, lyijyinen, lyijy-; — **aktig**, a. lyijymäinen; — **-arbetare**, m. lyijyseppä; — **-arbete**, n. lyijyteos; — **-artad**, a. lyijynta-

painen, lyijynlainen; — **-bruk**, n. lyijyruukki; — **-erts**, m. lyijyakivi, lyyertsi, lyijyke; — **-ertspenna**, f. lyijyspännä l. -kynä; — **-färg**, m. lyijynkarva, harmaansini; — **-färgad**, a. lyijynkarvainen, harmaansininen; — **-gjutare**, m. lyijyvuvalaja; — **-haltig**, a. lyijynsekainen; — **-hvitt**, a. lyijymuta, lyyvitti; — **-kolf**, m. lyijysulate; — **-kula**, f. lyijykuula; — **-lod**, n. lyijyluoti l. -paino; — **-tung**, a. lyijyraskas (-kaan); — **-tyngd**, f. lyijypaino; — **-täcka**, v. a. lyijyittää, peittää (kattaa) lyijypelleillä; — **-vatten**, n. lyijyvesi.

Blya, v. a. lyijytä (-yän), lyijyittää.

Blyg, a. kaino, ujo, ujosteleva; vara b., kainostella, ujoilla, ujostella.

Blygas, v. d. hävetä (-peän); (*vara blyg*) kainostella, ujostella; jag, du, han o. s. v. b—es, minua, sinua, häntä o. s. v. hävettää, minä häpeän o. s. v.

Blygd, m. häpy, häpeä.

Blyghet, f. kainous, ujous.

Blygsam, a. häveliäs (-ään), kaino, ujosteleva.

Blygsamhet, f. häveliäisyys, kainous, ujostelevaisuus.

Blygsamt, adv. häveliäästi, kainosti.

Blygsel, m. häpeä, häpy.

Blå, a. sininen; (*fig.*) slå b. dunster i ögonen på ngn, huikaista l. sokaista silmät (jltkulta).

Blåa, v. a. sinittää.

Blåaktig, a. sinervä, sinevä, sinertävä; **-blek**, a. sinikalpea, sinivaalea; — **-brun**, a. siniruskea; — **-bär**, n. mustikka; — **-bärsbuske**, m. mustikkapensas (-aan); — **-flammig**, a. siniliekkinen; — **-fläckig**, a. sinipilkkuinen; — **-färg**, m. sini (-en), sinipaine (-een), siniväri; — **-färga**, v. a. sinittää; — **-färgare**, m. sinittäjä, sinisenpainaja; **-färgning**, f. sinittäminen; — **-grå**, a. siniharmaa; — **-grön**, a. siniviheriä; — **-gul**, a. sinikellervä; — **-hvit**, a. sinivalkoinen; — **-klint**, m. elokukka, ruiskukka; — **-klocka**, f. kissankello, harakanhattu, sinikello; — **-korp**, m. — **-kråka**, f. sininärhi; — **-kulla**, f. hitto, horna; — **-kål**, m. sinikaali; — **-lera**, f. tinasavi; — **-mes**, m. sinitiainen; — **-prickig**, a. sinipiskuinen; — **-randig**, a. siniraitainen, sinijuovainen; — **-rutig**, a. siniruutuinen; — **-röd**, a. sinipunainen; — **-sippa**, f. sinivuokko, kirsikukka; — **-spräcklig**, a. sinipilk nen; — **-sprängd**, a. sinikirjava **-starr**, m. villosara, vihvilä; — **-s** m. sinikivi; — **-strimmig**, a. sin ruinen; — **-strumpa**, f. (*skämtv.* nisukka; — **-svart**, a. sinimusta **-syra**, f. (*kem.*) kyanivety-happo **-ved**, m. pihkapinta, sinerväpinta **-vifva**, f. punerva esikkö; — a. sinisilmä l. -silmäinen.

Blåna, v. a. sinertää, siintää, sini — v. n. sinistyä, sinertyä; — mustanema, mustelma, sinermä.

Blånor, Blår, f. pl. tappurat, rohti töpyt; — **-rig**, a. tappurainen.

Blåsa, f. rakko, kupla, nästy; — **-sal** a. rakonnäköinen, kuplannäköinen **-sartad**, a. rakonlaatuinen, rakollai — **-formig**, a. rakonmuotoinen **sig**, a. rakkoinen, kuplainen.

Blåsa, v. a. o. n. (*med munnen*) pu taa, puhua; (*eld*) puhaltaa (valke puhaltamalla sytyttää; b. ut, pu taa ulos; (*släcka*) puhaltaa samm siin; (*sluta att blåsa*) heretä (-k tuulemasta; (*med blåsbälgar*) liet (*med instrument*) soittaa; (*om v o. vind*) puhaltaa, tuulla; b. upp veta (-pean) puhaltamaan.

Blåsande, n. puhaltaminen, lieteomi soittaminen; tuuleminen.

Blåsare, m. puhaltaja.

Blåsbelg, m. palje (-keen), lietsin (-im **-hjul**, n. paljeratas (-ttaan).

Blåsig, a. tuulinen; se **Bläddrig**; **sinstrument**, n. puhallus-soitin men), (*flöjt*) huilu, pilli; (*lur*) s torvi; — **srör**, n. (*kem.*) juottop puhalluspilli.

Blåsning, f. puhallus.

Blåst, m. tuuli (-en); — **-väder**, n. linen ilma, tuuli-ima.

Bläck, n. läkki; — **-butelj**, m. lä putelli; — **-flaska**, f. läkkipullo; **-fläck**, m. läkkipilkku; — **-horn** läkkitörtö l. -tolppo; — **ig**, a. lä nen; — **-plump**, m. läkkitippa -läntti.

Bläcka, v. a. läkätä (-kkään).

Bläda, v. a. lehtiä, riipiä, karsia skog, harsistaa, harventaa l. k metsää; — **nde**, n. — **dning**, f. timinen, riipiminen.

Bläddra, f. (*på vatten*) pore (-een), siherne (-een), kupla; (*i glas l. en* kupla, rakko; (*i huden*) näppy, nä rakko.

Blåddra, v. a. selailla, käännellä (-nte-en) lehtiä; — **nde**, n. selaileminen, lehtien käänteleminen.

Blåddras, v. d. kuplia, kuplistua, porehtia.

Blåddrig, a. näppyinen, nästyinen, raktoinen, poreinen.

Blåda, v. a. soentaa, soaista, heijaista, huikaista; — **nde**, n. soentaminen, heijaiseminen, huikaiseminen; — **nde**, a. heijaiseva, huikaiseva.

Blådvit, a. heijaisevan-valkea.

Blådverk, n. ulkokiilto, varjomeno.

Bläga, v. n. muljottaa, vilhua, mulkoilla; — **nde**, n. — **ning**, f. muljottaminen. muljotus, silmäin vääänteleminen.

Bläka, v. n. välkkyä, kiiltää, hohtaa, loistaa; b. fram, vilkkua, välähtää; — **nde**, n. kiiltäminen, kiilto, välkkyminä.

Bläkare, m. tiedustelija.

Bläkfyr, m. vilkkumajakka l. -valkea.

Blå, m. (*brit fläck*) piirto, valkku; (*häst med sådan fläck*) laukki, piirtopää, läsipää; — **-and**, f. haapana; — **-gås**, f. kiljuhanhi, kilpihanhi; — **-ig**, a. piirtopää, läsipää.

Blåster, m., pl. **blåstrar**, lietsoma; — **-ugn**, m. sulatus- l. melloitus-uuni; — **-verk**, n. sulatus- l. melloitualaitos.

Blöda, v. n. juosta l. vuotaa verta; jag b—er, minusta juoksee l. vuotaa verta; — **nde**, — **dning**, f. verenjuoksuminen, verenvuotaminen, verenvuoto, verenjuoksu; — a. (*fig.*); med b—e hjerta, verta vuotavalla l. särjetyllä sydämellä.

Blödig, a. helläsydäminen, herkkäsydäminen, hellämielinen; löyhäpäinen, löperö; — **het**, f. hellä- l. herkkäsydämisyys, hellämielisyys; löyhäpäisyys, löperyys.

Blödsint, a. tylsämielinen.

Blöja, f. lapsenriepu (-vun).

Blöt, a. märkä, likeä, vetelä, lienteä; (*fig.*) velttomielinen, pehmeä; — n. liko. likovesi (-den); vara i b., olla lössa; lägga i b., panna likoon; — **-balja**, f. likoallas (-taan) l. -soikko; — **-djur**, n. nilviäinen, nilvi-eläin (-imen); — **-fisk**, m. likokala, livakko, lipiäkala; — **-kärl**, n. liko- l. lioa-astia; — **-mask**, m. nilvimato, nilviäinen; — **-munt**, a. (*om hästar*) nilviäinen; — **-röta**, f. mätärutto; — **-ögd**, a. tihru- l. vesisilmäinen.

Blöta, v. a. liottaa; (*under bar himmel*) taivastaa; — **nde**, n. liottaminen, liotus; taivastaminen; — **s**, v. p. liota (-koan).

Bo, m. asujan (-men), asukas (-kkaan); stadsbo, kaupunkilainen; Åbo-bo, Turkulainen o. s. v.; — n. (*för foglar o. andra djur*) pesä; (*för människor*) asuinsija, asunto, koto, maja; (*lagt.*) pesä; — v. n. asua, elää; — **-drägt**, m. kotivarkaus, talonvarkaus; — **ende**, n. asuminen, asunta; — **-fast**, a. talollinen, tilallinen, taloittunut; — **-fasthet**, f. talollisuus, tilallisuus; — **-flyttning**, f. majanmuutto; — **-fällig**, a. häviön-alainen, rappeutunut, rappiolla oleva; — **-fällighet**, f. häviönalaisuus, rappio, rappeus; — **-hag**, — **-hagsting**, n. huonekalu, talonkalu; — **-lag**, n. yhtiö, yhdyskunta; — **-lagshandel**, m. yhdyskauppa, yhtiökauppa; — **-lagskontrakt**, n. yhtiöliitto l. -kontrahti; — **-lagsman**, m. yhtiömies, yhdysmies; — **-lagsregler**, f. pl. yhtiö-ohjeet; — **-lagsräkning**, f. seura-luvunlasku; — **-lagsstämma**, f. yhtiökokous; — **-lagsstadgar**, f. pl. yhtiosäännöt; — **-lagssumma**, f. yhtiörahasto; — **-märke**, n. puumerkki, tilamerkki, nimipiirto; — **-pålar**, m. pl. asuinsija; — **-satt**, a. asuva, taloittunut, asustunut; vara b., asua, olla asuntaa; — **-skap**, n. karja, raavaat, eläimet, elikot; — **-skapsdrift**, n. karjalauma; — **-skapsfoder**, n. karjanrehu, karjanruoka; — **-skapshjord**, m. karjalauma; — **-skapsmarknad** m. eläinmarkkinat; — **-skapssjuka**, f. karjatauti, eläintauti, eläinrutto; — **-skapsskötsel**, m. karjanhoito; — **-skifte**, n. pesänjako, perunjako; — **-skilnad**, m. pesäero, asuntaero: — **-stad**, m. asunto, asuinpaikka l. -sija; — **-ställe**, n. virkatalo, puustelli; — **-ställsinnehafvare**, m. virkatalollinen, virkatalon-haltija; — **-ställsinspektor**, m. virkataloin-tarkastaja, puustelli-inspehtori; — **-ställsordning**, f. virkataloin-asetus; — **-ställssyn**, f. puustellinkatselu l. -syyni; — **-sätta sig**, v. r. asustua, asettua l. käydä asumaan, tiloittua; — **-sättning**, f. asustuminen, asettautuminen, tiloittuminen; — **-uppteckning**, f. pesänkirjoitus, kalunkirjoitus; — **-uppteckningsinstrument**, n. perukirja, kalukirja; — **-ört**, f. kivakko, peltovilla.

Boa, f. jättiläiskäärme; kaulapuuhka.
Bobine, f. bobina, popana, puolarulla.
Bock, m. pukki, kauris (-iin); stå som en målad b., seistä töllöttää l. öllöttää; (*träställning*) hepo, pukki; (*på åkdon*) pukki, kutsinlauta; (*fig.*) erhetys, vika; — **-blad**, n. mäkikielo, mäkivehka; — **-rot**, f. anisruoho, kangaskumina; — **-skägg**, n. pukinparta.
Bock, m. (*bugning*) kumarrus.
Bocka sig, v. r. kumartaa, pokkuroida.
Bod, f. aitta, puoti; (*handelsb.*) puoti, kauppapuoti; — **-betjent**, m. kauppal. puotipalvelija; — **-disk**, m. toikkalauta, tiski; — **-dräng**, m. puoti- l. kaupparenki; — **-gosse**, m. puotipoika; — **-handel**, m. puotikauppa; — **-hyra**, f. puotihyyry l. -vuura; — **-kammare**, m. puotikamari; — **-kram**, n. kaupparihka; — **-pris**, n. puotihinta; — **-skuld**, f. puotivelka; — **-vara**, f. puotitavara, rihkatavara; — **-vigt**, f. puotipaino, puotimitta.
Bodmeri, n. bodmeria, merikauppa- l. uskallus-laina, laivalaina; — **-bref**, n. bodmeri- l. laivapanttikirja.
Boett, m. puetti, kuori (-en).
Bof, m. konna, koira, lurjus, roisto; (*röfvare*) rosvo; — **-aktig**, a. konnamainen, koiramainen, roistokas (-kkaan); — **-aktighet**, f. konnamaisuus, koiramaisuus; — **-streck**, n. konnantyö, koiruus.
Bofink, m. peippo, peiponen.
Bofist, m. tuhnio.
Bog, m. (*på djur*) olkapää, lapa; (*på skepp*) keulalaita; (*fig.*) slå om på annan b., muuttua toiselle kannalle, ruveta (-pean) toiseen ajatukseen l. mieleen; — **a**, v. a. lyöttää olkapäiltä, lapauttaa; — **a sig**, v. r. lyöttyä olkapäiltä, lapautua; — **-ankare**, n. keula-ankkuri; — **-blad**, n. lapaluu; **-bruten**, a. lapautunut, olkapäiltä lyöttynyt; — **-lina**, f. purjenuora; — **-ning**, f. lapautuminen, lyöttyminen; — **-rem**, f. rintavyö, rinnustin (-imen); — **-spröt**, n. keularaaka (-raa'an), kokkapuu; — **-stycke**, n. lapa, lapakappale (-een).
Bogsera, v. a. hinata (-aan), junnata, puksierata (-aan); — **-serfartyg**, n. hinaajalaiva, puksierilaiva; — **-ring**, f. hinaus, puksierinki.
Bohvete, n. tattari.
Boj, m. (*sjöt.*) poiju, ankkurinmerkki, purjehdusmerkki; — **-rep**, n. (*sj* poijuköysi.
Boj, n. (*tyg*) pojikangas, villavaate teen).
Bojar, m. pajari, pönäkkä.
Bojor, f. pl. kahleet, raudat, siteet.
Bok, f. (*träd*) pyökki; saksantammi (- — **-träd**, n. pyökkipuu.
Bok, f. (*skrift*) kirja; — **-auktion**, kirja-avisioni l. -huutokauppa; **-band**, n. kirjannide (-teen); — **-b dare**, m. kirjannitoja l. -sitoja; **-binderi**, n. (*yrket*) kirjannitojanmatti; (*konsten*) kirjannitoja-taito; (*verkstaden*) kirjannitoja-tehdas (-ta l. -verstas; — **-föra**, v. a. panna jaan; — **-förande**, n. kirjaanpane nen; — **-förare**, m. kirjanpitäjä, vunpitäjä; — **-föring**, f. kirjanp luvunpito; — **-förlag**, n. kirjanl tannus; — **-förläggare**, m. kirj kustantaja; — **-handel**, m. kirjaka pa; — **-handlare**, m. kirjakaupp (-aan); — **-hylla**, f. kirjahylly, ki lauta; — **-hållare**, m. kirjuri; **-hålleri**, n. kirjanpito; — **-katal** m. kirjaluettelo; — **-knäppe**, n. jan kansipidin (-timen), kirjanb (-a'an); — **-kunskap**, f. kirjatiet taito; — **-kännare**, m. kirjantunt kirjamies; — **-kännedom**, m. kir tieto; — **lig**, a. kirjallinen; — **-lå** f. kirjapuoti; — **-lådspris**, n. ki kauppa-hinta; — **-lärd**, — **-synt** kirjanoppinut, kirjaoppinen; — **-l dom**, m. kirjaoppi; — **-mal**, m. ki koi; (*fig.*) kirjainmärehtijä; — **-ma nad**, m. kirjamarkkinat; — **-pal** n. kirjamytty, kirjapaketti; — **-pe** m. kirjankansi (-nen); — **-press**, kirjanpainin (-imen); — **-samlare** kirjainkokooja, kirjainkerääjä; **-samling**, f. kirjasto; — **-skuld** kirjavelka; — **-skåp**, n. kirjakaa — **-slut**, n. tilinpäätös, kirjapää — **-språk**, n. kirjakieli; — **-staf.** puustavi, kirjain (-men); — **-stal** a. puustavillinen, kirjaimellinen; **-stafligen**, adv. puustavia l. kirjai myöten; (*fig.*) sanasta sanaan, suor sanoen; — **-stafsfel**, n. puustavivi (-een); — **-stafsräkning**, f. puust laaku; — **-tryckare**, m. kirjanpa ja; — **-tryckarkonst**, f. kirjapai taide (-teen); — **-tryckeri**, n. ki paino; — **-vett**, n. kirjaoppi; **-vurm**, m. kirjankiihkoinen; — **-v**

— -älskare, m. kirjan-ystävä, kirjan-rakastaja.

Boka, v. a. (*malm*) möyhytä (-yän), murentaa, rouhentaa; — **nde**, n. möyhyäminen o. s. v.; — **re**, m. murentaja o. s. v.

Boken, a. näivettynyt, mädännyt, perstannut.

Bokhammare, m. särkyvasara, rouhinvasara, väkivasara; — **-hjul**, n. rouhinratas (-ttaan); — **-hus**, n. rouhinhuone; — **-malm**, m. möyhyttävä malmi; — **-mjöl**, n. malmijauho; — **-ning**, f. *se* **Bokande**; — **-verk**, n. särkymylly, rouhinmylly.

Bokna, v. n. (*om frukt*) näivettyä, perstantua, mädätä (-tänen).

Bol, n. kartano, asunto; — **-by**, m. pääkylä, emäkylä; — **-egor**, f. pl. päätilukset, kotipalsta; — **-räkning**, f. voudinluku, veron-otto; — **-stad**, m. kartanon l. talon asema, kartano; — **-stadaskäl**, n. pl. rajamerkit, tiluspyykit, rajat.

Bolag, *se under* **Bo**.

Bold, a. *se* **Båld**.

Bolde, m. *se* **Böld**.

Bolina, f. (*sjöt.*) purjenuora, jännitysnuora.

Boll, m. palli, polla; slå l. spela b., heittää pallia; — **-kastning**, f. pallinheitto; — **-kastare**, m. pallinheittäjä; — **-spel**, n. palliset (*pt.*), pallipeli; — **-spelare**, m. pallinheittäjä; — **-trä**, n. pallikarttu; — **-verk**, n. *se* **Bålverk**.

Bolma, v. n. polttaa tupruttaa; — **nde** n. tupruttaminen, pölyttäminen; — **re**, m. tupruttaja, pölyttäjä.

Bolmört, f. villikaali, hammasheinä.

Bolster, n. patja, polsteri; — **-var**, n. patjanpäällys, polstervaaru.

Bom, m. salpa, pönkkä, puomi; (*för flottar*) puomi; sätta b. för, pönkätä (-kkään), salvata (-paan); bakom lås b., lukon ja salvan takana.

Bom, adv. sivuitse; skjuta b., ampua sivuitse l. syrjään; (*fig.*) det slog b. för honom, hän ampui syrjään l. honkaan.

Bomb, m. pommi, tulikuula; — **ardera**, v. a. pommittaa, ampua pommeilla; — **arderande**, o. — **ardering**, f. pommitus; — **-fri**, a. pommin pystymätön l. kestävä; — **-kanon**, m. pommikanuuna.

Bombasin, m. pumasiini.

Bombastisk, a. pöyhkeä.

Bomma, v. a. pönkätä, salvata (-paan), puomittaa; (*skjuta bom*) ampua syrjään l. sivuitse.

Bomolja, f. puuöljy.

Bomull, f. pumpuli, puuvilla; af b., pumpulinen, puuvillainen; — **-sband**, n. pumpulinauha; — **-sfabrik**, n. pumpulitehdas (-taan); — **-sfabrikant**, m. pumpulitehdastelija; — **-sfabrikat**, n. pumpuliteos; — **-sgarn**, n. pumpulilanka; — **-slärft**, n. pumpulipalttina; — **-splanta**, f. pumpulikasvi; — **-splantage**, n. pumpulin-kasvatusmaa; **-sspinneri**, n. pumpulin-kehruuhuone; — **-sspinnerska**, f. pumpulinkehrääjätär (-ttären); — **-sträd**, n. pumpulipuu, villapuu; — **-styg**, n. pumpulivaate (-tteen), pumpulikangas (-kaan).

Bona, v. a. (*träd*) vahata (-aan), vahoittaa.

Bonad, m. puku; hufvud-b., päähine, päälaitos.

Bonde, m. talonpoika, talokas (-kkaan); — **-stånd**, n. talonpojan-sääty, talonpoikais-sääty; — **-aktig**, a. talonpoikainen; — **-aktighet**, f. talonpoikaisuus; — **-blyg**, o. tyhmän-ujo; — **-blyghet**, f. liika ujous, hölmöys; — **-by**, m. maakylä; — **-böna**, f. härkä-, ihmis-papu; — **-drägt**, m. talonpoikaispuku; — **-dräng**, m. talonpojan-renki; — **-flicka**, f. talonpojan-tyttö; — **-folk**, n. talonpojat (*pl.*), talonpoikainen l. talonpoikais-kansa, rahvas (-aan); — — **-gosse**, m. talonpojan-poika; — **-gård**, m. talonpojan-talo; — **-hemman**, n. talonpojan-tila l. -talo; — **-hustru**, f. talonpojan-vaimo; — **-högfärd**, f. tyhmä l. talonpojan ylpeys; — **-kaplan**, m. maakappalainen; — **-kläder**, m. pl. talonpojan-vaatteet; — **-koja**, f. talonpoikaismökki; — **-land**, n. syrjäkylät, maakylät; — **-pinare**, — **-plågare**, m. talonpojan-rasittaja; **-prest**, m. maapappi; — **-prål**, n. talonpojan-koreus l. -prameus; — **-sk**, a. *se* **Bondaktig**; — **-ska**, f. talonpojan-kieli, maakieli; — **-vis**, adv.; på b., talonpoikaisella tavalla; — **-visa**, f. talonpojan-laulu.

Boning, f. asunto, asuma; — **-shus**, n. asuinhuone l. -huoneus, asumahuone; — **-sort**, — **-splats**, m. asuin- l. asuntopaikka; — **-srum**, n. asuinhuone l. -suoja.

Bonne, f. bonni, kasvattajatar, hoitajatar.

Borax, m. puraksi.

Bord, n. pöytä; (*på skepp*) kansi (-nnen), (*sidbord*) laita; stiga l. gå om b., nousta l. astua laivaan; vara om b., olla laivassa; kasta öfver b., heittää laivalta; — **-färdig**, a. (*sjöt.*) valmislaitainen; — **-lägga**, v. a. (*sjöt.*) laidoittaa; (*lägga på bordet*) panna l. jättää pöydälle; — **-läggning**, f. laidoitus, laiteet; pöydälle-pano l. -jättö; — **-sbön**, f. pöytärukous, ruokaluvut; — **-sduk**, m. pöytäliina l. -vaate; — **-sfot**, m. pöydänjalka; — **-sklocka**, f. pöytäkello; — **-sknif**, m. pöytäveitsi; — **-skärl**, n. pöytä-astia, ruoka-astia; — **-slåda**, f. pöytälaatikko; — **-ssalt**, n. pöytäsuola; — **-ssamtal**, n. ruokapuhe; — **-sgäst**, m. atria- l. ruokavieras (-aan); — **-ssilfver**, n. pöytähopeat; — **-skamrat**, m. pöytä- l. ruokakumppani; — **-skant**, m. pöydänreuna, pöydän syrjä; — **-sskifva**, f. pöytäpuolisko; — **-sstudsare**, m. pöytäkello; — **-surtout**, f. pöytäsurtuutti; **-ssällskap**, n. pöytäseura, pöytäkunta, ruokaseura; — **-sända**, f. pöydänpää; — **-svin**, n. pöytäviini, ruokaviini.

Boren, a. syntynyt.

Borg, m. linna, linnoitus, pori; (*fig.*) turva, linna; — **-gård**, m. linnanpiha; — **-mästare**, m. porimestari; justitie-b., oikeus-porimestari; politie-b., kunnallis-porimestari; — **-mästartjenst**, f. porimestärin-virka.

Borga, v. a. lainata (-aan), ottaa velaksi; (*ut*) lainata ulos, antaa velaksi; (*gå i borgen*) taata (-kaan), vastata (-aan); — **nde**, n. velaksi ottaminen l. otto; velaksi antaminen l. anto, takaaminen, takaus.

Borgen, f. takaus, takuu; gå i b. för ngn, taata (-kaan) l. mennä takaukseen jkun edestä; — **-esförbindelse**, f. takaussitoumus, takaus; — **-enär**, m. velkoja, lainan-antaja; — **-esskrift**, m. takauskirja; — **-esman**, m. takausmies, takuumies, takaaja.

Borgare, m. porvari; — **-aktig**, a. porvarinlainen, porvarimainen; — **-bref**, n. porvarikirja; — **-ed**, m. porvarinvala; — **-hus**, n. porvarinperhe (-een); **-klass**, m. porvarinluokka; — **-rätt**, m. porvarinoikeus, porvaruus; — **-stånd**, n. porvarissääty; — **-vis**, adv.; på b., porvarin tavalla l. tapaan.

Borgerlig, a. porvarillinen, porvarin.

Borgerskap, n. porvaristo; — **-rsmä** m. porvarismies.

Bornera, v. n. kuohua, poreilla.

Borr, m. pura, kaira, vintilä, sukar (*nafvare*) näveri; (*brännb.*) ora, po tinora; (*huggb.*) purasin (-imen); (*stenb* pura; — **-bänk**, m. purastuoli l. -penl ki; — **-hål**, n. puranreikä, kairanre kä; — **-jern**, n. purasin, kairaraut — **-mjöl**, n. kairanpuru; — **-verk** n. purauslaitos.

Borra, v. a. purata, purastaa, kaivaa re kää, nävertää; — **nde**, n. reiänkaiv minen l. puraaminen, nävertämine purastaminen; — **re**, m. reiänkaivaj nävertäjä, purastaja, puraaja.

Borst, m. harjas (-ksen); (*på ax*) o (okaan), suka, siikanen, vihne; **-aktig**, — **-lik**, a. harjaksen tap nen l. muotoinen, sukamainen; **-bindare**, m. harjantekijä, harjanni ja; — **-bärande**, a. sukainen, suka nen; — **ig**, a. sukainen, harjaksine — **-gräs**, n. ukonparta, harjahein — **-tistel**, m. aro-ohdake (-kkee harjaheinä; — **-tåtel**, m. ahdelauh kasteheinä.

Borsta, v. a. harjata, sukia; — **sig**, r. (*om djur*) nostaa harjaa siiroo (*fig.*) pöyhistellä, röyhennellä (-tele

Borste, m. harja, suka.

Bort, adv. pois, poikkeen; långt kauvas; längre b., kauvemmak längst b., kauvimmaksi; — **-a**, a poissa, poikessa; der b., tuolla; lån b., kaukana; längre h., kauvempa längst b., kauvimpana; — **-ack dera**, v. a. luvata l. tilata toiselle munalle, sopia toisen kanssa (jstaki — **-arrendera**, v. a. vourata pois muille; — **-auktionera**, v. a. myy huutokaupalla l. huutokaupassa; **-avaro**, m. poissa-olo; under ng b., jonkun poissa ollessa; — **-bju** v. a. kutsua l. käskeä munalle l. m anne l. pois, kutsua vieraaksi; **-blanda**, v. a. sekoittaa, hämment häiritä (-tsen); b—ås, v. p. sekaut löpertyä, hämmentyä; — **-blåsa**, v puhaltaa l. viedä pois; b—s, pul tua, (*fig.*) haihtua; — **-byta**, v. a. hettaa, vaihettaa pois; b—as, vail tua pois;; — **-domna**, v. n. rauv (-kenen), hervota; — **-drifva**, v. ajaa pois, karkoittaa, poistaa; — **-dr sta**, v. n. höyrähtää, höyrytä (-y pois, haihtua; — **-dunstning**, f. h

tuminen, poishöyryäminen; — **-dö**, v. a. kuolehtua, kuolla, surkastua; to-berna dö bort, sävelet painuvat l. maakenevat; — **-döende**, n. kuolemi-nen. kuolehtuminen, surkastuminen; — **-efter**, prep. pitkin, myöten; — **-erst**, *ytterst*) a. perimmäinen, takimmainen; — **-falla**, v. n. pudota (-toan) pois, *(bortfamnas)* jäädä pois; — **-flyga**, v. n. lentää pois l. matkaansa; — **-flyta**, v. n. vuotaa l. juosta pois; — **-flytta**, v. a. o. n. muuttaa pois, muut-ma. muuttaa majaa; — **-flyttning**, f. muuttaminen, poismuutto, majan-muutto; — **-frysa**, v. n. paleltua; — **-frāta**, v. a. syövyttää; b—as, v. p. syöpyä; — **-fuska**, v. a. siepata, uaa-pata: *(bortskämma)* pilata, hutiloida; — **-färd**, m. poislähtö, poismeno; — **-föra**, v. a. viedä pois, viedä; — **-gifta**, v. a. naittaa; — **-gifva**, v. a antaa pois; — **-glömma**, v. a. unohduttaa; — **-gå**, v. n. lähteä, men-nä pois; *(fig.)* lähteä, kuolla; — **-gång**, f. lähtö, poismeno; *(död)* kuolo, läh-tö; — **-gången**, a. vainaja, poismen-nyt; — **-hjelpa**, v. a. auttaa l. saada pois, poistaa; — **-hyra**, v. a. vuorata, vuokrata pois l. toiselle; — **-ifrån**, aikka. asti, päästä; ända b. Ame-rika. aina Amerikasta asti; flere mil b., monen peninkulman päästä; långt b., kaukaa, etäältä; — **-jaga**, v. a. ajaa pois, karkoittaa, häätää; — **-jagande**, n. poisajaminen, karkoitta-minen, häätäminen, poisajo, karkoi-tus. — **-kalla**, v. n. kutsua l. käs-keä pois; — **-kasta**, v. a. heittää l. sukata pois l. maahan; *(fig.)* hukata, menettää; — **-komma**, v. n. tulla pois, päästä (-toan), hävitä (-iän); — **-kom-men**, a. *(fig.)* sekaantunut, hämmenty-nyt; — **-komst**, m. poistulo, katoami-nen; — **-krångla**, v. a. hämmentää, sekoittaa; — **-lemna**, v. a. antaa pois; jättää l. heittää l. sulkea pois; — **-lofva**, v. a. luvata (-paan) pois; — **-lotta**, v. a. pelata pois arpajaisissa; — **-låna**, v. a. lainata pois, antaa lainaksi; — **-lägga**, v. a. panna pois; — **-om**, adv. o. prep. takana, taakse, vastaisella puolella; — **-resa**, v. n. läh-teä l. matkata (-aan) l. matkustaa pois; — **-resa**, f. poislähtö l. -matka, ulkomatka; — **-rycka**, v. a. temmata (-paan) l. temmasta (-pasen) l. kaa-sata (-ppaan) pois; — **-rymma**, v. n. karata (-kaan) pois; — **-rödja**, v. a. raivata pois l. tieltä; — **-skaffa**, v. a. viedä l. saattaa pois, poistaa; — **-skjuta**, v. a. lykätä pois l. syrjään; ampua tyhjiin; — **-skymma**, v. a. kaihtaa, peittää, estää näkymästä l. näkemästä; — **-skämma**, v. a. pilata, haaskata; *(fig.)* pahentaa, kehnontaa, pilata; — **-skära**, v. a. leikata pois; — **-slå**, v. a. lyödä l. kaataa pois; *(på auktion)* lyödä jkulle; — **-slösa**, v. a. tuhlata pois, menettää, hävittää; — **-smälta**, v. n. sulaa pois; v. a. sulattaa (pois); — **-spola**, v. a. *(sjöt.)* valahuttaa pois; loiskakuttaa pois; — **-sälja**, v. a. myydä pois; — **-taga**, v. a. ottaa pois; — **-tappa**, v. a. kadottaa, hävittää; — **-torka**, v. n. kuivaa, kuivettua; v. a. pyyhkiä pois; — **-tvina**, v. n. riutua, kuihtua, surkastua; — **-visa**, v. n. käskeä pois; — **-vända**, v. a. kääntää pois; — **-åt**, adv. o. prep. päin, kohden, puoleen; *(ungefär)* paikoilla, noin; så b., niillä paikoin; en tid b., jonkun aikaa eteenpäin, joksikin aikaa.

Boss, n, pehku, haiske, pahnat.

Bossa, v. a. *(under boskapen)* pehuittaa, pahnoittaa.

Bot, m. lääkitys, paranne (-nteen); (i *kyrkl. afseende*) parannus, katumus; *(lagt.)* sakko; — **-emedel**, n. lääke, lääkitys, paranne (-teen); — **-färdig**, a. katuva, katuvainen; — **-färdighet**, f. katuvaisuus; — **-görare**, m. — **-görerska**, f. katumuksentekijä, katuja; — **-predikan**, f. katumussaarna; — **-psalm**, m. katumusvirsi (-rren); — **-öfning**, f. katumuksen l. parannuksen teko l. harjoitus.

Bota, v. a. lääkitä (-tsen), parantaa; *(fig.)* kostaa, auttaa; — **nde**, n. lääkitseminen, parantaminen.

Botanik, f. botaniikka, kasvi-oppi.

Botaniker, m. botanikus, kasvintutkija, kasvintietäjä.

Botanisera, v. n. botanistella, kerätä ja tutkia kasvia.

Botanisk, a. botanillinen, kasviopillinen.

Botanist, m. botanisti, kasvinkerääjä.

Botten, n. pohja, perä, perukka; (i *ugn*) (uunin) arina; på n e d e r s t a b., alikerrassa; i b., adv. perinpohjin, perinjuurin; — **-beklädning**, f. pohjaus, pohjitus; — **-deg**, m. juuritaikina; — **-dy**, m. pohjamuta l. -mura; — **-hvarf**, n. pohjakerros; — **-lag**, n. pohjakerta,

alikerros; — **-rik**, a. upporikas, pohjattoman rikas; — **-syra**, f. pohjamärkyys; — **-våning**, f. alakerta; — **-yta**, f. alapinta; — **-ärlig**, a. tuiki l. ratki rehellinen.

Bottfor, m. päällyssaapas, potvoori.

Bottin, m. potiini, puolisaapas,

Bottna, v. n. pohjautua, pohjata, päästä pohjaan; — v. a. täyttää, kyllästyttää; (*skom.*) pohjata, pohjittaa.

Boudoir, m. naiskammio l. -kamari.

Boulevard, m. bulevardi, kävelypuisto, lehtokatu.

Box, n. (*sjöt.*) poksi, astia; (*mek.*) puakin.

Boxas, v. d. nyrkistellä, olla nyrkkisillä, rusikoita.

Boxning, f. nyrkkiset (*pl.*), nyrkki-ottelu.

Bra, a. kelpo, oiva, hyvä, kunnon; b. karl, kelpo l. kunnon mies; — adv. (*framför adjektiva*) hyvin, oikein; (*framför verba*) hyvästi, hyvin.

Brackor, f. pl. housut.

Bragd, m. urotyö, teko; (*fäkb.*) pyydys.

Brak, n. ryske, räiske, kalske, jyske.

Braka, v. n. jyskää, ryskää, ratista, roiskaa; b. i tu, sönder, rätkähtää halki, rikki; b. ned, rutkahtaa l. rymähtää alas l. maahan.

Brakfågel, m. kurvi, kouru.

Brakved, m. paatsama, paattain.

Bramrå, f. (*sjöt.*) pramraaka; — **-segel**, n. (*sjöt.*) prampurje; — **-stång**, f. (*sjöt.*) pramtanko; — **-vant**, f. (*sjöt.*) pramvantti.

Branche, f. haara, laji.

Brand, m. palo, tulipalo, tuli (-en); (*kolnadt trädstycke*) kekäle; (*på säd*) noki, polte; (*sjukd.*) vihat (*pl.*); sticka l. sätta i b., sytyttää tuleen, pistää tuleen; — **-anstalter**, m. pl. palokalut l. -laitokset; — **-ax**, n. nokitähkä, tuhkapää; — **-fri**, a. tulen-ottamaton; tulenkestävä; — **-fux**, m. mustanruskea l. -rautias (hevonen); — **-försäkra**, v. a. palovakuuttaa; — **-försäkring**, f. palovakuutus; — **-försäkringsbolag**, n. palovakuutus-yhtiö; — **-gata**, f. palokatu, -kuja, uikki; — **-gul**, a. ruseva, rusahtava, rusokeltainen; — **-hake**, m. palokoukku, palovanko; — **-jern**, n. hiilikoukku; (*för ljustring*) parila, tuulaskoura; — **-korn**, n. tuhka-, nokijyvä; — **-korps**, m. palonsammutuskunta. palokunta; — **-mask**, m. tuhkamato; — **-mur**, m. palo- l. tulimuuri; — **-mästare**, m. palomestari; — **-ordning**, f. palo-asetus; — **-os**, n. käry; — **-pil**, m. tulinu — **-redskap**, m. palokalut (*pl.*). lonsammutus-kalut (*pl.*); — **-räf**, punaketju; — **-segel**, n. palohu l. -purje; — **-signal**, m. palomerk — **-skada**, f. palovahinko; — **-s dad**, a. tulirikkoinen, palonkärsin — **-skatt**, m. palovero, pakkovero; **-skatta**, v. a. paloverottaa, pakk roittaa; — **-skepp**, n. polttolaiva; **-skott**, n. palolaukaus; — **-spr** f. paloruisku; — **-stake**, m. hiilih ko, korilo, pranstakka; — **-stege**, palotikkaat l. -tikapuut (*pl.*); — **-s tare**, m. tulenpanija; — **-stod**, paloapu, paloraha; — **-stodsbolag**, paloapu-yhtiö; — **-ställe**, n. palop ka, tulipalon-paikka; — **-syn**, f. lokatselmus; — **-torn**, n. paloto vahtitorni; — **-vakt**, m. palovart — **-ämbar**, n. palosanko.

Brankard, m. aisa, lankkaani.

Brant, a. jyrkkä; — m. jyrkänne teen), rinne (-nteen), törmä; (*invi å*) äyräs (-ään), törmä, parras (-rta

Brasa, f. valkea, roihu, tulennos makka.

Braska, v. n. röyhkäillä, pöyhkei (*om väderleken*) pakastaa.

Brass, m. (*sjöt.*) ahdin (-timen), k tönuora.

Brassa, v. a. (*sjöt.*) kääntää purje — **ning**, f. purjeenkäännös.

Bravo! int. oikein! reimasti! bravo!

Bravur, f. uljaus, reippaus.

Braxen, m. lahna; — **-gräs**, n. la ruoho, vita; — **-panka**, f. lisu, nanpartti.

Bred, a. leveä; göra b., leventää: b va b., levetä (-enen), leventyä: tum b., tuumaa leveä, tuuman le nen; — **-axlad**, a. hartiakas, h va; — **-bent**, a. hajasäärinen, h sääri; adv. hajalla säärin, hajoin rin; — **-bladig**, a. leveälehtinen; **-bröstad**, a. rintava, leveärintai — **-fotad**, a. leveäjalkainen; — **-k** n. kaksitahkoinen l. kaksisärmä ohra; — **-näsig**, a. leveänenäinen, tänenäinen; — **-randig**, a. leve ruinen, leveäjuovainen l. -raita — **-sida**, f. lappea, lape, kylki (kuve (-peen); — **-så**, v. a. kylvä jalle; — **-sådd**, f. hajakylvö, h kylväminen.

Breda, v. a. levittää, levitellä; — v. r. levitä (-iän), levetä (-nen).

Bredbarhet, f. laajentuvaisuus.
Bredvid, adv. o. prep. rinnalla, vieressä; rinnalle, viereen; b. hvarandra, vierekkäin, rinnattain.
Bref, n. kirje (-een); — **-bok**, m. kirjekirja; — **-bärare**, m. kirjeenkantaja l. -kuljettaja l. -saattaja; — **-dufva**, f. kirjekyyhkynen; — **-form**, m. kirjeenmuoto l. -tapa; — **-gömma**, f. kirjekätkö; — **-kuvert**, n. kirjepäällys, kuvertti; — **-låda**, f. kirjelipas (-ppaan), kirjelaatikko; — **-papper**, n. kirjepaperi; — **-porto**, n. postiraha, kirjeraha; — **-post**, m. kirjeposti; — **-press**, m. kirjepinne (-nteen); — **-skrifvare**, m. kirjeenkirjoittaja; — **-stil**, m. kirjeellinen kirjoitustapa; — **-ställare**, m. kirjekaavio; kirjejalka l. -teline; — **-vexla**, v. n. vuorokirjeillä vaihtaa kirjeitä, kirjoittaa toisillensa; — **-vexling**, f. kirjevaihto; — **-väska**, f. kirjelaukku.
Bresch, m. (muurin l. vallin) rikko; skjuta b., rikko-ampua.
Bricka, f. tarjin, asetin (-ttimen); (*i spel*) kapu, napu; (*märke*) laatta, loota; (*på rock*) rintapieli, rinnus.
Brigad, m. prikaatti.
Brigantin, m. prikantti, sotapriki.
Brigg, m. (*fartyg*) priki.
Brigittinerorden, m. Brigittan luostarikunta.
Briljant, a. loistava, loistoisa, uljas, komea; subst. priljantti, hohtokivi.
Briljera, v. n. heloitella, loisteilla, pöyhkeillä.
Briller, f. pl. nenälasit.
Bringa, f. rinta; (*kokk.*) rinnuke (-kkeen).
Bringa, v. a. (*föra, hemta*) saattaa, tuoda; (*medföra*) tuoda, tuottaa, saattaa [illegible]; (*försätta i ett annat tillstånd*) saattaa, panna, tehdä; (*förmå*) saattaa, saada, panna.
Brink, m. ahde (-teen), törmä, rinne (-nteen).
Brinna, v. n. palaa, hehkua, leimuta (-uan); — **nde**, a. palava, hehkuva, tulinen; — n. palaminen; jag b—ner af begär, mieleni hehkuu l. palaa; b—nde torst, hunger, kova l. ankara jano, [illegible]; under b—nde krig, sodan leimutessa.
Bris, m. viuhka, leyhkä.
Brisk, m. solki (-jen), riiski.
Brist, m. (*saknad*) puute (-tteen), puutteen, vajaus; b. på penningar, [illegible] puute; lida b. på ngt, puuttua jtkin, olla vajaa jtkin l. jtkin vailla l. jnkin puutteessa; b. i kassan, kassan vajaus; (*fel*) vika, virhe.
Brista, v. n. (*gå af*) katketa (-ean), taittua; (*gå i tu*) revetä (-peän), haljeta (-kean); (*b. i sömmen*) ratketa (-ean); (*b. sönder*) murtua, särkyä; (*fattas*) puuttua, olla vajaalla l. vailla; (*fela*) rikkoa; brister i betalning, jättää maksamatta; hjertat b—er, sydän pakahtuu; — **nde**, a. o. part. puuttuva; — **-fällig**, a. puuttuvainen, vajaa, vaillinainen, vajanainen, puutteenalainen; — **-fällighet**, f. puuttuvaisuus, puutteen-alaisuus, vaillinaisuus, vajaus.
Brits, m. laveri, ritsi.
Bro, m. silta; — **-byggnad**, f. siltarakennus, sillanteko; — **-bänk**, m. laituri; — **-fogde**, m. siltavouti; — **-fäste**, n. sillankorva; — **-hufvud**, n. sillanpää; (*krigst.*) sillanvarustus; — **-hvalf**, n. sillankaari; — **-kista**, f. sillan-arkku; — **-lägga**, v. a. silloittaa, rakentaa siltaa; — **-läggare**, m. sillantekijä; — **-pelare**, m. siltapatsas (-aan); — **-penningar**, m. pl. siltaraha; — **-skans**, m. siltavarustus, siltalinnake (-kkeen).
Broche, m. brossi, nastio, korluke (-kkeen).
Brochyr, m. brochyri, arkkikirja, lentokirja.
Brodd, m. (*på hästskor*) jäänaula, hokki; (*växtens embryo*) ide (-teen); (*på åkern*) oras (-aan); skjuta l. taga b., orastua, orastaa, tulla oraalle; vara i b., olla oraalla; — **a**, v. a. nauloittaa, hokittaa; — **-mask**, m. orasmato.
Broder, m. veli (-jen), veikko; en af bröderna, veljes (-ksen); de äro bröder, he ovat veljekset; — **-barn**, n. veljenlapsi; — **-hat**, n. velivaino; — **lig**, a. veljellinen, veikkoinen; — **lighet**, f. veljellisyys, veikkoisuus; **ligen**, — **ligt**, adv. veljellisesti; — **-mördare**, m. veljensurmaaja l. -murhaaja; — **skap**, n. veljeys, veikkous; — **-skärlek**, f. veljen rakkaus.
Brodera, v. a. viirustella, nästätä, korko-ommella (-pelen), korkoneuloa, kirjata (-aan); — **eri**, n. viirustelma, nästäys, korko-ompelus, kirjaus.
Brok, m. (*sjöt.*) pruuki.
Brokad, m. prokaatti, kultakirja-vaate (-tteen).

Brokig, a. kirjava, kailava; — **het**, f. kirjavuus.
Brom, n. (*kem.*) bromi.
Broms, m. paarma.
Broms, m. (*mek.*) promssi, jarru, tauotin.
Bromsa, v. a. promssata, tauottaa, jarruttaa.
Bromsare, m. promssari, tauottaja.
Bronckier, pf. bronkkiot, henkitorvenhaarat.
Brons, m. pronssi, valovaski; — **-arbete**, n. pronssiteos, pronssikalu; — **-arbetare**, m. pronssiseppä; — **-era**, v. a. pronssita (-tsen); — **-medalj**, m. m. pronssimetalji.
Bror, m. *se* **Broder**; — **-sbarn**, n. veljenlapsi; pl. veljestenlapset, serkukset; — **-sdotter**, f. veljentytär (-ttären); — **-sskål**, m. veljenmalja, sinunmalja; — **-slott**, m. veljen-osa; (*fig.*) paras osa; — **-sson**, m. veljenpoika, nepas.
Brosk, n. rusto, rousku; — **-aktig**, a. rustonkaltainen, rustomainen; — **-artad**, a. rustonlainen, rustontapainen.
Brott, n. murto, murre (-teen), taitos, taite (-tteen); (*stenb.*) louhos; (*moraliskt*) rikos; — **-mål**, n. rikosasia; — **-målsdomstol**, m. rikosasiain-oikeus; — **-målslag**, m. rikoslaki; — **-målsprocess**, m. rikosasiallinen lainkäynti; — **-målsstatistik**, f. rikostilasto; — **-sjö**, m. tyrskyaalto, tyrsky; — **slig**, a. rikokselliuen, syyn- l. rikoksen-alaiuen; — **sling**, m. pahantekijä; — **-yta**, f. murto, taitos, murron l. taitteen jälki, lohkiain.
Brottas, v. d. painia, heittää painia, olla painisilla.
Brottning, f. painiminen, painiheitto.
Brud, f. morsian (-men); — **-folk**, n. morsiuspari l. -väki; — **-främa**, f. kaaso, saajas (-aan): — **-följe**, n. nuodekansa, johtoväki; — **-gum**, m. sulhainen, sulho, ylkä; — **-gåfva**, f. morsiuslahja; — **-klädning**, f. morsius- l. vihkihame; — **-krans**, m. — **-krona**, f. morsiusseppele, morsiuskruunu; — **-par**, n. morsiuspari; — **-skara**, f. johtokansa l. -väki, hääväki; — **-skatt**, m. myötäjäiset; — **-skrift**, m. hääruno, morsiusruno; — **-skänk**, m. hääannin (-timen); — **-slöja**, f. vihkilinnikko; — **-stol**, m. vihkituoli; — **-sven**, m. nuodemies, rytkä; — **-säng**, m. morsiusvuode (-teen); — **-tärna**, f. morsiuspiika, piikakaaso, nuodeneiti, s jas; — **-vigsel**, m. aviovihkimine
Bruk, n. käyttö, pito, nautinto; (*af jo* viljelys, ruokko; (*vana, sed*) ta käyttö.
Bruka, v. a. käyttää, pitää, nauttia, jellä; — v. n. olla tapa l. tapana kun l. jkulla), ruukata; — **nde**, käyttäminen, pitäminen, viljelemin
Brukbar, a. käytöllinen, käytettävä, v tävä. kelvollinen; — **het**, f. käyt syys, kelvollisuus.
Bruklig, a. tavallinen; vara b— olla tavallista l. tapa.
Brukning, f. käyttö, pito, nautir muokkaus, viljelys; — **sätt**, n. vi lystapa.
Bruk, (*fabrik*) n. ruukki, pajasto, t das)-taan); (*murbruk*) ruukki, laa — **-anläggning**, f. ruukkilaitos; **-arbetare**, m. ruukin-työmies, ruuk mies; — **-drift**, m. pajaston- l. r kinpito; — **-egare**, m. ruukin-isä l. -omistaja; — **-egendom**, m. ruuk tila; — **-handtering**, f. ruukintyö -keino; — **-idkare**, m. ruukinpiti — **-patron**, m. ruukin-isäntä l. -p ruuna; — **-predikant**, — **-prest**, ruukinsaarnaaja l. -pappi; — **-rörel** f. ruukkiliike (-kkeen), ruukkielant
Brumma, v. n. möristä, murista, joris marrittaa, yrriä; — **nde**, n. möri murina, jorina; marritus, yrrähdys.
Brun, a. ruskea, ruuni; blifva b., r kettua; göra b., rusketuttaa; — **-a tig**, a. ruuniläntä, rusottava; — a. ruskeatukkainen, ruskeasilmäin ruskeaverinen; — **-fläckig**, — **-pr kig**, a. ruskeantäplikäs, ruskeapi kuinen; — **-grå**, a. ruskeanharm — **-gul**, a. ruskeankeltainen; — n. ruskaheinät, ruskeat heinät, — **-k** ruska-, tumpurahiili; — **-kål**, m. r kokaali; — **-lett**, a. ruskeaverin — **-ockra**, f. punamulta; — **-rand** a. ruskeajuovainen l. -raitainen; **-schäckig**, a. ruskeankailava; — **-öj** a. ruskeasilmäinen.
Brunn, m. kaivo; dricka b., juoda veysvettä; — **-sdrickning**, f. runn l. terveydenjuonti; — **-sgäst**, m. r ninjuoja; — **-shink**, m. kaivokiu kaivokippa; — **-shjul**, n. kaivors (-ttaan); — **-shus**, n. runnihuone, k vola; — **-sintendent**, m. kaivop likkö; — **-skur**, m. runninjuonti-p rannus l. -käyttö; — **-slock**, n. k

vonkansi (-nnen), — **-ssvängel**, m. kaivonvipu; — **-stimra**, f. kaivonpuitos; — **-svatten**, n. kaivovesi; — **-sämbar**, n. kaivoämpäri.

Brunst, m. kiima, kärve, rökä; — **ig**, a. kiimainen, karjas (-aan), rökäinen, karvä (-pään); vara b., karjastaa, kiimata, rökästää, olla kiimoillansa l. juoksullaasa; — **-tid**, m. kiiman aika.

Brunte, m. ruuna.

Brus, n. kohina, kohu, humina, humu; — **-hane**, m. suokukko, tokkimus; — **-hufvud**, n. rajupää, huima, huimapää.

Brusa, v. n. kohista, humista.

Brusten, a. (*om ögon*) lakastunut; *se* **Brista**.

Brutal, a. törkeä, hävytön; — **itet**, f. törkeys.

Bruten, a.; b—et tak, taitekatto; b. röst, sortunut ääni; tala b—et, murtaa (kieltä); köpet är b—tet, kauppa on rikki l. rikottu; *se* **Bryta**.

Brutto, a. brutto, ylipäinen; — n. myömähinta; b. vigt, täysi paino; b. inkomst, täysi l. ylipäinen tulo.

Bry, v. a.; b. sitt hufvud med ngt, ajatella jtkin päänsä puhki, vaivata päätänsä jllakin; b. en för ngt, saattaa hämille, naurella, ivailla jkuta jtkin; b. sig om ngt, huolia, pitää [illegible] (jstkin).

Brydd, a. hämmästynyt; blifva b., tulla hämille.

Bryderi, n. epätieto, epäneuvoisuus, pula hämi; jag är i stort b., minua kovasti l. suuresti arveluttaa,

Brydsam, a. arveluttava, ajatteluttava, arveluksen-alainen; — **het**, f. arveluttavaisuus, arveluksen-alaisuus.

Brygd, m. pano, panos (oluen, viinan), ryki.

Brygg, n. panenta, ryki, panos; — **-hus**, n. juomakeittiö, panokota; — **-kar**, n. juomapano-sammio, panosammio; — **-kittel**, m. — **-panna**, f. juomanpanokattila l. -pata, panokattila.

Brygga, v. a. panna l. keittää (juomaa).

Brygga, f. silta, laituri.

Bryggning, f. juomanpano, juomankeitto.

Bryggare, m. juomanpanija, juomankeittäjä, juomatehtaan-isäntä l. -haltija.

Bryggeri, n. juomanpanenta; juomatehdas.

Brylling, f. serkkupuoli, nepainen.

Bryn, n. (*vatten-*) pinta, kalvo; (*skogs-*) aita, rinta, poski (-en).

Bryna, v. a. paahtaa, kärventää; (*eggjern*) hioa, teroittaa, kärittää.

Brynja, f. sopa, rautapaita.

Brynsten, m. siera, kovasin, harsti; (*med vef*) tahko.

Bryta, v. a. murtaa, taittaa, katkaista, särkeä, rikkoa, rutaista, louhia; (*vika*) taittaa; (*om strålar*) murtaa, taittaa; (*om sadel o. s. v.*) lyöttää; (*fig.*) rikkoa, rikkoa jtkin vastaan; (*hejda*) lannistaa, masentaa; b. åker, raivata peltoa; — v. n. (*i uttalet*) murtaa, songertaa, sokertaa; — **sig**, v. r. — **as**, v. p. murtua, taittua, lohjeta (-kean), sortua; — **nde**, n. — **tning**, f. murtaminen, murto, taite (-tteen), rikko; (*ovänskap*) riita; — **tningspunkt**, m. (*fys.*) taivekohta, murtopiste; — **tningsvinkel**, m. (*fys.*) murtokulma; — **-sår**, n. lyöttämä.

Bråck, n. kohju, tyrä, suolimulkku; — **-band**, n. tyrävyö, tyränside (-teen).

Bråd, a. kiire, kiiru, hätäinen, pikainen, rutto; äkillinen, äkki; (*om mogenhet*) aikainen; — **-djup**, a. äkkisyvä, äkkijyrkkä; — subst. n. jyrkkäys, syvyys; — **-mogen**, a. aikaisin kypsynyt, aikainen, äkkikypsi, arso; — **-mogenhet**, f. aikainen kypsymineu, arsous; — **-skilnad**, f. (*lagt.*) äkkipikaisuus, äkkipäisyys; — **-stupa**, f. äkkijyrkänne (-nteen); — **-störta**, v. a. syöstä (-ksen), survaista; tehdä äkiltä (jtkin), hätäillä; — **-störtad**, a. äkillinen; — **-ärter**, f. pl. aikaiset l. arsoherneet; — **-död**, m. äkkikuolema, äkillinen kuolema, surma.

Brådska, f. kiire, kiiru, hätä, hoppu.

Brådska, v. n. kiirehtiä, hätäillä; (*b. på*) kiiruhtaa; — **nde**, a. kiireellinen; hätäinen, malttamaton.

Brådt, adv. äkillisesti, pikaisesti.

Bråk, n. puuha, vaiva; (*i räkning*) murtoluku, murto.

Bråka, f. loukku.

Bråka, v. a. (*lin*) loukuttaa; b. sönder, ruhtoa, ruhjoa, rutistaa; (*fig.*) reutoa, puuhata; b. sitt hufvud, vaivata päätänsä; b. sig förderfvad, runnella (-telen) l. katkaista (-sen) itsensä; b. svenska, solkata l. songertaa ruotsia; — **kning**, f. loukuttaminen, loukutus.

Brånad, m. kiima, himo, haureus.

Brås, v. d. (*på ngn*) tulla l. olla (jkuhun), olla jkun tapainen.

Bråte, m. sorros, murros; roukkio, rio, läjä.

Brådtyxa, f. kalso.
Bräck, n. halkeama, haljennainen.
Bräcka, f. särje (-keen), haljennainen, halkeama; (*verktyg*) murrin (-timen), särjin (-kimen).
Bräcka, v. a. särkeä, rikkoa; (*steka*) kärventää, käristää, käryttää.
Bräcklig, a. hauras (-aan), särkyvä, murakka, heikko; (*om helsan*) raihnas (-aan), heikko; blifva b., raihnistua, ransistua; — **-het**, f. hauraus, särkyväisyys, heikkous, raihnaus.
Brädd, m. reuna, parras (-taan), syrjä, vieri (-en), ohi (-en), kallas (-taan); på grafvens b., handan partaalla.
Brädda, v. a. täyttää l. panna reunoja myöten täyteen; — **dd**, — **-dfull**, a. reunoillansa, varpelaitehilla (oleva), täpötäysi.
Bräde, n. lauta; (*spel*) laudanheitto; slå ur b., panna takalaitaan; betala på ett b., maksaa kerrassansa; af b., bräd-, lautainen, lauta-.
Brädbake, m. pintalauta, pinta; — **-beklåda**, v. a. laudoittaa; — **-beklädning**, f. laudoitus; — **-fodra**, v. a. laudoittaa; — **-golf**, n. lautalattia; — **-gång**, m. (*på skepp*) laide (-teen), varpe (-ppeen), parrus; — **-gård**, m. lautatarha; — **-lapp**, m. laudankappale, laudanpää; — **-skjul**, n. lautakatos, lautasuoja; — **-slå**, v. a. laudata, laudoittaa; — **-spel**, n. lautapeli; **-stapel**, m. lautatapuli, lautaristikko; — **-vägg**, m. lautaseinä, laipio.
Bräka, v. n. määkiä; — **nde**, n. määkiminen.
Bräken, a. härkilä.
Bräm, m. hepalo, laide (-teen), reunus; (*af pelsverk*) puuhka, sepalus.
Bränd, a. poltettu, palanut; lukta b—dt barn skyr elden, hellä purb—dt, haista palaneelta l. käryltä; tu, arka lyöty.
Bränna, v. a. polttaa, (*steka*) paahtaa; solen b—er, aurinko paahtaa; b—s, blifva bränd, palaa, polttautua, kärventyä; — **nde**, a. polttava, tulinen, kirveltävä; — **re**, m. polttaja; polttolaiva; tulivirva; (*för kaffe*) paahdin (-timen).
Brännbar, a. syttyväinen, palavainen; — **barhet**, f. syttyväisyys, palavaisuus; — **-blåsa**, f. polttama, palorakko; — **-borr**, m. ora, poltin-ora; — **-glas**, n. tulilasi; — **-het**, f. tulikuuma, tulinen; — **-jern**, n. poltinrauta; — **-lukt**, m. kartu, käry; — **-m**
rial, n. poltto-aineet (*pl.*); — **-mä**
v. n. polttomerkitä (-tsen), ora
merkitä polttimella; (*fig.*) saattaa
haan huutoon, häväistä; — **-mä**
n. poltinmerkki, häpymerkki, häp
— **-mästare**, m. polttomestari;
-offer, n. polttouhri; — **-punkt**,
syttiö, polttio; — **-skada**, f. tu
vika, polttama, palannainen; — **-s**
gel, m. poltekuvastin (-timen), po
peili; — **-sår**, n. palohaava, palan
nen; — **-torf**, m. polttoturve; — **-v**
m. polttopuut (*pl.*); — **-vidd**, f.
töala, syttöväli; — **-vin**, n. palovi
viina; — **-vinsadvokat**, m. siku
sihtieri; — **-vinsbrännare**, m.
nanpolttaja, viinankeittäjä; — **-vi**
bränneri, n. viinapolttimo, viinak
— **-vinsbränning**, f. viinanpoltto;
-vinsflaska, f. viinapullo; — **-vi**
försäljning, f. viinanmyynti; — **-vi**
kagge, m. viinalekkeri, viinanass
ka; — **-vinsminutering**, f. viin
kaupustus; — **-vinspanna**, f. vii
pannu; — **-vinsprofvare**, m. viin
mittari l. -koetin (-ttimen).
Bränna, f. polte, kirvellys.
Bränneri, n. polttimo, pränni, viinak
Bränning, f. polttaminen, poltto,
tanto; (*vågornas*) tyrsky, kuohu.
Bränsle, n. polttopuut l. -aineet (*pl*
Brätte, n. lieri, röytä.
Bröd, n. leipä; surt b., hapan lei
sötsurt b., varikkoleipä; osyra
b., rievä- l. rieskaleipä; komma
till b., leipäytyä; söka sig b.,
vätä (-pään), leipäillä; — **-bit**, m.
päpalanen, leivänpala; — **-bräde**,
leipälauta; — **-durk**, m. leipähuo
leipäsäily; — **-frukt**, m. leipähe
mä; — **-föda**, f. leipäkulta, leiv
apu l. -puoli; — **-hylla**, f. leivinl
ta; — **-kaka**, f. leipä, kakkara, lei
kakkara; — **-kant**, m. leivänkar
leivänsyrjä, leipäkannikka; — **-ko**
m. leipävasu, leipäkori; — **-lös**, a.
vätön; — **-löshet**, f. leivättömyys;
-nagg, m. leipirauta; — **-picka**,
puskuri, tokkari; — **-skifva**, f. lei
viipale, leipäpytky; — **-skorpa**, f.
vänkuori; — **-smula**, fl leivänmu
— **-spade**, m. piakko, leipälapio;
-spett, n. leipävarras (-taan); — **-s**
dium, n. ruoka-opinto; — **-stycke**,
leivänkappale, leipäkyörä; — **-tr**
n. leipäpuu; — **-älta**, n. leipäre, l

pöys; — **-ämne**, n. leipäre, (*mjöl*) leivä (-ksen).
Brödraband, — **-förbund**, n. veikkous, veljesliitto; — **-församling**, f. veljes-seurakunta; — **-lag**, — **-skap**, n. veikkokunta, veliyhteys; — **-srike**, n. veli-valtakunta; — **-skifte**, n. veljesjako; — **-sämja**, f. velisopu.
Bröllop, n. häät (*pl.*); fira b., pitää l. viettää häitä; (*i brudens hem*) läksiäiset (*pl.*); — **-sdag**, m. hääpäivä; — **-sfärd**, f. hääruno; — **-sfolk**, n. hääväki, häävieraat; — **-sgäst**, m. häävieras (-aan); — **-shus**, n. häätalo; — **-skläder**, m. pl. häävaatteet, vihkivaatteet; — **-sskrud**, m. hääpuku, vihkipuku.
Bröms, *se* **Broms**.
Bröst, f. rinta; (*barns*) povi (-en); (*qvinnl.*) nisät, rinnat (*pl.*); (*klädesplagg*) rekko, sepalus; **med bart b.**, avorinnoin; **jag harondt i b—et**, rintaani raivaa; **gifva b.**, antaa l. tarjota rintaa; **slå sig för b—et**, lyödä rinnassa l. rintoihinsa; **bära på b—et**, kantaa rinnassaan l. rinnoillaan; **vid b—et**, rinnoilla; — **-arfvinge**, m. rinta-perillinen; — **-ben**, n. rintalasta, rintaluu; — **-bild**, m. rintakuva; — **-fena**, f. rintaevä l. -nimus; — **-ficka**, f. povitasku; — **-gånges**, adv. rynnäten; **gå b. tillväga**, rynnästää; — **-harnesk**, n. rintahaarniska; — **-håla**, f. rinnan-alus l. -ala, rintakomo; — **-kaker**, f. pl. yskäleipä; — **-korg**, m. rintakehä; — **-kramp**, m. rinnanahdistaja; — **-nål**, f. rintaneula; — **-rem**, m. rinnustin (-imen), rinnushihna; — **-sjuka**, f. rintatauti; — **-socker**, n. polttosokeri, rintasokeri; — **-ton**, m. rinta-äänne (-nteen); — **-värta**, f. nänni, nunnu; — **-värk**, m. rinnankolotus, röhkä; — **-värn**, n. rintavarustus, rintavarjo.
Bröstа, f. rintavyöt (*pl.*).
Bröstа sig, v. r. rehennellä (-ntelen), röhkiä, isoilla.
Bubbla, f. pore, kupla, vesikello.
Buckla, f. nasta, nikara; (*i hår*) kiemura, kyhermä, kikkirä; — **klig**, a. kiharainen, kiemurainen.
Bud, n. käsky, sääntö; **tio Guds b.**, Jumalan kymmenet käskyt; (*anbud*) tarjo, tarjous; **stå till buds**, olla tarjona; (*budskap*) sana, sanoma; (*budbärare*) sanantuoja, sananviejä; — **-bärare**, m. sanansaattaja, käskynviejä; — **-kafle**, m. arpakapula; — **-skap**, n. sana, sanoma.
Budget, m. valtiovara-arvio l. -ehdoitus, budsjetti, arvioesitys.
Buffel, m. puhveli (härkä).
Buffet, m. puhvetti, ravintohuone.
Buga, v. n. — **sig**, v. r. kumartaa, kumarrella, pokkuroita (-tsen).
Bugning f. kumarrus.
Bugt, m. mutka, kaarre (-teen), polvi (-en), polveke (-kkeen), lenko, kierros; (*vik*) poukama, lahtema, lahdeke; **få b. på ngn**, saada jku taipumaan l. nöyrtymään.
Bugta sig, v. r. konkistua, vääntyä, polveilla, lenkoilla.
Bugtig, a. mutkainen, polvikas (-kkaan), polveileva: b. **yta**; töyryinen pinta.
Buk, m. maha, vatsa; — **-fena**, f. vatsaevä l. -uimus; — **-fylla**, f. vatsan l. mahan-täyte; — **-gjord**, m. mahal. vatsavyö; — **-hinna**, f. mahakesi (-den) l. -paita; — **-håla**, f. mahankehä; — **-ig**, a. (*om menniskor o. djur*) mahakas (-kkaan); (*om ting*) kupuva, mykevä; — **-ref**, n. ähky, vatsanvääntö (-teen); — **-rem**, m. vatsavyö l. -hihna; — **-ring**, f. (*anat.*) mahan-notko, johtolinja; — **-stinn**, a. pullomahainen; — **-talare**, m. mahapuhuja.
Bukett, m. kukkio, kukkakimppu l. -mytty.
Bula, f. kuhmu, kuhlo, pahka.
Buldan, m. pultaani, kosto.
Bulig, a. kuhmuinen, pahkainen.
Buljong, m. puljonki, lihaliemi (-en).
Bulla, f. kakku, pulla; (*på*) paavinpulla l. asetus.
Buller, n. (*brak o. sorl*) jyske, pauhina; ryminä, jyry, jyrinä, kolina; (*oväsende*) telme, melske, hälinä; (*uppseende*) hälinä, humu; — **-bas**, m. rehmäjä, telmäjä, jyryjä; — **-blomster**, n. kullero, viluruoho; — **sam**, a. pauhaavainen, hälisevä, rähjäjävä, telmävä; — **-sten**, m. vierrekivi.
Bulletin, m. bulletini, päiväilmoitus.
Bullra, v. n. ryskää, jyskää, pauhata, hälistä, telmää, jyrytä; (*om magen*) kurista, juhmuella.
Bulna, v. n. ajostua, ajettua, pöhöttyä.
Bulnad, f. pahka, ajos.
Bult, m. pultti, kanki (-en); (*att bulta med*) nakka.
Bulta, v. a. koputtaa, kolkuttua, jyskyttää, pieksää; (*sakta*) naputtaa, nukit-

taa; (*värka*) syteä, juhkoa, jumittaa, kolottaa, — **ande**, n. — **tning**, f. koputtaminen, kolkuttamiueu, kolkutus, jyskytys.

Bulvan, m. kaave, pulvana, pulvaani; (*fig.*) töllö, pöllö.

Bums, *int.* adv. paikalla, tuossa paikkaa, suoraa päätä.

Bunden, a. sidottu, siteissä oleva; b. stil, runomitalliuen lausetapa; b—et värme, kiintolämme (-peen).

Bundsförvandt, m. liittolainen, liittoveli (-jen); — **skap**, m. liittolaisuus, liittokunta.

Bunkalag, n. kuppilahko.

Bunke, m. kehlo, pönttö, pytty.

Bunt, m. kimppu, tukku, pakka, lito; — **-läder**, n. punttinahka; — **-makare**, m. turkkuri, turkitsija; — **-makeri**, n. turkkurintyö, turkinteko.

Bunta, v. a. kimpuittaa, tukuittaa.

Bur, m. häkki.

Burafgift, m. porvariraha, porvaruusraha; — **-abref**, n. porvarikirja, porvaruuskirja; — **rskap**, n. porvaruus, porvarin-etu, porvarin-oikeus.

Burdus, adv. äkkipikaa, suoraa päätä, suorastansa, paikalla.

Buren, a. (*om kor*) poikinut, maidossa oleva.

Burgen, a. toimeentuleva.

Burk, m. pulli, tölkki, purkki.

Burlesk, a. ilveinen, narriliinen, narrikas (-kkaan).

Burra, v. a. pöyryttää, pörröttää.

Buse, m. kouko, pöppö, mörkö.

Buska, f. puska, puskat (*pl.*), (*vört*) vierre (-teen).

Buska, v. a. viehkoittaa, viitoittaa.

Buske, m. pensas (-aan); (*gammal o. tät*) pehko; — **-ablyg**, a. arka, arkalasta kotoisin; — **age**, n. pensasto; — **-aktig**, — **-artad**, a. pensastava, pensaantapainen; — **kig**, a. pensainen, pensahinen; pörheä, tuuhea; — **-kpil**, f. kääpiöpaju; — **-kskog**, m. pensasto; — **-ksnår**, n. viita, pensaikko; — **-ksqvätta**, f. pensastasku; — **-kväxt**, f. pensaskasvi.

Buss, m. urhio; (*tobaks*.) purus, puru.

Buss, bussi; int. hus, hus!

Bussa, v. a. usuttaa, hasittaa.

Bussa, v. a. (*trumman på ett hjul*) pussata (-aan); (*sjöt.*) tukkia.

Bussig, a. reheä, urhea, reipas (-ppaan).

But, m. möykky, kokkare.

Butelj, m. puteli, pullo; — **-grön**, puteliviheriä.

Buteljör, m. muonanjakaja (laivassa).

Butik, m. putiikki, puoti.

Butter, a. yrmy, äreä, juro, tyly; — **h** f. yrmyys, äreys, tylyys.

Buttert, adv. yrmeästi, äreästi.

Buxbom, m. puksipuu.

By, m. kylä; (*stormb.*) puuska, vih tuuliaispää; — **-alag**, n. kyläkur kyläjäs; — **-aman**, m. kyläänmies, läläinen; — **-fogde**, m. kylävouti; länvanhin; — **-ordning**, f. kyläsään **-uppsyningsman**, m. kylän-päällysmi — **-väg**, m. kylätie; — **-äldste**, m. länvanhin.

Bygd, m. tienoo, seutu, paikkakunta.

Bygd, a. rakennettu; (*väl b.*) hyvin kennettu, kaunis l. sievä varreltan luonnikas (-kkaan); (*stärkt b.*) va varreltansa, tanea, tanakka.

Bygel, m. hanka, kaari (-en), ren (-kaan).

Bygga, v. a. rakentaa (-nnan), teh (*grunda*) rakentaa, perustaa; (*lita* luottaa; — **nde**, n. rakentaminen.

Byggmästare, m. rakennusmestari, kentaja.

Byggnad, m. rakennus; vara under olla rakennuksella; — **-sförslag**, rakennusehdoitus; — **-shjelp**, f. (*moralt.*) rakennusapu l. -vero; — **-skon** m. (*obj.*) rakennustaide (-teen); (*su* rakennustaito; — **-sordning**, f. rak nusjärjestys l. -sääntö; — **-sstil**, rakennuslaatu l. -muoto; — **-ssä** n. rakennustapa l. -laatu; — **-svirl** n. rakennustarpeet (*pl.*); — **-svur** m. rakennuskiihko; — **-sämne**, n. kennusaineet l. -varat (*pl.*).

Byggning, f. huoneus, kartano, pytin — **-sbalk**, m. rakennuskaari (-en).

Byk, m. sotku, pyykki, pesu; (*bykkläd* sotkut, sotkuvaatteet; — **-aska**, f. sutuhka.

Byka, v. a. o. n. pestä, sotkea.

Byke, n. roskaväki, roska; *se* **Byk**.

Bykerska, f. sotkija- l. pesuakka.

Bykså, m. pyykkisaavi, sotkukorvo.

Bykning, f. pesentä, sotkenta.

Bylte, n. mytty, kääry, kämy.

Bylta, v. a. (*ihop*) kääriä l. mättää koon.

Byra, v. n. kiilua, kyteä.

Byrå, m. piironki; toimipaikka, virk huone, toimisto, virasto.

Byråkrat, m. virkavaltainen, virkavaltias (-aan).
Byråkrati, f. virkavalta, virkavaltaisuus.
Byst, m. bysti, rintakuva.
Bysätta, v. a. velasta vangita (-tsen), panna velkavankeuteen, — **-tning**, f. velasta vangitseminen, velkavankeus; — **-tningsfängelse**, n. velkavankeus, kilstupa.
Byta, v. a. vaihtaa, vaihettaa; (*ombyta*) muuttaa; — **s**, v. d. vaihettua, vaihtua, tulla vaihdoksiin.
Byte, n. vaihetus, vaihto; (*fångst*) saalis (-iin); (*röfveri*) ryöstös; — **-saftal**, n. vaihtosuostunto; — **-sbref**, n. vaihtokirja; — **-sfördrag**, n. vaihtoliitto; — **-shandel**, m. vaihtokauppa; — **-shemman**, n. vaihtotalo; — **-skontrakt**, n. vaihdonkontrahti; — **-svis**, adv. vaihettamalla.
Byting, m. vaihdokas (-kkaan); (*pojkvase*) hulikka.
Bytta, f. pytty, hulikka.
Byxa, f. l. **byxben**, n. housunlahe (-hkeen), housunkaatio; byxor, f. pl. housut; — **-fleka**, f. housuntasku; — **-linning**, f. housunkaulus; — **-lös**, a. housuton; — **-spritt**, n. housunrako; — **-tyg**, n. housukangas.
Båd, n. sanoma, viesti, kutsunta.
Båda, v. a. ilmoittaa, antaa tietää; (*föreb.*) ennustaa, tietää; b. för sig, ilmoittaa tuloansa; b. ihop l. b. upp folk, kutsua kansaa kokoon.
Både — och, konj. sekä — että, sekä — jotta.
Båge, m. joutsi l. jousi (-en), kaari (-en); (*fönster*) kehykset, puitteet (*pl.*); (*glasögon*) sangat (*pl.*); (*på såll*) kehavanne (-nteen); (*på såg*) puut; (*syb.*) ompelukehys.
Bågformig, a. kaarenmuotoinen, kaareva; — **-formighet**, f. kaarenmuotoisuus, kaarenmuoto; — **-formigt**, adv. kaarevasti, kaarekkaan; — **-linie**, f. kaaroviiva.
Bågig, a. kaareinen, kaarekas (-kkaan).
Bågna, v. n. notkistua, lenkoilla; (*ut*) pullistua, turvota (-poan).
Bågskjutning, f. jousiammunta, jousella ampuminen; — **-skott**, n. jousen-ampuma; (*artill.*) kaartolaukaus l. -ammus; skjuta b. ampua kaarekkaan l. kaartoon; — **-skytt**, m. jousimies, jousella-ampuja; — **-sträng**, n. jousenjuine (-nteen); — **-ställning**, f. kaarrettelineet l. -puut (*pl.*); — **-söm**, m. kehys-ommel (-pelen) l. -ompelu; — **-trissa**, f. jousinuti.
Båk, m. majakka; (*fyrb.*) valotorni; — **-inrättning**, f. majakkalaitos.
Bål, n. lava, rovio, polttolava.
Bål, m. (*skål*) malja, maljakko; en b. full, maljallinen, maljakollinen.
Bål, m. (*af kroppen*) vartalo, runko, ruho; (*bot.*) varsikko, runko; (*på skjorta o. d.*) miehusta; — **-geting**, m. herhiläinen; — **-verk**, n. varustus, linnoitus, vallitus.
Bål, a. (*utomordentlig*) kemppi, erinomainen; (*högfärdig*) kopea, pöyhkeä; vara b., kopeilla, pöyhkeillä.
Bång, n. *se* **Buller**; — **-styrig**, a. vallaton, raju, uppiniskainen; b. häst, raju l. äksy hevonen; — **-styrighet**, f. vallattomuus, uppiniskaisuus, äksyys.
Bår, m. paaret (*pl.*) parilaat, sapilaat; — **-kläde**, n. — **-täcke**, n. paarivaate.
Bård, m. reunus, sepalo, särmäke.
Bås, n. pahna; (*spilta*) hinkalo, pahno; (*fälla*) loukku; — **-balk**, m. pahnaseinä.
Båt, m. vene l. venhe (-een), pursi (-rren), paatti; (*som kan bäras*) karvas (-paan); — **-fart**, m. venekulku; — **-formig**, a. veneenmuotoinen; — **-färd**, m. venematka; göra en b. käydä vesillä l. soutelemassa; — **-hamn**, m. venevalkama; — **-hus**, n. tala, talas; — **-karl**, m. venemies, soutomies; — **-last**, m. venelasti; veneellinen (jtkin); — **-led**, m. veneväylä; — **-folk**, n. veneväki, soutoväki; — **-shake**, m. keksi, sauvoin (-imen); — **-sman**, m. pursimies, puosmanni; — **-smanshemman**, n. merisotilas-tila; — **-smanshåll**, n. laivaväen-pito; — **-stad**, m. valkama; — **-virke**, n. venepuut.
Bäta, v. n. hyödyttää, auttaa.
Båtnad, f. hyöty, etu, hyvä.
Bä! int. mää!
Bäck, m. puro, oja.
Bäcken, n. kuppi, kulppo, säiliö; (*anat.*) lantio; — **-håla**, f. lantionsisus; — **-kota**, f. lantioluu.
Bädd, m. vuode (-teen), sija, alusta; (*flodb.*) uoma, ala, sija; (*stapel*) lava, alusta.
Bädda, v. a. tehdä vuodetta l. sijaa; b. under, alustaa, pohjata; b. ihop, panna vuode kokoon.
Bäddning, f. sijan- l. vuoteenteko.
Bäfva, v. n. vavista (-pisen), väristä, täristä.
Bäfvan, f. vavistus, väristys.

Bäfver, m. majava; — **-gäll**, n. majavanhaju, -hausta; — **-unge**, m. majavanpoika l. -penikka, kuoksa.
Bägare, m. pikari, kolpakko; — **-rlik**, a. *(bot.)* pikarimainen.
Bägge, *se* **Begge**.
Bälg, *se* **Belg**.
Bälta, f. vyötiäinen, vyökkö.
Bälte, n. vyö.
Bända, v. a. kingottaa, kingota (-koan), päntätä (-ttään).
Bände, n. kingotin (-ttimen), kangotin (-ttimen), käärre (-teen).
Bängel, m. veitikka, huitukka, riiviö.
Bänk, m. penkki, rahi, lavitsa, istuin (-men).
Bär, n. marja; — **-buske**, m. marjapensas (-aan); — **-fis**, m. metsälude (-teen); — **-mos**, m. hillo, marjahillo; — **-rik**, a. marjainen, marjakas (-kkaan); — **-saft**, m. marjavesi (-den) l. -neste (-een); — **-skog**, m. — **-ställe**, n. marjikko, marjapaikka l. -maa.
Bära, v. a. kantaa; kannella (-ntelen), kanniksella; **låta b.**, kannattaa; *(understödja)* kantaa, kannattaa; *(om kläder m. m.)* pitää jkin, käydä l. olla jeskin; *(om jord)* kasvaa, kasvattaa; *(om kor)* kantaa, poikia; *(frambringa)* kasvaa, kantaa; *(fördraga)* kantaa, kestää; — **sig**, v. r. kannattaa, kestää; *(gå an)* käydä, kelvata (-paan); b. **sig åt**, käyttää itsensä, tehdä; — v. n. viedä; mennä; — **nde**, n. — **-rning**, f. kantaminen, kestäminen, pitäminen, kanto, pito; — **nde**, a. *(om kor)* kantava, tiine; *(om träd)* hedelmi-, hedelminen.
Bärare, m. kantaja; — **-rgille**, n. kantajakunta; — **-rlön**, m. kantopalkka, kantajaiset *(pl.)*.
Bärbjelke, m. kannatushirsi (-rren), kannatin (-ttimen); — **-korg**, m. korvavasu; — **-rem**, f. kannin (-timen), kannike; — **-spruta**, f. kantoruisku; — **-stol**, m. kantotuoli, kannintuoli; — **-vidd**, f. kannatusväli.
Bärling, m. käsitanko.
Bäsk, a. *se* **Besk**.
Bäst, a. paras (-aan), parahin (-mman); **på b—a vis**, parhaimmalla tavalla, mitä parhaiten; — adv. parhaiten, parhaittain, parhaimmin.
Bästa, n. hyvä, paras (-aan).
Bättra, v. a. parantaa, oiasta (-kasen), ojentaa; b. **sig**, v. r. o. b—s, v. p. parantaa itsensä, parata (-nen), parantua.
Bättre, a. parempi (-mman); **blifva** parata (-nen), parantua; — adv. remmin; **desto b.**, sitä parempi; **förr, dess bättre**, sitä parempi, **ju** pikemmin.
Bättring, f. parannus, parantaminen, o nus; **paraneminen; göra b.**, tehdä rannus; — **-sanstalt**, f. parannu tos; — **-sväg**, m.; **vara på b.**, paranemaan päin.
Böckling, m. kapahaili, savushaili l. -k
Bödel, m. teloittaja, mestaaja, pyöv — **-syra**, f. pyövelin kirves (-e mestauspiilu.
Böfvel, m. saakeli, hiisi (-den); **det b—n, no saakeli; hvad b—n är för slag?** mitä saakelia se on?
Böja, v. a. taivuttaa, notkistaa, kou taa, mutkistaa, kaartaa, painaa a *(fig.)* taivuttaa, masentaa, nöyris **b. hufvudet** *(framåt)*, kumartaa pä — **sig**, v. r. o. b—s, v. p. tai vääntyä, notkistua, kumartua; nöy tyä, masentua.
Böjd, a. taivutettu, kaareva; *(b. tillbe* keikkeä; *(för, till)* hetas (-ttaan), puva, taipuisa; **b. för dryckensk** viinaan menevä.
Böjelse, f. taipumus, luontumus.
Böjlig, a. taipuva, notkea, norea, suju — **het**, f. taipuvaisuus, notkeus.
Böjning, f. taivutus, notkistus, kun rus; *(bugt)* mutka, polvi (-en); no kaarto, koukistus; *(ords)* taivutus.
Böka, v. n. pengata (-kaan), jyllätä, n lostella, tonkia; — **nde**, n. **-knin** penkaaminen, tonkiminen, mullost
Böla, v. n. mylviä, ammua, mölätä; **nde**, n. mylvinä, ammuminen, möli
Böld, m. paise, paisuma.
Bölja, f. aalto, laine.
Bölja, v. n. aaltoilla, lainehtia.
Bön, m. rukous; — **-bok**, m. rukouskir — **-dag**, m. rukouspäivä; — **-dagsplak** n. rukouspäivän-sääntö; — **-dagste** m. rukouspäivän-teksti; — **-epsalm**, rukousvirsi (-rren); — **-eskrift**, m. monrukous, anomuskirja; — **-falla** a. rukoilla; — **-fallande**, n. ruko minen; — a. rukoileva, rukoilija; **-hus**, n. rukoushuone; — **-höra**, v. kuulla rukous; — **-hörelse**, f. ruko sen kuuleminen; — **-kapell**, n. kouskammio l. -kappeli; — **-klocka** rukouskello; — **-sal**, m. rukoussali; **-stund**, m. rukoushetki (-en); — **-sö dag**, m. rukoussunnuntai.

Böna, f. papu, rokas (-ksen).
Bönland, n. papumaa; — **-smyg**, m. papuhiipijä.
Bönhas, m. nurkkamestari, hutilus, patus; — **eri**, n. patustus, nurkkamestaruus.
Böra, v. n. pitää, tulla; jag du o. s. v. bör, minun, sinun o. s. v. pitää l. tulee (*subjektet i genet.*).
Börd, f. synnyntä; syntyperä, sukuperä; är efter Kristi b., vuosi Kristuksen syntymästä; finne till b—en, suomalainen syntyänsä l. syntyisin, suomalaista syntyperää; af hög b., ylhäistä l. suurta sukua (oleva); (*lagt.*) sukulunastus, perikanta -nnastus.
Börda, v. a. sukuun lunastaa, peräyttää sukuun, lunastaa perikantaan; — **nde**, n. sukulunastus.
Börda, f. taakka, paino, kuorma, kantatros.
Bördeman, m. sukulunastaja, sukuunperäyttäjä.
Bördeskilling, m. sukulunastus-hinta l. -raha.
Bördfri, a. sukuunlunastamaton.
Bördig, a. syntynyt; vara b. (ngnstds) olla kotoisin l. syntyjänsä l. syntyisin (astkin); (*om jord*) viljava, hedelmällinen, satoisa, lihava; (*om skepp*) kantava; — **het**, f. viljavuus, hedelmällisyys.
Börding, a. (*om skepp*) laitainen; tre-börding, kolmilaitainen.
Bördköp, n. suku- l. perikanta-osto.
Bördköpt, a. sukuostoinen, suvussa ostettu.
Bördsadel, m. sukuaateli.
Bördjern, n. kannatusrauta.
Bördsrätt, m. sukulunastus-oikeus.
Börja, v. a. o. n. alkaa, alottaa; ruveta (-pean) (jhnkin); börja att göra, alkaa tehdä, ruveta tekemään.
Början, m. alku, alotus, alje (-keen); i b., alussa; från b. alusta, alkuansa; från första början, alusta alkaen; till en b., aluksi; vara i sin b., olla alulla l. alkeilla.
Börs, m. kukkaro; (*handelsb.*) pörssi; — **-affär**, m. pörssiasia; — **-timme**, f. pörssitunti.
Bös, a. vihainen, suuttunut.
Bössa, f. pyssy; (*i hjul*) rumpu; sparb., säästöpyssy.
Bösshåll, n. pyssynkanto l. -väli; — **-kolf**, m. pyssynperä; — **-pipa**, f. pyssynpiippu; — **-skott**, m. pyssynlaukaus; — **-smed**, m. pyssyseppä; — **-stock**, m. pyssynpuu, pyssyntukki.
Böta, v. a. vetää l. saada l. maksaa sakkoa.
Böter, m. pl. sakko, sakkoraha; vid äfventyr af b., sakon haastolla l. uhalla; fälla till b., sakoittaa, tuomita sakkoon.
Böteslängd, m. sakkoluettelo; — **-smedel**, n. sakkorahat.
Bötfälla, v. a. sakoittaa.

C.

Anm. *Det som icke finnes under* C., *sökes under* K.
Cactus, m. kaktus, näpö-ohdake (-kkeen).
Cadmium, n. (*kem.*) kadmio.
Calcium, n. (*kem.*) kalkio.
Calvinism, m. Calvinin-oppi.
Camarilla, f. kamarilla, salaneuvosto.
Cambio, m. vekselikirja, vekseli, (*spel*) kamfio.
Camera obscura, pimikammio; c. lucida, kuvasärmiö.
Cap, n. niemi (-en), niemeke (-kkeen).
Capitolium, n. kapitolio.
Caput familiae, suvun päämies; omröstning per capita, äännöstys miesluvun mukaan l. miesluvulta.
Caprifolium, n. kaprifolio.
Carambolage, m. karampollitus; — **-bolera**, v. n. karampollittaa.
Carré, f. nelikulma, kareija.
Carrière, m. karieeri, ratsasrata; neli, nelinen; i full c., täyttä neliä l. neljää; (*fig.*) elämänjuoksu.
Casualism, m. kasualismi, sattuman-oppi.
Casuistik, f. kasuistiikka, omantunnon kysymysten ratkaisemisen oppi l. taito; ratkaisutaito.
Casus, m. tila, sattuma, tapaus; (*gram.*) sija, kaasus.
Causal, a. syysuhteinen l. -peräinen; — **itet**, f. syysuhteisuus.
Causerie, f. tarinoima.

Ceder, m. cedripuu, ketripuu.
Cedera, v. a. *(afstå)* luopua (jstkin), luovuttaa; *(gifva vika)* antaa periä; *(bankrottera)* antaa alttiiksi, luopua omaisuudestansa (velkojiensa hyväksi).
Celeber, a. kuuluisa, mainio.
Celibat, n. aviottomuus, naimattomuus.
Cell, m. koppi, kammio; *(i bikupa)* kenno; *(bot.)* solu, soluke (-kkeen); *(anat.)* soluke, pesäke (-kkeen); *(nat. hist.)* pesä, rakku; — **-fängelse**, n. koppivankeus; — **-hjul**, n. soluisratas (-ttaan); — **-kärna**, f. solujyvä; — **-system**, n, *(nat. hist.)* solusto, pesistö; *(kriminalt.)* koppijärjestys; — **-lös**, a. pesikäs (-kkään), solikas (-kkaan); — **-väf**, m. solikko, soluverkko.
Cement, n. sementti, kivi-iskos, kivijauho.
Censor, m. senssori, painontutkija; — **-sur**, m. senssuuri, painontutkinto; — **-surera**, v. a. tutkia painoa, senssuuristaa.
Center, m. keskus; *(krigsv.)* keskirinta, keskusta.
Centner, m. sentneri, satanaulainen; — **-tung**, a. hirmuisen raskas (-aan).
Centonal, m. senttonaali, sadannesmakso.
Central, a. keski-, keskikohdallinen, keskellinen; — **-afdelning**, f. pää- l. emäosasto; — **-bestyrelse**, f. pää-toimikunta; — **-förvaltning**, f. pää- l. keskihallinto; — **-kraft**, m. keskellisvoima; — **-rörelse**, f. keskellisliikunto, kiertokulku, kiepominen; — **-styrelse**, f. pää- l. ylihallitus.
Centralisation, f. keskellistys, keskeenyhdistys; — **-ssystem**, n. keskellisvaltaus.
Centralisera, v. a. keskellistää, keskeen yhdistää.
Centrifugal, a. keskipakoinen, keskeä pakeneva; — **-kraft**, f. keskipakoisvoima.
Centripetal, a. keskihakuinen l. -vetoinen, keskeä likenevä; — **-kraft**, f. keskivetois-voima.
Centrum, n. keski (-nen), keskipiste (-een) l. -kohta, keskus; c. gravitatis, painokeskus.
Cerebralsystem, n. aivojen tuntosuonisto.
Ceremoni, f. seremonia, meno, käytös, kuvaus; högtidliga c—er, juhlalliset menot; utan c., kursailematta; — **-mästare**, m. seremoniamestari, juhlamenoin-ohjaaja.
Ceremoniallag, m. kirkonmenois-laki.
Ceremoniel, n. menoinjärjestys, käytö osotus.
Ceremoniös, a. kursasteleva, kursastelt
Cernera, v. a. piirittää, sulkea.
Certeparti, n. serttеparttia, vakuusliitt lastauskontrahti.
Certifikat, n. vakuutuskirja, todistus.
Cesarewitsch, m. sesarevitsi, perint ruhtinas (-aan).
Cession, m. omaisuuden alttiiksi-anto, lu vunta, sessiooni; vararikko; — **-sö mon**, m. sessiooni- l. luovuntaetu.
Cesur, f. sananjako, sanantaite (-tteen
Champagne, m. samppanja.
Champignon, m. samppinjo, makusie (-en) ahosieni.
Changera, v. a. muuttaa; v. n. (*f färg*) läikehtiä, vivahdella; lähteä, va leta (-nen), hallistua, kauhtua.
Charad, f. tavuarvoitus, charadi.
Charcuterie, f. charcuterio, lihapuoti -kauppa.
Charge, f. virka, toimitus; *(krigst.)* ry täys.
Chargé d'affaires, m. asiamies.
Chariter, f. pl. ihattaret.
Charlatan, m. puoskaroitsija, ulkoku lattu; — **eri**, n. puoskaroitseminei ulkokultaisuus.
Charmant, a. ihastuttava, oivallinen.
Charpie, n. liinanöhtä l. -kaave (-peen
Charta sigillata, f. karttapaperi.
Chaussé, m. viertotie, chaussea.
Check, m. sekki, nostolappu.
Chef, m. päällikkö; — **skap**, n. pää likkyys, päällikkökunta, päälliköt *(pl.*
Chemisett, m. rintapaita, rehokas.
Cherub, m. serubi, enkeli.
Chevaleresk, a. ritarillinen.
Chevalerie, f. chevaleria, ritarillisuus, r tarilaitos, ritaristo.
Chevron, m. hihanauha.
Chiffer, f. salapuustavi, merkite; — **-sti** merkkikirjoitus.
Chiffonier, m. laatikki, sifonieri.
Chignon, m. hiuspussi, varatukka.
Chikan, m. solvaus, räävüys, häväisty
Chikanera, v. a. räävätä, solvaista, hi väistä.
Chikanös, a. häpäisevä, häpeällinen.
Chiliasm, m. kiliasmi, tuhatvuosi-opp
Chimère, m. houraus, houre, uneksim
Chimerisk, a. houreinen, luuletteinen.
Chinin, n. *(kem.)* kiniini, kiinankuori.
Chlor, n. *(kem.)* kloori.
Choloroform, n. *(kem.)* kloroformi.
Choc, m. karkaus, hyökkäys.

Chokelad, m. o. n. suklaa.
Chorda, f. jänne (-teen).
Chorus, m. kööri, yhdyslaulu.
Chrom, n. *(kem.)* kromi.
Chrysolit, m. krysoliitti.
Chynus, m. tahru, kyymo.
Chås, m. kääsyt, kiessit.
Ciceron, m. ciceroni, opas (-ppaan).
Cider, m. siideri, marjaviina.
Cigarr, m. sikari; — **-fodral**, n. sikarikotelo; — **-munstycke**, n. sikariluu, -loppi, -imuke.
Cikoria, f. sikuri.
Cinober, m. sinuuperi.
Cirkus, m. sirkus, ratsaskehä.
Cirka, prep. noin, noilla paikoin.
Cirkel, m. *(figuren)* ympyrä, pyöriö; *(verktyget)* harppi, sirkilä; *(krets)* kehä; *(sällskapskrets)* seura, ihmisten pari; — **-bertick**, n. harpikko; — **-båge**, m. pyöriön- l. ympyrän-kaari (-en); — **-formig**, a. ympyrän- l. pyöriönmuotoinen, pyörykkäinen; — **-periferi**, f. ympyränkehä, pyöriönpiiri; — **-rund**, a. pyöriönpyöreä; — **-segment**, n. ympyränlohko; — **-såg**, f. pyörösaha.
Cirkla, v. a. sirkilöitä, harpita (-tsen).
Cirklad, a. sirkilöitty; *(fig.)* mitelty.
Cirkulation, f. ympärikulkeminen, kierto; — **-sbruk**, n. kiertoviljelys.
Cirkulera, v. n. kulkea ympäri, kiertää.
Cirkulär, n. kiertokirje.
Cirkumflex, m. sirkumfleksi, pitennysmerkki.
Ciselera, v. a. siseleitä (-tsen), kuorukuvittaa.
Cistern, m. vesisäiliö, sisterni.
Citadell, n. sitadelli, pesälinna.
Citat, n. **Citation, Citering**, f. viittaus, viittaama, sitaatti.
Citationstecken, n. viittausmerkki.
Citera, v. a. viitata, vetää l. tuoda esiin.
Cittra, f. sitra, kitara.
Citron, m. sitruuna.
Civil, a. siviili, kansallinen; — **-expedition**, f. siviili-toimituskunta; — **-ingeniör**, m. siviili-insinööri; — **-förvaltning**, f. siviili- l. keskuushallinto; — **-klädd**, a. siviilivaatteissa (oleva), siviilipuettu; — **-lag**, m. siviililaki, riitalaki; — **-lista**, f. siviililista; — **-mål**, m. riitajuttu, riita-asia, siviilijuttu; — **-rätt**, m. siviili-oikeus, keskuus-oikeus; — **-stat**, m. siviilikunta, siviili-virasto; — **-stånd**, n. siviilisäty.
Civilisation, f. sivistys.

Clair-obscur, m. valoisahämy, valoisahmeys; c. voyance, f. kirkkausnäentä, maneetillisnäkeminen.
Claque, m. käsien paukutus, suosiomerkki; *(parti)* puolue, lahko.
Clamamus, n. hälinä, hohu.
Closett, m. klosetti, makki.
Cloth, m. klootti, kangas.
Clown, m. klovni, narrittelija.
Codex, m. kirjoitettu kirja; lakiteos, lakikokous.
Coefficient, m. *(alg.)* yhdysnumero, yhdysluku.
Coercitiv, a. vastustavainen.
Collectivum, n. kollektiivi, joukkonimi.
Collegium, n. kollegio.
Colly, f. kollu, tukku, pakka.
Concert, m. konsertti.
Concilium, n. kirkolliskokous.
Conjunction, f. sidesana.
Conjunctivus, m. konjunktiivi, sivutapa.
Conto, n. kontto, tili.
Copula, f. yhdytin, kopula.
Corps, m. joukko, kunta.
Corpus, n. o. m. korppus, ruho; *(stil)* korppus; c. delicti, rikosesyystö, rikosesine.
Correlativ, a. vastineellinen, vastavuoroinen.
Cour, m. kunniuskunta, tervehdysjoukko.
Crapula, f. kohmelo, pohmelo.
Credit, n. *(i räkning)* krediitti, vastaava, maksettava, tulo.
Creditera, v. a. krediteerata, panna krediittiin l. saaduksi l. maksuksi l. tuloksi.
Creol, m. kreoli.
Croisera, v. a. sekasiityttää, sekasuvuittaa, sekoittaa, sisteyttää.
Croket, m. kroketti, nurmipalliset.
Croup, m. kuristustauti.
Cultivator, m. kultivaatori, pitkäpiikkiäes.
Cultus, m. jumalanpalvelus, palvelusmenot, palvelustapa.
Cupido, m. kupido, lempi.
Curam-gerens, m. virkaatekevä, viranhoitaja.
Curator, m. kuraatori, valvoja, kaitsija.
Curialstil, m. laki-kirjoitustapa, lakikirjoitus.
Curiosa, Curiositeter, n. pl. erinomaisuudet, eriskummallisuudet, eriskummat.
Cursor, m. kurssori, juoksumies, käskyläinen.
Curv, f. kaariviiva, kaarto, käänne.

Custos, m. kustos, vartimus.
Cyan, n. *(kem.)* kyaani.
Cykel, m. *(i allm.)* kerho, kehäys, jakso; *(i tidräkn.)* ajanjakso, aikakausi (-den).
Cykloid, f. *(mat.)* kerhiö, pyörimys, pyöräviiva.
Cyklon, f. syklooni, pyöröpuuska.
Cyklop, m. kyklooppi, yksisilmäinen jättiläinen.
Cylinder, m. sylinteri, lieriö; — **-formig**, a. lieriönmuotoinen, sylinteri mäinen.
Cylindrisk, a. lieriömäinen, lieriä, yn myrkäinen.
Cymbal, m. sympali, kilkka.
Cynisk, a. kyynillinen, ruokoton, sik mainen.
Cynism, m. kyynisyys, ruokottomuu riettaus.
Cypress, m. kypressi.
Czar, m. tsaari, ruhtinas (-aan).

D.

Da capo n. toistamiseen, uudestansa.
Dadel, m. dadeli, dadelipähkinä; — **-palm**, f. dadelipalmu.
Dag, m. päivä; **lägga i d—en**, saattaa l. tuoda ilmi l. (päivän) valkeuteen; **ligga för öppen d.**, olla ilmi selvä; **komma i d—en**, tulla ilmi, ilmaantua; **lefva för d—n**, elää päiväkseen; **i d.**, tänä päivänä, tänäpänä, tänään; **på d—en**, päivällä; *(precis)* päivälleen; **om d—en**, päivällä, *(per dag)* päivässä; **fram på d—en**, päivän päälle l. rinnassa, myöhempään päivällä; **här om d—en**, jonakuna päivänä, tässä kerran; **d—en igenom**, päiväkausi, päiväkauden; **god dag!** hyvää päivää! **taga af d—a**, päiviltä panna l. päästää l. ottaa; **aldrig i mina d—ar**, en kuuna päivänä, en ikipäivinäni; — **-s**, adv.; **så här d.**, tähän aikaan päivää, näin päivin; **huru d. mihin** aikaan päivää? **matdags**, ruoka-aikaan l. -aikoihin; **sängdags**, maata-panon aikaan l. aikoihin; — **-akarl**, m. päiväläinen, päivämies; — **-blad**, n. päivälehti l. -sanoma; — **-bok**, f. päiväkirja; — **-bräckning**, f. päivänkoite l. -koitto; **vid d—en**, päivän koittaessa l. sarastaessa, päivänkoitossa; — **-drifvare**, m. joutilus, vetelehtäjä, tyhjäntoimittaja; — **-drifveri**, n. vetelehtäminen, tyhjäntoimitus; — **-fjäril**, m. päiväperhonen; — **-gryning**, f. päivänkoite l. -koitto l. -sarastus; — **-jemning**, f. päiväntasaus; — **-jemningslinie**, f. päiväntasaaja; — **-karl**, m. päiväläinen; — **-lön**, f. päiväpalkka; — **-lönare**, m. päivämies l. -palkkalainen, palkkalainen; — **-order**, n päiväkäsky; — **-ordning**, f. päivänjä jestys; — **-sarbete**, n. päivän l. pä vyinen työ; — **-sljus**, n. päivänvalo -valkeus; **bringa, komma i d—e** saattaa, tulla ilmi l. valkeuteen; — **-slä da**, f. päiväkorennoinen; — **-smarse** m. päivämarssi, päiväys, päivyiskulk — **-spenning**, m. päiväpalkka l. -rah — **-spisning**, f. päiväisruoka l. -ru kailu; — **-strand**, f. päivänsalo l. -ra l. -vinkka; — **-sresa**, f. päiväys, pä vänmatka; — **-sverk**, n. päivätyö; - **-sverkare**, m. päivätyöläinen, päiv mies; — **-sverksbonde**, m. päiväty talonpoika; — **-sverkshjon**, n. pä vätyöläinen, päivätyö-mies; — **-sverk skyldig**, a. päivätyön-alainen; — **-ti ga**, v. n. tinkaella, pakkosopia; med sitt samvete, olla oman tu non kaupassa; — **-tingan**, f. tink pakkosopimus; — **-traktamente**, päivämuona l. -palkka l. -raha; — **-tä -vis**, adv. päivittäin, päivältä, päiv kausin; — **-vatten**, n. pintavesi (-de
Dagas, v. d. imp.; **det d.**, päivää, pä vä koittaa l. valkenee.
Dagelig, a. *se* **Daglig**.
Dager, m. päivä, valo.
Dagg, m. *(sjöt.)* pamppu, köydenpää.
Dagg, f. kaste, yökaste; — **-beständ** a. kastepirskuinen, kasteinen; — **-dro pe**, m. kasteherne l. -pisara; — **-mas** m. kastemato; — **-skälar**, f. pl. po mulehti, hiirenhameet.
Dagga, v. a. *(sjöt.)* pamputtaa, ant pamppua; — v. imp.; **det d—r**, kas lankeaa.

Daggig, a. kasteinen.
Daglig, a. jokapäiväinen, päivittäinen; a-[illegible]omainen; — **-dags**, adv. päivittäin.
Dagligen, adv. joka päivä, päivittäin.
Dagning, f. päivän valkeneminen; vid d—en. päivän valjetessa.
Daguerreotyp, m. daguerre-l. valokuva.
Daktyl, m. daktyli, alkupitkä.
Daktylisk, a. daktylinen, alkupitkäinen.
Dal, m. laakso, (*sank*) alho, (*djup*) ouru; — **-ripa**, f. metsäriekko, metsäkana; — **-sänkning**, f. alanne, notko.
Daler, m. talari.
Dalk, m. känsä, käsnä.
Dalkarl, m. Taalaalainen, Taalaan-mies; — **-kulla**, f. taalalaaistyttö, Taalaan-[illegible]ainen.
Dalkig, a. känsäinen, käsnäinen, kän-[illegible]tynyt; blifva d., känsääntyä, kän-[illegible]tyä: göra d., känsittää, känsiyttää.
Dallra, v. n. värätä, säristä, tärätä, vä-[illegible]dellä, särähdellä, tärähdellä, vivata [illegible]pajan).
Dallrande, n. o. **Dallring**, f. väräjämi-[illegible] värinä, värähdys l. väräys, vä-[illegible] särinä, tärinä, o. s. v.
Dalning, f. (*horizontens*) alennus.
Dam, f. rouvas- l. vallasnainen, rouvas; (*hortspel*) rouva.
Dam, m. (*spel*) tami, napupeli; — **-bricka**, [illegible]aminapu; — **-bräde**, n. tami- l. [illegible]lauta; — **-spel**, n. tami- l. napu-[illegible]
Dam, m. sulku, pato, tyty, salpaus; (*för [illegible]dragder*) toe (-keen), pato; (*vatten-[illegible]hållning*) vesityty, patama, luko; — **-bord**, n. sulkulauta; — **-lucka**, f. su-[illegible]eikä l. -aukko, sulkuluukku.
Dam, n. tomu, pöly; — **-borste**, m. to-[illegible]harja, huiskin; — **-korn**, n. to-[illegible]hiukka; — **-moln**, n. tomupilvi, [illegible]yröppy; — **qvast**, m. tomuhuis-[illegible] tomutin; — **-vippa**, — **viska**, f. [illegible]uviuhko l. -huisku.
Damaskenerklinga, f. damaskomiekka.
Damaskera, v. a. damaskita (-tsen), kir-[illegible]kaa.
Damaskering, f. damaskitus, kirjotaonta; [illegible]rjotakoma.
Damasker, f. pl. säärystimet (*pl.*), sää-[illegible]ket (*pl.*).
Damast, m. tamasti.
Damsjeanne, f. damjani, pullakko.
Damma, v. n. tomuta, pölytä, pölähdellä; — v. a. tomuttaa, pölyttää; d. till (*fig.*), [illegible]aista, sivaltaa.
Damma, v. a. (*sjöt.*) tammata, pääksyttää.

Dammande, n. tomuaminen, pölyäminen; tomutus, tomuttaminen, pölytys, pölyttäminen.
Dammig, a. pölyinen, tomuinen.
Dammighet, f. tomuisuus.
Damning, f. *se* **Dammande**.
Dana, v. a. laatia, muodostaa, luoda, luontaa.
Danaarf, n. kruununperintö, suvuttoman perintö.
Danande, n. muodostaminen, laatiminen, luontaminen.
Dangla, v. n. *se* **Dingla**.
Daning, f. muodostus, laadinta, luominen, luontaus.
Dank, m. huono kynttilä, kynttiläkulu.
Dank; slå d., toimittaa tyhjää, vetelehtiä, leruilla.
Danneman, m. maamies, talonpoika; isäntämies, perheenmies; — **-qvinna**, f. talonvaimo; perheen-emäntä.
Dans, m. tanssi, hyppy; ställa till en d., laittaa tanssit l. hypyt, — **-björn**, m. tanssikarhu; — **-gille**, n. tanssiseura; tanssit; — **-konst**, f. tanssitaide; — **-lektion**, f. tanssinopetus; — **-lärare**, m. tanssinopettaja; — **-musik**, f. tanssimusiikki; — **-mästare**, m. tanssinopettaja, tanssimestari; (*fig.*) veitikka, konna; — **-nöje**, n. tanssihuvitus l. -huvi; (*tillställningen*) tanssihuvit; — **-sjuk**, a. tanssinhätäinen, tanssimielinen; — **-skola**, f. tanssikoulu; — **-älskare**, m. tanssinharrastaja.
Dansa, v. n. o. a. tanssia, tanssata, hypellä; låta ngn d., tanssittaa jkuta.
Dansare, m. tanssija.
Danserska, f. tanssijatar, tanssijanainen.
Dansk, a. tanskalainen, Tanskan.
Danska, f. tanskakko; tanskankieli.
Dansör, m. tanssija, tanssaaja.
Dansös, f. tanssinainen, tanssijatar.
Darra, v. n. väristä, hytistä, vavista (-pisen), täristä, tärätä, tutista; jorden d—r, maa järisee l. tärisee.
Darrande, n. väriseminen, väristys, vapiseminen, tärinä, täriseminen, täristys, tutina, tutiseminen, järinä.
Darrgräs, n. räpelö, jänisruoho; — **-rocka**, f. tärysrausku; — **-sjuka**, f. vavistuttaja, vavistustauti; — **-ål**, m. tärysangerias.
Darrhändt, a. tutiseva l. vapiseva kädeltänsä, vavis- l. vapakätinen.
Darrning, f. *se* **Darrande**.
Dart, m. miekkapuukko, kalpa.

Dasa, v. n. o. **Dasa sig,** v. r. lojua, lojottaa, lojotella, kelollla.
Dask, n. hosu; få d., saada hosua l. selkäänsä.
Daska, v. a. o. n. hosua, hautoa, lämmittää.
Dasymeter, m. tiheydenmittari.
Dat, *se* **Bedrift.**
Data, n. pl. olo- l. tieto-asiat.
Datera, v. a. kirjoittaa antopäivä, päivättää, dateerata.
Dativ, m. (*gramm.*) datiivi, antosija.
Datt, *se* **Ditt.**
Datum, n. päivä, antopäivä l. -aika; d. ut supra, aika ja paikka kuin yllä; a dato, tästä päivästä.
De, pron. pers. pl. he; determ., ne.
Deballera, v. a. päästää l. purkaa kääröstä l. päällysteestä.
Debarkera, v. a. viedä l. laskea maalle, maaduttaa; — v. n. nousta maalle, maatua.
Debatt, m. taistelu, väittely, kiista.
Debattera, v. a. o. n. taistella, kiistellä, väitellä.
Debet, n. debet, debetti, vastattava, saatava, saaminen, maksettavaksi; d. och credit, vastattava ja vastaava, saatava ja saatu, tulot ja menot; — **-sedel,** m. verolista, verokuitti.
Debit, m. menekki, meno.
Debitera, v. a. panna saatavaksi l. maksettavaksi, saamistuttaa; velkoa.
Debitering, f. maksunpano.
Debitor, m. velallinen, velanmaksaja.
Debut, m. alotus, alottelu.
Debutant, m. alottelija, ens'alkaja.
Debutera, v. n. alotella, alottaa, tehdä ensi alku.
December, m. joulukuu.
Decemvir, m. kymmenmies.
Decemvirat, n. kymmenmiehistö, kymmenmies-kunta.
Decennium, n. vuosikymmeninen l. -kymmen.
Decentralisera, v. a. siirtää keskukseesta.
Decharge, f. tilinpäästö, edesvastausvapaus.
Dechiffrera, v. a. selvitellä, selitellä.
Decimal, f. kymmenys, kymmenosa; — a. kymmeninen; — **-bråk,** n. kymmenysmurto, kymmen-murtoluku; — **-mått,** n. kymmen- l. kymmenysmitta; — **-räkning,** f. kymmenys-luvunlasku; — **-system,** n. kymmenysjärjestelmä; — **-tal,** n. kymmenysluku.
Decimera, v. a. kymmenitellä (ra tavaksi).
Deckel, m. (*boktr.*) tekkeli, kaada *bössa*) kate (-tteen).
Dedicera, v. a. omittaa, omistaa.
Dedikation, f. omittaminen, o omistus.
Deducera, v. a. juontaa, juonnutta rustella; (*jur.*) toteen näyttää l. taa.
Deduktion, f. perustelma, juontau teen-näytäntö.
De facto, adv. todenperäisesti, o tansa, itse asiassa.
Defekt, a. vaillinainen, vajaa.
Defektiv, n. (*gramm.*) vajaallissa
Defensiv, a. puolustava, puolianse vä; — **-krig,** n. puolustus-sota.
Deficit, n. vailinki, vajaus.
Defilé, m. ahdinko, solukka.
Defilera, v. n. (*krigst.*) defileerata, kea kapeissa joukoissa.
Definiera, v. a. määritellä, määrittä
Definition, f. määritys, määritelmä.
Definitiv, a. lopullinen, ratkaiseva.
Definitivt, adv. lopullisesti.
Deg, m. taikina; (*smet*) tahdas; (*för derfa*) pöperö, pehmerö; — **-ar** a. taikinantapainen l. -lainen; — n. taikinamarja; — **-spad,** n. t najuuri (-en); — **-spade,** m. taikinal — **-tina,** f. taikinatiinu l. -pytty **-tråg,** n. taikinakaukalo; — **-ält** taikinavanuke.
Dega, v. a. taikinoita; d. sig, t noida, taikinoitua, tulla taikinak
Degaktig, a. taikinamainen.
Degel, m. teekeli, sulatin.
Degenerera, v. n. ei tulla sukuunsa heta sukuansa, huonota suvustan
Degig, a. taikinainen, tahtainen, i tunut.
Degradation, f. alennus, alentam
Degradera, v. a. alentaa, alennutt
Deism, m. deismi, jumalistus.
Deist, m. deisti, jumalistaja.
Deistisk, a. deistinen, jumalistuks
Deja, f. karjakko, karjapiika.
Dejelig, a. kaunoinen, korea.
Dejeuner, m. murkina, suurus.
Dejour, m. päivystäjä; — **-office** päivysupsieri.
Dejourera, v. n. desjureerata, pä tellä.
De jure, oikeutta l. lakia l. laillis myöten.
Dekad, m. kymmeninen, kymmen.k

Dekandria, f. (*bot.*) kymmenheteiset.
Dekanus, m. dekaanus.
Dekatera, v. a. tikatierata, varata, höyryvarata, sikistää.
Deklamation, f. deklamoitus, lauseskelu, puheääneen lukeminen.
Deklamera, v. a. deklamoita, lauseskella, lukea l. esittää puheääneen l. puheaavellä.
Deklaration, f. deklaritus, selitys; kaluluettelo l. -osotus; (*polit.*) selityskirja.
Deklination, f. (*gram.*) sijoittelu, sijoitelma; (*fys.*) poikkeus, väärin- l. valsenäytös; (*astr.*) poikematka, poikkeus.
Deklinera, v. a. (*gram.*) sijoitella; — v. n. (*astr.*) poiketa; (*fys.*) väärin näyttää, poiketa; (*aftaga*) huonota (-onen).
Dekokt, m. keitos, keite, tikotti.
Dekoration, f. koristus, kaunistus, korumaalaus; — **-smålare**, m. koru- l. kuunemaalari.
Dekorera, v. a. koristaa, koristella, kaunistaa.
Dekreditera, v. a. alentaa arvoa l. luottamusta, epä-arvoittaa, epäluotattaa; d—d, epä-arvoittunut.
Dekret, n. sääntö, päätös, käsky.
Dekretera, v. a. säätää, käskeä, päättää.
Del, m. osa; till alla d—ar, kaikin puolin; för min d., minun puolestani; för ingen d., ei suinkaan, ei millään muotoa; för all d., kaiken kaikin, kaikella muotoa; hafva d. i fgt. olla osallinen l. osallisena jhkin l. jsskin, olla osaa jhkin; få d. (*jur.*), saada tieto l. tietää l. tietoon; — **-egande**, n. osallisuus, osakkuus; — adj. osallinen, osakas; — **-egare**, m. osakas, osamies; — **-fående**, n. tiedon saanti l. saaminen, tietoon-tulo; — **-taga**, v. n. ottaa osaa l. olla osallinen (jsskin); — **-tagande**, n. osanotto, osallisuus; (*fig.*) osanotto, säälimyötätuntoisuus; — **-tagare**, m. osanottaja, osallinen; — **-vis**, adv. osittain, ositellen.
Dela, v. a. jakaa, jaoittaa, jaoitella, osittaa; d. jemnt, tasata, panna tasan; d. g. v. r. jakautua, erota, eritä; (*sonderfalla i delar*) jaota, jakoilla, osittaa; d—d, jaettu, jakoinen, eriminen, eroava.
Delaktig, a. osallinen, osakas.
Delaktighet, f. osallisuus.
Delbar, a. jakautuva, jakoileva, jakoisa.
Delbarhet, f. jakautuvaisuus, jakoisuus.

Delegerad, a. o. s. edusmies, valiomies.
Delfin, m. delfini, merisika.
Delegation, f. eduskunta.
Delgifva, v. antaa tieto, saattaa tietoon.
Deliberera, v. n. neuvoitella, tuumailla.
Delikat, a. imannes (-nteen), herkkuinen; (*finkänslig*) herkkä, itseensä ottava; (*kinkig*) arka, tukala, arveluttava, hellä.
Delikatess, f. herkkuisuus, herkku; herkkyys; arkuus, tukaluus.
Delinqvent, m. pahantekijä, rangaistava.
Deliqvescera, v. n. ilmassa liuveta (-kenen), vetelöityä.
Delirium, n. houraus, humalahulluus.
Delning, f. jako, jakaminen, ositus; jaoitus; — **-sgåfvor**, f. pl. jakajaiset (*pl.*); — **-sinstument**, n. jakokirja; — **-sman**, m. jakomies, jakaja.
Delo, f. indekl. riita.
Dels, adv. osaksi, osittain, osin.
Delta, n. deltta, suisto, suistamo.
Demagog, m. kansanjohtaja; kansankiihottaja l. -nostaja.
Demagogi, f. kansanjohdatus l. -kiihotus.
Demagogisk, a. kansanjohtajallinen; kansaa kiihottava l. nostava, kansanostoinen l. -kiihkoinen.
Demarkationslinie, f. rajoitus- l. rajausviiva.
Demaskera, v. a. ottaa naamari pois, paljastaa.
Dementera, v. peruuttaa, kumota.
Demoiselle, f. mamselli, neiti.
Demokrat, m. demokraatti, kansavaltalainen.
Demokrati, f. demokratia, kansavalta.
Demokratisk, a. kansavaltainen, kansavallan, demokraattinen.
Demon, m. henki (-en), haltija.
Demonstration, f. totisuuttaminen, todistus, selitys; mielen-osottaminen.
Demonstrativ, a. totisuuttava, todistava; (*gram.*) osottava.
Demonstrera, v. a. totisuuttaa, näyttää toteen, selvityttää; osottaa mieltänsä.
Demontera, v. a. ottaa sijoilta l. asemilta, tehdä kelvottomaksi, turmella.
Demoralisera, v. a. pahentaa l. turmella tavat l. siveys; folket är d—dt, kansa on turmeltunut l. pahentunut tavoiltansa.
Den, det, pron. se (pl. ne); d. här, tämä (pl. nämät); d. der, tuo (pl. nuo); gå för den och den, mene sinnekin! mene sen viedä! den 15 Juni 1877, 15 p:nä Kesäkuuta l. Kesä-

kuun 15 p:nä (v.) 1877; — **-samme,** *se* **Samme.**

Denaturalisera, v. a. ottaa kansalaisoikeus pois.

Denne, na, detta, pron. (*den här*) tämä, tää (pl. nämät, nää); (*den der*) tuo (pl. nuo); den 10 dennes, 10:nes p. tätä kuuta.

Dentist, m. hammaslääkäri.

Departement, n. osasto, osakunta; piirikunta, lääni; ekonomie- d., talousosasto; justitie- d., oikeus-osasto.

Depens, m. *se* **Kostnad** o. **Utgift.**

Depensera, v. a. kuluttaa l. menettää (rahaa).

Depesch, m. depessi, sanoma, kirjelmä, sanomakirje.

Deployera, v. a. leventää, harventaa.

Deponens, n.; verbum d., vaihtomuotoinen teonsana, deponenttinen verbi.

Deponera, v. a. tallettaa, talleta (-ltean), panna talteen l. tallelle.

Deponent l. **depositor,** m. talteenpanija, tallettaja.

Deportera, v. a. maasta karkottaa.

Deposition, f. talletus, talteus; talleraha l. -kalu; — **-ssedel,** m. talletusseteli.

Depositum, n. talletavara, talteema, uskottu kalu.

Depositär, m. talteenottaja, säilyttäjä.

Depot, m. varikko, varasto; säilykalu l. -tavara; — **-bataljon,** m. varapataljoona.

Depravera, v. a. pahentaa, turmella.

Deprimera, v. a. likistää, litistää, alaspainaa, sortaa.

Deputation, f. lähetyskunta, lähetystö.

Deputerad, m. lähetti, asiamies; (*till riksdag*) edus- l. valtuusmies.

Der, adv. (*demonstr.*) (*aflägsnare*) tuolla, (*närmare*) tuossa; (*determ.*) siellä, siinä; d. borta tuolla, tuolla noin, siellä, siellä niin; — **-af,** adv. siitä, tuosta; — **-an,** adv. siihen; vara illa d., olla pahassa pulassa l. pahemmissa kuin päivissä; — **-efter,** adv. sitte l. sitten, siitä, sen perästä, sen jälkeen; (*enligt*) sen mukaan, sen jälkeen; (*proportion*) sen suhteen, sen mukaan; — **-emellan,** adv. sillä välillä, sillä välin, siinä välissä; — **-emot,** adv. sitä vastaan, sitä vastoin, siihen, (*i jemförelse med*) sen suhteen; (*i utbyte*) sen sijaan, sitä vastaan; (*motsats*) taas, sitä vastoin; — **-för,** adv. sen l. niiden edestä, siitä, niistä; jag fruktar ej d., sitä en pelkää; jag rår icke d., minä en siihen l. sille mitään — **-före,** adv. sentähden, sen vu sitä varten, siksi, siis; — **-förut** adv. *se* **Dessutom** o. **Hvarförutom -hos,** adv. *se* **Derjemte;** — **-hän,** siihen, sinne, siksi, niikai, siihen s taan, siihen asti; — **-i,** adv. *se* **uti;** — **-ibland,** adv. niiden sea joukossa, niiden sekaan l. jouk niistä, niissä; — **-ifrån,** adv. s siitä; (*med påpekning*) tuosta, tu — **-igenom,** adv. sen kautta l. lä sillä lailla l. tavoin, sillä, siitä **-inifrån,** adv. tuolta sisältä l. puolelta; — **-innanför,** adv. tuo siellä sisäpuolella; — **-inne,** adv. t l. siellä sisällä; — **-inom,** adv. sisällä l. sisässä, siinä; — **-intill,** siihen asti l. saakka; — **invid,** sen luona l. tykönä l. vieressä, lähellä l. vieressä, lähellä sitä **-jemte,** adv. sen ohessa l. mua sivussa, myöskin, ynnä sen kanss **-med,** adv. sen l. niiden kanssa, niillä, siihen; — **-medels,** adv. keinoin l. neuvoin l. tavoin, sill kautta; — **-nere,** adv. siellä l. t l. tuossa alhaalla; — **-näst,** adv jäljestä l. jälkeen, siitä l. sitä läh siitä lähtein; — **-om,** adv. siitä, n — **-omkring,** adv. sen l. niiden pärillä l. ympärille l. ympäri; (*det stället*) niillä l. sillä paik seuduin, niille l. sille paikoin o. (*ungefär*) niillä l. niille l. sillä l paikoin, sen seudussa l. seutuu **-på,** adv. (*om rum*) sen päällä l. p siinä, siihen; (*om tid*) sitte l. s siitä, tuosta, sen jälkeen l. pe dagen d., päivää jälkeen; — **mastädes,** adv. siellä samassa kassa, samassa paikkaa l. paikas **-städes,** adv. siellä, siinä, sie siinä paikkaa l. paikassa; — **-till,** siihen, siksi, sitä varten, sen li — **-tills,** adv. siihen asti l. sa — **-under,** adv. sen l. siinä alla l. sinne alle; tuolla l. tuon alla; ne l. tuon alle; (*om antal. pris* l. siitä alemmaksi, sitä vähempi huokeampaan; (*om tid*) sill'-aikaa välin; — **-uppe,** adv. siellä l. ylhäällä; — **-uppifrån,** adv. sie tuolta ylhäältä; — **-uppå,** adv. *se* **på;** — **-ur,** adv. siitä, sieltä, t tuolta; — **-utaf,** adv. *se* **Deraf -uti,** adv. siinä, niissä, siihen, ni

— **-utifrån**, adv. sieltä l. tuolta ul-[illegible]; — **-utinnan**, adv. *se* **Deruti**; — **-utmed**, adv. siinä vieressä l. vierellä, [illegible] myöten; — **-utom**, adv. sen ul-[illegible]puolelle, ulkopuolelle sitä, sitä l. [illegible] ulommaksi; — **-utur**, adv. siitä, [illegible] tuosta, tuolta; — **-utöfver**, adv. [illegible] päällä l. päälle l. päällitse, sen [illegible] l. yllä l. ylle, siitä yli l. ylem-[illegible] l. päälle; — **-varande**, a. siellä [illegible] sikäläinen; — **-varo**, f. siellä-[illegible] under min d., siellä ollessani; — **-vid**, adv. siinä, siihen, sen si-[illegible]; sillensä, siksensä, sillänsä, si-[illegible]; — **-å**, adv. *se* **Derpå**; — **åt**, [illegible] siellä päin l. käsin, tuolla päin; [illegible] siihen, sitä; — **-öfver**, adv. sen [illegible], sen ylitse l. yli l. ylle, siitä [illegible], siitä; jemfr. **Derutöfver**.

[illegible]ngera, v. a. saattaa l. panna epä-[illegible]stykseen l. hämmennyksiin, häm-[illegible], häiritä (-tsen).

[illegible]rest, konj. jos, jos vaan.

[illegible]rivat, n. johtosana, johdannainen.

[illegible]rivation, f. johtaminen, johtaus.

[illegible]rivera, v. a. johtaa; d. sig, v. r. joh-[illegible] tulla, lähteä.

[illegible]rvisch, m. dervishi, turkkilaismunkki.

[illegible]sert, *se* **Dessert**.

[illegible]sertera, v. n. (*milit.*) karata (-kaan), [illegible] (-kenen), karata pois l. viholli-[illegible] puolelle.

[illegible]sertör, m. pakenija, karkulainen.

[illegible]sinfektion, f. puhdistus (taudista, tart-[illegible]sesta), raitistus.

[illegible]skriptiv, a. selittäväinen.

[illegible]smegräs, n. kiroraani; — **-ört**, f. tes-[illegible]myrtti.

[illegible]sorganisera, v. a. panna l. saattaa [illegible]styksestä l. järjestykseltä, hävit-[illegible] saattaa rappiolle l. hunnakolle.

[illegible]sperat, a. julmistunut, sydäntynyt; [illegible]ifva d., julmistua.

[illegible]spot, m. ylenvaltias, despootti.

[illegible]spotisk, a. ylenvaltiaallinen, ylenval-[illegible].

[illegible]spotism, m. ylenvaltiaisuus, ylenval-[illegible].

[illegible]ss, genet. af **den**, **det**, sen, hänen; [illegible]dan d., siitä asti, siitä alkaen; — **-[illegible]mellan**, adv. väliajoin l. -päiten, [illegible]miten; — **-förinnan**, adv. sitä en-[illegible] ennen sitä; — **-förutan**, adv. [illegible] sitä, paitsi sitä, sittekin; — **-[illegible]ikes**, adv. samoin, samate, samalla [illegible] niin myös; — **-medels**, adv. *se* **Dermedels**; — **-utom**, adv. paitsi sitä, ilman sitä, sen lisäksi, siihen l. sitte vielä.

Dess, adv. *se* **Desto**.

Desse, **dessa**, nämät l. nämä, nuo l. nuot.

Dessert, m. desertti, päällisruoka, jäliste, makiaiset (*pl.*).

Dest, a. *se* **Däst**.

Destillera, m. fl. *se* **Distillera**.

Destination, f. määräpaikka.

Destinera, v. a. määrätä, panna, määrätä meneväksi.

Desto, adv. sitä, sen; icke d. mindre, sittekin, kuitenkin.

Det, *se* **Den**; i d. han gick, mennessänsä, hänen mennessään; — **-samma**, neutr. af **Densamme**, *se* **Samme**.

Det, konj. että, jotta.

Datachement, n. erillis- l. osijoukko.

Detachera, v. a. lähettää l. määrätä erikseen l. erillensä.

Detalj, m. erityisyys, erihaara l. -osa l. -seikka, osa-asia l. -seikka; i d., perinpohjin, perijuurin, kaikin seikoin, osa osalta, seikka seikalta; pienoisuuksia l. erityisyyksiä myöten; — **-kännedom**, m. seikkaperäinen l. osaperäinen tieto.

Detaljera, v. a. selittää l. osottaa osaseikoin l. eri-osin l. seikkoja myöten l. perijuurin; d—d, seikka- l. osaperäinen, kaiken-seikkainen, perinpohjainen.

Determinera, v. a. rajoittaa, määrätä.

Detonera, v. n. (*kem.*) rämähtää, pamahtaa, räiskähtää; (*i musik*) hairahtaa nuotista l. nuotilta, laulaa väärin.

Detronisera, v. a. syöstä l. eroittaa vallasta, panna vallalta l. valta-istuimelta.

Detta, neutr. af **Denne**; före d. (*f. d.*) general, entinen (*ent.*) l. sitä ennen ollut kenraali.

Devis, f. deviisi, päällekirjoitus; aatelma, lauselma.

Dexel, m. vannekirves.

Di l. **Dia**, v. a. o. n. imeä; gifva di, imettää; — **-barn**, n. nisä- l. rintalapsi, imevä lapsi, imeväinen; — **-broder**, m. rinta- l. nisä-veli; — **-gifning**, f. imettäminen, imetys; — **-gris**, m. imevä porsas; (*fig.*) piimäsuu, maitoparta; — **-horn**, n. tila, maito- l. imusarvi; — **-kalf**, m. maitovasikka, imevä vasikka; — **-lam**, n. maitovuona, imevä karitsa; — **-syster**, f. nisä- l. rintasisar.

Diadelphia, f. (*bot.*) diadelfia, kaksikuntaiset.
Diadem, n. diademi, kruunuripa; (*hårprydnad*) otsaripa.
Diagnos, f. (*med.*) diagnoosi, taudintunnus.
Diagnostik, f. (*med.*) diagnostiikka, taudintunnus-oppi.
Diagnostisk, a. taudintunnuksinen.
Diagonal, f. (*mat.*) kulmistaja, kulmaviiva.
Diakonissa, f. diakonitar, naispalvelija.
Diakonus, m. diakoni, tiakka, apupappi.
Diakustik, f. (*fys.*) diakustiikka, äänen kulku-oppi.
Dialekt, m. kielimurre, murre (-rteen).
Dialektik, f. dialektiikka, ajatusjohdonoppi; perustelma- l. ajatustaito, ajuviisaus.
Dialektiker, m. dialektikus, ajatustaitaja, aju- l. puheviisas.
Dialektisk, a. dialektillinen, ajatustaitoinen, ajuviisas, viisasteleva.
Dialog, m. dialogi, kahdenpuhe.
Diamant, m. timantti; af d., timanttinen, timantti-, timantista; — **-artad,** a. timanttimainen; — **-nål,** f. timanttineula.
Diameter, f. (*mat.*) halkaisija, keskiötäjä, poikki- l. läpimitta; — **-klafve,** m. kaulain.
Diametral, a. keskiöllinen, poikkimittallinen, halkikohtainen.
Diametralt, adv. keskikohtaisesti l. -kohtaan, halkisuoraan; d. motsatt, halkisuoraan vastakkainen, halkivastakkainen.
Diandria, f. (*bot.*) kaksiheteiset, diandria.
Diaphor, f. diafoori, sanakerto.
Diaphragma, n. (*anat.*) sydän- l. välikalvo.
Diarium, n. päiväkirja, diario.
Diarrhé, f. ulkotauti, vatsuri, kuratti, vetelä; hafva d., olla vetelällä l. vatsurilla.
Diatonisk, a. (*i musik*) diatoninen, läpiääninen.
Diatrib, m. pistopuhe, komppasana, solvennus.
Dibbling, m. pisto-istutus.
Dichroit, m. (*mineral.*) dikroiitti, kuultokivi (-en).
Dickel, m. tikkeli, kuorisavi (-en).
Didaktik, f. didaktiikka, opetusoppi.
Didaktisk, a. didaktillinen, opetusopillinen.
Didynamia, f. (*bot.*) didynamia, ka valtiaat.
Diende, n. imeminen, imettäminen.
Dieresis, f. kahtausmerkki.
Diet, f. ravintojärjestys, elin- l. ravi tapa, ruokavalio.
Dietetik, f. dietetiikka, terveysoppi.
Dietetisk, a. dieteetillinen, terveysl dollinen.
Differens, f. eroitus, väli.
Differential, f. (*mat.*) differentiaali, m teisluku; — **-kalkyl,** m. — **-räkn** f. differentiaali- l. todenvaiheis-la muutteislukuin lasku.
Differera, v. a. lykätä toistaiseksi; v. n. olla erilainen, erota.
Diffraktion, f. (*fys.*); ljusstrålar d., valosäteitten murteuminen l. po murto.
Diftong, m. diftongi, kaksoisääntiö; gentlig d., jälkivoittoinen k.; egentlig d., esivoittoinen k.
Diger, a. iso ja paksu, paksu; — **den,** m. hirmukuolema.
Digerera, v. a. (*kem.*) uuttaa; (*fa* sulattaa, huvettaa.
Digestion, f. uutto, uuttaminen; ru sulaminen l. huvettaminen.
Digestiv, a. sulattava, sulatus-, hu tava.
Digna, v. n. nääntyä, vaipua, uup (*fig.*) menehtyä, nääntyä, rauveta (-ke vara d — d, olla näännyksissä l. vuksissa.
Dignande, n. nääntyminen, vaipumi nääntymys, uupumus.
Dignitet, f. digniteetti, arvokerta.
Dignitär, m. ylimys, vallikko.
Digression, f. poikkeus, poikkeema.
Digynia, f. (*bot.*) digynia, kaksi-em
Dika, v. a. o. n. ojittaa, ojata, kaivaa
Dikare, m. ojuri, ojankaivaja.
Dike, n. oja, (*litet*) ojanne, oja täckt d., sala-oja; — **-sskopa,** f. koura; — **-sstöt,** m. ojapetkel.
Dikning, f. ojitus, ojankaivuu.
Dikotyledon, m. (*bot.*) kaksisirkkai
Dikt, f. runo, runoelma, (*diktkonst*) nous; (*osanning*) sepustus, juoru — **-konst,** f. runotaide, runous.
Dikt, adv. (*sjöt.*); segla d. till den, purjehtia liki tuulta.
Dikta, v. a. runoilla, sepitä (-tsen); panna omiansa, sepustella, jututa tuan), juoruta.
Dikta, v. a. (*med dref*) tilkittää, tu riviä.

Diktal, m. tihtaali, paaluryhmä.
Diktamen, m. edellä-sanomus, esisanonta, saneleminen.
Diktan, f.; d. och traktan, hyöriminen ja pyöriminen.
Diktande, n. runoileminen, sepitys; tilkittäminen.
Diktare, m. runoilija, lauluseppä; sepustaja, loruseppä.
Diktator, m. diktaatori, ylivaltias.
Diktatorisk, a. diktaatorillinen, ylivaltainen; (*fig.*) valtiaallinen, pakonkäskevä.
Diktatur, f. diktaatorinvirka, ylivaltiaansija l. -virka.
Diktera, v. a. sanoa l. puhua edeltä, esisanoa, sanella; (*fig.*) määrätä; kehottaa.
Diktion, f. lause- l. kirjoitustapa.
Diktionär, m. sanakirja.
Dilemma, n. dilemma, epäjohtaus; välipala, välihanka.
Dilettant, m. taitolainen, taiteen-alottelija.
Diligens, m. diligenssi, kyytivaunu.
Dill, f. tilli; — **-kött**, n. tilliliha.
Diluvial, a. vedenpaisumuksen-aikainen; — **-bildning**, f. (*geol.*) vedenpaisumusmuodostuma.
Diluvium, n. vedenpaisumus.
Dimbild, — **-figur**, m. tumme- l. -sumukuva; — **-höljd**, a. sumupeitteinen.
Dimension, f. mittaisuus, laajuus, mitta, koko.
Diminutiv, n. (*gram.*) vähennys-sana; — a. vähentävä, vähennyttävä.
Dimission, f. päästö, ero, ulospäästö; — **-sbetyg**, n. päästötodistus.
Dimittera, v. a. päästää pois l. ulos, erottaa.
Dimma, f. sumu, usma, kaasu.
Dimmig, a. sumuinen, usmainen, umea, kaasuinen; (*fig.*) samea, sumea, tumma, tumakka; blifva d., sumuta, sumuilla, sumustua.
Dimorfism, m. dimorfisuus, kaksimuotoisuus.
Dimpa, v. n. muksahtaa, jupsahtaa, rojahtaa, löksähtää, nulpahtaa, tupsahtaa, kiekahtaa.
Din, (n. Ditt), pron. sinun, -si l. -s; d. skalk, sinä koiransilmä, koiransilmä [illegible]; de d—a, omaisesi.
Diné, m. päivällinen, lounainen.
Dinera, v. n. syödä päivällistä, lounailla.
Dingla, v. n. roikkua, heilua, lerkkua.
Dinecia, f. (*bot.*) kaksikotiset.
Diopter, m. diopteri, tähtäin, tirkistin; — **-lineal**, m. tähysviivain, diopterilinjain.
Dioptrik, f. dioptriikka, valomurron-oppi.
Diorama, m. dioraama, läpikatsottava.
Diorit, m. dioriitti, vihrekivi (-en).
Diplom, n. diploomi, arvokirja, kirja; — **-adel**, m. kirja-aatelisto.
Diplomat, m. diplomaatti, valta- l. hallitusvälittäjä; lähetti- l. valtioviisas; (*fig.*) valtaviisas.
Diplomati, f. diplomatia, hallitusvälintö, valtavälin-tieto, lähettitaito.
Diplomatisk, a. diplomaatillinen, valtavälinen, lähetillinen; d—a korpsen, lähettiläskunta; (*fig.*) valta- l. periviisas.
Direkt, a. suoranainen, suora, suorakohtainen, välitön.
Direkte, adv. suorastansa, suoraan, kohtipäisesti, oikopäätä.
Direktion, f. johtokunta; johdatus, hoito; (*kosa*) suunta, kohta.
Direktor, m. tirehtori, johtaja.
Direktris, f. tirehtinna, johtajatar.
Direktör, m. tirehtööri, johtaja.
Dirigera, v. a. johtaa, ohjata, johdattaa.
Discipel, m. oppilas, oppilainen, koululainen.
Disciplin, f. kurin- l. kunnonpito; kuri, järjestys, kunto; (*vetenskap*) oppi, tiede; — **-skommission**, f. kurinpidontoimikunta.
Disciplinarisk, a. kurinpidollinen, kuria koskeva.
Disciplinera, v. a. totuttaa kuriin, kunnostuttaa.
Discus, m. kiekka.
Disgrace, f. *se* **Onåd** o. **Ogunst**.
Disharmoni, f. epäsointu l. -tajous; (*fig.*) epäsopu, eripuraisuus.
Disharmoniera, v. a. olla epäsoinnussa, epäsointua, epätajouta.
Disharmonisk, a. epäsointuinen, epäsopuinen.
Disig, a. (*sjöt.*) utuinen, sumuinen.
Disjunktiv, a. (*gram.*) erittävä.
Disk, m. tiski, pöydänne (-nteen), kauppapöytä; (*bot.*) kehrä; d—ar, pl. peseet, solkut; — **-kärl**, n. likainen astia, pese-astia; — **-lik**, a. (*bot.*) kehrämäinen; — **-trasa**, f. pesinriepu; — **-vatten**, n. astia- l. solkkuvesi.
Diska, v. a. solkuttaa, pestä, huuhtoa, viruttaa, pestä astioita, tiskata.
Diskant, m. diskantti, kimein ääni; — **-röst**, f. diskantti-ääni, kimakka ääni.
Diskont, m. diskontto, poisotto, vähen-

nys; — **-bank**, m. diskontto- l. veksseli- l. vaihtopankki; — **-lån**, o. diskonttolaina.

Diskontera, v. a. diskontteerata.

Diskontör, m. diskontteeraja.

Diskreditera, v. a. hävittää luottamus, tehdä l. saattaa epäluotettavaksi.

Diskret, a. (*geom.*); d. storhet, erikäinen suuruus.

Diskurera, v. n. pakinoita, puhella.

Diskurs, m. puheleminen, pakina.

Diskussion, f. keskustelu, neuvoittelu.

Diskutera, v. a. keskustella, tutkistella, neuvoitella, mietiskellä.

Dislokation, f. sijoitus, sijoittaminen, asetuttaminen.

Disparat, a. erilaatuinen; (*stridig*) ristikohtainen.

Dispasch, f. dispaassi, haaksirikon korvauslasku.

Dispaschör, m. dispasööri, merivahingon-laskija, haaksirikon korvaus-laskumies.

Dispens, f. dispenssi, erisvapaus, vapautus.

Dispensera, v. a. antaa erilupa, erilupauttaa.

Disponent, m. isännöitsijä, pitäjä, haltijamies.

Disponera, v. a. isännöitä, olla isäntänä, käyttää, hallita (-tsen), määrätä; (*göra hugad*) halustuttaa, mielistyttää; d — d, halukas, halustunut, mielas, mieluinen; illa d—d, pahalla tuulella, huonoissa roveissa; d—d för slag (*med.*), halvaukseen viettyvä l. taipuva.

Disponibel, a. käyttövarainen, joutilas, liikenevä, vallinnan-alainen.

Disposition, f. (*förfogande*) isännyys, käyttö- l. nautintavalta; till d., alttiiksi, nautittavaksi, käytettäväksi; (*anordning*) toimijoho, määräys, säätäminen; (*af ämne*) asettelu, järjestely; (*anlag*) olotila, luonto, taipumus, mieliala; (*kameral.*) rahavara-määräys; — **-medel**, n. pl. käyttövarat; — **-rätt**, m. käytäntö- l. isännuusvalta.

Disproportion, f. epäsuhta l. -suhtaisuus.

Disput, Dispyt, f. väitös, jankka, sananväänne l. -käänne.

Disputation, f. väittely; väitöskirja, väitelmä.

Disputera, v. n. väitellä, taistella, kiistellä.

Diss, m. nisä, nänni.

Dissa, v. a. o. n. *se* **Dia.**

Dissekera, v. a. leikellä, leikkaella.

Dissenters, m. pl. eriuskolaiset.

Dissenterlag, m. eriuskolais-laki.

Dissertation, f. tutkistelma, oppi joitus.

Dissident, m. lahkouskolainen, lah lainen.

Dissonans, f. epä-ääni syys l. -ääni, ri ääni, sekasointu.

Distans, f. väli, matka, välimatka.

Distichon, n. distikko, parisvärsy.

Distillat, n. (*kem.*) tislaama, suodati

Distillera, v. a. tislata, suodattaa, jd suttaa.

Distillerapparat, m. tislauskone. t rakennus; — **-verk**, n. tislaus- l. s datuslaitos.

Distingvera, v. a. eroittaa, merkitä.

Distinkt, a. eroitettu, selkeä, selvä.

Distinktion, f. eroitus, aateselitys.

Distrahera, v. a. (*störa*) häiritä (-ta hämmentää, sekoittaa; (*förströ*) vittaa.

Distrait, a. *se* **Tankspridd.**

Distraktion, f. *se* **Tankspriddhet; F ströelse.**

Distribuera, v. a. jaella (-kelen), tasaa

Distribution, f. jakeleminen, tasaele nen.

Distrikt, n. piirikunta, piiri, alue; **-schef**, m. piirikunnan-päällikkö; **-singeniör**, n. piirikunta-insinööri.

Dit, adv. sinne, (*med påpekning*) tu ne; — **-hörande**, a. siihen kuulu sitä koskeva; — **-intills**, adv. *se* I tills; — **-komst**, f. sinnetulo; — **-t** adv. sinne l. tuonne asti I. saak — **-tills**, adv. siihen asti l. saak **-väg**, m. menomatka; — **-åt**, a sinne l. tuonne päin l. käsin, sitä tuota kohti; något d., jotakin sell ta; — **-över**, adv. sille l. tu puolelle, sinne l. tuonne ylitse.

Dithyramb, m. dityrambi, innosru

Dito, a. sama, samoin.

Ditt och datt, niitä näitä, sitä ja ti tuota taata.

Diva, f. diiva, tenhetär.

Divan, m. divaani, sulttanin neuvos (*sofa*) divaani, patjakko.

Divergens, f. viivain l. säteitten haja tuminen; (*fig.*) erimielisyys.

Divergera, v. n. hajautua, hajaantu

Diverse, a. kaikenlaista l. -moista. kalaista; — **-bod**, m. kalupuoti; **-handel**, m. diversi- l. seka- l. k kauppa.

Divertera, v. a. poikkeuttaa, haarautt

riedä haaraan l. hairaan, hairauttaa, syrjäyttää; (*roa*) huvittaa.

Divertissement, n. huvittelu, huvitelma, huvitus.

Dividend, m. jaettava; (*lott*) osuus, osinko, saama- l. jako-osa.

Dividera, v. a. jakaa.

Divination, f. ennustaito, ennustus, aavistus.

Divis, m. (*boktr.*) sideviiva.

Division, f. jako- l. jakama-lasku; (*afdelning*) divisioona, osasto; — **-schef**, m. divisioonanpäällikkö; — **-stecken**, m. jako- l. jakolasku-merkki.

Divisor, m. jakaja; (*boktr.*) pidäke.

Djefladyrkare, m. perkeleenpalvelija.

Djeflig, a. saatanallinen, perkeleellinen, pirullinen, saatanan, perkeleen, pirun.

Djefvul, m. perkele, saatana, piru; — **-saföda**, f. perkeleen l. saatanan sikiö; — **-styg**, n. *se* **Djefvulskap**.

Djefvulsk, a. saatanallinen, perkeleellinen, pirullinen.

Djefvulskap, n.; der är något d., siellä on jotakin perkelettä l. pirullista l. pannahista.

Djekel, m. saakeli, pentele, pannahinen.

Djekne, m. teini.

Djerf, a. rohkea, uskalijas.

Djerfhet, f. rohkeus, uskalijaisuus.

Djerft, adv. rohkeasti, uskalijaasti.

Djerfvas, v. d. uskaltaa, rohjeta (-hkeen l. -hkean), juljeta (-kenen l. -kean).

Djup, a. syvä; paksu; synkkä, synkeä, raskas, sikeä; d. snö, paksu lumi; d. skog, synkkä l. synkeä metsä; d. sömn, sikeä l. raskas uni; (*djupsinnig*) syvä, syvällinen, pohjallinen; — **-blå**, a. *se* **Mörkblå**; — **-gående**, a. syvälle menevä, syvältä l. syvässä käyvä, syväkulkuinen, syvältävä; — **-liggande**, a. syvässä l. syvällä oleva, syvä; — **-liggning**, f. (*sjöt.*) syvällys, syvyyskulku; — **-plog**, m. jankko-, pohja-aura; — **-sinnig**, a. syvällinen, pohjallinen, syvämielinen, tarkkapäinen; — **-sinnighet**, f. syvällisyys, syvämielisyys; — **-sinnigt**, adv. syvällisesti, mielen syvyydellä; — **-tänkt**, a. syvämietteinen, syvältä l. syvään ajateltu.

Djup, n. syvyys o. s. v., jmfr **Djup**, a.; (*ställe*) syväri, hauta, pohja.

Djuphet, f. syvyys m. m., *se* **Djup**, a.

Djuplek, m. syvyys, paksuus o. s. v., syvyysmitta.

Djupt, adv. syvässä, syvään, syvällä, syvältä, syvälle, syvästi; såra d., haavoittaa l. pahoittaa syvältä; sofva d., nukkua sikeästi.

Djur, n. eläin (-men), elävä; (*smådjur*) eläväinen, itikka; — **-artad**, a. eläimentapainen; — **-beskrifning**, f. eläinkertomus, eläinten selitys; — **-dyrkan**, f. eläinten palvelus; — **-fång**, otuksen (*villebråd*) pyynti; — **-fångst**, f. eläinsaalis; eläinsaanti, otustelu; — **-fäktning**, f. eläin- l. petotappelu; — **-fänge**, n. eläimen- l. otuksen-pyynti l. -pyytö; — **-gård**, m. eläintarha; — **-gödsel**, m. eläimenlanta; — **-kretsen**, m. eläinrata; — **-lif**, n. eläimen- l. eläin-elo; — **-lik**, a. eläimenmuotoinen l. -tapainen, elävämäinen; — **-läkare**, m. eläinten- l. eläinlääkäri; — **-rike**, n. eläinkunta, eläinten valtakunta; — **-själ**, f. eläinhenki l. -sielu; — **-stycke**, n. eläinkuvaus l. -taulu; — **-vaktare**, m. eläinten- l. eläinvartija; — **-växt**, f. (*nat. hist.*) eläinkasvi; — **-ämne**, n. (*kem.*) eliö- l. eläinaine.

Djurisk, a. eläimellinen, pedollinen, eläimentapainen, eläimen; (*fig.*) raadollinen, lihallinen.

Djuriskhet, f. eläimellisyys, eläimentapaisuus; raadollisuus, lihallisuus.

Djuriskt, adv. eläimen tavalla l. tapaan; raadollisesti.

Dobbel, n. korttimässäys, kortinlyönti, mässäys.

Dobbla, v. n. mässätä, lyödä l. pelata korttia.

Docens, **Docent**, m, dosentti, opettaja.

Docera, v. a. olla dosenttina, opettaa; (*fig.*) opettaen puhua, opetustella.

Dock, konj. kuitenkin, kumminkin, toki.

Docka, f. nukke, vauva; (*på svarfstol*) pylväs, pölkky; (*silke*) tokka, vyhtinen, vihko; (*lin*) sormaus; (*för skepp*) tokka, laivatelakka.

Dockkram, n. nukkekama; — **-skåp**, n. nukkekaappi.

Dodekaeder, m. (*mat.*) kakstoistasärmikäs, dodekäederi.

Dodekagynia, f. (*bot.*) dodekagynia, kakstoist-emiset (*pl.*)

Dodekandria, f. (*bot.*) dodekandria, kaksitoista-heteiset (*pl.*)

Dodra, f. suoruoho.

Dof, a. (*om luften*) vari, helteinen, tukahuttava; (*om ljud*) tohuinen, tohiseva, kumiseva, kumajava, sekava; d—t ljud, tohina, kumina, kumu,

tohu; — **-hetta**, f. helle (-lteen), tukkohelle.
Doffel, m. dohveli.
Dofhjort, m. metsipeura.
Doft, adv. tohuisesti, tohulla, kumeasti, kumisten.
Doft, n. o. m. (*stoft*) tuoksu, tohu, pöly; f. (*lukt*) lemu, tuoksu, haju.
Dofta, v. n. tuoksuta, lemuta, hajuta, hajahtaa, hajuilla.
Doge, m. dogi.
Dogg, m. doggi, verikoira.
Dogm, m. dogma, uskonsääntö.
Dogmatik, f. dogmatiikka, uskontiede, uskonsääntö-oppi.
Dogmatisk, a. dogmatillinen, uskosääntöinen.
Dok, n. linnikko, huntu, hippi.
Doktor, m. tohtori; — **-sgrad**, m. tohtorinarvo; — **-spromotion**, f. tohtorinvihkiäiset (*pl.*); — **-svärdighet**, f. tohtorinarvo.
Doktorera, v. n. tohtoristaa; — v. a. tohtaroita.
Doktorinna, f. tohtorinrouva, tohtorinna.
Doktrin, f. oppi, opetusjärjestö.
Dokument, n. kirja, asiapaperi l. -kirja.
Dokumentera, v. a. varustaa asiakirjoilla l. todistuksilla, todistuttaa.
Dold, a. salainen, salattu.
Dolk, m. tikari, väkipuukko; — **-styng**, n. tikarinhaava l. -pisto.
Dolman, m. tolma, sopa, husaarinjakku.
Dolsk, n. (*lömsk*) luihu, salavihainen; (*trög*) kankea, hidas.
Dolska, Dolskhet, f. luihuus, salavihaisuus, hitaus.
Dom, m. tuomio; — **-bok**, f. tuomiokirja; — **-brott**, n. tuomionrikko l. -rikkominen; — **-edag**, m. tuomiopäivä; — **-fäst**, a. tuomionvakaa; — **-fästa**, v. a. tuomiolla vahvistaa, tuomioittaa; — **-för**, a. tuomionvoipa; — **-hafvande**, m. tuomari; — **-lösen**, f. tuomionlunastus; — **-qval**, n. tuomionmoite l. -laite; — **-saga**, f. tuomiokunta, tuomarinpiiri; — **-skäl**, n. tuomionperuste; — **-slut**, n. tuomiopäätös; — **-srätt**, m. tuomio-oikeus l. -valta; — **-stol**, m. — **-säte**, n. tuomio-istuin; oikeudesto, oikeuskunta, oikeus; — **-villa**, f. tuomiovirhe.
Domare, m. tuomari; — **-boken**, f. tuomareinkirja; — **-magt**, f. tuomio- l. tuomarinvalta; — **-säte**, n. tuomarinistuin.
Dome (dåm), m. tuomiokirkko; (*hv*
kuputorni, kupu.
Domestik, m. o. f. palkollinen, palvel
Domherre, m. tuomioherra; (*fogel*)
napulmunen; — **-kapitel**, n. tuom
kapituli; — **-kyrka**, f. tuomiokirk
— **-kyrkosysslоman**, m. tuomiol
kon-toimitsija; — **-prost**, m. tuom
provasti.
Dominera, v. n. vallita (-tsen); — v.
vallata (-ltaan); (*fig.*) detta hus d
hela staden, tämä huoneus koh
yli koko kaupungin.
Dominikanerorden, m. dominikonm
kisto.
Domino, m. domino, kauhtana; d. sp
dumino- l. nappulapeli.
Domkraft, f. vipuruuvi, väkivipu.
Domna, v. n. puutua, kuoleutua, kuo
turtua; vara d—d, olla puuduksi
l. turruksissa l. turtana.
Domning, f. puutumus, turteumus, p
tuminen; i d., puuduksissa, turr
sissa, kuolluksissa.
Domän, m. valtatilus l. -kartano.
Don, n. (*helst i plur.*) kalut, värkit, n
vot, lekkeet.
Dona, f. (*jäg.*) lahto, paula, sadin
men), ansa.
Donation, f. lahjoitus; lahjoitusmaa:
-sbondo, m. lahjoitustilallinen; —
gods, n. lahjoitusmaa; — **-shemm**
n. lahjoitustila l. -talo.
Donera, v. a. lahjoittaa.
Donlägig, a. (*bergsbr.*) kalteva, kalt
loiva.
Dop, n. kaste, kastaminen, ristimin
föra till d—et, viedä ristille l. k
teelle; — **-attets**, m. — **-betyg**,
-bevis, n. kaste- l. ristimätodist
ristikirja; — **-bok**, f. kaste- l. ristin
kirja; — **-bäcken**, — **-fat**, n. — **-fu**
m. ristin- l. kastemalja; — **-namn**,
ristimä- l. ristintänimi; — **-sedel**,
se **Dopattest**, — **-skål**, f. *se* D
bäcken; — **-vatten**, n. ristin- l. k
tevesi; — **-vittne**, n. kummi.
Doppa, v. a. kastaa, pistää.
Dopping, m. uiku, korri.
Doppning, f. kastanta, kastaminen.
Doppsko, m. kenkäin, suovero, hokk
Dorisk, a. dorilainen, dorilais-.
Dorn, m. kara.
Dos, m. *se* **Dosis**.
Dosa, f. tuosa, rasia.
Dosis, m. määrä, annos, satsi.

Dossera, v. n. viettää, kaltaa, kallistua, [illegible]

Dotera, v. a. varustaa lahjoilla, määrä[illegible] lahjoja.

Dotter, f. tytär; — **-barn**, n. tyttären [illegible]: — **-dotter**, f. tyttären tytär; — **-son**, m. tyttären poika.

Dotterlig, a. tyttärellinen, tyttären.

Dra, *se* **Draga**.

Drabant, m. henkivartija; seurustaja, [illegible]alainen; (*astr.*) kuu, saattolainen.

Drabba, v. a. kohdata, tavata (-paan); — v. n. tapella, otella.

Drabbning, f. ottelu, tappelu.

Drachma, f. drakma.

Draf, m. rapa, rupa, sakka.

Drafvel, n. loru, juoru, roskapuhe, roska.

Drag, m. veto, vetämä; i ett d., ker[illegible], kerrallaan, yhdessä vedossa, [illegible]dellä siemauksella l. henkäyksellä; [illegible]d—et, tuossa paikkaa, paikalla; (*treck*) vetämä, viiva, piirre; (*luftdrag*) [illegible] onge, veto, uho; (*karakters-drag*) teko, työ, osotus, esimerkki; (*fiskdrag*) uistin; — **-band**, n. kure[illegible]; — **-fri**, a. vetämätön, höngä[illegible] tuulenhuokumaton; — **-full**, a. [illegible]enhuokoinen, hönkäinen, viimai[illegible]; — **-hål**, n. hormu, huokoreikä, [illegible]läpi; (*i tak för rök*) reppänä, la[illegible]; — **-häst**, m. vetohevonen; — **-jord**, f. kuohu-, kohomaa; — **-kista**, f. laatikkokirstu, laatikosto; — **-kraft**, f. veto- l. vedinvoima; — **-kärra**, f. käsi- l. vetorattaat; — **-lina**, f. lämpsä, vetonuora, pesti; (*å [illegible]*) jukko, sepakko; — **-lucka**, f. [illegible]lukku; (*för rök*) reppänä, lake[illegible]; — **-låda**, f. laatikka, laatikko; **-medel**, n. (*med.*) veto- l. vedinaine, [illegible]; — **-oxe**, m. veto- l. työhär[illegible]; — **-rem**, f. vetohihna, sepakko, [illegible]; — **-rep**, n. vetonuora, jukko, [illegible]; — **-ring**, m. veto- l. jukkoren[illegible]; — **-rör**, n. huoko- l. henkitor[illegible]; — **-sjuka**, f. vetotauti; — **-stropp**, [illegible] helppohihna; — **-stång**, f. veto[illegible]; — **-ås**, m. ojas (-ksen), veto[illegible].

Draga, v. a. vetää, (*ofta och smått*) ve[illegible], (*lätt och hastigt*) vetäistä, ve[illegible]; (*rycka till sig*) vedältää, sival[illegible], d. (*slipa*) en knif, hioa veistä; [illegible] lott, heittää arpaa; d. vexel, aset[illegible] ulosantaa l. antaa vekseli; d. om[illegible], pitää huolta; d. i betänkan[illegible] arvella, epäillä, varoilla; d. ut på tiden, aikaella, hidastella, viivytellä, pitkittää aikaa; (*inrymma*) vetää, mahtua (jhnkin); (*erfordra*) vetää, viedä; — n. matkata, kulkea, vaeltaa; drag åt fanders, mene hiiteen l. helkkariin; (*om luften i rum*) vetää, uhoa, uhostaa, käy uho l. hönkä; d. efter andan, haukkoa henkeänsä; d. på munnen, vetää suutansa hymyyn l. vihuun l. nauruun; d. sig, v. r. vetäytyä, vetyä; d. sig igenom, päästä l. tunkeutua lävitse; gå och d. sig, käydä vetelehtiä l. vetelehtää; ligga och d. sig, lamoa, virua, oikoa; uret drar sig, kello jää l. jättää jälkeen; d—s, v. d. taistella, otella, kärsiä.

Dragande, n. vetäminen; — a. vetävä, vetoinen, hönkäinen; på d. kall och embetets vägnar, vaikuttavan toimen ja viran puolesta.

Dragare, m. vetäjä, vetomies; (*djur*) vetoeläin, juhta.

Dragg, m. harkki, naara.

Dragga, v. n. naarata, harkkia.

Dragig, a. *se* **Dragfull**.

Dragning, f. veto, vede, vedäntö, vetämys; hiominen o. s. v. *se* under **Draga**; — **-skraft**, f. vetovoima, vedinmahti.

Dragon, m. rakuuua.

Drainera, v. a. salaojittaa.

Drake, m. lohikäärme; (*pappersdrake*) (paperi) leja.

Drakonisk, a. drakonillinen, kovin ankara.

Dram, m. draama, näytelmä.

Dramatik, f. draamatikka, näytelmätaide.

Dramatisera, v. a. draamallisentaa, näytelmöitä, tehdä näytelmäksi.

Dramatisk, a. draamallinen, näytelmällinen, näytelmäis-, näytelmä-.

Dramaturg, m. draamuturgi, näytelmäntekijä, näytelmöitsijä.

Dramaturgi, f. draamaturgia, näytelmänteko, näytelmöitsemys.

Drank, m. rankki, rapa.

Drapera, v. a. poimuitella, poimuta, vaatehtia, väikittää.

Draperi, n. poimuitelma, poimunne.

Drastisk, a. (*med.*) pikamahtinen, pikavoipa.

Drasut, m. julku, jolkkari; ryökäle.

Dref, n. (*mek.*) hampio, hammastin; (*vid vargskall*) ajo, ajovuoro; (*af tåg*) tuke, täpe; — **-yxa**, f. tilkin.

Drefva, v. a. *se* **Dikta** (*med dref*).

Dregel, m. kuola, kina.
Dregla, v. n. kuolata; d. ned, kuolastaa, kuolata.
Dreglare, m. kuolasuu, kuolaaja.
Dreglig, a. kuolainen, kinainen.
Dreja, v. a. reijata, vääntää, kääntää, kiertää.
Drejrock, m. (*tekn.*) väänti- l. rukkiratas.
Dressera, v. a. taivuttaa, totuttaa, opettaa.
Dressering, f. taivutus, totutus.
Dretsel, m. *se* **Drätsel**.
Drick, m. juoma, siemaus, ryyppy; — **-offer**, n. juomauhri; — **-sglas**, n. juomalasi; — **-spenningar**, m. pl. juomaraha; — **-svatten**, n. juomavesi.
Dricka, v. a. juoda, juoksella; d. ngn till, ens skål, juoda jonkun muistoksi l. maljaa, saastaa; gifva d., juottaa, antaa juoda.
Dricka, n. juoma, juotava.
Drickande, n. juominen, juonti.
Dryckare, m. juoja; juomari.
Drickbar, a. juotava, juoda l. juotavaksi kelpaava.
Dryckning, f. juonti, juominen.
Dricksle, n. juomas, juomakset.
Drifbänk, m. taimetto, kasvu- l. taimil. istukaslava; — **-fjäder**, m. ponnistin, potkasin; (*fig.*) yllyke, kehotin, ponnike; — **-hjul**, n. hammas- l. käytinratas; — **-hus**, n. kasvin- l. hyötöhuone, ansari; — **-is**, m. kulku- l. ajojää; — **-jern**, n. tilkitin; — **-kraft**, f. käytin- l. liikevoima; — **-nöt**, n. kulkuelukka, karkuraavas; — **-sand**, m. ajohiekka l. -hieta, santaryöppy; — **-snö**, m. *se* **Yrsnö**; — **-ugn**, m. puhdistus- l. ajamus-uuni; — **-ved**, m. vesiajo-puu; — **-verk**, n. ratas- l. käytinlaitos.
Drifning, f. ajo, ajelu, ajanta; (*metallers*) taonta, hakkaus; (*skeppsb.*) tilkitys.
Drift, f. (*drifvande*) käyttäminen; (*fartygs*) ajo, tuuli- l. vesiajo; (*boskaps*) lauma; (*böjelse*) vietti, aisto, valtimus; (*driftighet*) toimi (-en), vireys, uutteruus; — **-fä**, n. *se* **Drifnöt**; — **-kuku**, m. pilkkapuu.
Driftig, a. vireä, toimelijas, toimellinen.
Driftighet, f. vireys, toimelijaisuus.
Driftigt, adv. vireästi, vireydellä, toimelijaasti, toimellisesti.
Drifva, v. a. ajaa, ajella; d. gäck l. d. med ngn, tehdä pilkkaa jkusta, pilkata l. ivata jkuta; (*sätta i rörelse*) panna liikkeelle, liikuttaa, käyttä vääntää, viedä; (*utöfva*) pitää, teh toimittaa, käydä; (*förmå*) yllytt ajaa, saattaa, kiihottaa, pakott d. på, ukittaa, kehottaa, kiiruht (*utsträcka*) tehdä l. laskea liikaisi, en tää, ylentää; d. upp priset, yl tää l. nostaa l. korottaa hintaa; knoppar, puhjeta, puhkeilla, tel umppuja; d. brodd, orastaa, tel l. hyötää orasta; (*d. metaller*) tak takoa ulos; — v. n. ajelehtaa, aje ajaantua, kuljeksia, olla tuuli- l. v ajolla; snön d—er, lumi juokse kinostaa; (*gå sysslolös*) vetelehtiä, k jeksia, leruilla.
Drifva, f. nietos, kinos, kulve.
Drifvande, n. ajaminon, ajo, ajelu; k täntö, pidäntö, pito; ajelehtamin ajauminen, kuljeksiminen; — a. aja pakottava; d. medel (*med.*), ulos va l. pakottava aine; d. jord, j duttava l. hyötäävä l. kasvulle aj maa.
Drifven, a.; drifvet arbete, ulosta tu teos.
Drill, m. (*borr*) kierutin, vintilä; (*åkern*) vaonharja; (*i musik*) liiru, l tys; — **-borr**, m. kierutin, vintilä; **-harf**, n. harjaäes; — **-plog**, m. h ja-, multa-aura; — **-snäppa**, f. till vihka, rantaraukka l. -tilleri; — v. a. kylvää hajalle; — **-vält**, m. h jajyrä.
Drilla, v. a. nävertää, vääntää; (*i lera*) kievoitella, mutkitella; — v. (*i sång*) liritellä, liirutella.
Drillning, f. (*borrning*) nävertämin kieruttaminen, vintilöiminen; (*i m sik*) liritys, liirutus, tilleröitys.
Drinkare, m. juomari, juoja, juoppo.
Drista, v. n. **Drista sig**, v. r. uskali rohjeta (-kenen l. -hkean), tohtia.
Dristeligen, adv. rohkeasti, rohkeude uskalijaasti.
Dristig, a. rohkea, reipas, uskalijas.
Dristighet, f. rohkeus, uskalijaisuus.
Dristigt, adv. rohkeasti, uskalijaasti, re paasti.
Drog, m. rohdos, rohtoaine.
Drogist, rohtoainetten-kauppias, rohd kauppias.
Dromedar, m. dromedari.
Dropp, n. tippu, vuoto; — **-bad**, tippusauna; — **-fri**, a. tippumat vuotamaton; — **-is**, m. jääpura; **-sten**, m. tippu- l. vuotokivi.

Droppa, f. **Droppe**, m. tippa, pisara, tukka, märkä, (*fallande*) nore; (*fig.*) droppar (*pl.*), tipat, rohdot.

Droppa, v. n. tippua, norua, (*hastigt*) tipahtaa, norahtaa; regnet d—r ned. sade l. sadetta sipahtelee l. pisaroitsee l. pisartelee; — v. a. tiputtaa, tipahuttaa.

Droppflaska, f. tippa- l. rohtopullo; — -vis. adv. tipoittain, pisaroittain.

Dropptals, adv. *se* **Droppvis**.

Droska, f. troska.

Drosometer, m. kastemittari.

Drots, m. *se* **Riksdrots**.

Drott, m. ruhtinas, kuningas.

Drottning, f. kuningatar.

Drucken, a. juopunut, juovuksissa l. humalassa l. päissänsä oleva, päihtynyt; -ifva d., juopua, päihtyä, tulla juovuksiin l. humalaan.

Druckenhet, f. juovuksissa olo, päihtymys.

Drud, f. drudi, noita-akka, noita.

Drufformig, a. rypäleenmuotoinen; — -hagel, n. raehauli; — -klase, m. rypäle, viinaterttu; — -must, — -saft, f. rypäleneste l. -mehu.

Drufva, f. viinirypäle, rypäle.

Druid, m. uhripappi, druidi.

Drull l. **Drulle**, m. *se* **Luns**.

Drum, m. tutkain.

Drumla, v. n. jahnustella, retkailla, möhkailla, kuhkailla, kuhnuilla.

Drumlare, m. jahnus, jahnustaja, jolpittelija.

Drumlig, a. jolppo, jahnu, vetelä, möhleä.

Drummel, m. jorri, jahnus, jolppi, kähmys, lomperi.

Drunkna, v. n. hukkua, kuolla l. hukkua veteen, upota, uppoontua.

Drunkning, f. hukkuminen, uppoaminen

Dryad, f. dryadi, puutar, hongatar.

Dryck, m. juoma, juotava; — -esbroder, m. viinaveli, juomaveikko; — -esgod, a. viinankantava, viinaa kestävä; — -eshorn, n. juomasarvi; — -eskalas, n. juominki, juomapidot; — -eskärl, n. juoma-astia; — -eslag, n. juominki, juomaseura; — -eslysten, a. juolas; — -esrörd, a. humalapäinen, juopunut; — -esvisa, f. juomalaulu, viinaruno.

Dryckenskap, m. juopumus, juoppous, ylenjuominen.

Dryfta, f. pohdin (-timen).

Dryfta, v. a. pohtaa.

Dryg, a. runsas, melkeä, vahva; (*högmodig*) pöyhkeä, kopea, törkeä.

Dryghet, f. runsaus, melkeys, vahvuus; kopeus, pöyhkeys.

Drygt, adv. runsaasti, melkeästi, kyllältä; kopeasti.

Drypa, v. n. tippua l. (*småningom*) tipahdella, tiukkua, herua, norua, valua, vuotaa; — v. a. tiputtaa, valuttaa, heruttaa, vuodattaa.

Dråp, n. surma, surmaaminen, tappo; d. af våda, tapaturma- l. vahinkosurma; d. af vållande, syysurma; — -mål, n. surma-asia; — -ord, n. pisto- l. pilkkasana; — -slag, n. surma-isku, kuolinlyönti.

Dråpare, m. surmaaja, tappaja.

Dråpelig l. **Dråplig**, a. mainio, jalo, jalomainen, oivallinen, kemppi.

Dråsa, v. n. ravista l. rapista, karista, varista.

Dråse, m. läjä, koko.

Drägg, m. rupa, uppa, rahka, sako, sakka, ruuppu.

Dräggig, a. upainen, sakkainen, rahkainen.

Dräglig, a. suvaittava, kärsittävä, kärsinnäinen; (*passabel*) auttava, mukiinmenevä, pätevä.

Drägt, f. veto; (*klädsel*) puku, asu, vaateparsi (-rren); (*skepps*) kanto, veto.

Drägtig, a. tiine.

Drägtighet, f. tiineys; (*skepps*) kantomäärä, kantavuus, lastiveto; (*grufvas*) tuotto, tuottavuus.

Dräll, m. sentti, reivas, rälli, kilpikangas.

Dränera, *se* **Drainera**.

Dräng, m. renki; — -arbete, n. rengintyö; — -edagsverk, n. miehenpäivätyö; — -tjenst, f. renginpaikka l. -virka.

Drängaktig, a. renkimäinen, renginlainen.

Dränka, v. a. hukuttaa, upottaa; d. sig, hukuttaa itsensä.

Dräpa, v. a. surmata, tappaa.

Dräpande, n. surmaaminen, tappaminen, tappo; — a. kumoava, kaatava; pureva.

Drätsel, m. raha- l. verotoimi, yhteistulot; — -kammare, m. rahatoimikamari; — -verk, n. rahatoimi, rahatoimi-laitos; (*myndigheten*) rahatoimivirasto, rahätoimisto.

Drög, m. kivireki (-reen), laaha.

Dröja, v. n. viipyä, (*litet*) viivähtää, (*oftare*) viivähdellä, viivytellä, aikailla.

Dröjsmål, n. viipyminen, viipymys, ai-

kalleminen; (*medel att fördröja*) viivykki, viivyke.

Dröla, v. n. kuhnuilla, hidastella, aikailla, vitkistellä, nahjustella, kähnystellä.

Dröm, m. uni (-en), unennäkö, unelma; i d — m e n, unissa; — **-aktig**, a. unentapainen, unelmallinen; — **-bild**, m. unelma, uneksima; — **-bok**, f. unikirja; — **-tydare**, m. unenselittäjä l. -tietäjä; — **-tydning**, f. unenselitys, unenselitys-taito; — **-villa**, f. unenhaire l. -houraus, unihaave.

Drömma, v. n. nähdä unta, uneksia, uneilla.

Drömmande, n. unennäkeminen l. -näentä, uneksuminen; — a. unta näkevä, uneksiva, uneileva.

Drömmare, m. uneksija, unennäkijä.

Drömmeri, n. uneileminen, uneilema, karehtelu.

Dröna, v. n. kuhnustella, kähniä, kähnystellä; (*röma*) ynistä, myristä.

Drönare, m. kuhnuri, kähnys, kuhnus, hituri.

Drönig, a. kähmeä, nahjaava, pitkäpiimäinen.

Dröppel, m. tippuri.

Du, pron. pers. sinä, sä, sa, sie; — **-broder**, m. sinäveli, velikulta; — **-skål**, f. sinunmalja.

Dua, v. a. sinutella, sanoa sinuksi.

Dualis, m. (*gram.*) duaali, kaksikko, kaksiluku.

Dualism, m. kahtaallisuus, kaksisuus.

Dubb, m. vaarna, kasa, puikko, piena.

Dubba, v. a.; d. till r i d d a r e, lyödä l. tehdä ritariksi.

Dubbel, a. kaksin- l. kahdenkertainen, kahtamoinen, kaksinainen, kaksois-; v i k a d., panna kahden kerran l. kaksin kerroin; — **-beckasin**, m. isokurppa; — **-bössa**, f. kaksoispyssy, kaksipiippuinen pyssy; — **-dörr**, f. sisä- l. tupuliovi; — **-fåra**, f. kahtamovako; — **-fönster**, n. sisä-ikkuna, tuplaikkuna; — **-kikare**, m. kaksoiskiikari; — **-plog**, m. kaksinais-aura; — **-plöjning**, f. kahtamokyntö; — **-salt**, n. (*kem.*) kaksinaissuola; — **-ton**, m. kaksinaisääni; — **-trast**, m. kulo- l. korpirastas; — **-verkande**, a. kaksitoiminen; — **-öl**, n. tupuli-olut, tupultti.

Dubbelhet, f. kaksinkertaisuus, kahtamoisuus, kaksoisuus; (*fig.*) kaksipuolisuus l. -mielisyys l. -kielisyys.

Dubbelt, adv. kaksin- l. kahdenkertaisesti, kaksin kerroin; kahta ver toisen verran, toista vertaa.

Dubblera, v. a. kahdistaa, kerrata taan), tehdä kahdenkertaiseksi; p jehtia editse.

Dubblett, m. *se* **Duplett**.

Dubbning, f. ritariksi lyöminen l. te minen, ritarislyöminen.

Dubiös, a. *se* **Tvifvelaktig**.

Ducdalb, n. tuhtalpi, paaluryhmä.

Duell, m. kaksintaistelu, kahden-otel l. -aseiset; d. på v ä r j a, kahdenmi kaiset; — **-splakatet**, n. kahdenas sääntö.

Duellant, m. kahden-ottelija l. -kar pailija.

Duellera, v. n. taistella l. olla kaks taistelussa l. -aseissa.

Duett, m. duetto, kaksio, kaksi-ääni, k densoitto.

Dufbo, n. kyyhkysen- l. kyyhkyispe — **-bonde**, m. koiraskyyhkynen; **-hök**, m. kana-, kyyhkyhaukka; **lins**, f. peltovirvilä; — **-slag**, n. ky kyislakka; — **-unge**, m. kyyhkys poika.

Dufna, v. n. mynnähtyä, hailahtua, mistua, välähtyä; (*fig.*) laimentua.

Dufning, f. mynnähtyminen, laimistu nen, hailahtuminen; (*sjöt.*) keikut kiikunta.

Dufva, f. kyhkynen, kyyhky.

Dufva, v. n. (*sjöt.*) keikkua, kiikk tuutia.

Dufvekål, m. ukonnauris, ämmännau — **-lins**, m. peltovirvilä.

Dufven, a. mynnähtynyt, hailahtan laimistunut; (*fig.*) laimentunut, väs tynyt; unteva, unestunut.

Duga, v. n. kelvata (-lpaan), suitt päteä, auttaa.

Dugg, Duggregn, n. tuhu- l. tihkus vihma, tihma.

Dugga, v. n. vihmailla, vihmoa. tuh taa, tihmoa, udustaa.

Duglig, a. kelvollinen, kelpaava, kelp kunnollinen, kunnon, pätevä.

Duglighet, f. kelvollisuus, kunto, k nollisuus, pätevyys.

Dugtig, a. (*skicklig, redbar*) kunno nen, oiva, oivallinen, kelpo; (*sta stor, bastant*) vahva, vankka, jyte aika (*indekl.*); (*tapper*) uhkea, vah

Dugtighet, f. vahvuus, vankkuus, oiv lisuus, uhkeus.

Dugtigt, adv. aika lajilla l. tavalla, v vasti, lujasti.

Duk, m. huivi, liina, vaate; (*tyg*) vaate, kangas; — **-tyg**, n. pöytävaate.
Duka, v. a. kattaa pöytää, vaatehtia.
Duka under, v. n. vaipua, sortua, näänty, menehtyä, rauveta (-kean l. -kenen).
Dukat, m. tukaatti.
Dulcinea, n. pr.; (*fig.*) kulta, helttunen, [illegible].
Dulgaböter, f. pl. salasurma-sakko; — **-dråp**, n. salasurma.
Dulkamara, f. koiso, punakoiso.
Dum, a. tyhmä, tuhma, typerä; d—t tyg, tyhmyys, pahuus; — **-bom**, m. tyhmeliini, hölmöliini; — **-dristig**, a. tyhmänrohkea, julkea; — **-dristighet**, f. tyhmänrohkeus, julkeus; — **-dryg**, a. tyhmanpöyhkeä, röyhkeä; — **-hufvud**, n. pölkkypää, hölmö, hokari, ääliö.
Dum, (*dumb*) a. mykkä.
Dumbe, m. mykkä.
Dumhet, f. tyhmyys, tuhmuus, typeryys.
Dumma sig, v. r. hölmäytyä, hölmäillä, hokaroita.
Dummerjöns, m. tolvana, tollikka, pölvänä, töröjölli.
Dumt, adv. tyhmästi, tuhmasti, typerästi.
Dun, n. untuva; — **-bolster**, n. untuvapatja; — **-bädd**, m. untuvavuode.
Duna, v. a. untuvoittaa, tehdä untuvaiseksi.
Dunder, n. jyry, jyrinä, jylinä, jyty, jyrinä, pauhina, jyske; — **-slag**, n. jyrähdys, tärähdys, ukonjyrinä.
Dundra, v. n. jyristä, jyrätä, jylistä, [illegible], jyskyä, jydytä; d. till, jyrähtää, jyrähdellä, paukahtaa.
Dundrande, n. jyriseminen, jyrinä, jyriseminen, pauhaaminen, pauhina; — a. [illegible], paukkuva; ett d. kalas, [illegible] l. paukkuvat pidot l. kestit.
Dunge, m. viidakko, metsikkö, lehdikkö; — **-gjord**, f. viitamaa.
Dunig, a. untuvinen.
Dunka, v. n. jyhmiä, mätkiä, mätkähtää; — v. a. mäikyttää, muksauttaa.
Dunkel, a. tumma, pimeä, himeä, samea.
Dunkel, n. tummuus, pimeä, himu.
Dunkelhet, f. tummuus, pimeys, himeys, [illegible].
Dunkelt, adv. himeästi, sameasti.
Dunkning, f. mäikytys, mätkähdys.
Dunn, m. muksahdus, jyhmäys, mätkähdys.
Dunna, v. n. muksahtaa, mätkähtää, [illegible].

Dunst, f. huuru, höyry, kaasu; slå blå d. i ögonen, soaista silmät, viekitellä; — **-hagel**, n. tupruhauli; — **-krets**, m. huuru- l. ilmakehä, höyrypiiri.
Dunsta, v. n. huuruta, höyrytä, hiestää; d. bort, haihtua, höyrähtää.
Dunstig, a. utuinen, höyryinen.
Dunstning, f. huuruaminen, höyryäminen.
Duo, n. *se* **Duett**.
Duodes, m. duodeesi, kakstoista-taitteinen koko, kakstoista-taittio.
Duplett, m. toinen samanlainen, kaksos, jäljennös; d—tter, kaksi samanlaista, kahtalot.
Duplo; in d. kaksin, kahdessa.
Dur, f. duuri; — **-skala**, f. duurisävelikkö.
Durabel, a. kestävä, vahva, vankka.
Durchlaucht, f. jalous; Hans D., Hänen Jaloutensa.
Durk, m. säiliö, komero.
Durk, adv. tuiki, perin; paikalla, heti; **-fart**, f. läpikulku l. -käynti; — **-lopp**, n. *se* **Diarrhé**; — **-marsch**, m. läpikulku l. -marssi; under d—n, läpi kulkeissa l. kuljettaissa; — **-slag**, n. reikäin, läpirauta; (*sil*) läpäsin, lävikkö, siivilä; — **-tåg**, n. kautta- l. läpikulku.
Dus, n. tohu; lefva i sus och d., elää täydessä humussa l. tohussa, velmottaa.
Dusch, m. ruiskutus, vihmo; taga d. l. duschbad, kylpeä vihmo- l. ruiskusaunassa.
Dusk, n. nuoskea l. märkä ilma, nuoskeus.
Duska, v. imp. tuhittaa, tihmoa.
Duskig, a. nuoskea, märkä, tuhuinen.
Dussin, n. tusina; — **-tals**, adv. tusinoittain.
Dust, m. ottelu, kiista, taistelu.
Dusör, m. hyväntekijäiset (*pl.*), lahja.
Dvala, f. unenhorto, horros, torros, miemos, huumaus.
Dvalhändt, a. konttakäsi.
Dverg, m. kääpiö, keri, linnunkotolainen; — **-artad**, a. kääpiömäinen, pikkuruinen, tavattoman pieni; — **-björk**, f. vaivais- l. nälkäkoivu.
Dverginna, f. naiskääpiö l. -keri.
Dväljas, v. d. oleskella, venyä.
Dy, m. muta, lieju, liete (-tteen); (*sandig d.*) mura; — **-aborre**, m. rutaahven; — **-aktig**, a. mutamainen, liejumainen; — **-blad**, n. kilpukka; —

-botten, m. lieju- l. mutapohja; — **-jord** f. muta- l. liejumaa; — **-planta**, f. suoyrtti.

Dyfvelstreck, n. pirunpihka l. -paska.

Dygd, f. hyve, avu, hyvä avu l. tapa; (*kyskhet*) puhtaus, siveys; — **-elära**, f. avu- l. siveysoppi; — **-emönster**, n. hyviö, hyveen esikuva; — **-erik**, a. hyveekäs, siveä; — **-esam**, a. siveä; **-ädel**, a. siveätapainen.

Dygdig, a. hyveinen, siveä, hyväavuinen l. -tapainen.

Dygdighet, f. hyveisyys, siveydellisyys.

Dygdigt, adv. hyveisesti, siveästi.

Dygn, n. vuorokausi (-den).

Dyig, a. mutainen, liejuinen; bliſva d., mutaantua, tulla mutaan.

Dyka, v. n. sukeltaa, kuplistaa, uppoontua; d. upp, nousta sukelluksista ylös; d. upp ngt, nostaa l. ottaa sukeltamalla ylös.

Dykand, f. telkkä, telkkäsuorsa; — **-fogel**, m. sukeltajalintu.

Dykande, n. sukeltaminen, sukellus.

Dykare, m. sukeltaja.

Dykarklocka, f. sukelluskello.

Dycdalb, *se* **Ducdalb**.

Dykeri, n. (*inrättning*) sukelluslaitos; (*förening*) sukelluskunta; (*yrke*) sukellusammatti; — **-bolag**, n. sukellusyhtiö.

Dykning, f. sukellus.

Dylik, a. (*så beskaffad*) sellainen, semmoinen, sentapainen l. -kaltainen; (*likadan*) yhdenlainen, samanlainen l. -kaltainen.

Dymedels, adv. sillä lajilla, sillä keinoin, sen kautta, sillä.

Dymling, m. salavaarna, yynnaula.

Dymmelvecka, f. piinaviikko.

Dyna, f. tyyny, pään-alus, pielus.

Dynamid, m. voimayksikkö.

Dynamik, f. dynamiikka, liikeoppi.

Dynamisk, a. itsevoipa; dynaminen, liikeopillinen.

Dynamist, m. dynamisti, voiman-uskoja.

Dynamit, m. dynamiitti, voima-aine, voimike.

Dynamometer, m. dynamometeri, voimamittari.

Dynasti, f. hallitsijasuku.

Dyner, m. pl. lietselkä, hietasärkkä.

Dynga, f. sonta, tade, lanta.

Dynga, v. a. sonnittaa, tadettaa, lannoittaa.

Dyngbår, f. sontapurila l. -paari; — **-grepe**, m. tadikko, tadekanko; — **-grop**, f. tadekuoppa; — **-hög**, m. taljä, tunkio, sonnikko; — **-kärr** sontarattaat; — **-vatten**, n. sont tadevesi.

Dyngig, a. sontainen, tateinen.

Dyning, f. hyöky, maininki, umpil

Dynt, m. siemenet (*pl.*)

Dyntig, a. siemeninen.

Dyr, a. kallis (-iin); (*älskad*) kultai armas, kallis; (*ngt d.*) kallihikko; t va d., kalliintua; göra d., kallii kallistuttaa; — **-köpt**, a. kallis tainen, kalliisti ostettu; — **-legd** kallispalkkainen.

Dyrbar, a. kallis, kallisarvoinen.

Dyrbarhet, f. kallius, kalleus; (*sak*) lis kalu l. tavara, kalleus.

Dyrhet, f. kallius, kalleus.

Dyrk, m. tiirikka,; — **-fri**, a. tiiri avaamaton, tirkanvapaa.

Dyrka, (*upp*) v. a. tirkata, avata kalla.

Dyrka, v. a. (*om priset*); d. upp den, nostaa l. korottaa jyväin taa; (*tillbedja*) palvella, jumaloita sen, palvoksia, rukoilla.

Dyrkan, f. palvelus, jumaloitsemi — **-svärd**, a. palveltava, jumalo va, armahinen.

Dyrkare, m. palvelija, jumaloitsija.

Dyrt, adv. kalliisti.

Dysenteri, f. *se* **Rödsot**.

Dyster, a. (*skum*) synkeä, jylhä, pi synkkä; (*obehaglig*) kolkko; (*om son*) kolkko, valju, kaihokas, syv mielinen.

Dysterhet, f. pimeys, kolkkous, jylh synkeys, synkeämielisyys, valjuus

Dystert, adv. synkeästi, kolkosti, justi.

Då, adv. (*på den tiden*) silloin, s då för tiden, siihen aikaan; då då, silloin tällöin, aika välistä, ajoin, jolloinkulloin; (*således*) siis te; (*ändå*) toki; — konj. (*när, eme sedan*) kun, koska; — **-varand** senaikuinen, silloinen.

Dåd, n. työ, teko, paha teko; h med råd och d., auttaa työl neuvolla l. työllä ja toimella.

Dålig, a. huono, kehno, halpa.

Dålighet, f. huonous, kehnous.

Dåligt, adv. huonosti, kehnosti.

Dån, n. kumina, jylinä, jumina, hur pauhina, jyrinä, jytinä, jyty, h jyry.

Dåna, v. n. kumista, jylistä, jum

[illegible]ista, jyristä, jytistä; (*falla i van-[illegible]*) pyörtyä, menehtyä, taintua, men-[illegible] tainnuksiin l. taintiomaksi.

[illegible]ing, f. pyörryksissä l. tainnuksissa [illegible] menehtyminen, pyörtyminen, tain-[illegible]minen.

[illegible]ra, v. a. hurmata, vimmata, hourata, [illegible] ihastuttaa; d—s, v. p. hur-[illegible]ttua, riivaantua, vimmastua, ihastua.

[illegible]aktig, a. mieletön, hourumainen, hul-[illegible]mainen.

[illegible]aktighet, f. mielettömyys, hullumai-[illegible].

[illegible]aktigt, adv. mielettömästi, houru-[illegible]esti.

[illegible]rande, n. vimmaaminen, vimmaus, hur-[illegible]minen, hurmaus.

[illegible]re, m. mielipuoli (-en), hullu, hourio, [illegible]kkapäinen.

[illegible]rhus, n. hullluin-huone, hullula; — **-hushjon**, n. hulluhuoneelainen, hullu-[illegible]; houkkio; — **-repe**, m. luste; — **-vård**, f. hourain- l. hulluinhoito; — **-vårdsanstalt**, f. hourunhoito-laitos.

[illegible]rskap, f. hulluus, mielettömyys, tyh-[illegible], hullutus.

[illegible]ig, a.; jag är d., olen torruksissa.

[illegible]k, n. kansi (-nnen), täkki.

[illegible]ka, v. a. kansittaa, täkittää, kattaa; [illegible]—d, katettu, kannellinen.

[illegible]cker, m. o. n. kymmenys, kymmeni-[illegible], tekkeri.

[illegible]dan, adv. sieltä, siitä.

[illegible]fna, v. n. kostua, kosteutua, nihkistyä.

[illegible]fven, a. kostea, nihkeä, lauhea.

[illegible]fvenhet, f. kosteus, nihkeys.

[illegible]gga, v. a. imettää; v. n. imeä; däg-[illegible]de djur, imettäjä- l. nisä-eläin, [illegible]ettäjäinen.

[illegible]jelig, a. *se* **Dejelig**.

[illegible], m. notko, alho, vuoma, onelma; [illegible] noro, orko.

[illegible]dig, a. alhoinen, notkoinen, orkoinen.

[illegible], v. a. sulkea, salvata (-paan), [illegible] (-kean).

[illegible]nning, f. sulkeminen, salpaus, tokea-[illegible]; (*dam*) sulku, toe (-keen).

[illegible]pa, v. a. häätää, tukahuttaa, seisa-[illegible], hillitä (-tsen).

[illegible]pande, n. häätäminen o. s. v.; jmf. [illegible]eg. ord.

[illegible]ing, m. salpausniitty.

[illegible], v. a. kopata, läijätä, läjähyttää, [illegible]ltaa, mäikyttää.

[illegible], a. puhistunut, pöhöttynyt, turpea, [illegible], möhleä.

Dö, v. n. kuolla; d. bort l. af (*om växter*) kuolla, kuoleutua, surkastua; d. ut, hävitä, kadota; orden dö, sanat sammuvat.

Död, a. kuollut (-een), hengetön; dödt kapital, kuollut l. hyödytön l. kasvuton raha; d. punkt, käännöskohta, kuollut piste; — **-dag**, m. kuolinpäivä; — **-född**, a. kuolleena syntynyt; — **-gräfvare**, m. haudankaivaja; — **-kött**, n. kuollut l. paha liha; — **-lik**, a. kuolontapainen, kalmamainen; — **-skalle**, m. ruumiin-kallo.

Död, m. kuolema, kuolo; (*döden*) tuoni (-en), kuolema, kalma; ligga för d—en, olla kuoleman kielissä l. käsissä, olla kuolemaisillansa l. henkiheitoillansa; till döds, kuolijaaksi, hengettömäksi; gifva döden, ottaa henki; på lif och d., hengen edestä, kuollaksensa, elämän ja kuoleman kaupalla; icke till min död, en kuolemaksenikaan! — **-sarbete**, n. kuolonkamppaukset l. -vaivat, kuolemankivut; — **-sblek**, a. kalmankeltainen l. -karvallinen; blifva d., kalmettua; — **-sblekhet**, f. kalman-keltaisuus l. -karva, kalmakkuus; — **-sbud**, n. kuolemansanoma; — **-sbädd**, m. kuolinvuode; — **-sdag**, m. kuolemapäivä; — **-sdom**, m. kuolematuomio; — **-sfall**, n. kuolemantapaus l. -kohtaus; — **-sfiende**, m. veri- l. hengenvihollinen, hengen-vihamies; — **-sjö**, m. umpi- l. hyökylaineet; — **-skamp**, m. kuolonkamppaus, hengenlähtö; vara i d., olla kuoleman kielissä l. kourissa l. tuskissa l. hengen hieverissä; — **-sklocka**, f. sanoma- l. kuolonkello; — **-sknäck**, m. kuolemankolahdus; — **-skyla**, f. kuolonkylmyys; — **-sminut**, m. kuolemanhetki (-en); — **-soffer**, n. kuolinuhri; — **-sqval**, n. kuolontuskat l. -vaivat. kuolemankivut; — **-srossling**, f. kuolonkorahus; — **-sstraff**, n. kuolemarangaistus, hengenrangaistus; — **-sstund**, f. kuoleman- l. kuolinhetki (-en); — **-sstöt**, m. kuolemanpisto, kuolinhaava; gifva d., pistää l. haavoittaa kuolijaaksi, antaa kuolinhaava; — **-ssuck**, m. kuolinhuokaus; — **-ssvett**, m. kalmanhiki (-en); — **-ssynd**, f. kuolemansynti; — **-ssår**, n. kuolinhaava; — **-ssäng**, f. kuolinvuode; — **-ssätt**, n. kuolintapa; — **-stecken**, n. kuolon- l. kuolemanmerkki; — **-stystnad**, m. kuolonhiljaisuus; — **-sångest**, f. hengen-

jälkeenjäänyt, jälkeinen; — **-lefnad**, f. totteleminen, noudatus, täyttäminen; till e., noudatettavaksi, seurattavaksi.

Efterlemna, v. a. jättää, jättää jälkeensä; — **-lemning**, f. jäännös, jätös, tähde (-teen).

Efterligga, v. n. jääpyä, viivästyä, olla tekemättä; e—nde arbete, viivästynyt l. jääpynyt työ; — **-liggare**, m. jäänyt laiva.

Efterlikna, v. a. olla jkun tapainen l. kaltainen; söka att e. ngn, pyrkiä jkun kaltaiseksi.

Efterljud, n. jälkiääni (-en).

Efterlysa, v. a. perään kuuluttaa; — **-lysning**, f. peräänkuulutus.

Efterlåta, v. a. olla huolimaton, laiminlyödä, jättää leväperälle; e. att göra, jättää tekemättä.

Efterlåten, a. löyhä, helppo, veltto, leväperäinen; — **-låtenhet**, f. helppous, velttous, leväperäisyys.

Efterlängta, v. a. ikävöitä (-tsen), halata (-jan), toivoa.

Eftermiddag, m. ehtoopuoli (-en), iltapuoli; på e—gen, ehtoopuoleen, iltapuolella, jälkeen puolipäivän.

Eftermognad, n. jälkikypsyminen.

Eftermåle, n. muisto, jälkipuhe.

Efterpjes, m. jälkinäytelmä.

Efterräkna, v. a. laskea perästä, laskea lukua; — **-räkning**, f. peräänluku, jälkilasku.

Efterrätt, m. jälkiruoka, jäliste.

Efterrättelse, f. (*underrättelse*) tieto, sanoma; (*föreskrift*) noudatus; hvilket vederbörande till (underdånig) efterrättelse länder, jota asianomaiset (alamaisuudessa) noudattakoot, jonka jälkeen asianomaiset (alamaisuudessa) itsensä ojentakoot.

Eftersatt, a. part. levällinen, leväperään l. tekemättä jäänyt.

Eftersats, m. jälkilause.

Efterse, v. a. katsoa perään, pitää silmällä.

Eftersinna, v. a. ajatella, miettiä, tuumia, arvella, johtaa mieleen; — **-sinnande**, n. ajatteleminen, miettiminen, arvelus.

Efterskall, n. *se* **Eko**.

Efterskicka, v. a. lähettää perään, panna hakemaan l. noutamaan, noudattaa, haettaa; — **-skickning**, f. haettaminen, noudatus, haetus.

Efterskrifva, v. a. kirjoittaa perään, kutsua kirjallisesti l. kirjalla.

Efterskänka, v. a. jättää lahjaksi, lah joittaa; (*förlåta*) jättää anteeksi.

Efterskörd, — **-slåtter**, m. *se* **Efter bergning**.

Efterslå, v. a. etsiä, hakea, ajaa taka l. perästä; — **-slående**, n. etsiminer haku, hakeminen, takaa- l. perästä-aj

Eftersläng, m. jälkituntu, mahle; *skrifning*) jälkikiekura, jälkikieru.

Eftersläppa, v. a. hellittää.

Eftersmak, m. jälkimaku.

Eftersom, konj. koska, kun, sen mukaa kuin.

Eftersommar, m. takasula, takasuvi (-en

Efterspana, v. a. tiedustella, kuuluste la, haeskella, ajaa jäljestä l. takaa; - **-spaning**, f. tiedustus, tiedusteleminer jäljestä ajaminen.

Efterspann, n. takahevoset, takapari (-en

Efterspel, n. jälkinäytelmä.

Efterspörja, v. a. kysyä perään, ti dustaa.

Efterst, a. jälin, jälimmäinen, perimmä nen, takimmainen; — adv. jälimpän jälimmäksi, perimmällä, perimmälle.

Efterssträfva, v. a. pyytää, pyrkiä (jh kin), kokea, saada, harrastaa; — **-strä vande**, n. pyytäminen, pyyntö, pyrk minen, harrastaminen, harrastus.

Efterstyng, n. takatikki, takasaumaus

Efterstå, v. a. tavoittaa, pyytää, etsi

Efterstående, a. takimmainen, taka olija l. seisoja; jälkeen l. tässä se raava.

Efterstänk, n. jälkiriiske l. -roiske.

Eftersvärm, m. jälkiparvi (-en).

Eftersyn, f. (*tillsyn*) holhous, hoito; p räänkatse, silmällä-pito; (*efterdöme*) es merkki, esikuva.

Eftersäga, v. a. matkia, sanoa perä l. jälkeen, kertoa.

Eftersätta, v. a. (*förfölja*) ajaa taka hätyyttää, ahdistaa, vainota (-oan (*försumma*) laiminlyödä, jättää lev perään l. tekemättä; — **-sättande**, takaa-ajo, hätyytys, ahdistaminen; l minlyöminen, tekemättä jättäminen.

Eftersöka, v. a. haeskella, tapailla; - **-sökande**, n. — **-sökning**, f. hakemine haeskeleminen, haeskelu, tapailus.

Eftertal, n. jälkimaine, jälkilause.

Eftertanke, f. ajatus, miete; utan miettimättä, ajattelematta.

Eftertrakta, v. a. *se* **Efterssträfva**.

Eftertrupp, m. selusjoukko, jälki- l. t kajoukko.

Eftertryck, n. pontevuus, lujuus, pain

voima; med e., koskevalla tavalla, pontevasti, lujasti, voimallisesti; (*af en bok*) jälkipainaminen, mukapainanta; (*boken sjelf*) jälkipainos, mukapainos; — **-trycka**, v. a. painaa jälkeen, jälkipainaa; — **-tryckare**, m. jälkipainaja; — **-tryckning**, f. jälkipainaminen.

Eftertrycklig, a. ponteva, ponnellinen, napakka, luja, ankara; — **-tryckligt**, adv. pontevasti, lujasti, voimallisesti.

Eftertråda, v. a. käydä l. tulla sijaan l. jälkeen, seurata, periä valta l. virka; — **-trådande**, n. sijaantuleminen l. -käyminen, seuraaminen; — **-trådare**, m. sijaantulija, jälkeinen, seuraaja.

Eftertänka, v. a. miettiä, arvella, aprikoita (-tsen); (*draga sig till minnes*) muistella; — **-tänksam**, a. miettelijäs, ajatteleva, miettiväinen; — **-tänksamhet**, f. miettelijäisyys, miettiväisyys; — **-tänksamt**, adv. miettelijäästi, miettiväisesti.

Eftervärld, f. jälkimaailma.

Eftervinter, m. takatalvi (-en).

Efteråt, adv. jäljestäpäin, jälkeenpäin, perästäpäin.

Ega, v. a. omata, omistaa, olla (jkulla); jmf. **Hafva**; (*böra*) tulla, pitää; ege rätt dertill, olkoon siihen oikeus l. valta; ni eger att göra det, teillä on valta l. oikeus tehdä se; hans e—nde hemman, hänen omistamansa l. hänellä oleva talo.

Ega, f.; i hans ego, hänen hallussansa l. huostassansa; pl. **egor**, tilukset, maat.

Egenderätt, m. omistusoikeus.

Egare, m. **Egarinna**, f. omistaja, omaaja.

Egen, a. oma, omainen; (*anförvandt*) omainen; (*besynnerlig*) omituinen, erinomainen, eriskummainen; erkänna sig egen, omaksua.

Egendom, m. omaisuus, omasto, tavara; (*jords*) tila, tilus, kartano; — **-herre**, m. kartanon- l. hovinherra, kartanonhaltija l. -isäntä; — **-sinnehafvare**, m. tilanomistaja l. -haltija; — **-rätt**, m. omistusoikeus.

Egendomlig, a. omituinen, omanlaatuinen, ominainen; — **-het**, f. omituisuus, ominaisuus, omanlaatuisuus.

Egenhandsrätt, m. oman käden oikeus.

Egenhet, f. omituisuus, erinomaisuus, eriskummaisuus.

Egenkådig, a. omakätinen; — **-t**, adv. omakätisesti, omalla kädellä.

Egenkär, a. itserakas (-kkaan); — **-kärlek**, m. itserakkaus, omarakkaus; — **-mägtig**, a. omavaltainen; — **-mägtigt**, adv. omavaltaisesti, omin lupinsa, omalla vallallansa; — **-nytta**, f. oman voiton pyyntö, voitonhalu; — **-nyttig**, a. oman voiton pyytävä, voitonhaluinen, itsepuoleinen, itsekäs; — **-nyttigt**, adv. oman voiton pyynnöllä, omaan puoleen, omaksi voitoksi; — **-sinne**, n. itsepäisyys, itsepintaisuus; — **-sinnig**, a. itsepäinen, itsepintainen; — **-sinnighet**, f. *se* **Egensinne**; — **-villig**, a. itsemielinen.

Egenskap, m. ominaisuus, laatu, tapaisuus, laatuisuus.

Egentlig, a. varsinainen, oikea; — **-en**, adv. varsinaisesti, oikeastansa, oikeammiten; — **-het**, f. varsinaisuus, oikeus.

Egg, m. terä, teränsuu; förse med e., terätä (-ään); — **-jern**, m. teräkalu.

Egga, v. a.; e. upp, yllyttää, kiihottaa, kehottaa; e—s, yltyä, kiihtyä, kiihetä (-hkenen).

Eggelse, f. yllytys, kiihotus, kiihtymys; (*medel*) yllyke, kiihotin.

Egna, v. a. omittaa, omistaa, lahjoittaa, pyhittää; — v. impers. (minun o. s. v.) sopii, tulee; e. sig, v. r.; åt något (*om person*) antautua l. ruveta (-pean) (jhnkin); (*om sak*) sopia, käydä.

Ego, Egor, *se* **Ega**.

Egodelar, m. pl. omaisuudet, tavarat, hyvyydet.

Egodelning, f. tilusjako, maanjako, isojako; — **-srätt**, m. maanjako-oikeus, isojaon-oikeus.

Egoism, m. itsekkyys, itsekkäisyys.

Egoist, m. itsikkö, itsekäs ihminen, oman voiton pyytäjä; — **-isk**, a. itsekkäinen, omanpuolinen, omavoittoinen.

Egolott, m. tilusosa l. -sarka, tilus; — **-tvist**, f. tilusriita.

Eho, pron. kuka hyvänsä l. tahansa, jos vaikka kuka.

Ehuru, konj. vaikka, ehkä.

Ehurudan, pron. minkälainen l. mikä hyvänsä.

Ehuruväl, konj. vaikka, vaikka kyllä, vaikkapa, ehkä.

Ehvad, pron. mikä hyvänsä l. tahansa l. ikänänsä, jos vaikka mikä; konj. jos, joko, taikka; e. du vill eller ej, joko l. jos tahdot taikka et.

Ehvar, adv. missä hyvänsä l. tahansa l. ikänänsä, jos vaikka missä.

Ehvars, pron. kenen hyvänsä.

Ehvart, adv. mihin l. minne hyvänsä, jos vaikka minne.

Ej, adv. ei; uttryckes vid verber med negationsverbet en, et, ei, emme, ette, eivät.

Eja! int. jospa! voi kuin l. jos!

Ejder, e—fågel, e~gås, m. haahka-telkkä, hahka, kalkas (-kaan); — **-dun**, n. haahkan-untuva, hahkanhöyhen (-nen).

Ek, f. tammi (-en); af e., ek-, tamminen, tammi-, tammesta; — **-lund**, m. tammikko, tammisto; — **-ollon**, n. tammenterho; — **-oxe**, m. tamminkainen, tammihärkä; — **-skog**, m. tammisto, tammmimetsä; — **-stock**, m. tamminen hirsi l. pölkky; (*farkost*) ruuhi (-en), kuutti; — **-träd**, n. tammipuu; — **-virke**, n. tammiaineet, tammipuut.

Eka, v. n. kaikua, kajahtaa, raikua.

Ekipage, n. ekipaasi, ajoneuvo, kuljin (-kimen); (*milit.*) ekipaasi, laivue.

Ekipera, v. a. pukea, vaatettaa, asustaa, varustaa.

Ekipering, f. vaatetus, asustus, pukemus; vaatteet, pukuin (-imen), pukine.

Ekivok, a. epäilyttävä, nuljakka, liivakka.

Eklatera, v. a. pamahtaa; tehdä tiedoksi.

Eklatant, a. loistava, ilmiselvä.

Eklektiker, m. eklektikus, valikoitsija.

Eklektisk, a. eklektinen, valikollinen.

Ekliptika, f. ekliptika, maanrata.

Eklog, m. eklogi, paimenruno.

Eklärera, v. a. valostaa.

Eko, n. kaiku, kaje, raiku.

Ekonom, m. taloudenhoitaja; — **i**, f. taloushoito, taloudenhoito; — **isk**, a. taloushoidollinen, taloudellinen; säästelijäs, visu; — **iskt**, adv. säästelijäästi, visusti, säästävästi.

Ekorre, m. orava; flygande e., siipiorava.

Ekra, f. puolapuu, värttinä, kehrävarsi (-rren).

Ekstas, m. lovi (-en), haltiot, kauhdus; vara i e.. olla haltioissa l. lovissa.

Ekumenisk, a. ekumeeninen, koko kristikunnallinen, yleinen.

Elak, a. ilkeä, häijy, paha: (*om smak*) paha, pilaantunut; — **-artad**, a. pahanlaatuinen, pahanluontoinen; — **het**, f. ilkeys, pahuus, häijyys; — **t**, adv. pahasti, ilkeästi.

Elasticitet, f. joustavuus, kimmoisuus, jänteys, venykäisyys.

Elastisk, a. joustava, kimpeä, kimmoi jäntevä, ponteva, venykäinen.

Eld, m. tuli (-en), valkea; slå e., is tulta; sätta e. på ngt, panna l. sy tää tuleen; taga e., syttyä tuleen; (*sk* tuli, ammunta, ampuminen; (*fig.*) t — **-brand**, m. kekäle; — **-brasa** *se* **Brasa**; — **-brygga**, f. tulenk nys; — **-don**, n. tulukset; — **-d kan**, f. tulenpalvelus; — **-dyrk** m. tulenjumaloitsija, tulenpalvelija; **-farlig**, a. tulenarka, tulenvaarallin — **-fast**, a. tulenkestävä; — **-fa het**, f. tulenkestävyys; — **-fri**, a. len-ottamaton, syttymätön; — **-fång** syttö; — **-fängd**, a. tulen-ottava, tyvä, helppo syttymään; — **-fä** m. tulenkarva; — **-färgad**, a. tul karvainen, tulipunainen; — **-gaf** m. hiilihanko, tuli- l. hiilikoukku; **-gap**, n. tulikulkku; (*fig.*) tulipu (-en); — **-gevär**, n. tulipyssy; — **-gl** m. *se* **Glöd**; — **-gnista**, f. säen (- nen), säkene (-nen); — **-kol**, n. h (-en), tulinen hiili; — **-kula**, f. t pallo, tulinuoli (-en); — **-märke**, tulenmerkki, tulenluoma; — **-pad** f. korpisammakko; — **-pelare**, m. t patsas; — **-prof**, n. tulikoetus, t vala; — **-raka**, f. hiilikoukku; — **-r** f. lämmitysriihi; — **-röd**, a. tulipun nen; — **-rör**, n. tulitorvi (-en), tulipiip — **-skadad**, a. tulen vioittama; **-sken**, n. valkean valo l. paiste; **-skyffel**, m. hiilikauha; — **-skär** tulenvarjostin; — **-sljus**, n. kynttı valkea; — **-slåga**, f. *se* **Låga**; **-släckning**, f. tulensammutus; **-släckningsredskap**, n. sammutusl lut, sammutusneuvot; — **-sprutan** a. tulta suitsuttava l. syöksevä; e. be tulivuori; — **-sprutning**, f. tulenu sutus l. -syöksy; — **-stad**, m. tulens liesi (-den), tulipesä; — **-stod**, m. t patsas (-aan); — **-strimma**, f. tuliki (-en), tulijuova; — **-stål**, n. tuliraı — **-svåda**, f. tulipalo, valkeanvaara; **-tyg**, n. tulineuvot; — **-tång**, f. sipe hiilipihdet.

Elda, v. a. lämmittää, tulestaa; — v. lämmitä (-piän); (*om eldstål*) tulest antaa säkeniä; ugnen eldar, h ne lämpiää.

Eldaktig, a. tulimainen, tulenmuotoin

Eldande, n. — **-ning**, f. lämmittämin lämmitys.

Eldig, a. tulinen, palava, kiihkeä, inn

kas: blifva e., tulistua, tulisuuttua; — **het**, f. tulisuus, kiihkeys; — **t**, adv. tulisesti, palavasti, kiihkeästi, innokkaasti.

Eldorado, n. eldorado, onnela, kultala.

Elefant, m. elefantti, norsu; — **-förare**, m. elefantinkuljettaja; — **-lik**, a. elefantinkaltainen l. -kokoinen; — **-snabel**, m. elefantinkärsä.

Elegans, f. pönäkkyys, soreus, sievyys, somuus; med e., pönäkästi, soreasti, somasti.

Elegant, a. pönäkkä, sorea, soma, sievä.

Elegi, f. elegia, huoliruno; — **sk**, a. elegillinen, huolirunollinen.

Elektor, m. valitsijamies, valitsija.

Elektricitet, f. elektrisiteetti, sähkö, sähkövoima; — **-smaskin**, m. sähkökone.

Elektrisera, v. a. elektristää, sähköyttää.

Elektrisk, a. elektrinen, sähköinen; blifva e., sähköytyä, tulla sähköiseksi l. elektriseksi.

Elektrofor, m. sähköitin (-ttimen).

Elektromagnetisk, a. elektromaneitillinen, sähkömaneitillinen.

Elektrometer, m. sähkömittari.

Element, n. elementti, alkuaine, aines, alje (-keen); (*i vetensk.*) alje, pl. alkeet; (*fig.*) mieliaine.

Elementar, a. alkeellinen; (*i sammansättn.*) alkeis-; — **-skola**, f. alkeiskoulu; högre, lägre e., yli-, ali-alkeiskoulu; — **-läroverk**, n. alkeispisto.

Elev, m. oppilas, oppilainen.

Elevation, f. korotus, ylennys; — **-svinkel**, m. koronta- l. ylennyskulma.

Elf, f. joki (-en), kymi (-en).

Elfbläst, m. maahisto.

Elfdans, m. keijuistanssi.

Elfenben, n. elefantinluu, norsunluu.

Elfgräs, n. lupikka.

Elfgång, m. kulokko,

Elfte, num. ord. yhdestoista.

Elfva, num. card. yksitoista.

Elfva, f. keijuinen, keijo.

Elg, m. hirvi (-en), hirvo; — **-gräs**, n. mesiangervo; — **-hud**, m. hirventalja; — **-ko**, f. tevana; — **-myra**, f. jokileinikka; — **-oxe**, m. teva.

Elidera, v. a. (*gram.*) katouttaa.

Eliminera, v. a. (*alg.*) karkoittaa, poikkeuttaa.

Elit, m. valikko, valio, ydin.

Elixir, n. (*farm.*) viinaliko.

Eljes, adv. *se* **Annars**.

Eller, konj. eli, tahi, elikkä, taikka, tai; antingen — eller, joko — taikka, taikka — taikka; hvarken — eller, ei — eikä; eller ock, taikka — -kin; (*i frågesatser*) om (*huruvida*) — eller, -kö (-kö) — vai l. taikka, vai . . . . ko.

Ellips, m. elipsi, soikio, pitkupyörö; (*gram.*) elipsi, poisjättö, sananheitto.

Elliptisk, a. elipsinen, soikiollinen, pitkulainen; (*gram.*) elipsinen, sanaheittoinen.

Eludera, v. a. kiertää, kavalluttaa.

Elysé, m. elyseio, onnela.

Elände, n. kurjuus, vihelijäisyys, surkeus.

Eländig, a. kurja, vihelijäinen, katala, surkea; — **t**, adv. kurjasti, vihelijäisesti, katalasti.

Emalj, m. emaili, lasitus; (*på tänder*) pantaluu; — **era**, v. a. emailittaa, lasittaa; — **ering**, f. emailitus, lasitus; — **ör**, m. lasittaja, emailija.

Emancipation, f. vapauttaminen, vapaaksi teko l. päästö, päästäminen, itsenäisennys.

Emancipera, v. a. vapauttaa, päästää, itsenäisentää.

Emballage, n. sisäänpakkaus, päällystys, päällyste.

Emballera, v. a. pakata sisään, kääriä sisään, päällystää.

Embargo, m. puutanto, laivanryöstö, laivanpidätys.

Embarkera, v. a. panna laivaan; — v. n. mennä l. astua laivaan.

Embellera, v. n. kaunistua, somentua.

Embete, n. virka, ammatti; — **-sbref**, n. virkakirje; — **-sbroder**, m. virkaveli (-jen), virkatoveri; — **-sdrägt**, m. virkapuku; — **-sed**, m. virkavala; — **-sförrättning**, f. virantoimitus; — **-sman**, m. virkamies; — **-smannabana**, f. virkatie; — **-smannakorps**, m. virkamiehistö; — **-smannavälde**, n. virkavalta; — **-smyndighet**, f. virkakunta; virkavoima, virka-arvo; — **-snit**, n. virkauutteruus, virka-into; — **-spligt**, m. virkavelvollisuus; — **-sresa**, f. virkamatka; — **-srum**, n. virkahuone; — **-ssigill**, n. virkasinetti; — **-sverk**, n. virka- l. hallituskunta, virasto.

Emblem, n. merkkikuva, tunnusmerkki.

Embryo, n. alkio.

Emedan, konj. koska, kuin, kun.

Emellan, prep. välillä, väliltä, välille, välissä, välistä, väliin, välitse, kesken; (*midt e.*) keskellä, keskessä, kes-

tämätön, päästämätön; (*i böner*) anelijas, harras (-taan).
Enständighet, f. kiihkeys, väsymättömyys, heittämättömyys, hartaus.
Enständigt, adv. vakaasti, hartaasti, väsymättömästi.
Enstöding, Enstöring, m. yksin-olija, yksin-eläjä, erikäs (-kkään), jörö.
Ensädesbruk, *se* **Enskiftesbruk**.
Ental, n. yksikkö, yksiluku.
Entlediga, v. a. eroittaa, luovuttaa, päästää; — **nde**, n. eroittaminen, luovuttaminen, luovutus, päästö.
Entomolog, m. entomologi, hyönteistietäjä.
Entomologi, f. entomologia, hyönteistieto.
Entomologisk, a. hyönteistietoinen, entomologillinen.
Entonig, a. yhdenääninen; (*fig.*) *se* **Enformig**.
En-tout-cas, m. ilmavarjo, sävarjo.
Entrée, f. pääsy, sisäänpääsy, pääsymakso.
Entreprenad, m. urakka, työtarjous, urakka- l. summakauppa.
Entreprenör, m. urakkamies, urakkalainen, summamies.
Enträgen, a. kiihkeä, harras (-taan), vakaa, väsymätön; e. begäran, vakaa vaatimus.
Enträgenhet, f. kiihkeys, väsymättömyys.
Enträget, adv. kiihkeästi, heittämättä, luopumatta, väsymättä.
Entusiasm, m. into, innostus, innokkuus, kiihkous.
Entusiasmera, v. a. innoittaa, innostuttaa.
Entusiastisk, a. innokas (-kkaan), intoisa; vara e., innoksia, innoita (-tsen); blifva e., innostua, intoutua.
Entydig, a. yhden-ymmärteinen, yhdenmerkitsevä.
Envig, m. kahden-otelma l. -aseiset.
Envis, a. itsepäinen, itsepintainen, yksipäinen; (*länge ihållande*) kiinteä, jäykkä, luopumaton.
Envisas, v. d. niskoitella, jyrkistellä, olla itsepäinen.
Envishet, f. itsepäisyys, niskoittelevaisuus; kiinteys, jäykkyys.
Enväldsherre, — -herrskare, m. itsevaltias (-aan), yksinvaltias, yksinvallitsija; — **-magt**, f. yksinhallitus, yksinvalta.
Envälde, n. yksinvalta, yhdenvalta, itsevaltaisuus, yksivaltaisuus.
Enväldig, a. yksivaltainen, itsevalta
Enväldigt, adv. yksivaltaisesti, it tiaasti.
Enårig, a. vuosinainen, yksivuotine sikesäinen.
Enär, konj. koska, kun.
Enögd, a. silmäpuoli (-en), yksisilmä
Eolsharpa, f. hönkaharppu, ilmak (-ntelen).
Eos, f. eos, koi, koitar (-ttaren).
Epaulette, f. epoletti, olus, olkane
Epidemi, f. kulkutauti; — **sk**, a. kutautinen, kulkutaudin.
Epidermis, f. marraskesi (-den), c kettu.
Epigram, n. epigramma, kompa kompa.
Epilepsi, f. *se* **Fallandesot**.
Epilog, m. jälkimaine l. -lause.
Episk, a. epillinen, kertomarunoll kertoma.
Episkopal, a. piispallinen, piispain
Episod, m. episodi, välikertomus, laulu, sivuseikka, välitapaus.
Epistel, m. epistola, lähetyskirja.
Epitaphium, n. epitafio, hautakirjo
Epitet, n. sivusana l. -nimi.
Epok, m. epookki, ajanpolvi (-en), käänne; (*tidrymd*) aikakausi (-den **-görande**, a. käänteen- l. ajank teen -tekevä.
Epos, n. epos, kertomaruno, sankarir
Epålett, *se* **Epaulette**.
Eqvation, f. yhtälö, tasakkuus.
Eqvator, m. päiväntasaaja, tasaus ekvaatori.
Eqvivalent, a. yhdentekevä, vertai subst. (*kem.*) verre (-rteen), osa
Eqvilibrist, m. ekvilibristi, nuoratans
Er, *se* **Eder**.
Era, f. eera, ajanpolvi (-en); ajanl aikakausi (-den).
Erbarmlig, a. katala, kurja, surkea.
Erbarmligen, Erbarmligt, adv. k lasti, surkeasti, kurjasti, onnettom
Erbjuda, v. a. tarjota (-oan), tarita sen); e. sig, v. r. tarjoutua.
Eremit, m. erokas (-kkaan), eräkäs kään); — **-boning, — -hydda**, f. e kaan maja, erakkomaja; — **-lif**, n. e kaan elämä.
Erfara, v. a. tulla tuntemaan, tun kokea, saada kuulla l. tietää; — n. kokeminen, tietää-saanto.
Erfaren, a. kokenut, tottunut, tait
Erfarenhet, f. kokemus.
Erforderlig, a. tarpeellinen, tarvitt

Erforderlighet, f. tarpeellisuus.
Erfordra, v. a. vaatia, tarvita (-tsen), kaivata (-paan).
Erfordran, f. vaatimus.
Erfving, m. äpäreheinä, odelma.
Erg, m. (vasken) ruoste.
Ärgas, v. d. ruostua.
Ärgig, a. ruosteinen.
Erhålla, v. a. saada, saavuttaa; — **nde**, n. saaminen, saanto.
Erikgata, f. kuninkaankulku, valtiastsa; — **-messa**, f. Eerikinjuhla.
Erinra, v. a. muistuttaa; **e. sig**, v. r. muistaa, muistella, hoksata.
Erinran, Erinring, f. muistelu, hoksaus, muisto, muistutus.
Erke, pref. pää-, yli-, aika-; — **-biskop**, m. arkkipiispa, pääpiispa; — **-biskopslig**, a. arkkipiispallinen, arkkipiispan; — **-biskopsdöme**, n. arkkipiispakunta; — **-bof**, m. pääkoira, pääkonna; — **-engel**, m. pääenkeli, ylienkeli; — **-fiende**, m. perivihollinen; — **-hertig**, m. arkkiherttua; — **-narr**, m. aika narri, narrin narri; — **-stift**, m. arkkihiippakunta.
Erkänna, v. a. tunnustaa, myöntää, myöntyä, todeksua, omistaa; — **nde**, n. tunnustaminen, myöntäminen.
Erkännsam, a. kiittävä, kiitollinen.
Erkänsla, f. kiitollisuus, kiitollisuuden tunto; (*gåfva*) kiitollisuuden merkki.
Erlägga, v. a. maksaa, suorittaa; — **nde**, n. maksaminen, maksu, suorittaminen, suoritus.
Erna, v. a. saada, saavuttaa, tavata (-paan), päästä, ennättää; — **ende**, n. saaminen, tapaaminen, saavuttaminen, pääseminen.
Eros, m. eros, rakkauden l. lemmen jumala.
Erotisk, a. rakkaudellinen, rakkauden, hemmellinen, lempi-, lemmen.
Ers, *se* **Edera**.
Ersätta, v. a. palkita (-tsen), korvata, kostaa, maksaa.
Ersättlig, a. palkkiutuva, korvautuva.
Ersättning, f. palkkio, korvaus, palkinto, maksu.
Ertappa, v. a. tavata (-paan), tulla päälle, saada kiinni; — **nde**, n. tapaaminen, tavoitus.
Erövra, v. a. valloittaa.
Erövrare, m. valloittaja.
Erövring, f. valloittaminen, valloitus; (*fig.*) göra e—ar, saada l. tehdä voittoja; (*erövradt land*) voittomaa; — **-slust**, m. valloitushalu.

Eskader, m. eskaateri, laivasto.
Eskamotera, v. o. vaihtaa, näpistää, anastaa.
Eskatologi, f. eskatologia, viimmeisten asiain oppi.
Eskiss, m. suunnitelma, luonnos; *se* **Skiss**.
Eskort, m. vartijasto, vartijakunta, johto- l. kuljetusvartijat.
Esomoftast, adv. useimmiten.
Esoterisk, a. esoterinen, keskusoloinen, kotoinen.
Esping, m. espinki, laivavene; (*orm*) kyy- l. keltakärme l. -mato.
Esplanad, m. esplanadi, kävelimö.
Esse, n.; vara i sitt e., olla omilla tulillaan, oikealla tuulella.
Essens, m. esanssi, väkimehu.
Essing, m. essinki, venereelinki.
Estetik, f. estetiikka, kaunetiede l. -oppi.
Estetisk, a. esteettillinen, kaunetieteellinen, ihanteellinen.
Estrad, m. estradi, koronne (-nteen).
Etablera, v. a. laittaa, asettaa; **e. sig**, v. r. asettautua.
Etablissement, n. asettaminen; laitos.
Etagére, f. etaseeri, hyllypöytä.
Etat, m. (laskettu) vuoden-otto.
Eternell, f. jäkkärä.
Eter, m. eeteri, seeste, yli-ilma.
Eterisk, a. eeterinen, seesteinen, yli-ilmainen.
Etik, f. siveysoppi, etiikka.
Etikett, m. etiketti, osotin (-ttimen); tavat, menot, sievätapaisuus.
Etisk, a. eettillinen, siveydellinen, siveysopillinen.
Etnografi, f. kansatieto.
Etnografisk, a. kansatiedollinen.
Etsa, v. a. syövyttää l. piirtää seevedellä, etsata; — **sning**, f. syövytys, piirräntä, etsaus.
Ett, n. af **En**.
Etta, f. ykkönen.
Ettdera, n. af **Endera**.
Etter, n. muihe, muju; — **-blemma**, — **-blåsa**, f. äkämä; — **-böld**, m. veripahka, kuismapaise; — **-myra**, f. viholainen, kusiainen; — **-nässla**, f. rautanokkonen; — **-ört**, f. päivänkukka, harakanhattu.
Etyd, f. harjoitelma, etydi.
Etymologi, f. etymologia, sanaoppi; — **sk**, a. sanaopillinen, etymologillinen.
Eufonisk, a. sulo-ääninen; e. accent, syrjäkorko.
Evangelisk, a. evankelinen.
Evangelist, m. evankelista.

Evangelium, n. evankeliumi.
Evenement, n. merkkitapaus.
Eventualitet, f. sattumus, mahdollisuus.
Eventuel, a. sattumoinen, mahdollinen.
Everdelig, a. ikuinen, iki-, ikipäiväinen; för e—a tider, ikipäiviksi, ikuisiksi ajoiksi; — **en**, adv. ikuisesti.
Evident, a. silminnähtävä, imiselvä.
Evig, a. ijankaikkinen, ijäinen.
Evighet, f. ijankaikkisuus, ijäisyys.
Evigt, adv. ijankaikkisesti, ijäisesti, ijäti; e. minnesvärd, ikimuistettava.
Evinnerlig, a. *se* **Evig**.
Evinnerligen, Evinnerligt, adv. *se* **Evigt**.
Evolution, f. (*krigsk.*) liikunto, temppu.
Exakt, a. tarkka, tyyskä.
Exaltera, v. a. kiihkoittaa, innollisentaa, innostuttaa; — **d**, a. intomielinen, innoitseva.
Examen, m. tutkinto; undergå e., käydä l. suorittaa tutkinto.
Examinand, m. tutkittava.
Examinator, m. tutkija.
Examinera, v. a. tutkia.
Examinering, f. tutkimus, tutkiminen.
Excellens, m. ylhäisyys; Eders E., Teidän Ylhäisyytenne.
Excellera, v. n. oivastella.
Excenter, m. epäkesko.
Excentrisk, a. epäkeskellinen; (*fig.*) ylimielinen, haveksiva.
Exceptionel, a. poikkeuksellinen.
Excess, m. irstaus, vallattomuus.
Exeges, f. selitys.
Exegetik, f. eksegetiikka, selitysoppi.
Exegetisk, a. eksegetillinen, selittävä, selityksellinen.
Exekution, f. täyttäminen, toimeenpano, suoritus; (*lagt.*) ryöstö, ulosotto; — **-sverket**, n. ulosotto-toimi (-en).
Exekutiv, a. velkova, ryöstöinen; e. auktion, ryöstö-avisioni l. -huutokauppa.
Exekutor, m. täyttäjä, toimeenpanija, ryöstömies, ulosottaja.
Exekutorial, n. ulosotto-määräys, ryöstötuomio.
Exekutorisk, a. tuomiontäytännöllinen.
Exempel, n. esimerkki, esikuva; till ex. (*t. ex.*) esimerkiksi (esim.); föregå med godt e., olla hyvänä esikuvana l. hyväksi esikuvaksi.
Exempellös, a. esimerkitön, verraton, tavaton, ei koskaan ennen nähty l. kuultu.
Exempelvis, adv. esimerkiksi, osotteeksi.
Exemplar, n. kappale, eksemplaari; — **isk**, a. esikuvallinen.
Exeqvera, v. a. (*verkställa*) toimeen na, täyttää, suorittaa; (*ova mass* mittaa, laatia; (*afstraffa*) rangaist *mata*) ulosottaa, ryöstää; — **ri** täyttäminen, toimeenpano, suorit kaiseminen, ryöstäminen.
Exercera, v. a. äksierauttaa, har l. opettaa aseihin; — v. n. äks harjoitellaita aseissa.
Exercis, m. äksieraus, harjoitus.
Exercitiemästare, m. harjoitusm l. -mestari.
Exerg, m. eksergi, reunama, vuos paikka rahoissa.
Exhaustor, m. tyhjentäjä.
Exing, m. koiranruoho.
Existens, f. oleminen, olento, elo
Existera, v. n. olla olemassa, oll
Exklusiv, a. yksinomainen, ulossulk
Exkommunicera, v. a. panna pa eroittaa (kirkon) yhteydestä.
Exkonung, m. heittokuningas.
Exkrementer, n. pl. ulosteet, jälki sitta.
Exkursion, f. retkeys, retkielmä.
Ex officio, viran puolesta.
Exoterisk, a. eksoterinen, ulko-ol ulkoinen.
Expansion, f. paisunta, avaroitum **-smaskin**, m. paisuntakone.
Expansiv, a. avaroituva, paisuvai
Expediera, v. a. suorittaa, toimitt hettää.
Expedit, a. sukkela, vikkelä, jou handelsexp., kauppa-asiamies, panpitäjä.
Expedition, f. lähettäminen, lähetys rittaminen, suoritus, toimitus; (*k* sotalähetys; (*emb. verk*) toimit toimikunta; — **-schef**, m. toi päällikkö; — **-sfogde**, m. toi vouti; — **-sekreterare**, m. toi sihtieri; — **-sutskott**, n. toimi liokunta.
Expeditör, m. expeditööri, toimi ulosantaja.
Expenser, n. pl. kulungit, kulunpal — **-semedel**, n. pl. tarverahat, tustarpeet, kulunkirahat.
Experiment, n. koetus, koete (-tte
Experimental, a. koetteellinen, k linen; — **-fält**, n. koetuskent vainio.
Experimentera, v. n. kokeilla, tehd etteita l. kokeita.
Explodera, v. n. räjähtyä, paukaht
Exploitera, v. a. tarkastella; alue

...a (esim. maata) sisään; käyttää, ...ottaa.
...sion, f. räjähdys, tulipaukahdus.
...ent, m. selittäjä, eksponentti, määjä; näytteille-panija.
...era, v. a. panna näytteille l. näyt...
...rt, m. maasta-vienti, ulosvienti; (*va*...), viemätavara; — -**tull**, m. vienti...
...rtera, v. a. viedä l. kuljettaa maasta ...
...é, f. yleissilmäys.
...sition, f. näyttelö, näyttäjäiset.
...ress, m. lentolähetti l. -viesti; — ...v. vaseti, varsinvarten.
...ression, f. osotus.
...professo, adv. ammattiansa.
...propriation, f. maanluovutus, pakko...
...propriera, v. a. luovuttaa, eroittaa ...
...rpator, m. juurtaja, juuri-äes (-keen).
...m. into, innostus; vara i e., ...innoissa; komma i e., innostua.
...pore, adv. suorasta päästä, suo... kohtipäätä, uusi uudelta.

Extemporalium, n. kohtipäis-koe.
Extemporera, v. a. suorasta päästä l. kohtipäätä l. uutta uudelta lasketella.
Extension, f. lavennus, laajennus.
Extensiv, a. laajuudellinen, lavealle käypä; e—t jordbruk, laajaperäinen l. avara maanviljelys.
Extenso; in e., kokonaisenaan, koko laveudeltaan.
Extern, m. käymäoppilas, eksterni.
Externat, n. käymä- l. eksternilaitos l. -opisto.
Extra, adv. erittäin, ohessa, sivussa; e. fin, erinomaisen oivallinen; — a. ylimääräinen, lisä-, syrjä-, sivu-; — -**fiskal**, m. ylimääräinen l. lisä-viskaali; — -**judiciel**, a. syrjä- l. sivulaillinen; — -**judicialiter**, adv. syrjälailla; — -**ordinarie**, a. ylimääräinen; — -**ordinär**, a. erinomainen, vara-; — -**vagans**, f. kummallisuus, hulluus, hurjuus; tavattomuus, vallattomuus.
Extrakt, n. liotus, mehuste.
Extrém, a. ylellinen, puoleton; — s. ylellisyys.
Extremiteter, f. pl. raajat; öfre e., yläraajat; nedre e., alaraajat.

F.

...l. m. taru, eläinsatu, kasku; — ...iktare, m. taruseppä; — -**lära**, f. ...eto, taru-oppi; — -**ålder**, m. ta...i, taruaika.
...laktig, a. satumainen, tarumainen, ...sekainen.
...ricera, v. a. tehdä, valmistaa, sepitä ...
...ricering, f. tekeminen, valmistus.
...rik, m. tehdas (-taan), vapriikki; — ...arbetare, m. vapriikintyömies; — ...folk, n. vapriikinväki, tehtaalaiset; — ...idkare, m. tehtailija, tehtaan har...; — -**smessig**, a. vapriikimai...; — -**smästare**, m. vapriikin- l. teh...mestari; — -**svara**, f. tehtaan... vapriikkitavara l. -kalu; — -**svä...**, n. tehdasliike (-kkeen) l. -toi...; — -**växt**, f. tehdaskasvi.
...rikant, m. vapriikin- l. tehtaan-isäntä ...ituja.
...rikat, n. vapriikkiteos, teelmä, teos.

Fabrikör, m. tehtailija, tehtaanisäntä, vaprikööri, vapriikinpitäjä.
Fabulös, *se* **Fabelaktig**.
Facett, m. särmä.
Facil, a. helppo.
Facit, n. tulo, tulos.
Fack, n. (*låda*) lokero, kotelo, laatikko; (*yrke*) ammatti, keino; man af f—et, keinonmies, ammatinmies; — -**skola**, f. keinokoulu; — -**verk**, n. hakkausjaosto.
Fackla, f. soitsu, soihtu, tulisoitto; — -**kelbärare**, m. soitsunkantaja; — -**keldans**, m. soitsutanssi; — -**kelros**, f. rantakukka, kuismaheinä, pukinparta.
Fac-simile, n. käsialan-mukaus.
Factotum, n. kaikki kaikessa.
Factum, n. tosiseikka l. -asia, tosiolo, tapahtuma; de facto, tosi-asiaisesti, todestansa, tosiaan.
Fadd, a. hailaska, äitelä, mauton; (*fig.*) laimea, hailea, mauton.

f. vilse, eksyä, mennä eksyksiin; f. af, bort, lähteä; f. af med ngt, viedä l. siepata pois l. mukaansa; f. efter, ajaa l. kulkea jäljestä l. perästä, mennä hakemaan l. perään; låta f., antaa mennä, lähdettää; f. varsamt fram med, pidellä l. pitää varovasti; f. illa, (*v. s.*) pahentua, pilautua, turmeltua; f. ut mot ngn, käydä l. mennä jkta kohtaan pahasti l. soimauksilla.

Farande, n. meno, kulku, kulkeminen, ajaminen.

Farare, m. matkustaja, kulkija; brukas blott i sammansättningar, t. ex. Ostindiefarare, Itä-Indiaan-matkustaja.

Farbar, a. kulkuinen, kuljettava, kululinen.

Farbror, m. setä.

Fardag, m. lähtöpäivä l. -aika, muuttopäivä; — **-eld**, m. kulovalkea, kulopalo; — **-kost**, m. pursi (-rren), alus; — **-led**, m. kulkuväylä, kulkureitti; — **-sot**, m. kulkutauti, rutto; — **-tyg**, n. alus, haaksi (-hden); — **-vatten**, n. kulkuvesi (-den), purjehdusvesi; — **-väg**, m. ajotie, kulkutie.

Farfar, m. isänisä, isoisä.

Fargalt, m. karju, juoksukarju.

Farhåga, f. pelko, varominen.

Farisé, m. fariseus, ulkokullattu; — **isk**, a. farisealainen, fariseusten; ulkokullattu, näkyharras, näkyjumalinen.

Farlig, a. vaarallinen, vaara-.

Farlighet, f. vaarallisuus.

Farm, m. farmi, moisio.

Farmaceut, m. farmasöitti, lääkkeentekijä; — **isk**, a. farmasöitillinen, lääketeollinen.

Farmaci, f. farmasia, lääkkeenteko.

Farmakologi, f. farmakologia, lääkkeenteko-oppi.

Farmakopé, f. farmakopi, lääkekirja.

Farmor, f. isänäiti, mummo.

Fars, m. farssi, ilveilys.

Farstu, *se* **Förstuga**.

Fart, m. vauhdi, puhku, meno, kyyti, juoksu.

Farväl, int. hyvästi! jää hyvästi; elä terveenä; subst. n. jäähyväiset (*pl.*); bjuda f., ottaa l. tehdä jäähyväisiä, jättää hyvästi.

Fas, m. etupuoli (-en); (*förtif.*) otsanne (-teen); (*byggn. konst*) latukka, vaaso; (*månens*) vaihe.

Fasa, f. kauhistus, hirmu; injaga f., kauhistaa, kauhistuttaa, hirvittää.

Fasa, v. n. kauhistua, peljästyä; f—r för honom, minä kauhi häntä l. tuota, hän l. tuo kauhistu l. hirvittää minua.

Fasad, m. fasaadi, pitkäpuoli, levyp

Fasan, m. fasaani.

Fasansfull, — **-värd**, a. *se* **Faslig**

Faschin, m. risunki, risukimppu, pa

Fasel, m. siipikarja, kotolintu.

Fasett, m. särmä.

Fashionable, a. uusimuotoinen l. tinen.

Faslig, a. kauhea, hirveä, hirmui hirvittävä, kauhistava.

Fasligbet, f. kauheus, hirveys.

Fasligt, adv. kauheasti, hirveästi, masti; f. stor, hirveän l. kauhean

Fason, m. kirjaus, kuvitus, kuosi, mu (*sätt*) laatu, tapa; (*hållning*) ryhti; (*börd*) käytös, elki (-jen).

Fasonera, v. a. muodostaa, kuosi luonnistaa, kuvita (-tsen); koristaa

Fasonerad, a. kuosikas, kuvasniekka vittu, koristettu.

Fast, a. luja, kiinteä, vakaa, vankk egendom, kiinteä omaisuus; f. kr kiinteä l. jähmeä kappale; f—a de(t, mannermaa; göra f. (*fästa*) nittää, kiinnyttää, (*stadig*) lujentaa jistaa; blifva f., kiintyä, lujen vara illa f., olla pahassa pulas pahemmissa kuin päivissä; (*fig.* vilja, vakaa mieli, luja l. jä tahto; — adv. kiinni; kiinteästi, jasti, vahvasti; (*nästan*) milt'ei; konj. vaikka, ehkä.

Fasta, f. paasto, paaston-aika; (*lagt.*) ne (-teen), kiinnike (-kkeen).

Fasta, v. n. paastota (-oan), olla mättä.

Fastage, n. tynnyri, aami.

Fastande, a. paastoava, einehtimi syömätön; på f. mage, einehtim syömättömään vatsaan l. syömättön vatsalla; subst. n. paastoaminen.

Fastbinda, v. a. sitoa kiinni, kiinni köyttää l. sepiä kiinni.

Fastdag, m. paastopäivä.

Fastebref, n. kiinnekirja, vahvistusk

Faster, f. istäti, isänsisar.

Fastfrysning, f. kiinnijäätyminen.

Fastgro, v. n. kasvaa kiinni, kiinty

Fastgöra, v. a. panna kiinni, kiinni

Fastgörande, n. kiinnipaneminen.

Fasthaka, v. a. panna hakaan, h (-kaan); f. sig, tarttua l. taki (jhnkin).

[illegible], f. lujuus, kiinteys, vahvuus; (*fig.*) vakavuus, lujuus, jäykkyys; (*fys.*) kiinteys, jähmeys.

[illegible], v. a. pitää kiinni; — v. n.; f. [illegible] en mening, pitää kiinni ajatuk[illegible], pysyä ajatuksessa; — **nde**, n. [illegible]pitäminen.

[illegible], v. n. riippua kiinni, pysyä [illegible].

[illegible], f. kiinteimistö, kiinteä l. kiin[illegible]inen omaisuus, kiinteä tavara.

[illegible], v. a. kahlehtia, kytkeä.

[illegible], m. laskiainen, paaston-aika; — **-[illegible]**, m. laskiaisaatto; — **-spredi[illegible]**, f. paastosaarna; — **-ssöndag**, m. [illegible]kiaissunnuntai.

[illegible], n. manner (-teren).

[illegible], v. a. liimata kiinni.

[illegible], adv. ennemmin, pikemmin.

[illegible], v. n. tarttua l. käydä kiinni, [illegible]tyä, kiintyä, puuttua, juuttua, [illegible].

[illegible], v. a. naulata kiinni.

[illegible] sig, v. r. juurtua, kiintyä.

[illegible], v. n. istua kiinni, olla juut[illegible] l. juutuksissa l. takeltunut.

[illegible], v. a. vahvistaa, määrätä; f. [illegible], määrätä hinta, f. en dom, [illegible]staa tuomio; — **nde**, n. — **lelse**, [illegible]vistaminen, vahvistus, määräämi[illegible].

[illegible], v. a. ommella (-pelen) kiinni.

[illegible], v. a. panna kiinni, kiinnittää.

[illegible], v. a. ottaa kiinni; — **nde**, [illegible]nni-ottaminen.

[illegible], v. n. kasvettua, kasvaa kiinni.

[illegible], konj. vaikka, jos kohta.

[illegible], vati, kulho; aami, tynnyri.

[illegible], v. a. tynnyröitä.

[illegible], a. onneton, katala, kovan onnen, [illegible]on tuoma.

[illegible], m. pl.; — **lietid**, m. määrä[illegible] asian aika; försumma f—na, [illegible]inlyödä asian-aika.

[illegible], m. sallimus- l. onni-usko, fa[illegible].

[illegible], m. sallimus-uskoja, fatalisti.

[illegible], f. onnenmääräys l. -sallimus, [illegible] onni, onnettomuus.

[illegible], **Fatabur**, **Fatebur**, m. taltimo, [illegible], varahuone, ruokahuone; (*fig.*) [illegible]mo, aitta, varat.

[illegible], n. kuppi- l. leipäkunta.

[illegible], a.: återgifves med laita, pohja, [illegible]; huru är det f. med dig? mi[illegible]itasi on l. miten sinun on laita?

[illegible], adv. kiinni.

Fatta, v. a. ruveta (-pean) l. tarttua l. käydä jhnkin kiinni l. käsin; ottaa, (*hastigt*) siepata (-ppaan), kaapata; (*fig.*) käsittää, oivaltaa, tajuta (-uan), älytä (-yän), ymmärtää; f. beslut, tehdä päätös, päättää; f. mod, rohkaista mielensä l. itsensä; f. eld, syttyä, syttyä tuleen.

Fattas, v. d. (jkulta) puuttua, uupua, olla vajaalla l. vailla jtkin, kaivata (-paan), ei olla (jkulla); hvad f. dig? mikä sinua vaivaa? föga fattades att .... vähällä oli l. vähältä piti, ett'ei ...

Fattig, a. köyhä, vaivainen (jstkin); gubben f., ukko raiska l. parka l. rukka; f. jord, laiha l. huono maa; — **-bevis**, n. köyhänkirja, köyhäntodistus; — **-bössa**, f. vaivaistukki; — **dom**, f. köyhyys; — **-försörjning**, f. köyhäinholhous, vaivaishoito; — **-hjon**, n. vaivainen; — **-hus**, n. köyhäinhuone, vaivaishuone; — **-hushjon**, n. vaivaishuoneelainen; — **-håf**, m. vaivaiskukkaro; — **-kassa**, f. vaivaiskassa; — **-medel**, n. — **-penningar**, m. pl. vaivaisrahat; — **-procent**, m. vaivaisten osa l. prosentti; — **-skola**, f. köyhäinkoulu; — **-stuga**, f. *se* **Fattighus**; — **-vård**, n. vaivaishoito l. -holho; — **-väsende**, n. vaivais-asiat l. -toimi.

Fattigt, adv. köyhästi, vaivaisesti.

Fattlig, a. käsitettävä, ymmärrettävä, tolkullinen.

Fattning, f. taju, toimi, ymmärrys, käsitys; bringa ur f—en, häkellyttää, hämmentää; komma ur f—en, häkeltyä, hämmentyä; — **-sförmåga**, — **gåfva**, f. taju, käsitysvoima, ymmärryksen lahja.

Faun, m. fauni, tapiolainen.

Fauna, f. fauna, eläimistö, eläinkunta.

Favorisera, v. a. suosia, suositella.

Favorit, m. lemmetyinen, lemmikki, suosikki; f. dryck, mieli- l. halujuoma.

Fé, f. haltijatar (-ttaren), tenhotar.

Feber, m. kuume, kuumetauti; — **-aktig**, a. kuumeinen, kuumeentapainen; — **-anfall**, n. kuumeenpuuska; — **-drifvande**, — **dämpande**, a. kuumetta ehkäsevä l. estävä l. pysäyttävä; — **-frossa**, — **-brytning**, f. kuumeenväristys; — **-rysning**, f. kuumeenpöyristys; — **-sjuk**, a. kuumetautinen; — **-yra**, f. kuumehouraus l. -houre.

Febril, a. kuumeellinen.

Februari, m. helmikuu.

Federativ, a. valtaliitollinen, valtaliiton, valtaliittoon kuuluva.
Federerad, a. valtaliittolainen, valtaliittoon yhdistetty.
Fèeri, n. tenhous.
Feg, a. pelokas (-kkaan), arka, pelkuri; f. handling, pelonalainen l. arkamainen teko; — **-hjertad**, a. arkasydäminen, arkamielinen.
Feghet, f. pelokkuus, pelonalaisuus, arkamaisuus.
Fegt, adv. pelokkaasti, arkuudella.
Feja, v. a. kirkastaa, kiillottaa, puhdistaa; — **nde**, n. — **jning**, f. kirkastaminen, puhdistaminen.
Fejd, f. meteli, sota; jukka, jupakka, kiista.
Fel, n. (*brist, lyte*) vika, virhi (-en), virhe (-een); (*afvikelse från regel*) virhe, erehdys; (*moraliskt*) vika, hairaus; (*skuld*) vika, syy; — **-aktig**, a. (*oriktig*) virheellinen; (*ofullkomlig*) viakas, viallinen; (*bristfull*) vianalainen, vikapää, viallinen; (*falsk*) väärä, virheellinen; — **-aktighet**, f. viallisuus, virheellisyys, vianalaisuus; — **-aktigt**, adv. viallisesti, virheellisesti, väärin, vianalaisesti; — **-fri**, a. virheetön, viaton; — **-frihet**, f. virheettömyys; — **-fritt**, adv. virheettä, virheettömästi, erehtymättä, hairahtumatta; — **-grepp**, n. erhetys; — **-hugg**, n. syrjäänlyönti l. -isku; — **-kast**, n. sivuitseviskaus, ohiheitto; — **-skott**, n. sivuiteampuma, harhalaukaus; — **-skrifning**, f. väärinkirjoittaminen, kirjoitusvirhe; — **-slag**, n. sivuitselyömä; — **-slagen**, a. tyhjäksi mennyt, pettänyt, mitätön, turha, onnistumaton; — **-slut**, n. väärä johtolause; — **-slå**, n. pettää, mennä turhaan l. mitättömäksi, mennä l. käydä tyhjäksi; — **-steg**, n. hairahdus, horjahdus, erhetys; — **-stöt**, m. sivuitsetyökkäys, ohitsesysäys; — **-tag**, n. erhetys.
Fela, v. n. tehdä virhi, lyödä l. viskata l. heittää syrjään l. hairaan; (*irra sig*) erhettyä, pettyä, hairahtua, (*bryta*) rikkoa, loukata (-kkaan).
Felas, v. d. *se* **Fattas**.
Felp, m. velppi, silkkihuopa.
Fem, num. card, viisi (-den); f. och f. viisittäin, viisin; f. gånger, viidesti, viisi kertaa; f. par, viidet, viisi paria; — **-bladig**, a. viisilehtinen; (*såg*) viisiteräinen; — **-dags**, — **-dagig**, a. viisipäiväinen; — **-delt**, a. viisijakoinen; — **-dubbel**, — **-faldig**, a. viisikertainen, viisinäinen; — **-fota** viisijalkainen, viisipolvinen; — **-da**, a. viisinäinen, viisilajinen; — **-nig**, — **-kantig**, a. viisikulmainen **-hörning**, m. viisikolkka, viisikk — **-männing**, f. viisiheteinen; — **-dig**, a. viisinaulainen; — **-pun** m. viisinaulio, viisinaulais-tykki; — **-dig**, a. viisirivinen, viisiratinen **-sidig**, a. viisisivuinen, viisitaho **-skiftesbruk**, n. viisijako-viljelys silohkoinen viljelys; — **-stafvi** viisitavuinen; — **-talig**, a. viisil nen; — **-årig**, a. viisivuotias (- viidenvuotinen; — **-årsperiod**, m. siviidennys, viisvuotis-aikakausi.
Femhundra, num. card. viisisataa.
Femhundrade, num. ord. viides-sa
Feminin, a. (*gram.*) naispuolinen, niini.
Femma, f. viisikko, viitonen.
Femte, num. ord. viides (-nnen); — m. viidennes (-ksen), viides osa.
Femtio, num. card. viisikymmentä,
Femtionde, num. ord. viideskymm
Femtiotal, n. viisikymmenikkö; h på f., hän on viidennellä kymmen — **-årig**, a. viisikymmenvuotin -vuotias.
Femton, num. card. viisitoista.
Femtonde, num. ord. viidestoista.
Femtusen, num. card. viisituhatta.
Femtusende, num. ord. viidestuha
Fena, f. evä, uimus.
Fenhval, m. harjavalas.
Fenkål, m. vänkooli, saksankumina
Fennoman, m. suomikiihkoinen l. kolainen.
Fennomani, f. suomikiihko l. -kii suus, suomivimma.
Fennomansk, a. suomikiihkoinen.
Fenomen, n. ilme, ilmaus.
Feodal, a. lääninnäinen, läänitykselli — **-system**, n. läänitysvalta.
Ferier, m. pl. lupa-aika, jouto-aika.
Ferla, f. patukka, pamppu, pätkä.
Ferm, a. kerkeä, nopsa, vikkelä.
Ferment, n. käyte-aine, käytin (-ttin käyte (-tteen).
Fermetet, f. kerkeys, näppäryys.
Fernissa, f. keitinöljy, vernissa.
Fernissa, v. a. keitinöljyllä l. vernis voidella, vernissata.
Fest, m. juhla, juhlallisuus; — **-dag** juhlapäivä.
Festivitet, f. juhlallisuus, kutsunki, vipidot.

...tig, a. juhlallinen.
...ten, m. köytänne, kukkaköytös, fes-...
..., a. lihava, (*flottig*) rasvainen; (*om jord*) ...mehuinen, lihava; göra f. lihoittaa; ...lifva f., lihota (-oan), lihoa; — **-aktig**, ... lihavanlainen, lihavahka; — **-knopp**, ... maksaruoho, lukonmarja; — **-lagd**, ... lihavanläntä, lihavahko; — **-mylla**, ... mehumulta; — **-ost**, m. mehujuusto; — **-tisdag**, m. laskiainen, laskiaistiis-... **-tistel**, m. valvatti, maitoheinä; — **-ägg**, n. juottomuna; — **-ört**, f. ...nlehti.
...sch, m. kuva-jumala.
...schm, m. kuva-jumaloitus.
...a, f. lihavuus.
..., n. rasva; — **-hinna**, f. rasvakelmu.
...co, n. patustus; göra f., mennä päin ...tyyn.
...el, m. (*abcbok*) aapinen; (*sjukdom*) ...pelä.
...er, m. kinne, liha- l. hermosyy; (*i* ...) syy, lusto.
...er, m. häränsilmä.
..., a. kinneaine, lusto.
..., a. kinteinen, säikeinen.
...ka, f. tasku, lakkari.
...format, n. taskun- l. lakkarinkoko; — **-lock**, n. taskunkansi (-nnen); — **-tjuf**, m. taskuvaras (-rkaan); — **-tjuf-veri**, a. taskuvarkaus; — **-ur**, n. lak-... l. taskukello.
...kommiss, n. fideikomissi, sääntöpe-...; sukukartano l. -tilus.
...kommissarie, m. fideikomisari, sa-...kartanon-omistaja.
...bus, m. sytytinpaperi.
...de, m. vihamies, vihollinen.
...dskap, f. viha, vihollisuus.
...dtlig, a. vihollinen, vihallinen, vi-... kantava l. pitävä, vihollisen.
...dtlighet, f. vihollisuus, vihanpito.
...g, a. sukkela, sutka, näppärä.
...ghet, f. sukkeluus, näppäryys.
...r, f. (*begräns. rum.*) kuvio, umpio; (*...ning*) kuva, kuvaus, piirros; (*form*) ..., kuva; (*kroppsf.*) muoto, varsi ...; (*i dans*) vikulieri, astuma; (*i* ...) ääniparvi (-en), makuääni; (*i* ... *skrift*) kuvanne (-nteen).
...ralsång, m. figurilaulanto, maku-...
...rant, m. vikulieraaja.
...rera, v. a. kuvioitella; — v. n. viku-... lipakehtaa, osoitellaita; (*fig.*) ...ella, oleskennella; tanssia.

Figurlig, a. kuvanteellinen, kuvallinen, vertaava; f. bemärkelse, kuvallinen merkitys.
Figurligen, — **-ligt**, adv. kuvallisesti, kuvilla, kuvitellen, kuvin.
Fika, v. n.; f. efter, kärkkiä, himota (-oan), pyytää, ahneilla; — **nde**, n. kärkkiminen, himoaminen, o. s. v.
Fiken, a. hetas (-ttaan), kärkäs (-kkään), halukas, ahnas.
Fikenhet, f. kärkkäys, hettaus.
Fikon, n. viikuna; — **-formig**, a. viikunanmuotoinen l. -kaltainen; — **-löf**, n. viikunanlehti; — **-träd**, n. viikunapuu.
Fil, m. viila; — **-klåfve**, m. viilanpihti, viilapenkki; — **-spån**, n. viilajauho, viilanpuru.
Fil, m. (*i mjölk*) viili, maitila, kuori (-en); — **-bunke**, m. viilikehlo; taalepiimä, viilipiimä, viilipytty; — **-mjölk**, f. taalepiimä, viilipiimä, viilimaito.
Fila, v. a. viilata; — **nde**, n. — **luing**, f. viilaaminen, viilaus.
Filare, m. viilaaja.
Filantrop, m. filantrooppi, ihmisystävä.
Filantropi, f. filantropia, ihmisystävyys.
Filantropisk, a. filantroopillinen, ihmisystävällinen.
Filett, m. (*boktr.*) viivake, viivanne.
Filfras, f. ahma, osmo.
Filial, a. vieri-, kylki-, ala-; f. bank, alapankki.
Filka, f. kanahka.
Filoker, m. pl. kampsut, kapineet.
Filolog, m. filologi, kielentutkija.
Filologi, f. filologia, kielitiede (-teen).
Filologisk, a. filologinen, kielitieteellinen.
Filosof, m. filosofi, viisaustieteilijä, tietoviisas.
Filosofera, v. n. filosofistella, tiedistellä.
Filosofi, f. filosofia, viisaustiede.
Filosofisk, a. filosofinen, viisaustieteellinen.
Filt, m. huopa; öfverdraga med f., huovittaa; — **-hatt**, m. huopahattu, vilthattu; — **-täcke**, n. huopapeitto l. -täkki.
Filta, v. huovittaa, vanuttaa.
Filter, n. suodin (-timen), siivilä.
Filtrera, v. a. suotaa, kuurnita (-tsen), siivilöitä, juoksuttaa.
Filtrering, f. suodatus, suotaus.
Filtrerpapper, n. suotopaperi; — **-hatt**, m. suotosippu l. -tuutti.

889937A

Filur, m. veitikka, kekkuli, konna, koiransilmä.

Fimmelstång, f. aisa; (*å plog*) ojas (-ksen); förse med f—stänger, aisoittaa; —**-skrok,** m. aisankoukku, saverikko, vedätti.

Fin, a. hieno, pieni (-en), hento, sievä, oivallinen; (*om sinnen*) tarkka, terävä; —**-bildad,** a. (*kroppsl.*) siro, sievä, sievämuotoinen; (*andl.*) sievätapainen, sievänsivistynyt; —**-bladig,** a. (*om såg*) ohutteräinen; —**-kornig,** a. pienijyväinen, pienimuruinen; —**-hyllig,** —**-hyllt,** a. hienohipiäinen, hieno-ihoinen; —**-hårig,** a. hienokarvainen, utuinen; —**-jord,** f. maan hienommat osaset, maanhiukkeet, hentomaa; —**-känslig,** a. herkkätuntoinen, aistelleva; —**-mala,** v. a. jauhaa l. jauhattaa pieneksi l. hienoksi; —**-skuren,** a. pieniksi leikelty; —**-smaklig,** a. oivanmakuinen; —**-smide,** n. hienot takeet; —**-stöta,** v. a. survoa pieneksi l. hienoksi, hienontaa, pienentää.

Final, m. finaali, lopete, pääte-osa.

Financiel, a. rahavarainen, rahavarain, rahavarais-, varallinen.

Financier, m. varastovirkalainen, rahanasioitsija.

Finanser, m. pl. valtiovarat; valtavarasto, rahavarat.

Finanschef, m. valtiovaraston-päällikkö; —**-expedition,** f. valtiovarain- l. rahavarain-toimituskunta; —**-minister,** m. rahavarais-ministeri, rahanhoidon-ministeri; —**-operation,** f. rahavaraistoimi (-en), raha-asiain toimi; —**-system,** n. rahavarais-järjestelmä; —**-väsende,** n. rahavarais-asiat, rahavarainhallinto.

Finess, f. (*fin mening*) terävyys, ponsi (-nnen), mutka; (*knep*) mutka, juoni (-en), sukkeluus; (*noggrannhet*) tarkkuus, puhtaus.

Finger, n. sormi (-en); storf. keskisormi; lillf. sakarisormi; pekf. etusormi; ringf. nimetön sormi; —**-borg,** m. sormistin, vingerpori; —**-färdighet,** f. sorminäppäryys, näppäryys (sormissa); hafva stor f., olla hyvin näppärä sormiltansa; —**-handske,** m. sormikas (-kkaan); —**-klåda,** f. sormisyhy; —**-knoge,** m. rystö, rystönen; —**-krok,** m. sormikoukku; —**-ling,** m. (*skeppsl.*) peräsin- l. ruotitappi; —**-lös,** a. sormeton, sormiton; —**-ring,** f. sormus; —**-slång,** a. sormenpituinen; —**-spets,** m. näppi, sorme(*yttersta ändan af fingret*) hyppynen; —**-språk,** n. sormi—**-stjock,** a. sormenpaksuine**-tuta,** f. sormituppi (-en); — m. sormikas (-kkaan), sormi(-taan); —**-visning,** f. sormioh

Fingerad, a. teennäinen, valeellin

Fingra, v. a. o. n. hypistellä, näpe(-telen), näpliä, käpliä, sormeilla**nde,** n. hypisteleminen o. s. v.

Finhet, f. hienous, pieneys, sivey reus, sirous.

Fink, m. sirkku, sirkkuinen, varpu varpuinen.

Finkel, m. sikuna.

Finland, n. Suomi (-en), Suome(*poet.*) Suomenniemi, Suomensaa

Finna, v. a. löytää; (*träffa*) tavata (-kohdata; (*utfinna*) keksiä, tajuta hoksata, älytä (-yän); (*anse*) katsoa; (*tycka*) olla l. tuntua (j(*märka*) nähdä, käsittää; f. sig nähdä l. pitää itsensä, olla miel sä; (*icke blifva förlägen*) ei jäädi vottomaksi, toimentua; f. sig vid olla tyytyväinen jhnkin; —**nd** löytäminen o. s. v.

Finnas, v. d. löytyä, olla.

Finne, m. Suomalainen; (*på huden*py, nyppy, näpykkä.

Finnig, a. näppyinen, näpykkäine

Finsk, a. suomalainen, Suomen.

Finska, f. suomikko, suomalaine(*språket*) suomenkieli (-en) mi (-en).

Fint, adv. hienosti, sievästi, tarkamasti o. s. v.

Fint, m. temppu, kuje, konkku.

Fintlig, a. neuvokas, kekselijäs, s tarkkapäinen.

Fintlighet, f. neuvokkuus, kekseliji

Finurlig, a. (*småaktt*) sievakka sukkela, sutka.

Fiol, m. (*instr.*) viulu; —**-stall,** lunhepo, -talla; —**-spelare,** lunsoittaja, viuluniekka; —**-s** m. viulunjousi (-sen), roka; —**-s** m. viulunkieli (-en).

Fiol, f. (*bot.*) se **Viol.**

Fira, v. a. viettää, pyhittää; (*en*juhlittaa; (*prisa*) ylistää, kunni—**ande,** n. viettäminen, viet hitys, ylistäminen.

Fira, v. a. o. n. (*sjött.*) viirata. hellittää, laskea alas.

firma, f. firma, toimi- l. kauppanimi [illegible] kirjanimi.

firmament, n. taivaslaki (-en).

fisk, m. kala; **-afänge**, n. kalansaalis (-iin); — **-ben**, n. ruoto; kalanluu; — **-bete**, n. kalansyötti, täky; — **-blåsa**, f. kalanikko, vuolu; — **-bragd**, m. kalansaalis, kalastin (-timen); — **-brist**, m. kalattomuus; — **-dam**, m. kalalammikko; (*stängsel*) toe (-keen); — **-fattig**, a. kalaton; — **-fångst**, f. kalansaalis (-iin) l. -saanti; — **-färs**, m. kalahakkelus; — **-gumma**, f. kalaämpäri; — **-handlare**, m. kalanmyyjä, kalakauppias; — **-håf**, m. kalalippi l. -lasti; — **-korg**, m. kalavasu, kalakoppa; — **-köpare**, m. kalanostaja, kalakauppi; — **-lek**, m. kalankutu, kutu; — **-marknad**, m. kalamarkkinat; — **-måse**, m. kalalokki, kalakaija; — **-mås**, m. kalapliras l. -piirakka, kalakukko; — **-redskap**, n. kalastusneuvo, kalanpyydys; — **-rik**, a. kalaisa, kalainen; — **-slag**, n. kalanlaji; — **-smak**, m. kalanmaku; — **-soppa**, f. kalakeitto, kalasoppa; — **-spad**, n. kalasilmi (-en); — **-sump**, m. kala-arkku [illegible]kauppu, satka; — **-sås**, m. kalankastike l. -kasti; — **-tiende**, n. kalakymmenykset; — **-torg**, n. kalatori; — **-vrak**, m. kalanrasva, raani; — **-yngel**, n. kalanpoikue. mouhe, kalanpoikaa; — **-örn**, m. kalakotka.

fiska, v. a. kalastaa, pyytää kaloja; (*fig.*) [illegible]ifter. kiehtoa, urkkia; — **-nde**, n. kalastaminen, kalastus, kalanpyytö.

fiskal, m. viskaali; — **isera**, v. a. nuuskia, tarkastella; — **isk**, a. viskaalin, viskaalinen; f—**sk aktion**, virallinen viskaalin syyte.

fiskare, m. kalastaja, kalamies, kalanpyytäjä; — **-båt**, m. kalavenhe.

fiske, n. kalastus, kalanpyytö; — **-läge**, n. kalastamo, kalastajan-asunto; — **-vatten**, n. kalavesi (-den), kalasto; — **-verk**, n. kalastin, kalastuslaitos, pato.

fiskeri, n. kalastus; — **-inspektör**, m. kalastustarkastaja l. -kaitsija; — **-stadga**, f. kalastusasäätö.

fiskel, m. pukama, ajos; — **-artad**, a. [illegible]kaltainen.

fix, a. vakava, luja, kiinteä; f. idé, [illegible]kään pistänyt ajatus; — **-stjerna**, f. kiintotähti.

fixera, v. a. määrätä; katsoa terävästi; [illegible]) hyydyttää, kiinnyttää.

fjerde, num. ord. neljäs (-nnen); **för det** f., neljänneksi; — **-del**, m. neljännes (-ksen), neljäs osa; f—**dels mil**, neljännes penikulmaa.

Fjerding, f. nelikko, neljännys; — **-sman**, m. neljännysmies; — **-svåg**, m. neljänneksen matka, ruotsinvirsta.

Fjermare, a. etäämpi, kaukaisempi, loitompi, etempi; — adv. (*på frågan hvar*) etäämpänä, etäämmällä, kauvempana, loitompana, loitommalla; (*hvart*) kauvemmaksi, etäämmäksi, etäämmälle o. s. v.; **ifrån** f., etäämpää, etäämmältä, kauvempaa.

Fjerran, adv. (*på frågan*: *hvar*) etäällä, kaukana, loitolla, loittona; (*hvart*) etäälle, kauvaksi, kauvas, loitos; f. **ifrån**, etäältä, kaukaa, kaukaalta, loitolta; — a. etäinen, kaukainen.

Fjerrglas, n. pitkäsilmä, kaukolasi.

Fjesk, n. hoppu, tyhjä puuha; — m. hätikkö, hotikko, hopsu.

Fjeska, v. n. hätiköitä (-tsen), hätiä, häiläköitä.

Fjeskig, a. hoppuinen, hätäinen, hätikkä.

Fjeskighet, f. hoppuisuus, hätäisyys.

Fjeskigt, adv. hoppuisesti, hopulla, hätäisesti, hätiköiden.

Fjetter, m. kahle, kammitsa.

Fjettra, v. a. kahleittaa, kahlehtia.

Fjettra, f. ketara, kaulas (-aan), reenpaju.

Fjol; i f., mennä vuonna; — **-gammal**, a. menneenvuotinen; — **-året**, n. mennyt vuosi (-den).

Fjoll, **Fjolleri**, n. hupsuus, löyhkyys, hölmöys.

Fjolla, f. hupsunen, huppana, höpäkkä, löyhkänä.

Fjollas, v. d. hupsutella, höperöitä, hölmötellä.

Fjollig, a. hupsu, huppelo, löyhäkkä, hullu.

Fjord, m. vuono, vuoma, uopaja.

Fjorton, num. card. neljätoista, neljätoistakymmentä; — **-årig**, a. neljätoista-vuotias, neljäntoista-vuotinen.

Fjortonde, num. ord. neljästoista; — **-del**, m. neljästoista osa.

Fjoskig, a. houkkapäinen, höperö.

Fjun, n. untuva, utukarva, utu, haituva, hatu, ihokarva.

Fjunig, a. utukarvainen, untuvainen, hatuinen, höytyvinen; **bli** f., hatua, liementyä, utuvoittua.

Fjäder, m. (*mindre*) höyhen (-nen); (*större*) kynä, sulka; **fälla** f—**na**, luoda höyheniä; **plocka** f—**na af en**

fogel, kyniä, höyhentää; (*i lås o. s. v.*) ponnin (-timen), jousi (-en), vieteri; — **-aktig**, a. höyheläinen; — **-bolster**, n. höyhenpolstari, höyhenpatja; — **-buske**, m. höyhentöyhtö; **-fä**, n. siipikarja, siipi-eläimet (*pl.*); — **-fällning**, f. sulkasato, höyhenenluominen; — **-hake**, f. potku- l. ponninhaka; — **-harts**, n. *se* **Kautschuk**; — **-hus**, n. vieterikolo; — **-kraft**, f. *se* **Spänstighet**; — **-kudde**, f. höyhentyyny; — **-lik**, a. sulkamainen; sulankarvainen; — **-lås**, n. vieteri- l. jänttilukko; — **-lätt**, a. höyhenen keveinen; — **-lös**, a. höyhenetön, suliton; — **qvast**, m. höyhenviuhko, höyhenhuisku; — **-spritning**, f. höyhenenriipiminen; — **-spänstig**, a. jousikimmoinen, joustava; — **-tofs**, m. höyhentupsu.

Fjädra, v. a. sulittaa, sulkia, varustaa sulilla l. höyhenillä; — v. n. joustaa, notkua, vietrata; — f. sig, v. r. höyhentyä.

Fjädrad, a. sulkainen; (*försedd med f—ar*) sulitettu, sulallinen, kynällinen.

Fjädrig, a. höyheninen, sulkainen.

Fjäll, n. (*på fiskar m. m.*) suomus, suomu; (*på huden*) hilsma; (*på växter*) helve (-peen), hilse, kilse.

Fjäll, n. tunturi, vuori (-en), vaara; — **-aktig**, a. suomumainen, suomuntapainen, kilseinen; — **-björk**, f. tunturikoivu; — **-bo**, m. vuorelainen; — **-bygd**, f. vuori- l. tunturitienoo; — **-lemmel**, m. sopuli; — **-lik**, a. suomullinen, suomunlainen, suomukas; kilseinen, kilseenmuotoinen; — **-racka**, f. — **-räf**, m. naali; — **-ripa**, f. tuntuririekko; — **-rygg**, m. tunturinselänne (-nteen) l. -harjanne; — **-skred**, n. vuorenraukeama; — **-sträcka**, f. tunturijakso l. -harjanne; — **-topp**, m. tunturinkukkula; — **-trakt**, m. tunturi- l. vuoriseutu; — **-uggla**, f. tunturipöllö.

Fjälla, v. a. suomustaa; f. sig, v. r. heittää l. läoda suomuksensa, kesiä. hilsmoa.

Fjällig, a. suomuksinen, suomuinen; hilsmainen; helpeinen.

Fjär, a. kopea, ynseä, karsas (-aan).

Fjärd, m. merenlahti (-en), vuono; (järven l. meren) selkä, ulappa.

Fjäril, m. perho, perhonen.

Fjäs, n. liehimiset, hyväilemiset, lieheet.

Fjäsa, v. a. o. n. liehiä, liehitellä, väillä, kyöhää.

Fjät, n. askel (-en); jälki (-jen).

Fjöl, m. reikälauta, läpilauta; (*på* siipi (-ven), luodin.

Flack, a. lakea, aukea; — n. (*sjöt.*) ka, laako.

Flacka, f. tasanne (-nteen), lakeus v. n. kuljeksia, kuljeskennella, ki juoksennella; — **nde**, n. juokse juoksu.

Fladder, n. häilyntä, liehunta, l (*fig.*) häilymys, turhallisuus.

Fladderaktig, a. häilyväinen, häili — **het**, f. häilyväisyys, häiläkky

Fladdra, v. n. liehua, häilyä, löy (*om fjärilar*) liipoitella, lekutella; *eld*) leimuta (-uan), roihuta, lie (*om person*) häiläköitä (-tsen), l tella, häilyä.

Fladdrig, a. häilyvä, löyhyinen, le nen, roihuinen.

Flaga, f. kisko, hilse, hilve, sälö, l (*ullf.*) hahtuva, leve (-een); — v. r. kiskoittua, hilsittyä.

Flageolett, m. huilunen, flageoletti

Flagg, m. **Flagga**, f. lippu, laku; sa f., nostaa lippu; gå under f flagg, kulkea Suomen lipulla; viiri, laku; — **-duk**, m. lippu viirivaate; — **-man**, m. lippupääll lippu-amiraali; — **-skepp**, n. l laiva, viirilaiva; — **-stång**, f. l varsi (-rren), lipputanko, viirin viirinsalko.

Flagga, v. n. lippuella, lipuita (- kaunistaita lipuilla l. viireillä.

Flagig, a. löyhyinen, sälöinen.

Flagna, v, n. sälöillä, pykiä, hilse

Flaka, f. sadin (-timen), vipu; (*sp för fällan*) selkkin (-men); (*st för locket*) ulku; (*ledningsgärdet*)

Flake, m. pölkyte (-tteen).

Flameld, m. leimuvalkea, roihuval

Flamma, f. leimu, liekki, roihu; lemmikki, armahinen; — v. n. l ta (-uan), liekehtiä, roihuta (-uan **nde**, n. leimuaminen o. s. v.

Flammera, v. a. juotrittaa, tehdä rikkaaksi l. juovikkaaksi, sidoitel

Flammerad, Flammig, a. juotrikas, vikas, sidottu, liekkeinen.

Flanell, m. lanelli, rapikkokangas (-k

Flanera, v. n. vetelehtiä.

Flank, m. kylki (-jen), kuve (-p (*fortif.*) sivaisulinja.

Flankera, v. a. sivaista l. ampua

: kupeita (-tsen), hätyyttää sivulta kupeelta.
kör, m. kuveratsu.
n, n. kaarna, karppu.
ka, f. pallo; (*af träd*) hinkki, leili; **-kfoder**, n. pullokopsa.
a. lappea, litteä, latukka; (*om tall-*) laaka, matala; (*förlägen*) häveh-yt, hömmästynyt, älmistynyt; (*ef-läten*) veltto, laimea, helppo; f—a **nden**, kämmen (-nen); f—a **klin-gan**, miekanlappi; — **-näsig**, a. le-vä- l. litteänenäinen; — **-sida**, f. lappio, lappi; — **-skratt**, n. hoho-nauru, naurunhohotus; (*hånskratt*) pilk-nauru; — **-skratta**, v. n. nauraa hohottaa l. rekottaa l. kikottaa.
ta, f. *se* **Flatsida**.
athet, f. lappeus, litteys; häpeä, hä-vehtymys, velttous, laimeus.
tna, v. n. hävetä (-peän), hävehtyä, älmistyä.
xa, v. n. räpistellä, räpytellä, leku-tella; — **nde**, n. räpisteleminen o. s. v.
gna, m. hitaus, hidasluontoisuus; — **tiker**, m. hidasluontoinen ihminen; — **tisk**, a. hidasluontoinen.
en, m. helpi (-ven), rukoheinä.
m, a. (*sjukdom*) kukonnuora, vesiah-ma, — **-hus**, n. liika, kuhlo, kuhmu, syylä; — **-ört**, f. syyläjuuri, sianleuka.
p, n. **Flepighet**, f. löpöys, velttous.
pa, v. n. mämmitellä, hennuitella.
per, m. mämmittelijä, löperö.
pig, a. löperö, veltto, mämmittelevä.
erbladig, a. monilehtinen; — **-dub-bel**, a. moninkertainen, moninainen; monta kertaa suurempi; — **-dubbelt**, adv. monta kertaa, moninkertaisesti, monin kerroin; — **-dubbla**, v. a. mo-nistaa, monistella, tehdä moninkertai-seksi l. monta kertaa suuremmaksi; — **-faldig**, a. *se* **Flerdubbel**, — **-faldig-het**, f. moninaisuus, moninkertaisuus; — **-faldigt**, adv. moninaisesti, monin-kertaisesti, monin kerroin; — **-gre-nig**, a. monihaarainen; — **-höfdad**, a. monipäinen; — **-stafvig**, a. moni-tavuinen; — **-stämmig**, a. moniääni-nen; — **-tal**, n. monikko, moniluku; enemmistö, useammat; — **-talig**, a. monilukuinen, useampi; — **-årig**, a. monenvuotinen, monivuotias (-aan).
Flere, **Flera**, a. pl. useampi, useammat, usea, moni (-en); f. **gånger**, useasti, usein, monesti, monin kerroin, monta ketraa, useamman kerran l. kertaa; — **-handa**, a. monenlaatuinen, monenlai-nen; — **-rstädes**, adv. useassa l. mo-nessa paikassa l. paikkaa, monin pai-koin, monessa kohden l. kohdassa.
Fleste, **Flesta**, a. pl. useimmat, enim-mät (*pl.*); enin osa.
Flexibel, a. taipuva.
Flexion, f. taivutus, taivuttelu.
Flicka, f. tyttö, neito, piika; — **-kebarn** n. tyttölapsi; — **-kskola**, f. tyttökoulu, naiskoulu; — **-ksnärta**, f. tytöntynkä, tyttöretu l. -kuosio.
Flickaktig, a. tyttömäinen, tytönkaltai-nen, tytönlainen.
Flicka, v. a. paikata, korjata; — **re**, m. paikkaaja, korjaaja.
Flickig, a. paikkainen, tilkkuinen.
Flickning, f. paikkaaminen, paikkaus, korjaus.
Flickverk, n. *se* **Lappverk**.
Flik, m. siekale, liuska, kaistale; (*anat.*) lipukka, litu.
Flikig, a. liuskainen.
Flin, n. virnu, virnoitus, virnistys.
Flina, v. n. irjua, virnoittaa, virnahtaa, virnistää.
Flinga, f. siro, sirpale, sipale; (*snöfl.*) hiude (-teen), höytäle.
Flinig, a. irjuinen, virnoittava, kikittävä.
Flink, a. kerkeä, nopea, nopsas (-aan), ketterä, ravakka.
Flinkhet, f. kerkeys, ketteryys, ravak-kuus.
Flinkt, adv. kerkeästi, ketterästi, o. s. v.
Flint, m. otsa, naama; midt i f—n, vas-ten naamaa; — **-skalle**, m. paljaspää, kaljupää; — **-skallig**, a. paljas- l. kaljupäinen, paljas- l. kaljupää.
Flinta, f. pii, limpsiö.
Flintartad, a. piinkaltainen l. -lainen l. -tapainen.
Flinthård, a. piinkovuinen, kivikova.
Flintlås, n. limpsiö- l. linttulukko.
Flipa, v. n. *se* **Lipa**.
Flisa, f. sirpale, liuska, siru, sipale.
Flisa sig, v. r. liuskoa, lohkeilla, si-ruilla.
Flisig, a. liuskainen, sipaleinen.
Flissa, v. n. tirskua, kikottaa; — **nde**, n. tirskuminen, tirske.
Flit, m. ahkeruus, uutteruus, vireys; med f., uutteruudella; (*med afsigt*) ehdollansa, tahallansa, (*i sämre bemär-kelse*) uhallansa.
Flitig, a. ahkera, uuttera, vireä.

Flitigt, adv. ahkerasti, nutterasti; (*ofta*) useasti, usein, tiheästi.
Flitter, n. kiiltokalu, kiillos.
Flock, m. (*hop*) parvi, (-en) joukko; (*häfte*) kaari (-en), osa; i f. och farnöte, parvessa ja seuroissa; — **-tals**, — **-vis**, adv. joukoittain, parvittain.
Flocka, f. höytäle, vanuke, nuttura.
Flocka sig, v. r. tulla vanukkeihin, nutturoitua.
Flockull, m. nuttura, nutturavilla.
Flod, m. joki (joen), kymi (-en), virta; (*flöde*) tulva; (*i hafvet*) nousuvesi; ebb. o. f., luode ja vuoksi, pako- ja nousuvesi; — **-bugt**, m. joenpolvi (-en); — **-bädd**, m. joen l. virran ojannes l. ura l. uoma; — **-dike**, n. viemäri- l. juoksuoja; — **-gebit**, — **-område**, n. jokipiiri, joki-alue; — **-gren**, m. jokihaara, pudas (-taan); — **-gud**, m. ahti, näkki, joenhaltija; — **-gudinna**, f. vellamo, joetar (-ttaren); — **-häst**, m. virtahepo; — **-skuta**, f. parkka, jokivene; — **-system**, n. joesto; — **-tid**, m. nousuveden aika, tulvan aika; — **-vatten**, n. jokivesi; tulvavesi.
Flor, n. (*klädesperssedel*) harso, harsivaate (-tteen), linnikko; (*blomstring*) kukoistus, loisto, menestys; — **-sband**, n. harsinauha; — **-shufva**, f. linnikko, harsihuntu; (*fig.*) hafva f., olla hiivassa; — **-sikt**, m. harsisenula l. -sihti.
Flora, f. flora, kukatar (-ttaren), kasvitar; (*bot.*) kasvisto; kasvio.
Florera, v. n. kukoistaa, loistaa, menestyä.
Florett, m. floretti, miekkasin (-imen).
Floskel, m. kukkain (-imen), suloke (-kkeen), makiainen.
Flossaväf, m. nukkakangas.
Flotagräs, n. palpakko, näkinpalpakko, näkinheinä.
Flott, n. rasva; — **-fläck**, m. rasvapilkku l. -tahra.
Flott, a. indekl. valtoin (-men), irtain (-men), irras (-rtaan); vara f., olla irtaana l. irrallansa.
Flotta, f. laivasto; (*af timmer m. m.*) lautta.
Flotta, v. a. (*forsla sjöledes*) lautata, (*göra flottig*) rasvata.
Flott-bro, f. lauttasilta; — **-holme**, m. lillisaari, kulkusaari; — **-timmer**, n. lauttahirsi (-rren); — **-is**, m. ajojää; — **-qvarn**, f. lauttamylly; — **-ved**, m. lauttahalko, lauttapuu.
Flottig, a. rasvainen.
Flottilj, m. venelaivasto, venheistö.
Flottning, f. lauttaus, lauttaaminen; **-smanskap**, n. lauttamiehet.
Fluga, f. kärpänen; slå två f—or smäll, yksi tie kaksi asiaa.
Flugblomster, n. isokannusrnoho. depellava; — **-gift**, — **-pulver**, kärpäsenmyrkky; — **-nät**, n. kärp verkko; — **-smälla**, f. kärpäislä — **-snappare**, m. kärpäissieppo **-svamp**, m. kärpäissieni.
Fluidum, n. vetelä aine, vetelä.
Fluktuera, v. n. muuttelehtaa, vai lehtaa.
Flundra, f. kammelias (-aan), maa kala.
Flunsa, f. luhjo, lutus, lönttänä.
Flunsig, a. kömpelä, lönttänä.
Fluss, m. (*sjukdom*) säilöstys; kin nuhatauti, uuha, röhkä; (*metallu* sulatin; (*glasart*) värilasi; hvita en, valkoisen juoksu.
Flussaktig, a. nuhainen, kinomainen nonlainen.
Flussig, a. hökäinen, yskäinen, röhkäi
Fluster, n. pesänsuu, pesänsilta.
Flux, adv. paikalla, sillä hetkellä, äk
Fly, n. hylly, lieju, letto.
Fly, v. n. paeta (-kenen), karata (-rka — v. a. (*undvika*) karttaa, vält paeta.
Flyga, v. n. lentää, lennellä (-ntel (*af och an*) lennähdellä, lenneske f. upp i hast, lennähtää, pyrä (lentämään); f. om halsen, ka (-kaan) jkun kaulaan; — **nde**, n. täminen, o. s. v.
Flygblad, n. lentosanoma; — **-eld**, lentotuli; — **-fisk**, m. lentokala, pikala; — **-fä**, n. siipiäinen, lento nen; — **-färdig**, siivillinen, lenn nen; — **-för**, a. lentokykyinen, nonvoipa; — **-myra**, f. siipimuura nen; — **-sand**, m. juoksuhieta; **-skrift**, f. lentokirja; — **-värk**, juoksijainen.
Flygel, m. (*milit.*) sivusta, siipi (-e (*byggnad*) sivusta, kuverakennus; *dörr*) puolisko; — **-adjutant**, n. siv adjutantti; — **-dörr**, f. kaksipuolii ovi; — **-fortepiano**, n. flygelipia — **-man**, m. sivus- l. äärimies.
Flygt, f. lento; (*fig.*) into.
Flygtig, a. (*förflygtigande*) haihtu (*obeständig*) huikenteleva, hepakka, l häkkä; (*lösaktig*) irstas (-aan).

Flygtighet, f. haihtuvaisuus; huikentelevaisuus, löyhäkkyys; irstaisuus.

Flykt, f. pako, pakolaisuus, karkaus, karkaus; slå på flykten, ajaa pakoon, karkoittaa; begifva sig på f—en, [illegible] pakoon, karata (-rkaan); vara på f—en, olla paossa.

Flykta, v. n. *se* **Fly**; — **nde**, n. pakeneminen, pako.

Flyktig, a. pakeneva, paennut, pakoinen.

Flykting, m. pakolainen, karkulainen.

Flyta, v. n. juosta (-ksen), valua, vuotaa; [illegible] *ytan af vatten o. d.*) kellua, pysyä l. uida l. olla veden päällä l. pinnalla l. varassa; f. upp, kohota (-oan) [illegible] päälle; — **nde**, n. — **tning**, [illegible] juokseminen, juoksu, vuotaminen, [illegible].

Flytande, a. juokseva, vuotava, kelluva, [illegible] päällä pysyvä l. oleva; (*om kropp*) vetelä, sula; (*fig.*) f. stil, sujuva [illegible]-ala; f. tunga, lipeä kieli.

Flytta, v. a. muuttaa, siirtää, siirryttää; [illegible] muuttaa majaa, tehdä muuttoa; — v. n. muuttaa; f. sig, muuttaa, [illegible]aida, siirtäytyä; låta f., muu[illegible], siirrättää; — **nde**, n. muutta[illegible], siirtäminen, muutto, siirto.

Flyttbar, a. muutollinen, siirtonainen, [illegible]väinen; — **het**, f. muutollisuus, [illegible]isuus.

Flyttdufva, f. muuttokyyhkynen; — **fisk**, m. muuttokala, kulkukala; — **fogel**, m. muuttolintu, matkalintu; — **saker**, m. pl. muuttokalut.

Flyttning, f. muutanto, muutto, siirräntä, [illegible]: majanmuutto, muutto, lähtö; — **shjelp**, f. muuttoapu, muuttamisapu; — **stid**, m. muuttoaika, majanmuutto[illegible].

Flå, v. a. nylkeä, kettää, ketistää; (*träd*[illegible]), kiskoa, koloa; (*fig.*) nylkeä, kis[illegible]; — **ende**, n. nylkeminen, nyl[illegible], kettäminen; — **ning**, f. nylky, [illegible]jentä, ketistys; — **-hacka**, f. ka[illegible]kuokka.

Flåsa, v. n. läähöttää, puhata (-hkaan), [illegible]kua, liehottaa.

Flåsgräs, n. jänön-apila.

Flåsning, f. puhkaminen, puhku, lää[illegible].

Fläck, m. tahra, täplä, pilkka, täppä; [illegible] paikka, pilkka, (*bar*) laikku; [illegible] tahra, häpeäpilkku; råka f—en, [illegible] pilkkaan; — **-feber**, m. pilkku[illegible], pisoitus; — **-fri**, a. pilkuton [illegible]), liaton, tahraton; täplitön; f. lefnad, tahraton l. saastuttamaton elämä; — **-full**, a. täppiä täysi, tahruinen, täpläinen; — **-tals**, — **-vis**, adv. paikka paikoin, pilkoittain; — **-uttagning**, f. tahran pesentä.

Fläcka, v. a. tahrata, liata (-kaan), täpittää; f. sig, tahraantua, likaantua; f. äran, tahrata l. saastuttaa kunniansa.

Fläcka, *se* **Fläka**.

Fläckig, a. tahrainen, täppinen, täplikäs (-kkään), likainen; (*om djur*) täplikäs, papuri.

Fläder, m. seljapuu, selja; — **-the**, n. seljaistee.

Flädermus, f. yölepakko, nahkasiipi (-ven).

Fläka, v. a. halkaista, viillä l. viiltää halki; f. sig, revehtyä (haaroista).

Fläkt, m. leyhkä, löyhäys, viuhka, kare.

Fläkta, v. n. leyhkää, leyhytellä, tuulahdella, hönkää, huokua; — v. a. leuhutella, viuhtoa, leyhkätä, löyhätä; — **nde**, n. leyhkäminen, leyhytys, hönkäminen, tuulahdus.

Fläkta, f. löyhytin, viuhka, liuhta.

Fläkterörn, m. kaksipää-kotka, viilokotka.

Flämta, v. n. vohottaa, läähättää, hengähdellä; (*om låga*) liekuttaa, lekuttaa; — **nde**, n. **-tning**, f. vohottaminen, läähätys; liekutus.

Fläng, n. heiske, leiske, heiskutus, homma, puuha.

Flänga, v. n. heiskua, leiskua, hommata; f. ute, kipata (-ppaan) l. juosta l. liepata ulkona.

Flärd, f. turhuus, turhallisuus; (*liet*) vilppi, petollisuus, kavaluus; — **-fri**, a. vilpitön, suoramielinen, vakaa, rehellinen; — **-frihet**, f. suoramielisyys; — **-full**, a. turhamainen, turhallinen, turhamielinen; vilpistelevä, petollinen; — **-lös**, a. *se* **Flärdfri**.

Fläsk, n. läski, silava, sianliha; — **-aktig**, a. silavamainen, läskimäinen; — **-korf**, m. silavamakkara, sianmakkara; — **-sida**, f. sianliikkiö, siansivu; — **-skifva**, f. läskiviipale, — **-svål**, m. silavan- l. läskinkamara.

Fläta, v. a. palmikoita (-tsen), letittää, rahnikoita (-tsen); f. korgar, mattor, kutoa kopsia, mattoja.

Fläta, f. palmikko, letti.

Flätning, f. palmikoitus, letitys, kutomus.

Flätja, f. huikentelevaisuus, löyhyys, kevytmielisyys.

Flätverk, n. rahnikko, kutomus.
Flöda, v. n. tulvata, vuotaa, uhuta (-kuan); — **ande**, n. tulvaaminen, vuotaminen.
Flöde, l. **Flöd**, n. tulva, vuoto; — **-vatten**, n. tulvavesi, läämävesi, kohovesi, luodevesi.
Flöj, **Flöjel**, m. viiri, virpu; — **-stång**, f. viirinvarsi (-rren), virpusalko.
Flöja, v. n. mennä aitaa, aidastaa, karuta (-kuan).
Flöjare, m. aituri, leikari.
Flöjt, m. huilu; **blåsa på** f., huilutella, soittaa huilua; — **-pipa**, f. huilupiippu, huilutin (-ttimen); — **-solo**, n. huilusoolo; — **-stämma**, f. huiluisääni; — **-ton**, m. huiluääni, huluääni.
Flöjträ, n. sianhanko, sianlänget, hanko.
Flöte, n. (*på metref*) polo, kuppo; (*på nät*) pullo, polo, kipru; (*på not*) koho, polo, laudus; (*märke på nät*) tupuri, kukko.
Flöts, m. (*geol.*) juusma, kerros, juoni (-en); — **-berg**, n. (*geol.*) kerros- l. juusmavuori; — **-lager**, n. vaakaiskerros; — **-formation**, f. kerroksen muodostus, juusma- l. kerrosmuodostuma.
Fnas, n. silve (-peen), hilve (-peen), nöhtä; (*skräp*) roju, rohjo.
Fnasa, v. ajaa silvettä, silpiä (-vin), nöhtää.
Fnasig, a. silpeinen, hilpeinen, nöhtäinen; (*fig.*) kehno, kurja.
Fnask, n. hilve (-peen), kehnä, roju, röty; (*mask*) makeiset, hentuiset.
Fnaska, v. n. nuhjata, nuhoa.
Fnassel, n. (*utslag*) kerni, röhnä, rohdunnainen; (*i hufvudet*) nuoha, nöhtä, kehnä.
Fnasslig, a. kerninen, röhnäinen, rohtunut; nuohainen, nöhtäinen.
Fnettra, v. n. nauraa kihertää l. hykättää.
Fnugg, n. *se* **Fjun**.
Fnurra, f. sykkyrä, kateensolmu.
Fnurrig, a. sykkyräinen; (*fig.*) nirpas (-ppaan), nirppa, äreä.
Fnysa, v. n. pursuta, tirskua, nyhähtää; (*fig.*) ähkiä, ähkäistä, puuskua; (*om hästar*) kuorsua, päristää.
Fnöske, n. taula; af f., taulainen; — **-svamp**, m. — **-ticka**, f. taulakääpä, pakkula.
Fock, m. vokka; — **-mast**, m. vokkamasto, keula- l. etumasto.
Focus, m. syttiö, polttio.
Foder, n. vuori, alusta, sisuste; — **-lärft**, n. aluspalttina, vuoriliina; — **-tyg**, n. vuorikangas (-kaan), aluskangas; **-verk**, n. nahoitus, sisustusnahat.
Foder, n. (*för boskap*) rehu, karjanruo ape (-ppeen), syöte (-tteen); (*b* verho; — **-brist**, f. karjanruoan p te (-tteen), rehunpuute; — **-grä** rehu-, viljelysruoho; — **-halm**, m. janoljet; — **-häck**, m. rehuhäkki; **-lada**, f. rehulato, rehuhuone; — **-** n. nauta-eläin (-men), elikko, eluk — **-penningar**, m. pl. rehuraha, janruoan raha; — **-påse**, m. (*häst* pääpussi, syötepussi; — **-säck**, m. säkki; — **-växt**, f. rehukasvi, sy kasvi.
Fodra, v. a. (*kläder*) sisustaa, vuorit alustaa; (*kreatur*) ruokkia, apat syöttää; (*beklåda*) vuorata, päällys
Fodral, n. kotero, kotelo, koppilo, t pi (-en); — **-makare**, m. koppilon kotelontekijä.
Fodrande, n. sisustaminen; apattamin vuoraaminen.
Fodring, f. sisustus, vuoritus; ruoki apatus, syöttö, syötös; vuoraus.
Fog, m. sauma, liite (-tteen); salvos, raus; — **-hyfvel**, m. sauma- l. li höylä; — **-stryka**, v. n. saumal taa l. -laastita (-tsen); — **-strykn** f. sauma[aastaus; saumalaasti.
Fog, n. syy, peruste; *se* **Foglighet**.
Foga, v. a. liittää, saumata, jamata. moa (-oan); (*fig.*) sallia, asettaa; f. stalt, panna toimeen, laittaa; f. v. r. (*hända*) oljeta (-kenen), sat osautua, sukeutua; (*begvämma sig, g vika*) mukautua, myöntyä, suostua, tyä; fogas (*foga sig*) liittyä, liit tyä, jamautua.
Fogde, m. vouti; (*gårdsf.*) vouti, isä renki.
Fogel, m. lintu, (*liten*) lintunen; — **-** n. linnunjalka l. -sääri; linnunluu — **-bo**, n. linnunpesä; — **-bur**, lintuhäkki; — **-bössa**, f. lintupy — **-fri**, a. henkipatto, lainsuojat — **-fälla**, f. linnunsola; — **-fånga** m. linnustaja, linnunpyytäjä, ansam — **-fånge**, n. linnustus, linnunpyyt idka f., linnustella (-len); — **-han** m. lintukauppa; — **-handlare**, m. nunkauppias (-aan); — **-hund**, m. tukoira; — **-häck**, m. linnunhäkki; **-lek**, m. soidin (-timen), linnunkii **-låt**, m. linnunääni; — **-nät**, n. tuverkko, linnunpyydys; — **-rik** lintuinen; — **-sigt**, m.; i f., ylt

kasoen; — **-skrämma**, f. linnunpeloitin (-ttimen); — **-skytt**, m. linnustaja, linnunpyytäjä, lintumies; — **-slag**, n. linnunlaji; — **-snara**, f. ansa, lahto, sadin (-timen), permi (-en), rihmainen; — **-sång**, m. linnunlaulu, viserrys, sirkutus; — **-unge**, m. linnunpoika; — **-vicker**, m. hiirenvirna; — **-vägen**, m. suorimmiten; — **-ört**, f. linnunruoho.

Foglig, a. säveä, sopuisa, sopuinen, myöntyväinen.

Foglighet, f. säveys, sopuisuus, myöntyväisyys.

Fogligt, adv. säveästi, sopuisasti, myöntyväisesti.

Fogning, f. liitos, sauma; liittäminen, saumaus, jamaus.

Foliant, a. levykirja, foliantti, koko arkin suuruinen kirja.

Folio, n. sivu; b o k i n f., koko-arkkinen kirja; — **-format**, n. koko arkin l. folio-muoto, arkinkoko.

Folk, n. kansa, kansakunta; (*lägre f—et*) rahvas (-aan); F i n s k a f — e t, Suomen kansa; (*innevånarne i en by o. s. v.*) väki (-en), kansa, asukkaat (*pl.*); (*menniskor i allmänh.*) väki, kansa, ihmiset; (*arbetare, biträden o. s. v.*) väki (*krigsf., sjöf.*) väki, väestö; — **-beslut**, n. kansanpäätös; — **-beväpning**, f. kansanaseitus l. -varustus, kansanasto; — **-blad**, n. kansan- l. rahvaanlehti; — **-brist**, f. väenpuutos, kansanvähyys; — **-fattig**, a. vähäkansainen, vähäväestöinen; — **-fattighet**, f. kansanvähyys, vähäväestöisyys; — **-fest**, m. kansan- l. rahvaanjuhla; — **-frihet**, f. kansanvapaus; — **-församling**, f. kansankokous; — **-gunst**, f. rahvaansuosio; — **-hop**, m. väkijoukko, ihmisjoukko; — **-hvimmel**, n. väenkuhina, ihmiskuhina; — **-klass**, a. kansanluokka; — **-krig**, n. kansasota; — **-ledare**, m. rahvaanjohdattaja; — **-lif**, n. kansanelämä, rahvaanelo; — **-lik**, a. ihmisentapainen, ihmistynyt, säädystynyt, säädyllinen; (*billig*) säällinen, kohtuullinen; — **-likhet**, f. säädyllisyys, ihmisyys; — **-lärare**, m. kansanopettaja; — **-lös**, a. kansaton, asujameton, väetön; — **-löshet**, f. kansattomuus, väettömyys; — **-medvetande**, n. kansantunto; — **-minskning**, f. asujanten vähennys l. vähentyminen; — **-mängd**, f. (*hop*) väkijoukko, väenpaljous; (*innevånarantal*) väkiluku; — **-nöje**, n. kansan-, rahvaanhuvitus, -huvi; — **-poesi**, f. kansanrunous l. runosto; — **-prat**, n. kulkupuhe, kylänpuhe, juoru, hoku; — **-representant**, m. kansanedustaja; — **-rik**, a. kansakas (-kkaan), väkirikas (-kkaan); — **-rätt**, m. kansain-oikeus, kansain-oikeus-oppi; — **-rörelse**, f. kansanliike l. -liikunto; — **-saga**, f. kansantaru l. -satu; — **-samling**, f. väkikokous, väkijoukko; — **-sed**, m. rahvaantapa, kansantapa; — **-skola**, f. kansankoulu; — **-skick**, n. ihmiskäytös; — **-skoledirektion**, f. kansankoulun-johtokunta; — **-skoledistrikt**, n. kansankoulupiiri; — **-skoleinspektor**, m. kansankoulun-inspehtori l. -tarkastaja; — **-skolelärare**, m. kansankoulun-opettaja; — **-skolelärareseminarium**, n. kansankoulunopettajaseminari; — **-skolelärarinna**, f. kansankoulun-opettajatar; — **-skrift**, f. rahvaankirja; — **-skygg**, a. ihmisiä karttava l. arastava l. kammova; — **-slag**, n. kansa, kansanheimo; — **-språk**, n. rahvaankieli (-en), rahvaan murre (-rteen); — **-stam**, m. kansanlahko, kansakunta; — **-stock**, m. kansasto, asukkaisto; — **-stuga**, f. perheentupa; — **-suveränitet**, f. kansanvaltaisuus; — **-sång**, m. kansanlaulu l. -runo; — **-talare**, m. kansanpuhuhuja; — **-teater**, m. rahvaanteaatteri; — **-tom**, a. *se* **Folklös**; — **-tro**, f. kansanluulo, rahvaanluulo; — **-undervisning**, f. kansanopetus; — **-vandring**, f. kansainvaellus; — **-vett**, n. säädyllis-äly, ihmisäly; — **-visa**, f. kansanlaulu; — **-välde**, n. kansanvalta; — **-vän**, m. kansanystävä, rahvaanystävä; — **-ynnest**, f. rahvaansuosio; — **-ökning**, f. väenlisäännys.

Folka, v. a. (*upp*) ihmistää, säädystää; f. s i g, ihmistyä, säädystyä.

Folklig, a. kansamainen, kansantapainen; kansallinen, kansakunnallinen.

Folklik, a. ihmikäs, ihmismäinen, ihmistentapainen.

Fond, m. (*på teater, tafla*) perä; (*grundsumma*) varasto, varat, rahasto; — **-dekoration**, f. peräkoristus; — **-papper**, n. pl. vakuuspaperit.

Fonetisk, a. foneetillinen, äänenmukainen.

Fonik, f. äänioppi, foniikka.

Fontanell, m. haavari, visvanvetäjä, vontanelli; (*på barn*) lakuainen, päänrako.

Fontän, m. fonteeni, suihkulähde, ruiskulähde (-teen).
Fora, f. matkakuorma, kuorma.
Forbonde, m. kuormanvetäjä, rahtimies; — **-lön**, f. veto- l. kuljetuspalkka; — **-man**, m. vetomies, vuurmanni; — **-sedel**, kuorma- l. rahtiseteli l. -kirja; — **-vagn**, m. kuormarattaat, vetorattaat.
Force, f. voima, kiivaus, kiiru.
Forcera, v. a. kiiruhtaa; vallata.
Forderligen, — **-rsamt**, adv. kiiruusti, kiireesti.
Fordne, *se* **Forne**.
Fordom, — **domdags**, adv. muinoin, muinaan, ennen muinoin, ennen vanhaan.
Fordon, n. kuljin (-kimen), kulku- l. matkaneuvo.
Fordra, v. a. vaatia, anoa, puistaa; (*om skuld*) velkoa, vaatia.
Fordran, f. vaatimus, velkomus, velkominen; saatava, saaminen.
Fordring, f. *se* **Fordran**; — **-sanspråk**, n. saamisvaatimus; — **-segare**, m. velkoja, saamamies; — **-smål**, n. velkaasia, velkomusjuttu; — **-srätt**, m. velmisoikeus.
Forell, m. rautu, kuujas, mullo,
Fork, m. porkka, tarvoin (-poimen).
Form, m. muoto, hahmu; (*kroppens*) ruumiinmuoto, varsi (-rren); (*gjutform*) kuosi, kaava, muotti, vormu; — **-afvikelse**, f. muotopoikkeus, muotoeroavaisuus; — **-enlig**, a. muodonmukainen, muodonpitoinen; — **-fel**, n. muotovirhe; — **-konst**, f. muodostustaito; — **-lära**, f. muoto-oppi; — **-lös**, a. kuvaton, muodoton; — **-sand**, m. valinhieta l. -hiekka; — **-skärare**, m. kaavanleikkaaja l. -piirtäjä; — **-stridig**, a. vastenmuotoinen.
Forma, f. (*lat.*); pro f., näyn l. muodon vuoksi, siksi näyksi.
Forma, v. a. kaavata, mallata, muodostaa, mointaa; f—as, muodostua, kaavautua.
Formalist, m, muodoitsija.
Formaliter, adv. muodollisesti, tavan mukaan, muotoonsa.
Formalitet, f. muotötapa, tavanmukaisuus.
Formande, n. muodostaminen, kaavaaminen, mallaaminen.
Formare, m. kaavaaja, muodostaja.
Format, n. koko, muode (-teen); qvartf., neljänneskokoinen l. -muotoinen, n taitteinen.
Formation, f. muodostus; (*geol.*) m dostuma, mointuma.
Formel, a. muodollinen, muotosuhtein muotokohtainen.
Formel, m. kaava, muodonne (-te kaavio; sanat, lauselma.
Formelt, adv. muodollisesti, muotos teisesti.
Formera, v. a. tehdä, muodostaa, vata; (*ord*) sepitä (-tsen); (*penna*) v la, leikata; f. sig, v. r. tekeytyä, la, syntyä; (*milit.*) asettua, asettau muodostaita.
Formlig, a. sääteinen, muotoperäin sääntömuotoinen; (*uttrycklig*) vasi nen, varsinainen, säännöllinen.
Formlighet, f. sääteisyys, muotope syys, sääntömuotoisuus.
Formligt, adv. sääteisesti, muotope sesti, säännöllisesti.
Formning, f. muodostus, muodonn kaavaus; — **-skonst**, f. kaavausta
Formulera, v. a. muodoilla, kaavoitt
Formulär, n. kaava, malli, kaava (-nteen).
Forna, f. takku, kulo.
Forne, a. muinainen, entinen.
Fornforskare, m. muineentutkija, en tutkija; — **-forskning**, f. muine tutkinto, entistutkinto; — **-hjelte**, muinaissankari l. -uro; — **-häfd** f. pl. muinaistarut l. -historiat; **-kunnig**, a. muineen-oppinut l. täjä; — **-kunskap**, f. muinetieto, m neisoppi; — **-lemning**, f. muin jäännös, muinejäännös; — **-minne**, muinaismuisto, muinemuisto; — **ga**, f. muinaissatu, muinetarina; **-sak**, f. muinaiskalu; — **-språk**, muinaiskieli; — **-tid**, m. muinaisa entinen aika, muinaisuus; — **-tida** muinainen, entinen; — **-ålder**, muinaisaika, muinaiskausi; — **-åldr** a. muinaisaikuinen l. -ajallinen; **-älskare**, m. muineenharrastaja, m naisuuden ystävä.
Fors, m. koski (-en); (*kraft*) voima, vau — **-farare**, m. koskenlaskija.
Forsa, v. n. juosta koskena, kuohuta (-ua
Forska, v. n. tutkia, tutkistella, tied taa, tiedustella.
Forskare, m. tutkija, tiedustelija, t toilija.
Forskning, f. tutkimus, tutkinto, t dustelu.

Forsla, v. a. kuljettaa.
Forslande, n. kuljettaminen, kuljetus.
Forstförvaltning, f. metsähallinto; — **-institut**, n. metsäopisto, metsänhoito-opisto; — **-konduktör**, m. metsäkonduktööri; — **-man**, m. metsäisäntä; — **-mästare**, m. metsänhoitaja, forstmestari; — **-revier**, n. metsänhoito-alue l. -piiri; — **-stat**, m. metsänhoitovirasto; — **-styrelse**, f. metsänhoitohallitus; — **-uppsyningsman**, m. metsä-päällysmies, metsäntarkastaja; — **-väsende**, n. metsänhoito-laitos l. -toimi, metsälaitos.
Fort, adv. pian, pikaisesti, kiirunsti, joutuisasti; så f. ske kan, niin pian sen mahdollista, mitä pikemmin; —are, pikemmin, joutuisammin, kiiruimmin; (*vidare*) eteenpäin, edespäin; —ast f., päästä eteenpäin.
Forte, adv. väkevästi, kovasti; — **-piano**, n. fortepiano.
Fortfara, v. n. olla olemistansa, tehdä tekemistänsä, olla edellensä l. eteenpäin, pitkittyä, jatkua; pitää päälle, pitkittää, jatkaa.
Fortfarande, n. edellensä-olo, pitkittyminen, päällepitäminen, jatkaminen, pitkittäminen; — adj. edelleen kestävä, jatkuva; — adv. edellensä, edelleen: allt f., aina edelleen l. edellensä.
Fortgå, v. n. kulkea l. mennä l. käydä edelleen l. eteenpäin, edetä (-tenen); (*fortsättas*) jatkua, pitkittyä, edetä.
Fortgång, m. kulku, edelleenmeno l. käynti, jatkuminen, pitkittyminen.
Forthjelpa, v. a. edesauttaa, auttaa l. viedä eteenpäin.
Fortifikation, f. varustus, linnoitus; linnoitusoppi.
Fortkomma, v. e. edistyä, edetä (-tenen), edentyä.
Fortkomst, m. edistys, menestys, edistyminen.
Fortlöpa, v. n. kulkea eteenpäin l. edelleen, edeltyä, yltää; f—nde, yhtenäinen, yhtäjaksoinen.
Fortplanta, v. a. siittää, sikiöitä (-tsen), eroittaa, enentää; (*sjukdom*) istuttaa, eroittaa; — **sig**, v. r. sikiytyä, lisäytyä, levitä (-iän), levetä (-nen), enetä (-enen).
Fortplantning, f. siitys, siitäntö; sikiytys, lisäännys, enennys, levennys; — **-organ**, — **-verktyg**, n. siitin (-ttimet), pl. siittimet, siitinneuvot.
Fortskaffa, v. a. kuljettaa, viedä, toimittaa l. laittaa l. kuljettaa edespäin.
Fortskicka, v. a. lähettää l. lähetyttää (eteenpäin).
Fortskrida, v. n. edetä (etenen), kulkea eteenpäin, edistyä.
Fortskynda, v. n. kiiruhtaa, kiirehtiä, jouduskella.
Fortsätta, v. a. pitkittää, jatkaa; f—s, jatkaantua.
Fortsättande, n. pitkittäminen, jatkaminen.
Fortsättning, f. jatko, jatkaannus; f. följer, jatketaan; i en f., yhdessä jaksossa, yhtä menoa.
Fortuna, f. onnetar (-ttaren); (*spel*) onnenpeli, fortuuna.
Fortuschka, f. fortuska, ilmaruutu.
Fortvara, v. n. olla edellensä l. pysyväinen, pysyä, kestää.
Fortvarande, n. pysyminen, kestäminen.
Fortvaro, f. pysyvälsyys, kestävälsyys.
Forum, n. (*jur.*) oikeussija, kohti-oikeus; (*fig.*) toimitus.
Fosfor, m. fosfori, valkin (-imen); — **-syra**, f. (*kem.*) fosforihappo.
Fosforisk, a. fosforinen, valkimeinen, valkimellinen.
Fossil, a. maannunnainen, maadunnainen; f—a djur, maadunnais-eläimet; fossilier, pl. maadunnaiskappaleet l. -aineet.
Foster, n. sikiö; (*nyssfödt*) saalas; (*fig.*) sikiö, siittämä; (*förtidigt f.*) keskoinen; —. **-barn**, n. kasvatti, ottolapsi; — **-broder**, m. kasvatusveli; — **-brödralag**, n. veljesliitto; — **-bygd**, f. synnyinmaa, kotoperä, syntymäseutu; — **-dotter**, f. kasvattitytär, ottotytär (-ttären); — **-fader**, m. kasvatusisä, elatusisä; — **-föräldrar**, m. pl. elatus- l. kasvatusvanhemmat; — **-jord**, m. kotimaa, synnyinmaa; — **-land**, n. synnyinmaa, isänmaa; — **-ländsk**, a. kotimainen, kotimaan, isänmainen, isänmaan; — **-landskärlek**, m. isänmaanrakkaus, kotimaanrakkaus; — **-moder**, f. elatus- l. kasvatusiäiti; — **-son**, m. kasvattipoika, ottopoika.
Fostra, v. a. elättää, kasvattaa; (*fig.*) synnyttää, siittää.
Fostrande, n. elättäminen, elätys, kasvattaminen, kasvatus.
Fot, m. jalka; till fots, jalkaisin, jalan, jalkapatikassa; få fast f., tulla l. päästä vakavalle pohjalle l. kannalle; vara på goda fötter, olla hy-

kiinni, aina olla ja pysyä; (*fig.*) olla, aina l. alati olla.

Framhärdelse, f. kiinnipysyntä, uppiniskaisuus.

Framhärdig, a. pysyväinen, heikkenemätön.

Framhärdighet, f. pysyväisyys, heikkenemättömyys.

Framifrån, prep. etupuolesta, etupuolelta, edestä, edeltä; eller med abl. *-lta* (*-ltä*); — adv. edestäpäin, etupuolelta.

Framila, v. n. rientää, kiidellä, kiidättää.

Framjaga, v. a. ajaa, ajauttaa, kiidättää; — v. n. kiidähtää, kiitää.

Framkalla, v. a. kutsua l. käskeä esiin, nostaa, nostattaa; (*föranleda*) vaikuttaa, nostaa, nostattaa, siittää.

Framkasta, v. a. viskata l. heittää esiin, viskasta, viskahuttaa; (*fig.*) esitellä.

Framkläcka, v. a. munien synnyttää, kuoria l. hautoa esiin; (*fig.*) hölähyttää, mölähyttää.

Framkomma, v. n. tulla esiin; (*till ort o. ställe*) tulla l. päästä perille, periytyä.

Framkrysta, v. a. pakottaa l. pusertaa esiin; (*fig.*) pusertaa, puserruttaa, heruttaa.

Framköra, v. a. ajaa esille l. esiin l. eteen.

Framlasta, v. n. etulastata, etukuormata, panna liikaa painoa l. lästia keulan puolelle; f—d, etuvoittoinen l. -lastinen.

Framlefva, v. n. elellä, eleskellä, elää ikänsä.

Framlemna, v. a. antaa esiin l. käsiin, antaa, jättää.

Framleta, v. a. hakea l. etsiä käsiinsä, hakea esiin.

Framliden, a. mennyt, kulunut; (*afl.*) vainaja, edesmennyt.

Framljunga, v. n. leimahtaa, iskeä, sälähtää; — v. a. (*fig.*) leimahuttaa, syöksähyttää, isketellä.

Framlocka, v. a. viekoitella ulos l. ilmi.

Framluta, v. n. nojata eteenpäin, nuokkua, kumartua; f—d, etuvoittava l. -voittoinen, kumarruksissa (oleva).

Framlysa, v. n. loistaa, paistaa, loistaa l. paistaa esiin, kuultaa.

Framlägga, v. a. panna eteen l. näkyviin; (*fig.*) näyttää, osottaa; esiintuoda, antaa.

Frammana, v. a. vaatia l. kutsua esiin l. luoksi; f. andar, nostattaa l. taa l. loihtea henkiä l. aaveita.

Framme, adv. esillä, esissä, käsillä; (*ort o. ställe*) perillä, matkan pää päässä asti.

Framom, prep. o. adv. edellä, ed päin, etupuolella, edelle, edelle etupuolelle.

Framporla, v. n. pulputa, pulppua, rahdella.

Frampressa, v. a. puristaa l. puse ulos; (*fig.*) pakottaa l. pusertaa f. tårar, vääntää itkua; vääntää itk

Frampå, prep. o. adv. etupuolella, puolessa, etupuoleen, päälle. puol f. hösten, syksyn puoleen, syks mällä.

Framqvälla, v. n. se **Framvälla**.

Framrasa, v. n. vieriä l. vierrä al esille; (*fara rasande fram*) rie rajuta (-uan).

Framropa, v. a. huutaa esille l. es eteen.

Framrulla, v. a. vierittää l. pyöri eteenpäin — v. n. vierähdellä, rähdellä.

Framrusa, v. n. töydätä (-tään), hy tä, karata (-kaan).

Framrycka, v. n. temmasta (-pa riuhtaista; — v. n. edetä (-te kulkea eteenpäin, samoilla.

Framräcka, v. a. (*handen*) kuro oiasta (-kasen), tarjota.

Framsippra, v. n. tihkuella, tihku rahdella.

Framskaffa, v. a. saattaa l. saada l. h kia l. tuoda esiin l. käsille; (*fort fa*) laittaa l. saattaa l. saatattaa pe

Framskjuta, v. a. työntää, lykätä. e tää; — v. n. esiintyä, ulota (-ko pistää, pistäitä; (*hastigt framkom* putkahtaa, puikahtaa.

Framsko, v. a. kengittää etujalat. na etukenkään.

Framskrida, v. n. kulkea eteen edetä (-tenen); tiden f—er, aik luu l. etenee l. edistyy.

Framskriden, a. edennyt, kulunut, tynyt.

Framskymta, v. n. vilahtaa, vivah sivahtaa, näkyä vivahdukselta.

Framslippa, v. n. päästä edes l. e

Framslunga, v. a. sinkahuttaa, ling

Framsläppa, v. a. päästää edes l. e

Framsmyga, v. n. luikahtaa, puikah pujahtaa; — v. a. puikahuttaa, huttaa, sujahuttaa.

framstamma, v. a. änkähyttää, sopeuttaa (-tuen).
framstappla, v. n. kompuroita (-tsen); — v. a. kangertaa lukea, sopertaa, ...roita.
framsticka, v. n. pistää esiin, näkyä, ...kua. vilkkua, pilkoittaa; — v. a. ...tää esiin l. näkyviin.
framstreta, v. n. kinastaa, kinailla, tu...
framstryka, v. n. kulkea, mennä.
framströla, v. n. loistaa, säteillä.
framträcka, v. a. ojentaa, kurottaa.
framtupa, adv. nenällensä, nenällänsä, ...päin. pyllyllensä, pyllyllänsä, suul...sa suullansa.
framträda, v. n. (*framträda*) astua esiin, ...ista *fram*) pistää esiin, esiintyä; ...n (-konen); (*fig.*) olla, näyttäitä.
framträdande, a. ulkoneva, esiinpistävä; ...näköinen; (*tydlig*) silmäänpistävä ...stuva, näkyvä; (*utmärkt*) etevä.
framställa, v. a. panna l. asettaa eteen; ...esittää, esitellä; (*skildra*) osottaa, näyttää, kuvaella; f. sig, näyttäytä tulla eteen.
framställning, f. eteenpano, eteenasettelu, esittely, esitys, esitelmä; kuvaus, osotus.
framstörta, *se* **Framrusa**.
framsäga, v. a. lausua, sanoa.
framsätta, v. a. panna l. tuoda esiin ...teen.
framsöka, v. a. hakea l. etsiä käsille.
fram, *se* **Så framt** (*under* så).
framtaga, v. a. ottaa esiin l. käsille, ...da.
framte, v. a. näyttää, tuoda esiin, osottaa; f. bevis, näyttää l. tuoda todistuksia l. todistuksia.
framtida, a. tulevainen, vastainen, eti...en.
framtill, adv. edessäpäin, etupuolella, ...puolelle, etupuolessa, etupuoleen, ...estä, edestäpäin, etupuolesta, etu...olelta.
framtindra, v. n. tuikuttaa, tuikahtaa, ...koittaa.
framtrolla, v. a. noituen l. loihtien kutsua l. saada esiin, loihtia edes l. esiin.
framträda, v. n. tulla l. astua esiin l. ...teen.
framtränga, v. n. tunkeutua, työntäytyä tungeita.
framtvinga, v. n. pakottaa l. kiusata ...ta l. ilmi.
framtåga, v. n. kulkea, matkata, vaeltaa l. marssia eteenpäin l. edes l. editse.
Framuti, prep. o. adv. etupuolella, etupuolessa.
Framunder, prep. o. adv. alta, altapäin, alitse.
Framvisa, v. a. tuoda näkyviin, näyttää.
Framvräka, v. a. rojahuttaa, rötkähyttää.
Framvälla, v. n. kummuta (-puan), pulputa, pulpahtaa.
Framvälta, **Framvältra**, v. a. kierittää l. vierittää edes l. eteen l. tieltä.
Framåt, adv. o. prep. eteenpäin, edes, päin; — int. edes! eteenpäin!
Framöfver, prep. o. adv. yläpuolitse, ylitse.
Franc, m. frangi.
Française, f. frangseesi, ranskankatrilli.
Franciskanermunk, m. fransiskaanimunkki; — **-nunna**, f. fransiskaaninunna; — **-orden**, m. fransiskaanimunkisto.
Franco l. **Franko**, a. frankko, maksettu.
Frankera, v. a. frankkeerata, maksaa postiraha; f—d, maksettu.
Frans, m. hipsu, ripsu, hetule.
Fransig, e. (*bot.*) ripsuinen, hetuleinen.
Fransk, **Fransysk**, a. Ranskan- l. Franskanmaan, ranskalainen; f—a nationen, Ranskan l. Franskan kansa.
Franska, **Fransyska**, f. (*qvinna*) ranskakko, ranskalainen nainen; (*språket*) ranskan- l. franskankieli.
Fransman, **Fransos**, m. ranskalainen, franskalainen.
Frappant, a. silmäänpistävä, osava, kummastuttava.
Frappera, v. n. pistää l. astua silmiin; — v. a. liikuttaa, kummastuttaa, hämmästyttää.
Fras, m. fraasi, puhetapa, puheen- l. lauseenparsi (-rren); (*i sämre bemärk.*) korupuhe, koriste; — **-makare**, m. tyhjänlaususkelija, lausehavittelija.
Fras, n. kahina, sahina.
Frasa, v. n. kahista (-isen), sahista.
Fraseologi, f. lauseisto, puheenparsisto, fraseologia.
Frat, n. syömä, nakertama,
Fraternisera, v. n. ystävystellä, veljestyä, veikostella (jkun kanssa).
Fred, m. rauha; i f. och ro, levossa ja rauhassa; jag får ickr vara i f. för houom, en saa rauhaa l. olla rauhassa häneltä; — **-sanbud**, n. rauhantarjous l. -tarjo; — **-sartikel**, m. rauhanartikla l. -pykälä; — **-sbemedling**,

f. rauhanvälitys l. -välittäminen, rauhansovitus; — **-sbrott,** n. rauhanrikonta, rauhanrikko; — **-sbrytare,** m. rauhanrikkoja l. -sortaja; — **-sbudskap,** n. rauhansanoma; — **-sdomare,** m. sovintotuomari, rauhatuomari; — **-sdomstol,** m. rauhaoikeus; — **-sfot,** m.; på f., rauhan kannalla l. tilassa; — **-sfurste,** m. rauhanruhtinas (-aan); — **-sförbund,** n. rauhanliitto; — **-sfördrag,** n. rauhansovinto. rauhansopimus; — **-sförslag,** n. rauhanehdotus; — **-shärold,** m. rauhantekijä, rauhanjulistaja; — **-skongress,** m. rauhakokous; — **-smedlare,** m. rauhanvälittäjä; — **-spreliminärer,** m. pl. rauhan esityöt l. alkuehdotukset, rauhanvalmistukset; — **-sslut,** n. rauhanteko, rauhansopimus, rauhanpäätös; — **-sstiftare,** m. rauhantekijä; — **-sstörare,** m. rauhansortaja l. -rikkoja; — **-stecken,** n. rauhanmerkki; — **-stid,** m. rauhan aika; — **-straktat,** m. rauhansovinto l. -sopimus; — **-sunderhandlare,** m. rauhanhieroja l. -keskustelija; — **-sunderhandling,** f. rauhankeskustelu l. -hieronta; — **-svilkor,** n. rauhanehto; — **-älskande,** n. rauhaa rakastava, rauhaisa.

Freda, v. a. rauhoittaa, rauhata. varjella, suojella; — f. sig, v. r. suojellaita; f — as, rauhoittua.

Fredad, a. rauhoitettu, rauhainen, levollinen, turvallinen.

Fredande, n. rauhoittaminen, rauhoitus, varjeleminen.

Fredag, m. perjantai.

Fredlig, a. rauhallinen, rauhaisa, tyvenmielinen.

Fredlighet, f. rauhallisuus, rauhaisuus, tyvenyys.

Fredligt, adv. rauhalliseesti.

Fredning, f. rauhoitus; — **-stid,** m. rauhoitusaika.

Fregatt, m. fregatti; — **-tacklad,** a. fregatiksi taklattu.

Fremmande, *se* **Främmande.**

Frenologi, f. frenologia. päänmuoto-oppi.

Freqventativ, a. (*gram.*) freqventatiivinen, pitkittäväinen.

Freqventera, v. a. käydä (jskin l. jtkin), usein käydä; f. akademin, käydä akatemiaa.

Fresco; måla al f., maalata kalkitukselle, kalkkimaalata; — **-målning,** f. kalkille-maalaus, kalkki- l. freskomaalaus.

Fresta, v. a. (*försöka*) koettaa, koetel (*andligen*) kiusata, houkutella, viete

Frestande, n. kiusaaminen, houkutte minen, vietteleminen.

Frestare, m. kiusaaja, houkuttelija, vi telijä.

Frestelse, f. kiusaus, houkutus, viet lys; råka i f., tulla l. joutua k saukseen.

Frestetid, m. koetusaika.

Fri, a. vapaa; (*lös, ledig*) joutilas (-a irtain (-imen), valtoin (-imen), vall linen; (*otvungen*) keveä, hilpeä; luk pitämätön (-ttömän); (*icke anständ* vallaton, itsevaltainen, irstas (-aa (*om sak: icke bunden*) vapaa, irt (-imen), valtoin, valloillansa, irroill sa; (*i moralisk mening*) vapaa, vall sa oleva; (*utan betalning*) vapaa, m suton, ilmaiseksi; (*obetäckt*) paljas, p das, avoin (-imen), aukea, sula; (*tvungen*) luonteva, jälkinęn; f — språk, julkinen puhe l. sana; de f- honsterna, jalot taiteet; (*kem.*) f — värme, irtonainen lämpö; — **-bilje** m. vapaapiietti; — **-boren,** a. vap sukuinen l. -syntyinen; — **-bref,** (*urkund*) vapauskirja; (*bref*) vapaak je; — **-bytare,** m. merisissi; — **-d** m. joutopäivä, vapaapäivä; — **-gif** v. a. laskea l. päästää vapaaksi l. l. vapauteen, päästää, vapauttaa; f — v. p. vapautua; — **-gifvande,** n. **-gifning,** f, vapaaksi-päästäminen. pauttaminen; — **-gifven,** a. vapaa laskettu, päästetty, vapautettu; — **-g lig,** a. (*nat. hist.*) irtikiduksellinen; **-göra,** v. a. vapauttaa, tehdä l. pä tää vapaaksi, päästää valloillensa; (*ke* irtauttaa; f — as, v. p. vapautua; **-görelse,** f. vapautus, vapauttamin päättö; — **-hamn,** m. vapaasatam — **-herre,** m. vapaaherra; — **-her säte,** u. vapaaherran-kartano l. -ti — **-herrinna,** f. vapaaherratar, par nitar; — **-herrlig,** a. vapaaherral nen, paroonillinen; — **-herrskap,** paroonisääty, vapaaherraus; — **hu** n. (*skeppst.*) levättäjä, riihultti; **-kalla,** v. a. julistaa l. sanoa viat maksi l. syyttömäksi, vapauttaa, pä täyttää; — **-kallelse,** f. vapautu päästäyttäminen; — **-korps,** m. v paajoukko; — **-kostig,** a. antokern (-aan), auli, antelijas (-aan), vierasv rainen; — **-kostighet,** f. aulius, a telijaisuus; — **-kostigt,** adv. auliis

ittelijaasti, varaasti; — **-kyrka**, f. vapaakirkko, vapaaseurakunta; — **-köpa**, v. a. ostaa l. lunastaa vapaaksi; f. sig, v. r. lunnahilla päästäitä l. vapautua; — **-lott**, m. vapaa-osa; (i *lotteri*) vapaa-arpa; — **-lysa**, v. a. julistaa vapaaksi; — **-marknad**, m. vapaamarkkinat; — **-modig**, a. rohkea, rohkeamielinen, ujostelematon, reipas (-ppaan); — **-modighet**, f. rohkeamielisyys, ujostelemattomuus; — **-modigt**, adv. rohkeasti, rohkeamielisesti, ujostelematta; — **-murare**, m. vapaamuurari, salakuntalainen; — **-murareloge**, m. vapaamuurari-seura l. -kunta; — **-murareorden**, m. vapaamuurari-yhteys; — **-mureri**, n. vapaamuurarisuus, salakuntalaisuus; — **-månad**, m. joutomaanantai; — **-märke**, n. postimerkki, vapaamerkki; — **-plats**, m. vapaasija l. -paikka; — **-sedel**, m. vapaus- l. lupaseteli; — **-seglare**, m. valtapurjehtija, merirosvo; — **-sinnad**, a. vapaamielinen; — **-sinnighet**, f. vapaamielisyys; — **-sinnigt**, adv. vapaamielisesti, vapaalla mielellä; — **-skilling**, n. suojelusäyri; — **-skola**, f. vapaakoulu; — **-skytt**, m. varkainampuja; noita- l. tenho-ampuja; — **-språkare**, m. julkipuhuja, laskettelija; — **-språkig**, a. julkisuinen l. -puheinen, havelias (-aan); — **-stad**, m. vapaakaupunki; (*asyl*) suojapaikka, turvapaikka; — **-stat**, m. tasavalta, vapaavaltio; — **-stund**, f. joutohetki, viidaika; — **-stående**, a. erillinen, valtain (-imen), irtainen, irrallinen; f. rörelser, valtoimet liikunnot; — **-säga** v. a. se **Frikalla**; — **-sägelse**, f. vapautus, vapaaksi sanominen; — **-tala**, a. julkisuinen, julkipuheinen, vapaa- l. rohkeapuheinen; — **-talighet**, f. julkipuheisuus, rohkeapuheisuus; — **-tid**, m. se **Fristund**; — **-timme**, m. joutotunti l. -hetki; — **-tänkande**, n. vapaa-ajatuksinen; vapaauskoinen; — **-tänkare**, m. vapaa-ajattelija; vapaauskoja; — **-tänkeri**, n. vapaauskoisuus; — **-vecka**, f. joutoviikko, lepoviikko; — **-villig**, a. vapaaehtoinen l. -tahtoinen; — **-villig**, m. vapaehtoinen l. -ehtolainen; — **-villigt**, adv. vapaaehtoisesti, omin ehdoin, tahdollaan, tahdollansa o. s. v., ehdollansa o. s. v.; — **-år**, n. vapausvuosi.

Fria, v. a. (*frikänna*) vapauttaa, julistaa vapaaksi, päästää; — v. a. (*frälsa*) pelastaa, päästää, vapauttaa; f. sig, v. r. puhdistaa itsensä, puhdistauta, vapautua.

Fria, v. a. kosia, kosioita, naiskella.

Friande, n. kosiminen, kosioiminen, naiskeleminen.

Friare, m. kosija, naimamies.

Frid, m. rauha, rauhallisuus, lepo; fara i f., mennä rauhaan; — **-lysa**, v. a. julistaa rauhanomaiseksi l. -alaiseksi, rauhoittaa; — **-lysningstsadga**, f. rauhoitussääntö; — **-lyst**, a. rauhoitettu, rauhanomainen l. -alainen; — **-lös**, a. rauhaton (-ttoman), lainsuojaton; — **-sam**, a. rauhaisa, rauhamielinen, säyseä; — **-samhet**, f. rauhaisuus, säyseys; — **-slag**, m. rauhalaki.

Frieri, n. kosinta, kosiminen, naiskentelu; — **-färd**, m. kosi-matka, kosissakäynti.

Frihet, f. vapaus; (*ledighet*) joutilaisuus, jouto, vapaus; (*otvungenhet*) keveys, omavaltaisuus, luontevuus, julkisuus; (*oanständighet*) irstaisuus, vallattomuus; (*tillåtelse*) lupa, vapaus, vaita; (*undantag från skyldighet*) vapaisuus, vapaus; (*moral.*) vapaus, vapaa ehto; — **-sanda**, f. vapauden-halu, -henki, -mieli; — **-begär**, n. vapauden halu l. -himo; — **-ifver**, m. vapaudenkiihko l. -into; — **-skärlek**, m. vapaudenrakkaus; — **-slära**, f. vapausoppi; — **-sstraff**, n. vapausrangaistus; — **-stid**, m. vapausaikakausi l. -aika; — **-år**, n. vapausvuosi.

Frikadell, m. frikadelli, lihakokkare.

Frikasé, m. frikasee, hakkelusliha, viilokkipaisti.

Friktion, f. kihnutus, hankaus.

Frilla, f. jalkavaimo, salavaimo.

Fris, m. (*byggn.*) friisi, otsikko, keskiotsikko; (*tyg*) karva- l. pörhökangas (-kaan), nukkeri, friisi.

Frisel, m. maahisto.

Frisera, v. a. käheröitä (-tsen), käherellä; (*tyger*) nypellä, nukkia.

Friserkam, m. käherryskampa; — **-tång**, m. käherryspihdit, hiuspihdit.

Frisk, a. (*sund*) terve, raitis (-ttiin); (*oförsvagad*) pirteä, vilpas (-ppaan), ravakka; (*kylig*) raikas (-kkaan), raitis (-ttiin), pirteä, vileä; (*färsk*) tuore, veres; (*som utvisar helsa*) verevä, veres; (*eftertrycklig*) navakka, ravakka, kiihkeä; f. luft, raitis ilma; f—t vatten, raikas l. raitis vesi; f—kt sår, veres l. tuore haava; f. frukt, terve

l. pirteä l. raitis hedelmä; f. **hästar**, terveet hevoset; (*uthvilade*) pirteät l. vilppaat hevoset; f. **vind**, navakka l. niuha tuuli.

Friska, v. a. (*upp*) virkistää, vilpastaa; (*metallarb.*) puhdistaa; — v. n. (*sjöt.*) kiihtyä, viretä (-kenen).

Friskhet, f. raittius, raikkaus, pirteys, vereksyys, vilppaus, verevyys, virkeys, navakkuus, ravakkuus; jemfr. **Frisk**.

Friskna, v. n. *se* **Tillfriskna**.

Friskt, adv. pirteästi, vilppaasti, verevästi, vikeästi, navakasti, ravakasti; jemfr. **Frisk**.

Frist, m. *se* **Anstånd**.

Frisur, f. käherrys, kähermä.

Frisör, m, kähertäjä, tukkuri.

Fritt, adv. vapaasti, esteettä; (*utan betalning*) ilmaiseksi, ilman maksutta; (*ledigt från arb.*) joutilaasti, jouten; (*på öppet ställe*) aukealla, erillänsä; (*ostraffadt*) vapaasti, esteettä; **det står dig f.**, sinun on lupa l. valta, sinulla on vapaus; (*otvunget*) luontevasti, ujostelematta; (*uppriktigt*) suoraan, rohkeasti; (*oanständigt*) vullattomasti, irstaasti,

Frivol, a. irstas, siivoton.

Frivolitet, f. irstaus, irstaisuus, siivottomuus.

Frodas, v. d. rehottaa, höystyä; (*om människor*) turveta (-penen), tuorehtua, höytyä.

Frodig, a. rehevä, kaseva, hyötykasvuinen, uhkea; (*om folk*) turpea, tuorea, rehevä.

Frodighet, f. rehevyys, hyötykasvuisuus, kasevuus, uhkeus; turpeus, tuoreus.

Frodigt, adv. raisusti, uhkeasti, rehevästi.

Frodlem, m. siitinkalu.

Frodväxt, a. hyötykasvuinen, raisukasvuinen.

From, a. hurskas; (*säflig*) säveä, siivo, lauhkea, hiljainen.

Fromhet, f. hurskaus; säveys, siivous, hiljaisuus, lauhkeus.

Fromma, f.; **till f.**, eduksi, hyväksi, hyödyksi.

Fromsint. a. säveämielinen, hiljaisen- l. lauhkeanluontoinen.

Fromt, adv. hurskaasti; säveästi, hiljaisesti, lauhkeasti.

Front, m. rintama, eturinta; — **förändring**, f. rintamanmuutos l. -käänne.

Frontespice, f. etupuoli (-en), otsikko.

Frosk, m. (*hästsjuka*) ikenien turpous.

Frossa, f. vilutauti, horkka.

Frossbrytning, f. vilunväre; horkan ki(-en), vilutaudin-puuska; — **-feber** vilukuume, horkkakuume.

Frost, m. halla, vilu, yökylmä; kylmy — **-biten**, a. hallanpanema; — **-fjä** m. viluperhonen; — **-jord**, f. ha maa, hallaperä; — **-ländig**, a. ha peräinen, hallainen; — **-natt**, f. layö, pakkaisyö; — **-rök**, m. kylm huuru; — **-skada**, f. hallanpanc -turmio; — **-skadad**, a. hallan p ma l. turmelema; — **-öm**, a. hal arka.

Frostig, a. hallainen, hallanalainen, mä, vilu.

Frottera, v. a. hieroa, hierellä.

Frottering, f. hieronta, hierous.

Fru, f. rouva.

Frua, v. a. rouvitella.

Frukost, m. aamiainen, aamuinen rus; (*tidigt på morg.*) einepala, e (*frukostmiddag*) murkina; — **-d** adv. aamiaisen l. suuruksen l. mu nan aikana.

Frukostera, v. n. syödä aamiaist suurusta, suurustaa, einehtiä.

Frukostering, f. suurustaminen, ei timinen o. s. v.

Frukt, m. (*bot.*) hedelmä, hedelmy (*allm.*) hedelmä; (*fig.*) hedelmä, seuraus; — **-balja**, f. palko; — a. hedelmällinen, viljava, satoisa; siemeninen, siiteponsinen; — **-bar** f. hedelmällisyys, viljavuus, satois — **-bringande**, a. hedelmiä tuova, tyisä; — **-bärande**, a. hedelmiä tava l. kasvava, hedelmällinen; — **del**, m. hedelmäkauppa; — **-h lare**, m. hedelmäkauppias; — **-k** m. hedelmäraakila l. -raako; — **na**, f. hedelmänsydän (-men), sie — **-lös**, a. turha, tyhjä, mitätön, dytön, tehoton; — **-löshet**, f. huus, mitättömyys, hyödyttömyys **-löst**, adv. turhaan, tyhjään; — **-m** m. hedelmämehu; — **-månglersk** hedelmä-akka; — **-odling**, f. h mänviljelys; — **-rik**, a. hedelm hedelminen; — **-saft**, m. hedelmi te; — **-sam**, a. hedelmäinen, sik sikiöinen; — **-samhet**, f. hedel syys, sikiäväisyys; — **-skörd**, m delmäntulo, hedelmänsaalis; — m. hedelmälaji; — **-träd**, n. h mäpuu; — **-trädgård**, m. hede tarha; — **-vin**, n. hedelmäviina,

...viina: — **-ämne**, n. siemenys, hedelmys.

Frukta, v. a. o. n. peljätä (-kään); (*hysa tvifvel*) varoa, peljätä.

Fruktan, f. pelko; ingifva f., peljästyttää, peljättää, saada pelkäämään; betagas af f., peljästyä, säikähtyä; — **-svärd**, a. peljättävä, peloittava.

Frukål, m. häränsilmä, patukka.

Fruntimmer, n. rouvasihminen l. -nainen, vallasnainen, rouvas; — **-sdrägt**, m. rouvaspuku, rouvasväen-puku, naispuku, naisväen-puku; — **-shatare**, m. naistenvihaaja; — **-skarl**, m. naistenempijä l. -hyväilijä; — **-sröst**, f. naisenääni; — **-ssjukdom**, m. naistentauti; — **-sslöjd**, m. rouvas- l. naisten käsityö; — **-sskola**, f. rouvasväen- l. naistenkoulu, tyttökoulu; — **-sstil**, m. rouvaskirjoitus; — **-stycke**, n. hafva, f. olla rouvasväen mieleinen.

Frusa, v. n. purskaa, purskua, purskahtaa, pärskyä, pirskua.

Frusen, a. (*tillfrusen*) jäätynyt, paleltunut; (*ömtålig för köld*) (*om menniskor o djur*) viluhinen; (*om växter*) kylmänarka.

Frusta, v. n. (*om hästar*) kuorskua, päristää; f. ut, purskahuttaa, pärskähyttää.

Fryntlig, a. leppeä, muhoinen, sulava, iloisa.

Fryntlighet, f. leppeys, sulavuus, iloisuus.

Frysa, v. n. (*bli is*) jäätyä, mennä jäälä l. kiinni (*om sjö*); (*stelna*) hyytyä, jähmettyä; (*bortfrysa*) paleltua, jäätyä, kylmää; (*hafva kallt*) olla vilu (jkulla), vilustaa, paleltaa, kylmää (jkuta).

Frysjord, f. pöhö-, kohomaa.

Fryskall, a.; det är f—t, on jäätävä kylmä l. jäätävän kylmä.

Frysning, f. jäätyminen, hyytyminen, paleltuminen, paleltaminen.

Fryspunkt, m. jäätökohta, jäädeviiva.

Fråga, v. a. kysyä; (*hastigt*) kysästä, (*ofta*) kysellä; f. efter (*bry sig om*), huolia, kysyä; f. sig före, kysellä, tiedustella, kuulustella.

Fråga, f. kysymys; (*ämne*) asia, puhe; det är utan all f., se on tietty; satta i f., epäillä, panna puheeksi l. kysymykseen; kommer aldrig i f., ei siitä ole puhumistakaan, ei se tule kysymykseenkään; det var nu f—an (*ron.*), sehän kysymys, vielähän kysyy.

Frågande, n. kysyminen, kyseleminen, kuulusteleminen.

Frågeord, n. kysymyssana.

Frågetecken, n. kysymysmerkki.

Frågodag, m. kysymyspäivä.

Frågvis, a. kyselijäs, kyselevä.

Frågvishet, f. kyselijäisyys.

Från, prep. *se* **Ifrån**; — **-fälle**, n. kuolema, lähtö, ero; vid, efter mannens frånfälle, miehen kuollessa, kuoltua; — **-häst**, m. erishevonen, oikeanpuolimmainen hevonen; — **-landsvind**, m. (*sjöt.*) maanpuolinen tuuli, maatuuli; — **-sida**, f. takapuoli, tausta; (*fig.*) nurja puoli, (*på väg*) erispuoli, oikea käsi l. puoli; — **-varande**, a. poissaoleva l. -olija; — **-varo**, f. poissaolo; under hans f., hänen poissa ollessansa.

Fråndraga, v. a. vetää pois, vetää erillensä; f. en summa, vetää l. ottaa pois summasta, vähentää summaa.

Fråndöma, v. a. tuomita (-tsen) l. määrätä pois.

Frånfalla, v. n. pudota (-toan) pois; (*dö*) mennä, lähteä, luopua.

Frångå, v. a. lähteä, luopua, erota (-oan); (*neka*) peruuttaa, palauttaa, kieltää; f. sin mening, luopua ajatuksestaan, peruuttaa ajatuksensa.

Frånhugga, v. a. hakata (-kkaan) erillensä l. pois.

Frånhålla, v. a. pidättää erillään l. eris.

Frånkomma, v. n. päästä, päästä erillensä.

Frånkänna, v. a. kieltää, eviä.

Frånrycka, v. a. temmasta (-pasen), temmata (-paan) pois.

Frånräkna, v. a. lukea pois, vähentää, viedä.

Frånse, v. a. ei huolia, olla huolimatta, jättää sikseen.

Frånskilja, v. a. erittää, eroittaa, luovuttaa.

Frånspänna, v. a. päästää valjaista l. aseista.

Frånstöta, v. a. työntää l. lykätä pois; (*fig.*) olla vasten mieltä l. inhottava.

Frånstänga, v. a. sulkea pois l. ulos; pidättää.

Frånsäga sig, v. r. *se* **Afsäga sig**.

Fråntaga, v. a. ottaa pois, viedä, riistää.

Frånvänja, *se* **Afvänja**.

Fråssa, v. a. syödä ylellisesti, ahmustaa, ahmia.

Fråssande, n. ylellinen syöminen, ahmustaminen.

f. rauhanvälitys l. -välittäminen, rauhansovitus; — **-sbrott**, n. rauhanrikonta, rauhanrikko; — **-sbrytare**, m. rauhanrikkoja l. -sortaja; — **-sbudskap**, n. rauhansanoma; — **-sdomare**, m. sovintotuomari, rauhatuomari; — **-sdomstol**, m. rauhaoikeus; — **-sfot**, m.; på f., rauhan kannalla l. tilassa; — **-sfurste**, m. rauhanruhtinas (-aan); — **-sförbund**, n. rauhanliitto; — **-sfördrag**, n. rauhansovinto. rauhansopimus; — **-sförslag**, n. rauhanehdotus; — **-shärold**, m. rauhantekijä, rauhanjulistaja; — **-skongress**, m. rauhakokous; — **-smedlare**, m. rauhanvälittäjä; — **-spreliminärer**, m. pl. rauhan esityöt l. alkuehdotukset, rauhanvalmistukset; — **-sslut**, n. rauhanteko, rauhansopimus, rauhanpäätös; — **-sstiftare**, m. rauhantekijä; — **-sstörare**, m. rauhansortaja l. -rikkoja; — **-stecken**, n. rauhanmerkki; — **-stid**, m. rauhan aika; — **-straktat**, m. rauhansovinto l. -sopimus; — **-sunderhandlare**, m. rauhanhieroja l. -keskustelija; — **-sunderhandling**, f. rauhankeskustelu l. -hieronta; — **-svilkor**, n. rauhanehto; — **-älskande**, n. rauhaa rakastava, rauhaisa.

Freda, v. a. rauhoittaa, rauhata. varjella, suojella; — f. sig, v. r. suojellaita; f—as, rauhoittua.

Fredad, a. rauhoitettu, rauhainen, levollinen, turvallinen.

Fredande, n. rauhoittaminen, rauhoitus, varjeleminen.

Fredag, m. perjantai.

Fredlig, a. rauhallinen, rauhaisa, tyvenmielinen.

Fredlighet, f. rauhallisuus, rauhaisuus, tyvenyys.

Fredligt, adv. rauhallisesti.

Fredning, f. rauhoitus; — **-stid**, m. rauhoitusaika.

Fregatt, m. fregatti; — **-tacklad**, a. fregatiksi taklattu.

Fremmande, *se* **Främmande**.

Frenologi, f. frenologia. päänmuoto-oppi.

Freqventativ, a. (*gram.*) freqventatiivinen, pitkittäväinen.

Freqventera, v. a. käydä (jakin l. jtkin), usein käydä; f. akademin, käydä akatemiaa.

Fresco; måla al f., maalata kalkitukselle, kalkkimaalata; — **-målning**, f. kalkille-maalaus, kalkki- l. freskomaalaus.

Fresta, v. a. (*försöka*) koettaa, koe (*andligen*) kiusata, houkutella, vie

Frestande, n. kiusaaminen, houku minen, vietteleminen.

Frestare, m. kiusaaja, houkuttelija, telijä.

Frestelse, f. kiusaus, houkutus, v lys; råka i f., tulla l. joutua saukseen.

Frestetid, m. koetusaika.

Fri, a. vapaa; (*lös, ledig*) joutilas (irtain (-imen), valtoin (-imen), v linen; (*otvungen*) keveä, hilpeä; l pitämätön (-ttömän); (*icke anstä* vallaton, itsevaltainen, irstas (- (*om sak: icke bunden*) vapaa. i (-imen), valtoin, valloillansa, irro sa; (*i moralisk mening*) vapaa, v sa oleva; (*utan betalning*) vapaa, suton, ilmaiseksi; (*obetäckt*) paljas. das, avoin (-imen), aukea, sula: *tvungen*) luonteva, jälkinen: f språk, julkinen puhe l. sana; de honsterna, jalot taiteet; (*kem.*) f värme, irtonainen lämpö; — **-bil** m. vapaapiletti; — **-boren**, a. v sukuinen l. -syntyinen; — **-bre** (*urkund*) vapauskirja; (*bref*) vapa je; — **-bytare**, m. merisissi; — m. joutopäivä, vapaapäivä; — **-g** v. a. laskea l. päästää vapaaksi l. vapauteen, päästää, vapauttaa; f- v. p. vapautua; — **-gifvande**, n **-gifning**, f, vapaaksi-päästäminen pauttaminen; — **-gifven**, a. vapa laskettu, päästetty, vapautettu; — **lig**, a. (*nat. hist.*) irtikiduksellinen **-göra**, v. a. vapauttaa, tehdä l. tää vapaaksi, päästää valloillensa; irtauttaa; f—as, v. p. vapautua **-görelse**, f. vapautus, vapauttami päättö; — **-hamn**, m. vapaasat — **-herre**, m. vapaaherra; — **-he säte**, u. vapaaherran-kartano l. — **-herrinna**, f. vapaaherratar, p nitar; — **-herrlig**, a. vapaaher nen, paroonillinen; — **-herrska** paroonisääty, vapaaherraus; — n. (*skeppst.*) levättäjä, riihulti **-kalla**, v. a. julistaa l. sanoa vi maksi l. syyttömäksi, vapauttaa. täyttää; — **-kallelse**, f. vapa päästäyttäminen; — **-korps**, m. paajoukko; — **-kostig**, a. antok (-aan), auli, antelijas (-aan), vier rainen; — **-kostighet**, f. aulius, telijaisuus; — **-kostigt**, adv. aul

…ehijaasti, varasasti; — **-kyrka,** f. vapaakirkko, vapaaseurakunta; — **-kö-pa,** v. a. ostaa l. lunastaa vapaaksi; f. sig, v. r. lunnahilla päästäitä l. vapautua; — **-lott,** m. vapaa-osa; (*i lotteri*) vapaa-arpa; — **-lysa,** v. a. julistaa vapaaksi; — **-marknad,** m. vapaamarkkinat; — **-modig,** a. rohkea, rohkeamielinen, ujostelematon, reipas (-ppaan); — **-modighet,** f. rohkeamielisyys, ujostelemattomuus; — **-modigt,** adv. rohkeasti, rohkeamielisesti, ujostelematta; — **-murare,** m. vapaamuurari, salakuntalainen; — **-murarloge,** m. vapaamuurari-seura l. -kunta; — **-murareorden,** m. vapaamuurariyhteys; — **-mureri,** n. vapaamuurarius, salakuntalaisuus; — **-måndag,** m. joutomaanantai; — **-märke,** n. postimerkki, vapaamerkki; — **-plats,** m. vapaasija l. -paikka; — **-sedel,** m. vapaa- l. lupaseteli; — **-seglare,** m. vapaapurjehtija, merirosvo; — **-sinnad,** a. vapaamielinen; — **-sinnighet,** f. vapaamielisyys; — **-sinnigt,** adv. vapaamielisesti, vapaalla mielellä; — **-skilling,** n. suojelusäyri; — **-skola,** f. vapaakoulu; — **-skytt,** m. varkainampuja; noita- l. tenho-ampuja; — **-språkare,** m. julkipuhuja, lasketteli-ja; — **-språkig,** a. julkisuinen l. -puheinen, havelias (-aan); — **-stad,** m. vapaakaupunki; (*asyl*) suojapaikka. turvapaikka; — **-stat,** m. tasavalta, vapaavaltio; — **-stund,** f. joutohetki, lomahetki; — **-stående,** a. erillinen, vallaton (-imen), irtainen, irrallinen; f. rörelser, valtoimet liikunnot; — **-säga,** v. a. se **Frikalla;** — **-sägelse,** f. vapaaksi sanominen; — **-talig,** a. julkisuinen, julkipuheinen, vapaapuheinen l. rohkeapuheinen; — **-talighet,** f. julkipuheisuus, rohkeapuheisuus; — **-tid,** m. se **Fristund;** — **-timme,** m. vapaatunti l. -hetki; — **-tänkande,** a. vapaa-ajatuksinen; vapaauskoinen; — **-tänkare,** m. vapaa-ajattelija; vapaauskoja; — **-tänkeri,** n. vapaauskoisuus; — **-vecka,** f. joutoviikko, lepoviikko; — **-villig,** a. vapaaehtoinen l. ehdoton; — **-villig,** m. vapaehtoinen l. -ehtolainen; — **-villigt,** adv. vapaaehtoisesti, omin ehdoin, tahdollaan l. tahdollansa o. s. v., ehdollansa o. s. v.; — **-år,** n. vapausvuosi.

Fria, v. a. (*frikänna*) vapauttaa, julistaa vapaaksi, päästää; — v. a. (*frälsa*) pelastaa, päästää, vapauttaa; f. sig, v. r. puhdistaa itsensä, puhdistauta, vapautua.

Fria, v. a. kosia, kosioita, naiskella.

Friande, n. kosiminen, kosioiminen, naiskeleminen.

Friare, m. kosija, naimamies.

Frid, m. rauha, rauhallisuus, lepo; fara i f., mennä rauhaan; — **-lysa,** v. a. julistaa rauhanomaiseksi l. -alaiseksi, rauhoittaa; — **-lysningsstadga,** f. rauhoitussääntö; — **-lyst,** a. rauhoitettu, rauhanomainen l. -alainen; — **-lös,** a. rauhaton (-ttoman), lainsuojaton; — **-sam,** a. rauhaisa, rauhamielinen, säyseä; — **-samhet,** f. rauhaisuus, säyseys; — **-slag,** m. rauhalaki.

Frieri, n. kosinta, kosiminen, naiskentelu; — **-färd,** m. kosi-matka, kosissakäynti.

Frihet, f. vapaus; (*ledighet*) joutilaisuus, jouto, vapaus; (*otvungenhet*) keveys, omavaltaisuus, luontevuus, julkisuus; (*oanständighet*) irstaisuus, vallattomuus; (*tillåtelse*) lupa, vapaus, vaita; (*undantag från skyldighet*) vapaisuus, vapaus; (*moral.*) vapaus, vapaa ehto; — **-sanda,** f. vapauden-halu, -henki, -mieli; — **-begär,** n. vapauden halu l. -himo; — **-ifver,** m. vapaudenkiihko l. -into; — **-skärlek,** m. vapaudenrakkaus; — **-slära,** f. vapausoppi; — **-sstraff,** n. vapausrangaistus; — **-stid,** m. vapausaikakausi l. -aika; — **-år,** n. vapausvuosi.

Frikadell, m. frikadelli, lihakokkare.

Frikasé, m. frikasee, hakkelusliha, viilokkipaisti.

Friktion, f. kihnutus, hankaus.

Frilla, f. jalkavaimo, salavaimo.

Fris, m. (*byggn.*) friisi, otsikko, keskiotsikko; (*tyg*) karva- l. pörhökangas (-kaan), nukkeri, friisi.

Frisel, m. maahisto.

Frisera, v. a. käheröitä (-tsen), käherrellä; (*tyger*) nypellä, nukkia.

Friserkam, m. käherryskampa; — **-tång,** m. käherryspihdit, hiuspihdit.

Frisk, a. (*sund*) terve, raitis (-ttiin); (*oförsvagad*) pirteä, vilpas (-ppaan), ravakka; (*kylig*) raikas (-kkaan), raitis (-ttiin), pirteä, viileä; (*färsk*) tuore, veres; (*som utvisar helsa*) verevä, veres; (*eftertrycklig*) navakka, ravakka, kiihkeä; f. luft, raitis ilma; f—t vatten, raikas l. raitis vesi; f—kt sår, veres l. tuore haava; f. frukt, terve

l. pirteä l. raitis hedelmä; f. **hästar**, terveet hevoset; (*uthvilade*) pirteät l. vilppaat hevoset; f. **vind**, navakka l. niuha tuuli.

Friska, v. a. (*upp*) virkistää, vilpastaa; (*metallarb.*) puhdistaa; — v. n. (*sjöt.*) kiihtyä, viretä (-kenen).

Friskhet, f. raittius, raikkaus, pirteys, vereksyys, vilppaus, verevyys, vlrkeys, navakkuus, ravakkuus; jemfr. **Frisk**,

Friskna, v. n. *se* **Tillfriskna**.

Friskt, adv. pirteästi, vilppaasti, verevästi, vikeästi, navakasti, ravakasti; jemfr. **Frisk**.

Frist, m. *se* **Anstånd**.

Frisur, f. käherrys, kähermä.

Frisör, m, kähertäjä, tukkuri.

Fritt, adv. vapaasti, esteettä; (*utan betalning*) ilmaiseksi, ilman maksutta; (*ledigt från arb.*) joutilaasti, jouten; (*på öppet ställe*) aukealla, erillänsä; (*ostraffadt*) vapaasti, esteettä; **det står dig f.**, sinun on lupa l. valta, sinulla on vapaus; (*otvunget*) luontevasti, ujostelematta; (*uppriktigt*) suoraan, rohkeasti; (*oanständigt*) vullattomasti, irstaasti,

Frivol, a. irstas, siivoton.

Frivolitet, f. irstaus, irstaisuus, siivottomuus.

Frodas, v. d. rehottaa, höystyä; (*om människor*) turveta (-penen), tuorehtua, höytyä.

Frodig, a. rehevä, kaseva, hyötykasvuinen, uhkea; (*om folk*) turpea, tuorea, rehevä.

Frodighet, f. rehevyys, hyötykasvuisuus, kasevuus, uhkeus; turpeus, tuoreus.

Frodigt, adv. raisusti, uhkeasti, rehevästi.

Frodlem, m. siitinkalu.

Frodväxt, a. hyötykasvuinen, raisukasvuinen.

From, a. hurskas; (*säflig*) säveä, siivo, lauhkea, hiljainen.

Fromhet, f. hurskaus; säveys, siivous, hiljaisuus, lauhkeus.

Fromma, f.; **till f.**, eduksi, hyväksi, hyödyksi.

Fromsint, a. säveämielinen, hiljaisen- l. lauhkeanluontoinen.

Fromt, adv. hurskaasti; säveästi, hiljaisesti, lauhkeasti.

Front, m. rintama, eturinta; — **-förändring**, f. rintamanmuutos l. -käänne.

Frontespice, f. etupuoli (-en), otsikko.

Frosk, m. (*hästsjuka*) ikenien turpous.

Frossa, f. vilutauti, horkka.

Frossbrytning, f. vilunväre; hork**ki** (-en), vilutaudin-puuska; — **-fe** vilukuume, horkkakuume.

Frost, m. halla, vilu, yökylmä; kyl — **-biten**, a. hallanpanema; — m. viluperhonen; — **-jord**, f. maa, hallaperä; — **-ländig**, a. peräinen, hallainen; — **-natt**, layö, pakkaisyö; — **-rök**, m. k huuru; — **-skada**, f. hallanp **-turmio**; — **-skadad**, a. hallan ma l. turmelema; — **-öm**, a. arka.

Frostig, a. hallainen, hallanalaine mä, vilu.

Frottera, v. a. hieroa, hierellä.

Frottering, f. hieronta, hierous.

Fru, f. rouva.

Frua, v. a. rouvitella.

Frukost, m. aamiainen, aamuinen rus; (*tidigt på morg.*) einepala, (*frukostmiddag*) murkina; — adv. aamiaisen l. suuruksen l. nan aikana.

Frukostera, v. n. syödä aamia suurusta, suurustaa, einehtiä.

Frukostering, f. suurustaminen, timinen o. s. v.

Frukt, m. (*bot.*) hedelmä, hedelm *allm.*) hedelmä; (*fig.*) hedelmä seuraus; — **-balja**, f. palko; — a. hedelmällinen, viljava, satoisa siemeninen, siiteponsinen; — **-bi** f. hedelmällisyys, viljavuus, sato — **-bringande**, a. hedelmiä tuov tyisä; — **-bärande**, a. hedelmi tava l. kasvava, hedelmällinen; — **-del**, m. hedelmäkauppa; — **-lare**, m. hedelmäkauppias; — m. hedelmäraakila l. **-raako**; — **-na**, f. hedelmänsydän (-men), si — **-lös**, a. turha, tyhjä, mitätön dytön, tehoton; — **-löshet**, f huus, mitättömyys, hyödyttömy **-löst**, adv. turhaan, tyhjään; — m. hedelmämehu; — **-mångler** hedelmä-akka; — **-odling**, f. mänviljelys; — **-rik**, a. hedel hedelminen; — **-saft**, m. hedeh te; — **-sam**, a. hedelmäinen, si sikiöinen; — **-samhet**, f. hed syys, sikiävälsyys; — **-skörd**, delmäntulo, hedelmänsaalis; — m. hedelmälaji; — **-träd**, n. mäpuu; — **-trädgård**, m. he tarha; — **-vin**, n. hedelmäviina

[illegible]: — **-ämne**, n. siemenys, he-[illegible]mys.
[illegible]kta, v. a. o. n. peljätä (-kään); (*hy-[illegible]vel*) varoa, peljätä.
[illegible]ktan, f. pelko; ingifva f., peljäs-[illegible], peljättää, saada pelkäämään; [illegible]gas af f., peljästyä, säikähtyä; — **-svärd**, a. peljättävä, peloittava.
[illegible]kål, m. häränsilmä, patukka.
[illegible]timmer, n. rouvasihminen l. -nai-[illegible], vallasnainen, rouvas; — **-sdrägt**, [illegible] rouvaspuku, rouvasväen-puku, nais-[illegible], naisväen-puku; — **-shatare**, m. [illegible]vihaaja; — **-skarl**, m. naisten-[illegible]pijä l. -hyväilijä; — **-sröst**, f. nai-[illegible]; — **-ssjukdom**, m. naisten-[illegible]; — **-sslöjd**, m. rouvas- l. nais-[illegible] käsityö; — **-sskola**, f. rouvas-[illegible] l. naistenkoulu, tyttökoulu; — **-[illegible]**, m. rouvaskirjoitus; — **-stycke**, [illegible] hafva, f. olla rouvasväen mieleinen.
[illegible] v. n. purskaa, purskua, purskah-[illegible] pärskyä, pirskua.
[illegible], a. (*tillfrusen*) jäätynyt, paleltu-[illegible] (*[illegible]mtålig för köld*) (*om menniskor* [illegible]) viluhinen; (*om växter*) kyl-[illegible].
[illegible], v. n. (*om hästar*) kuorskua, pä-[illegible]; f. ut, purskahuttaa, pärskä-[illegible].
[illegible]tlig, a. leppeä, muhoinen, sulava, [illegible].
[illegible]tlighet, f. leppeys, sulavuus, iloi-[illegible].
[illegible], v. n. (*bli is*) jäätyä, mennä jää-[illegible] kiinni (*om sjö*); (*stelna*) hyy-[illegible] jähmettyä; (*bortfrysa*) paleltua, [illegible] kylmää; (*hafva kallt*) olla vilu [illegible], vilustaa, paleltaa, kylmää (jku-[illegible]).
[illegible]sjord, f. pöhö-, kohomaa.
[illegible]skall, a.; det är f—t, on jäätävä [illegible] l. jäätävän kylmä.
[illegible]ning, f. jäätyminen, hyytyminen, [illegible]tuminen, paleltaminen.
[illegible]spunkt, m. jäätökohta, jäädeviiva.
[illegible], v. a. kysyä; (*hastigt*) kysästä, [illegible] kysellä; f. efter (*bry sig om*), [illegible] kysyä; f. sig före, kysellä, [illegible]stella, kuulustella.
[illegible], f. kysymys; (*ämne*) asia, puhe; [illegible] är utan all f., se on tietty; [illegible] i f., epäillä, panna puheeksi l. [illegible]mykseen; kommer aldrig i f., [illegible]ä ole puhumistakaan, ei se tule [illegible]mykseenkään; det var nu f—an [illegible], sehän kysymys, vielähän kysyy.

Frågande, n. kysyminen, kyseleminen, kuulusteleminen.
Frågeord, n. kysymyssana.
Frågetecken, n. kysymysmerkki.
Frågodag, m. kysymyspäivä.
Frågvis, a. kyselijäs, kyselevä.
Frågvishet, f. kyselijäisyys.
Från, prep. *se* **Ifrån**; — **-fälle**, n. kuolema, lähtö, ero; vid, efter mannens frånfälle, miehen kuollessa, kuoltua; — **-häst**, m. erishevonen, oikeanpuolimmainen hevonen; — **-landsvind**, m. (*sjöt.*) maanpuolinen tuuli, maatuuli; — **-sida**, f. takapuoli, tausta; (*fig.*) nurja puoli, (*på väg*) erispuoli, oikea käsi l. puoli; — **-varande**, a. poissaoleva l. -olija; — **-varo**, f. poissaolo; under hans f., hänen poissa ollessansa.
Fråndraga, v. a. vetää pois, vetää erillensä; f. en summa, vetää l. ottaa pois summasta, vähentää summaa.
Fråndöma, v. a. tuomita (-tsen) l. määrätä pois.
Frånfalla, v. n. pudota (-toan) pois; (*dö*) mennä, lähteä, luopua.
Frångå, v. a. lähteä, luopua, erota (-oan); (*neka*) peruuttaa, palauttaa, kieltää; f. sin mening, luopua ajatuksestaan, peruuttaa ajatuksensa.
Frånhugga, v. a. hakata (-kkaan) erillensä l. pois.
Frånhålla, v. a. pidättää erillään l. eris.
Frånkomma, v. n. päästä, päästä erillensä.
Frånkänna, v. a. kieltää, eviä.
Frånrycka, v. a. temmasta (-pasen), temmata (-paan) pois.
Frånräkna, v. a. lukea pois, vähentää, viedä.
Frånse, v. a. ei huolia, olla huolimatta, jättää sikseen.
Frånskilja, v. a. erittää, eroittaa, luovuttaa.
Frånspänna, v. a. päästää valjaista l. aseista.
Frånstöta, v. a. työntää l. lykätä pois; (*fig.*) olla vasten mieltä l. inhottavä.
Frånstänga, v. a. sulkea pois l. ulos; pidättää.
Frånsäga sig, v. r. *se* **Afsäga sig**.
Fråntaga, v. a. ottaa pois, viedä, riistää.
Frånvänja, *se* **Afvänja**.
Fråssa, v. a. syödä ylellisesti, ahmustaa, ahmia.
Fråssande, n. ylellinen syöminen, ahmustaminen.

Fullmägtig, m. valtuusmies, edusmies.
Fullmägtigskap, n. valtuus- l. edusmiehyys.
Fullo, adv.; till f., täyteen, täydellisesti, kyllin, aivan, kokonansa.
Fullpacka, v. a. sulloa l. tupata l. pakata l. ahtaa täyteen, täyttää.
Fullproppa, v. a. tupata l. tukkia täyteen, täyttää.
Fullskrifva, v. a. kirjoittaa täyteen, täyttää kirjoituksella l. kirjoittamalla.
Fullslå, v. a. täyttää, kaataa täyteen.
Fullsträngad, a. täysikielinen.
Fullstämmig, a. täysiääninen.
Fullstämmighet, f. täysiäänisyys.
Fullständig, a. täysinäinen, täydellinen, kokonainen, eheä; (*bot.*) täysinäinen.
Fullständighet, f. täysinäisyys, täydellisyys, kokonaisuus eheys.
Fullsutten, a. täysilukuinen.
Fullsätta, v. a. panna täyteen, täyttää.
Fullt, adv. täydesti, täysinäisesti, täydellisesti, kokonansa; f. upp, kyllin kyllä, yltäkyllin; f. ut, aivan, ihan; f. och fast, varmaan, kokonansa, täyttä päätä.
Fulltalig, a. täysilukuinen, täysimääräinen.
Fulltalighet, f. täysi luku (-vun), täysi määrä, täysilukuisuus, täysimääräisyys.
Fulltonig, a. täysiäänteinen.
FulltryckSmaskin, m. täyden painon kone, täyspaino-kone.
Fulltyga, v. a. täysin todeksi näyttää.
Fullvigtig, a. täysipainoinen, painontäyttävä.
Fullvigtighet, f. täysi paino, täysipainoisuus.
Fullviss, a. täysi tosi, todentosi, aivan tosi l. varma.
Fullvuxen, Fullväxt, a. täysikasvuinen.
Fullända, v. a. täyttää, päättää, saattaa l. tehdä valmiiksi l. täydelliseksi.
Fulländad, a. täydellinen, täysi (-den).
Fulländning, f. täyttämys, päätös; (*fullkomlighet*) täydellisyys.
Fullärd, a. täysin-oppinut, täysioppinen.
Fullösa, v. a. ajaa l. kaataa l. ammentaa täyteen.
Fult, se under **Ful.**
Fund, m.; komma under f. med ngt, hoksata, älytä (-yän), tajuta (-uan); funder, pl. kujeet, mutkat, temput, vehkeet (*pl.*).
Fundament, n. perustus, alus, pohja, perus.
Fundamental, a. perustus-.
Fundera, v. a. (*grundlägga*) peru pohjata, alustaa; — v. n. (*begrunda* rikoita (-tsen), miettiä, arvella. mata.
Fundering, f. miete, arvelus, ar tuuma.
Fundersam, a. ajattelevainen, m väinen.
Fundersamhet, f. miettiväisyys, aj levaisuus.
Fungera, v. n. virkaella, toimittaa kaa, toimittaa.
Funktion, f. toimitus, toimi (-en); virka; (*en kroppsdels*) toimitus.
Funktionär, m. virantoimittaja, kamies, virkailija.
Funt, m. kastemalja; — **-fadder** kummi; (*stallbroder*) kumppani.
Fur, Fura, f. honka.
Furage, *se* **Fourrage.**
Furagera, *se* **Fourragera.**
Furie, f. raivotar (-ttaren), äimätä tären).
Furir, m. majoittaja, furiiri.
Furore, f. riemastus.
Furste, m. ruhtinas (-aan); — **-hu** ruhtinaanhovi; — **-hus,** n. ruht suku, ruhtinasheimo.
Furstendöme, n. ruhtinaskunta, naanmaa.
Furstinna, f. ruhtinatar (-ttaren).
Furstlig, a. ruhtinaallinen.
Furstlighet, f. ruhtinaallisuus; ruhti
Furstligt, adv. ruhtinaallisesti.
Furu, m. **Furuträd,** n. **honkapuu -bestånd,** n. hongisto; — **-gra** karttikuusi, karanko; — **-skog** hongikko, hongisto.
Fusel, m. palturi.
Fusiliera, v. a. ampua kuolijaaksi.
Fusk, n. *se* **Fuskeri;** — **-verk,** n. (-een), pattotyö.
Fuska, v. n. hutiloita (-tsen), huti (-tsen), kyhästää, patustaa; f. pilata; f. ihop, kyhätä (-ään) häillä.
Fuskare, m. hutilus, patus, kyhäs nurkkamestari.
Fuskeri, n. hutiloitseminen, patto häys.
Futtig, a. kunnoton, huono, alhain
Futtighet, f. kunnottomuus, huono
Futurum, n. (*gram*) futuuri, tuleva
Fux, m. (*häst*) rautio, rautias (- raudikko; (*fig.*) erhetys, vika.

Fuxsvansa, v. n. viekistellä, liehakoita (-sen), imarrella (-rtelen); — **-svansare**, m. imartelija, liehakoitsija; — **-svanseri**, n. imartelu.

Fy! int. hyi! hyh! yh! yhhyh!

Fyld, a. täyteläinen, täysi (-den), täytetty.

Fylke, n. alavaltakunta, alavallasto; — **-skonung**, m. alakuningas (-kaan).

Fylla, v. a. täyttää, täydentää, panna täyteen, suuttaa; f. på, lisätä; (*beruset*) juottaa juovuksiin; f. sig, tulla täyteen, täytyä; juopua, juoda itsensä juovuksiin l. humalaan.

Fylla, f. *se* **Rus**; i f—n, juovuksissa, paissänsä, humalassa.

Fyllbullt, — **-hund**, m. juomari, juoppo, juomaratti- l. lalli; — **-bytta**, f. juomariakka, juoppoakka; — **-kaja**, f. *se* **Fyllbytta**.

Fylle, n. kuun täyteys, täysi kuu.

Fylleri, n. juopumus, juoppous.

Fyllest, adv.; till f., kyllin, kylliksi, turpeeksi.

Fyllig, a. turpea, kokosa, lihava, ruunilikas; (*ljud*) täyteläinen.

Fyllighet, f. turpeus, lihavuus, täyteläisyys.

Fylligt, adv. (*om ljud*) täyteläisesti.

Fyllnad, f. täyte, lisäys; (*jemnkning i ryfskifte*) täyte, palkinto; — **-sborgen**, m. täytetakaus.

Fyllning, f. täyte, täytös; — **-sjord**, m. täytemulta.

Fylsig, a. juolos, juopokas.

Fynd, n. löytö, löytämä, löytökalu; — **-ort**, m. löytö- l. löytypaikka.

Fyndig, a. sukkela, kekselijäs, vilkas (-kkaan), älykäs (-kkään); (*om malm*) anellinen, runsas-metallinen.

Fyndighet, f. sukkeluus, kekselijäisyys, vilkkaus, runsaus.

Fyndigt, adv. sukkelasti, kekselijäästi, vilkkaasti, älykkäästi.

Fyndling, m. löytölapsi.

Fyr, m. majakan l. tulitornin valkea; gifva f., lauasta (-kasen); (*fyrsprång*) nelistys, laukka; — **-boll**, m. tulipallo; — **-båk**, m. majakka, valotorni; — **-fat**, n. tuliastia; — **-torn**, n. tulitorni; — **-verk**, n. polttolaitokset; — **-verkare**, m. leikkitulittelija; — **-verkeri**, n. leikkitulitus.

Fyr, m. (*gäckeri*) kujeet, ilveet; hafva f. för sig, kujelehtaa, ilveillä, ilvehtiä; hafva f. med någon, tehdä pökkaa jkusta.

Fyra, v. n. (*sjöt.*) valkeilla, pitää tulta valotornissa; f. af, ampua, lauasta (-kasen); f. på, virittää valkeaa.

Fyra, num. card. neljä; på alla f., nelin ryömin; emellan f. ögon, kahden kesken; f. gånger, neljästi, neljä kertaa; f. i gången, i sender, nelittäin, neljä kerrassansa l. erältänsä, neljin; — subst. f. (*siffra*) neljän numero, nelonen; (*kort*) nelonen, nelisilmä.

Fyrahanda, a. neljänkaltainen, neljänlaatuinen, neljää lajia.

Fyrahundra, num. card. neljäsataa.

Fyrahundrade, num. ord. neljäs sadas (-nnen).

Fyrapundig, a. nelinaulainen.

Fyrapunding, m. (*kanon*) nelinaulainen tykki; (*vigtlod*) nelinaulio.

Fyratal, n. neliluku.

Fyratio, num. card. neljäkymmentä.

Fyrationde, num. ord. neljäs kymmenes.

Fyratusen, num. card. neljätuhatta.

Fyratusende, num. ord. neljäs tuhannes (-nnen).

Fyraårig, a. nelivuotinen, nelivuotias (-aan), neljänvuotinen.

Fyrbenig, — **-bent**, a. nelikoipinen, nelijalkainen; — **-bladig**, a. nelilehtinen; (*om såg*) neliteräinen; — **-dela**, v. a. jakaa l. panna neljään osaan l. neljäksi, nelitttää, nelitellä; — **-delt**, a. jaettu neljään osaan, nelijakoinen, neliosainen; — **-dubbel**, a. neljän- l. nelikertainen; — **-dubbelt**, adv. nelinkerroin, nelinkertaisesti; — **-dubbla**, v. a. kerrata neljästi, tehdä nelinkertaiseksi; — **-dubbling**, f. neljästi kertaaminen, nelinkertaiseksi tekeminen; — **-faldig**, a. *se* **Fyrdubbel**; — **-faldighet**, f. nelinkertaisuus; — **-fota**, adv. nelin ryömin; — **-fotad**, a. nelijalkainen; — **-fotadjur**, n. nelijalkainen eläin (-men); — **-hugga**, v. a. tehdä l. hakata nelitahoiseksi; — **-händt**, a. nelikätinen; — **-händing**, m. nelikätiäinen; — **-hörnig**, a. nelikulmainen, nelisnurkkainen; — **-hörning**, m. nelikulma l. -kolkka, nelisnurkka, nelisoppi; — **-kant**, m. *se* **Fyrhörning**; — **-kantig**, a. *se* **Fyrhörnig**; — **kluf-ven**, a. halkaistu neljäksi, nelihalkoinen; — **-männig**, a. (*bot.*) neliheteinen; — **-männing**, f. neliheteinen; — **-radig**, a. nelirivinen; (*kom*) nelitahkoinen; — **-sidig**, a. nelisivuinen, nelikylkinen; — **-sitsig**, a. nelisijainen, neljän istuttava; — **-skiftesbruk**, n.

hinta; f. modet, käydä l. tulla alakuloiseksi, nulottua; f. sina anspråk, vähentää l. helpoittaa vaatimuksensa; (*döma*) tuomita, tuomita syypääksi, langettaa; f. dom, utslag, antaa l. tehdä tuomio l. päätös; f. ett ord, yttrande, sanoa, lausua, virkkaa; f. ett omdöme, lausua ajatuksensa jstkin, arvostella jtkin; f. förböner för ngn, rukoilla jkun edestä; f. i sär, kyntää hajalle; (*kem.*) vajottaa, eroittaa, sakauttaa; v. n. (*jäg.*) laskea; (*sjöt.*) laskea tuulen mukaan.

Fällbom, m. laskupuu, laskusulku; — **-bord**, n. laskupöytä, saranapöytä; — **-brygga**, f. nostosilta, vipusilta; — **-bräde**, n. laskulauta; — **-fönster**, n. lasku-ikkuna l. -akkuna; — **-galler**, n. nostoristikko, nostohäkki, juoksuhäkki; — **-knif**, m. niskapää l. kääntöpää veitsi, linkkuveitsi; — **-lucka**, f. laskuovi, nosto-ovi, luukku; — **-skifva**, f. laskupuolisko; — **-stol**, m. saranatuoli, laskutuoli.

Fälle, n. murto, murros, kaski (-en).

Fällning, f. pudotus, langetus, lasku; kaato, tappo; alennus, huojennus, huoistus; (*kem.*) vajotus, sakautus, sako, erouma; — **-smedel**, n. (*kem.*) vajotin (-ttimen), sakauttamis-aine.

Fält, n. keto, kenttä, tanner (-nteren), lakeus; vainio, pelto, maa-ala; (*vetensk. o. dyl.*) ala; (*på tafla. vapen o. d.*) pohja; (*slagf.*) kenttä, tanner, sotakenttä l. -tanner; (*krig*) sota, kenttä; — **-artilleri**, n. kenttätykistö; — **-flaska**, f. kenttäleili; — **-fot**, m. *se* **Krigsfot**; — **-förskansning**, f. kenttävarustus; — **-herre**, m. sotapäällikkö, sotajoukon-päämies l. -johtaja; — **-jägare**, m. sotajääkeri; — **kamrer**, m., sotakamreeri; — **-kanon**, m. kenttä- l. muuttotykki; — **-kansli**, n. sotakanslia; — **-kassa**, f. sotarahasto; — **-kassör**, m. sotarahaston-hoitaja; — **-kittel**, m. kenttäleili l. -kattila; — **-lefnad**, m. sotaelämä; — **-lemmel**, m. peltohiiri; — **-läger**, n. sota- l. kenttäleiri; — **-läkare**, m. sotalääkäri; — **-magasin**, n. sotamakasiini, sotavarasto; — **-manöver**, m. sota- l. kenttäharjoitus; — **-marsch**, m. sotamarssi; — **-post**, m. kenttävahti; — **-predikan**, f. sotasaarna; — **-predikant**, — **-prest**, m. sotapappi; — **-prost**, m. sotaprovasti; — **-rop**, n. (*lösen*) huuto- l. tunnussana (sodassa); — **-sjuka**, f. tatauti, sotarutto; — **-skär**, m. vuri, välskääri; — **-slag**, n. sotata lu; — **-spat**, m. (*mineral*) maasälpä takivi; — **-stycke**, n. *se* **Fältka — -tjenst**, f. sota- l. kenttäpalve — **-tyg**, n. tykistö; — **-tygmäst** m. tykistönpäällikkö; — **-tåg**, n. taretki, sota; — **-vakt**, f. kentti etuvartijat, etuvahti; — **-verk**, n. k tävarustus; — **-väbel**, m. vältvääp vääpeli.

Fänad, m. karja, eläimet, raavaat.

Fänge, n. pyytö, pyynti.

Fängelse, n. vankeus, vankihuone, mä; (*fängenskap*) vankeus; inspek för f—erna, vankeuksien tarl taja; — **-cell**, m. vankeuskoppi; **-straff**, n. vankeusrangaistus.

Fänghål, n. sankkireikä; — **-krut** sankkiruuti; — **-panna**, f. sanl vänkpannu.

Fängseljern, n. vanginraudat.

Fängsla, v. a. (*binda*) sitoa, panna siin; (*fjettra*) kahleittaa, kahlehtia. na kahleihin, (*häkta*) vangita (-ts panna vankeuteen; (*fig.*) kiinnitt viehättää, miellyttää (jkuta).

Fängslande, n. sitominen, kahlehti nen, vangitseminen, kiinnittäminen a. viehättäväinen, miellyttäväinen.

Fängslig, a. vangittu.

Fänrik, m. vänrikki.

Fänta, f. tyttö-tynkä l. -lellu.

Fänting, m. raunikki.

Färd, f. kulku, matka, retki (-en); f sina f—e, mennä matkaansa l. tieh sä; gifva sig i f. med ngn, ru (-pean) jkun parlin l. seuraan; gi sig i f. med ngt, ruveta l. ryh jhnkin; vara i f. med ngt, a roita (-tsen) l. toimittaa jtkin; h är på f—e? mikä on hätänä l. ana? det är ingen nöd på f ei ole hätää ollenkaan; — **-sup**, lähtö- l. pliskaryyppy.

Färdas, v. d. kulkea, matkata (-a lähteä, mennä; f. hit och dit, jeksia, kuljeskella.

Färdig, a. (*beredd*) valmis (-iin), (-tiin); göra sig f., valmistauta kin); (*fullbordad*) valmis, päätet blifva f., valmistua; (*som slutat*) mis; (*frisk, rask*) terve, riski, kerk (*skicklig*) näppärä, taitava, kätevä. tyvä (jhnkin).

Färdighet, f. valmeus; terveys, kerke

näppäryys, taitavuus, taito, kätevyys; med f., taitavasti, näppärästi.

Färdigt, adv. kerkeästi, näpeästi, näppärästi, taitavasti.

Färg, m. (*subj.*) väri, karva; (*ansigtets*) väri, iho; (*obj.: ämne*) paine, maali, väri; (*fig.*) väri, muoto, laatu; — **-beredning**, f. värinteko; — **bildning**, f. (*fys.*) värien synty l. muodostuminen; — **-blandning**, f. maalinsekoitus l. -yhdistys; värinyhdistys; — **-bok**, f. värikirja, värjäyskirja; — **-bräde**, m. maalilauta; — **-drog**, m. paine, värjäysaine; — **-fabrik**, m. maalitehdas (-taan); — **-glans**, m. värinloisto; — **-gräs**, n. paineruoho; keltasauramo; — **-handel**, m. maali- l. värikauppa; — **-handlare**, m. maalin- l. värinkauppias (-aan); — **-jord**, f. painemulta; — **-kittel**, m. painekattila, värjäyskattila; — **-kullor**, f. keltakukka, keltasauramo; — **-låda**, f. maalilaatikko; — **-lägga**, v. a. väritä (-iän), värittää, maalata; — **-lös**, a. väritön (-tömän); (*blek*) kalpea, vaalea; (*fig.*) väritön, yksitoikkoinen, kuivamainen; — **-madra**, f. maratti; — **-mossa**, f. kivenkarve (-peen) l. -sammal; — **-mussla**, f. värinen näkinkenkä; — **-prakt**, f. värien koreus l. kauneus, värikomeus; — **-prof**, n. värinnäyte, paineen- l. maalinnäyte; (*pröfvande af f.*) paineen- l. maalinkoetus; — **-qvarn**, f. maalimylly, maalinjauhin (-men); — **-rifning**, f. maalin jauhaminen l. hierominen; — **-rot**, f. painejuuri, maalijuuri; — **-skiftande**, a. eri värillä läikkyvä l. vivahtava, välähteleväinen; — **-skiftning**, f. värin läikkyminen l. välähteleminen; — **-soppa**, f. painevesi (-den); — **-spekter**, n. värikuvio; — **-stoft**, n. paine, väriaine; — **-stryka**, v. a. maalata; — **-ton**, m. värin eritaatu, värintuutu; — **-tryck**, n. väripaino; värillä painaminen; — **-trä**, n. väripuu; — **-växt**, m. väri- l. painekasvi; — **-ämne**, n. paine, väriaine, värjäys- l. paino-aine.

Färga, v. a. (*tyg, ull o. d.*) värjätä (-ään), painaa; (*måla*) maalata (-aan); (*om ämnen: gifva färg*) f. röd, tehdä punaiseksi o. s. v.; f. ifrån sig, jstkin lähtee väri; (*fig.*) blygseln f—de kinderna, posket punastuivat häpeästä.

Färgad, a. värillinen, värinen, (*brokig*) kirjava; (*bot.*) outovärinen.

Färgande, n. painaminen, värjääminen; maalaaminen, punaaminen j. n. e.

Färgare, m. värjäri, painuri.

Färgeri, n. värjäyslaitos; värjäys- l. painehuone; (*arbetet*) värjäys, painanta.

Färgig, a. värinen, maalinen.

Färgning, f. värjäys, painanta; (*färg*) väri.

Färja, f. lossi, lautta.

Färja, v. a. lossita, lautata (-ttaan), kuljettaa l. viedä lautalla l. lossilla.

Färjkarl, m. lossimies, lauttamies, lautturi; — **-penningar**, m. pl. lautta- l. lossiraha; — **-ställe**, n. lossipaikka, lautta- l. lauttauspaikka.

Färjning, f. lossitus, lauttaus, lossikuljetus.

Färla, f. patukka, pamppu.

Färre, a. komp. harvemmat, vähemmät; *se* **Få**.

Färs, m. sisus, täyte (-tteen).

Färsk, a. (*om kött, fisk, sår*) tuore (-een), veres (-ksen); (*om bröd, smör, spår*) nuori (-en), veres; (*om mjölk*) nuori, rieska; (*om frukt o. d.*) tuore, pireä; (*som nyligen tillkommit*) nykyisin l. äsken saatu, tapahtunut j. n. e.; på f. gerning, verekseltänsä, tuoreeltansa.

Färska, v. a. (*jern*) keittää, melloittaa.

Färska, f. rantameltouma.

Färskhet, f. vereksyys, tuoreus; nuoruus, pireys.

Färskjern, n. meltorauta, keittorauta.

Färskhärd, m. keitto- l. melto-ahjo.

Färskning, f. raudan keittäminen l. melloittaminen.

Fässelled, m. kaviojäsen, vuohinen.

Fästa, v. a. kiinnittää, panna kiinni, tartuttaa, istuttaa kiinni (jhnkin); f. med spik, naulata kiinni; (*hopfästa*) yhdistää, sitoa l. kiinnittää yhteen; (*fig.*) sitoa, yhdistää; f. i minnet, panna muistiin l. muistoon; f. ögonen på, luoda silmänsä (jkin päälle l. jhnkin); f. sin uppmärksamhet på, luoda huomionsa, tarkistua jhnkin, tarkata l. tarkastaa jtkin; f. afseende på, vid, ottaa l. panna huomioonsa, huolia (jstkin), pitää lukua (jstkin); (*bekräfta*) vahvistaa; f. med ed, vahvistaa valalla; (*städja*) pestata (-aan); (*trolofva*) kihlata (-aan); — v. n. tarttua, käydä kiinni (jhkin), kiintyä; (*ihop*) yhtyä; (*fig.*) kiintyä (jhnkin); (*förbinda sig*) sitoutua (jhnkin).

Fästande, n. kiinnittäminen, kiinnitys, o. s. v.
Fästband, n. harjahirsi (-rren); — **-slida**, f. (*bo.t*) pohjustuppi.
Fäste, n. kanta, pohja, sija; (*på värja*) kahva, ripa; (*himlaf.*) taivaankansi (-nen), -laki (-en), ilmankansi; (*bibl.*) vahvuus; (*ögats*) tähtä; (*i båt*) pesti; (*skans*) linnake, linnoitus, varustus; — **-gåfva**, f. kihlat (*pl.*), kosiolahja; — **-hjonen**, n. pl. morsiuspari, naittilaat; — **-man**, m. ylkä, sulhanen, sulho; — **-penning**, m. pestiraha; — **-qvinna**, f. morsian (-men).
Fästing, m. punkki, puuntäi.
Fästning, f. linna, linnoitus, varustus; — **-sarbete**, n. linnantyö; — **-sartilleri**, n. linnatykistö; — **-sgraf**, f. linnankaivanto; — **-sstraff**, n. linnarangaistus; — **-svall**, m. linnanvalli; **-sverk**, n. linnarakennus, linnoitus, varustuslaitos.
Fästning, f. (*trolofning*) kihlaus; — **-gåfvor**, f. pl. kihlat (*pl.*); — **-aring**, m. kihlasormus.
Fästom; i f., kihloissa ollessa.
Föda, v. a. synnyttää, sikiöitä (-tsen); (*fig.*) synnyttää, siittää; f—s, v. p. syntyä; (*fig.*) syntyä, siitä (sikiän); (*nära*) elättää, ravita (-tsen), ruokkia; f. sig, elättää itsensä.
Föda, f. ruoka, ravinto; (*uppehälle*) eläke (-kkeen), elatus.
Födande, a. ravitsevainen, elättäväinen.
Födande, n. synnyttäminen; (*närande*) elättäminen, ravitseminen, ruokkiminen.
Född, part. syntynyt; f. i, syntyisin (jstkin); f. svensk, syntyänsä ruotsalainen.
Födelse, f. syntymä, synty, synnyntä; — **-bygd**, m. syntymäseutu l. -paikka; — **-dag**, m. syntymäpäivä; — **-fest**, m. syntymäjuhla; — **-märke**, n. luomi (-en); — **-stund**, m. syntymähetki; — **-år**, n. syntymävuosi.
Födkalf, m. elättivasikka; — **-kraft**, m. ravintovoima; — **-krok**, m. elatuskeino; — **-kräk**, n. elätti, elikko; — **-oämne**, n. elatus- l. ravinto-aine.
Födsel, m. synnytys, syntyminen, syntymä; — **-slodel**, — **-lem**, m. siitin (-ttimen), siitinkalu; (*qvinnans*) synnyttimet (*pl.*) — **-slopina**, f. synnytystuska; — **-slostund**, f. synnytyshetki l. aika; — **-slovånda**, f. — **-värk**, m. synnytyskivut (-pujen).
Föga, a. o. adv. vähän, aivan vähän, ei paljon; (*knappast*) tuskin, ei suinkaan; f. värd, vähäarvoinen; f. fattad att han drunknade, vähällä ett'ei hän hukkunut, hän oli vähällä hukkua; falla till f., nöyristyä, nöyrtyä, nöyrtyä.
Fögderi, n. voutikunta.
Föl, n. varsa, varsanen; — **-stinn**, tiine (-een), varsantiine; — **-sto**, varsatamma.
Föla, v. n. se **Påla**.
Följa, v. a. (*ledsaga*) seurata (-aan), s taa; (*fig.*) seurata, olla l. tehdä (n den) mukaan; (*komma näst efter*) rata, tulla jnkun jälkeen l. perä (*härflyta*) tulla, lähteä, syntyä, rata; (*rätta sig efter*) noutaa, nou taa, seurata; f—as åt, v. d. kul l. mennä l. tulla yhdessä l. yht seurata toisiansa.
Följaktig, a. seuraavainen, saattavai
Följaktligen, adv. siis, niinmuodoin, tähden.
Följande, n. seuraaminen, saattamin noutaminen, noudattaminen; — a. raava, seuraavainen.
Följd, f. (*kedja, rad*) jatko, jakso, jono, (*ordning*) järjestys; (*mängd*) jo ko; (*verkan*) seuraus, vaikutus; (*s* päätös, loppu; (*stuf.*) johtaus, pää i f. af, johdosta, tähden (*med ge* (*eller uttryckes med elativus*); häraf, tämän johdosta l. tähden, tä syystä, tästä; — **-enlig**, — **rik** a. johdon- l. asianmukainen, (*ko quent*) yhtämukainen; — **-enlighet**, **riktighet**, f. asian- l. johdonmu suus, oikea l. selvä johtaus l. pää yhtämukaisuus; — **-enligt**, — **rikt** adv. johtauksen l. asian mukaan, anmukaisesti, yhtämukaisesti.
Följe, n. seurue, saattajat (*pl.*), saa kunta, (*pack*) joukko, leisio.
Följeslagare, m. — **-inna**, f. seura saattaja, seuralainen, toveri, toveri
Följetong, m. följetongi, kaunokirjs nen osa (sanomalehdessä).
Fölning, f. varsominen, varsoitus.
Fönster, n. ikkuna, akkuna; — **-brä** n. ikkunalauta; — **-båge**, m. ik nankehä; — **-fördjupning**, f. ik nanloukko; — **-galler**, n. ikkunan tikko; — **-glas**, n. ikkunalasi; (*ru* ruutu; — **-glugg**, m. akkunus, ik nareikä, — **-hake**, m. ikkunanh — **-karm**, m. ikkunankarmi l. pu (-tteen); — **-list**, m. ikkunanhuli

[illegible]: — **-lucka**, f. ikkunanluukku; — **-luft**, m. ikkunanreikä, akkuna; — **-post**, m. ikkunapieli; — **-ram**, m. ikkunanpuite l. -raami; — **-ruta**, f. ikkunanruutu; — **-smyg**, m. ikkunan[illegible]kko: — **-vägg**, f. ikkunaseinä.

[illegible], [illegible] voipa, voimissaan, kykenevä.

[illegible], prep. (*rum framför, inför*) edessä, [illegible]stä, eteen, edellä, edeltä, edelle (*med genet.*); f. allas ögon, kaikkien [illegible]den l. silmissä; f. fötterna, jal[illegible] juuressa l. edessä; f. sex vec[illegible] sedan, kuusi viikkoa sitten l. [illegible]aperin; f. ngn tid sedan, joku [illegible] sitte l. takaperin, tuonnoin; f. d. [illegible]-man, entinen nimismies; f. hela [illegible], koko vuodelta l. vuodeksi; f. [illegible], kauvaksi aikaa; f. närvaran[illegible], nykyjään, nykyänsä, parast'aikaa; [illegible] f. tiden, nykyaikana, tätä nykyä; [illegible]ning) tähden (*med genet.*), var[illegible] vasten (*partitiv*), vuoksi (*gen.*), [illegible] *med elativus* (-sta, -stä); *vid* [illegible]*stundom med ablativus* (-lta, [illegible] t. ex. man ser icke f. dim[illegible] ei näe sumulta; f. ro skull, [illegible] suotta vaan, ilman vaan, il[illegible] aikojani, -si, -nsa, lystin vuoksi; [illegible] *för*) sijassa, sijaan (*med genet.*); [illegible] *förmon för*) t. ex. tala f. ngn, [illegible] jnkun puolesta; kämpa f. sitt [illegible] taistella maansa edestä l. puo[illegible] (*betalning*) t. ex. köpa f. pen[illegible], tre mark, ostaa rahalla, [illegible] markalla; jag gaf f. det [illegible], annoin siihen hintaan l. siitä [illegible]: lemnade f. åtta mark, [illegible] kahdeksaan markkaan; sålde f. [illegible] mark, möi viiteen markkaan l. [illegible] markasta; köpte, sålde (*så* [illegible] *som fås*) f. sex penni, osti [illegible] kuuden pennin edestä; f. all [illegible] kaikella muotoa, kaikin moko[illegible]; f. min del, puolestani; kärlek [illegible] ngn, rakkaus jkuta kohtaan; *kan* [illegible] *återges med objektskasus* (*part.*); [illegible] vara rädd f. ngn, peljätä [illegible]; hysa aktning f. ngn, kun[illegible] jkuta; (*med genet.*) förmyn[illegible] f. barnet, lapsen holhoja; *med* [illegible] (-lta, -ltä) t. ex. f. mig får du [illegible] i fred, minulta saat olla rau[illegible]; åt upp allt f. gossen, söi [illegible] pojalta; skydda f. fienden, [illegible] viholliselta; *ofta med allat.* [illegible] t. ex. f. mig är det lika, mi[illegible] minusta se on yhtä kaikki; nyttig f. ngn, hyödyllinen jkulle; finna f. godt, nähdä hyväksi; hafva ngt f. sig, tehdä l. toimittaa l. askaroita jtkin; hvad f. slag? mitä? hvad f. en? mikä, minkälainen; mimmoinen; f. det första, andra, ensimmäiseksi, toiseksi; ord f. ord, sanasta sanaan, sana sanalta; fot f. fot, jalka jalalta; man f. man, mies mieheltä; f. att, konj. että, jotta; *återges vanligen med nominalmodi af verb.*, t. ex. man hemtade mat för att äta, tuotiin ruokaa syödä; tog boken f. att läsa den, otti kirjan lukeaksensa; gå f. att se, mennä katsomaan; penningar gåfvos f. att utdelas, rahoja annettiin jaettavaksi; f. att icke, ett'en ett'et o. s. v.; f. det att, sentähden l. sen vuoksi kuin l. että, siitä syystä että.

För, m. keula, kokka; f. om, keulan edessä; f. ut, kokan puolella l. puolessa; f. ifrån, keulasta päin.

För, adv. (*alltför*) liian, lopen, aivan, järin, kovin, ylen; f. mycket, liian, liiaksi, liikaa.

Föra, v. a. viedä, kuljettaa, saattaa; (*bära*) kantaa; (*anföra*) johtaa, johdattaa; (*handtera*) käyttää, käsittää, pitää, pidellä (-telen); f. ordet, olla puheenjohtajana; f. talan, käyttää puhevaltaa, valvoa asiaa; f. eu ngt till sinnes, mnistuttaa jkulle jtkin; f. klagan öfver ngt, valittaa jstkin; f. krig, käydä sotaa; f. räkning, laskea l. pitää lukua (jstkin); f. oljud, pitää melua l. elämää; f. an, johdattaa, olla esimiehenä l. johtajana l. päämiehenä; f. sig. v. r. käyttää itseänsä.

Förafskeda, v. a. antaa ero, eroittaa, vapauttaa, päästää, luovuttaa (virasta); f—d, eron saanut, virasta eroitettu.

Förakt, n. ylenkatse (-een), halveksiminen, hylkiminen.

Förakta, v. a. ylenkatsoa, halveksia, väheksiä, hylkiä.

Föraktare, m. ylenkatsoja, väheksijä, hylkijä.

Föraktfull, a. ylenkatsova, ylenkatseellinen, halveksiva, hylkivä.

Föraktlig, a. ylenkatsottava, halveksittava, hylky.

Föraktlighet, f. ylenkatsovaisuus; (*passivt*) ylenkatseen-alaisuus, ylenkatsottavaisuus.

Föraktligt, adv. ylenkatseella, ylenkatsoen, halveksien.
Förande, n. vieminen, kuljettaminen, saattaminen; kannattaminen; johtaminen; käyttäminen, piteleminen.
Förandliga, a. hengellisentää, tehdä hengellisseksi.
Förankra, v. a. panna ankkuriin; — v. n. käydä ankkuriin.
Föranleda, v. a. saattaa aikaan l. toimeen, matkaansaattaa, vaikuttaa, olla syynä (jhnkin).
Föranledande, n. aikaan l. toimeen l. matkaan saattaminen, vaikuttaminen.
Föranlåta, v. a. saattaa, antaa syytä l. aihetta; jag finner mig föranlåten, näen itselläni olevan syytä.
Föranstalta, v. a. laittaa, saattaa l. panna toimeen, toimittaa, hankkia.
Föranstaltande, n. laittaminen, toimittaminen, toimihanke, toimeen saattaminen l. paneminen; på hans f., hänen toimestansa.
Föranstaltare, m. laittaja, toimittaja.
Föranstaltning, f. laitos, toimitus.
Förarbeta, v. a. tehdä kaluksi, valmistaa; f. ull till kläde, tehdä l. valmistaa villoja veraksi; f. sig, v. r. väsyttää l. turmella l. pilata itsensä työn teolla.
Förarbete, n. alkutyö, esityö, hanke.
Förarbetning, f. kaluksi-tekeminen, valmistus.
Förare, m. viejä, kuljettaja, saattaja; käyttäjä; johtaja, päämies, päällikkö.
Förarga, v. a. vihastuttaa, suututtaa, närkästyttää, harmittaa; (*bibl.*) pahentaa; f. sig, v. r. o. f—as, v. d. vihastua, suuttua, närkästyä, äkäytä (-äyn), harmistua (jstkin); vara f—d, olla vihoissansa l. äissänsä l. suutuksissaan.
Förargelse, f. vihastus, suuttumus, närkästys; (*förtret*) kiusa, harmi; (*skandal*) häiritys, pahennus.
Förarglig, a. harmittava, suututtava, vihastuttava, närkästyttävä.
Förargligt, adv. harmittavasti, vihastuttavasti, suututtavasti.
Förarm, m. kyynäräversi (-rren), kyynäsversi.
Förbaka, v. a. käyttää leipomiseen, leipomalla kuluttaa.
Förband, n. sidos (-ksen), side (-teen), kääre (-een), tukko.
Förbanna, v. a. kirota (-oan), sadatella (-ttelen), noitua; f. sig, v. r. kirota.
Förbannad, a. kirottu, noiduttu. k alainen; saatanan, saakelin, helv
Förbannande, n. kiroaminen, noit nen, sadatteleminen.
Förbannadt, adv. saakelin, helkk saakelin l. helkkarin lajilla l. ta
Förbannelse, f. kirous, kiro, sadat
Förbarma sig, v. r. (*öfver*) armah surkutella (-ttelen) l. sääliä (jk Gud f—e sig, Jumala armahta l. nähköön!
Förbarmande, n. — **-melse**, f. ar taminen, armahtavaisuus, surku minen, surkutus, sääliminen, sää melijaisuus; utan f., armahtan surkuttelematta, säälimättä.
Förbarmande, a. armelijas, armah nen.
Förbarmare, m. armahtaja.
Förbaskad, a. kirottu, saakelin. karin, pahuuksen.
Förbehåll, n. välipuhe (-een), med f. att, sillä ehdolla l. v heella että.
Förbehålla, v. a. ehdottaa, vaatia *skära*) suoda, sallia; f. sig, var sellensä, ehdottaa l. vaatia l. pid itsellensä; (*fordra*) vaatia, anoa
Förbehållande, n. ehdoittaminen timinen.
Förbehållsam, a. lukava, varova. vainen, vaitiainen, salainen.
Förbehållsamhet, f. lukavuus, va suus, vaitiaisuus, salaisuus.
Förbehållsamt, adv. varovasti, varu
Förbemäld, a. ennen- l. edellämä l. -sanottu.
Förbena sig, v. r. luutua, luuttu
Förbereda, v. a. valmistella, valmi laittaa edeltäkäsin, alusta hank lustaa; f. sig, valmistautua, e päin l. ennakolta valmistautua.
Förberedande, n. valmistelu, alus
Förberedande, a. valmistavainen. tava.
Förberedelse, f. esivalmistus, han heen), valmistelu, alkutoimi (-e
Förberörd, a. *se* **Förbemäld.**
Förbi, prep. sivuitse, ohitse (*med* paitsi; f. gården, talon sivu ohitse; — adv.; tiden är f.. ai mennyt l. ohitse.
Förbida, v, n. odottaa, vartoa.
Förbidan, f. — **-ande**, n. odotus. taminen o. s. v.; under f. på. taessa, vartoessa.
Förbifarande, n. sivuitse- l. ohit

[illegible]minen l. -matkaaminen; — m. si[illegible] l. ohitsekulkija; — part. si[illegible] l. ohitsekulkeva.

[illegible]fart, m. sivuitse- l. ohitsekulku l. [illegible], sivuutus; i f—en, sivuitse l. [illegible] kulkeissa l. mennessä.

[illegible]gå, v. a. mennä l. kulkea (jkun) [illegible] l. ohitse, sivuuttaa, sivuta [illegible]; (*fig.*) mennä ohitse, jättää sil[illegible] sivuuttaa.

[illegible]ende, n. sivuitsemeno l. -kulku, [illegible]; i f., sivumennen, sivuutta[illegible].

[illegible]inda, v. a. (*sår*) kääriä, sitoa, ka[illegible] (-tsen); (*förena*) yhdistää, liit[illegible] panna yhteen, solmeta (-ean); (*förpligtiga*) velvonnuttaa, sitouttaa, [illegible]ittaa; f. sig, v, r. (*förena sig*) [illegible] yhdistyä, ruveta (-pean) l. käy[illegible] yhteen l. liittoon; (*förpligta sig*) [illegible] (jhnkin), velvoittauta (jhnkin), [illegible] (-paan).

[illegible]delse, f. (*förening*) yhdistys; [illegible] yhteys; (*relation*) keskuus, [illegible]; (*förpligtelse*) sitoumus, vel[illegible] lupaus; (*tacksamhetsskuld*) kii[illegible]udenvelka.

[illegible]dlig, a. kohtelijas (-aan), suostut[illegible].

[illegible]dlighet, f. kohtelijaisuus, suos[illegible]aisuus.

[illegible]dligt, adv. kohtelijaasti, suostut[illegible]sti.

[illegible]dning, f. kääriminen, sitominen; [illegible] liitos; (*förband*) kääre (-een), [illegible] (-teen).

[illegible]resa, f. *se* **Förbifart**.

[illegible], v. a. olla l. jättää huomaamat[illegible] havaitsematta, ei huomata, un[illegible].

[illegible]seende, n. huomaamatta oleminen [illegible]ttäminen; af f., huomamattomuu[illegible].

[illegible]stra, v. a. sekoittaa, hämmentää, [illegible] (-tsen).

[illegible]string, f. sekoitus, hämmennys, [illegible]mekki, häiriö.

[illegible]ttra, v. a. katkeroittaa, karvastaa, [illegible] katkeraksi l. karvaaksi, haikeut[illegible] vihastuttaa, saattaa vihaan; f—s, [illegible]keroitua, karvastua, vihastua.

[illegible]ttring, f. katkeruus, karvaus, mie[illegible]rvaus, viha; i sin f., vihoissansa [illegible] vihan vimmassa.

[illegible]jada, v. a. kieltää, evätä (-pään); [illegible] göra ngt, kieltää jtkin teke[illegible]; Gud f—e, Jumala varjelkoon.

Förblanda, v. a. sekoittaa l. hämmentää toisiinsa l. keskenänsä, sekoittaa, hämmentää; f. sig, sekautua, sekoittua, hämmentyä.

Förblandning, f. keskenään l. toisiinsa sekoittaminen, sekoitus, hämmennys, hämmekki.

Förblekna, v. n. vaalistua, vaaleta (-enen), kalveta (-penen), kalvettua.

Förblifva, v. n. olla, olla edellensä, jäädä, pysyä; han f—er sådan han är, jää semmoisekseen, pysyy semmoisenaan; f. hemma, jäädä kotia, pysyä kotona.

Förblinda, v. a. pimittää, soasta (-kasen), sokeuttaa; (*fig.*) soentaa, sokeuttaa; f—s, pimentyä, soeta (-kenen), soentua.

Förblindelse, f. pimitys o. s. v.; (*tillstånd*) sokeus, pimennys.

Förblommera, v. a. kuvitella (-ttelen), kaunistella, kullata (-ltaan).

Förblommerad, a. kuviteltu, kaunisteltu, kullattu.

Förblommeradt, adv. kuvissa, kuvauksissa, kuvitellen, kaunistellen.

Förblommering, f. kaunistus, kuvitus o. s. v.

Förbluffa, v. a. hämmästyttää, ällistyttää.

Förbluffad, part. hämmästynyt, hämmästyksissä (oleva); blifva f., hämmästyä, ällistyä, tulla hämmästyksiin l. hämille.

Förblända, v. a. huikaista, häikäistä (-sen), soasta, pimittää; (*fig.*) huikaista, vimmata (-aan).

Förblöda, v. n. juosta veri kuiviin, menettää l. vuodattaa kaikki verensä.

Förblödning, f. veren kuiviinjuoksu.

Förborga, v. a. kätkeä, salata (-aan), peittää, piilottaa.

Förborgad, a. salainen, sala-; vara f., olla salassa l. peitossa.

Förbreda, v. a. levittää.

Förbrinna, v. n. palaa.

Förbruk, n. eturuokko.

Förbruka, v. a. käyttää, menettää, nauttia, kuluttaa.

Förbrukare, m. kuluttaja, käyttäjä, o. s. v.

Förbrukning, f. kulutus, nautinto.

Förbrylla, v. a. sekoittaa, hämmästyttää, ällistyttää, saattaa hämille; f—s, pass. sekautua, hämmästyä, tulla hämille.

Förbryllning, f. hämmästys, hämmennys o. s. v.

Förbryta, v. a. rikkoa, loukata (-kkaan); (*förverka*) menettää; f. sig, v. r. rikkoa.
Förbrytaro, m. rikkoja, rikoksentekijä, pahantekijä.
Förbrytelse, f. rikostyö, rikos, rikkomus, paha teko.
Förbränna, v. a. polttaa.
Förbränn|elig, a. palavainen.
Förbränning, f. (*akt.*) polttaminen, poltto; (*pass.*) palaminen, palo.
Förbrödra, v. a. veljestyttää; f. sig, v. r. veljestyä.
Förbrödring, f. veljestyminen, liitonteko, veljestys.
Förbud, n. (*accent på* ö) sana, ilmoitus; (*person*) ilmoittaja, sanansaattaja.
Förbud, n. (*accent på* u) kielto, epäys.
Förbund, n. liitto, liittokunta.
Förbunden, a. yhdistetty, liitetty, liitto-; (*förpligtad*) velvollinen, velvoitettu, velkapää; (*af tacksamhet*) kiitollisuuden velassa (oleva); subst. de f—ne, liittolaiset (*pl.*)
Förbundsbroder, m. liittolainen, liittokumppani l. -veli; — **-fest,** m. liitonjuhla; — **-fästning,** f. liittovallan linna; — **-församling,** f. liittovallan-kokous, liiton l. liittokunnan valtakokous l. eduskunta; — **-regering,** f. liittovallan-hallitus; — **-stat,** m. liittovalta, yhdysvalta.
Förbygga, v. a. rakentaa eteen; (*skepp*) korjata (-aan), uudistaa, parantaa; f. sig, v. r. hävittää itsensä rakentamalla.
Förbyggnad, m. eturakennus, korjaus, parannus.
Förbyta, v. a. vaihtaa, vaihettaa, muuttaa; f—s, vaihtua, vaihettua, muuttua.
Förbytande, n. — **tning,** f. vaihtaminen, vaihettaminen, vaihto, vaihetus, muutos.
Förbätterlig, a. mahdollinen parantaa, parantuvainen.
Förbättra, v. a. parantaa, parannella, korjata (-aan); f. sig, v. r. parantaa itsensä, parata (-nen).
Förbättrare, m. parantaja, parantelija.
Förbättring, f. parannus; — **-smedel,** n. parannuskeino l. -aine.
Förbön, m. esirukous, rukous (jkun) edestä l. puolesta; på hans f., hänen rukouksestansa l. pyynnöstänsä.
Fördans, m. alkutanssi.
Fördansa sig, v. r. turmella itsensä tanssilla l. tanssimisella.

Fördatera, v. a. kirjoittaa aik antopäivä.
Fördel, m. etu, hyöty, voitto, (*företräde*) etu; (*i oskiftadt bo*)
Fördela, v. a. jakaa, jaottaa, (-ttelen); (*ordna*) järjestää, (*smärtan*) helpottaa, huojentaa v. r. jakautua, hajota (-oan).
Fördelaktig, a. edullinen, etuis dyllinen, hyötyisä, voitollinen utseende, hyvä l. kaunis l. nen muoto.
Fördelaktighet, f. etuisuus, edul hyödyllisyys, voitollisuus.
Fördelaktigt, adv. edullisesti, et hyödyllisesti, hyödyttävästi; sig f. om ngn, puhua hyvää
Fördelande, n. jakaminen o. s.
Fördelning, f. jako, jaotus; (*anor* järjestys, sijoitus; (*af smärta*) tus, huojennus.
Fördenskull, konj. sentähden, siitä tä, siis, sen vuoksi.
Förderf, n. (*underg.*) perikato, k tuho, hukka, turmio; (*förderfvat stånd*) turmelus, pahennus. p rappio, häviö.
Förderflig, a. turmiollinen, turm nen, pahentava, pilaava, hävittä
Förderflighet, f. turmiollisuus o.
Förderfligt, adv. turmiollisesti o.
Förderfva, v. a. (*förstöra*) hävittä mella, hukuttaa; (*skämma bor* hentaa, pilata (-aan), turmella. tä; f—s, pass. turmeltua, pah pilautua, tärvääntyä.
Förderfvande, n. turmeleminen, täminen o. s. v.
Förderfvare, m. turmelija, hävittä hentaja, pilaaja.
Fördevind, m. (*sjöt.*) myötätuuli jetuuli.
Fördjupa, v. a. syventää; (*fig.*) taa; f. sig, v. r. syvetä (-ner ventyä; (*i skog o. s. v.*) jou mennä liian kauvaksi l. etäälle sään); (*fig.*) f. sig i skulder, tua, vajoutua velkoihin; f. sig sväfningar, vajota (-oan) irs teen; f. sig i läsning, kiinty sääntyä kirjoihin i. lukuun; f. tankar, vaipua ajatuksiin.
Fördjupad, a. (*bot.*) onteva.
Fördjupning, f. syvennys o. s. v.; (*ställe*) syvänne (-teen), vajoama; notko, notkelma.
Fördold, part. salainen, kätketty, p

[illegible], m ennakko- l. etuluulo, turha [illegible] valeluulo; — **-sfri**, a. ennakko[illegible]ton (-ttoman), turhia l. taikoja [illegible]maton; — **-sfrihet**, f. ennakko[illegible]ttomuus, turhien uskomattomuus; — **-sfritt**, adv. etuluulotta, taikoja [illegible]omatta, edeltäkäsin päättämättä; — **-sfull**, a. turha- l. ennakkoluuloinen, [illegible] l. taikoja uskova, tutkimatta l. [illegible]käsin päättävä; — **-fullhet**, f. [illegible] l. ennakkoluuloisuus, taikaisuus; — **-sfullt**, adv. turha- l. taikauskoisesti; ennakkoluuloisesti; döma f., [illegible] asia ennakolta l. tutkimatta.

Drag, n. (*öfverenskommelse*) sovinto, [illegible] välipuhe; (*tilamod*) kärsivällisyys, kärsimys; (*anstånd*) aika, odotus.

Draga, v. n. kärsiä, suvaita (-tsen), [illegible]; (*bära*) tarjeta (-kenen); (*tillåta*) suvaita, sallia, sietää.

Dragande, n. kärsiminen o. s. v.; [illegible]syys.

Dragsam, a. kärsiväinen, kärsivällinen.

Dragsamhet, f. kärsiväisyys, kärsivällisyys, sietäväisyys.

Dricka, v. a. karkottaa, ulosajaa, [illegible] häätää, ajaa pois; f. tiden, [illegible]ttaa l. kuluttaa aikaa.

Drifning, f. karkotus, pois- l. ulos[illegible]häätö.

Drifvande, n. karkottaminen, häätäminen o. s. v.; (*tidens*) huventamiset. kuluttaminen.

Drifvare, m. karkottaja o. s. v.

Dröja sig, v. r. uskaltaa (-llan), hirvit[illegible]iän), tohtia, rohjeta (-kean l. [illegible]ean).

Dröja, v. a. viivyttää, pitkittää; f. [illegible] v. r. viipyä, viivästyä, myöhästyä.

Dubbla, v. a. kahdistaa, panna kaksinkertaiseksi, tehdä kahta suuremmaksi.

Dubbling, f. kahdistus, kaksinkertaistaminen, tekeminen.

Dunkla, v. a. pimentää, pimittää, hämärtää, sumentaa, tummentaa; f—s, [illegible] pimetä (-nen), himmentyä, synkistyä (-kkenen).

Dunkling, f. pimennys, pimitys, himmennys.

Dunsta, v. n. haihtua, höyrytä (-yän), [illegible]rähtää, kuivaa.

Dyfstra, v. a. tehdä kamalaksi l. kolkoksi, [illegible]-yhkistyttää, kolkostuttaa; f—s, [illegible] kamalaksi l. kolkoksi l. synkäksi, [illegible]-yhkistyä, kolkostua.

Dyrk, n. keula- l. etukansi, keulahuone, [illegible]kki l. kansi.

Fördämma, v. a. sulkea, tuketa (-kkean), padota (-toan), salvata (-paan).

Fördämning, f. sulku, toe (-keen), pato, salpaus; (*af ruskor*) vata, toe.

Fördölja, v. a. salata (-laan), kätkeä, peittää, piilottaa (för ngn, jkulta).

Fördöma, v. a. tuomita (-tsen), kirota (-oan); (*förkasta*) hyljätä.

Fördömd, a. tuomittu o. s. v.; tuomionalainen, kadotuksen alainen, kirottu.

Fördömelse, f. tuomio, hylkäys, kirous; (*tillstånd*) kadotus, tuomionalaisuus; vara i samma f., olla samassa pulassa.

Fördömlig, a. tuomittava, kirottava; hyljättävä.

Fördömlighet, f. tuomittavaisuus o. s. v.

Fördömligt, adv. hyljättävästi.

Före, n. keli, tila, siivo.

Före, prep. (*om ort*) edessä, edestä, eteen, edeltä, edelle (*med genet.*); (*om tid*) ennen (*partit*), edellä (*genet.*); adv. edellä, edessä; — **-bild**, m. esikuva, esimerkki; — **-bilda**, v. a. kuvata (-aan), kuvailla, olla esikuvana; ennustaa; — **-bringa**, v. a. tuoda l. saattaa esiin l. edes; (*säga*) ilmoittaa, mainita (-tsen); (*visa*) näyttää, osottaa; — **-brå**, v. a. soimata, syyttää, nuhdella (jkuta jstkin); — **-bråelse**, f. soimaus, nuhde, syytös; — **-bud**, n. ennustus, enteet (enne, -teen); — **-bygga**, v. a. rakentaa eteen; (*fig.*) estää; — **-båda**, v. a. ennustaa, aavistaa; — **-bära**, v. a. vetää l. tuoda esiin, sanoa syyksi, syyttää; — **-bärande**, n. syyksi sanominen o. s. v.; (*det som f—es*) tekosyy, syy; — **-drag**, n. esitelmä, luento; puhe (-een), edespuhunta; — **-draga**, v. a. (*gifva företräde*) pitää parempana, katsoa paremmaksi; (*framställa, tal o. d.*) esitellä; (*hålla föredrag*) esitellä, edespuhua, puhua, lukea; (*i embetsverk, inf. rätta*) esitellä, esittää, vetää l. tuoda esiin; — **-dragande**, n. esittäminen o. s. v.; m. esittelijä; a. esittävä; — **-dragning**, f. esittely, kertomus o. s. v.; — **-dragningslista**, f. esittelyluettelo; — **-dragningssätt**, n. esitystapa; kertomustapa; — **-döme**, n. esikuva, esimerkki; — **-falla**, v. n. (*ske*) tapahtua, sattua, kohdata (-taan); (*synas*) näkyä l. tuntua l. olla (jkusta l. jnkun mielestä); — **-fallande**, part. sattuva, tapahtuva; — **-finna**, v. a. tavata (-paan), löytää; f—as, v. n. ta-

vataan (*pass.*), löytyä, olla; — **-gifva,** v. a. sanoa syyksi, syyttää, esittää l. tuoda esiin syitä; uskotella, luuletella; (*yttra*) ilmoittaa, sanoa; — **-gif, ven,** part. teeskennelty, uskoteltu, luuleteltu; ilmoitettu, sanottu; teko-, vale-; — **-gifvande,** n. sanominen, syyttäminen o. s. v.; under f. af l. att ..., syyksi sanoen. syyttäen, syytellen; (*svepskäl*) tekosyy, syy; — **-gå,** v. a. käydä (jkun) edellä; f. med godt exempel, antaa l. näyttää hyvää esimerkkiä; v. n. (*hända*) tapahtua; — **-gående,** part. edellinen, edelläkäypä; utan f. anhållan, edeltäkäsin pyytämättä; subst. n. edelläkäyminen; tapahtuminen; — **-gångare,** m. edelläkävijä; — **-gången,** part. edellä käynyt l. tapahtunut; efter f. ränsakning, asiaa ensin tutkittua, tutkimuksen tapahduttua l. edellä käytyä; — **-hafva,** v. a. työskennellä (-telen), askaroita (-tsen), toimittaa; f—s, v. d. olla (jkulla) käsillä l. tekeillä, olla esillä l. esissä; — **-hafvande,** n. yritys, askare (-een), toimitus, toimi (-en), työ; aikomus, tuuma, hanke (-kkeen), — **-hålla,** v. a. (*förebrå*) nuhdella; soimata (-aan) (jkuta (jstkin); (*föreställa*) muistuttaa (jtkin), näyttää; — **-kalla,** v. a. kutsua esiin l. esille; — **-komma,** v. a. ennättää l. kerjetä (-keän) ennen (jkuta), ehdättää; (*hindra*) estää; v. n. (*anträffas*) tavataan (*pass.*), löytyä, olla, kohdataan, (*inträffa*) tapahtua; (*föredragas*) tulla esiin; — **-kommande,** n. ennen ennättäminea, ehdättäminen o. s. v.; part. *se* **Förefallande**; a. (*tjenstfärdig, artig*) palvelevainen, hyvätahtoinen, avullinen, kohtelijas (-aan); — **-lägga,** v. a. panna l. asettaa esiin l. esille l. eteen, antaa, näyttää, osottaa; (*bestämma, ålägga*) määrätä (-ään); — **-läsa,** v. a. lukea (jkulle), lukea (jnkun) kuulla l. kuultavaksi; (*hålla föreläsning*) lukea, pitää luentoja; — **-läsare,** m. esilukija; — **-läsning,** f. luento; — **-löpa,** v. a. juosta l. kulkea edellä; olla edellä, käydä edellä; (*hända*) tapahtua, sattua; — **-löpande,** part. edellinen, ensin l. edellä oleva l. tapahtuva; — **-löpare,** m. edelläjuoksija; *se* **Föregångare**; — **-mål,** n. esine (-een), kappale; (*fig.*) esine, aine, asia; (*mål*) esine, silmänetu, tarkoitus; han är f. för allas hån, hän on kaikkein pilkan alai l. pilkattavana, on kaikkein pilka sineenä; — **-nämnd,** a. edellä l. mainittu, edelläsanottu, ennenmin ty; — **-sats,** m. aie (-keen), aiko aivotus, tarkoitus, käkeys; me tahallansa; utan f., aikomatta, t matta; — **-se,** v. a. *se* **Förutse -seende,** n. *se* **Förutseende**; — **-s ga,** v. a. laulaa (jkulle), alottaa lu; — **-skrift,** f. ohjekirjoitus, joituskaava, mallikirjoitus; (*regel*) käsky, ohjekäsky, määräys, osotu **-skrifva,** v. a. kirjoittaa eteen; (*stämma*) säätää, määrätä, käskeä **-skära,** v. a. leikata (-kkaan) e leikata; — **-skärare,** m. eteenleik ja; — **-slå,** v. a. ehdottaa, pann dolle l. tarjolle; — **-spegla,** v. a vailla eteen, luulotella, uskotel kulle jkin); — **-spegling,** f. lu telu, uskottelu; — **-spel,** n. *se* **spel**; — **-språk,** n. (*förstal*) esi alkulause; (*förord*) (jnkun) edesti huminen, puolustuspuhe; — **-spr re,** m. edestäpuhuja, puolustaja **-spå,** v. a. ennustaa, aavistaa, edeltäkäsin; — **-spående,** n. enn minen o. s. v., ennustus, aavistu **-spänna,** v. a. valjastaa, panna jaihin l. aisoihin; — **stafva,** v. nella (jkulle), edelläsanoa; — v. n. olla (jkun) edessä, olla tule sa l. tapahtumassa; v. a. johtaa, taa, olla esimiehenä l. päämie (*tjenst*) toimittaa, hoitaa; — **-st de,** part. edellä oleva l. seisova **-ståndare,** m. johtaja, hoitaja, seisoja, esimies; — **-ståndarinn** johtajatar, naisjohtaja; — **-stån skap,** n. johtajanvirka l. -toimi johtovirka, johto; — **-ställa,** (*afbilda*) kuvata (-aan), kuvailla, tää; (*om bild*) olla, olla olevin näyttää, merkitä (-tsen); (*låtsa* olla olevinansa (jkuna); (*på sc* näyttää; (*representera*) olla sijai l. edusmiehenä; (*förehålla*) nuhd torua (jkuta jstkin); juohduttaa leen, muistuttaa; (*presentera*) esi f. sig, v. r. (*tänka sig*) ajatella, vata mielessään; (*förmoda*) luulla vella; — **-ställande,** n. kuvaan o. s. v.; — **-ställning,** f. (*afbi* kuvaus, kuvaileminen, eteenkuv (*på scenen*) näytäntö, näyttämi (*presentering, till befordran*) esitys,

[illegible]nen: (*förebråelse*) nuhteet (*pl.*), [illegible]tus; (*filos.*) mielihuomio, mielen [illegible] l. -kuvaus; (*tanke, förmodan*) [illegible] luulo; — **-ställningssätt**, n. [illegible]tapa; — **-sväfva**, v. n. olla mie[illegible] l. edessä l. silmissä; — **-syn**, f. [illegible], esimerkki, seurattava; — **-säg**[illegible] v. a. edellä sanoa, sanoa, sanella [illegible]; (*förutsäga*) ennustaa; — **-sätt**[illegible] v. a. (*framsätta*) panna eteen; [illegible] määrätä (-ään), käskeä; (*om* [illegible] määrätä; f. sig, v. r. päättää, [illegible] (-keän); — **-tag**, n. yritys, han[illegible] (-keen), edesottaminen, toimi (-en), [illegible] työ; (*slakt*) vehkeys; — **-taga**, [illegible] o. f. sig, v. r. ottaa esiin l. [illegible] yrittää, edesottaa. ottaa käsille, [illegible] (jhnkin); — **-tagande**, n. e[illegible]ttaminen o. s. v.; — **-tagsam**, [illegible]mellinen, toimelijas (-aan), vireä, [illegible]jäs; — **-tagsamhet**, f. toimel[illegible] toimelijaisuus, vireys; — **-tal**, [illegible]puhe, alkulause; — **-te**, v. a. [illegible] tuoda l. näyttää esiin, antaa [illegible] f. sig, v. a. näyttäytyä, ilmaan[illegible]mestyä, kohdata, osottaita; — [illegible]else, f. ilmaus, ilmiö, ilme, ilmaan[illegible] ilmautuminen; — **-teende**, n. [illegible]minen, esiintuonti l. -anto; — [illegible]tråda, v. n. astua l. tulla esiin; v. [illegible]dä l. olla jkun edellä, olla jkun [illegible]en l. edeltäjä, edeltää; (*förrät*[illegible] *syssla*) olla jkun sijassa l. edes[illegible] sijainen, toimittaa virkaa; — **-trädare**, m. edellinen, ennen ollut, [illegible] edelläkävijä; hans f., hänen [illegible]sensä; — **-träde**, (*audiens*) e[illegible]pääsy, luoksepääsy, puheille-pää[illegible] (*högre värde, rang*) paremmuus, [illegible] etuoikeus; (*bättre rätt*) etuus; — **-trädesrätt**, m. etuoikeus, etuus[illegible]; — **-trädesvis**, adv. parhai[illegible] parhaittain, erinomattain, eten[illegible]; — **-vara**, v. n. olla esillä l. kä[illegible]; — **-varande**, a. esillä-oleva; [illegible]) puheenalainen; — **-visa**, [illegible] näyttää, näytellä; — **-visande**, [illegible]yttäminen, näytteleminen; — **-vi**[illegible] v. a. soimata, syttää (jkuta jstkin); — **-vitelse**, f. soimaus; — **-vända**, [illegible] **Föregifva**; — **-vändning**, f. [illegible] välte (-tteen), tekosyy; han [illegible]de det under f. af sjukdom, [illegible]sen, sanoen sairautta syyksi.

[illegible], v. a. (*hopfoga*) liittää l. sovit[illegible] panna yhteen, liittää (jhnkin); [illegible] (*förbinda*) yhdistää, liittää; (*förlika*) sovittaa; f. sig, v. r. yhdistyä, yhtyä, liittyä, käydä liittoon; sopia (jstkin).

Förenbar, a. yhdistyväinen.

Förening, f. yhdistys, yhdyntä, sovitus; (*tillstånd*) yhdistys, yhteys, liitto; (*öfverenskommelse*) sopimus, suostumus; föreningsspannmål, suostumusjyvät; Förenings- o. Säkerhetsakt, yhdistys- ja vakuutuskirja; (*kem.*) yhdistys; (*tillstånd*) yhteys; (*produkt*) yhtymä; — **-sband**, n. side (-teen), yhdistin (-timen); — **-sbank**, n. yhdyspankki; — **-smedel**, n. yhdyskeino; — **-spunkt**, m. yhdyspaikka, yhdyntäpaikka.

Förenkla, v. a. selventää, tehdä selvemmäksi l. yksinkertaisemmaksi l. helpommaksi.

Förenkling, f. selvennys, kevennys, helponnus.

Förenlig, a. yhdistyvä, yhtyvä; (*öfverensstämmande*) soveltuva (jhnkin), yhtäpitävä, sopiva, yhteensopiva.

Förenlighet, f. yhdistyväisyys o. s. v.

Föreviga, v. a. ikuisentaa, ikuistaa; f — s, ikuustua, ikuistua.

Förfall, n. häviö, rappio, riutumus; vara på f., olla rappiolla l. häviöllä; råka på f., joutua l. tulla rappiolle l. häviöön; luta till f., olla häviämäisillänsä l. riutumaisillansa; (*hinder*) este; få f., estyä, saada estettä, tulla estetyksi.

Förfalla, v. n. hävitä (-iän), rappeutua, riutua, tulla l. joutua rappiolle; (*sönderfalla*) hajota (-oan), hajoutua; (*icke vara gällande*) rauveta (-kenen), mennä mitättömiin; (*att betalas*) joutua l. tulla maksettavaksi.

Förfallen, a. rappeutunut, rappiolle l. häviöön joutunut, hävinnyt, rauvennut; (*förverkad*) rikottu; (*betalningsbar*) jo maksettava, maksettavaksi joutunut; f. till straff, rangaistavaksi joutunut, rangaistuksen alainen.

Förfallodag, m. maksupäivä, määräpäivä; — **-lös**, a. esteetön; — **-tid**, m. maksuaika, määräaika, ehtoaika.

Förfalska, v. a. väärentää, tehdä l. muuttaa vääräksi.

Förfalskare, m. väärentäjä, vääräksitekijä.

Förfalskning, f. väärennys, vääräksiteko; — **-sbrott**, n. väärennysrikos.

Förfara, v. n. tehdä, menetellä, käyttäitä, pidellä; (*förderfva*) turmella;

f—s, v. d. menettyä, pahentua, turmeltua, hävitä (-iän).

Förfarande, n. menettely, menetteleminen, piteleminen.

Förfaren, a. oppinut, tottunut, taitava, tietäväinen.

Förfarenhet, f. tietäväisyys, tottumus, taitavuus, taitoisuus.

Förfaringssätt, n. menetys- l. menettelytapa.

Författa, v. a. tehdä, kirjoittaa, kirjailla.

Författare, m. tekijä, kirjantekijä, kirjoittaja, kirjailija.

Författarskap, n. kirjanteko.

Författning, f. sääntötila, järjestysmuoto, tila; (*en stats*) valtion sääntötila, valtio- l. hallitusmuoto; gå i f. om ngt, laittaa l. panna toimeen jkin, ruveta toimeen l. ryhtyä toimiin jnkin suhteen; (*förordning*) asetus; — -**senlig**, a. asetuksenmukainen; — -**ssamling**, f. asetuskokous; — -**svidrig**, a. vasten l. vastoin asetuksia (oleva), asetusvastainen.

Förfela, v. a. ei tavata (-paan) (jkin), ei osata (jhnkin), hairahtua, syrjähtyä.

Förfina, v. a. hienentää, sievistää, siivontaa; f—s, v. p. hienouta, hieneytyä, säädystyä, siivostua, sievistyä; f—de seder, sievistyneet tavat.

Förfinande, n. hienentäminen, sievistäminen o. s. v.

Förfining, f. sievistys, siivonnus, hienennys; (*förf. skick*) hienentymys, sievistymys, sievistys, hienennys.

Förfinska, v. a. (*öfversätta till finska*) suomentaa; (*förvandla till finskt*) suomistaa, suomistuttaa; f—s, suomistua.

Förflugen, a. *se* **Förflyga**; f. kula, lennähtänyt l. vauhditon luoti; (*fig.*) f. tanke, pika-ajatus, äkkinäinen l. äkillinen ajatus; f—et ord, pika- l. kairasana, pöykäsana, miettimätön sana, liikasana.

Förfluten, a. mennyt, kulunut; det f—na, menneet ajat, entuus, menneisyys.

Förflyga, v. n. lennähtää; (*fig.* dunsta o. s. v.) haihtua, laimistua, hailahtaa, välähtyä.

Förflygtiga, v. a. haihduttaa, muuttaa höyryksi, höyryttää; f—s, v. d. haihtua, höyryntyä, muuttua höyryksi.

Förflyta, v. n.; tiden f—er, aika kuluu l. menee.

Förflytta, v. a. siirryttää, siirtää, muuttaa; f. sig, v. r. muuttaida, mu l. siirtää itsensä.

Förfoga, v. n.; f. öfver ngn, hall vallita l. olla valta jkn ylitse; ver ngt, hallita l. käyttää jtkin; att f., olla (jkulla) käytäntövä -lupa; f. om ngt, panna l. lait kin toimeen l. hankkeihin; f. si r. lähteä, siirtyä.

Förfogande, n. käyttäminen, käyt valta, käytäntötoimi.

Förfriska, v. a. virvoittaa, virkistä sig med ngt, virvoittaa itseä virvoittaita (jllkin).

Förfriskning, f. virvoitus, virkistys (*som njutes*) virvoitus, virvoite, r

Förfrukt, m. esikasvi.

Förfrysa, v. a. palelluttaa; — v. r leltua, jäätyä.

Förfråga sig, v. r. kysellä l. tiedu l. udella jkulta jtkin.

Förfrågan, -**gning**, f. kyselmys, mä, tiedustelu, tiedustelma.

Förfullständiga, v. a. täydentää. dellisentää.

Förfuska, v. a. pilata, tärvätä, turi

Förfång, n. vahinko, haitta, haite ryys.

Förfången, a. (*om hästar*) kömpelö kealuinen.

Förfäa, v. a. (*fig.*) eläinnyttää, tuttaa.

Förfäder, m. pl. esi-isät, esivar mat (*pl.*)

Förfäkta, v. a. kiistellä, kiistää, p taa, sotia (jnkin) puolesta.

Förfäktare, m. kiisteljä, puolustaja lenpitäjä.

Förfära, v. a. hirvittää, kauhistaa histuttaa, kamouttaa; f—s. v. d. histua, kamouta.

Förfäran, f. kauhistus, kammo.

Förfärdiga, v. a. valmistaa, tehdä

Förfärelse, f. kauhistus, hirvitys mutus.

Förfärlig, a. kauhea, kauhistava muinen, hirveä, hirvittävä.

Förfärlighet, f. kauheus, kauhis suus, hirmuisuus, hirveys.

Förföljа, v. a. ajaa takaa, vainoa, va

Förföljare, m. takaa-ajaja, vainooj

Förföljelse, f. vaino, vainous; — - f. vainonhenki, vainoushalu.

Förföra, v. a. vietellä, viekoitella. kutella; f. sig, v. r. (på ngn), k (-kaan) l. käydä jkun päälle. käsin jkuhun, tulla silmille.

förare, m. viettelijä, houkuttelija.
fördela, v. a. tehdä vääryyttä (jkul-
[illegible] loukata, vahingoittaa (jkuta).
förelse, f. viettelys, houkutus.
förersaka, f. viettelijätär, viehätteli-
[illegible] tenhotar.
förisk, a. vietteleväinen, viehättele-
[illegible] viehättävä.
[illegible]apa sig, v. r. (*på ngt*) katsoa töl-
[illegible] jtkin; (*i ngn*) äimentyä l. hur-
[illegible] jkusta, ihastua jkuhuu.
[illegible]ift, f. myrkky; försätta med f.,
[illegible]nyttää, myrkyittää.
[illegible]ifta, v. a. myrkyttää, myrkyittää;
[illegible] myrkyttää, haikeuttaa.
[illegible]iftare, m. myrkyttäjä.
[illegible]iftig, a. myrkyllinen, myrkkyinen.
[illegible]iftning, f. myrkytys.
[illegible]ifva, v. a. myrkyttää.
[illegible]jord, a. noiduttu, riivattu.
[illegible]lömma, v. s. *se* **Glömma**.
[illegible]rena sig, v. r. haarota (-oan), haa-
[illegible]
[illegible]rening, f. haaroilema.
[illegible]ripa sig, v. r. (*på ngn*) tehdä vä-
[illegible] l. ylläkköä (jkulle), (*i ord*)
[illegible] l. räävätä l. solvata (jkuta);
[illegible] *lagen*) loukata lakia, tehdä ri-
[illegible] lakia vastaan.
[illegible]ripelse, f. ylläkkö, väkivalta; louk-
[illegible] solvans.
[illegible]riplig, a. ylläköllinen; loukkaava,
[illegible]
[illegible]rund, m. etuala, etupuoli (-en).
[illegible]rymma sig, v. r. julmistua, hir-
[illegible], tuimistaa.
[illegible]nda, v. a. jumaloita (-tsen), tehdä
[illegible]aksi, pitää jumalana.
[illegible]ndande, n. jumaloitseminen, juma-
[illegible]mus.
[illegible]ylla, v. a. kullata (-taan), kultaella.
[illegible]yllare, m. kultaaja.
[illegible]yllning, f. kultaus, kultaama.
[illegible]gå, v. n. (*förflyta*) kulua, mennä,
[illegible] (-penen); (*upphöra*) loppua, hä-
[illegible] (-iän), meneytyä; f. sig, v. r. hor-
[illegible] horjahtua, hairahtaa; loukata
[illegible]; f—s, v. d. (*om skepp*) huk-
[illegible] (*om menniskor*) kuolla, menettyä,
[illegible]tyä; (*af hunger*) nääntyä l. kuol-
[illegible]kään.
[illegible]går; i f., toissa päivänä, entispäi-
[illegible]
[illegible]gård, m. esipiha l. -kartano.
[illegible]gäfves, adv. turhaan, hukkaan, tyh-
[illegible]

Förgängelse, f. katoaminen, menehdys, hävintö, loppu.
Förgänglig, a. katoava, katoavainen, häviävä, menehtyvä, loppuvainen.
Förgänglighet, f. katoavaisuus, loppuvaisuus, häviäväisyys, menehtyväisyys.
Förgäta, v. a. unhottaa, unohtaa; f—s, unhottua.
Förgätenhet, f. unhotus, unohdus.
Förgät-mig-ej, f. lemmikki, sinisirkkuinen, sormus- l. muistokukka.
Förgöra, v. a. menettää, tuhoa, kuolettaa, hukuttaa, surmata; (*förhexa*) noitua; f. sig, surmata itsensä.
Förhala, v. a. (*sjöt.*) värpätä, varpata, hilata; (*fig.*) f. tiden, viivytellä l. viivyttää l. pitkittää aikaa.
Förhand, m. etukynsi (-nnen), etukäsi; på f., edeltäkäsin, ennakolta.
Förhand, -handen, adv. käsillä, käsissä; tiden är f., aika on käsissä; — **-handenvarande**, a. käsissä oleva, käsillä oleva.
Förhandla, v. a. keskustella, toimennella.
Förhandling, f. keskustelu, toimitukset.
Förhasta, v. a. tehdä pikaisesti, pikaisuuttaa; f. sig, v. r. olla malttamaton, pikaistua; f—dt ord, pikainen l. malttamaton sana.
Förhastande, v. a. malttamattomuus, pikaistuminen, pikaisuus.
Förhatad, a. vihattu.
Förhatlig, a. vihattava, vihanalainen; vastenluontoinen.
Förhemliga, v. a. salata, pitää salassa.
Förherrliga, v. a. jalostuttua, jalouttaa, kirkastuttaa; ylistää, ylistyttää.
Förherrskande, a. erittäin l. päänänsä vallitseva, vallitsevainen.
Förhetsa sig, v. r. kiivastua, pikaistua,
Förhexa, v. a. tenhoa, velhoa, noitua, lumoa.
Förhinder, n. este, estymys.
Förhindra, v. a. estää, hämmentää, häiritä (-tsen).
Förhjelpa, v. a. auttaa, autattaa.
Förhoppning, f. toive, toivo; — **-sfull**, a. toiveinen, toivehikas, toivonalainen.
Förhud, f. esinahka.
Förhuggning, f. etumurros l. -sorros, etuhakkaus; (*forstm.*) alustus- l. etuhakkaus.
Förhus, n. etehinen, eteishuone.
Förhyda, v. a. varata, vaskella l. sinkillä l. kuparilla j. n. e. vuorata, levyittää, vaskittaa, sinkittää, kuparoita (-tsen).

Förhydning, f. varaus, vaski-, sinkki- l. kuparivuoraus.
Förhyra, v. a. vuorata, vuorota (-oan), palkata.
Förhålla, v. a. (*undanhålla*) pidättää; (*dölja*) salata; f. sig, v. r. käyttäidä, tehdä, olla; huru f—er sig den saken? mitenkä se asia on l. sen asian laita on; ett f—er sig till två som två till fyra, yksi suhteutuu kahteen kuin kaksi neljään, yksi on kahteen l. kahden suhteen kuin kaksi neljään l. neljän suhteen.
Förhållande, n. (*undanhållande*) pidättäminen, pidätys; (*döljande*) salaaminen; (*uppförande*) käytös, olo, menettely; (*beskaffenhet*) laita, seikka, kohta; (*proportion*) suhde (-teen), suhta, suhteisuus; (*öfverensstämmelse*) suhtaisuus, vertaisuus; (*ömsesidigt sammanhang*) väli, keskuus, suhde, suhta, keskenäinen suhde l. kohta; (*förbindelse*) yhteys, sopu, väli.
Förhållningsorder, m. toimiohje, käytöskäsky, olosääntö.
Förhåna, v. a. *se* **Håna.**
Förhäda, v. a. *se* **Häda.**
Förhäfva sig, v. r. isoilla, ylpeillä, suurennella, suureilla; (*öfver ngt*) isoilla, ylvästellä; f. öfver ngn, puolentaa jkuta, isoitella jkun suhteen.
Förhänge, n. esirippu.
Förhärda, v. a. paaduttaa, koventaa, kovennuttua; f. sig, v. r. paatua, kovettua.
Förhärdelse, f. paatumus, kovuus.
Förhärja, v. a. hävittää, perin hävittää.
Förhärjelse, — **-ning,** f. hävittämys, hävitys.
Förhöja, v. a. korottaa, ylentää, nostaa.
Förhöjning, f. korotus, ylennys.
Förhör, n. kuulustus, kuulustelu, luetus.
Förhöra, v. a. kuulustella, kuulustaa, luettaa.
Förifra sig, v. r., **Förifras,** v. d. pikaistua, kiivastua.
Förifran, f. pikaistus, kiivastus.
Förifrån, adv. (*sjöt.*) kokan puolelta, kokasta, kokalta.
Förinta, v. a. tehdä mitättömäksi l. tyhjäksi; f—s, v. p. käydä tyhjäksi, mennä tyhjiin l. mitättömiin, kukistua.
Förintelse, f. tyhjäänmeno, mitättömyys.
Förirra sig, v. r. eksyä, mennä l. joutua eksyksiin l. harhateille l. harhaan, hairahtua.
Förjaga, v. a. ajaa pois, ka poistaa.
Förkast, n. etuheitto, ensiheitt
Förkasta, v. a. hyljätä (-lkä mota (-oan), sanoa l. julistaa mäksi l. perättömäksi; f. si heittää l. viskata väärin l. u
Förkastande, n. hylkääminen, minen o. s. v.
Förkastelse, f. hylkäys, hyljä
-dom, m. hylkäystuomio l. -p
Förkastlig, a. hyljättävä, hyl alainen, hylkymäinen; f. me hylky, hylkiö.
Förkastlighet, f. hyljättäväisy kyisyys.
Förklara, v. a. (*uttyda*) selittää tää; (*förkunna*) julistaa, il (*förherriga*) kirkastaa, ylistää; selittäitä, julistaita; ilmoittaita; *tegäng*) selittää, vastata, antaa l. vastaus l. vasteselitys.
Förklaring, f. selitys, selvitys; j ilmoitus; (*lagt.*) selitys, vaste vastaus; afgifva f. öfver n taa vasteselitys jhkin; Kri Kristuksen kirkastaminen l. kir
Förklema, v. a. hemmotella, lelli
Förklena, v. a. halventaa, lastaa, t
Förklenande, n. halventaminen, minen, halvennus.
Förklenare, m. halventaja, lastaj vääjä.
Förklenlig, a. halventava, alenta väävä.
Förklenligt, adv. halventavasti. taen, lastaen, tärväten.
Förklinga, v. n. soinnahtua, lakahtua.
Förkläda, v. a. valepukea, valeva
Förklädd, a. valepuvussa (oleva) puettu.
Förkläde, n. esiliina, esivaate, v
Förklädning, f. valepuku, veleva
Förknappa, v. a. niukentaa, tiu
Förknappning, f. niukennus, niu
Förknippa, v. a. yhdistää, liittä
Förkofra, v. a. kartuttaa, enen säännyttää, vaurastuttaa; — r. vaurastua, voimentua, hyöty tua, karttua, lisäytyä, edistyä (
Förkofran, f. vaurastuminen, va o. s. v.
Förkola, v. a. hiillyttää, sydettä tyttää.
Förkolna, v. n. hiiltyä, sysittyä hiipua.

Förkolning, f. hiillitys; hiiltymys.
Förkomma, v. n. kadota (-toan), hukkaantua.
Förkorta, v. a. lyhentää, lyhennyttää; f—s, lyhentyä.
Förkortning, f. lyhennys, lyhentämä.
Förkroppaligad, a. ruumis-oloinen.
Förkrossa, v. a. musertaa, rutistaa, ruhtaa: (*fig.*) murtaa, runnella, musertaa: f—s, murtua, särkyä, musertua, ruhtua.
Förkrossning, f. muserrus, murennus; sortumus; sortumus.
Förkunna, v. a. julistaa, ilmoittaa; (*förutsäga*) ennustaa, tietää.
Förkunnande, n. julistaminen, ilmoittaminen. julistus, ilmoitus.
Förkunnare, m. julistaja, ilmoittaja.
Förkunskap, f. esitaito l. -tieto, alkutieto.
Förkyla, v. a. kylmetyttää, vilustuttaa, kylmettää: f. sig, v. r. kylmettyä, vilustua.
Förkylning, f. vilustus, kylmetys.
Förkämpe, m. puolustaja, edestä-taistelija.
Förkänning, f. oire, enteet, alkutuntu.
Förkänsla, f. haimi, haimio, aavistus.
Förkärlek, m. mieltymys, mieliteko, suosiminen rakkaus l. lempi l. halu.
Förkättra, v. a. syyttää l. tehdä eriuskoiseksi l. vääräuskoiseksi.
Förköp, n. edeltä-osto, ennakko-osto.
Förköpa sig, v. r. ostaa liikaa l. edullisesti, tulla ostolla tappiolle.
Förköra, v. a. ajaa pilalle l. uuvuksiin, ajaa.
Förladdning, f. etulatinki, latingin päällys.
Förlag, n. (*bokstad*) kustannus, kustantamus; på ngns f., jkun kustannuksella; (*det bekostade*) kustantama; (*förråd*) varasto, takavarat; (*förskotts*) teoslaina; — **-sartikel**, m. kustantama, kustannustuote; — **-shandel**, m. kustannuskauppa; — **-skapital**, n. kustannusvarat l. -pääoma; — **-sman**, m. kustantaja, kustannusmies; teoslainantaja; — **-srätt**, m. kustannusoikeus.
Förlama, v. a. halvata (-paan), rammata (-maan), rampauttaa, hervasta; (*fig.*) lamaannuttaa. hervaista; f—s, halpautua, rammettua, rammistua; (*fig.*) veltostua, hervahtua, rammistua.
Förlamad, a. halvattu, rampa; (*fig.*) rammettunut, veltostunut, veltto.
Förlamning, f. halvaus, rampeus; heikonnus, veltostus, velttous.
Förlank, m. häkäviiva, arakko.
Förlasta, *se* **Framlasta**.
Förleda, v. a. houkutella, houkuttaa, vietellä.
Förledande, n. houkutteleminen, viettäminen; — a. viettelevä, houkuttava.
Förledare, m. houkuttelija, viettelijä.
Förledning, f. houkutus, viettelys.
Förlegad, a. maatunut, mahennut, pelehtynyt, makautunut.
Förlida, v. n. kulua, mennä, rientää.
Förliden, a. kulunut, mennyt; under f—na vecka, menneellä l. viimmeis viikolla.
Förlig, a. myötäinen; f. vind, myötäinen tuuli, myötä- l. purjetuuli.
Förlika, v. a. (*försona*) sovittaa, lepyttää; (*finna öfverensstämmelse*) sovittaa toinen toiseensa; f. sig, v. r. sopia, leppyä; f—s, v. p. sopia, tehdä sovinto, leppyä; (*vara sams*) olla sovinnossa l. sovussa, sopia, suostua (jkuhun).
Förliklig, a. sovinnollinen, hyväsopuinen.
Förlikna, v. a. verrata (-taan) l. vertailla (jkskin l. jkuhun), panna rinnan l. rinnatusten (jkin l. jkun) kanssa l. (jkun l. jnkin) rinnalle.
Förliknande, n. vertaaminen, rinnanpano.
Förliknelig, a. verrattava (jkuhun l. jkskin), jnkun l. jnkin verrallinen l. vertainen.
Förliknelse, f. vertaus, vertailus.
Förlikning, f. sopiminen, sovinto; ingå f., tehdä sovinto.
Förlisa, v. n. joutua haaksirikkoon, hukkua.
Förlisning, f. haaksirikko l. -hukka, hukkuminen.
Förlita sig, v. r. luottaa l. luottautua l. uskaltaa (jkuhun l. jhnkin).
Förlitan, f. — **-nde**, n. luottamus, uskallus; luottaminen, uskaltaminen; i f., luottamuksella, luottamuksessa, luottaen.
Förljudas, v. impers; det f—es, kuulun, hoetaan, puhutaan, sanotaan.
Förljufva, v. a. sulostaa, sulostuttaa, ihantaa; f—s, v. p. sulostua, ihaantua.
Förlof, m.; med f., med f. sagdt, luvalla sanoen, teidän luvallanne.
Förlofning, f. kihlaus, kihlaaminen; (*fästen*) kihlajaiset.
Förlofva, v. a. (*sig med ngn*) kihlata

(jku); f. åt ngn, luvata l. kihlata (jkulle).

Förlofvad, a. kihlattu (jkulle l. jkun kanssa), kihloissa oleva (jkun kanssa); det f—e landet, luvattu maa.

Förlopp, n. kuluminen, kulunta; (*sätt*) laita, seikka; under, efter f—et af ett år, vuoden kuluessa, kuluttua; sådant är f—et, semmoinen seikka l. asianlaita on.

Förlora, v. a. kadottaa, hukata, tapata, menettää, hävittää; f. sig, v. r. kadota (-toan), hukkauta, hukkaantua, hävitä (-iän).

Förlorad, part. kadonnut, kadotettu o. s. v.; gå f., mennä l. joutua hukkaan l. katoon; allt är f—dt, kaikki on hukassa l. hukkaan tullut l. joutunut; han är en f. menniska, hän on kadotettu l. hävinnyt ihminen; den f—de sonen, tuhlaajapoika.

Förlossa, v. a. päästää, pelastaa.

Förlossare, m. pelastaja, päästäjä.

Förlossning, f. pelastus, päästö; (*fostrets*) synnytys, lapsensaanti l. päästö; — **-skonst,** f. lapsenpäästö- l. synnytystaito.

Förlott, m. etuosa.

Förlupen, a. karannut, karkaunut, karkulais-; jmf. **Förlöpa.**

Förlust, m. tappio, vahinko, menetys, häviö; vid f. af sin rättighet, oikeutensa menettämisen l. kadotuksen uhalla, oikeutensa uhalla l. hukalla; f. af penningar, rahan tappio l. hukka l. vahinko.

Förlusta, v. a. huvittaa, hauskuttaa; f. sig, huvitella, huvitellaita, hilastaa, lystäillä.

Förlustelse, f. huvitus, huvittelu, hilastus, lystäilys.

Förlustig, a. kadottanut, menettänyt, paitsio; gå f. om ngt, jäädä ilman l. paitsi l. paitsioksi, menettää, kadottaa, tulla menettäneeksi.

Förlyfta sig, v. r. turmella itsensä l. turmeltua nostamisella, reutoontua.

Förlåt, m. esirippu.

Förlåta, v. a. antaa anteeksi (jkin jkulle); förlåt! antakaa l. suokaa anteeksi; anteeksi!

Förlåtelse, f. anteeksi-anto; få f., saada anteeksi; bedja ngn om f., anoa jkulta anteeksi; om f., min herre! suokaa anteeksi, hyvä herra!

Förlåtlig, a. anteeksi annettava, siedettävä.

Förlägen, a. hämmästynyt, ujo, ujon nen, neuvoton; göra f., kämmäst tää; blifva f., hämmästyä, tyhmis hätäytyä; vara f., ujostella, ujo ujoksua, olla hämmästyksissä.

Förlägenhet, f. pula, hämi, neuvo muus, hämmästys; vara i f., olla r vottomana l. pulassa l. hämillä; k ma i f., joutua l. tulla pulaan l. mille; vara i f. om penningar, rahan pulassa l. pulassa rahasta.

Förlägga, v. a. kätkeä, kätkettää, muistaa mihin on pannut; (*fö* muuttaa, panna; (*om manskap*) sijoit asettaa; (*tryckalster*) kustantaa.

Förläggare, m. kirjankustantaja, tantaja, painattaja.

Förläggare, m. (*sked*) pistinkauha. ha, soppakauha.

Förläna, v. a. (*gifva förläning*) a lääniksi, läänittää; (*gifva*) antaa. joittaa, suoda.

Förlänare, m. lahjoittaja, antaja.

Förlänga, v. a. pitentää, pitkistää; f pitentyä, pitkistyä.

Förlängning, f. pitennys, pitkis (*stycke*) pitke, pitennys.

Förläning, f. läänitys, läänimaa, la tusmaa; (*gåfva*)) lahja, lahjoitus; **-sbref,** n. läänitys- l. lahjoituski — **-sgods,** m. lääni- l. läänitys- l. joitusmaa.

Förläsa sig, v. r. lukea itsensä pi l. houkaksi, luestua.

Förläst, a. puhkilukenut, luestunut.

Förlöjliga, v. a. pitää nauruna, te nauruksi l. naurettavaksi, naurutt

Förlöpa, v. n. kulua, mennä ohitse; *pa bort*) karata (-kaan); f. sig, juoksahtua, hairahtua.

Förlösa, v. a. auttaa l. päästää syn täjää, päästää; blifva f—st med son, synnyttää poika, saada p lapsi.

Förmak, n. vierashuone, perähuone.

Förmala, v. a. jauhaa (kaikki), hattaa.

Förman, m. esimies, päällysmies.

Förmana, v. a. varoittaa, neuvoa, ke taa.

Förmanande, n. varoittaminen.

Förmaning, f. varoitus, neuvo.

Förmanskap, n. esimiehyys.

Förmast, f. keulamasto, etumasto.

Förmasta, v. a. mastoittaa, varu mastoilla.

Förmedela, *se* **Medela.**

Förmedla, v. a. välittää; (*kameralt.*) huojentaa, vähentää; f—dt mantal, uusi l. vähennetty manttaali.
Förmedling, f. välitys; (*kameralt.*) huojennus, vähennys.
Förmena, v. a. (*förbjuda*) evätä (-pään), estää, kieltää; — v. n. (*tro*) arvella, luulla.
Förmenande, n. estäminen, kieltäminen, kieltö: luulo, arvelu; enligt mitt f., [illegible] luulteni l. luullakseni.
Förment, a. luultu, luuleteltu.
Förmer, adv.; vara f., olla enempi l. ylempi.
Förmera, v. a. enentää, lisätä; f—s, enetä (-enen), lisäytyä.
Förmiddag, m. aamupäivä, aamupuoli [illegible]; på f—en, aamupäivällä l. -päivä, edellä puolen l. puolipäivän.
Förmildra, v. a. huojentaa, keventää, pehmentää; (*gram.*) pehmentää.
Förmildring, f. huojennus, kevennys, pehmennys.
Förminska, v. a. vähentää, niukentaa, [illegible]; — f—s, v. p. vähetä (-nen), vähentyä, vailahtua, huveta (-penen).
Förminskning, f. vähennys, vailennus, [illegible], vailahdus.
Förmoda, v. a. luulla, arvella.
Förmodad, a. luultu.
Förmodan, f. luulo, arvelu.
Förmodlig, a. luultava, arvattava.
Förmodligen, adv. luultavasti, arvattavasti.
Förmon, m. etu, etuus, hyvä; till f. [illegible], jkun hyväksi l. eduksi; — -rätt, f. etuus- l. etuoikeus.
Förmonlig, a. etuisa, edullinen, hyöyttävä.
Förmonlighet, f. etuisuus, edullisuus.
Förmonligt, adv. etuisasti, edullisesti.
Förmultna, v. n. lahota (-oan), mädätä (-tänen).
Förmur, m. esimuuri; (*fig.*) seinä, tukiturva.
Förmycken, — -**mycket**, a. liika paljo, [illegible] paljo, liiallinen, ylellinen.
Förmyndare, m. holhoja, vörmyntäri, [illegible], holhumies; — -**nämnd**, m. [illegible], holhoja-lautakunta.
Förmynderskap, n. holhutoimi (-en), huoltaa.
Förmå, v. a. o. n. (*hafva styrka*) jaksaa, voida, kyetä (-kenen); (*beveka*, [illegible]) saada, saattaa, pakottaa; (*stadga*) määrätä, säätää; f. sig, saada (-aksi), saattaa.

Förmåga, f. kyky, voima.
Förmån, *se* **Förmon**.
Förmäla, v. a. (*omtala*) mainita (-tsen), puhua; (*anmäla*) ilmoittaa, sanoa; (*bortgifta*) naittaa; f—ld, naitu, nainut.
Förmälan, f. mainelma, maine, puhe; ilmoitus.
Förmälning, f. naittamus; (*festen*) vihkijäiset.
Förmänga, v. a. sekoittaa.
Förmärka, v. a. hoksata, havaita (-tsen), saada nähdä, tulla nähneeksi.
Förmärs, m. etumärssi.
Förmäten, a. ylläinen, julkea, liian rohkea.
Förmätenhet, f. ylläisyys, julkeus, rohkeilevaisuus.
Förmögen, a. (*i stånd till ngt*) kykenevä, kykyinen; (*rik*) varallinen, varakas.
Förmögenhet, f. (*förmåga*) kyky, voima, avu; (*rikedom*) varallisuus, varakkuus, varat.
Förmörka, v. a. pimentää, pimittää, tummentaa; f—s, pimetä (-enen), pimentyä, tummeta (-nen).
Förmörkande, n. pimentäminen, pimittäminen.
Förmörkelse, f. pimennys, pimitys.
Förna, f. kulo, takku.
Förnagla, v. a. nauloittaa; naulita (-tsen) l. naulata umpeen.
Förnamn, n. ristimä- l. ristinimi, esinimi.
Förnedra, v. a. alentaa, halventaa, solventaa; — f. sig, v. r. alentaa itsensä, halveta (-penen).
Förnedring, f. alennus, halvennus; — -**stillstånd**, n. alennustila, alhainen l. halpa tila.
Förneka, v. a. kieltää; — f. sig, v. r. kieltää itsensä, kieltäytyä.
Förnekande, n. kieltäminen, kieltämys.
Förnimbar, a. huomaittava, aisteellinen, aistinnainen, havaittava.
Förnimma, v. a. aistia, tuntea, havaita (-tsen); (*få veta*) kuulla, saada kuulla l. tietää, havaita (-tsen).
Förnimmelse, f. huomio, havainto, aistinto.
Förnuft, n. järki (järjen).
Förnuftig, a. järjellinen, järkevä.
Förnuftighet, f. järjellisyys, järkevyys.
Förnuftigt, adv. järjellisesti, järkevästi.
Förnuftsenlig, a. järjen mukainen, järjellinen, järkiperäinen; — -**grund**, m. järkiperuste; — -**kunskap**, f. (*filos.*)

järjentieto, ajatustieto; — **-lära**, f. järkioppi, ajatusoppi; — **-skäl**, n. järkisyy, järjellinen syy l. perä; — **-slut**, n. järkipäätelmä; — **-stridig**, a. epäjärjellinen, järkivastainen, vastenjärkinen; — **-tro**, m. (*filos.*) järkiusko.

Förnumstig, a. turhanviisas, viisasteleva, viisakas.

Förnya, v. a. uudistaa; f—s, uudistua.

Förnyelse, f. uudistus.

Förnäm, ylhäinen, isoinen, suurellinen.

Förnämhet, f. ylhäisyys, isoisuus, suurellisuus.

Förnämligare, a. komp. ylhäisempi, etevämpi.

Förnämligast, adv. parhaasta l. enimmästä päästä, erinomattain, parhaiten, etenkin, eritoten.

Förnämst, a. superl. (*till stånd*) ylhäisin, ylin, ylimmäinen; (*till värde*) etevin, parhain.

Förnär l. **Förnära**, adv. liian l. järki likellä, liian likelle l. liki; göra ngn f., loukata jkuta, rikkoa jkun mieli.

Förnärma, v. a. loukata, rikkoa jkuta vastaan, solvaista.

Förnärmelse, f. loukkaus, solvaus.

Förnödenhet, f. tarve (-peen).

Förnöja, v. a. (*roa*) huvittaa, miellyttää; (*tillfredsställa*) tyydyttää, hyvittää; — f. sig, v. r. huvitella.

Förnöjd, a. hyvillänsä (oleva); tyytyväinen, tyytyvä.

Förnöjelse, f. miellyke, huvitus; mielihyvä, ilomieli; tyydytys, tyytyväisyys.

Förnöjsam, a. tyytyväinen; huvittava, miellyttävä.

Förnöjsamhet, f. tyytyväisyys; huvittavaisuus, miellyttäväisyys.

Förnöta, v. a. kuluttaa, menettää.

Förolyckas, v. d. tuhottua, hukkua, joutua turmioon l. haaksirikkoon.

Förolämpa, v. a. loukata, pahoittaa, solvaista, solvata.

Förolämpning, f. loukkaus, pahoitus, solvaus.

Förord, n. (*rekommendation*) hyvä sana, puoltosana; (*företal*) alkulause, esipuhe; (*vilkor*) välipuhe; (*jur.*) ennen tehty ehto, entis-ehto.

Förorda, v. a. puhua puolesta l. puoleen, antaa l. tehdä hyvän l. puoltosanansa, puoltaa, puolustaa.

Förordna, v. a. (*stadga*) määrätä, säätää, asettaa; (*utnämna*) määrätä.

Förordnande, n. määräys, määräämi määräys, sääntö.

Förordning, f. asetus; f—en af de Maj 1872, asetus 1 p:ltä Toukok v. 1872, Toukokuun 1 p:nä v. annettu asetus.

Förorsaka, v. a. olla syynä jhnkin, kuttaa, saattaa, tuottaa, siittää, te

Förorätta, v. a. tehdä vääryyttä j le, vääryyttää l. vahingoittaa (jk f—d, vääryyttä kärsinyt.

Förpackning, f. pakkaus, sisäänp päällys.

Förpakta, v. a. vourota, vuorata (-

Förpaktare, m. vouraaja, vuoroojа.

Förpaktning, f. vouraus.

Förpanta, v. a. pantata (-ttaan), p pantiksi.

Förpantning, f. panttaus, panttiinp

Förpassa, v. a. passittaa, antaa p

Förpassning, f. passitus, passi.

Förpesta, v. a. saastuttaa, myrkyi ruttouttaa.

Förpjes, m. alkunäytös, alkukuvailu

Förpligta, v. a. velvoittaa.

Förpligtad a. velvoitettu; velvolli velkapää.

Förpligtelse, f. velvoitus, velvollis

Förplumpa sig, v. r. hölmäytyä, hettyä.

Förpläga, v. a. kestata, kestitä (-t ravita (-tsen).

Förplägning, f. kestaus, kestitys, vinto.

Förpost, m. etu- l. esivartija, etuva

Förqväfva, v. a. tukahuttaa, läkähyt (*fig.*) tukahuttaa; — f—s, v. p. tu tua, läkähtyä.

Förr, adv. (*tillförene*) ennen, muin (*förut*) ennen; (*hellre*) ennen, en min; ju f. des hellre, kuta l. ennemmin sitä parempi; — **-åre** viimmeis l. mennyt vuosi, edell l. entis-vuosi; — **-än**, konj. en kuin, ennen kuin.

Förre, Förra, a. (*som föregått*) ec nen, viimmeis-, viime-; (*närmast gående*) edellimäinen; f—a veck edellisellä l. menneellä viikolla, v meis viikolla; f—a gången, v kerralla, menneellä kertaa; (*som förene varit*) entinen; sätta allt å på sin f—a fot, panna kaikki entisellensä.

Förresning, f. (*skepp.*) keularusti keulapystytys.

Förridare, m. esiratsastaja.

förrig, a. *se* **Förre.**
förringa, v. a. vähentää, alentaa, halventaa.
förrinna, v. n. juosta kuiviin, valahtaa; vähä, kulua.
förrosta, v. n. o. **Förrostas**, v. d. ruostua.
förrum, n. etuhuone.
förruttna, v. n. mädäntyä, mädätä (-tämä), lahontua.
förruttnelig, a. mätäneväinen.
förruttnelse, f. mätänemys, mädännys.
förryckt, a. vimmattu, hullu, mieletön.
förryckthet, f. vimmaisuus, mielettömyys.
förrymd, a. karkulainen, karkujain(-men), karannut.
förråd, n. vara, takavarasto; i f., varalla, takavarassa; till f. för vintern, talven varaksi; — **-shus**, n. varahuone, vara-aitta.
förråda, v. a. pettää, kavaltaa; (*röja*) antaa ilmi, ilmasta, ilmottaa; — f. sig, v. r. ilmasta itsensä, ilmautua, tulla ilmi.
förrädare, m. pettäjä, kavaltaja.
förräderi, n. kavallus, petos, maanpetos.
förrädisk, a. kavala, kavaltava; petollinen, pettävä.
förrädiskt, adv. kavalasti, kavaluudella, petollisesti, petollisuudella.
förränta, v. a. panna kasvulle l. korolle, panna korkoa kasvamaan, kasvattaa.
förrätt, m. esiruoka, alkuruoka.
förrätta, v. a. toimittaa, pitää, tehdä; f. gudstjenst, pitää l. toimittaa jumalanpalvelusta.
förrättning, f. toimitus, toimittaminen; — **-sman**, m. toimitusmies.
förrymd, a. ujo, ujokas, uskaltamaton, arka; göra f., tyhmistyttää; blifva f. tyhmistyä, ujostua.
förrymdhet, f. ujous, ujokkuus, arkamaisuus, vienomielisyys.
försaka, v. a. olla ilman (jtkin), kieltäytyä l. luopua (jstkin).
försakande, n., **Försakelse**, f. luopuminen, kieltäymys, ilmanolo.
församla, v. a. koota (kokoan), kokoontuttaa, saattaa l. kutsua kokoon; — f. sig, v. r. kokoontua, kokoutua, kerääntyä.
församling, f. kokous; (*de församlade*) kokous, kokouskunta; (*kyrkosamfund*) seurakunta; — **-sbo**, m. seurakuntalainen; — **-sort**, m. kokouspaikka, kokoontumispaikka.
försats, m. esilause.
förse, v. a. varustaa, varata, varustella, huolittaa, panna; — f. sig, v. r. varustaita, varustauta, katsoa l. hankkia itsellensä, ottaa l. panna varallensa.
förse sig, v. r. (*med afseende å synen*) erehtyä l. hairahtaa näössä, nähdä väärin; (*fela*) horjahtaa, hairahtua, erhettyä.
förseelse, f. horjaus, horjahdus, väärinteko, erhetys, hairaus; af f., erhetyksissä, epähuomiosta, erhetyksestä.
förseende, n. varustaminen, varaaminen.
försegel, n. keulapurje, etupurje.
försegla, v. a. sinetittää, panna sinettiin l. sinetillä kiinni, sulkea sinetillä, lakata.
försegling, f. sinetitys, sinetillä sulkeminen; sinetti.
försiggå, v. n. tapahtua.
försigkommen, a. edistynyt, vaurastunut, jaloille päässyt.
försigtig, a. varovainen, varova, varuilsa, kavattava.
försigtighet, f. varovaisuus, varullisuus; — **-smått**, n. varokeino, varanpide (-teen), varutoimi (-en).
försigtigt, adv. varovasti, varuisasti, varullisesti.
försilfra, v. a. hopeita (-tsen), hopeilla.
försilfring, f. hopeitus, hopeilus.
försina, v. n. kuivua, kuivettua, nuutua; (*om kor*) ehtyä, martua, nuutua.
försinka, v. a. viivyttää, viivästyttää; — f. sig, v. r. viivästyä, viivähtää, myöhästyä.
försinliga, v. a. tehdä aistin alaiseksi l. aistin käsitettäväksi, tehdä tuntuvaksi l. näkyväksi.
försitta, v. a. (*lagt.*) päästää ohitse; f. tiden, päästää ohitse l. laiminlyödä aikansa; f. sin talan, päästää ohitse l. kadottaa l. menettää puhevaltansa.
försjunka, v. n. painua, vaipua, syventyä.
förskaffa, v. a. hankkia, saaduttaa, toimittaa, laittaa.
förskansa, v. a. varustaa, vallittaa, esiturvata.
förskansning, f. varustus, vallitus, varuste, esiturva.
förskarp, n. (*å skepp*) keulakapeus, keulasoukka.
förskepp, n. keulapuoli (-en), laivakeula.
förskingra, v. a. hajoittaa, panna ha-

jalle, hälventää; (*förslösa*) menettää, hukata.

Förskingrande, n. hajoittaminen, hukkaaminen.

Förskingring, f. hajoitus, hälvennys, hukkaus.

Förskinn, n, etunahka, paarva.

Förskjuta, v. a. lykätä (-kkään) eteen; (*förkasta, förneka*) hyljätä (-kään), hylkiä; (*lemna förskott*) antaa l. maksaa edeltäkäsin l. -päin, lainata.

Förskjutande, n. hylkääminen, hylkäys, o. s. v.

Försko, v. a. terittää, nenittää.

Förskona, v. a. säästää, sääliä, armahtaa.

Förskoning, f. säästämys, sääli, armahdus; utan f., säästämättä, säälimättä; (*af skodon*) teritys.

Förskott, n. (*i allm.*) etuanti; (*af penningar*) edeltämaksu, etumaksu; — **-svis**, adv. edeltä antaen, edeltäkäsin l. -päin, ennalta.

Förskrifning, f. (*för att lära*) eteenkirjoitus.

Förskrifning, f. (*reqvisition*) tuotto, hankkimus; hakukirjoitus; (*skuldsedel*) velkakirja, velvoituskirja, vakuuskirjoitus.

Förskrift, f. kirjoituskaava, kaavakirjoitus.

Förskrifva, v. a. (*för att lära*) eteenkirjoittaa.

Förskrifva, v. a. (*reqvirera*) hakea kirjeellä, kirjoittaa perään, toimituttaa; (*skriftl. tillförsäkra*) kirjalla l. kirjallisesti luvata, (*såsom pant*) antaa l. panna vakuudeksi; — f. sig, v. r. (*skrifva orätt*) kirjoittaa väärin; (*skriftl. utfästa sig*) kirjalla l. kirjallisesti sitoutua; (*härleda sig*) olla tullut l. lähtenyt, olla kotoisin, olla alkuansa (jstkin).

Förskräcka, v. a. säikähyttää, peljästyttää; f—s, säikähtyä, peljästyä, kauhistua.

Förskräckelse, f. peljästys, säikähdys, kauhistus.

Förskräcklig, a. hirmuinen, hirmullinen, kauhea, kauhistava.

Förskräcklighet, f. hirmuisuus, kauhistavaisuus.

Förskräckligt, adv. hirmuisesti, kauheasti, hirmutavalla; f. stor, hirmuisen l. kauhean suuri.

Förskräckt, part. peljästynyt, pelonalainen.

För skull, prep. tähden, vuoksi (*genet.*).

Förskylla, v. a. ansaita (-tsen), saa taa, olla syynä.

Förskyllan, f. ansio; (*skuld*) syy.

Förskämma, v. a. pilata, turmella f—s v. d. pilautua, pilaantua, turme

Förskämmande, n. pilaaminen, tu leminen.

Förskämning, f. pilaus, pilauminen melus.

Förskära, v. a. leikata (-kkaan). kata eteen.

Förskärare, n. eteenleikkaaja; — n. eteenleikkaus-veitsi.

Försköna, v. a. kaunottaa, kauni ihantaa; f—s, kaunistua.

Förskönande, n. kaunistaminen, notus.

Förslafva, v. a. orjuuttaa, orjistaa f—s, v. d. orjuutua, orjistua.

Förslag, n. ehdotus, ehdollepano; va f. till ngt, tehdä l. antaa e tus jhkin, panna jkin ehdolle; hans f., hänen ehdotuksestans till lag, lain ehdotus, ehdotus l l. lakiin; (*af inkomst och utgift* vio, kulunkiarvio; (*till tjenst*) vaaliehdotus, vaaliinpano; upp på f., panna vaaliin l. ehdolle; på f., olla vaalissa l. ehdolla: rätta f. till en syssla, tehdä l. ehdotus virkaan l. tehdä virk dotus; — **-smakare**, m. tuumitt tuumantarjottelija; — **-smening**, dotus, ehtoajatus; — **-sräkning**, viollinen lasku, arvio- l. ehdollisl — **-svis**, adv. arviolta, ehdotteek gjord, arviollinen, arviolta teht

Förslagen, a. tuumakas, neuvokas, kela.

Förslagenhet, f. tuumakkuus, neu kuus, sukkeluus.

Förslappa, v. a. veltostuttaa, herva heikontaa; — f—s, v. d. veltostua, veltoksi, hervastua, heikota (-kko

Förslappning, f. veltostus, velttous, kous.

Förslemma, v. a. näljäyttää, kina taa, limauttaa; — f—s, v. d. näljäär kinautua.

Förslita, v. a. kuluttaa.

Förslå, v. n. riittää, ylettyä, pii olla kyllä l. kyllin.

Förslöa, v. a. tylsyttää, tylsentää; tylsyä, tylsettyä.

Förslösa, v. a. tuhlata, hukata.

förlösande, n. tublaaminen, hukkaamis-
förmak, m. esimaku.
förmå, v. a. halveksia, huonoksua, väheksiä, ylenkatsoa.
förmåda, v. a. herjata, räävätä, pilkata, parjata.
förmådelse, f. parjaus, herjaus, pilkkaaminen, rääväys.
förmådlig, a. pilkallinen, nokkaviisas, ivallinen. herja.
förmådlighet, f. pilkkaisuus, ilkaisuus, herjaavaisuus.
förmådligt, adv. pilkallisesti, ilkaisesti.
förmågta, v. n. nääntyä, hiukahtua, kuihtua: f. i fängelse, kitua l. nääntyä vankeudessa.
förnälta, v. a. sulanttaa, sulattaa.
förnälla, v. a. kavaltaa pois, salata, varkain ottaa l. viedä.
förnöfta, v. a. unnuttaa, uinastuttaa, unohuttaa.
förnöftad, a. unteloitunut, untelo, uinahtunut, untunut.
förnöftning, f. unnutus, untumus, uinastus, unteluus.
förnöta, v. a. maata (-kaan) hukkaan, maata; — f. sig, v. r. maata l. nukkua itsensä alkansa.
förnöta, v. a. sovittaa, lepyttää; f. ett brott, sovittaa l. maksaa rikos; f. med böter, sovittaa sakolla; f. böterna, sovittaa l. suorittaa sakkonsa; — f. sig, v. r. leppyä, sopia.
förnöjare, m. sovittaja.
förnöjning, f. sovinto, sovitus, lepytys; — -sdöd, m. sovituskuolema; — -smedel, n. sovitus- l. lepytyskeino l. -tervo, lepyttäjäiset; — -soffer, n. sovitus- l. sovintouhri.
förnöjlig, a. sovinnollinen, sopivainen, sopuisallinen, leppyisä.
förnöjlighet, f. sovinnollisuus, lepyllisyys o. s. v.
förnörg, f. huoli(-en), huolenpito, murhe; draga f. om ngn l. ngt, pitää huolta l. murhetta jstkin.
förnöspann, n. etuhevoset.
förnöspel, a. alkukuvailus l. -tapaus, alkaminen.
förnöta, v. a. hukata, menettää, tuhlata, kadottaa.
förnöta, v. a. hajoitella, levitellä.
förnöjning, n. ennäkkö, ennätys, ehdätys; hafva f., olla ennalla l. ennätyksellä, få f., päästä ennalle l. ennätyksille l. edelle.

Förspänna, v. a. valjastaa.
Förspörja, v. a. kuulla, saada tietää l. kuulla.
Först, a. superl. ensimmäinen; (*främst*) esin, etummainen, ensimmäinen; vara f., olla ensimmäisenä l. esinnä; med det f—a, mitä pikemmin, kiireimmän mukaan, kiireimmiten; f—a gången, ensi l. ensimmäinen kerta, ensimmäisen l. ensi kerran; för det f—a, ensiksi, ensimmäiseksi; det f—a han kommer, heti kuin l. niin pian kuin hän tulee; — adv. ensin, ensiksi, ensinnä; f. då, vasta silloin; nu f., nyt vasta; f. om söndagen, vasta sunnuntaina; f. och främst kaikkia l. kaikkein ensin, ensiksikin, ensinnäkin; — -född, a. esikoinen, esikko; — -födsel, m. esikoisuus; — -födslorätt, m. esikois-oikeus, esikoisuus; — -nämnd, a. ensinmainittu.
Förstad, m. esikaupunki.
Förste, m. *se* **Furste**.
Försteg, n. etevyys, paremmuus, ehdätys; hafva f. framför ngn, olla jkuta etevämpi; taga f—et af ngn, ottaa l. viedä voitto jkulta.
Förstelna, v. n. aivan l. tykkänänsä hyytyä l. jäätyä.
Förstena, v. a. kiveyttää, kivennyttää; — f—s, v. d. kivettyä, kiventyä, kiveytyä.
Förstening, f. kiveytys, kivennys; (*ämnet*) kivettymä, kivetynnäinen.
Förstling, m. esikko, esikoinen; alje (-keen).
Förstocka, v. a. paaduttaa.
Förstockad, a. paatunut.
Förstone, adv.; i f., ensimmältä, alussa, alusta, ensinnä.
Förstoppa, v. a. panna ummelle, ummettaa, ummistaa; — f—s, v. d. umpeutua, ummistua; (*om qvarnar*) suupua, tukkeutua.
Förstoppning, f. ummehdus, umpitauti; hafva f., olla ummella l. ummehduksella.
Förstora, v. a. suurentaa, isontaa; f—s, v. d. suurentua, suureta (-enen), isontua.
Förstoring, f. suurennus, isonnus; — -sglas, n. suurennuslasi.
Försträcka, v. a. (*en lem, sena*) venähdyttää, revähdyttää, niukahduttaa; f—s, v. d. venähtyä, revähtyä, niukahtua; (*pengar*) antaa, antaa edeltäkäsin, antaa velaksi.

Försträckning, f. venähdys, niukahdus, revähdys; velaksi-anto, laina.
Förströ, v. a. (*utströ*) hajoitella, riputella, kylvää; (*förstöra*) hajoittaa, hävittää; (*roa*) hauskuttaa, huvittaa, huvilla poistaa (esm. surua).
Förströelse, f. hauskutus, huvitus, huvikki.
Förstuga, f. porstua, etehinen, eteistupa; — **-uqvist**, m. portaat, rappuset, rappulakka.
Förstulen, a.; f. blick, salainen vilkaus; kasta en f. blick, vilasta (-kasen) salaa.
Förstumma, v. a. tehdä mykäksi l. äänettömäksi, mykistää; — f—s, v. d. mykistyä, tulla äänettömäksi, ällistyä.
Förstå, v. a. ymmärtää, älytä (-yän), tajuta (-uan), käsittää; (*kunna*) ymmärtää, osata, taitaa; f. sig, v. r. (*på ngt*) osata; (*på ngn*) käsittää l. ymmärtää jkun käytöstä.
Förstånd, n. ymmärrys, mieli (-en), äly; (*mening*) ymmärre (-teen); (*förbindelse*) ymmärrys, liitto.
Förståndig, a. ymmärtäväinen, mielevä, älykäs (-kään).
Förståndighet, f. ymmärtäväisyys, mielevyys.
Förståndigt, adv. ymmärtäväisesti, mielevästi.
Förståsigpåare, m. ymmärtelijä, asianymmärtäjä, tietäjä.
Förstäf, m. keulavannas, keulakäyrä, keulakokka.
Förstäld, a. teeskennelty, teeskentelevä, oleteltu.
Förställa, v. a. teeskennellä, oletella, muuttaa toisenlaiseksi; (*ställa för*) asettaa eteen; — f. sig, v. r. teeskennellä itsensä, teeskennellä.
Förställare, m. (*mek.*) etuasetin (-ttimen).
Förställning, f. teeskentely, oletteluu.
Förstämma, v. a. väärin säveltää, tehdä epäsäveliseksi l. epäsointuiseksi; (*fig.*) nyreyttää, nulouttaa; vara f—d, olla nyreissänsä l. nulollansa; — f—s, v. d. nyreytyä, nulottua.
Förstämning, f. epäsävelisyys, epä-äänisyys; nyreys, alakuloisuus.
Förständiga, v. a. käskeä, määrätä, panna määräksi, ilmoittaa.
Förständigande, n. käskeminen, määräksi-paneminen.
Förstärka, v. a. vahvistaa, vahventaa, lujentaa; (*öka*) enentää, lisätä.
Förstärkning, f. vahvistus, lujen enennys, lisäys, vahvike (-kkeen).
Förstöra, v. a. hävittää, menettää. mella, pilloa; f. sig, hävittää l. mella itsensä, turmeltua, hukk tua; se f—rd ut, näyttää hävin tä l. riutuneelta l. turmeltuneelta
Förstörare, m. hävittäjä, pilloja, nettäjä, turmelija.
Förstörelse, f. hävitys, häviö, pillo turmio.
Förstöring, f. *se* **Förstörelse**.
Försumlig, a. huolimaton, huolen mätön, laiminlyövä.
Försumlighet, f. huolimattomuus, lenpitämättömyys.
Försumma, v. a. laiminlyödä, olla limaton (jsk:n), ei pitää huolta (js jättää tekemättä.
Försummelse, f. laiminlyönti, huol tomuus.
Försupen, a. juopostunut.
Försvaga, v. a. heikontaa, huono laimentaa; — f—s, v. d. heikota nen), heikontua, huonota (-nen).
Försvar, n. puolustus, puolus. s lus; laga f., laillinen suojelus **-sfolk**, n. loisväki, joutoväki; — **bund**, n. puolusliitto; — **-skri** puolustussota; — **-slös**, a. suoj seton, löysä, joutolainen, kir olematon, suojaheitto; — **-sm** n. puolustuskeino, suojelusneuv **-sskrift**, m. puoluskirjoitus, pu tuskirja; — **-sstånd**, n. puolust suojelustila; — **-stal**, n. puolu puhe; — **-svapen**, n. varjelus- l va- l. puolusase; — **-sverk**, n. lustusneuvot l. -keinot l. -koneet. lustuslaitos; — **-svis**, adv. puolus puolustamalla.
Försvara, v. a. puolustaa, puolus suojella; pitää (jkun) puolta, p (jkun) puoleen, puolustaa, puolt sig, v. r. puolustaita, pitää puol l. puolianssa.
Försvarare, m. puolustaja, puolus puolenpitäjä.
Försvarlig, a. välttävä, kelvolline tevä.
Försvarligt, adv. välttävästi, vältt
Försvenska, v. a. (*öfversätta till sve* ruotsintaa; (*göra till svensk*) ru tuttaa; f—s, ruotsistua.
Försvinna, v. n. kadota (-toan). k hävitä (-iän).
Försvinnande, n. katoaminen.

[illegible]svåra, v. a. vaikeuttaa, vaijistaa, [illegible]tyttää; f—s, v. p. vaikeutua, [illegible]tua, työlästyä.
[illegible]svärja, v. a. vannoa pois, vannoa [illegible]aksensa (jstkin); — f. sig, v. r. [illegible] vannoa; (*i förbund*) vannoutua [illegible].
[illegible]syn, m. huolenpito, edeskatsomus; F—en, Luoja, Jumala; Guds f., Ju[illegible] edeskatsomus l. huolenpito; det [illegible] F—ens skickelse, se on Ju[illegible] sallimus l. sallimuksesta; gå [illegible] Guds f., mennä onnensa nojaan [illegible]; (*blygsel*) häpy, häpeä; hafva [illegible]ngn, hävetä (-peän) jkuta.
[illegible]synda sig, v. r. tehdä syntiä; (*fela*) [illegible] jkuta kohtaan l. vastaan.
[illegible]syndelse, f. (jkuta) kohtaan l. vas[illegible] rikkominen, synninteko.
[illegible]synt, a. hävelijäs.
[illegible]synthet, f. hävelijäisyys, kainoisuus.
[illegible]sät, n. salavaino, väijymys, väijyk[illegible] paula, vainous; lägga l. ställa [illegible] väijyä, panna pauloja (jkun eteen), [illegible] (-oan); vara i f., olla väijyk[illegible].
[illegible]ätlig, a. kavaltava, salavainoinen, [illegible], vainokas.
[illegible]ätligen, — -**ligt**, adv. kavaltavasti, [illegible], salavainoin.
[illegible]äga sig, v. r. sanoa väärin, erhet[illegible] [illegible]oissa l. puheissa.
[illegible]äkra, v. a. vakuuttaa; (*gifva viss[illegible]* varmistaa, vakuuttaa, taata (-kaan); [illegible]) vakuuttaa, taata; — f. sig, v. [illegible] vakuuttaita, visseytyä.
[illegible]äkran, f. vakuuttaminen, vakuutus, [illegible]; enligt hans f., hänen va[illegible]amisensa mukaan.
[illegible]äkring, f. vakuutus, vakuute (-tteen); — -**sanstalt**, m. vakuutuslaitos; — -**brof**, n. vakuutus- l. vakuukirje; — -**sgifvare**, m. vakuuttaja, vakuu[illegible]-antaja; — -**stagare**, m. va[illegible]uttaja, vakuutuksen-tekijä l. -saaja.
[illegible]älja, v. a. myydä, myyskellä, myödä.
[illegible]äljare, m. myyjä.
[illegible]äljning, f. myynti, myyminen; öl[illegible]äljning, olutkauppa l. -myymälä; — -**sman**, m. myymämies, myyttäjä.
[illegible]ämra, v. a. huonontaa, kehnontaa, [illegible]entaa; f—s, v. p. huonota (-onen), [illegible]ontua, kehnostua, paheta (-nen), [illegible]ytyä.
[illegible]ämring, f. huononnus, kehnonnus, [illegible]nnus.
[illegible]ändа, v. a. lähettää, lähetyttää.

Försändning, f. lähettämä, lähetys.
Försänka, v. a. upottaa, vajottaa, vajouttaa; f—s, v. p. upota (-ppoan), vajouta.
Försänkning, f. upotus, vajotus; (*det försänkta*) upottama.
Försänkt, a. vajotettu, upotettu, vajonnut; f. i tankar, ajatuksiin vajonnut.
Försätta, v. a. (*sätta före*) panna l. asettaa eteen; valjastaa.
Försätta, v. a. (*bringa i annat läge, tillstånd*) saattaa, panna; (*förslösa*) menettää, panna turhaan l. turhiin; (*uppblanda*) sekoittaa, panna sekaan; (*flytta*) siirtää, muuttaa.
Försättande, n. paneminen, asettaminen, saattaminen, o. s. v.
Försättning, f. pano, asetanto, panento; sekoittaminen.
Försök, n. koetus, koe (-keen), koete (-tteen), yritys; på f., kokeeksi, koetteeksi; (*det första profvet*) koe, koelma; (*såsom titel*) koelma, yritelmä.
Försöka, v. a. koettaa, koetella, kokea, yrittää; f. — sig, v. r. yritellä, koetella, orailla.
Försökelse, f. koetus, kiusaus.
Försörja, v. a. elättää, holhota (-oan), pitää huoli; — f. sig, v. r. elättää itsensä.
Försörjande, n. elättäminen, holhoaminen, o. s. v.
Försörjare, m. elättäjä, holhooja, huolenpitäjä.
Försörjning, f. elätys, holhous, huolenpito, holho.
Försötma, v. a. makeuttaa, tehdä makeaksi; (*fig.*) sulostuttaa.
Förtaga, v. a. ottaa pois, poistaa, karkottaa, hämmentää.
Förtal, n. panettelu, panetus, parjaus, lompaus.
Förtala, v. a. panetella, parjata, lommata (-paan); — f. sig, v. r. tulla sanoneeksi (varomatta).
Förtalare, m. panettelija, parjaaja.
Förtappad, a. kadotettu, kirottu.
Förtappelse, f. kadotus, kirous.
Förteckna, v. a. panna luetteloon, tehdä luettelo; (*anteckna*) panna kirjaan.
Förteckning, f. luettelo.
Förtenna, v. a. tinata (-aan).
Förtennare, m. tinaaja.
Förtenning, f. tinaus, tinaama.
Förtid, m. entisyys, entuus; i f., ennen aikaansa l. aikojansa, kesken.

Förtidig, a. ennenaikainen, liian varhainen.
Förtidigt, adv. ennen aikojansa, liian varhain l. aikaiseen.
Förtiga, v. a. salata, peittää, pitää salassa l. peitossa, olla puhumatta l. virkkamatta l. ilmoittamatta.
Förtigen, a. ilmaisematon, vaiti oleva, virkkamaton (-ttoman).
Förtigenhet, f. ilmaitsemattomuus, virkkamattomuus, vaitiolevaisuus.
Förtjena, v. a. (*genom arbete o. s. v.*) ansaita (-tsen), voittaa; (*vara värd*) ansaita, kannattaa.
Förtjenst, m. (*vinning*) ansio, voitto, saalis (-iin); (*merit*) ansio, ansiotyö, hyvä työ; — **-full,** a. ansiollinen, suuriansioinen.
Förtjent, a. (*om sak*) ansaittu, ansionmukainen; (*om person*) kiitoksen ansainnut, ansiollinen.
Förtjusa, v. a. ihastuttaa, viehättää, lumoa; f—s, v. p. ihastua, viehättyä.
Förtjusande, n. ihastuttaminen, viehättäminen; — a. ihanainen, ihastuttava, viehättävä.
Förtjusning, f. ihastus, ihastuminen, viehätys; (*förtjusande föremål*) ihannes (-nteen).
Förtjust, a. ihastunut, viehättynyt, rakastunut.
Förtona sig, v. r. (*sjöt.*) kangastaa.
Förtoning, f. (*sjöt.*) kangastus.
Förtopp, m. (*skepp*) keulahuippu.
Förtorka, v. a. kuivata, kuivattaa; v. n. o. f.—s, v. d. kuivettua, kuivua, kuivaa, naatua.
Förtorkning, f. kuivatus; kuivetus, kuivettuminen.
Förtraf, m. eturatsut (*pl.*), etuväki (-en).
Förtrampa, v. a. tallata, polkea, poljeksia; (*fig.*) polkea, sortaa; f—s, v. d. tallaantua, polkeutua.
Förtret, m. kiusa, harmi, vastus; i f—en, kiusalla, harmilla; göra f., tehdä kiusaa l. harmia.
Förtreta, v. a. kiusata, tehdä kiusaa l. harmia, suuttuttaa; f—s, v. d. harmittua, närkästyä, suuttua.
Förtretlig, a. kiusallinen, harmillinen, harmittava, tuskallinen.
Förtretlighet, f. kiusallisuus, harmillisuus, tuskallisuus.
Förtro, v. a. uskoa; f. sig, v. r. (*åt ngn*) uskoutua jkulle; (*förlita sig*) luottaa, luottautua, uskaltaa (jhkuhun).
Förtroende, n. luottamus, uskallus, mus; hafva f. för ngn, olla luottamusta jkuhun, uskaltaa l. taa (jkuhun), uskoa jkuta; fatt till ngn, ruveta luottamaan jk l. uskomaan jkuta; i f. sagdt, m kesken sanoen; — **-post,** m. — la, f. luottamusvirka l. -toimi.
Förtrogen, a. uskottu, tuttava; sig f. med ngt, tulla tuttavaksi kin kanssa, tutustua l. perehtyä kin; göra f., tutustaa.
Förtrolig, a. tuttavallinen, ystävälli vara l. stå på f. fot med ngn, l. elää tuttavan kannalla jkun ka
Förtrolighet, f. tuttavallisuus, o.
Förtroligt, adv. tutusti, tuttavasti.
Förtrolla, v. a. noitua, tenhoa, vell (*fig.*) lumoa, hurmata, noitua; f- v. p. lumoutua, hurmautua.
Förtrollning, f. tenhous, velhous, mous, hurmaus.
Förtropp, — **-trupp,** m. etujoukko, väestö.
Förtryck, n. sorto, sorranta, ahdis polkeminen.
Förtrycka, v. a. sortaa, polkea, ah taa, vaivata.
Förtryckare, m. sortaja, vaivaaja.
Förtryta, v. a. harmittaa, pistää viha
Förtrytelse, f. närkästys, harmi, vih pisto.
Förtrytsam, a. närkästynyt, harmistu
Förtrytsamhet, f. närkästys, närkäs mys, harmitus.
Förträfflig, a. oivallinen, oiva, aimo nen, reima, kelpo.
Förträfflighet, f. oivallisuus, aimollisu reimuus.
Förträffligt, adv. oivallisesti, aimo sesti, reimasti.
Förtränga, v. a. tunkea l. poistaa jään, syrjäyttää.
Förtrösta, v. n. luottaa, uskaltaa, vata l. turvautua (jkuhun l. jhnki
Förtröstan, f. luottamus, uskallus, tur turvaus; — **-sfull,** a. luottavainen, t vallinen, turvainen.
Förtröttas, v. d. väsyä, uupua.
Förtulla, v. a. tullata, maksaa tulli, t littaa.
Förtullning, f. tullaus, tullitus, tull maksu.
Förtunna, v. a. ohentaa, tehdä ohue maksi; (*om vätskor*) vetelöittää, ohe taa; f—s, v. p. ohentua, oheta (-ene vetelöityä.

rtvifla, v. n. olla epätoivoinen l. epä-
toivossa l. toivoton (-ttoman), epäillä.
rtviflad, a. epätoivoinen, toivoton; (*ledsen*) suutuksissa (oleva), harmistu-
nut; (*högst öfverdådig*) hurja, huima,
rtvokas (-kkaan); (*svår*) tuskallinen,
ahdistava, ankara.
rtvifladt, adv. hurjasti, ankarasti,
hurjan.
rtviflan, f. epätoivo, toivottomuus;
hurjuus, huimuus.
rtvina, v. n. näivettyä, kuihtua, hiu-
tua, nuutua.
rty, konj. sillä, sentähden l. siksi että
l. kun; icke f., kuitenkin, sittenkin;
— adv. siis, sentähden.
rtycka, v. a. panna pahaksi, pahak-
sua, paheksia.
rtyda, v. a. vääristää, vääristellä, se-
littää väärin l. pahoin, vääntää l.
kääntää pahaksi.
rtydliga, v. a. selventää, selvittää,
selittää.
rtynga, v. a. raskauttaa, tehdä ras-
kaaksi l. raskaammaksi; (*fig.*) rau-
vasta (-kasen), rasittaa, vaivuttaa.
rtyska, v. a. saksantaa, saksastaa.
rtäckt, a. peitelty, peittoinen, peitto-,
salainen.
rtälja, v. a. kertoa, tarinoida (-oin),
tarinoita (-tsen), jutella.
rtänka, v. a. luulla l. ajatella pahaa,
pahoilla; det kan du ej f. mig, et
oita minua voi moittia l. paheksia l.
minulle pahoilla.
rtänksam, a. eteensä ajatteleva l. kat-
sava, aprikoiva, tuumivainen.
rtära, v. a. (*äta*) nauttia, syödä; (*frä-*
ta) syödä, kalvaa, kaluta (-uan), ku-
lutaa.
rtäring, f. nautinto, nauttimus, syö-
minen; kalvaus, kulutus; ravinto, ruoka.
rtöja, v. a. (*uttöja*) venyttää; (*sjöt.*)
kiinnittää, töijätä, kytkeä.
rtörna, v. a. vihoittaa, suututtaa, pa-
hentaa l. pahoittaa mieli; f—s, v. d.
vihastua, suuttua, pahastua, sydäntyä.
rtörnelse, f. viha, vihastus, suuttu-
mus.
rtörsta, v. n. janostua.
rundorlig, a. eriskummainen, kum-
mallinen, ihmeellinen.
rundra, v. a. kummastuttaa, kummata,
ihmeyttää; f. sig, v. r. kummastella,
ihmeksia, ihmetellä, oudoksua, olla
jkusta kummallista l. outoa l. ihmeel-
listä, käydä jkusta l. jkulle ihmeeksi
l. kummaksi l. oudoksi.
Förundran, f. kummastus, ihme, ihme-
tys; — **-svärd**, a. ihmeteltävä, kum-
mastuttava, ihmeellinen, kummeksit-
tava.
Förunna, v. a. suoda, sallia.
Förut, adv. edellä, edeltä, edelle, edel-
läpäin, edeltäpäin l. -käsin, ensin, en-
nen; gå f., käydä edellä l. ensin; en
timma f., tuntia ennen, tiimaa edel-
tä; dagen f., päivää ennen; långt
f., paljoa l. aikaa ennen; (*af gammalt*)
ennestään, ennen; sämre än f., huo-
nompi entistänsä l. kuin ennen; då-
lig mot hvad det förut varit,
huono entisekseen; — **-bestämmelse**,
f. *se* **Predestination**; — **-fattad**, a.
edeltäkäsin l. ennalta päätetty l. teh-
ty; — **-se**, v. a. aavistaa, arvata,
edeltäpäin l. ennen arvata, ennakoita
(-tsen); — **-seende**, n. aavistus, edeltä-
arvaus; — **-spå**, v. a. ennustaa, aa-
vistaa; — **-säga**, v. a. ennustaa, sa-
noa edeltäpäin; — **-sägelse**, f. ennus-
tus, edeltäsanomus; — **-sätta**, v. a.
edellyttää, olettaa, vaatia l. panna ole-
maan, ajatella l. vaatia olevaksi; —
-sättning, f. edellyttämys, olettamus.
Förutan, *se* **Utan**.
Förvalta, v. a. hoitaa, hallita (-tsen),
toimittaa, pitää.
Förvaltare, m. hoitaja, haltija.
Förvaltning, f. hallinto, hallitus, hoito;
f—en, hallitushoito, hallinto; —
-sgren, f. hallintohaara l. -osa.
Förvandla, v. a. muuttaa l. tehdä (jksi-
kin), muuntaa, toisintaa, tehdä toi-
seksi; f—s, v. d. o. f. sig, v. r.
muuttua, muuntua, tulla toiseksi.
Förvandling, f. muutos, toiseksi teko,
muuttumus; böters f., sakkojen muun-
taminen l. muuttaminen.
Förvandt, m. heimolainen, sukulainen.
Förvandtskap, f. heimolaisuus, sukulai-
suus.
Förvansklig, å. katoava, pysymätön (-ttö-
män).
Förvansklighet, f. katoavaisuus, pysy-
mättömyys.
Förvar, n. talsi (-llen), säily, kätkö,
huosta; fängsligt f., vankisäily, van-
keus.
Förvara, v. a. säilyttää, talleta (-ltean),
tallettaa, kätkeä; f—s, v. d. säilyä,
tallettua.

Förvaring, f. säilytys, talletus; säilymys; — **-shus**, n. säilyhuone, säilytyshuone, vara-aitta; — **-smedel**, n. säilytin (-ttimen), säilytysaine; — **-srum**, n., **-ställe**, n. säiliö, säilys, säilypaikka, pitopaikka, tallepaikka.

Förveckla, v. a. selkata, sekoittaa, rettelöitä; f — s, v. d. selkkautua, kietoutua, sekautua.

Förveckling, f. selkkaus, sekaannus, rettelö.

Förvekliga, v. a. hemmotella, hempeillä, hennontaa, vennontaa; f — s, v. d. hemmottua, vennostua.

Förverka, v. a. menettää, kadottaa.

Förverkliga, v. a. todellisentaa, toteuttaa, saattaa l. tehdä todeksi l. todelliseksi; f — s, toteutua, käydä toteen.

Förveten, a. tietelijäs, urkkiva, utelijas.

Förvetenhet, f. tietelijäisyys, utelijaisuus.

Förvexla, v. a. vaihtaa, vaihettaa, sekoittaa; f — s, v. d. vaihtua, vaihettua, sekaantua; namnen äro f — de, nimet ovat vaihdoksissa l. sekoitetut.

Förvexling, f. vaihetus, vaihdos, sekaannus.

Förviken, a. mennyt, kulunut.

Förvilda, v. a. villittää, raivoittaa, metsistyttää, tehdä villiksi; f — s, v. d. villiytyä, raivoittua, metsistyä, tulla villiksi.

Förvilla, v. a. eksyttää, harhauttaa, erhetyttää; (*förvirra*) hairauttaa, villitä (-tsen), hämmentää; f — s, v. d. o. f. sig, v. r. eksyä, harhautua, harhailla; hairahtua, hämmentyä; vara f — d, olla eksyksissä l. eksynyt, hairauksissa o. s. v.

Förvillelse, f. eksymys, erhetys, hairaus, harhaus.

Förvirra, v. a. sekoittaa, saattaa hämille, huumata, häiritä (-tsen), hämmentää; (*i hög grad*) hurmata, vimmata, villitä (-tsen); f — s, v. d. sekaantua, hämmentyä, huumahtua; hurmautua, vimmastua.

Förvirradt, adv. sekaisesti, sekaisin hämmentyneesti.

Förvirring, f. sekaannus, hämmennys, hämminki, huume, häiritys, häiriö; vimma, vimmastus; (*i andl. mening*) sekaannus, hämmennys, hurmio.

Förvisa, v. a. panna l. lähettää pois, poistaa, ajaa pois, karkottaa, (*från ett land*) ajaa maasta pois l. maanpakoon l. maanpakolaisuuteen; (*hänskjuta*) lykätä; (*hänvisa*) neuvoa, osottaa.

Förvisning, f. maanpako, maanpakosuus, poislähetys, karkotus; lykki lykkääminen; osottaminen, neuvo — **-sstraff**, n. maanpako-rangais (*från läroverk*) karkotusrangaistus

Förvissa, v. a. visseyttää, varmistaa. kuuttaa; f. sig, v. r. (*om en sak*) kuuttaita (jstkin), visseytyä, han l. pyytää vissi l. varma tieto (jstk

Förvissna, v. n. (*om växter*) lakas surkastua, kuolla, kuihtua, kuolet (*om kroppslemmar*) nuutua, kuih kuivettua, lakastua.

Förvisso, adv. todella, tosiansa, t aankin.

Förvittra, v. n. rapautua, mureta (-en rapistua.

Förvittring, f. rapautuminen, muren

Förvrida, Förvränga, v. a. vääris väristellä, väännellä, viuruttaa.

Förvunnen, a. syyhyn saatu, syypä l. syylliseksi todistettu l. näytett

Förvälla, v. a. olla syynä jhnkin, kuttaa, saattaa aikaan; f — d, va tettu, itsenvaikuttama, syyllinen.

Förvällande, n. syyllisyys, syy, kutus.

Förvåna, v. a. kummastuttaa, kumm ihmetyttää, hämmästyttää; f — s, d., f. sig, v. r. kummaksua, kumi tua, hämmästyä.

Förvåning, f. kummastus, hämmäst

Förväg, m. ennakko, ennäkkö; i f. nalta, ennakolta, edeltäpäin, enne

Förvägen, a. *se* **Oförvägen.**

Förvägra, v. a. kieltää, evätä (-pä

Förvägrande, n. kieltäminen, epä nen.

Förvälla, v. a. ryöpätä, roukata. hauttaa.

Förvänd, a. nurja, nurintapainen. rinpuolinen, edestakainen.

Förvända, v. a. käännellä (-ntel kääntää, panna nurinpäin l. vä vääntää.

Förvändhet, f. nurjuus, nurintapai edestakaisuus.

Förvändt, adv. nurinpäin, väärin takaperoisesti.

Förvänta, v. a. odottaa, vartoa. rota (-rtoan).

Förväntan, f. odotus, vartomus; un f. på ngt, jtkin odottaessa.

Förvärf, n. ansionpyynti, ansionsa ansio, elatuksen saanto l. -pyynti **-skälla**, f. ansionlähde.

Förvärfva, v. a. ansaita (-tsen), hankkia, saada, saavuttaa.
Förvärfvande, n. ansaitseminen, hankkiminen, saavuttaminen.
Förvärra, v. a. tehdä pahemmaksi l. huonommaksi, pahentaa, huonontaa; f—s, v. d. paheta (-nen), huonota (-nen).
Förväxt, a. väärin kasvanut l. kasvettunut, liian väleen kasvanut.
Föryngra, v. a. nuorentaa, tehdä nuoremmaksi, nuoruuttaa; f—s, v. d. nuorentaa, nuortua, tulla nuoremmaksi.
Föryngring, f. nuorennus, nuortumus.
Förytterlig, a. menekillinen, kaupaksi käypä l. kelpaava.
Förytra, v. a. myydä, panna l. saattaa menekkiin, vieroittaa, myymällä luopua (jstkn).
Föråldras, v. d. vanheta (-nen), vanhentua, iästyä, elähtää.
Föråldrad, a. vanhentunut, vanhastunut.
Förädla, v. a. (*själ o. hjerta*) jalostaa, enentää, ylevöittää; (*rådmnen*) puhdistaa, sievistää, jalostaa.
Förädling, f. sievistys, puhdistus, jalostuminen; jalostus, sivennys.
Föräldrar, m. pl. vanhemmat; den ena af—na, toinen vanhempi, toinen vanhemmista; — **-drahus**, n. vanhempain koti; — **-kärlek**, m. vanhempain-rakkaus, vanhempain rakkaus.
Förälska sig, v. r. rakastua, lemmistyä (jkuhun).
Föränderlig, a. muuttuvainen, muutteen-alainen, muutteleva, vaiheellinen, vaihteleva, epävakainen.
Föränderlighet, f. muuttuvaisuus, muuttelevaisuus, vaihtelevaisuus, epävakaisuus.
Förändra, v. a. muuttaa, muuntaa, muutella, tehdä toisenlaiseksi l. muuksi; f. sig, v. r. muuttua, muuntua, muuttaita, muutellaita; f—s, v. d. muuttua, muuntua; (*variera*) muuttelehtaa, toisintua, muuttua, tulla l. käydä toiseksi l. muuksi.
Förändring, f. muutos, muute (-tteen), muuttumus, vaihe.
Förära, v. a. lahjoittaa.
Föräring, f. lahjoitus, lahja.
Föräta sig, v. r. syödä liiaksi l. itsensä turmiolle.
Föröda, v. a. autioittaa, tehdä autioksi, hävittää.
Förödelse, f. hävitys, autioitus.
Förödmjuka, v. a. nöyristää, nöyryyttää, masentaa, lannistaa; f. sig, v. r. nöyristyä, nöyryyttää itsensä.
Förödmjukelse, f. nöyristys, masennus, lannistus.
Föröfva, v. a. tehdä, harjoittaa.
roka, v. enentää, lisätä, kartuttaa; f. sig, v. r. o. f—s, v. d. lisääntyä, enentyä, enetä (-enen), karttua.
Förökelse, **-kning**, f. lisäys, lisäännys, enennys, karttumus.
Föra, v. a. (*drifva*) hotistaa, ajaa, ajauttaa, syöstä (syöksen); (*vräka*) mättää, luoda, syöstä.
Försare, m. ajaja, mättäjä, syöksijä.

G.

Gadd, m. pistin (-timen), piikki, hakara.
Gafal, m. kahveli, haarukka; (*på plog*) kynsi (-nnen); (*tjuga*) hanko; — **-formig**, a. hangonmuotoinen, hangokas (-kkaan); — **-kjul**, n. hankoratas, hankopyörä; — **-lik**, a. hankomainen, haarapäinen; — **-plog**, m. sahrat (*pl.*), kynsiaura; — **-segel**, n. kahvelipurje; — **-tistel**, m. haaravehmaro, haarreaisat.
Gafvel, m. pääty, pääty, pääseinä; dörren står på vid g., ovi on seljällään l. selki seljällään; — **-fönster**, n. pääty-ikkuna, päänpuolinen ikkuna; — **-tak**, n. päätyiskatto; — **-vägg**, f. pääseinä, pääty- l. peräseinä.
Gagat, n. gagaatti, pihkakivi.
Gage, n. kaasi, palkkio, eläke.
Gagn, n. hyöty, apu; göra g., hyödyttää, olla hyödyksi; — **-virke**, n. hyötypuu.
Gagna, v. a. hyödyttää, auttaa.
Gagnelig, a. hyödyllinen, hyödyttäväinen, hyödyttävä.
Gagnelighet, f. hyödyttäväisyys, hyödyllisyys.
Gagnlös, a. hyödytön (-ttömän).
Gala, f. hovijuhla; juhlapuku, -tamine,

häijy, pahankurinen; i g., adv. ylipäin, ylimalkaan, yhteisesti.
Gemenligen, adv. tavallisesti, yleisesti.
Gemensam, a. yhteinen, yhtehinen.
Gemensamhet, f. yhteisyys.
Gemensamt, adv. yhteisesti.
Gemenskap, f. yhteys, yhteisyys, osallisuus; g—en, sotamiehistö, sotamiehet.
Gement, adv. häijysti, ilkeästi.
Gemål, c. puoliso.
Gen, a. suora, oikoinen; den genaste vägen, suorinta tietä; g—a vägen, (*fig.*) suoraa tietä l. päätä, tuota päätä, oikopäätä; — **-stig**, m. oikopolku, suorin tie l. polku; — **-väg**, m. oikotie, oijelmus.
Gena, *se* **Gina**.
Genant, a. tukala, sopimaton (-ttoman), vaikea.
Genast, adv. heti, kohta, suorastansa, paikalla, oikopäätä.
Gendarm, m. santarmi, varjemies (-hen).
Gendarmeri, n. santarmisto, varjeväki (-en), varjejoukko.
Gendrifva, v. a. kumota (-oan), ajaa takaisin l. valheeksi.
Genealog, m. suvuntutkija, suvuntietäjä.
Genealogi, f. sukuluettelo, palviluku.
Genealogisk, a. sukutietoinen, sukujohteinen.
Genera, v. a. haitata (-ttaan), olla vaivaksi l. haitaksi, vaivata.
General, m. kenraali; g. en chef, ylikenraali; — **-direktör**, m. päätirehtööri; — **-guvernör**, m. kenraalikuvernööri, ylimaaherra; — **-karta**, f. yleiskartta; — **-kommissarie**, n. pääkomisarjus; — **-marsch**, m. yleismarssi; — **-person**, m. kenraalimies; — **-stab**, m. yli-esikunta, kenraalitaapi; — **-staterne**, m. edusvallat; — **-svärdighet**, f. kenraaluus, kenraalinarvo; — **-tulldirektion**, f. tullin-ylijohtokunta.
Generalitet, n. kenraalisto, kenraalikunta.
Generalska, f. kenraalitar (-ttaren), kenraalinrouva.
Generation, f. miespolvi (-en), sukupolvi, polves, polvikunta.
General, a. yleinen, yltäyleinen.
Generisk, a. geneerinen, perijuurinen, perisukuinen.
Genesis, f. luomisraamattu.
Genetisk, a. geneetinen, syntyjohtoinen.
Genetiv, m. (*gram.*) genetiivi, omaantosija.

Genfordran, f. vastavelka, vasta
mus; — **-gåfva**, f. vastalahja,
vuoro; — **-gångare**, m. h
kummittelija; — **-gård**, m.
anti l. -lahja; matkavero; — **-k**
m. vastarakkaus, vuorolempi; —
n. kaiku, kaje, kajahdus; gifv
vackert g., kajahtaa kauniist
taan; — **-ljuda**, v. n. kaikua,
della, raikua; — **-mäla**, v. a
tata, lausua vastaan; — **-mä**
vastaus, vastalause; — **-skjuta**
mennä vastaan, olla vastassa; — **-s**
m. vastalahja, vuorolahja; — **-**
vig, a. vastapintainen, vastahak
uppiniskainen, niskoitteleva; — **-**
vighet, f. vastapintaisuus o. s.
-sträfvigt, adv. vastapintaa.
kynttä, vastahakoisesti; — **-st**
v. a. laittaa l. tehdä (jkulle) vast
te l. -pyyttö; — **-svar**, n. vast
taanpano, vastustus; — **-säge**
vastaansanominen l. -sanomus,
tus; utan g., vastaansanomatta
tämättä.
Geni, n. äly, nero, genia; älymi
-korps, m. geniakunta l. -joukk
Genialisk, a. älykäs (-kkään), nero
Genialitet, f. älykkyys, nerokkuu
Genius, m. haltija, hengetär (-t
språkets g., kielen henki (-en
letär (-ttären).
Genom (Igenom), prep. läpi, l
lävitse, puhki, kautta; *med kasu
sivus* (-lla, -llä); *äfven med e*
(-sta, -stä); (*tvärsigenom*) halki
ki ,puhki; dagen, året ige
päiväkauden, vuosikauden; g. n
läpiöisin, yön kautta; man blir
g. flit, ahkerudella oppineek
laan; g. det man arbetar, ty
kemällä l. tehden; g. hoppet
dras olyckan, toivoata onnett
lievenee; gå g. dörren, fön
o. s. v., mennä ovesta, ikkuna
n. e.; — adv. (*ganska*) tuiki, perin
lopen; g. god, hyvän hyvä, tu
vä; g. glad, perin iloinen; g.
tuiki rehellinen; — **-bakad**, a
seksi leivottu, tuiki kypsynyt; **-**
ten, a. läpipurtu; (*fig.*) *se* **Genom**
ven; — **-bläddra**, v. a. selata
lailla läpi, läpiselata; — **-blöt**,
pimärkä, likomarkä, läpikostea; —
ta, v. a. läpiliottaa, läpikostutt
tyttää; g—blött, läpimärkä.
märkä, läpilionnut, läpikastunu

-borra, v. a. puhkaista, lävistää, pistää työntää lävitse l. puhki, tehdä reikiä läpi; — **-bruten**, a. lävillinen, lävistetty, reikäinen, — **-bryta**, v. a. läpitunkea, puhkaista, tehdä reikä l. aukko; — **-bränd**, a. puhki- l. läpipolttu. puhkipalanut; — **-draga**, v. a. ojavetää, vetää l. pistää lävitse; — **-drifva**, v. a. saada l. saattaa läpi l. ajaa l. toimeen l. käymään l. voimaan; — **-drifven**, a. aika-veijari, vaikutaitava, aika-, tuiki-; g. skälm, slug koira l. lurjus l. veitikka; — **-fara**, v. n. kulkea l. matkata l. käydä läpi l. kautta, tunkea läpi; — **-fart**, s. läpikulku, läpimatka l. -matkustus; *ställe* kulkupaikka, väliväylä; — **-frusen**, a. läpijäätynyt l. -paleltunut; (om *person*) läpikylmettynyt, tuiki paleltunut l. vilustunut; — **-föra**, v. a. viedä, vietttaa l. viedä lävitse l. kautta; -förare toimeen l. voimaan; *se* **Genomförare**; (*fig.*) g—rd, kokonaan l. täydellisesti tehty, täydentehty; — **-glödga**, v. a. läpikuumentaa, tuiki l. kokonaan kuumentaa l. tulistaa; — **-god**, -givan hyvä, perin l. tuiki l. peräti hyvä; — **-gripande**, a. (*fig.*) perinpohjainen l. -juurinen; — **-gräfva**, v. a. kaivaa läpi l. poikki l. puhki; — **-gå**, v. a. käydä läpi, läpikäydä, läpitutkia: g. examen, läpikäydä l. suorittaa l. käydä tutkinto; — **-gång**, s. läpikäyntö l. -käyminen; (*stället*) läpikäytävä; — **-hugga**, v. a. hakata läpi l. puhki l. halki; — **-kall**, a. läpikylmä, perikylmä; — **-koka**, v. a. keittää kypseksi, läpikeittää; — **-korsa**, v. a. käydä ristiin (jnkin) poikki, kulkea l. mennä ristiin l. ristikkäisin, -ja ristikkäin, risteillä; — **-kyla**, v. a. läpikylmettää l. -kylmää, paleltaa läpikylmästä läpikotaisin, — **-lefva**, v. n. läpielää, elää; — **-leta**, v. a. etsiä l. hakea kaikki läpi; — **-lysa**, v. n. loistaa l. hohtaa läpi; — **-lärd**, a. perinoppinut, uppoviisas; — **-läsa**, v. a. lukea läpi l. lävitse, läpilukea; — **-löpa**, v. a. kulkea l. juosta lävitse l. läpi l. kautta (jnkin), kulkea l. juosta kokoon l. loppuun; — **-resa**, v. a. matka l. kulkea läpi l. kautta; — **-resa**, f. läpimatka; på g—n, läpimatkalla; — **-rutten**, a. läpimädännyt, tuiki mätä; — **-räkna**, v. a. laskea l. lukea läpi, laskea l. lukea valmiiksi; — **-se**, v. a. läpikatsoa, läpikäydä, tarkastaa, läpitutkia; — **-skina**, v. n. kuultaa, kuuloittaa, hohtaa l. näkyä läpi; — **-skinlig**, a. kuultava, kuulakka, läpinähtävä l. -näkyvä; blifva g., kuullettua, kuulloittua; — **-skinlighet**, f. kuulakkuus, kuultavuus; — **-skåda**, v. a. (*fig.*) läpitutkia, läpinähdä, tuiki l. kokonansa älytä l. käsittää; — **-skära**, v. a. läpileikata l. -viiltää, halasta (-kasen), panna kahtia; — **-skärning**, f. läpileikkaus, halkasu; figur i g., halkioinen kuva, halkioiskuva; — **-skärningslinie**, f. (*geom.*) leikkausviiva, halkasuviiva; — **-skärningspunkt**, m. leikkauspiste; — **-släppande**, a. (*jord*) läpäisevä; — **-stekt**, a. läpipaistettu, rutipaistunut; — **-ströfva**, v. a. kuljeskella l. kuljeksia halki l. kautta l. pitkin; — **-såga**, v. a. sahata halki l. puhki, läpisahata; — **-söka**, v. a. etsiä l. hakea kaikki; — **-torr**, a. rutikuiva; — **-tränga**, v. a. tunkea l. työntää läpi l. lävitse; v. n. tunkeutua l. tunkea läpi l. lävitse; — **-trängande**, a. läpitunkeva, terävä, vinha; — **-tränglig**, a. läpäisevä; — **-tränglighet**, f. läpäisevälsyys; — **-trött**, a. tuiki l. peräti l. perin väsynyt; — **-tåg**, n. läpikulku, läpimarssi, läpimatka; — **-tänka**, v. a. tarkoin l. tarkkaan l. perinpohjin ajatella l. tutkia; — **-vandra**, v. a. vaeltaa l. käydä l. kulkea läpi l. pitkin l. ympäri; — **-våt**, a. läpimärkä, -kastunut, likomärkä, läpikotaisin märkä l. kastunut; — **väfva**, v. a. läpikutoa, kutoa (jnnkin); — **-väl**, adv. peräti l. järki l. ylen hyvin; — **-ärlig**, a. peräti l. perin l. tuiki rehellinen; — **-ögna**, v. a. silmätä l. silmäillä l. katsahtaa läpi.

Genre, m. tapa, laatu; — **-målning**, f. tapamaalaus, laatumaalaus.

Gent, adv. suoraan, oikoiseen.

Gentil, a. naasti, sievä, soma, kaunis (-iin).

Gentleman, m. kunnonmies, reimamies, gentlemanni.

Genuin, a. syntyperäinen, synnynnäinen, luontoperäinen, alkunainen; (*äkta*) puhdas (-taan), todellinen.

Genus, n. suku, sukupuoli (-en); g. verbi, verbin syntymuoto.

Geodesi, f. geodesia, maanmittaus-oppi.

Geognosi, f. geognosia, maaperän-tieto.

Geognost, m. geognosti, maaperän-tuntija.

Geogoni, f. geogonia, maansynty-oppi.

Geograf, m. geografi, maantieteen-oppinut.
Geografi, f. geografia, maantiede (-teen), maanopas (-ppaan).
Geografisk, a. maantieteelli nen,geografiallinen.
Geolog, m. geologi, maanpinnan-tuntija.
Geologi, f. geologia, maanpinnan-oppi.
Geologisk, a. maanpinnallinen, geologillinen.
Geometri, f. geometria, mittaustiede (-teen).
Geometrisk, a. mittaustieteellinen l. -opillinen; g—kt tunnland, mittatynnyrinala.
Geonomi, f. geonomia, maanlajin-tieto.
Geostatik, f. geostatiikka, maantasapainon-oppi.
Gerad, adv. suoraan, oikoiseen.
Geranium, n. (*bot.*) kurjenpolvi (-en), kurennokka, geraani.
Germanism, m. saksalaisuus, germanismi.
Gerna, adv. mielelläni, -si o. s. v., mieluisesti, kernaasti; mycket g., aivan mielelläni o. s. v., hyvin kernaasti; icke g., ei hyvin, ei hevin.
Gerning, f. teko, työ; å l. på bar g., itse teossa, rikostyössä, verekseltä; på färsk g., verekseltänsä, kohdastaan, kohdasteen; — **-sman**, m. tekijä, vikapää, pahantekijä; (*handtverkare*) ammattimies, käsityöläinen; — **-söre**, n. ammattivero, käsityön-vero.
Gers, m. kiiski, rökäs (-kkään).
Gesandt, m. lähettiläinen, lähettiläs (-ään).
Geschworner, m. gesvorneri, valamies.
Gest, m. liikehdys, eleet (*pl.*), koikkaus, otattelu.
Gestalt, m. asumuoto, asu, muoto, varsi (-rren); (*skepnad*) haamu, hahmu; under många g—er, monenmuotoisena, monenlaatuisena, monessa asumuodossa l. muodossa.
Gestalta sig, v. r. muodostua, laatiutua.
Gestikulera, v. a. liikehtiä, elehtiä, otatella, koikehtia.
Gesäll, m. kisälli, sälli; — **-bref**, n. kisällikirja.
Get, f. vuohi (-en), kuttu; — **-abock**, m. pukki, kauris (-iin); — **-blad**, n. mäkikielo, kurjenkukka; — **-hår, -ragg**, n. vuohenvillat, vuohentakku; — **-klöfver**, m. *se* **Vattenklöfver**; — **-pors**, m. suopursu, suokanerva.
Geting, m. ampiainen, vapsahainen.
Gevaldiger, m. kivalteri.
Gevalt, s. indekl.; med allt g., k voimin, vihan väkeen.
Gevär, n. kivääri; ase; stå unde olla aseissa; sträcka g., laskea a i g.; aseihin! — **-sfaktori**, n. kiv tehdas (-taan); — **-skappa**, f. kivi tuppi; — **-smed**, m. kivääriseppä, syseppä; — **-ständare**, m. kivi noja l. -tolppa.
Gifmild, a, antias (-aan), antelijas (-a — **-mildhet**, f. antiaisuus, antel suus.
Gift, n. (*förgift*) myrkky; — **-bland** m. myrkynpanija, myrkyttäjä; **-blandning**, f. myrkynsekoitus, kynpano; — **-blåsa**, f. myrkkyra — **-bägare**, m. myrkkymalja, -pik — **-dryck**, m. myrkkyjuoma; — **-sä** m. myrkkypussi; — **-tand**, m. m kyhammas (-paan), mujuhammas; **-växt**, m. myrkkykasvi.
Gift, a. (*om mån*) nainut, naisekas kaan), vaimollinen; (*om qvinnor*) tu, miehellinen; vara g. med n olla naimisissa jkun kanssa; — **-xen**, a. (*man*) naimaikäinen, nai naimaiässä l. naivan iällä oleva, n tilas (-laan); (*qvinna*) naitava, nai ikäinen, naitio, naitavan iällä l. sä (oleva).
Gifta, v. a. naittaa, antaa miehelle; ta sig, v. r. (*om man*) naida, me naimisiin; (*om qvinna*) tulla naidul huolla, mennä miehelle l. naimisi — **-sjuk**, a. naimakiihkoinen, -hal nen; — **-sjuka**, f. naimakiihko; **-stankar**, m. pl. naimatuumat.
Giftermål, Gifte, n. naiminen, naim kauppa, uaimaliitto; — **-sbalk**, naimiskaari; — **-skontrakt**, n. nain kontrahti, naimasopimus.
Giftig, a. myrkyllinen. myrkkyinen.
Giftighet, f. myrkyllisyys.
Giftoman, m. naittaja, naimaisä; — **-rä** m. naimaosa, naimaoikeus.
Gifva, v. a. ántaa, annella (-telen). neskella; (*i kortspel*) jakaa, antaa; (*kasta, rendera*) antaa, tuottaa; g. mellan (*i byte*), antaa väliä; g. ter, antaa myöten l. perään, myöntä g. vid handen, osottaa, antaa tietä g. stryk, antaa selkään; g. sig. v. antautua, antauta, antaa itsensä; (*sa ta sig*) antaa perään, helpottaa. ta tua; g. sig ut för ngt l. ngn, o jkin l. jku olevinansa; g. sig til freds, olla tyytyväinen, malttaa mi

[illegible]; g—s, v. d. olla, löytyä; de g—s. som ..., niitä on, jotka ...
[illegible]vande, n. antaminen, anto; — a. antava; satoisa, annollinen.
[illegible]vare, m.; — **inna**, f. antaja.
[illegible]ven, a. annettu; (*viss*) tietty.
[illegible]a, v. a. (*sjöt.*) nostaa, jikata, jännittää.
[illegible]ant, m. jättiläinen.
[illegible]antisk, a. jättiläissuuri, mahdottoman l. summattoman suuri l. iso.
[illegible]ltand, f. nirkkahammas (-paan), liikahammas.
[illegible]g, m. jikki, kevykiesit; 2) laivavene.
[illegible]tåg, n. (*skepp*) jikitouvi, nostotouvi.
[illegible]t, m. kihti, luuvalo, luunkolottaja, [illegible]; — **-aktig**, a. kihtimäinen, luuvalomainen, luuvalon kaltainen l. tapainen; — **-bruten**, a. luuvaloinen, kihtinen; — **-knöl**, m. kihtimukula.
[illegible]d, **Gill**, a. laillinen, käypä, kelvollinen.
[illegible]ja, v. a. köydätä (-tään), kosia.
[illegible]are, m. köytääjä, kosija.
[illegible]a, v. a. hyväksyä, hyveksiä, katsoa hyväksi l. kelvolliseksi, kelpuuttaa (jkin), suostua (jhnkin).
[illegible]lande, n. hyväksyminen.
[illegible]le, n. yhtyys, seuruskunta, seuruus; (*handtverkareg.*) ammattikunta, ammattiseura; — **-sbroder**, m. seurusveikko.
[illegible]ler, n. ansa, sadin (-timen); (*fig.*) ansa, paula; — **-pinne**, m. virevarpu, rievävarpu; — **-snöre**, n. rievälanka; — **-stång**, m. ulku, ansan l. satimen ulku.
[illegible]lra, v. a. viritellä, virittää pauloja l. ansoja; (*fig.*) panna l. virittää ansoja l. pauloja, saattaa ansaan.
[illegible]lstuga, f. *se* **Gäldstuga**.
[illegible]tig, a. kelvollinen, pätevä, täyden tekevä, täysivoimainen, otollinen, lailliinen.
[illegible]tighet, f. pätevyys, kelvollisuus, otollisuus.
[illegible]a, f. (*skepp.*) kinunki, jiina.
[illegible]a, v. n. oiasta (-kasen), mennä oikotietä l. suoraa matkaa.
[illegible]ps, m. kipsi; af g., gips-, kipsinen, kipsi-, kipsin; — **-aktig**, a. kipsimäinen, kipsinkaltainen; — **-arbetare**, m. kipsiseppä, -mestari; — **-arbete**, n. kipsiteos, -työ; — **-brott**, n. kipsikaivos, -louhos; — **-tak**, n. kipsikatto l. -laki.
[illegible]psa, v. a. kipsitä (-iän), kipsittää.
[illegible]psig, a. kipsinen, kipsillinen.

Gipsning, f. kipsitys.
Gira, v. n. (*sjöt.*) kiirata, polveilla, mutkailla.
Giraff, m. giraffi, kameelipaartti.
Girig, a. ahnas (-aan), ahne, ahvattu; (*snål*) saita, itara, ahne; — **-buk**, m. saituri, ahnehtija, ahvatta.
Girighet, f. ahneus, saituus, itaruus.
Girigt, adv. ahnaasti, ahneesti.
Girland, m. kukkaköynnös, kukkakiehkura.
Girobank, m. giiropankki, panos- l. nostopankki.
Girs, m. *se* **Gers**.
Gislan, c. indekl. panttivanki, panttimus.
Gissa, v. n. arvata, arvaella.
Gissel, n. o. m. ruoska; (*fig.*) vitsaus, kuritus.
Gissla, v. a. ruoskia, hosua, suomia; (*fig.*) kurittaa, ruoskia.
Gissning, f. arvaus, arvaama, arvaelu; — **-svis**, adv. arvaamalla, arvaten.
Gista, f. vave (-peen), kärväs (-ään).
Gista, v. a.; g. malt, kuivata maltaita.
Gisten, a. ravistunut, hatara.
Gistna, v. n. ravistua, hataroitua, auristua.
Gitarr, m. kitarri, kitara, varsikannel (-telen).
Gitta, v. n. voida, jaksaa, kyetä (-kenen), taitaa, saattaa.
Gittra, f. (*skepp.*) kitra, pesinkanki.
Gjord, f. vyö.
Gjuta, v. a. vuodattaa, kaataa, valaa, valattaa; (*metall*) valaa, valella.
Gjutare, m. valaja, valuri.
Gjutbar, a. valettava, valannainen.
Gjuteri, n. valinpaja, valimo; valaminen, valanta.
Gjutform, m. valinkuosi, valinkaava, valin (-men), valimet (*pl.*); — **-gods**, n. valanne (-teen), valama, valinteos; — **-hus**, n. valinhuone, -paja; — **-sand**, m. valinhieta; — **-slef**, f. valinkauha; — **-stål**, n. valinteräs; — **-söm**, m. valinnaarma, -viiva; — **-ugn**, m. valin-uuni, sulatusuuni.
Gjutning, f. valaus, valanta, valaminen; — **-skonst**, f. valamataito, valamistaito.
Glace, m. jääle, jäätelö, glassi.
Glacéhandske, m. silohansikas (-kkaan).
Glacial, a. jään-aikainen.
Glacier, m. jäätiö, jääkkö, jäätikkö; — **-lavin**, m. jäävyöryke l. -vyöry.
Glacis, m. paltta, linnanpaltta.
Glad, a. iloinen, iloisa, riemuisa, lysti;

Geograf, m. geograafi, maantieteen-oppinut.
Geografi, f. geografia, maantiede (-teen), maanopas (-ppaan).
Geografisk, a. maantieteelli nen,geograafillinen.
Geolog, m. geologi, maanpinnan-tuntija.
Geologi, f. geologia, maanpinnan-oppi.
Geologisk, a. maanpinnallinen, geologillinen.
Geometri, f. geometria, mittaustiede (-teen).
Geometrisk, a. mittaustieteellinen l. -opillinen; g—kt tunnland, mittatynnyrinala.
Geonomi, f. geonomia, maanlajin-tieto.
Geostatik, f. geostatiikka, maantasapainon-oppi.
Gerad, adv. suoraan, oikoiseen.
Geranium, n. (*bot.*) kurjenpolvi (-en), kurennokka, geraani.
Germanism, m. saksalaisuus, germanismi.
Gerna, adv. mielelläni, -si o. s. v., mieluisesti, kernaasti; mycket g., aivan mielelläni o. s. v., hyvin kernaasti; icke g., ei hyvin, ei hevin.
Gerning, f. teko, työ; å l. på bar g., itse teossa, rikostyössä, verekseltä; på färsk g., verekseltänsä, kohdastaan, kohdasteen; — **-sman**, m. tekijä, vikapää, pahantekijä; (*handtverkare*) ammattimies, käsityöläinen; — **-söre**, n. ammattivero, käsityön-vero.
Gers, m. kiiski, rökäs (-kkään).
Gesandt, m. lähettiläinen, lähettiläs (-ään).
Geschworner, m. gesvorneri, valamies.
Gest, m. liikehdys, eleet (*pl.*), koikkaus, otattelu.
Gestalt, m. asumuoto, asu, muoto, varsi (-rren); (*skepnad*) haamu, hahmu; under många g—er, monenmuotoisena, monenlaatuisena, monessa asumuodossa l. muodossa.
Gestalta sig, v. r. muodostua, laatiutua.
Gestikulera, v. a. liikehtiä, elehtiä, otatella, koikehtia.
Gesäll, m. kisälli, sälli; — **-bref**, n. kisällikirja.
Get, f. vuohi (-en), kuttu; — **-abock**, m. pukki, kauris (-iin); — **-blad**, n. mäkikielo, kurjenkukka; — **-hår**, **-ragg**, n. vuohenvillat, vuohentakku; — **-klöfver**, m. *se* **Vattenklöfver**; — **-pors**, m. suopursu, suokanerva.
Geting, m. ampiainen, vapsahainen.
Gevaldiger, m. kivalteri.
Gevalt, s. indekl.; med allt g., voimin, vihan väkeen.
Gevär, n. kivääri; ase; stå un olla aseissa; sträcka g., laske i g.; aseihin! — **-sfaktori**, n. tehdas (-taan); — **-skappa**, f. tuppi; — **-smed**, m. kivääriseppä syseppä; — **-ståndare**, m. noja l. -tolppa.
Gifmild, a, antias (-aan), antelijas — **-mildhet**, f. antiaisuus, an suus.
Gift, n. (*förgift*) myrkky; — **-bla** m. myrkynpanija, myrkyttäjä **-blandning**, f. myrkynsekoitus, kynpano; — **-blåsa**, f. myrkky — **-bägare**, m. myrkkymalja. - — **-dryck**, m. myrkkyjuoma; — m. myrkkypussi; —. **-tand**, m. kyhammas (-paan), mujuhamma **-växt**, m. myrkkykasvi.
Gift, a. (*om män*) nainut, naiseka kaan), vaimollinen; (*om qvinno* tu, miehellinen; vara g. med olla naimisissa jkun kanssa: — **xen**, a. (*man*) naimaikäinen, naimaiässä l. naivan iällä oleva tilas (-laan); (*qvinna*) naitava. ikäinen, naltio, naitavan iällä sä (oleva).
Gifta, v. a. naittaa, antaa miehelle ta sig, v. r. (*om man*) naida. naimisiin; (*om qvinna*) tulla nai huolla, mennä miehelle l. nain — **-sjuk**, a. naimakiihkoinen. nen; — **-sjuka**, f. naimakiihk **-stankar**, m. pl. naimatuumat.
Giftermål, **Gifte**, n. naiminen, kauppa, uaimaliitto; — **-sbal** naimiskaari; — **-skontrakt**, n. kontrahti, naimasopimus.
Giftig, a. myrkyllinen, myrkkyine
Giftighet, f. myrkyllisyys.
Giftoman, m. naittaja, naimaisä; — m. naimaosa, naimaoikeus.
Gifva, v. a. antaa, annella (-telen neskella; (*i kortspel*) jakaa, antaa *kasta*, *rendera*) antaa, tuottaa: mellan (*i byte*), antaa väliä; ter, antaa myöten l. perään, myö g. vid handen, osottaa, antaa t g. stryk, antaa selkään; g. sig antautua, antauta, antaa itsensä; *ta sig*) antaa perään, helpottaa. tua; g. sig ut för ngt l. ngn jkin l. jku olevinansa; g. sig freds, olla tyytyväinen, malttaa

[illegible]: g—s, v. d. olla, löytyä; de [illegible] som ..., niitä on, jotka ...
[illegible]nde, n. antaminen, anto; — a. an[illegible], satoisa, annollinen.
[illegible]re, m.; — **inna**, f. antaja.
[illegible], a. annettu; (*viss*) tietty.
[illegible] v. a. (*sjöt.*) nostaa, jikata, jän[illegible]
[illegible]t, m. jättiläinen.
[illegible]tisk, a. jättiläissuuri, mahdotto[illegible] l. summattoman suuri l. iso.
[illegible]tand, f. nirkkahammas (-paan), lii[illegible]hammas.
[illegible] m. jikki, kevykiesit; 2) laivavene.
[illegible] n. (*skepp*) jikitouvi, nostotouvi.
[illegible] kihti, luuvalo, luunkolottaja, [illegible]; — **-aktig**, a. kihtimäinen, luu[illegible]inen, luuvalon kaltainen l. ta[illegible]; — **-bruten**, a. luuvaloinen, [illegible]en; — **-knöl**, m. kihtimukula.
[illegible] Gill, a. laillinen, käypä, kelvol[illegible]
[illegible] a. köydätä (-tään), kosia.
[illegible] m. köytääjä, kosija.
[illegible] a. hyväksyä, hyveksiä, katsoa [illegible] l. kelvolliseksi, kelpuuttaa [illegible] mostua (jhnkin).
[illegible] n. hyväksyminen.
[illegible] yhtyys, seuruskunta, seuruus; [illegible]*erkareg.*) ammattikunta, ammat[illegible]; — **-sbroder**, m. seurusveikko.
[illegible] ansa, sadin (-timen); (*fig.*) an[illegible]; — **-pinne**, m. virevarpu, [illegible]rpu; — **-snöre**, n. rievälanka; [illegible]**-stång**, m. ulku, ansan l. satimen [illegible]
[illegible] v. a. viritellä, virittää pauloja l. [illegible] (*fig.*) panna l. virittää ansoja [illegible]ja, saattaa ansaan.
[illegible] f. *se* **Gäldstuga**.
[illegible] a. kelvollinen, pätevä, täyden te[illegible] täysivoimainen, otollinen, lail[illegible]
[illegible]et, f. pätevyys, kelvollisuus, otol[illegible]
[illegible] (*skepp.*) kinunki, jiina.
[illegible] n. oiasta (-kasen), mennä oiko[illegible] suoraa matkaa.
[illegible] kipsi; af g., gips-, kipsinen, [illegible] kipsin; — **-aktig**, a. kipsi[illegible], kipsinkaltainen; — **-arbetare**, [illegible]kipsiseppä, -mestari; — **-arbete**, [illegible]kipsiteos, -työ; — **-brott**, n. kipsi[illegible], -louhos; — **-tak**, n. kipsikatto [illegible]
[illegible] v. a. kipsitä (-iän), kipsittää.
[illegible] a. kipsinen, kipsillinen.

Gipsning, f. kipsitys.
Gira, v. n. (*sjöt.*) kiirata, polveilla, mutkailla.
Giraff, m. giraffi, kameelipaartti.
Girig, a. ahnas (-aan), ahne, ahvattu; (*snål*) saita, itara, ahne; — **-buk**, m. saituri, ahnehtija, ahvatta.
Girighet, f. ahneus, saituus, itaruus.
Girigt, adv. ahnaasti, ahneesti.
Girland, m. kukkaköynnös, kukkakiehkura.
Girobank, m. giiropankki, panos- l. nostopankki.
Girs, m. *se* **Gers**.
Gislan, c. indekl. panttivanki, panttimus.
Gissa, v. n. arvata, arvaella.
Gissel, n. o. m. ruoska; (*fig.*) vitsaus, kuritus.
Gissla, v. a. ruoskia, hosua, suomia; (*fig.*) kurittaa, ruoskia.
Gissning, f. arvaus, arvaama, arvaelu; — **-svis**, adv. arvaamalla, arvaten.
Gista, f. vave (-peen), kärväs (-ään).
Gista, v. a.; g. malt, kuivata maltaita.
Gisten, a. ravistunut, hatara.
Gistna, v. n. ravistua, hataroitua, auristua.
Gitarr, m. kitarri, kitara, varsikannel (-telen).
Gitta, v. n. voida, jaksaa, kyetä (-kenen), taitaa, saattaa.
Gittra, f. (*skepp.*) kitra, pesinkanki.
Gjord, f. vyö.
Gjuta, v. a. vuodattaa, kaataa, valaa, valattaa; (*metall*) valaa, valella.
Gjutare, m. valaja, valuri.
Gjutbar, a. valettava, valannainen.
Gjuteri, n. valinpaja, valimo; valaminen, valanta.
Gjutform, m. valinkuosi, valinkaava, valin (-men), valimet (*pl.*); — **-gods**, n. valanne (-teen), valama, valinteos; — **-hus**, n. valinhuone, -paja; — **-sand**, m. valinhieta; — **-slef**, f. valinkauha; — **-stål**, n. valinteräs; — **-söm**, m. valinnaarma, -viiva; — **-ugn**, m. valin-uuni, sulatusuuni.
Gjutning, f. valaus, valanta, valaminen; — **-skonst**, f. valamataito, valamistaito.
Glace, m. jääle, jäätelö, glassi.
Glacéhandske, m. silohansikas (-kkaan).
Glacial, a. jään-aikainen.
Glacier, m. jäätiö, jääkkö, jäätikkö; — **-lavin**, m. jäävyöryke l. -vyöry.
Glacis, m. paltta, linnanpaltta.
Glad, a. iloinen, iloisa, riemuisa, lysti;

vara g., iloita (-tsen), olla iloinen l. iloissansa; **blifva g.**, tulla iloiseksi, ilostua, ilahtua; — **-lynt**, a. ilomielinen, ilokas (-kkaan); — **-lynthet**, f. ilomielisyys, ilomieli (-en).

Glada, f. sääski (-en), ilmahaukka.

Gladiator, m. gladiaatori, miekkallija.

Gladt, adv. iloisesti.

Glaf, Glafven, m. kalpa, peitsi (-en), miekka.

Glafs, Glafsa, *se* **Gläfs, Gläfsa.**

Glam, n. ratto, leikki, suottallu.

Glamma, v. n. suottailla, resuta (-uan), ilakoita, laskea leikkiä.

Glandel, n. (*anat.*) rauhanen; (*bot.*) pisa, pisama.

Glanig, a. myrtynyt, kotkelo, hapahtunut.

Glans, m. kiilto, kille (-teen), loiste, loisto, hohde (-teen), välke (-kkeen); (*fig.*) loiste, loisto, kirkkaus; — **-borste**, m. kiillosharja, kiiltoharja; — **-taft**, n. kiiltosilkki, välkesilkki.

Glansa, v. a. kiillottaa, kiillostaa, kiillyttää, kirkastaa.

Glansk, a. kiillokas (-kkaan), kiiltävä, välkkyvä; — **-is**, m. kaljujää, liukas ja kirkas jää.

Glansning, f. kiillotus, kiillostus.

Glappa, v. n. lapsaa, läpsyttää, olla longollansa.

Glas, n. lasi; af g., lasinen, lasi-, lasin-; ett glas fullt, lasillinen; — **-aktig**, a. lasimainen, lasinmuotoinen; — **-arbetare**, m. lasityön-tekijä, lasinvalaja; — **-arbete**, n. lasiteos, -kalu; — **-art**, f. lasin- l. lasilaji; — **-artad**, a. lasinkaltainen l. -tapainen; — **-berg**, (*för gamla pigor*) kyöpelinvuori; — **-blåsare**, m. lasinpuhaltaja l. -valaja; — **-blåsning**, f. lasinpuhallus; — **-bod**, f. lasipuoti, -kauppa; — **-bruk**, n. lasiruukki, -tehdas (-taan); — **-degel**, m. lasikauha, -sulatin (-ttimen); — **-dörr**, f. lasiovi; — **-fönster**, n. lasiikkuna, lasi; — **-handlare**, m. lasinkauppias; — **-hinna**, f. (*i ögat*) lasikalvo, -kelmu; — **-hytta**, f. lasihytty, -tehdas (-taan); — **-klocka**, f. lasikello, -kupukka; — **-korg**, m. lasikoppa, -vakka; — **-målare**, m. lasinmaalaaja, lasimaalari; — **-målning**, f. lasimaalaus; lasikuva; — **-mästare**, m. lasiseppä, -mestari; — **-perla**, f. lasihelmi; — **-ruta**, f. lasiruutu; — **-skifva**, f. lasilevy; — **-skåp**, n. lasikaappi; — **-skärfva**, f. lasinsiro l. -sironen, lasisirpale; — **-slip** lasintahkooja; — **-slipning**, f. koaminen; — **-smältning**, f. latus; — **-öga**, f. lasisilmä; a. kuutilosilmä, kiilusilmä; — n. pl. lasisilmät, silmälasit, v

Glasera, v. lasertaa, lasierata.

Glasur, f. laserrus, lasieri.

Glatt, a. kalju, sileä, liukas sulja; **gifva ett g. lag**, (pua täydeltä laidalta; **öfve laget** (*fig.*), päästä päähän, tansa.

Glatta, v. a. *se* **Glätta.**

Glatthet, f. kaljuus, sileys.

Gles, a. harva, harsu, hatara; g **kropp**, hatara l. auhto kappa g., harventaa; — **-tänd**, a. h mas l. -hampainen.

Gleshet, f. harvuus, hataruus.

Glesna, v. n. harveta (-nen), h hataroitua, varistua.

Glest, adv. harvassa, harvaan.

Gletscher, pl. jäätiöt, jäätelit, jäävuoret.

Gli, n. alve, mouhi (-en), ispini

Glida, v. n. liukua, lipua, soljutaa, vierrä, sujua.

Glidande, n. liukuminen, vie o. s. v.

Glimma, v. n. kiilua, kiiltää, h meltää, vilata, tuikkaa.

Glimmande, n. kiiluminen, kiilte o. s. v.; — a. kiiluva, kiiltävä

Glimmer, n. kiillos, kimellys, (*stenart*) kiiltokivi, kissankul tilokivi.

Glimt, m. vilahdus, vivahdus.

Glimta, v. n. vilahtaa, vilkkua taa, välähtää.

Glinder, n. tina- l. talvionki (-

Glindra, v. n. kimellellä (-tel kähdellä.

Glitter, n. välkyttimet, kimeltii tokalu; — **-guld**, n. kiilleku san- l. katinkulta; — **-verk**, totavara l. -kalu, kiillottimet.

Glittra, v. n. välkkyä, kiillellä lellä (-telen).

Glo, v. n. mulkoilla, muljottaa. kurkistella.

Glob, m. pallo; maanpallo.

Glop, m. jolppi, jorri, töllö, m **-ord**, n. *se* **Gläpord.**

Gloppa, v. n. lopakoita, sataa lumiräntää l. lunta ja vettä.

[illegible], f. kunnia, kirkkaus; (*kring hel-[illegible]fruden*) sädekehä, säteikkö.
[illegible]rdig, a. suurikunniainen, korkea-[illegible]iainen l. -muistoinen.
[illegible], f. lauselma, puhelma; (*speglosa*) [illegible]ppasana, pilkkapuhe l. -sana.
[illegible], f. selityssana, sananselvike, se-[illegible].
[illegible]rium, n. selityssanasto, sanaluet-[illegible].
[illegible]gd, a. mulkosilmä, herasilmä, vilk-[illegible]: (*hvitögd*) kuutiosilmä.
[illegible], v. a. o. n. hotaista, hotkia, hul-[illegible] ahmasta, ahtaa.
[illegible], m. aukko, reikä; (*för röken*) rep-[illegible] lakeinen.
[illegible], m. hoku, hokupuhe, huhu, juok-[illegible]. kylänpuhe.
[illegible], v. n. hokea, käydä puhe l. [illegible].
[illegible], m. loppi, mölli, lörtti.
[illegible], v. n. hotkaista, hulmia, lohvaa, [illegible]: g—nde ulf, hulmiva hukka, [illegible] susi.
[illegible], a. ahvattu, hulmi, syöläs (-ään), [illegible].
[illegible], f. ahvattuus, hotous, syö-[illegible] hotoisuus.
[illegible], m. gluteeni, kasvilima.
[illegible] — -snäppa, f. vesivikla, jokiryt-[illegible].
[illegible], v. n. kurkistella, tirkistellä, pir-[illegible], inikistella.
[illegible], f. glyseriini, rasvamakiainen, [illegible].
[illegible], f. glyptiikka, kivenveisto-taito.
[illegible], a. kälpeä, kelmeä, naalakka, [illegible], jolkahtanut.
[illegible], n. komppasana, pilkka- l. pis-[illegible] l. -sana.
[illegible], Glädja, v. a. ilahuttaa, ilottaa, [illegible]; g—s, v. d. o. g. sig, v. [illegible] (-tsen), ilota (-oan), riemuita [illegible], olla iloissansa; bli glad, ihas-[illegible] ilahtua, ilostua.
[illegible], Glädjande, a. ilahuttava, ilot-[illegible].
[illegible], f. ilo, riemu; — -betygelse, f. [illegible]; ilakoitsemus; — -dag, m. [illegible], riemupäivä; — -drucken, [illegible], ilopäissänsä oleva, ilosta [illegible]tunut l. juopunut; — -fest, [illegible] riemujuhla; — -full, a. iloisa, [illegible] iloa täynnä; — -lös, -tom, a. [illegible], auvoton, riemuton (-ttoman); — -rik, a. iloisa, ilonrikas, ilosta ri-[illegible]. — -rop, n. ilohuuto; — -rus, n. ilonvimma; i g—et, ihastuksissa, ilonvimmassa; — -språng, n. ilonhyppäys; göra g., hypätä ilosta, ilakoita (-tsen); — -strålande, a. ilosta l. iloa hehkuva l. paistava; — -sång, m. ilolaulu, ilovirsi, -runo; — -tecken, n. ilonmerkki; — -tår, m. ilokyynel; — -yra, f. ilonvimma.

Glädtig, a. ilokas (-kkaan), ilollinen, iloinen.

Glädtighet, f. ilokkuus, iloisuus, ilollisuus.

Gläfs, n. nalkutus, lopsutus, luskutus.

Gläfsa, v. n. nalkuttaa, nalkutella, luskutella, lopsutella.

Glänsa, v. n. kiiltää, välkkyä, paistaa, loistaa, helottaa.

Glänsande, a. loistava, hohtava, loistoisa.

Glänt, m. indekl.; på g., longallansa, raollansa; longallensa, raollensa o. s. v.

Glänta, v. n. (*på dörren*) raottaa l. lonkauttaa l. lengottaa (ovea).

Glätta, v. a. silittää, tehdä sileäksi.

Glöd, m. hiilet (*pl.*), hiilus, hehku, tulehma; (*fig.*) hehku, hohku; brinna till g., hiilistyä, hiilustua, hiiltyä; — -eld, m. hiilos, hiili-, hohkutuli; — -het, a. tulikuuma, tulinen; — -hetta, f. tulikuuma, -kuumuus; — -hög, m. hiilus, hiilikko; — -kaka, hiilikka; — -panna, f. hiili-, tulipannu; — -raka, f. hiilustin (-timen), hiilikoukku l. -hanko; — -skyffel, m. hiilikauha, -lapio.

Glöda, v. n. hehkua, hohkua, hohkaa, palaa.

Glödande, a. hehkuva, hohkava, tulinen, tulikuuma, palava.

Glödga, v. a. tulistaa, kuumentaa, paistaa, hehkottaa; g—s, v. d. tulistua, kuumentua.

Glödgare, Glödgus, m. lökäri, keitetty viina, viinakeitos.

Glömma, v. a. unhottaa, unohtaa; g. sig, v. r. unhottaita, unhottaa itsensä, hairahtua; g—s, v. p. unhottua, unohtua.

Glömsk, a. muistamaton, huonomuistinen, unhottavainen.

Glömska, f. unhotus, unohdus, unhe; råka i g., joutua unhotuksiin l. unhouksiin, unohtua.

Glömskhet, f. muistamattomuus, unhottavaisuus.

Gnabb, n. jukka, jankka, napina, pieni riita, janaus.

Gradering, f. jyvitys, jyvälasku.
Gradual, m. graduaali; välimessu; — **-disputation,** f. graduaali- l. oppiarvoväitös.
Graduera, v. a. antaa tohtorin l. maisterin arvo, graduittaa, arvottaa; (*bekransa*) seppelöitä (-tsen); g—d, a. arvotettu, oppiarvoinen.
Graf, a. suolaton, suolaamaton, tuore, veres.
Graf, f. hauta; på g—ens brädd, haudan partaalla; (*fästningsg. o. d.*) kaivanne (-nteen), kaivanto; — **-and,** f. ristisorsa; — **-hvalf,** n. hautaholvi, -kammio; — **-hög,** — **-kulle,** m. hautakumpu l. -kasa; — **-kor,** n. hautakammio, -kuori; — **-kummel,** n. hautakumpu; — **-skrift,** f. hautakirjoitus; — **-sten,** m. hautakivi; — **-vård,** m. hautapatsas, -risti, -varjo; — **-öl,** n. hautajaiset, peijaiset, maahanpanijaiset.
Grafisk, a. grafillinen, kuviomerkkinen, kuviollinen.
Grafit, m. grafiitti, lyijys- l. sysikivi.
Grafstickel, m. piirrin (-timen), piirtorauta, piirustin.
Grafva, v. a. *se* **Gräfva** o. **Gravera.**
Gram, m. gramma.
Grammatik, f. gramatikka, kielioppi.
Grammatikalisk, a. kieliopillinen, kieliopin, gramatillinen.
Grammatikaliskt, adv. kieliopillisesti.
Grammatiker, m. gramatikus, kieliopintaitaja l. -tekijä.
Gramse, a. indekl. karmea l. karmias, nurja, vihainen; blifva g., karmastua, karmistua, vihastua.
Gran, f. kuusi (-sen); (*ung. g.*) näre; af g., kuusi-, kuusinen; — **-bark,** m. koskus, kuusenkuori; — **-bestånd,** n. kuusisto; — **-lund,** m. kuusikko, näreikkö; — **-ris,** n. kuusenhavut; — **-risa,** v. a. havuttaa, haottaa; — **-skog,** m. kuusisto, kuusikko; — **-sångare,** m. kilttakerttu, kiltta; — **-ört,** m. suokuusio, taskunäre.
Gran, n. (*vigt*) graani, hiukka.
Granadör, m. kranatyöri.
Granat, m. kranaatti; — **-äpple,** n. kranaatti-omena.
Grand, m. grandi.
Grand, n. rahtu, hiukka, kauna; gif mig ett g., anna minulle hiukan verran l. hiukkasen; grandet och bjelken, raiska ja malka.
Granda, v. n. puuttua, olla vajaa.
Granit, m. graniitti, madekivi, h kivi; — **-artad,** a. graniittinta l. -laatuinen l. -lainen; — **-be** graniittivuori l. -kallio.
Grann, a. korea, sievä, kaunis; tarkka; — **-hörd,** a. tarkkakuul — **-synt,** a. tarkkanäköinen; — a. närkäs, närkki, herkkä.
Granne, m. naapuri, läheläinen; g—n n a r, ovat naapuruksia l. rukset; — **-folk,** n. naapurit. rinväki; — **-gård,** m. naapuritalo puri, lähitalo; — **-hustru,** f. rivaimo; — **-rike,** n. rajavalta purivalta l. -valtakunta; — **-sä** naapurisopu, -rauha, naapurilline l. sovinto.
Granneligen, adv. visusti, tarkasti kaan.
Grannlaga, a. (*noggrann*) tarkka, (*samvetsg.*) tunnollinen, tarkka nen; (*nogräknad*) herkkä, närk kään); (*finkänsl.*) herkkätuntoine tavainen, arastava; (*kinkig*) h arka, tukala.
Grannlagenhet, f. tarkkuus, t suus, herkkyys, herkkätuntoisuu tavaisuus, arkuus.
Grannlåt, m. koru, kore, koriste reus; — **-skläder,** m. pl. hemp reusvaatteet.
Grannskap, n. naapuristo, naapu kiseutu, lähitienoo, ympäristö; *nar*) naapurit, naapuruus; i g naapurissa, lähitienoossa. lähi seudussa.
Grannt, adv. koreasti; (*noga*) t
Granska, v. a. tarkastaa, tark (*recensera*) arvostella.
Granskare, m. tarkastaja.
Granskning, f. tarkastus, tarkast **-sutskott,** n. tutkija-, tarkastaj
Grant, *se* **Grannt.**
Grassera, v. n. retkeillä, hävitell raivota (-oan), riehua; (*stoja*) telmätä.
Gratial, n. suoma-eläke, gratiaali
Gratifikation, f. lahjapalkinto. p lahja.
Gratis, adv. ilmaiseksi, ilman. m ta, maksamatta.
Gratist, m. gratisti, ilmanpääsijä. saaja.
Gratulation, f. onnentoivotus. on
Gratulant, m. onnentoivottaja. telija.

...ulera, v. a. toivottaa onnea (jkul-...) onnitella.

...ation, f. velka- l. kiinnerasitus; — **...bevis**, n. velkatodistus, velkarasitus-...odistus.

...vera, v. a. kaivertaa, piirrostaa, piir-...: (*besvära*) rasittaa, painaa.

...vering, f. piirrostus, piirtämys, kai-...: piirtotaito (*konsten*).

...vitation, f. painovoima, vetovoima.

...vitetisk, a. (*allvarsam*) vakainen, ...ava; (*tillgjordt vigtig*) mahtava, ...ava.

...vur, m. piirros, piirroskuva, kuva-...rros.

...vor, m. piirtäjä, piirrostaja, gravööri.

...elin, a. sinikiuhtava, sinenpunerta-... punasinervä.

...ig, a. kreivillinen, kreivin.

...skap, n. kreivikunta; (*värdighet*) ...iviys, kreivin-arvo.

...ve, m. kreivi; i g—ens tid, par-... aikaan, parhaiksi.

...vinna, f. kreivitär (-ttären), krei-...

...k, a. kreikkalainen.

...kinna, f. kreikkalaisnainen l. -vaimo.

...kisk, a. kreikkalainen, Kreikan, kreik-...

...kiska, f. kreikankieli, kreikka.

...n, m. haara, haaranen, haarukka; (*af ...fod*) haara, pudas (-taan); (*på men-...*) haarat; (*fig.*) haara; — **-blad**, ...) haaralehti.

...a, v. a. (*ut benen*) haaroittaa l. ha-... l. panna haarteelle (jalkansa); ...ig, v. r. haarota (-oan), haaroilla, ...ittua; (*fig.*) haaroittua, jakautua.

...adier, m. *se* **Granadör**.

...ig, a. haarainen, haarakas (-kkaan), ...aniekka.

...sle, adv. kahdareisin, haarareisin, ...reisin.

...pe, m. ripa, pidäke (-kkeen), kahva, ...; (*att bära*) kannin (-timen), ...*formig*) sanka.

...pp, n. ottama, ote (-tteen); (*konstgr.*) ...ppu; (*i musik*) ote, näppimä.

...fel, m. krihveli, kirjoitin (-ttimen), ...kynä; — **-tafla**, f. krihvelitaulu, ... l. kirjoitustaulu.

...t, m. holvihauta, hauta, lepokammio; — **-etal**, n. ruumissaarna, hautaus-... l. -saarna; — **-hög**, n. hauta-...

...ijera, v. a. pariloita (-tsen), halsta-..., paistaa parilalla l. halstarilla.

Grill, m. haave, houre, tyhjä luulo l. ajatus; — **-fängare**, m. haavehtija, haaveksija; — **-fängeri**, n. haaveksiminen, tyhjän luuleminen.

Grimas, m. irve, virnutus, niuristus, kasvojen l. suun väänne l. mnrto; göra g—er, irmastella, virnutella, irvehtiä, murtaa l. vääntää suutansa l. nenäänsä l. kasvojansa.

Grimma, f. riimu, päitset (*pl.*); — **-skaft**, n. marhaminta, riimunvarsi.

Grin, n. irvo, irvistys, irvinauru, virnutus; — **-olle**, m. irvihammas, -suu, virnunaama, virnuttelija, irviö; (*om barn*) tirsukka.

Grina, v. n. irvistää, irvistellä, virnutella, vetää suunsa irviin; (*vara uppsprucken*) olla irvissä l. irvellä, irvistää.

Grinare, m. irvistelijä, irvihammas (-paan).

Grind, m. veräjä, hilaportti; — **-stolpe**, m. veräjänpieli (-en) l. -pylväs, hilatolppa.

Grinig, a. irvisuu, irvokas (-kkaan), irvistelevä.

Grip, m. aarni, Wäinön kotka.

Gripa, v. a. tarttua l. käydä jhnkin, ottaa kiinni, kouristaa, kaapata, siepata (-ppaan); g. en sak an, ryhtyä l. ruveta (-pean) l. tarttua asiaan, käydä asiaan käsin; g. efter, tavottaa, koettaa ottaa l. saada; g. omkring sig, levitä (-iän), paisua, saada alaa; g. sinnet, käydä sydämelle, koskea l. ottaa sydämeen l. mieleen.

Gripande, n. kiinni-ottaminen, tarttuminen, kouraiseminen, tavottaminen; — a. (*fig.*) salvakas, sattuväinen, liikuttava, koskettava.

Gris, m. porsas (-aan); (*lockord*) nasku, piisku; — **-kulle**, m. pahnus, pahnue; **-kulting**, m. talle; — **-stinn**, a. tiine (sika).

Grisa v. n. porsia, tehdä porsaita.

Grisett, f. grisetti, helttu, ilotyttö.

Grissel, m. piakko, leipälapio.

Grissla, f. riskilä, risko.

Gro, v. n. itää; g. fast, igen, kasvaa l. mennä umpeen, ummistua; (*fig.*) det gror i honom, kytee hänessä; — **-blad**, n. ratamo, raudanlehti, kourulehti.

Grobar, a. itävä, itäväinen.

Grobian, m. kolho, julku, rötkäle, törkimys.

Groda, f. sammakko, hottinen; — **-dläte**, n. sammakon kurina l. kutkutus;

— **-dmun**, m. (*fam.*) lahnansuu; — **-drom**, m. sammakonkutu l. -mäti l. -kulju; — **-dspott**, n. paranvoi, konnansylki; — **-dunge**, m. rumppi, nölliäinen, sammakonpoika.

Grodd, m. itu, ide (-teen), itunen; — **-korn**, n. (*bot.*) ituhiukka; — **-lök**, m. (*bot.*) itumyhky; — **-tråd**, m. (*bot.*) iduke (-kkeen), itulanka; — **-öga**, n. itusilmikko.

Grof, a. karkea; (*tjock*) paksu, järeä, jykeä; (*ojemn*) karkea, karhea; (*stor*) iso, vankka, jykeä; (*gles*) harva; (*fig.*) raaka, törkeä, suuri; hävytön, ruokoton; g r o f t b r o t t, törkeä l. suuri rikos; — **-bladig**, a. iso-, paksulehtinen; — **-fil**, m. karkea viila; — **-fila**, v. a. karkeisviilata; — **-hugga**, v. a. karkeishakata, telsoa, palhoa, kolhia; — **-huggare**, m. kolhija; (*fig.*) kouho, kolho, julku; — **-hyfla**, v. a. karkeishöylätä, vähän höyläillä; — **-hyllt**, a. karhea-ihoinen; — **-härig**, a. paksukarvuinen, karkeahiuksinen l. -karvainen; — **-korn**, n. suurijyväinen ohra; — **-kornig**, a. järeä, isorakeinen; (*fig.*) törkeä, ruokoton, paksu; — **-lemmad**, a. isojäseninen, runteva, roteva; — **-sand**, m. sora, somero; — **-sikt**, n. harva seula; — **-sikta**, v. a. seuloa harvalla seulalla; — **-slipa**, v. a. tahota (-koan) l. hioa vähän, karkeistahota; — **-smed**, m. rautio, jurasseppä; — **-smide**, n. vasaratakeet, järeät l. karkeat takeet; — **-stöta**, v. a. rouhia, murskata; — **-tarm**, m. paksusuoli; — **-trådig**, a. järeälankainen; (*om lin*) paksukuituinen l. -säikeinen; — **-ullig**, a. karkea- l. järeävillainen; — **-ådrig**, a. (*om träd*) paksusyyneu.

Grofhet, f. karkeus, paksuus, järeys, jykeys; törkeys, raakuus o. s. v.

Grofkek, f. paksuus, jykeys.

Groft, adv. karkeasti, järeästi; törkeästi o. s. v.

Grogg, m. groggi, kylmä toti.

Groll, n. kaihelma, vihankauna, viha; h y s a g., pitää vihaa, kaihoksia.

Grondera, v. n. järnystää, murista.

Groning, f. itäminen, idäntä, itämys; — **-skraft**, f. itämisvoima.

Grop, f. kuoppa; (*liten*) kuoppanen, patero, sylvänne, syvänne.

Gropig, a. kuoppainen, sylvänteinen, kuopikas (-kkaan); (*om blad*) kuopurainen.

Gropighet, f. kuoppaisuus o. s. v.

Gross, m. o. n. krossi, 12 tusinaa so, tukku; h a n d l a i g., pitää t l. kosokauppaa; — **-handel**, m ku-, kosokauppa; — **-handlar** tukku- l. kosokauppias.

Grosses, f. raskaus, raskauden tila tuisuus; v a r a i g., olla kohtuis raskaana.

Grossör, m. tukkukauppias, äveriäs pias.

Grotesk, a. tavaton, kummallinen. noton, ylellinen; — s. m. groteski, makuva.

Grotta, f. luola, kolo, rotko.

Grubbel, n. *se* **Grubblande**.

Grubber, m. grubberi, juuriäes, vi

Grubbla, v. n. mietiskellä, sureksi reilla, murheksia.

Grubblande, n. mietiskeleminen, siminen o. s. v.

Grubbleri, n. mietiskely, sureksin reilus.

Grufarbetare, m. vuorityömies, vuo läinen, vuorikaivos-työläinen; — **bete**, n. vuorityö, kaivostyö; — n. **-brytning**, f. vuorenlouhos, louhos; — **-drift**, m. kaivosvil — **-fogde**, m. kaivos- l. vuori — **-fält**, n. kaivos-ala; — **-r** kaivosvierros, -vieremä; — **-öpp** f. kaivosaukko, kaivoksen suu.

Gruflig, a. hirveä, hirmuinen, k julma.

Gruflighet, f. hirveys, kauheus, hi suus, julmuus.

Gruftigt, adv. kauheasti, hirveästi masti; g. a r g, julman l. hirveä hainen.

Grufsam, a. harmitteleva, tuskal sureksiva, murehtiva.

Grufva, f. vuorikaivos, kaivos, ru

Grufva sig, v. r. (*öfver nyt*) ang (jstkin), harmitella, pahoilla, tuski murhehtia, sureksia, päivitellä

Grumla, v. a. sekoittaa, soata (-k tehdä sekaiseksi, hämmentää; v. d. o. g. s i g, v. r. seota (-k seoittua, hämmentyä, käydä l. sekaiseksi.

Grumlig, a. sekainen, rupainen, s samea, sokainen; (*fig.*) sekainen, s

Grumlighet, f. sekaisuus, sakeus meus.

Grumligt, adv. (*fig.*) sekaisesti, sam

Grummel, n. sako, seko, rupa, ru (*bottensats*) uppa, upa, pohjasako, s

Grums, n. ruuppu, soka, sakka, p

...sig, a. ruuppuinen, sakkainen, po-...nen.

...nd, a. matala, (*långgrund*) laito, laa-...: — n. kari, matalikko, luoto, sa-... -töta, fastna, råka på g., käy-... ajaa, tarttua, joutua karille l. luo-...: — m. (*botten*) pohja, perä, pe-..., perusta, kanta; stå på fast g., ... seisoa l. olla lujalla pohjalla l. ...alla kannalla; (*mark*) ala, alusta, ...ja, perä; fri g., vapaa ala; efri ...-hdollinen ala; på stadens g., ...pungin maalla; (*fig.*) på egen g., ...alla pohjalla l. perällä l. kannalla; ...*dval*) perustus, peruste; af hjer-...e g., sydämen pohjasta, täydestä ...kaikesta sydämestä; i g., perinpoh-... perätti, perinjuurin; i g—en, oi-...ttain, oikeimmittain, todella, tosian-... (*målning*) pohja; (*tekn.*) alusta; ...*nsk.*) perustus; perä, pohja, pe-... de första g—na, alkeet, en-...ät alkeet; (*orsak*) perustus, ...syy, aihe; på denna g. tän-...jag, att ..., tästä syystä l. tä-... perustuen l. nojaten, minä ajat-...ttä...; — **-artikel**, m. juuri-...-uskonkappale; — **-begrepp**, n. ...to l. -käsite, alje (-keen), perus-...re (-rteen), pohjatieto; — **-be-...dsdel**, m. perus-aines; — **-dik-...g**, f. salaojitus, pohjaojitus; — ...g, n. (*fig.*) pääjohto l. -piirre, peri-...; — **-egenskap**, f. pää-, peri-...aisuus, päälaatu; — **-falsk**, a. pe-... perätti väärä; — **-fast**, a. luja-...en, luja, kiinteä; (*sten*) maape-...; — **-fel**, n. pää- l. perivika; ...**fond**, f. pohjavarat, pohjarahasto ...västö, jalkarahat; — **-form**, m. ...muoto, päämuoto; — **-färg**, n. poh-...r, pohjamaali; (*hufvudfärg*) pää-...; — **-fäste**, n. pohjaperustus, ala-...ja, oloperä; — **-ide**, f. pää-, peri-...(-tteen), periajatus; — **-kapital**, ...perustus-pääoma, pohjarahasto; — ...**raft**, f. alku- l. perivoima; — **-lag**, ...perustuslaki; — **-lagsenlig**, a. pe-...slain mukainen, perustuslaillinen; — **-lagstridig**, **-vidrig**, a. perustus-...vastaan (oleva) perustuslain-vas-...; perustuslaista poikkeava; — ...e, f. alus-, pohjaviiva; (*fig.*) pää-...; — **-lägga**, v. a. perustaa, pan-...rustus; — **-läggare**, m. perus-...perustuksenpanija; — **-lära**, f. ...soppi, pääoppi; — **-lärd**, a. perioppinut, periviisas, perinpohjin l. perinjuurin oppinut; — **-lös**, a. perätön, aiheeton, perusteeton; — **-massa**, f. perusjoukko; — **-mening**, f. peritarkoitus, päämieli; — **-mur**, m. alus- l. pohjamuuri, perustus; — **-mura**, v. a. alus- l. pohjamuurata, alustaa kivillä, panna alus- l. pohjamuuri; — **-måla**, v. a. pohjamaalata, maalata pohjavärillä, alustella; — **-ord**, n. perussana; — **-orsak**, m. perisyy, alkusyy; — **-pelare**, m. aluspylväs (-ään), (*fig.*) tukipylväs, kulmakivi (-en); — **-regel**, f. perusohje, pääsääntö l. -ohje; — **-ritning**, f. pohjapiirros l. -piirustus; — **-ränta**, f. maavero, urkovero; — **-sanning**, f. peri- l. päätotuus; — **-sats**, m. (*allm. sanning*) peruste, perusjohde, periajatus; (*regel för handl.*) mielenperuste, perusjohde, peruste; — **-sjö**, m. (*sjöt.*) pohjalaine, pohja-aalto; — **-skott**, (*sjöt.*) pohja-ampuma, tuhoammus; — **-språk**, n. alkukieli, alkuperäinen kieli; — **-stafvelse**, f. (*gram.*) juuritavu, varsitavu; — **-sten**, m. perustuskivi, aluskivi, jalkakivi; — **-tal**, n. perusluku; — **-tanke**, m. peri- l. perustusajatus, pääajatus; — **-teckning**, f. pohjapiirustus, -piirros, peruspiirre (-rteen); — **-text**, m. alkuteksti, alkukirjoitus, alkukirja; — **-ton**, m. perustussävel, pää-ääni; — **-val**, m. perustus, alustus; (*fig.*) perustus, pohja, kulmakivi; — **-vatten**, n. pohjavesi; — **-vilkor**, n. pää- l. perusehto; — **-vändning**, f. (*sjöt.*) pohjakäännös, ankkurikäännös; — **-yta**, f. pohja-ala, pohja-, aluspinta; — **-ämne**, n. alku- l. perus-aine, alkio, alje (-keen).

Grunda, v. a. perustaa, alustaa, pohjata; g. sig, v. r. perustua, perustauta, perustaita; — v. n. g—s, v. d. o. g. sig, v. r. (*blifva grund*) madaltua, mataloitua.

Grundad, a. perusteellinen, perusteinen, perustettu, todenperäinen, totinen, varma.

Grundlig, a. pohjallinen, syvällinen, perinpohjainen l. -juurinen, vankka; (*duktig*) aika, vahva.

Grundlighet, f. perinpohjaisuus, syvällisyys.

Grundligt, adv. perinpohjin, perinjuurin, vankasti, vahvasti, aika lailla.

Grupp, m. parvi (-en), sarja, ryhmä.

Gruppera, v. a. parvittaa, ryhmittää sarjoittaa.

kuinen; — **-randig**, a. viheriäraitainen l. -juovainen; — **-rutig**, a. viheriäruutuinen, vihriäisruutuinen — **-saker**, f. pl. kasvakset, vihantakasvit, vihannekset; — **-siska**, f. keltasirkkunen, viheriävarpunen; — **-skörd**, f. vihantasaalis; vihantana leikkaaminen; — **-skördad**, a. vihantana leikattava l. leikattu, vihantaleikkoinen.

Gröning, m. viheriäsirkku, ruohovarpunen.

Grönska, f. vihannuus, viheriäisyys, vihreys.

Grönska, v. n. viheriöitä (-tsen), vihoittaa, vihannella (-telen).

Gröpa, v. a. rouhia, suurtaa, survoa; (*urgröpa*) kovertaa, onttaa.

Gröpe, n. rouheet (*pl.*), surveet (*pl*), ape (appeen).

Gröppa, f. kuopanne, sylvänne.

Gröpqvarn, f. rouhumylly, suurtomylly; — **-yxa**, f. taskin, vesoin (-men).

Gröt, m. puuro, huttu; — **-myndig**, a. röyhkeä, pöyhkeä.

Grötig, a. (*fig.*) sekainen, sekasotkuinen.

Guano, m. guano, linnunsonta.

Gubbaktig, a. äljämäinen, äijäkäs (-kkään), vanhamainen.

Gubbaktigt, adv. äljämäisesti, äijäkkäästi.

Gubbe, m. ukko, äijä; min g. lilla! ukkoseni!

Gubblik, a. *se* **Gubbaktig**.

Gubevars! int. herran tähden! herran tieten! mike'ei! no vai ei! kaiketikin!

Gud, m. Jumala; gifve G.! suokoon Jumala! G. bevare! Jumala varjelkoon! G. hjelp! auta Jumala! Jumal' avuks'! G. ske lof! Jumalan kiitos! för G—s skull! Jumalan l. Herran tähden! vid G! jumaliste! jumal'auta! G—i behaglig, Jumalalle otollinen; med Guds nåde, Jumalan armosta; Gud vet hvad, Jumala tiesi mitä; min Gud! hyvä Jumala! jumalani! — **-aktig**, a. jumalinen, hurskas (-aan); — **-aktighet**, f. jumalisuus; — **-aktighetsöfning**, f. jumalisuuden harjoitus; — **-aktigt**, adv. jumalisesti; — **-dotter, gudotter**, f. kummitytär (-ttären), ristitytär; — **-fader, gufar**, m. kummi (-isä), risti-isä; — **-lös**, a. jumalaton (-ttoman); — **-löshet**, f. jumalattomuus; — **-löst**, adv. jumalattomasti; — **-moder, gumor**, f. kummi, ristiäiti, äitikummi, naiskummi; — **-sdyrkan**, f. jumalan palveleminen; — **-sfruktan**, f. jumalanpelko **-föraktare**, m. jumalanhylkääjä **-sförgäten**, a. jumalanunhottaja malaton; — **-sförnekare**, m. jum kieltäjä; — **-sförsmädelse**, f. jum pilkka l. häväistys; — **-slån**, n. lanvilja l. -lahja; — **-snådelig**, kyjumalinen, ulkojumalinen. jums näköinen; — **-son, guson**, m. mipoika, ristipoika; — **-stjen** jumalanpalvelus.

Gudabarn, n. jumalanlapsi; — **-b** a. jumalainen; — **-dryck**, m. j tenjuoma; — **-hus**, n. jumalten jumalanhuone; — **-lik**, a. jumal tainen; — **-lära**, f. uskonoppi, luus- l. jumaloppi; — **-magt**, malanvoima; — **-menniska**, f. j ihminen; — **-saga**, f. jumalu — **-svar**, n. jumalan- l. jumalt taus.

Guda sig, v. r. olla olevinaan j nen, hurskitella.

Gudfruktig, a. jumalata pelkäävä. linen, hurskas (-aan).

Gudfruktighet, f. jumalisuus, hur jumalanpelko.

Gudfruktigt, adv. jumalisesti, hurs

Gudinna, f. jumalatar (-ttaren), n mala; (*fig.*) taivahatar.

Gudlig, a. jumalinen.

Gudlighet, f. jumalisuus.

Gudom, m. jumaluus.

Gudomlig, a. jumalallinen, jumalu taivaallinen.

Gudomlighet, f. jumalallisuus; (*gu* maluus, jumala.

Gudomligt, adv. jumalallisesti, t lisesti, jumalan tavalla.

Gudunge, m. *se* **Ejdergås.**

Guerillakrig, n. partio- l. siseisot

Guillochera, v. a. gillosierata. s koristuspiirroksia.

Guillotine, m. gillotiini, mestau kaulapiilu.

Guillotinera, v. a. gillotiinoita konein mestata.

Guirlande, *se* **Girland.**

Guitarre, *se* **Gitarr.**

Gul, a. keltainen; — **-aktig**, a. kella kellertävä, kellervä; — **-blek**, a. k vaalea, ruskeanvaalakka; — **-bl** kulonkarvainen, keltasininen; — **-** a. ruskea, keltaruuni, keltaruske **-färg**, m. kelta, keltaväri; — **-f** v. a. keltapainaa, kellata (-ttaan **-färgad**, a. keltavärinen, kelta

[illegible]karvainen; — **-grå**, a. keltahar-[illegible] keltaisenharmaa; — **-grön**, a. [illegible]viheriäinen, keltaisenviheriä; — [illegible] v. a. keltamaalata, kellata (-l-[illegible] keltaiseksi maalata; — **-måra**, [illegible]matara, ruumiinheinä; — **-näbb**, [illegible] keltanokka; — **-ockra**, f. kelta-[illegible] keltajauho; — **-randig**, a. kel-[illegible]ainen, -juovainen, -rantuinen; — [illegible] a. keltapunainen, ruskea; — [illegible]ktig, a. keltatautinen; — **-sippa**, [illegible]keltavuokko, keltavilukka; — **-sot**, [illegible]keltatauti; — **-sparf**, m. keltavar-[illegible] keltasirkku; — **-trast**, m. ku-[illegible]keittäjä, kultalintu; — **-ärla**, f. kel-[illegible]täräkki, paimenlintu.

[illegible] (i *ägg*) ruskuainen.

[illegible] kulta; af g., guld-, kultainen, [illegible]: 5 mark i g., viisi markkaa [illegible] l. kultaa, viisi kultamarkkaa; — **-anledning**, f. kultajuoni l. -aihe; — **-arbetare**, m. kultaseppä, kullan-[illegible]; — **-arbete**, n. kullansepintö [illegible]kominen; (*det gjorda*) kultateos, [illegible]; — **-bagge**, m. kultakuoriainen, [illegible]tiainen; — **-beslagen**, a. kul-[illegible] kullalla koristettu, kullan-[illegible]; — **-bleck**, n. kultalevy, -pelti; — **-broderad**, a. kullan-ommeltu, kul-[illegible]ttu; — **-bröllop**, n. kultahäät; — **-dragare**, m. kullankehrääjä; — [illegible], m. kultahetule, -hipsu; — [illegible] m. kullankarva, -väri; (*ämne*) [illegible]väri; — **-färgad**, a. kullankar-[illegible]; — **-förande**, a. kultaa tuot-[illegible]antava, kultasuoninen; — **-glans**, [illegible]kiilto, -välke; — **-glitt**, n. kul-[illegible] (-den); — **-gosse**, m. kultanup-[illegible]ilipoika; — **-grufva**, f. kultakai-[illegible]ruuhu; — **-gul**, a. kullankeltai-[illegible] kullankarva; — **-halt**, m. kullan-[illegible] kullanmäärä; — **-haltig**, a. kullan-[illegible]en l. -pitoinen; — **-höna**, f. [illegible]terttu, leppäterttu l. -kerttu; — [illegible]dja, f. kultavitjat l. -ketjut (*pl.*); — **-korn**, n. kultarae (-keen), kulta-[illegible]hiukka; — **-lan**, n. kultakuitu; — **-letare**, m. kullan-etsijä; — **-lik**, [illegible]ullannäköinen, kullahtava; — **-loc-[illegible]**, a. kultatukka, kultakutrinen; — **-lösning**, f. kullanliuvos; — **-makeri**, [illegible]ullanteko, kullanteko-taito; — **-malm**, m. kultamalmi; — **-mark**, [illegible]ultamarkka; — **-mynt**, n. kul-[illegible]; — **-myntfot**, m. kulta-raha-[illegible]; — **-pjes**, m. kultakalu, -kap-[illegible]; — **-ring**, m. kultasormus; — **-sand**, m. kultahieta l. -hiekka; — **-skedning**, f. kullanpuhdistus; — **-slagare**, m. kullantakoja; — **-slageri**, n. kullan-takouspaja; kullantakous; — **-smed**, m. kultaseppä; (*insekt*) kultakuoriainen, kultaseppä; — **-smedsgesäll**, m. kultasepän-kisälli; — **-smidd**, a. kultaan valettu, kullanpeittoinen; — **-stekel**, m. kultavaapsahainen l. -pistiäinen; — **-stickad**, a. kullankudottu l. -neulottu, kullankirjaeltu; — **-stycke**, n. kultaraha, kultakappale; — **-stång**, f. kultakanki; — **-tacka**, f. kultakinko l. -harkko; — **-tråd**, m. kultalanka; — **-ur**, n. kultakello; — **-vaskare**, m. kullanhuuhtoja; — **-vaskning**, f. kullanhuuhdonta; — **-verk**, n. kultapajasto, kultakaivos-laitos; — **-vigt**, f. kullanvaaka: (*tyngd*) kullanpaino; — **-åder**, f. kultasuoni, -juoni; — **-ålder**, m. kulta-aika, kullan aikakausi.

Gulhet, f. keltaisuus, keltakarva.

Gulle. a. indekl. kulta; g. bror, velikulta; g. du, kultaseni.

Guling, m. *se* **Gultrast**.

Gullskålar, f. pl. *se* **Smörblomster**.

Gullvifva, f. kelta-esikkö, orhipää, säynäskukka, keväänlempi.

Gulna, v. n. kellastua, kellahtua, kellertyä.

Gumma, f. akka, ämmä, eukko; min g. lilla! akkaseni, eukkoseni!

Gumma, Gummera, v. a. gummittaa, liimata gummilla.

Gummi, n. gummi, kumipihka; — **-gutta**, f. gummigutta, purkupihka; — **-lack**, n. gummilakka.

Gumor, *se* **Gudmoder**.

Gump, m. pylly, takapuoli (-en), peräpuoli; — **-fena**, f. peräevä.

Gumpa, v. n. pylläköitä (-tsen), heiskuttaa, hetkuttaa, melkuttaa.

Gumrik, m. kummuras (-ohra).

Gumse, m. jäärä, pässi, oinas.

Gunga, f. keinu, kiikku.

Gunga, v. n. keinua, kiikkua, liekkua; (*om en yta*) hetkua, heilua, notkua; (*om gungfly*) hyllyä, notkua, keinua; — v. a. keinuttaa, kiikuttaa, liekuttaa, hetkuttaa, notkuttaa.

Gungbräde, n. keinu-, notkulauta; — **-fly**, n. letto, kuplus, leijas, hyllymaa; — **-stol**, m. keinu-, soututuoli.

Gunst, f. suosio, mielisuosio, lempi (-mmen), armo; stå l. vara i g., olla lemmissä l. mielisuosiossa; af g. och nåde. suosiosta ja armosta; — **-be-**

någen, — **-bevågen**, a. suosiollinen, armias (-aan), lemmellinen.
Gunstig, a. suosiollinen, lempeä, armias (-aan), hyvä.
Gunstigt, adv. suosiollisesti.
Gunstling, m. lemmikki, lemmitty, lemmetyinen.
Gunås, int. Jumal' armahda', Jumala nähköön!
Guppa, v. n. hetkua, hytkyä, hölkkyä, helkkua.
Gurgel, n. riita, kiista.
Gurgelvatten, n. kurluvesi.
Gurgla, v. a. kurlata, kuriuttaa, kulkuttaa, huuhdella suunsa (esm. vedellä).
Gurka, f. gurkku, kurkku.
Guson, m. *se* **Gudson**.
Guttapercha, f. guttaperkka.
Guttural, a. kulkullinen, kulkku-.
Gutår! saas l. saappas l. saakaas tästä!
Guvernant, f. kuvernantti, koti-opettajatar (-ttaren).
Guvernement, n. kuvernementti, lääni; — **-ssekreterare**, m. kuvernisihtieri.
Guvernör, m. kuvernööri, maaherra; (*en ynglings*) johdattaja, kasvattaja.
Gyckel, n. ilveet (*pl.*), ilvehdys, kujeet (*pl.*), pila; — **-makare**, m. pilkkakirves, narrinparta, pilari; — **-spel**, n. silmänkäännös l. -haire, ilve.
Gyckla, v. n. ilvehtiä, ilveillä, kujeilehtaa, narritella, hullutella; g. med ngn, tehdä pilkkaa jkusta, ilvehtiä jkulle l. jkun kanssa.
Gycklare, m. ilvehtijä, kujeilija, narrittelija, hulluttelija.
Gyckleri, n. *se* **Gyckel**.
Gyldene, **Gyllene**, a. kulta-, kultainen.
Gyllen, m. guldeni, hopeariksi; — **-duk**, m. kultavaate (-tteen), kultakangas; — **-åder**, f. perä-, veritauti.
Gylling, m. *se* **Gultrast**.
Gymnasist, m. kymnasisti, kymnaasinoppilas, lukiolainen.
Gymnasium, n. kymnaasi, lukio.
Gymnast, m. voimistelija.
Gymnastik, f. voimistelu, ruumiinharjoitus; — **-lärare**, m. voimistelunopettaja.
Gymnastisk, a, voimistelullinen, voimistelu-; g—a öfningar, voimisteluharjoitukset.
Gynandria, f. (*bot.*) gynandria, emiheteiset.
Gynna, v. a. suosia, puoltaa, auttaa.
Gynnande, n. suosiminen, puoltaminen, auttaminen; — a. auttava, puoltava, suosiva, myötäinen; g. vind, myönnen l. myötätuuli.
Gynnare, m. suosija, auttaja, puo (*skäl*) veitikka, veijari.
Gynnarinna, f. suosijatar, puolt suosija.
Gynsam, a. suosiva, suosivainen; täinen, edullinen, suopusa.
Gynsamhet, f. suosivaisuus; myötä
Gynsamt, adv. suosivasti, suosien, täisesti, sopivaisesti.
Gyttja, f. muta, liete (-tteen), lie
Gyttjebad, n. muta-kylpy l. -saa
-full, **gyttjig**, a. mutainen, liet liejuinen, muta-, lieju-.
Gyttra, (*ihop*) v. a. *se* **Hopgyttr**
Gyttring, f. *se* **Aggregat**.
Gå, v. n. käydä (käyn), kävellä; astua; (*i motsats till komma*) (menen); (*färdas*) kulkea (kuljet oss g., käykäämme, menkäämme tekäämme; g. sin väg, menn hensä l. matkaansa; g. miste om kadottaa jkin, jäädä ilman jot g. att hemta ngt, mennä maan l. hakemaan jkin; g. om (*svänga*), mennä ympäri, pyöriä poa; g. och tigga, käydä mässä; båten går, vene ku menee; maskinen, klockan kone, kello käy l. on käymässä går ett rykte, puhe käy l. li huhu kuuluu; tiden går, aik luu l. menee; han går på a året, käy kuudetta, on kuude saken går väl, illa, asia ki vin l. hyvästi, pahasti; (*leda*) viedä, kulkea, käydä; vägen gå staden, tie menee l. vie l. kä punkiin; (*gälla*) käydä, kulkea vet, hvad han går före, kyl dän mitä miehiä hän on l. m minä hän käy; (*jur.*) g. ed vala, käydä valalla; (*sträcka sig* nä, ulottua; (*rymmas*) mennä tua; gå af (*brista*), mennä katketa (-kean); (*förvinna*) snön gick af berget, lumi meni vuorelta; (*aflossas*) lauvet an), päästä; (*om väg*) lähteä, (-kkean); t. ex. här går väg tästä tie poikkeaa; (*afdöpa*) t. e gick af utan träta, kävi l. riidatta; (*gifva efter*) t. ex. ha ej af så lätt, hän ei mene vähi anna perää vähällä; g. an, käy tuun, sopia, kelvata (-paan), välttä

[illegible] så der an (*med helsan*), käypähän [illegible], välttäähän tuo; g. emellan (*för att medla*) mennä väliin; (*åtgå*) [illegible]; g. ifrån, (*lemna*) luopua l. [illegible] (jstkin), heittää (jkin); (*lossna*) [illegible] (pois); (*afvika*) poiketa (-kkean); [illegible] genom med en sak, saada asi[illegible] aikaan l. perille l. toimeen; gå i [illegible] (*sluta till*), käydä yhteen l. um[illegible]; (*passa ihop*) sopia, soveltua (yh[illegible]); g. in på ngt, suostua l. myön[illegible] l. mennä l. ruveta jhnkin; g. på (*fort*), rientää, joutua; (*ifrigt*) puuhata, [illegible] (jtkin); g. på saken, sanoa [illegible] suoraan l. suorastaan, suoraan [illegible] l. tarttua asiaan; g. under [illegible] mennä l. joutua perikatoon, huk[illegible]; g. upp (*upplösas*) mennä auki, [illegible] (-kenen); gå upp uti ngt, [illegible] tasan l. varsin jhkin, (*försvinna*) [illegible]; g. upp emot (*vara jemn[illegible]*), vetää vertoja (jkulle), olla (jkun) [illegible]; g. ur (*utplånas*), lähteä, [illegible] pois; g. ut (*om växter*) kuolla, [illegible]; g. ut på, tarkoittaa, täh[illegible] (-tään); g. ut med ngt, saada [illegible] l. perille l. päähän asti; g. [illegible] (*medfara*), räävätä, haukkua; [illegible] går åt er, mikä teitä vaivaa, [illegible] teissä on? g. öfver (*kapitulera*), [illegible], (*desertera*) mennä (vihollisen) [illegible], (*upphöra*) loppua, herjetä [illegible], mennä ohitse, helpottaa.

[illegible]nde, n. käyminen, käynti, käyntö, [illegible]meninen, meno, o. s, v.; under [illegible]nde, käydessä.

[illegible]fva, f. lahja, anti, annin (-timen); (*fig.*) [illegible].

[illegible]fvoaftal, n. lahjasopimus, lahjaliitto.

[illegible]fvobref, n. lahjakirja.

[illegible]ng, m. (*gående*) käynti, käyntö, as[illegible]; (*rörelse*) liike (-kkeen), liikku[illegible], kulku; sätta i g., panna käy[illegible] l. liikkeelle; komma i g., ru[illegible] käymään, lähteä l. päästä liikkeel[illegible]; [illegible]akernas g., asiain meno l. kulku, [illegible] meno; lifvets g., elämänjuoksu [illegible]; (*väg*) käytävä, konki, polku; [illegible] (*[illegible]gång*) suoni, juoni; (*i ur*) hakkuri; — -bro, m. — -brygga, f. jalkasil[illegible] porrassilta; — -jern, n. sarana, [illegible]; — -kläder, m. pl. pitovaat[illegible]; — -port, m. käymäportti; — [illegible], n. konkipeli, kinunki, väkihau[illegible]; — -stig, m. polku, jalkatie, ura; — -stol, m. käyntötuoli, reikätuoli; — -verk, n. (*i ur*) käymävärkki l. -laitos, hakkuri; — -väg, m. *se* Gångstig.

Gång, f. kerta, erä, ote (otteen), haava; en g., kerran, kerta; två g—er, kaksi kertaa, kahdesti; flere g—er, monta kertaa, monesti, useat kerrat; denna g—en, tällä kertaa l. erällä l. haavaa l. haavalla; en annan g., toiste, toisella kertaa l. erällä; någon g., joskus, jonkun kerran; hvarje g., joka kerta, jokaisen kerran; g. efter annan, kerran toisensa perään l. perästä, kerta kerralta; i g—en (*sender*), kerrallansa, erästänsä, erältänsä; på en g., yhdellä kertaa l. kerralla, yhtä haavaa, yht'aikaa; en g. för alla, kerrassaan, kerta kaikkiansa; en g. till så lång, toista vertaa pitempi; en g. till så mycket, vielä kerran yhtä paljon, vielä sen verran l. verta; fem g—er så stor, viisi kertaa l. vertaa niin suuri; icke en g. (*ens*), ei edes, ei — -kaan l. -kään; det är ieke billigt, icke en g. (*ens*) lagligt, se ei ole kohtuullista, eikä (edes) laillistakaan; ändtligen en g., jopa kerrankin, jopa viimmeinkin; det är nu en g. så, se nyt kerran l. kerta niin on.

Gångare, m. kävijä, jalkamies; (*häst*) konkari, jalkoja, astuja.

Gångbar, a. (*som kan gås*) käytävä, käydä kelvollinen; (*allmänt gällande*) käypä, kulkeva; (*gängse*) kulku-, kulkeva; g. sjukdom, kulkutauti.

Gångbarhet, f. kulkevaisuus, kulku, käyntö, käyväisyys.

Går; i g. adv. eilen; i g. morgon, eilen aamulla, eilis-aamuna; vårt samtal i g. l. vårt gåriga samtal, eilinen puheemme; — -dag, m. eilinen l. eilispäivä; g—ens, eilinen, eilispäiväinen l. -päivän.

Går, m. kura, rapa; (*var*) visva, märkä; — -gran, f. korpikuusi, kartti- l. lylykuusi, rapakuusi; — -tall, f. räkä-, rapamänty; — -tjuf, m. karjanvaras.

Gåra, v. a. puhdistaa, kasaroita (-tsen).

Gård, m. talo; (*landtg.*) kartano, talo, tila; (*stadsg.*) kartano, talo; (*gårdsplan*) piha, kartano; (*gärde*) aita; (*inhägnad*) tarha, aituus; på g—en, pihalla, kartanolla; g. och grund, koti ja kontu, talot ja tavarat, elo ja elämä; — -farihandel, m. kylänkulku-kauppa; — -farihandlande, m. kylänkulku-kauppias l. -kauppi, tuppi-

saksa; — **-sbo**, m. talolainen; — **-sbruk**, n. *se* **Hemmansbruk**; — **-segare**, m. kartanon- l. talonomistaja; — **-sfogde**, m. kartanonvouti; — **-sfolk**, n. talonväki; — **-shund**, m. talonkoira, pihakoira; — **-skarl**, m. kartanonmies; — **-stjuf**, m. talon-, kotivaras; — **-stomt**, m. talonpaikka, talontontti, kartanonsija l. -asema; — **-svakt**, m. talonvartija l. -vahti.

Gårding, f. (*skepp.*) kordinki.

Gårkock, m. keitonmyyjä; — **-kök**, m. keittokauppa, kauppakeittiö.

Gårkoppar, m. kasarivaski; — **-ugn**, m. puhdistusuuni, kasarrusuuni.

Gårmakeri, n. **Gårning**, f. vaskenpuhdistus l. -kasarrus.

Gås, m. hanhi (-en); — **-bröst**, n. hanhenrinta; — **-fotsharf**, m. hanhenjalka-, lusikka-äes; — **-karl**, m. koirashanhi, ukkohanhi; — **-marsch**, m. perätoukuri; (*lek*) hanhisilla olo, niiamaija; — **-penna**, f. hanhensulka, hanhenkynä; — **-stek**, m. hanhi-, hanhenpaisti; — **-unge**, m. hanhenpoika l. -poikanen; — **-ört**, f. ketohanhikki, hanhenruoho.

Gåta, f. arvoitus, ongelma; (*mörkt tal*) pulma; föreläggal. gissa gåtor, arvoitella; lösa en g., selittää l. arvata arvoitus; han talade i gåtor, hän puhui ongelmoita l. tolkuttomia; hvad ni nu säger, är en g. för mig, minkä nyt puhutte, se on minusta käsittämätön asia l. tolkutonta l. pulmakasta l. siitä en saa tolkkua.

Gåtaktig, — **-lik**, a. pulmallinen, pulmansekainen, ongelmoinen, käsittämätön, tolkuton.

Gäck, m. pilari, koiransilmä, narrinparta; *se* **Gäckeri**.

Gäcka, v. a. häikistellä, pilkata, pitää pilkkana l. narrina; (*svika*) pettää, kavaltaa; g—s, v. d. (*med ngn*) pilkata (jkuta), ilvehtiä l. ilkamoita (-tsen) l. ilkailla (jnkun kanssa), tehdä pilkkaa (jkusta).

Gäckeri, m. pilkkaus, pilkanteko, häikistely; pettämys, kavallus.

Gädda, f. hauki (-en l. -in).

Gädd-drag, n. hauven-uistin (-imen); — **-krok**, m. hauvenkoukku; — **-nät**, n. hauvinverkko; — **-snipa**, f. haukisulikko.

Gäf och gänge, käypä ja kulkeva.

Gäfva, m. fl. *se* **Jäfva**, m. fl.

Gäl, m. kidus (-ksen), ikunen; — **-frans**, m. kidushetule; — **-lös**, a. kiduksetc — **-öppning**, f. kidusreikä, kidaukko.

Gäld, m. velka; — **-bunden**, a. velalainen, velkautunut, velkainen, lassa (oleva); — **-fri**, velaton (-tman), velanvapaa; — **-stuga**, f. kitupa, velkavankila.

Gälda, v. a. maksaa, sovittaa.

Gäldenär, m. velallinen, velanottaja.

Gäll, m. *se* **Bäfvergäll**, **Prestgä Hönsgäll**.

Gäll, a. (*om ljud*) kimeä, kimakka. rkeä, heleä; — **-ljudd**, a. kimeä-äänin kimakka.

Gälla, v. n. kimistä, räikyä.

Gälla, v. n. (*kosta*) maksaa, olla hnassa, käydä hinnasta; (*vara gäbar*) käydä, kulkea; (*hafva laga kra* olla voimassa l. noudatettavana, käyd (*anses*) käydä, pidetään; (*angå*) käy (päälle), koskea (jhnkin), kysyä; rubel gäller fyra mark, yksi ruk käy neljästä markasta; det gäll lifvet, henkeä kysytään, koskee he keen; nu gäller det, nyt on aika asia; om det gäller, jos siksi tul l. käy; der det gäller, missä asia kysymys on; göra gällande, saa l. saattaa voimaan l. käymään; gösig g—nde, saattaa itsensä valta l. voimaan, päästä voimaan l. valtaa

Gälla, v. a. (*snöpa*) kuohita (-tsen salvaa.

Gällare, m. kuohari, salvuri.

Gällboskap, m. kuoho-eläimet, kuohlaat, salvo-eläimet; — **-gumse**, m. svopässi, oinas.

Gälling, m. kuoho, salvio, kuohilas.

Gält, adv. kimeästi, kimakasti, räikeäs

Gänga, f. kierre (-rteen).

Gänga, v. a. kierteittää, tehdä kierteit

Gänglig, a. roipakka, hoilakka, solev kalskera, hoippuva.

Gängligt, adv. roipakasti, o. s. v.: g, käydä hoikkaroida l. hoipparoida toikkaroida.

Gängse, a. indekl. kulkeva, käypä. tvallinen, yleinen.

Gärd, m. (*kameral.*) makso, vero: (*hvis*) osotus, merkki, työ.

Gärda, v. a. aidata (-taan), panna ait l. aitaan.

Gärde, m. aituus, lohko, palsta; ait — **-sgård**, m. aita, aitaus; binda gvitsastaa, aidastaa; — **-sgårdsstör**, aidanseiväs (-pään).

Gårdsel, Gårdsle, n. aidas (-ksen).
Gårdsmyg, m. peukalolintu, peukaloinen.
Gäss, *se* **Jäss**.
Gäspa, v. n. haukotella; jag har lust att g., minua haukottaa l. haukottaa.
Gäspning, f. haukotus, haukko.
Gäst, m. sing. *se* **Jäst**.
Gäst, m. vieras (-aan); — **-abud**, n. pidot, vieraspidot, kesti l. kestit; — **-fri**, a. vieraanvarainen, vieraanpitoinen; — **-frihet**, f. vieraanvaraisuus; — **-gifvare**, m. kestikievari, majari; — **-gifveri**, n. kestikievaritalo, kyytil. postitalo; — **-kammare**, m., **-rum**, n. vierashuone l. -huone; — **-roll**, m. vierasrolli l. -näyttö; gifva gästroller, näytellä vieraana; — **-vän**, m. majakas, majalainen, vuorovieras, lempivieras; — **-vänlig**, a. vierasvaraisen, majakas, lempivarainen; — **-vänlighet**, f. vierasvaraisuus, lempivaraisuus; — **-vänskap**, f. kestiystävyys, vuorovieraisuus, majalaisuus.
Gästa, v. n. o. a. (*ngn l. hos ngn*) olla vieraana l. vieraisilla, vierailla (jkun luona).
Gästning, f. vierailus, majailus, vieraana olo; vieraanpito, kestaus; olaga g., laiton majoitus l. majanpito.
Göda, v. a. (*kreatur*) syöttää, lihoittaa; (*kalf*) juottaa; (*jord*) lannoittaa, väetää, lihoittaa; g. sig, v. r. lihoittaa itsensä, lihoittaita, syödä itsensä lihavaksi.
Gödboskap, m. syöttiläät, syöttöraavaat, syöttökarja; — **-galt**, m. syöttö- l. syöttiläs-karju; — **-kalf**, m. juottovasikka; — **-stia**, f. syötinlääkä l. -laitti.
Gödning, f. syöttö, lihoitus; (*jordens*) lannoitus, lanta, väetys, lihoitus; — **-ämne**, n. lannoitusaine, lanta-aine.
Gödsel, m. lanta, tade (-teen), sonta; — **-blandning**, f. lantaseos; — **-brunn**, m. lantakaivo; — **-hållare**, m. lanta-, sontasäiliö; — **-hög**, m. sontatunkio l. -läjä, tade- l. lantaläjä; — **-produktion**, f. lannantuotanto; — **-stad**, f. lantasäiliö, -kuja, sonnikko; — **-vatten**, n. sontavesi.
Gödsla, v. a. lannoittaa, sonnittaa, tadettaa.
Göjemånad, m. Helmikuu.
Gök, m. käki (käen), käkönen; (*fig.*) konna, ruoja; — **-blomster**, n. käen-, pääskynkukka; — **-tyta**, f. käenpiika.
Göl, m. syväri, syvänne (-nteen); (*pöl*) lätäkkö, allikko, kulju.
Gömlek, m. piiloiset (*pl.*), kuuruiset (*pl.*); — **-ställe** (*gömsle*), n. piilo- l. kätköpaikka, piilo, soppi (-en).
Gömma, v. a. piilottaa, kätkeä; (*förvara*) kätkeä, talleta (-ltean); g. tjufvar, kätkeä l. suojella varkaita; g. sig, v. r. kätkeä itsensä, kätkeitä, piileskellä, lymytä (-yän), mennä piiloon; (*vara gömd*) piillä, piileillä.
Gömma, f., **Gömme**, n. piilopaikka, piilo, kätkö, kätköpaikka, lymypaikka, lymy.
Göpen, m. (*en hands*) koura, pivo; (*två händers*) kahmalo; en g. full, kourallinen, pivollinen; kahmalollinen; i göpnar, göpentals, kourallisittain, kahmaloittain.
Göra, v. a. o. n. tehdä (teen); (*smått*) teennellä (-ntelen), teeskellä; g. o. låta, tehdä ja toimia, tehdä ja jättää l. olla tekemättä; g. ngn till viljes, tehdä jkun mielen mukaan l. mieliksi; det gör mig ondt, minun on paha, minua pahoittaa; det gör mig lika mycket, se on minulle yksi kaikki l. yhtä kaikki l. yhden tekevä; må g., olkoon menneeksi, menköön sitte, olkoon, menköön; hvad gör det? mitä se tekee? mitä siitä? hvad är att g., mitä tehdä? mitäs tekee l. taitaa? det låter icke g. sig, sitä ei käy tekeminen l. voi l. sovi tehdä, se ei käy laatuun; jag har mycket att g., minulla on paljo tekemistä l. tehtävää; jag har ingenting att g. med honom, minulla ei ole mitään tekemistä hänen kanssansa; han är svår att g. med, hänen kanssansa on vaikea mitään tehdä l. toimeen saada; g. af (*någonting af ngt l. ngn*), tehdä jstkin jkin; g. till, tehdä ksikin; g. sig en ära af ngt, pitää jkin kunnianansa; g. af med, menettää, hukata, hävittää; g. upp (*en sak, affär*) sopia jstkin; g. sig till, olla olevinansa, teeskennellä, tekeytyä; gjordt som gjordt, tehty kuin tehty; sagdt och gjordt, tuumasta toimeen.
Göra, n. indekl. työ; vara utan g., olla työttä l. työttömänä.
Görande, n. tekeminen, o. s. v.; g. och låtande, työt ja toimet, tekemiset ja jättämiset.
Görare, m. tekijä.

saksa; — **-sbo**, m. talolainen; — **-sbruk**, n. *se* **Hemmansbruk**; — **-segare**, m. kartanon- l. talonomistaja; — **-sfogde**, m. kartanonvouti; — **-sfolk**, n. talonväki; — **-shund**, m. talonkoira, pihakoira; — **-skarl**, m. kartanonmies; — **-stjuf**, m. talon-, kotivaras; — **-stomt**, m. talonpaikka, talontontti, kartanonsija l. -asema; — **-svakt**, m. talonvartija l. -vahti.

Gårding, f. (*skepp.*) kordinki.

Gårkock, m. keitonmyyjä; — **-kök**, m. keittokauppa, kauppakeittiö.

Gårkoppar, m. kasarivaski; — **-ugn**, m. puhdistusuuni, kasarrusuuni.

Gårmakeri, n. **Gårning**, f. vaskenpuhdistus l. -kasarrus.

Gås, m. hanhi (-en); — **-bröst**, n. hanhenrinta; — **-fotsharf**, m. hanhenjalka-, lusikka-äes; — **-karl**, m. koirashanhi, ukkohanhi; — **-marsch**, m. perätoukuri; (*lek*) hanhisilla olo, niiamaija; — **-penna**, f. hanhensulka, hanhenkynä; — **-stek**, m. hanhi-, hanhenpaisti; — **-unge**, m. hanhenpoika l. -poikanen; — **-ört**, f. ketohanhikki, hanhenruoho.

Gåta, f. arvoitus, ongelma; (*mörkt tal*) pulma; föreläggal. gissa gåtor, arvoitella; lösa en g., selittää l. arvata arvoitus; han talade i gåtor, hän puhui ongelmoita l. tolkuttomia; hvad ni nu säger, är en g. för mig, minkä nyt puhutte, se on minusta käsittämätön asia l. tolkutonta l. pulmakasta l. siitä en saa tolkkua.

Gåtaktig, — **-lik**, a. pulmallinen, pulmansekainen, ongelmoinen, käsittämätön, tolkuton.

Gäck, m. pilari, koiransilmä, narrinparta; *se* **Gäckeri**.

Gäcka, v. a. häikistellä, pilkata, pitää pilkkana l. narrina; (*svika*) pettää, kavaltaa; g—s, v. d. (*med ngn*) pilkata (jkuta), ilvehtiä l. ilkamoita (-tsen) l. ilkailla (jnkun kanssa), tehdä pilkkaa (jkusta).

Gäckeri, m. pilkkaus, pilkanteko, häikistely; pettämys, kavallus.

Gädda, f. hauki (-en l. -in).

Gädd-drag, n. hauven-uistin (-imen); — **-krok**, m. hauvenkoukku; — **-nate**, m. hauvinvita; — **-nät**, n. hauvinverkko; — **-snipa**, f. haukisulikko.

Gäf och gänge, käypä ja kulkeva.

Gäfva, m. fl. *se* **Jäfva**, m. fl.

Gäl, m. kidus (-ksen), ikunen; — **-frans**, m. kidushetule; — **-lös**, a. kiduks — **-öppning**, f. kidusreikä. aukko.

Gäld, m. velka; — **-bunden**, a. alainen, velkautunut, velkainen lassa (oleva); — **-fri**, velaton man), velanvapaa; — **-stuga**, f. tupa, velkavankila.

Gälda, v. a. maksaa, sovittaa.

Gäldenär, m. velallinen, velanotta

Gäll, m. *se* **Bäfvergäll**, **Prest Hönsgäll**.

Gäll, a. (*om ljud*) kimeä, kimakka keä, heleä; — **-ljudd**, a. kimeä-ään kimakka.

Gälla, v. n. kimistä, räikyä.

Gälla, v. n. (*kosta*) maksaa, olla nassa, käydä hinnasta; (*vara bar*) käydä, kulkea; (*hafva laga* olla voimassa l. noudatettavana. (*anses*) käydä, pidetään; (*anga*) (päälle), koskea (jhnkin), kysyi rubel gäller fyra mark, yksi käy neljästä markasta; det g lifvet, henkeä kysytään, koskee keen; nu gäller det, nyt on a asia; om det gäller, jos siksi l. käy; der det gäller, missä a kysymys on; göra gällande. l. saattaa voimaan l. käymään; sig g—nde, saattaa itsensä v l. voimaan, päästä voimaan l. val

Gälla, v. a. (*skölpa*) kuohita salvaa.

Gällare, m. kuohari, salvuri.

Gällboskap, m. kuoho-eläimet. laat, salvo-eläimet; — **-gumse**, m vopässi, oinas.

Gälling, m. kuoho, salvio, kuohila

Gält, adv. kimeästi, kimakasti, räik

Gänga, f. kierre (-rteen).

Gänga, v. a. kierteittää, tehdä kier

Gänglig, a. roipakka, hoilakka. kaiskera, hoippuva.

Gängligt, adv. roipakasti, o. s. v. g, käydä hoikkaroida l. hoipparoi toikkaroida.

Gängse, a. indekl. kulkeva, käypä vallinen, yleinen.

Gärd, m. (*kameral.*) makso, vero *vis*) osotus, merkki, työ.

Gärda, v. a. aidata (-taan), panna l. aitaan.

Gärde, m. aituus, lohko, palsta: — **-sgård**, m. aita, aitaus; bind vitsastaa, aidastaa; — **-sgårdsstör** aidanseiväs (-pään).

se **Förhafva**; h. **bort**, viedä l. saattaa pois; **vilja h.**, tahtoa; **der h. vi det!** siinä se nyt on! siinä on nyt! **jag har att** (*måste*) **skrifva**, minun on kirjoittaminen; **han har att** (*kan*) **välja**, hänen käy valitseminen l. valita, hän saattaa valita; **jag har mig bekant**, minun on tiedossani, minulla on tieto; **hjelpverbet** *hafva* **iterges med** *olla och nominativ*; **jag har skrifvit**, olen kirjoittanut.

Häfvande, a. kohtuinen, kohdullinen, raskas (-aan); **gå h.**, olla raskaana, kantaa kohtua; **h. tillstånd**, raskaus, raskaana olo, kohtuisuus.

Hage, m. haka, aituus.

Hagel, n. rae (-keen); (*af bly*) hauli; (*fig.*) rae; — **-by**, m. raepuuska; — **-buss**, f. haulipyssy; — **-skur**, m. raesade (-teen), jäänsade; — **-svärm**, m. hauliropasuus, -joukko.

Hagla, v. n. sataa rakeita, rakeilla; (*fig.*) tulla ikäänkuin rakeita, sataa.

Hagmark, n. syöttö- l. hakamaa.

Hagtorn, m. orapihlaja.

Haj, m. haji, hajikala.

Haj, m. tanhua, kuja.

Haj, a. (*indecl.*); **blifva h.**, säikähtää, hämmästyä, säpsähtää.

Hak, n. lovi (-en), haka.

Haka, f. leuka (-van).

Haka, v. a.; **h. af**, avata l. päästää irtaasta; **h. fast l. på**, ha'ata l. koukata kiinni, panna kiinni ha'alla; **h. sig fast**, käydä l. koukata kiinni, takertua (jhnkin).

Hakband, n. leukanauha l. -hihna; — **-bindel**, m. leukaside (-teen) l. -pinteli l. -nauha; — **-lapp**, m. leukalappu l. -tilka.

Hake, m. haka, hakanen, koukku; (*i dörr*) säppi, haka.

Hal, a. liukas (-kkaan), (*slipprig*) nilpsu, nuljakka; (*fig.*) maire, liivistelevä, liukas; **h. tunga**, liukas l. viekas kieli.

Hala, v. a. hilata, lappaa, vetää; **h. an**, kiristää, vetää; **h. ut på tiden**, hitata aikaa, aikailla, viivytellä.

Half, a. puoli (-en), puolinainen; **en h. tum**, puoli tuumaa; **halft år gammal**, puolivuotinen, puolen vuoden vanha; **h—va vägen**, puoli tietä; **vara på h—va vägen**, olla puolitiessä; **h. annan o. s. v.**, puoli toista o. s. v.; **en h. gång till så mycket**, puolta vertaa enemmän; — **-bad**, n. puolikylpy l. -amme; — **-blind**, a. puolisokea; — **-broder**, m. velipuoli; — **-bruten**, a. puoleksi poikki l. poikkinainen l. taittunut; — **-bränd**, a. puolipalanut, puoliksi palanut l. poltettu; — **-cirkel**, m. puoli-ympyrä l. -pyörö; — **-dager**, a. hämärä, puoliselkeä l. -selvä l. -valkea; — **-dragen**, a.; **ej en h. ande**, ei hengen hievahdustakaan, ei hiiskaustakaan; — **-druckен**, a. puoleksi l. puoliin juotu; (*om person*) puolihumalassa l. -juovuksissa (oleva); — **-dunkel**, a. puoliselvä, hämärä, hämäräinen; — **-däck**, n. peräkansi l. -täkki; — **-död**, a. puolikuollut, puolikuolijaana (oleva); — **-dörr**, f. puoli-ovi, ovenpuolisko l. -puolikas (-kkaan); — **-full**, a. puolitäysi, puolillansa l. puolissa (oleva); — **-färdig**, a. puolitekoinen, puolinainen, keskentekoinen; — **-galen**, a. puolihullu; — **-gjord**, a. *se* **Halffärdig**; — **-gud**, m. puolijumala; — **-gången**, a. (*om qvinna*) puolikuntainen, puoli-aikainen; (*om foster*) puolikuntainen l. -aikainen, keskoinen; — **-herre**, m. puoliherra, nakuherra; — **-klar**, a. puoliselkeä l. -pilvinen; — **-klot**, n. puolipallo, pallonpuolisko; — **-klädd**, a. puoleksi vaatetettu, puolivaatteissansa; — **-kläde**, n. puoliverka; — **-lärd**, a. keskenoppinen, puoli-oppinut l. -oppinen; — **-mansbot**, m. puoli hengensakko; — **-mogen**, a. puolikypsi l. -kypsynyt, puolituleentunut; — **-måne**, m. puolikuu, kuunpuolisko l. -puolikas; — **-naken**, a puoli-alaston, puoli-alasti (oleva); — **-officiel**, a. puolivirallinen; — **-part**, m. puolet (*pl.*), puoli, puolikas; — **-qväden**, a.; **h. visa**, puoli sanaa, puolinainen puhe; — **-ren**, a. puolipuhdas (-taan); — **-siden**, n. puolisilkki; — **-sliten**, a. puolipitoinen, -kulunut; — **-spann**, m. nelikko, puolipanni; — **-spänning**, f. puolivede l. -vire; — **-stop**, n. puolituoppi, puoli tuoppia; — **-stöfvel**, m. puolisaapas (-ppaan); — **-sula**, f. puoliantura, -pohja; — **-sula**, v. a. puolipohjata, -anturoita (-tsen); — **-syskon**, c. pl. puolisisarukset, sisaruspuolet; — **-syster**, f. sisarpuoli; — **-tunna**, f. puolikko, puoli tynnyriä; — **-täckt**, a. puolikatteinen, puoleksi peitetty l. katettu; — **-upphöjd**, a.; **h—dt arbete**, puolikorkea teko; —

-**vuxen**, a. puolikasvuinen, keskenkasvamaton; — -**vägs**, adv. puolitiessä, puolitiehen, puolivälissä, puolivälliin; — -**ylle**, a. puolivillainen; — -**år**, n. vuosipuolisko, puolivuosi; — -**årig**, a. puolivuotinen, -vuotias (-aan); — -**ö**, f. saarenne (-nteen), saarento, niemimaa.

Halfhet, f. puolinaisuus, puoleus.

Halft, adv. puoleksi, puoliksi, puoli, puolen.

Halfva, f. puolisko, puoli, puolikas (-kkaan).

Halfvera, v. a. puolittaa, puolikoita (-tsen), jakaa l. panna kahtia.

Halfvering, f. puolitus, kahtia-jako.

Halhet, f. liukkaus.

Halka, f. liukas (-kkaan), kulju, kaljama, iljanko.

Halka, v. n. liukahtaa, luiskahtaa; (*fig.*) h. förbi, suljahtaa l. liipata sivutse l. ohitse.

Halkning, f. liukahtus, luiskahdus.

Halla, v. a. hallata, leimata.

Hallmästare, m. hallimestari, tehdasmestari; — -**ordning**, f. halli-asetus, tehdas-asetus; — -**rätt**, m. halli-oikeus; — -**stämpel**, m. hallimerkki, -leima.

Hallon, n. vattu, maarain (-men), vaarama; — -**buske**, m. maarain- l. vattupensas.

Halm, m. olki (oljen); (*kollektivt*) oljet; af h., halm-, olkinen, olki-; — **hatt**, m. olkihattu; — -**kärfve**, m. olkikupo, -lyhde (-teen); — -**stack**, m. olkiauma, -keko; — -**strå**, n. olki, oljenkorsi; — -**tak**, n. olkikatto.

Halma, v. a. oljittaa.

Halning, f. hilaus, lappaus; (*tidens*) aikaileminen, viivytys.

Hals, m. kaula; (*strupe*) kulkku, kurkku; falla ngn om h—en, kavuta l. langeta jkun kaulaan; flyga en i halsen, karata (-kaan) kurkkuun; skrika med fall h., huutaa kohti l. täyttä kulkkuansa; lägga duk på h—en, panna huivi kaulaan l. kaulalle; h. öfver hufvud, päätähavin, nurinniskoin, ylen niskojansa; ligga en på h—en, olla jkun niskoilla; — -**band**, n. kaulanauha, -vyö; (*på hundar o. a.*) kaulapanta, -vyö; — -**ben**, n. kulkunluu, kurkunsolmu; — -**brytande**, a. nurinniskainen, ylenniskainen; — -**bränna**, f. närä, kulkunpoltto; jag har h., minua närästää; — -**duk**, m. kaulahuivi, **kaulali**-vaate; — -**grop**, m. **kaulakuop**-**hugga**, v. a. mestata, lyödä kata kaula poikki; — -**huggni** mestaus, kaulanleikkaus; — -**je** kaularaudat (*pl.*); stå i h., sei olla raudat kaulassa l. **kaularaud** — -**ked**, -**kedja**, f. kaulavitjat, jut; — -**kläde**, n. kaulavaate (-t — -**knöl**, m. kurkunsolmu, kaul pu; — -**kota**, f. kulkunsolmu, rusikka l. -nikama; — -**krage**, m latin (-men), kaulustin; — -**kört** kaularauhanen, -risa; — -**rem**, f lahihna; — -**sjuka**, f. **kulkku** (*hos hästar*) porkka, nori; — -**sm** n. kaulakoristus l. -koriste; — -**rig**, f. uppiniskainen, **niskoitt** niskuri, kovakorvainen; — -**sta** **het**, f. uppiniskaisuus, taipumatto — -**täppa**, f. kuristustauti; — m. hamutsa, mallo; — -**växt**, m. lakuppu, -liika; — -**åder**, m. suoni.

Hals, m. (*skepp.*) halssi.

Halsa, v. a. halata, halailla, kau syleillä.

Halster, n. halstari, parila, **tulikor**

Halstra, v. a. halstaroita, **paistaa** tarilla, pariloita.

Halt, m. (*i metall*) metalli-pito. jous, pitoisuus, sekaisuus, **arvo**.

Halt, m. seisahdus, seisatus; (*få beta hästar*) purto, puhallus; gör seisattaa, seisahtaa, seisahtua, p tyä; — -**punkt**, m. seisauspaikk sähtö, seisakki, pysäkki.

Halt! int. seiso! seis!

Halt, a. ontuva, nilkku, liikkaava.

Halta, v. n. ontua, liikata, **nilku** linkuttaa; h. på ena foten, toista jalkaansa.

Haltande, n. ontuminen, **liikkaami** — a. ontuva, liikkaava, o. s. v.

Haltlös, a. arvoton, mitätön, **turha**. han- l. tyhjänarvoinen.

Ham; i h. och häl, kintuilla, k reisseä, kantapäillä.

Hamla, v. a. oksia.

Hamling, f. oksiminen.

Hammare, m. vasara.

Hammarskatt, m. vasaravero; — -**s** n. vasaranlyömä, -kalke; — -**smed** rautio; ruukinseppä; — -**smidja**, -**verk**, n. vasarapaja, ruukkipa -pajasto.

Hammel, m. salvettu pässi, salvopä

... m. satama, hamina; (*båtplats*) ...mma: ligger i hamn, haminoit... inlöpa i h., ajaa l. mennä sa... (*fig.*) valkama; — **-bro**, **-bryg-** ...satamasilta, laivalaituri; — **-buse**, ...satamasakka, meripurlakka; — **-kon-** ... satamakonttoori; — **-mästare**, ...haminamestari; — **-ordning**, f. sa... l. hamina-asetus; — **-penning** m. pl. satama- l. haminaraha; — ...m. satama-oikeus; — **-styrelse**, ...sama- l. haminahallitus; — **-tid**, ...vaman aikavesi, hamina-aika.

... (*stepsod*) haamu, hahmu; (*vål-...*) sarve. kummitus; i hamn och ...kantapäillä, kintereissä, kintuilla.

... v. n. tulla l. päästä l. mennä ...man. haminoitua; (*fig.*) joutua ...löytää valkamansa.

... f. hamppu, liina; (*hanvärt*) ... l. kitkohamppu, koirashamppu; ...) siemenhamppu; af h., hamp-, ...inen, hamppu-; — **-bråka**, f. ...loukku; — **-frö**, n. hampun- ... — **-garn**, n. hamppulanka, ...; — **-land**, n. hamppumaa; ...ing, f. hampunviljelys; — **-olja**, ...umöljy; — **-väf**, m. hamppu- ...(-kaan), kosto, piikko.

... sig, v. r. sommistua, soveltua.

... v. a. vasaroita (-tsen), takoa, ...kalkuttaa.

... v. n. hötöstää, hölmäillä.

..., m. hamsteri.

... pers. hän; se.

... c. koirasmehiläinen; — **-blom-** ... hede-, koiraskukka.

... käsi (-den); flata h—n, kämm... -nen); inre sidan af flata ...n. hämmenpää, -pöytä; yttre ...n l. ulkopuoli l. ulkopuolinen h—en, käden sel... (*nytnäfve*) nyrkki; (*näfve*) koura; ... bred, kämmenen levyinen; en ...l. kourallinen; med värjan i ...n. miekka kädessä; h. på det ...aken, tuohon käteen, kättä ...på h. i h., käydä käsikkäin l. ...kädessä; bära händer på ngn, ...tarttua l. ruveta käsin l. kou... kuhun; lägga h. vid ett ar... käydä käsin jhnkin työhön, ot... jtkin työ käsille; ha sin h. med ...elet, olla yhdessä neuvossa l. ...ssa l. yhtä neuvoa l. yksissä neu... räka i goda händer, joutua ...käteen; råka l. falla i ngns ...der (*våld*), joutua jkun käsiin; hafva h. om ngt, *se* **Handhafva**; taga h. om l. ojm h., *se* **Öfvertaga**; få om h., saada haltuunsa l. huostaansa; h. efter h. l. efter h., vähitellen; hålla h. öfver ngt, pitää jkin silmällä l. vaarilla; från h. till h., från den ena h—en till den andra, kädestä käteen, toisesta kädestä toiseen, käsi kädeltä; från h. i mun, kädestä kärsään; detta gifver vid h—en, tästä näkyy l. nähdään l. käy ilmi, tämä ilmoittaa; för handen, käsillä, tulossa; med händer och tänder, kynsin hampain; på fri h., käsimäärältä, -varalta; vara på egen h., olla omassa vallassansa, omin päinsä; på två, tre man h., kahden, kolmen kesken; kahden, kolmisin; kahteen, kolmeen miehen; kahdessa, kolmessa miehessä; bära på händerna, kantaa käsillänsä; komma till h—a, tulla l. saapua käteen, tulla (jkulle); till h—s, käsillä, käsille; (*om person*) saapuvilla, saapuville, läsnä; — **-arbete**, n. käsityö; — **-atlas**, m. käsikartasto; — **-bibliothek**, n. koti-, käsikirjasto; — **-bok**, f. käsikirja; — **-bojor**, f. pl. käsi- l. ranneraudat; — **-borr**, m. näveri, käsikaira; — **-bref**, n. käsikirje; — **-duk**, m. pyyhe (-hkeen), pyyheliina, käsiliina; — **-fallen**, a. neuvoton, saamaton, kykenemätön, töpertynyt, käsitön; — **-fast**, a. navakka, tanakka, lujakourainen; — **-fat**, n. käsi-, pesinvati, käsi-astia; — **-formig**, a. kämmekkäinen; — **-fäste**, n. kädensija, ripa; — **-fästning**, f. kädenlyönti, käsivahvistus, -vakuutus; — **-gemäng**, n. käsirysy, ottelu, kahakka; — **-gevär**, n. käsikivääri l. -ase; — **-grepp**, n. käsitemppu, temppu, pitely; — **-griplig**, a. käsinkoskettava, -tunnettava; — **-gripligen**, adv. käsillä koskein, kourilla, kouristellen; — **-gåfva**, f. vielis (-iin), annin (-timen); — **-hacka**, f. käsihara, kuokka; — **-hafva**, v. a. hoitaa, pitää, käyttää, pitää hallussaan, pitää huolta l. yllä; h. lagarna, käyttää l. ylläpitää lakeja; — **-kafvel**, m. väkikarttu, käsikapula; — **-kammare**, m. kädenlaskettava, varakamari; — **-klappning**, f. kättentaputus, kädenpaukutus; — **-klofvar**, m. pl. *se* **Handbojor**; — **-kraft**, f. käsivoima; — **-lag**, n. kädenpito l. -tapa, käden tottumus; godt

h., kätevyys, näppäryys; han har godt h., hän on hyvin kätevä l. näppärä; — **-led**, m. ranne (-teen), kalvoin (-men); — **-leda**, v. a. opastaa, ohjata, johdattaa; — **-ledare**, m. opastaja, opas (oppaan), johdattaja; — **-ledning**, f. opastus, johdatus, johdake; — **-lexikon**, n. käsi-sanakirja; — **-lik**, a. kouramainen, käden- l. kämmenenmuotoinen; — **-lofve**, m. *se* **Handled**; — **-lägga**, v. a. eteenottaa, käsitellä, käydä käsin (jhnkin); h. ett mål, ottaa asiaa eteen l. käsille, käytellä asiata; handlagd, esillä l. käsillä ollut, käsitelty; — **-läggning**, f. eteenottamus l. -otto, käsittely; — **-löst**, adv. käsittömästi, huolimattomasti; — **-penning**, f. käsiraha l. -rahat; — **-plagga**, f. kämmenpatukka l. -pamppu; — **-press**, m. käsipaino, -painin (-imen); — **-qvarn**, f. käsikivi (-en), jauhekivi; — **-rensa**, v. a. kitkeä, käsin perata; — **-räckning**, f. apu, virka-apu; — **-sbredd**, m. kämmenys, kämmenen levy l. levyys; — **-sekreterare**, m. käsikirjoittaja; — **-skrift**, f. käsikirjoitus; — **-skrifven**, a. käsinkirjoitettu, käsitekoinen; — **-slag**, n. kädenlyönti, kädenanto; (*på bössa*) tukki, puu; — **-slöjd**, m. käsikeino, käsityö l. -teollisuus; — **-spak**, m. käsipaaka l. -tanko, kingotin (-ttimen); — **-stil**, m. käsi (-den), käsiala; — **sådd**, m. käsikylvö; — **-tag**, n., **-veta**, f. kädensija, ripa, kahva; (*bärhandt.*) sanka; (*på dörr*) kädensija, vedike (-kkeen); (*på handqvarn*) kivenpuu; (*på plog*) kurki (-jen), sarvikko; (*tag med handen*) kouristus, kaappaus, käden-anto; — **-teckning**, f. nimenkirjoitus; — **-tryckning**, f. kädenpuristus l. -likistys; — **-vändning**, f.; i, på, inom en h., siunaaman aikaan, silmänräpäyksessä, vivahduksessa.

Handel, m. kauppa; idka l. drifva h., harjoittaa l. pitää kauppaa; (*på annan ort*) käydä kauppaa; sluta h. med ngn, tehdä kauppa l. kaupat jkun kanssa; stå i h. med ngn, olla kaupoissa jkun kanssa; — **-sagent**, m. kauppa-asioitsija; — **-sartikel**, m. kauppatavara, -kalu; — **-sbalans**, m. kaupan tasapaino; — **-sbalk**, m. kauppakaari; — **-sbetjent**, m. kauppapalvelija; — **-sbod**, m. kauppapuoti; — **-bok**, f. kaupanpito-kirja; — **-sbokhållare**, m. kauppakirjuri; — **-sbolag**, n. kauppayhtiö; — **-sbre** kaupankirje; — **-sexpedit**, m. patoimitsija, -palvelija; — **-sfa** kauppakulku; — **-sfartyg**, **-ske** kauppalaiva l. -alus; — **-flot** kauppalaivasto; — **-förbindel** kauppayhdistys, -yhtymys, -kes — **-fördrag**, n. kauppaliitto, - to; — **-företag**, n. kauppayrit **-förening**, f. kauppaseura l. - kauppiasyhdistys; — **-gren**, f. k haara; — **-hus**, n. kauppahuon **-institut**, n. kauppiasakoulu, k opisto; — **-kontor**, n. kauppa toori; — **-kris**, m. kaupanmu l. -häirlö; — **-kår**, m. kauppi ta; — **-man**, m. kauppamies. pias (-aan); — **-sombudsman**, m. pa-asiamies; — **-splats**, m. k paikka; — **-störelse**, f. kaup (-kkeen); — **-sskola**, f. kauppa — **-ssocietet**, f. kauppiasseura distys; — **-sstad**, m. kauppak ki; — **-sterm**, m. kauppasan **-straktat**, m. kauppaliitto l. kirja; — **-svara**, f. kauppata **-kalu**; — **-svetenskap**, f. kaupp (-teen).

Handla, v. a. (*köpa*) ostaa, tehdä paa; — v. n. pitää kauppaa, (*på ort*) käydä kauppaa; (*sälja*) k (-tsen); (*uppföra sig*) tehdä. tellä, käyttää itsensä; (*angå*) s l. koskea (jkin), olla l. puhua (j

Handlande, m. kauppias (-aan), k mies.

Handling, f. tekemys, teko, työ, t ta; (*dokument*) asiakirja, juttu kirja; (*ett sällskaps*) toimitus: toiminta; — **-ssätt**, n. tekem toimintatapa.

Handskas, v. d.; h. med ngt, taa l. taistella jkin kanssa l. j h. med ngn, tepastaa l. tump l. otella jkun kanssa.

Handske, m. käsine, kädys (-ksen) sikas (-kkaan), hanska.

Handskmakare, m. hansikkaan hanskamaakari.

Handtera, v. a. pidellä (-telen). käsitellä, käyttää, käytellä, men hallita (-tsen).

Handtering, f. pitely, käyttely, k (*näringsgren*) elatuskeino, elin ammatti.

Handterlig, a. pideltävä, helpp nen; (*fig.*) taipuvainen, myöntyi

hjälpa, v. a. tehdä apua l. olla apua jkulle; — **-langare**, m. kätyri, apuri.

-verk, n. teosto, käsityö l. -ammatti; hantvärkki; — **-folk**, n. käsityöläiset; — **-ségesäll**, m. käsityöntekijä; — **-sklass**, m. käsityöläis-sääty l. -luokka, käsityöläiset; — **-slåda**, f. käsityöläisten kassa l. rahasto; — **-mästare**, m. käsityö-mestari, ammattimestari; — **-störelse**, f. käsityö- l. hantvärkkiliike.

-verkare, m. teostaja, käsityöläinen. käsityön-tekijä, ammattilainen, hantvärkkäri.

-verksmessig, a. käsityöntapainen.

-verksmessigt, adv. käsityön l. hantvärkin tapaan l. tavalla.

n, n. (*i allmänh.*) koiras, uros; (*tupp*) kukko; (*i gevär*) hana.

fot, m. (*skepp.*) haanfuntti, kukonjalka; **-kam**, m. kukonharja; — **-kön**, n. sukupuoli (-en) l. -suku.

it, a. (*i görd seg.*) viitsa, raksi; (*att ha -*) raksi, kannin (-timen), nostin (-timen); (*på beslut*) hankki, raksi; **-**, hankki.

-kam, m. kukonharja; — **-kön**, n. sukupuoli, -suku; — **-värt**, f. hedelmä.

-ne, n. *se* **Hane** (*i allm.*).

-ne, m. sisenkannattaja, vakoveli.

-nes, gen. af Han, hänen.

-nsk, a. hansalainen, hansalais-.

-nseförbundet, n. Hansaliitto; — **-stad**, hansakaupunki.

-ng, m. puhelma, leveä puhe.

-nt nära, prep. aivan l. sangen lähelle; — adv. vähältä, vähällä, läheltä, likimmiten.

-re, m. jänis (-ksen); **taga till harben**, lähteä käpälämäkeen.

-ta, n. haaremi, vaimola, naisela.

-d, f. äes (äkeen), karhi, astuva; — **-kre**, m. äkeenpiikki.

-ing, f. äestys, karhinta.

-hjerta, n. jäniksen käpälä; — jäniksen sydän; (*fig.*) jäniksen rohkea, arka sydän; — **-hjertad**, a. arkasydäminen, pelkuri; — **-hund**, m. jänöskoira; — **-jagt**, m. jäniksenpyytö; — **-kraak**, m. sarvinarkko, vaaksiainen; — **-mun**, m. ristihuuli- l. -suu; — **-mynt**, a. ristisuinen, ristisuu l. -suuli; — **-syra**, f. käenkaali, ketunleipä; — **-tass**, m. jäniksenkäpälä; **-tycka öfver med h—en** (*fig.*), silitellä, sukoilla; — **-uggla**, *se* **Kattuggla**; — **-ull**, f. jäniksenvilla; (*ört*) tupikas (-kkaan), niittyvilla; — **-väpling**, m. *se* **Harsyra**.

Harfva, v. a. äestää, karhita (-tsen), karhia.

Harka, f. hara, rautaharava.

Harka, v. a. harata, harastaa.

Harkla, v. n. ryki, kakoa, hökiä.

Harlekin, m. harleikki, ilveilijä.

Harm, m. harmi, mielikarvaus, -paha; — **-full**, a. harmistunut, karvastunut, karvasmielinen; — **-lös**, a. lauhkea, sopuisa, harmiton.

Harmas, v. d. olla harmissansa l. pahoillansa (jstkin), harmistua l. närkästyä (jstkin), (jokin) harmittaa l. karvastelee (jkuta).

Harmlig, a. harmillinen, harmittava, suututtava, karvasteleva.

Harmoni, f. (*i toner*) harmonia, sointu, sointumus; (*mellan delar*) sopusuunta, sopu; (*fig.*) sointu, sopu; — **-lära**, f. harmonia- l. sointuoppi.

Harmoniera, v. n. sointua, tajonta, tajuta l. sopia yhteen; (*fig.*) sopia, sointua.

Harmonika, f. harmonikka, käsi-urut (*pl*).

Harmonisk, a. sointuva, soinnullinen, sopusuuntainen, yhtäsointuinen, yhteensopiva.

Harmonium, n. harmonio, kamariurut.

Harmsen, a. harmistunut, närkästynyt, harmissansa l. mielipahoillaan (oleva).

Harnesk, a. haarniska; (*af ben*) luusto; sätta i h., haarniskoita (-tsen).

Harpa, f. harppu, kannel (-teleen); (*ris-sel*) välppä.

Harpa, v. a. (*rissla*) välpätä.

Harpspelare, m. harpunsoittaja; — **-spelerska**, f. harpunsoittajatar (-ttaren).

Harpun, m. harpuuni, lämsä- l. heittokeihäs, ahingas (-kaan).

Harpunera, v. a. harpuunita (-tsen), heittää harpuunilla l. ahinkaalla, ahingoita.

Harpunerare, m. harpuunitsija, ahingasmies.

Harr, m. harri.

Harts, n. hartsi, ruka, pihka; — **-gång**, n. pihkasola.

Hartsa, v. a. hartsita, hartsittaa.

Has, m. kinttu, kinner (-teren); — **-led**, n. vuohinen, vuohus, kinttunivel.

Hasa, v. a. vuojustaa, leikata kinttu poikki, kintustaa; — v. n. lötöstää, laahata; — h. sig, v. r. (*utför ngt*) sujuta (-uan) l. laahustaa alas jtkin myöten.

Hasa, f. kenkiraja l. -rasa.

Hasard, m. onnentouko, sattuma, sattumus; — **-spel**, n. uhka- l. onnenpeli, sattumuspeli.
Haska efter, v. a. hamuta (-uan), hapuilla; h. bort, hatistaa, hätistää, sutistaa.
Hasklig, a. kamala, hirveä.
Hasp, Haspe, m. säppi, ovenhaka.
Haspel, m. kela, viipsi, vyyhdin (-timen).
Haspla, v. a. kelata, viipsiä.
Hassel, m. pähkinäpuu, sarapuu; — **-buske**, m. pähkinäpuu-pensas; — **-mus**, m. pähkinärotta; — **-nöt**, f. pähkinä; — **-skog**, m. pähkinämetsä.
Hast, f. kiiru, kiire (-een), hoppu, hätä; i h., kiireesti l. kiiruusti, hätimiten; i största h., kiiruimmiten, hätähätää, kesken kiiruun l. kiireen; — **-verk**, n. pikatyö, hoppu- l. äkkityö.
Hasta, v. n. rientää, kiiruhtaa, kiirehtiä, joutua, jouduttaa.
Hastande, n. rientäminen, kiiruhtaminen o. s. v.
Hastig, a. pikainen, nopea, kerkeä, äkillinen, kiire; (*till sinnes*) pikainen, pikapäinen, äkillinen; i hastigt mod (*jur.*), pikaistuksissa.
Hastighet, f. pikaisuus, nopeus, kerkeys, kiiru.
Hastigt, adv. pikaisesti, äkisti, äkkiä, kiireesti; som hastigast, pikimmältänsä, pikipäin l. -päisin; helt h., yht'äkkiä, äkkipikaa.
Hat, n. viha, kaiho; hysa h. till ngn, pitää vihaa jkulle.
Hata, v. a. vihata, kaihoksia.
Hatare, m. vihaaja.
Hatt, m. hattu; (*på svampar*) lakki; sätta h—en på sig, panna hattu päähänsä; gå med h—en under armen, käydä hattu kainalossa; — **-ask**, m. hatturasia, hattulipas (-ppaan); — **-band**, n. hatunnauha l. -rihma; — **-brätte**, n. — **-bård**, m. hatunlieri l. -röytä; — **-fodral**, n. hattukoppilo, hatunsuojus; — **-kull**, m. hatunpohja, -perä; — **-makare**, m. hatuntekijä, hattumaakari; — **-makeri**, n. hatunteentä l. -teko; — **-stomme**, m. hatunkehä l. -runko l. -pohja; — **-svamp**, m. kanta- l. lakkisieni.
Haubits, m. haupitsi.
Haveri, n. merivahinko.
Haverist, m. merivahingon kärsinyt l. alainen.
Hebreisk, a. heprealainen, heprean.
Hebreiska, f. hepreankieli, heprea.
Hed, f. nummi (-en), kangas (-kaa
Hedendom, m. pakanuus, pakanall
Hedenhös; från h., pakanuuden a ammon l. ikivanhoista ajoista
Hedentima; i h., pakanuuden aik aikoina.
Heder, m. kunnia; en man af h. non l. kunnian mies; på min h ta tosiaan, toden totta; göra s h. af ngt, panna jkin kunnial l. kunniansa asiaksi, tehdä jkin niananssa; — **-sbetygelse**, — **-l ning**, f. kunnianosotus; — **-sh re**, m. kunniaporvari; — **-sgub** kunnon ukko, toimen ukko, kelp — **-sgumma**, f. kunnon eukko. muija; — **-skänsla**, f. kunnian — **-sledamot**, m. kunniajäsen — **-sman**, m. kunnonmies, kelp — **-snamn**, n. kunnianimi, kork — **-sord**, n. miehen sana; gifv h. på ngt, taata (-kaan) l. (-paan) miehen l. kunnian s bryta sitt h., pettää l. rikkoa dä sanansa l. lupauksensa; — m. kunniapaikka l. -virka; — f. kunnian asia; — **-sskuld**, f. nianvelka; — **-sskänk**, m. kunn ja; — **-stecken**, n. kunniamerk **-stjenst**, m. kunniavirka, kunnia lus; — **-stitel**, m. kunnia- l. nimi; — **-svakt**, m. kunniavarti **-värd**, a. arvollinen, arvoisa, ku tettava; det h—a bondestå arvoisa talonpojansääty.
Hederlig, a. kunniallinen, rehel kunnollinen, kunnon; h—t folk, non ihmiset; h—t uppförande niallinen käytös.
Hederlighet, f. rehellisyys, kunnoll kunniallisuus.
Hederligt, adv. rehellisesti, kunnolli kunniallisesti.
Hedersam, a. kunnollinen, kunno vakuntoinen.
Hedna; i h. tider, pakanuuden aj pakanalliseen aikaan.
Hedning, m. pakana.
Hednisk, a. pakanallinen, pakanai
Hedniskt, adv. pakanallisesti, pak lajilla l. tavalla.
Hedra, v. a. kunnioittaa, näyttää l. taa kunniaa; h. sig, v. r. saa voittaa kunniaa, kunnioittaa itse
Hedrande, a. kunnioitettava, kiitet kunniallinen.

Hejsan! int. hei! hoi! hei vaan! hei ja hoi!
...re, m. juntta, väkipalja.
...d, m. hillitys, hilti, maltti.
...da, v. a. hillitä (-tsen), pidättää, sei... malttaa; h. sig, v. r. malttaa ...elensä, malttua, pidättyä, seisattua.
...lös, a. hillitsemätön, hillitön.
...löst, a. hillitsemättä, hillittömästi.
...uk, m. heitukka, palvelija, käsky...
...tisk, a. keuhkotaudillinen, taudillinen.
... a. koko (*indekl.*), kokonainen, kaik... täysi (-den); (*ej söndrig*) eheä, ko...nainen; (*helad*) terve, parannut; en ... dag, kokonainen päivä; h—a da... koko päivä l. päivän, kaiken päi...; h—a åtta dagar, kokonaista ...deksan päivää; h—a verlden, ... mailma; i h—a kroppen, koko ...missa; af h—a mitt hjerta, kai... sydämestäni; h—a veckan ige... koko viikkokauden; h—a vä... koko tien, kaiken tietä, pitkin ...; h. och hållen, kokonansa, ... tyyni; som en h. karl, kuin ... täysi mies, oikein miehen ta...; ett helt, det h—a, kokonai... koko; i det h—a taget, yli... yleisesti nähden l. katsoen; ...alas i hela mark, maksetaan ... l. kokonaisin markoin; — **-bad**, ... kokonaiskylpy; — **-broder**, m. täy... veli; — **-fri**, a. kokovapaa, täysi...; — **-gjuten**, a. umpivalettu, ...kovalannainen; (*fig.*) täysinäinen, ko...nainen; — **-kokt**, a. keitikäs (-kkään), ...kas (-kkaan); k. potatis, peru... keitikäs, keitikäs- l. keittoperuna; — **-pension**, m. asumakoulu; — **-pen...när**, m. asumakoululainen; — **-plå...ter**, n. parannuslaastari; — **-siden**, ... kokonaissilkki, täyssilkki; — **-skin...nd**, a. eheänahkainen; slippa h., ...tä eheänä l. eheällä nahalla; — **...kyld**, a. täysisukuinen l. -sukulainen; — **-spänd**, a. täysivireinen, täydessä ...ssä l. vireessä (oleva); — **-syskon**, ... täydet l. koko sisarukset l. vel...; täydet lapsekset; — **-syster**, ... sisar; — **-ylle**, a. täysivillainen.
..., v. a. parantaa, ehjentää; h—s, ... parata (-nen), parantua, ehjetä ...
...bregda, a. indekl. terve, eheä.
...dre, **Heldst**, *se* **Hellre**, **Helst**.
...lg, ... juhla, pyhät; under julhelgen, joulun pyhinä; — **-fri**, a. pyhätön, arki-.
Helga, v. a. (*hålla helig*) pyhittää, pitää pyhänä; (*göra helig*) pyhittää, pyhentää, pyhätä, tehdä pyhäksi.
Helgamanna-samfund, n. (*teol.*) pyhäin ihmisten yhteys.
Helgande, n. pyhittäminen, pyhennys.
Helgd, f. pyhyys; hålla i h., pitää pyhänä.
Helgedag, m. pyhäpäivä, pyhä; — **-safton**, m. (*dagen förut*) pyhän-aatto, juhlan-aatto; (*samma dag*) pyhä-ilta, juhlaehtoo; — **-skläder**, m. pl. pyhä-, juhlavaatteet, pyhäiset vaatteet.
Helgedom, m. (*ting*) pyhäkkö; (*rum*) pyhä paikka l. huone, pyhyys.
Helgelse. f. (*teol.*) pyhennys, pyhitys.
Helgemessa, f. *se* **Allhelgonadag**.
Helgerån, n. pyhänryöstö l. -varkaus, kirkonvarkaus; (*fig.*) pyhyyden loukkaus l. häväistys.
Helgesmål, n. juhla-aatto, pyhän aatto.
Helgon, n. pyhimys, pyhä vaimo l. mies, pyhä; — **-bild**, m. pyhän l. pyhimyksen kuva; — **-glans**, m. — **-gloria**, f. — **-sken**, — **-skimmer**, n. pyhäin kirkkaus, pyhimyskirkkaus, pyhänloisto; — **-skrin**, n. pyhimysarkku, pyhän-arkku.
Helhet, f. kokonaisuus, täyteys.
Helig, a. pyhä; göra sig h., olla pyhä olevinansa, tekeytyä pyhäksi; — **-göra**, v. a. pyhentää, pyhittää, tehdä pyhäksi; — **-görare**, m. pyhäksi-tekijä, pyhentäjä; — **-görelse**, f. pyhäksiteko, pyhennys; — **-hålla**, v. a. pyhittää, pitää pyhänä.
Helighet, f. pyhyys.
Helioskop, n. helioskooppi, auringonkuvatin (-ttimen).
Heliostat, m. heliostaatti, auringonheijastin (-timen).
Heliotrop, m. heliotrooppi; (*fys.*) heliotrooppi, päivän- l. auringonkäännin (-timen).
Hell! int. terve; terve tänne!
Hellebard, m. pertuska, hillepori, piilukeihäs (-ään).
Heller, adv.; icke l. ej heller, eikä, ei l. eikä -kaan (-kään); icke jag h., en minäkään; du kom ju icke h., ethän sinä tullutkaan; det är ej h. sant, ei se totta olekaan.
Hellre, adv. ennen, ennemmin, kernaammin, mieluisemmin, mieluummin; (*snarare*) paremmin, pikemmin, ennen;

ju förr dess h., kuta ennemmin l. pikemmin, sitä parempi; så mycket h. som, varsinkin l. etenkin kun, sitäkin ennemmin kun.

Helmintologi, f. helmintologia, matotieto.

Helna, v. n. parata (-nen), ehjetä (-nen), mennä kiinni.

Helsa, f. terveys (-den); huru står det till med h—n, kuinka on terveytenne laita? vara vid h., olla terveenä l. terveydessä.

Helsa, v. a. o. n. tervehtää, tervehtiä; (*framföra helsning*) sanoa l. viedä terveisiä l. terveyksiä, tervehtää; (*besöka*) käydä tervehtimässä l. terveisillä.

Helsning, f. tervehdys, terveiset; h—ar från staden, terveisiä kaupungista.

Helsobrunn, m. terveyslähde (-teen), terveyskaivo; — **-tillstånd,** n. terveyden tila, terveystila; — **-vatten,** n. terveysvesi.

Helsosam, a. terveellinen.

Helsosamhet, f. terveellisyys.

Helsosamt, adv. terveellisesti, terveydeksi.

Helst, adv. mieluimmin, mieluisimmin, kernaimmin, ennen kaikkia; hvem l. hvilken som h., mikä l. kuka hyvänsä l. tahansa l. ikinä; när som h., milloin l. koska hyvänsä l. ikään l. tahansa l. ikinä; huru som h., kuinka hyvänsä, miten tahansa; — konj.; helst l. helst som, etenkin l. liiatenkin kun, varsinkin l. semminkin l. olletikin kun.

Helt, adv. ihan, varsin, aivan; h. och hållet, kokonansa, tykkänänsä, päänsä, järkenään, lopen, perät.

Helvete, n. helvetti, horna; h—s afgrund, helvetin kattila l. syvyys, hornan tuutti.

Helvetisk, a. helvetillinen, helvetin.

Hem, n. koti, koto; hus o. h., koti ja kontu; — adv. kotia, kotiin; — **-afvel,** m. kotokasvu; h—s, kotokasvuinen; — **-arbete,** n. kotityö l. -tehtävä; — **-bakad,** a. kotona leivottu, omatekoinen; — **-bjuda,** v. a. tarjota ehdoksi l. lunastettavaksi; — **-brygd,** a. kotipanoinen, omatekoinen; — **-bud,** n. lunastustarjous, tarjoksi pano; — **-bygd,** f. kotiseutu l. -tienoo; — **-bära,** v. a. kantaa l. viedä kotiin; (*fig.*) edeskantaa, edestuoda; — **-fall,** n. jälleentulo, peräydyntä, takaisin l. jälleen lankeaminen l. peräytyminen; — **-falla,** v. n. langeta l. tulla takaisin, peräytyä; h—en till straff, galstuksen alainen; h—et föl, k kantoinen varsa; — **-fallsrätt,** m. räymisoikeus, jälleensaanti-oikeus; **-folk,** n. kotoväki; — **-frid,** m. k rauha, talonrauha; — **-färd,** f. k matka, paluu- l. tulomatka; — **-fö** a. kotisynnynnäinen, kotona sy nyt, kotokasvuinen; — **-följd,** n **Hemgift;** — **-föra,** v. a. (*med* viedä l. tuoda mukaansa l. myötä — **-förlofva,** v. a. päästää l. la kotiin, kotiuttaa; — **-gift,** f. läks anti l. -annin (-timen), myötäjä kotoperu; — **-gjord,** a. omatekoi kototekoinen; — **-gång,** m. koto han-rikos; göra h., rikkoa kotora — **-ifrån,** adv. kotoa, kodista; **-kall,** n. — **-kallsränta,** f. ruotu kan-lisä, kotiintulo-raha l. -vero; **-kalla,** v. a. kutsua l. käskeä ko l. kotia; — **-komma,** v. n. kotiu tulla kotiin; — **-komst,** m. kotiin lo; — **-komstöl,** n. tulijaispido -häät, tulijaiset; — **-kär,** a. koti linen, -rakas (-kkaan); — **-land** koti- l. kotomaa; — **-längtan,** f. tohalu l. -mieli, koti-ikävyys, i kotiin; — **-ort,** m. kotopaikka, k seutu; — **-ortsrätt,** m. kotopail oikeus; — **-sed,** n. kotitapa; — **-sj** a. kotiin-ikävöitsevä, kotikipeä; **-sjuka,** f. koti-ikävä, ikävä kotiin **-slöjd,** f. kotiteollisuus; — **-stä** v. a. alistaa (jkulle l. jhnkin), ly l. jättää jkun tutkittavaksi l. rat tavaksi; — **-ställan,** f. alistus, kintoonlykkäys; — **-söka,** v. a. (*b* etsiskellä, etsitellä, etsiä; — **-ta** a. kesytetty, kotikesy, kotonainen, syttynyt; — **-vand,** a. tavastunut, dittunut, kesyttynyt; — **-vist,** n. ol asuinpaikka, koto, kotopaikka; — **-xen,** a. kotokasvuinen, kotona ka nut, omakasvuinen; — **-väfd,** a. o kotikutoinen; — **-väg,** m.; på h— kotimatkalla, tulo- l. paluumatka **-åt,** adv. kotia l. kotiin päin, k kohden.

Hemisfer, m. hemisfeeri, pallopuoli puolipallo.

Hemlig, a. salainen, sala; hålla h- pitää salassa, salata; — **-hållan** n. salassa-pito.

Hemlighet, f. salaisuus, salaus; i h.. laisuudessa, salaisesti, salakähmä — **-sfull,** a. salamielinen, salakähm

ner, salainen; — **-fullt**, adv. salamiesti, salaisesti.

Hemligen, adv. salaa, salaisesti, salavihkaa.

Hemma, adv. kotona; hvar är du h.? missä olet kotoisin? h. ifrån, kotoisin l. syntyisin (jstkin); vara h. i en sak, tuntea asia perinpohjin, olla asiaan perehtynyt; — **-hörande**, a. kotoperäinen, kotoisin l. kotoperäisin (jstk); — **-stadd**, d. kodittunut, perehtynyt, tavastunut, tottunut; bli-va h., kodittua, perehtyä, tavastua.

Hemman, n. talo, tila, kontu; — **-sbonde**, m. talonmies, tilanmies, talon-isäntä; — **-sbruk**, n. talonpito, konnunpito; — **-sbrukare**, m. talon- l. tilanpitäjä l. -viljelijä; — **-segare**, m. talollinen, talon- l. tilanomistaja; — **-sklyfning**, f. talon- l. konnunjako l. halkiseminen; — **-sränta**, f. talon- l. talonvero; — **-såbo**, m. talollinen, talokas (-kkaan), talonasuja; — **-tal**, n. taloluku, talojen paljous; (*mantal*) tilansuuruus, manttaali.

Hemorroider, m. pl. peräjuoksu, veritauti, hemoroidit.

Hemsk, a. kamala, kamottava, kalhoinen.

Hemskhet, f. kamaluus.

Hemskt, adv. kamalasti, kamottavasti, kamalan.

Hemta, v. a. tuoda, noutaa; (*taga*) ottaa, käydä; låta h., tuottaa, tuotattaa; h. sig, v. r. tointua, virota (-rkaan).

Hemtning, f. tuonti, tuominen, nouto, noutaminen; — **-säfventyr**, n. (*lagt.*) noutamisen l. tuomisen uhka.

Hemul, m. (*lagt.*) kaupanvastaus, kauppavastuu; stånda i h., vastata kauppaa: brista i h., ei voida vastata kauppaa; — **-sman**, m. kaupanvastaaja, ostontakaaja.

Hemula, v. a. (*lagt.*) vastata kauppaa, ostaa (-kaan) ostoa.

Henne, dat. o. ackus. af pron. pers. Hon, häntä, hänen, hänelle.

Hennes, genet. af Hon, hänen, hänen — -nsä (-nsä).

Hepatisk, a. hepaatinen, maksa-, maksan.

Heptandria, f. seitsenheteiset, heptandria.

Heraldik, f. heraldiikka, vaakunatieto.

Heraldisk, a. heraldinen, vaakunatiedollinen.

Herbarium, n. yrtistö, kasvisto, kasvainisto, herbario.

Herberge, n. maja, majanne (-nteen); (*värdshus*) majatalo, vierastalo, majala.

Herbergera, v. a. majauttaa, antaa majaa, ottaa majaan l. huoneesensa; h—d, majallinen, majautettu.

Herde, m. paimen (-en), paimentaja; — **-dikt**, f. paimenruno, -laulu; — **-folk**, n. paimenkansa, paimentolaiset (*pl.*); — **-gosse**, m. paimenpoika; — **-lif**, n. paimenelämä l. -elanto, paimenolot (*pl.*), paimenen elo; — **-pipa**, f. paimentorvi, -pilli, luikuri; — **-qväde**, n. se **Herdedikt**; — **-staf**, m. paimensauva; — **-visa**, f. karjalaulu, paimenlaulu l. -loilu.

Herdinna, f. paimenetar (-ttaren), paimentyttö.

Heresi, n. erivieroisuus l. -uskoisuus, hairaoppisuus.

Heretiker, m. erivierolainen.

Heretisk, a. erivieroinen, hereetinen, hairaoppinen l. -uskoinen.

Hermafrodit, m. hermafrodiitti, kaksineuvoinen.

Hermelin, m. kärppä; — **-mantel**, m. kärpännahka-kaapu.

Hermetisk, a. hermeetinen, hengenpitävä; h—t tillsluten, hengenpitoisesti l. umpilukkoon suljettu.

Heroer, m. pl. se **Heros**.

Heroid, f. heroidi, sankaritarina.

Heroisk, a. heroinen, sankarillinen, urhoollinen.

Heroism, m. heroisuus, sankaruus, uljuus.

Herold, se **Härold**.

Heros, m. heros, sankari.

Herpatologi, f. herpatologia, matelijaistieto.

Herradöme, m. herraus, herruus, herraus-voima; (*område*) herrauskunta, -alue, hallituspiiri; — **-välde**, n. herruusvalta, herraus, valtiaisuus.

Herraktig, a. herramainen, herrainen, herrakas (-kkaan); bli h., herrastua, herroittua.

Herraktighet, f. herraisuus, herramaisuus, herruus.

Herraktigt, adv. herroiksi, herrain tapaan, herramaisesti.

Herre, m. herra; (*egare*) isäntä, herra; min h., hyvä herra, herraseni; mine h—ar, hyvät herrat; agera h., herrastaa, herrastella, herrailla; lefva som en h., elää herroiksi l. herraillen; vara h. öfver sig sjelf, voida hillitä (-lsen) itsensä; vara h. i sitt hus, olla isäntä talossansa;

vara sin egen h., olla oma käskijänsä; Herrans namn, Herran nimi; vår H., Herra, Jumala, Luoja; — **-dag**, m. herrainpäivät (*pl.*); — **-folk**, n. herrasväki, vallasväki, vallat; — **-gods**, n. — **-gård**, m. hovi, herraskartano l. -talo, kartano; — **-klass**, herrasluokka, vallassäätyiset (*pl.*); — **-man**, m. herrasmies; — **-säte**, n. aatelishovi,

Herrlig, a. herttainen, jaloinen, oivallinen, komea, loistava, ihana.

Herrlighet, f. kirkkaus, loistavuus, jaloisuus, komeus, herttaisuus, ihanuus.

Herrligt, adv. herttaisesti, komeasti, jalosti, loistavasti.

Herrska, v. n. hallita (-tsen), vallita (-tsen); h. öfver, hallita; (*vara gängse, rådande*) vallita, olla vallan päällä l. vallalla, liikkua.

Herrskande, n. hallitseminen, vallitseminen.

Herrskap, n. (*välde*) herraus, isännuus; (*gods*) herrastila; (*herre o. fru*) herrasväki, vallasväki, vallat (*pl.*); mitt h.! hyvät herrasväet! — **-shus**, n. herrastalo, herrasperhe; — **-smat**, m. herrasväen-ruoka.

Herrskare, m. hallitsija, valtias (-aan).

Herrskarinna, f. hallitsijatar (-ttaren), hallitsija.

Herrsklysten, a. vallanhimoinen; — **-lystnad**, m. vallanhimo l. -himoisuus.

Herrvälde, n. herrainvalta, herrais- l. ylimysvalta.

Hertig, m. herttua; h—en af Nassau, Nassaun herttua; — **-döme**, n. herttuakunta, herttuanmaa; h—t Nassau, Nassaun herttuakunta.

Hertiginna, f. herttuatar.

Hertiglig, a, herttuallinen.

Hes, a. käheä, käreä, sortunut, säheä; han är h., hänen äänensä kärisee l. on käheä l. sortunut l. sorruksissa.

Heshet, f. äänen käreys l. käheys l. sorrus.

Hesitera, v. n. empiä. epiä, epäillä.

Hesja, f. hasia, hassio.

Hesja, v. hasioita (-tsen).

Hest, adv. käheästi, käreästi, säheästi; tala h., puhua kähistää l. käheästi.

Het, a. kuuma, palava, vari, tulinen; (*häftig*) tulinen, kiivas (-aan), pikamielinen; h. strid, kuuma l. kiivas tappelu; blifva h., kuumeta (-nen), kuumettua, varistua; (*till sinnes*) tulistua, kiivastua, pikaistua; — **-blemma**, f. kuuman-näppylä l. -nyplä; — **-lefrad**, a. pikavihainen l. -luontoin tuittupäinen.

Heta, v. n. olla nimi l. nimenä l. nir tä l. niminen, sanotaan, kutsutaan, mitetään; huru h—er han? n hänen nimensä on l. hänellä nim on, mikä hän on nimeltä (-nsä)? ru h—er det djuret, den v ten? miksi sitä eläintä, kasvia s taan l. kutsutaan; det h—er i gen, att..., laissa sanotaan että hvad skall det h. (*betyda*)? r se merkitsee? mitä se ollaksensa?

Heterodox, a. eri- l. väärä-uskoinen, vieroinen.

Hetérogen, a. erilaatuinen l. tapai vieraanlainen; (*om kroppar*) erit (-iin).

Hetman, m. hetmanni.

Hetsa, v. a. (*hundar*) usuttaa, härsyt (*fig.*) yllyttää, kiihottaa, härsyttää

Hetsig, a. (*som hettar*) kuumentava, hottava; (*het*) kuumakka, kuuma; (tuittupäinen, tulinen, kiukkuinen.

Hetsighet, f. kuumuus, kuumakkuus; lisuus, kiukku.

Hetsigt, adv. tulisesti, rajusti, kiiva kiukkuisesti.

Hetsjagt, f. ajometsästys.

Hett, adv. kuumasti; (*fig.*) tulisesti, k kuisesti, kiivaasti; der gick de till, siellä oteltiin l. kävi kiukkuis

Hetta, f. kuumuus, kuume, kuuma. le (-lteen), palava; (*solhetta*) h lekko, kuume; (*vrede*) kiukku, suus, pikaisuus; (*häftighet*) kiiv kiihko, into; under l. i striden tappelun l. riidan innossa l. rieh l. kiihkossa.

Hetta, v. a. kuumentaa; — v. n. maa, kuumata, paahtaa; (*om solen* kottaa, räkittää, paahtaa.

Hetvägg, m. keittosämpylät (*pl.*).

Heuristisk, a. heuristinen, keksinnölli

Hexa, v. n. *se* **Trolla**.

Hexa, f. noita, noita-akka, velhova

Hexameter, m. heksameetri, kuusi ta-runo.

Hexandria, f. heksandria, kuushete

Hexeri, n. noitumus, noituus, velh taika.

Hexmästare, m. velhoja, velhomies, kuri, silmänkääntäjä.

Hexört, f. velholehti.

Hicka, f. nikka, nikotus, hikka.

Hicka, v. n. (jkuta) nikottaa, hiko nikotella.

Hickning, f. nikotus.
Hide, *se* **Ide.**
Hierarki, f. hierarkia, papisvalta.
Hierarkisk, a. hierarkillinen, papisvaltainen.
Hieroglyf, m. hieroglyfi, kuvakirjain (-men); — **-skrift**, f. hieroglyfikirjoitus, kuvakirjoitus.
Hilka, f. säpsä, lieho, päivähuntu, hilkka.
Hillebård, *se* **Hellebard.**
Hiller, m. hilleri.
Himla sig, v. r. taivotella, ohkailla, ohoitella, päivitellä.
Himlabryn, n. taivaan- l. ilmanranta; — **fäste**, — **-hvalf**, n. taivaankansi l. -laki, taivaslaki, ilmankansi; — **-kropp**, m. taivaankappale; — **-ljus**, n. herrankynttilä, taivaantähti; — **-rymd**, f. f. taivaan l. ilman avaruus l. piiri, taivasala; — **-skara**, f. taivaanjoukko; — **-spis**, m. taivahinen ruoka, taivonruoka.
Himmel, m. taivas (-aan); under bar h., taivasalla, ilman alla, paljaan taivaan alla; (*sängh., thronh.*) telta; anropa himlen om hjelp, rukoilla apua taivaasta; o himmel; taivaan tähden! o jumalani! oi taivas! uppröra h. och jord, koettaa maat ja taivaat; — **-rike**, n. taivaan valtakunta; — **-blå**, m. taivaansininen l. -sinervä l. -karvainen; — **-sfärd**, m. taivaasenastuminen; — **-sfärdsdag**, m. helatorstai, taivaasen astumisen päivä; — **-shög**, a. taivaantasallinen, taivaasen ulottuva; — **-shögt**, adv. taivaan tasalla l. tasalle, taivaassa l. taivaasen asti l. saakka; — **-skorn**, n. otavanskra; — **-spol**, n. taivaan napa; — **-ssfer**, m. taivaspallo; — **-sskriande**, a. Jumalan nähtävä, kostoa huutava; häretön, mahdoton; — **-sstreck**, n. (*klimat*) ilmanala; (*väderstreck*) ilmanpieli l. -suunta; — **-stecken**, n. taivaan merkki; — **-svid**, a. mahdottoman suuri l. laaja.
Himmelsk, a. taivaallinen, taivahinen, taivaan.
Himmelskt, adv. taivaallisesti; h. skön, taivahisen kaunis.
Hin; h. onde, piru, pirulainen, pahalainen, hiisi (-den), hitto; drag för h. i våld! mene hiiteen l. hitolle, hitto sun periköön! nu är h. lös, nyt on hitto merrassa.
Hind, f. naaras hirvi (-en).
Hinder, n. este (-een), haitta, vastus; — **-lös**, a. esteetön; — **-löshetsbetyg**, n. esteettömyyskirja; — **-smål**, n. *se* **Förhinder**; — **-tyg**, n. mäkivyöt.
Hinderlig, — **-sam**, a. estävä, esteellinen, haitallinen, haittaavainen, esteeksi l. vastukseksi (oleva), vastustava.
Hindermessa, f. Heikinpäivät (*pl.*).
Hindra, v. a. estää, ehkäistä, haitata, pidättää; h. ngn att göra ngt, estää l. ehkäistä jkuta jtkin tekemästä; blifva h—d, estyä, ehkäistyä, tulla estetyksi, saada estettä l. esteitä.
Hingst, m. ori l. oris (-iin).
Hink, m. kaivokiulu l. -ämpäri, hinkki; (*jäg.*) vipu.
Hinka, v. n. nostaa (vettä) kaivokiululla l. hinkillä; 2) *se* **Linka.**
Hinna, f. kalvo, kelmu, kesi (-den); (*på ögat*) kaihi (-en), häivä,
Hinna, v. a. (*upp ngn*) ennättää, saavuttaa; — v. n. ennättää, ehtiä; h. fram, ennättää l. joutua l. päästä perille l. päähän asti; (*om kula, lod*) kannattaa l. kantaa l. päästä perille asti; (*hafva tid*) kerjetä (-keän), joutaa, ehtiä, ennättää; (*räcka till*) riittää, piisata, ulottua.
Hinnaktig, — **-artad** a. kalvomainen, kalvontapainen l. -kaltainen, kelmumainen, kaihentapainen.
Hinsida, f.; på h—n, toisella puolella.
Hira, f. pyörätauti.
Hira, v. n. olla pyörällä, (jkuta) pyörryttää l. viepottaa.
Hirs, m. hirssi.
Hirschfängare, m. kuvetappara, hirsvänkäri.
Hisklig, a. hirmuinen, hirveä, kauhea, julma, jylkeä.
Hiskligt, adv. hirveästi, kauheasti, julmasti, hirmuisesti; h—t stor, hirveän l. julman iso l. suuri.
Hisna, v. n. kammouta, kammastua, kauhistua; jag h—r (*häpnar*), när jag tänker derpå, minua kauhistaa l. kamottaa sitä ajatellessani.
Hisnande, n. kammastns, kamotus, kauhistuminen.
Hissa, v. a. vivuta (-puan), hissata, nostaa.
Hisshjul, n. vipuratas (-ttaan); — **-maskin**, m. — **-verk**, n. vipulaitos, -kone.
Historia, f. historia; allmän h., yleinen historia; speciel h., erityinen historia; skrifva h., historioita (-tsen), kirjoittaa historiaa; (*berättelse*) kertomus, historia, juttu.

Historiebok, f. historiakirja; — **-målare**, m. historiamaalari; — **-målning**, f. historiamaalaus l. -kuvaus; — **-skrifvare**, m. historioitsija, historiankirjoittaja.

Historiett, f. juttelma, historiainen.

Historik, f. asiankertomus, kerronta, kertoelma.

Historiker, m. historiantutkija, historikus.

Historiograf, n. *se* **Historieskrifvare**.

Historisk, a. historiallinen.

Historiskt, adv. historian tapaan l. tavalla, historiallisesti, historian mukaan.

Hit, adv. tänne; närmare h., tännemmäksi; ända h., (aina) tänne asti l. saakka; h. o. dit, sinne tänne; en h. en dit, mikä minnekin, kuka kunnekin, toinen sinne toinen tänne; än h. än dit, milloin minnekin l. mihinkin, milloin sinne milloin tänne; — **-hörande**, a. tähän kuuluva; — **-intill**, adv. tähän asti l. saakka; — **-intills**, — **-tills**, adv. tähän l. näihin asti, tähän saakka; — **-komst**, m. tännetulo; — **-om**, prep. o. adv. tällä puolen l. puolella; h. staden, tällä puolen kaupunkia; — **-väg**, m.; på h—en, tänne tullessa; — **-åt**, adv. tännepäin, tännekäsin; — **-öfver**, adv. tälle puolen l. puolelle.

Hitta, v. a. löytää; (*h. på*) keksiä, löytää; (*träffa*) tavata (-paan), osata, löytää; h—r han till staden? osaako hän kaupunkiin? h—s, v. p. löytyä, löydetään.

Hittebarn, n. löytölapsi; — **-barnshus**, n. löytölasten-huone; — **-gods**, n. löytökalu l. -tavara, löytty kalu; — **-lön**, f. löytöpalkka, löytäjäiset (*pl.*).

Hittig, a. löytelijäs (-ään), neuvokas (-kkaan), kekselijäs.

Hiva, v. n. (*sjöt.*) hiivata; (*kasta*) laskettaa, viskata.

Hjelm, m. kypäri, rautalakki; — **-buske**, m. kypärinharja; — **-galler**, n. kypärinsilmikko; — **-smidd**, a. kypäripää, rautalakkinen.

Hjelp, f. apu; genom hans h., hänen avullansa; komma till h., tulla avuksi l. apuun; — **-behöfvande**, a. apua tarvitseva, avuntarvitsevainen; — **-hustru**, f. apuvaimo, -muija; — **-karl**, m. apumies; — **-källa**, f. avunlähde (-teen), -vara; — **-lös**, a. avuton, auttamaton, heitetty; (*tafatt*) saamaton (-ttoman); — **-löshet**, f. auttamattomuus, avuttomuus; saamattomuus; **-medel**, n. avunneuvo l. -keino, -kappale; — **-prest**, m. apupappi, pin apulainen; — **-reda**, f. sel (-kkeen), neuvokki, neuvonapu, a vara; — **-trupper**, m. pl. apuv apujoukot; — **-verb**, n. apuverbi

Hjelpa, v. a. auttaa, avittaa; h. tehdä apua, olla apuna; han stå att h., häntä ei voi auttaa, hän auttamaton; så sant mig Gud h pe! niin totta kuin Jumala minua takoon! Gud h—pe! auta Juma Jesus! Jumal' avuks! det kan h—s, sitä ei voi auttaa, siihe auta mikään; jag skall nog h. (*ta*) dig, kyllä minä sinut opeta näytän; h. sig, v. r. auttaa itseä k. sig fram, päästä eteenpäin; (*sig*) suorita (-ian), suoriutua; h. med ngt, tulla toimeen jllkin; h-åt, v. d. auttaa toisiansa.

Hjelpare, m. auttaja; (*medhjelpare*) mies, apulainen.

Hjelplig, a. auttava, jommoinenkin.

Hjelpsam, a. avullinen, avuljas (-a auttavainen.

Hjelpsamhet, f. auttavaisuus, avuljais avullisuus.

Hjelte, m. sankari, uro; (*fig.*) sank — **-bedrift**, — **-bragd**, — **-dat**, urotyö, -teko, sankariteko, -työ; **-dikt**, f. sankarirunno; — **-död**, sankarikuolema; — **-mod**, n. urh suus, uljuus; — **-modig**, a. urh nen, sankarillinen; — **-modigt**, urhollisesti; — **-ålder**, m. sankari-a

Hjeltinna, f. sankarinainen, sanka (-ttaren).

Hjerna, f. aivot (*pl.*), aivo; — **-hi** f. aivokalvo; — **-inflammation**, f. vonpolte; — **-spöke**, n. houraus, re, vauhke (-een), uneksima; — **-stans**, m. aivoaine l. -moska; — **-stem**, n. aivorakennus l. -järjeste

Hjerpe, m. pyy.

Hjerta, n. sydän (-men); h—t klappar, sydän tykyttää, tykki; af h—t, af allt h., sydäm -ni o. s. v., kaikesta sydämestä; innersta h—t, sydämen pohja hafva ngt på h—t, olla jkin s mellä, painaa sydäntä; lägga en på h—t, panna jkin jkun sydäm det ligger mig om h—t, se sydämessäni, sydämeni koitun; går mig till h—t, käy sydäme

ni, koskee sydäntäni; det skär mig i h—t, se kaivaa l. leikkaa sydäntäni; tala till h—t, puhua sydämeen; jag har icke h. dertill, ei ole sydäntä siihen, en henno l. raskitse siitä: hvaraf h—t är fullt, derom talar munnen, sydämen kyllyydestä suu puhuu; i h—t af landet o. s. v., maan o. s. v. sydämessä, sydänmailla, sydänmaassa; mitt h. lilla! sydämyiseni!

Hjertans; h. gerna, aivan mielellläni l. kernaasti l. halulla; h. vän, kultanen, armas ystävä; af h. grund, sydämen pohjasta l. pohjukasta.

Hjertblad, n. (*bot.*) sirkkalehti, korvalehti; — **-blod**, n. o. m. sydänveri, sydänveret (*pl.*); — **-egryn**, — **-ekorn**, n. sydänkäpy; — **-elag**, n. sydämenlaatu; — **-esorg**, m. sydämen suru l. murhe; — **-frätande**, a. sydäntä kalvava l. pureva; — **-gripande**, a. mieltä murtava, sydäntä särkevä l. musertava; — **-grop**, f. sydänala, sydänkuoppa; — **-innerlig**, a. harrasmielinen, sydämellinen; — **-kammare**, m, sydänkammio; — **-klappning**, f. sydämentykytys; — **-klämning**, — **-klämma**, f. sydämen ahdistus; (*käresta*) mielitietty; — **-lös**, adv. sydämetön, armoton, tunnoton; — **-löshet**, f. sydämettömyys; — **-löst**, adv. sydämettömästi; — **-njupen**, a. hellätydäminen, herkkäluontoinen, vienotydäminen; — **-njupenhet**, f. hellätydämisyys, herkkäluontoisuus; — **-rot**, (*pl.rötter*) f. emäjuuri; (*fig.*) sydämen juuret (*pl.*); — **-rörande**, a. mieltä hellyttävä, sydäntä liikuttava; — **-skakande**, a. sydäntä l. mieltä vävähyttävä l. musertava, kauhistuttava; — **-skärande**, — **-slitande**, a. sydäntä riipivä l. pureva l. särkevä; — **-sköld**, m. vaakunansydän, keskivaakuna; — **-språng**, n. kouristajatauti, sydämenkouraukset; — **-stock**, n. napahirsi, sydänpölkky; — **-styng**, n. sydämenpistos, sydämensärky; — **-styrkande**, — **-stärkande**, a. sydäntä l. henkeä virvottava l. virkistävä l. vahvistava; **-stöt**, m. sydänpisto; (*fig.*) sydämen loukkaus l. kolhaus; — **-sår**, n. sydämenhaava; — **-säck**, m. sydämenkarsina; — **-unge**, m. sydänkäpy, hertalapsi; — **-åder**, m. sydänsuoni; — **-öra**, f. sydänkorva l. -liuska.

Hjerter, m. hertta.

Hjertlig, a. sydämellinen, sydämen.

Hjertlighet, f. sydämellisyys.

Hjertligt; — **-ligen**, adv. sydämellisesti.

Hjesse, m., **Hjessa**, f. päälaki, kiire (-een).

Hjon, n. ihminen, henki (-en); (*tjenare*) palkollinen, työmies.

Hjonelag, n. pariskunta; bygga h., ruveta (-pean) l. mennä naimisiin l. naimiseen, ruveta pariskunnaksi.

Hjord, m. lauma.

Hjort, m. hirvi (-en), uroshirvi; — **-horn**, n. hirvensarvi, — **-ko**, f. lehmähirvi, emä-, naarashirvi.

Hjortron, n. muurain (-men); (*fullmoget*) lakka.

Hjul, n. pyörä; (i *maskin*) ratas (-ttaan), pyörä; — **-axel**, m. pyörän akseli, rattaan-akseli; — **-bent**, a. länki-, väräsääri; — **-borr**, m. pyöränkaira; — **-bössa**, f. pyöränpyssy l. -reikä; — **-don**, n. rattaat (*pl.*), pyörälekeet l. -kalut; — **-före**, n. rataskeli l. -tila; — **-hake**, m. pyörähaka, jarru; — **-hus**, n. vesikota, rataskotos; — **-krans**, m. rattaankehä; — **-löt**, m. rattaankieru, pyöräkieru l. -kehru; — **-makare**, m. pyöräntekijä; — **-plog**, m. pyöräaura; — **-ring**, m. pyöränkehä; — **-skena**, f. pyöränrauta l. -vanne (-teen) l. -kisko; — **-sko**, m. pyöräjarru, pyöränkenkä; — **-snaf**, m. rattaan- l. pyöränkappa, pyöränrumpu l. -napa; — **-spår**, n. pyöränjälki, rattaanraitio; — **-stock**, n. ratastukki l. -tammi; — **-tapp**, m. rattaantappi; — **-verk**, n. rattaat, ratasvärkki l. -laitos.

Hjula, v. n. heittää pyörää, mennä pyöränä.

Ho? pron. interrog. kuka? ken?

Ho, m. purtilo, kaukalo, allas (altaan).

Hoboja, f. hobolja.

Hof, m. kavio; — **-beslag**, n. hevosenkengitys; — **-jern**, n. kaviorauta; — **-skägg**, n. huokasimet, vuohiskarvat (*pl.*); — **-slag**, n. kaviontöminä, -kapse; **-slagare**, — **-smed**, m. hevosseppä, hevosenkengittäjä; — **trång**, — **-tvång**, n. kavionkuivetus l. -kiristys; **-tång**, m. hohtimet (*pl.*).

Hof, n. indekl.; utan allt h., suhdattomasti, kohtuuttomasti, kaiketta kohtuudetta l. suhdatta.

Hof, n. hovi; hålla h., pitää hovia; på, vid h—et, hovissa; — **-artiklar**, m. pl. kartano- l. hovisäännöt; — **-cirkel**, m. hoviseura; — **-dam**, f. hovinainen, hovirouva l. -neitsy; — **-drägt**,

Historiebok, f. historiakirja; — **-målare**, m. historiamaalari; — **-målning**, f. historiamaalaus l. -kuvaus; — **-skrifvare**, m. historioitsija, historiankirjoittaja.

Historiett, f. jutelma, historiainen.

Historik, f. asiankertomus, kerronta, kertoelma.

Historiker, m. historiantutkija, historikus.

Historiograf, n. *se* **Historieskrifvare**.

Historisk, a. historiallinen.

Historiskt, adv. historian tapaan l. tavalla, historiallisesti, historian mukaan.

Hit, adv. tänne; närmare h., tännemmäksi; ända h., (aina) tänne asti l. saakka; h. o. dit, sinne tänne; en h. en dit, mikä minnekin, kuka kunnekin, toinen sinne toinen tänne; än h. än dit, milloin minnekin l. mihinkin, milloin sinne milloin tänne; — **-hörande**, a. tähän kuuluva; — **-intill**, adv. tähän asti l. saakka; — **-intills**, — **-tills**, adv. tähän l. näihin asti, tähän saakka; — **-komst**, m. tännetulo; — **-om**, prep. o. adv. tällä puolen l. puolella; h. staden, tällä puolen kaupunkia; — **-väg**, m.; på h—en, tänne tullessa; — **-åt**, adv. tännepäin, tännekäsin; — **-öfver**, adv. tälle puolen l. puolelle.

Hitta, v. a. löytää; (*h. på*) keksiä, löytää; (*träffa*) tavata (-paan), osata, löytää; h—r han till staden? osaako hän kaupunkiin? h—s, v. p. löytyä, löydetään.

Hittebarn, n. löytölapsi; — **-barnshus**, n. löytölasten-huone; — **-gods**, n. löytökalu l. -tavara, löytty kalu; — **-lön**, f. löytöpalkka, löytäjäiset (*pl.*).

Hittig, a. löytelijäs (-ään), neuvokas (-kkaan), kekselijäs.

Hiva, v. n. (*tjöt.*) hiivata; (*kasta*) laskettaa, viskata.

Hjelm, m. kypäri, rautalakki; — **-buske**, m. kypärinharja; — **-galler**, n. kypärinsilmikko; — **-smidd**, a. kypäripää, rautalakkinen.

Hjelp, f. apu; genom hans h., hänen avullansa; komma till h., tulla avuksi l. apuun; — **-behöfvande**, a. apua tarvitseva, avuntarvitsevainen; — **-hustru**, f. apuvaimo, -muija; — **-karl**, m. apumies; — **-källa**, f. avunlähde (-teen), -vara; — **-lös**, a. avuton, auttamaton, heitetty; (*tafatt*) saamaton (-ttoman); — **-löshet**, f. auttamattomuus, avuttomuus; saamattomuu **-medel**, n. avunneuvo l. -keino kappale; — **-prest**, m. apupapp pin apulainen; — **-reda**, f. (-kkeen), neuvokki, neuvonapu, vara; — **-trupper**, m. pl. ap apujoukot; — **-verb**, n. apuver

Hjelpa, v. a. auttaa, avittaa; h. tehdä apua, olla apuna; han st att h., häntä ei voi auttaa, h auttamaton; så sant mig Gud pe! niin totta kuin Jumala minn takoon! Gud h—pe! auta Jun Jesus! Jumal' avuks! det k h—s, sitä ei voi auttaa, siit auta mikään; jag skall nog h *ta*) dig, kyllä minä ainut op näytän; h. sig, v. r. auttaa ite k. sig fram, päästä eteenpäin; *sig*) suorita (-ian), suoriutua; h med ngt, tulla toimeen jllkin; h åt, v. d. auttaa toisiansa.

Hjelpare, m. auttaja; (*medhjelpare* mies, apulainen.

Hjelplig, a. auttava, jommoinenki

Hjelpsam, a. avullinen, avuljas auttavainen.

Hjelpsamhet, f. auttavaisuus, avulja avullisuus.

Hjelte, m. sankari, uro; (*fig.*) sa — **-bedrift**, — **-bragd**, — **-d** urotyö, -teko, sankariteko, -ty **-dikt**, f. sankarirunо; — **-dö** sankarikuolema; — **-mod**, n. u suus, uljuus; — **-modig**, a. u nen, sankarillinen; — **-modigt** urhollisesti; — **-ålder**, m. sankari

Hjeltinna, f. sankarinainen, sank (-ttaren).

Hjerna, f. aivot (*pl.*), aivo; — **-h** f. aivokalvo; — **-inflammation**, vonpolte; — **-spöke**, n. houraus re, vauhke (-een), uneksima; — **stans**, m. aivoaine l. -moska; — **stem**, n. aivorakennus l. -järjest

Hjerpe, m. pyy.

Hjerta, n. sydän (-men); h—t klappar, sydän tykyttää, tykki kii; af h—t, af allt h., sydän -ni o. s. v., kaikesta sydämestä innersta h—t, sydämen poh hafva ngt på h—t, olla jkin mellä, painaa sydäntä; lägga en på h—t, panna jkin jkun sydän det ligger mig om h—t, sydämessäni, sydämeni koituu; går mig till h—t, käy sydän

…koskee sydäntäni; det skär mig i h—t, se kaivaa l. leikkaa sydäntäni; tala till h—t, puhua sydämeen; jag har icke h. dertill, ei ole sydäntä siihen, en henno l. raaskitse siitä; hvaraf h—t är fullt, derom talar mannen, sydämen kyllyydestä se puhuu; i h—t af landet o. s. v. maan o. s. v. sydämessä, sydänmaalla, sydänmaassa; mitt h. lilla! sydämyiseni!

hjärtans, h. gerna, aivan mielelläni l. hyvinmielisesti l. halulla; h. vän, kultanen, rakas ystävä; af h. grund, sydämen pohjasta l. pohjukasta.

hjärtblad, n. (*bot.*) sirkkalehti, korvalehti; — **-blod**, n. o. m. sydänveri, sydänveret (*pl.*); — **-egryn**, — **-ekorn**, n. sydänkäpy; — **-elag**, n. sydämenlaatu; — **-ensorg**, m. sydämen suru l. murhe; — **-frätande**, a. sydäntä kalvava l. pureva; — **-gripande**, a. mieltä murtava, sydäntä särkevä l. musertava; — **-grop**, f. sydänala, sydänkuoppa; — **-innerlig**, a. harrasmielinen, sydämellinen; — **-kammare**, m, sydänkammio; — **-klappning**, f. sydämentykytys; — **-klämning**, — **-klämma**, f. sydämen ahdistus; (*känsla*) mielitietty; — **-lös**, adv. sydämetön, armoton, tunnoton; — **-löshet** f. sydämettömyys; — **-löst**, adv. sydämettömästi; — **-njupen**, a. helläntuntoinen, herkkäluontoinen, vienotuntoinen; — **-njupenhet**, f. helläntuntoisuus, herkkäluontoisuus; — **-rot**, (*-rötter*) f. emäjuuri; (*fig.*) sydämen juuret (*pl.*); — **-rörande**, a. mieltä liikuttava, sydäntä liikuttava; — **-skakande**, a. sydäntä l. mieltä vävähyttävä l. musertava, kauhistuttava; — **-störande**, — **-slitande**, a. sydäntä tuskova l. pureva l. särkevä; — **-sköld**, n. vaakunansydän, keskivaakuna; — **-språng**, n. kouristajatauti, sydämenkouraukset; — **-stock**, n. napahirsi, sydänpölkky; — **-styng**, n. sydämenpistos, sydämensärky; — **-styrkande**, — **-stärkande**, a. sydäntä l. henkeä virottava l. virkistävä l. vahvistava; **-tjät**, m. sydänpisto; (*fig.*) sydämen hakkaus l. kolhaus; — **-sår**, n. sydämenhaava; — **-säck**, m. sydämenkotelo; — **-unge**, m. sydänkäpy, hertunkapsi; — **-åder**, m. sydänsuoni; — **-öra**, f. sydänkorva l. -liuska.

hjärter, m. hertta.

Hjertlig, a. sydämellinen, sydämen.

Hjertlighet, f. sydämellisyys.

Hjertligt; — **-ligen**, adv. sydämellisesti.

Hjesse, m., **Hjessa**, f. päälaki, kiire (-een).

Hjon, n. ihminen, henki (-en); (*tjenare*) palkollinen, työmies.

Hjonelag, n. pariskunta; bygga h., ruveta (-pean) l. mennä naimisiin l. naimiseen, ruveta pariskunnaksi.

Hjord, m. lauma.

Hjort, m. hirvi (-en), uroshirvi; — **-horn**, n. hirvensarvi, — **-ko**, f. lehmähirvi, emä-, naarashirvi.

Hjortron, n. muurain (-men); (*fullmoget*) lakka.

Hjul, n. pyörä; (*i maskin*) ratas (-ttaan), pyörä; — **-axel**, m. pyörän akseli, rattaan-akseli; — **-bent**, a. länki-, väräsääri; — **-borr**, m. pyöränkaira; — **-bössa**, f. pyöränpyssy l. -reikä; — **-don**, n. rattaat (*pl.*), pyörälekeet l. -kalut; — **-före**, n. rataskeli l. -tila; — **-hake**, m. pyörähaka, jarru; — **-hus**, n. vesikota, rataskotos; — **-krans**, m. rattaankehä; — **-löt**, m. rattaankieru, pyöräkieru l. -kehru; — **-makare**, m. pyöräntekijä; — **-plog**, m. pyöräaura; — **-ring**, m. pyöränkehä; — **-skena**, f. pyöränrauta l. -vanne (-teen) l. -kisko; — **-sko**, m. pyöräjarru, pyöränkenkä; — **-snaf**, m. rattaan- l. pyöränkappa, pyöränrumpu l. -napa; — **-spår**, n. pyöränjälki, rattaanraitio; — **-stock**, n. ratastukki l. -tammi; — **-tapp**, m. rattaantappi; — **-verk**, n. rattaat, ratasvärkki l. -laitos.

Hjula, v. n. heittää pyörää, mennä pyöränä.

Ho? pron. interrog. kuka? ken?

Ho, m. purtilo, kaukalo, allas (altaan).

Hoboja, f. hoboija.

Hof, m. kavio; — **-beslag**, n. hevosenkengitys; — **-jern**, n. kaviorauta; — **-skägg**, n. huokasimet, vuohiskarvat (*pl.*); — **-slag**, n. kaviontöminä, -kapse; **-slagare**, — **-smed**, m. hevosseppä, hevosenkengittäjä; — **-tång**, — **-tvång**, n. kavionkuivetus l. -kiristys; **-tång**, m. hohtimet (*pl.*).

Hof, n. indekl.; utan allt h., suhdattomasti, kohtuuttomasti, kaiketta kohtuudetta l. suhdatta.

Hof, n. hovi; hålla h., pitää hovia; på, vid h—et, hovissa; — **-artiklar**, m. pl. kartano- l. hovisäännöt; — **-cirkel**, m. hoviseura; — **-dam**, f. hovinainen, hovirouva l. -neitsy; — **-drägt**,

Horisont, m. horisontti, ilman- l. taivaanranta; (*tekn.*) näköraja, näköpiiri.
Horisontalplan, n. horisonttitasanne, vaakasuora l. -suuntainen tasanne.
Horisontel, a. horisontillinen, tasakorkoinen, vaakasuora, -suuntainen.
Horn, n. sarvi (-en); hafva h. i sidan till ngn, kantaa l. pitää vihaa jkulle; (*att blåsa i*) torvi (-en), sarvi; månens h., kuun sakara; af h. (*gjordt*), sarvi-, sarvinen; — **-aktig**, a. sarvimainen, sarventapainen; — **-arbetare**, m. sarviseppä, sarvikaluin-tekijä; — **-blende**, n. mustokivi; — **-arbete**, n. sarviteos, -kalu; — **-blåsare**, m. torvensoittaja; — **-boskap**, n. sarviraavas (-aan) l. -raavaat, sarvikarja; — **-fisk**, m. *se* **Spigg**; — **-formig**, a. sarvenmuotoinen; — **-fällning**, f. sarvenluominen l. -lähteminen; — **-hinna**, f. (*anat.*) sarvikalvo, etukalvo; — **-lik**, a. sarvennäköinen, sarvimainen; — **-list**, f. piena, pääpiena; — **-musik**, f. torvimusiikki l. -soitanto; — **-oxe**, m. sarvijaakko, tammihärkä; — **-qvicke**, m. (sarven) sohlo, tohlo; — **-skall**, n. torventoitotus l. -kaiku; — **-skata**, f. nokkaharakka; — **-substans**, m. sarviaine; — **-uggla**, f. sarvipöllö, metsäpöllö.
Horoskop, n. horoskopi, ennustuspeili.
Horribel, a. hirmuinen, hirveä, julma.
Horsgök, m. taivaanvuohi l. -mäkärä, keskikurppa; — **-mynta**, f. arominttu, käenminttu.
Hortikultur, f. puutarha-taito, puutarhan-viljelys.
Hos, prep, luona, tykönä; h. mig, honom, o. s. v. luonani l. tykönäni, luonansa l. tykönänsä, o. s. v.; *återgifves äfven med adessiv.* (-lla, -llä) t. ex. vara i tjenst h. ngn, olla jkulla (l. jnkun) palveluksessa; *äfven med inessiv.*, t. ex. h. honom ligger intet ondt, hänessä ei ole mitään pahuutta; man läser h. Ovidius, Ovidiuksessa luetaan; — **-fogad**, — **-följande**, — **-gående**, a. myötäseuraava, tähän liitetty, oheen pantu, mukana oleva.
Hospital, n. hospitaali, sairashuone; vaivaishuone; — **-shjon**, a. sairashuoneelainen, sairashuoneen vaivainen.
Hospitant, m. hospitantti, vieraiskävijä.
Hospitera, v. a. o. n. käydä vieraana l. kuuntelijana l. kuuntelemassa.
Hosta, f. yskä, rykä; (*torr*) hökä; har h., minussa on yskää, minu kittää l. ryittää.
Hosta, v. n. yskiä, rykiä, hökiä, (*h* yskästä (-sen).
Hostia, f. hostia, rippileipä.
Hot, n. uhka, uhkaus; — **-full**, a kaavainen.
Hota, v. a. uhata (-kaan), uhkailla, *handen*) häristää; huset h—r a störta, huone on yhteen puto sillansa; himmelen h—r med r taivas uhkaa sadetta l. lientele teeksi.
Hotell, n. hotelli, majala, ravintol
Hotelse, f. uhkaus.
Hu, int. uh! hyh! huh!
Hud, f. nahka; (*hy*) iho, hipiä; h., luoda nahkansa, kesiä; få h tiä, tulla nahkaan l. keteen; (*bild examen*) saada reput; (*rå djursk.*) talja; afdraga h—en, nylkeä tää nahka; af h., nahkainen, n vuotainen, vuota-; — **-fänga** nylkeä nahka, nylkeä; ruoskia, mia; — **-lös**, a. nahaton, nilk **-rycknng**, f. vainonen, vainos, värve; — **-sjukdom**, m. rohtuma, dunnainen, hipiä- l. ihotauti, ih ma; — **-skada**, f. ihonvika, nile nen, ihottuma; — **-stryka**, ruoskia, suomia.
Huf, m. hattu, lakki, koppa.
Hufva, f. huntu, hippi, tanu, pää nätty.
Hufvud, n. pää; (*litet*) päähyt, pä nen; hafva ondt i h—t, olla pää kipeä, kivistää jkun päätä; om h—et, pikapäinen; med bar paljain päin; öfver h., ylimal ylipäin; hals öfver h., *se* **Hufvud pa**; (*förstånd*) pää, mieli (-en); g dåligt h., hyvä, huono pää; h—et, saada päähänsä, pystyä hän l. mieleen; han har sitt h. sig, hänellä on oma päänsä; (*p spik*) kanta, pää; (*på häl*) kupu, — **-anförare**, m. pääjohdattaja, päämies; — **-arbete**, n. päätyö, -t — **-begrepp**, n. pääkäsite (-tte perus- l. alku-ymmärre; — **-bindel** pääripa, päänauha, -kääre; — **-hjel** m. emä- l. alushirsi; — **-bok**, f. kirja; — **-bonad**, m. päähine, p peite; — **-bry**, — **-bråk**, n. p vaivaus l. -homma; hafva h., lasta päänsä, ajatella päänsä pu

– **-byggnad**, f. päähuoneus, -rakennus; — **-drag**, n. pääpiirre (-rteen), -laatu; — **-fiende**, m. päävihollinen l. -vihamies; — **-fråga**, f. pääasia, -kysymys; — **-gata**, f. valta-, pääkatu. — **-gods**, n. pesätalo, emätila. — **-gård**, m. päänalainen l. -alus; — **-hår**, n. hiukset (*pl.*), tukka; (*ett mål hår*) hiuskarva, hius; — **-ingång**, m. pääovi, -portti, -mentävä; — **-kudde**, n. päintyyny, -alus; — **-kål**, m. kuukaali, keräkaali; — **-lag**, n. päitset (*pl.*), päitsimet (*pl.*); — **-lott**, m. henkilökohtainen; — **-lära**, f. pää- l. perusoppi; — **-lös**, a. päätön, kannaton; (*fig.*) päätön, mieletön; — **-man**, m. pääasiamies, päällysmies; — **-orsak**, m. pääsyy, suurin syy; — **-ort**, m. pääpaikka, emäpaikka; — **-person**, m. päähenkilö l. -henki; — **-prydnad**, m. pääkoristus l. koriste (-een); pääkoriste; — **-punkt**, m. (*fig.*) pääpaikka l. -kohta; — **-qvarter**, n. päämajasto, pääasia l. -korttieri; — **-regel**, m. pääsääntö, -ohje; — **-räkning**, f. pääasiallinen tili; (*räkning i hufvudet*) pääsäkeinto; — **-sak**, f. pääasia; (*jur.*) pääasia, -asia; — **-saklig**, a. pääasiallinen, pää-, paras (-aan), erinomainen; det h—aste, pääasiat l. -paikat; — **-sakligen**, adv. pääasiallisesti, parhaasta päästä, parhaastansa, erinomattain. — **-skalle**, m. pääkallo; — **-skrift**, a. pää-, alkukirjoitus; — **-skål**, m. pääkoppa l. -kallo; — **-stad**, m. pääkaupunki; — **-stol**, m. pääoma; — **-stupa**, adv. suinpäin, suinsilmin, nuskoin; (*fig.*) päätähavin l. -pahaa; — **-stycke**, n. pääkappale, pääasia; — **-summa**, f. pääsumma; — **-syn**, m. päänahka, päämarto l. -kaarna; — **-säte**, n. pääsija, -pesä, pesäpaikka; — **-tal**, n. miesluku; — **-verk**, m. pääteos; (*fortif.*) valtalinna, päälinnoitus; — **-värk**, m. päänkipu l. -tivistys l. -särky; jag har h., päänsä kolottaa l. särkee; — **-ändamål**, n. päätarkoitus.

Hugad, m. fl. *se* **Hog, Hogad**, m. fl.

Hugg, n. lyönti, lyömä, isku, hakkaus; första h—et, ensi lyömältä l. iskulta; (*fig.*) ensi kerralla l. erällä l. kerrellä; gifva ngn ett hugg, sitä l. lyödä jkuta; (*fig.*) iskeä jkuhun. gifva h. på sig, päästää joku kohdalleen kiinni, jättää selkänsä paljaaksi; med h. och slag, lyöden ja piekäsen; — **-black**, n., — **-block**, m. hakkuupölkky l. -hepo l. -tukki; — **-borr**, m., — **-jern**, n. purasin (-men), taltta, huppuri; — **-orm**, m. kyykärme, kyy; — **-stock**, m. *se* **Huggblock**; — **-sår**, n. lyömä-, iskuhaava; — **-tand**, m. torahammas (-mpaan); — **-yxa**, f. hakkuukirves.

Hugga, v. a. hakata (-kkaan), (*slå*) lyödä, hakata, iskeä; h. i (*angripa*), käydä l. tarttua l. iskeä kiinni; h. till, sivaltaa, huimasta; (*forma*) veistää, hakata (-kkaan); h. sten, takoa l. hakata kiviä; h. in (*på fienden*) käydä l. lyödä päälle, käydä l. iskeä kimppuun; låta h., hakkauttaa; — h. sig, v. r.; han högg sig i foten, hän löi kirveellä jalkaansa; h. sig igenom, lyödä l. iskeä itsensä läpitse.

Huggare, m. hakkaaja; (*vapen*) säilä, palassi; (*baddare*) kolho, julku, pukari.

Huggarlön, f. hakkuupalkka.

Huggning, f. hakkuu, hakkaus, hakkaaminen.

Hugkomma, Huglös, *se* **Hogkomma, Hoglös.**

Hugna, v. a. ilahuttaa, suosia, hyvittää, suoda l. lahjoittaa jkin jkulle; blifva h—d med ngt, tulla suosituksi jllkin, saada suosiolahjaksi jkin.

Hugnad, m. mielihyvä, ilo, lohdutus.

Hugnelig, — -sam, a. lohdullinen, ilahuttava, mieleinen.

Hugskott, n. mielijohde (-teen); — **-stor**, a. ylevämielinen, korkea-aatteinen; (*hög*) ylevä, jalo.

Hugsvala, v. a. lievittää, lohduttaa.

Hugsvalare, m. lohduttaja.

Hugsvalelse, f. lievitys, lohdutus.

Huj, m. indekl.; i en h., vilahduksessa, tuokiossa.

Huk, m. indekl.; sitta på h., olla kyykyllänsä l. kyyryllänsä.

Huka, v. n. kyykyttää, kyykistellä; h. sig, v. r. kyyristyä, kyykistyä, kyykistäitä, lyykistyä.

Hukad, a.; sitta h., istua kyykyllänsä l. lyykyllänsä l. kyyryssä.

Hukert, m. (*fartyg*) hukertti.

Huld, a. lempeä, armas (-aan), hellä, rakas (-kkaan); (*tillgifven*) mieliharras, armas; vara ngn h. och trogen, olla jkulle uskollinen ja kuuliainen; h—a flicka! armas tyttöseni! — **-rik**, a. armias (-aan), armas, armainen.

Hulda om, *se* **Omhulda.**

Huldhet, f. lempeys, armaus, hellyys, rakkaus; kuuliaisuus, mielihartaus; — **-sed**, m. kuuliaisuuden l. uskollisuuden vala.

Huldinna, f. sulotar (-ttaren), armahainen.

Hull, n. iho, hipiä; liha; vara vid godt h., olla hyvässä lihassa l. lihassansa; taga h., lihoa, lihostua; mista h—et, laihtua, hoikentua; med h. och hår, suolinensa sorkkinensa, luinensa lihoinensa; — **-hår**, n. iho-, hipiäkarva; — **-sår**, n. iho-, lihahaava.

Huller om buller, adv. huiskin haiskin, mullin mallin, sikin sokin, hujan hajan.

Hullig, a. lihakas (-kkaan), turpea, lihava.

Hulling, m. väkä, häävi.

Hult, n. lehto, viidakko, viita.

Hum, s. indekl.; få h. om ngt, saada vihiä l. kaimoa jstkin, vainostaa jtkin.

Human, a. ihmisellinen, säädystynyt, säädyllinen, sävyllinen, sievä, kohtelijas (-aan).

Humaniora, n. humaniorat, jalot tieteet.

Humanisera, v. a. ilmistyttää, säädystää; h—s, v. p. ihmistyä, säädystyä.

Humanism, m. humanismi, humanisuus.

Humanistisk, a. humanillinen.

Humanitet, f. ihmisyys, säädyllisyys, sievyys, humanisuus.

Humbug, m. humbugi, kepponen, petos.

Humla, f. hörriäinen, metsämettiäinen, kimalainen.

Humla, v. a. humaloita (-tsen), humaltaa.

Humle, m. humala; försätta l. blanda med h., humaloittaa; — **-binda**, f. humalavieras, nukulaishumala; — **-gård**, m. humalisto, humalatarha; — **-knopp**, m., **-koppa**, f. humalan-käpy; — **-ranka**, f. humalaköynnös; — **-stång**, m. humalariuku l. -salko.

Hummer, m. hummeri, merirapu.

Humor, m. humori, leikillisyys, rattoisuus, leikkimielisyys.

Humorist, m. humoristi, ratostelija, -llostelija.

Humoristisk, a. humorinen, roveellinen, rattoisa, leikillinen, lystillinen.

Humus, m. huumus, väki- l. ruokamulta; — **-syra**, f. multahappo.

Humör, n. mieliala, mieli (-en), pää; vara vid l. på godt h., olla hyvällä mielellä l. päällä l. tuulella, olla roveissansa l. hyvissä roveissa; fatta h. öfver ngt, närkästyä jstkin.

Hund, m. koira; — **-aktig**, a. koi nen, koiranparinen, koirikas (-k — **-aktigt**, adv. koiramaisesti, ran tavalla; — **-bett**, n. koi rema; — **-exing**, m. koiranruoh **-fatt**, a. koiramainen, konnama — **-fila**, v. a. rienata, räävät **-fästing**, m. puuppo, koiranpu — **-galenskap**, m. koiraraivo; — m. koiratarha; — **-hufvud**, n. k pää; han bär h—et, hänen p kantaa, hän saa syyn päällensä taa; — **-knep**, n. koiranpari l. — **-koja**, f. koirankoppi; — **-k** n. koirankaulain (-men), koiran koirakoppeli; koirapari, vitjask — **-köp**, n. koiranhinta, pilkka — **-loka**, f. koiranputki l. -hu — **-racka**, f. rakkikoira, koira — **-sfott**, m. lurjus, ryökäle, kon **-sfottera**, v. a. pitää koirana; — n. koiranhaukunta l. -haukku; — te, n. koiransuku; — **-snus**, n. (*pl.*); — **-turk**, m. koirankuonol — **-vakt**, m. (*skepp.*) koiranvaht vahti; — **-valp**, m. koiranpenik **-pentu**; — **-öra**, f. koirankorv *bok*) kissankorva.

Hundisk, **Hundsk**, a. koiramainen, namainen.

Hundra, **Hundrade**, num. card. — **-faldig**, a. satakertainen, sata — **-faldt**, adv. sata kertaa, sa taisesti, sadoin kerroin; — **-fo** satajalkainen l. -koipinen; — **-t** sataluku, sadat (*pl.*); — **-tals**, sadoittain, sadoittaisin, satoja; — a. sadanvuotinen, satavuotias (

Hundrade, num. ord, sadas (-nnen **-del**, m. sadannes (-ksen), sadas

Hunger, m. nälkä; känna h., nä (jkuta); lida h., nähdä l. kärsiä kää; dö af h., kuolla l. näänty kään; — **-sdöd**, m. nälkäänku **-kuoleminen**; — **-snöd**, f. nälä l. -pakko.

Hungra, v. a. nähdä nälkää, isota (- h. efter ngt, isota jtkin; h. döds, kuolla nälkään l. nälästä

Hungrig, a. nälkäinen, nälissänsä (o isoava; jag är h., minun l. m on nälkä, olen nälissäni; h. guld, kullannälkäinen, kultaa

Hur, adv. *se* **Huru**.

Hurra! int. hurraa! huroo! — **-r** hurranhuuto.

hurra, v. n. huutaa hurraa l. huroota, hurraata; (*fig.*) **så att det h—r**, että ulkuu vaan.

hurr, m. pl. (*sjöt.*) hurttaukset, nytkähtelyt.

hurtig, a. (*fink*) ripeä, ripsas (-aan), kertaa. raisu; (*modig*) karski, reipas (-aan). ravakka, uljas (-aan); (*tilltagsam*) roteva, ravakka, raisu.

hurtighet, f. ripeäus, karskius, reippaus, ravakkuus.

hurtigt, adv. ripeästi, ravakkaasti, karskisti, reippaasti.

hur, adv. kuinka, kuin, miten, mitenkä; miksi, miltä, mille; -ko (-kö); h. **gärna det dig, kuinka** l. miltä l. mille l. miksi se sinusta näyttää? h. **som helst**, kuinka hyvänsä l. tahansa, jos kuinkin l. mitenkin, jos ulkka kuinka l. miten; **det må vara hur som helst**, oli miten olikaan, olkoon l. oli kuinka hyvänsä; h. då? kuinkas? mitenpä? kuinkas? kuinkahan l. sä? kuinka l. miksi niin? h. **var** l. eljes? kuinkas sitte l. muuten? h. monne? mitenkähän? kuinkahan? eller h? vai kuinka l. miten? **h. länge sedan är det?** kauvanko siitä on? h. **litet?** paljoko? kuinka paljo? — **icke litet är det ej, kuinka suloista** kuinka; h. du ser ut! miltä nyt näyttää!

hurdan, a. mimmoinen, millainen, kummoinen, minkälainen, minkaltainen l. minkälainen; h. **som helst**, mimmoinen hyvänsä l. tahansa, jos mimmoinenkin o. s. v.

hurdera, — **-lunda**, adv. kuinka, minkä millä lailla l. tavalla l. tavoin kuinka. kuten.

huru, konj. kuinka, mitenkä, että miten.

hurvida, adv. josko, tokko, noinko; *återförenas helst med anhangsordet* -ko (-kö), t. ex. jag vet ej h. det är sant eller icke, en tiedä onko se l. josko se totta vai eikö.

hus, huoneus, huone (-een); (*gård*) huone *med uthus och ladugård*, *med uthus och stackas*) pesä; (*öfver maskin*) katos; (*aftrade*) makki, hyyskä; (*hög*) huone, suku (-vun), heimo; **nytt h.**, iso, uusi huoneus; **fri h.**, talosta taloon; **Guds h.**, kirkko; **man ur h—e**, mies huone; **inom h.**, kodissa, sisässä; **utom h.**, kodin ulkopuolella, kotoa poissa, ulkona; **hålla h.**, oleksia, pitää taloa l. oloa; — **-aga**, f. huonekuri; — **-andakt**, f. kotihartaus, -rukoukset; — **-arrest**, m. kotovankeus l. -aresti; — **-behof**, n. kotitarve (-peen), talontarve; — **-behofsbränning**, f. kotitarpeen-viinanpoltto; — **-behofsqvarn**, f. kotitarvemylly; — **-bonde**, m. isäntä, isäntämies; — **-bonderätt**, m. isännyysoikeus, isännyys; — **-bondefolk**, n. isäntäväki; — **-djur**, n. kotieläin (-men), taloneläin; — **-egare**, m. talonomistaja, isäntä; — **-esyn**, f. talonkatselmus, -syyni; — **-fader**, m. perheenisäntä, perheenisä l. -mies; — **-faderlig**, a. perheenisännän l. -miehen, perheenisällinen; — **-fattig**, a. kotiköyhä, eläkkiläinen; — **-flit**, m. kotiteollisuus, -ahkeruus; — **-fluga**, f. tupakärpänen; — **-folk**, n. talonväki, perhe l. pere (-een); pere- l. huonekunta; — **-fred**, m. kotirauha, talonrauha; — **-fru**, f. emäntä; — **-geråd**, n. huone-, talonkalu; — **-gerådssaker**, f. pl. huone-, talonkalut; — **-gud**, m. huonejumala, tupahaltija; — **-hyra**, f. huoneenhyyry l. -voura; — **-håll**, n. (*familj*) huonekunta, pere l. perhe (-een), talous (-den); (*hushållning*) talous, talonhallitus; — **-hålla**, v. n. pitää l. hallita taloutta; (*förrätta en värdinnas sysslor*) emännellä (-ntelen), emännöitä (-tsen); (*använda*) käyttää, pidellä; (*spara*) säästellä, pitää, olla tarkka l. visu; — **-hållare**, m. talouden-haltija l. -pitäjä, talonpitäjä; (*en som är sparsam*) säästäjä, tarkka l. visu mies; — **-hållerska**, f. emännöitsijä, emäntelijä; — **-hållning**, f. taloudenpito l. -hallitus, taloushoito; säästäväisyys, tarkkuus, visuus; — **-hållningsplan**, m. talouskaava l. -ohjelma; — **-hållningssällskap**, n. talousseura; — **-hållsaktig**, a. säästelijäs (-ään), säästäväinen, tarkkapitoinen; — **-hållsaktighet**, f. säästäväisyys, tarkkapitoisuus; — **-hållsaktigt**, adv. säästäväisesti, tarkasti; — **-hållsbestyr**, n. talonaskare, talous-, talontoimi; — **-hållsbok**, m. talonpito-kirja; — **-hållsplan**, m. talous-suunnitelma l. -kaava; — **-kors**, n. kotoristi, talonpahennus, -rasitus; — **-kur**, m. kotilääkitys, kotolääke (-kkeen); — **-loga**, f. majavoura; — **-lärare**, m. kotiopettaja; — **-mamsell**,

nät (*pl.*), nisut; — **-bröd**, n. vehnä-, nisuleipä, vehnäinen; — **-mjöl**, n. vehnä-, nisujauhot (*pl.*); — **-ål**, m. vehnä-änkeri.

Hvi? adv. miksi?

Hvila, f. lepo, levähdys; gå till h., käydä l. mennä levolle l. lepäämään.

Hvila, v. n. levätä (-pään), huoata (-kaan); h. smått, levähtää, huoahtaa; slottet låg—r på en klippa, linna seisoo kallion.; min förmodan h—r på god grund, luuloni lepää l. on hyvällä pohjalla l. perustuksella, perustuu hyvälle pohjalle; — v. a. levähtää, lepäyttää, lepuntella; h. sig, v. r. levähtää, levätä.

Hvilken, pron. relat o. interrog.: (*rel.*) joka; (*interr.*) mikä, kuka.

Hvilkendera, pron. interr. kumpi (-man), kumpainen, kumpiko.

Hvilobädd, m. leposija, makuusija; — **-dag**, m. lepopäivä; — **-punkt**, m. lepopaikka; (*fys.*) tukipaikka; — **-rum**, n. lepokammio; — **-stund**, m. lepohetki, -aika, välihetki; — **-ställe**, n. lepopaikka l. -sija; (*för hoskap*) leväs (-pään), tehdas (-taan).

Hvimla, v. n. vilistä, kuhista, kihistä, kiehua.

Hvimmel, n. vilinä, kuhina, kihinä; — **-kantig**, a. pyörryksissä (oleva), pyörryspäinen; man blir helt h., oikein pää rupeaa pyörimään, oikein päätä alkaa pyörryttää.

Hvina, v. n. viuhua, viuhkaa, vinkua, piukkaa.

Hvinande, n. viuhina, piukkina, vinkuminen, viuhkaminen.

Hvirfla, v. a. kiehtoa, pyöriä, kiepoa; (*om rök, snö*) tupruta (-uan), kiehtoa; (*på trumma*) pärryttää, rätittää, virveltää.

Hvirfvel, m. pyörre (-teen), pyörtämä; (*af rök, damm*) tupru, ryöppy; (*i ström*) pyörre (-rteen), kurimus; (*i håret*) pyörtö; (*med trumma*) virveli, pärrytys; — **-vind**, m. tuuliaispää.

Hviska, v. n. kuiskuttaa, kuiskasta, sopottaa.

Hviskning, f. kuiskutus, kuiske (-een), kuiskaus.

Hvisselpipa, Hvissla, f. vihellin (-ltimen).

Hvissla, v. n. o. a. viheltää.

Hvisslare, m. viheltäjä.

Hvissling, f. vihellys.

Hvit, a. valkoinen, valkea; gö valota (-koan), valaista (-kais **-aktig**, a. valvakka, vaalakka, v **-al**, f. harmaa l. valkea leppä, leppä; — **-ax**, n. valkotähkä; — f. valkojuurikas (-kkaan); — a. valkeantäplikäs, -pilkkuinen: **veri**, n. nahanhapatus; — v. a. tulistaa l. kuumentaa valk — **-grå**, a. valkeanharmaa, — **-hinna**, f. valkokalvo; — a. valkeakarvainen; (*om me* valkopää, valkeapää l. -hiuksi **-klädd**, a. valkeissa vaatteissa valkeapukuinen l. -vaatteinen: **ver**, m. nurmiapila; — **-kål**, kea l. valkokaali, kupukaali: a. valkeaverinen; — **-limma**, v. a. valaista (-kaisen), kalkita — **-lök**, m. kynsilaukka; — f. rahka-, valkosammal; — m. rahkasuo; — **-måla**, v. a. maalata, maalata valkeaksi; — **dig**, a. valkearaitainen, -juovai **-sippa**, f. valkea vuokko, vuoke l. -silmä; — **-spräcklig**, a. v kailuinen, valkotäplikäs (-kkä **-ved**, m. mantopuu; — **-väpl** valkea apila, valkopää apila; — f. silmän valkuainen; — **-ör Kamillblomma.**

Hvita, f. valkuainen, valko.

Hvithet, f. valkoisuus, valkeus.

Hvitna, v. n. valjeta (-kenen). (-nen), vaalettua.

Hvitten, m.; ej en h., ei tipoa äyriäkään.

Hvälfd, a. kupea, onteva, holvi kaan); det h—a blå, *sinilaki*.

Hvälfning, f. holvitus, kaaritus. kuvunkutous; (*ögonens*) muljailu kailus, muljotus; (*välfning*) kääntäminen; (*omhvälfning*) mu mullaus, mullistus.

Hvälfva, v. a. (*göra hvalf*) ka holvittaa, kutoa kupua; (*välta* tää, heittää; (*fig.*) vierittää, tää; (*vrida*) kääntää, käännellä *nen*) muljottaa, mulkoilla; — mullahdella, mullakoita (-tsen). roita; (*om hafvet*) lainehdella, a ajalehtaa; han h—ver stora ner l. föralag, hänellä on su hirmuiset hankkeet, hänen pää pyörii suuria hankkeita l. tuum

Hvåsa, v. n. suhista (-sen), sähis histä, pihistä; (*om hes menni*

...ista, sihistä, käristä; (*fram*) sihistä fram, tähistää.
...lande, n. suhiseminen, sähiseminen
...ljud, n. suhuääni.
...ning, f. suhina, sähinä, sihinä o. s. v.
...na, v. a. teroittaa, hioa (*slipa*).
...n, n. iho, hipiä, pinta.
...nat, m. hyasintti.
...le, n. hökkeli, korsu, kyysä, koppi.
...rid, a. sekasukuinen, lajisekainen, hybryntyinen.
...ka, v. n. o. a. teesakennellä, olla ulkomullattu, olla olevinansa, viekastella.
...kare, m. teesakentelijä, viekastelija, ulkomullattu.
...keri, n. ulkokultaisuus, viekastelu.
...la, f. maja, kota.
...la, n. *se* **Pack**.
...ra, f. (*myth.*) hydra, kyy- l. lohikäärme: (*fig.*) kyykärme, syöpäläinen; (*zool.*) vesikyy.
...st, n. (*kem.*) hydraatti, vettymä.
...ulik, f. hydrauliikka, vedenvoimaoppi.
...ulisk, a. hydraulinen, hydraulis-, vedenvoimainen.
...dynamik, f. hydradynamiikka, vesivoimaoppi.
...fobi, f. hydrofobia, vesikauhu.
...grafi, f. hydrografia, vettentieto, -kuvaus (-ppaan).
...meter, m. vedenmitturi, hydrometri.
...pati, f. hydropatia, vesilääkintätapa.
...statik, f. hydrostatiikka, vedentasa- l. paino-oppi.
...statisk, a. hydrostaatillinen, vedentasaudellinen.
...teknik, f. hydroteknikka, vesirakennustaito.
...teknisk, a. hydroteknillinen, vesirakennuksellinen.
...na, f. hyeina.
...de, n. päänalainen, tyynynen; **lägga ...nder lasten**, antaa l. panna ylisensä l. kannatusta pahuudelle.
...ka, v. a. höylätä.
...ka, v. a. (*göra snygg*) siistitä (-iän), ...ta (-oan), sievistää, puhdistaa; (*dyv.*) sievistää, sieventää; (*fig.*) sievistää, säädystää, puhdistaa; h. **sig**, ...a siivota itseänsä; sievistyä, säädystyä.

Hyfsad, a. sievistynyt, sievä, siivo, säädyllinen.
Hyfsning, f. sievistys, sievyys, siivous, säädystys.
Hyfvel, m. höylä; (*sponth.*) saumahöylä; (*oxh.*) härkähöylä; — **-bänk**, m. höyläpenkki; — **-spån**, m. höylänlastu.
Hygga sig, v. r. säädystyä, sieventyä; (*till ngn*) nojautua l. liittäytyä jkuhun, hakea l. pyytää jnkun ystävyyttä l. suosiota.
Hygge, n. hakkaus, hakkuu; — **-sföljd**, f. hakkausjakso, -vuoro; — **-syta**, f. hakkuuala.
Hygglig, a. (*behagl. i skick*) sievä, naasti, säädyllinen, sulava; (*god*) hyvä, reima, sävyinen, sävykäs (-kkään); (*vacker*) sievä, sorea, naasti.
Hygglighet, f. sävyisyys, sievyys, naastius, reimuus, hyvyys.
Hyggligt, adv. sävykkäästi, sievästi, kauniisti.
Hygienisk, a. hygieinen, terveydellinen, terveyttä koskeva.
Hygrometer, m. hygrometri, kosteuden-mittari.
Hygst, m. hakkuu- l. ottosarka.
Hylla, f. hylly, laudakko.
Hylla, v. a. (*en regent*) tunnustaa l. kunnioittaa ruhtinaaksi, tehdä kuuliaisuuden vala; (*gymna*) suosia, suositella; *se* **Hygga sig**.
Hylle, n. (*bot.*) verho, vaippa.
Hyllest, f. uskollisuus ja kuuliaisuus, kunnioitus, ylistys; suosio.
Hyllning, f. kunnioitus, tunnustaminen; suosimus, suosio; — **-sed**, m. kunnioitus-, suosimusvala.
Hylsa, f. kotti, kotelo, tuppi (-en).
Hymen, m. kirki, avionjumala.
Hymn, m. hymni, ylistysvirsi (-rren).
Hynda, f. narttu.
Hyperbel, m. hyperbeli, lenkoviiva.
Hyperbol, m. hyperboli, yllellisalause.
Hyperboréer, m. pl. pohjan-ääreläiset, pohjanperäläiset.
Hyperboreisk, a. pohjan-äärellinen, pohjanperällinen.
Hypokondri, f. *se* **Mjeltsjuka**.
Hypokondrisk, a. *se* **Mjeltsjuk**.
Hypotek, a. vastike (-kkeen), pantti, hypoteekki; — **-sförening**, f. hypoteekkiyhdistys, panttilaina-yhteys.
Hypotenusa, f. hypotenusa, vastasivu.
Hypotes, m. luulos, arvioima, arvelu. ehtoajatus, hypoteesi.

ren); — **-vallshö**, n. nurmiheinä; — **-vallsång**, f. nurminiitty, maaniitty.

Hårdeligen, adv. kovasti, ankarasti, kovuudella, kovan lailla.

Hårdhet, f. kovuus, ankaruus, lujuus.

Hårdna, v. n. kovettua, koveta (-nen); (*om fisk*) kapautua.

Hårdnad, m. kovettunainen, kovettuma, syylä.

Hårdt, adv. kovasti, kovin, kovalla, kovuudella; **hålla h.** i, pitää kovasti kiinni; **jag ligger h.**, makaan kovalla.

Hårig, a. karvainen, karvakas (-kkaan).

Hä! int. hä! vai!

Häck, m. häkki, häkkiö; **lefvande h.**, pensasaita; — **-kärra**, f. häkkirattaat; — **-vicker**, f. aitovirna.

Häcka, v. n. munia, hautoa; — v. a. munittaa, haudottaa.

Häckbur, m. munitushäkki.

Häckelmakare, m. häkiläntekijä.

Häckla, f. häkilä, häkylä.

Häckla, v. a. häkilöitä (-tsen), häklätä, rohtia; (*fig.*) häklätä, sättiä, moittia.

Häcklare, m. — **-erska**, f. häkilöitsijä, häkliäjä; (*fig.*) häkläri, sättijä.

Häckning, f. munitus, muniminen.

Häda, v. a. herjata, pilkata, räävätä, rienata; **som man är klädd, blir man hädd**, höyhenistänsä lintukin tunnetaan.

Hädan, adv. täältä, pois; — **-efter**, adv. tästälähin, vasta, vast'edes; — **-fara**, v. n. lähteä pois, lähteä, erota (-oan); — **-färd**, m. lähtö, poislähtö, ero; — **-kalla**, v. a. kutsua pois.

Hädande, n. herjaaminen, rääväys o. s. v.

Hädare, m. herjaaja, pilkkaaja, rääviö, rääväjä.

Hädelse, f. herjaus, pilkka, rienaus, rääväys.

Hädisk, a. herjallinen, pilkallinen, häpäisevä, häpeällinen.

Häfd, m. (*jordens*) ruokko, muokkaus, viljelys; (*bruk af egendom eller rättighet*) nautinto; **gammal, urminnes h.**, vanha, ikimuistoinen nauttimus l. nautinto; **efter gammal h.**, vanhan tavan ja pitämyksen mukaan; (*samlag*) makaaminen, miestytys, sekaantuminen; — **-ebeskrifning**, f. nautinto-, viljelyskertomus; — **-vunnen**, a. nautintoperäinen, nautinnosta saatu, nauttiosaannainen; (*fig.*) tapaperäinen, käyttöperäinen; **h. sed**, pitämysperäinen l. vanha tapa, perehtynyt l. juurtunut tapa, käytäntötapa.

Häfda, v. a. (*jord*) ruokota (-koan) kata, viljellä, hoitaa; **h. en rätti** viljellä l. nauttia oikeutta; (*en q* maata (-kaan), sekaantua, mies

Häfdatecknare, m. historioitsija, riankirjoittaja, ajantiedoitsija, a don-kirjoittaja.

Häfdeforskare, m. historiantutkij tietoin-tutkija.

Häfder, m. pl. ajantiedot, historia ajanmuistelmat.

Häfning, f. kohotus, kohoilemine seilleminen; (*bröstets*) liehtomine hoilleminen; (*bröstens*) aaltoile nouseileminen.

Häfoffer, n. nostouhri; — **-skr** kanko-, vipuruuvi; — **-stång**, m. vipu, vipusin (-men), kanko, (*fig.*) viehätin, nostatin, vipusi **-tyg**, n. vipuvärkki, -kone.

Häfta, f. sidelappu; (*med.*) umpit

Häfta, v. a. liittää, takistaa, pu (*bok*) nitoa, panna viholle; — puuttua l. tarttua l. käydä kiin keltua, takistua; **h. för skuld** velkaa l. velassa.

Häfte, n. vihko, nios (-ksen).

Häftig, a. (*till sinnes*) kiivas (-aa linen, äkeä, raju, pikaluontoinen, tamaton; (*om sak*) raju, tuima, ankara, äkeä.

Häftighet, f. kiivaus, tulisuus, äk s. v. *se* **Häftig**.

Häftning, f. liitos, takistus; (*en* nitous.

Häftplåster, n. kiinnelaastari.

Häfva, v. a. nostaa, kohottaa, (-puan); (*undanrödja*) poistaa, p kumota (-oan); h. sig, v. r. k kohoilla, nousta, nouseilla, pöh

Häfvert, m. vetopilli, juoksutin (-tti lappopilli, imetin.

Häger, m. haikara.

Hägg, f. tuomi (-en); — **-skog**, m mikko, tuomisto.

Hägn, n. aita; (*fig.*) suoja, turva; ngn i sitt h., ottaa joku turvi

Hägna, v. a. aidata; (*fig.*) kaita (- suojella, kätkeä.

Hägnad, m. aita, aitaus, aitaus.

Hägra, v. n. kangastaa, kajastaa vastaa, kuvastua.

Hägring, f. kangastus, kajastus, kuvastus, kuvastaminen.

Häkta, f. lätty, hakanen, hakan (-kaan).

Häkta, v. a. panna hakaan; (*föra*

[illegible] panna kiinni l. vankeuteen; (*gri-* [illegible] ottaa kiinni l. vangiksi, vangita [illegible], puuttaa.

[illegible] n. vankeus, vankila, vankihuo- [illegible] tyrmä.

[illegible] kantapää, kanta; — **-gångare,** [illegible] kammenjalkainen.

[illegible] puoli (-en); (*halfva*) puolisko; [illegible] af ngt, puoli jostakin; h—en [illegible] stor, puolenvertainen, puolik- [illegible] suuri; till h—en hvarde- [illegible] puoleksi kumpiakin; h—en råg [illegible] h—en korn, puoliksi rukiita [illegible] ria: äkta h., puoliso, aviopuoli [illegible] puoliso.

[illegible]**bonde,** m. kahda-, osatilallinen, [illegible] verolainen: — **-bruk,** n. kahda- [illegible] kahdaviljelys, puoliviljely; — [illegible] **-brukare,** m. kahda-, osaviljelijä.

[illegible] (*sten*) paasi (-den), paatero; [illegible] liesikkö, hella, arina, rauta- [illegible] — **-eart,** m. paasilaji; — **-e-** [illegible] kallio; — **-ristning,** f. kal- [illegible] jaus, kalliokirjat.

[illegible] oböjl.: vara på h., olla ku- [illegible] silla l. kuukallansa l. kallellansa.

[illegible] (*på byxor*) hella, jalan-alainen, [illegible] hna: (*för hästar*) kammitsa.

[illegible] a. (*luta*) kallistaa; (*gjuta*) kaa- [illegible] aa; — v. n. viettää, olla kal- [illegible] viettävä.

[illegible]**ande,** n. kallistaminen, kaataminen.

[illegible]**ing,** f. kaatamus, kaato.

[illegible]**regn,** n. roikkasade (-teen), rankka [illegible] kaatosade; — **-regna,** v. impers. [illegible] roikkaa, sataa kaatamalla l. ran- [illegible]

[illegible] kosto; — **-begär,** n. koston- [illegible] -pyyntö: taga h. på ngn för [illegible] etsiä l. pyytää kostoa jkulle jsta- [illegible] — **-girig,** a. kostonhimoinen, [illegible] huutava l. pyytävä; — **-girig-** [illegible] f. kostonhimo, -pyyntö, koston- [illegible] suus; — **-lysten,** a. kostonha- [illegible] — **-lystnad,** f. kostonhalu l. [illegible]

[illegible]**kedja,** f. jarru, mäkikytky, pidätin [illegible] men: — **-sko,** m. hillike, pidätin.

[illegible]**ma,** v. a. seisattaa, seisahduttaa, py- [illegible] hdyttää, pidättää, ehkäistä, estää.

[illegible]**mande,** n. seisattaminen, seisatus, [illegible] tys, o. s. v. *se* **Hämma.**

[illegible]**ma,** v. a., **h. sig,** v. r. och **h—s,** [illegible] kostaa; h. på ngn för ngt, [illegible] jkulle jkin; hämna ngn, kos- [illegible] jkun puolesta.

[illegible]**mare,** m. kostaja.

Hämpling, m. hamppulintu.

Hämta, m. fl. *se* **Hemta** o. s. v.

Hända, v. n. o. **h. sig,** v. r. tapahtua, sattua, tulla (jkulle), kohdata; h—de hvad som h. vill, tulkoon l. tapahtukoon mikä l. mitä hyvänsä l. jos mitä; men hvad h—de? (*plötsl.*) mitäpäs ollakaan? mitenpäs kävikään l. tapaktuikaan? kan h., kan väl h., kuka tiesi, ken tiesi, voipi l. mahtaa olla, ehkä niin lienee.

Händelse, f. tapaus, tapahtuma, sattumus, kohtaus, kohtaama; af en h., sattumoilta, sattumalta; i h. af hans död, i h. (att), han skulle dö, jos niin sattuisi l. tapahtuisi l. siinä tapauksessa, että hän kuolisi; — **-rik,** a. monitapauksinen, tapauksista rikas (-kkaan); — **-vis,** adv. sattumalta, sattumuksesta.

Händig, a. kätevä, käsillinen.

Händighet, f. kätevyys.

Hänföra, v. a. (*räkna till ngt*) lukea, viedä, kohdistaa; (*hänrycka*) viehättää, ihastuttaa; h—s, v. d. ihastua, viehättyä; h. sig, v. r. kuulua l. olla kuuluva (jhnkin).

Hänförande, n. lukeminen, kohdistaminen; (*hänryckande*) ihastuttaminen, viehättäminen; — a. ihastuttava, viehättävä.

Hänförelse, f. viehätys, ihastus.

Hänga, v. a. ripustaa, panna rippumaan; (*i galge*) hirttää; — v. n. rippua, riippua, olla riipuksissa; (*dingla*) roikkua; hästen hänger hufvudet, hevosen on pää riipuksissa; h. ihop, riippua kiinni l. yhdessä, pysyä koossa l. yhdessä; huru h—ger det ihop med den saken? miten sen asian laita on? h. sig, v. r. ripustaa itsensä, käydä rippumaan; (*taga lifvet af sig*) hirttää itsensä.

Hängande, n. (*aktivt*) ripustaminen; (*till döds*) hirttäminen; (*passivt*) rippuminen; — a. rippuva, riippuvainen, roikkuva; med h. hufvud, pää riipuksissa, alla päin.

Hängare, m. vaatehaaru, vaatenaulat, hankki.

Hängbjörk, f. riippa- l. limakoivu; — **-bro,** f. ripussilta; — **-buk,** m. riippamaha; — **-byggnad,** n. (*å äng*) vieremälaitos; — **-bår,** f. purilaat, hihnapaarit; — **-dy,** m. letto, hylly; — — **-färdig,** a. (*fig.*) kuin (puulla) päähän lyöty; — **-gran,** f. riippa-, heilu-

kuusi; — **-lås**, n. etu- l. munalukko; — **-matta**, f. rippumatto, riippakoiku, uudin (-timen); — **-rem**, f. kannatushihna, kannike (-kkeen), kannin (-timen); — **-sjuk**, a. kituljas (-aan), kivuloinen; — **-sjuka**, f. kituljaisuus, jalanpäällinen kipu; — **-öra**, n. luppa-, lötkökorva.

Hänge, n. rippu; (*bot.*) norkko, urpu.

Hängifven, a. harrastunut, intoinen, kiihtynyt, mieltynyt; *se* **Entusiastisk.**

Hängifvenhet, f. intoisuus, kiihtymys, mieltymys; *se* **Entusiasm.**

Hängla, v. n. elää kituuttaa l. kitkuttaa, retkottaa, norkotella, luhjata.

Hänglig, a. kituljainen, kituljas (-aan), raihnas.

Hängning, f. ripustus; (*i galge*) hirttämys, hirtto.

Hängsel, n. kannike (-kkeen), kannatin l. kannin (-timen).

Hängsle, n. henskeli, hankkilus, viileke (-kkeen), kannatin.

Hänleda, v. a. *se* **Härleda**; — **-rycka**, v. a. ihastuttaa, hurmoittaa, hurmoa; h—s, v. p. ihastua, hurmoittua; — **-ryckning**, f. hurmoitus, hurmaus, hurmos, ihastus; — **-seende**, n. katsanto, kohta, suhde (-teen), puoli (-en); i moraliskt h., siveyteen katsoen, siveyden puolesta, siveydellisessä katsannossa l. kohdassa; i alla h—en, kaikin puolin, kaikkeen katsoen l. nähden; i h. till hans flit, häuen uutteruuteensa katsoen l. nähden, hänen uutteruutensa suhteen l. puolesta; i h. dertill, att . . ., siihen nähden l. katsoen, että . . ., sen suhteen, että . . .; — **-skjuta**, v. a. lykätä, työntää, alistaa; — **-sofven**, a. *se* **Afliden**; — **-syfta**, v. n. *se* **Syfta på**; — **-syn**, — **-sigt**, f. *se* **Hänseende**; — **-synslös**, a. puoleton, mistään huolimaton, välinpitämätön; — **-visa**, v. a. neuvoa, viitata; — **-visning**, f. neuvomus, neuvous, viittaus.

Häpen, a. hämmästynyt, hämmästyksissä (oleva), tyhmistynyt, ällistynyt; göra h., hämmästyttää, tyhmistyttää, ällistyttää; jag är h., minua hämmästyttää.

Häpenhet, f. hämmästys, tyhmistys, ällistys.

Häpna, v. n. hämmästyä, ällistyä, tyhmistyä, hölmistyä.

Häpnad, m. *se* **Häpenhet.**

Här, m. sotajoukko, joukko, väestö; — **-fogel**, m. harjalintu; — **-färd**, m. sotaretki; — **-förare**, m. sotapäkö, -johdattaja; — **-skara**, f. joukko; — **-skri**, n. sotahuuto. — **-smagt**, f. sotavoima.

Här, adv. täällä, tässä; den h., den h. en der, mikä siellä mikä lä, yksi siellä toinen täällä, mäkäin; h. o. der, siellä täällä. tain; än h. än der, milloin milloin siellä, milloin täällä; dagen, äskettäin, näinä päivinä päivä sitte; se h., tag! täss' nyt! tässä se nyt on! ota nyt — **-af**, adv. tästä, siitä; — **-efter** (*om rum*) tämän jälkeen l. (*om tid*) tästälähin l. -puoleen. jälkeen l. perästä, vasta; (*om rande*) tämän l. näiden mukaan keen; — **-emellan**, adv. tällä tässä välissä, näiden välissä l. näiden väliin l. välille l. keskehän väliin l. välille; — **-emot** tätä vastaan l. vastoin; — **-hos** tämän myötä l. ohessa; — **-i** tässä, näissä; tähän, näihin; — **-il** adv. näiden seassa l. joukossa. näiden sekaan l. joukkoon; — adv. tästä, täältä; näistä; — **-ig** adv. tämän kautta, tällä, tällä ke *se* **Derigenom**; — **-in**, adv. tän sälle, tähän sisään; — **-inifrån** täältä l. tästä sisästä l. sisält **-innanför**e, adv. täällä l. täss puolella l. sisällä; — **-inne**, adv lä sisällä l. sisässä; — **-inom** tämän sisällä l. piirissä, sisässä — **-intill**, adv. tähän l. tänne saakka; — **-inuti**, adv. täällä l. sisällä, tämän l. näiden sis sisällä; — **-invid**, adv. tässä l. vieressä, lähellä tätä, tämän l. tykönä l. vieressä; — **-jemte** tämän ohessa, tämän muassa l. sa, ynnä tämän kanssa, tässä . . . kin; — **-med**, adv. tämän l. kanssa, tällä l. näillä, tähän: — **dels**, adv. tällä tavoin l. lailla, keinoin l. neuvoin, tämän kautlä; — **-näst**, adv. tämän jälk perästä, näiden jälkeen, tätä l. lähinnä, tästä lähtein; (*om tid*) edes, tästä lähtein, tämän perästä. toiste; — **-om**, adv. tästä, näist **-omkring**, adv. tämän l. näiden pärillä l. ympärille l. ympäri; — **sistens**, adv. tuonain, tuonnoin, viimmein; — **-på**, adv. (*om rum*

…päällä l. päälle, tähän; (*om tid*) …perästä l. jälkeen, sitte, siitä, …; *se* **Derpå**; — **-städes**, adv. …tässä, tällä paikkaa, näissä; — **…till**, adv. (*till detta*) tähän l. tämän …; **upphofvet** h., tämän tekijä …ikuttaja; (*härtills*) tähän l. näihin … l. saakka; — **-under**, adv. tämän …näiden alla l. alle, täällä l. tässä … l. allapäin l. alapuolella, tänne …(*om tid*) tällä ajalla, täll'aikaa, …välillä l. välin; (*om pris*) tätä l. …alemmaksi, tätä huokeampaan; …**uppe**, adv. täällä ylhäällä; — **-uppifrån**, adv. täältä ylhäältä; — **-uppå**, adv. *se* **Härpå**; — **-ur**, adv. *se* **Härifrån**; — **-ut**, adv. tästä l. täältä … l. pois, ulos; — **-utaf**, adv. *se* **Häraf**; — **-uti**, — **-utinnan**, adv. …näissä; tähän, näihin; — **-utmed**, adv. tässä vierellä l. vieressä, …pitkin l. lähellä; — **-utom**, adv. …ulkopuolelle, ulkopuolelle tätä, …ylemmaksi; — **-utur**, adv. tästä, …sisältä; (*häraf*) tästä; — **-utöfver**, adv. tätä enemmän, päälle tässä …tätä päälle l. yli, tätä ylemmäksi; **…örutöfver**; — **-varande**, a. täällä …l. oliia, täkäläinen; — **-varo**, f. … olo; **under hans h.**, hänen …ollessansa; — **-vid**, adv. tässä, …sivussa l. sivulla; tänänsä, sitä…siksensä, täksensä; — **-å**, adv. …tälle; *se* **Härpå**; — **-åt**, adv. …tätä, tähän, näille, näitä; täällä…l. **-käsin**; — **-öfver**, adv. täs…timän ylitse, tästä yli l. ylitse; …päälle, tämän l. tästä päällitse; **Härutöfver** o. **Derutöfver**.

…rd, m. kihlakunta; — **-sbokhållare**, …kihlakunnan-kirjuri, henkikirjoittaja; — **-sdomare**, m. herastuomari, lautamies vanhin; — **-shöfding**, m. kihlakunnan-tuomari, tuomari, herasti: — **-snämndeman**, f. kihla…-lautamies; — **-srätt**, m. kihlakunnan-oikeus; — **-sskrifvare**, m. …kirjoittaja; — **-sting**, n. kihla…-keräjät (*pl.*).

…rd, n. liesi (-den), arina, ahjo; **till …h—ar**, omille tulille; (*fig.*) pesä, paja.

…rda, v. a. koventaa; (*jern m. m.*) karaista (-kasen); (*kallhamra*) kallita (-tsen); (*fig.*) kestyttää, totuttaa, taivuttaa karasta; h. ut, kestää, sietää, …; h. sig, kestyä, karasta l. kestyttää itseänsä; h—d soldat, kestynyt l. kestävä sotamies.

Härdande, n. karkaseminen.

Härdning, f. karastus, karkasu.

Härdig, a. kestävä, sitkeä.

Härdighet, f. kestävyys, sitkeys.

Härf, f. *se* **Räfsa**.

Härfla, v. a. vyyhditä (-tsen), vyyhtiä, viipsiä.

Härflyta, v. n. tulla, lähteä, syntyä, saada alkunsa.

Härftråd, m. vyyhdinlanka.

Härfva, f. vyyhti l. vyhti (-den).

Härfvel, m. viipsin-, vyhdinpuut.

Härja, v. a. hävittää, hävitellä; tehdä l. levittää turmiota l. hävitystä, raivota (-oan).

Härjande, n. hävittäminen o. s. v.

Härjning, f. hävitys, turmionteko.

Härkomst, m. sukuperä, syntyperä, suku, perijuuri (-en); af ringa h., alhaista sukua l. sukuperää.

Härleda, v. a. johtaa, juontaa; h. sig, v. r. o. h—s, v. p. johtua, tulla, juontua; härledt ord, johdettu l. johtosana.

Härledning, f. johtaus, johto, johdanto, juontaus.

Härlig, m. fl. *se* **Herrlig**, m. fl.

Härma, v. a. jälitellä, jätkytellä, jäärytellä, osotella; (*upprepa ens ord*) matkia.

Härmare, m. jälittelijä, jäärytellijä.

Härmning, f. jälitys, jätkyttely, jäärytys.

Härnad, m. sota- l. valnoretki (-en).

Härold, m. (*fordom*) sota-airut (-uen); (*nu*) julistusmies, julistaja, edeskuuluttaja, kuuluttaja.

Härröra, v. n. tulla, olla, lähteä, saada alkunsa.

Härs och tvärs, adv. ristin rastin, ristissä rastissa, ristiin rastiin, sinne tänne, sikin sokin.

Härsk, a. eltaantunut, härski, karkas.

Härskhet, f. eltaannus, härskiys.

Härskna, v. n. eltaantua, muurehtua, härskiytyä, tulla härskiksi.

Härstamma, v. n. olla syntyisin l. sukuperää l. sukuisin, polveutua, lähteä (jkusta), juurtaa alkunsa l. alkuperänsä; (*fig.*) juurtaa l. juontaa alkunsa, tulla, johtua, juontua, lähteä.

Härstamning, f. sukuisin l. syntyisin olo, lähteminen, synty.

Häsja, *se* **Hesja**.

Häst, m. hevonen (-sen), hepo; sitta l. stiga till h., nousta ratsaille l. hevo-

Högre, a. komp. korkeampi, ylempi, ylhäisempi; jmf. **Höger.**

Högst, a. korkein, ylimmäinen, ylin, ylhäisin; jmf. **Hög**; det h—a goda, paras tavara, korkein hyvyys; i h—a grad, korkeimmassa l. suurimmassa mitassa l. määrässä; i l. till det h—a, korkeimmittain, korkeimmakseen, korkeintaan, korkeintansa;— adv. korkeimmasti, korkeintansa, enintään; h. dålig, sangen l. perästi l. kovin huono, huonon huono; h. tre glas, korkeintansa kolme lasia; — **-bjudande,** a. enimmän tarjoava; — **-salig,** a. korkeimmasti autuas, korkean-autuas.

Högt, adv. (*på frågan: hvar?*) korkealla, ylhäällä; (*på frågan: hvart?*) korkealle, ylhäälle; (*högre*) korkeammalla, ylempänä, korkeammalle, ylemmäksi, ylemmä; sälja h., myydä suureen l. korkeaan hintaan; spela h., pelata korkeaan; tala h., puhua kovasti l. ääneensä l. äänekkäästi; — **-lofvad,** a. korkeasti ylistetty, ylistettävin; — **-älskelig,** a. suuresti rakastettava, korkeasti rakastettu; — **-ärad,** a. korkeasti kunnioitettu, korkean-arvollinen.

Höja, v. a. (*göra högre*) korottaa, ylentää; (*om pris. skatter m. m.*) korottaa, lisätä, enentää; (*upplyfta*) kohottaa, nostaa, nostaa ylös, ylentää; h. sig, v. r. o. h—s, v. d. kohottaa l. ylentää itsensä, kohottalta, ylentältä, nousta, kohota (-oan), yletä (-nen), korota (-konen).

Höjd, f. korkeus, yläisyys, korko; (*högt ställe*) ylänne (-teen), ylänkö, mäki (-en), kukkula; (*geograf. h.*) leveysmitta; vara på h—en af Helsingfors, olla Helsingin leveysmitan kohdalla l. tasalla; nå sin h., tulla l. päästä korkeimmillensa; stå på h—en af sin lycka, olla onnensa kukkuloilla; på sin h., korkeintaan, korkeimmaksensa, enimmäksensä, enintään; — **-mätare,** m. korkeudenmittari; — **-mätning,** f. korkeuden mittaus l. mittaaminen; — **-punkt,** m. korkeuspiste; korkeuskohta l. -kanta; — **-sträckning,** f. ylänne (-teen), mäenselänne (-teen).

Höjning, f. (*aktivt*) korotus, kohotus, ylennys, nosto; (*passivt*) kohoaminen, nouseminen, nousu, ylennys.

Hök, haukka; — **-uggla,** f. haukkapöllö.

Hökare, m. muonakauppias, höökl

Hölja, v. a. verhota (-oan), peittäi taa, kääriä, kätkeä; h. sig med peittyä kunniaan.

Hölje, n. peite (-tteen), verho.

Hölster, n. kotelo, tuppi (-en): kotelo.

Höna, f. kana; naaras (lintu).

Höns, n. kana, kananen; — **-af** kanainhoito l. -kasvatus; — kananpesä; — **-bur,** m. kanahäk **-dån,** n. pyörtymys, pyörrys, t mus; få h., mennä tainnuksiin l. ryksiin; — **-gård,** m. kanapiha ha; — **-gäll,** n. kukonlaulu; — **-na,** f. — **-hufvud,** n. (*fig.*) kan pöllö-, taulapää; — **-piga,** f. piika; — **-slägtet,** n. kananst **-stång,** f., — **-vagel,** m. kanaor puu; — **-tippen,** m. pippa, kie paat (kanalla); — **-unge,** m. härkämies; — **-ägg,** n. kananm

Höra, v. a. kuulla; (*lyssna, hör* kuunnella (-telen), kuullella (- h. efter, h. sig före l. om, k tella, kuulustaa, kysyä, tiedustel syä perään; (*erfara, få veta*) saada kuulla; (*lyda*) **kunlla.** oll lijainen (jkulle), totella (jkuta); v. p. kuulua; h. vittnen, k tella todistajia; det hörs ick af, sitä ei enää kuule; — v. n lua, koskea, tulla (jhnkin); hit tähän kuuluu; det hör hvarje niska till att arbeta, jokais misen tulee työtä tehdä l. on tekeminen.

Hörande, n. kuuleminen, kuunteler kuulusteleminen, o. s. v.; (*förhål* kuuluminen.

Hörbar, a. kuuluva, kuultava, k nainen.

Hörn, n. kulma, nurkka, kolkka, (-en); h. om h., kulmittain, nur sin; — **-hus,** n. kulmakartano, -t **-pelare,** m. nurkka-, kulmapatsas nurkkapylväs (-ään); — **-rum,** mahuone l. -suoja; — **-sten,** m. ka-, kulmakivi; — **-ståndare,** manväistin (-imen).

Hörrör, n. kuulintorvi; — **-sal,** m lentosali; — **-sägen,** m. korva kuulupuhe, kuuluma.

Hörsam, a. kuulijainen, tottelevai

Hörsamhet, f. kuulijaisuus, tottelev

Hörsamma, v. a. totella l. kuull ta), olla kuulijainen (jkulle).

[illegible]el, m. kuulo, kuulenta, kuuntelo; [illegible] h., tarkka l. herkkä kuulo; som [illegible]ar fin, dålig h., tarkkakuuloinen, [illegible]okuuloinen; — **-ben**, n. kuulin[illegible]. — **-gång**, m. korvan-, kuulo[illegible]: — **-nerv**, m. kuulohermo; — **-organ**, m. o. n. kuulin (-imen), kuu[illegible]stin (-imen); — **-rör**, n. *se* **Hör[illegible]**; — **-sinne**, n. kuuloaisti, kuulon [illegible].

[illegible], m. syksy, syys (*indekl.*); i h., syk[illegible], tulevana syksynä, tänä syksynä; [illegible]—as, mennä l. viimmeis syksynä; — **-aktig**, a. syksymäinen, syksynta[illegible]inen, syksyinen; — **-dag**, m. syys[illegible], syksyinen päivä; — **-dagjem[illegible]ng**, f. syys-päiväntasaus; — **-etid**, [illegible] syksyinen aika, syksy-, syysaika; — **-eting**, n. syyskäräjät; — **-köra**, v. a. syystää; — **-körning**, f. syystäminen; — **-lik**, a. syksyntapainen l. -näköinen, syksymäinen; — **-mark-nad**, m. syysmarkkinat (*pl.*); — **-må-nad**, m. syyskuu; — **-plöja**, v. a., syyskyntää, syystää; — **-sådd**, m. syyskylvö; — **-säde**, n. syysvilja; syys-kylvö; — **-väder**, n. syysilma, syk-sysää.

Hösta, v. a. *se* **Skörda**.

Höstlig, a. syksyinen, syksyllinen, syk-sy-, syys-.

Höstning, f. *se* **Skördande, Skörd**.

Höta, v. n. häristää, herittää, terhentää.

Höta, v. a.; (*rofvor m. m.*) haudoittaa, paistaa.

Hötrofva, f. haudikas (-kkaan).

I.

[illegible] *återges i fråga om rum med* [illegible]-siv (-ssa, -ssä) och illativ (h [illegible]-n); i rummet, huoneessa; i [illegible]land, Suomessa; gå in i rum[illegible], mennä huoneesen; lägga ngt [illegible]dan, panna jkin laatikkoon; hun[illegible] bet honom i benet, koira puri [illegible] sääreen; bladen i en bok, [illegible] lehdet; *i fråga om tid mest* [illegible] essiv, (-na, -nä) och adessiv. (-lla, [illegible]; han kom i förliden vecka, [illegible] viimmeis viikolla; det hände i [illegible]mmar, tapahtui tänä kesänä; i [illegible], tänä päivänä, tänäpänä, tänään; [illegible]orgons l. morse, tänä aamuna, [illegible]mulla; i afton, tänä iltana l. eh[illegible], illalla; i aftons, eilen illalla, [illegible], eilis-iltana; i går, eilen, eilis[illegible]vänä; i måndags, menneenä l. [illegible]mmeis maanantaina, maanantaina; i [illegible], menneenä l. mennä l. viime [illegible]ännä, keväällä; i julas, viime l. [illegible]nä jouluna; i fjol, mennä vuon[illegible] viimmeis vuonna; i förrårs, tois[illegible] vuonna; i år, tänä vuonna; i vec[illegible], tällä viikolla l. viikkoa; en [illegible] i veckan, månaden, kerta [illegible]kossa l. viikkoossa, kuukaudessa; i [illegible], ajoissa; i regn, sateessa; i sol[illegible], päivän l. auringon paisteessa; i få ord, vähin puhumin, muutamalla sanalla; i och för sig sjelf, itsessänsä, itsensä puolesta; i det, konj. juuri kun l. kuin; i det l. i och med detsamma han gick, juuri hänen mennessänsä, juuri silloin l. samassa kuin hän meni.

I, pron. pers. pl. te.

Iakttaga, v. a. pitää vaarissa l. vaarilla, vaariinottaa (jkin), pitää l. ottaa vaari (jstkin), huomaita (-tsen), noudattaa.

Iakttagande, n. vaariinottaminen, o. s. v.

Iakttagelse, f. vaariinottaminen, -ottamus, havainto, huomaus.

Ibland, prep. seassa, joukossa, sekaan, joukkoon; midt i., keskellä, keskelle, keskeen; en i. hundra, yksi sadassa l. sadasta; — adv. välistä, väliin, välimmiten, toisinansa,

Iblanda, v. a. sekoittaa (jkin jhnkin).

Ichtyolit, m. iktyoliitti, kivettynyt kala, kalakivettymä.

Ichtyologi, f. iktyologia, kalaoppi.

Icke, adv. ei; en, et, ei, emme, ette, eivät; i. ngn, ei kukaan l. kenkään; i. en enda, ei yksikään, ei ainoakaan; i. ngt, ei mikään l. mitään; i. någonsin, ei milloinkaan l. koskaan; på det att i., ett'ei, jott'ei; i. desto mindre, sittekin, kuitenkin, yhtä hy-

— **-listighet**, f. ilkipintaisuus, pahajuonisuus; — **-listigt**, adv. ilkipintaisesti, juonikkaasti; — **-marig**, — **-parig**, a. luihu, ilkipintainen l. -pilainen, ilkeä-, pahajuoninen; — **-vilja**, f. pahansuonto, pahansuominen, kademielisyys, häijyys; — **-villig**, a. pahansuopa, häijymielinen, kademielinen; — **-villigt**, adv. pahaa suoden, häijysti.

Illegal, a. laiton, epälaillinen.

Illegitim, a. epälaillinen, oikeudeton.

Illiberal, a. epäjalo, ahdasmielinen.

Illumination, f. valkeilu, illuminoitus.

Illuminera, v. a. valkeilla, illuminoita (-tsen); (*belägga med färger*) värittää.

Illusion, f. vale-, harhaluulo, luuletus; (*synvilla*) silmänharhaus, harhanäkö.

Illusorisk, a. harhaluulollinen, -luuloinen, harhallinen, hairauttava, joutava, turha.

Illustration, f. kuvitus, kuvitsemus, kuva, kuvallema; (*förklaring*) kuvaselitys, selitys.

Illustrera, v. a. kuvittaa, kuvita (-tsen), kuvilla selittää; (*göra ryktbar*) mainioittaa, tehdä mainioksi l. kuuluisaksi; (*förherliga*) kaunistaa, kirkastaa; i—d tidning, kuvallinen sanomalehti, kuvalehti.

Ilning, f. (*om värk*) vihlaus.

Ilska, f. kiukku, häijyys, ilkeys, pahanjuonisuus.

Ilsken, Ilsk, a. kiukkuinen, kiukkuisa, häijy, pahasisuinen.

Ilsknas, v. d. kiukkuilla, kiukuitella, pahoitella, juonitella; såret i., haava räässyy l. vihoilee.

Imagination, f. *se* **Inbillning**.

Imaginera, v. a. ajatella kokoon; i. sig, v. r. *se* **Inbilla sig**.

Imaginär, a. luulto, luulomainen, ajateltu; (*orimlig*) perätön, tyhjä.

Imbad, n. löyly-, hikikylpy.

Imellertid, *se* **Emellertid**.

Imellan, *se* **Emellan**.

Imitation, f. mukailu, mukaelma, jäljitelmä.

Imitera, v. a. jäljitellä, mukailla, mukaella.

Imma, f. höyry, hiki (-en).

Imma, v. n. (*ånga*) höyrytä (-yän), huuruta; hiestyä, hiostua.

Immanent, a. asuvainen, asuin-oloinen; (*om Gud*) mailmassa ilmautuva l. ilmestyvä.

Immateriel, a. epäaineellinen, ai ruumiiton.

Immatrikulera, v. a. sisäänkir kirjoittaa nimikirjaan.

Immerfort, adv. alinomaa, yhteni

Immig, a. höyryinen, (*om fönster* hikinen, hiestynyt.

Immission, f. (*jur.*) imisjooni, ti ne, sijoitus, majoitus, tiloitus.

Immittera, v. a. majoittaa, sijoit taa asukkaaksi, tiloittaa.

Immoralisk, a. siveydetön, epä nen.

Immoralitet, f. siveydettömyys, vyllisyys.

Immunitet, f. erikoisvapaus.

Impediment, n. (*kameral.*) jouto voton l. hylkymaa; (*svärt stäl* tuspaikka.

Imperativ, m. (*gramm.*) imperatii kentötapa.

Imperfekt, n. (*gramm.*) imperfek

Imperial, a. keisarillinen; — m. *mynt*) imperiaali.

Impersonel, a. persoonaton, imp linen.

Impertinent, a. nenäkäs (-kkäs kea, hävytön.

Impertinens, f. nenäkkyys, julk vyttömyys.

Imponera, v. n.; i. på, vaikutt nioitusta, tehdä vaikutusta, ihm

Impopulär, a. impopularinen, kan litön, kansantajuton, vaikeaym nen.

Import, m. maahantuonti, (sisään) — **-tull**, m. tuontitulli; — **-v** tuonti-, sisääntuonti-tavara, tuonti-tavara.

Importera, v. a. tuoda maahan, sisään.

Imposant, a. uhkea, arvokas (- kunnianvaikuttava.

Impregnera, v. a. tunkea läpitse kyllästyttää, imeyttää; (*besmitta* tuttaa, tartuttaa.

Impressario, m. impressario, väl

Imprimatur, n. painolupa, painet

Improbera, v. a. julistaa kelvott improbeerata, hyljätä (-lkään jeksiä.

Improduktiv, a. tuottamaton, ar

Impromptu, n. impromptu, suorast tä l. valmistelematta tehty puhe j. n. e., kohtipäis-teko.

Improvisation, f. improvisoitsemu raanlaskettelu.

...visatör, m. improvisoitsija, suo...laskettelija.

...visera, v. a. improvisoita (-tsen), ...ketella l. panna kokoon suoraa ...

..., m. sysäys, nostatus, herätys, ...

...tation, f. syyksi-luenta, syyksi-lu...inen.

...era, v. a. lukea l. sanoa syyksi, ...

...dv. sisään, sisälle; *återges äfven* ... illativ (-h—n); gå ända in i ...den, mennä aina kaupunkiin l. ...ngin sisälle asti; in på; t. ex. ...ta längt in på natten, istua ...ään yön päälle l. yön selkään; in ... dagen, päivän rintaan; in på ...nens tege, naapurin saran si... l. puolelle.

...ordera, v. a.; i. hos ngn, tin... l. toimittaa elätteelle, ruoille ... luoksi; vara i—d hos ngn, ... ruoilla jkun luona l. jkun ruo...

..., a. vastaamaton, epävastaa...

..., m. epähuomio, huomaa...ns, virhe, erehdys.

..., a. vaikuttamaton, tehoton.

..., adv. kaikkiansa, yhteensä, kaik...a, kaikki yhteen.

..., v. d. henkiä l. hengittää si... l. itsehensä.

...ning, f. sisäänhengitys, hengittä...

...rera, v. a. vihkiä, pyhentää.

...repp, n. yhteenkäsitys, yhteen...inen; med i. af allt detta, ...kki tämä yhteen käsitettyuä, kaik... tätä yhteen käsittäen l. lukein l. ...

...ripa, v. a. yhteenkäsittää, sisäl... sisätä, käsittää; huset deri l. ...nder inbegripet, huoneus sii... yhteen luettuna l. pantuna l. sii... sitältyneenä.

..., v. a. korjata l. kerätä sisään ...

...räkna, v. a. lukea l. panna yhteen, ... l. panna lukuun l. yhteen lu... inberäknadt hvad han vun... yhteen l. siihen luettuna l. lu... mitä hän on voittanut.

...rätta, v. a, antaa l. tehdä l. lait... kertomus l. ilmoitus, ilmoittaa, ...

Inbespara, *se* **Inspara**.

Inbetala, v. a. maksaa, sisäänmaksaa, suorittaa.

Inbilla, v. a. uskotella, uskottaa, luulettaa, saada l. saattaa uskomaan; i. sig, v. r. luulla, luuletella, luuletteleita.

Inbillad, a. luultu, luuleteltu, perätön, tyhjä, luulomainen.

Inbillning, f. kuvatus, mielikuvatus, haave, luulo, luuletus, turha luulo; — **-sfoster**, n. luulo-, mielentyhjönen, mielihaave (-een), luulokuva; — **-sgåfva**, **-kraft**, f. mielikuvatus, -kuvatti, kuvatus, kuvasaisti; reproduktiv i., muisteleva l. jälleentuova mielikuvatus; produktiv l. skapande i., tuottava l. laativa mielikuvatus.

Inbilsk, a. itse-, suuriluuloinen, luuletteleva, luuleva jkin olevansa, omahyväinen.

Inbilskhet, f. itseluuloisuus, luulettelevaisuus, omahyväisyys.

Inbilskt, adv. itseluuloisesti, luulettelevasti.

Inbinda, v. a. nitoa, sitoa; låta i., sidottaa, nitouttaa.

Inbindning, f. nitous, sitous.

Inbiten, a. syöpynyt, juurtunut; paatunut.

Inbjuda, v. a. käskeä l. kutsua sisään; kutsua, pyyttää.

Inbjudande, a. miellyttävä.

Inbjudning, f. kutsumus, kutsu, pyyttö.

Inblanda, v. a. sekoittaa l. panna sekaan; i. sig, v. r. sekoittautua, sekautua (jhnkin).

Inbringa, v. a. tuoda l. saattaa sisään; (*afkasta*) antaa, tuottaa.

Inbrott, n. sisäänmurtamus l. -murto; — **-sstöld**, m. sisäänmurto-varkaus, murtovarkaus.

Inbryta, v. n. murtaa l. tunkea sisään, murtaa itsensä sisään, murtauta l. tunkeuta sisään; (*påkomma*) saavuttaa, tulla.

Inbunden, a. nidottu, sidottu; (*om karakter*) lukava, salamielinen, luihu.

Inbyggare, **Innebyggare**, m. asujan (-men), asukas (-kkaan), asuvainen.

Inbyrd, a. tuhertunut, tuhraantunut, täpötäysi (jstkin).

Inbädda, v. a. peittää sisään l. jhnkin l. jnkin sisään l. väliin.

Inbördes, adv. keskenänsä, kahden puolen; — a. indekl. keskenäinen.

Indefinit, a. epämääräinen.

Indeklinabel, a. sijoittumaton.
Indela, v. a. jakaa, jaottaa; (*kamer.*) jakaa veropalkalle.
Indelikat, a. laaduton, taidoton, tavaton, arastamaton.
Indelning, f. jakaminen, jaotus, jako; — **-shafvare**, m. veropalkan-saaja; — **-shemman**, n. palkkavero-talo, ruotutalo; — **-sstat**, m. veropalkan-jaotus, jakovero-palkoitus; — **-sverket**, n. ruotujako-laitos; veropalkka-laitos.
Indelt, a. jaettu; i. militär, ruotujakoinen l. jaettu sotaväki, ruotujakosotaväki; i. lön, veropalkka.
Indemnitet, f. tappionvapaus; vastuunvapaus.
Index, m. (*i bok*) nimistö, ainehisto; (*matem.*) osottaja, näyttäjä.
Indifferent, a. välinpitämätön, puoleutumaton; (*kem.*) taipumaton.
Indifferentism, m. välinpitämättömyys.
Indigenatsrätt, m. syntyperäis-oikeus.
Indigestion, f. ruoansulamattomuus; ruoka- l. mahapakko.
Indignation, f. harmi, inhotus, mielikarvaus, nurjamielisyys.
Indigo, m. indigo, indigosini.
Indikativ, m. (*gram.*) indikatiivi, suoratapa.
Indikator, m. indikaatori, osottaja.
Indirekt, a. epäsuora, välillinen; i. skatt, välillinen vero.
Indiskret, a. suunsapitämätön, suulas (-aan), salaamaton, varansa pitämätön.
Indisponibel, a. joka ei ole vallassa, vallassa olematon; (*om penningar*) liikenemätön.
Indisposition, f. sopimattomuus, huonovointisuus; paha mieli (-en), mielipahoisuus.
Individ, m. yksilö, itselö, erityis-, yksityis-ihminen.
Individualisera, v. a. yksilöitä (-tsen), erityisentää.
Individualitet, f. yksilöisyys, erityisyys, erikkoisuus, omituisuus.
Individuel, a. yksilöinen, itsellinen, erityinen, yksityinen, omituinen.
Indraga, v. a. vetää sisään l. jhnkin, vetää yhteen l. kokoon; i. till kronan, ottaa l. vetää kruunulle; (*inskränka*) niukentaa, vähentää; (*ha att upphöra*) lakkauttaa.
Indragen, a. (*om lefnadssätt*) tyystä, säästellijäs, yksinäinen.
Indraget, adv.; lefva i., elää tyystästi l. yksinäisesti.

Indragning, f. sisäänveto; vähen kennus; lakkautus; — **-sstat** kautuspalkka.
Indrifva, v. a. ajaa sisään; koota l. kerätä sisään.
Indrägtig, a. tuloisa, hyötyisä, voitollinen.
Induktion, f. induktio, sisäänvi duttaminen.
Induktiv, a. induktinen, johdut
Industri, f. teollisuus, keinolli **-idkare**, m. teollisuudenha keinomies; — **-riddare**, m. noilija.
Industriel, a. teollinen, teollisu
inrättning, teollisuuslaitos.
Industriös, a. vireä, uuttera.
Inelfvor, f. pl. sisukset (*pl.*), s set, (*i brösthålan*) sydämykset
Inemot, prep. lähellä, lähelle, kelle, liki, likipitäin, melkein, koin, vähilleen.
Infall, n. maahankarkaus, maah sy, maahantulo; (*plötslig tank* hänpisto, mielijohde (-teen); h det i—et, hänen pisti l. päähänsä; (*nyck*) oikku, mie (*qvickhet*) kokka-, sukapuhe,
Infalla, v. n. karata (-kaan) l. (-ksen) maahan l. sisään; tulla, sattua, langeta (-kean); *ligt komma*) saada l. tulla k eteen l. päälle, joutua eteen: *tal*) virkahtaa, keskeyttää, puut heesen; nej, inföll han, kahti hän.
Infallen, a. (*om ögon, kinder*) lansa l. lontollansa (oleva), k nen, laskeunut.
Infallibel, a. erhettymätön. virhe
Infam, a. hävytön, ilkeä, rietas (-
Infamera, v. a. häväistä (-päisen kata, lastata.
Infami, f. hävyttömyys, ilkeys, häv
Infanteri, n. jalkaväki (-en).
Infanterist, m. jalkaväkeläinen, soturi.
Infart, m. sisäänkulku l. -meno; menoväylä l. -paikka, tulopai -väylä.
Infatta, v. a. panna, upottaa, k juottaa; i. i ram, panna puit i. i guld, upottaa l. punttaa l taa kultaan.
Infattning, f. sisäänpano, -kiin (*det, hvari ngt infattats*) kiinro pärys, punttaus, juotos.

...aliak, a. helvetillinen, pirullinen.
...era, v. a. saastuttaa, tartuttaa.
...dem: in fidem, todistukseksi, va...deksi.
...itesimalräkning, f. infinitesimaali-, ...ämättömäislasku.
...itiv, m. (*gram.*) infinitiivi, epämää...inen sija; (*i verb*) nimitapa, epä...äinen tapa.
...itum: in i., määräämättömiin, lop...mattomiin.
...a sig, v. r. saapua, tulla saapu...le l. saapuviin l. paikalle, tulla ...kin l. jkun luoksi); i. sig på ort ...h ställe, saapua l. tulla määrät...yt paikkaan.
...granti, adv. verekseltänsä, teok...ansa.
...mation, f. tulehdus, pakkopolte ...n, polte, (*i sår*) vihat, tulehdus, ...ksissä olo.
...matorisk, a. poltteinen, tulehduk...inen, pakkopoltteinen.
...mera, v. a. tulehduttaa, lennyt...saada vihoille, panna vihoille, är...; i—as, v. d. tulehtua, lentyä, ...(-uan), ärtyä, tulla vihoille.
...a, v. a. pistää sisään l. väliin, ...ella sisään.
...za, f. influentsa, röhkärutto, ki...utto.
...ta, v. n. (*om vätskor*) juosta l. pur...sisään l. jhnkin; (*om pennin...*) tulla l. juosta sisään, karttua, ...ntyä.
...tande, n. sisäänjuokseminen; (*fig.*) ...mahti, vaikutusmahti l. -voima.
...telse, f. vaikutus; voima; — **-rik**, ...vaikutusvoimainen, mahdillinen.
...tta, v. a. siirtää l. muuttaa sisään; ...v. n. muuttaa l. muuttauta jhnkin.
...ttning, f. sisäänmuutto, muutto.
...ta, v. a. palmikoita (-tsen) l. kutoa ...sisään l. jhnkin; (*fig*) kutoa ...mmitella jhnkin l. jnkin sisään.
...ga, v. a. liittää l. sovittaa jnkin si...l. väliin.
...rdra, v. a. vaatia, vaatia saadak...a l. sisään.
...rmation, f. opetus, kotiopetus.
...rmator, m. kotiopettaja, lastenopet...aja.
...rmera, v. a. opettaa, olla kotiopet...aja.
...ria, v. a. lunastaa.
...rysa, v. n. jäätyä sisään l. kiinni.

Infusion, f. liotus, likous, vetytys; — **-sdjur**, n. infusiooni-eläväinen, epänäkyjäinen.
Infödd, a. syntyperäinen, maassa syntynyt, syntyisin l. syntyjänsä (oleva); i. Finne, syntyperäinen l. syntyjänsä Suomalainen, syntyisin Suomesta.
Inföding, m. kotoasujan (-men), -asukas (-kkaan), kotoperäinen l. syntyperäinen asujan.
Inför, prep. edessä, eteen; i alla, kaikkien edessä l. nähden; han trädde i alla, astui kaikkien näkyviin l. nähtäväksi l. eteen.
Införa, v. a. viedä l. kuljettaa l. tuoda l. panna sisään l. jhnkin; i. i räkning, panna laskuun l. rätinkiin.
Införande, n. sisäänvieminen l. -vienti, o. s. v.
Införlifva, v. a. yhdeksi yhdistää, yhteen liittää (jkin jnkin kanssa), liittää l. panna (jnkin) yhteyteen, tehdä yhdeksi.
Införsel, m. (*af varor*) maahantuonti, sisääntuonti; (*lagt.*) pidätys, pidäke (-kkeen), tokiotto; i. i lön, palkanpidätys; i. i fastighet, kiintiöimen otto hallitukseen l. pidätys; — **-tull**, m. tuontitulli.
Införskaffa, v. a. hankkia l. toimittaa (maahan, kotihin, sisään).
Införskrifva, v. a. tuotattaa, haetuttaa, kirjoittaa perään.
Införskrifning, f. tuotatus, haetuttaminen, peräänkirjoitus.
Införtulla, v. a. sisääntullita (-tsen), tuoda tullin kautta sisään l. maahan.
Ingalunda, adv. ei suinkaan, ei ainakaan, eihän suinkaan, ei millään muotoa l. tavalla, ei ikänä l. ikinä; (*föga nog*) hui hai, kylla kai, jopa kai.
Ingefära, f. inkivääri.
Ingen, Intet, pron., adj. o. subst. ei kukaan, ei kenkään, ei mikään, ei yksikään; han sade i. ord, ei sanonut sanaakaan l. yhtä l. yhtäkään sanaa; allt eller intet, kaikki tahi ei mitään l. yhtään; deraf vardt l. blef intet, siitä ei tullut mitään l. niin mitään l. niin mitä; för intet, ilmaiseksi, ilman edestä, ilman; gå l. blifva till intet, käydä tyhjään, mennä l. jäädä mitättömiin l. mitättömaksi; göra om intet, tehdä tyhjäksi l. mitättömäksi; det har du ej gjort för intet, sitä et ole tehnyt ilman l. tyhjän edestä l. ilman mitäkään;

han erkänner sitt intet, hän tunnustaa mitättömyytensä; af intet, tyhjästä.

Ingendera, Intetdera, pron., a. o. s. ei kumpikaan, ei kumpainenkaan; på i. sidan, ei kummallakaan puolella l. puolen.

Ingeniör, m. insinööri; — **-kår,** m. insinöörikunta.

Ingenstädes, adv. ei missään l. missäkään, ei kussaan; i. ifrån, ei mistään l. mistäkään; jag går i., en mene mihinkään l. minnekään.

Ingenting, pron., a. o. s. ei mikään, ei mitään l. mitäkään, ei yhtään l. yhtäkään; det ges i. bättre, ei ole mitään parempaa; i. ondt, särdeles, ei mitään pahaa, erinomaista; han är i., hän ei ole mitään l. minäkään; det gör han som i., sen hän tekee kuin ei mitään l. kuin ei mitään olisi; han låtsar i. derom, hän ei siitä ole millänsäkään, ei sitä pane miksikään.

Ingifva, v. a. antaa sisään; antaa; panna l. johdattaa mieleen l. päähän; i. ngn mod, rohkaista jkun mieltä.

Ingifvande, n. sisäänantaminen.

Ingifvelse, f. mieleen- l. päähän-johdatus, vaikutus, yllytys, neuvo; en lycklig i., onnellinen mieleen-johtumus.

Ingjuta, v. a. valaa l. vuodattaa l. kaataa jhnkin l. sisään; (*fig.*) vuodattaa.

Ingrediens, m. aineosa, sekoaine.

Ingrediera, v. n. olla l. kuulua aineosana; en i—nde del, varsinainen l. ollollinen osa.

Ingrepp, n. valtaus, vahinko, haitta; göra i. i ens rättigheter, ruveta (-pean) l. koskea jkun oikeuksiin, tehdä haittaa l. vahinkoa l. vääryyttä oikeuksille, vallata oikeuksia.

Ingress, f. alkulause l. -sanat, johdatus, johdesanat.

Ingripa, v. n. käydä, tarttua, koskea, ruveta (-pean).

Ingrodd, a. ryytynyt, pintynyt, paattunut, juurtunut.

Ingröpa, v. a. kovertaa, kaivaa kuopalle l. kouruksi, tehdä kaalo l. kuoppa.

Ingröpning, f. koverrus; (*det ingröpta*) kaalo, kolo, kouru, kuoppa.

Ingröpt, a. kovera, kaalokas (-kkaan), kouru.

Ingå, v. n. mennä sisään l. jhnkin; tulla, alkaa; ruveta (-pean); underrättelse har ingått, sanoma l. tieto on tullut; när året 1884 ingått vuosi 1884 on alkanut l. tull tjenst, käydä l. ruveta palvelu opium ingår i detta läken tässä lääkkeessä on opiumia: —r icke i hans planer, se ei hänen tuumiinsa; i. på vilko v., suostua l. myöntyä ehtoi med ansökan till regeri panna hakemus l. mennä hakem hallitukseen l. hallitukselle; — (*afsluta*) ruveta (-pean), tehdä; likning, tehdä sovinto, so förbund, ruveta liittoon, tehdi

Ingående, a.; i. tull, sisääntuont i. året, tuleva l. alkava vu veckan, nouseva l. tuleva vii

Ingång, m. sisäänmeno, meno, tul årets i., vuoden alkaessa l. t (*tillträde*) pääsy; (*ställe der in*) mentävä, sisäänmentävä l. vä, meno- l. tulopaikka, suu; i till hamnen, sataman l. h suu; i till kyrkan, kirkon portti.

Ingångsspråk, n. ainesanat (*pl.* puhe.

Ingäld, m. tulo, sisääntulo.

Ingärda, v. a. panna aitaan. (-taan).

Inhemsk, a. kotomainen, oman kotoinen, kotoperäinen, koto-.

Inhemta, v. a. tuoda sisään; l tuottaa, tuotattaa; (*fig.*) saada tulla tietämään, oppia, tiedustaa kia tietoa; i. ens råd, tanke, l. tiedustaa jkulta neuvoa, jku tusta; i. lärdom, saada oppia.

Inhibera, v. a. kieltää, estää, eh keskeyttää, lakkauttaa.

Inhibitorial, n. keskeytys, kielto.

Inhugga, v. a. hakata jhnkin l. sisään; piirtää l. uurtaa sisään.

Inhuman, a. säädytön, sävytön.

Inhyra, v. a. hyyrätä luoksensa loonsa.

Inhysa, v. a. ottaa luoksensa l. ta pitää luonansa l. talossansa, ott seksi l. asumaan.

Inhyses, a. oböjl. loinen, itsellinen nekuntainen; — adv.; bo i., asua koturina l. loisena; — **-hjon,** n **hysing,** m. loinen, loismies l. -v koturi, itsellinen, läksiäin (-imen

Inhägna, v. a. panna aitaan, aidata, tää aidalla.

Inhägnad, m. aituus, aitaus.

inhiga, v. a. saada, saada käteensä; —s, käteytyä.
inhja, v. a. panna peitteesen l. peitot., peittää sisään.
inhysta, v. a. *se* **Inberga**.
inhysta, *se* **Inuti**.
inifrån, prep. o. adv. sisästä, sisältä; *ingen ofta med* elativ (-sta, -stä); *han ropar mig i. kammaren*, kaarista huudetaan minua; *längre i.*, pitemmältä.
inledningsbokstaf, m. alkupuustavi.
initiativ, n. alku, alotus; *taga i—et*, ottaa alku l. alkuesitys, panna alkuun; (*statsrättsl.*) ehdotusvalta.
inkalla, v. a. ajaa sisään l. jhnkin; i. *pengar*, vaikuttaa pelkoa, peljästyttää, säikähdyttää.
inkallelse, f. sisäänruiskaaminen l. -ruiskaus: sisäänruiske.
inkallningsinstrument, n. sysäysakone, sysäsin (-imen).
inkallningsprocess, m. kunnianloukkaus-riita (-asia).
inkallningsrätt, m. pahka, turvo.
inkalla, v. a. kutsua l. käskeä sisään.
inkallande, n. sisäänkäskeminen; *som är —n af sådana*, joka sisäänkäsketään, määrätään.
inkapabel, a. kykenemätön, voimaton.
inkapacitet, f. kykenemättömyys, saamattomuus.
inkarnation, f. lihaksi-tuleminen, lihaantuleminen.
inkassera, v. a. koota (-koan) l. ajaa sisään, koota l. kerätä kassaan, ottaa kassaan.
inkassering, f. rahan-otto, rahan-ylösotto, rahan-ajo.
inkast, n. väite, sälstös, virkkaus, vastaama; *göra ett i.*, viskata l. säistä jtkn vastaan, tehdä väite.
inkasta, v. a. viskata l. heittää sisään l. jhnkin.
inkila, v. a. nalkita (-tsen) l. kiillata sisään.
inklarera, v. a. klareerata l. suoria sisään.
inklination, f. (*fys.*) kallistuminen, kaltevuus; (*astr.*) vinous, kaltavuus; (*tycke*) mieltymys, mieliteko, mieliteko, mieltymys; (*känsla*) mielitietty, armas (-aan), mielikko, lemmikki.
inklämma, v. a. likistää l. pusertaa l. painaa sisään.
inkognito, adv. tuntematomana, tuntemattomana;—s. n. tuntemattomuus; *iaktaga strängt i.*, pitää itsensä hyvin tuntemattomana, pitää l. vaariinottaa tarkkaa tuntemattomuutta.
Inkoka, v. a. keittää l. kiehuttaa kokoon l. sisään; — v. n. kiehua kokoon l. kuivillensa.
Inkomma, v. n. tulla sisään l. jhnkin; i. *med förklaring, ansökan*, antaa l. jättää selityksensä, hakemuksensa sisään, tulla selityksinensä l. hakemuksinensa (jhnkin l. jkun luo).
Inkommensurabel, a. yhteismitaton.
Inkompetens, f. kelpaamattomuus, oikeudettomuus, pätemättömyys.
Inkompetent, a. kelpaamaton, oikeudeton, pätemätön.
Inkomplett, a. *se* **Ofullständig**.
Inkomst, m. tulo, sisääntulo, tulos; — **-skatt**, m. sisääntulo-vero.
Inkonsequens, f. epämukaisuus, johdonvastoisuus.
Inkonsequent, a. epämukainen, ristiriitainen, johdonvastoinen, itsevastainen.
Inkonstitutionel, a. perussäännön-vastoinen l. rikkova, perustuslain-vastoinen.
Inkorporera, v. a. ottaa l. yhdistää yhteyteen l. seuraan.
Inkorrekt, a. virheellinen, epätarkka.
Inkrom, m. sisus, sisusta, sisälmys.
Inkrustera, v. a. karrettaa, päällystää.
Inkrustering, f. karretus; kuorivetoisuus.
Inkrångla, v. a. rahnikoita (-tsen), sotkea l. selkata sekaisin.
Inkräkta, v. a. vallata (-taan), anastaa, puolentaa.
Inkräktare, m. anastaja, valtaaja.
Inkräktning, f. anastus, valtaus, puolennos.
Inköp, n. osto; (*det inköpta*) ostos, ostokset; — **-spris**, n. ostohinta.
Inköpa, v. a. ostella, ostaa varaksi.
Inköpare, m. varan-ostaja, ostelija.
Inköra, v. a. o. n. ajaa sisään l. sisälle l. jhnkin; (*dressera*) totuttaa l. opettaa juoksemaan l. vetämään.
Inkörsport, m. ajoportti.
Inlag, n. talteen-anto, talletus.
Inlaga, f. anomus-, kannekirja.
Inlagsfä, n. tallekalu, talletustavara, talteen uskottu kalu.
Inlasta, v. a. lastata sisään l. laivaan.
Inleda, v. a. viedä l. taluttaa l. johdattaa sisään l. jhnkin; (*börja*) alottaa, ruveta (-pean), panna alkuun l. alulle; (*föranleda*) antaa alku, vaikuttaa, olla alkuna; (*kyrktaga*) ottaa kirkkoon.

Inledande, n. sisään- l. jhnkin johdattaminen, o. s. v.; — a. johdattava, o. s. v.

Inledning, f. sisäänjohdatus; (*fig.*) johdatus, opastus; (*qvinnors*) kirkkoonottaminen.

Inlemna, v. a. jättää l. antaa sisään l. jhnkin.

Inleverera, v. a. sisään maksaa l. toimittaa.

Inlinda, v. a. kapaloita (-tsen), kääriä sisään l. jhnkin.

Inlopp, n. suu; i—et till en' hamn', sataman suu l. tulopaikka.

Inlotsa, v. a. luotsia l. opastaa sisään; (*fig.*) lietsata l. opastaa jhnkin.

Inlåta, v. a. laskea l. päästää sisään; i. sig, v. r. ruveta (-pean), ryhtyä, sekautua (jhnkin); i. sig med ngn, ruveta jkun kanssa yhteen l. yhtä pitämään.

Inlägga, v. a. panna sisään l. jhnkin; panna säilyyn l. säästöön, astioita (-tsen), korjata; inlagd gris, lax, ål, sisäänpantu l. astioittu l. hyydeporsas, hyydelohi, hyydeangerias; i. till vall, panna nurmeksi; i. ära, voittaa l. saavuttaa kunniata; i. förtjenst, tehdä l. saada ansiota.

Inläggande, n. sisäänpaneminen, o. s. v.

Inläggning, f. sisäänpano, o. s. v.

Inländsk, a. *se* **Inhemsk**.

Inlära, v. a. oppia (jkin), oppeentua (jhnkin); oppeennuttaa.

Inlåsa, v. a. lukota (-kkoan), panna lukon taakse, lukita (-tsen) sisään; vara inläst, olla lukon takana l. sisäänsalvattuna.

Inlöpa, v. n. tulla l. ajaa sisään l. jhnkin; i. i hamn, ajaa l. laskea l. purjehtia satamaan.

Inlösa, v. a. lunastaa, lunastaa takaisin.

Inlösen, f. lunastus.

Inmana, v. a. käskeä sisään; i. i häkte, panna vankeuteen l. kiinni, puutattaa.

Inmura, v. a. muurata sisään l. ympäri, kutoa kivillä l. tiilillä.

Inmuta, v. a. vallata (-ltaan), hankkia oikeus l. lupa.

Inmänga, v. a. sekoittaa l. panna sekaan.

Inmönstra, v. a. pitää tulokatselmus, sisäänkatsastaa l. -mynsträtä.

Innan, prep. ennen; i. aftonen, ennen iltaa; i kort, ennen pitkää, ei aikaakaan; *se* **Innantill**; — konj. ennen kun l. kuin, ennenkuin; — **-döme**, n. sisus, sisusta; — **-fönster**, n. sisäikkuna; — **-för**, prep., **-före**, sisäpuolella, sisäpuolelle; i portin sisäpuolella; — **-ifrån**, **ifrån**; — **-läsning**, f. sisäluk **-måte**, n. sisälö, sisus; — **-på** sisäpuolella l. -puolelle; — **-re** sisä- l. sisusvärkki, sisälaitos rustus, sisustus; — **-till**, adv. puolelta, sisältä, sisästä; läsa kea sisältä l. sisästä; — **-verk** sälinnoitus, -varustus.

Inne, adv. sisällä, sisässä; i. i la sisä-, sydänmaassa; tiden är on aika, aika on käsissä l. vara i. i en sak, hyvin ymmä osata l. tietää jkin, olla hyvin t jsskin asiassa, perehtynyt (jhki **-boende**, a. asuin-oloinen, synty nen, sisällinen; — **-bära**, v. a. sisällänsä, sisältää, tarkoittaa, m (-tsen); — **-fatta**, v. a. pitää länsä, sisältää, käsittää; innefs olla jsskin, sisältyä jhnkin; — v. a. hallita (-tsen) l. pitää saan) jkin, olla jkulla l. jkun ha olla jnkin haltija l. pitäjä; — **vare**, m. haltija, pitäjä, omista **-håll**, n. sisällys, sisältö, sisäl (*innehållsförteckning*) ainehisto, sisällys-luettelo; — **-hålla**, v. sältää, pitää (sisällänsä), olla jsk en lön, pidättää l. pitää jkun ka l. palkka jkulta; hålla inne ngt, olla sanomatta, pitää tak l. sisässänsä; — **-hållsrik**, a. r aineinen, ainerikas (-kkaan), r sältöinen; — **-liggande**, a. sisä sisällä oleva, sisäänpantu; — v. a. sulkea sisään l. jhnkin, ympäröitä (-tsen); i. sig i en nest, sulkeutua jkun suosioon **-stå**, v. n. olla saamatta l. matta l. saatavana; — **-varan** nykyinen, nyt kuluva, tämä; u i. år, tänä l. nykyisenä l. nyt vana vuonna; i i. månad, tässä k

Innerlig, a. harras (-taan), sydämell harrasmielinen.

Innerligen, **Innerligt**, adv. sydä sesti, hartaasti, hellästi.

Innerst, a. sisimmäinen, sisin (-m af i—a hjerta, sydämen poh — adv. sisimmälle, sisimpänä, mällä, o. s. v.; i. ifrån, sisimm kaikkein sisimpää.

Innästla sig, v. r. oleutua, luik pesiytyä, ruohtua.

i prep. sisässä, sisällä, sisään, si-
i. sisäpuolella, sisäpuolelle; *ut-
ri: åtven med* inessiv (-ssa, -ssä)
i vest i nekande sats) med illativ
-ri; i. staden, kaupungin sisällä
sissä; i. vallarna, vallien sisä-
lla, sisäpuolella valleja; i. hål, kyl-
ssä, kuuluvissa, kuultavissa, näh-
ssä, o. s. v.; i. en månad, kuu-
ssa, kuukauden kuluessa; tänka
sig, ajatella mielessään l. itsekseen;
lla sig i. skrankorna, pysyä
mmissa; inom (*innan*) årets slut,
n vuoden loppua; — **-bords**, adv.
sissänsä, mielessä, päässä; —
adv. kotoisella, kodin kesken,
kodissa; — **-lands**, adv. koto-
a l. -maassa, omassa maassa; —
ars, adv. saaristossa, saariston si-
ella l. keskellä.

ida, v. a. sisäänpakata, tukuta (-k-
pakata jhnkin, panna l. kää-
jhkoihin.

ma, v. a. sovittaa l. sommittaa l.
sisään l. jhnkin.

ida, v. a. pieksää sisään, pieksä-
väkisin pakottaa jhnkin; en
analje, riivattu l. paatunut
e.

ita, v. a. (*fig.*) juurruttaa, istut-
juurruttaa; i. sig, v. r. juurtua,
painua.

ning, f. juurrutus, istutus; juur-
kiintymys.

ga, v. a. lyödä l. tunkea l. nau-
sään; (*fig.*) ajaa l. tunkea päähän.

ma, v. a. likistää l. painaa l. pu-
sisään l. jhnkin.

skollera, v. a. panna pöytäkirjaan.

gla, v. a. painaa l. teroittaa mie-
kiinnyttää l. ajaa päähän.

ra, v. a. puuteroittaa; (*fig.*) pei-
takotella.

prep. asti, likemmäksi, päälle; i.
ens åker, naapurin pellon puo-
l. puolelta l. sisälle; i. natten,
elkään, kappaleen yötä; i. tre-
dagen, kolmatta päivää, kolman-
päivää.

let, a. hätäinen, levoton, maltta-
mat.

rtera, a. majoittaa, majauttaa; i.
v. t. majoittua, majautua.

rtering, f. majoitus, majautus;
majakkaat; — **-sreglemente**,
majoitussääntö.

Inqvisition, f. inkvisitiooni, syökäystutkinto.

Inqvisitor, m. inkvisitori, syökäystuomari, keisaaja.

Inqvisitorisk, a. inkvisitorillinen, syökäyksellinen.

Inrapportera, v. a. panna l. lähettää raportti l. ilmoitus.

Inre, a. sisällinen, sisä-, sisäinen, sisempi, sisäpuolinen, -puolimmainen; i. rum, sisähuone; i. oroligheter, sisälliset l. keskenäiset rauhattomuudet; det i. af staden, kaupungin sisälö l. sisäpuoli; det i. af landet, maan sydän (-men) l. sisälö, sydänmaat; mitt i., sydämykseni, sisuni.

Inreda, v. a. sisustaa, sisustuttaa, laittaa sisävärkki.

Inredning, a. sisustus, sisuslaitos.

Inregistrera, v. a. panna registeriin l. ainehistoon; panna kirjoihin, kirjoittaa sisään l. kirjoihin.

Inrida, v. a. ratsastaa sisään l. jhnkin; v. a. ratsustuttaa, opettaa ratsuksi; inriden, ratsustunut, ratsustettu, ratsuksi opetettu.

Inrikes, a. kotomaan, kotomainen, oman maan, kotovaltion; — adv. kotomailla l. -maassa, omin main; i. angelägenheter, kotomaiset l. kotomais-asiat.

Inringa, v. a. saartaa, kiertää.

Inrista, v. a. piirtää, piirrustaa sisään l. jhnkin.

Inrita, v. a. piirustaa sisään l. jhkin; i. sig, v. a. juurtua, päästä l. tulla tavaksi, päästä jhkin.

Inrop, n. (*på auktion*) huuto, sisäänhuuto; (*det inropade*) huudos.

Inropa, v. a. huutaa, huutaa itsellensä l. sisään.

Inrota sig, v. r. juurtua, juurettua, kiintyä.

Inrusa, v. n. hyökäistä l. töykäistä l. syöstä sisään l. jhnkin.

Inrycka, v. a. vetää l. temmata (-paan) jhnkin l. sisään; — v. n. tulla l. tehdä tuloansa l. marssia jhnkin l. sisään.

Inrymma, v. a. vetää; mahtua (jhnkin); ett kärl som i—er en kanna, kannun vetävä l. vetoinen astia; (*öfverlåta*) antaa sijaa, antaa, myödyttää; (*kameralt.*) majauttaa, antaa haltuun l. hallittavaksi.

Inrymme, n.; lemna i. (*fig.*), antaa l. sietää sijaa l. tilaa.

Inrymning, f. vetäminen; mahtuminen;

(*kameralt.*) asuntolupa, majautus; — **-sbref,** n. majautus- l. imisjoonikirja.

Inråda, v. a. neuvoa, kehottaa.

Inrådan, f. neuvo, kehotus; på hans i., hänen neuvostansa l. kehotuksestansa.

Inräkna, v. a. lukea sisään l. talteen; ottaa lukuun.

Inrätta, v. a. laittaa, asettaa, tehdä; i. sig, v. r. asettaa itsensä, asettauta.

Inrättning, f. laitos, laitelma; allmän i., yleinen laitos.

Insalta, v. a. panna suolaan, suolata (sisään l. astiaan).

Insaltning, f. suolaanpano.

Insamla, v. a. koota (-koan) l. kerätä (sisään), ajaa, kerätä.

Insamling, f. kokoonkeräys; kokoominen; (*det insamlade*) keräämät (*pl.*), keräykset (*pl.*), kokoilema; medelst l. genom i., kokoamalla, kokoon keräämällä l. kerästen.

Insats, m. panos, sisäänpano; — **-vigt,** m. sisäyspaino.

Inse, v. a. tajuta (-uan), käsittää, älytä (-yän), oivaltaa.

Inseende, n. katsomus, silmällä-pito, huolenpito, valvonta.

Insegel, n. sinetti, valtamerkki.

Insekt, m. hyönteinen, itikka; — **-nål,** f. hyönteisneula; — **-samlare,** m. hyönteisten kerääjä; — **-samling,** f. hyönteistö, hyönteiskokoelma.

Insida, f. sisäpuoli (-en), sisusta.

Insignier, n. pl. arvomerkit, arvotunnukset.

Insigt, f. oppitieto, oppi, tieto, taito, ymmärrys; — **-sfull,** a. tietäväinen, älykäs.

Insinuation, f. sukellus, salalause, salaviittaus, peittosana, vihkaus; (*inställsamhet*) sukelteleminen, suosioonsukellus.

Insinuera, v. a. sanoa salalauseita, vihkaella; i. sig, v. r. sukeltaa l. sukellella jkun suosioon l. mieliin, mielistellä.

Insjukna, v. n. sairastua, kääntyä sairaaksi l. tautiin.

Insjunka, v. n. vajota (-oan) l. vajoutua (sisään l. jhnkin), käydä kuopalle, laskeuta, mennä lonttoon l. lontollensa; i—kna kinder, lonttoiset l. painuneet posket; i—kna ögon, kuopakkaat silmät.

Insjunkning, f. vajous, kuopalle-käynti; (*stället*) kuopanne (-nteen), kuoppaus.

Insjö, m. järvi (-en), maavesi (*mindre*) lampi (-mmen); — **-fi** maaveden-kala, järvikala; — **-fi** järvikalastus.

Inskaffa, v. a. hankkia sisään l. tuottaa, tuotattaa.

Inskeppa, v. a. panna l. lastata l laivauttaa; tuoda laivalla, laiva sään.

Inskeppning, f. laivaanpano, lai sisäänlaivatus.

Inskicka, v. a. *se* **Insända.**

Inskjuta, v. a. työntää l. lykätä sätä sisään l. jhnkin, ampua — v. n. pistää l. pistäytyä si jhkin l. sisälle.

Inskrifning, f. sisäänkirjoitus, ki pano; (*vid domstol*) juttuunpan tujen l. asiain kanteesen kirjoi **-slängd,** m. juttuluettelo, -ki **-spenningar,** m. pl. sisäänki raha; kanne-, jutturaha.

Inskrift, f. päällekirjoitus, kirjoi

Inskrifva, v. a. sisäänkirjoittaa, taa jhnkin, kirjoittaa l. panna l. kirjoihin; (*om mål*) panna j l. huutoon, kirjoittaa kanteesen i., kirjoituttaa; (*geom.*) piirtää sisään, sisätä (jhnkin).

Inskription, f. *se* **Inskrift.** o. **In ning.**

Inskränka, v. a. rajauttaa, ra panna l. asettaa raja, supistaa, taa; i. sig, v. r. rajoittaa l. tää tarpeensa, pysyä rajoissa l. sisässä, rajoittauttua.

Inskränkning, f. rajautus, rajoit janpano, supistus, niukennus, väh

Inskränkt, a. rajoitettu, määrän- niukka, supistettu, ahdas (-taan); i., elää visusti, niukasti, köyhäst rän-alaisesti; (*enfaldig*) typerä, mielinen.

Inskränkthet, f. rajoitettu l. rajau määrän-alaisuus, rajallisuus; (*f dets*) typeryys, vähämielisyys.

Inskära, v. a. leikata l. uurtaa l. tää sisään l. jhnkin, koloa, lo (*sjöt.*) leikata sisään, pujottaa.

Inskärning, f. leikkaus, uurros, ura.

Inskärpa, v. a. painaa l. teroittaa leen l. päähän, juurruttaa, kiin

Inskörda, v. a. *se* **Skörda.**

Inslag, n. kude (-teen), kuteet (*p* **-sgarn,** n. kudelanka.

[illegible]ura, v. n. nukahtaa, uinahtaa, mennä uneen l. nukuksiin l. uinuksiin.
[illegible]å, v. a. lyödä l. hakata sisään l. jhnkin; (*slå sönder*) lyödä rikki l. sirpaleiksi; i. en annan väg, kääntyä toiselle tielle l. uralle.
[illegible]ppa, v. a. päästää l. laskea sisään l. sisälle l. jhnkin.
[illegible]yga, v. a. hiivutella l. ahertaa l. riidellä salakähmäisesä sisään l. jhnkin; r. n. o. i sig, v. r. hiipoa l. hilpiä l. puikahtaa l. liukahtaa sisään l. jhnkin.
[illegible]ärja, v. a. kietoa, pauloa, sotkea; i sig, v. r. o. i—s, v. p. kietoutua, paloittua, sotkeutua.
[illegible]ösd, a. lumeen peittynyt, lumettunut, lumen peitossa (oleva); blifva i. peittyä lumeen, jäädä lumen alle, lumeutua.
[illegible]ära, v. a. köyttää l. nuorittaa l. panna sisään l. kiinni.
[illegible]ekne, a. oböjl. pitäjänsisäinen, oman pitäjän.
[illegible]ekra, v. a. panna sokeriin, sokuroida (-tsen).
[illegible]ivut, a. maksuvoimaton, maksamaan kykenemätön.
[illegible]una, v. n. nukkua, mennä nukkumaan, nukahtaa; i—d, nukuksissa (oleva), nukkunut.
[illegible]para, v. a. saada säästymään, säästyttää, säästää kokoon.
[illegible]pektera, v. a. tarkastella, katsastella; pitää katsastusta, käydä tarkastelemassa.
[illegible]pektion, f. tarkastelu, tarkastus, katsastus; — **-sdistrikt**, n. tarkastus-, katsastuspiiri, -alue.
[illegible]pektor, m. inspehtori, tarkastaja; (*på gård*) pehtoori.
[illegible]pektör, m. inspehtööri, tarkastaja.
[illegible]spiration, f. mielenvaikutus, innostus, kiihko, mielenkiihko; (*intalan*) kehotus, kiihotus.
[illegible]spirera, v. a. innottaa, innostaa, kiihottaa, vaikuttaa; i—s, v. p. innostua, intoutua, kiihottua, tulla intoon l. kiihkoon, olla haltioissansa.
[illegible]spärra, v. a. salvata (-paan) l. sulkea sisään l. jhnkin, panna sulkeesen.
[illegible]stallation, f. virkaan-vihkimys.
[illegible]stallera, v. a. vihkiä l. asettaa virkaan.
[illegible]stans, f. oikeus- l. valtakohta, oikeuspaikka, valtapaikka.
[illegible]stig, n. pääsy, ala, alku, valta; få, vinna i., saada, voittaa alsa, päästä valtaan, saada alkua l. valtaa; lemna i., antaa valtaa, päästää l. laskea valtaan l. jhnkin.
Instifta, v. a. asettaa, perustaa.
Instiftare, m. asettaja, perustaja.
Instiftelse, f. asetus, perustaminen.
Instiktelseorden, n. pl. asetussanat.
Instinkt, m. vaisto, aisto, vainu, luonnon veto l. vietytys, luonto; — **-artad**, — **-lik**, — **-messig**, a. aistomainen, vaistontapainen, luonnonvetoinen, vainunlainen.
Institut, n. opisto, oppilaitos.
Institution, f. laitos, valtalaitos, asetus.
Instruera, v. a. neuvoa, opastaa, ohjata.
Instruktion, f. johdesääntö, virkaohje, ohjaus; (*undervisning*) ohjaus, opastus.
Instruktiv, a. ohjaavainen, opettavainen, neuvollinen; (*gram.*) instruktiivi, keinosija.
Instruktör, m. neuvoja, ohjaaja, instruhtööri.
Instrument, n. keino- l. konekalu, kalu, ase, työkalu, tein (-kimen); (*tonverktyg*) soitin (-ttimen), soittoneuvo, -kalu; blåsinstrument, torvisoitin; stränginstrument, kielisoitin; (*skrift*) kirja, toimituskirja; — **-makare**, m. kaluseppä; soitinseppä, soittimentekijä.
Instrumentalmusik, m. soitinmusiikki, soitanto.
Instrumentera, v. a. (*i musik*) asettaa soittimille.
Inströmma, v. n. virrata l. tulvata sisään l. jhnkin.
Instudera, v. a. oppia, oppeentua, harjoittauta.
Instufva, v. a. *se* **Stufva**.
Instunda, v. n. lähestyä, lähetä (-nen), tulla, joutua.
Instundande, a. tuleva, ensintuleva, nouseva.
Inställa, v, a. panna l. asettaa sisään; (*för rätta*) tuoda, tuotattaa; (*låta upphöra*) lakkauttaa, seisauttaa, lykkäyttää; i. sig, v. r. saapua, tulla, tulla saapuville l. esiin.
Inställelse, f. saapumus, tulo, esiintulo; tuotatus, tuominen; — **-dag**, m. saapumus-, esiintulopäivä, valvontapäivä; — **-äfventyr**, n. tuomisen uhka.
Inställsam, a. mielittelevä, mielinkielinen, liehakas, sukeltelevа.
Inställsamhet, f. mielitteleväisyys, mielinkielisyys.
Instämma, v. a. (*för rätta*) pyyttää, haastaa, haastattaa, paitata; låta i.,

pyytättää, haastattaa, haastatuttaa, paittauttaa; — v. n. (*i en sång*) yhtyä lauluun l. laulamaan, ruveta yhdessä laulamaan; (*fig.*) pitää yhtä, pitää jkun kanssa, myöntyä l. yhtyä jhnkin, olla yhtä mieltä; (*öfverensstämma med*) soveltua jhnkin.

Instämning, f. pyyttö, haasto, haastatus, paittaus.

Instånga, v. a. sulkea l. salvata (-paan) l. lukita (-tsen) sisään l. jhnkin; (*ingärda*) panna aitaan, aidata ympäri.

Instörta, v. n. syöstä sisään l. jhkin; (*falla ihop*) pudota l. sortua sisään l. kokoon, rauveta alas.

Insubordination, f. epäkuulijaisuus, esimiehen loukkaaminen.

Insuga, v. a. imeä l. vetää sisäänsä; i. sig, v. r. imeytyä l. vetäytyä sisään l. jhnkin.

Insulariskt, Insulär, a. saarellinen, saarella (oleva).

Insultera, v. a. räävätä, rienätä, herjata.

Insupa, v. a. imeä l. vetää l. huokua sisäänsä; (*fig.*) imeä.

Insurgent, m. kapinoitsija, kapinalainen.

Insurgera, v. a. vietellä l. yllyttää kapinaan, nostaa kapinaa.

Insurrektion, f. kapinoitsemus, kapinannosto, kapina.

Insvepa, v. a. kääriä, kapaloita (-tsen); (*fig.*) pukea, puettaa; i. sig, v. r. kääriytyä.

Insylta, v. a. hillota (-oan), syltitä (-tsen); i. sig, v. r. (*fig.*) vajottaa l. upottaa itsensä; i—d i skulder, velkaan uponnut l. valpunut.

Insända, v. a. lähettää l. panna l. laittaa sisään l. jhnkin.

Insätta, v. a. panna sisään l. jhnkin; panettaa sisään l. jhnkin, asettaa (jksikin l. jhnkin).

Insättning, f. panenta, sisäänpano, asettaminen; (*det insatta*) panos, pano.

Insöfva, v. a. nukuttaa, uinuttava, tuuduttaa, nukutella; (*fig.*) viihdyttää, vaivuttaa, tuuduttaa, uihuttaa.

Intaga, v. a. ottaa sisään l. jhnkin; (*taga i besittning*) vallata, valloittaa, ottaa valtaansa l. sisään; i. sin plats, käydä l. astua sijallensa l. paikallensa; i. egor, sulkea puolellensa, ottaa viljeltäväksi; (*behaga*) miellyttää, viehättää; — i—s, v. p. (*fig.*) viehättyä l. mieltyä l. harrastua jkuhun l. jhnkin.

Intaga, f. raade (-teen), raadetarha l. -aituus, viljelysmaa.

Intagande, a. miellyttävä, viehättä

Intagen, a. mieltynyt, ihastunut, hättynyt; i. af kärlek till rakastunut jkuhun; i. af faea. histunut, kauhistuksissa (oleva). histuksen alainen.

Intagning, f. sisäänotto, valloitus, o

Intala, v. a. kehottaa, vaikuttaa. tää; i. ngn mod, rohkaista jk jkun mieltä, vaikuttaa rohkeutta j (*inbilla*) luulettaa, uskottaa.

Intalan, f. kehotus, yllytys; uskot

Inte, adv. *se* **Intet, Icke.**

Inteckna, v. a. kiinnittää, pantik joituttaa, kiinnityksellä vakuutt

Inteckning, f. kiinnitys, intekki.

Integralräkning, f. integraali- l. suhteis-lasku, vaihekokois-lasku.

Integrerande, a. olennainen, oleell kuuluva.

Integritet, f. loukkaamattomuus, e

Intellektuel, a. mielellinen, ajull ymmärryksellinen.

Intelligens, f. aju, mielellisyys, ym rys- l. älyvoima.

Intelligent, a. ajukas, ajullinen, ym täväinen, älyllinen.

Intendent, m. intendentti, ylihoita

Intension, f. voimamäärä, voimaperä muus.

Intensitet, f. voimallisuus, väek voimaperäisyys.

Intensiv, a. voimaperäinen, väekäs muudellinen; i—t jordbruk, v peräinen l. suppea maanviljelys.

Intention, f. pyrkimys, tarkoitus. tömäärä.

Intercession, f. väliintulo, välitys.

Interdikt, n. kirkonkirous, -panna maakunnalle l. maalle).

Interfoliera, v. a. välilehdittää.

Interima, Interimistisk, a. väliaik välinäinen, väli-, väliaikais-; — drag, n. väliaikais-sopimus l. -li — -regering, f. välihallitus, v kainen hallitus; — -predikant. väliajan-saarnaaja, välisaarnaaja.

Interjektion, f. (*gram.*) interjektio huudahdus- l. huutosana.

Interiör, m. interiööri, huonekuvaus

Interlokutorie-resolution, f. lyhk päätös.

Intermezzo, n. intermetso, välinäyte

Intermittent, — -tterande, a. väl nen, -vuoroinen, vuorottava.

Intern, m. asuinoppilas (-aan).

Internat, n. asumalaitos.

[illegible]ationel, a. kansainvälinen l. -kes-[illegible].

[illegible]era, v. a. sisäyttää.

[illegible]pellation, f. selitys- l. vastaus-[illegible]yntö.

[illegible]pellera, v. a. pyytää vastaamaan, [illegible] selittämään.

[illegible]polera, v. a. (*algebr.*) interpolita [illegible] välitellä; (*fig.*) väliväärentää.

[illegible]pretation, f. tulkitseminen, selittä-[illegible].

[illegible]punktera, v. a. välimerkittää, vä-[illegible]kitellä.

[illegible]punktering, Interpunktion, f. vä-[illegible]kitys.

[illegible]punktionstecken, n. välimerkki.

[illegible]regnum, n. väli- l. väliaikais-hal-[illegible] vallan-avonaisuus.

[illegible]rogativ, a. kysyväinen, kysymyk-[illegible].

[illegible]rvall, m. o. n. välipää, väliaika; (*i* [illegible]) välipää, intervalli.

[illegible]rvention, f. väliintulo, väliin-rupea-[illegible] välitys.

[illegible]nalmask, m. suoli-, sisusmato.

[illegible], *se* **Ingen.**

[illegible], *se* **Ingendera.**

[illegible], prep. o. adv. asti, saakka, aina [illegible] l. saakka; nära i., aivan lä-[illegible] likellä, aivan lähelle l. likelle [illegible] vieressä l. ääressä, viereen l. [illegible]: närmare i., lähemmäksi l. [illegible]mäksi l. vieremmälle, lähempänä [illegible]kempänä l. vieremmällä.

[illegible]dess, konj. siksi kuin, siihen asti [illegible] kunnes, kunneka; — adv. siihen [illegible] l. saakka, siksi.

[illegible], a. harras (-rtaan), sydämellinen, [illegible]inen.

[illegible]ation, f. julkinaulaus, ilmoitus, ju-[illegible].

[illegible]era, v. a. julkinaulata, ilmoittaa.

[illegible]lerans, f. suvaitsemattomuus, kärsi-[illegible]myys.

[illegible]lerant, a. suvaitsematon, kärsimätön.

[illegible]ation, f. intonatio, sävelen tapaa-[illegible], sävel-ääntö.

[illegible]orka, v. n. kuivaa sisään, kuivettua, [illegible].

[illegible]rader, m. pl. saatavat, tulot.

[illegible]ransitiv, a. (*gram.*) intransitiivi, koh-[illegible].

[illegible]rassla, v. a. kietoa, sekaannuttaa, [illegible] l. panna sekaisin, selkata; i—s, [illegible] kietoutua, sekaantua, selkkautua, [illegible]öityä, hämmentyä.

Intrassling, f. kietous, selkkaus, sotku, kiedos, sekaannus.

Intratta, *se* **Tratta.**

Intressant, a. mielenkiintoinen, mielihaluinen, halukas (-kkaan); (*underhållande*) huvittava, mielihaluinen.

Intresse, n. (*fördel*) etu, hyöty, tarve-, etuasia; mielietu, halunperä, mielihalu; (*lifligt deltagande*) mielihalu, halunperä, mielenkiinto, harrastus; (*förmåga att underhålla, roa, intaga*) mielihalu, miellytys, huvitus, mielenkiinto; (*ränta*) korko, inträssi; — **-räkning**, f. korkolasku l. -laskento.

Intressent, m. osakas (-kkaan), osamies, osanomistaja, osallinen.

Intressera, v. a. (*göra till deltagare i ngt*) tehdä l. ottaa osalliseksi (jhnkin); (*väcka deltagande*) haluttaa, miellyttää, harrastuttaa, mieltä kiinnittää l. liikuttaa l. koskea; (*angå*) koskea, liikuttaa (jkuhun l. jkuta); i. sig, v. r. (*för ngn* l. *ngt*) olla halullinen jhnkin, harrastaa, (jkuta) haluttaa, olla halu l. mieli jkun puoleen; blifva i—d, harrastua, mieltyä, halustua (jhnkin); vara i—d, olla halustunut l. mieltynyt l. mielihaluinen; i—d i saken, asiassa l. asiaan osallinen.

Intrig, m. juoni (-en), vehe (-hkeen). kuje, temppu; (*i ett dram. arbete*) juoni, seikka.

Intrigant, a. juonikas (-kkaan), juonillinen, vehkeellinen, vehkeilevä, konnankoukkuinen.

Intrigera, v. n. juonitella, vehkeillä, koukutella.

Intrikat, a. (*om sak*) selkkautunut, sotkettu, sekasortoinen; (*om person*) juonillinen, konnankoukkuinen, pahajuoninen, ilkipintainen.

Introducera, v. a. viedä l. saattaa l. ottaa sisään, tutustaa.

Introduktion, f. sisäänvienti l. -otto; (*i musik*) johdatus.

Intryck, n. sisäänpainos, painannes; (*fig.*) aiste, liikutus, vaikutus, kosketus; göra i., liikuttaa l. koskettaa (jkuta), vaikuttaa (jkuhun l. jkun mieleen); emottaga i., tulla liikutetuksi, saada liikutuksia l. aisteita.

Intrycka, v. a. painaa l. likistää sisään l. jhnkin.

Intryckning, f. sisäänlikistys; *se* **Intryck.**

Intrång, n. ahdinki, vääryys, haitanteko,

sorto; göra i., sortaa, haitata, tehdä haittaa l. ahdinkia.

Inträda, v. n. astua l. käydä l. mennä l. tulla sisään l. jhnkin; (*fig.*) käydä l. ruveta (-pean) (jhnkin), alkaa (jkin); i. i utöfningen af sina rättigheter, astua l. käydä l. ruveta oikeuksiensa käytäntöön; (*insticka*) pujottaa sisään l. jhnkin.

Inträde, n. sisääntulo l. -astunta, sisäänpääsy, pääsy; vid hans i, hänen astuessansa sisään l. tullessansa; — **-saf-gift**, f. pääsymakso; tulomakso; — **-biljett**, m. — **-kort**, n. pääsypiletti l. -kortti; — **-skalas**, n. tulijaispidot (*pl.*); — **-spredikan**, f. tulo-, tulijaissaarna; — **-stal**, n. tulijais- l. tulopuhe.

Inträffa, v. n. (*anlända*) tulla, saapua; (*hända*) tapahtua, sattua, utautua; (*slå in*) tammata, käydä toteen, tapahtua.

Intränga, v. n. tunkea l. tunkeutua sisään l. jhnkin; — v. a. tunkea l. tungettaa sisään l. jhnkin.

Intyg, n. todistus, todistuskirja.

Intyga, v. a. todistaa, vakuuttaa.

Intåg, n. tulo, tulenta; göra sitt i., tehdä tuloansa.

Intåga, v. n. tulla l. marssia sisään, tehdä tuloa.

Intägt, m. tulos (-ksen), tulo, saalis (-iin).

Inunder, prep. o. adv. alla, alle, alla- l. allepäin.

Inuti, prep. sisässä, sisään, sisällä, sisälle; — adv. sisästä, sisältä, sisäpuolelta, sisältäpäin.

Invagga, v. a. tuuditella.

Invalid, m. invalidi, raihnalainen, saamaton.

Invandra, v. n. käydä l. vaeltaa jhnkin l. sisään, tulla asumaan.

Invandring, f. sisäänvaellus, maahanvaellus.

Invasion, f. maahankarkaus, sisäänryntäys.

Inveckla, v. a. kietoa l. kääriä l. takertaa sisään l. jhnkin; (*fig.*) kietoa, selkata, sotkea, sekoittaa; i. sig, v. r. kietouta, selkkautua, sotkeutua, sekaantua, mennä sekaisin; i—d, sekasortoinen, tempukas (-kkaan), selkkaunut, selkkainen, monimutkainen.

Inveckling, f. sekaannus, kietomus, kiedos, sekasorto.

Inventarium, n. kaluluettelo, tavaraluettelo; inventaari, kalusto, kaluvarat.

Inventera, v. a. tehdä kalu- l. luettelo, katsastaa, tarkastaa, pi lun l. tavaran katsastus; (*up* keksiä; (*uppdikta*) panna l. vn kokoon.

Inventering, f. kalun- l. tavaranka kaluston tarkastus.

Inventiös, a. kekselijäs (-ään), löy (*om sak*) sukkela, näppärä.

Inverka, v. a. vaikuttaa l. ko (jkuhun).

Inverkan, f. vaikutus, **vaikuttam** ketus.

Invertes, a. sisällinen, sisä-; i niskan, ihmisen mieli l. sy sisu; — adv. sisällisesti, **sisältä**, sisältäpäin, sisäpuolelta.

Investitur, f. virkaan-asetus.

Inverla, v. a. sisään l. takaisin taa, lunastaa.

Inverkling, f. sisäänlunastus l. -v

Invid, prep. vieressä, ääressä, luo könä; viereen, ääreen, juureen, tykö; — adv. vieressä, **vierellä**, i der i., siinä vieressä.

Inviga, v. a. vihkiä, pyhentää, (-tsen); i. i hemligheter, vi opettaa salaisuuksiin.

Invigning, f. vihkimys, pyhenny hitys.

Invika, v. a. kääntää l. taittaa l. sisäänpäin, tehdä poimu sisä vrt. **Vika in.**

Invikning, f. sisäänkääntämys l. tö; (*inviket ställe*) poimu, (-teen), käännös.

Invisa, v. a. osottaa l. neuvoa l. jhnkin; *se* **Anvisa.**

Invisning, f. sisäänosotus l. -ne nen; *se* **Anvisning.**

Invit, m. kehotus, pyyttö; (*hemli ken*) salamerkki, viittaus, **vihjau**

Invitera, v. a. kutsua, kutsuttua keä, pyyttää.

Invotera, v. a. äännöstää l. huu sään.

Invuxen, a. sisäänkasvanut l. -k tunut.

Invånare, m. asujan (-men), asuk kaan), asuja.

Invåfva, v. a. kutoa sisään l. vä jhnkin,

Invälja, v. a. valita (-tsen) jhn sisään.

Invända, v. a. kääntää sisään; (*fig.*) tää, väittää väliin l. vastaan, s

Invändig, a. sisäpuolinen, sisä-.

...digt, adv. sisäpuolelta, sisältä, si-...tä, sisästäpäin.

...ning, f. väite (-een), vastaansa-...mus, -käänne (-nteen), vastaanväitös l. -pano.

...ta, v. a. odottaa (tuloa).

...ra, v. n. kasvaa l. kasvettua si-...päin.

...pa, v. a. ympätä, istuttaa; (*fig.*) ...rrattaa, istuttaa.

..., v. n. tuiskuta (-uan) l. ryöpytä (...pyän) sisään l. jhnkin.

..., a. sisääntuiskunnut; (*igenyrd*) ...eentuiskunnut.

... prep. o. adv. sisäänpäin, sisälle-... sisäpuoliin.

..., v. a. totuttaa, harjoittaa.

...er, prep. o. adv. ylitse, takapuo-...e. toiselle puolelle.

..., a. kuoppasilmäinen, notkosilmä.

...ngställa, — **-sätta**, v. a. panna ...ittaa järjestykseen l. kuntoon, jär-...stellä.

..., f. (*anat.*) silmänterä, terä- l. sil-...terä-kehä.

..., f. ironia, umpimieli (-en), sala-... l. -ilkku l. -pilkka; (*annan me-...*) ...ekomieli, -ajatus, umpimieli.

..., a. ironillinen, ivallinen, sala-...inen, pilkkainen; toista ajatteleva ... pahuva, umpimielinen.

..., v. n. harhailla, olla eksyksissä; i. ...ring, kuljeksia, hairastella, aja-...: i. sig, v. r. harhaantua, mennä ...haan, hairahtua, eksyä, pettyä.

...tionel, a. järjenvastoinen, epäjärjel-...en, järkiperusteeton; (*mat.*) suhtee-...n, epäsuhteinen, epämääräinen.

...ld, m. vale-, hairekuva; — **-bloss**, ... virva, virvatuli, aarniovalkea; — **...ärd**, m. harharetki (-en) l. -matka; — **-gång**, m. sokkelo, haira-, mutka-...; — **-lära**, f. harhaoppi, -usko, ...ärä oppi l. usko; — **-lärig**, a. har-... l. vääräoppinen l. -uskoinen, har-...oppillinen; i—a satser, harhalliset l. vääräuskoiset opit; — **-mening**, f. harhaluulo, väärä luulo l. oppi; — **-sken**, n. hairehaamu l. -muoto, vale-...ky, -muoto, harhanäky; — **-väg**, ...hatie, haira- l. harhapolku.

...egularitet, f. epäsäännöllisyys.

...egulier, a. epäsääntöinen l. -säännöl-...en, epämukainen, säännötön.

...eligiositet, f. jumalanpelkäämättö-...yys, jumalattomuus, uskomattomuus.

Irreligiös, a. jumalanpeloton, jumalaa-pelkäämätön, jumalaton.

Irrig, a. harha-, harhainen.

Irring, f. hairaus, erhetys, harhaluulo, valeluulo, mielihaire.

Irritabilitet, f. (*fysiol.*) kiihkeneväisyys, ponnellisuus, yhteenvetoisuus.

Iråka, v. n. joutua l. sattua jhnkin; hans i—de obestånd, häviötila, johon hän on joutunut, hänelle sattunut häviö.

Is, m. jää; (*isskorpa*) hile (-een), riite (-tteen); af is, jäinen, jää-; frysa till i., jäätyä, käydä jääksi; — **-aktig**, a. jääntapainen, jäinen; — **-back**, n. siide; — **-belägga**, v. a. jäätää, jäädyttää; isbelagd, a. jäinen, jäätynyt, jäässä (oleva); bli i—gd, jäätyä, mennä jäähän; — **-ben**, n. häpyluu; — **-berg**, n. jäävuori, vuorijäätikkö; — **-betäckt**, a. jäinen, jääteinen, kalloinen; — **-bildning**, f. jääde (-teen), jäätö, hyydänne (-nteen); — **-bill**, m. jäätuura, tuura; — **-björn**, m. jääkarhu; — **-brodd**, m. jäänaula, jääkenkä, -rauta; — **-brytare**, m. jäänsärkijä l. -murtaja l. -lohkoja; (*å broar m. m.*) jääpönkkä, jäänmurtaja; — **-figurer**, f. pl. pakkasen kaidat, jääkaidat; — **-flake**, m. jäälaikka l. -lohkare (-een), jääteli; — **-flinga**, f. jääsilu l. -siru l. -sironen; — **-fri**, a. jäätön, sula; — **-fält**, n. jääkenttä, -lakeus, -selkä; — **-gata**, f. jäätikkö, jääkallo; — **-glopp**, n. silusade (-teen), siiteensato; — **-grå**, a. jäänkarvainen, jääharmaa; — **-gång**, m. jään-ajo, jäiden kulku l. luoma; — **-haf**, n. jäämeri; — **-kall**, a. jääkylmä, jäinen; — **-klimp**, m. jäänökki, -talla; (*under hästfötter*) tilsa, tiera; — **-källare**, m. jääkellari; — **-källarlax**, m. jääkellari-lohi; — **-lossning**, f. jäiden lähtö; — **-lupen**, a. jääteinen, jäittynyt; — **-läggning**, f. jäätyminen, jäähänmeno, jäätymys; — **-not**, f. talvi-, jäännuotta; — **-pigg**, m. jääpura, -kynttilä; — **-skorpa**, f. kohvannes (-nteen), jääkohma, pohvanne (-nteen); (*på vatten*) hile (-een), riite (-tteen); — **-skred**, m. jäänvieremä; — **-smältning**, f. jään l. jäiden sulaminen; — **-sörja**, f. hyyhmä, jäänsohjo; — **-tapp**, m. *se* **Ispigg**; — **-vrak**, n. jäärouhe (-een) l. -röykky l. -röyste (-een); — **-väg**, m. jäämatka; i—en, jäisin, jäämatkaa.

Isa, v. a. (*fig.*) jäätää, jäädyttää; — v. n. jäätyä, jäätää.
Isagogik, f. isagogiikka, johdatusoppi.
Isig, a. jäinen, hyinen.
Iskra, v. n. kiljua, hirnua.
Iskänka, v. a. kaataa sisään l. jhnkin.
Islam, Islamism, m. islami, Mahometin usko.
Islandsmossa, f. kangasjäkälä, nummijäkälä.
Islå, v. a. kaataa sisään l. jhnkin.
Isländsk, a. Iislantilainen, Iislannin.
Isländska, f. (*qvinna*) iislannikko, Iislannin nainen; (*språk*) Iislannin kieli.
Isolator, m. isolaatori, eristäjä.
Isolera, v. a. eristää, panna erikseen l. itsekseen l. erillensä.
Isop, m. isoppi.
Isoterm, m. isoterma, lämpöviiva.
Isprängd, a. *se* **Spräcklig**.
Ispäda, v. a. kaataa l. lisätä l. sekoittaa jhnkin.
Ispänna, v. a. valjastaa, panna v l. aseihin.
Istadig, a. vikuri, äksy.
Istadighet, f. vikuruus, äksyys.
Ister, n. ihra; rasva; — **-buk**, m. ihra- l. rasvamaha, mätim **-haka**, f. rasvaleuka, riippaleu
Iståndsätta, v. a. panna l. laitt toon l. voimaan, laittaa voimii mään.
Isvostschik, n. issikka, isvosikk
Isy, v. a. ommella (kiinni l. jhk
Isynnerhet, adv. erinomattain, va
Italiensk, a. Italialainen, Italian
Italienska, f. (*qvinna*) Italiikko, l. italialais-nainen; (*språk*) kieli.
Iteration, f. jälleenteko, kerta uudistelu, toistelu.
Iterera, v. a. tehdä jälleen l. uu uudistaa, kerrata, rikkoa jällee

---

J.

Ja, adv. niin, kyllä, jaa; var han der? ja, oliko hän siellä? oli; var det der han var? ja, sielläkö hän oli? siellä, niin; j. så, vai niin, niin vain, sepä se; j. visst, j. väl, niin kyllä, totta kai l. kaiketi, onpa niin; svara j., sanoa niin olevan, sanoa niin l. jaa, myöntää; få ja (*under frieri*), saada lupaus l. myötäinen vastaus; — int. onpa! vieläpä! jopa! niin! no! no niin! han är rik, ja mycket rik, hän on rikas, onpa l. vieläpä hyvinkin; det är nyttigt, ja nödvändigt, se on hyödyllistä, jopa välttämätöntä; ja! det kan så vara, no! olkoon niin l. niinkin, no, saattaapa olla; ja ja, adv. niin niin, tee niin, niinpä niin; ja! ja! int. jaa jaa! jaa jah! niinpä kyllä! niin niin!
Jabror, m. jaaha-veli, mukiinmenijä, niinsanoja.
Jacka, f. jakku, röijy.
Jag, pron. pers. minä, (*förk.*) mie, ma, mä; j. har (*eger*), minulla on; j. för min del, minä puolestani; också j., minä kanssa l. myös, minäkin; j. sjelf, minä itse; just j., juuri minä l. minä itse; j a g e t (*filos.*), minuus; s i t j., oma itsensä.
Jaga, v. a. o. n. metsästää, jahdat käydä metsällä l. metsästämä efter, ajaa takaa l. perästä; flykten, ajaa pakoon; j. bor pois; j. omkring (*neutr.*), a ajelehtaa l. kuljeksia ympäri l.
Jagare, m. (*skepp.*) jaakari.
Jagt, f. metsästys, jahti, metsän l. -ajo; fågelj., linnun-ajo, lin linnussa-käynti; vargj., sud björnj,. karhun-ajo l. -jahti; g lähteä l. mennä metsälle l. me mään l. jahtiin; vara på j., ol sällä l. jahdissa l. metsästämäs **-falk**, m. jahtihaukka; — **-h** jahtitorvi; — **-hund**, m. jahti säkoira; — **-ordning**, f. jahti l. -sääntö; — **-park**, m. jahti metsikkö; — **-parti**, n. jahti sästysjoukko l. -seura; — **-sty** (*musik*) jahtisoitanto; (*tafla*) j vaus; — **-term**, m. metsästys- l. sana; — **-vuxen**, a. jahdin iälli va), jahti-ikäinen, metsästettäv **-väska**, f. jahtilaukku.

..., v. a. sjaa perästä l. takaa, ahtaa; — v. n. kiirehtiä, hätäillä.

..., v. a. myöntää, myönnyttää; mennä makiin, sanoa niin olevan, suostua.

...nde, m. myöntäminen, myönnyttäminen; — a. myönteinen, myöntävä.

...nett, f. sjakonetti.

... n. jahti, jähti, jahtialus, -laiva.

...ör, m. viittoja, sjalonööri.

... a. mustasukkainen, luulevainen.

..., f. mustasukkaisuus, luulevaisuus; (*för fönster*) varjostin (-men), salusiini.

... v. n. naukua, maurua.

..., m. jambi, lyhytpitkä.

...ari, m. Tammikuu, Januarikuu.

... n. myöntö-, lupasana, lupaus.

...era, v. a. japanita (-tsen), lakierata.

... m. jaarli.

..., m. jasmini, sasmina.

..., m. jaspikivi, jaspi.

...era, v. a. verrata l. vertailla (jkin jhk), vetää verroille.

...erelse, f. vertaaminen, vertailu.

...erelsevis, adv. verraten, vertaamalla, verrattain.

...erlig, a. verrattava, vertainen, yhdenvertainen.

... v. a. o. n. (*göra jemn*) tasoittaa, tasata, panna yhtä tasaan; (*passa*) sopeuttaa, sovittaa, asetella, laitella; (*jämföra*) tasoittaa, sovittaa, mukauttaa, saattaa) asettaa, kohentaa, korjata; **...ig**, v. r. tasoittua, olkeentua, mukautua.

...kning, f. tasoitus, mukautus, sovitus.

...ker, m. valitus, voivotus, ruikutus; (*jämmerligt tillstånd*) surkeus, kurjuus; **...-dal**, m. murheenlakso; — **-full**, viheliäinen, surkea, kurja, katala, valitettava; — **-klagan**, f. voivotus, valitus parku; — **-rop**, n. valitushuuto, voivotus.

...merlig, a. surkea, kurja, viheliäinen, katala.

...merligen, — **-ligt**, adv. surkeasti, kurjasti; (*framför adjektiver*) surkean, kurjan.

...n, a. tasainen; (*slät*) sileä, lakea; (*plan*) lakea, tasainen; (*icke udda*) parillinen, tasainen; i j—a tal, tasaluvuin, tasaluvuin, -määrin; (*oafhängig*) alituinen, alinomainen; (*regelbunden*) tasainen, yhtäläinen; (*moderat*) juohea, tasainen; (*till lynnet*) tasainen, juohea; j. delning, tasajako; **...-bred**, a. tasalevyinen, yhtä leveä; **...-ed** ngt, jonkin levyinen, yhtä leveä kuin jokin; — **-bredd**, f.; sätta l. ställa i j. med ngt, panna l. asettaa jonkin rinnalle l. tasalle l. kohdalle l. verroille; — **-bördig**, a. yhtäsäätyinen, yhtä hyvää l. suurta sukua l. säätyä; — **-fota**, — **-fötter**, adv. tasajalkaa, -jaloin, -käpälää; — **-god**, a. yhdenvertainen, yhtä hyvä (kuin), niin hyvä (kuin), jonkun vertainen l. verrallinen; — **-godhet**, f. yhdenvertaisuus, vertaisuus; — **-hög**, a. yhdenkorkuinen, -tasainen, tasakorkuinen l. -verrallinen; — **-lik**, a. yhdenvertainen, yhtäläinen; — **-like**, m. vertainen; sin j., vertaisensa; de äro j—ar, ovat toistensa vertaiset; — **-likna**, v. a. pitää vertaisena, vetää rinnalle, sanoa vertaiseksi; — **-likt**, adv. mukaan, johdosta, jälkeen; — **-lång**, a. yhtä pitkä, yhdenpituinen, saman-, tasapituinen; — **-mått**, n. se **Symmetri**; — **-sides**, adv. rinnattain, rinnakkain, vieretysten; — **-skuren**, a. tasaiseksi leikattu, tasattu; — **-skyld**, a. tasasukuinen, tasalanko, -polvinen, yhtä läheistä sukua (oleva); **-smal**, a. tasakaitainen, -hoikka; — **-stor**, a. yhdenkokoinen, yhtä suuri; vara j. med ngt, olla jonkun kokoinen, yhdenkokoinen jonkin kanssa; — **-tjock**, a. tasapaksu, -paksuinen; (*lika tjock*) yhdenpaksuinen, yhtä paksu; — **-vigt**, f. tasapaino; vara i j., olla tasapainossa l. tasallansa; komma i j., tulla tasapainoon l. tasallensa; (*fig.*) tasapaino; — **-årig**, a. yhden-, yksiikäinen, ikäveli, saman ikäinen l. vuotinen; vara j. med ngn, olla jkun ikäinen l. ikäveli l. vuosikumppani.

Jemna, f. tasaisuus, tasamäärä, -kohta; för j—an, yhtenänsä, alinomaa; hålla j—an, pysyä tasakohdassa.

Jemna, v. a. tasoittaa, tasoitella; j. med jorden, panna maan tasalle.

Jemnhet, f. tasaisuus o. s. v.

Jemns, adv. tasalla, tasalle, asti; pitkin; j. med bräddarne, laitain tasalla; j. med knäna, polviin asti. polvien tasalla.

Jemnt, adv. tasan, tasaisesti; dela j., panna l. jakaa tasan, tasata; draga j., (*fig.*) vetää yhtä l. yhtä köyttä, pitää yhtä; i dag j. tio år sedan, tänään juuri l. tasan kymmenen vuotta sitte l. takaperin; j. om j., tasapäätä, vastavertaa; ligga j. (*jemns*) med ngt,

olla jonkin tasalla; j. l. j. och samt, alinomaa, yhtenäisä, alati.

Jemra sig, v. r. voivottaa, voivotella, valkeroita (-tsen), päivitellä, voihkaella.

Jemte, prep. o. adv. kanssa, keralla, ynnä — — kanssa, ohessa; *återges äfven med* komitativ *på* -ne *med åtföljande suffix*, t. ex. herr N. jemte hustru och barn, herra N. vaimoinensa lapsinensa l. ynnä vaimonsa ja lastensa kanssa; j. det att, ynnä l. yhdessä sen kanssa että, sen ohessa l. paitsi että.

Jemväl, adv. myöskin, myös.

Jeremiad, f. valitusvirsi (-rren).

Jern, n. rauta; skört j., rääkky- l. mantorauta, hauras rauta; segt j., meltorauta, sitkeä rauta; af j., rautainen, rauta-; (*bojor*) raudat; slå i j., panna rautoihin; — **-aktig**, a. rautamainen, raudantapainen; — **-anledning**, f. rautajohto l. -juoni (-en); — **-arbetare**, m. rautatyöläinen, -seppä; — **-arbete**, n. rautatyö, -teos, -kalu; — **-bana**, f. rautarata, -tie; — **-band**, n. rautavanne (-teen), -panta; — **-beslag**, n. rautahelat (*pl.*), raudoitus; — **-beslå**, v. a. raudoittaa, panna rautaheloihin l. -kiskoihin; — **-blandad**, a. raudansekainen; — **-bleck**, n. rautaläkki, -pelti; — **-bruk**, m. rautaruukki l. -pajasto; — **-bråte**, m. raudanromu; — **-byrd**, — **-börd**, m. raudankannanta; — **-ek**, f. raudustammi; — **-fast**, a. teräksinen, raudanluja; — **-färgad**, a. rautoinen, raudankarvainen; — **-grufva**, f. rautakaivos; — **-halt**, m. raudansekaisuus, raudanpito; — **-haltig**, a. raudansekainen, -pitoinen; — **-hand**, f. (*fig.*), rautakoura; — **-hälsa**, f. terästerveys, kova terveys; — **-hård**, a. raudankova, rautainen, kova kuin rauta; — **-häll**, m. rauta-arina; — **-malm**, m. rautamalmi; — **-malmsstreck**, n. rautamalmi-suoni l. -juoni; — **-manufakturvara**, f. rautatehtaanteos l. -tavara, rautateos; — **-nätter**, f. pl. rautayöt; — **-ockra**, f. (*mineral.*) rautamulta; — **-oxid**, m. (*kem.*) rautaoksidi, rautahapottuma, happirauta; — **-plåt**, m. rautalaakka, rautapelti; — **-saker**, f. pl. rautakalut, -tavara; — **-sko**, v. a. raudoittaa, panna rautaan, raudata; — **-slagg**, n. raudankuono; — **-smidd**, a. rautoihin pantu, raudoissa (oleva); — **-smide**, n. rautatae (-keen), -takeet (*pl.*), rautatavara l. -kalut; — **-stör**, m. kanki; — **-tråd**, m. rautalank **-vandlas**, v. d. raudettua; — **-ling**, f. raudettuminen, raude — **-verk**, n. rautatehdas (-ta **-verkstad**, m. rautapaja l. -p — **-väg**, m. rautatie; — **-väg** f. rautatie-toimisto; — **-vägsdir** f. rautatien-johtokunta; — **-vä tion**, f. rautatien-pysäyspaikka l. — **-vägsstyrelse**, f. rautatien-h — **-åder**, f. rauta-suoni l. -juo **-ålder**, m. raudan-aikakausi, rau

Jesuit, m. jesuitti, jesuiitta.

Jesuiterorden, m. jesuittiseura.

Jesuitisk, a. jesuitillinen, jesuiti (oleva).

Jesuitism, m. jesuitillisuus, jesuit

Jesus, nom. pr. Jesus (-ksen).

Jo, adv. niin, niin juuri; är h kommen ännu? jo, eikö hä ole tullut? on, on kyllä, kyllä; j. totta kai, olen (o. s. v.) kai, niin niin aina; j. visst också kyllä kai, jopahan, jopa kai, nakin; åh j., kyllä, kyllä kyl lähän; jo jo, niin niin, no n niin; j. men, niin kyllä, kylläp *går an*) kyllä toki l. sentään; j. mitä vieläl kyllä l. jopa kai!

Jockey, m. ratsupalvelija, ratsus

Jod, m. (*kem.*) jodi.

Jodla, v. joeltaa, joellella (-ltele

Johannedag, m. Juhannus, Joh sen-päivä.

Joll l. **Jolle**, m. venonen, ruuhi

Joller, m. leletys, jokellus, löper rutus.

Jollra, v. a. o. n. lelettää, jokel perrellä (-rtelen), loruta.

Jolster, f. halapaju, ojahalava.

Jonblund, m. nukkumatti.

Jonglör, m. keikailija, kujehtelij jari.

Jonisk, a. jonialainen.

Jord, f. maa; falla på, till pudota l. kaatua l. langeta maa le l. maahan; (*mull*) multa, j—en (*planeten*), maa; j—en nersta, maan sisus; (*egojord*) maatilus; — **-abalk**, m. maakaar — **-afång**, n. maansaanti; — n. maatila, maa; — **-agrund**, m ala, -perä; — **-art**, m. maalaji lanlaji; — **-artad**, a. mullantap maamoinen; — **-atvist**, m. ma — **-axel**, m. maan-akseli; —

maanrata; — **-beek,** n. maapihka; **-beskrifning,** f. maanopas (-ppaan), tiede (-teen); — **-blandad,** a. sekainen; — **-bruk,** n. maan- l. -viljely; — **-brukare,** m. viljelijä; — **-bruksexpeditio-** f. maanviljelys-toimituskunta; — **metod,** n. maanviljelys-tapa; — **redskap,** n. maanviljelys-kalu; **-brukskola,** f. maanviljelys-kou- — **-brukssystem,** n. maanvilje- järjestelmä; — **-bäfning,** f. maan- ys; — **-ebok,** f. maa-, verokir- — **-eboksränta,** f. maakirja-vero, ero; — **-egare,** m. maanomistaja; **-egendom,** m. maatila, maatilus, uus; — **-egumma,** f. lasten-ämmä; **-fast,** a. maaperä, maaperäinen; — **kt,** m. maahedelmä, juurikas (-k- juurihedelmä; — **-fynd,** n. löytö; — **-färgad,** a. mullan- inen l. -muotoinen; — **-fästa,** panna maahan, haudata (-taan); siunata hauta; — **-fästning,** ansiunans l. -lukeminen; maa- ; — **-glob,** m. maanpallo; — m. hyötymansikka; — **-hal-** mullansekainen, -pitoinen; — n. maapihka; — **-klot,** n. maa- — **-kreta,** — **-rund,** m. maan- — **-kula,** f. maanluola, maa- ; — **-lager,** n. maakerros; — j—et, maallis-elo, maallinen — **-loppa,** f. retu, maakirppu; **-lägenhet,** f. maatila, maatalo l. ; — **-meridian,** m. maanme- ; — **-mon,** m. maanlaji, maan- ; — **-mätning,** f. maanmittaus; **-natur,** f. (*kameral.*) maanluonto; **-pol,** m. maannapa; — **-produkt,** maan-anti, -tuote (-tteen); — **-pä-** maa-omena, peruna; — **-ran-** **ning,** f. (*kameral.*) maantutkinto; **-ras,** n. maanvieremä l. -lohkeama; **-ref,** n. maahumala, katinnäre (-een); **-refning,** f. maanmittaus, -mittai- karttaan-otto l. -pano; — **ta,** f. maavero; — **-salt,** n. (*kem.*) ola; — **-skalf,** n. maantäristys hdys; — **-skatt,** m. maa-, ai- ero; — **-skelett,** n. maan kar- osat, maanluusto; — **-skorpa,** kohva, -kalvo, -kuori; — **-styc-** maakappale, -tilkku; — **-svål,** maankamara, karje (-keen); — **-tiva,** f. karje (-keen), nurmiturve; maatilkku, turve; — **-vall,** m. multavalli, mullitus, vallimullos; — **-vandling,** f. maatuminen; — **-vatten,** n. maan vesi; — **-verk,** n. multavarustus; — **-våning,** f. ala-, maakerta; — **-växt,** f. maakasvi; — **-yta,** f. maanpinta.

Jorda, v. a. haudata (-taan), panna maahan.

Jordig, a. multainen, mainen, multaantunut.

Jordisk, a. maallinen; det j—a, maallisuus, maalliset asiat.

Jordiskt, adv. maallisesti, maallisen; vara j. sinnad, olla maallisen mielinen.

Jovialisk, a. rattoisa, hupainen, lystikäs (-kkään).

Ju, adv. -han (-hän), -pa (-pä); du har j. gjort det, olethan sen tehnyt; det var j. du som gjorde det, sinähän sen teit; han säger j. ingenting, eihän l. eipä hän mitään sanokaan; jag tviflar icke, att du j. gör det, en epäilekään, ett'et sinä sitä tee; ju — ju (*desto*), kuta — sitä, jota l. mitä — sitä; j. förr, dess hellre, kuta ennemmin l. pikemmin, sitä parempi.

Jubel, n. riemu, riemastus; — **-dag,** m. riemupäivä; — **-fest,** m. riemujuhla; — **-magister,** m. riemumaisteri; — **-år,** n. juhla-, riemuvuosi.

Jubilera, Jubla, v. n. riemuita (-tsen), riemuella.

Jubileum, n. riemujuhla; riemu, riemastus.

Jude, m. juutalainen.

Judendom, m. juutalaisuus, juutalais-usko.

Judiciel, a. lainkäynnillinen, lainkäynti-, oikeudenkäynnillinen.

Judinna, f. juutalaisnainen, -tyttö.

Judisk, a. juutalainen, juutalaisten; j—a läran, juutalaisten usko.

Juft l. **Jukt,** m. juhti.

Jufver l. **Jur,** n. udar (utaren), utara; (*helst i plur.*) utaret, tuumenet.

Jul, m. joulu; fira j—en, viettää joulua; i j., jouluna, ensi jouluna; i j—as, viimmeis l. mennyt jouluna; — **-afton,** m. joulu-aatto, -ilta; — **-dag,** m. joulupäivä; — **-ferier,** m. pl. joululupa, -loma; — **-halm,** m. joulupahnat, -oljet; — **-helg,** — **-högtid,** m. joulunjuhla, -pyhät (*pl.*); under j—en, joulun pyhinä; — **-kalas,** n. joulupidot (*pl.*) l. -kestit (*pl.*); — **-klapp,** m. joululahja l. -anti; — **-må-**

nad, m. joulukuu; — **-nöjen,** n. pl. jouluhuvit l. -huvitukset l. -ilot; — **-otta,** f. joulun aamusaarna, joulusaarna; — **-tid,** f. joulun aika; vid j—en, joulun aikaan l. aikoina.

Jula, v. n. jouluilla, olla l. viettää joulua.

Juli, m. Heinäkuu, Julikuu.

Julle, m. ruuhi (-en), venonen.

Jungfru, f. neiti (-den), neitsy (-yen), impi (-men); (*mått*) jumpru; — **-aktig,** a. neitimäinen, piikamainen; — **-bur,** m. neitikammio; — **-bär,** n. lilluvatukka, lillukka; — **-dom,** m. *se* **Mödom**; — **-lik,** a. tytöntapainen, neidenlaatuinen; — **-mått,** m. jumprumitta; — **-stift,** n. neitsylaitos; — **-stånd,** n. impeys, neitipäivät, neitsyys.

Jungfrulig, a. neitsyellinen, immellinen, neidellinen.

Jungman, m. jungmanni.

Juni, m. Kesäkuu, Junikuu.

Junkare, m. junkkari.

Junker, m. junkkari, herrasmies.

Juridik, f. lakitiede (-teen), lainoppi.

Juridisk, a. lakitieteellinen, lainopillinen.

Jurisdiktion, f. (*domsrätt*) tuomiovalta, -oikeus; (*domsaga*) oikeuspiiri, lakipiiri.

Jurisdoktor (Juris utriusque D.), m. lakitiedetten tohtori, molempain oikeuksien tohtori, juristohtori.

Jurist, m. lainoppinut, lakimies, juristi.

Jurnal, m. päiväkirja, -lista, jurnaali; (*tidning*) sanoma-, päivälehti.

Jurnalist, m. sanomankirjoittaja.

Jury, m. juri, tutkijakunta, valakunta, valamiehistö; — **-man,** m. tutkijamies, jurimies.

Jus patronatus, papinkutsunta-oikeus.

Just, adv. juuri, ihan, aivan, ikään; -pa (-pä); j. deri ligger svårigheten, siinä juuri l. siinäpä (juuri) vaikeus onkin; j. så, aivan niin, juuri l. ratki niin; j. som bäst, par'aikaa, parasta kättä.

Justera, v. a. tarkastaa, oiasta (-kasen); (*mått*) va'ata (-kaan), kruunata.

Justerare, m. mittainvakaaja, vakaaja, kruunaaja, tarkastaja.

Justering, f. tarkastus, vakaus, kruunaus; — **-sman,** m. tarkastaja.

Justitie-borgmästare, m. oikeusporimestari; — **-kansler,** n. oikeuskanslleeri; — **-minister,** m. oikeusministeri; — **-ombudsman,** m. (säätyjen) oikeus-edusmies, oikeudenvalvoja; — **-rådman,** m. oikeus-neuvosmies timies; — **-staten,** m. oikeus -virasto.

Juvel, m. juveli, kallis kivi; (*fo* tikka, riviö.

Juvelerare, m. juvelyöri, juveli

Jäns; i j., äsken, vast'ikään.

Jäf, n. jäävi, polje (-ksen), este,

Jäfva, v. a. jäävätä, polkea, pyy kea, epunttaa.

Jäfvig, n. jäävillinen, jäävin- l. alainen.

Jägare, m. metsämies, metsästäj mies; (*soldat*) jääkeri; — -g f. metsästys-, jahtikoju, -maja

Jägeri, n. metsästys, metsänkäy **-stat,** m. jahtipalvelijasto, metsä

Jägta, v. a. ahdistaa, kiusata. kaa, vainota (-oan).

Jäkel, m. pentele, peijakas (helkkari.

Jänta, f. piikanen, tytöntynkä pää.

Järf, m. ahma, kamppi.

Järtecken, n. ennustusmerkki, aave.

Jässa, v. a. käydä, nousta, keritä (*om jord*) hapata (-ppanen); (*l* hua, kiehua, paisua; jäsande käypä juoma.

Jäsdeg, m. hapatustaikina, juuri — **-jord,** m. kuohu-, hyllymaa ra, f. kuohu-, pöhösavi; — f. pöhöpiimä.

Jäsning, f. käyminen, nouseminen huminen, kuohuminen; — **-sk** käyte-, hapatusvoima; — **-sme -sämne,** n. hiiva-aine, hiivas käyte (-tteen), käyte-aine; — **cess,** m. käyminen, käymis-. tustila.

Jäst, m. hiiva, käyte (-tteen), jästi.

Jätte, m. jättiläinen; — **-gest** jättiläismuoto, -hahmu; — **-g** jättiläis-, hiidenhauta; — **-gr** sokanlinna, hiidenkirnu l. -p **-grö,** n. iso-sorsimo; — **-hög,** tiläishauta, -kumpu, hiidenkum sä, -kiuvas (-kaan); — **-kast,** läis-harkko, -raunio; — **-lik,** läisen kokoinen l. muotoinen. läis-, mahdottoman suuri l. iso; — m. jättiläiskäärme; — **-spår,** denjälki; — **-sten,** m. jättil -harkko; — **-stuga,** f. hiide kiuvas (-kaan) jättiläiskammio.

...a, f. jättiläisnainen, naisjättiläinen.

Jöns, nom. propr. Jussi, Jusso; (*fig.*) pöllö, tolvana.

K.

ord, som ej finnas under **K**, *sökas under* **C**.

...ka, f. kabbala, salaoppi (juutalainen).

...kaljo, m. (*sjöt.*) ristiaallot, keikkuvaallot.

...k, v. n. (*sjöt.*) sjön k—ar, aallokkuvat l. keikkuvat.

..., m. (*sjöt.*) kaapeli, varppi- l. luoviyri; — **-längd**, f. kaapelinpituus (129 syltä); — **-slagen**, a. kolmikertu, kolmisäinen.

..., m. kapaturska, kapeljo.

...ett, n. kabinettj, kammio; — **-sorder**, m. kabinetti-, kamarikäsky.

...a Kabyss, f. keitinkoju, laivakeittiö, kapyysi.

..., v. n. kaakottaa, kotkottaa; (*fig.*) lärpättää.

...ande, Kackel, n. kaakotus, lärpätys.

...ar, n. raato, haaska.

..., m. lopetus, lopuke (-een), lopputyö.

..., m. kantaviestö, kaaderi.

..., m. kadetti, sotakoululainen; — **...ps**, m., — **-skola**, f. kadettikunta, kadettikoulu.

...j, m. katrilli.

..., n. kahvila.

..., n. kahvi; — **-brännare**, m. kahvinpaahdin (-timen); — **-dags**, adv. ...aikana l. aikaan l. ajaksi; — **...**, n. kahvila; kahvihuone; — **-kokare**, m. kahvinkeittäjä, kahvikeitin (-timen); — **-rep**, n. kahvinuora, -seutu; — **-servis**, m. kahvikalut (*pl.*), -kannu; — **-sump**, m. kahvinporo.

..., v. a. kaulata, rullata.

..., n. karttu, kalikka; (*vals*) vierin ...rulla, tela; (*för mangling*) kaulain (-imen), kaulauskapula; — **-bro**, ...telas-, telasilta; — **-bräde**, n. kaulauslauta; — **-trä**, n. kaulain (-imen).

..., m. kauhtana.

..., n. naasakka, pullakko.

..., kaji, rannas (-taan), rantasilta.

Kaja, f. naakka.

Kajman, m. kaima.

Kajuta, f. kajutta, laivamaja, kastari.

Kajutvakt, m. kajutanvahti.

Kaka, f. kakku, kakkara, leipä, leipänen; kakspade, leipälapio.

Kakel, n. kaakeli; — **-ugn**, m. kakluuni; — **-ugnsmakare**, m. kakluunimaakari, uunintekijä.

Kakerlack, m. rusakka, torakka.

Kakofoni, f. kakofonia, epä-ääni.

Kal, a. paljas (-aan), kalju, alaston, aukea; — **-hugga**, v. a. hakata paljaaksi, paljastaa.

Kalabalik, f. melske.

Kalas, n. kesti l. kestit (*pl.*), juominki, pidot (*pl.*), kemut.

Kalasa, Kalasera, v. n. pitää kestiä l. juominkia l. pitoja, kestailla, kemuilla.

Kalefaktor, m. kalefaktori, lämmittäjä.

Kaleidoskop, n. kaleidoskooppi, kaunokiikari.

Kalender, m. kalenteri.

Kalesch, m. kaleissi, kaleska.

Kalf, m. vasikka; — **-dans**, m. vasikantanssi; (*rätt*) terni-, lehmänjuusto; — **-dricka**, n. vasikanjuoma; — **-hage**, m. vasikkahaka l. -aituus; — **-stek**, m. vasikan- l. vasikkapaisti.

Kalfatra, v. a. tilkitä (-tsen), töpyttää, tukkia.

Kalfva, v. n. poikia, kantaa, vasikoita (-tsen).

Kalhet, f. paljaus, alastomuus, aukeus.

Kali, n. (*kem.*) kali; kaustik k., syöpä kali.

Kaliber, m. kaliiperi, sisuskoko, -mitta, koko; (*fig.*) laatu, arvo.

Kalif, m. kalifi.

Kalifat, n. kalifikunta, kalifinvalta.

Kalium, m. (*kem.*) kalio.

Kalk, m. (*bägare*) kalkki.

Kalk, m. (*jordart*) kalkki; släckt k., kastettu kalkki; osläckt l. mild k., kastamaton kalkki; — **-aktig**, — **-artad**, a. kalkkimainen, kalkintapainen; — **-art**, m. kalkinlaji; — **-band**, n. kalkki-

peite, kalkitus; — **-bleke**, n. kalkkisora; — **-brott**, n. kalkkikaivanto, -kaivos; — **-bruk**, n. kalkkiruukki, -polttimo; (*murbruk*) kalkkiseko, -ruukki; — **-bränning**, f. kalkinpoltto; — **-haltig**, — **-blandad**, a. kalkinpitoinen, -sekainen; — **-jord**, f. kalkkimaa, kalkinsekainen maa; — **-lager**, n. kaikkikerros; — **-mergel**, m. kalkkimerkeli, savikalkki; — **-skiffer**, m. liuskakalkki; — **-slagning**, f. kalkitus; — **-slå**, v. a. kalkita (-tsen), kalkittaa; — **-spat**, m. sälpä- l. vuolukalkki; — **-tuff**, m. kalkkikarsta.

Kalka, v. a. kalkita (-tsen).

Kalkera, v. a. kalkentaa, kalkierata.

Kalkerpapper, n. öljypaperi.

Kalkig, a. kalkkinen.

Kalkon, m. kalkkuna.

Kalkyl, m. laskento, laskunteko, luvunlasku, lasku.

Kalkylera, v. n. laskea lukua, laskea, aprikoida.

Kall, a. kylmä, vilu; (*kylig*) kalsea, kolea; rummen stå k—a, huoneet ovat kylmillänsä; blifva k., vilustua, kylmettyä, tulla l. käydä kylmäksi; ngt kall, kylmänlainen, kylmähkö; jag har k—t, minun l. minulla on kylmä l. vilu; (*fig.*) kylmä, tyly, kalsea, kylmäkiskoinen, jäykkä; — **-blodig**, a. kylmäverinen; (*fig.*) kalsealuontoinen, karski, kylmämielinen; — **-blodighet**, f. (*fig.*) karskius, karskiluontoisuus, kylmämielisyys; — **-blodigt**, adv. kylmällä mielellä, karskisti; — **-brand**, m. kylmänvihat, lihakuolio; — **-hamra**, v. a. kallita (-tsen), takoa kylmiltänsä; — **-mura**, v. a. muurata paljaaltansa; — **-sinnig**, a. *se* **Kall o. Kallblodig**; — **-skål**, f. kylmikastin, kalskooli; — **-svulst**, m. vesipahka.

Kall, n. kutsumus, toimi (-en), virka, ammatti.

Kalla, v. a. kutsua, käskeä; (*ropa på*) huutaa; (*benämna*) nimittää, sanoa (jkskin); så k—d, siksi l. niin sanottu, sen niminen.

Kallelse, f. kutsunta, kutsumus, kutsu; (*kall*) kutsumus, virka; (*böjelse*) kutsumus, taipumus; halu, tarve (-peen); (*sändning*) kutsumus, lähetys.

Kalligraf, m. kaunokirjoittaja.

Kalligrafi, n. kaunokirjoitus.

Kallna, v. n. kylmetä (-nen), kylmentyä; (*svalna*) jäähtyä; (*fig.*) kyl kylmetä, tylystyä.

Kallt, adv. kylmästi; (*fig.*) kylmi lysti.

Kalmuck, m. kalmukki.

Kalmus, m. (*rot*) kalmojuuri. miekka.

Kalops, m. kalopsi, vatkuli.

Kalorifer, m. kalorifeeri, lämmit lämmönjohtaja.

Kalorimeter, m. lämpimenmitta

Kalott, m. kalotti, patalakki.

Kaluf, m. haivenet (*pl.*), tukka.

Kam, m. kampa, suka; alla öf k., (*fig.*) kaikki lamaltaan l. (*på berg, tak, foglar*) harja; hammas (-paan); — **-hjul**, (*me* l. kamparatas (-ttaan); — m. kammantekijä.

Kambrick, m. kamritsi.

Kamée, f. kameija, kaksinais-ja

Kamel, m. kameeli; — **-hår**, n. linkarvat, -villat (*pl.*).

Kameral, a. kameraali-; — m. kameraalitutkinto; — **-la het**, f. kameraalilait l. -laisto raali-lainoppi; — **-vetenskap** meraalitiede.

Kamererare, m. kamreeri.

Kamfer, m. kanvertti; — **-spir** kanverttiviina.

Kamillblomma, f. saunakukka. neksenkukka.

Kamin, m. kamiini, rautauuni, uuni.

Kamlott, m. kamlotti.

Kamma, v. a. kammata (-paan).

Kammararrest, m. huonearesti; **tjent**, m. sisäpalvelija, kam — **-duk**, m. kamaripalttina, tuukki; — **-expedition**, f. kam mituskunta; — **-förvandt**, m. reeri, kamarivirallinen; — **-he** kamariherra; — **-jungfru**, f. neito; — **-junkare**, m. kam kari; — **-kollegium**, n. kam gi; — **-kontor**, n. kamarikon — **-lärd**, m. kamarioppinen. — **-råd**, n. kamarineuvos; — m. kamarioikeus; — **-skrifva** kamarikirjoittaja; — **-tjenare**, maripalvelija; — **-verk**, n. kam ronlasku-virasto.

Kammare, m. kamari, kammio.

Kamning, f. kampaus.

Kamp, m. (*strid*) kamppaus. voittelo, ottelu.

[illegible], m. (*häst*) koni, kaakki.
[illegible]nj, f. sotaretki, kamppanja.
[illegible]e, m. tähkiö, tähkäheinä.
[illegible]era, v. n. (*vara i läger*) asennoi-[illegible], olla leirissä; (*flacka af och* [illegible] värjätellä, kuljeskella; (*idka kam-*[illegible] kumppanustella.
[illegible]t, m. kumppani, toveri.
[illegible]tskap, n. toveruus, kumppanuus.
[illegible]er, m. kamreeri.
[illegible], m. kanava, kaivanto; (*nat*) tie-[illegible] (-kkeen); — **-byggnad**, m. ka-[illegible]kennus l. -teko; — **-system**, [illegible]avisto, kanavajakso.
[illegible]e, m. riivattu, konna, koira, lur-[illegible]käle.
[illegible], m. nojatuoli l. -sohva, kanappi.
[illegible]fågel, m. kanarinlintu.
[illegible]aber, n. kandelabri, haara-kynt-[illegible].
[illegible]ra, v. a. sokuroittaa, sokuroita [illegible].
[illegible]at, m. kandidaatti, kokelas (-aan); [illegible] kandidaatti, ehdokas; — **-grad**, [illegible]didaatin-arvo.
[illegible]ker, n. rintasokeri, kandiso-[illegible].
[illegible] **Kanelbark**, m. kaneli, kanelin-[illegible].
[illegible], m. kanvasti, jäykiste, vahvike.
[illegible]da, adv. kentiesi, kukatiesi, ehkä, [illegible].
[illegible], m. kaniikki.
[illegible], m. kaniini, kani.
[illegible]ter, m. kanistri, kirstu.
[illegible], se **Kånka**.
[illegible], f. kannu.
[illegible]bal, m. kannibaali, ihmissyöjä.
[illegible]mått, n. kannunmitta; — **-rum**, [illegible] **-rymd**, m. kannullinen, kannun-[illegible] -veto; kärl om 10 k., 10 kan-[illegible] vetoinen l. vetävä astia.
[illegible]töpa, v. n. (*i politik*) tinamesta-[illegible] (-tsen), valtioviisastella; — **-stö-**[illegible], m. valtioviisastelija; astianva-[illegible].
[illegible], m. kanoni, kirkkosääntö l. -ase-[illegible]ääntö.
[illegible], m. kanuuna, tykki; — **-båt**, m. [illegible]navene; — **-bäddning**, f. ka-[illegible]-alusta l. -alunen; — **-dunder**, [illegible] tykinjyrinä, kanuunanjyske; — **-gju-**[illegible], n. kanuunavalimo, tykkipaja; — [illegible], f. tykinkuula l. -luoti, kanuu-[illegible]ula; — **-slup**, m. kanuunapursi. [illegible]nad, m. kanuuna-ammunta l. -am-[illegible]nen.

Kanonier, m. tykkijunkkari, kanuunalainen.
Kanonisera, v. a. autuuttaa, tehdä pyhäksi l. pyhimykseksi, kanonisentaa.
Kanonisk, a. kanonillinen, kirkkosäännöllinen; k—a böckerna, täysiarvoiset kirjat.
Kanske, adv. *se* **Kanhända**.
Kansler, m. kansleeri; vice k., sijaiskansleeri.
Kansli, n. kanslia; — **-råd**, n. kanslianeuvos; — **-stil**, m. kanslian kirjoitustapa.
Kanslist, m. kanslisti.
Kant, m. reuna, syrjä, ääri (-en), parras (-taan), särmä, tahko (-hon); vara l. stå på sin k., (*fig.*) pitää puolensa l. pintansa, olla mies puolestansa; lägga på k., panna syrjällensä; k. mot k., syrjätysten, syrjätyksin, (*tillika på hvarandra*) limitysten; från alla k—er, joka taholta l. kulmalta; — **-hugga**, v. a. syrjätä, syrjiä, veistää syrjät; — **-hyfvel**, m. hulpiohöylä; — **-list**, m. reunus, syrjäpiena; — **-söm**, m. reunaommel (-pelen) l. -sauma.
Kanta, v. a. reunustaa, reunata, paartaa, pallistaa.
Kantat, m. kantaatti, soittolaulu.
Kantig, a. kulmikas (-kkaan), tahokas, särmikäs, tahkoinen; två-, trekantig, kaksi-, kolmitahkoinen l. -kulmainen.
Kantin, m. putelikopsa l. -laatikko, pullokotti.
Kantning, f. reunustus, reunaus, pallistus, paartaminen.
Kanton, m. kanttona, maakunta.
Kantonera, v. n. majailla taloissa l. kylissä; — v. a. majauttaa l. asuttaa kyliin.
Kantor, m. kanttori, lukkari.
Kantra, v. a. kaatua, kaatua kumoon, kuukertua.
Kantring, f. kaatumus, kuukerrus.
Kantschuk, m. kansukka, pamppu.
Kaos, n. kaos, alkusoka; (*fig.*) sekasoka, sekasorto.
Kaotisk, a. sekasokainen l. -sortoinen.
Kap, n. saalis (-iin), otto; göra ett godt k., saada aika saalis.
Kapa, v. a. kaapata, ryöstää.
Kapabel, a. kykenevä, kykyinen, voipa.
Kapacitet, f. kykeneväisyys, kyky, kunto.
Kapare, m. kaappari, ryöstölaiva; — **-bref**, n. kaapparikirja.

Kapell, n. kappeli; (*orkester*) soittokunta, kapelli; — **-församling**, f. kappelikunta l. -seurakunta; — **-mästare**, m. kapellimestari, kapellin- l. soittokunnanjohtaja.

Kapellan, Kaplan, m. kappalainen.

Kaperi, n. kaappaus, ryöstäntä.

Kapillaritet, f. huokoisveto, hiuspilliveto.

Kapillarrör, n. hiushuokonen.

Kapital, n. pääoma; (*penningar*) rahat, varat, varasto.

Kapitalisera, v. a. panna pääomaan; kasvuttaa.

Kapitalist, m. raharikas (-kkaan), rahamies.

Kapitalt, adv. aika l. uhka lailla l. tavalla, vahvasti.

Kapitel, n. (*i bok*) luku (-vun); (*ämne*) asia, juttu; (*församling*) kapituli, kokouskunta.

Kapitulation, f. pakkosovinto, antauminen; (*en soldats*) palveluskausi l. -määrä.

Kapitulera, v. n. tehdä pakkosovinto, antautua, antaa l. jättää linna vihollliselle; (*fig.*) antaa periän.

Kapitäl, n. (*bygn.*) kapiteeli, latvas (-ksen).

Kaplake, m. kaplaakki, laivapäällikön osa l. prosentti.

Kapott, m. kapotti, kaapu, viitta.

Kapott, Kaputt, a. tyhjä, ilman (oleva), osaton (-ttoman).

Kapp; i k., kilpaa, kilvan, kilvalla, kiistaan; — **-körning**, f. kilpa-ajo; — **-löpning**, f. kilvanjuoksu; — **-löpare**, m. kilpajuoksija; — **-rodd**, m. kilpa- l. kilvansoutu; — **-släde**, m. kilpareki.

Kappa, f. kappa, kaapu, viitta; mister k—n (*om prester*), pannaan kappa naulaan; vända k—n efter vinden, olla aina alla tuulen; (*på pistol*) kansi (-nnen); (*på skodon*) kannantaus l. -takanen; (*på en spis*) kupu; kappkrage, m. kapankaulus.

Kappa, Kapa, v. a. (*sjöt.*) hakata l. lyödä poikki, katkasta.

Kappas, v. d. kilpailla, kiistata, tehdä l. kulkea kilpaa.

Kappe, m. kappa; en k. full, kapallinen.

Kapprak, a. supi l. ihan suora, pytipystyt l. -pystyssä.

Kapprock, m. kaprokki, levätti, viitta; — **-säck**, m. matkalaukku, kapsäkki.

Kapriol, m. kaprioli, hypäkkä, p kä, hypähdys.

Kapris, m. (*nyck*) oikku, miel (-teen), juoni (-en), mutka.

Kaprisiös, a. oikullinen, juonika kaan), mutkikas (-kaan).

Kapsel, m. kotelo, kapsula.

Kapson, m. kankisuitset, turpavyö haimet, kapsuuni.

Kapten, m. kapteeni.

Kaptenska, f. kapteeninrouva, k ninleski.

Kapun, m. salvo- l. kuohilaskukk puuni.

Kapunera, v. a. kapunierata, k (-tsen) kukkoa.

Kapuschong, m. päähine (-een), pussi.

Kar, n. amme (-een), sammio; — n. ammekylpy l. -peso, sammio

Kara, f. kola, hiilikola, kohena kuokkari.

Kara, v. a. kohentaa hiiliä, säet nen); (*fig.*) k. åt sig, koota (k l. raappia puolehensa.

Karabinier, m. karabinieri, pyssy taja.

Karaff, Karafin, m. karahvi.

Karakter, m. (*skriftecken*) puusta jain (-imen), kirjoitusmerkki; *skap*) luonne (-nteen), tapamuo tu; (*själshalt*) luonne, miele luonnonlaatu l. -tapa; (*stadga*) vyys, vakaisuus; (*värdighet*) arv ty, kölli, karahteeri; — **-sbil -skildring**, f. luonnekuvaus, -l ma; — **-sbokstaf**, f. tunnuspu — **-sbyggnad**, f. päähuoneus, pytinki; — **-sdans**, m. tapais — **-sdrag**, n. luonteen-osote (- -merkki, mielenlaadun näyte; — a. luonteeton, mielenmäärätön.

Karakterisera, v. a. osottaa l. tää laatua l. luontoa l. luonnett luonteen merkkinä, olla tunnu kinä.

Karakteristik, f. luonteenselitys l. tus, luonnon l. laadun l. tapain a

Karakteristisk, a. tunnusmerkill laadun l. luonteen mukainen, teen-omainen, tapaisuudellinen.

Karamell, m. karamelli.

Karantän, m. karantteeni, ruttosu -salpaus.

Karat, n. karaatti; — **-halt**, m. k tiarvo l. -pito.

Karavan, m. karavani, matkue (-

kauppamatkue; — **-handel**, m. karavani- l. matkuekauppa.
Karbas, m. patukka, ruoska.
Karbasa, v. a. ruoskia, patukoita (-tsen), kirkia.
Karbin, m. karbiini, lyhyt ratsupyssy.
Karbolsyra, f. karbolihappo.
Karborre, *se* **Kardborre**.
Karbunkel, m. äkämä, putkama, kuisma.
Karcer, m. karsseri.
Karda, f. kartta, raasi.
Karda, v. a. kartata, raasia.
Kardborre, m. takkiainen.
Kardemumma, f. kardemumma.
Kardialgi, f. niuka.
Kardinal, m. kardinaali; — a. pää-, pääsiallinen; — **-fråga**, f. pääkysymys, pääasia; — **-tal**, n. perusluku.
Kardmakare, m. karttamaakari, kartantekijä.
Kardus, m. kartuusi; — **-papper**, n. kartuusipaperi.
Karess, f. hyväilys, mairittelu, maire (-een).
Karessera, v. a. hyväillä, mairitella, lepytellä.
Karfknif, m. karvinveitsi, nirhaveitsi; — **-stock**, m. pykäläpuu.
Karfning, f. pyällys; karviminen, nirhaus.
Karfva, v. a. karvita (-tsen), leikellä, nirhata, pyältää.
Karg, a. itara, saita, kitsas (-aan); k. natur, kova l. saita l. karu luonto.
Karghet, f. itaruus, saituus.
Kargt, adv. kitsaasti, itarasti.
Karierad, a. (*kirurg.*) syöpyinen.
Karikatur, m. karikatyyri, irvi-, naurukuva.
Karikera, v. a. tehdä pilkka- l. irvikuvaksi, kuvata pilkalliseksi, pilkkakuvata.
Karkass, m. karkassi, kehäke (-kkeen).
Karl, m. mies (-hen); det är k. det, sehän on mies, sitä on mies; du är ej k. dertill, siihen ei sinussa ole miestä; vara k. för sig, olla mies puolestansa; han är en hel k., hänpä on koko mies; blifva k., miehistyä, tulla mieheksi; — **-akarl**, m. miesten mies, kelpo mies; — **-akraft**, f. miehen voima; — **-aktig**, a. miehekäs, miehuinen; — **-aktighet**, f. miehekkyys, miehuisuus; — **-avis**, n.; på k., miehen l. miesten tavalla; — **-avulen**, a. miehekäs (-kkään), urokas, miehentapainen; — **-avulenhet**, f. miehekkäisyys, miehentapaisuus; — **-längd**, f. miehen pituus l. koko l. mitta; — **-stump**, m. miehenkässäkkä l. -tynkä; — **-tycke**, n.; hafva k., olla miesten mieleinen.
Karl- l. karlavagnen, m. otava.
Karlig, a. miehevä, miehistelevä; vara k., miehistellä.
Karm, m. karmi, puite (-tteen), puitteet (*pl.*); karmi, selkälauta, -puu; — **-stol**, m. selkä-, karmistuoli.
Karmin, m. karmiini, tulipuna.
Karmosin, m. karmosiinipuna.
Karnation, f. liha-, ihoväritys.
Karnaval, m. karnavaali, laskiais-ilot.
Karneol, m. karneoli.
Karnis, m. karniisi, särves, vannikka, reunus.
Karott, m. karotti, kulho.
Karp, m. toutain (-imen).
Karpus, m. reuhka.
Karsk, a. ravakka, karski.
Kart, n. raakila, raakale.
Karta, f. kartta; (*stämpelpapper*) kartta, karttapaperi; belägga med k., kartoittaa.
Kartbok, m. karttakirja, kartasto; — **-ebeskrifning**, f. kartanselitys, karttakirjoitus; — **-eritare**, m. kartanpiirustaja; — **-ritning**, f. karttapiirustus; — **-samling**, f. kartasto, maankartasto; — **-verk**, n. karttateos, -kokous, kartasto.
Kartera, v. a. kartoittaa.
Kartesch, m. kartessi.
Kartig, a. raakoinen, raakilainen.
Kartnagel, m. kaarna- l. rapakynsi.
Kartong, m. karttoni, pahvikko, pahviteos l. -laatikko.
Karusell, m. karuselli, napakeinu l. -heissa, holjakka.
Karyatider, m. (*byggnadsk.*) kariatit, kariatipatsaat.
Kas, int. hys, tys, luutis.
Kasa, v. a. l. kasa bort, hätistää, hatistaa.
Kase, m. rovio; jmf. **Vårdkase**.
Kasematt, m. kasematti, vallimaja.
Kasern, m. kasarmi.
Kasernera, v. a. kasarmita (-tsen), majoittaa kasarmiin.
Kask, m. kaski, kypäri.
Kaskad, m. nikara, putous.
Kaskett, m. kasetti, lakki.
Kassa, f. kassa, rahasto, rahavarat; per k., rahalla, rahaa vastaan, rahan edestä; — **-behållning**, f. kassasäästö säästörahat; — **-bok**, m. kassakirja;

— **-brist**, f. kassavailinki; — **-förvaltare**, m. rahavarain-hoitaja, rahaston- l. rahainhoitaja; — **-kista**, f. kassa-arkku l. -kirstu; — **-konto**, n. kassakontto, -tili; — **-special**, m. kassaluettelo.

Kassation, f. kumoaminen, tyhjäksi tekeminen; hylkääminen, poistaminen, viralta-pano; — **-sdomstol**, m. kumousoikeus, -oikeudesto.

Kasse, m. kiippi.

Kassera, v. a. kasierata (-aan), hyljätä (-kään); (*upphäfva*) tehdä tyhjäksi, kumota (-oan).

Kassera (*in*), v. a. kerätä l. koota (-koan) sisään.

Kassering, f. kasieraus, hylkäys.

Kassör, m. kasööri, rahanhoitaja.

Kast, n. heitto, viskaus; (*mått*) heitto, kouramus; — **-bok**, m. arpakirja; — **-kropp**, m. (*artill.*) heitos, viskanne (-nteen); — **-maskin**, m. heitto- l. viskauskone; (*åkerbr.*) viskuri, viskuukone; — **-not**, m. käsinuotta, vata; — **-nät**, n. käsiverkko, lana; — **-rem**, f. heitto- l. linkohihna, (*snara*) suopunki, heittopaula; — **-skofvel**, m. viskain (-men); — **-snara**, f. lämsi, suopunki, heittopaula; — **-spjut**, n. heittokeihäs (-ään); — **-vapen**, n. heitto-, heitin-ase; — **-ved**, m. halko (*pl.* halot); — **-vidd**, f. (*artill.*) heittoväli, -matka; — **-vind**, m. (*sjöt.*) tuulenpuuska, tuuliaispää.

Kast, m. (*hög*) läjä, pino.

Kast, m. (*stilkast*) kolosto, kotisto, kasti.

Kast, m. (*ståndsklass*) kasti, sääty, lahko; säätyluokka; — **-anda**, f. lahkohenki.

Kasta, v. u. heittää, viskata, nakata (-kkaan), luoda; (*häftigt*) paiskata; (*ofta*) viskellä, heitellä, viskoa; k. ögonen på ngt, luoda l. kääntää silmänsä jhnkin; k. skulden på ngn, lykätä syy jkun päälle; stoet k—r, tamma luo; k. öfver (*i sömnad*), neuloa l. ommella yli vieren; — v. n.; k. om, kääntyä, muuttua; k. sig, v. r. heittäytyä, paneutua, viskautua, syöstä itsensä; (*af och an*) paiskelehtaa, viskellä itseänsä; — vinden k—r sig, tuuli käännähtää l. viskautuu; låta k., viskauttaa, heitättää, nakkauttaa.

Kastande, n. heittäminen, viskaaminen, o. s. v.

Kastanje, m. kastanja.

Kastanjett, m.; k—er, kastanjetit kuttimet, napsuttimet.

Kastell, n. linnanen, linna.

Kastellan, m. linnanvouti l. -isäntä

Kastning, f. viskaus, viskuu, h o. s. v.

Kastrat, m. kuohilas (-aan), salvi

Kastrera, v. a. kuohita (-tsen).

Kastrull, m. kastrulli.

Kasuar, m. kasuaari.

Kata, v. a. (*träd*) koloa.

Katafalk, m. katafalkki, ruumis-

Katakomb, m. katakombi, hautak

Katalog, m. katalogi, luettelo.

Katarakt, m. putous, koski (-en).

Katarr, m. hökä, katarri, kino.

Katarralfeber, m. kinotauti, kinok

Katastrof, m. pääte-, lopputapaus tava tapaus l. muutos.

Kateder, m. katedra, opetus-istuin

Katedralkyrka, f. katedraalikirkk mio- l. hiippakirkko; — **-sk** katedraalikoulu.

Kategori, f. (*filos.*) kategoria, määre (-een), aateala l. -luokka; kategoria, nimiluokka, ololuokk ka, ala.

Kategorisk, a. kategorinen, e välttämätön.

Katekes, m. katkismus.

Kateket, m. katekeetta, uskonop opetus- l. lukupappi.

Kateketik, f. kateketiikka, kyselm l. -oppi.

Kateketisk, a. katekeetillinen, ky sellinen.

Katekisera, v. n. katekoita (-tsen sellen l. kyselmyksillä opettaa, malla opettaa.

Katet, m. kateetti, kohtisivu.

Kateter, m. kateeteri, virtsatorvi

Katig, a. ripsas (-aan), riuska.

Katolicism, m. katolisuus, katoli

Katolik, m. katolilainen, katoli lainen.

Katolsk, a. katolinen, katolinusk katolin-; k—a religionen, k usko l. -uskonto.

Katoptrik, f. katoptriikka, heijastu

Katsa, f. katiska.

Katsegård, m. katiskan-aita l. -toe — **-håf**, m. katiskallippi.

Katt, m. kissa, katti; (*skepp.*) kat **-fötter**, m. pl. kissankäpälä; — n. katinkulta; — **-lo**, m. kiss (-ksen); — **-musik**, m. kissann jaiset (*pl.*); — **-ryggig**, a. (

...ynyt (laiva); — **-serenad,** f. *se* **...ttmusik;** — **-slägte,** n. kissansuku; — **-uggla,** f. tarha-, kissapöllö; — **...gd,** a. kissansilmäinen.
... f. naaras l. imisä kissa.
..., m. karttuuni.
...ticitet, f. syöpäisyys.
...tik, a. kaustinen, syöpä, syövyt-...
...tion, f. takaus, vakuus.
...tionera, v. n. mennä takuusen, taata ...
...tionist, m. takaaja, takuumies.
...tschuk, n. kautsu, kimmopihka.
...j, m. viitta, kaapu.
...jer, m. kavalieri.
...jerisk, a. kavalierillinen, vonke-...inen.
...lkad, m. kavalkadi, ratsaskulku.
...lleri, n. hevosväki, ratsuväki, ka-...leria.
...llerist, m. ratsumies, hevosmies, rat-...inen.
...ra, v. n. taata (takaan).
...r, m. kaviaari, sammin määhnä.
...t, f. loukko, ontto, kehä.
... n. koiranputki (-en),
... n. veikele (-een), päsmäri, äytäri.
...Kedja, f. ketju, vitjat, käädyt; en ... jern, guld, rautavitjat l. -ket-... kultavitjat l. -käädyt; (*bojor*) kah-..., vitjat; (*fig.*) jana, jakso, ketju.
... v. a.; k. fast, ihop, vitjastaa, ... vitjoilla kiinni l. yhteen.
...räkning, f. ketjulasku, rivilasku; — **-harf,** m. ketjuäes.
...re, m. Keisari.
...redöme, n. keisarikunta.
...arinna, f. Keisarinna.
...arkrona, f. keisarinkruunu; — **-snitt,** ... kohdunleikkaus; — **-rike,** n., — **...t,** m. keisarin-valtakunta, keisari-...; — **-titel,** m. keisarinnimi; — **...rdighet,** f. keisarin-arvo.
...rlig, a. keisarillinen, keisarin; de ... keisarilliset, keisarilaiset.
..., v. n. *se* **Klema.**
..., f. kemia, ainestiede; teknisk k., ...illinen l. teollisuus-kemia.
...ikalier, n. pl. kemiatuotteet, -ai-...t, kemiatarpeet.
...isk, a. kemiallinen, kemian, aine-...llinen.
...ist, m. kemisti, kemianoppinut l. ...tajä.
...a, m. fl., *se* **Tjärna,** m. fl.
...bär, *se* **Körsbär.**

Kersing, m. kersinki.
Kerub, m. kerubi.
Kesa, v. n. kipakoita (-tsen), heiskutella, kiiliä, kirmata.
Ketta, v. n. luoda, viipsiä.
Kette, m. karsina.
Kettil, m. *se* **Kittel.**
Ketting, m. vitjat, kettinki.
Kid, n., **Kidling,** m. vohla, kili, vuohenkaritsa, vuona.
Kidla, v. n. vohlia, vuonia, poikia.
Kif, n. riita, kiista.
Kifva, v. n. o. **Kifvas,** v. d. riidellä, torata, kiistellä.
Kika, v. n. tirkistää, tähystää, kiikata.
Kikare, m. kiikari, tähystin (-imen).
Kikhosta, f. hinku, tukkoyskä.
Kikna, v. n. nikahtua, kikahtua, julehtua, läkähtyä, menehtyä (nauruun l. naurusta).
Kil, m. kiila, nalkki, vaaja, suute (-tteen); (*på kläder*) kiila, kaista; (*svickla*) vikkeli, kaira; (*på not*) perä.
Kila, v. a. nalkita (-tsen), kiilata, telkitä (-tten); — v. n. kiitää, lentää, kyytäistä, vilettää.
Kilformig, a. nalkikas (-kkaan), kiilamainen, suipukka, suippa.
Killa, Killing, *se* **Kidla, Kidling.**
Kilning, f. nalkitus, o. s. v.
Kilo, m. kilo, tuhat; — **-gramm,** m. kilogramma, tuhat grammaa; — **-meter,** m. kilomeetri, tuhat meetriä.
Kim, m. kimpi, laitapuu, laita.
Kimma, v. a. laidoittaa.
Kimrök, m. kimröökki.
Kina, f., **Kinabark,** m. kiina, kiinankuori; — **-pulver,** n. kiinanjauho.
Kind, f. poski (-en); som har röda k—r, punaposkinen; — **-ben,** n. poskiluu, -pää, poski; — **-båge,** m. poski-, leukapieli (-en); — **-knota,** f. poski-, sasupää; — **-pust,** m. korvapuusti; — **-tand,** f. poski-, takahammas.
Kink, n. *se* **Kinkande.**
Kinka, v. n. kirrata, kärttää, itistä, äreillä; (*vara veklig*) lellitellä, hemmotella.
Kinkande, n. kirraaminen, kirraus, itinä, äreileminen; lellittely, hemmotteleminen.
Kinkig, a. kirreä, kärty, äreä; (*svår*) vaikea, tukala; (*på mat*) nirso; (*veklig*) itisevä, lelli.
Kinkighet, f. kirreys, äreys; vaikeus, tukalaus.
Kiosk, m. kioski, lystihuone.

Kip, m. (*skepp.*) kiippi, uurros, ura.
Kippa, v. a.; k. ned skorna, käydä kengät lintallensa l. kannallensa.
Kiromant, m. kädenkatsoja.
Kirra, v. n. jarista, marista.
Kirurg, m. kirurgi, haavalääkäri.
Kirurgi, f. kirurgia, haavuritaito; — **-edoktor**, m. kirurgiantohtori.
Kirurgisk, a. kirurgillinen, kirurgian; k. klinik, ulkotautien hoito.
Kis, m. kiisu.
Kisa, v. n. tiirutella, tirkistää.
Kisel, m. pii, kuutilo, ukonkivi; — **-sten**, m. piikivi, ukonkivi; — **-syra**, f. (*kem.*) piihappo.
Kiss, Kisse, m. kissu.
Kista, f. arkku, kirstu; en k. full, arkullinen.
Kisöga, n. siiro-, tihrusilmä.
Kisögd, a. siiro-, tihrusilmäinen.
Kitt, n. kitti, iskos (-ksen).
Kitta, v. a. kitata, tahdastaa, panna kiinni kitillä l. iskoksella, iskostaa.
Kittel, m. kattila; — **-dal**, m. umpilaakso; — **-flickare**, m. kattilanpaikkuri; — **-hake**, — **-krok**, m. haahlat (*pl.*), hahlot (*pl.*); — **-sten**, m. pata-, karstakivi.
Kittla, v. a. kutittaa, kutkuttaa; k. högmodet, himartaa l. kutkuttaa ylpeyttä; — v. n. kutita (-lan), kutkua, kiheltää.
Kittlig, a. kutiavainen, kutkuinen.
Kittling, f. kutitus, kutkutus; jag känner en k., minua kutittaa l. kutkuttaa.
Kittning, f. kittaus, iskostus.
Kittslig, a. näykkiväinen, ilkijuoninen, ärhäkkä; (*småaktig*) turhamainen, kurikas (-kkaan), nirso, näykkivä.
Kittslighet, f. ilkijuonisuus, näykkiväisyys, turhamaisuus.
Kjol, Kjortel, m. hame (-een).
Kjusa, f. ouru, onelma.
Klabb, m. lapu, kapale (-een), pölkäre (-een); (*i sjön*) luoto, kari.
Klabba, v. a. tehdä lapuja; *se* **Smeta**.
Klack, m. korko, apeatti; (*på yxa*) pohja, tukka; (*mek.*) nasta; — **-jern**, n. korkorauta; — **-lappa**, v. a. korkolapuittaa.
Kladd, m. lista, muistikirja l. -lista.
Kladda, v. a. tuhria, tahrata, liata (-kaan).
Kladderi, n. tuhrinta, tahraus.
Kladdig, a. tahrainen, likainen, tuheroinen.
Klaf, *se* **Klafve**; — **-bunden**, a. ketty, kytkyessä (oleva).
Klaff, m. (*i byrå*) viilu, luukku; (*kläder*) lämsä, kansi (-nnen), li (*af papper o. d.*) liuska, lämsä; (*en väska*) kieli (-en); (*på flö s. v.*) läppä, läpäke (-kkeen). tu (-ttimen).
Klaffare, m. parjaaja, panettelija. lenkantaja.
Klafsa, v. n. loksua.
Klafve, m. kytkyt (-yen).
Klaga, v. n. valittaa, voivottaa, roita (-tsen), päivitellä, nurkua; (*föra klagomål*) valittaa, kaivata (-t kannella (-telen); k. öfver ngt littaa jkin, kaivata jstkin; k. ö ngn, valittaa jkusta l. jkun kannella jkusta.
Klagan, f. valitus, voivotus; (*jur* litus, kantella, kanne.
Klagande, n. valittaminen, o. s. v. valittava, kantava, kanteleva; k. valittaja, kantaja; (*egvallrare*) lija.
Klagodag, m. huolipäivä, valitus-puupäivä; — **-dikt**, f. huolirun **-ljud**, n., — **-låt**, m. voivotus, kina, vaikerrus, ruikutus; — **-m** valitus, kanne (-teen), kantelu, ka — **-punkt**, m. valitus-, kannekoh **-rop**, n. valitushuuto, voivotu **-skrift**, f. valituskirja; — **-vis** valitusvirsi (-rren).
Klakör, m. klaköörі, palkkapanku
Klammer, n., **Klamra**, f. sinkeli kaset (*pl.*).
Klammeri, n. meteli, hälinä, riita. m (-een).
Klamp, m. (*skepp.*) klamppu, ko vekara.
Klampig, a. möhkeä, puiseva, pak
Klander, n. moite (-tteen), soim laste (-een); (*vid domstol*) moite, kanne (-teen); — **-fri**, — **-lös**, a. tepton, moitteeton, moittimato **-fritt**, adv. nuhteettomasti, moitte moittimatta; — **-sjuk**, a. moitte (-aan), moittivainen, moitteenhalui — **-sjuka**, f. moitteenhalu, moitt suus; — **-värd**, a. moitteen-alai moitittava, nuhteellinen.
Klandra, v. a. moittia, morkata. mata, lastaa; (*jur.*) moittia. p riitaan, riitauttaa.
Klandrare, m. moittija, soimaaja. m kaaja.

...g, m. sointi, soinne, kaju, hely, ...ääni (-en), (*stark*) kiminä; — ...a. soinniton, kajuton, helytön, ...; — **-rik**, a. heleä, helyinen, ...kajuinen.

..., m. läppäys, läpsäys, napsaus, ta... (*på port*) kolkutin (-ttimen), ...; — **-bräde**, n., **-stol**, m. pyyk... sotkutuoli l. -lauta; — **-trä**, ...tapuin (-ppuimen).

..., v. a. (*sakta*) taputtaa, läpätä, ...; (*hårdt*) koputtaa, kolkuttaa, ...; k. kläder, kartuta (-ttu... ...tkea; — v. n.; hjertat k—r, ...tykkii l. tykyttää l. sykkii.

..., n., **Klappersten**, m. levy- l. ...kivi, (*ör*) somerkivi, somero; rik ...full af k., somerinen, some... ...ställe fullt med k., some...

..., m. henkiläppä, ilmakieli (-en), ...(-ttimen).

..., f. taputus, läpytys, läpätys; ...kolkutus, paukutus; (*kläders*) ...

..., v. n. kolkutella, kopistella, ...

... selkeä, selvä, kirkas (-kkaan), ...göra k., tehdä selväksi l. ...i, selvittää, suoria; — **-ski...** a. heloittava, kirkkaasti pais... — **-synt**, a. selvänäköinen; (*fig.*) ...mielinen; — **-vaken**, a. pirteä, ...valveillansa (oleva); — **-ögd**, a. ...kirkassilmäinen, helosilmä.

..., v. a. selkeyttää, selittää, kir...

..., v. a. selvittää, saada selvälle ...väksi, suoria; (*ligvidera*) suorit... k. ett fartyg, suoria l. klaree... laiva.

..., f. selkeys, selvyys, kirkkaus, ...

..., m. larinetti.

..., adv. selkeästi, selvästi, näh...

..., v. n. seljetä (-kenen), selitä ...), selvetä (-nen), selvitä (-iän), ...

..., f. selkeytys, selitys; selkene... selvintä.

..., adv. selkeästi, selvästi, kirkkaasti, ...

...sig, v. r. tehdä rypäleitä l. tert... ...tulla terttuihin l. rypäleihin, käy... ...ille l. rosoille, rypälöityä, ver...

Klase, m. terttu, rypäle (-een), versas (-aan), roso.

Klasig, a. (*full med klasar*) terttuinen, rypäleinen; (*växt i klasar*) tertullinen, rypäleellinen.

Klass, m. luokka; — **-föreståndare**, m. luokanjohtaja, -esimies; — **-lärare**, m. luokkaopettaja; — **-vis**, adv. luokittain.

Klassicitet, f. klassillisuus, pää-arvoisuus, etuarvoisuus.

Klassificera, v. a. luokittaa, luokata, jaostaa.

Klassifikation, f. luokitus, luokkajako.

Klassiker, m. klassikus, pääkirjailija,

Klassisk, a. klassillinen, pääarvoinen, oivakuntoinen.

Klatsch, int. läiskis! moiskis! lopsis! subst. m. läiskäys, läjähdys, moiskaus.

Klatscha, v. n. läiskää, läiskähtää, moiskaa, moiskahtaa; k. till, läiskähyttää, moiskahuttaa.

Klaudera, v. a. sulkea hakasiin, sinkelöitä (-sen).

Klausul, m. väliehto, -puhe.

Klav, m. (*i musik*) klaavi, nuotti; (*fig.*) selvike (-kkeen), neuvokki.

Klavér, n. klavieri.

Klaviatur, f. näppäimistö, koskettimet (*pl.*), klaviatuuri.

Klema, v. a. hemmotella, lellitellä, mämmitellä.

Klemig, a. lellikäs (-kkään), asso, hempulainen, hennokas.

Klen, a. (*svag*) heikko, hehno, huono; (*späd*) heikko, pieni (-en); (*knapp*) vähä, vähäinen, kehno, huono; — **-hjertad**, — **-modig**, a. arkasydäminen, pelokas, arka- l. vienomielinen; — **-smed**, m. kaluseppä; — **-smide**, n. kalutakeet (*pl.*); — **-trogen**, a. heikko-uskoinen; — **-trogenhet**, f. heikko-uskoisuus.

Klena, v. a. sivellä, voidella (-telen), silittää.

Klenhet, f. heikkous, huonous, kehnous.

Klenod, m. kalleus, kallis kalu l. kappale (-een), pyhäkkö.

Kleresi, m. papiskunta, papissääty, kirkkosääty.

Klerikal, a. papispuolinen.

Klerk, m. pappi, papissäätyläinen.

Klerus, m. papisto, papissääty.

Kli, n. lese (-een), listin (-imen), liisi (-den).

Klia, v. n. o. impers. syhyä, kihellellä

(-telen); det k—r i fingret, sormea syhyttää, sormi syhyy.

Klibb, n. lima, limaska, tahma, takellus, sitku; — **-al**, f. rauta-, tervasleppä.

Klibba, v. n. takeltua, tarttua; v. a.; k. fast, tartuttaa, takelluttaa, limata; k. sig, v. r. iskottua, tahmistua, limettyä.

Klibbig, a. tahmea, tahmainen, limainen, limaska, sitkuinen.

Klick, m. pisku, tilkka, kirpale (-een); (*fig.*) nurkkakunta, joukkio; en k. smör, voikirpale.

Klicka, v. n. (*om skjutgevär*) pettää, ei lauveta (-kean); (*fig.*) pettää.

Klient, m. hoidokas (-kkaan), turvatti, luottilas (-aan).

Klientel, n. luottilaisuus, turvaolo l. -suhde (-teen); (*biträde*) asian-ajo.

Klifs, n. makeiset (*pl.*), hentuiset.

Klifsig, a. makeinen, imelä; (*fig.*) imelä, rievä.

Klifstätta, f. jalkaporras.

Klifva, v. n. kavuta (-puan), kiivetä (-peän), kiipeä.

Klimat, n. ilman-ala, ilmasto.

Klimatisk, Klimatologisk, a. ilmastollinen, ilmaston, ilman-alan.

Klimp, m. (*i allm.*) kokkare (-een), köntti, kimpale (-een), kentale (-een), paakku; (*i mjölk*) kokkare, sakkare; (*i soppa o. dyl.*) möykky, paakku, nökki.

Klimpa sig, v. r. kokartua, käydä kokkareihin l. kokkareille, paakistua.

Klinga, f. säilä, lape (-ppeen), terä.

Klinga, v. n. helistä (-sen), helätä (-äjän), helkkyä, helkkää, kilistä, kimistä, soida; k. med glasen, kilistää l. kilkistää laseja; ha att k., helistää, helisyttää, kilistää, helkyttää; klingande mynt, kova raha; k—nde röst, soiva l. helisevä ääni; k—nde namn, upea l. soiva nimi.

Klingande, n. heliseminen, kiliseminen, o. s. v., (*aktivt*) helistäminen o. s. v.

Kling, Klang! int. kilkis! kilin kalin! helk hälk! subst. n. kilinä, helke, helinä.

Klingsmed, m. säilä-, teräseppä; — **-smide**, n. säiläntaonta l. -teko, teräkalun-teko; terätakeet (*pl.*); — **-stål**, n. teräteräs (-ksen), säiläteräs.

Klinik, f. kliniikka, sairaanhoito, -pitely; (*sjukhus*) sairashuone, klinikka.

Klinisk, a. kliinillinen, sairaanhoidollinen.

Klink (*skepp.*); bygd på k., tainen, kynnelaitainen.

Klinka, f. linkku, säppi.

Klinka, v. n. (*på piano och* kuttaa, kilkutella.

Klinkor, f. pl. peräpakarat, p (*pl.*).

Klint, m. töyry, töyrämä, kukkul peräpakara; — m. (*bot.*) kaun rankukka.

Klippa, f. kallio; (*i haf o. s. v.*) kari, kallio.

Klippa, v. a. o. n. leikata; (*hå* keritä (-tsen); (*med ögonen*) silmiänsä, (*till tecken*) iskeä (*med öronen*) vilhuttaa korvian k., leikkauttaa, kerityttää; kli skuren, nuoltu ja juotettu.

Klippare, m. leikkaaja, keritsijä: veitikka, liuhari, sukkelus; (*hå* kari, virkku.

Klippdufva, f. kallio-, merikyyh **-fast**, a. luja l. vankka kuin kallionluja; (*fästad vid klipp* lioperäinen; — **-grund**, m. riuttapohja; — **-rel**, n. karisär **-vägg**, m. kallionkylki, -lape.

Klippig, a. karinen, luotoinen.

Klipping, m. kilinnahka, klippin ta k—en till, oikaista koip

Klippning, f. leikkaaminen, leik

Klipsk, a. sukkela, sutka, liuk kaan), viekas.

Klister, n. sitku, iskos, liisteri.

Klistir, n. ruiske (-een), peräruis **-spruta**, f. peräruisku.

Klistra, v. a. sitkustaa, liisteröit

Klistrig, a. sitkuinen, liisterinen

Klistring, f. sitkustus, liisteröim

Klo, m. kynsi (-nnen); med klo sedd, kynsillinen.

Kloa, v. a. kynsittää.

Kloak, m. likaviemäri, kloakki.

Klocka, f. kello; (*liten*) tiuku: m på halsen, kello kaulassa: hv k—n? mitä kello on? k—n är kello on kymmenen; k—n gå fyra, på ett, kello käypi ne yhtä; k—n är half åtta, kel puoli l. puolivälissä kahdeksan.

Klockare, m. lukkari; — **-bol**, r. karintila l. -puustelli; — **-gård** lukkarila, lukkarintalo.

Klockarfar, m. lukkarin-ukko; — **lek**, m. hempimys, rakastelu.

Klockblomster, n. kellokukka, kell — **-foder**, — **-fodral**, n. kello

l. -koppi; — **-formig**, a. kello-
n. kellonmuotoinen; — **-gjuta-**
n. kellonvalaja; — **-gjuteri**, n.
lopaja, kellonvalimo; — **-gods**, n.
-aine, kellometalli; — **-lik**, a.
mainen, kellonnäköinen l. -tapai-
— **-ringare**, m. kellonsoittaja;
-ringning, f. kellonsoitto, kello-
soitanto; — **-slag**, n. kellonlyö-
kellonlyönti; på k—et, kellon
aikaan; — **-stapel**, m. kellotapuli l.
tari; — **-sträng**, m. kellonvedin
) l. -nuora.
m. pihti, piitta; (*för pertor*)
irvo; (*för väfstol*) kaidepuu,
(*pl.*).
viisas (-aan), mielellinen, mie-
bli k., viisastua, tulla viisaaksi.
f. mieli (-en), mielevyys, mielelli-
viisaus.
dv. viisaasti.
m. klosetti, makkituoli l. -tila.
se **Klots**.
f. se **Groda**.
n. luostari, monasteri; — **-bro-**
n. luostariveli; — **-lefnad**, —
luostarielämä l. -elo; — **-lik**,
tarimainen, luostarillinen; —
n. luostarivala, luostarilupaus l.
.
allo; — **-formig**, a. pallomai-
allonmuotoinen; — **-rund**, a.
rkäinen, pallonpyöreä.
n. pölikkä, pulikka.
v. n. töhriä, töhertää, tuhria,
ä.
m. ilviö, ilvehtijä, klovni.
m. klubbi, seurus; — **-medlem**,
bist, m. klubbilainen.
f. nuija, kurikka; (*för tröska-*
lapu, kurikka; (*en ordförandes*)
.
v. a. nuijata, nuijia, kurikoita
.
-krig, n. nuijasota.
-slag, n. nuijanlyönti; (*vid auk-*
d.) vasaranlyönti l. -lyömä.
v. n. (*om kalkoner*) lutkuttaa,
.
n. tuhraus, töhräys; — **-verk**,
-l. tuhrustyö, tuhre (-een).
v. n. töhriä, töhrätä, tuhria,
ä.
m. tuhrija, tuhrus.
a. töhräinen, tuhruinen.
m. möhkä, möhkäle (-een), kin-
kura, järkäle, kämpäle (-een);
— **-fot**, m. potukka-, kampurajalka;
— **-vis**, adv. kingottain, paakioittain, tukuttain.

Klumpig, a. möhkeä, köntikäs, jykeä, järkeä; k. sko, kenkämöhkäle, -mäkäle; k—t bord, puiseva l. järkeä pöytä; k. menniska, köhmelö, köhmys, kömpelö, köntys.

Klunga, f. ryhmä, ryväs (-pään), paakio, tukku.

Klunk, m. siemaus, kulaus, litkaus.

Klunka, v. n. siemaista, lotkaista, kulauttaa.

Kluns, m. löntti, nökki, köntäle (-een), mähkä.

Klunsig, a. mukulainen, mähkäinen, köntäleinen, o. s. v.; k—a händer, koppurakädet, käsimöhkäleet, -köntäleet.

Klut, m. riepu, lappu, rätti; k—ar (*trasiga kläder*), ryysyt, rievut.

Klyfning, f. halkasu; (*af hemman*) halkasu, välijako; — **-skifte**, m. väli- l. osakasjako, tilanjako.

Klyft, f. halkeama; (*fast berg*) kallioperä, -emä; i fast k. (*varande*), kallioperässä oleva, kallioperäinen.

Klyfta, f. rotko, onkalo, halkeama; (*för lin*) lihta, lipsu.

Klyftig, a. tarkkapäinen, viisasteleva, sukkela, nokkela.

Klyftighet, f. tarkkapäisyys, viisastelevaisuus, nokkeluus.

Klyftigt, adv. nokkelasti, sukkelasti, terävästi, tarkkapäisesti.

Klyfva, v. a. halasta (-kasen), halkoa; (*hemman*) halasta, lohkoa; k. sig, v. r. o. k—as, v. p. haljeta (-lkean), käydä l. mennä halki; klufven, halki (*indekl.*), halkinainen, halastu, haljennut.

Klyfvare, m. (*sjöt.*) viistopurje (-een), klyyväri, liivari.

Klyföppning, f. huokurako, silmikko.

Klyka, f. haarukka, haara; (*för pertor*) pihti; (*skepp.*) klyykky, vekara, hanka.

Klå, v. a. kynsiä, raappia; (*piska*) höyhentää, pieksää, löylyttää; (*preja*) kiskoa, kaltata, nylkeä; — **-finger**, — **-fingrig**, a. kihokynsi.

Klåda, f. syhelmä, syyhy.

Klådig, a. syhelmäinen, syyhyinen; (*fig.*) kihokynsinen.

Klåpa, v. n. hötöstää, hutilustaa, hutiloita (-tsen).

Klåpare, m. poropeukalo, hutilus, patus, kölpys, lohmus.

Klåperi, n. hötöstys, hutiluus, patuus.

Kläcka, v. imp.; det kläckte i mig, sydämeni kulahti l. lävähti; — v. a. hautoa, hautouttaa; k. ut, kuoria, puhkaista; k. fram en dumhet, hölmälstä sanoa l. suustansa.

Kläckning, f. hautominen, kuoriminen, kuorinta.

Kläda, v. a. pukea, vaatettaa, verhota (-oan); k. skott (*fig.*), olla maalina l. pilkkana; denna hatt klär dig, tuo hattu sinua soristaa l. omansa sinulle; k. sig, v. r. pukeutua, pukea yllensä l. päällensä, pukea l. vaatettaa itsensä; k. af sig, riisua päältänsä l. yltänsä, riisuita; k. om sig, muuttaa vaatteensa l. vaatteita, muuttaa päällensä l. yllensä; k. ut sig, pukeutua jkuksi; klädd, puettu, vaatetettu, vaatteissa; väl k., hyvissä vaatteissa (oleva), hyvin l. hyvästi vaatetettu l. puettu.

Klädbod, m. vaateaitta; — **-borste**, m. vaateharja; — **-edrägt**, f. puku, vaatteet, vaatteenparsi (-rren); — **-esperssedel**, m., — **-esplagg**, n. vaatteenkappale, pukine; — **-hängare**, m. vaatenaulakko, -haaru, naulanjalat; — **-lus**, m. vaatteentäi; — **-mal**, m. vaatteenkoi; — **-mäklare**, m., — **-mäklerska**, f. vaatetten kaupittelija, vaateakka; — **-stånd**, n. vaatepuoti; — **-söm**, m. vaatteen-ompelus, -neulonta; — **-sömmerska**, f. vaatteen-ompelijatar; — **-tvätt**, m. vaatteenpesu.

Kläde, n. verka; af k. l. klädes-, verkainen; — **-sfabrik**, m. verkavapriikki, -tehdas (-taan); — **-shandel**, m. verkakauppa; — **-shandlare**, m. verankauppias (-aan); — **-srock**, m. verkanuttu, -takki; — **-stillverkning**, f. veranvalmistus, -teko.

Kläder, m. pl. vaatteet; en omgång k., vaatekerta.

Klädnad, m. vaatteus, vaatteet, pukine (-een), puku (-vun).

Klädning, f. vaatetus, pukemus; (*plagg för frunt.*) leninki; (*för herrar*) vaatteet, vaatekerta.

Klädsel, m. vaatetus, pukemus.

Klämma, f. pinne (-nteen), puristin (-imen), likistys; (*fig.*) pinne, pinnistys, ahdinko, pula.

Klämma, v. a. pusertaa, puristaa, likistää, pinnistää, ahdistaa; k—as, v. p. (*bli klämd*) puristua, pusertua, likistyä.

Klämning, f. puserrus, puristus, likistys.

Klämskruf, m. kiinnitysruuvi.

Klämta, v. n. läpätä.

Klämtning, f. läppäys.

Klänga, v. n. kavuta (-puan).

Klängande, a. (*om växter*) vää (-ään), kärhentelevä.

Klänge, n. (*bot.*) kärhi (-en), kierre tartuin (-ttuimen).

Klängväxt, f. kärhikasvi.

Kläpp, m. pala, lieri, kieli (-en); kakara, mukula.

Klätterfogel, m. kiipijälintu.

Klättra, v. n. kiivetä (-peän), (-puan).

Klättrare, m. kiipijä, kapuuja.

Klöf, m. sorkka, kynsi (-nnen); — n. sorkkaeläin (-imen).

Klöfja, v. n. kuljettaa satulassa.

Klöfsadel, m. säkkisatula.

Klöfver, m. apila, ahmalo; (*kort*) slå k., hoiperrella (-telen), vint — **-frö**, n. apilansiemen, apila net; — **-land**, n. apilamaa l. apilisto.

Klösa, v. a. kynsiä, raappia.

Klösharf, f. kynsiäes.

Klösning, f. kynsiminen.

Knacka, v. a. naputtaa, nakutt puttaa.

Knackning, f. naputus, koputus.

Knagg, m. häkkyrä, naula, vaar

Knaggla, f. nystyrä, ryhmylä, n

Knagglig, a. kolea, koleinen, m nen, nystyräinen, epätasainen mutkikas (-kkaan), solmikas.

Knak, n. nauske (-een), nauski tina, ritinä.

Knaka, v. n. nauskaa, natista, luskaa, ritistä.

Knakande, n. nauskaminen, lusk o. s. v.

Knall, m. läjähdys, paukaus, p frambringa k., paukauttaa, dyttää, pamahuttaa; — **-effel** paukevoima; (*fig.*) tärähdys; — m. (*kem.*) läjähyskaasu; — **-ha** nallihattu, nalli.

Knalla, v. n. läjähtää, paukahta mahtaa, jyrähtää; (*fortfarande*) kua, paukkaa, paukahdella. della; k. af l. k. sig af, lähteä pimään l. tallustelemaan, tal pois, töpsiä tiehensä.

Knallande, n. paukkaminen, pau keen), paukkina, pamahtelu.

Knalle, m. laivakorppu, paukk

Knape, m. knaappi, huovi.

m. nappi, nasta; (*knopp*) nuppi, (-nnen); (*bot.*) ponsi (-nnen); som har k., heppi- l. nuppipää; -form, m. napinkuosi; napinkanta; -ål, f. nuppineula; — -rad, m. pirivi.

a. niukka, tiukka, tärkki, vajaa, vähä l. lyhyt; k. vigt verst, paino, virsta; — -händig, a. ainen, vajaa, vaillinainen.

v. a. niukentaa, vähentää, niu-

adv. tuskin, töin tuskin, vai-

rsten, m. mukulakivi.

et, f. niukkuus, tiukkuus, vajaus.

v. a. nakertaa, napertaa, ratis-

— v. n. natista, napsaa, rapsaa.

int. napsis, nipsis.

adv. tuskin, vaivoin; niukasti, tiukasti; det räcker k. tuskin riittääkään; jag har k. tid, minulla on niukalta aikaa; lönar k. mödan, se maksaa tus-vaivaa; lefva k., elää niukasti.

v. n. narskaa, nirskua, ruskaa, karahtaa.

n. se Knarrande.

m. (*knarrig menniska*) narisija, nurrus, rätisijä.

v. n. narista, niristä, nurista, kitkaa, kitistä; (*fig.*) näristä, turista, jarnuttaa, kurnuttaa.

n. nariseminen, narina, nars-(-een), nurina, o. s. v.

a. yrmeä, äreä, käreä, näreä; vid k—gt humör l. lynne, näreissänsä l. äreissänsä.

ighet, f. yrmeys, käreys, näreys,

m. pahka, oksa.

m. kanasteri; (*pop.*) rehutu-palturi, röty.

v. n. ruskua, räyskiä, raus-murskaa, karahtaa.

komma på k—en, joutua rap-l. päiviin l. huonoihin varoihin.

v. n. lysmähtää, nulpahtaa.

m. sotamies (-hen); (*kort*) sotamies, ppu; — -ehemman, n. ruotutila, sotamies-tila; — -ehåll, n. so-hen-teko l. -pito; — -ekontrakt, sotamiehen-kontrahti; — -etorp, n. hen-torppa, ruotutorppa.

n. juoni (-en), mutka, kuje (-een), begagna k., juonitella, mutkailla, pitää juonia l. kujeita l. koukkuja, kujeilla.

Knif, m. veitsi (-en); (*täljknif*) puukko; — -blad, n. veitsenterä l. -lape (-ppeen); — -harf, f. puukkoäes; — -sbak, m. veitsen-, puukonhamara; — -segg, n. veitsen-, puukonterä; — -skaft, n. veitsen-, puukonpää; — -sudd, m. veitsen-, puukonkärki; en k. salt, veitsenkärjellinen suolaa; — -ten, m. (*inne i skaftet*) veitsenruopio l. -ruoto.

Knifsa, v. a.; k. af, nipsata l. nipsahuttaa pois.

Knifvas, v. d. olla puukkoisilla, puukostella, puukkoilla.

Knip, n. se Knipning; — -full, a. täpö täysi; — -knipslug (*knipsk*), a. sukkela, viekas (-kkaan); — -tång, f. näpittimet (*pl.*), atuimet, hohtimet.

Knipa, v. a. uipistää, näpistää, purra (puren); (*taga*) näpistää, naapata, siepata; det k—er i magen, vatsaa puree l. vihloo.

Knipa, f. näppi, näppeet (*pl.*); (*fig.*) pula, pinne (-nteen).

Knipa, f. sotkatelkkä, sotka, telkkä.

Knipning, f. nipistys, näpistys; (*i magen*) pureet (*pl.*), purut, väänteet, vihleet.

Knippa, f., **Knippe**, m. kimppu, kinka, vihko, tukku.

Knippa, v. a. (*lägga i knippor*) kimputtaa, panna l. sitoa kimpulle l. viholle l. kimppuun.

Knipphammare, m. kimppurauta-pajasto; — -jern, n. kimppurauta; — -vis, adv. kimputtain, tukuttain, tukussa, kimpussa.

Knittelvers, m. runostelma.

Knodd, m. (*pop.*) puotimies.

Knoga, v. n. idartaa, kitsastella, tiivistellä.

Knogare, m. saituri, itaroitsija, kitsas (-aan).

Knoge, m. rystäs (-ään), rystynen.

Knop, m. solmu, solmuväli; med 10 k—s fart i timmen, 10 solmuvälin vauhdilla tunnissa.

Knopp, m. (*bot.*) silmä, silmikko, umppu, pumpula; (*linknopp*) sylkky; (*på käpp*) nuppi, heppi, ponsi (-nnen); gå i k., puhjeta (-hkean); — -lök, m. siemensilmikko l. -umppu; — -öga, n. silmikko.

Knoppas, v. d. olla umpuilla, puhjeta (-hkean); träden k., lehdet puhkea-

Kokett, a. kiekaileva, keimeä, veikistelevä.
Kokettera, v. n. kiekailla, keimailla, veikistellä, leinakoita.
Koketteri, n. kiekaileminen, kiekailevaisuus, o. s. v.
Kokning, f. keitäntä, keitto, kiehutus; kiehunta, kiehuminen.
Kokong, m. (silkki-) kotelo, kokonki.
Kokosnöt, f. kokospähkinä; — **-palm**, f. kokospalmu.
Kokt, a. keitetty, kiehunut, kypsi; k. rofva, potatis o. d., keitikäs (-kkään), haudikas (-kkaan).
Kol, n. hiili (-en), (*smidjskol*) sysi (-den); (*kem.*) hiili; bränna k., polttaa sysiä; bränna till k., polttaa sysiksi l. hiiliksi; (*förbränna*) polttaa sydelle l. hiilelle, sydettää, hiillyttää; glödande k., tuliset hiilet; göra k. på ngt, tuiki l. lopen syödä l. hävittää; — **-artad**, a. hiilimäinen; — **-ax**, n. nokipää, sysitähkä; — **-bod**, f. sysi-, hiilikoppi; — **-bonde**, m. sysienvetäjä, sysimies; — **-botten**, m. sysipaikka, -hiilusta; — **-brännare**, m. sysien-, sydenpolttaja; — **-bränning**, f. sysien poltto; — **-bädd**, m. hiilus, hiilusta, hiilikerros; — **-eld**, m. hiilos, hiili- l. sysivalkea; — **-gas**, m. hiilikaasu; — **-glöd**, n. (*hop af kol*) hiilikko, hiilisto, hiilusta; — **-halt**, m. hiilenpito l. -pitoisuus; — **-hus**, n. *se* **Kolbod**; — **-mila**, f. sysimiilu, sysihauta l. -kuoppa; — **-mörk**, a. pilkko-, umpipimeä; — **-panna**, f. hiiliastia; — **-raka**, f. hiilikola, -koukku; — **-ryss**, m., — **-skrinda**, f. sysiretelit l. -realat (*pl.*), sysihäkki; — **-stig**, m. 18 tynnyriä sysiä; — **-stybb**, m., — **-stybbe**, n. sysimurska; — **-svart**, a. sysi-, nokimusta; — **-syra**, f. (*kem.*) hiilihappo; — **-syrad**, a. hiilihappoinen; — **-trast**, m. mustarastas; — **-tång**, f. hiilipihdit (*pl.*); — **-tägt**, m. sysimetsä; — **-ämne**, n. (*kem.*) hiiliaine, hiille (-lteen).
Kola, v. a. sydettää, hiillyttää, polttaa sydelle l. hiilelle; (*bränna kol*) polttaa sysiä, miiluta (-uan), sysittää; — v. n. hiiltyä, sydettyä.
Kola, v. n.; k. af, heittää henkensä.
Kolare, m. sysi- l. miilumies, kolari, miilustaja.
Kole, n. hiiliaine, hiille (-lteen).
Kolera, f. koleera, rutto.
Kolerin, f. koleriini, pikku kol pitauti.
Kolerisk, a. koleerinen, sapelli piluontoinen.
Kolf, m. (*mak.*) mäntä; (*kem.*) b *bössa*) perä, tyvi (-en); (*i k* salpa; (*fig.*) kolaus, pönkk (-teen); — **-lås**, n. salpal **-rör**, n. kolvin- l. pumpunto
Kolfva, v. a. (*fam*) kolahutel tella.
Kolibri, m. kolibri, mesilintu.
Kolig, a. (*sotartad*) sysinen, sy hiilinen; (*förkolad*) hiiltynyt, nyt; (*om sädd*) nokinen, nokip
Kolik, m. ähky, kohotauti, ma
Kolja, f. (*fisk*) kolja.
Kollation, f. yhdys-atria, väliatr kesti, pidot.
Kollationera, v. a. vertoa, koll rata.
Kollationering, f. kollationeera tominen.
Kollega, m. kollega; virkaveli.
Kollegiiassesor, m. kollegin-asse **-registrator**, m. kolleeginregist **-råd**, n. kolleginneuvos.
Kollegium, n. kollegi, neuvoskun lintokunta; (*föreläsning*) luen piluento.
Kollekt, m. kolehti, rahankeräy kollehta, alkurukous.
Kollektion, f. kokoelma.
Kollektiv, a. kollektiivinen, jouk s. kollektiivi, joukkosana.
Koller, m. vauhkous, virma, hur
Kolli, m. (*handelst.*) koli, tukku.
Kollision, f. yhteensatunta, ris krafters k., voimain vastayhd yhteensattuminen; råka i k. riitautua l. joutua riitaisuutee kenänsä.
Kollra, v. n. hullutella, hupsutell railla.
Kollrig, a. (*om hästar*) vauhko, nen; (*fig.*) hullu, houru, hupsu.
Kolna, v. n. hiiltyä, sydettyä; (*f* pua, lakata.
Kolning, f. sysipoltto, sysitys.
Kolon, n. seurausmerkki, kooloni.
Koloni, f. siirtomaa, siirtokunta, nia, uudis-asunto.
Kolonialvara, f. kolonia- l. siirto tavara.
Kolonisera, v. a. asuttaa, asutut
Kolonisation, f. asutus, siirtoasut

...ist, m. uudisasukas (-kkaan), siirtolainen, siirtomaalainen.
...n, m. kolonna, pateas (-aan); (*mi...*) kolonna.
...nn, m. kolonnisto, paripatsaisto, ...käytävä.
...atur, f. koloratuuri, liirutus.
...era, v. a. värittää; k—d plansch, ...kirva.
...it, m. värinsekoitus, väritys; (*färg...*) värintuntu, väritys; (*fig.*) soreus, ...karva, elävyys.
...m, n. *se* **Larm, Oväsende.**
..., m. kolossi, jättiläiskuva; (*fig.*) ...hojans.
...al, a. kolossinen, suunnaton, sum...maan suuri l. iso, jättiläis-; (*estet.*) ...maton, ylisuuri, tavaton (-ttoman).
...ör, m. kulkukauppi l. -kauppias ...kolportööri, kuljettaja.
..., n. koltti, hamukka.
...n, m. kolumna, sareke (-kkeen), ...väli.
...ation, f. yhteenasetus, rinnan..., yhteenlaskemus.
...era, v. a. asettaa l. asetella l. ...yhteen l. rinnalle, vertoa, yh...
..., f. ilveilys, komedia.
...ant, m. ilvehtijä, komeljantti.
...dant, *se* **Kommendant.**
..., m. pyrstötähti, komeetti.
...rt, m. mukavuus, luontevuus, so...mus.
...rtabel, a. mukava, sopivainen, hy...loinen.
..., a. naurullinen, ilveinen.
...ker, m. komikus, ilvenäyttelijä, il...jä.
..., a. ilveilyinen, ilveilys-; ilveel...
..., n. komitaatti, kreivikunta.
...tiv, m. komitatiivisija.
..., m. komitea, toimikunta; k—n ... Finska ärendena, komitea ...men asioita varten.
...erade, m. pl. komitealaiset, toimi...talaiset.
..., a. kömpelä, köpäkkö.
..., n. komma, pilkku; pilkkuväli.
..., v. n. tulla; k. efter (*för att ...*), tulla perään l. noutamaan; k. ...ppa) fram, päästä perille l. edes, ...ssa *f.*) ehtiä l. päästä l. tulla pe...; (*råka komma i ett visst läge l. ...stånd*) tulla, joutua, sattua (jhnkin); (*härflyta*) tulla, lähteä, syntyä (jstkin); (*härleda sig*) tulla, johtua; k. att (*skola*); t. ex. han k—er att predika i söndag, hän on saarnaava l. tulee saarnaamaan ensi sunnuntaina; han kom att gå förbi (*tillfälligtvis*), hän tuli sivuitse menneeksi l. käyneeksi; jag kom (*råkade*) att tala derom, tulin siitä puhuneeksi; k. af sig (*på förfall*), joutua rappiolle l. varattomaksi, (*i tal*) topertua, häkeltyä, tulla hämille, sekaantua; k. an på ngt l. ngn, tulla jhnkin l. jhnkhun, olla jsekin l. jkussa; om det k—er derpå an, så...jos niiksi l. siksi tulee l. on, niin ...; k. in l. k. sig in i en sak, tulla l. päästä asian sisään l. perille, saada asiasta kiinni; huru kom han på den tanken? mitenkä se ajatus hänen päähänsä l. mieleensä juolahti? jag kommer ej nu på hans namn, hänen nimensä ei nyt tule mieleeni, en nyt tule hänen nimensä päälle; k. på tal l. till tals, tulla puheiksi l. puheeksi; det huset kommer mig på 10,000 mark, se huoneus tulee minulle maksamaan 10,000 markkaa l. nousee minulle 10,000 markkaa; k. på ett ut, olla yhtä kaikki l. yhden tekevä, ajaa saman asian; huru kom det till? mistä se tuli, miten se niin kävi? k. till sig (*igen*), toipua, tointua, malttaa mielensä; k. upp emot, tulla tasalle l. vertaiseksi l. rinnalle, olla vertainen; k. öfver ngn l. ngt, saada joku l. jkin kiinni, tulla jkun l. jnkin päälle; en rysning kom öfver mig, minua alkoi kauhistuttaa l. hirvittää, kauhistus tuli päälleni; — v. a. saada, saattaa, panna; k. en att gråta, skratta, itkettää, naurattaa jkuta, saada l. saattaa l. panna joku itkemään, nauramaan; — k. sig, v. r.; k. sig l. k. sig före (*igen*), tointua, toipua, virkistyä, päästä voimiinsa; k. sig till (*få*) ngt, saada l. tavata (-paan) jkin; han k—er sig icke till att arbeta, hän ei tule työtä tehneeksi, häneltä ei tule työtä tehdyksi l. tehtyä; — kommande, a. part. tuleva, tulevainen, eteinen, tulija; k. och gående, tulijoita ja menijöitä; kommen, a. part. tullut.

Kommanditbolag, n. kommandiitti- l. äännötön yhtiö; —**handel**, m. kommandiittikauppa, asioitsijakauppa.

Kommando, n. komento, komennus, käsky; (*af soldater*) komennuskunta (sotamiehiä); **står under ens k.**, on jkun komennettavana l. komennon alla; — **-bygga**, f. komennussilta; — — **-mål**, n. komentoasia; — **-ord**, n. komennussana.

Kommatera, v. a. kommittaa, välimerkitä (-tsen), välimerkittää.

Kommatering, f. välimerkitys, välimerkit (*pl.*), kommitus.

Kommendant, m. komendantti, linnan l. kaupungin päällikkö, linnanhaltija.

Kommendera, v. a. o. n. komentaa, komtierata, käskeä.

Kommendering, f. komennus, komennonpito; komennuskunta.

Kommendör, m. komentaja, kommendööri.

Kommensurabel, a. yhteismitallinen, samamitallinen.

Kommentarie, m. selitysmuistutus, selitys.

Kommentera, v. a. tehdä selitys l. selitysmuistutus l. muistutuksia, selitellä.

Kommerciel, a. kaupallis-, kaupallinen, kaupan, kauppaliikkeinen, kauppaliikkeen.

Kommers, m. kauppaliike (-kkeen), kauppa.

Kommersa, v. n. kaupustella, pitää kauppaa.

Kommerseråd, n. kauppaneuvos.

Kommis, m. kauppakirjuri.

Kommissariat, n. kommissariaatti, komisarivirasto.

Kommissarie, m. kommissarius, komisari.

Kommission, f. toimen-anto, asian-anto, toimitettava; toimikunta, kommissiooni; — **-sbyrå**, m., **-kontor**, n. asia-, toimituskonttoori, asiatoimisto; — **-shandel**, m. toimitus-, asiaiskauppa; — **-slandtmätare**, m. komunissiooni-, piiri-maanmittari.

Kommissionär, m. toimimies, toimenpitäjä, asioitsija, toimittelija.

Kommitté, *se* **Komité**.

Kommittent, m. asianantaja, toimenantaja, lähettäjä.

Kommittera, v. a. antaa asioita, antaa asiaksi l. tehtäväksi l. toimitettavaksi, antaa tehdä l. toimittaa, toimituttaa.

Kommod, a. (*om person*) nekosa, verkkainen, mukavuutta rakastava; (*om sak*) mukava, luonteva.

Kommod, m. komuuti, pesinkaappi.

Kommun, m. kunta, yhdyskunta.

Kommunal, a. kunnallinen, ku kunnan; — **-författning**, f. lis-asetus; — **-förvaltning**, f. lishallinto l. -hoito; — **-nä** kunnallis-lautakunta; — **-råd**, nallisneuvos; — **-styrelse**, f. lishallitus; — **-stämma**, f. k l. kuntakokous.

Kommunicera, v. a. ilmoittaa, a tää l. tiedoksi; — v. n. käydä Herran ehtoollisella.

Kommunikant, m. rippivieras (-a toollisvieras, rippiväki.

Kommunikation, f. tiedon-anto; *bindelse*) yhdistys, kulkuyhdist vot (*pl.*); — **-sbevis**, n. tied ilmoitustodistus; — **-slinie**, f. tysväli, -reitti; — **-sresolution** donanto-päätös.

Kommunion, f. Herran ehtoolli pi; — **-vin**, n. rippiviina.

Kommunism, m. kummunismi, t laisuus.

Kommunist, m. kommunisti, t lainen.

Kompakt, a. tivis l. tiivis (-iin), näinen.

Kompani, n. komppania; W. et W. ja kump. (-pani); — komppanianpäällikkö.

Kompanjon, m. yhdyamies, as pani, kauppakumppani.

Komparation, f. (*gram.*) kompar vertaileminen.

Komparativ, a. vertaileva; s komparatiivi.

Komparera, v. a. vertailla.

Kompass, m. kompassi, suunt -opas (oppaan); — **-dosa**, f. k sirasia; — **-nål**, f. kompassine **-ros**, f. kompassiruusu, -ter **-skifva**, f. kompassitaulu; — n. kompassipiiru, kompassinpi

Kompendium, n. kompendio, l pikirja.

Kompendiös, a. kompendioinen, käinen, supistettu.

Kompensera, v. a. vastaksutella vata, antaa vastike.

Kompetens, f. otollisuus, kelvol hakuoikeus l. -valta.

Kompetent, a. otollinen, kelvoll hakuvaltainen.

Komplement, n. täyte (-tteen).

Komplett, a. täysinäinen, täydellis

Komplettera, v. a. täydentää, lisä

...lex, m. yhdiste, ryhmä.
...licerad, a. monimutkainen, -temp-...nen, monenkertainen.
...limang, m. komplimangi, sievis-...y, sievistelmä; (*helsning*) terveh-...; göra sin k., tervehtiä, tehdä ...ä päivä l. kumarrus.
...limentera, v. a. sievistellä; (*helsa*) ...vehtiä, tervetuloitella.
...lott, m. salahanke (-kkeen), sala-, ...iitto.
...nera, v. a. panna kokoon, laatia ...ttaa kokoon, sepitä (-tsen).
...nist, m. *se* **Kompositör.**
...sition, f. kokoonpano, laatimus, ...; (*af metall*) sekoitus; (*i musik*) ...ys, sävellys, sävelpanos l. -teos.
...sitör, m. säveltäjä, sävelseppä l. ...kka.
...st, m. komposti, sekalanta.
...tt, m. marjahillo, kompotti.
...ess, m. sidekääre (-een), kääre.
...imerad, a. pakattu, puserrettu.
...mettera, v. a. heittää l. saat-...iiksi, altistaa, paljastaa (jkun) ...sekoittaa asiaan, saattaa harmiin.
...miss, m. kompromissi, kompro-...valio-, sovinto-oikeus.
...missarie, m. komprominjäsen, ...tomies l. -tuomari.
... n. keila, keko, kartio; — **-for-...**, a. keilanmuotoinen, keilamainen, ...mainen.
..., f. lutka, luuska.
...ntration, f. keskitys, yhteenko-...ns, yhdistys; (*kem.*) väkevöitys, ...tys.
...ntrera, v. a. keskittää, keskitä ...n, yhteen liittää l. vetää, yhdis-..., koota yhteen; (*kem.*) väkevöitä ...n, väettää.
...ntrisk, a. (*mat.*) samakeskinen.
...pt, n. konsehti, alustelma, poh-...l. kantakirja l. -kirjoitus; tappa ...erna (*fig.*), hukata l. pudottaa ai-...avaimet; — **-papper**, n. konseh-...paperi.
...ssion, f. myönnytys, myöditys.
...ssiv, a. (*gramm.*) koncessiivi.
...pera, v. a. panna ylös, alustaa, ...nostaa.
..., a. vankka, tiivis (-iin).
...sion, f. tiiviys, vankkuus.
...nera, v. a. tuomita saaliiksi.
...nsation, f. saennus, sakeutus, tii-...tys.

Kondensator, m. kondensaatori, sakeuttaja.
Kondensera, v. a. sakeuttaa, tiivistää; k—s, v. d. sakeutua, sikistyä, sakoa.
Kondition, f. (*vilkor*) ehto, välipuhe (-een); (*tillstånd*) tila, laatu; (*tjenst*) palvelus, paikka; (*informatorskap*) kotiopettajan paikka l. toimitus.
Konditionalis, f. (*modus*) konditionaali.
Konditionel, a. ehdollinen, ehdottava.
Konditionera, v. n. olla palveluksessa, olla paikka (jkulla); (*såsom huslärare*) olla kotiopettajana.
Konditionerad, a. laatuinen, jsskin tilassa oleva.
Konditor, m. kondiitori, sokurileipoja.
Konditori, n. kondiitoria, pakarila.
Kondolera, v. a. surkutella, valittaa surua.
Konduktor, m. konduhtori, sähkökerääjä l. -vedätin (-ttimen).
Konduktör, m. konduhtööri, johdattaja, ohjaaja.
Konfederation, f. liitto, liitonteko.
Konfedererad, a. llittolainen, liittovälinen.
Konfekt, m. konfehti, sokerileivos (-ksen).
Konferera, v. n. neuvotella, pitää neuvoa.
Konferens, m. neuvokokous, neuvonpidot (*pl.*), konferenssi.
Konfession, f. uskon- l. oppitunnustus, uskonto; uskokunta.
Konfidentiel, a. kahdenkeskinen, salaa uskottu.
Konfirmation, f. ripille-laskenta, lastenripitys.
Konfirmera, v. a. ripittää lapsia, laskea l. päästää ripille.
Konfiskabel, a. takavarikkoon l. kiinni pantava, takavarikon-alainen.
Konfiskation, f. takavarikkoon- l. kiinnipano, ryöstö.
Konfiskera, v. a. panna takavarikkoon, takavarikoita (-tsen), pois ottaa, ryöstää.
Konfitur, m. hedelmähillo, sokerisose (-een).
Konflikt, m. ristiriita, ristikohtaus.
Konformera sig, v. r. (*efter ngt*) muodostaita jnkin mukaan l. tapaan.
Konformist, m. myötäuskolainen, konformisti.
Konformitet, f. tasamukaisnus, yhdenmuotoisuus, yhdenmoisuus.
Konfrontation, f. yhdessä-kuulustelu, -tutkinto, vastakkais-kuulustelu.

Konfrontera, v. a. kuulustella l. tutkia yhdessä l. vastatuksin, panna l. asettaa vastatuksin l. vastatusten.
Konfundera, v. a. hämmentää, saattaa hämille, panna l. saada sekaisin, sekoittaa pää l. aivot.
Konfus, a. sekapäinen, höpelö.
Konfusion, f. hämmennys, höpelyys; (*villervalla*) sekasorto, hämmennys.
Kongestion, f. pakkautumus, verenpakkaus, nesteensulku l. -pakkaus.
Konglig (*kongl.*), a. kuninkaallinen (kunink.).
Konglomerat, n. (*geol.*) paltaannus, paltaantuma, jamauma.
Kongregation, f. kongregatiooni, yhdyseura, tuomioseura.
Kongress, m. valtakokous, kongressi.
Kongruens, f. yhteellisyys, yhdenmukaisuus.
Kongruent, a. yhteellinen, yhdenmukainen.
Kongsljus, n. tulikukka, peitsiruoho; — **-spira**, f. valtikka; — **-sådra**, f. valtajuova l. -väylä.
Konisk, a. (*mat.*) keila- l. kekomainen, kartiokas (-kkaan); k. sektion, keilaleikkaus; k—t hjul, kartioratas (-ttaan).
Konjugation, f. (*gram.*) käytelmä, konjugatiooni.
Konjugera, v. a. käytellä, konjugeerata.
Konjunktion, f. yhdistys, liitos; (*gram.*) sidesana, konjunktiooni; (*astr.*) yhdysasento.
Konjunktiv, m. (*gram.*) konjunktiivi, sivu- l. ehtotapa.
Konjunktur, f. liike- l. kauppa-suhde (-teen) l. -vaihe, asiain vaihe (-een).
Konkav, a. onteva, kovera.
Konklav, m. huonekokous, konklaavi.
Konklusion, f. päätelmä, johtopäätös, loppupäätös.
Konkordat, n. konkordaatti, kirkkosuostumus.
Konkordieboken, f. konkordiakirja.
Konkret, a. (*gram.*) esineellinen, tunto- l. aistipohjainen; (*filos.*) itseperäinen, täysioloinen, esineellinen.
Konkubin, f. vertti-, jalkavaimo.
Konkubinat, n. verttielo l. -yhteys, salayhteys.
Konkurrens, f. kilpailu, kilvallisuus.
Konkurrent, m. kilpailija.
Konkurrera, v. a. kilpailla, kilvalla tehdä l. tarjota, ehdätellä; (*medverka*) kilvan tehdä l. vaikuttaa, yh… kuttaa.
Konkurs, m. konkurssi, omaisuu… vutus l. altistus; göra k., m… kurssiin, tehdä konkurssi; —… f. konkurssipesä.
Konnossement, Konnässement, … nuskirja l. -seteli, kuorma- … lista, konnossementti.
Konrektor, m. konrehtori, apu…
Konselj, m. konseli, neuvonpi… neuvokunta, neuvosto.
Konseqvens, f. johdonmukais… *stämmighet*) asianmukaisuus, … kaisuus; (*följd*) seuraus.
Konseqvent, a. johdonmukain… mukainen, asianmukainen; —… tä-, johdonmukaisesti, johdon… mukaan.
Konsert, m. konsertti, soittajai… laulajaiset; — **-sångare**, m., … **gerska**, f. konserttilaulaja, ko… laulajatar.
Konservativ, a. konservatiivi, … pitoinen, vanhalla-olija.
Konservatism, m. vanhanpitoisu… halla-oloisuus, konservatismi.
Konservatorium, n. konservator… tanto-opisto.
Konserver, m. pl. varjolasit, var… (*födoämnen*) säilyaineet.
Konservera, v. a. säilyttää, … pitää säilyssä.
Konservering, f. säilytys, säilys… ruoansäilytys; — **-sanstalt**, … tys-, ruoansäilytys-laitos.
Konsideration, f. mietintö, tut… (*undersökande*) arvelu, sukoileminen
Konsignation, f. (*handelst.*) t… hetys.
Konsistens, f. vakavuus, lujuus… teys, tiveys, koossapysyntä.
Konsistoriel, a. konsistorillinen … sistorin.
Konsistorium, n. konsistori, piis… keus.
Konskription, f. sotaväen-, sotaj… otto.
Konsol, m. (*arkit.*) konsooli, olkaki… kaulakivi.
Konsolidera, v. a. vahvistaa, v… vakuuttaa, antaa vakuutus l. … tusvaroja.
Konsonant, m. (*gram.*) konsonan… rake (-keen); — dubbel k.,… kerake; — **-förmildring**, f. ker… pehmennys.

[illegible]rter, **Konsortes**, m. pl. osakump-[illegible], osaveljet (*pl.*); (*fig.*) vertavel-[illegible], vertaiset (*pl.*).

[illegible]piration, f. kapinaliitto, salaliitto.

[illegible]piratör, m. salaliittolainen, kapi-[illegible]iittolainen.

[illegible]pirera, v. n. tehdä salaliittoa l. [illegible] hankkeita, ruveta salaliittoon, [illegible] sala- l. kapinaliitossa.

[illegible], f. (*färdighet*) taito, taitavuus, [illegible] konsti; (*estet.*) taide (-teen); [illegible]en att skrifva, sy o. s. v., kir-[illegible]misen, ompelemisen taito l. konsti; [illegible]köna k—na, ihanne-, kaunotai-[illegible]; (*knep*) vehe (-keen), juoni, mut-[illegible] — -**akademi**, f. taideakatemia l. [illegible]sto; — -**beridare**, m. konstiratsas-[illegible]; — -**domare**, m. taidetuomari; — [illegible]aren, — -**förfaren**, a. konstin-op-[illegible], keinotaitoinen; — -**flit**, m. kei-[illegible], keinollisuus; — -**färdig**, a. [illegible], taidokas (-kkaan), hyvä-[illegible]; — -**färdighet**, f. taidolli-[illegible], hyvätaitoisuus, taiteellisuus; — [illegible]ing, f. taideyhdistys l. -seura; [illegible]vandt, m. taiteilija; — -**gjord**, [illegible]notekoinen; — -**grepp**, n. kei-[illegible]ppu, temppu; (*fig.*) mutka, juoni [illegible]; — -**idkare**, m. taiteilija; — -**kabi-**[illegible], n. taitehisto, taidekokous, -va-[illegible]; — -**kännare**, m. taiteentun-[illegible]; — -**kännedom**, m. taiteentieto, [illegible]emus; — -**lös**, a. konstiton, mut-[illegible]; — -**makare**, m. konstiniekka; [illegible]*idare*) juonittelija, konehtelija; [illegible]-**messig**, a. taiteellinen, konstinta-[illegible]; — -**ord**, n., -**term**, m. taito-, [illegible]; — -**produkt**, m. taide-[illegible], taiteentuote (-tteen); — -**rik**, a. [illegible]kas (-kkaan), konstillinen, taido-[illegible] (-kkaan); — -**sak**, f. taidekalu, [illegible]; — -**samling**, f. taidekokoelma, [illegible]sto; — -**skatter**, pl. taideaarteet; [illegible]-**sinne**, n. taidetunto, -aisti; — [illegible]**rik**, n. oppikieli, taidekieli; — [illegible]**arfvare**, m. konsti-, keinosorvari; — [illegible]**verk**, n. taideteos, -työ; — -**vidrig**, [illegible] vastentaiteinen, taiteenvastallinen; [illegible] -**vän**, a. taiteen-ystävä; — -**äl-**[illegible]**kande**, a. taidehaluinen, -mielinen, [illegible]detta rakastava l. harrastava; — [illegible]**älskare**, m. taiteenharrastaja, -rakas-[illegible].

[illegible]**tant**, a. alituinen, pysyväinen, va-[illegible].

[illegible]**stapel**, m. konstaappeli.

Konstatera, v. a. vahvistaa, todistaa, toteuttaa.

Konstellation, f. tähdistö, tähtikuva l. -ryhmä.

Konstig, a. konstikas (-kkaan), konstillinen, vehkeellinen.

Konstigt, adv. konstikkaasti, temppuisesti.

Konstituera, v. a. asettaa, säätää, määrätä; k. sig, asettaa l. perustaa itsensä.

Konstitution, f. (*kropp*) rakennus, laitos; (*statsförfattning*) konstitutiooni, perus- l. valtiosääntö, perustuslait.

Konstitutionel, a. perus- l. valtiosäännöllinen, perustuslaillinen.

Konstitutiv, a. perusmääräinen, takitilainen, järkinäinen.

Konstitutorial, n. virkamääräys, -vahvistus, virka-vahvistuskirja.

Konstla, v. n. konstailla, vehkeillä, koukuitella.

Konstlad, a. teeskennelty, teeskentelevä, konstaileva, konstailtu, kaunisteleva.

Konstnär, m. taituri, taideniekka.

Konstnärlig, a. taiturillinen, taideniekan, taiturin, taitehikas.

Konstnärskap, n. taiturillisuus, taiteellisuus.

Konstruera, v. a. rakentaa, järjestää, asettaa l. sovittaa yhteen.

Konsul, m. konsuli; vice k., sijaiskonsuli; general k., pääkonsuli.

Konsulat, n. konsulinvirka l. -paikka, konsulinvirasto.

Konsultera, v. n. tuumitella, neuvotella, pitää neuvoa; kysyä neuvoa.

Konsument, m. kuluttaja, nauttija, tarvitsija.

Konsumera, v. a. kuluttaa, nauttia, käyttää tarpeiksensa.

Konsumtion, f. kulutus, nauttimus, tarpeesen-pano.

Kontant, m. puhdas (-taan) raha; betala k., maksaa puhtaassa rahassa; k—a fordringar, rahasaatavat.

Kontantera, v. a. maksaa puhtaaksi l. rahassa.

Kontemplation, f. mietiskely, mielentutkistelu.

Kontemplativ, a. miettiväinen, mietiskelevä, tutkisteleva, ajattelevainen; k—t lif, mietiskely-elämä.

Kontenans, f. toimi (-en), maltti, mielenmaltti; förlora k—en, tulla hämille l. toimettomaksi, häkeltyä; bi-

behålla k—en, pysyä toimella l. maltissansa.

Konteramiral, m. konteramiraali, aliamiraali.

Konterfej, n. muoto- l. naamakuva.

Kontinent, m. mannermaa, manner (-teren).

Kontinental, a. mantereinen, mannermaan; k—t klimat, manner-ilmasto; — **-system**. n. mannerkunnan-liitto.

Kontingent, m. apulisä l. -vero, osinkoapu, kauppavero; (*truppafdelning*) sotamies-määrä; — **-handlare**, m. nimi-, verokauppias (-aan).

Kontinuerlig, a. yhtäperäinen, jatkomenoinen, jatkaantuvainen.

Konto, n. kontto, tili.

Kontor, n. konttoori.

Kontorist, m. konttoristi, kirjanpitäjä.

Kontraband, n. salatavara, tulliton l. kielletty tavara; (*tullförmillning*) salakuljetus, salakauppa, tullirikos; — **-bas**, m. kontrabasso l. -paassi; — **-bok**, f. vastakirja, povikirja; — **-borgen**, m. vastatakaus; — **-bud**, n. kielto- l. vastasanoma; — **-dans**, m. kohtajais-, vastakkaistanssi; — **-diktion**, f. vastoinsanomus; — **-diktorisk**, a. vastoinsanovainen, l. -panevainen; — **-diktoriskt**, adv. (*log.*); k. motsatta begrepp, vastoinsanovaisesti l. kieltäväisesti vastakkaiset käsitteet; — **-mandera**, v. a. peräyttää, peruuttaa; — **-märke**, n. vastalappu; — **-order**, m. vastakäsky, käskynperuutus; — **-signant**, m. nimellä-vahvistaja, vastakirjoittaja; — **-signation**, f. nimellävahvistus, vastakirjoitus; — **-signera**, v. a. nimelläsä vahvistaa, vastakirjoittaa.

Kontrahent, m. sopija, välinsopija, -suostuja, liittokumppani.

Kontrahera, v. n. suostua l. sopia keskenänsä, tehdä sopimus l. välikirja.

Kontrakt, n. konrahti, välikirja; (*del af ett stift*) provasti-, kontrahtikunta; — **-senlig**, a. kontrahdinmukainen; **-sprost**, m. kohtrahti-, lääninprovasti.

Kontrast, m. erilaisuus, vastakohta, eriskohta.

Kontrastera, v. n. olla erilainen l. erilaiset, pistää erilaiselta l. eriskohtaiselta.

Kontribuera, v. a. maksaa osaltansa, ottaa osaa maksuun.

Kontribution, f. veron-osa l. -osuus, apuvero l. -makso; (*milit.*) pakkovero.

Kontroll, m. silmällä-pito, va tarkastus; (*medel*) tarkastin; kontrolli, tarkastusleima; — v. o. merkitä tarkastusleima trollita (-tsen).

Kontrollera, v. a. tarkastaa, mällä l. vaarilla; (*förse med* kontrollita (-tsen), leimoittaa.

Kontrollör, m. kontrollööri, vak kastaja, vaarinpitäjä; (*stämp* trollinpanija, kruunaaja, vak

Kontrovers, f. oppiriita l. -ki ta-asia.

Konträr, a. vastallinen, vastoi vastakohtainen.

Konträrt, adv. (*log.*); k. motsa grepp, vastakohtaisesti vast käsitteet.

Kontur, m. hahmoviivat (*pl.*), lus, osapuut; — **-teckning**, mopiirustus l. -kuvaus.

Kontusion, f. ruhjaus, ruhjevam

Konung, m. kuningas (-k af l. i Sverige, Ruotsi

Konungaböckerna, f. pl. kunin kirjat; — **-ed**, m., — **försäk** kuninkaanvala; — **-hus**, n. kun pere (-een); kuningassuku (-v **-magt**, f. kuninkaanvalta; — kuningaskunta, kuninkaan-valt — **-son**, m. kuninkaanpoika; — n. kuninkaan sija l. paikka; — m. kuninkaannimi; — **-val**, n. kaanvaali; — **-välde**, n. kun valta, kuningasvalta; — **-ätt**, ningassuku, -heimo.

Konungsk, a. kuninkaanpuoleine

Konungslig, a. kuninkaallinen, kaanlaatuinen.

Konvalescent, a. paraneva, toi

Konvalje, f. kielo, lehmänkieli (

Konvenans, f. sovinnaisuus, sovelij

Konvent, n. seurakokous, kokou konventti.

Konventikel, m. hartauskokous kokous.

Konvention, f. sovinto-liitto.

Konventionel, a. sovintoliitollin vinnainen.

Konvergera, v. n. lähentyä (-keän)

Konversation, f. puhelma, kanss kunspuhe (-een), pakinoimine **-slexikon**, n. tietosanasto, puh kirja.

Konversera, v. n. haastella, pal (-tsen), puhella.

...ertering, f. (*geom.*) esivertaami-...: (*af skuld*) muuttaminen.
...ex, a. mykevä, kupea, pullerjas.
...vikt, n. kammiokunta.
...uj, m. matkavartio; (*i allm.*) var-...jonkko, saattajat.
...ojera, v. a. olla vartijana, suojella, ...ttaa vartiojonkolla l. vartijain tur-...
...lut, n. käärepäällys, päällys, kääre ...
...lsion, f. puistutus, vävähdys; få ...er, saada puistutuksia, ruveta ...puistuttamaan l. vävähdyttämään.
...lsivisk, a. puistuttava, pieksävä, ...tävä.
...inera, v. a. rinnastuttaa, rinna-...; k—e satser, tasa-arvoiset l. ...stutetut lauseet.
..., m. kopeekka.
..., f. kopia, jäljennös (-ksen).
..., v. a. kopioita (-tsen), jäljentää.
..., m. kopisti, kopioitsija.
..., m. kuppi; en k. full, kupillinen.
..., v. a. kupata; låta k., kuppa-...
..., m. vaski (-en), kupari; af k., ...af k., vaski-, vaskinen, kupa-...kuparinen; — **-aktig**, **-artad**, a. ...mainen, vaskentapainen, -kaltai-...kuparimainen; — **-bergverk**, n. ...kuparipajasto; — **-beslagen**, ...vaskella peitetty l. päällystetty, ...itettu; — **-erg**, m. vaskenruoste, ...(-een); — **-färgad**, a. vasken-...inen; — **-grufva**, f. vaskikaivos; ...**halt**, n. vaskenpito, -pitoisuus; — ...**altig**, a. vaskenpitoinen, -sekainen; ...**hammare**, m. (*bruk*) vaskiruukki ...; — **-hytta**, f. vaskisulatto l. ...; — **-malm**, m. vaski- l. kupa-...mi; — **-mynt**, n. kupariraha; — ...m. vaskikäärme; — **-plåt**, m. ...levy; — **-röd**, a. vaskipunainen; ...**rök**, m. kuparryökki; — **-segring**, ...vaskenpuhdistus; — **-slagare**, m. ...kupariseppä; — **-stick**, n. vas-...piirros, -paine (-een); — **-stickeri**, ...vaskenpiirto, vaskenpiirto-taito; — ...**streck**, n. vaskisuoni, -juoni; — ...**verk**, n. vaskitehdas (-aan); — **-ål-...er**, m. vaskikausi, vasken aikakausi.
...pel, n. kaulain (-imen), koiranvitjat ...vitjakset (*pl.*), koppeli; (*mek.*) kyt-...; ett k. hundar, vitjaskoirat, pa-...koirat (*pl.*), koirapari, pari koiria; — **-bruk**, n. koppeliviljelys, heinä-vuoroinen viljelys.
Kopperska, f. kuppari, kuppariakka l. -muori.
Koppglas, n. kuppalasi; — **-horn**, n. kuppasarvi; — **-jern**, n. kupparauta l. -kirves (-een); — **-ympning**, f. ro-kon-istutus l. -pano; — **-årrig**, m. ro-konarpinen l. -rikkoinen.
Koppla, v. a. kopuloita (-tsen), panna kaulaimeen l. kaulavitjoihin; k. ge-vär, kytkeä l. kopuloita (-tsen ki-väärit; k. vagnar, kytkeä vaunut; k. ihop, kytkeä; (*fig.*) parittaa.
Kopplare, m., **Kopplerska**, f. parittaja, parinhankkija.
Koppleri, n. parittaminen, paritus.
Koppning, f. kuppaus, kuppaaminen.
Koppor, f. pl. rokko, rupuli.
Koppra, v. a. kuparoita (-tsen), vaskita.
Koprolit, m. koprolliitti, sontakivettymä.
Koppskatt, m. pää-, henkivero.
Kopula, f. yhdytin (-ttimen), kopula.
Kopulativ, a. yhdistyttävä, yhdyttävä.
Kor, n. kuori; — **-sångare**, m. kuori-laulaja.
Kora, v. a. valita (-tsen).
Koral, m. koraali, kirkkoveisu; virsi-nuotti; — **-bok**, f. koraalikirja; — **-musik**, m. kirkkosoitanto, koraalimu-siikki.
Korall, m. koralli, kasvilovarsi; af k., koralli-, korallinen; — **-bank**, m. ko-rallikari, -luoto; — **-fiske**, n. koral-linpyytö; — **-ref**, n. koralliriutta, -särkkä.
Koran, m. koraani.
Korda, f. korda, jänne (-nteen).
Kordong, m. nauha, nyöri; (*fig.*) kor-dongi, saarto- l. sulkujana, estorinta.
Korf, m. makkara; — **-mat**, m. makka-raruoka; (*mos*) makkarus; — **-skinn**, n. makkarasuoli (-en).
Korg, m. vasu, koppa, kessi, kori; (*i vagn*) koppa; (*för bröd*) kori, vasu; (*afslag*) rukkaset (*pl.*); en k. full, korillinen, kopallinen o. s. v.; — **-ar-bete**, n. koppa- l. vasuteos; — **-flät-ning**, f. vasunteko, -kudonta; — **-ma-kare**, m. vasuntekijä, korimaakari; — **-vagn**, m. koppa- l. vitsasvaunut (*pl.*); — **-verk**, n. koppalaitos, vitsa- l. va-sukutous.
Korinter, m. korintit, korinttimarjat.
Korinthisk, a. korinttilainen.
Korist, m. kuorilaulaja, koristi.
Kork, m. korkki, suullinen, tulppa; —

monsa takas; i k. af mitt embete, virkani voimasta l. puolesta; — **-ansträngning**, f. voimainponnistus; — **-foder**, n. väkirehu; — **-full**, a. voimakas (-kkaan), voimallinen, tarmokas, mahdikas; — **-fullhet**, f. voimakkuus, tarmokkuus, voimallisuus; — **-lös**, a. voimaton (-ttoman), tehoton, vähäväkinen; — **-löshet**, f. voimattomuus, tehottomuus; — **-löst**, adv. voimattomasti, tehottomasti; — **-ord**, n. mahti-, voimasana, väkipuhe (-een); — **-soppa**, f. mehusoppa, väkiliemi; — **-vunnen**, a. (*lagt.*) lakivoimainen, voiman saanut; — **-yttring**, f. voiman-osotus, -näytös.

Kraftig, a. voimakas (-kkaan), voimallinen, vahva, tehokas, mahdikas, väkevä.

Kraftigt, adv. voimakkaasti, voimallisesti, väkevästi, mahdikkaasti, tehokkaasti, vahvasti.

Krage, m. kaulus, raji; (*af skinn*) puuhka.

Kragstöfvel, m. polussaapas (-ppaan).

Kraka, f. routa, röyke (-kkeen).

Krake, m. raakku, haaru; (*hästs*) routto, kierettimet (*pl.*); (*häst*) kaakki, luuska; (*hafsvidunder*) tursas (-aan), meritursas.

Krakel, n. riita, meteli, hälinä; **råka l. komma i k.**, riitautua, joutua l. tulla riitaan l. metelliin.

Krakmandel, m. kuorimanteli.

Kralla, v. n. vintturoita (-tsen), toikkaroita, kompuroita.

Kram, a. (*om smö*) moska, märkä.

Kram, n. kama, rihkama, räämä; **det är just i hans k.**, se on juuri hänen omaansa l. kamaansa; — **-bod**, f. rihkama- l. kamapuoti; — **-goda**, n. **-vara**, f. rihkamakalu, -tavara; — **-handel**, m. rihkamakauppa; — **-handlare**, m. rihkamakauppias.

Krama, v. a. pusertaa, puristaa, kouristaa.

Kramla, f. sinkeli, rautakynsi (-nnen).

Kramning, f. puserrus, puristus.

Kramp, m. suonenveto, jäsenkatko, vetotauti; — **-aktig**, a. suonenvedontapainen, tempovainen; — **-sjuka**, f. vetotauti; — **-stillande**, a. suonenvetoa asettava l. lieventävä.

Krampa, f. sinkiliä, puristin (-timen), koura, rautakynsi (-nnen).

Kramsfogel, m. pl. pienet linnut, pyytölinnut.

Kran, m. rana, juntta; (*tapp*) hana; — **-bjelke**, m. rananhirsi l. -tu **-kike**, m. hanantulppa.

Kraniologi, f. kraniologia, p tieto.

Kranium, n. pääkallo, kranio.

Krans, m. seppele (-een), v ranssi; (*på hjul o. d.*) kehä; (*skåp o. d.*) särvee, vannikka pienaus; (*på spisel*) otsa, reu *blommor*) säteikkö, kehä; — (*arkit.*) pienaus, reunus, v särvee.

Kransa, v. a. seppelöitä (-tse nehtia.

Kras, s. indekl.; **gå i k.**, mes taksi l. murskaksi; (*till en* liivaksi; **slå i k.**, lyödä m o. s. v.

Krasa, v. n. murskaa, murskau kuttaa.

Kraschan, m. krasjaani.

Krasla, v. n. olla kivuloinen, tella.

Kraslig, a. kivuloinen, raihnaa kivuljas (-aan).

Kraslighet, f. raihnaus, raihnai vuloisuus.

Krasse, m. (*lepidium*) nousuruoh

Krater, m. aukko, silmä.

Krats, m. karistin (-imen), kaap timen; — n. kaapeet (*pl.*), k

Kratsa, v. a. karistaa, kaapia,

Kratsch! int. murskis! rauskis!

Kratscha, v. n. rauskahtaa, jur

Kratta, *f.* (*skinnmärr*) luuska, k

Kratta, *f. se* **Harka.**

Kratta, v. a. *se* **Harka.**

Kravall, m. katumelske (-een) l.

Kravatt, m. kaulahuivi; kaulus.

Kravel, (*skepp*); **bygdt på k.**, malle l. syrjässaumoin rakennet

Kraxa, v. n. (*om kråkor*) vaakku kua; (*om korpar*) koikkua, roi

Kreatur, n. luontokappale (-een) (-men); (*blindt verktyg*) juhta, — **-smarknad**, m. eläinmarkki

Kredit, m. (*anseende*) arvo; (*fört* luottamus; (*betalningsanstånd*) aika, velka, velkakauppa; **tag på k.**, ottaa tavaroita velaksi; **-stalt**, f. lainatoimi-laitos; — **-b** luottamuskirje; — **-system**, **-sende**, n. velkakauppa, lainau — **-upplag**, n. odotusvarasto.

Kredit, *se* **Credit.**

Kreditera, v. a. *se* **Creditera.**

Kreditiv, n. kreditiivi, velkavak

...te (-tteen), lainaoikeus; (*full-...*) valtuuskirja; — -**lån**, n. kre-...vilaina, velkavakuus-laina.
...r, m. velkoja, velkamies, velan-...ja.
..., m. kreppi, silkkiharso.
..., a. närkäs (-kkään).
...ati, f. krestomatia, lukemisto.
... och pleti, lytyt ja lätyt, kaiken-... joukkoa, sitä ja tätä väkeä, Pe-... ja Paavot.
..., m. kretiini, epatto.
..., m. kerho, kehä, pyörö, piiri; (*...rets*) piirikunta, piiri, alue (-een); (*...hetsk.*) piiri, ala; (*umgängesk.*) ... (-uuden), pari, seura; — -**for-...**, a. kehämäinen, kehänmuotoinen ...painen, pyörykkäinen; — -**gång**, ...kiertomeno, ympärimeno, kehäkul-...; — -**lopp**, n. kiertokulku, ympä-...; — -**rörelse**, f. kiertoliikunta, ...liikunta; — -**skola**, f. piirikoulu.
..., v. n. kierrellä (-rtelen), kierrä-... kiertää; (*om foglar*) laukailla, ...llä.
..., v. n. räjähtää l. revetä (-peän) ...i l. rikki, halkeutua.
... f. kriia, koulukirjoitus.
..., **Krickand**, f. tavisorsa, rääkkä-...
... n. sota; föra k. emot ngn, ... l. pitää sotaa l. sotia jkuta ...; — -**förande**, a. sotivainen, ... käypä; — -**saga**, f. sotakuri; ...-**akademi**, f. sota-akatemia; — ...**tiklar**, m. sota-säännöt l. -artik-...; — -**sbefäl**, n. sotapäällikkyys, ...päällikkökunta l. -päälliköt; — ...**drift**, — -**bragd**, f. sotateko l. ...; — -**sbruk**, n. sodantapa; — ..., m. sotauros (-oon), sotiuro; — ...**stol**, m. sota-tuomioistuin, sota-...; — -**sflotta**, f. sotalaivasto; ...-**folk**, n. sotaväki; — -**sfot**, m.; ... k. sotakannalla l. -jalalla, so-... kannalla l. tilassa; — -**sfånge**, ... sotavanki; — -**sförklaring**, f. so-...julistus; — -**sgud**, m. sodanju-...; — -**sgård**, m. sotavero l. -mak-...; — -**shistoria**, f. sotahistoria; — ...**är**, m. sotajoukko l. -väestö; — ...**härold**, m. sodanjulistaja; — -**skom-...sariat**, n. sotatarve-virasto, sota-...missariaatti; — -**skommissarie**, m. ...kommissarius; — -**skonselj**, m. so-...kunseli, -neuvokunta; — -**skonst**, ... sotataito, -konsti; — -**skostnad**, f. sotakulunki, -kustannus; — -**skämpe**, m. sotauros, soturi; — -**slag**, m. sotalaki; — -**slist**, f. sotajuoni, -petos, -sukkeluus; — -**slycka**, f. sotaonni, -menestys; — -**slåga**, f. sodanliekki, -tuli; — -**smagt**, f. sotavoimat (*pl.*), sotavoimisto; (*till lands*) maa-sotavoima; (*till sjöss*) meri-sotavoima; (*till lands och vatten*) sotavoimat maalla ja merellä, maa- ja meri-sotavoimat; — -**sman**, m. soturi, sotilas (-aan); på k—na vis, sotilaan l. sotamiehen tapaan l. tavalla l. laatuun; — -**smannaed**, n. sotilaanvala; — -**smanshus**, n. sotilashuone; — -**smanshuskassa**, f. sotilashuone-kassa; — -**sminister**, m. sotaministeri; — -**sministére**, m. sotaministeristö; — -**soperation**, f. sotavehe (-hkeen), -keino, -toiminto, -yritys; — -**soroligheter**, f. pl. sotarauhattomuudet, sodanmelskeet l. -hälinät; — -**srop**, n. sotahuuto; — -**srustning**, f. sodanvarustus; sotavarukset l. -tamineet; — -**sråd**, n. sotaneuvosto l. -neuvokunta; (*titel*) sotaneuvos; — -**srätt**, m. sotaoikeus; — -**sskola**, f. sotakoulu; — -**steater**, m. sotatanner (-nteren) l. -kenttä; — -**stid**, m. sota-aika, sodan aika; — -**stjenst**, m. sotapalvelus; — -**strumpet**, m. sotatorvi; — -**stukt**, f. sotakuri, -kunto; — -**ståg**, n. sotaretki; — -**svapen**, n. sota-ase; — -**svetenskap**, f. sotatiede (-teen); — -**sväsende**, n. sota-asiat (*pl.*) l. -toimi; — -**söfning**, f. sotaharjoitus; — -**söfverste**, m. (*bibl.*) sodanpäämies.

Kriga, v. n. sotia.

Krigare, m. sotilas (-aan), soturi.

Krigisk, a. sotainen, sotaisa; (*till krig hörande*) sodallinen.

Krikon, n. kriikuna.

Kriminal, a. rikosasiallinen, rikos-, rikosasiain; — -**lag**, m. rikoslaki; — -**lagfarenhet**, f. rikoslain-oppi; — -**process**, m. rikoslainkäynti, rikosjuttu l. -asia; — -**rätt**, m. rikoslainoppi; rikosoikeus.

Kriminel, a.; k—lla mål, rikosjutut l. -asiat.

Krimskrams, n. koristimet (*pl.*), liippaiset, renkunrankut.

Kring, (*prep.*) *se* **Omkring**; — -**binda**, v. a. sitoa ympäri l. ympärille; — -**bjuda**, v. a. tarjota (-oan) ympäri, tarjoella; — -**boende**, a. ympärillä asuva, läheläinen; — -**bygga**, v. a.

rakentaa ympärille; k—gd gård, umpeen l. umpinaiseksi rakennettu talo, umpinainen talo; — **-bära**, v. a. kantaa l. kannella ympäri; — **-drifva**, v. a. ajella l. ajaa ympäri l. pitkin; v. n. ajelehtaa, ajella, kuljeksia, vetelehtää; — **-fluten**, a. saarellinen, saaressa (oleva), vedellä ympäröitty; — **-flyta**, v. a. o. n. juosta l. käydä ympäri, kiertää; — **-gjorda**, v. a. vyöttää; — **-gå**, v. a. o. n. käydä l. kävellä ympäri, kaartaa, kiertää, kiertää ympäri; k. lagen, kaartaa l. kiertää lakia; — **-gärda**, v. a. aidata ympäri l. umpeen, panna umpeensa l. ympäri aitaan; — **-hvärfva**, v. a. piirittää, kiertää, ympäröitä (-tsen); — **-irra**, v. n. kuljeksia, ajelehtaa, kulkea l. kuljeksia ympäri l. pitkin; — **-liggande**, a. läheinen, lähi-, läheläinen, naapuri-, ympärillä l. tienoilla oleva; k. orter, lähitienoot, naapuriseudut, läheiset paikat, ympäristö; — **-mura**, v. a. muurata ympäri, muurata l. muurittaa umpeen; — **-ränna**, v. a. kiertää, saartaa, ympäripiirittää; v. n. karella (-rkelen); — **-segla**, v. a. o. n. purjehtia ympäri; — **-sjuka**, f. (*hos får*) pyörätauti; — **-skansa**, v. a. ympärivallittaa, piirittää l. ympäröitä (-tsen) l. vyöttää vallilla l. vallituksilla; — **-sko**, v. a. (*en häst*) panna umpikenkään, kengittää ympäri l. yli-ympäri; — **-skuren**, a. part. ympärinsä leikattu l. leikelty; (*i kägelspel*) ympärikaatoinen l. kaarrettu (kuningas); (*fig.*) ahdistettu, supistettu, kytketty, rajoitettu, vähissä l. ahtaassa (oleva); — **-sluta**, v. a. ympäröitä (-tsen), vyöttää, olla yltä ympäri; — **-smyga**, v. n. hiipiä l. vaania ympäri l. pitkin; — **-snärja**, v. a. kietoa l. kiertää ympäritse l. kokonaansa; — **-sprida**, v. a. hajoittaa, hajoitella, levittää, levitellä; k. sig, v. r. levitä (-iän), hajota (-oan), hajoilla; k—dd, hajallinen, hajallansa (oleva); — **-stryka**, v. n. kuljeksia, kuljeskella; — **-strykare**, m. kulkulainen, kulkijain (-imen), kulkuri, juoksijain (-imen); — **-strö**, v. a. tuiskia, hajoitella, ripoitella, kylvää ympäri l. pitkin; — **-ströfva**, v. n. retkiellä l. kuljeksia ympäri l. pitkin, olla kululla l. kulkemassa l. partiolla; — **-stående**, a. ympärillä seisova l. oleva, ympäriseisoja l. -olija; — **-stänga**, v. a. ympärisulkea l. -piirittää, umpeen kea l. saartaa; — **-svärfva**, v. n. dellä (-telen) l. laukuilla l. leija ympäri l. pitkin; (*fig.*) pyöriä, hä — **-svärma**, v. n. kihistä l. py l. viehkeillä ympäri l. ympärillä; (*kri stryka*) kaahatella, kuljeksia, juok nella; k—d af tiggare, kerjä ten kiehteessä l. pyörinässä; — **-v dra**, v. n. vaellella (-telen), vaeltaa päri.

Kringla, f. rinkilä, rinkeli.

Krinolin, m. krinoliini, vannehame (-e

Kris, m. (*i sjukdom*) murre (-rte käännepää, heitto, muutos; (*f vändpunkt*) päläs (-lkään), pula.

Krisk, a. kirpeä, muikea.

Kristall, m. kristalli, kide (-teen); k., kristallinen, kristalli-; — **-gla** kristallilasi; — **-klar**, a. lasikir — **-lins**, m., — **-vätska**, f. krist l. näkölinssi, kristallivesi.

Kristallinisk, a. kiteemäinen, kite kristallinmuotoinen, kristallimain

Kristallisation, Kristallisering, f. teytyminen, kristallistuminen.

Kristallisera, v. n. kiteytyä, kri listua.

Kristallografi, f. kristallografia, krist oppi.

Kristelig, m. fl., *se* **Kristlig** o. s.

Kristen, a. kristitty, kristillinen; su kristitty, kristinuskolainen; de k folken, kristityt kansat; den k läran, kristinoppi l. -usko; d k—na verlden, kristitty l. kri linen maailma.

Kristendom, m. kristinusko l. -o kristillisyys; — **-sbroder**, m. kri veli; — **-sstycken**, n. pl. kristino kappaleet; — **-ssyster**, f. kristis

Kristenhet, f. kristikunta.

Kristlig, a. kristillinen.

Kristligen, Kristligt, adv. kristillise kristityn tapaan l. tavalla.

Kristmild, a. armeljas (-aan), kris laupias; — **-trogen**, a. kristinus vainen.

Kristna, v. a. ristiä, kastaa.

Kristning, f. ristintä, kaste (-een); **-sbarn**, n. ristilapsi.

Krita, f. liitu; på k. (*fig.*), velaksi.

Krita, v. a. liiduta (-tuan).

Kritaktig, — **-artad**, a. liitumain liiduntapainen l. -lainen; — **-br** n. liitulouhos, -kaivos; — **-hvit**, valkea knin liitu l. vaate (-tteen),

...nvalkea; — -**jord**, f. liitumulta; — ...**lå**, v. a. merkitä l. napata liitulan...lla.

...**terium**, n. tunnustin (-imen), koetin, ...rkastin.

...**tig**, a. liituinen, liidussa (oleva).

...**tik**, f. arvostelu, tutke, tarkastus; ...**nder all k.**, huonoa huonompi; ...**lander**) moite (-tteen).

...**tikast**, m. tutkamies, takatutkija, ...äksijä, tutkelija.

...**tiker**, **Kritikus**, m. arvostelija, tut...ija.

...**tisera**, v. a. arvostella, tutkia, sääk...ä; (*tadla*) moittia, panetella.

...**tisk**, a. (*granskande*) arvosteleva, ...tkiva, tutkinnollinen, arvostelullinen; ...*fgörande*) ratkaiseva, tähdellinen; ...*tänklig*) arveluttava, arvelun-alai...n, tukala, pulmallinen.

...**g**, m. kapakka, rouvi; — -**hål**, n. ...mapesä; — -**hund**, m. kapakka...; — -**skylt**, m. rouvintaulu.

...**isera**, v. a. risteyttää.

...**k**, m. koukku, koukero, vekara; ...onki (-en), (*stor*) koukku, häivä; ...**ppa på k—en** (*fig.*), käydä l. tart...ukeen; (*krökning på väg o. d.*) ...(-en), mutka; **det är en mils** ...k. se tekee penikulman väärän l. ...; — -**ben**, n.; **slå k.**, kam...ta, lyödä kamppiin l. kamppia; — ...**t**, a. koukkupolvi l. -polvinen, vää...ä, länkäsääri; — -**knif**, m. koveri, ...veliin (-imen); — -**linie**, f. köyry-, ...kkuviiva, väärä viiva; — -**linig**, ...väärä-, köyryviivainen; — -**näbb**, ...käyrä- l. koukkunokka; — -**näb...ig**, a. käyrä- l. koukkunokkainen l. ...kka, kiperänokka; — -**näsa**, f. kon...köyrynenä; — -**näsig**, — -**näst**, ...konkonenä, könkö-, kiperänenäinen; — -**ryggig**, a. kyyryselkäinen l. -sel...ä, köyry-, vääräselkäinen; — -**sabel**, ...kaari-, venkusapeli; — -**skaftad**, ...väärävarsinen l. -vartinen; — -**spet...ad**, a. väärä- l. koukkukärkinen l. ...päinen, kiperäkärkinen l. -päinen; — -**vaxen**, — -**växt**, a. väärään l. vää...räksi l. koukkuun kasvanut l. kasvet...nut, känkyräinen, koukeroinen; — -**väg**, m. väärä, mutkatie, kaarto, kier...tie; (*fig.*) mutka, polvi (-en), kouk...u, kierto; **gå k—ar**, mutkistella, ...kierrellä, koukkuilla, tehdä l. käydä ...mutkia l. koukkuja.

...**rokan**, m. krokaani.

Krokig, a. väärä, käyrä, koukkuinen, koukero, mutkiva, mutkainen; (*i en snäckvridning*) kiperä, kimurainen; **bli k.**, vääristyä, käyristyä, mutkistua.

Krokighet, f. vääryys, käyryys, kiperyys, koukkuisuus, mutkaisuus; polveke (-kkeen), mutka, koukero, lenko.

Krokigt, adv. väärästi, väärässä, väärään, mutkalla, mutkalle, koukussa, koukulla, koukkuun o. s. v.

Krokna, v. n. vääristyä, käyristyä, koukistua, mutkistua, kipertyä, käydä vääräksi; (*fig.*) nuupahtua, nuukistua, körnistyä.

Krokodil, m. krokodiili; — -**tårar**, m. pl. (*fig.*) kissan-itku, kissankyynelet; **gråta k.**, itkeä kissan itkua.

Krollhöna, f. pörhö-, röyhykana.

Kroma sig, v. r. naalailla, keikailla, rehennellä.

Kromgädda, f. kiverhauki.

Krona, f. kruunu, ruunu; **sätta k—n på verket** (*fig.*), antaa kaunistus työlle, kaunistaa työnsä; (*regering*) kruunu; **finska k—n**, Suomen kruunu; (*på träd*) latva, latvas; (*blomkrona*) (kukan)terä; (*på hästhof*) (kavion)raja; (*ljuskrona*) kynttiläruunu.

Kronarfvinge, m. kruununperijä l. -perillinen; — -**blad**, n. (*bot.*) terälehti; — -**glas**, n. ruunulasi; — -**guld**, n. kruunukulta; — -**hjort**, m. pääpeura; — -**hjul**, n. (*mek.*) harjaratas (-ttaan); — -**juvel**, m. kruununkalleus, riikin- l. valtiokalleus; — -**pretendent**, m. krunnunpyytäjä l. -vaatija, vallankiehtoja; — -**prins**, m. kruununprinssi, valta- l. perintöprinssi; — -**prinsessa**, f. kruunun- l. perintöprinsessa; — -**rot**, f. terä-, sivujuuri; — -**stam**, m. puunvarsi l. -runko; — -**söm**, m. (*anat.*) aju- l. otsarako; — -**träd**, n. latvaspuu; — -**verk**, n. (*fortif.*) otsalinnoitus l. -varustus; — -**ärter**, f. pl. latvusherne.

Kronisk, a. aikakautinen, aikavälinen; (*långvarig*) pitkällinen, pitkittäväinen.

Krono, a. kruunun; — -**allmoge**, m. kruununtalolliset l. -tilalliset, kruununtalonpojat; — -**allmänning**, m. kruunun yhteismaa; — -**befallningsman**, m. kruunun-nimismies, -vallesmanni; — -**betjening**, f. kruununpalvelijat (*pl.*); — -**betjent**, m. kruununpalvelija, -mies; — -**bonde**, m. kruununtalonpoika, -tilallinen; — -**fiske**, n. kruununkalastus; — -**fogde**, m. kruu-

nunvouti; — **-hemman**, n. kruununtalo, -tila; — **-jord**, f. kruununmaa; — **-lägenhet**, f. kruununtila; — **-magasin**, n. kruununmakasiini; — **-mark**, m. kruunun-ala, -maa, -liikamaa; — **-park**, m. kruununmetsikkö, -puisto; — **-ränta**, f. kruunun- l. valtionvero; — **-skattejord**, m. kruunun-perintömaa; — **-skjuts**, m. kruununkyyti; — **-skog**, m. kruununmetsä; — **-spanmål**, m. kruununjyvät (*pl.*), kruunun verojyvät; — **-tionde**, m. kruununtihunti, -kymmenekset (*pl.*); — **-uppbörd**, m. kruunun-ylöskanto, -veronkanto; — **-utskylder**, m. pl. kruunun-ulosteet, -maksot, -verot; — **-åbo**, m. kruununtilallinen, kruununtalon-asukas (-kkaan).

Kronogram, n. aikavärsy, aikaruno, kronogramma.

Kronolog, m. kronologi, ajanlaskija l. -tietäjä.

Kronologi, f. kronologia, ajanlasku l. -luku (-vun).

Kronologisk, a. ajanlaskullinen l. -luvullinen.

Kronometer, m. kronometeeri, ajanmittari; — **-ur**, m. kronometeeri- l. ojennuskello.

Kropp, m. ruumis (-iin), ruho; (*bål*) runko, vartalo; till k. och själ, ruumiin ja sielun puolesta; (*rymd*) kappale (-een); fast k., kiinteä l. jähmeä kappale; (*på plog o. d.*) runko, ruho, pääosa; — **-saga**, f. ruumiillinen kuritus; — **-sarbete**, n. ruumiin- l. varsityö; — **-sbyggnad**, f. ruumiinrakennus; hafva klen, stark k., olla heikko, vahva ruumiiltansa l. varreltansa, olla (jkulla) heikko, vahva ruumiinrakennus l. ruumis; — **-sdel**, m. ruumiin-osa, -jäsen; — **-skraft**, f. ruumiinvoima; — **-lyte**, n. ruumiinvika; — **-längd**, f. ruumiinmitta, -pituus; — **-srörelse**, f. ruumiinliikunto; — **-skapnad**, f. ruumiin-, vartalonmuoto, kasvunmuoto; — **-sstorlek**, f. ruumiinkoko; i k., ruumiin kokoisena l. suuruisena; — **-sstraff**, n. ruumiinrangaistus, ruumiillinen rangaistus; — **-sstyrka**, f. ruumiinvoima, -väkevyys; — **-söfning**, f. ruumiinharjoitus; — **-ås**, m. harja-, kurkihirsi.

Kroppslig, ruumiillinen, ruumiin, lihallinen.

Kroppslighet, f. ruumiillisuus.

Kroppsligt, adv. ruumiillisesti.

Krossa, v. a. musertaa, murskata tistaa, ruhjoa, rouhia; (*hastigt*) jaista, rutaista, rouhaista; (*fig.*) fiende, musertaa l. masentaa linen.

Krossning, f. muserrus, o. s. v.

Krossvält, m. särkyjyrä.

Krubba, f. seimi (-en), rupu.

Krucifix, n. krusifiksi, ristinkuva.

Kruka, f. ruukku; en k. vatten, kullinen vettä; (*fig.*) pelkuri, hä

Krukmakare, m. ruukkumaakari, s valaja; — **-makarlera**, f. ruukk — **-russin**, n. ruukkurusina.

Krulla, v. a. kivertää, kiemaroitta pertää, kähertää; k. sig, v. r. tyä, käpertyä, kähertyä.

Krullig, a. kiperä, kiverä, käherä murainen.

Krum, a. käyrä, väärä, kiperä, ko — **-bugt**, m. polvi (-en), mutka, ros, lenko; (*fig.*) mutka, koukk **-bugta**, v. n. poikistella, long mutkistella, koukkuella, kierrellä len); — **-fotad**, a. länkkä- l. säärinen, koukkupolvi (-en); — n. kaaripuu; — **-hornad**, a. kou käyräsarvinen; — **-språng**, n. kahdus, keikahdus, leiskahdus; — m. koukku-, käyräsauva.

Krumelur, m. renkula, saikura.

Krumpen, a. kurttunut, kurtist käyristynyt, käpertynyt, kurttuir

Krumpenhet, f. kurttuisuus, kur naisuus, käyristymys, kurtistumu

Krumpna, v. a. kurtistua, kurttua, ristyä, ryhistyä.

Krus, n. (*kärl*) runsi, kiviastia, p

Krus, n. (*någonting krusadt*) röyh (*fig.*) kursaus, kursailus, kursa utan k., kursaillematta, kaun matta, kursauksitta; — **-bär**, a visainen, karvamarja, tikkerpe **-flor**, n. kiheräharso, silkkihar **-hufvud**, a. kähärä- l. kiharat **-tukkainen**; (*fig.*) kursailija, (*f nycker*) kurikas (-kkaan), juoni **-hårig**, a. kähärä- l. kiherätuk **-karvainen**; — **-jern**, n. käherr kiherrin (-rtimen); — **-kål**, m pykasali; — **-makare**, m. kurs kursailija, kaunistelija; — **-m** aromintu, jalominttu; — **-t** ah delauha; — **-vågor**, m. pl. kareet (*pl.*).

Krusa, v. a. kiharoita (-tsen), k ruusata; k—s, v. p. o. d. kah

[illegible]hertyä, kihertyä; (*om sjöns yta*) ka[illegible]; k. **bröd**, ruusata l. rutustaa [illegible]; k. **kanterna af ngt**, röy[illegible] l. kähertää l. (*ngt hårdt*) pyäl[illegible] l. ruusata jonkin syrjät l. reunat; — v. n. (*fig.*) kursailla, kursastella, [illegible]stella, empiä.

[illegible]sare, m. kursailija, kaunistelija.

[illegible]erlig, a. kursaileva, kursasteleva, [illegible]isteleva.

[illegible]erlighet, f. kursailevaisuus.

[illegible]sig, a. kiherä, käherä, kiekurainen, [illegible]ura, käiverä.

[illegible]ning, f. käherrys, kiharoitus o. s. [illegible] *se* **Krusa**.

[illegible], n. ruuti; — **-bruk**, n. ruutiteh[illegible] (-taan), -ruukki; — **-durk**, m. [illegible]tisäily, -komero; — **-horn**, n. ruu[illegible]; — **-hus**, n. ruutiaitta; — [illegible]mmare, m. (*i bössa*) ruutipesä l. [illegible]; — **-laddning**, f. ruutipanos l. [illegible]; (*krutlast*) ruutilasti; — **-ma**[illegible], n. ruutimakasiini, -aitta; — [illegible], m. ruutisatsi l. -määrä; — **-stänkt**, [illegible]tinen, ruudinrikkoinen; — **-till**[illegible]ning, f. ruudinvalmistus l. -teko.

[illegible], a. kepeä, kekkeä, kykyinen, rip[illegible]aan).

[illegible], f. kainalosauva; (*på en käpp* [illegible]) vekara, koukka.

[illegible]dda, f. ryyti, höyste (-een), mauste.

[illegible]dda, v. a. höystyttää, höystää, ma[illegible]; **hungern k—r maten**, näl[illegible] säpimeksi.

[illegible]ddbod, f. ryyti-, höystepuoti, -kaup[illegible]; — **-gård**, m. ryytimaa, -tarha; — **-kramhandel**, m. ryytikauppa, ryy[illegible]kaman-kauppa; — **-krämare**, m. ryy[illegible]kauppi, maustenkauppias (-aan); — **-neglika**, f. ryytineilikkä; — **-pep**[illegible]r, m. ryyti-, mauspippuri; — **-sa**[illegible]er, f. pl. ryytiaineet, höystyaineet.

[illegible]ddning, f. höystytys, maustus; höyste [illegible]een), mauste.

[illegible]yhet, f. kepeys, kekkeys, ripsaus, ky[illegible]yys.

[illegible]ympa, v. a. kutistaa, sikistää, kitis[illegible]; — v. n. sikistyä, kutistua, supistua.

[illegible]ympling, m. raajarikko l. -rikkoinen.

[illegible]ympning, f. kutistus, sikistys.

[illegible]yp, n. matelijainen, mankija; — **-and**, *se* **Årta**; — **-böna**, f. länkäpapu; — **-djur**, n. matelikko, matelijainen; — **-hål**, n. konakko, lymyreikä, piiloreikä; — **-in**, n. kyysä, hyyskä, — **-skytt**, m. salametsästäjä l. -kyttä; — **-vä**[illegible]**gar**, m. pl. salatiet, piilotiet, syrjäpolut; — **-växt**, m. loikero-, länkäkasvi; — **-ärter**, f. pl. virna- l. luikoherne.

Krypa, v. n. mataa, madella, mankia; (*på alla fyra*) ryömiä, kontata, kämpiä; (*fig.*) luikerrella, liehitellä, nöyristellä, köyristellä, ryömiä.

Krypare, m. matelija, matelijainen; (*fig.*) köyristelijä, nöyristelijä, kumartelija.

Kryperi, n. (*fig.*) nöyristely, kumartelu, köyristely, liehittely.

Krypning, f. matelu, konttaus, o. s. v. *se* **Krypa**.

Krypta, f. krypta, alusta.

Kryptogam, f. salasiittiö, kryptogaami.

Krysolit, m. krysoliitti.

Kryssa, v. n. risteillä, kryssätä.

Kryssare, m. risteilijä, ryöstölaiva.

Kryssning, f. risteilys.

Krysta, v. a. pusertaa, puristaa, jäkertää, pakottaa; (*fig.*) pusertaa l. pakottaa ulos.

Kråka, f. varis (-ksen); (*hufva*) säpsä, lieho; **hoppa k.**, hypätä harakkaa, kyykkäillä.

Kråkbär, n. variksenmarja, harakanmarja; — **-fötter**, m. pl. (*dålig handstil*) ripuli, harakantallustus; (*bot.*) kurjenjalka l. -käpälä, hanhenpaju; — **-ris**, n. variksenvarsi l. -varvas (-paan) l. -raakku, harakanmarja l. -mustikka; — **-vinkel**, m. nurkkala, kujala.

Kråm, *se* **Inkrom**.

Kråma sig, v. r. *se* **Kroma sig**.

Krångel, n. rettelö, selkkaus, juonet (*pl.*); — **-makare**, m. juonijunkkari, juonittelija, koukuttelija.

Krångla, v. n. selkata, juonitella, mutkitella, koukutella; k. **sig till**, saada koukkujensa kautta, päästä koukuillansa.

Krånglare, m. *se* **Krångelmakare**; (*i kaffe*) kahviplörö, nenäpaju.

Krånglig, a. (*om person*) kurikas (-kkan), juonikas (-kkaan); (*om sak*) selkkainen, rettelöinen, tempukas (-kkaan).

Krånglighet, f. kurillisuus, juonillisuus, selkkaisuus.

Krångligt, adv. juonillisesti, juonitellen, temppuisesti, selkkaisesti, tempuilla, juonilla.

Krås, n. (*innanmäte*) sisukset, sydämykset; **smörja k—et**, ajaa hottiinsa; (*på bröstet*) röyhelö, rintapaita; — **-nål**, m. korluneula, rintaneula.

Kräckla, *se* **Kräkla**.

nunvouti; — **-hemman**, n. kruununtalo, -tila; — **-jord**, f. kruununmaa; — **-lägenhet**, f. kruununtila; — **-magasin**, n. kruunumakasiini; — **-mark**, m. kruunun-ala, -maa, -liikamaa; — **-park**, m. kruununmetsikkö, -puisto; — **-ränta**, f. kruunun- l. valtionvero; — **-skattejord**, m. kruunun-perintömaa; — **-skjuts**, m. kruununkyyti; — **-skog**, m. kruununmetsä; — **-spanmål**, m. kruununjyvät (*pl.*), kruunun verojyvät; — **-tiende**, m. kruununtihunti, -kymmenekset (*pl.*); — **-uppbörd**, m. kruunun-ylöskanto, -veronkanto; — **-utskylder**, m. pl. kruunun-ulosteot, -maksot, -verot; — **-åbo**, m. kruununtilallinen, kruununtalon-asukas (-kkaan).

Kronogram, n. aikavärsy, aikaruno, kronogramma.

Kronolog, m. kronologi, ajanlaskija l. -tietäjä.

Kronologi, f. kronologia, ajanlasku l. -luku (-vun).

Kronologisk, a. ajanlaskullinen l. -luvullinen.

Kronometer, m. kronometeeri, ajanmittari; — **-ur**, m. kronometeeri- l. ojennuskello.

Kropp, m. ruumis (-iin), ruho; (*bål*) runko, vartalo; till k. och själ, ruumiin ja sielun puolesta; (*rymd*) kappale (-een); fast k., kiinteä l. jähmeä kappale; (*på plog o. d.*) runko, ruho, pääosa; — **-saga**, f. ruumiillinen kuritus; — **-sarbete**, n. ruumiin- l. varsityö; — **-sbyggnad**, f. ruumiinrakennus; hafva klen, stark k., olla heikko, vahva ruumiiltansa l. varreltansa, olla (jkulla) heikko, vahva ruumiinrakennus l. ruumis; — **-sdel**, m. ruumiin-osa, -jäsen; — **-skraft**, f. ruumiinvoima; — **-lyte**, n. ruumiinvika; — **-längd**, f. ruumiinmitta, -pituus; — **-srörelse**, f. ruumiinliikunto; — **-skapnad**, f. ruumiin-, vartalonmuoto, kasvunmuoto; — **-sstorlek**, f. ruumiinkoko; i k., ruumiin kokoisena l. suuruisena; — **-sstraff**, n. ruumiinrangaistus, ruumiillinen rangaistus; — **-sstyrka**, f. ruumiinvoima, -väkevyys; — **-söfning**, f. ruumiinharjoitus; — **-ås**, m. harja-, kurkihirsi.

Kroppslig, ruumiillinen, ruumiin, lihallinen.

Kroppslighet, f. ruumiillisuus.

Kroppsligt, adv. ruumiillisesti.

Krossa, v. a. musertaa, murskata, tistaa, ruhjoa, rouhia; (*hastig*) jaista, rutaista, rouhaista; (*fig*) fiende, musertaa l. masentaa linen.

Krossning, f. muserrus, o. s. v.

Krossvält, m. särkyjyrä.

Krubba, f. seimi (-en), rupu.

Krucifix, n. krusifiksi, ristinkuva

Kruka, f. ruukku; en k. vatten kullinen vettä; (*fig.*) pelkuri,

Krukmakare, m. ruukkumaakari valaja; — **-makarlera**, f. ruuk — **-russin**, n. ruukkurusina.

Krulla, v. a. kivertää, kiemuroit pertiä, kähertää; k. sig, v. tyä, käpertyä, kähertyä.

Krullig, a. kiperä, kiverä, kähe murainen.

Krum, a. käyrä, väärä, kiperä, — **-bugt**, m. polvi (-en), mut ros, lenko; (*fig.*) mutka, kou **-bugta**, v. n. poikistella, lo mutkistella, koukkuella, kierr len); — **-fotad**, a. länkkä säärinen, koukkupolvi (-en); n. kaaripuu; — **-hornad**, a. k käyräsarvinen; — **-språng**, kahdus, keikahdus, leiakahdus; m. koukku-, käyräsarva.

Krumelur, m. renkula, saikura.

Krumpen, a. kurttunut, kurt käyristynyt, käpertynyt, kurtt

Krumpenhet, f. kurttuisuus, naisuus, käyristymys, kurtistu

Krumpna, v. a. kurtistua, kurti ristyä, ryhistyä.

Krus, n. (*kärl*) ruusi, kiviastia.

Krus, n. (*någonting krusadt*) r (*fig.*) kursaus, kursailus, ku utan k., kursailematta, ka matta, kursauksitta; — **-bär**, vialinen, karvamarja, tikker **-flor**, n. kiheräharso, silkkih **-hufvud**, a. kähärä- l. kihar **-tukkainen**; (*fig.*) kursailija, (*nycker*) kurikas (-kkaan), juo **-hårig**, a. kähärä- l. kiherät **-karvainen**; — **-jern**, n. kähe kiherrin (-rtimen); — **-kål**, pykasali; — **-makare**, m. ku kursailija, kaunistelija; — aromintu, jalominttu; — ahdelauha; — **-vågor**, m. p kareet (*pl.*).

Krusa, v. a. kiharoita (-tsen). ruusata; k—s, v. p. o. d. ka

...tyä, kihertyä; (*om sjöns yta*) ka-...; k. bröd, ruusata l. rutustaa ...; k. kanterna af ngt, röy-... l. kähertää l. (*ngt hårdt*) pyäl-... ruusata jonkin syrjät l. reunat; ... (*fig.*) kursailla, kursastella, ...tella, empiä.

...re, m. kursailija, kaunistelija.

...rig, a. kursaileva, kursasteleva, ...leva.

...rlighet, f. kursailevaisuus.

... kiherä, käherä, kiekurainen, ... käiverä.

...g, f. käherrys, kiharoitus o. s. ... Krusa.

... ruuti; — -**bruk**, n. ruutiteh-...taan), -ruukki; — -**durk**, m. ...ily, -komero; — -**horn**, n. ruu-...; — -**hus**, n. ruutiaitta; — ...mare, m. (*i bössa*) ruutipesä l. ...; — -**laddning**, f. ruutipanos l. ...; (*krutlast*) ruutilasti; — -**ma-**..., n. ruutimakasiini, -aitta; — ... m. ruutisatsi l. -määrä; — -**stänkt**, ...en, ruudinrikkoinen; — -**till-**...ning, f. ruudinvalmistus l. -teko. ... kepeä, kekkeä, kykyinen, rip-...

... f. kainalosauva; (*på en käpp* ... vekara, koukka.

... f. ryyti, höyste (-een), mauste.

... v. a. höystyttää, höystää, ma-...; hungern k—r maten, näl-...meksi.

...bod, f. ryyti-, höystepuoti, -kaup-... — -**gård**, m. ryytimaa, -tarha; -**kramhandel**, m. ryytikauppa, ryy-...-kauppa; — -**krämare**, m. ryy-... maustenkauppias (-aan); — ...lika, f. ryytineilikkä; — -**pep-**..., n. ryyti-, mauspippuri; — -**sa-**..., f. pl. ryytiaineet, höystyaineet.

...ning, f. höystytys, maustus; höyste ... mauste.

...et, f. kepeys, kekkeys, ripsaus, ky-...

...pa, v. a. kutistaa, sikistää, kitis-... — v. n. sikistyä, kutistua, supistua.

...pling, m. raajarikko l. -rikkoinen.

...pning, f. kutistus, sikistys.

..., n. matelijainen, mankija; — -**and**, ...Arta; — -**böna**, f. länkäpapu; — ...ur, n. matelikko, matelijainen; — ...ål, n. konakko, lymyreikä, piilorei-... — -**in**, n. kyysä, hyyskä, — -**skytt**, ... salametsästäjä l. -kyttä; — -**vä-**...ar, m. pl. salatiet, piilotiet, syrjä-polut; — -**växt**, m. loikero-, länkä-kasvi; — -**ärter**, f. pl. virna- l. lui-koherne.

Krypa, v. n. mataa, madella, mankia; (*på alla fyra*) ryömiä, kontata, kämpiä; (*fig.*) luikerrella, liehitellä, nöyristellä, köyristellä, ryömiä.

Krypare, m. matelija, matelijainen; (*fig.*) köyristelijä, nöyristelijä, kumartelija.

Kryperi, n. (*fig.*) nöyristely, kumartelu, köyristely, liehittely.

Krypning, f. matelu, konttaus, o. s. v. *se* **Krypa**.

Krypta, f. krypta, alusta.

Kryptogam, f. salasiittiö, kryptogaami.

Krysolit, m. krysoliitti.

Kryssa, v. n. risteillä, kryssätä.

Kryssare, m. risteilijä, ryöstölaiva.

Kryssning, f. risteilys.

Krysta, v. a. pusertaa, puristaa, jäkertää, pakottaa; (*fig.*) pusertaa l. pakottaa ulos.

Kråka, f. varis (-ksen); (*hufva*) säpsä, lieho; hoppa k., hypätä harakkaa, kyykkäillä.

Kråkbär, n. variksenmarja, harakanmarja; — -**fötter**, m. pl. (*dålig handstil*) ripuli, harakantallustus; (*bot.*) kurjenjalka l. -käpälä, hanhenpaju; — -**ris**, n. variksenvarsi l. -varvas (-paan) l. -raakku, harakanmarja l. -mustikka; — -**vinkel**, m. nurkkala, kujala.

Kråm, *se* **Inkrom**.

Kråma sig, v. r. *se* **Kroma sig**.

Krångel, n. rettelö, selkkaus, juonet (*pl.*); — -**makare**, m. juonijunkkari, juonittelija, koukuttelija.

Krångla, v. n. selkata, juonitella, mutkitella, koukutella; k. sig till, saada koukkujensa kautta, päästä koukuillansa.

Krånglare, m. *se* **Krångelmakare**; (*i kaffe*) kahviplörö, nenäpaju.

Krånglig, a. (*om person*) kurikas (-kkan), juonikas (-kkaan); (*om sak*) selkkainen, rettelöinen, tempukas (-kkaan).

Krånglighet, f. kurillisuus, juonillisuus, selkkaisuus.

Krångligt, adv. juonillisesti, juonitellen, temppuisesti, selkkaisesti, tempuilla, juonilla.

Krås, n. (*innanmäte*) sisukset, sydämykset; smörja k—et, ajaa hottiinsa; (*på bröstet*) röyhelö, rintapaita; — -**nål**, m. korluneula, rintaneula.

Kräckla, *se* **Kräkla**.

taa, saattaa, voida, mahtaa; det kan (*torde*) så vara, lieneepä niin, voipi l. taitaa l. saattaa l. mahtaa niin olla; han kan (*får*) komma, tulkoon l. tulkoonpa vaan, hän saa l. voi tulla; det kan vara nog, olkoon siinä kyllä; du kan gerna säga det, kernaasti sen saat l. saatat sanoa; hvad kan jag dertill? mitä minä siihen voin l. taidan? mitä minä sille teen l. tehdä voin; jag kan ej med honom, minä en saa häntä kärsityksi l. suvaituksi, en voi häntä kärsiä l. suvaita.

Kunnig, a. taitava, taidollinen, osaava; (*känd, bekant*) tietty, tunnettu, tuttu, tiettävä; göra k—gt, tehdä tiettäväksi l. tutuksi, saattaa tietoon l. tiedoksi; blifva k—gt, tulla tietyksi l. tutuksi.

Kunnighet, f. taitavuus, taitavaisuus, osaavaisuus.

Kunskap, f. (*vetskap*) tieto; få k. om ngt, saada tietää l. tietoonsa jkin; gifva k. om ngt, antaa tieto jstkin, saattaa tietoon jkin; det har kommit till min k., olen tullut tietämään, tiedokseni l. tietooni on tullut; med min k., minun tieteni; så vidt jag har k. derom, minun tietääkseni; utan min k., tietämättäni; (*insigt*) taito, oppi, tieto; utan k—er, opitta l. tiedotta, opiton, tiedoton, taitamaton, oppia l. tietoa vailla; en man med k—er, taidokas l. tietoinen mies; — **-sdrift**, f. taidon- l. tiedonhalu l. -vietti; — **-förmåga**, f. tiedon- l. taidonvoima; — **-sgren**, f. tiedonhaara, opin- l. taidonhaara; — **-srik**, a. tiedokas; — **-sstycke**, n. opinkappale; — **-sämne**, n. tietoaine, oppiaine (-een).

Kunskapa, v. a. tiedustella, kuulustella, vakoa.

Kunskapare, m. tiedustelija, kuulustelija, vakoja.

Kupa, f. kupukka, kupu, pullero; (*vid växtrötter*) mullikko, mullos; (*för bin*) pesä.

Kupa, v. a. (*växter*) multia, mullita (-tsen); k. bin, panna mehiläiset pesäänsä.

Kupé, f. kupeija, vaunu.

Kuperad, a. kunnahinen, mäkinen.

Kupig, a. kupuva, kuvukas, mykevä, pullokas, pullerjas.

Kupighet, f. kupuvuus, mykevyys, pullokkaisuus.

Kuplett, m. välilaulu, kupletti, kappale (-een).

Kupning, f. mullitus, multaus.

Kupol, m. kupooli, kupulaki (-er vukko.

Kupong, m. kuponki, korkolippu.

Kupp, m. tekonen, teko, kepoinen, kaus; statsk., valtiomulkkaus.

Kuppa, v. a. naapata, siepata.

Kupplog, m. multiaura.

Kuppryggig, a. kuhmu- l. kupunen, kyyry- l. kymyräselkäinen

Kur, m. (*uppvaktning*) kunnia-, sillä-käynti, kunniukset (*pl.*); gö sin k., käydä tervehtimässä käydä jkun luona kunniuksilla niatervehdyksillä; pyrkiä jkun hin, suostutella, lepytellä; (*bota*) parannus, parannuskeino pa; undergå en svår k., villa parannuksilla; (*på en v* kuuri, kuomi; (*regntak*) lakka. (*vaktkur*) koju, koppi; — **-hus**, rannushuone; — **-släde**, m. kuomireki.

Kura, v. n. käydä tervehtimässä niaterveisillä.

Kura, v. n. (*gömma sig*) kuuristu ristellä, olla kuurusilla l. kyy (*leka gömlek*) olla piiloisilla.

Kurage, n. rohkeus, luonto, sydän

Kurant, a. käypä, pätevä.

Kuratel, n. holhous, valvomus, mus; viranhoito, viranpito.

Kurator, m. kuraatori, valvoja.

Kurbettera, v. n. heiskaroita keikkua.

Kurbitz, m. kurpitsa.

Kurera, v. a. parantaa, lääkitä (*fig.*) auttaa, kostaa.

Kurfurste, m. vaaliruhtinas; — **lig**, a. vaaliruhtinaallinen.

Kurialstil, **Kuriositeter**, } se **Curialstil**, c.

Kurir, m. kurieri, sananlennätti **-klocka**, f. kurierikello, aisakel

Kuriös, a. eriskummainen, kumm

Kurra, f. putka, käähkänä.

Kurra, f. (*trissa*) kiekko, hyrrä.

Kurra, v. n. kurista, morista.

Kurra gömma, *se* **Kura**.

Kurre, m. kurre, vekkuli, pilari.

Kurs, m. (*kosa*) suunta, kulku, (*afstånd*) matka, väli; (*bana f dier*) kurssi, oppimäärä, opittava *i vetenskap*) jakso, kurssi, määrä *tets gångbarhet*) kurssi.

[illegible]v, a. kursiivi, kallallinen, vino; [illegible] k. stil, kursiivi-, vinokirjaimilla, [illegible]llisella kirjoituksella.
[illegible], m. kurssori.
[illegible]risk, a. yhtämittainen, kurssoori-[illegible].
[illegible], m. (*fortif.*) kurttiina, keskiväli.
[illegible], m. leperrys, lepertely, hyväily, [illegible]ily. kyöhäys.
[illegible], f. hemppu, helttu, liehityttö, [illegible].
[illegible]era, v. a. kyöhätä, leperrellä (-te-[illegible]), liehiä, hyväillä, mielitellä, lepy-[illegible].
[illegible]r, m. hyväilijä, lepertelijä, lie-[illegible]aisten naurattaja.
[illegible] f. (*sjöt.*) köysirengas (-kaan).
[illegible] **Kuscha**, v. n. luirailla, kyyris-[illegible] käydä l. kulkea kyyryllänsä; (*fig.*) [illegible]stellä, nöyristellä, luirailla.
[illegible] m. o. f. serkku, orpana; de äro [illegible]er, ovat serkukset.
[illegible]kap, **Kusinage**, n. serkkuus, or-[illegible].
[illegible] ajaja, ajomies, kuski; — **-bock**, — **-säte**, n. kuskilauta l. -istuin.
[illegible] v. n. ajaa, olla ajajana l. oh-[illegible] kuskata, kutsata.
[illegible] a. se **Ruskig**.
[illegible] m. rannikko, rantuus, rantamaa; [illegible]-bo, — **-bebyggare**, m. rannikko-[illegible], rantamaan-asukas (-kkaan), ran-[illegible]ainen; — **-bevakningsfartyg**, [illegible] rantavartio-laiva; — **-farare**, m. [illegible]ankulkija, -purjehtija; — **-fart**, [illegible]ankulku, -liike, rannanpurjehdus; [illegible] k., pitää l. käydä rantalliikettä, [illegible] rantakauppaa; — **-fartyg**, n. [illegible]laiva l. -alus; — **-handel**, m. [illegible] rantuuskauppa; — **-land**, n. [illegible]ko-, rantamaa, -seutu, merimaa; [illegible]rt, — **-stad**, m. rantakaupunki, [illegible]aikka; — **-pipare**, m. merirauk-[illegible] — **-sträcka**, f. rannanseutu, -tie-[illegible], ranne (-nteen), rantuus; — **-vakt**, [illegible] rantavartija l. -vahti.
[illegible] v. n. juosta selkä kyyryssä, men-[illegible] kyyryttää.
[illegible] **Kutryggig**, a. köykkyselkäinen, [illegible]yselkä.
[illegible]er, m. kutteri, kutterialus.
[illegible]ing, m. pullikka, lekkeri, nassakka.
[illegible]ra, v. n. kuhertaa, sukertaa; (*fig.*) [illegible]kyillä, kyherrellä, liverrellä (-telen).
[illegible]ert, n. (*på matbord*) kuvertti, kate [illegible]); (*på bref*) kuvertti, päällystä.

Kuvertera, v. a. panna kuverttiin, päällystää, kuvertita (-tsen).
Kyckling, m. kananpoika, tupu; (*fig.*) maitoparta l. -suu.
Kyffe, n. mökki, hökkeli, tölli.
Kyla, v. a. (*göra kall*) kylmentää, kylmää, jäähdyttää; (*väcka känsla af köld l. svalka*) viilistää, jäähdyttää, vilpoittaa; k. sig, palelluttaa itsensä, paleltua.
Kyla, f. kylmyys, viileys.
Kylande, a. vilpoittava, vilvastava, viilistävä; k. medel, vilpoittava l. vilvastava aine, vilvoke (-kkeen), jäähdyke (-kkeen).
Kylare, m. kylmäjä, kylmäri, jäähdytin (-ttimen).
Kylfat, n. hyyastia, jäähdytysastia l. -tiinu, piippuri; — **-kittel**, m. kylmi-, jäähdytyskattila; — **-plåster**, n. palelluslaastari; — **-redskap**, m. jäähdytin (-ttimen), jäähdytyskalu l. -astia, kylmäri; — **-slå**, v. a. hailentaa, jäähdyttää; kylslagen, hailea, haalistunut, jäähtynyt; — **-svulst**, m. pakkasenpurema, pakkasen ajos l. syylä; — **-sår**, n. paleltunainen, paleltuma, pakkasenhaava.
Kylig, a. kylmäkkä, kolea, kalsea, viileä, vilvakka.
Kylighet, f. koleus, kalseus, viileys, kylmyys.
Kyller, m. költeri, nahkavarus.
Kylning, f. kylmennys, jäähdytys, viilistys.
Kylsa, v. n.; k. på sig, kietoa l. kääriä yllensä, mytytä (-ttyän) yllensä l. päällensä.
Kylse, n. mytty, kääry.
Kylsig, a. käärykäs (-kkään), pussikas, pöhökäs.
Kyndelsmessa, f. kynttilänpäivä, kynttilämessun-päivä.
Kynne, n. elki (eljen), sisu.
Kyp, m. kyyppi, väripata l. -kattila.
Kypare, m. kyyppäri, viinuri.
Kypra, v. a. selventää, kirkastaa, kyyprätä.
Kyrass, m. rintavarus l. -haarniska.
Kyrassier, m. kyrassieri, haarniska-ratsumies.
Kyrfvel, m. kirveli.
Kyrka, f. kirkko; (*teol.*) kirkko, uskokunta.
Kyrkdags, adv. kirkkoonmenon aika l. aikaan; — **-dörr**, m. kirkon-ovi; — **-kfalk**, m. kirkkohaukka; — **-folk**, n.

kirkkoväki, -kansa; — **-kläder**, m. pl. kirkkovaatteet; — **-råtta**, f. kirkko-, kirkonrotta; — **-silfver**, n. kirkonhopeat (*pl.*); — **-socken**, m. kirkkokunta; — **-taga**, v. a. ottaa kirkkoon, kirkottaa; — **-tagning**, f. kirkkoon-otto l. -ottaminen; — **-tid**, m. kirkon aika; — **-torn**, n. kirkontorni; — **-vall**, m. kirkkomäki; — **-väg**, m. kirkkotie; (*färd till k.*) kirkkomatka.

Kyrklig, a. kirkollinen, kirkollis-, kirkon.

Kyrkobann, n. kirkonkirous-, -panna; — **-betjening**, f. kirkonpalvelijat (*pl.*); — **-betjent**, m. kirkonpalvelija; — **-bok**, f. kirkonkirja; — **-bot**, m. kirkkorippi, kirkonrangaistus l. -sakko; — **-bruk**, n. kirkonmenot (*pl.*), kirkollinen meno l. tapa; — **-by**, m. kirkonkylä; — **-byggnad**, m. kirkonrakennus; — **-ceremoni**, f. kirkkomeno l. -ceremonia, kirkonmenot l. -tavat; — **-frid**, m. kirkkorauha; — **-fäder**, m. pl. pyhät isät, kirkon-isät; — **-författning**, f. kirkkoasetus, kirkollis-asetus; — **-gång**, m. kirkossa-käynti, kirkoonmeno, kirkonkäynti l. -käyminen; — **-gångare**, m. kirkonkävijä, kirkkomies; — **-gård**, m. kirkkotarha, -maa; — **-gäll**, n. kirkkokunta; — **-handbok**, f. kirkko-käsikirja; — **-herde**, m. kirkkoherra; — **-historia**, f. kirkonhistoria; — **-håf**, m. kirkonkukkaro, -haavi; — **-kassa**, f. kirkonkassa, -rahasto; — **-lag**, m. kirkkolaki; — **-medel**, n. pl. kirkonrahat; — **-möte**, n. kirkollis-kokous; — **-ordning**, f. kirkkojärjestys, kirkonmenonsääntö; — **-plikt**, f. *se* **Kyrkobot**, — **-råd**, n. kirkkoneuvosto, -raati; — **-samfund**, n. uskolaiskunta, uskokunta, kirkko-yhdyskunta; — **-sexman**, m. kirkonmies, kirkon-kuudennusmies; — **-staten**, m. kirkkovalta, -valtakunta; — **-styrelse**, f. kirkonhallitus; — **-stämma**, f. kirkonkokous; — **-stöld**, **-tjufnad**, m. kirkonvarkaus; — **-stöt**, m. suntio, unilukkari, torkkari; — **-sång**, m. kirkkoveisuu; — **-tjuf**, m. kirkonvaras; — **-tukt**, m. kirkkokuri; — **-visitation**, f. piispankäräjät, kirkonkatselmus; — **-väktare**, m. suntio, kirkkovartija; — **-värd**, m. kirkkovärtti, kirkon-isäntä; — **-år**, n. kirkkovuosi.

Kyrksam, a. kirkollinen, kirkkomielinen, -harras.

Kysk, a. siveä, puhdas (-taan), maton.

Kyskhet, f. siveys, puhtaus; — n. naimattomuuden lupaus, s lupaus.

Kyskt, adv. puhtaasti, siveästi, dessa, puhtaudella.

Kyss, m. suun-anto, suutelu, su muisku, suukkonen.

Kyssa, v. a. suudella (-telen), suuta, muiskata l. suikata suut kaista; k—as, v. d. suudell ansa, suikutella, muiskutella.

Kytta, v. a. kydöttää, kydettä taa (suota); — v. n. kyteä.

Kyttland, n. kytömaa.

Kyttning, f. kydötys, poltto.

Kåda, f. pihka, ruka.

Kådaktig, a. pihkamainen.

Kådde, *se* **Kodde**.

Kådig, a. pihkainen.

Kåk, m. kaakki, kaakinpuu; — **ka**, v. a. pieksää l. vitsoa puussa, kaakittaa.

Kål, m. kaali; — **-blad**, n. kaa — **-fjäril**, m. kaaliperho; **-vud**, n. kaalinkupu, kaalink **-land**, n. kaalimaa; — **-mask**, limato; — **-planta**, f. kaalint **-rabbi**, m. kaalirabbi, -lanttu; m. lanttu, junti; — **-stock**, linkanta, -tyvi (-en), -tynkä; — n. kaalinvarsi (-rren); — **-sup** (*fam.*) huitukka, kehnoliini; — f. kaalitarha.

Kåna, *se* **Kona**.

Kånka, v. n. retkuttaa, raaputt nastaa.

Kåpa, f. kaapu.

Kår, m. kunta, koori.

Kåre, m. tuulenvilakka, tuulenvi

Kåt, a. kiemas (-aan), kiimainer nen, haluillansa (oleva), haurelj

Kåta, f. kota.

Käbbel, n. janaus, jukka, jankk härske (-een).

Käbbla, v. n. jankata, janata. härskätä.

Käbblare, m. jäyhä, jäyhäjä, jankuttaja.

Käck, a. karski, urhea, uljas rohkea.

Käckhet, f. karskius, uljuus, rohkeus.

Käckt, adv. karskisti, rohkeasti, urheasti.

[illegible], m. kalikka, kapula, karttu; (*stut*) [illegible] (-ven), mulli.
[illegible], v. n. (*fam.*); k. emot, käkättää [illegible].
[illegible] m. leuka (-van), leukapieli (-en), leu[illegible]; i dödens k—ar, kuoleman kie[illegible] erissä, henkiheitoillansa, hen[illegible]ieverissä; (*på verktyg*) leuka.
[illegible], f. keililatu, -rata; — -for[illegible], a. keilimäinen, keilamainen, kar[illegible]inen; — -klot, n. keilimonna, [illegible]pallo; — -spel, n. keilinheitto, [illegible].
[illegible], f. keili, keila, kartio; kasta [illegible]er, heittää l. viskata l. lyödä kei[illegible] keilisillä.
[illegible] *se* Käft.
[illegible] (*arkit.*) kääli, käyri.
[illegible] v. n. kirttää, routaa (-dan), jää[illegible]; — v. a. roudata (-taan), kirttää, jää[illegible].
[illegible] m. kirsi (-rren), routa.
[illegible] m. kelkka.
[illegible]cke, m. liukumäki, kelkkamäki; [illegible] k., linkuella, laskea mäkeä; — [illegible]are, m. (*fam.*) poroporvari, kont[illegible]; — -vagn, m. jalasvaunu.
[illegible] f. lähde (-teen); (*fig.*) lähde, alku.
[illegible], m. kellari.
[illegible]gäst, — -kund, m. kellarivieras [illegible] -tuttu; — -hals, m. kellari[illegible], kellarinporstua; — -halsbär, [illegible]äismarja; — -mästare, m. kel[illegible]täjä, -isäntä; — -rörelse, f. kel[illegible]; — -svale, m. kellarinpors[illegible]; — -sven, m. kellaripoika, [illegible].
[illegible], n. *se* Källåder; — -frö, n. Groda; — -krasse, m. rantane[illegible] vesikrassi; — -mossa, f. lätä[illegible] (-en), lädäke (-kkeen); — -os, [illegible], n. heteikkö, hettiö, hete (-t[illegible]); — -språng, n. lähteensilmä, [illegible] l. vesihuoko; — -vatten, n. [illegible]vesi (-den); — -åder, f. hete [illegible], lähteensuoni, vesisuoni.
[illegible] *se* Kältande.
[illegible], v. n. jankata, jankattaa, jamata, [illegible], jupittaa.
[illegible], n. jankkaus, jankutus, juki[illegible], o. s. v. *se* Kälta.
[illegible], m. jankuttaja, kurnuttaja, ju[illegible].
[illegible], m. jankuttaja, kärttäjä, ju[illegible].
[illegible], m. kämnäri; — -srätt, m. [illegible]närin-oikeus.

Kämpa, v. n. taistella, kamppailla, sotia, otella.
Kämpadater, m. pl. urhotyöt, -teot, soturityöt; — -lek, m. taistelukisa; — -lik, a. uroonnäköinen, -tapainen, urhokas (-kkaan); — -saga, f. urho-, soturisatu; — -visa, f. soturiruno, -laulu, urholaulu.
Kämpe, m. soturi, sotija, urho, taistelija, ottelija.
Känga, f. pieksu, ruojukenkä, kenkä.
Känna, v. a. tuntea, tunteilla; k—es, tuntuu, tunnetaan; det k—es hårdt, tuntuu kovalle l. kovalta; känn, huru det smakar, koetapa, miltä maistuu; (*beröra med hand, fingrar*) koettaa, koetella; k. efter, koetella, koettaa, tunnustella; k. sig före, koetella, tunnustella, (*trefva*) kopeloita (-tsen); (*fig.*) tiedustella; (*k. till utseende, karakter*) tuntea; (*förstå, veta*) tietää, tuntea; så vidt jag k—er, minun tietääkseni; k. till ngt, tietää jkin l. jstkin; k. igen, *se* Igenkänna; (*jur.*) havaita (-tsen), nähdä, tuomita (-tsen); han kändes skyldig, hän nähtiin l. tuomittiin vikapääksi; — k. sig v. r. tuntea itsensä l. itseänsä; jag känner mig icke väl, ei ole hyvä ollakseni, en tunne hyvin voivani; k. till sig, tuntea paikat, olla tietyissä; icke k. till sig, oudoksua olojansa; känd, part. o. adj. tnnnettu, tuttu, tietty; väl k., hyväksi tunnettu, hyvämaineinen, hyvässä huudossa l. maineessa (oleva).
Kännare, m. tuntija, tietäjä, osaaja; k. af viner, viinien tuntija.
Kännbar, a. tuntuva, tuntuvainen, koskeva; (*igenkännelig*) tunnettava, tunnunnainen.
Kännbarhet, f. tuntuvaisuus, koskevaisuus.
Kännbart, adv. tuntuvasti, tuntuaksensa, koskevasti.
Kännedom, m. tieto, tietämys, tuntemus; få k. om ngt, saada tieto l. tietoa jstkin; taga k. af ngt, tiedustella jkin, kokea saada tietää l. tulla tietämään, ottaa tieto.
Kännemärke, — -tecken, n. tunnus-, tuntomerkki, tunnus (-ksen).
Känning, f. tuntu, oire, tunnelma; k—ar af frossa, vilutaudin tuntuja l. oireita; — -sbåk, m. tunnusmajakka, johtotorni.
Kännspak, a. tarkka tuntemaan, tunte-

vainen; (*lätt igenkännelig*) tunnettava, hyvä l. helppo tuntea, tunnunnainen.
Känsel, m. tunto, tuntemus; — **-organ**, n. tunnin (-ntimen); — **-sinne**, n. tunnon-aisti.
Känsla, f. tunne (-nteen), tunnelma, tunto; **känslor**, tunteet; **k. af rättvisa, af det goda**, oikeuden, hyvän tunto, oikeustunne, hyvyystunne; **ha k. af ngt**, tunnehtia jkin; **k. för det sköna**, kauneuden tunto l. tunne; **med k.**, tunnolla, tuntoisesti, tunnon perästä, tunteellisesti.
Känslig, a. tuntoinen, tunteellinen, herkkä- l. hellätunteinen, herkkä, hellä; **k. för köld**, herkkä kylmälle, kylmän arka l. herkkä; **en k. själ**, herkkä l. hellä mieli, hellätuntoinen l. tunteellinen mieli.
Känslighet, f. tunteellisuus, herkkyys, tuntoisuus, hellä- l. herkkätuntoisuus o. s. v.
Känslofull, a. tunnokas (-kkaan), tunteellinen, hellätunteinen, heltyvä; — **-fullhet**, f. tunnokkuus, tunteellisuus, hellä- l. herkkätunteisuus, heltyväisyys; — **-förmåga**, f. tunnevoima, tunteenkyky l. -mahti; — **-lolös**, a. tunteeton, tunnoton (-ttoman), lemmetön; (*om kroppen och dess delar*) turta, muurehtunut, tunnoton, tuntematon; **bli k.**, turrettua, muurehtua; — **-löshet**, f. tunteettomuus, tunnottomuus, lemmettömyys, turrus, turtuus, muurehdus; — **-löst**, adv. tunnottomasti, tunteettomasti, lemmettömästi; — **-pjunk**, n. tunteenhellitys l. -heltymys, hellittely, mämmittely; — **-sam**, a. herkkä- l. hellätunteinen, heltyväinen; — **-samhet**, f. herkkä- l. hellätunteisuus, arkatuntoisuus; — **-öm**, a. hellätuntoinen l. tunteinen, hentosydäminen l. -mielinen.
Käpp, m. keppi, sauva; — **-häst**, m. keppihevonen; — **-knapp**, — **-knopp**, m. kepinnuppi, -ponsi; — **-rapp**, n., — **-släng**, m. kepinlyömä; **gifva k.**, kepittää, kepakoita (-tsen).
Kär, a. (*älskad*) rakas (-kkaan), armas (-aan); (*vid tilltal*) **min käre bror**, veliseni, veikkoseni, veli kulta l. kultaseni; **käre herre**, herra kulta; (*förälskad*) rakastunut, mieltynyt; (*kärlig*) lempeä, armas; **vara k. af sig**, olla rakas l. armas luonnostansa; **så kärt honom är, att...**, niin mieluista l. rakasta kuin hänen lienee, jos hän suinkin mielii; — **-k**
a. mieleinen, tervetulta; **k. g**
livieras, lempivieras; — **-älsk**
rakas, rakastettu.
Kära, v. n. kantaa, kaivata
k—nde, k—nde part, kant
lekantaja, kantajapuoli (-en).
Käran, f. *se* **Käromål.**
Käresta, f. kulta, armahinen.
Kärf, a. karkea, karmea.
Kärft, adv. karkeasti, karmeasti
Kärfve, m. kupo, sidoin (-toin
halm) lyhde (-teen).
Käril, *se* **Kärl.**
Käring, f. ämmä, akka; **som mot strömen, kuin hako**
taa; — **-aktig**, a. akkamain
mäkäs; — **-bär**, n. lilluvatuk
lukka; — **-fis**, m. *se* **Bofist**; —
m.; **sätta k. för ngn**, k
jkuta, panna l. lyödä jkun jal
piin; — **-prat**, n. ämmäinpuhe
— **-sladder**, — **-snack**, n.
lörpötys l. lopotus l. juoru.
Kärl, n. astia, (*anat. o. bot.*)
(-kkeen), tiehyke (-kkeen), p
-system, n. tiehykerakennus.
Kärlek, m. rakkaus (-den), le
men); **faderlig k.**, isällinen
rakkaus; **sinlig k.**, lihalline
kaus; **k. till fäderneslande**
kaus isänmaata kohtaan l. i
han, isänmaan-rakkaus; **fatta**
ngn, rakastua l. mielistyä j
hysa k. för ngn, rakastaa l.
jkuta, olla rakas jkuhun; —
n. rakkauden side (-teen); —
drift, — **-sbragd**, m. rakkaust
kauden vehe (-hkeen); — **-sbetyg**
f. lemmen l. rakkauden osoitu
pimys; — **-sbref**, n. rakkauskirje
— **-sdrucken**, a. (*fig.*) rakk
hurmaantunut l. juopunut; — **-s**
m. lemmenjuoma; — **-seld**, m
menliekki, rakkauden tuli; —
a. rakkahinen, lempevä, rak
linen, lemmekäs (-kkään); —
bindelse, f. rakkaudenliitto; —
klaring, f. rakkauden ilmoitus;
sin k., ilmoittaa rakkautens
-sgnabb, n. rakkauden höytäle
rakkauden napina l. riita; —
ler, m. pl. rakkauden hasvee
rakkauden luulot l. tuumat (p
-sgud, m. lempi, lemmen l. rakk
jumala; (*amorin*) lemmikki; —
dinna, f. lemmetär (-ttären), n

jumalatar (-ttaren); — **-shandel,** rakkauden asia, rakkauden l. naisen kaupat (*pl.*); — **-slös,** a. lemmetön, armoton, surkuton; — **-slöshet,** lemmettömyys; — **-slöst,** adv. lemmettömästi, armottomasti, armottelematta; — **-spant,** m. (*fig.*) rakkauden l. vesa l. merkki; — **-spligt,** f. velvollisuus, rakkauden velvollisuus; — **-sqväde,** n. lempiruno l. -runo, lempilaulu, rakkausruno; — **-stark,** a. rakkaudesta rikas (-kkaan), lemmellinen; — **-srus,** n. (*fig.*) rakkauden vimma l. kiihko; — **-stanke,** m. pl. rakkauden mietteet l. tuumat l. ajatukset (*pl.*); — **-svarm,** a. täynnä huokuva, rakkahinen, lemmellinen; — **-sverk,** n. rakkauden työ l. lempityö; — **-svisa,** f. rakkaus- l. naimalaulu; — **-syra,** f. rakkauden vimma l. into l. kiihko; — **-äventyr,** n. rakkauden seikka l. -teet (*pl.*).

a. a rakas, rakastava, rakkaallinen, mielellinen, mielas.

adv. rakkaasti, rakas- l. halullisesti.

f. (i *frukt*) sydän (-men), sydän- (*frö i äpple m. m.*) siemen (-nen); (*frön*) sydän, ydin (ytimen), tuma; (*träd*) sydän; (*fig.*) ydin (ytimen).

k. n. ydin-, valioväki; — **-frisk,** a. terveisuksinen, veressydäminen; — pirteä, raitismielinen, tervevoimainen; — **-frukt,** m. sydänhedelmä; **-full,** a. täysisisuksinen l. -sydämmen. tumakas (-kkaan), ytimellinen; ytimekäs (-kkään), ytimellinen, mäkä; — **-hus,** n. (*bot.*) sydän-, emmenkotti; — **-is,** m. teräs-, sydänjää. — **-karl,** m. kunnon mies, aika mies; — **-lös,** a. tumaton, tyhjäsisuksinen; (*fig.*) ytimetön; — **-skott,** n. (*vill.*) suora ampuma, sydän-ampuma; **-skugga,** f. sydänvarjo; — **-språk,** n. ydinlause (-een); — **-stål,** n. puhdas (-ttaan) teräs; — **-trupper,** m. pl. valiojoukot; — **-ved,** m. sydänpuu, lyly.

mål, n. kanne (-nteen), kaipuu, päälle.

r, a. suo, (*trädlöst*) neva, (*trädbevuxet*) korpi (-ven), (*med små träd*) räme (-een); — **-aktig,** a. suontapainen, nevamainen; — **-botten,** m. suoperä, suonpohja l. -pohja, rämeikkö; — **-hö,** n. suon nevaheinä; — **-jord,** f. suomulta, -muta; — **-kafle,** m. suo-puntarpää; — **-mark,** m. suomaa; — **-mossa,** f. ihvi-, rahka-, suosammal; — **-mylla,** f. ruoppa, suomulta; — **-mära,** f. (*bot.*) suomatara; — **-puss,** m. suppa, upakko, suonsilmä; — **-skäfte,** n. (*bot.*) aro-, suokorte (-tteen); — **-snäppa,** f. suovikla, -tiukka; — **-äng,** f. suo-, rämeniitty.

Kärra, f. rattaat, kärrit (*pl.*).

Kärrhjul, n. kärryn-, rattaanpyörä; — **-lass,** n. ratas-, kärrykuorma; — **-lega,** f. kärry-, ratasraha, rattaitten voura; — **-spår,** n. rattaanjälki, -vuolio.

Kärrig, a. soinen, rämeinen.

Kärt, adv. rakkaasti, hartaasti; (*sjöt.*) likeltä, ylös.

Kättare, m. vääräuskoinen, haira- l. vääräoppinen.

Kätte, m. karsina.

Kätteri, n. haira- l. vääräuskoisuus l. -uskolaisuus.

Kättersk, a. haira- l. vääräuskoinen l. -oppinen.

Kättja, f. kisu, himoisuus, kiima.

Kättjefull, a. kisuinen, himoinen, kiimainen.

Kättla, v. n. (*om kattor*) poikia, tehdä poikia, kantaa.

Käx, n. *se* **Tarmkäx.**

Käx, n. *se* **Käxande.**

Käxa, v. n. käkättää, kärnyttää, jankuttaa, vernukehtia.

Käxande, n. kärnyttäminen, käkätys, jankutus, o. s. v.

Kö, m. kyö, biljardikeppi; (*efterdel*) takaosa l. -pää; (*rad af personer*) jono, jana; **ställa sig i. k.,** asettauta jonoon l. perättäin.

Kök, n. kyökki, keittiö; — **-sbetjening,** f. kyökkiväki; — **-sdepartement,** n. kyökinpiiri, kyökkiosasto; — **-shanduk,** m. kyökkipyyhe (-hkeen); — **-skärl,** n. kyökkiastiat (*pl.*); — **-spiga,** f. kyökkipiika; — **-ssaker,** f. pl. kyökkikalut; — **-sspis,** m. kyökinliesi, -piisi; — **-strädgård,** m. kyökitarha, -maa; — **-väsendet,** n. kyökitoimet, -asiat (*pl.*); — **-sväxt,** f. kyökki- l. ruokakasvi.

Köksa, f. kyökkipiika.

Köl, m. talka, emäpuu, kööli; — **-brytning,** f. köölin selkäyminen; — **-hala,** v. a. (*skepp.*) kööllhaalata, kallistaa l. kaataa laiva syrjällensä, korjata; — **-svin,** n. (*skepp.*) kelsi, talkapohja; —

-vatten, n. kööli- l. vana- l. jälkivesi (-den).

Köla, v. a. talata (-lkaan), köölittää.

Köld, m. kylmyys, kylmä, vilu, (*stark*) pakkanen; (*fig.*) kylmyys, kalseus, tylyys.

Kölna, f. mallashuone (-een), mallastupa, kuivuuhuone (-een).

Kön, n. sukupuoli, puoli (-en); (*gram.*) suku; det manliga k—et, miespuoli, miehenpuoli, urospuoli; det qvinliga k—et, vaimon- l. naispuoli; en vän af k—et, naisten harrastaja; — **-lös**, a. sukupuoleton, suvuton; (*bot.*) neuvoton, siittimetön; — **-sdel**, m. (*mannens*) siitin (-ttimen), siitinneuvo, siitinkalu l. -jäsen (-nen); (*qvinnans*) synnytin (-ttimen); (*bot.*) siitin; — **-sdrift**, m. sukuhimo, -halu, siitoshimo, -halu.

Köp, n. kauppa, (*köpande*) osto; sluta k., tehdä l. päättää l. sopia kauppa; slå upp k., purkaa l. peruuttaa kauppa; på k—et, päälliksi, päälle päätteeksi, kaupan päälle; (*pris*) hinta, kauppa; få, slippa för godt k., saada, päästä hyvällä kaupalla l. vähillä kaupoin l. vähällä kauppaa; (*i spel*) osto; — **-kort**, n. ostokortti; — **-man**, m. kauppias (-aan), kauppamies; — **-mansvara**, f. kauppatavara l. -kalu; — **-skål**, f. ostajaiset (*pl.*), (*vid hästköp*) harjakannut, harjakaiset; — **-slaga**, — **-slå**, v. n. hieroa l. tehdä kauppaa; (*idka handelsrörelse*) kaupustella, pitää kauppaa; — **-slagare**, m. kaupanhieroja; — **-slut**, n. kauppa, kauppasuostumus, kaupanpäätös; — **stad**, m. kauppakaupunki.

Köpa, v. a. ostaa, (*mått eller ofta*) ostella, osteksella.

Köpare, m., **Köperska**, f. ostaja, ostelija.

Köpebref, n. kauppakirja; — **-gods**, n. ostokalu, -tavara, ostos (-ksen); — **-handlingar**, m. pl. kauppakirjat, kaupan asiakirjat; — **-kontrakt**, n. kauppasopimus, -kontrahti; — **-pris**, n. ostohinta; — **-skilling**, m. kauppahinta.

Köpenskap, m. kaupanpito, kauppa.

Köping, m. kauppala.

Kör, m. kööri, laulukunta; yhdyslaulu, kööri.

Köra, v. a. o. n. ajaa; vetää; k. vatten, ved, sand, vetää vettä, puita, hietaa; k. efter ngn, ajaa jkun jäljessä l. perässä; k. omkull, ajaa kumoon l. nurin; kör på (*fortare*)! aja aja! aja kovemmin l. paremmin! k. ngn till ett ställe, viedä l. kuljettaa jhnkin paikkaan; (*drifva*) ajaa; k skapen till brunnen, ajaa kaivolle; k. till staden, ajaa punkiin; k. knifven i magen, l. syöstä puukko vatsaan.

Körbar, a. ajettava, ajollinen; e väg, ajettava l. ajotie.

Körfogel, m. *se* **Vrakfogel**; — **skap**, m. ajokalut (*pl.*), ajolekeet, vot; — **-sven**, m. ajo-, ohja-, mies; — **-väg**, m. ajotie, ratsti

Körfvel, m. metsäkirveli.

Körna, v. a. rouhentaa, rouhia, mur

Körning, f. ajo, ajaminen; rouhen

Körsbär, n. kirsikka, kirsperi; — **na**, f. kirsikansydän (-men) l. — **-sträd**, n. kirsikkapuu; — n. kirsikkaviini.

Körsel, m. ajo, ajaminen, veto, ve

Körsla, f. ajo, veto.

Körsnär, m. turkkuri, turkitsija.

Körtel, m. (*anat.*), rauhanen, n risas (-ksen); — **-svulst**, m. ajettuma, -pahka.

Kött, n. liha; (*i frukter*) liha, bli k., tulla lihaksi; han är k. och blod, hän on minun ni ja vertani; köttsens b ser, lihan l. lihalliset himot; **tig**, a. lihamainen, lihantapain **-bod**, f. lihapuoti, lihankaupp **-bulle**, m. lihaköntti, -möykk **-diger**, a. lihakas (-kkaan), paks pealihainen; — **-ed**, m. pattiva **-extrakt**, n. lihamehus; — **-fä** horri, lihavorri; — **-full**, a. l (-kkaan), lihainen; — **-färgad**, han- l. ihonkarvainen l. -värin **-korf**, m. lihamakkara; — **-lak** liha-suolavesi, -vesi; — **-lös**, a. l (-ttoman), lihapuoli (-en); — **-m** liharuoka; — **-månglare**, m. lihak -kauppias (-aan); — **-rätt**, m. ruoka; — **-sida**, f. (*garf.*) liha sipuoli; — **-soppa**, f. lihakeitto, mi, lihasoppa; — **-spad**, n. l lihaliemi; — **-stycke**, n. liha pale, -pala; — **-sår**, n. lihahaav **-träd**, m. lihansäije (-säikeen), (-nteen); — **-ätande**, n. lihans nen l. syönti; adj. lihaa syöp hansyöjä; — **-ätare**, m. lihansy

Köttig, a. lihainen, lihakas (-kka

Köttslig, a. lihallinen; k. brod d., täysi veli, o. s. v.

Köttsligt, adv. lihallisesti, lihassa.

L.

Läbb, m. ryömä, käpälä, kämmen (-nen).
läbbe, m. räiskä.
läberkultje, m. (*sjöt.*) hiljukainen tuuli.
läbial, a. kieli-, kielellinen; l. bokstaf, kielipuustavi.
laborator, m. laboraatori.
laboratorium, n. laboratoriumi.
laborera, v. a. laboroita (-tsen), tehdä kemiallisia kokeita; (*bråka*) puuhata, ruhtoa.
läbyrint, m. labyrintti, sokkelo, kierrospesä.
lack, n. lakka; — **-fernissa**, f. lakkavernissa l. -öljy; — **-stång**, f. lakkapalkka, -puikko.
läck, n.; lägga l. och lyte på, saattella (-ttelen), räivätä.
lacka, v. a. (*bref*) lakata, lakata kiinni.
lacka, v. n. valua, vuotaa.
lacka, n. vuodannainen, vuotovahinko.
lackera, v. a. lakierata.
lackering, f. lakieraus, lakierinki, lakkiilto.
lad, m. (i *väfstol*) luhat (*pl.*).
lada, f. lato.
ladda, v. a. ladata (-aan), panna panoksen; bössan är laddad, pyssy on panoksissa l. ladattu l. latingissa.
laddflaska, f. latauspullo; — **-stake**, — **-stock**, m. laastukki, latasin (-men); — **-tyg**, n. latauskalut (*pl.*), latasimet (*pl.*).
laddning, f. (*ett gevärs*) (*laddandet*) latans, lataaminen; (*det laddande*) latinki, lataama, panos; (*ett skepps*) (*handlingen*) lastaus, lastaaminen; (*lasten*) lasti, laivallinen, aluksellinen; taga in en l. salt, lastata laivallinen suoloja.
ladugård, m. karjapiha; (*byggnaderna*) karjahuoneet; (*boskapen*) karjasto, karja; (*hemmen*) karjakartano, latokartano; — **-gårdspiga**, f. karjapiika; — **-gårdssköterl**, m. karjanhoito l. -pito.
laf, m. jäkälä; (*på träd*) naava, haven (-penen); (*på sten*) karve, sammal; — **-skrika**, f. kuusankanärhi.
lafve, m. (i *badstuga*) lavo; (*söfställs*) lava, pola, laveri; (*för städtorkning*) laudat (*pl.*), reteli.

Lafvig, a. jäkäläinen, o. s. v. *se* **Laf.**
Lag, m. (*vätska*) uutos, keite (-tteen), vesi (-den).
Lag, n. (*hvarf*) kerta, kerros; (*af kanoner på skepp*) laitaus, rivi; skjuta glatta l—et, ampua täydeltä laidalta.
Lag, n. (*ordning, skick, stånd*) kunto, toimi (-en), sääntö; ställa i l., laittaa l. asettaa l. panna kuntoon l. sääntöllensä; hålla vid l., pitää kunnossa l. toimessa; taga l., onnistua, sukeutua, tulla toimeen l. kuntoon; (*behag*) mieli, pää; göra ngn i l., tehdä jkun mieltä myöten l. mielen mukaan, tehdä jkulle l. jkun mieliksi; (*ställe, tidpunkt*) paikka, aika; här, der vid l., täällä, siellä paikoin, näillä, niillä paikoin l. paikkoja, tällä, sillä paikkaa; hvar vid l.? millä paikoin, missä paikkaa? så vid l., niillä paikoin, sillä voittoa, melkein sillä lailla; nu vid l., vid det här l—et, näillä ajoin, näihin aikoihin, näillä aikoja; i sednaste l—et, viimmeisellä hetkellä l. tipalla.
Lag, m. (*stadga*) laki; stifta l., säätää l. laatia lakia; skipa l. och rätt, käyttää lakia ja oikeutta; efter l., enligt l., lain mukaan l. jälkeen, lakia myöten; nöden har ingen l., ei hätä lakia lue; bryta l—en, rikkoa laki l. lakia vastaan; — **-bok**, f. lakikirja; — **-brott**, n. lainrikonta, -rikkominen; — **-brytare**, m. lainrikkoja, lakipatto; — **-bunden**, a. lain-alainen l. -rajainen, lakisiteinen; — **-enlig**, a. lainmukainen; — **-enlighet**, f. lainmukaisuus; — **-fara**, v. a. laissa huudattaa l. käyttää, laillistaa; — **-faren**, a. lainoppinut; — **-farenhet**, f. lainoppi, lakitiede (-teen); — **-fart**, m. laillistus, laissa-huuto, lakihuudatus; — **-fråga**, f. lakiasia; — **-fången**, a. laillisesti l. lailla saatu l. hankittu, lakisaantoinen; — **-fästa**, v. a. laissa l. lailla l. oikeudessa vahvistaa, laillisuuttaa; — **-följa**, v. a. laillistaa, laissa käyttää; — **-föra**, v. a. lakiuttaa, lakiin vetää, manata l. vetää oi-

kenteen; — **-förklaring**, f. lainselitys; — **-gift**, a. laillisesti nainut l. (*om qvinnor*) naitu, laillisessa naimisessa (oleva); — **-gill**, — **-giltig**, a. lakivoimainen, laillinen; — **-karl**, m. lakimies; — **-klok**, a. lakiviisas (-saan), lainoppinut; — **-komité**, m. lakikomitea; — **-krönt**, a. laillisesti kruunattu; — **-kunnig**, a. laintunteva, laintietäjä; — **-kunnighet**, f. — **-kunskap**, m. laintieto, lakiviisaus; — **-likmätig**, a. lainmukainen, lakiperäinen; — **-lydig**, a. laille kuulijainen, lainkuulijainen; — **-lydnad**, f. lainkuulijaisuus; — **-lös**, a. laiton (-ttoman); — **-löshet**, f. laittomuus; — **-löst**, adv. laittomasti; — **-man**, m. laamanni; — **-revision**, f. lainkorjaus l. -tarkastus; — **-rum**, n. lainkohta l. -paikka, lakisääntö; — **-saga**, f. laamannikunta; — **-samling**, f. lakikokous, laisto; — **-skipande**, a. lakia käyttävä; den l. magten, lainkäyttäjävalta; — **-skipare**, m. lainkäyttäjä, -istuja; — **-skipning**, f. lainkäytäntö; **-språk**, n. lakikieli; — **-stadd**, a. laillisesti pestattu, laillinen; — **-stiftande**, a. lakia l. lainsäätävä l. -laativa; l. magten, lainsäätäjä-valta, lakia säätävä l. laativa valta; — **-stiftare**, m. lainsäätäjä, -tekijä, -laatija; — **-stiftning**, f. lainsäädäntö; lakisääde (-teen); — **-stil**, m. lainkirjoitustapa, lain-kirjakieli l. -lausetapa; — **-stridig**, a. vastenlakinen, lakivastoinen, vastoin lakia (oleva); — **-stridighet**, f. vastenlakisuus, lakivastoisuus; — **-ständen**, a. laillistunut, lakivoimainen, laissa käytetty, loppuun huudatettu; — **-söka**, v. a. hakea l. velkoa oikeuden l. lain kautta; — **-sökning**, f. lainhaku, lain l. oikeuden kautta velkominen; — **-term**, m. lakisana, lainoppi-sana; — **-tima**, a. laillis- l. lainaikainen; l. ting, laillisalkaiset l. varsinaiset l. lakimääräiset käräjät; — **-tolkning**, f. lainluento, lain selittäminen l. selitys; — **-utskott**, n. laki-valiokunta; — **-vadd**, a. vedottu, vetoon pantu; — **-verk**, n. laisto, lakiteos; — **-vrångare**, m. lainvääristäjä; — **-vrångning**, f. lainvääristys; — **-vunnen**, a. lain kautta l. laillisesti l. lailla saatu l. voitettu, lakisaantoinen; — **-väsende**, n. lain asiat l. asiasto, lakiasiain toimi.

Lag, n. (*gille, sällskap*) joukko, mieskunta, seura, seuruus, pari; bryta laget, pettää seura, olla se täjä; hafva ett ord med i olla jkulla myöskin jkin sano sanomista (yhteen joukkoon).

Laga, a. (*oböjl.*) laillinen, lainm i l. form, lailliseen tapaan sella tavalla; vinna l. kraft laillinen voima, tulla l. pääst seen voimaan.

Laga, v. a. laittaa, laatia, tehdä; laittaa ruokaa; l. i ordning, l. panna kuntoon l. reilaan; (r laittaa, parantaa, korjata; l. den, korjata l. kohentaa om sig, laitella itseänsä, l. sig bort, suoria l. suoriu hensä, pötkiä l. pyrkiä pois; ordning, suoriutua, suoria l. itseensä valmiiksi, laatiutua.

Lagd, *se* **Lägga**; väl l. (*om* sievä l. luonteva ruumiiltansa, reltansa.

Lager, n. (*hvarf*) kerros (-ksen), (*mek.*) laakeri; (*af varor*) vara varasto; ett vinlager, viini

Lager, m. (*bot.*) laakeri; skörd rar, (*fig.*) leikata l. voittaa l hvila på sina lagrar, levä nioissansa; — **-blad**, n. laake — **-krans**, m. laakeriseppele: — na, v. a. laakerilla seppelöitä (laakeroittaa; — **-ört**, f. *se* Til

Lagg, m. uurre (-rteen); (*stäf*) lait l., uurteeton (-ttoman); med l sedd, uurteellinen; — **-band**, n. pohjavanne (-nteen); — **-dike**, n. mäkioja; — **-kärl**, n. uurre- astia; — **-stäf**, m. astian laidas (- — **-såg**, m. uurresaha; — **-tr -virke**, n. laitapuu, laitapuut neet, laidakset.

Lagga, v. a. uurtaa, tehdä uurre; uurteellinen.

Laggare, m. astiantekijä, uurtaja.

Laglig, a. laillinen, lakiperäinen.

Lagligen, adv. laillisesti, lailla, lai kaan.

Laglighet, f. laillisuus.

Lagning, f. laittaminen, laittamus. v. *se* **Laga**.

Lagom, a. kohtalainen, parahult parhaiksi oleva; i l. tid, para paraasen l. parahultaiseen aikan

Lagom, Lagomt, adv. kohtalaisesti rahultaisesti; (*framför adjektiver* talaisen, kohdin, parahultaisen.

...oman; så l. skön (*iron.*), moko-...kin l. kohtuullisen kaunis.
...ng, f. (*geol.*) tiloitus, kerrostila, ...tymä.
..., m. lannas (-ntaan), laguuni.
..., m. laikus, maallikko; (*fig.*) mei-...inen.
..., v. n. vuotaa, tippua; björken ...r. koivu on mahlassa l. tippuu ...ajaa.
..., n. lakana, räiti.
..., m. (*fiskart*) made (-teen), matikka.
..., m. (*af träd*) mahla, mahlaja; (*af* ...) suolavesi (-den), suolake (-kkeen); ...gods, n. suolakalu l. -tavara.
..., m. lakeija, vantikki.
...isk, a. lakonillinen, lyhytpuheinen.
...ism, m. lakonillisuus, lyhyt l. ...ka lause l. puhe, lyhytpuheisuus.
..., n. latriksi, lakeri, yskänleipä.
...nen, a. suolavedetön (-ttömän).
..., f. vuohenkaali.
..., v. n. lallattaa, lällöttää, löpertää; (*dank*) vetkustella, ventturoida.
..., a. rampa, hervoton, rampainen; ...l., *se* Förlama; bli l., *se* För-...: l. i hela kroppen, rampa ...rvoton koko ruumiiltansa; (*om* ...*o. d.*) veltto; (*fig.*) veltto, her-... ponneton.
..., f. karitsa, vuona; from som ett ...ainen kuin lammas (-paan); — ...ger, a. (*om får*) karitsainen, tiine; ...skinn, n. vuonan- l. karitsannah-... — -stek, m. vuonanpaisti.
...ll, m. lamelli, liistake (-kkeen), vii-...e (-kkeen).
...et, f. rampeus, hervottomuus, velt-...
..., v. n. vuonia, karitsoida, kantaa ...dä vuonia.
..., f. lamppu.
...ett, m. lampetti, seinälamppu.
...ot, m. lampunjalka; — -glas, n. ...pulasi; — -sken, n. lampunvalo; ...-tändare, m. lampunsytyttäjä.
..., adv. hervottomasti, veltosti, pon-...masti.
..., m. (*af guld o. d.*) kuitu.
...ier, m. keihäsmies, lansieri.
..., n. maa; (*tege*) sarka, lohko; fast ...manner (-teren), mannermaa; på l., ...; till lands o. vatten, maalla ...merellä; gå i l., mennä l. nousta ...maalle, maatua, rantautua; gå i l. med ...; (*fig.*), saada aikaan l. toimeen ...tulla jsskin toimeen l. änttiin; sätta i l., viedä l. luoda maalle; lägga ut från l., lähteä rannalta l. maalta; in i l—et, sydänmaassa, sydänmailla, maasydämessä; utom l—ds, ulkomailla l. -maalla, ulkomaille l. -maalle; in- och utom l—ds, kotija ulkomaalla; — -bo, — -bonde, m. lampuoti, vouratilallinen; — -dika, v. a. sarkaojittaa; — -dike, n. sarka-, lohko-oja; — -djur, n. maaeläin (-imen); — -fast, a. maassa kiinni oleva, maakiinteinen; maalle kiinni pantu; — -fästa, f. (*sjöt.*) rantatouvi, pesti, pestiköysi (-den); — -fäste, n.; isen har l., jää on maassa kiinni; få l., päästä maalle l. rantaan (kiinni); — -gång, m. (*sjöt.*) maalle-meno, maalla-käynti; (*af plankor*) rantalauta, rantaporras, (-rtaan), lankonki; — -hafre, m. hukka-, ukonkaura; — -höjd, f. maaharju l. -selänne (-nteen), maa-ylänne (-nteen); — -höjning, f. maan kohonnus l. kohoaminen; — -karta, f. maankartta; — -krabba, f. maarapu; (*fam.*) maanmoukka; — -krig, n. manner-, maasota; — -känning, f. (*sjöt.*) maantuntu l. -tunnus; få l., saada maa näkyviin; hafva l., olla maa näkyvissä, olla maan näkyvillä; — -sbo, m. maalainen; — -sbygd, f. maaseutu, -kylät; — -sdel, m. maanpaikka, maanseutu l. -puoli; maaosa; — -sfader, m. maan-isä; — -sfaderlig, a. maanisällinen; — -sfiskal, m. maaviskaali; — -sflykt, f. maanpako, maanpakolaisuus; döma till l., tuomita maanpakolaisuuteen l. maanpakolaiseksi; lefva i. l., elää maanpakolaisena l. maanpaossa; gå i l., lähteä maanpakoon, ruveta maanpakolaiseksi; — -sflyktig, a. maanpakolainen, maastansa paennut; — -sflykting, m. maanpakolainen l. -pakojain (-imen); — -sfred, m. maanrauha; — -sförrädare, m. maansapettäjä, maankavaltaja; — -förräderi, n. maanpetto, maankavallus; — -sförsamling, f. maa-seurakunta; — -sförvisa, v. a. ajaa l. lähettää l. tuomita (-tsen) maanpakolaisuuteen l. maanpakoon; — -sförvisning, f. maanpakoon-ajo, maanpakolaisuus; — -sherre, m. maanherra l. -hallitsija, maanruhtinas (-aan); — -shöfding, m. maaherra; — -shöfdingedöme, n. maaherran-lääni; — -skamrer, m. läänin- l. maankamreeri; — -skansli, n. läänin- l. maankanslia; —

-skanslist, m. lääninkanslisti; — **-skap,** n. maisema, paikkakunta, tienoo; ett vackert l., ihana maisema; (*hist.*) maakunta; l—et Tavastland, Hämeen maakunta; — **-skapslag,** m. maakuntalaki; — **-skapsmålare,** m. maisemanmaalari; — **-skapsstycke,** n. maisemakuvaus l. -taulu; — **-skontor,** n. läänin- l. maakonttoori; — **-skontorist,** m. lääninkonttoristi; — **-skunnig,** a. maankuulu l. -mainio; — **-skyrka,** f. maakirkko; — **-slag,** m. maan- l. valtakunnan-laki; — **-sman,** m. maanmies; — **-sort,** m. maaseutu, maanpaikka; från l—en, maalta, maaseuduilta; — **-srätt,** m. maaoikeus, maalaki; — **-ssekreterare,** m. läänin l. maansihtieri; — **-sstat,** f. lääninvirasto, läänikunta, läänin virkamiehet; — **-stiga,** v. n. nousta l. tulla l. mennä maalle; — **-stigning,** f. maalle-nouseminen l. -nousu; — **-storm,** m. maaväen-nosto, maannosto; (*folket*) tulvaväki, nostoväki; — **-strykare,** m. kulkijain (-imen), maanjuoksija, mieronkiertäjä, kulkulainen; — **-sträcka,** f. maisema, maanpaikka, tienoo, paikkakunta; — **-stycke,** n. maankappale (-een) l. -palanen; — **-sväg,** m. maantie; allmänna l. stora l—en, valtatie, valta-maantie; — **-s-ända,** f. maanääri (-en), äärimaa; — **-sätta,** v. a. viedä l. luoda l. laskea maalle; — **-vidd,** f. maanlaajuus l. -avaruus, maanala; — **-vind,** m. maatuuli, maapäällinen tuuli; — **-vinning,** f. maavoitto, voittomaa; — **-väg,** m. maamatka; dit är endast l., sinne on vaan maamatkaa; fara l—en, kulkea l. ajaa maata myöten l. maisin l. maitse.

Landa, v. n. maatua, rantautua, nousta l. mennä l. käydä maalle l. rantaan.

Landamäre, n. raja, maat; inom Finlands l—en, Suomen mailla, Suomen rajain sisällä.

Landning, f. maatuminen, maalle-nousu, rantaantulo, rantalaskema; — **-sställe,** n. laskemasija, valkama, maallenousupaikka.

Landtadel, m. mais-aateli, maa-aateli; — **-armé,** m. maa-armeija; — **-befolkning,** f. maakansa, -kansasto, maalaiset; — **-bo,** m. maalainen; *se* **Landbonde**; — **-bruk,** n. maanviljelys; — **-brukare,** m. maanviljelijä; — **-bruksinstitut,** n. maanviljelys-opisto; — **-bruksmöte,** n. maanviljelys-kokous; — **-bruksråd,** n. maanviljelys-neuv — **-bruksskola,** f. maanviljelys-koul — **-brukssällskap,** n. maanviljel seura; — **-dag,** m. valtiopäivät (p — **-dagsbeslut,** n. valtiopäivä-päät — **-dagsman,** m. valtiopäivä-mies: **-dagsordning,** f. valtiopäivä-järjest — **-dagsärender,** n. pl. valtiopäi asiat l. -toimet; — **-egendom,** maakartano l. -hovi; — **-folk,** n. m kansa, maanväki, maalaiset (*pl.*); **-försvar,** n. maanvarjelus-väki, ma suojelus l. -varjelus; — **-gods,** n. m kartano l. -hovi, maatila; — **-gref** m. maakreivi; — **-gård,** m. maata — **-handel,** m. maakauppa; — **-ha lare,** m. maakauppias (-aan); — **-h** n. maatalo l. -kartano; — **-husk lare,** m. maatalon-pitäjä l. -hoit maatilan- l. maanviljelijä; — **-h hållning,** f. maatilanpito l. -hoi maatalous, maalaistalous; — **-jun re,** m. maahovilainen, maa-herrasm — **-jägare,** m. maajääkeri; — **-l nad,** f. maaelämä l. -elanto, m laisolo l. -elo; — **-lik,** a. maan köinen l. -tapainen; — **-lolla,** f. ma lutus, -töllerö; — **-luft,** m. maan-il maalais-ilma; — **-magt,** f. maavoi l. -sotavoima; maavalta, maa-valtaku — **-man,** m. maamies; — **-man arbete,** a. maamiehen työ; — **-m nanäring,** f. maa-elinkeino, maan hen elanto, maalais-elinkeino; — **-m naprodukt,** m. maamiehen-, maal tuote; — **-mannarörelse,** f. maan hen elanto l. toimi, maalaisliike keen); — **-mannavara,** f. maatav maamiehen l. maalaistavara; — **-m nayrke,** n. *se* **Landtmannanäring, -rörelse**; — **-marskalk,** m. maan salkki; — **-milis,** f. maalais-sotaväki; **-mätare,** m. maanmittari; — **-mät** n. maanmittaus; (*embetsverk*) maan taus-virasto; — **-mäterikontor,** maanmittaus-konttoori; — **-mäterist** f. maanmittaus-virasto, maanmitt kunta; — **-mäteriöfverstyrelse,** maanmittauksen ylihallitus; — **-nöje** maahuvitus; (*ställe*) maahuvila: **-produkt,** m. maananti l. -tuote teen); — **-rygg,** — **-ås,** m. ma selkä l. -selänne (-nteen) l. -harju **-ränteri,** n. lääninräntteri l. -raha maaräntteria; — **-räntmästare,** läänin- l. maa-räntmestari; — **-st** m. läänin virkamiehet (*pl.*); — **-st**

...er, n. pl. valtiosäädyt, maansäädyt; — **-udde**, m. niemi (-en), maankärki; — **-tunga**, f. niemeke (-kkeen), kaisku; — **-värn**, n. nostoväki (-en); — **-värnsman**, n. nostomies.

...ndtlig, a. maanlainen, maanlaatuinen l. -tapainen, maaseudullinen, maaseudun.

...nga, v. a. antaa l. anneksella kädestä käteen, antaa, saada.

...nk, m. sikuna, holkki.

...nka, f. lahju, haasu.

...ns, m. keihäs (-ään), peitsi (-en); bryta l., olla keihäisillä; — **-brytning**, f. keihäiset (*pl.*), keihäisillä olo; — **-knekt**, m. peitsikäs (-kkään), keihäsmies.

...sett, m. lansetti.

...terna, f. lanterna, (varsi) lyhty.

...pidarstil, m. kivikirjoitus.

...pp, m. Lappalainen; — **-gumma**, f. lappalais-akka l. -eukko; — **-hund**, m. lapinkoira; — **-kåta**, f. lappalaiskota; — **-land**, n. Lapinmaa; — **-mark**, f. Lappi; L—en, Lapinmaa; — **-man**, m. lappalainen; — **-mudd**, m. peski, pomekko; — **-skatt**, m. Lapinvero; — **-sko**, m. lapikas (-kkaan); — **-slä...**, m. ahkio, pulkka.

...pp, m. tilka, paikka, lappu; (*af pap...*) lappu, lista; — **-täcke**, n. tilkatäkki; — **-verk**, n. poro- l. paikkatyö, parsikko, turostin.

...ppa, v. a. paikata (-kkaan), tilkoittaa, panna paikka l. turnu jhnkin; (*fig.*) parsia, paikata.

...ppig, a. paikkainen, turnuinen.

...ppning, f. paikkaus, tilkoitus.

...ppri, n. joutava, tyhjä, vähäinen l. pieni asia; åh l.! mitä joutavia! mitäpä siitä!

...ppska, f. naislappalainen, lappalaisvaimo; (*språket*) lapinkieli.

...rf, m. toukka, hyönteismato; under vänskapens l., ystävyyden hahmussa l. peitteellä.

...rm, n. hälinä, melu, jyräkkä; — **-blåsare**, m. häikkätorvettaja, hädänhuutaja; — **-klocka**, f. hätä- l. häikkäkello; — **-signal**, m. hädänmerkki l. -ilmoitus, häikän l. hälyn merkki; — **-skott**, m. häikkäampuma l. -laukaus; — **-trumma**, f. hätä- l. hälyrumpu.

...rma, v. n. hälistä, meluta (-uan), pauhata, jyrytä (-yän), ryskää.

...rsmessa, f. Laurinpäivä.

Lasarett, n. lasaretti, sairashuone (-een); — **-ssyssloman**, m. lasaretintoimitsija.

Lasera, v. a. laseroita (-tsen), maalata kuultovärillä.

Lask, m. (*skeppsbyggn.*) limisauma, laski.

Laska, v. a. laskata, limisaumata; (*skomak.*) laskata, naskata.

Lass, n. kuorma; ett l. hö, kuorma l. kuormallinen heiniä; — **-tals**, — **-vis**, adv. kuormittain, kuormin, kuormallisittain.

Lassa, v. a. tehdä l. panna kuormaa, kuormata.

Lasso, n. lämsi, suopunki.

Last, f. (*tyngd*) paino; (*skeppsl.*) lasti, laivallinen; (*på åkdon*) kuorma, vetämys; (*på ryggen*) taakka, kantamus; (*fig.*) kuorma, rasitus; syy, vika, laste (-een); ligga ngn till l., olla jkun vaivoiksi, olla jkulle vaivaksi l. rasitukseksi; lägga en ngt till l., lukea l. panna jkin jkulle syyksi l. viaksi l. laasteeksi; (*moral.*) pahe (-een), paha tapa; — **-brygga**, f. lastauslaituri; — **-dragande**, a. kuorma-, veto-; l. djur, vetoeläin, kuormaeläin; — **-dryg**, a. vetävä, kantava, lastivetoinen; — **-full**, a. paheellinen, pahatapainen; — **-fullhet**, f. paheellisuus, pahatapainen elämä l. käytös, turmeltu l. rietas (-ttaan) luonto; — **-gammal**, a. ikäloppu; — **-kreatur**, n. kuorma- l. vetoeläin, työjuhta; — **-linie**, f. lastilinja l. -määrä; — **-penningar**, m. pl. lastiraha l. -makso; — **-rum**, n. lastiruuma, lastinpaikka; — **-vagn**, m. kuormavaunu l. -rattaat (*pl.*); — **-värd**, a. *se* **Tadelvärd**.

Lasta, v. a. lastata, sälyttää, kuormata, panna lastia l. kuormaa; (*fig.*) lastaa, moittia, lukea viaksi l. syyksi l. lasteeksi.

Lastageplats, m. lastauspaikka.

Lastare, m. lastaaja, lastausmies; (*fig.*) lastaja, panettelija.

Lastbar, a. paheen-alainen, paheellinen, paha, ilkeä; (*tadelvärd*) moitteen-alainen, moitteellinen.

Lastbarhet, f. paheellisuus, pahuus, paha l. pahuuden elämä.

Lastbart, adv. pahatapaisesti, paheellisesti, pahalla l. riettaalla tavalla, pahuudessa.

Lastelig, a. lastava, lastavainen, lasteellinen, moitteellinen.

Lastning, f. lastaus, sälytys, kuormaus.

Lat, a. laiska; bli l., laiskistua; — **-djuret,** n. laiskiainen; — **-hund,** m. laiskuri, vetkuri; (*linieradt papper*) viivuri, viivapaperi; — **-mansgöra,** n. laiskantyö; — **-vulen,** a. laiskakas, laiskanpuolinen.

Latas, v. d. laiskehtia, laiskoitella.

Latent, a. piilevä, salainen.

Later, m. pl. eljet (sing. elki), tavat, ilveet.

Lathvod, m. pärepuu.

Latin, m. o. n. latina, latinankieli.

Latinare, m. latinantaitaja, latinalainen.

Latinisera, v. a. latinoita (-tsen).

Latinism, m. latinalaisuus.

Latinitet, *f.* latinaisuus.

Latinsk, a. latinainen, latinalainen, latinan; l. grammatik, latinan kielioppi; (*hist.*) Latiolainen.

Latitud, m. latitudi, leveys; 70 grader nordlig l., 70 astetta pohjaisleveyttä; under 70 graders nordlig l., pohjaisleveyden 70 asteen kohdalla; (*af straff o. d.*) laveus-ala, asteellisuus, mitta, ehtomitta.

Latitudinär, a. (*om straff*) ehtomitallinen, asteellinen.

Latrin, f. hyyskä, makki; likaoja; — **-spillning,** f. makkisonta.

Laudatur, n. laudaaturi (kiitetään, kiitoksella).

Lava, f. laava, tulimuju.

Lavemang, n. lavemanki, peräruiske (-een).

Lavera, v. a. (*mål.*) lavierata, vesimaalata, vedellä poistaa.

Lavett, m. lavetti, kanuunatelat (*pl.*).

Lavin, m. lumivyöryke, laviini.

Lax, m. lohi (-en); — **-dam,** m. lohipato; — **-fiske,** n. loheenpyynti l. -kalastus; (*stället*) lohivesi (-den), lohiapaja l. -kalasto; — **-forell,** m. se **Laxöring;** — **-fångst,** m. lohensaalis (-iin) l. -saanti; — **-gård,** m. lohipato l. -patama; — **-kista,** f. lohiarkku; — **-not,** m. lohennuotta; — **-öring,** m. lohenmullo, harjuslohi.

Laxativ, laxermedel, n. ulostus- l. huolutusaine, laksieri.

Laxera, v. a. huolluttua l. purkaa vatsaansa; ottaa ulostavia l. purkavia aineita.

Lazaron, m. latsarooni, päiväläinen.

Le, v. n. naurahtaa, hymyillä, muhoilla, vetää suunsa nauruun; med leende min, mun, naurussa l. hymyissä suin, naurusuin, -suulla, hymyillä huulin.

Leckage, se **Läckage.**

Led, f. (*kosa*) suunta, tie, kohta, följa samma l., mennä yhtä s l. tietä l. samalle suunnalle l. t komma ur rätta l—en, sy oikealta uralta l. suunnalta.

Led, n. (*på gärdesgård*) veräjä, l

Led, m. o. n. (*ledfogning*) nivel jäsen; vricka ur l., nivelyttä jahduttaa; gå ur l., niveltyä, l tua, lähteä sijoiltansa; (*på str o. s. v.*) solmu, polvi (-en); *mellan två leder*) solmun l. väli; (*slägtl.*) polvi; slägtis tredje l., sukulaisia kolmanne vessa l. kolmatta polvea; i rak och nedstigande l., suoras kenevassa ja etenevässä polve *en trupp*) rivi; på tre l., kol vin, kolmessa rivissä; — **-bu** niukahdus, nivellys, jäsenrikko to; — **-bruten,** a. niukahtun veltynyt, jäsenrikkoinen; — niveljäinen, niveleläin (-imen); n. se **Kramp;** — **-fogning,** i liite (-tteen) l. -liitos; — **-fri** veletön, polveton, solmuton; a. nivelikäs (-kkään), polvelli **-gång,** m. se **Ledfogning;** — m. lenkku-, nivel-äes; — **-knut** velrusikka l. -solmu; — **-styf,** kea- l. jäykkäjäseninen; — **-v** rivittäin, rivi riviltä; — **-vi** jäsenten l. jäsensärky l. -kolo **-växt,** f. jäsenpahka l. -liika. kasvannainen.

Led, a. ilkeä, häijy, suuttuttava.

Leda, f. inho, inhotus, iljetys, ty det väcker l. hos mig, ja derför, se minua inhottaa l. l. tympeyttää.

Leda, v. a. johdattaa, johtaa, (*vid handen*) taluttaa; l. tal ett ämne (*fig.*), saattaa jkin a heeksi; (*härleda*), johtaa, juont kea; ledande kroppar (*fys.* tavaiset kappaleet.

Ledad, a. (*bot. o. nat. hist.*) ni (-kkään), nivelinen, nivel-, jäs

Ledamot, m. jäsen (-nen).

Ledamotskap, n. jäsenyys (-den)

Ledare, m. johdattaja, johtaja, o taluttaja; (*fys.*) johdattaja, johta

Ledas, v. d. kyllästyä, suuttua vystyä, ikävöistyä.

Ledband, n. talutusnuora; gå i l olla talutettavana, käydä ohjal

(anat.) jänne (-nteen); — -**stjerna**, (fig.) johtomerkki l. -tähti; — -**stång**, käsipuu l. -puut (*pl.*); — -**sven**, saattomies, saattaja; — -**tråd**, m. ...lanka; (*fig.*) johto, johdake.

... v. a. loukata, satuttaa.

... (*som rör sig med lätthet*) not... nuortea, liukas (-kkaan); l. tunga, ... l. lipeä kieli; (*fri från tvång*) ... (-aan), jouto-, vapaa; l. till ...enskap, vapaa l. esteetön naimi...; l. tjenst, avonainen l. haet... virka; l—a stunder, joutohet... l. plats, avonainen sija l. paikka; l—t sätt l. skick, osaava l. ... l. luonteva käytös l. asu.

...t, f. notkeus, nuorteus, liukkaus; ...aisuus, jouten olo l. oleminen, ... (*en sysslas*) avonaisuus, auki... olo; det finnes ingen l. ... (*tjenst*), ei ole yhtään virkaa ... ei ole avonaisia virkoja; vid ... l., kun ensi kerran l. heti kun ... virka tulee avonaiseksi l. auki.

... adv. notkeasti, nuorteasti, liuk... -ujuvasti, osavasti, luontevasti; ... ledig.

... f. johdatus, johto, johtaus, ... (*ngt som leder*) johto, johdake; ...ning) johdake, opastus, joh... ohjaus.

... Ledas.

... v. a. saattaa, seurata; Gud ... honom! Jumala häntä kätke... seuratkoon!

...gare, m., — -**rinna**, f. seuraaja, ...taja, seuralainen, saattolainen; en ...ara genom lifvet, elämän seu... l. kumppani.

... a. ikävä; jag har l—t, mi... ikävä, minua ikävystyttää; ... har l—t hem, hänen on ikävä ... l. kotia, hän ikävöi kotiinsa ...ansa; (*obehaglig*) ikävä, paha, ...ava.

...het, f. ikävä, ikävyys; (*obehag*) ... mielipaha.

...t, adv. ikävästi, harmittavasti, ...

... a. (*vid ngt*) kyllästynyt, ikä...tynyt (jhnkin); bli l. (*vid*), kyl...yä l. ikävystyä (jhnkin); (*på*) har...a, suuttua, närkästyä, pahastua; ...a l. öfver ngt, olla pahoillansa ...elipahoissansa l. harmissansa (jst... göra l. vid ngt, kyllästyttää ...ävystyttää (johonkin); göra ngn l., pahastuttaa l. suututtaa o. s. v. joku l. jkuta; det gör mig l., se minua pahastuttaa l. pahoittaa, se pahoittaa mieltäni.

Ledsna, v. n. kyllästyä, suuttua, tuskautua, saada kyllänsä.

Ledsnad, f. ikävä, ikävyys; (*bedröfvelse*) mielipaha, nure (-een); det är med l. jag måste säga det, ikäväkseni l. mielipahakseni täytyy minun se l. sitä sanoa.

Leende, n. naurahdus, hymyily, myhäily; med l—t på läpparne, hymyillä huulin, hymysuin.

Leffeland, f. nurmisuorsa, lusikkasorsa.

Lefnad, f. elämä, elo, ikä; (*hela lefnaden*) elinkausi (-den), ikäpäivät (*pl.*); föra en ordentlig l., elää l. pitää kunnollista elämää; aldrig i min l., en eläissäni l. ikäpäivinäni, en sinä ilmoisna ikänä; lång l., pitkä ikä; — -**safton**, m. elämän ehtoo, iän ilta; — -**sbana**, f. elämän juoksu, elontie l. -haara; — -**sbeskrifning**, f. elämänkertomus, elämäkerta; — -**sfrisk**, -**sglad**, a. eloisa, elokas (-kkaan); elehtelevä, hilpeä; — -**sklokhet**, f. elämän kunto l. viisaus; — -**slopp**, n. elämän juoksu l. vaellus; — -**slust**, f. — -**mod**, n. elomieli, elämänhalu, elokkuus; — -**slustig**, a. elomielinen, elokas (-kkaan), hilpeämielinen; — -**slycka**, f. elämän onni l. onnellisuus; — -**sordning**, f. elämän- l. elonjärjestys; — -**sregel**, f. elämän- l. elannon-ohje (-een) l. -sääntö; — -**sskifte**, n. elämänvaihe l. -kohtalo; — -**ssätt**, n. elanto, elämänlaatu, elantotapa; — -**steckning**, f. elämänkuvaelma l. -kertomus; — -**stid**, m. elämänaika, ikäkausi (-den), elinaika; — -**svana**, f. elämäntapa l. -laatu, elintapa; — -**svandel**, m. elämänlaatu, elämä; — -**svett**, n. elämäntaito, elintottumus l. -osavuus; — -**svishet**, f. elämänviisaus l. -kunto l. -järki; — -**sår**, n. ikävuosi (-den).

Lefra sig, v. r., **Lefras**, v. d. maksoittua, hyytyä; l—d blod, hurme, maksainen l. hyytynyt veri.

Lefrig, a. maksainen, maksoittunut, hyytynyt.

Lefva, v. n. elää; (*vara vid lif*) olla elossa l. hengissä; (*vistas*) elellä, elostaa; (*lefva obändigt*) elamoita (-tsen), elostaa; l. upp, *se* **Upplefva**; l. upp igen, elpyä, virota (-koan), virkistyä;

seglen l., purjeet liepehtivät l. läpäjävät; lefve Finland och dess folk! eläköön Suomi ja Suomen kansa!

Lefvande, a. elävä, elossa l. hengissä (oleva); l. tro, hopp, elävä usko, toivo; l. vatten, juokseva l. elovesi; l. häck, pensasaita; l. kraft, eloinen l. liikkuva voima; l. språk, elävä kieli; allt l., kaikki eläväiset l. luodut; äta upp l., syödä elävältä l. elävänä.

Lefver, m. maksa; — **-brand**, m. maksanpolte (-tteen) l. -poltto; — **-fläck**, m. huunpurema, kesakko; — **-färgad**, a. maksankarvainen; — **-korf**, m. maksamakkara; — **-sjuka**, f. maksatauti.

Lefverne, n. elämä, elämäkerta; föra ett gudaktigt l., elää jumalisesti l. jumalista elämää; — **-sbeskrifning**, f. elämäkerta, elämänkertomus.

Lefverop, n. eläköönhuuto, onnenhuuto.

Lega, f. (*hyra*) voura, vuoro; (*åt folk*) palkka, palkkaraha; taga l. som soldat, ottaa sotamiehen pesti.

Lega, v. a. vourata, vuorota (-oan), hyyrätä, palkata; l. ut, vuorota (jkulle), antaa vouralle; en legd häst, palkka- l. vuorohevonen; l. en karl, palkata mies.

Legal, a. laillinen, lainmukainen.

Legalisera, v. a. laillistaa, tehdä l. julistaa lailliseksi, antaa lain l. lailinen voima.

Legalitet, f. laillisuus, lainmukaisuus.

Legat, n. *se* **Testamente**; — m. legaatti, lähettiläs (-ään).

Legation, f. lähetys, lähettikunta, airutkunta, lähettiläät; — **-ssekreterare**, m. lähettisihtieri.

Legd, f. turvalupa, suojelus; — **-ebref**, n. turvakirja, tiekirja.

Legel, m. leili.

Legend, m. legenda, uskotarina.

Legera, v. a. sekoittaa, lekeröitä.

Legering, f. metalliseos (-ksen).

Legion, f. legio, legiooni.

Legislativ, a. *se* **Lagstiftande.**

Legislatur, f. *se* **Lagstiftning.**

Legitim, a. laillinen, oikea, aviollinen (*om barn*).

Legitimation, f. oikeuttaminen, oikeuden l. vallan anto l. saanti.

Legitimera, v. a. oikeuttaa, antaa oikeus l. valta; (*om oäkta barn*) ottaa l. julistaa aviolliseksi l. oikeaksi, ottaa l. tehdä aviolapseksi; l. sig, v. r. näyttää oikeutensa l. laillisu oikeuttaa l. laillistaa itsensä.

Legitimist, m. legitimisti, laillis lainen.

Legitimitet, f. laillisuus, lainmuk oikeudellisuus; oikea-avioisuu *gents*) perintölaillisuus.

Legning, f. vouraus, palkkaus, v *se* **Lega**, v. a.

Legoaftal, n. vourasopimus, pa välipuhe (-een); — **-dräng**, m. mies, palkkalainen; — **-folk**, kaväki, palkkalaiset (*pl.*), pä (*pl.*); — **-hjon**, n. palkollinen kalainen; — **-hjonsstadga**, f. lissääntö l. -asetus, palkkaväen — **-knekt**, m. palkka-sotamies kasotilas; — **-stadga**, f. p sääntö, palkkaväen-sääntö; — **ma**, f. (*lagt.*) vouraus-, voura palkkaus-, palvelusaika.

Leja, **Lejd**, *se* **Lega**, **Legd.**

Lejon, n. leijona, jalopeura; (*fe* kari, vonkero; — **-kula**, f. le jalopeuran luola l. pesä; — leijonan hammas (-paan); (*bo* kukka, siansilmä; — **-unge**, n nan pentu, poikaleijona.

Lejoninna, f. naaras leijona.

Lek, m. leikki, kisa; (*med dob* kelo; göra ngt på l., tehdä killä l. suotta l. pilalla; (*fakt.* (-dun); (*kortl.*) leikki, yhdet (*pl.*); (*fågell.*) soidin (-time **-boll**, m. (*fig.*) leikkikalu; v ödets l., olla onnettaren heite — **-broder**, m. leikkiveikko, toveri l. -kumppani; — **-fisk**, tukala; — **-kamrat**, m. *se* L **der**; — **-plats**, m. leikkipaikk kenttä; kutupaikka; — **-sak**, kikalu, leikku, lelu; — **-ställe**, kipaikka; soidinpaikka; — **-sy** leikkisiukkunen l. -sisar l. -kum — **-tid**, m. leikinaika; (*för fis* l. kudunaika; (*för fogel*) soid soidin (-timen); — **-verk**, n. kalu, leikkiteos; (*fig.*) leikki. l. tyhjänteko.

Leka, v. n. leikitä (-tsen), leikki sata (-aan); l. blindbock. gömma, olla sokkoisilla, piil han är icke att l. med. kanssansa ei ole leikkimistä l. leikitellä; det är icke att l. ei siinä l. se ole leikintekoa; (*skar*) kutea; (*om foglar*) olla

l. soitimessa, soida; det leker
om i hogen, siihen hänen mie-
palaa l. hehkuu, se mielessänsä
l. liikkuu; hogen l—er, mieli

l. liipotin, kieppo; (*väderleka*)
väkkärä.
m. ruumis (-iin).
a. ruumiillinen; i l. måtto,
lisessa muodossa l. mitassa.
gen, adv. ruumiillisesti.
m. kärppä.
m. maallikko.
f. luento, luku, opetustunti,
gifva l—er i ngt, antaa
jssakin; den femte l—en,
luku l. luento.
m. lehtori.
f. lukeminen, lukemus, luettava.
jäsen (-nen), raaja; kroppen
emmarna, ruumis ja raajat;
icke röra en l., hän ei
entä järkähyttää l. liikuttaa;
a. raajarikko l. -rikkoinen;
v. a. silpoa (-poan), rikkoa
l. runnella jäsenet l. raajat;
jäsen-, raajapuoli, raajaton
m.
apu- l. lisälause.
m. sopuli, peltohiiri.
v. a. jättää, heittää, antaa, pääs-
kea, luopua (jstkin), lähteä
lemna efter sig hustru
barn, jättää vaimo ja lapset
l. sig efter, jääpyä l.
itsensä jälkeen l. perään; l. sig
f. jättäytyä l. heittäytyä raa-
ngn åt sig sjelf, jättää
l. päästää joku omiin valtoi-
itseksensä; l. staden, lähteä
ta; (*öfvergifva*) jättää kau-
luopua pois kaupungista; l.
i fred, anna minun olla
päästä l. laske minut rau-
l. hjelp, antaa apua (jkulle);
antaa tilaa, väistää itsensä;
jättää l. heittää siksensä
l. ifrån sig, antaa l.
l. päästää käsistänsä, luopua
l—d åt sig sjelf, itsek-
heitetty l. jätetty, omillensa l.
nojaansa jätetty.
f. jäännös, jäte (-tteen), jä-
en sjukdom, taudin mahle
jäte.
se Limonad.

Len, a. lahea, hieno, lienteä, pehmeä; lent skinn, hieno l. lahea nahka; lent hår, hieno l. lienteä karva; hienot hiukset; l. snö, lauha lumi; lent väder, lauhkea l. leuto ilma; lent vatten, pehmeä l. lahea vesi; blifva l., hienota (-nen), hienoutua, laheta (-enen), tulla lauhkeaksi l. hienoksi; göra l., hienonnuttaa, tehdä hienoksi l. laheaksi, lahentaa; — **-hyllt,** a. hieno-ihoinen l. -hipiäinen, lahea- l. hienopintainen; — **-hårig,** a. hieno- l. laheakarvainen, hieno- l. laheatukkainen; — **-väder,** n. *se* **Töväder.**

Lena, Lena upp, v. a. pehmentää, lahentaa, sulattaa, lauhduttaa.

Lenhet, f. laheus, lauheus, hienous, o. s. v. *se* **Len.**

Lent, adv. hienosti, lauheasti, lauhkeasti, pehmeästi.

Leopard, m. leopardi.

Ler, n., **Lera,** f. savi (-en); af l., savi-, savinen, savesta (tehty); bestryka med l., saveta (-ean); — **-aktig,** — **-artad,** a. saventapainen, savimainen; — **-art,** f. savenlaji; — **-blandad,** a. savensekainen; — **-botten,** m. savipohja l. -perä; — **-form,** m. saven valin (-imen), savenkaava; — **-gök,** m. savikukko; — **-jord,** f., — **-grund,** m. savimaa, saviperä, savikko; — **-haltig,** a. savenpitoinen, -sekainen, savinen; — **-kran,** m. savimylly; — **-kärl,** n. saviastia; — **-mylla,** f. savimulta, -maa; — **-pipa,** f. savipesä l. -piippu; — **-slå,** v. a. saveta (-ean), savittaa; — **-tägt,** f. saven-otto l. -kaivos; savensaanti.

Lerig, a. savinen, savettu.

Leta, v. n. etsiä, haeskella, urkkia, tiedustella; l. sig fram, urimoita (-tsen), orailla, hakea tiensä.

Letargi, f. letargia, unitauti; (*fig.*) unteluus, horros.

Letargisk, a. letarginen, unitautinen; (*fig.*) untelo, taintunut.

Letterjern, n. (*myntv.*) särmäysrauta; — **-verk,** n. (myntv.) särmäyslaitos l. -kone (-een).

Lettra, v. a. (*myntv.*) särmätä, ruusata.

Leuteration, f. (*jur.*) mukautus, lievitys, rangaistuksen muutos l. lievitys.

Leuterera, v. a. (*jur.*) mukauttaa, lievittää l. muuttaa rangaistus.

Levanten, m. Levantti, itäismaa.

Levantisk, a. levanttinen, Levantin.

Leverans, m. tavaran hankkimus l. han-

kinta, hankkimus, toimitus, laittaminen, perille vienti; åtaga sig l—en af ngt, ottaa hankkiaksensa l. laittaaksensa l. toimittaaksensa jkin; — **-anbud**, n. hankkimatarjous.

Leverant, Leverantör, m. tavaranhankkija l. -toimittaja l. -laittaja.

Leverera, v. a. hankkia, toimittaa, laittaa, tuoda l. viedä paikalle l. perille; l. en batalj, pitää tappelu, ruveta (-pean) tappeluun.

Leverering, f. hankinta, toimittaminen, perille l. paikkaansa vienti l. tuonti.

Levit, m. leviitta.

Levitisk, a. leviitallinen.

Lexa, f. läksy, luettava.

Lexa (*upp*), v. a. läksyttää, räävätä.

Lexikalisk, a. sanakirjallinen.

Lexikograf, m. sanakirjan-tekijä.

Lexikografi, f. sanakirjan-teko.

Lexikografisk, a. sanakirjan-teon, sanakirjallinen; l—t arbete, sanakirjallinen työ l. teos.

Lexikon, n. sanakirja.

Lia, f. *se* **Lie**.

Lian, f. liaani, köynnöskasvi.

Libation, f. juomauhri, maistajaiset (*pl.*).

Libell, m. kannekirja.

Liberal, a. liberaalinen, vapaamielinen; (*ädel*) ylevä; *se* **Frikostig**.

Liberalism, m. vapaamielisyys, liberaalisuus.

Liberalitet, f. vapaamielisyys; (*ädelhet*) ylevyys, ylevä mieli; *se* **Frikostighet**.

Libertin, m. libertiini, irstas (-aan) ihminen, irstailija.

Libhaber, m. rakastaja, harrastaja, ystävä, mielitehtoinen.

Libretto, m. libretto, kirjanen.

Licentiat, m. lisensiaatti; — **-examen**, m. lisensiaattitutkinto.

Lida, v. a. o. n. kärsiä, tulla vaivatuksi; l. för ngn, kärsiä l. saada kärsiä jkun tähden l. edestä; han lider af tandvärk, hammastauti vaivaa häntä, hän potee hammastautia; (*utstå*) kärsiä; l. sitt straff, kärsiä rangaistuksensa; l. nöd, brist, kärsiä l. nähdä hätää, puutetta, olla hädän, puutteen alaisena; l. skeppsbrott, tulla l. joutua haaksirikkoon; helsan lider deraf, se vahingoittaa l. turmelee l. loukkaa terveyttä; (*fördraga*) kärsiä, sietää; jag kan ej l. det, en saa sitä kärsityksi; jag blir derigenom l—nde, tulen siinä vahinkoon l. vahingolle l. tappiolle, saan siinä kärsiä.

Lida, v. n. (*framskrida*) kulua, eteenpäin, kulkea, joutua, suj lider mot våren, kevät jo l. on tulossa l. alkaa olla; a l—er mot slutet, työ jo kerkii lopullensa; det l—er nom, häneltä työ sujuu l. j joutumalla käy; han har en gång, hänellä on joutuisa l. tava l. salvakas käynti.

Lidande, n. kärsiminen, kärsimy

Lidelse, f. *se* **Passion**.

Lider, n. vaja, katos, liiteri.

Liderlig, a. irstas (-aan), irstai jamainen.

Liderlighet, f. irstaisuus, irsta sig på l., ruveta irstaaksi suuteen.

Liderligt, adv. irstaasti, hurja

Lie, m. viikate (-tteen); — -l viikatteen luta l. lustut; — viikatteen terä; — **-orf**, m.— viikatteen varsi (-rren). viik — **-rygg**, m. laeksen harja — **-slag**, n. viikatteen lyöm saus; — **-sticka**, f. harsti (-imen), liippa; — **-sträng**, (laeksen), luoko (-von).

Liera, v.; l. sig, liittyä. yhdist likinäinen, liki liittäytynyt.

Lif, n. elo, henki (-gen), elän rens l., eläinten elo l. henl tens l., kasvin elo; and hengen elo; vara vid l. gissä l. elossa; är han är l.? har han ännu l.? viel elää l. on hengissä? onko vielä henkeä? komma till tulla henkiin l. eloon, (*igen*) (-koan), virkistyä, elpyä; m l., vähissä hengin; slåss p död, tapella hengen uhalla palla l. elämän ja kuoleman bringa om l—vet, ottaa hengeltä, surmata; med f l—vet, hengen kaupalla; i l—vet, hengen hädässä l det står icke för l. på ei ole hengen hätää; för bri l—vet, hengin hipiin, henk rästä; det går på l. gäller henkeä kysytään, käy her gen päälle, on hengen asia: död, elämässä ja kuolema fick ej ett lif (*på fis*), nut päätkään; (*lifskraft*) elä -kyky; (*lefnad*) ikä, elämä;

...p. elämän juoksu l. vaellus; al-
...g i mitt l., ei ikinä l. ikäpäivi-
... ei sinä päivänä, ei ilmoisna
...: tillbringa sitt l., elää l. olla
... l. elinkautensa; (*sätt att lefva*)
... elämä, elanto; (*samhällelig ge-*
...*kap*) elo, elämä; allmänna, dag-
...—vet, yhteinen, jokapäiväinen
...: (*liflighet*) elävyys, eloisuus,
...: vireys; (*midjan i mennisko-*
...) vyötäiset (*pl.*), suolivyö, varsi
...: han har bälte om l—vet,
... on vyö vyötäisillänsä l. vyöl-
...: smal om l—vet, hoikka
...tansa l. vyötäisiltänsä; veka
...vet, suolivyö, kupeet (*pl.*); taga
... lifs, saada suuhunsa, einehtiä;
...t. löst l., kova, vetelä vatsa;
... *kläder*) liivi, miehusta; rocken
...r smal i l—vet, takki on liian
... l. ahdas vyötäisiltä l. miehustalta;
...ktig, a. eloinen, eloisa, virkeä; —
...rans, f. *se* **Lifförsäkring**; —
...ning, f. henkipalvelijat; — **-dra-**
..., m. henkivartija; — **-dragon,**
...kirakuuna; — **-dryck,** m. mieli-
...uoma; — **-dömd,** part. a. hen-
...omittu, henkensä rikkonut; —
..., a. elinomainen, perintö-orja,
...: — **-egenskap,** f. elinomai-
... perintö, elinorjuus; — **-färg,** m.
...karva, hipiän karva; (*omtyckt färg*)
...vari: — **-färgad,** a. ihonkarvai-
... — **-försäkring,** f. hengenvakuu-
...: — **-försäkringsbolag,** n. hen-
...kautus-yhtiö; — **-garde,** n. hen-
...tija-väki, henkivartio; — **-geding,**
...tusvero; — **-gifvande,** a. hen-
... eloa antava, eläväksi tekevä;
... elähyttävä, elvyttävä, virkistävä;
...gordel, m. kuvevyö, vyöllisvyö;
...hank, m. hengen kitku l. pide
...: — **-häst,** m. mielihevonen;
...jägare, m. henkijääkäri; — **-kalf,**
...attivasikka; — **-kjortel,** m. lii-
...: — **-knekt,** m. henkisoturi l.
...: — **-lös,** a. hengetön, eloton,
...: ett l—t föredrag, henge-
... l. untelo esittely; — **-löshet,** f.
...ettömyys, elottomuus, unteloisuus;
...medikus, m. henkilääkäri; — **-mo-**
..., f. kohtu, emäkohtu; — **-nära,** v.
...ättää; l. sig, v. r. elättää itsensä
...henkensä; — **-näring,** f. hengen
... l. eläke (-kkeen); — **-närings-**
...der, n. elatusrehu; — **-regemente,**
... henkirykmentti; — **-rock,** m. iho-
kas (-kkaan), liivitakki; — **-ränta,** f. elinkorko, elatusraha; — **-ränteanstalt,** n. elinkorko-laitos; — **-rätt,** m. himoruoka, mieli- l. haluruoka; — **-sandar,** m. pl. elinvoimat, hengenpiteet, elon- l. elämänvoimat; — **-sarfvinge,** m. perillinen, henkiperillinen; — **-sdagar,** m. pl.; i alla mina l., kaikkena elinaikanani, koko l. kaiken ikäni l. elinaikani, ikäpäiväni; — **-sfara,** f. hengenvaara, -kauppa; vara i l., olla hengenvaarassa l. henkensä kaupalla; med egen l., oman henkensä kaupalla l. uhalla l. vaaralla; — **-farlig,** a. hengenvaarallinen, hengelle vaarallinen, henkeä uhkaava; — **-farligt,** adv. hengenvaarallisesti, hengen uhalla l. kaupoilla; — **-sfrukt,** m. kohdun hedelmä, kantamoinen; — **-sfråga,** f. elinasia; — **-sfunktion,** f. elin-, elontoimitus; — **-sfånge,** m. ikuinen vanki; — **-sförnödenhet,** f. elon l. elatuksen tarve, elatuksen varat (*pl.*) l. aineet (*pl.*), ruokavarat l. -tarpeet; — **-sförrättning,** f. *se* **Lifsfunktion**; — **-sgerning,** f. elämäntyö; — **-shank,** *se* **Lifhank**; — **-skraft,** f. elovoima, elinvoima; — **-slefvande,** a. ilmetty, ilmetyinen, ihka elävä; han åt fiskarna l., hän söi kalat ihan elävältänsä l. elävinä; — **-smedel,** n. pl. ruoka-aineet l. -varat, elatusaineet, elonaineet; — **-snöd,** f. hengen hätä; — **-sprincip,** m. elinaihe (-een), elonaihe l. -perustus; — **-sprocess,** m. elon- l. elämänkulku l. -toimitus, elinjärjestys; — **-ssaft,** m. elon-, elinneste; — **-ssak,** f. hengenrikos l. -asia; — **-sspillan,** f. hengen menetys l. hukka; — **-sstraff,** n. hengen- l. kuolemarangaistus; vid l., hengen- l. kuolemarangaistuksen uhalla; — **-stid,** m. elinkausi (-den), elinaika, ikä (-iän); under faderns l., isän eläessä l. elinaikana; — **-stids,** elinkautinen, elinaikainen, ikuinen; — **-stråd,** m. elämänlanka; — **-stycke,** n. liivit (*pl.*), liivi, miehusta; — **-suppehälle,** n. hengen elatus; — **-sverksamhet,** f. elinvaikutus l. -toimi; — **-svärme,** m. elo-, elinlämpö; — **-syttring,** f. elonmerkki l. -liike, elinliikunto l. -osotus; — **-tröja,** f. liiviröijy, hihaliivit (*pl.*); — **-vakt,** f. henkivartijat (*pl.*), -vartio, henkivartioväki; henki- l. hengenvartija; — **-värmare,** m. ruumiin-, varrenlämmitin.

Liflig, a. vilkas (-kkaan), vilpas (-ppaan), virkeä, hilpeä, elävämielinen l. -luontoinen, eloisa, terävä; *se* **Lifaktig**; l—a ögon, vilkkaat l. terävät silmät; l. känsla, elävä l. hilpeä tunto; l. önskan, harras toivo l. tahto; l. handel, vilkas l. virkeä l. eloisa kauppa; i l—a färger, elävillä l. hilpeillä väreillä; l—t samtal, terävä l. vilkas puhelu; l. ed, harras l. hengellinen l. ruumiillinen (*kroppslig*) vala; bli l., vilpastua, vilkkaantua, elostua, viretä (-kenen), elehtyä.

Liflighet, f. hilpeys, vilkkaus, vilppaus, virkeys, o. s. v. *se* **Lifaktig** o. **Liflig**.

Lifva, v. a. elähyttää, elvyttää, vilkastuttaa, virkistää, rohkaista, kiihottaa; l—s, v. p. elähtyä, vilkastua, virkistyä, innostua.

Liga, f. liittokunta, liitto, liitonteko; höra till samma l., olla yhtä liittoa l. yhdessä liitossa.

Ligament, n. niveljänne (-nteen), jänne.

Ligatur, f. suonenside (-teen), suonentuke (-kkeen).

Ligga, v. n. maata (makaan), olla pitkällänsä, levätä (-pään), olla; boken l—er på bordet, kirja on pöydällä; l. på knä, olla polvillansa l. kontillansa; hönan l—ger på sina ägg, kana hautoo muniansa l. on hautomassa; (*sofva*) maata, makailla; (*vräka sig*) loikoa, oikoa; l. till sängs, olla levolla; l. sjuk, sairastaa, olla l. maata kipeänä l. sairaana; l. öfver natten, maata yönsä, olla l. pitää yötä; (*vistas*) oleksia, virua, venyä; l. vid universitetet, virua l. venyä yliopistossa; l. på värdshus, virua l. oleksia ravintolassa; l. i fält, olla l. oleksia sodassa l. sotaretkellä; l. inne, pysyä huoneessansa; l. inne med ngn, olla yhdessä liitossa l. tuumassa jkun kanssa; l. inne med penningar, olla jkulla rahaa tallessa l. varalla l. takanansa; (*vara belägen*) olla; staden l—ger nära hafvet, kaupunki on lähellä merta; slottet l—er väl, linna on kauniilla paikalla; l. framme, olla käsillä l. saatavilla; (*hafva riktning åt ett visst håll*) olla, painaa, käydä; blåsten l—er från land, tuuli käy l. painaa maalta; fönstret l—er åt norr, ikkuna on l. antaa pohjaseen; (*stå orörd*) seisoa, maata; denna frukt tål ej att l., nämät hedelmät eivät siedä seisomista l. seisottamista; l. af heta (-nen), halveta (-penen), syä, mahia; l. till sig, väki voimentua, toipua; (*stödja si* levätä (-pään); tyngden l—er paino lepää l. makaa sen päällä l—er, vilja on laossa l. la sjön l—er, järvi on jääss messa; (*om fartyg*) l. an, olla kompassissa l. kurssissa olla l. maata l. painaa tuule len suuhun; l. till ankars, olla l. seisoa ankkurissa; (l—er beständigt för m on aina edessäni l. silmissä l—er ej hos honom, vi hänen l. hänessä; deri l— siinäpä l. siinä se on; l. en gan, pyöriä l. olla kielellä: l. öfver ngn, olla jkun ni hännässä.

Liggare, m. (*sjöt.*) likari, iso (*dokument*) taltioin (-imen).

Liggdags, adv.; det är l., on l. maata-panon aika; — -höna, tova kana; — -ställe, n. mak l. -sija; — -sår, n. nilett nilkohaava; — -säd, m. lako -tid, m. makuun l. makuuaik *lars*) hautomis-aika.

Liggedagar, m. pl. (*sjöt.*) maka sontapäivät; — -penningar, (*sjöt.*) makausrahat.

Liggning, f. (*på ägg*) hautomin *vidare* **Ligga**.

Lignin, n. puuaine.

Lik, n. (*skepp.*) helmanuora, liikk

Lik, n. ruumis (-iin), kuollut. l ruumis; ligga l., maata ruu blek som ett l., kalmankarv här luktar l., täällä on kuoll kalman haju; — -begängelse, tajaiset, hautiaiset, ruumiinsa -saattaminen; — -besigtning, miin-aukaisu l. -katselmus; — a. kalmankarvainen; — -bår, f. tapaaret (*pl.*), ruumiinpaarit (*pl* -färd, m., — -följe, n. ruumiin l. -saattoväki l. -saattajat (*pl.* -färg, m. kalman- l. kuolemanl — -färgad, a. kalman- l. kuol karvainen; — -kista, f. ruumiin — -lukt, m. kalman-, ruumiin — -predikan, f. ruumis- l. ru saarna, hautiaissaarna; — -proce f. *se* **Likfärd**, **Likfölje**; — -ru ruumishuone; — -stol, m. haut

...raha; — **-stelsko**, f. maahan-...jais-lehmä, testamenttilehmä; — ...n. hautaus-, hautapuhe; — **-torn**, ...varvas (-paan), varpaan känsä ...; — **-vagn**, m. ruumis-, hau-...vaunut.

...(jonkun) näköinen l. tapainen l. ...inen l. kaltainen, yhdennäköinen ...otoinen l. -lainen, o. s. v., sa-...näköinen, o. s. v., (*likadan*) yh-...en. yhtä kuin (jkin), (*till ut-...*) yhtä näköä (kuin joku); han ... alltid l., hän on aina tapai-... l. yhtä laatua l. yhdenlaatuinen; ...är honom l—t, se on häneen ...en tapaistansa; dela i l—a ...r. tasata, panna tasan, jakaa yh-... osiin; — **-artad**, a. yhden-... yhden- l. samanlaatuinen l. ...; — **-belägen**, a. sama-ase-...en; — **-bent**, a. tasa- l. yhtä-...en; — **-benämnd**, a. yhden- l. ...iminen; — **-formig**, a. tasa-...en, yhtämuotoinen; — **-for-...** adv. yhdenmukaisesti l. -muo-...; — **-giltig**, a. (*om sak*) yh-...evä, joutava, arvoton; det är ...l—t, se on minusta yhtä kaikki, ...ulle yhden tekee; tala om ...aker, puhua joutavista asi-... l. joutavia asioita; (*om person*) ...pitämätön, jäykkä; l. för beröm, ...i kiitoksesta, moitteesta pitämä-... l. huolimaton l. väliä pitämätön; **-giltighet**, f. välinpitämättömyys, ...; joutavuus, arvottomuus; — ...**gt**, adv. väliä pitämättä, mistään ...tta, jäykästi; — **-ljudande**, a. ... yhdenääninen; — **-mätig**, a. ...en. yhtäpitävä; l. med ngt, ... mukainen; — **-mätigt**, adv.; ...serliga förordningen, kei-...en asetuksen mukaan l. mukai-...; — **-nämnig**, a. samanimellinen; ...**nöjd**, a. *se* **Likgiltig**; — **-sidig**, ...) tasasivuinen, yhtäsivuinen; **-sinnad**, a., — **-sinnig**, a. yhden-...en, yksimietteinen, yhtä l. sa-... mieltä pitävä l. oleva, saman-...en l. -ajatuksinen; — **-ställa**, ...asettaa l. lukea (jkun) vertaiseksi ...roille; — **-ställd**, a. yhtävertai-..., yhdenverrallinen, yhden-, saman-...inen; — **-ställig**, a. yhdenmu-..., samaoloinen, samalla l. yh-... lailla oleva; — **-stämmig**, a. yh-...intuinen, sopusointuinen, yhden-mukainen, yhtäpitävä, yksimielinen; — **-stämmigt**, adv. yhtäsointuisesti, sopusointuisesti, sopusoinnussa l. -soinnulla, yhtä pitäen; — **-tidig**, a. yhdenaikuinen, yhtaikainen, samanaikuinen; — **-tidighet**, f. yhdenaikuisuus; — **-tidigt**, adv. yhteen l. samaan aikaan, yhdellä ajalla l. aikaa, yksin ajoin; — **-tydig**, a. yhtä merkitsevä, samanmerkityksellinen; — **-vinklig**, a. yhtäkulmainen; — **-visst**, **-väl**, adv. kuitenkin, kumminkin; sittekin.

Lika, a. (*oböjl.*) yhtäläinen; af l. utseende, yhden- l. -samannäköinen, yhtä näköä; af l. form, yhden l. samanmuotoinen; l. med originalet, yhtä kuin alkukirjoitus, alkukirjoituksen kaltainen l. kanssa yhtä; vara af l. storlek, olla yhtä iso l. yhdenkokoinen l. yhtä kokoa l. samankokoinen; af l. ålder, yksi-ikäinen, samanikäinen; gifva l. för l., antaa verta verrasta; det är mig l., se on minusta yhtä l. yhtä kaikki; lika mot lika, samasta sarvesta; — **-lydande**, a. yhtäkuuluva, samasanainen; l. med originalet, kuuluva samoin l. yhtä kuin alkukirjoitus; — **-tänkande**, a. yhdenmielinen, yksimietteinen, saman-ajatuksinen, yhtä l. samaa ajatteleva.

Lika, adv. yhtä, yhtäläisesti, yhden; (*jemt*) tasan; l. stor, lång, bred, hög, yhtä iso, pitkä, leveä, korkea, tasapitkä, yhden suuruinen, -pituinen, -levyinen, -korkuinen; l. många, yhtä monta, yhtä moni l. monet, yhtä usea l. useat; l. ofta, yhtä usein; l. mycket, litet, yhtä paljon, vähän; l. väl, yhtä hyvin; l. beskaffad, saman- l. yhdentapainen l. -laatuinen l. -kaltainen; bemöta alla l., kohdella kaikkia yhtäläisesti l. yhdellä tavalla; dela l. (*jemt*), panna l. jakaa tasan, tasata; — **-fullt**, adv. yhtähyvin, sittekin; — **-ledes**, adv. niin myös l. myöskin, samoin, samate, yhtäläisesti; — **-som**, adv. juuri kuin, ikään l. samoin kuin; l. han vore sjuk, juuri kuin kipeä olisi; l. om, kuin l. niinkuin jos, ikään l. juuri kuin; — **-så**, adv. niin-ikään, samoin, samate, myöskin; l. jag, niin ikään minäkin.

Lika, v. a. (*sjöt.*) helmustaa, liikittää.

Likadan, a. yhtäläinen, saman- l. yhdenlainen l. tapainen l. -kaltainen, samanmoinen.

Likare, m. mitanmäärä, mittamalli; — **-mått,** n. malli- l. ohjemitta.

Like, m. vertainen; han har ej sin l., hänen vertaistansa ei ole l. löydy.

Likhet, f. yhtäläisyys, saman- l. yhdenlaisuus, yhden- l. samannäköisyys l. -muotoisuus l. -tapaisuus, yksi l. sama laatu l. näkö l. tapa; han har alls ingen l. med fadern, hän ei ole ensinkään isänsä näköinen l. näköä; l. i sinnelag, lynne, mielenlaadun, luonteen yhtäläisyys; l. till utseendet, yhden- l. samannäköisyys; l. till formen, yhden- l. samanmuotoisuus; i l. med hvad förut stadgadt är, samoin l. sen mukaan l. siihen tapaan kuin l. mitä ennen säätty on; — **-stecken,** n. yhtäläisyysmerkki.

Likna, v. n. olla (jkun) näköinen l. muotoinen l. kaltainen l. tapainen l. laatuinen; han l—r sin fader, hän on isänsä näköinen l. näköä l. kaltainen; — v. a. (*förlikna*) verrata (-rtaan); han l—de honom vid ett vilddjur, hän vertasi häntä metsänpedoksi; — l. sig, v. r. näyttää, näkyä; hon l—r sig att bli vacker, hänestä näyttää l. näkyy kaunis tulevan, hän näyttää tulevan kauniiksi.

Liknelse, f. vertaus; (*tecken*) merkki, jälki.

Liknelsevis, adv. vertaamalla, vertauksen tapaan l. tavalla.

Liksom, *se* **Likasom.**

Likså, *se* **Likaså.**

Likt, adv. yhtäläisesti, samaan l. yhteen tapaan l. muotoon, jonkun tavalla l. tapaan.

Likör, m. likööri.

Liliput, m. maatiainen, pienulainen.

Lilja, f. lilja, lemmenkukka.

Liljeartad, a. liljamainen; — **-hvit,** a. liljanvalkea, lumivalkea; — **-konvalje,** m. lehmänkieli, kielo.

Lille, Lilla, a. pieni, vähä, vähäinen, pikku, pikkuinen; hennes l. barn, hänen pieni l. lapsensa; lillan är i famnen, pikku on sylissä; mamma lilla, äitiseni, emoseni, äiti kulta; det l. jag kan, se vähä minkä l. mitä minä voin.

Lillfinger, n. pikku-, sakarisormi; — **-gammal,** a. vanhamainen, vanhakas (-kkaan); — **-tå,** m. pikkuvarvas (-paan); — **-ända,** f. latvapää, pieni pää.

Lim, n. liima; (*vätslim*) tym jälä; — **-aktig,** a. liimamai mantapainen; — **-färg,** m. -maali.

Limb, m. reunus.

Limitera, v. a. rajoittaa, määr ritellä.

Limma, v. a. liimata.

Limmig, a. liimainen, liimakas jäläinen; bli l., liimaantua.

Limning, f. liimaus.

Limonad, m. limonaadi.

Limpa, f. limppu, kakku.

Lin, n. pellava, liina, (*blårfrätt*) af l., pellavainen, aivinainen; **-ka,** f. pellaisloukku, loukku; f. pellavasormaus l. -pivo; f. ahde- l. kitkopellava; pellavansiemen, pellaissiemen; n. pellavas-, aivinalanka; m. pellavankauppa; — **-knip** pellava- l. pellaiskimppu, (*mind* lavasykerö l. -suikko; — **-kn** sylkky, pellavan sylkky; — **-l** pellavamaa; — **-limmer,** n. p pivo, -sitoma; — **-odling,** i vanviljelys; — **-olja,** f. pellais **-repa,** f., **-kam,** m. rohka, pell riivinlauta; — **-rötning,** f. p mahennus, -liotus.

Lina, f. liina, köysi (-den), nuo *draga*) jutka, juko; dansa tanssia nuoralla.

Lind, f. lehmus, niinipuu.

Linda, f. nurmi (-en), karje (-keen ligger i l., pelto on karkeen mena; gå i l., karjettua, nurm (*åkerren*) piennar (-ntaren).

Linda, f. (*för barn*) kapalo; palo, kehto, alkutaimet.

Linda, v. a. (*ett barn*) kapaloita (*binda*) kääriä, kietoa, vyöttää; upp ett barn, päästää lapsi losta, päästää l. avata lapsen

Lindansare, m. nuorantanssija.

Lindanseri, n., **Lindansning,** ralla-tanssiminen, nuoratanssi.

Lindare, m. (*fisk*) tuutain (-men).

Lindebarn, n. kapalolapsi.

Lindning, f. kapaloiminen, kä kietominen.

Lindorm, m. sepi-, vyökäärme.

Lindra, v. a. huojentaa, helpott vittää; l. sig, v. r. l—s, v. d jeta (-kenen), kevetä (-nen). (-nen).

ig, a. helppo, huokea, lauhkea, äinen; l. plåga, helppo l. huokea äinen tuska; l—t straff, help- l. huokea rangaistus; l. frost, vä- l. lauhkea halla.

ing, f. helpotus, huojennus, lie- helppo, hoiva.

rigt, adv. helposti, helpolla, huo- vähän, lauhkeasti; vara l. k. olla vähän l. vähäisen l. hel- kipeä.

l, m. linjain (-imen), viivotin, vii- linjaali.

teckning, f. viivanto, viivapii-

n. puola, puolukka.

st, m. kielitaituri, kielentutkija.

stik, f. kielitiede, kielentutkinto.

stisk, a. kielitieteellinen, -tut- linen.

f. (*matem.*) viiva, linja; (*rad.* piiru, viiru, juova, rivi; (*i slägt*) haara; i rätt ned-, uppsti- l., suoraan etenevällä, takene- haaralla l. kannalla, suoraan ete- takenevaa haaraa l. polvea; kynsi (-nnen), linja; (*equator*) saaja, linja; (*fig.*) hon har passerat l—n, hänpä jo kasattu piika; — **-bataljon**, m. ataljoona; — **-lott**, m. kantaosa; **-skepp**, n. linja-, sotalaiva.

v. a. viivoittaa, viivoa, linjoit- l—dt papper, viivottu l. vii- peri.

ring, f. viivoitus, viivaama, lin- viivat (*pl.*), linjat (*pl.*).

stift, n. viivasin (-men), viiva-

nt, m. linimentti, voideöljy, hi- voide.

v. a. liikata, nilkuttaa; *se* **Halta**.

a. liina, liinainen l. aivinakangas); (*linnekläder*) liinavaatteet;) paita; i bara l—t, paita- paljaalla paidallansa; — a. en, pellavainen, aivina-, pella- — **-skaf**, n. liinan- l. paltti- yhtä l. -kaave (-peen); — **-söm**, liinaompelus; — **-väf**, m., — **-väf-** m. liina- l. palttinakangas (-kaan); **-väfvare**, m. liinakankuri, paltti- kutoja.

ing, f. liininki, kauluri, kaulatin.

m. virvilä, virna, läätsä, linssi;) linssi, mykiö; — **-formig**, a. linssinmuotoinen, mykiökäs (-kkään); (*bot.*) virnamainen.

Lip, n. itinä; tillitys.

Lipa, v. n. itkeä tillittää, tillittää, itistä, ihkata, illittää.

Lipare, Liper, m. tillenpiippa, itkusuu.

Liqvid, a. liukea, vetelä.

Liqvid, m. likviitti, tilin- l. välinsuoritus, suoritus, selvitys, luvunteko.

Liqvidation, f. selvänteko, selvitys, suoritus, tilin- l. maksunsuoritus.

Liqvidera, v. n. tehdä selvä l. suoritus l. suora l. likviitti, suorittaa väliä; v. a. suorittaa, maksaa.

Lirka, v. n. (*med ngn*) suostutella, marutella, maanitella (jkuta); l. sanningen ur ngn, urkkia l. maanitella l. viekoitella totuutta (jkulta).

Lisa, f. hoiva, helpotus, lievitys.

Lisa, v. a. hoiventaa, helpottaa, lievittää.

Lisma, v. n. liehakoita (-tsen), liukastella, mielitellä, mairitella.

Lismare, m. liehakko, liehakoitsija, liukastelija.

Lismeri, n. liehakoitsemus, liukastelu, mielittely.

Lispund, n. leiviskä; l—tals, leivisköittäin.

List, m. (*på kläder*) reunus, hulpio, päärme (-een); (*af träd*) piena, hulpio, liiste; — **-hyfvel**, m. reunushöylä; — **-matta**, f. hulpiomatto; — **-verk**, n. reunustus, pienaus.

List, f. viekkaus, kavaluus, petos; bruka l., viekastella, kavaltaa, pettää, pitää juonia, harjoittaa kavaluutta l. viekkautta.

Lista, f. lista.

Listig, a. viekas (-kkaan), kavala.

Listighet, f. kavaluus, viekkaus.

Listigt, adv. kavalasti.

Lit, f. luottamus, turva, turvaus; sätta sin l. till ngn, luottaa jkuhun, panna turvansa l. luottamuksensa jkuhun.

Lita, (*på*), v. n. luottaa, luottautua, turvata; han är ej att l. på, häneen ei ole luottamista.

Litani, f. litania.

Liten, a. pieni (-en), vähä, vähäinen, pienoinen, pikku, pikkuinen; l. fogel, lintunen, pieni lintu; l. stuga, tupanen, vähäinen tupa; få en l., saada pieniä l. pikkuisia l. pikun; helt l., pikkarainen, pienukainen, vallan pieni l. vähäinen; ngt l., vähäläntä, pieneläntä, vähänlainen; ngt l—et, jokin

vähä l. vähäinen l. pikkuinen, jotakin vähäistä l. pientä l. pikkuista; anse för l—et, vähäksyä, väheksiä.

Litenhet, f. pienuus, vähyys, vähäisyys, pienoisuus.

Litet, adv. vähän, vähäisen; helt l., pikkuisen, hiukan, pikkaraisen; l. blek, kalvakka, vähän kalpea; l. djup, syvähkö, vähän syvä; l. svart, mustahko, hiukan musta; l. större, vähän l. vähää isompi.

Litograf, m. litografi, kivipainaja, -piirtäjä.

Litografi, f. litografia, kivipaino l. -piirräntä, kivipainon-taito, kiveenpaino; (*aftryck*) kivipainos l. -piirros.

Litografiera, v. a. litografioita (-tsen), kiveen painaa l. piirtää.

Litografisk, a. litograafillinen, kivipainollinen, -piirrollinen.

Litokromi, f. litokromia, kivimaalaus.

Lits, m. syrjäys, reikäreunus.

Litsa, f. (*skepp.*) litsa.

Littera, f. littera, kirjain (-men); under l. A., A kirjaimen l. litteran alla l. kohdalla.

Litterat, a. lukenut, kirjan-oppinut; kirjamies.

Litteratur, f. kirjallisuus; — **-blad,** n. kirjallisuuslehti; — **-historia,** f. kirjallisuushistoria; — **-sällskap,** n. kirjallisuuden-, kirjallisuus-seura; — **-tidning,** f. kirjallisuuden sanomalehti l. sanomat.

Litteratör, m. kirjantekijä, kirjaniekka, kirjailija.

Litterär, a. kirjallinen, kirjatiedollinen, opillinen.

Liturgi, f. liturgia, kirkonmeno, kirkkojärjestys; (*handbok*) kirkko-käsikirja, kirkkokirja.

Liturgisk, a. kirkonmenollinen, kirkonmenon, jumalanpalveluksen, käsikirjallinen.

Livré, n. livreija, palvelijan-puku.

Ljud, n. ääni (-en), äänne (-nteen); gifva l. ifrån sig, äännähtää, helähtää, soida; äska l., anoa l. pyytää kuulemista; af lika l., yhdenääninen, samanäänellinen; — **-lära,** f. äänne- l. äänioppi; — **-lös,** a. äänetön; — **-metod,** m. ääntelytapa; — **-tecken,** n. ääni-, äännemerkki; — **-våg,** f. (*fys.*) äänilaine (-een).

Ljuda, v. n. soida, antaa ääntä, kuulua, helistä, kaikua; dessa klockor l. lika, näillä kelloilla on yhtäläinen ääni, nämät kellot soivat yht (*gram.*) ääntyä, kuulua; en malm och en klingande h helisevä vaski ja kilisevä kul

Ljudelig, a. kuuluva, kaikuva.

Ljuf, a. suloinen, sulo-, herttain och ledt, onni ja onnettomi vät ja pahat päivät.

Ljufhet, f. sulous, suloisuus, sul taisuus.

Ljuflig, a. suloinen, herttaine luinen.

Ljufligt, Ljuft, adv. suloisesti. suloudella, herttaisesti.

Ljuga, v. a. o. n. valhetella (-tt på ngn, valhetella jkun syyk hän; l. sig fram, päästä vall jhnkin; l. sig ifrån, päästä v l. valhettelemalla jstkin; l. vä olla valheystävä l. ystävä olev

Ljugare, m. valhettelija.

Ljum, a. (*om vatten o. d.*) hail mea; (*om vinden*) penseä, lens ha; (*fig.*) penseä, mieto, laim l., haileuntua, penseytyä, lau miedostua.

Ljumhet, f. haileus, penseys, l laimeus, mietous.

Ljumma, v. a. hailentaa.

Ljumske, m. kuve (-peen), rauhase nivukset (*pl.*).

Ljumt, adv. penseästi, lauhasti, asti.

Ljung, m. kanerva; — **-hed,** m. kanervikko, kanervikanga.

Ljunga, v. n. välähtää, välähdell mahtaa, leimahdella, iskeä tulta; leimahduttaa, iskeä, sälähdyttä lähdyttää.

Ljungeld, m. leimaus, salama.

Ljus, a. valkea, vaalea, valoinen, selvä, selkeä; l—t rum, valoisa l—a band, vaaleat l. valkeat hat; l—a dagen, selvä l. täy vä; stå i l—an låga, olla lessa; l—t hufvud (*fig.*), te tarkka pää; l. idé, valistava l. aate; — **-blå,** a. vaaleansinin **-brun,** a. vaaleanruuni, ruske **-grå,** a. vaaleanharmaa, hallav **-hårig,** a. vaaleakarvainen; (*om niskor*) valkotukkainen, vaaleat nen l. -tukka; — **-lett,** a. val rinen, valkeanverevä; — **-röd,** leanpunainen; — **-skygg,** a. v päivää pelkäävä l. kammova. arka.

, n. valo, valkeus (-den); (*af talg* l.) kynttilä; varde l.! tulkoon val-; komma i l—et, tulla valkeuteen; taga af l—et, niistää kynt-; arbeta vid l., tehdä työtä val- l. kynttilän l. valkean valolla; en bakom l—et, hämmentää pittää jkun silmät; — **-arm**, m. ttilähaaru; — **-brand**, m. kyntti-karsi (-rren); — **-fabrik**, m. kynt-tehdas (-taan); — **-form**, m. kynt-valin (-imen) l. -vormu; — **-hugg-**, f. valoshakkaus, väljennys; — **-kt**, m. kynttilänihti l. -seikko; — **-a**, f. kynttiläkruunu; — **-låga**, kynttilän valkea l. tuli; — **-me-**, m. (*fys.*) valoilmiö l. -ilme (-een); **-mätare**, m. valonmittari; — **-punkt**, valopilkku l. -paikka; — **-sax**, f. tilasakset (*pl.*) l. -niistimet, niisti-(sing. niistin); — **-skarn**, n. kynt-karsi l. -karmu; — **-sken**, n. kynt-valo l. -loiste (-een); i l—et, tilänvalossa; — **-skärm**, m. kynt-varjostin (-imen) l. -varjo; — **-stare**, m. kynttilänhattu l. -sam-(-ttimen); — **-stake**, m. kyn-; — **-strimma**, f. valon- l. -raita l. -vinkka, vinkka; — **-**, m. valosäde (-tteen); — **-stö-**, n. kynttilänteko l. kastaminen; kynttilätehdas (-taan) l. -kas-; — **-stöpning**, f. kynttilänkas-l. -teko; — **-veke**, m. kynt-sydän (-men); — **-våg**, f. (*fys.*) -ne (-een); — **-ämne**, n. valo-(-een).

m. *se* **Fiskljuse.**

f. valkeus, valoisuus, vaaleus.

v. n. valjeta (-kenen), seljetä; det börjar l., päivä alkaa l. seljetä; det l—ar ändtli-för honom, hänen päivänsä valkenee l. selkenee.

f. valkenemus, valostus; (*på himmel*) seijastus, päivänrako vinkka.

— **-jern**, n. ahrain (-imen), (-aan), tuulaskoura.

v. n. tuulastaa, käydä l. olla alla l. tuulastamassa, tuohustaa.

f. tuulastus, tuohustaminen; **-redskap**, n. tuulastin (-imen), tuskalu l. -ase, tuohusneuvo.

v. a.; l. döden, saada kuole-l. surmansa.

m. c. f., **Lodjur**, n. ilves (-ksen).

Lo, m. (*lugg på kläder*) nukka, karva; *se* **Lugg**, m. m.

Lo, m. (*garfvarbark*) parkki; — **-garfva**, v. a. parkita (-tsen), pajuta (-uan); — **-garfvare**, m. parkkikarvari, parkitsija; — **-garfveri**, n. parkitus, nahanparkitus.

Lock, m. kutri, käherä, kiekura; håret faller i l—ar, hiukset ovat kiekuroissa l. kutreilla.

Lock, n. kansi (-nnen); betäckt med l., kansipäällinen.

Lock, n. (*lockning*) houkutus, huutelu, viete, viettely; hvarken med l. eller pock, ei pyynnöllä eikä pakolla; — **-fogel**, m. viete-, kutsu-, johtolintu; — **-mat**, m., **-bete**, n., **-medel**, n. viehdäke, syötti, viehätin; — **-pipa**, f. viete-, johtopilli; — **-ägg**, m. munitusmuna.

Locka, v. a. (*om foglar*) huudella; (*i allmänh.*) houkutella, vietellä, viettää.

Locka, v. a. (*hår*) kutrittaa, kähertää, kiharruttaa.

Lockelse, f. houkutus, viettelys.

Lockig, a. kutrillinen, käheräinen, kiharainen; l—t hår, käheräinen l. kihara tukka, kiharat hiukset (*pl.*); som har l—t hår, käherä- l. kiharatukkainen.

Lockning, f. (*af hår*) kutritus, käherrys, kiharrus; *se* **Lock.**

Lod, n. luoti; (*i väggur*) luoti, paino, punnikka; — **-besman**, n. luotipuntari; — **-boj**, n. luotauspoiju; — **-bössa**, f. luotipyssy; — **-lina**, f. luotinuora l. -liina; — **-linie**, f. luotilinja l. -viiva, pystyviiva; — **-rät**, a. pystysuora, luotisuora, pystönäinen; — **-rätt**, adv. pystysuoraan l. -suorassa, pystönäisesti, pysty- l. luotisuorana; — **-skott**, n. luotikoelma; — **-snöre**, n. punnukan- l. painon- l. luodinnuora l. -nyöri.

Loda, v. n. (*sjöt.*) luodata.

Lodja, f. lotja, soima.

Lodning, f. (*sjöt.*) luotaus.

Lof, m. (*sjöt.*) luovi, polvi (-en); göra l—ar, *se* **Lofvera**; taga l—ven af ngn, kiertää l. päästä jkusta luoviin l. tuulen päälle, (*fig.*) viedä voitto, päästä l. tulla voitolle; — **-vart**, m. (*sjöt.*) luuvartti, tuulenpuoli; vara i l., olla luuvartissa l. tuulen puolella l. päällä tuulen.

Lof, n. (*tillåtelse*) lupa; med ditt l., sinun luvallasi; får jag l.? saanko

minä? saanko luvan? med eget l., omin luvin l. lupinsa; jag får l. att (*måste*) betala, minun täytyy maksaa; (*loftid*) luvat (*pl.*), lupa-, loma-aika; taga sig l., ottaa jouto- l. loma-aikaa; — **-gifva**, v. a. luvata (-paan), antaa lupa; är det l—et? onkos l. olisiko luvallinen l. luvallista? onko lupa?

Lof, n. (*beröm*) kiitos, ylistys; Gudi l., Gud ske lof! Jumalan l. Jumalalle kiitos, kiitos Jumalan l. luojan; — **-ord**, n. kiitos, kiitokset (*pl.*), ylistys; — **-qväde**, n. kiitos- l. ylistysruno; — **-sjunga**, v. a. ylistää, veisata kiitosta; — **-sång**, m. ylistys-, kiitosvirsi; — **-tal**, n. kiitos-, ylistyspuhe (-een), ylistely; — **-talare**, m. ylistelijä, ylistäjä; — **-värd**, a. kiitettävä, ylistettävä.

Loflig, a. luvallinen; (*lofvärd*), kunnioitettava, arvollinen, arvoinen.

Loflighet, *f.* luvallisuus.

Loftligt, adv. luvalla, luvallisesti.

Loft, n. luhti, parvi (-en).

Lofva, Lova, v. n. (*sjöt.*) luovata, luvata, käydä luoviin l. tuuleen.

Lofva, v. a. (*gifva löfte*) luvata (-paan), (*åt Gud l. helgon*) jääksiä, luvata; denna yngling l—ar mycket godt, tästä nuorukaisesta on paljon hyvää toivominen l. on varsin hyvät toiveet (*pl.*)); knifven är hvass, det l—ar jag, puukko on terävä, sen takaan.

Lofva, v. a. (*prisa*) ylistää, kiittää.

Lofve, *se* **Handlofve**.

Lofven, m. lupaus, takaus, vakuutus; tro och l., lupaus ja luottamus.

Lofvera, v. n. luovaella, risteillä, polveilla.

Logaritm, m. logaritmi, suoritusluku.

Loge, m. luuva, luha.

Loge, m. (*i teater*) loge, loosi.

Logement, n. korttieri, majapaikka, asunto; (*fortif.*) suoja- l. majakorttieri.

Logera, v. n. majailla, asunnoita (-tsen), asua, olla korttieria; — v. a. ottaa asumaan l. korttieriin, majauttaa.

Logg, m. (*sjöt.*) loki; — **-bok**, f. lokikirja; — **-lina**, f. lokinuora l. -liina.

Logga, v. n. (*sjöt.*) lokata.

Loggert, m. lokertti.

Logik, f. logiikka, ajatusoppi.

Logiker, m. logikus, ajatusoppinut l. -tieteilijä.

Logis, n. (*boning*) majapaikka, maja, korttieri, asunto.

Logisk, a. loogillinen, ajatusjohtu järkeis- l. ajatusopillinen.

Logogryf, m. logogrifi, sana-arvoi

Loj, a. veltto, vetelä, hidas (-taan

Lojal, a. lojaali, totinen, vakaine pitön, lainkuulijainen.

Lojalitet, f. vakaisuus, vilpittömy jaalisuus.

Lojhet, f. velttous, vetelyys.

Loka, f. vemmel (-mpelen), luokk

Lokal, a. paikallinen, paikkaku nen, paikkakunnan, paikallis l—a myndigheterna, paik nan l. paikalliset virastot.

Lokal, m. paikka, huonetila, huo huoneet (*pl.*). asuinpaikka; — n. paikanmuisti; — **-sinne**, kantunto.

Lokalisera, v. a. paikallisentaa, tuttaa, sovittaa l. sovelluttaa paikkaan.

Lokalitet, f. paikallisuus, paikka -tila.

Lokomobil, m. lokomobiili, höyr

Lokomotiv, n. lokomotiivi, höyr

Lolla, f. lutus, töllerö, tollakka.

Lom, m. kaakkuri, kuikka.

Loma, v. n. luhjustella, luhjaa kistellä, vedellä jalkojansa; l. s kiä tiehensä.

Lomhörd, a. vähäkuuloinen, huo loinen.

Lomma, v. n.; så att det l— öronen, niin että korvat s humajavat.

Lomme, m. airon pahka l. pyyli.

Lomme, m. (*bot.*) taskuheinä.

Longitud, f. longitudi, pituus; *ju* **titud**.

Lopp, n. juoksu, kulku, meno, tidens l., ajan kulku l. juoks der årets l., vuoden pitkässä luessa, vuosikautena; gifva f åt sin smärta, päästää l. suru valloillensa l. valtoihinsa; karnas l., ajatusten juoksu; (*i vapen*) sisus, reikä, putki (-en).

Loppa, *f.* kirppu, sonsar.

Loppa, v. a. hakea l. tappaa ki

Loppbett, n. kirpunpurema.

Loppig, a. kirppuinen.

Lorgnett, m. lornetti, nenälasi.

Lorgnettera, v. a. katsoa l. t lornetilla l. nenälasilla, tirkistel

Lort, m. sitta, sonta, äkkä, kun ter *får*, *getter o. d.*) papana; kakkare (-een); (*kos*) lakka; —

[illegible] likaropakko, sonta-allikko; — -va-[illegible]ker, m. sonta- l. kurakinttu.
[illegible] v. a. sontia, ääkätä; l. ned, [illegible] l. kurata täyteen, soaista l. ry-[illegible] täyteen.
[illegible]ig, a. sontainen, kurainen, ääkkäi-[illegible] ryvetetty.
[illegible] a. (*oböjl.*) o. adv. irti, auki, irral-[illegible] l. irroillensa, irrallansa l. irroil-[illegible]: blifva l., päästä auki l. irti [illegible] irrallensa.
[illegible] v. a. irroittaa, päästää, avata, [illegible] l. ottaa l. panna irti l. irral-[illegible] l. auki; l. banden, päästää [illegible] l. siteet, päästää nauhoista l. [illegible]; l. en knut, päästää l. avata [illegible]: l. på ngt (*göra ngt lösare*), [illegible]tää, löyhentää; l. sin tungas [illegible]d. kirvoittaa kieltänsä; l. en [illegible]on. laukaista kanuuna; l. ett [illegible]yg. purkaa lasti laivasta, purkaa [illegible] laiva.
[illegible] v. n. lähteä, päästä irti, irtauta, [illegible] auveta (-kenen), höltyä, hel-[illegible]tiän); knuten har l—t, sol-[illegible] pääsnyt l. auvennut l. (*till en* [illegible]) höltynyt l. hellinnyt.
[illegible]g, f. päästö, irroitus, avaus, ir-[illegible]: lossaus, purkaminen; irtipääsy, [illegible]minen, lähteminen.
[illegible] f. kattara, hanhenkaura.
[illegible] m. luotsi; — -båt, m. luotsivene [illegible]: — -hemman, n. luotsitalo; — [illegible]rättning, f. luotsilaitos l. -virasto; — -uppsyningsman, m. luotsi-pääl-[illegible]: — -ålderman, m. luotsivan-[illegible] -oltermanni.
[illegible] v. a. luotsata; (*fig.*) opastaa, joh-[illegible] neuvoa.
[illegible] m. arpa, lotti; draga, kasta l., [illegible] heittää arpaa; (*del, andel*) osin-[illegible] osa, osuus; (*af egor*), sarka, osa; [illegible] osa, onni, kohtalo; vara nöjd [illegible]d sin l., tyytyä osaansa l. on-[illegible]; — -dragning, — -kastning, [illegible] arvanheitto l. -lyönti, l. -otto; me-[illegible]dels l., arvalla, arvanheitolla; — [illegible]lista, f. arpalista; — -lös, a. osaton [illegible]oman), erätön.
[illegible] v. n. arpoa, arpailla, heittää arpaa.
[illegible]teri, n. arpakauppa, arpominen; (*till-[illegible]ningen*) arpajaiset, arpahuvit.
[illegible]ning, f. arpominen, arvanheitto; [illegible]nom l., arpomalla, arvalla.
[illegible]art, *se* Lofvart (under Lof).
[illegible]ka, f. luukku; (*i en front*) aukko, [illegible]väli; (*i skrift*) välipää, vajaus, lo-mapaikka; (*fig.*) lovi (-en), vajaus, puute (-tteen).
Lucker, a. kuohkea, möyheä, muhea.
Luckra, v. a. kuohkeuttaa, möyhentää, tehdä kuohkeaksi.
Ludd, n. (*bot.*) höyty, lievenet (*pl.*), liemenet (*pl.*); — -tåtel, m. mesiheinä, maasara.
Ludda sig, v. r. tulla höyteäksi l. karvaiseksi, karvettua.
Luddig, a. höytyinen, liemeninen, karvainen.
Luden, a. karvainen, hatuinen, karvettunut; l. mössa, reuhka, karvalakki.
Luder, n. (*för rofdjur*) haaska, raato; (*liderlig qvinna*) hutsu, lutka, lutsu.
Ludra, v. n. pyytää haaskalla.
Luf, m. tukka, haivenet (*pl.*); taga, flyga ngn i l—ven, käydä, tarttua, syöstä jkun tukkaan (kiinni); de äro i l—ven på hvarandra, he ovat tukkanuottaisilla.
Luf, *se* Skälm.
Luffa, Luffsa, v. n. juosta luntuta (-ttuan), konkutella.
Luft, m. ilma, henki (-gen); taga frisk l., mennä puhtaasen l. raittiisen ilmaan, olla raittiissa ilmassa, (*insupa*) hengittää raitista ilmaa; flyga i l—en, lentää l. lennähtää l. löyhähtää ilmaan; springa i l—en (*med knall*) räjähtää ilmaan; instängd l., tukkohinen ilma l. henki, umpihenki; gifva sina känslor l., antaa helppoa l. valtaa tunteillensa, hellittää tunteitansa; — -ande, m. ilmatar (-ttaren), ilmakeijukas (-kkaan); — -artad, a. ilmainen, ilmantapainen; — -bad, n. ilma- l. kaasukylpy; — -ballong, m. ilmalaiva, -pallo; — -blåsa, f. henkirakko; — -drag, n. ilmanveto; *se* Drag; — -form, m. ilmanmuoto, ilmallisuus; antaga l., muuttua ilmalliseksi l. ilmanmuotoiseksi; — -formig, a. ilmallinen, ilmanmuotoinen l. -kaltainen; — -gångar, m., pl. henkitiehykkeet l. -reiät; — -hål, n. henkiläpi l. -reikä; — -krets, m. ilmakehä, ilmanpiiri; — -pump, m. ilmanpumppu l. -imetin (-ttimen); — -rör, n. (*anat.*) henkitorvi l. -kurkku, kurkuntorvi; (*för vädervexling*) henkihuokonen, henkireikä (-iän); — -rörshufvud, n. (*anat.*) kurknnnielu, henkitorven-nielu l. -pää l. -suu; — -seglare, m. ilmapurjehtija l. -laivuri; — -slott, n. tuulentupanen l. -tupa; —

-spegling, f. ilmankuvastus, kangastus; — **-språng**, n. koikkaus, väkihyppäys; — **-streck**, n. *se* **Klimat**; — **-strupe**, m. *se* **Luftrör**; — **-tom**, a. ilmaton; — **-torka**, v. a. kuivata ilmassa l. tuulessa; l—d säd, tuulikuiva vilja; — **-tryck**, n., — **-tryckning**, f. ilmanpaino l. -puserrus; — **-tät**, a. hengenpitävä, henkipitoinen, umpihenkinen; — **-vexling**, f. ilmanmuutos l. -vaihto l. -vaihe (-een); *se* **Vädervexling**.

Luftig, a. tuulenkäypä, vilvakka; l. drägt, vilpeät l. löyhyvät vaatteet; l—a figurer, leijuvaiset kuvat.

Lufva, f. räysä, lätsä, luukka.

Lufva, Lufvas, *se* **Lugga, Luggas**.

Lufver, *se* **Skälm**.

Lugg, m. tukka; (*på kläde*) nukka, karva; stryka med l—en, hivuttaa myötäkarvaan l. myötäsukaisin; mot l—en, vastakarvaan, vastasukaisin; — **-sliten**, a. nukkavieru, karvakulu.

Lugga, v. a. tukistaa, haiventaa; l—as, v. d. tukkailla, tukistaa toisiansa, olla tukkanuottaisilla l. -nuorassa.

Luggig, a. nukkainen.

Luggning, f. tukistus.

Luggis; få l., saada tukkapörröä l. haivennusta.

Lugn, a. tyven l. tyyven (-nen), tyyni (-en), laimea; (*fig.*) tyven, juohea, rauhallinen, levollinen, huoleton, säyseä; var l., ole huoleti l. huoletonna; subst., n. tyven (-nen), tyyni, tyyneys, tyvenyys; (*fig.*) lepo, rauha, tyvenyys, levollisuus; — **-svall**, n. laiminki, maininki, hyökylaineet; — **-vatten**, n. laimi (-en), tyven l. tyyni paikka l. vesi; i l., tyvenessä l. tyynessä l. laimessa; (*i ström*) suvanto; — **-väder**, n. tyven l. tyyni ilma; i l., tyvenellä, tyynellä.

Lugna, v. a. tyyntää, tyynnyttää, rauhoittaa, viihdyttää, asettaa; det l—ar, ilma tyyntyy l. ylentyy, tuuli asettuu; l. sig, v. r. tyyntyä, tyventyä, asettua, viihtyä, rauhoittua, malttaa mielensä; sinnena l. sig, mielet malttuvat l. asettuvat l. tyyntyvät.

Lugnt, adv. tyvenesti, juoheasti, tyvenellä mielin l. mielellä; (*bekymmerlöst*), huoletta, huoleti, huoletonna.

Lukrativ, a. hyötyisä, voitollinen.

Lukt, m. haju; (*svag*) lemu, haimi; (*stark*) haisu; (*efter brändt*) käry, katku; (*luktsinne*) haisti, haisto; känna l—en af ngt, tuntea jonkin ju; känna ngt på l—en, t jkin hajusta; — **-fri**, **-lös**, a. haj lemuton, haisematon; — **-nerv** haistihermo, -suoni; — **-orga** haistin (-imen); — **-sinne**, n. h aisti, haisti; — **-vatten**, n. haju muvesi.

Lukta, v. n. haista (haisen), h (-uan), lemuta (-uan); (*hastigt*) h taa, haiskahtaa, lemahtaa; l. haista hyvälle l. hyvältä; l. i haista pahalle l. pahalta; det brändt, haisee kärylle l. palan — v. a. (*lukta på*) haistaa, hais

Luktande, a. haiseva, hajullinen. h nen, lemullinen.

Lulla, v. n. lallattaa, lelettää; (s tuuduttaa, liekuttaa; gå och l., k lallustella l. vetkutella.

Lullig, a. hiivassa l. humalassa (o hiivapäinen, kielessänsä (oleva).

Luminös, a. kirkas, valoisa.

Lummer, m. lieko.

Lummig, a. tuuhea, lehvakka, le

Lummighet, f. tuuheus, lehvakku

Lump, *se* **Lumpor**; — **-handlare** lumppu- l. ryysykauppias (-aa **-samlare**, m. lumppuri, lumpun synkerääjä, -kokooja.

Lumpen, a. halpa, mitätön; kurj tala.

Lumpenhet, f. halpuus, mitättön kurjuus, kataluus.

Lumpor, f. pl. ryysyt, räpäleet, ri lumput; klädd i l., ryysyissä (o ryysyihin puettu.

Lunarium, n. lunario, kuunnäytin.

Lunarisk, a. kuullinen, kuun.

Lunch, m. hiukapala, atriapala.

Lunett, m. lynetti, puolikuu-linno

Lund, m. lehto, viita, viidakko, sikkö.

Lunga, f. keuhko.

Lungbrand, m., — **-inflamation**, f. ke konkuume (-een) l. -polte (-tteen -tulehdus; — **-mos**, m. keuhkos (-een) l. -hakkelus; — **-siktig**, a. ke kotautinen; — **-sot**, m. keuhkotu

Lunk, n. hölkkäjuoksu, hölkkä, lönk nulkutus; i sakta l., hölkkäjuok hölkytellen, hössötellen.

Lunka, v. n. jolkuttaa, hölkyttää, kuttaa, lönkyttää.

Luns, m. luntti, juntus, tolvana, h tikko.

Lunsa, f. lönttänä, hontikka, lutu

[illegible] v. a. löntystää, lutustaa.
[illegible] a. kömpelö, hontikas (-kkaan), [illegible] (-kkään).
[illegible] f. sytytin (-ttimen), lunttu; (*gam-* [illegible]) lunttu, kirjarämä.
[illegible]ke, m. luntunvarsi (-rren).
[illegible] m. lupiini, karvas papu.
[illegible] m. luppi, suurennuslasi.
[illegible] m.: stå, ligga på l., olla väi-[illegible] väijyä.
[illegible] (*kort sömn*) nukahdus; taga [illegible] l., nukahtaa (vähän).
[illegible] (*vallhorn*) torvi (-en), luikku, [illegible]: blåsa i l., torvettaa, toitot-[illegible]kutella.
[illegible] n. väijyä, vaania, luikistella, [illegible]väijyksissä; — v. a. pettää, pei-[illegible]kavaltaa.
[illegible] n. (*taga sig en lur*) nukahtaa.
[illegible]reja, -dräga, v. a. o. n. salaa [illegible] kuljettaa, kuljettaa kiellet-[illegible], soimia.
[illegible]rejare, m. salakuljettaja, tulli-[illegible] (-rkaan).
[illegible]rejeri, n. salakuljetus, kielletyn [illegible] kuljetus, tullinkierto (-rron), [illegible].
[illegible] pörhötukka, pörrö, hanssu.
[illegible] a. pörheä, röyheä, pöyryinen, [illegible].
[illegible] m. viksari, koiransilmä, vei-[illegible]
[illegible] larjus, riiviö.
[illegible] tai: (*på kreatur*) väive (-een); [illegible] vaarnikainen, vaarnikka.
[illegible] v. a.: l. ned, full, tehdä täihin [illegible], täittää.
[illegible] a. täinen, täissä (oleva); blifva [illegible] täihin, täittyä.
[illegible] v. a. se Löska.
[illegible] (*böjelse*) halu, mieli (-en), mie-[illegible] mielenteko, mielihalu; jag har [illegible] tekee, minua haluttaa, mi-[illegible] minun on halu; (*nöje*) lysti, [illegible] mielihyvä, halu, mielihalu; i [illegible] och l., myötä- ja vastoinkäymi-[illegible]: det är en l. att se, oikein [illegible] katsella, sitä lystiksensä l. [illegible]sensä katselee; med l., mie-[illegible] halulla, halukkaasti; (*begä-*[illegible]) himo, halu; onda, köttsliga [illegible] pahat, lihalliset himot l. halut; [illegible]eld, m. ilotuli, huvivalkea; — [illegible]-färd, m. huvimatka, huvitus-[illegible] (*pl.*), lystäysmatka; — -gård, m. [illegible]tarha; (*bibl.*) yrttitarha; — -hus, [illegible]maja l. -huone (-een); — -park, m. huvipuisto l. -metsikkö; — -slott, n. huvilinna; — -spel, n. ilveilys, ilvenäytelmä; — -vandra, v. n. lystäillä, käydä l. kävellä lystäilemässä; — -vandring, f. lystäyskävely, huvikävely.

Lusta, f. himo, halu.

Lustbarhet, f. huvitus, huvi, ilonpito, hilastus.

Lustig, a. lystillinen, lysti, rattoisa, leikillinen, hupainen, huvittava; göra sig l., hilastella, huvitteleita, pitää lystiä elämää l. iloisia päiviä, (*öfver ngn*) nauraa jkulle, pitää jkuta naurunansa.

Lustighet, f. lystillisyys, rattoisuus, leikillisyys, leikinteko, leikkipuhe (-een).

Lustigt, adv. hupaisesti, iloisesti, lystisti, rattoisasti.

Lustrum, n. lustri, vuosiviitonen.

Lut, m. lipeä, live (-peen); — -fisk, m. live- l. likokala; — -lägga, v. a. livettää.

Luta, f. luuttu, kannel (-ntelen).

Luta, v. a. lipeöitä (-tsen), livettää.

Luta, v. n. olla kallellansa l. nojallansa; l. till sin undergång, (*fig.*) olla kukistumaisillansa l. häviämään päin; — v.a. kallistaa, panna kallellensa, nojata, (*framåt*) kumartaa l. kumarruttaa; l. sig, v. r. nojata, nojautua, kumartua, kallistua; l. sig ned, kumartua alas; lutande, nojaava, kallellinen, kallellansa l. kallallansa (oleva); l. plan, kaltapinta, kaltava l. viettävä pinta; l. af ålderdom, vanhuuttansa kumarruksissa l. kyyryssä.

Lutera, v. a. tahdastaa l. iskottaa kiinni l. umpeen.

Lutheran, m. lutherilainen, lutherin-uskolainen.

Lutheranism, m. lutherilaisuus, Lutheruksen oppi.

Luthersk, a. lutherinen, lutherilais-, Lutheruksen.

Lutning, f. (*af fisk o. d.*) lipeöitsemys, livetys.

Lutning, f. (*neutralt*) kalteus, kaltavuus, viettävyys, vinous; (*aktivt*) kallistus, nojaus, kumarrus; — -svinkel, m. kalteus- l. välikulma.

Lutter, a. pelkkä, sula, puhdas (-taan), ihka; l. lögn, sula l. puhdas vale.

Luttra, v. a. puhdistaa, kirkastaa; l—s, v. d. o. p. puhdistua, kirkastua, puhdistetaan.

Luxa, v. a. peijata, pettää.

alankomaa; — **-länd**, a. alava, lamakka, matala; l. trakt, alava- l. alankol. alhomaa l. -seutu; — **-mält**, a. matala- l. hiljais-ääninen; — **-sinnad**, — **-sint**, a. halpamielinen l. -luontoinen; — **-skog**, m. vesametsä; — **-slätt**, m. alavuus, alanne (-nteen); — **-tänkt**, a. *se* **Långsinnad**; — **-vatten**, n. matala vesi.

Låga, v. n. leimuta, liekkiä, liekehtiä, roihua; (*fig.*) leimuta, palaa, hehkua.

Låga, f. liekki, leimu, lieska, panu, tuli (-en); (*rot i kärr, sjö*) lieko; (*kullfallet träd*) rytö.

Låghet, f. mataluus, alhaisuus, alavuus; *se* **Låg**.

Lågt, adv. matalalla, alhaalla; matalalle, alhaalle; tala l., puhua matalasti l. hiljaisesti; l. stämd (*om instrum.*), matalaksi sävelletty; tänka l., ajatella alhaisesti l. halvasti.

Lån, n. laina; gifva, taga, få till l—ns, antaa, ottaa, saada lainaksi; vara på l., olla lainassa l. lainana; Guds l., Jumalan vilja l. lahja; — **-eanstalt**, m. **-einrättning**, f. lainaus-, lainalaitos; — **-ebank**, m. lainapankki; — **-ebibliotek**, n. lainakirjasto; — **-eförskott**, n. apulaina; — **-gifvare**, m. lainanantaja; — **-tagare**, m. lainanottaja l. -saaja.

Låna, v. a. lainata, ottaa l. antaa lainaksi; l. sitt öra åt ngt (*fig.*), luoda l. kallistaa l. lainata korvansa jhnkin l. jollekin, ottaa jkin korviinsa l. kuullaksensa; lånad l. lånt, lainattu, laina-.

Lånare, m. lainaaja.

Lång, a. pitkä, mittava; på l—t håll, (*hvar*) kaukana, etäällä, matkan päässä; (*hvart*) kauvas, kauvaksi, etäälle, matkan päähän; (*hvarifrån*) kaukaa, etäältä; falla så l. man är, kaatua l. mennä pitkällensä; för l. tid sedan, aikoja sitte, kauvan aikaa sitte, jo ammoin sitte; han har ej synts till på l. tid, häntä ei ole näkynyt pitkään l. kaukaan aikaan l. isoihin aikoihin; hela l—a dagen, koko päiväkauden l. pitkän päivää; hafva l—a fingrar, (*fig.*) olla varkaansekainen l. pitkäkynsinen; ngt l., pitkältäntä, pitkähkö; anse (*tiden o. s. v.*) för l., pitkäksyä, pitkästyä, kauvaksua; göra l., längre, pitkistää, pidentää, tehdä pitkäksi l. pitemmäksi; bli l., längre, pidentyä, pitkistyä, tulla pitkäksi l. pitemmäksi l. vammaksi; — **-armad**, a. pi nen; — **-bent**, a. pitkäkoipinen kainen; — **-bänk**, m. lavitse penkki; (*flyttbar*) rahi, pankko ma på l—en, jäädä l. joutu laitaan; — **-dike**, n. selkä- oja; — **-dragen**, a. pitkäveteis nytetty; — **-finger**, n. keskisor **-fredag**, m. pitkäperjantai; — a. laito, loiva; — **-halsad**, a. kaulainen; — **-handske**, m. hansikka l. -kinnas; — **-hårig**, käkarvainen, pitkävillainen; **tekes**, m. pitkä l. iso katkin **-lagd**, a. pitkänomainen, (*till* pitkäkasvoinen l. -muotoinen mainen; (*till väders*) varteva, läntä, pitkäkäs (-kkään); — v. d. ikävystyä, pitkästyä, p l. ikävystyä aikojansa; — **-li** pitkä-ikäinen; — **-modig**, a. p linen; — **-ref**, f. pitkä siim koukkureivi; — **-rund**, a. pit reä, puikea, soikea; — **-sid** tempi sivu l. puoli, pitkä p **-sint**, a. pitkävihainen; — adv. pitkin alusta, pitkinpuoli aluksessa; — **-skranglig**, — **lig**, a. pitkänroikelo l. -roikk ja; — **-skyl**, m. närte, pitkä — **-slutt**, — **-sluttande**, a loikka, loitto, lauku, viettävä **pig**, a. pitkälaahoinen; (*fig.*) mäinen l. -venyinen l. -vet **-sträckt**, a. pitkänomainen. soikea; — **-synt**, a. kauvas pitkänäköinen; — **-sökt**, a. kauvan haettu l. haeskeltu; **dig**, a. pitkälankainen l. -syi pitkällöinen, pitkäveteinen L nen; — **-varig**, a. pitkällinen kauvallinen, viikkoinen; — ranka l. rangat (*pl.*), rankap **-våga**, a. oböjl. kaukainen, pi kainen, pitkän matkan takaine kaukaa, pitkän matkan takaa tä; — **-vägg**, m. sivuseinä, pi nä; — **-örad**, a. pitkäkorvai käkorva.

Långa, f. turska, lonka.

Långlig, a. pitkä; i l—a tider aikaa, monet ajat; icke på der, ei moneen aikaan, ei p isoon aikaan, ei moniin aiko

Längs, *se* **Länge**.

Långsam, a. hidas (-taan), hitai

...en, vitkallinen, (*långvarig*) pit-...en.

...mhet, f. hitaus, hitaisuus, vit-...us, pitkällisyys.

...t, adv. hitaasti, pitkällisesti, ... vitkallensa, verkkaan, verkal-...

... adv. (*om afstånd*) (*hvar*) kau-... etäällä; (*hvart*) kauvas, kau-... etäälle, loitos; (*om tid*) paljo, ... kauvas, pitkälle, aikaa; l. ... detta, ammoin l. kauvan sitte, ... l. aikoja sitte; l. förut, aikaa ...oja ennen, paljoa ennen; (*om ...*) kauvas, pitkälle; så l. har ... gått l. kommit, siihen mit-... l. niin pitkälle se nyt on tullut ...nut; (*vida*) paljoa, paljon, ai-... l. större, aikaa l. paljoa isompi; ... är l. ifrån rik, paljo puuttuu ... rikas ollaksensa, hän ei liki-...kaan l. vähääkään ole rikas; l. ...rån! kaukana siitä! paljonpa ...! det var icke l. ifrån att ...öll, vähällä olin langeta, ei ... puuttunut, ett'en langennut.

... hinkalo, laari, purnu; en l. ...ed säd, laarillinen l. hinka-... jyviä; (*låda*) laatikko, arkku.

...eisi (-den); med utbredda l., ... reisin, reidet hajallansa l. le-...: — -pipa, f. reisiluu; — ...e, n. reitikka, reisikappale (-een); ...eck, n. reidenjuuri.

... n. (*skepp.*) loorinki.

... lukko; dörren är i l., ovi on ...; sätta dörren i l., panna ...koon; det går icke i l. (*fig.*), ... käy päinsä l. laatuun, siitä ei ... valmista; — -fjäder, m. lukon-... (-ntimen) l. -vieteri; — -gång, ...konsisus l. -rakennus; — -kolf, ..., m. lukonsalpa l. -loira; — ..., m. lukkoseppä; — -ten, m. ...kara.

... v. a. *se* Läsa.

... *se* Låtsa.

... *se* Läte.

... v. n. (*gifva ljud*) kuulua, soida; ... l—er vackert, kuuluu l. soi ...lita; det l—er ngt, sepä jol-... kuuluu; det l—er (*förljudes*) ... illa för honom, kuuluu hy-... l. hyvältä, pahaksi l. pahalta ... l. hänen suhteensa; det l—er ... tal, som vore han..., hänen puheestansa tuntuu l. kuuluu, kuin hän olisi...

Låta, v. a. auxil. (*tillåta*) antaa, sallia, sietää; l. taga, förstå, antaa l. sallia ottaa, ymmärtää; l. se sig, tulla näkyville l. nähtäville, näyttää l. antaa nähdä itseänsä; det l—er höra sig, sitähän kuulla kelpaa l. saattaa, sepä joltakin kuuluu; det l—er sig icke göra, ei se käy laatuun, sitä ei käy tekeminen; det l—er säga sig, sen l. niin l. sitä sanoa saattaa, sitä käy sanoa l. sanominen; låtom oss gå, o. s. v. menkäämme o. s. v.; med *imperativ;* låt dem dansa, tanssikoot vaan, anna heidän tanssia; låt bli l. vara, anna olla; han kunde icke l. bli att dricka, ei saanut olluksi l. voinut olla juomatta; lät så vara, olkoon l. olkoonpa niin l. niinkin; (*föranstalta att ngt sker*) antaa med infinitiv, eller hellre med *faktiva verbformen* på -tta (-ttä); l. göra, flytta, hugga, teettää, muutattaa, hakkuuttaa; l. veta, antaa tietää l. tietoon, antaa saada tietää; l. sitt lif, panna l. antaa henkensä; göra och l., tehdä ja jättää l. olla tekemättä; låt upp! avaa ovi! laske l. päästä sisään; l. igen, panna kiinni, sulkea.

Låtande, n. *se* Görande.

Låtsa, v. n. olla olevinansa l. tekevinänsä, teeskennellä, tekeytyä; l. skrifva, olla kirjoittavinansa; l. vara sjuk, olla kipeä olevinansa; l. glädje, teeskennellä l. tekeytyä iloiseksi, olla iloinen olevinansa; l. om ingenting l. som om ingenting hade händt, ei panna miksikään, ei olla millänsäkään, ei olla mistään tietävinään; l—d vänskap, teeskennelty l. valheellinen ystävyys.

Lä, n. oböj l. tuulen alapuoli (-en), suojan puoli, lee, holme (-een); vara i l. om ngt, olla leen puolella jtkin l. jstkin, olla tuulen alapuolella l. alla tuulen jstkin; ligga i l. om holmen, olla saaren holmeessa l. suojassa l. terhenessä; (*läsidan af fartyget*) suojan puoli; — -segel, n. leeseili, kaitapurje (-een); — -varts, adv. tuulen alla, alla tuulen, suojan l. tyvenen puolella.

Läck, a. vuotava, aurea; göra l., auristaa; bli l., auristua, hataroitua.

Läcka, f. vuoto, reikä, vuotoreikä l. -läpi.
Läcka, v. n. vuotaa.
Läckage, n. vuotama, vuotomäärä.
Läcker, a. herkkuinen, imannes (-nteen), maire (-een); l. mat, herkkuruoka; (*om person*) herkullinen, herkutteleva; — **-bit,** m. makupala, herkku, herkkupala; — **-mun,** m. herkkusuu, imantelija, herkuttelija.
Läckerhet, f. herkkuisuus, maireus, makeus; (*ngt läckert*) herkku, herkkunen.
Läckert, adv. herkkuisesti, herkullisesti, imannellen; lefva l., herkutella, elää herkullisesti; smaka l., maistua l. maistaa herkulle l. makealle.
Läckt, Läcktare, m. fl. *se* **Läkt, Läktare** m. m.
Läder, n. nahka; af l., nahkainen, nahka-; som har l., nahallinen; belägga med l., nahoittaa; — **-artad,** a. nahkamainen, nahantapainen l. -kaltainen; — **-band,** n. nahkanauha; (*bokband*) nahkanide (-teen), nahkakannet (*pl.*); — **-beredning,** f. nahanteko l. -valmistus l. -muokkaus; — **-handel,** m. nahkakauppa; — **-handlare,** m. nahkakauppias (-aan); — **-lapp,** m. (*djur*) nahkasiipi (-en); — **-vant,** m. rukkanen, nahkakinnas (-ntaan).
Läge, n. paikka, asema; huset har ett vackert l., huoneus on kauniilla paikalla l. paikkaa l. asemalla; (*tillstånd*) tila; hans l. är bedröfligt, hänen tilansa on surkea, hän on surkeassa tilassa.
Lägel, m. leili.
Lägenhet, f. (*tillfälle*) tila, tilapää, tilaisuus; med första l., ensi tilassa l. tilaisuudessa; (*tjenst*) paikka, virka; (*hus, våning*) huoneet (*pl.*), huonetila; (*egendom*) tila, maatila; efter råd och l., tilan ja varan mukaan; — **-sinnehafvare,** m. tilallinen, tilanomistaja l. -haltija, tilanmies.
Läger, n. (*bädd*) vuode (-teen), sija, makuusija; (*för trupper*) leiri; slå l., leiriytyä, asettaa l. ottaa leirinsä; (*för djur*) pesä; — **-sman,** m. verttimies, vaimonmakaaja; — **-smål,** n. (*lagt.*) vaimonmakaus, salavuoteus; salavuoteus-juttu l. -asia; — **-stad,** m. makuusija l. -paikka, leposija; — **-plats,** m. **-ställe,** n. leirinpaikka; — **-vall,** m. (*sjöt.*) leekervalli, sorrus, sorrustila; vara i l., olla sorruksissa l. leekervallissa; (*fig.*) rappio, häviö; råka l. komma i l., joutua rappiolle l. häviölle l. rappiot
Lägg, m. kyynäräluu; säären (-en pohje (-hkeen); (*på halmstr* munväli, kerkkä.
Lägg, m. (*hvarf*) kerros, panos.
Lägga, v. a. panna, laskea, as handen på värjan, panna kätensä miekalle; l. ett barn lapsi maata l. makaamaan; munia, tehdä munia; l. tak, tehdä kattoa, kattaa; l. grun kea l. panna perustusta; l. ha ngt, ottaa käsille jkin, t käydä jhnkin käsin; l. an (a ojentaa pyssyä; l. igen ä ummistaa l. sulkea silmänsi silmänsä kiinni l. umpeen; l afsked, anoa virkaeroa, pa taa sisään eron anomus; l ngn (*utsöka*), hakea velkaa oikeuden kautta, panna ri lasta; l. på hjertat, panna sydämellensä; l. på minne mieleensä l. muistoonsa; l. arbete (*förlägga*), painatta tantaa kirja; l. sig, v. r. laskeuta, panna itsensä, panr l. sig att sofva, panna l. maata, käydä l. mennä levol kumaan; rågen har lagt on laossa l. mennyt lakoon tunut; sjön har lagt sig, jäätynyt l. jässä, järvi on mennyt umpeen l. jäähän; l. *vinden*), alentua, asettua; l. ter kroppen (*om kläder*), ruumiille, käydä ruumista r ruumiin mukaan; l. sig en neutua l. panna l. pitää v sig i en sak, ruveta (-pean työ l. sekaantua jhnkin asia l—er sig på bröstet, se taan l. rinnan päälle, paneu nalle, rupeaa rintaa vaivaa sig ut för ngn, ruveta jku jaksi l. auttajaksi, ottaa joku sensa l. puoltaaksensa.
Läglig, a. sopiva, mukava, soveli när det faller sig l—t, sopii l. soveltuu.
Läglighet, f. tilaisuus, sopivu soveljaisuus.
Lägligt, adv. soveljaasti, muka pivasti, hyvään l. sopivaan vaan aikaan.
Lägra, v. a.; l. en qvinna, m

l vaimo; l. sig (*slå läger*) aset-
l. ottaa leirinsä, sijoittua, asettua.
(*läcka*), v. n. vuotaa.
v. a. lääkitä (-tsen), parantaa; v.
l—as, v. d. parata (-nen), tulla
yksi.
, m. lääkäri, parantaja; — -ar-
, n. lääkärinpalkkio; — -bevis,
lääkärinkirja l. -todistus; — -ve-
kap, f. lääkitys- l. lääkintätiede;
vård, f. lääkärinhoito.
, m. lääkitys, lääke (-kkeen);
kraft, f. lääkitys- l. lääkintä-
st, f. lääke- l. lääkintätaito; —
l, n. lääke (-kkeen), lääkitys,
l. lääkitysaine (-een); paran-
no l. -aine, paranne (-nteen).
, f. parannus, lääkintä; parane-
Läkte, n. ruode (-teen).
, m. lehteri, parvi (-en).
(*jäg.*) hangas (-kaan).
v. a. sovittaa, sovitella, sovel-
asettaa l. tehdä jonkin mukaan;
kan l—s på honom, tämä
häneen, tätä voi sovittaa l. so-
hänen; l. sig efter ngns
, mukautua l. sovistua jkun tah-
l. mieleen, olla l. mennä jkun
mukaan; det l—ar sig icke
väl, se ei sovi l. käy laatuun
ellu oikein hyvin.
f. suhdallisuus, sävy, mukaisuus;
lämpa l. lämpor, käyttää
lisuutta l. sävyisyyttä, kohdella
sti l. suhdallisesti.
, a. sovelijas (-aan), sopiva, mu-
luonteva.
gen, Lämpligt, adv. sovelijaasti,
asti, mukavasti.
ghet, f. sovelijaisuus.
lääni, (*förläning*) läänitys; —
nom, m. läänin-agronoomi l.
viljelynneuvoja; — -earkitekt,
läänin-arkkitehti; — -ebokhålla-
m. lääninkirjuri; — -edeja, f.
nkarjakko; — -eenspännare, m.
nkivalteri; — -ehäkte, n. läänin-
huone l. -vankila; — -elandt-
re, m. läänin-maanmittari; —
arett l. -sjukhus, n. lääninla-
ti l. -sairashuone; — -enämnd,
läänintoimisto; — -estyrelse, f.
hallitus; — -sbref, n. läänitys-
; — -sed, m. läänitysvala; —
rfattning, f. läänillis-hallitusmuo-
to; — -sherre, m. lääniherra, läänit-
täjä; — -höghet, f. lääni-, lääniläis-
valta; — -s-innehafvare, m. lääni-
mies, lääniläinen; — -sman, m. ni-
mismies, vallesmanni; — -spligtig, a.
läänin- l. läänityksen-alainen; — -svä-
sende, n. läänitysjärjestelmä l. -laitos.

Läna sig, v. r. nojata, nojautua jhnkin l. jkin vasten.

Länd, m. lanne (-nteen), kuve (-peen), vyötäiset (*pl.*); omgjorda sina l—er, vyöttää kupeensa; (*på häst*) lautanen l. lautaset (*pl.*), lanne; — -kota, f. lannenikama l. -solmu; vyötäissolmu; — -stycke, n. lautaishihna, häntävyö; — -vårk, m. ristiluun-särky, lanteen kolotus.

Lända, v. n. o. impers. olla, tulla, käydä; det l—er honom till heder, se on hänelle kunniaksi, siitä on hänelle kunniaa; l. till bevis, olla l. käydä todistukseksi.

Länderi, n. alusmaa, maatilus.

Länga, f. (*af byggnader*) rivi, jakso; (*skepp.*) lenka, länki.

Längd, f. pituus; vara af ngns l., olla jkun pituinen l. mittainen; växa på l—den, kasvaa pituutta l. mittaa l. pituudelleen; såga på l—en, sahata pitkinpäin l. pituudelleen; i tidens l., ajan pitkään l. mittaan l. pituuteen; i l—en, ajallensa, ajan pitkään; draga ut på l—en, pitkittää aikaa, pitkitellä, aikailla, viivytellä; geografisk l., maantieteellinen pituus; (*förteckning*) lista, luettelo, lenki; — -grad, m. pituusaste (-een); — -mått, n. pituusmitta, pituuden mitta.

Länge, adv. kauvan, kauvan l. ison aikaa; huru l.? kauvanko? kuinka kauvan? vänta så l., odota niin kauvan l. sen aikaa; farväl så l., hyvästi siksi l. siksi aikaa l. niin kauvaksi; l. sedan, aikaa l. aikoja sitte, aikaa päiviä, kauvan sitte, ammoin; på l., isoon l. pitkään l. kaukaan aikaan.

Längre, komp. af Lång, pitempi l. pidempi (-emmän); ett hufvud l., päätä l. pään verran pitempi; en fjerdedel l., neljännestä pitempi; göra l., pitentää, tehdä pitemmäksi; blifva l., pidetä (-tenen), tulla pitemmäksi; adv. komp. af Långt o. Länge; l. bort, fram (*hvar?*) kauvempana, edempänä, etäämmällä, pitemmällä, loitompana, loitommalla; (*hvart?*) edem-

mäksi, kauvemmaksi, etäämmälle, loitommalle; l. fram på dagen, myöhempään päivällä; l. fram i boken, tuonnempana kirjassa; l. ifrån, kauvempaa, edempää, pitemmältä, loitompaa; l. in, sisemmälle, sisemmäksi; l. bakom, taempana, taemmaksi, taemmalle; l. ned, alempana; alemmalle, alemmaksi; l. upp, ylempänä, ylemmäksi, ylemmälle; l. åt söder, norr, etelämmällä, etelämmälle, pohjaisemmalla, pohjaisemmalle; han blef der l. än jag trodde, hän jäi sinne kauvemmaksi l. enemmäksi aikaa kuin luulinkaan.

Längs, prep. pitkin, myöten; gå l. vägen, käydä pitkin tietä l. tietä myöten l. pitkin; ro l. stränderna, soudella pitkin rantoja l. rantoja myöten; såga ett träd l. efter, sahata puuta pitkinpäin l. pituudellensa.

Längst, superl. af Lång, pisin (-mmän), kaikkein pitempi; i det l—a, mitä kauvimmin, niin kauvan kuin mahdollista; adv. superl. af Långt o. Länge; l. i söder, norr, etelimmällä, pohjoisimmalla; l. bort, fram, kauvimpana, kauvimmalla, kauvimmaksi, kauvimmalle; l. ifrån, kauvimpaa, kaukaisimmalta.

Längta, v. n. o. a. ikävöitä (-tsen), halata (-ajan), haluilla, olla ikävä l. halu; jag l—ar att komma bort, halajan l. ikävöin pois päästäkseni, mieleni tekee päästä pois; jag l—ar hem, haluttaa l. halajan kotiini, ikävöitsen kotia; l. efter sommaren, ikävöidä l. olla (jkun) ikävä kesää, halata l. vartoa kesän tuloa.

Längtan, f. halajaminen, halu, halutus, ikävöitsemys, mielenteko; jag brinner af l. att få träffa henne, mieleni hehkuu l. palaa halusta häntä tavatakseni; l. efter hemmet, kotihalu, kodin l. kotiin ikävöiminen.

Länk, m. lenkku, lenkki, mutka, rengas (-kaan); — **-harf,** *se* **Ledharf.**

Länka, v. a. ohjata, johdattaa; l. sig (*efter*), mukautua, ojentua.

Läns, a. oböjl. (*sjöt.*) tyhjä, tyhjillänsä (oleva), lenssi; pumpa l., pumputa tyhjillensä l. tyhjäksi; börsen är l., kukkaro on tyhjillänsä l. tyhjänä.

Länsa, v. a. tyhjentää, lenssata; v. n. olla tyhjänä, tulla tyhjäksi.

Länstol, m. nojatuoli.

Läpp, m. huuli (-en); hänga l., alla päin l. huuli lerpassa; fall l—en, olla mieleinen; som tjocka l—ar, paksuhuulinen; (*sl.*) läppä; — **-formig,** a. huulettava, limainen.

Läppja, v. a. maistella, lipoa, latk

Lär l. **Lärer,** v. auxil. taitaa, m lienee; *uttryckes helst med verbet cessiva l. potentiala form* på jag lär aldrig få se honom en saane l. taida saada häntä koskaan; ni l. tro, te uskonmahdatte uskoa; det l. vara se lienee totta.

Lära, v. a. (*undervisa*) opettaa, t l. ngn, opettaa jkuta; l. ng språk, opettaa kieltä jkulle skall l. dig (*hotande*), kyllä l. sinulle opetan l. näytän; (*en undervisning*) oppia, opetella; af ngn, oppia jkin jkulta; l. skrifva, oppia l. opetella luk kirjoittamaan; l. känna, tull pia tuntemaan; l. sig, v. r. opetteleita, opetella; l. sig e oppia läksynsä; l. sig utantil tella l. oppia ulkoa.

Lära, f. oppi, neuvo, opetus; va olla opissa; gå i l., käydä op oppia; religionens läror, non neuvot l. opetukset l. opi

Läraktig, a. hyvä-, tarkkaoppine penevainen, oppivainen, hyvä l. oppimaan; bli l., oppeentua.

Läraktighet, f. oppenevaisuus, o suus, hyvä- l. tarkkaoppisuus.

Lärare, m. opettaja, miesopett **-duplikant,** m. apu-, apulais-op — **-kall,** n., — **-syssla,** f. — n. opettajanvirka l. -ammatti l. — **-tjenst,** m. opettajanvirka.

Lärarinna, f. opettajatar (-ttaren) opettaja.

Lärbref, n. opinkirja, oppitodist **-girig,** a. opinhaluinen, -haluka kaan); — **-girighet,** f. opinhalu luisuus; — **-gosse,** m. oppipoik **-junge,** m. oppilas (-aan), oppi opetuslapsi (*bibl.*); — **-penning** pl. opetus-, oppiraha.

Lärd, a. oppinut, lukenut, opillire l. man, oppinut l. lukenut l—a ämnen, opilliset aineet studier, opilliset l. kirjallise not; ett sällskap af l—a neitten seura.

irdom, m. oppi, oppisuus, tieto; neuvo, opetus; en man af grundlig l., syväoppinen mies; historiens l—ar, historian opetukset l. neuvot; — **-sgrad**, m. oppiarvo, opillinen arvo; — **-sgren**, f. opin- l. oppihaara; — **-sidkare**, m. opinharjoittaja; — **-sprof**, n. opinnäyte (-tteen); — **-sskola**, f. opilliskoulu, opinkoulu; — **-sväg**, m. opin tiet (*pl.*).

irdt, adv. oppineen tapaan l. tavalla, oppineesti.

irft, f. palttina, liina; af l., palttinainen, liinainen.

irka, f. kiuru, leivonen; — **-kfalk**, m. leivo- l. pontahaukka.

irkträd, n. lehtikuusi (-en).

irling, m. oppipoika, oppilainen.

irsanstalt, f. oppilaitos; — **-bok**, m. oppikirja; l. i geometrin, mittausteteen oppikirja; — **-begrepp**, n. oppikäsitys; — **-dikt**, f. oppiruno; — **-embete**, n. opetusvirka; — **-frihet**, f. opetusvapaus, -valta; — **-grund**, m. opinperustus, alku-oppi; (*teol.*) uskonkappale (-een), opin- l. uskonopin pääkappale; — **-metod**, m. opetustapa, opetusmuoto; — **-mästare**, m. oppiisä, opettaja, neuvoja; — **-plan**, m. opetussuunnitelma l. -kaava; — **-programm**, n. opetusohjelma; — **-rik**, a. opettavainen, opikas (-kkaan); — **-sal**, m. oppisali; — **-sats**, m. oppi, opinmietelmä l. -väite (-tteen); — **-spån**, m. opinkoe (kokeen), oppikoetus; göra sina l., koetella oppisansa; — **-stol**, m. opetussija l. -istuin; — **-strid**, m. oppiriita; — **-stånd**, n. opettajan-, opetussääty; — **-system**, n. opetusjärjestelmä; — **-säte**, n. opisto, opetuspaikka; — **-sätt**, n. opetuslaatu l. -tapa; — **-tid**, m. oppi-, opintoaika; — **-timme**, m. opetustunti l. -tiima; — **-verk**, n. oppilaitos, opisto; — **-år**, n. oppivuosi.

ösa, v. a. o. n. lukea, lueskella; l. en bok (*till slut*), lukea kirjan; l. i en bok, lukea kirjaa; l. i bok, innantill, lukea kirjasta l. sisältä; l. i ens ögon, lukea l. keksiä jkun silmistä.

ösa, v. a. (*stänga till*) sulkea, lukita (-tteen), panna lukkoon; l. ngn in, sulkea joku sisään l. lukon taakse; l. undan, panna l. kätkeä lukon taa.

äsare, m. lukija; (*sekterisk*) herännäinen.

äsarinna, f. lukija, lukijatar (-ttaren).

Läserska, f. herännäisvaimo.

Läsart, m. toisinto; — **-förhör**, n. lukukinkeri, lukuiset, kylänluvut; — **-karl**, m. kirjanlukija, lukumies, kirjamies; — **-lag**, n. lukukunta, l. -lahko, kinkerikunta; — **-vurm**, m. kirjanmärehtijä, lukuhullu; — **-vägen**, m.; han går l., hän käy opin l. lukuteitä l. tietä; — **-värd**, a. luettava, luvun-ansaitseva.

Läsbar, a. luettava, lukea kelpaava, lukukelpoinen.

Läsebibliotek, n. lukukirjasto; — **-bok**, f. lukukirja, lukemisto; — **-cirkel**, m. luku-, lukijaseura; — **-förening**, f. lukuyhteys; — **-kabinett**, n. lukukabinetti l. -paikka; — **-termin**, m. lukukausi; — **-timme**, m. lukutunti l. -hetki; — **-öfning**, f. lukuharjoitus.

Läska, v. a. virvoittaa, kostuttaa; sammuttaa janoa; l. sig med vatten, virvoittaita vedellä; l—nde dryck, virvoittava juoma; l. kalk, kostuttaa l. kastaa kalkkia.

Läskdryck, m. virvoitusjuoma; — **-medel**, n. virvoitusaine (-een), virvoke (-kkeen); — **-papper**, n. imu- l. vetopaperi.

Läslig, a. selvälukuinen, selvä lukea, selvä.

Läsning, f. lukemus, luku, lukeminen; l. för folket, lukemisia kansalle.

Läspa, v. n. sammaltaa, sopertaa, sokeltaa, lällättää, lärpättää.

Läspare, m. sammalkieli (-en), lässäkieli, sokeltaja.

Läspning, f. sammallus, sokellus.

Läst, m. (*skomak.*) lesti; (*mått*) lästi.

Lästetal, n. lästiluku, -määrä.

Läte, n. ääni (-en), äännähdys.

Lätja, m. fl. *se* **Lättja** o. s. v.

Lätt, a. keveä, kevyt (-yen), huokea, helppo; l. arbete, huokea l. helppo työ; l. på foten, ketterä l. keveä l. kepeä jaloiltansa; l. jord, möyheä l. keveä maa; l—a trupper, kevyet joukot; — adv. keveästi, huokeasti, helposti, kerkeästi, herkästi; l. klädd, keveissä vaatteissa (oleva); han sofver l., makaa herkästi; han har l. för att tala, hän on kerkeä kieleltänsä l. puheeltansa; det kan l. hända, pian l. helposti voi tapahtua; — **-brukad**, a. huokeaviljelyinen, helppo l. huokea viljellä; — **-drucken**, a. helppo l. huokea juoda, helposti juotava; — **-fattlig**, a. helposti l. huokeasti ymmärrettävä, huokeatajullinen;

— **-fotad**, a. kepeä, kerkeä, ketterä, keveä jalalta, ketterä-, kevytjalkainen; — **-färdig**, a. irstas (-aan), haurelijas (-aan); — **-köpt**, a. helppo- l. huokeaostoinen; — **-låst**, a. helppolukuinen; — **-löst**, a. helposti sulava l. liukeneva, sulavainen, herkkä-, helpoliukeinen; (*om problem m. m.*) helppo- l. huokeaselkoinen; — **-rodd**, a. helppo- l. keveäsoutuinen; — **-trogen**, a. herkkäluuloinen l. -uskoinen; — **-trogenhet**, f. herkkäluuloisuus l. -uskoisuus; — **-rörd**, a. herkkäluontoinen l. -mielinen, helläluontoinen l. -mielinen l. -sydäminen; — **-sinnig**, a. kevytmielinen, hepakka, löyhämielinen; — **-sinnighet**, f. **-sinne**, n. kevytmielisyys, hepakkuus, löyhämäisyys; — **-sinnigt**, adv. kevytmielisesti; — **-skrämd**, a. arkamielinen, -luontoinen; — **-smält**, a. (*om mat*) helposti l. keveästi l. huokeasti sulava, helppo, pehmeä; (*om metaller*) helppo l. herkkä sulamaan, helposti sulava l. liukeneva; — **-söfd**, a. (*lätt att söfva*) herkkäuninen, herkkä nukkumaan; (*lätt vaknande*) herkkäunellinen.

Lätta, v. a. keventää, huojentaa, helpottaa, (*om samvete m. m.*) lievittää; l. ankaret, nostaa l. nostattaa ankkuria; vinden l—ar, tuuli helpottaa l. alentuu; l—as, v. d. (*bli lätt*) kevetä (-nen), keventyä, helpota (-ponen), huojeta (-kenen), huoistua.

Lätteligen, adv. *se* **Lätt**, adv.

Lätthet, f. keveys, helppous, huokeus; med l., huokeasti, helposti.

Lätting, m. laiskuri, laiska, vetelys.

Lättja, f. laiskuus; jag plågas af l., minua laiskuttaa.

Lättjas, v. d. laiskutella, laiskehtia, laiskoitella, vetelehtiä.

Lättjefull, a. laiskelijas (-aan), laiskehtiva; — **-fullt**, adv. laiskelijaasti, laiskasti.

Lättna, v. n.; luften l—r, ilma ylentyy.

Lättnad, m. helppo, helpotus, huojennus, kevennys.

Löda, v. a. juottaa, uuttaa.

Lödder, n. vaahto, rahka.

Löddra, f. raksi, silmukka.

Löddra, v. n., **Löddra sig**, v. r. vaahdota (-toan), vaahtaista, kuohlata.

Löddrig, a. vaahtoinen, rahkainen.

Lödfett, n. juoterasva; — **-jern**, n. juotinrauta; — **-kolf**, m. **-korn**, n. juotin (-ttimen).

Lödig, a. luotinen.

Lödighet, f. luodinpito l. -arv tauden määrä (hopeassa).

Lödning, f. juote (-tteen), juot taminen.

Löf, n. lehti (-den); (*löfbevux* lehvä, lehdes; l—ven spri lehdet puhkeavat, lehti puhkea l., taittaa lehtiä l. kerpoja; att bryta l., mennä lehtee dekseen l. kerpoon; (*l. till q* tas, vihdas, luudas; — **-brott -brytning**, f. kervontaitto, taitto l. -teko; vara på l., dessä l. kervossa l. kervontait **-dunge**, m. lehdikkö, lehto; n. *se* **Löfgroda**; — **-fällning**, den lähtö l. variseminen, lehti **-gren**, f. lehvä, lehväs, lehti **-groda**, f. lehtorupsale (-een); **-da**, f. lehtimaja; — **-knopp**, tiumppu l. -silmä; — **-kärfve** po; — **-mask**, m. lehtimato, — **-rik**, a. lehtevä, lehdeksä lehtinen, lehvakas (-kkaan); **-ska**, f. lehvä, lehväs; — lehti-, lehvämaja; — **-skog**, metsä, lehto; — **-skära**, f. vesoin (-imen), kassara; — a. lehdittää, lehdestää; — m. pajukerttu l. -lintu; — lehtipuu; — **-tägt**, f. lehde vontaitto, lehdestys; lehdes- lupa; — **-verk**, n. lehdityks lehtikoristeet.

Löfja, f. laiskijainen.

Löfkoja, f. leukoija.

Löfning, f. lehditys, lehdintä.

Löfte, n. lupaus; gifva, gör vata, tehdä l. antaa lupaus; sitt l., hålla sitt l., pysyä sessansa, pitää lupauksensa; — n. lupauksen rikkominen; — m. **-skrift**, f. *se* **Borgesman**

Löfva, v. a. lehdittää; (*samla löf* käydä l. olla lehdessä; l—a lehdittyä, tulla lehdelle l. leh

Löga, v. a. uittaa; v. n. o. l. peseitä, uida, kylpeä.

Lögn, m. valhe (-een); fara fr l., käydä l. juosta valheita.

Lögnaktig, a. valheellinen.

Lögnaktighet, f. valheellisuus.

Lögnaktigt, adv. valheellisesti, v

Lögnare, m. valhettelija.

Lögställe, n. uittamo, uittopaik maranta, kylpypaikka.

Löja, f. salakka, tiuru.
Löje, n. nauru, hymy, hymyily.
Löjlig, a. naurullinen, naurun-alainen, naurettava.
Löjlighet, f. naurullisuus, naurun-alaisuus.
Löjligt, adv. naurettavasti, naurullisesti.
Löjtnant, m. luutnantti.
Lök, m. sipuli, laukka, lyökki; — **-aktig**, — **-artad**, a. sipulimainen, sipulintapainen l. -kaltainen; — **-knöl**, m. pahkasipuli.
Lömsk, a. luihu, salavihainen.
Lömskhet, f. luihuus, salaviha.
Lön, f. palkka; l. i spanmål, jyvä-palkka, palkka jyvissä; — **-ebesparing**, f. palkansäästö; — **-lös**, a. palkaton; l. möda, hyödytön l. turha vaiva, hukkatyö; — **-tagare**, m. palkkalainen, palkanottaja l. -saaja.
Löna, v. a. (*gifva lön*) palkata (-kkaan), palkoittaa, maksaa palkkaa; (*belöna*) palkita (-tsen), maksaa, kostaa; det l—r icke mödan, ei se maksa vaivaa, ei se kannata; den handeln l—r sig, se kauppa kannattaa, on edullista.
Lönande, a. hyötyisä, edullinen, etuisa, voitollinen.
Löningshemman, n. palkkatalo, vero-palkka-tila.
Lönn, f. vahteri, vahder (-teren); — **-skog**, m. vahteristo; — **-socker**, m. vahdersokeri.
Lönn, adv.; lägga ett foster å l., panna l. heittää sikiö salaan, salata l. lymyttää sikiönsä; — **-dörr**, f. salaovi; — **-gång**, m. salakäytävä, salatie l. -pääsy; — **-krog**, m. salakapakka; — **-lägga**, v. a. salata, lymyttää, panna salaan; — **-mord**, n. salamurha; — **-mörda**, v. a. salamurhata, salaa murhata; — **-mördare**, m. salamurhaaja; — **-väg**, m. sala-, piilo-, lymytie.
Lönndom; i l., salaisesti, salaisuudessa, salassa, peitossa.
Lönnlig, a. salainen, sala.
Lönnligen, **Lönnligt**, adv. salakkali, salaisesti, salaa, varkain.
Lönnskaläge, n. salavuoteus.
Lönt, adv.; hålla l., pitää salassa.
Löpa, v. n. juosta (juoksen); l. kring staden, juosta l. kipata pitkin kaupunkia; ryktet löper, huhu kulkee l. käy; vägen löper, tie menee l. kulkee; l. af och an, hit och dit, juoksennella, juokseskella, juosta l. juoksennella sinne tänne l. siellä täällä; l. ihop (*löpna*), juosta, piimiä; tiden l—er fort (*fram*), aika kuluu l. rientää edelleen; l. fara, risk, olla vaarassa l. vaaran-alainen, joutua vaaraan l. vahinkoon; denna sedel l—er med ränta, tämä seteli kasvaa korkoa l. kulkee korolla l. kasvulla, tästä setelistä juoksee korkoa; (*vara löpsk*) kiiliä, olla juoksuillansa l. juoksulla; l—nde år, månad, kuluva l. kulkeva vuosi, kuukausi; l—nde ränta, juokseva l. kasvava korko; l—nde räkning, avonainen l. juokseva tili; l—nde gods, (*skepp.*) juoksevat touvit; l—nde aln, mittakyynärä, pituuskyynärä.
Löpare, m. juoksija, kiitäjä; (*att rifva färger med*) hierinkivi, jauhuri, lyöppäri; (*öfre qvarnstenen*) päällys-, päällikivi; (*i schackspel*) juoksuri; (*å skala*) hahlo.
Löpbana, f. juoksu- l. kilparata, kiistakenttä, kilpapaikka; — **-eld**, m. juoksuvalkea; ryktet gick som en l. kring staden, huuto kulki l. lensi valkean vauhdilla l. kuin tulen liekki pitkin kaupunkia; — **-graf**, f. juoksu-, saartokaivanto; — **-knut**, m. vetosolmu; (*i nät*) juoksusolmu l. -silmä; — **-mage**, m. makonen; — **-ring**, m. juoksurengas (-kaan); — **-tid**, m. juoksuaika, kiiman aika; hunden har sin l., koira on juoksuillansa l. kiimoillansa l. nalkillansa.
Löpe, n. juoksutin, juoksuke, piimitin.
Löpna, v. n. juosta, piimettyä, piimiä, jotkeltua.
Löpning, f. (*ystning*) juoksu, juoksutus, piimetys; (*i musik*) juoksutus, juoksuma; (*djurens*) juoksu, juoksut, kiima.
Löpsk, a. juoksuinen, kiimainen.
Lördag, m. lauvantai.
Lös, a. irtonainen, irrallinen, irtain (-imen), valtoin (-imen), valloillinen, irti, irrallansa l. valloillansa l. auki oleva; hästen, elden är lös, hevonen, valkea on irti l. irroillaan l. valloillansa; göra l., irroittaa, erittää; blifva, gå l., irtauta, irroittua, eritä (-iän); släppa l., päästää irti l. irrallensa l. valloillensa; l. karl, löysä l. irtain mies; l—t folk, irtain kansa, joutoväki; slå sig l., ruveta (-pean) joutilaaksi, ruveta ja revetä, ruveta kuin ruvetakin; (*icke hård*) löyhä, höllä, pehmeä; l. snö, löyhä l. pehmeä lumi; l. sand, löyhä l. irrallinen

hieta; (*icke tät*) auhto, hatera, löyhä; (*om tråd*) lievä; l—t lif, vetelä vatsa l. maha; jag har l—t lif, vatsani on vetelällä; (*icke spänd*) löyhä, löysä, höllä, hölteä; tyglarna äro l—a, ohjakset ovat hölläläänsä l. höllänä l. löysällä; l—t rykte, tyhjä puhe l. huuto, kulku-, juorupuhe; l—t prat, tyhjät l. joutavat puheet; l—a grunder, perättömät l. ponnettomat l. löyhät perusteet l. syyt; gå l., (*om skott*) lauveta (-kean), päästä; (*lossna*) irrota (irtonen), mennä l. päästä irti l. auki; — **-aktig**, a. haurelijas (-aan), irstas; — **-aktighet**, f. haurelijaisuus; — **-aktigt**, adv. haurelijaasti, irstaasti; — **-bar**, a. *se* **Löslig**; — **-bryta**, v. a. murtaa l. rutaista l. kiskoa irti l. erillensä; — **-drifvare**, m. irtolainen, löysä; — **-drifveri**, n. irtolaisuus, löysyys, löysänä olo; — **-egendom**, m. irtain omaisuus l. kalu l. tavara, irtaimisto; — **-gifva**, v. a. päästää l. laskea vapaaksi l. irti l. valloillensa, päästää, vapauttaa; — **-grynig**, a. murakka, murea-, pehmeärakeinen l. -jyväinen; — **-göra**, v. a. irroittaa, irtauttaa, avata l. päästää irti l. irrallensa l. auki l. erillensä; — **-hjon**, n. joutoihminen, pälväläinen, joutolainen; — **-hugga**, v. a. hakata l. lyödä irti l. erillensä; — **-hår**, n. varahiukset, vale- l. liikatukka l. -hiukset; — **-häst**, m. jouto-, vierihevonen; — **-knyta**, v. a. avata l. päästää solmu l. solmusta; — **-koka**, v. a. keittää l. kiehuttaa vähän l. helposti; löskokta ägg, kiehautettuja l. vähän kiehutettuja l. veteliä munia; — **-krage**, m. irto-, varakaulus; — **-köpa**, v. a. lunastaa, lunastaa pois l. vapaaksi; — **-lifvad**, a. vetelävatsainen, vetelällä oleva; — **-lock**, m. varakutrinen, tekokutri, lisä- l. varakäherä; — **-munt**, a. helläsuinen; — **-penningar**, m. pl. pieni raha, pienet rahat; — **-rycka**, v. a. temmaista (-paisen) l. vetäistä l. nyhtäistä irti l. erillensä; — **-saltad**, a. vähäsuolainen, vähän l. helposti suolattu; — **-skägg**, n. teko- l. valeparta, liikaparta; — **-slita**, v. a. kiskoa l. revätstä (-päisen) l. rutaista irti l. erillensä; l. sig, v. r. irroittaa l. erkäannuttaa itsensä, irtaantua, eritä (-iän); — **-släppa**, v. a. päästää l. laskea irti l. valloillensa l. irrallensa; — **-taga**, v. a. irroittaa, erittää, ottaa irti l. erillensä; — **-tand**, f. vä lehammas, panentahammas; — **-väska** f. irto- l. kantolaukku; — **-ärm**, m irtohiha; — **-ören**, n. pl., — **-örebo** n. *se* **Lösegendom**; — **-örepersedel** m. irtanaiskapine.

Lösa, v. a. (*ngt knutet, bundet*) päästäi l. laskea auki l. irti l. irrallensa l valloillensa, avata, aukaista; (*göra lösare*) höllittää, hellittää, helpottaa laskea; (*ngt tvinnadt, flätadt*) kehittää, liestyttää, purkaa, päästää auki (*kem.*) liuventaa; (*medelst lösen*) lunastaa; l. en gåta, arvata l. selittää arvoitus; l. en uppgift, suorittaa tehtävä; l. sig, v. r. päästäitä, päästäi l. lunastaa l. vapauttaa itsensä; (*kem.*) liuveta (-kenen); knuten l—er sig, solmu pääsee l. aukenee; l—nde medel, sulattava l. pehmentävä l. huolluttava aine.

Lösemedel, n. liuvotin (-ttimen), sulatin (-ttimen); — **-penning**, m. lunnaat (*pl.*), päästimet (*pl.*), lunastusraha; — **-skilling**, m. lunastushinta, lunastin (-timen).

Lösen, m. lunastus, lunnaat, lunastin (-imen); l. för ett utslag, päätöksen lunastus l. lunnaat; l. för en fånge, vangin lunnaat l. lunastusmaksu l. -raha; (*i fält*) pääsyaana.

Löshet, f. irrallisuus, irtaus; löyhyys, hölteys; hateruus, pehmeys; vetelyys, liukeus.

Löska, v. a. etsiä päätä, etsiä l. tappaa täitä.

Lösker, a. (*lagt.*) irtain (-imen), löysä.

Löslig, a. (*som kan lösas*) liukeneva, sulava, sulautuva; (*utredbar*) selviävä, suoriutuva; (*fig.*) löyhä, pintapuolinen; — **-göra**, v. a. liuvennuttaa.

Lösligen, adv. *se* **Lösligt**.

Löslighet, f. liukenevaisuus, selviäväisyys, löyhyys, o. s. v.

Lösligt, adv. löyhästi, päällisin puolin, pintapuolin l. -puolisesti.

Lösning, f. päästö, päästämys, aukipäästö; höllitys, suoritus, selvitys; lunastus; (*kem.*) (*operationen*) liuvoitus, liuvennus, sulatus; (*verkningen*) liukenemінen, liukeaminen; (*det uppkomna ämnet*) liuvos; — **-rätt**, m. lunastus oikeus.

Löst, adv. löyhästi, höllästi, vetelästi; *se* **Lös**; gå l. på, karata l. käydä päälle, karata l. ryntäistä jkun kimppuun.

Löt, m. käyrä, kieru.

Löt, f. (*betesmark*) karjamaa, yhteislaidun.

M.

macadamisera, v. a. makadamita (-tsen), tinnertää, viertää, museroittaa.

macerera, v. a. (*kem.*) liottaa; m—s, v. p. liota (-koan), liotetaan.

maccaroni, f. makarooni.

madam, f. matami.

mader, m. noro, neva.

madonna, f. madonna, pyhä neitsyt (-ren).

madra, f. maratti.

madrass, m. matraasi.

maestro, m. maestro, mestari.

mag, m. maagi, tietäjä.

magasin, n. makasiini, vara-aitta; — -**förvaltare**, m. makasiininhoitaja.

magasinage, n. makasiinoitsemus, makasiiniinpano; makasiinimaksu.

magasinera, v. a. panna makasiiniin l. vara-aittaan, makasiinoita (-tsen), aitata.

magbräck, n. mahan- l. vatsanrevehtymä, mahakohju; — -**droppar**, m. pl. maharohdot; — -**grop**, m. sydänala; — -**hinna**, f. mahapaita l. -kelmu; — -**plåga**, f. vatsanvaiva l. -väänne (-nteen) l. -kipu, (*knipning*) vatsanpuru l. -pure (-een), (*slitning*) vatsavihle (-een); — -**ref**, n. ähky, vatsanpurut (*pl.*); — -**saft**, m. mahaneste (-een); — -**sjukdom**, m. vatsantauti; — -**stark**, a. ruokainen, suhmaton; (*fig.*) ruokainen, iletön, häpeämätön; — -**stärkande**, a. vatsaa sitova l. vahvistava; — -**syra**, f. vatsankutkelma, vatsanhapos; — -**säck**, m. mahalaukku; — -**värk**, m. vatsanpuru l. -kivistys.

mage, m. vatsa, maha; (*bimage*) haima; jag har ondt i m—en, vatsaani puree l. kivistää; jag har ej m. att äta det, ei ole pernaa sitä nähdäkseni; ligga på m—en, olla l. maata vatsoillansa; lägga sig till l. få stor m., vatsistua, tulla vatsikkaaksi.

mager, a. laiha; (*spenslig*) hoikka; (*om jord, kost m. m.*) laiha, huono, vähäväkinen; (*fig.*) ponneton, kuiva; bli m., laihtua, tulla laihaksi; göra m., laihentaa, laihduttaa; något m., laihanläntä, laihanlainen; — -**lagd**, a. laihakas (-kkaan), laihanläntä.

magerhet, f. laihuus, hoikkuus; vähäväkisyys; kuivuus.

magert, adv. laihasti, kuivasti; äter m., syö laihaa l. huonoa.

magi, f. loihtu, loitsu, velhous.

magiker, m. loitsija, velhoja, velho.

magisk, a. loitsuinen, taikainen, loihtu-, noita-; (*fig.*) lumoava, loihtiva, hurmaava.

magister, m. majisteri; filosofie m., filosofian l. viisaustieteen majisteri; — -**bref**, — -**diplom**, n. majisterinkirja l. -todistus; — -**grad**, m. majisterinarvo; — -**promotion**, f. majisterinvihkijäiset (*pl.*).

magistrat, m. majistraatti; — -**sperson**, m. majistraatin-jäsen; — -**sekreterare**, m. majistraatinsihtieri.

magistrera, v. n. käydä majisterin tutkinto l. tutkintoa.

magnat, m. valtikas (-kkaan), ylimys, mahtava.

magnesium, n. magnesio.

magnet, m. maneitti; — -**nål**, m. maneittineula; — -**pol**, m. maneittinapa.

magnetisera, v. a. maneitita (-tsen).

magnetisk, a. maneitillinen, maneitin.

magnetism, m. rautaveto, maneittisuus, maneittivoima, raudanhenki.

magnetisör, m. maneititsija, tuntovoimalla parantaja.

magnifik, a. aimollinen, uhkea.

magra, v. n. laihtua, laihentua.

magt, f. voima, väki (-en), mahti, valta; med all m., kaikin voimin, kaikesta voimasta; med m., väkisin, väkivallalla; de som m—en hafva, ne joilla voima l. valta on, mahtavat, valtiaat; vara vid m., pysyä l. olla voimassa; hålla vid m., pitää voimassa, ylläpitää; han har språket i sin m., hänellä on kieli vallassansa, hän kielen hyvin osaa; derpå ligger ingen m., siinä ei mitään mahtia ole, se on vallan mahditonta l. ponnetonta l. vähäpätöistä l. mitätöntä; m. till lands o. sjöss, voima l. sotavoima maalla ja merellä; de krigförande

m—erna, sotaa käyvät l. pitävät vallat; de europeiska m—erna, Euroopan vallat; högsta m—en, ylin l. korkein valta; — **-fullkomlighet**, f. täysivaltaisuus, täysimahtisuus; — **-egande**, l. — **-hafvande**, a.; de m., valtiaiset, valtiaat, vallanpitäjät; — **-lös**, a. voimaton, mahditon; — **-löshet**, f. voimattomuus, mahdittomuus; — **-ord**, — **-språk**, n. mahtisana, valtakäsky, voimasana; — **-påliggande**, a. tähdellinen, painava, tärkeän-arvoinen.

Mahn, *se* **Man** (*långt a.*).

Mahognyträd, n. mahonkipuu.

Mahomedan, m. mahomettilainen.

Maj, m. Toukokuu, Majkuu; första M., Wapunpäivä; — **-bagge**, m. toukokärkä, turilas (-aan); — **-dag**, m. kevätpäivä, Toukokuun päivä; — **-stång**, f. kukkaissalko l. -riuku.

Maja, f. limo.

Majestät, n. majesteetti; (*fig.*) valtasuuruus, ylevyys, majesteettillisuus; Hans Kejserliga M., Keisarillinen Majesteetti, Hänen Keisarillinen Majesteettinsa; Hans M., Hänen Majesteettinsa; Ers M., Teidän Majesteettinne; — **-sbrott**, n. majesteetinrikos; — **-sförbrytare**, m. majesteetinrikkoja l. -loukkaaja.

Majestätisk, — **-tlig**, a. majesteetillinen; (*fig.*) jalovoimainen, majesteetillinen.

Majestätlighet, f. majesteetillisuus.

Major, m. majuri.

Majorat, n. esikoisoikeus, esikon perittävä (omaisuus).

Majoritet, f. enemmistö, useimmisto, enin osa.

Majs, m. maissi.

Mak, n. oböjl.; i sakta m., hiljavoittoa, hiljallensa, verkallensa.

Maka, v. a. siirtää, siirryttää, muuttaa, asettaa, (*kol.*) kohentaa; m. sig, v. r. siirtyä, väistäkä, väistyä, liihennellä.

Maka, f. puoliso, avio, aviopuoli l. -kumppani.

Maka, a. pari, yhtä paria (oleva); m. vantar, parikintaat, parittaiset kintaat.

Makadamisera, *se* **Macademisera**.

Makalös, a. verraton; — **-löst**, adv. verrattomasti, vertaisettansa.

Make, m. puoliso, aviokumppani; (*af ett par*) pari, vastine (-een); utan m., paripuoli, pariton; (*like*) verta, vertainen; aldrig har man l. m—n, eihän sellaista l. mok vielä l. ennen ole kuultu; ha sett m—n till karl, oletko n l. mokomaa miestä ennen nä äkta m., aviopuoliso l. -puoli, mies l. -kumppani; m—n til vant, kintaan pari; m—n til tafle, taulun vastine l. pari.

Maklig, a. verkkainen, verkallinen kallinen, vedäperäinen; m—t li koissa l. vetkallinen l. työtön e (*sjöt.*) mukainen, mukava.

Maklighet, f. verkkaisuus, verkall nekoisuus, vetelyys; (*sjöt.*) muk

Makligt, adv. verkallensa, verkkas kosasti, vetkalleen.

Makrill, m. makrilli.

Makt, *se* **Magt**.

Makulatur, s. oböjl. kääre- l. tä peri, roskapaperi.

Makulera, v. a. liata (-kaan), (-kaisen), ryvettää; m. papper, roskapaperiksi; m—d stämpe tätön leima.

Mal, m. monni, säkiä; (*klädesm* tiisa; — **-äten**, a. koinsyömä, nut; (*fig.*) kuihtunut, ranaistuns pentunut; — **-ört**, m. koirunoh

Mala, v. a. jauhaa, myllyittää; lä jauhattaa, jauhatuttaa; blifva jauhauta.

Malheur, m. onnettomuus, kova

Malis, f. pahuus, häijyys; m—e stär, hoetaan, takanapäin sano pannaan.

Malitiös, a. häijy, ilkamoinen.

Malja, f. rengas (-kaan); (*skepp*) sarana l. -rengas.

Mall, m. malli.

Malle, m. (*i bröd*) sydän (-men),

Malm, m. malmi; bryta m., louhia vaa malmia; — **-aktig**, a. mal nen, malmintapainen; — **-anle** f. malmin-aihe (-een) l. -ilmaus l. — **-art**, m. malminlaji; — **-ar** malminlainen l. -laatuinen l. nen; — **-brott**, n., **-grufva**, milouhos l. -kaivos; — **-bryt** malminlouhinta l. -hakkuu; — **-f** a. malminen, malmijohtoinen. pitävä; — **-fång**, n. malminsaan **-fält**, n. malmiala l. -maa l. -ken **-förande**, a. *se* **Malmfyndig**; — m., **-streck**, n., **-åder**, f., malm l. -juonti; — **-halt**, m. malmin -paljous, malmillisuus; — **-halt**

...minpitoinen l. -sekainen, malmil-...en; — -**letare**, m. malmin-etsijä; — ...**roberare**, m. malminkoettaja; — ...**k**, a. runsasmalminen; — -**stuff**, m. ...mikivi.

...**n**, m. (*sandig mark*) nummi (-en), ...gas (-kaan), malmi.

...**ing**, f. jauhaminen, jauhatus.

...**placera**, v. a. malplaseerata, pahasti ...väärin asettaa l. panna.

...**ström**, m. pyörrevirta, vedenpyörre ...en).

...mallas (-ltaan), maltaat (*pl.*); — ...**d**, n. mallassauna; — -**dryck**, m. ...asjuoma.

...**ucker**, m. pl. mamlukit, pussi-...ut.

...**a**, f. mamma, äiti.

...**on**, m. mammona.

...**uthdjur**, n. mammut-eläin.

...**ell**, f. mamselli.

...(*a långt*) m. harja; häst med ...it m., hinaharja hevonen; med ...l m., kuloharja.

...(*a kort*) m. mies (miehen); m. ...llan, från m. till m., ihmisten ...n. kansan kesken, miehestä mie-...n. yhdestä toiseen; på m., till ...s, per m., mieheen, miestä päälle ...hti; en dödens m., kuoleman ...n. menige m., rahvas (-aan), yh-...en kansa; m. mot m., mies miestä ...aan; det är jag m. för, minussa ...sen mies l. tekijä; man efter m., ...för m., mies mieheltä l. miehestä, ...hittäin; god m. (*lagt.*), uskottu ...es; tre m. högt, kolmessa mie-...ssä, kolmen miehen; bli m., mie-...tyä; — -**dråp**, n. miesmurha l. ...ppo, miehen murha l. tappo; — ...**rapare**, m. miehenmurhaaja l. -tap-...ja; — -**folk**, n. miesväki; — -**grant**, ...v. miestuten, joka mies, jok'ikinen, ...ehissä; — -**gård**, m. mies- l. asuin-...ka; — -**haftig**, a. miehevä, miehuul-...en, urhea; — -**haftigt**, adv. mie-...uillisesti, urheasti; — -**hål**, n. kul-...aukko; — -**kön**, n. miehenpuoli, ...e. urospuoli; af m—et, miehi-...n. miespuolinen; — -**naminne**, n.; ...m., miesmuistiin, miesmuistissa; — ...**namod**, n. miehuus, miehuullisuus; — -**namon**, m. mieskuitta, mieheen ...sominen, puolenpito; — -**namord**, ...se **Mandråp**; — -**naålder**, m. ...ehuuden ikä, miehuus-ikä; — -**sbot**, ...n. hengensakko l. -uhka; — -**sbörda**, f. miehen kantamus; — -**sfadder**, m. mieskummi, miehinen kummi; — -**shög**, a. miehen korkuinen l. mittainen; — -**slinie**, f. miehinen haara l. kanta, miehen l. miehinen puoli; — -**sperson**, m. miehinen henki, mieshenki l. -puoli; — -**spillan**, f. mieshukka l. -häviö l. -kato; — -**röst**, f. miehen ääni, mies-ääni; — -**ssida**, f. miehen l. miesten puoli; — -**stark**, a. miesvoipa, miehissä l. miehin (oleva); de kommo m—a, tulivat miehissä l. miesjoukolla; — -**sålder**, m. miespolvi (-en), polves (-ksen), ihmispolvi; — -**tal**, n. (*antal*) miesluku; *se* **Mantal** o. s. v.

Man, (*a. kort*) pron. indef. *återges vanligen med* intr. formen på -taan (-tään) *eller med* 3 pers. sing. aktivi; t. ex. m. säger, sanotaan; m. visade, näytettiin; m. går, mennään, m. visar icke, ei näytetä; m. tålte icke sanningen der, siellä ei kärsitty l. eivät kärsineet totuutta; m. får se, saa nähdä; m. orkar icke alltid sjunga, ei aina laulaa jaksa; dertill kan m. sluta deraf, sen voi l. saattaa arvata siitä; om dem hörde man aldrig talas, niistä ei koskaan kuullut l. kuultu puhuttavan; m. brukar, tapa l. tapana on; m. måste arbeta, työtä täytyy tehdä; m. har att l. m. måste iakttaga, vaariin on ottaminen, tulee ottaa vaari, on vaariinotettava.

Man l. **Mans**, adv.; säg m. ut, sano vaan, sanoppa suoraan; hör m. på, min vän, kuuleppa, ystäväni; hör m. på bara, kuuleppas l. kuules vaan, kuulkaapas vaan.

Mana, v. a. kehottaa, vaatia, penätä; m. på, ukittaa, hoputtaa; m. godt för en, puhua jkun puolesta l. puoleen; m. i häkte, panettaa vankiuteen; m. en ända (*skepp.*), manata l. juoksuttaa köyden pää.

Manat, m. manaatti, merilehmä.

Manbar, a. (*om ynglingar*) mieskuntainen, miehen iässä (oleva), miehen-ikäinen, naima-iässä (oleva); (*om flickor*) mieskuntainen, naitavan iällä l. iässä (oleva); m. ålder, naima-ikä, naitavan ikä, mieskuntaisuus.

Manbarhet, f. mieskuntaisuus, miehenikäisyys, naima-ikä.

Mandarin, m. mandariini.

Mandat, m. (*bedrift*) mahtityö, urotyö; n. (*påbud, uppdrag*) käsky, toimi, tehtävä; (*fullmagt*) lupa- l. valtakirja.

Mandel, m. manteli; (*anat.*) nikunen, nielurisa, sainiainen; — **-krans**, m. mantelikieku; — **-träd**, n. mantelipuu.

Mandibel, m. mandibli, ylileuka.

Mandolin, m. mandoliini, mandolikantele (-een).

Mandom, m. miehuus; (*tapperhet*) miehuus, miehuullisuus.

Manege, m. maneissi, ratsashuone.

Maner, (*a långt*) m. pl. haamut, hahmot, vainajat.

Manér, n. tapa, laatu, laatuparsi (-ven); på soldat m., sotamiehen tapaan l. laatuun l. tavalla; (*sätt att bete sig*) käytös, olenta, laatuparsi; (*i konst*) tekolaatu, laadintamuoto, laatuparsi, manieri.

Manerlig, a. osaava, laadullinen, sievätapainen.

Manerlighet, f. laadullisuus, sievätapaisuus.

Manet, m. maneetti, merivasikka.

Mangan, m. mangani.

Mangel, m. mankeli; — **-kafle**, **-stock**, m. mankelitukki.

Mangla, v. a. mankeloita (-tsen).

Mangling, f. mankeloiminen.

Mani, f. vimma, kiihko.

Manierad, a. keimaileva, teeskentelevä, teeskennelty.

Manifest, n. julistuskirje, ilmoitussääntö l. -kirja.

Manifestation, f. ilmoittaminen, ilmestyminen, ilmestys.

Manifestera, v. a. ilmoittaa, ilmaista; m. sig, v. r. ilmoittaita, ilmestyä, ilmaantua, näyttäitä.

Maning, f. kehotus, vaatimus; *se* **Mana**.

Manipel, m. (*af soldater*) mieskunta; (*på recepter*) kourallinen.

Manipulation, f. käsittely, pitely, käsillä piteleminen.

Manipulera, v. a. käsitellä, käsin pidellä, hypistellä.

Manke, m. säkä, häväs (-pään), häpäät (*pl.*).

Mankera, v. n. (*fattas*) puuttua, olla vailla, ei olla; (*underlåta*) laiminlyödä, heittää tekemättä; (*förgå sig mot ngn*) rikkoa jkuta vastaan l. kohtaan, suuttuttaa l. vihoittaa joku; vara m—d, olla suutuksissansa l. vihoissansa l. närkästyneenä.

Manlig, a. miespuolen, mieher miespuolinen; miehekäs (-kä hevä, urokas; m — a arfvinga perilliset; m. ålder, miehen karakter, miehekäs l. miehev

Manlighet, f. miehuus, miehekky hevyys, urokkuus; (*tapperhet*) lisuus, urhollisuus, miehevyys.

Manligt, adv. miehekkäästi, mi miehen tavalla; (*tappert*) m sesti, miehevästi, urhollisesti.

Manna, n. manna; — **-gryn**, n. ryynit l. -suurimat (*pl.*).

Mannequin, m. mannekini, ihmis

Manometer, m. manomeetri, mittari.

Manschett, m. mansetti, kalvoi nehiha.

Manskap, n. miehistö, mieskun het (*pl.*).

Mantal, n. manttaali, veronmaa — **-slängd**, f. henkikirja, m kirja; — **-spenningar**, m. pl raha l. -rahat; — **-sskrifning** kipano l. -kirjoitus; — **-sskr** a. panna hengille, henkikirjoitta mantalsskrifven på ngn, gillä l. kirjoissa l. henkikirjoi päällä; — **-skrifvare**, m. h joittaja.

Mantel, m. kaapu, levätti, mant **-djur**, m. kaapu- l. pussieläin.

Mantilj, m. mantilja, kaapunen.

Manual, m. manuaali, kirkko-kä (*på orgelverk*) manuaali, näppä

Manufaktur, f. käsitehdas (-taan) teosto; — **-direktion**, f. teht johtokunta; — **-vara**, f. käsit vara, tehdas-kalu; — **-verk**, n. t laitos, käsityö-laitos.

Manufakturist, m. käsiteostaja l. taillija, tehtaillija.

Manuskript, n. käsikirjoitus.

Manöver, m. (*på fält*) ohjimine kehdys, temppuelu, manööveri. sota; (*fig.*) temppu, mutka.

Manövrera, v. a. o. n. ohjia; liik temppuella, pitää leikkisotas; temppuella, mutkailla, koukutell

Mara, f. painajainen; m — n rider najainen ajaa.

Marbjörk, f. vaivais- l. nälkäkoiv **-buske**, m. räsäkköpensas; — **-** marakatti; — **-skog**, m. räsäkkö vaivaismetsikkö; — **-svin**, n. u ka; — **-tall**, m. räkä- l. lyly

...gsmärke; — **-vatten**, n.; ligga ...i. olla unpivedessä l. upoksissa.
...chal, m. marsalli.
...faldig, a. se **Mångfaldig.**
...mal. m. reunusta.
...ge, n. marjaasi.
...ild, m. Maariankuva; — **-dag**, ...Maarianpäivä.
...glas, n. kissankulta-lasi.
...n. m. merivarustus, meriasiat l. ...i (-en); merivästö; — **-målare**, m. ...kuvan-maalari; — **-soldat**, m. me...tamies.
...ra, v. a. marinierata.
...ett, marionetti, pelinukki (-en), ...kuva.
...t. (*mynt*) markka; (*spelmark*) ...ki. peliraha; (*vigt*) naula; af en ...i vigt, naulanpainoinen l. -paina...(*jordmärke*) äärimaa, markki; (*jord...ke*) maa, tilus, tanner (-teren), keto; ...gus m., jonkun maalla; slå till ...en, lyödä tantereesen l. maahan; ...ans m—er, kruunun maat l. ...t; han är ute på m—en, ...e ulkona kedolla l. mailla; i ...och m., mailla metsillä; — ...n. m. raja-, markkreivi; — ...kap, n. rajakreivikunta, mark...n-maa; — **-stycke**, n. markan...-kappale; — **-tals**, adv. nau...
...gag, m. verohinta; markonki; ...el m., keski-verohinta; — **-sättning**, f. verohinnan-pano l. -määräys; **-stara**, f. verohinnan-määrä l. ...m, markonkitaksa.
...ra, v. a. (*beteckna*) merkitä (-t...; (*anteckna*) viitata, näyttä...k m—de drag; merkikäs kasvojen ...c.
...tentare, m. marketentti, sotaväen. muona- l. ruoaskauppi.
...tenteri, n. sotapuoti, sotakauppa, ...l. muonakauppa (sodassa).
...tenterska, f. marketenttiakka, ...kaupus-akka, muonankaupitsija.
...ä, m. markiisi; (*för fönster*), mar...teltain (-imen), varjostin (-men).
...inna, f. markiisitar.
...nad, m. markkinat (*pl.*); hålla ... pitää markkinoita; — **-sdag**, m. ...rkkinapäivä; — **-sfarare**, **-sresande**, m. markkinamies; — **-sgåfva**, f. ...rkkinalahja, markkinaiset (*pl.*); — **...plats**, m. markkinapaikka; — **-sstånd**, ...arkkinakoju l. -puoti.

Markscheider, m. kaivosmittari.
Markör, m. markööri, merkitsijä; (*verktyg*) merkitin, pistin.
Marmelad, m. marmeladi, hedelmähillo.
Marmor, m. marmori; af m., marmori-, marmorinen; — **-block**, n. marmorijärkäle l. -lohkare; — **-skifva**, f. marmoripaasi (-den).
Marmorera, v. a. marmorita (-tsen).
Marmorering, f. marmoritus.
Marodera, v. n. rosvoilla, sissitä, sissiellä, rosvota (-oan) l. ryöstää (sodassa).
Marodör, m. rosvoilija, sotasissi, rosvo-sotamies, sotarosvo.
Maroquin, n. marokengi, sahviani.
Marra, v. n. mankua, kärnyttää, jarnuttaa, näristä, kurnuttaa.
Mars, Marsmånad, m. Maaliskuu, Marskuu.
Marsch, m. marssi, astunto; sätta sig i m., lähteä marssimaan l. marssiin; vara under m., olla marssilla; — **-färdig**, a. lähtö-, marssivalmis; — **-linie, -ordning**, f. marssilinja, -järjestys; — **-ruta**, f. marssijohto l. -johdin (-timen), marssiohje (-een).
Marschera, v. n. marssia.
Marschland, n. vesijättö-maa, merenheitto-maa.
Marsk, m. marski.
Marskalk, m. marsalkki; (*vid bröllopp*) marsalkki, johdemies; — **-sstaf**, m. marsalkinsauva.
Marter, n. rääkkäys, kidutus, vaiva, piina.
Martera, v. a. rääkätä, kiduttaa, piinata.
Martialisk, n. sankarillinen, urhokas (-kkaan).
Martyr, m. marttyri, piinalainen; — **-död**, m. marttyrinkuolema.
Martyrisera, v. a. marttyröitä (-tsen), tehdä marttyriksi.
Maräng, m. marenki, munakakku.
Masa, v. n. laapustaa, lötöstää, laahata l. vetää jalkojansa; — m. sig, v. r. maaskennella, lojotella, loikoa, leralla.
Mask (*djur*), m. mato, matonen; — **-frat**, n. madonsyömä; — **-fri**, a. madoton; — **-frö**, n. madonsiemen (-nen); — **-hål**, n. madonreikä, -syömä; — **-ros**, f. se **Lojontand**; — **-stungen**, a. madonsyömä, -panema; — **-styng**, n. madonpistos, -purema; — **-äten**, a. madonsyömä.

Mask, m. (*för ansigtet*) naamio, naamari, maski; — under vänskapens m., ystävyyden muodossa l. muodolla l. varjolla'; (*person*) naamio, naamiollinen.

Maska, f. silmä, silmukka, silmus (-ksen); maskstock, m. kalvoin (-imen).

Maska, v. a. silmustaa, tehdä l. kutoa silmiä.

Maskera, v. a. maskittaa, maskierata, naamioittaa, naamioita (-tsen); (*fig.*) peittää, peitellä.

Maskerad, m. maskerasti, naamiohuvit, naamioiset; — **-bal**, m. naamio-, maskitanssit; — **-drägt**, **-kostym**, m. naamioispuku, maskituspuku l. -vaatteet.

Maskin, f. kone (-een), masiina; — **-byggnad**, m. koneenrakentaminen; — **-lära**, f. koneoppi, masiinaoppi; — **-messig**, a. koneellinen, konemoinen, masiinallinen; — **-ritning**, **-teckning**, f. koneenkuvaus l. -piirros.

Maskineri, n. koneisto, kone-, masiinalaitos l. -rakennus.

Maskinist, m. masinisti, koneenkäyttäjä, koneenhoitaja.

Maskopi, f. salatuuma, -seura.

Maskulin, a. maskuliini, urospuolinen.

Masmästare, m. maasmestari, maasuuninkäyttäjä.

Massa, f. (*af ämne*) paljous, joukko, ainejoukko l. -määrä; (*stor mängd*) joukko, tukku, paljous; (*bo*) pesä; en m. af menniskor, joukko ihmisiä; i m., tukulta, paljolta; m—n, den stora m—n, joukko, rahvaan joukko.

Massage, m. hieronta.

Massaker, m. merenvuodatus, verilöyly, raatelus.

Massakrera, v. a. raadella (-telen), tappaa, surmata.

Massiv, a. täysiläs (-iään), täyteläinen, tiivis (-iin), täysi (-den); af m—t guld, kokonansa kultaa l. kultainen, täyteläistä kultaa.

Mast, m. masto, purjepieli (-en) l. -puu; med tre master, kolmimastoinen; — **-fisk**, m. mastoreikä; — **-korg**, m. mastonhäkki l. -koppi; — **-lös**, a. mastoton; — **-topp**, m. mastonlatva l. -huippu; — **-träd**, n. mastopuu l. -hirsi (-rren); — **-virke**, n. mastonaineet (*pl.*), mastokset.

Masta, v. a. mastoittaa.

Mastix, m. mastikki, kivilíima.

Mastologi, f. mastologia, imettäjäisoppi.

Masugn, m. maasuuni, sulatusuun

Masur, m. visa; af m., visain

-björk, f. visa-, pahkakoivu.

Masurera, v. a. visata, visauttaa.

Masurka, f. masurkka.

Mat, m. (*sjöt.*) matti, apuri.

Mat, m. ruoka (ruoan), syötävä m., laittaa ruokaa l. ruokia; med m., ruoittaa; — **-back**, kakehlo; — **-bit**, m. ruoka-pala; — **-bord**, n. ruokapöy **-dags**, adv. ruokapäivissä, ruo ruoka-aika, ruoka-aikana, ruok o. s. v.; — **-frisk**, a. ruoanh hyvä syömään; — **-girig**, a. moinen, syöläs (-ään); — **-gr** nirsu, kuortova; — **-hemtare**, antuoja; (*portör*) ruoankannin; f. ruokamulta, väkimulta; — f. ruokakello; (*folkl.*) vellikello; n. ruokakunta, leipä-, kattilak **-lagning**, f. ruoanteko l. **-led**, f. ruoanhaluttomuus, nujo; — **-lust**, f. ruokahalu, halu; — **-moder**, f. emäntä, — **-morskap**, n. emännyys; **-tig**, a. ruokava, ruokainen. kelpaava; — **-påse**, m. eväspu kapussi; — **-ro**, m. ruokaraa **-sal**, m. ruokasali; — **-sedel**, kalista l. -seteli; — **-sked**, f. lusikka; en m. om dagen, sikallinen päivässä; — **-smält** ruoansulatus l. -sulaus, vatsant **-smältningsorgan**, n. ruoansul timen), ruoansulaus-neuvo; — n. ruokavoi; — **-strupe**, m. emätin (-ttimen), ruokakulki **-ställe**, n. ruokala, ruoka- l. paikka; — **-svamp**, m. syömä kasieni, tatti; — **-säck**, m. evä **-kontti**; rätta mun efter m panna suu säkkiä myöten; — f. pl. ruokatavarat l. -varat, ru neet, ruokaneuvot.

Mata, v. a. syöttää, ruokkia; m. syöttää, suuttaa; m—s, v. d. sig, v. r.; säden m—s, elo jyvää l. terää l. tulee jyvälle m—de ax, täydet l. täysinä jyväkkäät tähät.

Matador, m. matadori; (*i kortspel*) tatoori, esivaltti; (*fig.*) vonker kari, pukari, mahtava.

Matematik, f. matematiikka, suu (-teen).

...atiker, m. matemaatikus, suure-...lijä.
...atisk, a. matemaatillinen, suure-...ellinen.
...ia. Materie, f. aine (-een); (*en ... innehåll*) täyteys; (*i sår*) märkä.
...ial. Materiel, n. aineet (*pl.*), te-... tarveaine, kapineet; — **-förslag**, ...arvio; — **-förvaltare**, m. tar-...etten-hoitaja, aineenhoitaja.
...ialism, m. materiallisuus, aineelai-... aineolollisuus.
...alist, m. materialisti, aineelainen, ...lainen.
...alistisk, a. aineolollinen, mate-...inen.
...l, a. aineellinen, ruumiillinen, ...llinen.
..., f. matinea, aamuhuvit.
...g, f. ruokinta, syöttö, syötäntö.
...l, m. matrikkeli, nimikirja.
..., f. matriisi, valinkaava.
..., f. eukko, emäntä.
..., m. merimies, laivamies, mat-...; — **-pressning**, f. merimiehen ... l. pakotus.
..., a. raukea, voipunut, väsyksissä (ole-... lakastunut; (*utan glans*) himeä, ...; bli m., väsäytyä, raueta ... lakastua, himetä (-enen), tum-... -enen); jag känner mig m., ... raukaisee l. väsyttää; jag bör-... bli m., minua alkaa raukaista l. ... raukaisemaan; — **-slipa**, v. a. ... (-hkoan) l. laskea himeäksi; — ... a. himeä- l. raukeasilmäinen.
..., v. a. väsyttää, raukaista, voivut-... heikontaa, himentää; m — s, v. p. ... raueta (-kean), heikota (-kko-...), himetä (-nen), lakastua, tum-... -enen); *se* **Matt**.
..., f. matto; (*fig. o. poet.*) vaippa.
...indare, flätare, m. matonkutoja ...tekijä; — **-nål**, f. mattoneula l. ...
...egräs, n., **Mattlummer**, m. katin-... pyynpaula.
...et. Mattighet, f. raukeus, väsyk-...-olo, voimattomuus.
...ning, f. himennys.
...ritet, f. kypsyys; — **-sexamen**, m. ...stutkinto.
...olé, m. mausoleo, hautakammio l. ...ennus l. -varjo.
...ll, f. maksilla, alileuka.
...m, *se* **Grundsats**.
...mum, n. korkein l. ylin määrä l. kanta, enimmyys, ylimmyys; uppnå sitt m., nousta l. tulla korkeimmillensa.
Mecenat, m. mesenaatti, taiteen-edistäjä l. -suojelija.
Med, prep. o. adv. kanssa, kera, keralla, mukana, muassa, myötä, o. a.; uttryckes i många fall och talesätt med *adessiv* (-lla, -llä) och *komitativ* (-ne), äfven med *nominativ*; tala m. ngn, puhua jkun kanssa; han kom m. mig, hän tuli minun kanssani l. kerallani; han har barnen m. sig, hänellä on lapset myötä l. muassa l. kanssansa; en häst m. rede, hevonen valjainensa l. kaluinensa; m. det vilkor, sillä ehdolla; från och m. den dagen, siitä päivästä alkaen l. asti l. lukein, sen päivän alusta l. aamusta (asti); m. mera (*m. m.*) ynnä muuta (y. m.), ja muuta (j. m.); det är jag m. om, siihen minä mukaan l. mukiin menen, siihen minäkin suostun l. mukaannun; hvad som tillhör, åtföljer ngn l. ngt, återges oftast med *nominativ*, eller ett från subst. härledt *adjektiv* på -inen; en gosse med ljust hår, valkea- l. vaaleatukkainen poika; en knif med skaft, varrellinen veitsi; en kyrka med torn, tornillinen kirkko l. kirkko tornin kanssa; kyrkan m. sitt torn, kirkko torninensa; m. värjan i handen, miekka kädessä; sitta m. mössan på hufvudet, istua lakki päässä; kärra m. två hästar före, kärryt kaksi hevosta l. kahdella hevosella edessä; huru är det m. dig? miten l. kuinka sinun laitasi on? miten sinun (kanssasi) nyt on? jag vet med mig sjelf, tiedän itsessäni l. tunnossani; (*medel, verktyg*) med *adessiv* (-lla, -llä) och äfven med *instruktiv* (-n); skära med knif, leikata veitsellä; betala m. pengar, maksaa rahalla; se med egna ögon, nähdä omin silmin l. omilla silmillänsä; han lefver m. att bära tidningar omkring, hän elää sanomalehtiä kuljettamalla l. sanomalehtien kuljettamisella; han har intet att betala m., hänellä ei ole millä maksaa; skrifva m. posten, kirjoittaa postissa; (*sättet*) oftast med *adessiv* (-lla, -llä); m. glädje förnimma, ilolla havaita; arbeta m. mycken skicklighet, tehdä työtä hyvin tai-

Mediatisation, f. vallan-alaiseksi muuttaminen, itsenäisyytensä menettäminen.
Medicin, f. (*vetenskapen*) lääkintäoppi, lääketiede (-teen); (*medlet*) lääke (-kkeen), lääkitys; m—e doktor, lääketieteen tohtori.
Medicinalfond, m. (*skatt*) lääkevarasto, -rahasto; — **-lagfarenhet,** f. lääkintälainoppi; — **-råd,** n. lääkintäneuvos; — **-taxa,** f. lääkehinnan-määrä, lääkitystaksa; — **-verk,** n. lääkintähallinto, lääkintätoimi; — **-vigt,** f. lääkepaino; — **-öfverstyrelse,** f. lääkintätoimen ylihallitus.
Medicinera, v. n. käyttää lääkkeitä, olla lääkkeillä l. lääkityksillä.
Medicinsk, a. lääketieteellinen l. -opillinen, lääkäri-, lääkärin, lääkkeellinen, lääke-; m. klinik, sisätautien hoito; m—a afdelningen (*vid lasarett*), sisätautien osasto.
Medikament, n. lääke (-kkeen), lääkitys, rohto, paranne (-nteen).
Mediko-legal, a.; m. besigtning, lailinen lääkärinkatselmus.
Medikus, m. lääkäri, lääkitsijä, parantaja.
Medintressent, m. osakumppani, kanssa-, asianosallinen.
Meditera, v. n. miettiä, mietiskellä.
Medium, n. (*midt*) keski (-en), keskus; (*medelväg, medeltal*) keskimäärä, keskikohta; per m., keskimäärin, keskikohtaisesti, keskimmiten; (*fys.*) ainekohta, väli-, välitysaine.
Medja, f. *se* **Midja.**
Medkristen, m. kanssakristitty, kristikumppani, -veli, -sisar.
Medkänsla, f. myötätuntoisuus, myötätunto.
Medla, v. a. välittää, sovittaa, mennä väliin.
Medlare, m., — **-rinna,** f. välittäjä, sovittaja, välimies.
Medlem, m. jäsen (-en).
Medlerst, a. keskimmäinen, keskinen, keski-; sitta m., istua keskimmäisenä l. keskisenä.
Medlertid, *se* **Emellertid.**
Medlidande, n. sääli, surku, sääliväisyys; jag känner m. med honom, minun käy häntä sääliksi, minun on sääli l. surku häntä, minä surkuttelen l. säälin häntä, utan m., säälimättä, surkuttelematta.
Medlidsam, a. sääliv, sääliväinen, armelijas.
Medlidsamhet, f. sääliväisyys, armsuus, surkuttelevaisuus.
Medljud, n. *se* **Konsonant.**
Medlärare, m. opettajakumppani, saopettaja.
Medlärjunge, m. kanssaoppilas, oppikumppani, -veli.
Medmenniska, f. kanssa-ihminen.
Medregent, m. hallitsijakumppani, sahallitsija.
Medskapad, a. luomisperäinen, peräinen, luontainen.
Medskyldig, a. *se* **Medbrottslig.**
Medsols, adv. myötäpäivään l. -
Medsyster, f. kanssasisar (-ren, (-ksen).
Medsökande, a. o. subst. kilpa kanssahakija, hakijakumppani; - n. kilpahaku l. -hakeminen, haenta.
Medtaga, v. a. ottaa mukaan myötä (-nsä) l. kanssa (-nsa heikontaa, voivuttaa, viedä k kuluttaa, menettää, huventaa; m—gen, mennä l. käydä k menehtyä; kulua, haveta (-pe
Medtäflan, f. kilpailu, kilvoitt tailu.
Medtäflare, m. kilvoittelija, k kilpakumppani, -toveri.
Medverka, v. n. vaikuttaa (jkin vaikuttaa myötä l. yhteen. m—nde orsak, avuksi olev tävaikuttava syy, apusyy.
Medverkan, f. myötä-, yhteen- vaikutus, autelma.
Medvetande, a. kanssatietävä, tietävä; vara m. om ngt, m tää jotakin; — subst. n. tie tietäväisyys, tietäminen, tunto hafva m., olla tietoinen l. tun olla tuntoa (jkulla); hafva olla tunnoillansa; vara utan tunnottomana l. tainnuksissa: om det rätta, oikeuden tunto ma till m., tointua, tulla tunto
Medveten, a. (*som har medvetand* toinen, tunteva, tietäväinen. tie jolla on tunto l. tieto, joka t tietää; vara m. om sin sk tuntea kauneutensa, tietää ka vansa; var han m. derom? hän sen? oliko hänellä tieto siitä?
Medvetenhet, f. *se* **Medvetande.**
Medvetslös, a. tunnoton, tainnu miemoksissa (oleva).

...nd, m. myötätuuli, purjetuuli; ...l. för m., purjehtia myötätuu... l. -tuulta.
...ittne, n. todistus- l. todistajakump...
...e, m. kanssa-asukas (-kkaan).
...kan, f. *se* **Medlidande.**
...ng, m. yleiskokous, kokous.
...k, a. tukehduttava, läkähdyttävä, ...kkoinen.
..., *se* **Men**, n.
..., v. a. niittää, leikata (-kkaan).
...i, n. meijeria, maitotalo l. -talous.
...ist, m. meijeristi, maidonhoitaja.
..., m. meirami.
...re, m. meirari, maitotalon-hoitaja.
..., m. taltta, veistin (-imen).
..., v. a. veistää, vuolla.
...ik, f. mekaniikka, kone- l. koneis... konetaito; (*mek. sammansättning*) ...to, konerakennus l. -laitos l. ...ki.
...ikus, m. mekaanikus, koneniekka ...turi.
...k, a. mekaanillinen, koneellinen, ... konemoinen; (*fysisk*) aineliit...; m. verkstad, koneellis-paja; ... konemenoinen, tavanmukainen.
..., m. koneisto, konerakennus.
..., m. löppöinen, mämmittelijä, ...
...koli, f. alakuloisuus, synkkä- l. ...mielisyys.
...koiisk, a. alakuloinen, synkkä- l. ...mielinen.
...koliskt, adv. alakuloisesti, synk...lisesti.
..., v. a. sekoittaa; m—de klä..., sekakarvaiset l. -väriset verat.
..., m. meliisi, melissokeri.
..., prep. *se* **Emellan**; — **-akt**, m. ...väli (-in) l. -loma; — **-arbete**, ...lityö; — **-art**, m. välilaji; — **...ik**, m. välilaahko l. -palkki, väli... välys, välinen; — **-bark**, m. ...ori; — **-blå**, a. keskusininen, ...sininen; — **-brun**, a. ruskean... puoliruskea; — **-dike**, n. vä...; — **-däck**, n. välikansi (-nen); ...*den af däcket*) keskikansi; — **-fo...**, n. välivuori; — **-gift**, m. väli, ...(-tteen); **få**, gifva 5 mark i ...aada, antaa 5 markkaa väliä; — **...rde**, n. väliaita; (*anat.*) välikalvo ...täre (-een), sydänkalvo; — **-göra**, ...lityö l. -tehtävä, lomatyö, väli...; — **-hand**, f. välihanka, väli-käsi l. -kynsi (-nen); **råka i svår** m., joutua l. tulla pahaan välihankaan; — **-handel**, m. välikauppa; — **-hinna**, f. välikelmu l. -kalvo; — **-komma**, v. n. tulla l. sattua l. mennä väliin, väliytyä; — **-komst**, m. väliintulo l. -meno, väliin käyminen; utan hans m., hänen väliin tulemattansa l. väliytymättänsä; — **-lera**, f. keskusavi; — **-liggande**, a. välinen, välimmäinen, väli-, välillä l. välissä (oleva); m. vinkel, välikulma; — **-länk**, m. välike, välin (-imen), väliside (-teen); — **-mål**, n. välipala; — **-radig**, a. väliratinen l. -rivinen, rivinvälinen; — **-regering**, f. välihallitus; — **-rum**, n. väli, loma, välipaikka l. -maa, lomapaikka, välys; — **-sats**, m. välilause (-een); — **-skifte**, n. välipää l. -aika l. -vaihe (-een); — **-skof**, n. välipää, kuuro, aikaväli, väliaika; med m., kuuroittain, väliajoittain, välipäisin; — **-slag**, n. (*boktr.*) välinen, välitäyte (-tteen); — **-slagen**, a. (*boktr.*) välitäytteellinen, välitelty; — **-sort**, m. väli-, keskilaji; — **-stund**, m. loma- l. joutohetki, väliaika l. -hetki; — **-stånd**, n. *se* **Mellanrum**; — **-stämma**, f. väliääni l. -sävel (-en); — **-stående**, a. keskimmäinen, välimmäinen, keskellä l. välissä seisova l. oleva; — **-tak**, n. välikatto; — **-tid**, m. väliaika, loma-aika, kuuro; — **-tillstånd**, n. välitila, vaihetila, väliolo; — **-ting**, n. välikkö, välinen, sillä välillä (oleva), väliolento; ett m. af menniska och djur, ihmisen ja eläimen välikkö l. väliolento; det är ett m., se on sillä välillä; — **-ton**, m. väliääni-, äänne; — **-vägg**, m. väliseinä; — **-ås**, m. väliharju; — **-åt**, adv. *se* **Emellanåt.**

Mellerst, a. *se* **Medlerst.**

Melodi, f. nuotti, säveltö, melodia, soinne.

Melodisk, Melodiös, a. hyväsointuinen l. -nuottinen, nuotikas (-kkaan), sulosointuinen l. -ääninen l. -sävelinen.

Melodram, m. melodrama, sävelpuhelma.

Melon, m. meluuni.

Membran, m. kesi (-den), kelmu.

Memma, f. mämmi.

Memoirer, m. pl. muistokirjoitukset, muistoonpanot, muistelmat.

Memorial, n. muistuke (-een), virkakirje, (*anmälan*) ilmoitus, esitys, (*ansökan*) anomus; (*protokoll*) kantakirja; (*kladd*) muistikirja.

Men, n. vahinko, haitta, vastus; (*lyte*)

vudord, genom minun; m. far, isäni, minun isäni; hvems hatt är det? min, kenenkä hattu se on? minun; jag, m. tok, minä hullu l. hullujani, hullu itseäni; jag har gjort mitt till i den saken, olen minä puolestani l. kohdastani sitä asiaa l. siinä asiassa puuhannut; de mina, omaiseni, omani.

Min, m. kasvoinliikunto, kasvojen l. kasvoin näky l. luonto l. muoto, silmänluonne, suun muikistus l. mutistus, nenän niuristus; hafva l. visa glad m., olla naurussa suin l. naurusuulla l. naurusuin, olla iloisen näköinen; hålla god m., ei olla millänsäkään, olla tyveneen l. vakaisen näköinen, ei olla mistään huolivinansa; göra l. visa sura m—er åt ngn, väännellä suutansa l. silmiänsä l. kasvojansa jkulle, muikistella, tuimistella, niuristaa nenäänsä; jag såg på hennes m., att...näin hänen kasvoistansa, että...; göra min af att gå bort, olla tahtovinansa lähteä pois, olla menossa l. lähdössä olevinansa.

Mina, f. miinu, salakaivanto.

Minaret, n. minaretti, torni.

Minderårig, a. ala-ikäinen; — **-årighet**, f. ala-ikäisyys; under barnens m., lasten ollessa alaikäisinä l. alaikäisiä; — **-åring**, m. ala-ikäinen.

Mindre, a. komp. vähempi, pienempi (-mmän); han är mycket mindre än jag, hän on paljon pienempi minua; med m. besvär, vähemmällä vaivalla; — adv. komp. vähemmän, vähemmin; m. talrik, vähälukuisempi; m. stor, vähempi, vähemmän suuri, vähemmänpuolinen; m. än intet, vähemmän kuin ei mitään, tyhjää vähemmän; desto m., vielä l. sitä vähemmän; icke desto m., sittekin, kuitenkin; med m., konj. jos ei, ellei (ellen, ellet o. s. v.), ei ennen l. vähemmällä kuin; än m., saatikka, vielä vähemmin.

Minera, v. a. miinuttaa.

Mineral, n. kivennäinen, kiviaine (-een), mineraali; — **-riket**, n. kivennäis-, kivikunta; — **-vatten**, n. ruostevesi (-den), kivennäisvesi.

Mineraliekabinett, n., **-samling**, f. kivennäiskokous, -varasto.

Mineralisk, a. mineraalinen, kivennäis-, kivennäisellinen; m—a ämnen, kivennäisaineet.

Mineralog, m. mineralogi, kivei tutkija.

Mineralogi, f. mineralogia, kivei oppi l. -tieto.

Mineralogisk, a. mineraloginen. näis-opillinen.

Miniatur, m. pienoiskoko, pienen l. vähennetty koko l. mitta; (*mål* pienoiskuva l. -taulu; — **-målar** pienoiskuva-maalari.

Minimum, n. vähin l. alin määrä himmyys, alimmuus; nå sitt m., vähimmillensä.

Minister, m. ministeri; inrikes m. tomais-ministeri; utrikes m.. mais-ministeri; m. för inrikes. kes ärenderna, kotomaan. ulko asain ministeri; — **-statssek rare**, m. ministeri-valtiosihteeri.

Ministère, m. ministeristö, mini kunta; (*embetet*) ministerinvalta l. ka, ministeryys; under hans hänen ollessansa ministerinä, l ministeryytensä aikana.

Ministeriel, a. ministerillinen.

Ministerium, n. se **Ministère**; (*s skap*) papisto, papisvirka, saarn

Minnas, v. d. muistaa, muistella, mielessänsä; jag vill m., muis luulen muistavani, muistaaksen vidt jag kan m., minun muis seni, miten minä muistelen l. mu

Minne, n. muisti, muisto, mieli (-en); va godt m., olla (jkulla) hyvä m olla tarkka- l. hyvämuistinen l. t muistiltansa; dåligt m., kehn huono muisti; lägga på m— panna mieleensä l. muistoonsa; d sig ngt till m—es, muistel muistutella jkin, johdattaa miele föra en ngt till m—es, mui taa jkulle jkin, johdattaa l. sa jkin jkun mieleen; (*åminnelse. ring*) muisto, muistelma; tag d till ett m. af mig, ota tämä nulta muistoksi; m—n från en i Finland, muistelmia matkalta messa; (*samtycke*) lupa, suosio; hans goda m., hänen suosiollan suosiollisella luvallansa; — **-sbo** muistomarja; — **-bok**, f. muistik — **-fest**, m. muistojuhla; — **-g** tarkka-, hyvämuistinen, muistava muistillinen; — **-lexa**, f. muistol (*fig.*) muistomarja, muistettava; **-lös**, a. muistamaton, muistiton; (*åminnelse*) muistoton; — **-löshet**,

[illegible]tamattomuus; — -**märke**, n. muis[illegible]rkki, muistos; — -**teckning**, f. [illegible]kuvaelma, muistokertomus, jäl[illegible]isto; — -**vård**, m. muistopatsas [illegible], muistomerkki l. -varjo; — -**värd**, [illegible]stettava, merkillinen.

[illegible], f. vähemmistö, harvemmisto.

[illegible], adv. o. int. todella, todella-; totta tosiaan. toden totta, tosi[illegible]. kyllä maarin.

[illegible], v. a. vähentää, vajentaa; m—s, [illegible] vähetä (-nen), vähentyä, tulla l. [illegible] vähemmäksi, vajeta (-nen).

[illegible]ing, f. vähennys, vajennus, vä[illegible]ymä.

[illegible] a. superl. vähin (immän), pienin [illegible]än), kaikkein vähin l. pienin l. [illegible]pi l. pienempi; den m—e af [illegible]derne, vähin l. pienin veljek[illegible]; m—a antalet, vähin määrä l. [illegible], harvimmat; m—a rösterna, [illegible]mat l. vähimmät huudot; icke [illegible] m—a, ei vähintäkään l. pienin[illegible] l. hiukkaakaan l. pikkuista[illegible]; det m—a han blir kall, kun [illegible] hän vaan vähänkin l. jos hän [illegible] vähän l. jos hän kuinka vä[illegible] vilustuu; till det m—a, i [illegible]—a, vähintänsä, vähintäänkin, [illegible]näksensä, vähinnäkin; — adv. [illegible]in, vähimmän, kaikkein vähem[illegible]: till det m—a; han vär[illegible] m. ibland bröderna, häntä [illegible] vähimmässä arvossa kaikista [illegible]istä; — -**bjudande**, a. vähim[illegible] l. vähintä tarjoava, vähimmän [illegible]; — -**fordrande**, a. vähimmän [illegible] l. vaatija, vähintä vaativa.

[illegible], m. (*aritm.*) vähennettävä.

[illegible], adv. minus, vajaa, pois, vähem[illegible]: sex minus två, kaksi pois [illegible]desta, kuusi vajaa l. minus kaksi; [illegible]) vailinki, vajaus.

[illegible], m. minuutti; uret går på m—en, [illegible] käy minuutilleen l. minuutin [illegible]; på m—en, på eviga m—en, [illegible] paikassa l. paikkaa, paikalla, [illegible] hetkellä, sillä hetkellä; köpa, [illegible] i m., ostaa, myödä vähin erin [illegible]hittäin l. vähitellen; — -**handel**, m. [illegible]ttäis-, hiukkakauppa. pieni kauppa, [illegible]iskauppa; — -**handlare**, m. vä[illegible]iskauppias l. -kaupustaja, vähäis-, [illegible]kakauppias; — -**tals**, adv. minuu[illegible]in, minuuteissa; — -**visare**, m. [illegible]uttiviisari l. -näyttäjä.

Minutera, v. n. vähitellä, vähittää, myydä vähittäin l. vähin erin.

Minutering, f. vähittely, vähittäin-myyminen.

Minutiös, a. pienykkäinen, turhan tarkka, pientä katsova, turhan-aikainen l. -päiväinen.

Minör, m. miinuri, miinunkaivaja.

Mirakel, n. ihme (-een), kumma, kummitus, eriskummaisuus.

Mirakulös, a. kummallinen, ihmeellinen, eriskummainen l. -kummallinen.

Misantrop, m. ihmisvihaaja l. -kaihoja l. -karttaja.

Misantropi, f. ihmisviha l. -kaiho.

Misantropisk, a. ihmisvihallinen l. -kaihollinen.

Misceller, m. pl. sekasanomat.

Mischmasch, n. sekasotku l. -soka, moska.

Misère, f. kurjuus, vihelijäisyys; (*i kortspel*) miseeri, alapeli.

Miserabel, a. vihelijäinen, kurja, vaivainen.

Miskund, m. *se* **Förbarmande**,

Miskunda sig, v. r. *se* **Förbarma sig**,

Miskundelig, a. *se* **Barmhertig**.

Miskundsam, a. armelijas (-iaan), armahtavainen.

Miskundsamhet, f. armahtavaisuus, armelijaisuus,

Misost, m. herajuusto.

Mispel, m. tuhka-, koiranpuu.

Missakta, v. a. halveksia, pitää halvassa l. huonossa l. vähässä arvossa, ylenkatsoa.

Missaktning, f. ylenkatse (-een), halveksiminen, halpana pito, epäkunnioitus, epäkunnia l. -arvo; visa ngn m., kohdella jkuta ylenkatseella, osottaa l. näyttää jkulle ylenkatsetta l. epäkunnioitusta.

Missal, m. missaali, messukirja.

Missbelåten, a. *se* **Missnöjd**.

Missbelåtenhet, f. *se* **Missnöje**.

Missbildad, a. epämuotoinen, luonnaton, kuvaton, rumasyntyinen l. -tekoinen, pahasti tehty l. muodostettu.

Missbildning, f. luonnattomuus, epämuoto l. -muotoisuus, rumasyntyisyys l. -tekoisuus.

Missbilliga, v. a. *se* **Ogilla**.

Missbjuda, v. a. tarjota liian halpaa hintaa, polkea hintaa, pyytää polkuhinnasta l. halvalla hinnalla.

Missbruk, n. väärinkäytös, väärä käytäntö l. menettely, väärinpito; (*af heliga ting*) häväistys, pilkka, väärinpito.

Missöde, n. kova l. paha onni (-en), tapaturma, turmio.
Mist, m. (*sjöt.*) usva, sumu.
Mista, v. a. kadottaa, menettää, hukata; (*umbära*) olla ilman l. vailla.
Miste, adv. väärin, väärään, hairaan, sivutse, syrjään, paitsi; höra, se m., kuulla, nähdä väärin; skjuta m., ampua syrjään l. sivutse; stiga m., astut paitsi l. sivutse; gå m., mennä hairaan l. harhaan l. väärään; gå m. om ngt, jäädä ilman l. paitsi jotakin l. saamatta l. osattomaksi, kadottaa jkin; taga m., *se* **Misstaga sig**.
Mistig, a. usvainen, sumuinen.
Mistlig, a. *se* **Umbärlig**.
Mistning, f. kadotus, menetys; komma i m. af ngt, joutua l. jäädä jotakin vaille l. paitsi.
Mitra, f. mitra, hiippa.
Mitraljös, f. mitraljöösi, kuularuisku.
Mitt, *se* **Min**.
Mittel, m. keski (-en), keskus, keskusta; i m—n af ngt, jonkin keskessä l. keskuksessa; *se* **Midt**; — **-parti**, n. keskiosa.
Mixtur, f. sekoitus, mikstuuri.
Mjama, *se* **Jama**.
Mjell, n. (*i hufvudet*) nuoha, nöhtä, kehnä.
Mjell, a. heleä, kirkas (-kkaan), kulahka; m. hy, heleä iho; — **-hvit**, a. lumivalkoinen, heleänvalkea, uppovalkea.
Mjelte, m. perna.
Mjeltsjuk, a. pernatautinen, sydäntautinen; (*om sinnet*) synkkä- l. raskasmielinen; — **-sjuka**, f. pernatauti, kynsi- l. sydäntauti; synkkä- l. raskasmielisyys.
Mjugg, oböjl.; i m., salavihkaa l. -myhkää l. -kähmässä.
Mjuk, a. pehmeä; (*böjlig*) notkea, norja; (*len*) lahea, lienteä, pehmeä; m—t vatten, lauhkea vesi; (*fig.*) (*medgörlig, ödmjuk*) nöyrä, taipuva, notkea; göra m., pehmentää, pehmittää; bli m., pehmetä (-enen), pehmittyä.
Mjuka upp, *se* **Uppmjuka**.
Mjukhet, f. pehmeys, notkeus o. s. v.
Mjukna, v. n. pehmetä (-enen), pehmittyä, pehmitä (-iän), nuortua, lahistua.
Mjäker, m. *se* **Fleper**.
Mjäkig, a. *se* **Flepig**.
Mjäll, *se* **Mjell**.
Mjärde, m. merta.
Mjöd, m. sima, mesijuoma.
Mjöl, n. jauhot (*pl.*), jauho; — **-aktig**, a. jauhomainen, jauhontapainen; — **-bär**, n. *se* **Mjölon**; — **-dagg**, (*växter*) home (-een), homeja **-dam**, — **-doft**, n. jauhontomu l. -pöly; — **-dryck**, m. jauh — **-dryga**, f. härkä-, torajy **-gröt**, m. jauhopuuro, huttu; **-del**, m. jauhokauppa; — **-ha** m. jauhokauppias (-aan); — jauhopurnu l. -laari; — **-qv** jauhomylly; — **-öka**, f. *se* **Mjö**
Mjöla, v. a. jauhottaa, jauhota tehdä jauhoihin; m. sig, v. r. *till mjöl*) jauhouta, tulla l. me hoksi; (*blifva mjölig*) jauhottu jauhoihin.
Mjölig, a. jauhoinen, (*mjölrik*) j (-kkaan); vara m., olla jauh jauhokas l. (*mjölbestänkt*) jauh jauhoisena; blifva m., (*ne* tulla jauhoihin, jauhottua, (*ö. mjölaktig*) tulla jauhoiseksi, jau
Mjölk, f. maito; söt m., rieskh nuori maito; sur m., hapan piimä; rå m., juusto- l. ter som har m., maito-, maidollis **-blandad**, a. maidonsekainen; — n. maidontuoja, maitomies; — m. maitokehlo; — **-drifvande**, ruttava, maitoa heruttava; — a. vähämaitoinen, maitoköyhä. ton; — **-finger**, n. heliähyppy **-färgad**, a. maidonkarvainen l. nen; — **-glas**, n. maitolasi; (*glas*) maitoislasi; — **-gris**, m. porsas (-aan); — **-gång**, m. maitoputki l. -hormi l. -suoni; — a. maitovalkea; — **-hår**, n. ter vat (*pl.*), maitoharjakset (*pl.*); — m. maito-, juottovasikka; (*fig.*) suu, maitoparta; — **-kastning**, don-luonti, -heitähdys; — **-kö**, sylehmä; — **-kur**, m. maitopar l. -huussaus; undergå m., juod toa parannukseksensa, olla ma rannuksilla; — **-kärl**, n. mait l. -hulikka; (*anat.*) maitoputki l. mi l. -suoni; — **-mat**, m. maitor maidollinen, lehmällinen; — **vare**, m. maidonkoetin (-ttime -mittari; — **-rätt**, m. maitoruoka. dollinen; — **-saft**, m. maitonest **-stark**, a. maidokas (-kkaan), ma nen; — **-starr**, m. (*med.*) valkea — **-sten**, m. maitokivi; — **-stil** maitopakkoinen, aittunut; bli m., tua, tulla maitopakolle; — **-stock** f. (*med.*) maitopakko, maidon pako

-**stäfva**, f. lypsinkiulu, maitokiulu; -**sås**, m. maitokastin, kopsu; — -**ad**, f. maitohammas, varsahammas; -**åder**, f. maitosuoni l. -hormi.
-**a**, v. a. lypsää; v. n. lypsää, olla idossa l. lypsyssä; m—nde ko, ävä lehmä, lypsylehmä; mjölka ur l. af ngn (*fig.*), heruttaa l. ella l. lypsyttää jkulta.
-**e**, m. maiti, niiska; (*bot.*) horsma; **mjölkfisk**, m. maitikala.
-**ig**, a. maitoinen, maidossa (oleva); inen, maidikas (-kkaan).
-**are**, m. mylläri.
-**a**, n. sianpuola l. (-marja); — -**ris**, anpuolan-varsi.
-**mik**, f. mnemoniikka, muistitaito.
, kangas (-kaan), nummi (-en).
, m. alhaiso, roskaväki (-en).
, a. liikkuva, siirtyvä, liikkuvainen, ainen.
-**er**, m. pl. irtain (-imen) kalu l. , irtaimisto, irtain omaisuus.
-**era**, v. a. (*om egendom*) tehdä l. ttaa irtaimeksi; (*om trupper*) panna ttaa liikekannalle.
-**t**, f. (*nät*) jata, mukka.
-**a**, v. a. luoda, mättää.
-**a** (*sinne*) mieli (-en), sydän (-men), (*modighet*) rohkeus, miehuus, ur-ius, mieli, uljaus; med gladt , mielin, iloisella mielellä; väl ll m—s, vid godt m., hyvällä ellä l. päällä, hyvillänsä, hyvillä , hyvissä roveissa; med kallt , kylmällä sydämellä l. mielellä; till m—s, pahoilla mielin, pa-llansa, pahalla mielellä l. päällä, päin; ingifva m., rohkaista miel-; nedslå ens m., betaga en —et, tehdä alakuloiseksi, lannistaa masentaa jkun mieltä; förlora, la m—et, tulla alakuloiseksi, hä-tyä, nulostua, mieli lannistuu l. ma-tuu l. nulostuu; fatta, repa m., hkaista mielensä l. itsensä; — -**fälla**, a. nulostuttaa, tehdä alakuloiseksi; -**fäld**, a. nulomielinen, alakuloinen, päin (oleva); — -**fäldhet**, f. nu-, nulo mieli, alakuloisuus; — -**lös**, rohkenematon, uskaltamaton, mie-ton; *se* **Modfäld**; — -**löshet**, f. altamattomuus, rohkenemattomuus, huuttomuus; *se* **Modfäldhet**; — -**löst**, adv. alakuloisesti, nulosti, nu-delia; — -**stulen**, a. *se* **Modfäld**, r.

Mod, n. (*mode*) parsi (-rren), muoti, tapa, malli; efter nyaste m—et, uusinta partta l. muotia l. mallia, uusimman parren mukaan; en karl på m—et, parren l. muodin mukainen mies, mies muodin mukaan.
Modal, a. modaalinen, olotapainen.
Modalitet, f. (*log.*) vakuullisuus.
Modd, m. suohka, tohmero, möhjä; — -**hål**, n. rupareikä.
Moddig, a. möhjäinen, tohmeroinen, suohkainen, haterainen.
Modeartikel, m. *se* **Modevara**; — -**handel**, m. muotikauppa, parsikauppa; — -**handlare**, m., — -**handlerska**, f. muotikauppias (-iaan) l. -saksa, muotikaupan-pitäjä; — -**journal**, m. muotisanoma l. -lehti l. -aviisi; — -**sjuka**, f. muotihalu l. -himo; — -**vara**, f. muotitavara l. -kalu.
Modell, m. malli, meisti; (*gjutform*) muotti, malli, kaava; (*fig.*) malli, kaava; — -**samling**, f. mallisto, mallikokous; — -**skärare**, m. mallinveistäjä, kaavan- l. muotinveistäjä l. -leikkaaja.
Modellera, v. a. kaavailla, mallita (-tsen), mallata, muodoilla (-toilen).
Modellering, f. mallitus, kaavailus, mallaus, muotoilu; — -**skonst**, f. mallitus- l. kaavailustaito.
Moder, f. äiti, (*djurs*) emä; de äro af samma m., he ovat yhtä äitiä l. yhdestä äidistä; likna sin m., olla äitinsä näköinen, (*brås*) olla äitiinsä; (*lifmoder*) kohtu; (*kem.*) emos, pohjasako; — -**broder**, m. *se* **Morbror**; — -**fader**, m. *se* **Morfar**; — -**fall**, n. (*med.*) kohdunlasku l. -repeämä; — -**församling**, f. emä-seurakunta; — -**kaka**, f. istukka; — -**kyrka**, f. emäkirkko; — -**kyrkoförsamling**, f. emäkirkon-seurakunta; — -**land**, n. emämaa; — -**lif**, n. kohtu, emäkohtu; ifrån m—vet, kohdusta asti, syntymästä; — -**lös**, a. äiditön, orpo; — -**moder**, *se* **Mormoder**; — -**mun**, m. (*anat.*) emäntorvi, kohdunsuu; — -**natt**, f. vuoden pisin (-immän) yö; — -**näring**, f. emä-elinkeino; — -**sarf**, n. äidinperintö; — -**skärlek**, m. äidinrakkaus l. -lempi; — -**smjölk**, f. äidinmaito, emänmaito; — -**smål**, n. äidinkieli (-en); — -**språk**, n. emäkieli; — -**syster**, *se* **Moster**.
Moderat, a. maltteellinen, malttavainen, malttelijas (-aan), juohea, kohtuullinen,

keskivälinen; m. pris, huokea l. kohtuullinen l. suhdallinen hinta.

Moderation, f. maltteellisuus, kohtuullisuus, kohtuus, maltti; utan m., maltittomasti; (*jemkning*) mukautus, tasoitus, vähennys, lievennys.

Moderera, v. a. suhtaa, vähentää, tasoittaa, juohentaa, helpottaa, mukauttaa, sovittaa; m. sig, y. r. hillitä itsensä, malttaa mielensä l. itsensä, tasoittua, asettua.

Moderlig, a. äidillinen, äidin.

Moderligen, Moderligt, adv. äidillisesti, äidin tavalla l. lailla.

Moderlighet, f. äidillisyys, äidin mieli (-en).

Modern, a. parren- l. muodinmukainen, muodikas, nykyis-aikainen, uusimuotinen, uutta partta l. muotia (oleva); (*estet.*) uuden-aikainen l. -tapainen, nykyis-aikainen.

Modernisera, v. a. tehdä parren l. muodin mukaiseksi l. uuden-aikaiseksi.

Moderskap, n. äitiys (-den).

Modest, a. kaino, siivo, hävelijäs (-ään); adv. säädyllisesti, kainosti.

Modesti, f. säädyllisyys, kainous; (*plagg*) rintaliina.

Modifiera, v. a. mukauttaa, muodostella, sovittaa, tasoittaa, sieventää.

Modifikation, f. mukautus, muodostelu, sovittelu, tasoitus.

Modig, a. rohkea, urhea, urhollinen, rohkea- l. urheamielinen, uljas.

Modighet, f. rohkeus, urheus, uljuus, urhollisuus, rohkea l. urhea mieli, rohkeamielisyys.

Modigt, adv. rohkeasti, urheasti, rohkealla l. urhealla mielellä, rohkeudella, urheudella.

Modist, m. muotikauppias (-aan), muotiompelija.

Modulation, f. soinnunjärjestys; (*lätt öfvergång*) äänen vaihtelu.

Modulera, v. a. o. n. vaihetella ääniä, luuritella.

Modus, m. (*gram.*) modus, tapa.

Mogen, a. kypsi (-en), kypsynyt, valmis (-iin), tullut, tuleentunut, joutunut, kerinnyt, täysi (-den); göra m., kypsyttää, jouduttaa, tuleuttaa, valmistaa; m. ålder, täysi ikä; m. öfverläggning, tarkka l. vakainen keskustelu l. miettiminen.

Moget, adv. täydellä mielellä, älykkäästi, ajatellen, tarkasti.

Mogna, v. n. kypsyä, tuleuta, tuleentua, joutua, keritä (-kiän), valmistua, tu valmiiksi l. täydeksi l. kypseksi; v. a. kypsyttää, jouduttaa, tuleutta

Mognad, f. kypsyys, kypsymys, jou mus, valmius; bringa till m., k syttää, tuleennuttaa, jouduttaa; f ståndets m., mielen täyteys l. v mius, täysimielisyys.

Mohammedan, m. Mahomettilainen.

Mohammedanism, m. Mahometin u l. oppi, Mahomettilaisuus.

Mohammedansk, a. Mahomettilainen, hometin.

Moiré, m. läikesilkki.

Moja sig, v. r. keloilla, loikoa, lojote velmiä.

Mojna ur, v. n. (*sjöt.*) laaveta (-n asettua, tyyntyä.

Molekyl, m. molekyyli, hiuke.

Molekylarattraktion, f. hiukkeis-v voima.

Moll, s. oböjl. molli; — **-skala,** f. lisävelikkö.

Molla, f. maltsa, savike (-kkeen); *kortspel*) molla.

Mollusk, m. likomato, molluska, n äinen.

Moln, n. pilvi (-en); lätt m., hat keveä pilvi; tungt m., synkkä p vaaru; — **-beströdd, -betäckt,** a. vestynyt, pilvittynyt, pilvillä l. ha roilla peitetty, pilvessä; — **-bädd** pilvenpenger, lonkapilvi; — **-fläck,** pilvenpilkku l. -haitale (-een) l. tara; — **-fri,** a. pilvitön, selkeä, (sekeen); — **-full,** a. *se* **Molnbestr** — **-sky,** m. pilvenripsi l. -hatta -haituva; — **-stod,** m. pilvenpa (-aan); — **-tapp,** m. pilvenkok -tukku; — **-vägg,** f. pilvenvaaru, rupilvi.

Molnig, a. pilvinen, pilvellinen.

Momang, m.; på m — en, paikalla, tu l. siinä paikassa l. paikkaa, täl sillä hetkellä.

Moment, n. (*mindre afdelning*) kohta, mentti; (*tidpunkt*) ajankohta, hetki (statiskt m., (*mek.*) tasapaino-ko

Momentan, a. äkillinen, hetkellinen, mänräpäyksellinen.

Mon, adv. o. inter. *se* **Monne;** m. t m. l. må det? tokkopa? tokko niinköpä? noinkohan? mahtane mahtaakohan?

Mon, m. verta, mitta, hiukka; en gers m. bredare, sormen verra vertaa leveämpi; i mindre m.,

hemmän verran, vähemmässä mitassa l. määrässä; en liten m. större, hinkan verran l. hiukkaa isompi; i n. af tillgångar, varoja myöten, varojen mukaan; i lika m., yhtä l. yhden l. saman verran, yhtä; i den m. han förtjenar, sen mukaan l. jälkeen kuin hän ansaitsee, sen verran l. sikäli kuin ansaitsee.

Om, a. (*omsorgsfull, angelägen om*) tarkka, vaarinpitävä, huolenpitävä, visu, arastava; vara m. om sin helsa, tarkasti suojella terveyttänsä, pitää tarkka huoli terveydestänsä; vara m. om ngn, pitää huolta jkusta, olla huolenpitävä l. tarkkahuolinen jkun suhteen.

Monad, m. monadi, hiuke (-kken), pieniläinen, alkiainen.

Monadelphia, f. (*bot.*) yksikuntaiset, monadelfiat.

Monandria, f. (*bot.*) yksiheteiset, monandriat.

Monark, m. yksinvaltijas (-aan); hallitsija.

Monarki, f. monarkkia, yksinvalta l. -hallitus; inskränkt m., rajoitettu yksinvalta; oinskränkt m., rajaton yksinvalta.

Monarkisk, a. yksinvaltainen, monarkillinen.

Monarkiskt, adv. yksinvaltaisesti.

Monarkist, m. monarkisti, yksinvaltalainen.

Monitör, m. monitööri, opettajaoppilas (-aan); (*krigsk. monitor*) monitori.

Mon, **Monne**, adv. tokko? tokkohan? tokkopa? noinkohan? onkohan? -ko (-kö)? -kohan (-köhän)? m. det är sant? onkohan l. lieneekö se totta? huru m. det är med den saken? kuinkahan sen asian l. asian laita lienee?

Monoecia, f. monoecia, yksikotiset.

Monofysit, m. yksiluontolainen, monofyniitti.

Monogami, f. monogamia, yksiavioisuus; (*bot.*) yksiavioiset, monogamiat.

Monografi, f. monografia, yhdenselitys.

Monolog, m. monologi, yksinpuhe.

Monomani, f. monomania, ainoisvimma.

Monopol, n. monopoli, yksinkauppa, erikauppa, yksin-oikeus.

Monopolisera, v. a. pitää yksinkauppana, tehdä yksinkaupaksi l. yksin-oikeudeksi, yksin-oikeuttaa.

Monoteism, m. monoteismi, yksijumalaisuus.

Monoteist, m. monoteisti, yksijumalainen, yhden jumalan palvelija.

Monoteletism, m. monoteleetti, yksitahtolainen.

Monoton, a. *se* **Entonig**.

Montera, v. a. varustaa, varustella, reilata, sääliä, laitella.

Monument, n. muistopatsas (-aan) l. -merkki, muistos.

Monumental, a. muistomerkillinen.

Mops, m. rakkikoira, mopsi, tiisti.

Mor, f. *se* **Moder**; — **-broder** l. **-bror**, m. eno, äidinveli; — **-fader**, **-far**, m. äidin-isä, vaari; — **-moder**, **-mor**, f. äidin-äiti, muori, mummo; — **-sgris**, m. lelli, lellikki, mammanpoika, -porsas.

Mor, m. Mauri, muriaani.

Mor, m. *se* **Moras** o. **Mosse**.

Moral, m. (*sedelära*) siveys-oppi; (*sedlighet*) siveys, siveydellisyys; (*förmaning*) nuhteet (*pl.*), neuvo, opetus; — **-filosofi**, f. siveysfilosofia; — **-kaka**, f. siveysnuhde (-teen), nuhde, tora; — **-lag**, m. siveyden l. siveyslaki; — **-predikant**, m. siveydensaarnaaja; — **-princip**, m. siveysperustus l. -peruste.

Moralisera, v. a. nuhdella, saarnata siveyttä.

Moralisk, a. siveydellinen, siveyden, sivyllinen.

Moraliskt, adv. siveydellisesti, siveyden suhteen l. puolesta.

Moralist, m. moralisti, siveydensaarnaaja, nuhtelija.

Moralitet, f. siveydellisyys, sivyllisyys, siveys.

Moras, n. räme (-een), rämeikkö, neva, rahkasuo.

Morasig, a. rämeinen, nevainen, soinen.

Mord, n. murha; begå m., tehdä murha; — **-anslag**, n. murhahanke (-kkeen) l. -neuvo; — **-begär**, n. murhanhimo, murhamieli (-en); — **-brand**, m. murhapalo l. -poltto; — **-brännare**, m. murhapolttaja; — **-engel**, m. murhanenkeli; — **-försök**, n. murhayritys; — **-gerning**, l. murhatyö .f -teko; — **-girig**, **-lysten**, a. murhanhimoinen l. -haluinen; — **-girighet**, f., **-lust**, m. murhanhimo l. -halu, murhamielisyys; — **-historia**, f. murhakertomus l. -tarina; — **-jern**, **-stål**, n. murharauta l. -ase (-een); — **-va-pen**, n. murha- l. surma-ase (-een);

Mordisk, a. murhallinen, murhakas (-kkaan), murhamielinen, murhanhaluinen.
Morfin, m. morfiini, unimyrkky.
Morganatisk, a.; m—t äktenskap, morganaattinen l. eriarvoinen l. sivupuolinen avioliitto l. naiminen.
Morgna sig, v. r. valveta (-nen), valvaantua, selvetä (-eän) l. selvitelläitä unesta.
Morgon, m. aamu; (*morgondag*) huomen (-en), huomenes (-ksen); m. och afton, m—ar och aftnar, amuin illoin, illoin aamuin, aamusilla ja iltasilla; från m. till qväll, aamusta iltaan; bittida på m—en, varhain aamulla l. huomeneksella; i m—s, (*morgse*) tänä aamuna; god m., hyvää huomenta; i m., huomenna; i m. afton, huomen-illalla, huomis-iltana; — **-andakt,** m. aamuhartaus l. -rukoukset (*pl.*); — **-besök,** n. aamu- l. huomenkäynti; — **-bön,** m. aamurukous; — **-dag,** m. huomen (-en), huomenes (-ksen), huomispäivä, huominen päivä; som sker om m—n, huominen, huomeninen, huomispäiväinen; m—ens sammanträde, huominen l. huomeninen l. huomispäivän kokous; — **-dagg,** m. aamukaste (-een); — **-gåfva,** f. huomenlahja; — **-helsning,** f. huomentervehdys; — **-hvila,** f. aamulepo; — **-mål,** n. *se* **Frukost**; — **-psalm,** m. aamuvirsi (-rren); — **-rodnad,** m. aamurusko l. -koi; — **-sol,** f. aamuaurinko; — **-stjerna,** f. kointähti; — **-stråle,** m. aamusäde (-teen), aamukoite (-tteen); — **-stund,** m. huomenes (-ksen), aamuhetki l. -puhde (-teen); på m—en, huomeneksella, aamupuhteella; m. har guld i mun, aamu on iltaa viisaampi; — **-sång,** m. aamu-, huomenlaulu; — **-tid,** m. aamukausi (-den) l. -päivä l. -puoli (-en); — **-vakt,** m. aamuvartija l. -vahti; — **-vard,** m. *se* **Frukost**; — **-väkt,** m. aamuvartio.
Morgse, adv.; i m., tänä aamuna, aamulla; i går m., eilen aamulla, eilisaamuna.
Morian, m. murjaani.
Morisk, a. maurilainen.
Morkulla, f. mäki- l. lehtokurppa.
Morla, v. n. sorista, morista, porista, uhkua.
Morna sig, v. r. *se* **Morgna sig.**
Morot, Morotsört, f. moiliainen, muuruutti.
Morr, n. murina, ärinä, myrinä, yri kurnutus; — **-hår,** n. *se* **Murrhår.**
Morra, v. n. murista, äristä, yristä, n rata (-ajan), myristä, kurnuta (-ua
Morsk, a. tuima, ikeä, tuikka, ankar
Mortalitet, f. kuolevaisuus, kuolleit luku l. määrä; — **-stabell,** m. k lintaulu, kuolemataulu.
Mortel, m. mortteli, (*stor af trad*) h mar (-en); — **-stöt,** m. morttelisur (-imen) l. -petkel (-een).
Mortåg, m. nurmitatar (-ttaren), si tatar.
Mos, n. suttu, sose (-een), hytelö; *bär*) hillo, hilla.
Mosa sig, v. r. sosehtia, hytelöityä, t l. sakoa soseeksi, hillaantua.
Mosaik, m. mosaikki, kivikutoma, ki kutoinen kuva; — **-arbete,** n. mosa kiteos l. -työ, kivikutoma-teos.
Mosaisk, a. Moseksen; M—a religi nen, Moseksen usko l. uskonto.
Mosig, a. soseinen, suttuinen, hytelöin hilloinen; (*rusig*) hiivassa l. pöhn rössä l. kielessään (oleva).
Moské, m. moskeija.
Mossa, f. sammal (-en), sammalet (*p* drifva med m., sammaloita (-tse sammaloittaa, tukkia l. tilkitä samm lilla.
Mossa sig, v. r. sammaltua, sammaloitt
Mosse, m. sammal- l. letto- l. rah suo, neva.
Mossig, Mosslupen, Mossbeväxt, sammalinen, sammaltunut, sammalo tunut, rahkainen; m. ställe, samm likko, sammalisto.
Mossjord, f. sammal-, nevamaa; — -r f. sammal-, haturuusu; — **-torf,** sammal-, mätästurve (-peen); — **-vä** f. (*bot.*) sammalkasvi.
Moster, f. täti, äititäti.
Mot, prep. *se* **Emot.**
Mota, v. a. (*ställa sig emot*) vastust panna l. pitää vastaan, häätää, est (*fösa*) ajaa, häätää; m. på, ukittaa
Motarbeta, v. a. vastustella, vastust tehdä vastusta, pitää l. panna vasta
Motbacke, m. vastamäki l. -maa; **-beskyllning,** f. takaisinsyyttämin vastaansyytös; — **-besök,** n. vuo l. vastakäynti; — **-bjudande,** a. v tenluontoinen l. -mielinen, tylkeä, hottava, vastahakoinen; — **-bok,** vastakirja; — **-förbund,** n. vastaliit — **-förklaring,** f. vasta-, vastaan litys; — **-förslag,** n. vastaehdotu

— **-gift**, n. myrkynvastus; — **-gång**, m. vastoinkäyminen, vastus, vaurio; — **-hårs**, adv. vastakarvaan l. -suhaisin; — **-kraft**, f. vastavoima; — **-kritik**, f. vasta-arvostelu; — **-liggande**, a. vastapäätä l. vastassa oleva, vastakkainen; — **-part**, m. riitaveli (-jen) l. -mies, vastuspuoli; — **-parti**, n. vastapuolue (-ueen), vastustava puoli (-en); — **-påstående**, n. vastakanne, vastaväitös, vastustuspuhe (-een); — **-räkning**, f. vastarätinki l. -lasku; — **-sats**, m. vastakohta l. -haka l. -puoli (-en): påstå m—en, sanoa l. väittää päin vastoin l. vastahakaan; — **-sätt**, a. vastakkainen, vastoin l. vastoinpäin (oleva), vastallinen, vastapuolinen; i m. fall, vastakkaisessa l. vastaisessa kohdassa l. tapauksessa; — **-se**, v. a. odottaa, ajatella tulevaksi, katsoa päin; (*förutse*) aavistaa, luulla tulevan; — **-sida**, f. vastapuoli, toisen puoli, vasta; — **-skrift**, f. vastakirjoitus, vastuskirja; — **-skäl**, n. vastasyy l. -peruste (-een); — **-sols**, adv. vastapäivään; — **-spänstig**, *se* **Motsträfvig**; — **-stridande**, — **-stridig**, a. *se* **Stridig**; — **-stridighet**, f. *se* **Stridighet**: — **sträfvig**, a. vastahakoinen l. -pintainen, vastaanpaneva l. -pitävä, vastustelevainen; — **-sträfvighet**, f. vastahakoisuus l. -pintaisuus, *se* s. v.; — **-sträfvigt**, adv. vastahakoisesti l. -pintaisesti, vastaan pannen l. pitäen, vastustellen; — **-stycke**, n. (*fig.*) vertainen, vastaverta, samannäköinen l. mukainen, vastine; (*estet.*) vastine (-een), vastakuva, pari; — **-stå**, v. a. seisoa l. pitää l. olla vastaan, vastustaa, pidättää, tehdä vastarintaa l. vastusta; — **-stående**, a. vastassa oleva, vastakkainen, vastapäinen, vas-; — **-stånd**, n. vastaanpito l. -pano, vastustus, vastarinta, -kynsi (-nnen), vas-; göra m. *se* **Motstå**; — **-ståndare**, m. vastustaja, vastaanolija l. -panija l. seisoja, riitaveli (-jen); — **-ståndskraft**, f. vastus- l. vastustusvoima; — **-svara**, v. a. vastata, täyttää, olla (jnkin) mukainen l. verrallinen; *se* **Svara emot**; — **-svarande**, — **-svarig**, a. vastaava, vastaavainen, mukainen, yhteenkäypä, verrallinen; m. behofvet, tarpeen täyttävä; — **-svarighet**, f. vastaavaisuus, mukaisuus, verrallisuus, vastike, vastin (-imen); — **-säga**, v. a. sanoa l. väittää l. lausua vastaan l. vastoin päin, olla vastoin, kieltää; m. sig, v. r. puhua l. sanoa ristiin l. kahdspäin l. vastahakaan; — **-sägande**, a. vastaansanova l. -sanovainen, vastahakainen, ristiriitainen, eriäväinen; — **-sägelse**, f. vastaansonomus l. -sanominen, ristiriita, vastahaka; — **-sätta**, v. a. panna vastaan; m. sig, v. r. paneutua l. panna l. olla l. väittää vastaan, olla l. tehdä vastoin; — **-taga**, v. a. *se* **Emottaga**; — **-taglig**, a. vastaanottoinen, -ottava, ottokykyinen; — **-tryck**, n. vastaanpaino l. -painaminen; — **-verka**, v. a. vaikuttaa vastaan l. takaisin, vastustaa; *se* **Motarbeta**; — **-verkan**, f. vastavaikutus, vastustus, vastaanpito; — **-vigt**, m. vastapaino l. -punnus; (*fig.*) vastapaino, painovastike (-kkeen), vastin (-imen); — **-vilja**, f. vastenmielisyys l. -luontoisuus, inho; det väcker m. hos mig, se on vasten l. vastoin luontoani, se on minusta vastenluontoista o. s. v., se minua inhottaa l. ilettää; — **-villig**, a. vastenluontoinen l. -mielinen, vastahakoinen; — **-villighet**, f. *se* **Motvilja**; — **-vind**, m. vastatuuli, vastainen tuuli; segla i m., purjehtia vastatuuleen l. -tuulta; — **-väga**, v. a. vastata paino l. painoa, painaa vastaan, vastata, vetää l. pitää vertaa l. vertoja; — **-vänd**, a. vastaan kääntynyt l. käännetty, vastakkainen, vastapäinen; — **-värn**, n. vastustus, vastaanvarjelus, vastarinta; sätta sig till m., nousta vastaan, puolustaa l. varjella itseänsä, tehdä vastarintaa l. vastustusta.

Motion, f. (*rörelse*) liikunto, jaloittelu; taga sig m., olla liikkeillä, olla l. käydä jaloittelemassa; (*förslag*) ehdotus, esitys, esite, esiin-asetus; — **-srätt**, m. ehdotus- l. esitys-oikeus.

Motionera, v. a. (*väcka förslag*) esiin asettaa, tehdä l. nostaa esitys l. kysymys (jstkin), ehdottaa l. esittää l. asettaa puheeksi; (*gifva rörelse*) pitää liikkeillä, jaloitella; m. sig, v. r. *se* under **Motion**.

Motionär, m. esiin-asettaja, esityksen l. ehdotuksen tekijä, ehdottelija.

Motiv, n. johto- l. perussyy, vaikute (-tteen), vaikuttava syy; (i *musik*) sointojohto, perijohto.

Motivera, v. a. esittää l. osottaa syitä l. syyt, perustella; olla syynä l. vaikutteena; denna omständighet

m—r hans handlingssätt, tässä seikassa on syy l. vaikute l. perustus hänen menettelytapaansa; m—dt förslag, perus- l. johtosyyllinen l. perusteltu ehdotus; (*estet.*) alkaa asian syiden mukaan, perustella.

Motor, m. mootori, liikutin.

Mott, n. koi, koisa.

Motto, n. motto, ainelauselma.

Mucka, v. n. mutista, mukahdella, päästää ääntä; *se* **Knysta.**

Mudd, m. spitalikala.

Mudd, m. rannustin, ranneturva; (*lappmudd*) peski.

Mudder, n. mura, muta, ruoppa, liete (-tteen); — **-pråm,** m. perkaus- l. ruoppaus-lossi, lietelautta; — **-verk,** n. mudan- l. lietteenluomari, perkauslaitos, ruoppauskone.

Muddra, v. a. ruopata (-ppaan), perata (-rkaan) murasta l. lietteestä, perata, luoda muutaa l. muraa; m. med kölen (*sjöt.*), kyntää mutaa köölillä.

Muddrig, a. murainen, lietteinen, mutainen.

Muff, m. puuhkio, käsipuuhka, muhvi; (*kring rör*) muhvi, holkki.

Mufti, m. mufti, turkkilainen ylituomari l. -pappi.

Mugg, m. muki, kippanen; (*hästsjukdom*) vuohisen rohtuminen.

Mugga, v. n. mukeltaa (-llan), mutustaa, munnuttaa, nätystää.

Muhamedan, m. *se* **Mohammedan.**

Mujka, f. muikku, rääpys.

Mula, f. aasihevonen, aasi.

Mulatt, m. mulatti.

Mulbete, n. karjalaidun (-tumen), laidun.

Mulbärsträd, n. mulperipuu, silkkiäispuu; (*bibl.*) metsä-viikunapuu.

Mule, m. turpa, kuono.

Mulen, a. pilvinen, pilvessä (oleva); bli m., mennä pilveen, pilvettyä, pilvestyä; (*fig.*) synkeä, valju, surun-alainen.

Mulkorg, m. kuonokoppa, pääkopsa; (*fig.*) turpasuitset (*pl.*).

Mull, f. multa; — **-artad,** a. multamainen; — **-bildande,** a. mullantekevä, multaa tekevä; — **-bänk,** m. multapenkki l. -seinä, multimus; — **-fattig,** a. vähämultainen; — **-fösa,** a. mullin (-ltimen); — **-hög,** m. mullikko, multaläjä; — **-plog,** m. multuri, multiaura; — **-rik,** — **-stark,** a. multava, runsasmultainen, multainen; — **-skopa,** f. multapohdin, multuri; — **-sork,** — **-vad,** m. myyrä.

Mullig, a. lihantyvekäs (-kkään), pu lakka, tasmarainen, lylleröinen; 2) mi tainen.

Mullra, v. n. jymistä, jylistä, (*hasti* jyrähtää, jymähtää.

Mulna, v. n. o. impers. pilvestyä, p vittyä, mennä l. käydä pilveen; (*sm ningom*) pilveillä, pilvitellä, lienteill (*fig.*) syngistyä, pimetä (-enen), k maltua, valjehtua.

Muloxe, m. aasihärkä.

Multipel, m. multippeli, kertaluku.

Multiplicera, v. a. kertoa (-rron), m nistella.

Multiplikand, m. kerrottava, monist tava.

Multiplikation, f. kertolasku, kerran monistus.

Multiplikator, m. kertoja, monistaja.

Multna, v. n. mädätä (-tänen), (*om trä* lahota (-oan); m—d, mädännyt, mä lahonnut.

Mulåsna, f. hevois-aasi, muuli.

Mumie, m. muumia.

Mumla, v. n. jupista, mutista, mökis morista.

Mummel, n. jupina, mutina.

Mumsa, v. n. mosuta (-uan), matust mähkiä, mukeltaa.

Mun, m. suu; en m. full, suullin suun täysi; med en m., yhtä suu yhteen ääneen, yhdellä suulla; dra på m—en, vetää suunsa nauruun vihuun; vrida på m—en, muikiste l. väännellä suutansa; håll m—n på dig! suu l. suusi kiinni! pi suusi (kiinni)! bruka m—nen ngn, haukkua jkuta, hammastaa jkul vara stor i m—nen, olla leve suuri suustansa, olla suulas (-aan) suurisuinen; tala ur m—nen (t rent ut), puhua suunsa puhtaak ur hand i m., kädestä kärsään suuhun; rätta m—nen efter m säcken, panna suu säkkiä myöte säkin mukaan; — **-art,** m. murre teen), kielimurre, puheenparsi (-rre — **-duk,** m. leuka-, suuhuivi; — **-fl** m.; få sig en m., saada suutillik — **-förråd,** n. ruokavara l. -varat (*p* muonavarat (*pl.*); — **-giga,** — **-har** f. huuliharppu; — **-gipa,** f. suunp (-en); — **-huggas,** v. d. hammaste kiistellä, riidellä (-telen); — **-håla** suunsisus l. -kaalo; — **-häfta,** f. **Tunghäfta;** — **-kafle,** m. suu- l. takapula; — **-kristen,** m. (*fig.*) s

l. ulkokristitty; — **-lack**, n. suulakka; — **-lag**, n. kuolaimet (*pl.*), kuolain (-imen); — **-lim**, n. suu- l. huuliliima; — **-lås**, n. (*fig.*) munalukko, suunsalpa; — **-sbit**, m. suupala; — **-skolla**, f. suunnilko, huulten rohtuma l. nilki (-en); barnet har m., lapsen suu on niljellä; — **-skänk**, m. juomanlaskija; — **-spröt**, n., **-tråd**, m. tunnustin (-imen), tuntosarvi (-en); — **-stycke**, n. hammaslun, imuke (-kkeen), loppi, munstykki; (*på blåsinstrumenter*) huulikappale (-een), suutin (-ttimen); — **-styf**, a. kovasuinen; — **-vek**, a. helläsuinen; — **-vig**, a. kielevä, lipokieli; (*stor i mun*) suulas (-aan); — **-vinkel**, m. suunpieli; — **-väder**, n. tyhjä puhe (-een) l. loru, lörpötys, jaaritus; — **-öppning**, f. suumalo.

Mund, *se* **Mun**.

Mundera, v. a. vaatettaa l. pukea (sotaväkeä).

Mundering, f. vaatteus, vaatteet (*pl.*), puku, sotapuku.

Municipalitet, n. kaupunginhallitus, paikkahallitus.

Munition, f. sotavarat (*pl.*).

Munk, m. munkki; — **-cell**, m. munkin kammio; — **-kloster**, n. munkkiluostari; — **-kåpa**, f. munkkikaapu l. -viitta; — **-lefnad**, m., — **-lif**, n. munkin-elo l. -elämä, munkillinen elämä; — **-löfte**, n. munkkilupaus; — **-orden**, m. munkisto, munkkikunta; — **-panna**, f. munkkipannu; — **-väsende**, n. munkkilaisuus, munkillisuus, munkillis- l. luostariolot (*pl.*).

Munsjör, m. junkkari, munsyöri.

Munsterherre, m. katselmus-, katsojaherra; — **-skrifvare**, m. katselmuskirjoittaja.

Munter, a. rattoisa, lystillinen, lystikäs (-kkään), iloinen; — **-gök**, m. hulivili, hupilainen.

Munterhet, f. rattoisuus, iloisuus, lystillisyys, ilomielisyys.

Muntert, adv. rattoisasti, lystillisesti, iloisesti, ilomielin.

Muntlig, a. suusanallinen, suullinen.

Muntligen, adv. suusanalla, suullisesti.

Muntra, v. a. ilottaa, huvittaa, hilpoittaa; m—s upp, ilahtua, hilvistyä, ilostua.

Muntration, f. huvitus, huvittelu, hilastus, ilot (*pl.*); — **-sråd**, n. ilo- l. huvimestari.

Mur, m. muuri; — **-bruk**, n. saviruukki, laasti; slå, älta m., sekoittaa saviruukkia l. savea; — **-bräcka**, f. muurinruhjin (-imen) l. -murrin (-rtimen), muurinmurtaja l. -särkijä; — **-gryta**, f. muuripata; — **-grön**, — **-gröna**, f. muratti, muurivihreä; — **-slef**, f. savilusikka; — **-tegel**, n. muuri- l. uunitiili.

Mura, v. a. o. n. muurata.

Murare, m. muurari, muuraaja; — **-gesäll**, m. muurarinkisälli; — **-mästare**, m. muurari- l. muuraajamestari.

Murken, a. laho, lahonnut, mahi, mätä, perstaunut.

Murkenhet, f. lahous, perstaus, laho.

Murkla, f. morski, vuohensieni (-en).

Murkna, v. n. lahota (-oan), lahoutua, maheta (-enen), pehkauta, perstaantua.

Murmeldjur, n. murmeli, murmelieläin (-imen), morrinkainen.

Murning, f. muuraus, muurinteko.

Murrhår, n. kuonokarvat, viikset; (*fjun*) liemenet.

Mus, f. hiiri (-en); — **-black**, a. hiirikka, hiirenkarvainen; — **-frat**, n. hiirensyömä; — **-färg**, m. hiirenkarva l. -väri.

Musch, m. mussi, muska.

Muser, f. pl. runottaret (*pl. af sing.* runotar).

Museum, n. museo, taidekokoelma.

Musicera, v. n. soitella (-ttelen), harjoittaa soittoa, pelailla.

Musik, f. musiikki, soittelo, soitanto; — **-direktör**, m. musiikkitirehtyöri, soitannonjohtaja; — **-instrument**, n. *se* under **Musikalisk**; — **-kapell**, n. soittokunta, soittajisto; — **-kännare**, m. musiikin- l. soitannontuntija; — **-lärare**, m. musiikin- l. soitannon-opettaja; — **-noter**, f. pl. soittonuotit.

Musikaliehandel, m. soitinkauppa, nuottikauppa.

Musikalier, m. pl. musiikki- l. soitantonuotit; musiikkitarpeet.

Musikalisk, a. musiikin, musiikillinen, soittelollinen, soitannon; m—t instrument, soittoneuvo l. -kalu, soitin (-ttimen).

Musikaliskt, adv. musiikillisesti, soittelollisesti, soivasti.

Musikant, m. musikantti, soittoniekka.

Musikus, **-ker**, m. musikus, soittotaituri.

Muskat, m. muskaatti.

Muskedunder, m. väkipyssy, musketunteri.

Mordisk, a. murhallinen, murhakas (-kkaan), murhamielinen, murhanhaluinen.
Morfin, m. morfiini, unimyrkky.
Morganatisk, a.; m—t äktenskap, morganaattinen l. eriarvoinen l. sivupuolinen avioliitto l. naiminen.
Morgna sig, v. r. valveta (-nen), valvaantua, selvetä (-eän) l. selvitelläitä unesta.
Morgon, m. aamu; (*morgondag*) huomen (-en), huomenes (-ksen); m. och afton, m—ar och aftnar, amuin illoin, illoin aamuin, aamusilla ja iltasilla; från m. till qväll, aamusta iltaan; bittida på m—en, varhain aamulla l. huomeneksella; i m—s, (*morgse*) tänä aamuna; god m., hyvää huomenta; i m., huomenna; i m. afton, huomen-illalla, huomis-iltana; —**-andakt,** m. aamuhartaus l. -rukoukset (*pl.*); —**-besök,** n. aamu- l. huomenkäynti; —**-bön,** m. aamurukous; —**-dag,** m. huomen (-en), huomenes (-ksen), huomispäivä, huominen päivä; som sker om m—n, huominen, huomeninen, huomispäiväinen; m—ens sammanträde, huominen l. huomeninen l. huomispäivän kokous; —**-dagg,** m. aamukaste (-een); —**-gåfva,** f. huomenlahja; —**-helsning,** f. huomentervehdys; —**-hvila,** f. aamulepo; —**-mål,** n. *se* **Frukost**; —**-psalm,** m. aamuvirsi (-rren); —**-rodnad,** m. aamurusko l. -koi; —**-sol,** f. aamuaurinko; —**-stjerna,** f. kointähti; —**-stråle,** m. aamusäde (-teen), aamukoite (-tteen); —**-stund,** m. huomenes (-ksen), aamuhetki l. -puhde (-teen); på m—en, huomeneksella, aamupuhteella; m. har guld i mun, aamu on iltaa viisaampi; —**-sång,** m. aamu-, huomenlaulu; —**-tid,** m. aamukausi (-den) l. -päivä l. -puoli (-en); —**-vakt,** m. aamuvartija l. -vahti; —**-vard,** m. *se* **Frukost**; —**-väkt,** m. aamuvartio.
Morgse, adv.; i m., tänä aamuna, aamulla; i går m., eilen aamulla, eilisaamuna.
Morian, m. murjaani.
Morisk, a. maurilainen.
Morkulla, f. mäki- l. lehtokurppa.
Morla, v. n. sorista, morista, porista, uhkua.
Morna sig, v. r. *se* **Morgna sig.**
Morot, Morotsört, f. moiliainen, muuruutti.
Morr, n. murina, ärinä, myrinä, kurnutus; —**-hår,** n. *se* **Murr**
Morra, v. n. murista, äristä, yris rata (-ajan), myristä, kurnuta
Morsk, a. tuima, äkeä, tuikka, a
Mortalitet, f. kuolevaisuus, kuol luku l. määrä; —**-stabell,** m lintaulu, kuolemataulu.
Mortel, m. mortteli, (*stor af trä* mar (-en); —**-stöt,** m. morttel (-imen) l. -petkel (-een).
Mortåg, m. nurmitatar (-ttaren), tatar.
Mos, n. suttu, sose (-een), hyte (*bär*) hillo, hilla.
Mosa sig, v. r. sosehtia, hytelöity l. sakoa soseeksi, hillaantua.
Mosaik, m. mosaikki, kivikutoma kutoinen kuva; —**-arbete,** n. kiteos l. -työ, kivikutoma-teos.
Mosaisk, a. Moseksen; **M**—a re nen, Moseksen usko l. uskont
Mosig, a. soseinen, suttuinen, hyte hilloinen; (*rusig*) hiivassa l. rössä l. kielessään (oleva).
Moské, m. moskeija.
Mossa, f. sammal (-en), sammalet drifva med m., sammaloita (sammaloittaa, tukkia l. tilkitä s lilla.
Mossa sig, v. r. sammaltua, sammal
Mosse, m. sammal- l. letto- l. suo, neva.
Mossig, Mosslupen, Mossbevä sammalinen, sammaltunut, samm tunut, rahkainen; m. ställe, s likko, sammalisto.
Mossjord, f. sammal-, nevamaa; — f. sammal-, haturuusu; —**-tor** sammal-, mätästurve (-peen); — f. (*bot.*) sammalkasvi.
Moster, f. täti, äititäti.
Mot, prep. *se* **Emot.**
Mota, v. a. (*ställa sig emot*) vast panna l. pitää vastaan, häätää, (*föra*) ajaa, häätää; m. på, uhk
Motarbeta, v. a. vastustella, vast tehdä vastusta, pitää l. panna va
Motbacke, m. vastamäki l. -mas
-beskyllning, f. takaisinsyyttäm vastaansyytös; —**-besök,** n. v l. vastakäynti; —**-bjudande,** a. tenluontoinen l. -mielinen, tyl hottava, vastahakoinen; —**-bo** vastakirja; —**-förbund,** n. vastal — **-förklaring,** f. vasta-, vastas litys; —**-förslag,** n. vastaehdo

-gift, n. myrkynvastus; — -gång, vastoinkäyminen, vastus, vaurio; -hårs, adv. vastakarvaan l. -su-; — -kraft, f. vastavoima; — -tik, f. vasta-arvostelu; — -lig-, a. vastapäätä l. vastassa oleva, kainen; — -part, m. riitaveli l. -mies, vastuspuoli; — -parti, vastapuolue (-ueen), vastustava puoli; — -påstående, n. vastakanne, väitös, vastustuspuhe (-een); — -ning, f. vastarätinki l. -lasku; — m. vastakohta l. -haka l. -puoli; påstå m—en, sanoa l. väit-päin vastoin l. vastahakaan; — a. vastakkainen, vastoin l. vas-päin (oleva), vastallinen, vastapuo-; i m. fall, vastakkaisessa l. vasta-ssa kohdassa l. tapauksessa; — v. a. odottaa, ajatella tulevaksi, päin; (*förutse*) aavistaa, luulla; — -sida, f. vastapuoli, toi-puoli, vasta; — -skrift, f. vas-tus, vastuskirja; — -skål, n. l. -peruste (-een); — -sols, vastapäivään; — -spänstig, *se* -vig; — -stridande, — -stri-*se* Stridig; — -stridighet, f. -ighet; — -sträfvig, a. vasta-l. -pintainen, vastaanpaneva vä, vastustelevainen; — -sträf-f. vastahakoisuus l. -pintaisuus, — -sträfvigt, adv. vastaha-l. -pintaisesti, vastaan pannen vastustellen; — -stycke, n. vertainen, vastaverta, samannä-l. mukainen, vastine; (*estet.*) (-een), vastakuva, pari; — -stå, selsoa l. pitää l. olla vastaan, pidättää, tehdä vastarintaa; — -stående, a. vastassa vastakkainen, vastapäinen, vas-; — -stånd, n. vastaanpito l. -pano, vastarinta, -kynsi (-nnen), vas-m. *se* Motstå; — -ståndare, vastustaja, vastaanolija l. -panija l. riitaveli (-jen); — -ståndskraft, l. vastustusvoima; — -svara, vastata, täyttää, olla (jnkin) mu-l. verrallinen; *se* Svara emot; -varande, — -svarig, a. vastaava, vainen, mukainen, yhteenkäypä, inen; m. behofvet, tarpeen vä; — -svarighet, f. vastaavai-mukaisuus, verrallisuus, vastike, (-imen); — -säga, v. a. sanoa l. l. lausua vastaan l. vastoin päin, olla vastoin, kieltää; m. sig, v. r. puhua l. sanoa ristiin l. kahdapäin l. vastahakaan; — -sägande, a. vastaan-sanova l. -sanovainen, vastahakainen, ristiriitainen, eriäväinen; — -sägelse, f. vastaansonomus l. -sanominen, ris-tiriita, vastahaka; — -sätta, v. a. panna vastaan; m. sig, v. r. paneu-tua l. panna l. olla l. väittää vastaan, olla l. tehdä vastoin; — -taga, v. a. *se* Emottaga; — -taglig, a. vastaan-ottoinen, -ottava, ottokykyinen; — -tryck, n. vastaanpaino l. -painami-nen; — -verka, v. a. vaikuttaa vas-taan l. takaisin, vastustaa; *se* Motar-beta; — -verkan, f. vastavaikutus, vastustus, vastaanpito; — -vigt, m. vastapaino l. -punnus; (*fig.*) vastapaino, painovastike (-kkeen), vastin (-imen); — -vilja, f. vastenmielisyys l. -luon-toisuus, inho; det väcker m. hos mig, se on vasten l. vastoin luon-toani, se on minusta vastenluontoista o. s. v., se minua inhottaa l. ilettää; — -villig, a. vastenluontoinen l. -mie-linen, vastahakoinen; — -villighet, f. *se* Motvilja; — -vind, m. vastatuuli, vastainen tuuli; segla i m., purjehtia vastatuuleen l. -tuulta; — -väga, v. a. vastata paino l. painoa, painaa vas-taan, vastata, vetää l. pitää vertaa l. vertoja; — -vänd, a. vastaan kääntynyt l. käännetty, vastakkainen, vasta-päinen; — -värn, n. vastustus, vas-taanvarjelus, vastarinta; sätta sig till m., nousta vastaan, puolustaa l. varjella itseänsä, tehdä vastarintaa l. vastustusta.

Motion, f. (*rörelse*) liikunto, jaloittelu; taga sig m., olla liikkeillä, olla l. käydä jaloittelemassa; (*förslag*) eh-dotus, esitys, esite, esiin-asetus; — -srätt, m. ehdotus- l. esitys-oikeus.

Motionera, v. a. (*väcka förslag*) esiin asettaa, tehdä l. nostaa esitys l. ky-symys (jstkin), ehdottaa l. esittää l. asettaa puheeksi; (*gifva rörelse*) pi-tää liikkeillä, jaloitella; m. sig, v. r. *se* under Motion.

Motionär, m. esiin-asettaja, esityksen l. ehdotuksen tekijä, ehdottelija.

Motiv, n. johto- l. perussyy, vaikute (-t-teen), vaikuttava syy; (*i musik*) soin-tojohto, perijohto.

Motivera, v. a. esittää l. osottaa syi-tä l. syyt, perustella; olla syynä l. vaikutteena; denna omständighet

m—r hans handlingssätt, tässä seikassa on syy l. vaikute l. perustus hänen menettelytapaansa; m—dt förslag, perus- l. johtosyyllinen l. perusteltu ehdotus; (*astet.*) alkaa asian syiden mukaan, perustella.

Motor, m. mootori, liikutin.

Mott, n. koi, koisa.

Motto, n. motto, ainelauselma.

Mucka, v. n. mutista, mukahdella, päästää ääntä; *se* **Knysta.**

Mudd, m. spitalikala.

Mudd, m. rannustin, ranneturva; (*lapp-mudd*) peski.

Mudder, n. mura, muta, ruoppa, liete (-tteen); — **-pråm,** m. perkaus- l. ruoppaus-lossi, lietelautta; — **-verk,** n. mudan- l. lietteenluomari, perkauslaitos, ruoppauskone.

Muddra, v. a. ruopata (-ppaan), perata (-rkaan) murasta l. lietteestä, perata, luoda muutaa l. muraa; m. med kölen (*sjöt.*), kyntää mutaa köölillä.

Muddrig, a. murainen, lietteinen, mutainen.

Muff, m. puuhkio, käsipuuhka, muhvi; (*kring rör*) muhvi, holkki.

Mufti, m. mufti, turkkilainen ylituomari l. -pappi.

Mugg, m. muki, kippanen; (*hästsjukdom*) vuohisen rohtuminen.

Mugga, v. n. mukeltaa (-llan), mutustaa, munnuttaa, nätystää.

Muhamedan, m. *se* **Mohammedan.**

Mujka, f. muikku, rääpys.

Mula, f. aasihevonen, aasi.

Mulatt, m. mulatti.

Mulbete, n. karjalaidun (-tumen), laidun.

Mulbärsträd, n. mulperipuu, silkkiäispuu; (*bibl.*) metsä-viikunapuu.

Mule, m. turpa, kuono.

Mulen, a. pilvinen, pilvessä (oleva); bli m., mennä pilveen, pilvettyä, pilvestyä; (*fig.*) synkeä, valju, surun-alainen.

Mulkorg, m. kuonokoppa, pääkopsa; (*fig.*) turpasuitset (*pl.*).

Mull, f. multa; — **-artad,** a. multamainen; — **-bildande,** a. mullantekevä, multaa tekevä; — **-bänk,** m. multapenkki l. -seinä, multimus; — **-fattig,** a. vähämultainen; — **-fösa,** a. mullin (-ltimen); — **-hög,** m. mullikko, multaläjä; — **-plog,** m. multuri, multiaura; — **-rik,** — **-stark,** a. multava, runsasmultainen, multainen; — **-skopa,** f. multapohdin, multuri; — **-sork,** — **-vad,** m. myyrä.

Mullig, a. lihantyvekäs (-kkään) lakka, tasmarainen, lylleröinen; tainen.

Mullra, v. n. jymistä, jylistä, jyrähtää, jymähtää.

Mulna, v. n. o. impers. pilvestyvittyä, mennä l. käydä pilveen; *ningom*) pilveillä, pilvitellä, lie (*fig.*) syngistyä, pimetä (-ens maltua, valjehtua.

Muloxe, m. aasihärkä.

Multipel, m. multippeli, kertalu

Multiplicera, v. a. kertoa (-rto nistella.

Multiplikand, m. kerrottava, m tava.

Multiplikation, f. kertolasku, k monistus.

Multiplikator, m. kertoja, moni

Multna, v. n. mädätä (-tänen), (*o* lahota (-oan); m—d, mädännyt lahonnut.

Mulåsna, f. hevois-aasi, muuli.

Mumie, m. muumia.

Mumla, v. n. jupista, mutista, morista.

Mummel, n. jupina, mutina.

Mumsa, v. n. mosuta (-uan), mähkiä, mukeltaa.

Mun, m. suu; en m. full, suun täysi; med en m., yht yhteen ääneen, yhdellä suulla på m—en, vetää suunsa n vihuun; vrida på m—en, m l. väännellä suutansa; håll på dig! suu l. suusi kii suusi (kiinni)! bruka m—n ngn, haukkua jkuta, hammasta vara stor i m—nen, olla suuri suustansa, olla suuls suurisuinen; tala ur m—ne rent ut), puhua suunsa pu ur hand i m., kädestä k suuhun; rätta m—nen eft säcken, panna suu säkkii säkin mukaan; — **-art,** m. m teen), kielimurre, puheenparsi — **-duk,** m. leuka-, suuhuivi; m.; få sig en m., saada su — **-förråd,** n. ruokavara l. -v muonavarat (*pl.*); — **-giga,** f. huuliharppu; — **-gipa,** f. (-en); — **-huggas,** v. d. ham kiistellä, riidellä (-telen); — suunsisus l. -kaalo; — **-häft Tunghäfta;** — **-kafle,** m. su takapula; — **-kristen,** m. (*fig*

...kokristitty; — **-lack**, n. suulakka; ...-lag, n. kuolaimet (*pl.*), kuolain ...; — **-lim**, n. suu- l. huulilii...; — **-lås**, n. (*fig.*) munalukko, suun...; — **-sbit**, m. suupala; — **-skolla**, ...nnilko, huulten rohtuma l. nilki ...barnet har m., lapsen suu on nil...; — **-skänk**, m. juomanlaskija; — ...t, n., **-tråd**, m. tunnustin (-imen), ...arvi (-en); — **-stycke**, n. hammas... imuke (-kkeen), loppi, munstyk... (*på blåsinstrumenter*) huulikappale ... suutin (-ttimen); — **-styf**, a. ...suinen; — **-vek**, a. helläsuinen; ...-vig, a. kielevä, lipokieli; (*stor i* ... suulas (-aan); — **-vinkel**, m. ...pieli; — **-väder**, n. tyhjä puhe ... l. loru, lörpötys, jaaritus; — ...ing, f. suumalo.

... **Mun.**

...a, v. a. vaatettaa l. pukea (so...).

...ing, f. vaatteus, vaatteet (*pl.*), ... sotapuku.

...litet, n. kaupunginhallitus, paik...

..., f. sotavarat (*pl.*).

...n. munkki; — **-cell**, m. munkin ...; — **-kloster**, n. munkkiluos...; — **-kåpa**, f. munkkikaapu l. ...; — **-lefnad**, m., — **-lif**, n. ...-elo l. -elämä, munkillinen elä... — **-löfte**, n. munkkilupaus; — ..., m. munkisto, munkkikunta; ...panna, f. munkkipannu; — **-vä...**, n. munkkilaisuus, munkillisuus, ...illis- l. luostariolot (*pl.*).

...ör, m. junkkari, munsyöri.

...herre, m. katselmus-, katsoja...; — **-skrifvare**, m. katselmus...ja.

..., a. rattoisa, lystillinen, lystikäs ...), iloinen; — **-gök**, m. huli..., hupilainen.

...het, f. rattoisuus, iloisuus, lystil..., ilomielisyys.

...t, adv. rattoisasti, lystillisesti, iloi..., ilomielin.

...ig, a. suusanallinen, suullinen.

...igen, adv. suusanalla, suullisesti.

..., v. a. ilottaa, huvittaa, hilpoit...; m—s upp, ilahtua, hilvistyä, ...

...tion, f. huvitus, huvittelu, hilas... (*pl.*); — **-sråd**, n. ilo- l. hu...stari.

Mur, m. muuri; — **-bruk**, n. saviruukki, laasti; slå, älta m., sekoittaa saviruukkia l. savea; — **-bräcka**, f. muurinruhjin (-imen) l. -murrin (-rtimen), muurinmurtaja l. -särkijä; — **-gryta**, f. muuripata; — **-grön**, — **-gröna**, f. muratti, muurivihreä; — **-slef**, f. savilusikka; — **-tegel**, n. muuri- l. uunitiili.

Mura, v. a. o. n. muurata.

Murare, m. muurari, muuraaja; — **-gesäll**, m. muurarinkisälli; — **-mästare**, m. muurari- l. muuraajamestari.

Murken, a. laho, lahonnut, mahi, mätä, perstaunut.

Murkenhet, f. lahous, perstaus, laho.

Murkla, f. morski, vuohensieni (-en).

Murkna, v. n. lahota (-oan), lahoutua, maheta (-enen), pehkauta, perstaantua.

Murmeldjur, n. murmeli, murmelieläin (-imen), morrinkainen.

Murning, f. muuraus, muurinteko.

Murrhår, n. kuonokarvat, viikset; (*fjun*) liemenet.

Mus, f. hiiri (-en); — **-black**, a. hiirikka, hiirenkarvainen; — **-frat**, n. hiirensyömä; — **-färg**, m. hiirenkarva l. -väri.

Musch, m. mussi, muska.

Muser, f. pl. runottaret (*pl. af sing.* runotar).

Museum, n. museo, taidekokoelma.

Musicera, v. n. soitella (-ttelen), harjoittaa soittoa, pelailla.

Musik, f. musiikki, soittelo, soitanto; — **-direktör**, m. musiikkitirehtyöri, soitannonjohtaja; — **-instrument**, n. *se* under **Musikalisk**; — **-kapell**, n. soittokunta, soittajisto; — **-kännare**, m. musiikin- l. soitannontuntija; — **-lärare**, m. musiikin- l. soitannon-opettaja; — **-noter**, f. pl. soittonuotit.

Musikaliehandel, m. soitinkauppa, nuottikauppa.

Musikalier, m. pl. musiikki- l. soitantonuotit; musiikkitarpeet.

Musikalisk, a. musiikin, musiikillinen, soittelollinen, soitannon; m—t instrument, soittoneuvo l. -kalu, soitin (-ttimen).

Musikaliskt, adv. musiikillisesti, soittelollisesti, soivasti.

Musikant, m. musikantti, soittoniekka.

Musikus, **-ker**, m. musikus, soittotaituri.

Muskat, m. muskaatti.

Muskedunder, m. väkipyssy, musketunteri.

Muskel, m. lihas (-ksen), lihasuoni (-en), jäntäre (-een); — **-byggnad**, m. lihasten l. lihasuonten rakennus; — **-kraft**, f. lihas- l. jäntärevoima; — **-stark**, a. jäntevä, väkevä- l. jäntevä-suoninen, väkevä lihaksistansa; — **-system**, n. *se* **Muskelbyggnad.**

Musketerare, Musketör, m. musketyöri, muskettimies.

Muskott, n. muskotti.

Muskulös, a. jäntevä, suonikas.

Muskusdjur, n. muskus- l. myskieläin.

Musköt, m. musketti, pyssy.

Musselin, n. muslliini.

Musselskal, n. raakunkenkä l. -kaukalo.

Mussera, v. n. vaahdota (-toan), vaahtoella.

Mussla, f. kotilas, simpukka, kuorikko, raakku, karinkaukalo.

Must, m. mehu, neste (-een), väki (-en); (*fig.*) mehu, ydin (-timen).

Mustasch, m. viikset (*pl.*), näävelit, huuliparta.

Mustig, a. mehukas (-kkaan), mehuinen, mehevä; (*fig.*) mehevä, ponteva, voimakas (-kkaan); (*plump*) törkeä, ruokainen, paksu.

Mustighet, f. mehuisuus, mehevyys; voimakkuus, pontevuus; ruokaisuus, törkeys.

Mustigt, adv. mehevästi, pontevasti, väkevästi, ruokaisesti.

Musulman, m. muslemi.

Muta, v. a. lahjoa, luusia; m. ned en sak, lahjoilla l. lahjomalla lamata asia; m. in (*bergv.*), hankkia oikeus, vallata (-taan).

Muta, f., pl. **Mutor**, lahja, lahjat, lahjus, lahjukset, luuseet.

Mutkolf, m. lahjakontti l. -koira.

Mutsedel, m. valtaus- l. kaivoslupa, kaivoskirja l. -lupakirja.

Mutter, m. tulkka, mutteri.

Mycken, a. paljo, paljon; m—et folk, paljo väkeä; m—en tid, paljon aikaa, iso aika; m—en möda, paljo vaivaa, suuri vaiva; huru m—et? paljoko, kuin l. kuinka paljon? minkä verran l. verta? så m—et, så här m—et, niin paljon, näin paljon, sen verran l. verta, tämän verta; det kostar ej hälften så m—et, se ei maksa puoltakaan siitä l. sitä l. sen vertaa; så m—et jag vet, minun tietääkseni, sen minkä minä tiedän; det är mig lika m—et (*godt*), se on minulle l. minusta yhtä ka yhden tekevä.

Mycketthet, f. paljous, joukko; en ofantlig m. säd, folk, svari tön (-ttömän) viljan, kansaa l. paljous viljaa, kansaa; i m jolta, joukolta, tukulta.

Mycket, adv. paljon, hyvin, hyv jon, kovin; m. mindre, ko paljoa l. paljon pienempi, lyh m. mer, paljoa l. paljon en så m. bättre, sitä l. sen par (*adv.*) paremmin; så m. värr l. sen pahempi l. (*adv.*) pah så m. mer som . . ., varsinkin kin l. semminkin kun l. kuin.

Mygg, Mygga, f. hyttynen, sääks surviainen, mäkäräinen; — **-b -sting**, n. hyttysen purema l. pi **-biten**, — **-stungen**, a. hyttyst mä l. purema; — **-dans**, m. s l. hyttysten survonta l. hyppe **-svärm**, m. hyttyis- l. sääksp

Myiologi, f. myiologia, kärpäis

Mykologi, f. mykologia, sienio

Mylla, f. multa, ruoka- l. väki

Mylla, v. a. multia, mullata; den, pöyhöttää l. möyhentä m. ned, mullata (-ltaan), peitt taan, kyntää l. peittää maahan

Myllharf, m. multi-, sekoitusäes siemenen-sekoittaja; — **-plog**, tiaura.

Myllig, a. multava; (*lucker*) kuohkea.

Mynda, v. a. (*ro baklängs*) (-paan).

Myndare, m. (*styrare*) huopari,

Myndig, a. täysivaltainen, täysi-i täydessä l. laillisessa iässä blifva m., komma till m. tulla täysivaltaiseksi l. -ikäiseksi teen l. lailliseen ikään; förklar m., julistaa joku täysivaltaiseksi seksi; (*som har mycken bety* mahtava, valtijas (-aan); (*stolt språkfull*) mahtava, röyk (-aan); taga en m. min på si taa mahtava muoto päällensä, (-pean) l. tekeytyä mahtavaksi tavan näköiseksi.

Myndighet, f. täysivaltaisuus, -ik laillinen l. täysi ikä (iän); tijaisuus, mahtavuus, mahti; m., näyttää mahtiansa l. mah tansa; af egen m., omin v

...in; (*embetsmyndighet*) virasto, val-...ikka; vallanpitäjä, viran-omainen.
...igt, adv. (*med myndig ton*) mahta-...ti, suurellisesti, valtijaan l. mahta-...n tavalla.
...ling, m. holholainen, holhottava, ...hotti.
...a, v. n. juosta l. laskea jhnkin, ...n l. pää jssakin; floden m—r ...iken, joki juoksee lahteen, joen ...on lahdessa; gatan m—r åt ...ra torget, kadun suu l. pää on ...e torille päin; v. a. *se* **Mynda.**
...ing, f. suu, aukko; flodens, kä-...ens m., virran, kanuunan suu; ...en af ett eldsprutande berg, ...ren aukko l. suu.
... raha, myntti; klingande m., ... raha; smått m., pieni raha, ... rahat (*pl.*); gångbart m., ... raha; falskt m., väärä raha; ...*verk*) myntti, myntistö; — -di-...r, m. mynttitirehtyöri, rahapajan-...; — -fot, m. rahakanta; — ...lskare, m. väärän rahan tekijä, ...ärentäjä; — -förfalskning, f. ...ärennys, väärän rahan teko; — ...dring, f. rahanmuutos; — -hus, ...ttihuone, myntti- l. rahapaja; ...-kabinett, n. mynttikabinetti, ra-...to, muinaisrahasto; — -mä-...re, m. myntti- l. mynttäysmestari; ...-ordning, f. rahan- l. myntin-..., rahan-asetus; — -platt, — ...ta, m. rahalaatta l. -lopo; — ...s, m. rahanpainin (-imen); — ...berare, m. rahantutkija l. -koet-...ja l. -tarkkaaja; — -probering, f. ...tutkimus l. -koetus; — -prägel, ...anmerkki, rahakuva; — -regal, ...kannan-sääntö, rahanarvon-sään-... -määräys; — -rättighet, f. mynt-... l. rahanlyönti-oikeus l. -lupa; — ...ling, f. rahakokoelma; — -slag, ... — -sort, m. rahalaji, mynttilaji; ...-verk, n. mynttilaitos, myntti- l. ...ja; — -väsende, n. mynttitoimi, ...järjestys.
...a, v. a. myntätä, lyödä l. tehdä ...
...a, f. minttu.
...are, m. mynttääjä, rahanlyöjä l. ...
...ing, f. rahanlyönti l. -teko, mynt-...
...a, f. (*mosse*) räme (-een), neva, rä-meikkö; full med m—ror, rämeinen, nevainen.

Myra, f. (*insekt*) muurahainen, muuriainen, viholainen; hafva m—ror i hufvudet, olla (jkulla) pää täynnä huolia l. paljo päänhommaa.

Myrbad, n. muurahaissauna; — -kott, m. muuriaiskotti l. -siili; — -lejon, n. muuriaiskorento; — -slok, m. muuriaisnieliäinen l. -karhu; — -stack, m. muurahaispesä l. -keko.

Myrbjörk, f. vaivais- l. matarakoivu; — -bär, n. karpalo; — -gran, f. noro- l. korpikuusi; — -jern, n. hölmärauta, melto- l. mantorauta; — -jord, f. suomuta, mutamulta; suo- l. rämemaa, rämeikkö; — -malm, m. suomalmi, hölmä, rautamuta l. -multa; — -äng, f. neva- l. rämeniitty.

Myriad, m. myriaadi, epäluku.

Myrten, m. myrtti.

Mysa, v. n. muhoilla, myhäillä, hymyillä.

Mysk, n. myski; — -djur, n. tuoksupeura, myskieläin; — -oxe, m. tuoksuhärkä.

Myssja, v. a. sammaloita (-tsen), sammaltaa (-llan).

Mystér, m. salaisuus, sala-asia.

Mysterier, m. pl. mysteriat, salaisuudet, salamuotoisuudet, sala-asiat l. -opit.

Mysteriös, a. mystillinen, salaisuudellinen, salamielinen l. -mietteinen, salakähmäinen l. -pyhäinen.

Mysticism, m. mystillisyys, pimikköisyys, salapyhäisyys l. -näköisyys.

Mystifiera, v. a. tehdä salamuotoiseksi, uskotella.

Mystifikation, f. salamuotoiseksi teko, uskottelu; salamuotoinen l. -kähmäinen asia.

Mystik, f. mystiikka, salaoppi l. -opillisuus.

Mystiker, m. mystikus, pimikkö, salaopillinen l. -pyhäinen.

Mystisk, a. mystillinen, salaperäinen.

Myt, m. taru, jumalais- l. uskotaru l. -satu, muinaistaru, runotaru.

Myteri, n. salavehkeet, salakapina, kapinannosto l. -teko.

Mytisk, a. tarullinen, tarunsekainen, jumalaistarullinen l. -sadullinen, muinaistarullinen.

Mytolog, m. taruntutkija, jumalais- l. muinaissatujen tutkija l. tietäjä, mytoloogi.

Mytologi, f. mytologia, taruoppi, jumalaissadusto l. -tarusto.

taitava mies; — **-slöjd**, f. monitöisyys l. -virkaisuus l. -ammattilaisuus; — **-stafvig**, a. monitavuinen; — **-talig**, a. monilukuinen, suurilukuinen l. -määräinen, lukuisa; *se* **Mångordig**, — **-tydig**, a. moniymmärteinen l. -merkityksellinen, monikantainen, monella tavalla selitettävä l. ymmärrettävä; — **-välde**, n. monivalta l. -valtaisuus; — **-årig**, a. monivuotinen l. -vuotias (-aan), monenvuotinen.

Mångelska, Månglerska, f. kaupusakka, kauppa- l. kaupus-vaimo.

Mången, a. moni (-en), usea; m—en menniska, moni l. usea ihminen; m—ga menniskor, monta ihmistä, useita ihmisiä, useat ihmiset; m—en gång, m—ga gånger, monta kertaa, monesti, useat l. monet kerrat, usean kerran; det finnes menniskor af m—ga slag, ihmisiä on monenlaatuisia l. -laisia l. monta lajia l. monenkaltaisia; — **-städes**, adv. monessa l. useassa paikassa l. paikkaa l. paikoin l. kohden, monin paikoin.

Mångla, v. n. kaupustella, kaupustaa, pitää pientä l. kamakauppaa.

Månglare, m. kaupustelija, kyynärä- l. nurkkasaksa.

Mångleri, n. kaupustelu, kaupustus.

Månne, *se* **Monne.**

Måra, f. matara.

Mård, m. näätä; skogsmård, mäntynäätä; stenmård, haapanäätä; — **-skinn**, n. näädännahka.

Mårtensgås, m. Martinhanhi; — **-messa**, f. Martinpäivä.

Mås, Måse, m. kajava, kaljakka, lokki.

Måssa, m. fl. *se* **Mossa.**

Måste, v. auxil. (jkun) täytyy l. pitää; vi m. alla dö, meidän pitää kaikkein kuoleman l. täytyy kuolla; det m. borttagas, se pitää otettaman pois; man m. borttaga det, se pitää l. täytyy ottaa pois; *se* **Böra.**

Mått, n. mitta, määrä; efter m., mitan mukaan l. jälkeen, mitalla (*med mått*); i fullt m., täysin määrin, täydessä mitassa, täyteen määrään l. mittaan; m., mål och vigt, pituus-, astia- ja painomitat; ett m. ved, mitallinen l. mitta puita; i större, mindre m., suuremmassa, vähemmässä mitassa l. määrässä; taga nödiga m. och steg, ruveta (-pean) l. käydä tarpeellisiin toimenpiteihin l. toimiin; — **-stock**, m. mittapuu l. -keppi, mittamäärä, mitta; (
tamäärä, tunnusmäärä; —
f. mitan-otto.

Mått, f. kohtuus, suhta, määrä
hålla m—n, tietää l. pitää
pitää kohtuus l. määrä; m
kohtuudella; utan m., koh
kohtuuttomasti, suhdattomasti
m—n, öfver all m., ylenm
l. päälle määränsä, liiallisesti
sesti, kohtuuttomasti.

Mått, v. a. tähdätä (-tään),
tarkoittaa, osotella; (*fig.*) täh
koittaa.

Måtte, *se* **Må**, v. auxil.

Måttlig, a. kohtuullinen, suh
kohtalainen.

Måttlighet, f. kohtuullisuus,
kohtalaisuus.

Måttligt, adv. kohtuullisesti.
della, kohtuullisen, kohtalais
talaisen.

Måtto; i ngn m., jonkin ver
honkin määrään, jossakin m
suhdassa; i högsta m., snuu
mitassa l. määrässä; det är i
m. farligt, se on erinomais
räti vaarallista, se on mitä
sinta; i mångahanda m.,
muotoa; i så m., sen suhteen
lesta, sitä myöten, sen muka
paljon.

Mägta, v. n. o. a. jaksaa, kyetä
nen), voida; det m—r han ej
siihen hän ei kykene, sitä hän
l. jaksa, sitä hän ei saa tehneel

Mägta, adv. sangen, ylen, tuiki,
peräti, varsin.

Mägtig, a. voimallinen, voimak
kaan), valtijas (-aan), mahtava,
kas (-kkan); (*om bergverk*) an
runsas; de m—e i verlden.
man mahtavat l. valtijaat l. val
han var ej sig sjelf m., l
voinut hallita l. hillitä (-tsen) it
hänellä ei ollut voimaa l. vait
sensä ylitse; han är ej m. sin
nens bruk, hänellä ei ole voi
kykyä aistiensa käyttämiseen;
m. ett språk, taitaa l. osaa
kieltä, olla jonkin kielen taitav
m. furste, voimallinen l. m
ruhtinas; m. mat, väkevä l. k
tävä l. väkinen ruoka, väkiruoka

Mägtighet, f. *se* **Magt**; maten
ruoan väkevyys l. lihavuus l. k

...yys; en malmgångs m., malmi-...en annokkuus l. runsaus.

... se Meja.

... v. n. (*vara mäklare*) olla myy-...iehenä l. välikauppiaana; (*bemedla*) ...ttää, sovittaa, olla välimiehenä l. ...ttäjänä.

...re, m. välikauppijas (-aan) l. -kau-...ja, välittäjä; (*fig.*) välittäjä, vä-...es, sovittaja, välinhieroja.

...eri, n. kaupanvälitys, välikaupan-..., välikaupan-toimi; (*fig.*) välittely, ...sovitus l. -hierominen.

... Mäktig, se Mägta, Mägtig.

..., f. jauhe (-een), jauhettava; jau-...e, myllytys.

..., v. a. imellyttää, imeltää, idättää; ...*malt*) tehdä maltaita; m—s, ...ä; m—d säd, imeläiset l. ime-...(*pl.*); — v. n. (*gro*) itää.

...re, m. imellyttäjä, imeltäjä.

..., n. mallashuone (-een) l. -sauna, ...yshuone; — -kar, h. imellys-am-...(-een) l. -tiinu.

...g, f. imellys, imellytys, maltaan-...

..., v. a. sekoittaa; se Blanda.

..., f. joukko, paljous; en m. folk, ... kansaa, kansanpaljous; m—en, ...ke, alhainen kansa.

... Människa, Märg, m. fl. se Ment, ... v.

..., v. a. o. n. (*sätta märke på*) mer-...(-tsen), merkittää, panna merkki ...rkkiin, merkata; (*med fläckar el-...streck i träd o. d.*) pyältää, pil-...(-kkuan); (*varsna*) havaita (-tsen), ...ata (-aan) l. huomaita (-tsen), ...ä, äkätä (-kkään), keksiä; (*gifva* ...) tarkata (-kkaan), huomata, muis-...; jag märker nog hvad han ... i sinnet, kyllä huomaan l. kek-... l. älyän, mitä hänellä on mielessä; ... kläder, merkittää l. merkitä vaat-...; märk väl, muista l. tarkkaa ... muista; härvid är att m., det ... till m—ndes, tässä on muis-...tava l. huomattava, huomattava l. ...istettava on; jag m—te på hans ...gon, tal o. s. v., näin l. huomasin ... silmistänsä, puheestansa o. s. ... han låtsar som han ej m—te, ... ei ole huomaavinansa l. näkevi-...kään l. tietävinänsäkään.

...kbar, a. tuntuva, näkyvä, nähtävä, ...ttava, melkoinen.

Märkbart, adv. tuntuvasti, näkyvästi, nähtävästi, tuntuaksensa.

Märkbläck, n. merkki- l. merkkausläkki; — -**duk**, m. merkkausvaate (-teen); — -**jern**, n. merkkirauta, poltinrauta; — -**rulla**, f. (*skepp.*) merkkikirja, lastikirja; — -**värdig**, a. merkillinen, merkittävä, erinomainen; (*besynnerlig, underbar*) eriskummainen, kummallinen, ihmeellinen; det var då m—t, sepä nyt on merkillistä l. ihmeellistä; — -**värdighet**, f. merkillisyys, erinomaisuus, ihmeellisyys, kummallisuus, eriskummaisuus; — -**värdigt**, adv. merkillisesti, merkillisen, erinomaisesti, erinomaisen, ihmeellisen, kummallisen.

Märke, n. merkki; (*efter slag, bränning o. d.*) jälki (jäljen), merkki; (*ärr*) arpi (arven); (*bot.*) luotti; (*sjömärke*) rasti; sätta m. på ngt, panna merkki jhkin l. jnkin päälle, panna jkin merkkiin; lägga m. till, panna merkille; tarkata.

Märkelig, Märklig, a. merkittävä, merkillinen; (*ansenlig*) tuntuva, melkoinen; se **Märkbar, Märkvärdig**.

Märkelsedag, m. merkkipäivä, merkillinen päivä.

Märkning, f. merkitys, merkintö, merkinpano, merkkaus; se **Märka**.

Märla, se **Merla**.

Märr, f. tamma, mera; (*skällsord*) luuska, märä.

Märs, m. (*skepp.*) märsy; — -**gast**, n. märsymies; — -**korg**, m. (*skepp.*) märsykori; — -**segel**, n. (*skepp.*) märsypurje (-een) l. -seili.

Mäsk, m. (*till dricka*) mäski, sakka, (*till bränvin*) riista, mäski; (*draf*) rapa, mäski; — -**kar**, n. riista-, mäskiamme.

Mäska, v. a. o. n. mäskätä, tehdä mäskiä l. riistaa.

Mäskning, f. mäskäys, mäskinpano, riistanteko.

Mässa, se **Messa**.

Mästare, m. mestari, mestarimies; verket prisar m—n, työ tekijätänsä kiittää; i honom fann han sin m., hänestä tapasi hän mestarinsa l. taitavampansa l. mahtavampansa.

Mästerbref, n. mestarinkirja; — -**knep**, n. mestarillinen l. osaava juoni l. kuje (-een), taitajan juoni l. mutka; — -**man**, m. mestaaja, teloittaja, mestermanni; — -**prof**, n. mestarinäyte (-tteen) l. -teos (-ksen); — -**stycke**, se

luonto, kansallisluonne; — **-teater,** m. kansallisteaatteri.

Nationalisera, v. a. kansuuttaa, kansallisentaa, tehdä kansalliseksi.

Nationalitet, f. kansallisuus.

Nationel, a. kansallinen; n—a seder, kansalliset l. kansakunnan tavat.

Nativitet, f. syntyväisyys, syntyneiden luku l. määrä.

Natrium, n. (*kem.*) natrio.

Natron, n. (*kem.*) natri, lipiäsuola.

Natt, m. yö; om n—en, yöllä; om nätterna, öisin, öillä; denna n., tänä yönä; den n—en, sinä yönä; i n., mennyt l. menneenä yönä, yöllä; i går n., eilis-yönä, toissa yönä; i morgon n., huomis-yönä; nästa n., tulevana l. ensi yönä; n—en emellan måndagen o, tisdagen, maanantain ja tiistain välinen yö; n—en emot söndagen brann gården, sunnuntain edellisenä yönä l. yöllä sunnuntaita vastaan paloi talo; emot n—en, yön tullessa l. tullen, yön seutuun l. seudussa; resa ut mot n—en, lähteä matkalle yön päälle l. selkään; n—en igenom l. hela n—en, kaiken yötä, yökauden, koko yön; resa genom n—en, kulkea läpiöisin l. puhki yön l. yötä myöten; läsa n. och dag, lukea yö- ja päiväkaudet l. öin päivin; ligga öfver n—en, maata yötä; blifva till l. öfver n—en, jäädä yöksi, yötyä, yöpyä; god n.! hyvää yötä; inom n. och år, vuoden ja yön kuluessa, vuodessa ja yössä; hela n—en varande, yökautinen; två, tre nätter gammal, kaksi-, kolmiöinen; — **-arbete,** n. yöllistyö, öinen työ, yötyö; — **-bol,** n. yökunta, kinkeri- l. lukukunta, -lahko; — **-bäcken,** n., — **-potta,** f. yöastia l. -kulppo l. -pottu; — **-duksbord,** n. yöpöytä, vaatetus- l. pukemuspöytä; — **-etid,** m. yönaika, -seutu, öinen aika; — **-fjäril,** m., — **-fly,** n. yöperho l. -perhonen l. -perholainen; — **-främmande,** — **-gäst,** m. yövieras (-aan), yötä-olija, yötsy; — **-frost,** m. yökylmä l. -halla; — **-gammal,** a. yönvanha, yksiöinen; n—t (*nattståndet*) dricka, yöllinen juoma; — **-herberge,** n. yökorttieri l. -maja l. -sija; — **-hugg,** n. yönäppi; — **-kappa,** f. rihokas (-kkaan), rintapaita l. -liina, puolipaita (-dan); — **-kärl,** n. yöastia, tarveastia; — **-kommod,** m. yökaappi, pesinkaappi; — **-lapp,** lepakko, yökkö; — **-lång,** a. yökautinen; — **-läger,** n. yö -sija; (*sofplats*) yösija l. -vuode; — **-mössa,** f. yölakki l. -mysty a i n—n (*fig.*), puhua unen ryksissä; — **-post,** m. yövahti tija; — **-rock,** m. yönuttu l. -takki; — **-tröja,** f. yöröij kuu- l. uniröijy; — **-skjorta,** makuupaita; — **-skräfva,** — — **-skärra,** f. kehräjä, yök — **-stol,** m. tervetuoli; — **-st** m. yökulkija l. -juoksija; — n. yökuvaus l. -taulu; — **-stå** yöllinen, yön seisonut l. o **-svärmare,** m. yöjalkainen, y kulkija, yötyri; — **-svärmeri,** juoksu l. -jalka, öitseminen, y käyminen; — **-säck,** m. vaste -pussi; — **-uggla,** f. tarhapöll kö; — **-vak,** n. yönvalvonta vominen; — **-vaka,** f. *se* Sä o. **Vaka;** — **-vakt,** *se* Natt **-vard,** m. Herran ehtoollinen, linen; gå till l. begå n—en Herran ehtoollisella l. ripillä, Herran ehtoolliselle l. ripille utdela n—en, jakaa aneit ran ehtoollista; — **-vards** rippilapsi; — **-sbröd,** n. leipä; — **-vardsgång,** m. ripil l. käyminen, Herran ehtoolli minen; — **-vardsgången,** käypä; — **-vardsgäst,** m. ri (-aan), ehtoollisvieras, Herra lisen vieras, (*nattvardsfolk*) — **-viol,** f. valkea lehdokki; — **-väkt,** m. yövartio l. -var — **-väktare,** m. yövartija; n. yövaatteet (*pl.*), yöhame

Natta, v. a. (*sjöt.*) natata, kastella.

Nattlig, a. öinen, yöllinen, ö (*nattlång*) yötinen, yökautinen.

Natur, f. luonto; af n—en gåfvad, hyvillä luonnonlahjoi rustettu; god af l. till hyvä luonnoltansa l. luontoans kig af n—en, luonnon-väär nostansa väärä; — **-alster,** n. non-anti l. -tuote (-tteen); — n. luonnontaipumus, luonnollis pumus, luonnonlahja; — **-ba** luonnonlapsi; — **-drift,** f. lu valtimus l. -vietti l. -veto; — a. luonnonmukainen l. -omainen.

…; — -fel, n. luontovika; — -fe…, n., — -företeelse, f. luonnon… (-een) l. -ilmiö l. -ilmaus; — -fi…, f. luonnonfilosofia; — -for…, m. luonnontutkija; — -forsk…, f. luonnontutkinto; — -frisk, …teä, luontoraitis; — -gåfva, f. …onlahja; — -historia, f. Natu…historia; — -historisk, a. se …ralhistorisk; — -händelse, f. …ontapaus l. -kohtaus; — -kraft, …onnonvoima; — -kunnig, a. luon…tietäjä l. -tuntija; — -kunnighet, …onnontieto l. -oppi; — -lag, m. …onlaki; — -lif, n. luonnon-elo l. …; — -lära, f. luonnon-oppi; — …niska, f. luonto-ihminen; — -nöd…ighet, f. luonnon l. luonnollinen …mättömyys; — -produkt, m. …on-anti (-imen) l. -tuote (-tteen); …rike, n. luonnon-valtakunta, luon…; — -rätt, m. luonnon-oikeus, …llisten oikeuksien oppi, luon…keus-oppi; — -stridig, — -vid…, a. luonnonvastainen, vastenluon…, luontoa vastaan l. vastoin …; — -tillstånd, n. luonnontila, …ila; — -vetenskap, f. luon…de (-teen).

…; in n., luonnossa, tavarassa; jy…; — -prestation, f. luonnossa l. …sa maksaminen l. suorittaminen; …ssa suoritettava l. hankittava.

…alhistoria, f. luonnonhistoria; — …torisk, a. luonnonhistoriallinen l. …orian.

…aliekabinett, n. luonnontuotte…, luonnontuotteiden varasto l. ko…paikka.

…alier, f. pl. luonnontuotteet l. …amat.

…alisation, f. luonnottaminen, kan…ttaminen; genom n., kansastut…alla.

…alisera, v. a. luonnottaa, kansas…, kansuuttaa, tehdä l. ottaa kan…eksi, kodituttaa; n — s v. p. luon…, tulla kansalaiseksi, kansastua.

…alism, m. luontolaisuus, luonnon…olaisuus l. -uskoisuus.

…alist, m. luonnon-uskolainen l. -us…en.

…el, n. luonteisuus, luonnollinen …; (*sinnelag*) luonnonlaatu, mielen…; (*anlag*) luonnollinen taipumus.

…rlig, a. luonnollinen, luontoperäi…, luonnon, luonto-, (*medfödd*) luontainen, (*lämplig*) luonnokas (-kkaan), luonteva; i n. storlek, luonnollisessa koossa, luonnon l. luonnollisen suuruisena l. kokoisena; n. son, dotter, luonnollinen poika, tytär; det är n — t, se on luonnollista l. luonnollinen asia.

Naturligen, adv. luonnollisesti.

Naturlighet, f. luonnollisuus, luontoisuus, luontevuus.

Naturligt, adv. luonnollisesti, luonnollisella tavalla l. lajilla; (*okonstladt*) luontoisesti, luonnokkaasti, luonnollisesti.

Naturligtvis, adv. tietysti, arvattavasti, luonnollisesti.

Nautik, f. meritoimi l. -asiat (*pl.*), merikulku.

Nautisk, a. meritoimellinen, meri-, merikulun l. -kulullinen; n. ordbok, meri-sanakirja.

Navigation, f. merikulku, meriliike (-kkeen); merikulun-oppi l. -tiede (-teen) l. -taito; — -sskola, f. merikulkukoulu, merimiehen-koulu.

Navigatör, m. merenkulkija; merikuluntaitaja l. -tuntija.

Navigera, v. a. kuljettaa, kulkea; — v. n. purjehtia.

Nebulosa, f. nebuloosa, tähtiusma.

Necessär, m. nesesseeri, tarvepussi l. -kotelo.

Necken, m. ahti, näkki.

Ned, adv. alas, alhaalle; solen går n., aurinko laskee; upp och n., ylös ja alas, ylös-alaisin; längre n., alempana, alemmaksi l. alemma; längre n. varande, alempi (-mman), alempana oleva; n. med förrädaren! kuolemaa l. hukkaa pettäjälle! kuolkoon pettäjä! (*om en ytas besudlande*) t. ex. tjära n., tehdä tervaan, tahrata tervalla, o. s. v.

Nedan, adv. alhaalla, ala- l. alipuolella, alhaalle, alle; — -efter, adv. *se* Nedifrån; — -för, prep. ala- l. alipuolella, alla, alempana; n. berget, vuoren alipuolella l. alla, alipuolella vuorta; — -före, adv. ala- l. alipuolella, alhaalla, alempana, alla; han står der n., hän seisoo tuolla alhaalla l. alipuolella; — -ifrån, adv. *se* Nedifrån; — -nämnd, a. allamainittu l. -nimitetty, alempana sanottu l. mainittu; — -om, prep. o. adv. *se* Nedanför o. Nedanföre; — -på, prep. o. adv. alipuolessa, alapuolella, alhaalta; — -stående, a. alla

oleva, alla l. alempana mainittu l. sanottu; — **-till**, adv. *se* **Nedanpå**.

Nedan, n. alakuu; månen är i n., on alakuu, kuu vähenee.

Nedbloda, v. a. tahrata l. ryvettää verellä, verittää, tehdä vereen l. veriin.

Nedblåsa, v. a. puhaltaa alas l. maahan; nedblåst, tuulen kaatama l. karistama l. puhaltama.

Nedbrinna, v. n. palaa tuhaksi l. maahan.

Nedbädda, v. a. peittää, peittää maahan l. multaan.

Nedböja, v. a. painaa l. taivuttaa alas l. maahan.

Neddamma, v. a. tomuttaa, tehdä tomuun l. tomuiseksi, pölyyttää; n—s, tulla tomuun l. pölyyn, tomuttua, pölyytyä.

Neddigna, v. n. vaipua l. rauета (-kenen) maahan l. alas.

Neddoppa, v. a. kastaa l. pistää (jhnkin).

Neddraga, v. a. vetää alas l. maahan.

Neddrifva, v. a. ajaa l. syöstä alas; n. en påle i jorden, ajaa l. lyödä paalu maahan.

Nedefter, prep. alipuolta myöten, alipuolitse.

Neder, adv. *se* **Ned**; — **-börd**, m. sateentulo, sade (-teen); — **-lag**, n. (*i krig*) tappio, kaatumus, miestappo; fienden led ett stort n., vihollisella kaatui paljo väkeä, vihollinen sai suuren tappion; (*af varor*) varasto, säilystö, varapaikka, varasäily l. -säästö; — **-lagsplats**, m. varasto- l. tavarapaikka; — **-lagsrätt**, m. säilystö-, tavaransäily-oikeus.

Nederst, a. alin (-mman), alimmainen; n—a våningen, alimmainen l. alakerta; — adv. alimpana l. alinna, alimmaisena.

Nedfalla, v. n. pudota (-toan) alas l. maahan, langeta (-kean) l. kaatua alas l. maahan.

Nedflotta, v. a. (*nedsudla*) tehdä rasvaan l. rasvaiseksi, tahrata rasvalla; *se* **Nedflöta**.

Nedflyta, v. n. juosta l. vuotaa alas l. maahan.

Nedflöta, v. a. (*timmer o. d.*) lautata alas, uittaa alas.

Nedfälla, v. a. laskea alas l. maahan, pudottaa, kaataa.

Nedför, prep. alas (jtkin) myöten, alas; n. berget, vuorta l. vuorelta alas, alas vuorta myöten; n. trapporna, rappuja l. rapuista alas; fara n. strömmen, kulkea virtaa alas taa myöten alas; *se* **Utför**.

Nedföre, adv. alaspäin, alas, alas l. myöten.

Nedgräfva, v. a. kaivaa l. haudata han, kuopata (-ppaan).

Nedgå, v. n. mennä alas, laskea kеutua, alentua; solen har i aurinko on laskenut l. laskeu priset nedgår, hinta alenee.

Nedgång, m. alasmeno, lasku, l dunta, alennus; solens n., au lasku l. laskeutuminen; vid s n., auringon laskeissa.

Nedgöra, v. a. lyödä l. kaataa l. kumoon, kaataa; fienden bl talt nedgjord, vihollinen nansa kaadettiin l. tuli kaadetu

Nedhagla, v. n. (*fig.*) sataa, s tulla kuin rakeita, rakeina tulla

Nedhugga, v. a. hakata l. kaata han, alistaa.

Nadhuka sig, v. r. kyyristää kyyristyä, kyykistyä, käydä lensä; nedhukad, kyyryllänsä ryssä l. kyykyllänsä (oleva). tynyt.

Nedhåra, v. a. tehdä karvoihin vaiseksi, karvoittaa; n—d, ka (oleva), karvoihin tullut, karvo

Nedi, adv. o. prep. alhaalla jos kin pohjalla.

Nedifrån, adv. o. prep. alhaalt puolelta, alhaalta päin; mera gre n., alempaa, vielä alempaa malta; länget n., alimpaa, ka alempaa l. alemmalta.

Nedigenom, adv. o. prep. alas (j lävitse l. kautta.

Nedkalla, v. a. käskeä l. kutsua n. Guds välsignelse öfver rukoilla jkullе Jumalan siunaus

Nedkomma, v. n. tulla alas; (*f* synnyttää.

Nedkomst, m. alastulo; (*förlösning* nytys.

Nedkrita, v. a. tehdä l. tahrata l liiduta (-tuan).

Nedköra, v. a. ajaa alas; vetää jettaa alas; pistää l. työntää jhnkin.

Nedluta, v. a. kallistaa l. kumartaa l. alaspäin; — v. n. olla kallella alaspäin l. kumarruksissa; n. s v. r. kumartua, kyyristyä, kuma kyyristää itsensä.

Nedlåta sig, v. r. taipua, alentaa it

...stående, —-låten, a. alhainen, alentunut, itsensä alentava.

...ståenhet, f. alentuvaisuus, alhaisuus.

...ägga, v. a. laskea, laskea l. panna alas l. maahan l. pois; n. vapen, ...seet maahan; n. ett embete, ... l. erota (-oan) virasta; n. sin ...del. sitt yrke, lakata l. luopua ...stansa, elinkeinostansa, jättää ...ansa, elinkeinonsa sikseen; n. process, lakata (-kkaan) l. hei...(-keän) lainkäynnistä; sakenned... asia pantiin lamaan l. alas l. ...in; n. en fiende, kaataa l. ... maahan vihollinen; n. kostp å ngt, panna l. kuluttaa kustasta jhkin.

...ägga, v. a. panna alas l. jhkin lutakse l. taa.

...älla, v. a. tehdä l. tahrata jauh... jauhottaa.

...ylla, v. a. mullata (-taan); n. ut... mullata l. kyntää maahan l. sekiementä.

...yra, v. a. kyntää maahan l. sisään.

...ång, prep. a. adv. alhaalla l. ...ympäri, pitkin l. ympäri alil. alireunaa.

...ånga, v. a. (*om säljaren*) alentaa l. ...a hintaa; (*om köparen*) tinkiä ...an hintaan.

...åpla, v. n. kaatua l. mennä kuin nurin, hajota (-oan) maahan ...

...ar... **Nedra,** f. o. n. adj. komp. ...ed. ala-, ali-, alempi, alipuolimmainen.

...ra, v. a. repiä l. purkaa (maahan ...

... a. halpa, ilkeä, ilkeämielinen, ...voinen.

...het, f. halpuus, ilkeys, ilkeä- l. ...mielisyys; ilkeä l. halpa työ.

...t, adv. halvasti, ilkeästi, halpa- l. ...mielisesti.

...ka, v. a. savuttaa, tehdä savuiseksi, -savustuttaa; bli nedrökt, savuta tulla savuun l. savuiseksi; ...rökt, savustunut, savuinen.

...ka, v. a. hakata kuolijaaksi l. ...tapparoita (-teen).

...ka, v. n. kääntyä l. painua tauotselle, sairastua.

...ka, v. a. laskea l. painua alas, ...-oan) l. vaipua alas l. maahan; ...laster, vaipua l. vajota paheisin; n. i tankar, painua l. vaipua ajatuksiin.

Nedskjuta, v. a. ampua kuolijaaksi l. maahan; (*nedskuffa*) lykätä l. sysätä alas l. maahan.

Nedskrifva, v. a. kirjoittaa (jhkin), panna paperille, kirjoittaa ylös.

Nedskälla, v. a. haukkua täyteen, haukkua l. räävätä suut silmät täyteen.

Nedslagen, a. maahan lyöty; (*modfäld*) alakuloinen, nulo, nyreä.

Nedslagenhet, f. alakuloisuus, nyreä l. nulo mieli, nulous, nulo- l. nyreämielisyys.

Nedslagning, f. maahan- l. alaslyönti; (*höets*) niitto.

Nedslå, v. a. lyödä alas l. maahan l. kumoon, kaataa (alas l. maahan), kumota (-oan); n. hö, niittää heinää; n. ögonen, painaa silmänsä alas, katsoa alaspäin; n. priset, lyödä hinta alas, alentaa l. alennuttaa hinta; n. sina bopålar, ottaa asentonsa l. asuntonsa, asettua; n. modet, tehdä alakuloiseksi, masentaa l. nyreyttää l. alentaa mieli.

Nedslående, a. surettava, mieltä masentava l. alentava.

Nedsmeta, v. a. tahrata l. hölvätä täyteen l. kokonansa.

Nedsmörja, v. a. tahria rasvaan l. rasvalla, tehdä rasvaan; tahrata, soaista; nedmord, tahrainen, tahraantunut, soaistu.

Nedsnöa, v. a. lumeta (-ean), tehdä l. saada lumeen, peittää lumella; n—d, lumella peitetty, lumettunut, luminen.

Nedsota, v. a. tehdä nokeen l. nokiseksi, noeta (nokean) täyteen.

Nedsticka, v. a. pistää alas l. jhkin; (*ihjel*) pistää kuolijaaksi.

Nedstiga, v. n. astua l. mennä alas, tulla l. lähteä alas, laskeutua; n—nde linie (*slägtled*), takeneva l. alaskohtainen polvi.

Nedstämma, v. a. alentaa, virittää l. sävellyttää alemmaksi l. alas; (*minska*) alentaa, vähentää; (*sinne, mod*) *se* **Nedslå.**

Nedstämd, a. *se* **Nedslagen.**

Nedstänka, v. a. räiskyttää l. roiskuttaa täyteen l. märäksi.

Nedstörta, v. a. kukistaa alas l. maahan, syöstä (syöksen) alas l. maahan l. kumoon; — v. n. kukistua l. kaatua l. langeta (-kean) maahan.

Nedsvärta, v. a. mustata, mustata täyteen, tehdä mustaksi; (*fig.*) panetella, mustuttaa.

Nedsänka, v. a. laskea alas l. maahan, laskeuttaa, alentaa, (*försänka*) vajottaa, upottaa.

Nedsätta, v. a. laskea l. panna l. asettaa alas l. maahan; n. en komité, asettaa komitea; n. penningar, panna rahoja talteen, tallettaa rahoja; (*minska*) alentaa, vähentää, huojentaa; (*förringa*) alentaa, vähentää, sortaa, polkea; n. ens anseende, alentaa l. polkea jkun arvoa; — n. sig, v. r. asettua, ottaa asentonsa l. paikkansa, asettauta.

Nedsöla, v. a. saastuttaa, soaista (-kaisen), ryvettää, tahrata kaikki l. täyteen l. kokonansa.

Nedtaga, v. a. ottaa alas l. maahan, purkaa.

Nedtill, adv. *se* **Nedanpå** o. **Nedvid.**

Nedtrycka, v. a. painaa alas, painuttaa; (*fig.*) polkea, sortaa, lannistaa; n. priset, polkea l. painaa alas hinta.

Nedtysta, v. a. vaientaa, vaikittaa, saattaa vaikenemaan, tuketa (-kkean) suu; saken blef n — d, asia lamattiin, painettiin l. pantiin alas; n. ett rykte, saattaa kulkupuhe painumaan, vaientaa l. painuttaa kulkupuhe.

Neduti, adv. o. prep. alhaalla jsskin l. jnkin sisässä l. pohjalla.

Nedvid, adv. o. prep. alhaalla, ala- l. alipuolessa, alhaalta, ala- l. alipuolesta l. -reunasta; n. tjock, alhaalta paksu; n. kanten, alhaalla reunassa, reunan alipuolessa.

Nedåt, adv. o. prep. alaspäin l. -käsin, maahan päin, alas . . . -päin l. kohti; n. stranden, alas rantaan päin; -det går n., menee l. käy alaspäin.

Negation, f. kieltämys, kielto, epäämys, eittämys, (*frånvaro af egenskap*) epäolemus, olemattomuus, kieltämys; (*nekningsord*) kieltosana.

Negativ, a. kieltävä, kielteinen, eittävä, epäävä, epätapainen; n. sats, kielteinen l. kieltävä lause, kieltolause; n. bild, vastakuva; n. elektricitet, vastainen sähkö; n. storhet (*algebr.*) epäsuuruus l. -luku, epätapainen suuruus.

Negativt, adv. kieltävästi, epäävästi, kieltävällä tavalla.

Neger, m. neekeri; — **-handel,** m. neekerikauppa.

Negera, v. a. kieltää (-lkän), eväs vastustaa.

Negligé, m. aamuhame (-een) teet (*pl.*); (*hufva*) säpsä, myl lisee.

Negligera, v. a. laiminlyödä, j väperään l. leväperälle, oll matta l. huolta pitämättä.

Neglika, f. neilikka.

Negociant, m. kaupantoimittaja l.

Negociation, f. kaupantoimit kinta; (*underhandling*) keskust pan l. sovinnon hieronta.

Negociera, v. a. o. n. (*anskaf* kia, toimittaa, tehdä kaupppa *handla*) keskustella, hieroa k sovintoa; n. upp ett lån. h toimittaa rahaa lainaksi, tehd kaupat l. kauppoja.

Negrinna, f. neekerinainen. ne

Nej, adv. ei, eipä; uttrycke med nekningsverbet en emme, ette, eivät; har du gj nej, oletko sen tehnyt? e hafva de redan komm ovatko jo tulleet? eivät l. ei sant? nej, onko se totta? men, ei niin, eihän l. eipä j säger hvarken ja eller sano niin eikä näin; säga ei, kieltää, ei myöntää; n. p vielä l. vaan! n. hvad säg no l. kah, mitäpä sanot, eip sanotkaan? n. n.! ei, ei; (tv eihän nyt eihän nyt, ei nyt e

Nejd, f. seutu, tienoo; n — en slottet, linnan tienoot l. lä (*pl.*); i n — en af Tavastehu meenlinnan tienoolla l. paikoil

Nejonöga, f. nahkiainen.

Neka, v. a. o. n. kieltää (-lkän), (-pään), eittää, ei sanoa l. t myöntää; han n — r att sa förhåller sig, hän kieltää no asian niin olevan; n. att någon, kieltää auttaakseen kieltää apunsa jkulta, kieltäyt tamasta; n. ngn att hjelpa l. evätä jkuta auttamasta; jag ej n. mig det nöjet, en sa man sitä huvitta olluksi, en l. saattanut kieltäytyä siitä k sesta; n — nde svar, kieltäv tävä vastaus.

Nekande, n. kieltäminen, o. s. v.

Nekning, f. kielto, kieltäminen; — n. kieltosana.

...og, m. nekroloogi, vainajanmuisto, ...kertomus.
...r, m. nehtari, jumaljuoma.
...is, f. kostajatar (-ttaren), koston ...istar (-ttaren), kosto; n. divina, ...lan (lähettämä) kosto.
...gen, Nennas, *se* **Nämligen, Nän-...**
..., m. neoloogi, uudiskirjoittaja, sa-...epitsijä; (*fig.*) uudis-oppinen.
...m, m. nepotismi, sukuhyväisyys.
...isk, a. (*geol.*) neptuunillinen, ve-...ilkeinen, vesiluomainen.
...e Ned.
...adv. alhaalla, alaalla; säden lig-... n., vilja on laossa l. lamassa l. ...tunut; handeln ligger n., kaup-...n lamassa l. lamaantuneena.
..., f. aallotar (-ttaren), vellamon-...
..., adv. *se* **Nedifrån.**
...m. hermo, liutasuoni (-en), liu-... (-timen); (*fig.*) jänne (-nteen), ...i (-nnen); (*på blad*) suoni (-en); ...tins ingen n. hos honom, ...i ei ole pontta l. pontevuutta; ...er, m. lavantauti; — **-full**, a. ...nen, hermokas (-kkaan), liutai-...suonikas (-kkaan); (*fig.*) jäntevä, ...; — **-knota**, f., **-knut**, m., ...f. liuta-, hermosolmu l. -kimp-...; — **-lös**, a. hermoton, liudaton, ...ston; — **-retning**, f. hermoin ...; — **-sjuka**, f., **-sjukdom**, m. ...kipu l. -vaiva, hermotauti, her-...heikkous; — **-slag**, n. hermon-...; — **-stark**, a. hermokas (-k-...), vahvahermoinen; — **-svag**, a. ...l. arkahermoinen, heikko her-...; — **-system**, n. hermo- l. liu-...nnus, hermot (*pl.*), liutimet (*pl.*); ...**-väfnad**, m. hermoverkko, liuta-...ermokutous.
...itet, f. (*styrka*) pontevuus; (*nerf-...*) heikkohermoisuus.
..., a. hermojen, hermois-, liudinten; **...erfsvag.**
...f. häpeä, häväistys.
..., a. häpeällinen, häpäisevä.
...het, a. häpeällisyys; (*handling*) ...ätyö, häväistys.
...t, adv. häpeällisesti, häpeällä.
..., a. netto, puhdas (-taan), suorittu; ...puhtaasti, suoraansa; 100 skål-...d n., suoraansa l. puhtaasti 100 ...; — **-behållning, -vinst**, f. puhdas voitto, nettovoitto; — **-vigt**, m. netto-, puhdas l. suora paino.
Neuralgi, f. neuralgia, hermovaiva, -kipu.
Neutral, a. neutraalinen, puoltamaton, puolenpitämätön, asiaan puuttumaton l. ryhtymätön; (*gram.*) ett n—lt verb., kohteeton teonsana; (*kem.*) laimea, neutraalinen.
Neutralisation, f. puoltamattomaksi tekeminen, neutraalisennus; (*kem.*) laimennus, neutraalisennus.
Neutralisera, v. a. tehdä l. saattaa puoltamattomaksi; (*kem.*) laimentaa, neutraalisentaa; (*fig.*) laimentaa, hervaista, tehdä voimattomaksi.
Neutralisering, f. (*kem.*) laimennus, neutraalisennus.
Neutralitet, f. puoltamattomuus, puolenpitämättömyys, neutraalisuus.
Neutrum, n. (*om nomina*) neutri, sukupuoleton; (*om verb.*) neutri, kohteeton.
Ni, pron. pers. pl. te; ni är alltför god, te olette ylen hyvä.
Nia, v. a. (*kalla ngn ni*) teititellä.
Nia, f. (*siffra*) yhdeksänmerkki, yhdeksä; (*i kort*) yhdeksäinen.
Nick, m. nyykkäys, nyykähdys, niekkaus.
Nicka, f. *se* **Nickhake.**
Nicka, v. n. nyykätä (-kkään), nyykäyttää l. nyökäyttää päätänsä; (*blunda*) nuokkua, torkkua, torkahdell...
Nickel, m. nikkeli.
Nickhake, m. nikhaka, tykkinen.
Nickning, f. nyykäys, nyökäys, nyökäytys, nyökytys; nuokkumus, torkkomus.
Niding, m. ilkiö, ilkimys, pillomus, pahantekijä; — **-sdåd**, n. ilkityö l. -teko; — **-smord**, n. ilkimurha; — **-sstöld**, m. ilkivarkaus; — **-sverk**, n. ilkiteko l. -työ, ilki- l. ilkiörikos.
Nidsk, a. kitsas (-aan), saita, itara.
Nidskhet, f. kitsaus, itaruus, saituus.
Nidvisa, f. ilki- l. ilkkumalaulu.
Nie, *se* **Nio.**
Niéce, Nies, f. veljen-, sisarentytär.
Niga, v. n. niiata, lyykistää polviansa, lyykistäitä.
Nigning, f. niiaus, lyykistys.
Nikotin, n. nikotiini, nikotti.
Nimbus, m. pyhyysloiste (-een) l. -säteet (*pl.*), sädekehä.
Nio, num. card. yhdeksän; n. gånger yhdeksästi, yhdeksän kertaa; — **-dubbel**, a. yhdeksänkertainen, yhdeksinen; — **-dubbelt**, adv. yhdeksän kertaa l. vertaa, yhdeksänkertaisesti, yhdeksän kerroin; n. så stor, yhdeksän

vertaa isompi, yhdeksän kertaa niin suuri l. iso; — **-faldig**, a. yhdeksänkertainen, yhdeksinen; — **-faldt**, *se* **Niodubbelt**; — **-handa**, a. yhdeksänlaatuinen l. -lainen, yhdeksinen; — **-hundra**, num. card. yhdeksän sataa; — **-hundrade**, num. ord. yhdeksäs (-nnen) sadas (-nnen), yhdeksänsadas; — **-många**, f. (*bot.*) yhdeksän- l. yhdeksiheteinen; — **-sidig**, a. yhdeksän- l. yhdeksisivuinen; — **-skifte**, n. (*åkerbr.*) yhdeksikylvö, yhdeksijako (-aon); — **-stafvig**, a. yhdeksän- l. yhdeksitavuinen; — **-tal**, n. yhdeksikkö, yhdeksänluku; — **-tusen**, num. card. yhdeksän tuhatta; — **-tusende**, num. ord. yhdeksäs (-nnen) tuhannes (-nnen); — **-årig**, a. yhdeksivuotias (-aan), yhdeksänvuotinen.

Nionde, num. ord. yhdeksäs (-nnen); n. gången, yhdeksäs kerta, yhdeksännesti, yhdeksännen kerran; — **-del**, m. yhdeksännes (-eksen), yhdeksäs osa.

Nipper, m. pl. korut, koristimet, korukalut; — **-handel**, m. koristinkauppa, korukalujen kauppa; — **-tippa**, f. hempujainen, hempukka; (*snäsig flicka*) toratilli, kiukkunenä.

Nisch, m. komero, kovero.

Nisk, a. *se* **Nidsk**.

Nit, m(niitti, tyhjä numero l. arpa.

Nit, n. uutteruus, into; — **-älska**, v. a. (*för ngt*) harrastaa, ahkeroita (-tsen); — **-älskan**, f. harrastus, harrastukset (*pl.*); — **-älskare**, m. harrastaja, ahkeroitsija.

Nita, v. a. pärsätä, niitata (-ttan), päättää, kotkata.

Nithammare, m. niitti- l. päättövasara; — **-nagel**, m. niitti- l. päätenaula l. -vaarna.

Nitisk, a. uuttera, ahkera, innokas (-kkaan), harras (-rtaan).

Nitiskt, adv. uutterasti, uutteraan, ahkerasti, ahkeraan, ahkeruudella, uutteruudella.

Nitning, f. pärsäys, niittaus, pääte (-tteen), kotkaus.

Nitrum, n. nitro, salpietari.

Nittio, num. card. yhdeksänkymmentä.

Nittionde, num. ord. yhdeksäs (-nnen) kymmenes (-nnen); — **-del**, m. yhdeksäskymmenes osa.

Nitton, num. card. yhdeksäntoista.

Nittonde, num. ord. yhdeksästoista (gen. yhdeksännentoista).

Nivellera, v. a. vaakita (-tsen), mitata (-ttaan) korkeutta, nivelierata *vågrät*) tasailla, tehdä tasakork

Nivellör, m. vaakitsija, nivelyör

Nivå, m. tasakorko l. -pinta; (sakorko l. -olo l. -paino; v (*au niveau*) med ngt, olla j salla l. jnkin kanssa tasakorku

Njugg, a. kitsas (-aan), saita niukka; med n—an nöd, kii van, hädin l. töin tuskin.

Njugga, v. n. kitsastella, idartaa

Njugghet, f. kitsaus, itaruus, niukkuus.

Njugt, adv. kitsaasti, itarasti, kitsastellen.

Njupa, f. *se* **Nypa**.

Njupon, n. *se* **Nypon**.

Njure, m. munuainen, munaskun.

Njurfett, n. munuais- l. munase

-talg, m. munaiskuu l. -tali, aistali.

Njuta, v. a. nauttia, nautita (n. af ngt skönt, ihailla l. nella l. nauttia jtkin kaun af ens olycka, iloita jonku tomuudesta.

Njutning, f. nautinto, naute ihailus, ihantelu; ilomieli, hur

-sfull, **-srik**, a. nautteellinen, l. rikasnautinnoinen, nautinto virikas, runsashuvinen; — -s a. nautintohimoinen.

Nobel, a. (*adelig*) aatelinen, a (*ädel*) jalotapainen, jalomielinen, (*ädelt stolt*) uljas (-aan), rehevä,

Nobless, f. (*adel*) aateli, aatelus; (*de förnäma*), ylimysväki, yl (*ädelhet*) jalotapaisuus, ylevyy mieli; (*ädel stolthet*) uljuus, re uhkeus.

Nock, m. (*krok i spinnrocksrulle* ka, nokka; (*på släde*) sepi. (*skepp*) nokka; hafva i n—e olla kielessänsä l. päissänsä vassa.

Nod, m. (*astron.*) noodi, risteys

Nog, adv. kyllä, kyllin, kylliks lältä, tarpeeksi; hafva n. att af, olla jkulla kyllä l. kyllältä sensä; n. af, n. sagdt, siinä se vaan; mer än n., öfver n., kyllin, ylenkyllä, kyllin kyllä l lältä; han har fått n., hän o nut kyllänsä l. tarpeeksensa peensa; bra n., hyvin kyllä; lär n. komma, kylläpä hän s hän kyllä taitaa tulla; n. vet

risk, a. luvullinen.
ro, **Numro** (N:o), numero (N:o).
rus, m. (*gram.*) numerus, luku.
rär, a. luvullinen, lukuinen; s. ...määrä, luku, määrä.
smatik, f. numismatiikka, rahan- ... l. -oppi.
er, m. numero; — **-tafla**, f. nu- ...taulu; — **-tal**, n. numeroluku l. ...ärä.
era, *se* **Numerera**.
a, f. nunna.
edrägt, f. nunnanpuku (-vun); — **ster**, n. nunnaluostari, naisluos- ...i.
ie, m. nuntius, paavin lähettiläinen.
tion, f. nutatio, kiepunta.
tion, f. (*fysiol.*) ravintotoimi, ruo- ...iatus; — **-sorgan**, n. ruoansu- ...a.
... uusi (-den); på nytt, å nyo, ...tansa, uudesti, uudellensa, uu- ...en; ny säd, uutinen; nyaste ...errättelser, uusimmat l. ny- ...mät tiedot; — **-bakad**, a. äs- ...leivottu; (*fig.*) äsken, vasta kyp- ...y l. kypsynyt, vastatullut l. -tehty; ...**nad**, a. äskenraivattu l. -avattu ...ty; — **-begynnare**, m. vasta- ...a. alottelija, vasta-alkaja; — **-brott**, ...e **Nyplog**; — **-brytning**, f. pel- ...eko l. -peranta; (*jord*) perko- l. ...omaa, perkiö; — **-buren**, a. ...- l. vastapoikinut l. -kantanut; ...kannettu; — **-bygga**, v. a. ra- ...a uutta l. uudesta, uudisraken- ...; — **-byggare**, m. uudistalollinen ...llinen l. -asukas (-kkaan); — ...**gge**, n. uudistalo l. -tila l. -paikka; ...**-byggnad**, f. uudisrakennus; nu- ...-rakentaminen; — **-fiken**, a. ute- ...(-aan), kärkäs (-kkään), hetas (-taan) ...ile; — **-fikenhet**, f. utelijaisuus; ...**-fiket**, adv. utelijaasti, kärkkäästi; ...**-född**, a. vasta- l. äskensyntynyt; ...**-gift**, a. äskennainut, nykyisin nai- ...t. (*om qvinna*) vasta- l. äskennaitu, ...orikko; de n—e, äsken- l. vasta- ...eet, nuori pari l. pariskunta; — ...**kmling**, m. tulokas (-kkaan), äsken- ...lija; — **-kristen**, a. uudiskristitty; ...**-läring**, m. alottelija, vasta-alkaja l. -oppiva; — **-modig**, a. uusimuoti- ...a l. -partinen l. -tapainen, uuden- ...inen l. -aikainen; — **-måne**, m. uusi ...u, yläkuu; — **-odling**, f. uudispelto l. -maa, perkiö, raivio; — **-plog**, m. rikkopelto, perkiö; — **-råg**, m. uudis- ruis (-kiin), uutinen; — **-rågsbröd**, n. uudisleipä; — **-silfver**, n. uusi hopea, teko- l. valehopea; — **-tändning**, f. uusi kuu, kuunsynty; — **-vald**, a. äskenvalittu; — **-år**, n. uusi vuosi; på n—et, uudella vuo- della, uutena vuotena; — **-årsdag**, m. uuden vuoden päivä; — **-årsvisit**, m. uudenvuoden tervehdys.

Ny, n. yläkuu, uusi kuu; i n. och ne- dan, ylä- ja alakuulla; månen är i n., kuu ehdastaa, on yläkuu.

Nyans, m. vaihevääri, väliväri, välivaihe (-een), erituntu; (*fig.*) erotus, poik- keus, välivaihe.

Nyansera, v. a. tehdä erituntuiseksi l. vaihettelevaksi, vaihevärittää; — v. n. olla erituntuinen l. vaihetteleva l. vai- hevärinen l. välivaiheinen.

Nyck, m. oikku, juoni (-en), elki (el- jen), mutka, mielijohde (-teen); — **-full**, a. oikullinen, juonikas (-kkaan), kurikas (-kkaan), monimielinen; — **-fullhet**, f. oikullisuus, juonikkuus.

Nyckel, m. avain (-imen); — **-ax**, n. avaimen lehti l. haitat (*pl.*); — **-ben**, n. (*anat.*) olkaluu l. -vitsa, solisluu; — **-hål**, n. avaimen reikä; — **-knip- pa**, f. avainkimppu; — **-piga**, f. avain- piika; (*en fogel, en insekt*) lenninkäi- nen, kännä l. känni; *se* **Guldhöna**; — **-pipa**, f. avaimen putki; — **-skylt**, m. avainhertta l. -kilpi (-ven).

Nyhet, f. uutuus (-den), uutisuus; n—ens behag, uutuuden viehätys; (*ny sak, underrättelse*) uutinen, uudissanoma; goda n—er, hyviä uutisia; — **-sbe- gär**, n. uutisten halu, uutishalu, uu- telijaisuus; — **-sjägare**, m. uutisten ajaja l. kerääjä; — **-skrämare**, m. uutisen tietäjä; — **-smakare**, m. uu- tisten l. uutten puuhaaja l. nostaja l. tekijä.

Nykter, a. juomaton, raitis (-ttiin), selvä, pirteä; bli n., selvetä (-enen), kal- jeta, raitistua; på n. mage, syömät- tömin vatsoin, einehtimättä; (*fig.*) ne- roton, mahditon.

Nykterhet, f. raittius, juomattomuus, selvyys; — **-sförening**, f. raittiuden- seura.

Nyktert, adv. raittiisti, selvänä; nerot- tomasti.

Nyligen, adv. nykyisin, hiljakkoin, hil- jan, äsken.

Nyländing, m. Uusmaalainen.

Nymf, f. luonnotar (-ttaren), impi (immen).
Nymfomani, f. immentuska.
Nyo, *se* **Ny**.
Nypa, v. a. nipistää, näpistää.
Nypa, f. hyppysellinen, hyppynen, näpillinen, hypyn l. hyppysen täysi (-den).
Nypning, f. nipistys.
Nypon, n. kiulakka, orjantappura-marja; — **-buske**, m. orjanruusu l. -tappura, orjantappura-pensas.
Nys, m.; få n. om ngt, haistaa jkin, saada vihiä l. kaimoa l. haikaa jstkin.
Nysa, v. n. aivastaa, aivastella, (*fnysa*) nyyskiä, (*frusta*) pärskyä; komma en att n., aivastuttaa.
Nysgräs, n. kärsämö, pärskyheinä.
Nysning, f. aivastus; förorsaka n., aivastuttaa.
Nyss, adv. äskettäin, äsken, vast'ikään, nykyisin, vasta juuri; — **-berörd**, — **nämnd**, a. vasta- l. äskenmainittu l. -sanottu; — **-född**, a. *se* **Nyfödd**; — **-viken**, a. äskeinen, äskenkulunut.
Nysta, v. a. keriä, panna kerälle.
Nystan, n. kerä, sommelo.
Nystbotten, m. kerinpohja l. -kanta; — **-fot**, m. kerinpuut (*pl.*); — **-pinne**, m. kerinpuikko.
Nystning, f. kerimys.
Nyter, a. hyvillänsä l. mielissänsä (oleva), tyytyväinen, iloinen.
Nytta, f. hyöty, hyödytys; göra n., hyödyttää, olla hyödyksi, tehdä hyötyä; hafva n. af ngt, hyötyä jstkin, olla hyötyä jkulle jstkin.
Nyttig, a. hyödyllinen, hyödyttävä.
Nyttighet, f. hyödyllisyys.
Nyttigt, adv. hyödyllisesti, hyödyksi.
Nyttja, v. a. pitää, käyttää, nauttia; n. kläder, pitää l. käyttää vaatteita; n. sin rätt, nauttia l. käyttää l. viljellä oikeuttansa.
Nyttjorätt, m. nautintaoikeus.
Nå! interj. no! noh; nå nå! no no! no noh! hei hei! n. väl, no niin! no! olkoonpa!
Nå, v. a. o. n. ylettää, yltää (-llän), tavata (-paan), ylettyä, ulottua, päästä; n. målet för sin resa, päästä matkansa perille l. päähän; n. bottnen, ylettyä l. ulottua pohjaan, ylettää l. tavata pohja; så långt ögat når, niin kauas kuin silmä kantaa l. kannattaa l. yltää; n. en hög ålder, päästä l. tulla korkeaan l. suureen ikään; söka att n., tavottaa, yllättää, kokea päästä l. yltää.
Nåd, n. (*på en spik*) päättö, niittaus, kotkaus.
Nåd, f. armo; af n., af n—e, a i n—er, armossa, armoissa; sig på n. och onåd, antau moille; lefva på n—er, elää l. toisen armoilla; med Guds Jumalan armosta; n.! n.! arm moa! — **-år**, n. armovuosi.
Nåda, v. a. armahtaa; Gud nåd mal' armahtakoon l. armahda.
Nåda, v. a. (*en spik*) päättää, (-ttaan), kotkata (-kaan).
Nåda-stol, m. armo-istuin (-im **-val**, n. armopäätös, -valitsem
Nåde-ansökning, f. armon-anomus kemus; — **-betygelse**, f. arm tus; — **-bröd**, n. armoleipä. — **-full**, a. armoinen, armias runsas-armoinen; — **-gåfva**, f lahja; — **-hjon**, n. armonnautt mon-alainen, armoilla l. almuilla — **-medel**, n. armon välikappale — **-rik**, a. rikas- l. runsas-ar armosta rikas, armias (-aan); — n. armon valtakunta; — **-st** hengenlopetus l. -päästö; giff n—en, lopettaa henki jkulta, joku hengeltä; — **-tid**, m. aika; — **-verk**, n. armotyö l. l. -toimi.
Nådelig, a. *se* **Nådig**.
Nådeligen, adv. *se* **Nådigt**.
Nådig, a. armollinen.
Nådigt, adv. armollisesti; nädi nådigst, armollisimmasti.
Nådning, f. (*af en spik*) niittaus kaus, päättö.
Någon, **Något**, a. o. subst. joku (jonkun), jokin (jonkin), muutam af oss, joku meistä; icke n., kaan, ei mikään; n. gång, jonkun l. muutaman kerran, masti, jolloinkulloin, jollonkullon finnes några, som..., mu l. joitakuita on, jotka...; ngt nytt, tiedätkö mitään l. uutta; på ngt sätt, jollakin l. tavoin l. tapaa, *jotenkuten*; låter ngt, sehän l. sepä kuuluu; det är ändå ngt, on toki jotakin; — n—t, adv. hiukan, jokseenkin; n. större, l. jokseenkin isompi; n. mer, l. vähän enemmän; — *-dera* indef. jompikumpi (genet. jommank man); icke n., ei kumpikaan l.

painenkaan; — **-sin**, adv. joskus, jolloinkulloin, jollonkullon, milloinkaan l. milloinkin, kerrankaan l. kerrankin; suinkin; **har du någonsin sett det**, oletko milloinkaan l. joskus nähnyt sitä? **så mycket jag n. kan**, niin paljon kuin suinkin voin; **icke n.**, ei koskaan l. milloinkaan l. kertaakaan; — **-städes**, adv. jossakin, jossakussa, johonkin l. jonnekin, jonnekunne, minnekin l. mihin; **om... n.**, jos... johonkin l. mihinkään l. minne; **det finnes icke n.**, ei sitä ole missään l. missäkään l. kussaan; **n. ifrån**, jostakin, jostakin paikkaa; — **-ting**, n. (jokin), jotakin, mitä; **om n. händer**, jos mitä l. jotakin tapahtuu; *se* **Något.**

Ågor, *se* **Någon.**

Ågorledes, adv. joinkin, jotenkuten, jollakin tavoin.

Ågorlunda, adv. jotenkin, joksikin, jokseenkin, jotensakin.

Ågorstädes, *se* **Någonstädes.**

Ågra, **Ågre**, *se* **Någon.**

Ål, f. neula, *(kantig)* äimä; **träda på n—en**, panna l. pistää lanka neulan silmään l. neulaan; — **-bref**, n. neulapaperi; — **-bössa**, f. neulapyssy l. -rotelo, neulikko; — **-hufvud**, n., — **-knapp**, m. neulannuppi l. -kanta; — **-makare**, m. neulaseppä l. -maakari; — **-penningar**, m. pl. neularahat; — **-strå**, m. neulansilmäys; — **-styng**, n. neulanpistämä l. -reikä (rei'än); — **-öga**, f. neulansilmä.

Ånsin, adv. *se* **Någonsin.**

Åt, n. *(ökepp)* nootti, sauma.

Åbb, m. nokka, noukka; — **-djur**, n. nokkaeläin (-imen); — **-gädda**, f. nokka- l. sarvihauki; — **-mus**, f. karjahiiri, noukkahiiri.

Åbba, f. nirpakka, näsäkkä.

Åbbas, v. d. *(om foglar)* nokastella, nokitella; *(fig.)* nenistellä, hammastella.

Åbbig, a. näsäkäs (-kkään), nenäkäs (-kkään), suulas (-aan).

Åbbigt, adv. näsäkkäästi, nirpakkaasti.

Åck, m. näkki, ahto; — **-blad**, n. lumpeenlehti, kilpilehti; — **-ros**, f. ulpukka, lummenkukka.

Åfrätt, m. nyrkkioikeus; — **-tag**, n.; **komma i n.**, ruveta (-pean) l. joutua nyrkkisille l. nyrkkiputkikaan; — **-tals**, adv. kourallisittain, kourittain, kouramäärin, pivottain, *(med två händer)* kahmaloittain, kahmalollisittain.

Näfva, f. vinkeriäinen.

Näfve, m. koura, pivo; *(knuten)* nyrkki; **knyta n—en**, puristaa nyrkkiä, nyrkittää kättänsä; **en n. full**, kourallinen, kouran l. pivon täysi l. määrä, *(dubbelgöpen)* kahmalollinen, kahmalo; **med mössan i n—en**, lakki pivossa l. kourassa.

Näfver, m. tuohi (-en); **af n.**, tuohinen, tuohesta; — **-ask**, m. — **-dosa**, f. tuohikko, tuohilipas (-ppaan) l. -tuosa; — **-klåfva**, f. tuohipihdit *(pl.)* l. -piitta; — **-knippa**, f. tuohikinko, tanokerä l. -sommelo; — **-korg**, m. tuohi- l. tanokopsa; — **-lur**, — **-tut**, m. tuohi- l. tanotorvi; — **-olja**, f. tuohenterva, tökötti; — **-remsa**, f. tano, tuohiliuska; — **-riva**, f. tuokkonen, tuohinen, rove (-peen); — **-rulla**, f. tuohitollo l. -hierre (-rteen), tanotollo l. -kerä; — **-sko**, m. tuohikas (-kkaan), virsu, tanokas (-kkaan); — **-skäppa**, f. tuohivakka l. -kopsa, tuohikko, tuokkonen; *(att ösa och dricka med)* rovikko, loikko, lippi, liuha; — **-väska**, f. kontti, tuohi- l. tanokontti.

Näktergal, m. satakieli l. -kielinen; *se* **Sångtrast**; *(poet.)* ilolintu.

Nämd, **Nämnd**, a. *se* **Nämna.**

Nämligen, adv. nimittäin, muka; n. dessa, nimittäin nuo; **det säges n.**, niin muka l. nimittäin sanotaan.

Nämna, v. a. nimittää, mainita (-tsen), sanoa; n. **ngn vid namn**, nimittää l. mainita jkuta nimellä l. nimeltä l. jonkun nimi; **det bör n—s**, se on mainittava l. sanottava, se pitää mainittaman l. sanottaman; **nämnd** l. **nämd**, part. o. adj. sanottu, mainittu; **såsom ofvan n—dt är**, niinkuin edellä l. yllä on sanottu l. mainittu.

Nämnare, m. *(arithm.)* nimittäjä.

Nämnbar, a. jonka voi l. saattaa mainita l. sanoa, sanottava, mainittava.

Nämnd, m. lautakunta l. -miehet; *(bestyrelse)* hoitokunta, toimisto, toimikunta; — **-eman**, m. lautamies.

Nännas, v. d. hentoa (-nnon), raskita (-tsen), raahtia.

Näpen, a. sievä, nästi, näppärä.

Näppeligen, adv. tuskin, tuskinpa, vaivoin.

Näpsa, v. a. kurittaa, rangaista (-kai-

sen); (*med ord*) nuhdella (-telen), kovistaa.

Näpst, f. kuritus, rangaistus; nuhtelu, kovistus.

När, konj. koska, kuin l. kun; uttryckes äfven med *infinitiva formen på* -ssa (-ssä) jemte *pron. suffix*, samt med *participium* på -ttu (-tty) och *suffix*; n. jag ser honom, kun hänet näen, hänet l. häntä nähdessäni; n. han hade gått, hänen mentyänsä, kun l. koska hän oli mennyt; n. jag vill skrifva, kun l. milloin minä tahdon kirjoittaa; (*i frågande och relativa satser*) koska, milloin l. milloinka, kulloin; n. skedde det? milloin l. koska se tapahtui? jag vet ej, när han kommer, en tiedä, milloinka l. koska l. kulloin hän tulee.

När, adv. *se* **Nära**; (*hos*) luona; på två n., kahta vailla; en timme på 10 minuter n., 10 minuuttia vailla tunti; på långt när icke, ei läheskään l. likimäärinkään l. likimainkaan; ngt n., ngt så n., jokseenkin, jotensakin, melkein; han hade så n. fallit, vähällä oli l. piti l. vähällä ett'ei langennut, oli vähällä langeta (-kean); jag har ej gjort honom ngt för n. (*förnärmat*), en ole hänelle mitään vääryyttä tehnyt, en ole häntä mitenkään loukannut.

Nära, adv. o. prep. lähellä, lähelle, lähes, likelle, liki, luona, läsnä; n. kyrkan, liki l. lähellä kirkkoa, kirkon lähellä l. likellä; han gick n. dörren, hän meni lähelle l. liki l. likelle ovea, meni oven lähelle l. likelle; n. ifrån, läheltä, lästä; n. intill, lähellä l. likellä vieressä l. luona, läheisyydessä; n. på, n. nog, lähes, pian, melkein, milt'ei, likipitäen, likimain l. -paikoin, piammittain; n. var det, det var n. deran, vähällä oli l. piti, vähältä piti, kyllä liki piti; jag var n. att falla, olin pudota l. putoamassa l. putoamaisillani.

Nära, a. oböjl. läheinen, lähinen, likeinen, likinen, liki-, lähi-; på n. håll, lähellä, likellä, läheltä, likeltä, lähelle, likelle, liki; en n. vän, slägting, vänskap, likeinen l. läheinen ystävä, sukulainen (likisukulainen), ystävyys.

Nära, v. a. ravita (-tsen), ruokkia, elättää; n—nde föda, ravitseva l. eineinen ruoka; ved när elden, puut pitävät tulta voimassa l. vireillä; n. hat mot ngn, pitää vihaa jkulle; v. r. elättää itseänsä, elättäytyä.

När-belägen, a. läheinen, läh… likeinen, lähellä l. likellä o… ort, lähi- l. likipaikka l. -s… **-beslägtad**, a. lähi- l. likisuk… läheistä sukua (oleva); — **-grä**… a. lähellinen, lähinäinen, lähe… keinen, raja-, rajalla oleva, r… lähirajainen; — **-gående**, a. … koskeva, liikuttava; — **-gå**… julkea, neuäkäs (-kkään), n… kärttelijäs, tokinen; — **-lagd**, … täseuraava, tämän oheinen, m… oheen pantu; — **-liggande**, a. … **belägen**; **-skyld** — **-slägts**… **Närbeslägtad**; — **-skyldhet**, … l. lähisukulaisuus; — **-stående**… hellä l. likellä l. liki seisova… l. lähellä l. liki oleva, likeine… nen; — **-synt**, a. liki- l. lyh… nen; — **-synthet**, f. liki- l. … köisyys; — **-vara**, v. n. olla … saapuvilla; — **-varande**, a. … saapuvilla oleva, läsnäolevain… ja; n. tid, nykyinen aika, … nykyisyys; för det n., tätä… nykyänsä, nykyjään; — **-var**… näolo; i hans n., hänen läs… sansa l. aikanansa l. nähtensä.

Närhet, f. läheisyys, lähinäisyy… syys, liki- l. lähitienoo l. -p… seutu, lähistö; i n—en af s… kaupungin läheisyydessä l. liki… l. lähellä l. lähistössä.

Närig, a. keinolijas (-aan), to… (-aan).

Närighet, f. keinolijaisuus.

Näring, f. *(föda)* ravinto, elatus; *(för elden)* syötti, viri; *(yrke)* keino, elatuskeino, ammatti; d… n., harjoittaa l. toimittaa elink… — **-sbekymmer**, n. elatuksen … (-een); — **-sdrift**, **-sflit**, m. keino… keinollisuus, keinolijaisuus, ela… mi; — **-sfrihet**, f. elinkeino- l. mattivapaus; — **-sfång**, n. elat… no l. -tapa, elinkeino, ammattik… — **-sgren**, f. elatus- l. elinkeino… tohaara l. -keino; — **-sidkare**, m. keinon-harjoittaja, elinkeinolaine… mattilainen; — **-skraft**, f. ravin… ma l. ravitseva voima; — **-skäl** ravintolähde (-teen), elannonlähd… **-slag**, n. elinkeino- l. elantolaji **-smedel**, n. ravintoaine (-tee… -neuvo, elatus- l. ruoka-aine l. -

(*utväg*) elatus-, elantoneuvo; — **-rättighet**, f. elanto- l. elinkeino-[illegible], ammattioikeus; n—er, ra-[illegible]tolan-, kapakan-oikeus, -oikeudet; **-ssaft**, m. ravintoneste (-een); **-sskatt**, m. elinkeino- l. ammatti-[illegible]; — **-sställe**, n. ravintopaikka, [illegible]tola; — **-ssätt**, n. elatustapa l. [illegible]. elannon l. elinkeinon laatu, [illegible]laatu; — **-sämme**, n. *se* **Näringsäl**; — **-sören**, n. pl. ammattiäyri [illegible]vero.

[illegible], v. a. lähentää, likentää, lähen-[illegible] (-ntelen); n. sig, v. r. lähetä [illegible]). liketä (-enen), likentyä, lähes-[illegible], lähennellä.

[illegible]re. **Närmre**, komp. af **Nära**, a. [illegible]dv. lähempi (-mmän), likempi, lä-[illegible]empi, likeisempi, tännempi (-mmän) [illegible] *hitåt*), lähemmin, likemmin; [illegible]ta n., muuttaa lähemmäksi l. li-[illegible]mäksi; vara n., olla lähempänä [illegible]emmällä l. tännempänä; skjuta [illegible] håll, ampua lähemmältä l. li-[illegible].

[illegible], **Närmst**, superl. af **Nära**, a. [illegible] lähin (-immän), likin (-immän); [illegible]äinen, likeisin l. läheisin (-im-[illegible]; likeisimmästi, lähimmästi, li-[illegible]; gå den n—ste vägen, [illegible] suorinta l. likintä tietä; stå [illegible]eisoa likimpänä l. lähinnä l. lä-[illegible]äisenä; n. honom, lähinnä l. [illegible] häntä; i det n—ste, likim-[illegible], likimmiten, likipitäen.

[illegible]sevis, adv. liketen, likimäärin.

[illegible] kannas (-ksen), taival (-palen) [illegible]pale (-een).

[illegible] f. nenä, nokka; taga ngn om [illegible]-n, ottaa jkun nenästä kiinni; fal-[illegible] på n—n, kaatua l. langeta nenäl-[illegible]: ligga på n—n, olla l. maata [illegible]ällänsä; rynka på n—n, niuris-[illegible] l. nirpistää nenäänsä; tala i n—n, [illegible] nenäänsä, puhua honottaa; han [illegible] ej längre än n—n är lång, [illegible] ei näe nenäänsä edemmäksi; med [illegible]ed. lång n., leveä-, pitkänenäinen; [illegible] böjd n., konkonenäinen; med [illegible]pnäsa, pysty- l. keikkanenäinen.

[illegible], n. nenäluu; — **-blod**, n. nenä-[illegible], nenänvuoto; han har n., hä-[illegible] nenänsä vuotaa (verta); — **-borr**, [illegible] sieran (-amen) l. sierain; — **-duk**, [illegible] l. niistinliina; — **-knäpp**, m. [illegible]piuvi; — **-ljud**, n. nenä-äänne; — [illegible]ria, f. nirpakka, nirppanenä, näsäkkä; — **-tipp**, m. nenänpää l. -nippu; — **-ton**, m. nenä-ääni l. -ääntö, honoääni, honotus; — **-vis**, a. nokkaviisas (-aan), nenäkäs (-kkään), näsäkäs; — **-vishet**, f. nenäkkyys, näsäkkyys, nokkaviisaus; — **-vist**, adv. nenäkkäästi, nokkaviisaasti, näsäkkäästi, nenitellen.

Näsja, v. n. nuuskia, nenustella, vainuta.

Nässelfeber, *se* **Nässling**; — **-fjäril**, m. polttijais- l. nokkoisperhonen.

Nässla, f. nokkonen, polttijainen.

Nässling, m. lentorokko.

Näst, a. superl. lähin (-immän), likin (-immän), likimmäinen, lähimmäinen; (*om tid*) ensi (*oböjl.*), ensintuleva, tuleva, seuraava, nouseva; i n—a vecka, ensi viikolla, nousevalla viikolla l. viikkoa; i n—a månad, tulevassa l. ensi kuussa; n—a år, tuleva l. ensi vuosi; n—a gång, tulevana kertana, tulevalla kertaa, toisen l. ensi kerran; med n—a post, ensi l. tulevassa postissa; — adv. o. prep. lähinnä, likinnä; n. efter kungen, lähinnä kuninkaan perässä; — **-följande**, a. seuraavainen, lähinnä seuraava, tämän jälkeinen; — **-föregående**, a. edellimmäinen, lähinnä l. tämän edellinen; — **-förfluten**, *se* **Nästliden**; — **-instundande**, — **-kommande**, a. ensintuleva, ensi, nouseva, tämän jälkeinen l. lähinen; — **-liden**, a. viime- l. viimmeis- l. viimmeksi-kulunut l. -mennyt, mennyt, tämän edellinen; — **-nämnd**, a. lähinnä-mainittu, edellimmäinen; — **-viken**, *se* **Nästliden**.

Nästa, m. o. f. sing. lähimmäinen.

Nästan, adv. melkein, lähes, milt'ei, lähimmittäin.

Näste. n. pesä; (*jordkula*) luola; (*dåligt hus*) hyyskä; (*fig.*) pesä.

Nästla sig, v. r.; n. sig in, *se* **Innästla sig**.

Nät, n. verkko; (*nätämne, nätstycke*) havas (-paan); (*handnät*) käes (-ksen); (*laxnät, kolknät*) kulle (-lteen); knyta l. binda n., kutoa havasta l. verkkoa; lägga ut n., laskea verkkoja; (*fig.*) verkko, paula; fastna i n—et, käytä l. puuttua verkkoon l. paulaan; — **-bindning**, f. verkon- l. hapaankudonta; — **-flöte**, n. verkonpolo l. -tollo; — **-gista**, f. verkonvave (-peen) l. -ahdin (-timen); — **-hinna**, f. verkkokalvo; — **-kafle**, m. kalvoin l. kal-

voisin (-imen); — **-lag**, n. kullekunta; — **-mage**, m. verkkomaha, satakerttu; — **-nål**, f. käpy; — **-sten**, m. kives (-ksen); — **-sticka**, f. puikkari, kävys; — **-ställning**, f. verkonvapeet l. -ahtimet; — **-teln**, m. verkonpaula l. -aina; — **-vingad**, a. verkkosiipinen.

Nätja, v. n. kalastaa l. pyytää verkoilla, käestää.

Nätt, a. soma, sievä, siro, nätti, naasti; adv. somasti, sievästi, nätisti, naastisti; (*sparsamt*) nätisti, nätiltä, visusti; n. och jemnt, töin tuskin, vaivoin, nipasta nappaan.

Nätteldunk, m. nokkoispalttina, netteltuukki.

Nätthet, f. somuus, sievyys, sirous, nättiys, naastius.

Nätting, m. *se* **Nejonöga**.

Nöd, m. hätä, pula; (*behof*) puute (-tteen), tarve (-peen); lida n., kärsiä l. nähdä hätää; n—en har ingen l., ei hätä lakia lue; det är ingen n., ei ole hätää; det går ingen n. på honom, ei hänen ole hätää l. hätäpäivää, hätäkös hänen on; vara af n—en, olla tarpeen; med knapp n., hädin tuskin, töin tuskin, kiivankaavan; penninge-nöd, rahan pula l. puute; — **-ankar**, n. hätä- l. vara-ankkuri; — **-bröd**, n. hätäleipä; — **-dop**, n. hätäkaste (-teen); — **-fall**, n. hätätila; — **-fallsmedel**, n., — **-fallsutväg**, m. hätävara, hätä- l. pakkoneuvo l. -keino; — **-hamn**, m. varasatama, hätähamina; — **-hjelp**, f. hätävara l. -apu; — **-lidande**, a. hädällinen, hädän-alainen, puutteen-alainen, hätää l. puutetta kärsivä; — **-lögn**, f. hätä- l. pakkovalhe (-een); — **-rop**, n. hätähuuto; — **-saka**, v. a., — **-sakas**, v. d. *se* **Nödga** o. **Nödgas**; jag var n—d, minun oli l. tuli pakko l. täytyi, olin pakotettu; — **-skott**, n. hätäampuma; — **-spilta**, f. kengityspuut; — **-stadd**, — **-ställd**, a. *se* **Nödlidande**; — **-torft**, m. tarve (-peen); efter n., tarpeen mukaan l. jälkeen; lifvets uppehälle och n., hengen elatus ja tarpeet; hafva sin n., olla jkulla tarpeensa l. hengen l. elon tarpeeksi; — **-torfteligen**, adv. tarpeellisuuden l. tarpeen mukaan, tarpeellisesti, tarpeenmukaisesti; — **-torftig**, a. tarvittava, tarpeen-alainen, tarpeen l. tarpeeksi oleva, tarpeenmukainen; (*behöfvande*) tarpeen- l. puutteen-alainen; — **-trängd**, a. *se* **Nödtvu**
(*i behof att göra sitt tarf*) (ta
pakkoinen, tarpeensa pakossa
dässä oleva; — **-tvungen**, a.
alainen, pakotettu, jonka on
(*ogerna skeende*) väkinäinen, p
nen; han är n., hänen on p
täytymys, hän on pakotettu
kon-alainen; — **-tvunget**, adv.
tvång) väkipakolla, väkisin; (
väkinäisesti, pakolla; — **-två**
pakko, väkipakko, pakotus, tär
väkinäisyys (*motvilja*); af n.. a
tvunget; — **vändig**, a. (*nödi*
peellinen, tarpeen vaatima. t
mukainen; (*oundviklig*) välttä
han lider brist på det n—
on vailla l. puuttuu tarpeelli
neltä puuttuvat välttämättömi
peet; — **-vändighet**, f. tarpee
välttämättömyys, täytyminen.
mys; n—en af detta beho
män tarpeen välttämättömyys; n
kraf, välttämättömyyden l. t
sen vaatimus; — **-vändighe**
f. tarvetavara, välttämätön
— **-vändigt**, adv. välttämätt
kaikin mokomin; — **-värja sig**
varjella l. suojella henkeänsä,
päältänsä; — **-värn**, n. hätäv
-vastustus, hengenvarjelus; s
ställa sig till n., ruveta
henkeänsä varjelemaan, ruveta
ta hätävastustukseen, tehdä
tusta; — **-växt**, a. kitukasvuin
vais-, vaivaiskasvuinen, songet

Nödd = Nödgad; *se* **Nödga**.

Nödga, v. a. pakottaa, vaatia;
v. d. täytyä, olla pakko (jkun
kotettu.

Nödig, a. tarpeellinen; det är
on tarpeellista l. tarpeen.

Nöja sig, v. r., **Nöjas**, v. d. t
tyvä l. olla tyytyväinen (jhu
med litet, tyytyä vähään.

Nöjaktig, a. tyydyttävä, tyydyttä

Nöjaktigt, adv. tyydyttävästi.

Nöjd, a. tyytyväinen l. tytyväine
tyvä; n. med litet, med s
vähään, onneensa tyytyväinen.

Nöje, n. mielihyvä, huvi, huvitu
hyvä mieli, hauskuus; med n
hyvällä, varsin mielellänsä; f
skull, hauskuudeksensa, huv
huvitukseksensa; det gjorde
ett stort n., se kovin huvitti
se oli hänelle suureksi mielihyv

huviksi; han finner n. l. sitt n. i läsning, fiskande, lukeminen, kalastaminen on hänelle mieliksi l. miehista, hän mieliksensä l. huviksensa lukee, kalastaa; göra ngn till n—s, tehdä jkulle l. jkun mieliksi l. jkun mieltä myöten; besöka n—n, käydä huvituksissa l. huveissa; lycka till godt n., onnea huvituksiin!

Njsam, a. hupaisa, hupainen, huvittava, hauska, lysti, mieluinen, mieluisa; det är n—t att höra honom, hänen on hupaisa l. hauska l. mieluinen kuulla, häntä kuulee mieliksensä; ett n—t sinne, tyytyväinen mieli.

Njsamhet, f. hupaisuus, hauskuus, mieluisuus, o. s. v.

Njsamt, adv. hupaisesti, lystisti, hauskasti, huvittavasti.

Nöt, n. nauta, raavas (-aan); (*fig.*) nauta, koira, eläin; de feta och magra n—en, lihavat ja laihat lehmät; — **-aktig**, a. nautamainen, koiramainen; — **-boskap**, m., — **-kreatur**, n. nautaeläimet (*pl.*), naudat, raavaskarja, raavaat; — **-kött**, n. naudan- l. raavaanliha; — **-styng**, n. puuppo.

Nöt, f. pähkinä; hård n. att bita på, kova papu purtava; (*skepp.*) hammas (-paan), kolo; — **-knäppare**, m. pähkinänsärkijä l. -särjin (-rkimen; — **-kraka**, f. pähkinähakkinen; — **-olja**, f. pähkinäöljy; — **-skal**, n. pähkinänkuori; — **-skrika**, f. hohkanärhi, kakko; — **-väcka**, f. pähkinänokkeli.

Nöta, v. a. kuluttaa; (*skubba, gnida*) hangata (-kaan), hivuttaa, hiestata (-aan), kihnuttaa; n—s, v. p. kulua; hankautua, hiestautua.

Nötning, f. (*aktivt*) kulutus, hankaus; (*passivt*) kuluminen, kulumus, hiestauminen.

O.

int. o! oi! voi! o Gud! o Jumala! o min Gud, oi l. voi Jumalani! o yngling! oi nuorukainen! o, att det redan vore slut! o l. voi jos l. kun se jo olisi lopussa!

Oad, Oadelig, a. aateliton, ei aatelia (oleva), aateliksi tekemätön.

Obruten, a. lakkaamaton, herkenemätön, keskeymätön, keskeyttämätön, alinomainen.

Obrutet, adv. lakkaamatta, herkeämättä, keskeymättä, yhtenänsä, yhtä mittaa l. mittaa.

Ogjord, a. ratkaisematon, päättämätön, ratkaisematta l. päättämättä (oleva).

Ohändelig, a. luovuttamaton, vieroittamaton, kaupaksi kelpaamaton l. menemätön, myydä l. luovuttaa mahdoton, jota ei voi myydä l. luovuttaa.

Ohängig, a. omantakeinen, itsenäinen, vallassa l. vallan alla olematon, omavaltainen.

Ohängighet, f. omantakeisuus, omavaltaisuus, itsenäisyys.

Ohlidd, a. riisumatta (oleva), riisumaton.

Oafkortad, a. lyhentämätön, vähentämätön, vähentämättä l. lyhentämättä (oleva), kokonainen.

Oafkortadt, adv. lyhentämättä, vähentämättä, kokonansa.

Oafkunnad, a. kuuluttamaton, julistamaton, kuuluttamatta l. julistamatta (oleva).

Oaflåtlig, a. *se* **Oafbruten** o. **Oafhändelig.**

Oaflåtligen, Oaflåtligt, adv. *se* **Oafbrutet.**

Oafsedd, a. tarkkaamatta l. katsomatta (oleva l. jätetty); o—dt behofvet, tarvetta l. tarpeesen katsomatta, tarpeesta huolimatta.

Oafsigtlig, a. aikomukseton, aikeeton, tarkoittamaton, suottainen.

Oafsigtligen, adv. aikomatta, aikomuksetta, aikeetta, suotta, tarkoituksetta.

Oafskild, a. erottamatta l. erittämättä (oleva l. jätetty), erottamaton.

Oafskiljelig, a. erottamaton, jota ei voi l. taida erottaa l. saada l. panna erillensä.

Oafslutad, a. päättämätön, lopettamaton,

suorittamaton, kesken-eräinen, päättämättä l. suorittamatta (oleva).

Oafsänd, a. lähettämättä (oleva), lähettämätön.

Oafsättlig, a. (*om varor*) myydyksi l. kaupaksi kelpaamaton l. saamaton, myydä mahdoton, jota ei voi myydä l. ei saa myydyksi l. kaupaksi; (*från tjenst*) viralta menemätön, virasta erottumaton, virasta erottamaton l. luovuttamaton, viralta panematon, jota ei voi luovuttaa l. erottaa virasta l. panna viralta.

Oafvislig, a. välttämätön, pääsemätön, estämätön, mahdoton estää l. välttää l. päästä, josta ei voi päästä, jota ei saata välttää l. estää l. evätä (-pään).

Oafvänd, a. poiskääntämätön; betrakta med o—a blickar, katsella silmiänsä pois kääntämättä.

Oafytterlig, a. *se* **Oafhändelig.**

Oaktadt, konj. o. prep. vaikka, ehkä; vastoin, huolimatta; o. hans varningar, hänen varoituksistansa huolimatta, vastoin hänen varoituksiansa, vaikka hän varoitti l. on varoittanut; det o., sittenkin, vielä sittenkin, siitä huolimatta, vaikka niin l. niinkin on l. oli.

Oaktsam, a. varomaton, karttamaton, kavahtamaton, varan pitämätön, epähuomiollinen.

Oaktsamhet, f. varomattomuus, karttamattomuus o. s. v.

Oaktsamt, adv. varomatta, varomattomasti, varaansa l. vaaria pitämättä, karttamatta.

Oanad, a. aavistamaton, arvaamaton.

Oanfäktad, *se* **Oantastad.**

Oangenäm, a. paha, vastenmielinen, harmittava.

Oangripen, a. (*ej illafaren*) terve (-een), turmeltumaton, turmelematta (oleva); (*fig.*) loukkaamatta l. koskematta l. turmelematta (oleva).

Oangriplig, a. turmeltumaton, vahingoittumaton, mahdoton turmella l. loukata (-kkaan), jota ei voi turmella l. loukata, johonka ei pysty l. pystytä.

Oanmodad, a. jota ei ole vaadittu l. pyydetty, käskemätön, kenenkään vaatimatta (oleva).

Oanmäld, a. ilmoittaimaton, ilmoittamaton, ilmoituttamaton (*egentl. som ej låtit anmäla sig*), itseänsä ilmoittamatta, ilmoittaimatta.

Oanmärkt, a. o. adv. muistuttamaton, muistuttamatta (oleva), virkkamatt hoksaamatta; passera o., mennä hol saamatta l. muistuttamatta; göra n o., tehdä jkin muistutuksitta l. mui tuttamatta.

Oansad, a. korjaamaton, ruokkoamato korjaamatta l. ruokkoamatta (oleva).

Oansedt, *se* **Oaktadt.**

Oansenlig, a. vähäarvoinen l. -pätöine mitätön, turha.

Oansenlighet, f. vähäarvoisuus l. -p töisyys, vähä l. halpa arvo, mität myys.

Oanständig, a. säädytön, kunnoton, s voton, epäsiivo, ruokoton.

Oanständighet, f. siivottomuus, säädy tömyys, ruokottomuus; tala o— puhua ruokottomia l. siivottomia.

Oanständigt, adv. siivottomasti, säädy tömästi.

Oanstötlig, a. loukkaamaton, saatut maton, närkästyttämätön.

Oansvarig, a. edesvastaukseton, ed vastauksesta vapaa, tilinteoton.

Oansvarighet, f. edesvastuuttomuus.

Oantaglig, a. epäotollinen, kelpaa ton, hyväksymätön, ei kelpaava l. v tään-otettava, jota ei voi hyväksy vastaan-ottaa; (*osannolik*) todenmuo ton, arvelun-alainen, jota ei voi tod si l. todenmukaiseksi luulla l. arv l. sanoa, otaksumaton.

Oantastad, a. hätyyttämätön, ahdis maton, hätyyttämättä l. ahdistam oleva l. jäänyt.

Oantastlig, a. syyhyn tulematon l. pu tumaton, jota ei voi l. saa ahdist syyttää, syytöksestä l. lakiinved vapaa, loukkaamaton.

Oantastlighet, f. syyhyn-tulemattom vapaus syytöksestä o. s. v., *se* O tastlig.

Oantänd, a. sytyttämätön, virittämä sytyttämättä (oleva).

Oantändbar, a. syttymätön, palama virlämätön, jota ei saata sytyttää. ei syty l. pala.

Oanvänd, a. käyttämätön, nauttima käyttämättä (oleva).

Oanvändbar, a. kelpaamaton käyt kelpaamaton, sopimaton, jota ei l. voi käyttää l. nauttia.

Oanvändbarhet, f. kelpaamattomuu pimattomuus.

Oappetitlig, a. maittamaton, halut ton, tympäisevä, mieltä kääntävä tenmielinen.

rbetad, a. kaluksi tekemätön, valmistamaton, laittamaton.

rt, m. huono l. paha laji l. laatu, epälaji l. -laatu; (*elak vana*) paha elki l. tapa, pahantapaisuus, juoni (-en), vika.

rtad, a.; o. malm, epälaatuinen l. pahanlajinen l. -luontoinen malmi.

rtig, a. epäkohtelijas (-aan).

rtighet, f. epäkohtelijaisuus.

rtigt, adv. epäkohtelijaasti.

rtikulerad, a. tolkuton, merkityksetön.

rtistisk, a. epätaiteellinen.

s, m. oaasi, kosteikko, keidas (-taan).

surerad, a. vakuuttamaton, vakuuttamatta (oleva).

kad, a. leipomaton, leipomatta (oleva).

nad, a. raivaamaton, tietön, uraton, ummessa (oleva), raivaamatta l. aukaisematta (oleva); på o—de stigar, tiettömillä l. umpipoluilla.

rkad, a. parkitsematon; (*fig.*) perkaamaton, muokkaamaton, höyläämätön.

rmhertig, a. armoton, säälimätön, surkuttelematon.

rmhertighet, f. armottomuus, säälimättömyys.

rmhertigt, adv. armottomasti, armotta l. armoitta, säälimättä, surkuttelematta, säälimättömästi; (*högst mycket*) armottomasti.

ucera, v. a. avata (-aan) ruumis.

uktion, f. ruumiin-avaus l. -tutkinta, avaustutkinta.

arbetad, a. kaluksi tekemätön, laittamaton, muokkaamaton.

bodd, a. autio, asumaton, asujameton, asumatta l. kylmillänsä (oleva) (*om rum*).

boelig, a. kelpaamaton asua l. asuttavaksi, jossa ei saata asua.

bygd, a. rakentamatta (oleva), rakentamaton, rakennukseton, asunnoton; *se* **Obebodd** o. **Oodlad**.

eden, **Obedd**, a. *se* **Oombedd**.

edigad, a. valalla vahvistamaton, valaton.

efaren, a. kulkematta (oleva), kulkematon, jota ei kuljeta l. ole kuljettu.

eintlig, a. olematon, löytymätön.

efläckad, a. saastuttamaton, häpäisemätön, häpäisemättä l. saastuttamatta (oleva).

Obefogad, a. perätön, perusteeton, kohdaton, oikeudeton.

Obefogenhet, f. perättömyys, oikeudettomuus.

Obefolkad, a. asujameton, asujaton, kansaton.

Obefästad, a. linnoittamaton, varustamaton, varustamatta l. linnoittamatta (oleva).

Obegagnad, a. käyttämättä l. pitämättä (oleva), käyttämätön, pitämätön.

Obegriplig, a. käsittää l. ymmärtää mahdoton, käsittämätön, tolkuton, jota ei voi käsittää l. ymmärtää, josta ei saa selkoa l. tolkkua.

Obegriplighet, f. käsittämättömyys, tolkuttomuus.

Obegripligt, adv. käsittämättömästi, tolkuttomasti.

Obegränsad, a. rajaton, rajoittamaton, määrätön.

Obehag, n. mielipaha, harmi.

Obehaglig, a. vastenmielinen, harmillinen, inhottava.

Obehaglighet, f. vastenmielisyys, harmillisuus, harmi, ilkeä l. paha asia, mielipaha l. -harmi.

Obehagligt, adv. ilkeästi, pahasti, harmillisesti; låta o., kuulua ilkeältä l. pahalta l. kamalalta.

Obehindrad, a. estämätön, esteetön.

Obehindradt, adv. estämättä, esteettä l. esteittä; gossen läser redan o., poika lukee jo tavan taiten l. kangertamatta.

Obehöflig, a. tarpeeton.

Obehörig, a. oikeudeton, jolla ei ole oikeutta l. valtaa l. lupaa, syrjäinen, sivullinen, perätön, sopimaton; o. att döma, oikeudeton tuomitsemaan l. tuomariksi; o—a personer, sivulliset l. asiaan kuulumattomat l. syrjäiset henkilöt; o. att bedöma, kunnoton l. kelpaamaton l. sopimaton arvostelemaan; en o. anmärkning, perätön l. oikeudeton muistutus.

Obehörighet, f. oikeudettomuus, sivullisuus, perättömyys.

Obehörigt, adv. oikeudetta, oikeudettomasti, perättömästi.

Obekant, a. outo, tuntematon, äkkinäinen, tietämätön, tietymätön; o. person, författare, outo l. tuntematon henkilö, kirjailija; jag är alldeles o. här, minä olen varsin outo l. äkkinäinen täällä; försvinna i o—a öden, kadota tietymättömiin l. teille

tietämättömille; jag är alldeles o. med vägen, en ensinkään osaa l. tunne tietä, tie on minulle aivan tuntematon l. outo.

Obekantskap, f. tuntemattomuus, outous, äkkinäisyys, tietämättömyys; hans o. med ställningar och förhållanden gjorde, att..., hän kun ei tiennyt l. tuntenut oloja ja kohtia, niin..., hänen tietämättömyytensä l. äkkinäisyytensä elojen ja olojen suhteen vaikutti l. teki sen, että...

Obeklädd, a. puettamaton, verhoomaton.

Obekymrad, a. huoleton, suruton, huoletta l. huoleti (oleva).

Obekymradt, adv. suruttomasti, huoleti, suruti.

Obelefvad, a. säädytön, siistymätön, osaamaton, taitamaton, epäsievä, törkeätapainen.

Obelefvadt, adv. säädyttömästi, taitamattomasti o. s. v.

Obelefvenhet, f. säädyttömyys, epäsievyys, o. s. v.

Obelisk, a. obeliski, kartiopatsas (-aan).

Obelåten, a. tyytymätön; vara o. med ngt, ei tyytyä l. olla tyytymätön (jhnkin).

Obeläsen, Obeläst, a. lukematon, kirjatiedoton.

Obeläsenhet, f. kirjatiedottomuus, lukemattomuus.

Obelönad, Obelönt, a. palkitsematta l. palkinnotta (oleva l. jäänyt), palkitsematon, kostamaton, palkinnoton.

Obemedlad, a. vähävaraінen l. -varallinen, varaton.

Obemängd, a. sekoittamaton, pelkkä, silkkoinen, puhdas (-taan).

Obemärkt, a. havaitsematta, huomaamatta, näkemättä, tarkkaamatta (oleva l. jäänyt); näkymätön, keksimätön, havaitsematon; o. lif, huomaamaton l. kenenkään tietämätön elämä.

Obenägen, a. taipumaton, haluton, vastahakoinen, epäsuosiollinen; han är dig o., hän on sinulle karsas l. nurjamielinen l. epäsuosiollinen.

Obenägenhet, f. taipumattomuus, haluttomuus, o. s. v.

Obenäget, adv. haluttomasti, vastahakoisesti, nurjalla mielellä.

Obenämnd, a. nimittämätön.

Obeprófvad, a. koettelematon, koettamaton.

Obeqväm, -lig, a. hankala, sopimaton, haittaava, vastuksellinen; (*oduglig, o-skicklig; lagt.*) kelpaamaton, epä nen.

Obeqvämlighet, f. hankaluus, sellisuus o. s. v.

Obeqvämt, adv. hankalasti, sopi masti.

Oberedd, a. varustaumaton, var ton, valmistamaton, valmistam (*om hud*) muokkaamaton.

Oberest, a. matkustamaton, kulk

Obergad, a. korjaamaton, korj (oleva), pelastamaton; tekemä kemättä (oleva); jmf. **Berga.**

Oberoende, a. vallassa l. vallan maton, rippumaton, omavaltai massa vallassa oleva, itsenäine oloinen l. -varainen; o. af all ta, kaikkeen tähän katsomat kesta tästä huolimatta; — s itsenäisyys, omavaltaisuus, it l. -varaisuus.

Oberyktad, a. maineeton, kuul

Oberäknad, a. lukematta, luk matta l. ottamaton, arvaam dagen o., sitä päivää luke var alldeles o—t, se oli vaamatonta l. luulematonta matonta.

Oberäknelig, a. arvaamaton, jo lukea l. laskea l. arvata.

Oberättigad, a. oikeudeton, valt se **Obefogad.**

Obesatt, a.; en o. tjenst, s l. ottamaton virka, virka, j tään ei ole pantu l. asetettu.

Obesedd, a. katsomaton, näkemä somatta, näkemättä (oleva l.

Obeseglad, a. (*med sigill*) sine netillä vahvistamatta; (*om hof*, purjehtimaton, kulkematon.

Obesegrad, a. voittamaton, voi (oleva), jota ei ole voitettu.

Obeskattad, a. veroton, verot

Obeskedlig, a. paha, pahan-elk kasteleva, laaduton, epäkiltti.

Obeskriflig, a. sanomaton, kuva

Obeskrifligen, Obeskrifligt, a mattomasti, sanomattoman, ku tomasti.

Obeslagen, a. raudoittamaton; jmfr. **Beslå.**

Obeslutsam, a. epäröivä, epäs neroton, päättämätön, kahdella oleva; (*vankelmodig*) epävakai

Obeslutsamhet, f. epäröisyys, ep syys, epävakaisuus.

Obesmittad, a. saastuttamaton.

maton, saastuttamatta l. tarttumatta (oleva); o. af verlden, maailmasta saastumatta, maailman saastuttamatta.

Obesticklig, a. lahjomaton, lahjoja ottamaton, joka ei ota lahjoja.

Obestiglig, a. päällepääsemätön, josta l. jonne ei ylös l. päälle pääse, jonne l. jolle ei voi nousta l. päästä.

Obestraffad, a. rankaisematon, rankaisematta oleva.

Obestridd, a. vastustamaton, kieltämätön, kiistämätön, ei kielletty.

Obestridlig, a. kieltämätön, epäämätön, riitämätön, vastaansanomaton, kumoamaton, jota ei kieltää l. evätä (epään) l. kiistää voi.

Obestridlighet, f. kieltämättömyys, vastaansanomattomuus.

Obestridligen, Obestridligt, adv. kieltämättä, epäämättä, kiistämättä, vastaansanomatta, kieltämättömästi.

Obestucken, a. lahjomatta (oleva), jota ei ole lahjottu.

Obestyrkt, a. toteen-näyttämätön, todistamaton, todistamatta (oleva).

Obestyrsam, a. toimeton.

Obestånd, n. rappio, häviö, häviö- l. rappiotila; komma på l. råka i o., joutua l. tulla rappiolle l. häviöön l. häviölle, rappeutua; vara på o., olla rappiolla l. häviössä l. hävinneenä; bringa på o., saattaa rappiolle l. häviöön.

Obeständar, a. määräytymätön, mahdoton määrätä, jota ei voi määrätä.

Obeständ, a. määräämätön, määräämättä (oleva), määrätön, epämääräinen, epävakainen; af o—tantal, pris, määrähuvuton, -hinnaton; tjenstledighet på o. tid, määräajaton virkavapaus, virkavapaus määräämättömäksi ajaksi.

Obeständhet, f. määräämättömyys, määrättömyys, epämääräisyys l. -vakaisuus.

Obeständt, adv. määräämättä, epämääräisesti l. -vakaisesti.

Obeständig, a. pysymätön, epävakainen, unikenteleva, muuttelehteva.

Obeständighet, f. pysymättömyys, epävakaisuus; jmfr **Obeständig**.

Obeuten, a. tilaton; den o—na allmogen, tilaton rahvas (-aan) l. kansa.

Obevarad, a. vasteensaamaton, vastaamatta (oleva), johon ei ole vastattu; o. kärlek, vastavuoroton rakkaus.

Obevärad, a. haittaumaton, vaivautumaton, vaivatta l. haitatta l. haittaamatta l. rasittamatta (oleva); helt o. bar han två tunnor råg, vallan vaivaumatta l. vastuksetta kantoi hän kaksi tynnyriä rukiita; o. af tiggare, kerjäläisten rasittamatta l. haittaamatta, kerjäläisistä haittautumatta; (*ledig, otvungen*) keveällikkeinen, luontea, liukas (-kkaan), sujuva.

Obesökt, a. käymättä (oleva l. jätetty), käymätön.

Obetagen, a.; o—get, luvallinen, estämättä, kieltämättä, ollen valta; det är dig o—et, sinua ei estetä l. kielletä, sinulla on valta l. lupa; honom likväl o—et att i domen söka ändring, ollen hänellä kuitenkin valta l. lupa hakea muutosta tuomioon, häntä kuitenkaan estämättä hakemasta tuomion muutosta; hans rätt honom o—en, hänen oikeuttansa l. valtaansa estämättä, ilman estettä hänen oikeudellensa.

Obetald, a. maksamaton, maksamatta (oleva).

Obetingad, a. ehdoton, tinkimätön, rajaton, määrätön.

Obetingadt, adv. ehdottomasti, tinkimättä.

Obeträdd, a. jalan-astumaton.

Obetsad, a. pitsaamaton, pitsaamatta (oleva).

Obetslad, a. suitsiton, suitsitta l. suistamatta (oleva), suistamaton.

Obetvingad, a. voittamaton, nöyristämätön, masentamaton, voittamatta oleva.

Obetvingelig, a. voittamaton, masentumaton, jaksamaton, jota ei voi masentaa l. voittaa l. vallata (-taan), valtaumaton.

Obetydande, Obetydlig, a. vähäpätöinen l. -arvoinen, turha, mitätön, mukamaton.

Obetydlighet, f. vähäpätöisyys l. -arvoisuus, vähä l. vähäinen arvo, mitättömyys, vähäinen l. vähäpätöinen l. -arvoinen asia.

Obetydligt, adv.; o. större, hiukan l. hiukkaista l. vähäisen l. vähäistä l. pikkuista isompi.

Obetäckt, a. peittämätön, peitteetön, peittämättä l. peitteettä (oleva); (*om sion*) astuttamaton, astuttamatta.

Obetänksam, a. ajattelematon, miettimätön, malttamaton.

Obetänksamhet, f. ajattelemattomuus, malttamattomuus.

Obetänksamt, adv. ajattelematta, malt-

tamatta, ajattelemattomasti, malttamattomasti.

Obetänkt, a. *se* **Obetänksam**; adv. *se* **Obetänksamt**.

Obevakad, a. vartioitsematta l. vartijatta (oleva), vartioimaton, vartijaton; (*som ej gör akt*) vaarliin-ottamaton l. -pitämätön, malttamaton; (*lagt.*) valvomaton.

Obevandrad, a. osaamaton, kokematon, outo, äkkinäinen.

Obeveklig, a. jäykkä, järkähtämätön, myöntymätön; (*oförsonlig*) leppymätön, heltymätön.

Obeveklighet, f. jäykkyys, järkähtämättömyys, leppymättömyys.

Obevekligt, adv. jäykästi, järkähtämättä, myöntymättä; o. sträng, järkähtämättömän l. leppymättömän kova l. ankara.

Obevisad, **Obevist**, a. toteennäyttämätön, todistamaton, todistamatta l. toteen näyttämättä l. toteen saamatta.

Obevislig, a. toteensaamaton, todistaa mahdoton, jota ei voi todistaa l. saada toteen.

Obevittnad, a. todistamaton, todistajaton, todistajitta l. vierasmiehittä (oleva), todistamatta (oleva).

Obevågen, a. epäsuosiollinen, suosioton, nurjamielinen.

Obeväpnad, a. aseeton, aseitta, aseilla varustamaton.

Obevärad, a. *se* **Obeväpnad**.

Obildad, a. sivistymätön, säädystymätön; (*oformad*) kuvaton, muodoton, muodostumaton.

Obillig, a. kohtuuton, suunnaton.

Obilliga, v. a. *se* **Missbilliga**.

Obillighet, f. kohtuuttomuus.

Obilligt, adv. kohtuuttomasti, kohtuudetta; o. dyr, sträng, kohtuuttoman kallis, kova.

Objekt, n. (*föremål*) esine (-een), eteys, kohtaama; (*gram.*) objekti, kohde.

Objektiv, a. (*gram.*) objektinen, kohteellinen; (*åskådlig*) ulkokohtainen, esineinen, esineissä oleva l. näkyvä; (*filos.*) objektinen, ulkokohtainen, esineinen, yleis-asiallinen l. -perusteellinen; — -**glas**, n. objektiivilasi, perä-l. esineis- l. kohdelasi.

Objektivitet, f. esineisyys, ulkokohtaisuus, yleis-asiallisuus l. -perusteellisuus.

Objuden, a. kutsumaton, käskemätön, kutsumatta l. käskemättä (jätetty l. oleva).

Oblandad, a. sekoittamaton, s matta (oleva), silkkoinen; u glädje, hämmentämättömällä taalla ilolla.

Oblat, m. öylätti, rippileipä; - m. öylättituosa l. -rasia; — m. öylättilautanen.

Oblekt, a. valkaisematon, valkai (oleva), haalistumaton, vaalis

Oblid, a. lemmetön, tyly, nurja; öden, nurjat l. onnettomat myötäiset kohtalot l. onnenv

Oblidhet, f. lemmettömyys, tyly

Oblidkad, a. lepyttämätön, lepyt (oleva).

Oblidkelig, a. leppymätön.

Oblidkelighet, f. leppymättömy

Oblidkeligt, adv. leppymättä. lep tömästi.

Oblidt, adv. lemmettä, lemmett tylysti, nurjasti.

Obligation, f. (*förbindelse*) velv velvoitus; (*sedel*) velkaseteli tiooni.

Obligatorisk, a. välttämätön; (*bi* sitovainen.

Oblik, a. epäsuora, vino, viisto; sus (*casus obliquus*), sivusija.

Oblyg, a. julkea, ujollematon. h tön, hävytön.

Oblyghet, f. julkeus, hävyttömy

Oblygt, adv. julkeasti, hävyttömi peämättä.

Oblött, a. liottamaton, liottamatta likoamaton, likoamatta.

Oboe, m. oboi, hoboija.

Oboist, m. oboisti, hoboijanso

Oborstad, a. harjaamaton, ha (oleva); (*fig.*) höyläämätön, siistitön.

Obotad, a. parantamatta (olev tamaton.

Obotfärdig, a. katumaton.

Obotfärdighet, f. katumattom

Obotfärdigt, adv. katumattom tumatta.

Obotlig, a. paranematon, paran lääkittymätön, auttamaton, jo l. on mahdoton parantaa l. sjukdom, paranematon tauti da, auttamaton l. parantum hinko.

Obotligt, adv. parantumatta, pa tomasti, auttamattomasti.

Obrottslig, a. (*fri från brott*) ton, nuhteeton, vilpitön; (*sed*

ur) rikkomaton, vilpitön, virheetön, nuhteeton.

Obrottslighet, f. rikoksettomuus, vilpittömyys, nuhteettomuus.

Obrottsligen, Obrottsligt, adv. nuhteettomasti, vilpittömästi, rikkomatta.

Obrukad, a. käyttämätön, pitämätön, käyttämättä l. pitämättä (oleva); (*om jord*) viljelemättä (oleva), viljelemätön, raatamaton, muokkaamaton.

Obrukbar, a. (*om jord*) viljellä l. viljeltäväksi kelpaamaton, jota ei saata viljellä; *se* **Oanvändbar.**

Obruklig, a. käyttämätön, jota ei käytetä, tavasta mennyt l. jäänyt.

Obrunnen, a. palamaton, palamatta (oleva).

Obränd, a. polttamaton, polttamatta (oleva).

Obränbar, a. syttymätön, palamaton.

Obscen, a. törkeä, ruokoton, rietas (-t-taan).

Observanda, n. pl. tarkattavat, huomattavat.

Observation, f. vaariin-ottamus, -otto, havainto, huomaus, havaitsema, merkitsemä; — **-sförmåga**, f. huomausvoima l. -lahja, havaintovoima l. -taito, vaariinotto-kyky.

Observator, m. vaariin-ottaja, havaitsija, tarkkaaja.

Observatorium, n. observatorio, tähtitorni.

Observera, v. a. (*gifva akt på*) vaariin-ottaa, vaarilla l. silmällä pitää, tarkata; (*anställa rön*) vaariin-ottaa, tarkata, oivaltaa, katsella; (*varsna*) havaita (-tsen), huomata (-aan), keksiä.

Obskur, a. pimeä, tumma, hämärä, epäselvä; (*om person*) tuntematon, alhainen, vähäpätöinen.

Obskurant, m. valonvihaaja, pimeyden ystävä, obskurantti.

Obskurantism, m. valonviha, obskurantismus.

Obstinat, a. vastapintainen, uppinistainen.

Obstruerad, a. ummella l. kovalla oleva.

Obunden, a. sitomatta (oleva), sitomaton, kahleeton, valloillinen; (*ej förpligtad*) sitoumaton, sitoumatta, sitomaton; o. stil, suorasanainen kirjoitus l. lausetapa.

Obygd, a. rakentamaton, rakennukseton, rakentamatta (oleva).

Obytt, a. vaihettamaton, vaihettamatta (oleva); de hafva alltid något o. med hvarandra, heillä on aina jokin sana sanomatta l. vaihettamatta toisillensa.

Obäddad, a. tekemätön, korjaamaton, tekemättä l. korjaamatta (oleva); jmfr **Bädda.**

Obåka sig, v. r. venkailla, vengotella, veikailla.

Obåke, n. venkale (-een), kolho, koljo, julku; (*elak menniska*) roikale (-een), vänkäle (-een).

Obäklig, a. köntikäs (-kkään), kankero, hontelo, jykeä, julman iso l. paksu.

Obändig, a. huima, äksy, hillitön, taipumaton, vallaton.

Oböjd, a. taivuttamatta (oleva), taivuttamaton.

Oböjlig, a. taipumaton, jäykkä, jukeva; (*om person*) taipumaton, myöntymätön, jäykkä; (*gram.*) taipumaton.

Oböjlighet, f. taipumattomuus, jäykkyys, o. s. v.

Oböjligt, adv. jäykästi, taipumatta, jukevasti.

Occident, m. länsimaat (*pl.*), länteistö.

Occidentalisk, a. länsimainen, länsimaiden.

Ocean, m. valtameri (-en), okeano.

Och, konj. ja; vid nekningsordet nyttjas vanligen ändelsen -kä; far o. mor, isä ja äiti; han gick o. kom icke tillbaka, hän meni eikä l. ja ei palannut; de gingo två o. två, he menivät kaksittain l. kaksitellen l. kaksi ja kaksi; kom o. se, tule katsomaan; gå o. säg, mene sanomaan, mene ja sano.

Ociviliserad, a. sivistymätön, säädystymätön.

Ock, konj. myös, myöskin; återges ofta med slutpartikeln -kin; så o. med dinom anda, niin myös sinun henkesi kanssa; jag o., minäkin, minä myös; tiden är o. redan inne, aika onkin l. myös onkin l. myös on jo; om o., josko, joskokin, vaikka — — — -kin; om o. den vore ännu större, jos l. josko se l. vaikka se olisi vielä isompikin.

Ocker, n. väärä voitto, liika korko, voiton l. koron kiskominen.

Ockra, v. n. ottaa liikakorkoa, ottaa l. kiskoa liikaa l. väärää korkoa l. voittoa.

Ockra, f. väri-, metallimulta.

Ockrare, m. koronkiskuri l. -kiskoja, kiskuri.

Också, konj. *se* **Ock.**

Ockupation, f. valtaan- l. alleottaminen, valtaaminen; miehittäminen, miehitys, miehillä l. väellä täyttäminen; (*intagning*) valloittaminen, omaksi ottaminen.

Okkupera, v. a. (*taga i besittning, intaga*) ottaa omaksensa l. valtaansa l. valtoihinsa, valloittaa; (*besätta*) ottaa l. panna allensa l. valtaansa, vallata, täyttää väellä l. miehillä, miehittää; (*sysselsätta*) ottaa l. viedä aika, antaa työtä, pitää työssä.

Odal, n. vapausmaa, ominaistila, omantakeinen omaisuus; — **-bonde,** m. vapaatalollinen, ominaistalollinen, vapaa l. ominainen talonpoika; — **-frihet,** f. perimysmaan veronvapaus, perintötilan vapaus, omistusvapaus; — **-gods,** n. vanha perimysmaa l. -tila, ominaismaa; — **-jord,** f. (*kameral.*) vapausmaa, omistusmaa, vanha perimysmaa; — **-man,** m. itsetyisemies, vapaa tilan- l. maan-omistaja, vapaa- l. ominaistalollinen; — **-qvarn,** f. itsetyinen l. veronvapaa mylly; — **-ränta,** f. maavero, omistusvero; — **-äng,** f. vanha niitty, perimysniitty.

Odammad, a. tomuttamaton, tomuttamatta (oleva l. jäänyt).

Odaterad, a. antopäivätön.

Ode, f. o. n. virsilaulu, veisuruno, veisu.

Odelad, a. jakamaton, kokonainen, jakamatta (oleva); o. aktning, vajaaton l. täydellinen kunnioitus.

Odelbar, a. jakaumaton, jakamaton, jakaa sopimaton, jota ei voi jakaa.

Odelbarhet, f. jakaumattomuus.

Odiös, a. vihattava, inhottava, vastenmielinen.

Odisciplinerad, a. kuriin tottumaton, kuriton, kurinpidoton.

Odjur, n. peto; (*vidunder*) hirviö, konko; (*fig.*) hirviö.

Odla, v. a. viljellä, kasvattaa; o. konster och vetenskaper, viljellä l. harjoittaa taiteita ja tieteitä; o. ett språk, viljellä l. sivistää l. sieventää kieltä.

Odlare, m. viljelijä.

Odling, f. viljelys, viljely, kasvatus; (*fig.*) viljelys, harjoitus; (*uppbruten mark*) viljelys, raados, perkiö, raademaa, viljelysmaa, viljamaa; — **-sbar,** a. viljellä l. pelloksi kelpaava l. käypä, viljelyskelpoinen; — **-sfält,** n. — **-smark,** f. viljamaa, viljelysmaa, raados; — **-ssätt,** n. viljelystapa l. -laatu.

Odoga, *se* **Oduga.**

Odon, n. juovukka.

Odrickbar, a. juoda l. juotavaksi paamaton l. kelvoton, jota ei voi da, joka ei kelpaa juoda.

Odrucken, a. juomatta (oleva), juoma

Odräglig, a. tuskauttava, tuskall kärsimätön, jota ei voi l. on m ton kärsiä l. suvaita (-tsen).

Odräglighet, f. tuskallisuus, tusk vaisuus, kärsimättömyys.

Odrägligt, adv. tuskauttavasti, kärs tömästi; o. hett, kärsimättömä tuskallisen kuuma.

Oduga, f. epäkelpo, epatto, kunnet

Oduglig, a. kelvoton, epäkelpo. k maton, epäpätö l. -pätöinen, kuns

Oduglighet, f. kelvottomuus, kelpa tomuus, kunnottomuus, epäpätöis -kelpoisuus.

Odugling, m. epatto, epäpätö l. heittiö.

Odugligt, adv. kelvottomasti, kuna masti.

Odukad, a. kattamaton.

Odygd, f. paha tapa l. juoni (-en) pahuus; göra o—er, tehdä l. pahojansa, ilkastella.

Odygdas, v. d. kuriella, ilkastella, pahojansa, ilvehtiä.

Odygdig, a. pahankurinen l. -tap pahajuoninen, vallaton, ilkastel

Odyssé, m. odysseia.

Odäga, *se* **Oduga.**

Odäckad, a. kanneton.

Odödlig, a. kuolematon; — **-göra,** tehdä kuolemattomaksi, ikuistu

Odödlighet, f. kuolemattomuus.

Odömd, a. tuomitsematon, tuo matta (oleva).

Odöpt, a. kastamaton, ristimätön, tamatta l. ristimättä (oleva).

Odört, f. katko, isoyrtti.

Oeftergiflig, a. pääsemätön, välttä jota ei voi heittää l. välttää, j pääse.

Oeftergörlig, a. jälitellä mahdot littelemätön, mukailematon, jon kaan l. jälkeen ei voi l. taida

Oefterhärmlig, a. jätkytellä mah jätkyttelemätön, matkimaton, j lemätön.

Oefterrättlig, a. ojentumaton, op opiksensa ottamaton, parantuma

Oeftertänksam, a. perään-ajattele *se* **Obetänksam.**

nytta, f. omahyödyttömyys, voi-
ttomuus, oman voiton pyy-
ttömyys.
nyttig, a. omahyödytön, omaa voit-
. oman voiton pyytämätön, joka
ttso omaa etuansa l. pyydä omaa
ta.
nyttigt, adv. omaa voittoa pyy-
ttä. omatta voitotta l. edutta.
lig, a. epäperäinen l. -mukainen
mainen, ei varsinainen; i o. be-
ttelse, syrjäisessä l. epäomaisessa
tyksessä.
ligt, adv. epäomaisesti, ei oike-
tavalla, eristapaisesti, ei varsi-
sti.
ik, a. joustamaton, kimmoama-
venymätön.
l, a. lämmittämätön, lämmittä-
oleva).
ndlig, a. vastaanseisomaton,
maton, pääsemätön, jota ei
a l. seisoa vastaan.
ndligt, adv. vastaanseisomatta,
matta, vastaan panna l. seisoa
a.
lig, *se* **Obestridlig.**
lig, a. ottokyvytön, vastaan-
.
k eripurainen, epäsopuinen, rii-
sovuton; bli o., riitautua;
o—a, rikkoa väli, saattaa epä-
l. eripuraisiksi.
t, f. eripuraisuus, epäsopu, -so-
. riitaisuus; stifta o., nostaa
eripuraisuutta, rikkoa väli.
adv. eripuraisesti, epäsopuisesti,
riidassa.
Oens, a. o. adv. *se* **Oenig** o.
: de äro o., ovat eripuraiset
sovussa; göra o., saattaa eripu-
l. riitaan l. riitautumaan; lef-
, elää epäsovussa l. eripuraisesti.
a. kokematon, harjaantuma-
kinäinen.
het, f. kokemattomuus, o. s. v.
a. sanomaton, suunnaton, sum-
ääretön, mahdoton.
adv.; o. stor, summattoman
dottoman l. äärettömän suuri.
lig, a. palkkiumaton, palkitse-
. korvaamaton.
serad, a. tutkinnonkäymätön.
vaurio, tapaturma, kommelus.
a. jyikeä, suunnaton, summa-
mahdottoman l. suunnattoman
i

Ofantligt, adv. summattomasti, suunnattomasti, mahdottomasti; o. rik, summattoman rikas.
Ofarbar, a. kulkea mahdoton l. sopimaton, pääsemätön, tietön, ummessa oleva, jota ei voi kulkea l. päästä.
Ofarlig, a. vaaraton, hädätön.
Ofasonlig, a. laaduton, muodoton, kuvaton, kömpelö.
Ofatt, a. perätön, suunnaton, summaton, kuvaton, luonnoton; — adv. perätti, suunnattomasti, kuvattomasti.
Ofattlig, a. *se* **Obegriplig.**
Ofelbar, a. erhettymätön, virheetön, erheetön, hairahtamaton; (*som ej förfelar*) pettämätön, hairahtamaton, varma.
Ofelbarhet, f. erheettömyys, virheettömyys, pettämättömyys.
Ofelbarligen, Ofelbart, adv. vissisti, vallan varmaan, pettämättömästi, epäilemättä, välttämättömästi.
Offensiv, a. päällekäypä l. -karkaava, hyökkäävä; o—t krig, hyökkäyssota; o—t förbund, hyökkäämisen l. päällekarkaus-liitto; ställa sig på o—en, ruveta (-pean) hyökkäämään päälle, valmistauta l. asettautua karkaukseen l. hyökkäykseen.
Offensivt, adv. hyökäten, päällekäyden l. -karaten; gå o. tillväga, menetellä hyökkäävästi, käydä l. täyttää l. karata (-kaan) päälle, tehdä päällekarkaus.
Offentlig, a. julkinen, julkinainen; — **-göra**, v. a. julasta l. julkaista, saattaa l. tuoda ilmi.
Offentlighet, f. julkisuus.
Offentligen, Offentligt, adv. julkisesti, julki.
Offer, n. uhri; han blef ett o. för partihatet, hän joutui puoluevihan uhriksi; — **-djur**, n. uhrieläin- l. teuras (-aan); — **-prest**, m. uhripappi; — **-tjenst**, f. uhripalvelus.
Offert, m. tarjous.
Officer, m. upsieri; — **-skorps**, m. upsierikunta, upsieristo.
Officiant, m. toimitusmies, virkailija.
Officiel, a. virallinen.
Officiera, v. a. toimittaa l. pitää palvelusta, olla toimituksessa, virkailla.
Officin, f. tehdas (-taan).
Officium, n. velvollisuus, viranvaatimus; ex officio, viran puolesta.
Officiös, a. virkapuolinen; (*halfofficiel*) puolivirallinen; (*tjenstaktig*) kernas (-aan) l. nöyrä auttamaan l. palvelemaan.

Offra, v. a. o. n. uhrata (-aan); han o—r all sin tid åt detta nöje, hän uhraa l. panee kaiken aikansa siihen huvitukseen; o. på någon, omistaa lahjoja jkulle, uhrata jkun hyväksi.

Offrare, m. uhraaja.

Offring, f. uhraus, uhraaminen.

Ofilad, a. viilaamaton, viilaamatta (oleva).

Ofinsk, a. epäsuomalainen.

Ofjettrad, a. kahleeton, kahleitta l. kahlehtimatta (oleva), kahlehtimaton.

Ofjädrad, a. höyhenitön.

Ofjällad, a. suomustamaton.

Oflyttad, a. muuttamatta l. siirtämättä (oleva), muuttamaton.

Oflyttbar, a. siirtymätön, siirtämätön, muuttamaton, jota ei voi siirtää l. muuttaa.

Ofläckad, a. tahraamaton, likaamaton, saastaton.

Ofodrad, a. vuoriton, vuorittamaton, alustaton, sisustamatta l. vuorittamatta l. vuoritta (oleva); (*om kreatur*) apattamaton, ruokkimaton, syöttämätön, ruokkimatta o. s. v. (oleva).

Ofog, n. vallattomuus, ilkivaltaisuus l. -valta; föröfva o., tehdä vallattomuutta, harjoittaa ilkivaltaa.

Ofoglig, a. sävytön, pahasävyinen, epäsävyisä l. -sopuisa, myöntymätön.

Oformad, a. muodostamaton, mointamaton.

Oformerad, a. (*om pennor*) vuolematon, vuolematta (oleva).

Oformlig, a. kuvaton, luonnaton, hahmoton, muodoton, epämuotoinen.

Oformlighet, f. kuvattomuus, muodottomuus; (*saknad af vederbörlig form*) sääntömuodottomuus, epämuotoisuus.

Oformligt, adv.; o. stor, luonnattoman l. epämuotoisen iso.

Ofrankerad, a. postimaksoton l. -rahaton, postirahatta l. -maksotta; o—dt, postimaksotta l. -rahatta.

Ofred, m. vainon- l. vihan-aika, sota, rauhattomuus; under stora o—ens tider, ison vihan aikaan l. aikoina.

Ofreda, v. a. rikkoa lepo l. rauha, häiritä (-tsen) lepoa l. rauhaa, häiritä, hätyyttää.

Ofredlig, a. rauhaton, levoton, vainollinen, epärauhallinen.

Ofri, a. epävapaa, vapaudeton.

Ofrihet, f. epävapaus, vapaudettomuus.

Ofris, f. orho, ahdepellava.

Ofrivillig, a. vastentahtoinen, ehdolla tekemätön, vapaatahdoton l. -el väkinäinen.

Ofrivilligt, adv. väkinäisesti, tahtoa, väkisin, vapaaehdottom

Ofruktbar, a. hedelmätön, kasv o—t arbete, hedelmätön l. tön työ; ett o—t kapital, ton l. kasvamaton rahasumma oma.

Ofruktbarhet, f. hedelmättömyy vamattomuus.

Ofruktsam, a. hedelmätön, sikiö tera; (*om skalder m. fl.*) siitt

Ofruktsamhet, f. hedelmättöm kiöttömyys.

Ofrusen, a. paleltumaton, jäät sula.

Ofrånskiljelig, a. eriämätön, maton, luopumaton, jota ei v taa l. erittää l. luovuttaa, jok l. luovu.

Ofrälse, a. aateliton, vapaasyn aatelia l. aatelissukua (oleva); vapaudeton, veron-alainen; de den, aatelittomat säädyt.

Ofta, adv. usein, useasti, mon o. som möjligt, niin usein kn kin l. mahdollista on; o—r ammin, useammasti; o—st, min, useimmasti, enimmäkst o—st, useimmiten, useimmit nimmiten; — **-nämnd,** a. u nittu.

Oftalmologi, f. oftalmologia, lääkintä-oppi.

Ofullbordad, a. päättämätön, eräinen l. -tekoinen, keskoine ken l. päättämättä l. täyttämättä

Ofullgången, a. keskoinen, kesk nen; o—et foster, keskoine keskoinen.

Ofullkomlig, a. epätäydelline nen, puuttuvainen.

Ofullkomlighet, f. epätäydellisy javaisuus, puuttuvaisuus.

Ofullkomligt, adv. puuttuvaisesti vasti.

Ofullkomnad, a. täyttämätön, ei linen o. s. v. *se* **Ofullbordad.**

Ofullständig, a. vaillinainen, vaja vajaa, vajaallinen.

Ofullständighet, f. vaillinaisuus naisuus, vajaus.

Ofullständigt, adv. vaillinaisesti jaallisesti.

Ofulländad, a. *se* **Ofullbordad.**

...ndadt, adv. kesken-eräisesti l. -te-...sesti, keskoisesti, vajavasti, kesken.

...en, a. löytämätön, löytämättä (ole-...), jota ei ole löydetty.

..., adv. ylhäällä, yllä, edellä, päällä; ...n o., ylhäältä; här o., tässä yl-...ällä l. (*förut*) edellä; — prep. päällä; ...jord, maan päällä; — **-bemält**, — **...erörd**, a. yllämainittu l. -sanottu, ...llämainittu l. -sanottu, ylläpuhuttu; **-efter**, adv. ylhäältä; — **-för**, prep. adv. ylä- l. ylipuolella, päällä; o. ...cken, ylipuolella l. ylempänä mä-...i. mäen ylipuolella l. päällä; vatt-...t gick o. knäet, vesi meni ylem-...ksi l. ylipuolelle polvia; — **-före**, ...r. yli- l. yläpuolella, ylempänä; o. ...nämndt förhållande, yllä l. ...llä l. ylempänä mainittu kohta l. ...; — **-ifrån**, prep. o. adv. ylhäältä, ...ä päin, päältä, päältä päin; — **...nd**, — **-omförmält**, — **-omtalad**, **...sagd**, a. *se* **Ofvanbemält**; — **-om**, ...o. adv. *se* **Ofvanför** o. **Ofvan-...**; — **-på**, prep. o. adv. päällä, ...päin, päälle, päällepäin; ett ...med en bild o., kaappi ja ...päällä; — **-till**, adv. yli- l. ylä-...ella l. -puolelle l. -puolelta; o. ...ad, ylipuolesta l. ylhäältä reu-...ttu; der o., tuolla l. siellä yli-...ella l. ylempänä.

...ig, a. (*bergv.*) annoton, emätön, ...iton.

...d, a. palttamaton, palttamatta l. ...mämättä (oleva).

..., n. *se* **Ofall**.

..., m. tuho, turma, perikato.

...ig, a. (*ej färdig*) ei valmis (-iin), ...entekoinen l. -eräinen, valmista-...ton; (*behäftad med kroppslyte*) vi-...en, viakas (-kkaan), rampa, han-...a, saattamaton.

...lighet, f. viallisuus, hanteluus, ram-...us.

...gad, a. värjäämätön, painamaton, ...rjäämättä l. painamatta (oleva).

...d, a. syntymätön, syntymättä (oleva).

..., a. *se* **Vanför**.

...arglig, a. suututtamaton, harmiton; ...m *ej blir arg*) suuttumaton, har-...tumaton.

...arglighet, f. harmittomuus, suuttu-...ttomuus.

...argligt, adv. harmittomasti, suutut-...matta.

Oförbehållsam, a. peittelemätön, salaamaton, suorapuheinen, julkimielinen.

Oförbehållsamt, adv. peittelemättä, salaamatta, julki- l. suoramielisesti.

Oförberedd, a. valmistaumaton, edeltäpäin l. edeltä l. ennen valmistamaton l. hankkimaton, valmistamatta l. ennen hankkimatta (oleva).

Oförbrännelig, a. palamaton.

Oförbätterlig, a. parantumaton, paranematon, paremmaksi saamaton, jota ei voi parantaa l. saa paremmaksi.

Ofördelaktig, a. epävoitollinen l. -edullinen, eduton, hyödytön, voitoton, voiton-antamaton; (*ogynnsam*) haittaava, haitallinen, sopimaton, (*tanke*) epäedullinen, huono, (*utseende*) ruma, epäedullinen.

Oförderfvad, a. turmeltumaton, turmelematon, pilautumaton.

Ofördragsam, a. suvaitsematon, sietämätön, kärsimätön.

Ofördragsamhet, f. suvaitsemattomuus, kärsimättömyys.

Ofördragsamt, adv. suvaitsemattomasti, kärsimättömästi.

Ofördröjlig, a. viipymätön, viivyttämätön, jota ei saa l. voi viivyttää.

Ofördröjligen, adv. viipymättä, viivyttelemättä, hidastelematta.

Ofördunklad, a. pimentymätön, himentymätön, pimentämätön.

Oföre, n. kelirikko l. -riitto.

Oförenlig, a. yhteensopimaton, soveltumaton; det är o—t med den goda ordningen, se ei sovi hyvän järjestyksen kanssa yhteen, ei sovellu l. on soveltumaton hyvään järjestykseen.

Oförfaren, a. tiedoton, taitamaton, tottumaton; *se* **Oerfaren**.

Oförfärad, a. *se* **Oförskräckt**.

Oförgriplig, a. vastustamaton, loukkaamaton; min o—a tanke är, att ..., minun vastustamaton ajatukseni on, että...

Oförgyld, a. kultaamaton.

Oförgänglig, a. katoamaton, menehtymätön, haihtumaton.

Oförgänglighet, f. katoamattomuus, haihtumattomuus.

Oförgängligt, adv. katoamatta, haihtumatta.

Oförgäten, a. unhottamaton, unhottamatta (oleva).

Oförgätlig, a. unhottumaton, unhottamaton, mielestä menemätön.

Oförgätlighet, f. unhottumattomuus.

Oförgätligt, adv. unhottamatta, ikuisesti muistaen.
Oförhappandes, adv. äkkiarvaamatta; *se* **Oförmodadt.**
Oförhindrad, a. estämätön, esteetön, esteettä l. esteittä (oleva), estymätön, häiritsemätön, häiritsemättä (oleva).
Oförhindradt, adv. esteettä, esteittä, estämättä, haitatta, häiritsemättä.
Oförklarad, a. selittämättä (oleva), selittämätön.
Oförklarlig, a. selittää mahdoton, selittämätön, jota ei voi l. on mahdoton selittää l. ymmärtää.
Oförkränkt, a. sortamaton, sortamatta (oleva), häiritsemätön.
Oförliklig, a. leppymätön, sovinnoton, pahasopuinen.
Oförliknelig, a. verraton.
Oförlikneligt, adv. verrattomasti, verrattoman.
Oförlikt, a. sovittamaton, sopimaton, sovittamatta l. sopimatta (oleva).
Oförlofvad, a. kihlaamaton, kihlaamatta (oleva).
Oförlåtlig, a. anteeksi antamaton l. saamaton, jota ei voi anteeksi antaa l. saada, sietämätön.
Oförlåtligt, adv. anteeksi antamatta l. saamatta, sietämättömän.
Oförmedlad, a.; o—dt mantal, tasaamaton l. vähentämätön l. vanha manttaali; o—dt hemman, vanhamanttaalinen talo.
Oförminskad, a. vähentämätön, vähentymätön, vähentämättä (oleva).
Oförmodad, a. odottamaton, arvaamaton, äkkiluulematon.
Oförmodadt, adv. arvaamatta, odottamatta, äkkiarvaamatta l. -luulematta.
Oförmonlig, *se* **Ofördelaktig.**
Oförmåga, f. kykenemättömyys, voimattomuus, saamattomuus.
Oförmärkt, adv. huomaamatta, havaitsematta, hoksaamatta, tietämättä.
Oförmögen, a. kykenemätön, voimaton, saamaton; (*fattig*) varaton, köyhä; o. att röra sig, kykenemätön liikkumaan; o. att betala, kykenemätön l. varaton maksamaan.
Oförmögenhet, f. *se* **Oförmåga**; (*fattigdom*) varattomuus, köyhyys.
Oförneklig, a. *se* **Oneklig.**
Oförnimbar, a. havaita l. huomaita mahdoton, huomaitsematon, aistimaton, jota ei voi havaita l. huomaita.
Oförnuft, n. järjettömyys, mieletö det vore o. att tro det, töntä l. mieletöntä olisi sitä u
Oförnuftig, a. järjetön, mieletön järkinen.
Oförnuftighet, f. järjettömyys. tömyys, epäjärkisyys.
Oförnuftigt, adv. järjettömästi. tömästi, järjettä.
Oförnöjd, a. tyytymätön, paho (oleva), surun alainen.
Oförnöjsam, a. tyytymätön.
Oförnöjsamhet, f. tyytymättömyy tymätön mieli.
Oförpantad, a. panttaamaton, p matta (oleva), pantiksi panem panematta.
Oförpassad, a. passiton, passiki passin-saamaton.
Oförruttnelig, a. mädäksi käym menemätön, mätänemätön, m mätön.
Oförryckt, n. (*orörd*); summan o. qvarstå i kassan, summa liikuttamatta l. siirtämättä jäämä saan.
Oförräntad, a. kasvuuttamaton, k l. korolle panematon l. pan korkoa kasvamatta (oleva).
Oförrätt, m. vääryys, vääryyty vaus, sorto; tillfoga ngn o tehdä jkulle vääryyttä l. sortoa. na o—er, kärsityt vääryydet.
Oförrättad, a. tekemätön, toimit ton; han återvände med ärende, hän tuli takaisin sinä nänsä l. asiaansa ajamatta l. t toimin l. kesken asiaansa.
Oförsagd, a. ujostelematon, häm mätön, pelkäämätön.
Oförseglad, a. sinetittämätön, sine sulkematon, sinetittä oleva.
Oförsigtig, a. varomaton, kavah ton, varuton, varansa-pitämätön. sä katsomaton.
Oförsigtighet, f. varomattomuus, k tamattomuus; han begick de o., hän oli siinä varomaton l. siinä varomattomasti l. varaansa mättä.
Oförsigtigt, adv. varomattomasti. matta, kavahtamatta, varaansa mättä, eteensä katsomatta.
Oförsilfrad, a. hopeoimaton.
Oförskräckt, a. pelkäämätön, ro säikähtymätön; — adv. pelkäm säikähtämättä.

räckthet, f. pelkäämättömyys, o.
ild, a. ansaitsematon, syytön, on.
ildt, adv. syyttömästi, ilman ä l. ansiotta.
ind, a. hävytön, häpeämätön.
indhet, f. hävyttömyys, häpeämyys.
indt, adv. häpeämättä, häpeämästi, hävyttömästi.
ad, a. sovittamaton, lepyttämälepyttämättä (oleva); jmfr **För-**
dig, a. leppymätön, sovinnoton, maton, lepyttämätön, pitkävi: ett o. brott, sovittamaton
dighet, f. leppymättömyys o. s. ymätön mieli.
digt, adv. leppymättä, leppymätti.
id, a. ymmärtämätön, käsittäl ymmärtämättä (oleva).
idig, a. ymmärtämätön, mielematon; ett o—t barn, tailapsi; o—t beteende, ymön l. mieletön käytös.
idighet, f. ymmärtämättömyys, myys, taitamattomuus.
idigt, adv. ymmärtämättömästi, mästi, ymmärtämättä.
if, a. teeskentelemätön, kaunismaton, olettelematon, vilpitön.
ift, adv. teeskentelemättä, oletta, suoraan.
lig, a. hävittää mahdoton, hämätön, hävittämätön, häviämätön, mätön, jota ei voi hävittää l. ttää.
rd, a. hävittämätön, häviämättä mämättä (oleva).
gad, a. heikontamaton, heikkoton, heikontamatta l. heikkone (oleva).
rad, a. puolustamatta l. vastusta l. suojelematta (oleva), puomaton.
rlig, a. puolustaa mahdoton l. maton, puolustamaton, jota ei voi raa, kelvoton; det är o—t handla så, semmoista työtä ei puolustaa l. käy puolustaminen, mata l. puolustamatonta on tehdä
t, a. hävytön, julkea.

Oförsynthet, f. hävyttömyys, häpeämättömyys, julkeus.
Oförsåld, *se* **Osåld.**
Oförsäkrad, a. vakuuttamatta (oleva), vakuuttamaton.
Oförsökt, a. koettamatta l. yrittämättä (oleva), koettamaton.
Oförsörjd, a. turvaton, holhoton, turvatta (oleva).
Oförtennad, a. tinaamaton.
Oförtjent, a. ansaitsematon, ansioton, syytön; — adv. ansaitsematta, ansiotta, syyttömästi, ilman l. paitsi ansiotta.
Oförtruten, a. väsymätön, suuttumaton, sauras (-aan).
Oförtrutenhet, f. suuttumattomuus, väsymättömyys, sauraus.
Oförtrutet, adv. suuttumatta, väsymättä, herkenemättä, sauraasti.
Oförtullad, a. tullaamaton, tullitsematon, tullaamatta, tullia maksamatta.
Oförtäckt, a. julkinainen, peittämätön, peittelemätön; — adv. julkinaisesti, peittelemättä, salaamatta.
Oförtänkt, a. *se* **Oförmodad.**
Oförtöfvadt, adv. viipymättä, viivyttelemättä, aikailematta, tuota l. sitä päätä.
Oförutsedd, a. odottamaton, (edeltä) arvaamaton, aavistamaton.
Oförvandlad, a. muuntamaton, muuttamaton, muuttumaton, muuttumatta l. muuttamatta (oleva).
Oförvansklig, a. *se* **Oförgänglig.**
Oförvarad, a. säilyttämättä l. tallettamatta (oleva), säilyttämätön, kätkemätön, talteamaton.
Oförvarandes, adv. tapaturmaa l. -turmasta, vahingosta, vahingossa, huomaamattansa.
Oförvillad, a. eksyttämätön, eksymätön, hairahtamaton, harhaantumaton.
Oförvissnelig, a. lakastumaton, kuolettumaton, joka ei lakastu l. kuihdu l. kuoletu.
Oförvit, adv. syyttämättä.
Oförvitlig, a. nuhteeton, moitteeton, moittimaton.
Oförvitlighet, f. nuhteettomuus, moitteettomuus.
Oförvitligt, adv. nuhteettomasti, moitteettomasti, moittimatta.
Oförvittrad, a. rapautumaton.
Oförvunnen, a. syyhyn saamaton l. voittamaton l. käymätön.

Oförvållad, a. johon ei ole (jonkun) syytä, johon ei (joku) ole syynä l. syypää, omavaikutteeton, itsenvaikuttamaton.

Oförvägen, a. huimapäinen, rajupäinen l. -mielinen, huima.

Oförvägenhet, f. rajuus, rajupäisyys, raju mieli, huimapäisyys.

Oförväget, adv. rajusti, huimasti, huimalla l. rajulla mielellä l. päällä, rajumielisesti.

Oförväntad, a. *se* **Oväntad.**

Oförytterlig, a. kaupaksi menemätön l. kelpaamaton, jota ei saa l. voi myydä l. antaa toiselle l. muille, luovuttamaton, vierouttamaton; en o. rättighet. vierouttamaton l. poisjoutamaton oikeus.

Oföryttrad, a. luovuttamatta l. myymättä (oleva), luovuttamaton.

Oförädlad, a. puhdistamaton, sievistämätön, valmistamaton, kaluksi tekemätön; (*om själen*) jalostumaton, siventämätön.

Oföränderlig, a. muuttumaton, muutteeton, muuttelehtamaton, vaihettelematon.

Oföränderlighet, f. muuttumattomuus, o. s. v.

Oföränderligt, adv. muuttumatta, muuttumattomasti, o. s. v.

Oförändrad, a. muuttamaton, muuttamatta (oleva), muuttumaton.

Ogarfvad, a. parkitsematon, peittaamaton.

Ogement, adv.; så o. vacker, niin erin-omaisen l. mahdottoman kaunis.

Ogen, Ogin, a. tyly, nurja, töykeä, tyrmeä; (*ej gen*) epäsuora, hankala.

Ogenerad, a. ujostelematon, ujollematon, reippeä, rohkea.

Ogeneradt, adv. ujostelematta, reippeästi, rohkeasti.

Ogenhet, f. nurjuus, tylyys, tyrmeys, nurja l. tyly mieli.

Ogenomskinlig, a. läpinäkymätön l. -näkemätön l. -kuultamaton.

Ogenomskinlighet, f. läpinäkymättömyys.

Ogenomsläppande, a. (*om jord*) läpäisemätön.

Ogenomtränglig, a. läpipääsemätön l. -laskematon; läpäisemätön.

Ogenomtränglighet, f. läpipääsemättömyys, läpäisemättömyys.

Ogent, adv. nurjasti, tylysti.

Ogerna, adv. ei kernaasti l. mi vastenmielisesti, vastahakoise gör det o., sitä en mielellä

Ogerning, f. *se* **Missgerning;** m. *se* **Missgerningsman.**

Ogift, a. naimaton, naimatt avioton; o—a ståndet, muus.

Ogild, Ogill, a. (*lagt.*) mitätön. ligge o., jääköön kostamatt kaisematta.

Ogilla, v. a. paheksia, katsoa kehnoksi, julistaa kelpaamat moittia; (*förkasta*) hyljätä.

Ogiltig, a. voimaton, kelpaam temätön, mitätön.

Ogiltighet, f. kelpaamattomuus tomuus, o. s. v.

Ogjord, a. tekemätön, tekemätt gjordt kan ej blifva o— kuin tehty, ei tehtyä saa t mäksi; löpa i o—t väde syyhymättä saunaa.

Ograduerad, a. oppiarvoton, rin- l. tohtorin-arvoton.

Ogrannlaga, a. välinpitämätön maton, arastamaton; — adv mattomasti, väliä pitämättä.

Ogrannlagenhet, f. välinpitämä karttamattomuus.

Ogranskad, a. tarkastamaton. matta (oleva l. jäänyt).

Ograverad, a. kaivertamaton. tön; (*utan skuld*) velan-pai velkakiinteetön, kiinnityttämä

Ogrundad, a. perätön, turhs, ton, aiheeton.

Ogrutad, a. einehtimätön, s maton, syömätön, einehtimätt ruksetta (oleva).

Ogräddad, a. paistamaton, pai paistamatta l. kypsentämättä

Ogräs, n. rikka- l. ruhkaruoho ohdake (-kkeen).

Ogudaktig, a. jumalaton, ep (-aan).

Ogudaktighet, f. jumalattomu

Ogudaktigt, adv. jumalattomas

Ogulden, a. maksamaton, sovit maksamatta l. suorittamatta

Ogunst, f. epäsuosio, suosiotto

Ogunstig, a. epäsuosiollinen,

Ogunstigt, adv. epäsuosiollisesti siolla, suosiottomasti.

Ogynnad, a. suosimaton, suosi ton, puoltamaton.

Ogynnsam, a. epämyötäinen, h

haitallinen; (*ogunstig*) epäsuosivainen l. -myötäinen, epäävä (*om svar*).
ngbar, a. käymätön.
ldad, *se* **Ogulden.**
ällad, Ogäld, a. kuohitsematon, salvamaton.
ästfri, Ogästvänlig, a. vieras- l. vieraanvaraton, lempivaraton.
ödd, a. syöttämätön, lihoittamaton; (*om jord*) lannoittamaton, väettämätön.
örlig, a. mahdoton, laatuun käymätön, jota ei voi tehdä.
andterlig, a. hankala l. vaikea pidellä, hankala, hankala- l. vaikeapitoinen; *se* **Oregerlig.**
arfvad, a. äestämätön, äestämättä (oleva).
armonisk, a. epäsointuinen, sopusoinnuton.
ederlig, a. kunnoton, epärehellinen.
edrad, a. kunnioittamaton, kunnioitsematon.
ejdad, a. hillitön, hillitsemätön, pidättämätön, malttamaton.
elga, v. a. ei pitää pyhänä, häväistä (-päisen), riivata, saastuttaa; (*fig.*) häväistä, halventaa.
elgande, n., — **-else**, f. häpäiseminen, saastuttaminen, häväistys, pyhänä pitämättömyys, pyhittämättömyys.
elig, a. pyhyytön l. pyhyydetön, epäpyhä.
elsa, f. epäterveys, kivulloisuus.
elsosam, a. terveydelle vahingollinen, epäterveellinen.
emul, a. perätön, toteensaamaton, todistamaton; (*opassande*) kelvoton, sopimaton.
istorisk, a. epähistoriallinen.
jelplig, a. auttaa mahdoton, auttamaton, parantamaton l. parantumaton, jota ei voi auttaa l. parantaa.
jelpligen, Ohjelpligt, adv. auttamattomasti, auttamatta.
jelpsam, a. avuton, auttamaton, ei avullinen.
jelpsamhet, f. avuttomuus, auttamattomuus.
jelpsamt, adv. avuttomasti, auttamatta, apua tekemättä.
oj! int. hoi! hohoi!
uggen, a. hakkaamaton; (*om sten*) tikkaamaton, hakkaamaton.
uld, a. lemmetön, suosioton, epäsuosiollinen, armoton.
ulpen, a. auttamatta l. avutta (oleva), auttamaton, avun saamaton.

Ohycklad, a. teeskentelemätön, viekastelematon.
Ohyflad, a. höyläämätön, höyläämättä (oleva).
Ohyfsad, a. sivistymätön, säädystymätön, siivoton, siistitön.
Ohygglig, a. hirveä, kauhea, hirmuinen, kamala, inhottava.
Ohygglighet, f. hirveys, hirmuisuus, o. s. v.
Ohyggligt, adv.; o. svår, hirveän l. hirmuisen l. kauhean vaikea.
Ohyra, f. syöpäläiset (*pl.*), eläväiset (*pl.*).
Ohållbar, a. ryhditön, ryhtinsä pitämätön, pitämätön, kestämätön.
Ohäftad, a. nitomaton.
Ohägn, n. (*lagt.*) haaskio, aitaushaaskio.
Ohägnad, a. aitaamaton, aidaton, aidatta l. aitaamatta (oleva).
Ohämmad, a. pidättämätön, estämätön, hillitsemätön, seisattumaton, pysähtymätön, pidättämättä l. estämättä l. pysähtämättä (oleva).
Ohämnad, a. kostamaton, kostamatta (oleva l. jätetty).
Ohärdad, a. koventamaton, karkaisematon; (*fig.*) kestyttämätön, totuttamaton, kestymätön.
Ohärjad, a. hävittämätön, hävittämättä (oleva l. jäänyt).
Ohöflig, Ohöflighet, Ohöfligt, *se* **Oartig** o. s. v.
Ohöfsad, a. *se* **Ohyfsad.**
Ohöfvisk, a. sopimaton, säädytön, siivoton, laaduton.
Ohöfviskt, adv. siivottomasti, sopimattomasti, säädyttömästi.
Ohöljd, a. peittämätön, verhoamaton, paljas (-aan).
Ohörbar, a. kuulumaton, jota ei voi kuulla.
Ohörd, a. kuulematon, kuulematta; *se* **Oerhörd.**
Ohörsam, a. tottelematon, kovakorvainen, kuulematon.
Ohörsamhet, f. kovakorvaisuus, tottelemattomuus.
Ohörsamt, adv. kovakorvaisesti, tottelemattomasti.
Oigenkännelig, a. tuntea mahdoton, tunnistumaton, tuntelematon, tuntematon, jota ei voi tuntea.
Oigenkännelighet, f. tuntemattomuus, tuntelemattomuus.
Oigenkänneligt, adv. tuntemattomasti, niin ett'ei voi tuntea.
Oinbergad, *se* **Obergad.**

Oinbunden, a. sitomaton, kansiton.
Oinkörd, a. (*om hästar*) opettamaton, juoksemaan l. vetämään totuttamaton l. opettamaton.
Oinredd, a. sisustamaton, sisustamatta (oleva).
Oinriden, a. ratsustamaton, ratsuksi opettamaton l. opettamatta (oleva).
Oinskrifven, a. sisäänkirjoittamaton, sisäänkirjoittamatta (oleva); (*om mål vid domstol*) juttuun l. kanteesen panematon l. kirjoittamaton.
Oinskränkt, a. rajoittamaton, rajaton; — adv. rajoittamatta, rajattomasti, rajoittamattomasti.
Oinstämd, a. pyyttämätön, haastamaton, haastauttamaton, pyyttämättä l. haastamatta (oleva).
Ointaglig, a. valloittaa mahdoton, valloittumaton, valloittamaton, valtaamaton, valtaan ottamaton l. saamaton, mahdoton voittaa l. vallata (-taan), jota ei voi vallata l. valtaansa saada.
Ointresserad, a. harrastamaton, mielihaluton, (*opartisk*) osaa-ottamaton, puoltamaton.
Oinvigd, a. salaisuuden tuntematon, syrjäinäinen.
Ojemförlig, a. mihinkään vertaamaton, verraton.
Ojemförligt, adv. verrattomasti; o. större, bättre, verrattoman isompi, parempi.
Ojemn, a. epätasainen, (*skroflig*) ryhmyinen, ryhelöinen; (*ombytlig*) epävakainen l. -tasainen.
Ojemnhet, f. epätasaisuus; (*grop på väg*) sylvänne (-nteen).
Ojemnt, adv. epätasan l. -tasaisesti.
Ojäfaktig, a. polkeutumaton, polkematon, epäämätön.
Ojäfvig, a. polkeeton, jäävitön, polkematon.
Ojäfvighet, f. polkeettomuus, jäävittömyys.
Ojäst, a. käymätön, nousematon, kerkiämätön; *se* **Jäsa.**
Ok, n. ies (-keen); (*för vattenbärning*) tanko, niskatanko; — **-rem,** m. jutta, ikeen jutta l. rahje (-hkeen); afskudda sig o—et, luoda ies päältänsä.
Oka, v. a. iestää.
Okallad, a. kutsumaton, käskemätön, kutsumatta l. käskemättä (oleva).
Okammad, a. kampaamaton, kampaamatta (oleva).
Okastad, a. (*om säd*) viskaamaton.
Oklanderlig, a. moitteeton, ra moittimaton.
Oklandrad, a. moittimaton, ei moittimatta (oleva); (*lagt.*) ton, valittamaton.
Oklar, a. epäselvä, sekainen, sa meä; o—t glas, himeä l. lasi; o—t vatten, samea l. nen vesi; o. luft, samea l. ilma; göra o., himentää, s bli o., himentyä, käydä ep
Oklarhet, f. epäselvyys, sekain meus, himeys.
Oklart, adv. epäselvästi, hime märästi.
Oklipt, a. leikkaamaton, kerit leikkaamatta l. keritsemättä ol
Klippa.
Oklok, a. typerä, mieletön, älyt
Oklokhet, f. mielettömyys, typer tömyys.
Oklokrati, f. oklokratia, alhai
Oklokt, adv. mielettömästi, äl typerästi.
Oklädd, a. pukematon, puke vaatettamaton, pukematta l. matta l. ei vaatteissaan (ole
Oknuten, a. solmeamaton, so (oleva), solmuun panematon matta.
Oknäpt, a. (*om kläder*) napittam pittamatta l. napplin panemat
Okokt, a. keittämätön, kiehuma tämättä l. kiehumatta (olev
Okonstlad, a. teeskentelemätö tallematon, kaunistelematon.
Okonstladt, adv. teeskentelem nistelematta.
Okrafd, Okräfd, a. vaatimato tamaton, vapaaehtoinen; vel
Okrafdt, adv. vaatimatta, vapaa
Okrigisk, a. rauhallinen, sotim diton.
Okristlig, a. epäkristillinen, j kristitön.
Okristligt, adv. epäkristillise lattomasti.
Okristen, a. kristin-uskomaton. s. kristinuskoton, kristitön.
Okristnad, a. ristimätön, risti leva).
Okroppslig, a. ruumiiton, ruum
Okryddad, a. höystämätön, hö maustamaton, höystämättä l. matta (oleva).
Okränkbar, a. loukata l. sortaa ton l. saamaton, loukkaamato

...n. jota ei voi l. saa loukata l. ...ka.
...kt, a. loukkaamaton, sortamaton, ...aisematon; (*om qvinna*) raiskaa...on, pilaamaton, häpäisemätön; (*lagt.*) ...maton, polkematon; loukkaamatta, ...aamatta, polkematta o. s. v. (oleva).
...t, a. kruunaamaton, kruunuton, ...aamatta (oleva).
...der, m. oktaederi, kahdeksisärmiö.
...dria, f. kahdeksanheteiset (*pl.*), ...dria.
...t, m. oktantti.
...r, m. oktaavi, kahdeksannus; bok ..., kahdeksantaitteinen kirja; — ..., n. oktaaviarkki, kahdeksantaitteinen arkki; — -band, n. kahdeksantaitteinen nide (-teen), oktaavinide; — ...at, n. kahdeksantaitteinen koko ...oto, kahdeksannus- l. oktaavikoko.
...r, m. Lokakuu.
...s, m. kahdeksantoista-taitteinen ..., oktodeesikoko.
..., m. valtuus, valtalupa l. -oikeus.
...ra, v. a. antaa valtalupa l. val... o—d, valtaluvan saanut, val...inen.
..., a. voittamaton, masentamaton, ...mätön, voittamatta l. masenta... (oleva).
...lig, a. lannistumaton, masentu..., hillitsemätön, jota ei voi lan... l. masentaa; voittamaton, val...aton, kukistamaton, jota ei saa ...tuksi l. kukistetuksi.
...ra, v. a. silmästää, ympätä (-p...) silmä l. umppu toisen pnun ...een.
...knif, m. silmästysveitsi.
..., m. silmälääkäri.
...glas, n. silmäneteis-lasi, silmän ...inen l. eteinen lasi; — -under...ning, f. silmämääräinen l. silmä...mus, silmintutkiminen.
...stötlig, a. *se* Oomkullstötlig.
...ig, a. taitamaton, taidoton, tietä...ön, osaamaton, oppimaton; o. i ...ka språket, suomenkieltä taita...on l. osaamaton, taitamaton l. tai...ta suomenkielessä; o. om en sak, ...a tietämätön, asiantuntematon.
...ighet, f. taitamattomuus, tietä...myys, taidottomuus, o. s. v.
...e, n. pahan-elkisyys, paha juoni ...elki (eljen), ilkivaltaisuus, pahan...uus; — -sfä, n. pahan-elkiset ...met (*pl.*).

Okynnig, a. ilkivaltainen, pahan-elkinen l. -kurinen, kurjeton.
Okysk, a. haurelijas (-aan), siveytön, epäsiveä.
Okyskhet, f. haurelijaisuus, sivyttömyys.
Okyskt, adv. haurelijaasti.
Okänd, a. tuntematon, outo; det är o—t, se on tuntematonta l. tietämätöntä, sitä ei tiedetä.
Okännbar, a. tuntumaton, (*oigenkännelig*) tuntematon.
Okär, a.; det är mig o—t, on vasten mieltäni, minua pahoittaa, pahaa on minusta.
Okörd, a. ajamaton, ajamatta (oleva).
Oladdad, a. lataamaton.
Olag, n. pila, epäkunto, vika, tärviö; vara i o., olla pilalla l. vialla l. epäkunnossa.
Olaga, Olaglig, a. epälaillinen, laiton, luvaton; på o. tid, luvattomalla l. laittomalla ajalla.
Olagad, a. korjaamaton, laittamaton, laittamatta (oleva); jmfr **Laga**.
Olagligen, adv. *se* **Olagligt**.
Olaglighet, f. epälaillisuus, laittomuus.
Olagligt, adv. laittomasti, vasten lakia, luvattomasti.
Olappad, a. paikkaamaton, paikkaamatta (oleva).
Olastad, a. lastiton, kuormaton, lastaamaton, lastaamatta l. lastitta (oleva).
Oldtfar, m. *se* **Åldtfar**.
Oledad, a. nivelitön, jänenitön.
Oledande, a. (*fys.*) johtamaton, johdattamaton.
Olein, n. (*kem.*) oleiini, rasve (-een).
Olidlig, a. kärsimätön, jota ei voi kärsiä; *se* **Odräglig**.
Olif, m. fl. *se* **Oliv**, o. s. v.
Olifantpapper, n. olifanttipaperi.
Oligarki, f. oligarkia, harvainvalta.
Oligarkisk, a. oligarkinen, harvainvaltainen.
Olik, a. eroavainen, erinäköinen, erilainen l. -kaltainen, toisennäköinen, toisenlainen; han är o. andra, hän on muista eroavainen, hän ei ole muiden näköinen l. tapainen l. kaltainen; han är sig o., hän ei ole kaltaisensa l. tapaisensa; de äro mycket o—a både till utseende och lynne, he ovat hyvin erikaltaiset l. -laatuiset sekä ulkonäön että luonteen puolesta; det är icke o—t honom, se on hänen tapahansa l. tapaistansa, se ei ole hänen tapaansa vastaan l. ta-

vastansa eroavaista; likt och o—t, sitä ja tätä, niitä näitä; *se* **Lik**, a.; — **-artad**, a. erilainen l. -laatuinen l. -tapainen; — **-formig**, a. erimuotoinen l. -mukainen, epämuotoinen; — **-formighet**, f. erimuotoisuus, epämuotoisuus; — **-färgad**, a. eriväriinen l. -karvainen; — **-könad**, a. erineuvoinen, erisukuinen l. -puolinen; — **-sidig**, a. erisivuinen, epäsivuinen; — **-tidig**, a. eriaikainen l. -aikuinen, eri aikain; — **-tydig**, a. erimerkityksellinen.

Olika, a. (*oböjl.*) eri; o. stor, lång, bred, erisuuri, eripitkä, erileveä; de äro af o. storlek, höjd, längd, he ovat erisuuret l. -kokoiset, erikorkeat, eripitkät l. -mittaiset; af o. utseende, erinäköiset l. -muotoiset, eri näköä; af o. beskaffenhet, erilaatuiset l. -laatua l. -tapaiset l. -kaltaiset; af o. värde, eriarvoiset; af o. slag, erilaiset, eri lajia; af o. par, eri paria; af o. stånd, eri säätyä; *se* **Lika**.

Olika, adv. eri lailla l. tavalla, erilaisesti; o. stora, breda, o. s. v. erisuuret, erilevyiset, o. s. v.

Olikhet, f. eroavaisuus, erotus, erilaisuus, erinäköisyys l. -kaltaisuus, toisenlaisuus; o. i sinnelag, mielenlaadun erotus l. erilaisuus; formens, utseendets o., muodon, ulkonäön eroavaisuus l. erotus, erimuotoisuus l. -näköisyys.

Oliklig, *se* **Osannolik**.

Olikt, adv. erilaisesti, eri lailla l. tavalla l. tapaan.

Oliqviderad, a. suorittamaton, maksamaton, suorittamatta l. maksamatta (oleva).

Oliv, m. öljymarja; — **-blad**, n. öljypuun-lehti; — **-färgad**, a. öljymarjankarvainen; — **-olja**, f. öljypuun-öljy; — **-qvist**, m. öljypuun-oksa; — **-träd**, n. öljypuu.

Olja, f. öljy; måla i o., maalata öljyllä l. öljyvärillä.

Olja, v. a. öljytä (-yän), voidella öljyllä.

Oljaktig, a. öljymäinen, öljyntapainen l. -kaltainen.

Oljefärg, m. öljyväri l. -maali; — **-glas**, n. öljylasi; — **-kaka**, f. öljykakku; — **-målning**, f. öljymaalaus l. -taulu l. -kuva; — **-qvarn**, f. öljymylly; — **-skörd**, m. öljynkorjuu; — **-slageri**, n. öljymylly l. -tehdas; — **-jo**
n. (*bibl.*) öljymäki.

Oljig, a. (*liknande olja*) öljyine
käs (-kkään); (*nedsölad med o*
jyinen, öljyssä (oleva).

Oljud, n. melske (-een), melu.
rähinä, hälinä; föra o., pitä
nää l. meteliä, rähistä, melska
meluta.

Olka, f. ulkku.

Ollon, n. terho; — **-borre**, n.
turilas (-aan); — **-skog**, m.
metsä, tammimetsä; — **-skrik**
Nötskrika.

Oloflig, a. luvaton.

Oloftigt, adv. luvattomasti, luva

Ologisk, a. epäloogillinen, ajatusjo

Olust, f. mielipaha, haluttomu
tenmielisyys; (*för mat*) nivo
väcker o. hos mig, se mi
vottaa l. inhottaa l. mieltäni

Olustig, a. haluton, nuopea, nurp
peamielinen; vara o., olla
hoissansa l. nurpeissansa.

Olustighet, f. haluttomuus,
nurpeus.

Olvon, n. heisi, heisipuu, koi
puu.

Olycka, f. onnettomuus, kova o
o. l. all o., kovaksi onneksi.
tomuudeksi; o—n fogade, o
onni, kova onni l. onnettomu

Olyckas, v. d. *se* **Förolyckas** o
lyckas.

Olycklig, a. onneton, kovaonnin
loinen; göra, blifva o., s
saattaa, tulla onnettomaksi; jag
minä onneton l. poloinen, o
poloinen itseäni.

Olyckligt, adv. onnettomasti.

Olyckligtvis, adv. kovaksi onne
nettomuudeksi.

Olycksalig, a. autuudeton, (*olyck*
neton.

Olycksalighet, f. autuudettom
nettomuus.

Olycksaligt, adv.; o. ledsamt,
toman l. onnettomasti ikävä.

Olycksbarn, n. onneton l. kova
lapsi, kovan onnen orja, onn
tämä l. heittolas (-aan), kova
kantama; — **-sbringande**, a.
linen, kovaa onnea l. turmi
tava; — **-sdiger**, a. turmallin
vaonninen; — **-sfall**, n. ta
onnettomuus, vaurio, onneton
l. tapaus, turmatapaus; — **-sf**

...alintu, turmiolintu; (*fig.*) turmi-...oja l. -oma, onnenheitto; — **-sfull**, ...nettomuutta täysi, onneton; — **...ndelse**, f. onneton tapaus l. ta-...tuma l. kohtaus, tapaturma; — **...niska**, f. turman- l. turmion-...; — **-sstjerna**, f. turmion l. ko-...onnen tähti; — **-söde**, n. onne-...oa l. kohtalo.

...g, a. tottelematon.

...het, **Olydnad**, f. tottelematto-...

..., m. olymppi; i o—en, olympis-... (*fig.*) jumaloissa.

...ad, m. olymppikausi (-den), olymp-...

...k, a. olympin, olymppinen; o—a ...en, olympin leikit l. taistelut.

...a. hälinä, rähinä, älinä, mökinä, ...huuto.

...et, f. haitta, haitallisuus, vastus, ...; förorsaka o—er, tehdä hait-...lla haitaksi l. vastukseksi.

..., a. ajaton, sopimaton, haittaava, ...nen: i o. tid, ajattomalla l. so-...malla ajalla.

...et, f. sopimattomuus, haitalli-...

..., adv. ajattomasti, sopimatto-...ajalla.

..., a. paranematon, parantumaton, ...ymätön, jota ei voi lääkitä l. ...

..., a. lääkitsemätön, parantamaton, ...matta l. lääkitsemättä (oleva).

...g, a. sopimaton, sopeumaton, ...velijas.

...ghet, f. sopimattomuus.

...gt, adv. sopimattomasti.

..., a. karu, juoleinen; o. mark, ...maa, kivinen maa, kivikko, juo-...o. koleikko.

...tig, a. oppenematon, oppimaton, ...l. vaikeaoppinen, jäykkä l. vai-...oppimaan.

...tighet, f. oppenemattomuus, op-...ttomuus, kova- l. jäykkäoppisuus.

..., a. opiton, oppimaton, ei oppinut, ...vajaa.

..., adv. opittomasti, opittomalla ta-...

...r, **Oläslig**, a. mahdoton lukea, ...maton, tolkuton, jota ei voi lukea; ...dörr) lukitsematon, mahdoton lu-...(-tsen), jota ei voi lukita.

..., a. (*om bok*) lukematon, lukematta (oleva); (*om dörr*) lukitsematon, lukotta l. lukitsematta (oleva).

Oläte, n. *se* **Olåt**.

Olödd, a. juottamaton, juottamatta (oleva).

Olönt, a. palkitsematon, palkitsematta l. palkinnotta (oleva).

Olöslig, a. (*kem.*) liukenematon, liukeamaton; (*som ej lossnar*) irtaumaton, eriämätön; *se* **Oupplöslig**.

Om, konj. (*såvida*) jos; (*huruvida*) -ko (-kö), josko; om du icke varit, hade detta icke skett, jos ei sinua olisi ollut, ei se olisi tapahtunut; om ock, jos kohta l. vaikka, vaikka kohta, jos — — — -kin; om du ock vore frisk, jos vaikka l. kohta l. jos tervekin olisit; men om, mutta l. vaan jos, entä jos l. kun; men om han icke kommer heller, entä jos l. kun hän ei tulekaan; jag frågar, om du kommer eller icke, kysyn, tuletko vai etkö; om han är stor eller liten, det kommer på ett ut, josko hän on suuri taikka pieni l. onko hän suuri taikka l. vaiko pieni, se on juuri yhden tekevä; om blott! jos l. jospa vaan!

Om, prep. (*omkring*) ympärillä, ympärille, ympäri, ympärinsä; binda bältet om lifvet, sitoa vyö ympärillensä l. suolillensa l. vyötäisillensä; rocken går icke o. mig, nuttu ei ulotu ympärilleni l. minun ympärini; bära bindel o. hufvudet; pitää sidettä l. käärettä päänsä ympärillä; — jag fryser om fötterna, jalkojani paleltaa, jalkani palelevat; det bränner mig om hufvudet, päätäni polttaa, polttaa päästäni; kort o. näsan, lyhyt nenästänsä l. nenältänsä; han har medel om händer, hänellä on varoja l. rahoja käsissä; det ligger mig djupt om hjertat, se on minulla syvältä mielessä l. sydämessä, se lepää syvällä mielessäni; det gick om intet, kävi l. meni tyhjään l. mitättömiin l. mitättömäksi; göra om intet, tehdä tyhjäksi; blanda om hvartannat, sekoittaa sekaisin l. sikin sokin; — *på frågan:* angående hvad? *svaras med kasus* elativus (-sta, -stä); t. ex. tala om ngn, puhua jkusta; sagan om räfven och vargen, satu ketusta ja sudesta; jag bryr mig icke om honom, en huoli hänestä, en pidä hänestä lukua;

bedja ngn om förlåtelse, anoa l. pyytää anteeksi jkulta; spela om penningar, pelata rahasta l. rahan päälle; *beträffande tid på frågan* när? *svaras med* adessiv (-lla, -llä) *och* essiv (-na, -nä), *samt* instruktiv (-n); t. ex. om dagen, natten, aftonen, päivällä, yöllä, illalla; en gång om dagen, kerran päivässä; tre gånger om natten, kolmesti l. kolme kertaa yöllä l. yössä; om dagarna, päivillä, päivin, päivinä; om nätterna, öisin, öillä, öinä; om aftnarna, illoin, iltaisin, ehtoisin, iltoina, iltasilla; om söndagarna, sunnuntaisin; om söndag (*nästa*) sunnuntaina, ensi sunnuntaina; om vintern, talvella; om somrarna, kesäisin, kesillä; en gång om året, kerran vuodessa; året om, vuoden umpeen l. ympäri, vuosikauden, kaiken l. ympäri vuotta; (*efter någon tid*) päästä, takaa, perästä; om fem dagar (härefter), (tästä) viiden päivän perästä l. päästä; (*förbi*) ohitse, sivutse, edelle; han sprang om mig, juoksi ohitseni l. sivuteeni; han har läst om sin bror, hän on lukenut veljensä edelle l. ohitse; de seglade om udden, purjehtivat niemen nenitse; — läge åt ett håll *återges med* partitiv l. elativ kasus; t. ex. norr om Helsingfors, pohjaispuolella Helsinkiä, pohjaseen Helsingistä; till höger om torget, oikealla puolella toria, torin oikealla puolella l. kädellä; på denna sida om floden, joen tällä puolen l. puolella; — *om viss vigt* med genet.; en vigt om tre skålpund, kolmen naulan paino; en gädda om tio skålpund, kymmenen naulan l. kymmennaulainen l. kymmenen naulaa painava hauki; ett kärl om tre kannor, kolmen kannun vetoinen l. kolmen kannun l. kolmikannuinen astia.

Om, adv. (*tillbaka*) takaisin; (*ånyo*) uudestansa, uudellensa, toistamiseen; (*omkring*) ympäri, ympärinsä; (*annorlunda*) toisin; vända om, kääntyä takaisin, (*återvända*) palata (-aan), palata takaisin; vända om blade't, kääntää lehti; vända sig om, kääntyä l. kääntää itsensä ympäri; läs om denna läxa, lue tämä läksy uudestansa l. uudelleen; om igen, vielä kerran l. toiste, toistamiseen; höger om! oikealle! oikealle ympäri! vänster om! vasemmalle! päri! vasemmalle!

Omak, n. haitta, vastus, vaiva till o., olla haitaksi l. vaivaksi tukseksi; det fick jag för sen sain vaivastani.

Omaka, a. oböjl. pariton, eri paria; o. skor, parittomat l. ria (olevat) kengät.

Omake, m. paripuoli, pariton.

Omalen, a. jauhamaton, jauham leva).

Omanerlig, a. laaduton, osaamat pelö.

Omanerligt, adv. osaamattoma duttomasti.

Omanlig, a. miehuuton, epäm miehelle sopimaton.

Omansa, v. a. ruokota (-kkoan nella (-ntelen).

Omarbeta, v. a. tehdä uudes uudelleen, toisintaa.

Omarbetning, f. uudestaan-teke nos, uudestansa tekeminen.

Omarma, v. a. halata (-aan), syleillä (-leilen), sevätä (-pää

Omaskerad, a. maskiton, maskittamaton, maskittamatt kitta l. naamiotta (oleva); kinainen, maskittamaton.

Omastad, a. mastoton.

Omatad, a. ruokkimatta l. sy (oleva), ruokkimaton; o—e tömät l. tyhjät tähkät.

Ombaka, v. a. leipoa uudestaa

Ombedja, v. a. pyytää; ombe detty.

Ombestyra, Ombesörja, v. a. ta l. huolta (jstkin), panna toimittaa, huolentaa.

Ombetro, v. a. uskoa (jkin jk är dermed o—dd, se o uskottu, hän on siihen usko

Ombilda, v. a. toisin muodost uusi muoto, tehdä l. laitta muotoon, uudistaa.

Ombinda, v. a. (*binda omkri* l. kietoa ympärille.

Omblanda, v. a. sekoittaa l. kaisin, sekoittaa.

Ombona, v. a. kääriä l. vyött toa ympärille, verhota (-oan varustaa, verhota.

Ombord, *se* **Bord.**

Ombringa, v. a. surmata (-aan taa, ottaa l. viedä henki (jku

ombryta, v. a. (*boktr.*) taittaa uudestaan. taittaa ulos l. palstalle.

ombud, n., **Ombudsman**, m. asiamies, asianvaloja, asian-ajaja.

ombudskap, n. asiamiehyys, asiamiehen toimi.

ombygga, v. a. rakentaa uudelleen l. uudestaan.

ombyta, v. a. muuttaa (*kläder, hästar* m. m.); o—s, v. p. vaihtua, vaihettaa. tulla vaihetukseen.

ombyte, n. muutto, muute (-tteen), muuttelo. muuttaminen; (*ställe*) muuttopaikka.

ombytlig, a. muutteellinen, muuttelehtiva. muuttuvainen, vaihteleva.

omdöme, n. arvostus, päättämys, päätelmä, ajatus; (*log.*) päätelmä, arvostus; fälla ett o. om ngt, päättää l. tehdä päättämys l. antaa arvostus jstakin. sanoa ajatuksensa jstakin, arvostella; efter mitt o., minun ymmärrykseni l. ajatukseni mukaan, minun ymmärtääkseni l. arvellakseni; han har godt o., hän on hyvä l. taitava päättämään l. arvostelemaan, hänellä on hyvä arvostustaito l. mielenlahja; **-förmåga, -gåfva, -skraft**, f. päättämys- l. arvostustaito l. -lahja l. -voima. mielenlahja.

omdöpa, v. a. kastaa l. ristiä uudestaan l. toisamiseen.

omedelsam, a. puhumaton, jäykkä puhumaan.

omedelbar, a. välitön, suoranainen, suora. suorakohtainen l. -päinen, kohtipäinen.

omedelbarligen, Omedelbart, adv. välittömästi, suoraan, suorastansa, kohtipäisesti; (*genast*) kohdastansa, kohdasseen, paikalla.

omedgörlig, a. myöntymätön, suostuvaton. myöten-antamaton.

omedveten, a. tietämätön, tuntematon, joka ei tiedä l. tunne.

omelette, f. omletti, munapiiras (-aan).

omen, n. merkki, enne (-nteen).

omening, f. epälause (-een), sekalause; (*brist på mening, sammanhang*) tolkuttomuus, sekasanaisuus.

omänniska, f. epä-ihminen, hirmuinen ihminen, hirmu, peto.

omenskligt, a. ihmisyytön, ihmissydämettön l. -tunnoton, armoton, hirmuinen.

omenskлighet, f. ihmisyyttömyys, ihmissydämettömyys l. -tunnottomuus.

Omenskligt. adv. ihmisyyttömästi, ihmissydämettä l. -tunnotta, armottomasti, hirmuisesti.

Omfamna, v. a. syleillä, ottaa syliinsä, sevätä (-pään).

Omfatta, v. a. käydä l. tarttua käsin kiinni; (*omgifva*) ympäröitä (-tsen); (*innesluta, inbegripa*) sisältää (-llän), pitää sisällänsä, olla (jsskin), käsittää; o. ngn med vänskap, kohdella jkuta ystävyydellä, osottaa jkulle ystävyyttä; o. en lära, ruveta (-pean) l. kääntyä jhkin oppiin; o. en sak med intresse, mielihalulla tarttua l. ryhtyä asiaan, halulla l. mielihalulla harrastaa asiata; den åsigten o—s af flere, useat pitävät l. ovat sitä mieltä, useat kannattavat l. puolustavat sitä mielipidettä.

Omfattande, a. (*vidsträckt*) laaja, lavea, laajaperäinen.

Omfattning, f. kiinni-käyminen; sisältäminen; (*vidd*) laajuus, laveus, ala.

Omfluten, a. vedellä ympäröitty l. piiritetty; *se* **Kringflyta**.

Omflyta, v. a. siirtää l. muuttaa toiseen paikkaan l. toisin.

Omforma, v. a. toisin muodostaa.

Omfång, n. laveus, laajuus, ala, piiri.

Omförmäla, v. a. *se* **Omtala**.

Omgestalta, v. a. *se* **Ombilda**.

Omgifning, f. ympäristö, läheisö, lähiseutu l. -maisema; 2) uudestaan l. uusi antaminen.

Omgift, a. uudesti l. toiste nainut l. naitu.

Omgifta sig, v. r. naida uudestansa, mennä uuteen naimiseen.

Omgifva, v. a. ympäröitä (-tsen), panna ympärille, olla ympärillä l. seurassa, käydä l. tulla ympärille; den o—nde trakten, ympärillä oleva seutu, ympäristö, lähiseutu.

Omgjorda, v. a. vyöttää, vyöttää l. panna l. sitoa vyölle; o. sina länder, vyöttää kupeensa.

Omgå, *se* **Umgå**.

Omgående, a.; med o post, ensi postissa, ensinlähtevässä.l. -menevässä postissa.

Omgång, m. (*omväg, omsvep*) mutka, (*behandling*) menettely; utan vidare o., ilman muuta menettelyä, ilman muitta mutkitta l. kierroitta; (*om kläder m. m.*) kerta, kertamus; en o. kläder, vaatekerta l. -kertamus, yhdet vaatteet.

Omgås, Omgälder, Omgälla, m. fl. *se* **Umgås, Umgälder, Umgälla,** o. s. v.

Omgärda, v. aidata ympäri; (*fig.*) piirittää, ympäröltä.

Omhinna, v. a. päästä l. ehtiä l. ehdättää (jkun) edelle l. sivutse.

Omhulda, v. a. helliä, suosia, armastella, suojella.

Omhvälfning, f. (*polit.*) mullistus, mulkkaus, mylläys, kumous.

Omhvälfva, v. a. (*hvälfva omkring*) vyöräyttää, vierittää l. pyörittää ympäri; (*hvälfva omkull*) kaataa kumoon l. nurin, kumota (-oan), mullistaa, mylläta (-ään).

Omhvärfva, v. a. *se* **Kringhvärfva, Omgifva.**

Omhägna, v. a. *se* **Hägna.**

Omhänge, n. esiverho, ripustin (-imen), uudin (-timen).

Omhölja, v. a. peittää l. verhota (-oan) l. suojata (-aan) ympäriltä, panna peitto l. verho ympärille.

Omhölje, n. verho, verhotus, peite (-tteen).

Omild, a. epäsuopea l. -lauhkea, jyrkkä, lemmetön.

Ominskad, a. vähentämätön, vähentämättä (oleva).

Omintetgöra, v. a. tehdä l. saattaa mitättömäksi l. tyhjäksi.

Ominös, a. enteellinen, ennustava; pahaa ennustava l. tietävä.

Omisskännelig, a. väärintuntematon l. -ymmärtämätön, jota ei voi väärin ymmärtää, selvästi ymmärrettävä l. tunnettava l. nähtävä.

Omistlig, a. poisjoutamaton, välttämättömän tarpeellinen, välttämätön.

Omjölkad, a. lypsämätön, lypsämättä (oleva), jota ei ole lypsetty.

Omkast, n. muutos, käänne, o. s. v. *se* **Förändring.**

Omkasta, v. n. (*förändra sig*) viskautua toiseksi, muuttua, kääntyä, pyörähtyä.

Omkastning, f. muutos, kääntyminen, pyörähdys; (*i runopoesin*) takaheitto.

Omkläda, v. a. peittää, verhota (-oan), huolitella; (*förtäcka*) peitellä, peittää; (*kläda på annat sätt*) vaatettaa l. pukea toiseksi l. toiseen tapaan; o. sig, v. r. muuttaa vaatteita, pukea l. vaatehtia uudestansa, pukeutua toisiin vaatteisin.

Omklädning, f.; en tankes o. i ord, ajatuksen pukeminen sanoihin.

Omkomma, v. n. menehtyä, me hukkua, kadota (-oan), sortua; nom skeppsbrott, hukka rikossa; o. i krig, menehtyä tua sotaan.

Omkostnad, f. kulunki, kustann lutus, kulu.

Omkrets, m. ympärys, kehä, piiri den håller två mil i o., h om kaksi penikulmaa ympäri; i o., kyynärä l. kyynärän y ympäri mitaten l. ympärimitalle en o. af flere mil, monen p man alalla l. alueella l. piirissä

Omkring, adv. o. prep. ympäri, rille, ympärillä; gå o. staden kaupungin ympäri l. ympäritse ympäri kaupungin; gå o. i s käydä pitkin l. ympäri kaupu vellä kaupungissa ympäri l. se sig o., katsoa l. katsella lensä l. ympärinsä; vända kääntyä ympäri; (*vid pass.*) noin, paikoin, paikoilla, vaih duilla; o. femtio man, n kymmentä miestä, viidenk miehen paikoilla l. paikoin l. la; o. julen, joulun aikaan l. l. seuduilla; så o., niillä p paikoilla.

Omkull, adv. kumossa, kumoo maassa, maahan, (*med hela s* pitkälläns l. pitkällensä; *se* **Kull** *sammansatta verber.*

Omlasta, v. a. lastata l. säly destaan.

Omliggande, a. *se* **Kringliggan**

Omlinda, v. a. kääriä l. kietoa ympärille, kietoa.

Omlopp, n. kierto, kulku, ymp l. -kierto l. -juoksu; sätta mynt i o., panna väärää r kemaan l. kulkuun; — -s kiertorata l. -piiri; — -s kierto- l. vuorotusviljelys; m. kiertoaika.

Omlägga, v. a. panna l. asett muodostaa toisin.

Omnibus, m. yhteisvaunut, om

Omnejd, f. ympäristö, lähiseutu

Omnämna, v. a. mainita (-tsen

Omogen, a. kypsymätön, va ton, kypsymättä l. valmistu leva).

Omoralisk, a. siveydetön, siv siveellinen, pahantapainen l.

...da, v. a. sanella, mainita (-tsen), ...nn. jutella.

...gnad, a. unesta selviämätön l. virheetön, selviämätön.

...lstra, v. a. panna laastaria päälle, ...aroita.

...rfva, *se* **Pröfva.**

...de, n. laulukerto.

...ga, v. a. piirittää, saartaa (-rran), ...piiritä (-tsen), kiertää (-rrän), käydä tulla ympärille l. kehälle.

...de, n. aluskunta, piirikunta, piiri, ...ala; på Finlands o., Suomen alalla l. piirissä l. alueella; det ett finskt o., se on Suomen alue ...kunta l. piirikunta.

..., v. a. sekoittaa, hämmentää, (*hö* ...) pöyhiä, pöyhöttää; *se* **Omtala rörra.**

..., v. n. äännöstää, ääntää.

...ning, f. äännöstys, ääntö, huuto; ...a till o., ruveta (-pean) l. käydä äännöstämään l. äännöstykseen l. ...sille; saken kom under o., ...li äännöstyksen alaiseksi l. äännöstyväksi; utan o., äännöstämättä, ...tyksettä.

..., v. a. satuloita uudestaan; (*fig.*) ...toiselle satulalle.

..., v. a. purjehtia (*förbi*) sivutse ...e l. edelle l. (*omkring*) ympäri ...ring *en udde o. d.*) nenitse l. ...

..., adv. vihdoin, viimein, viimeinkin; ...sent o., vihdoin viimeinkin, ...errankin.

..., v. a. huljuttaa l. huiskuttaa ...ain.

..., v. a. tehdä uudeksi l. toiseksi, luoda l. muodostaa uudestansa, ...l. tehdä toinen l. uusi muoto, ...l. laatia toiseen muotoon, uu...

..., v. a. o. n. *se* **Omvexla, Om...**

..., **Omskiftlig**, *se* **Ombyte, Om...**

..., v. a. lapioita sekaisin.

...ning, f. (*skrifning ånyo*) uudestakirjoitus; (*geom.*) ympäritys, ympäri kuvaaminen; (*af begrepp*) muun selitys l. lause (-een), mukaan selityslause l. -sanat (*pl.*); utföra genom o., toimittaa l. sanoa sanoilla l. selittämällä l. selittäen selitys sanoilla l. -lauseella.

Omskrift, f. ympärys- l. ympärikirjoitus, kehäkirjoitus.

Omskrifva, v. a. (*skrifva ånyo*) kirjoittaa uudestansa; (*geom.*) ympärittää, ympäröitä (-tsen), kuvata (-aan) ympärille; (*begrepp med flere ord*) *se under* **Omskrifning.**

Omskrika, v. a. huutaa kovin l. ylen paljon jstkin.

Omskugga, v. a. varjota (-oan) kokonansa l. ympäri.

Omskära, v. a. ympärileikata (-kkaan).

Omskärelse, f. ympärileikkaus.

Omslag, n. (*kring bref, paketter*) päällys, päällystä, kääre (-een), (*på sårade lemmar*) kääre, kääreet (*pl.*); (*förändring*) muutos, muute (-tteen), käänne; (*återgång i köp*) purkuu, takaperot; — **-spapper**, n. kääre- l. päällyspaperi.

Omslinga, -slingra, v. a. kiertää l. sepiä ympäri.

Omsluta, v. a. sulkea, ympäröitä (-tsen), piirittää, olla ympäri l. yltä ympäri.

Omsorg, f. huoli (-en), huolenpito, tarkkuus, murhe (-een); hafva, bära, draga o. om ngt l. ngn, pitää huolta l. murhetta jstkin l. jkusta; lemna ngt åt ens o., jättää l. heittää jkin jkun huolenpitoon l. huoleksi; verldsliga o—er, maalliset huolet; — **-sfull**, a. huolellinen, tarkka, tarkkahuolinen, huolenpitoinen, toimellinen; — **-sfullhet**, f. huolellisuus, tarkkuus, tarkka huoli l. huolenpito; — **-sfullt**, adv. huolellisesti, tarkkuudella, tarkasti, tarkalla huolella l. huolenpidolla.

Omstjelpa, v. a. kaataa kumoon, kumota.

Omspringa, v. a. juosta (jkun) sivutse l. ohitse, ennättää l. ehdättää joku juoksussa.

Omstråla, v. a. säteillä l. sädehtiä ympäriltä, valaista säteillänsä.

Omstående, a. toisella puolella oleva, edellä seisova l. oleva.

Omställa, v. a. asettaa toisin.

Omstämd, a. pyytätetty, haastatettu, haastoon pantu.

Omständighet, f. seikka, asia, asianhaara, temppu, mutka; en o. af vigt, tärkeä seikka l. asianhaara; för en ringa o., pienestä l. vähästä asiasta, vähän asian l. seikan tähden; under dylika o—er, asiain l. asianhaarain niin ollen l. ollessa; efter o—na, asianhaarain mukaan; vara i knappa

o—er, olla huonoissa l. vähissä varoissa l. vähävaraisessa tilassa; göra o—er, vetää verukkeita, tehdä seikkoja l. mutkia, panna temppuja, liioitella vastaan; utan vidare o—er, ilman mitään verukkeita, liioitta temputta l. seikoitta, mistään muusta huolimatta; sätta sig i o—er, ruveta (-pean) l. ryhtyä liiallisuuksiin l. liikoihin seikkoihin.

Omständlig, a. juurtajaksainen, perinpohjainen, seikkaperäinen, lavea.

Omständligen, adv. juurta- l. juurtenjaksain, perinpohjin l. -juurin, laveasti, seikkaperäisesti, kaikin seikoin.

Omständlighet, f. perinpohjaisuus, juurtajaksaisuus.

Omständligt, adv. *se* **Omständligen.**

Omstörta, v. a. kukistaa, kumota (-oan), mullistaa.

Omstörtning, f. kukistus, kumous, mullistus.

Omsvep, n. mutka, kiertopuhe, veruke (-kkeen), kaunistelut (*pl.*), liioittelemiset; utan o., ilman mutkitta l. verukkeitta, verukehtimatta, kierrättelemättä; bruka o., verukehtia, kierrätellä, vetää l. vedellä verukkeita, kaunistella, vältellä.

Omsvepa, v. a. kääriä l. vaatettaa l. kapaloita (-tsen) ympärille.

Omsvängning, f. pyörähdys.

Omsäga, v. a. sanoa uudestansa l. toisteen, kertoa, matkia.

Omsätta, v. a. (*sätta ånyo*) panna l. latoa uudestansa; o. ett lån, uudistaa l. muuttaa l. uusia laina; o. varor, pitää tavaroita liikkeessä; o. penningar, panna rahat toisaalle l. muuhun yritykseen.

Omsättning, f. muualle l. toisaalle pano; uudistus, muutos; liikkeessä pito l. olo; en god o. af varor, hyvä tavarain liike l. kulku l. muutto.

Omtala, v. a. mainita (-tsen), puhua, virkkaa, virkata (-kkaan).

Omtanka, f., **Omtanke,** m. toimi (-en), toimellisuus, nero, tarkkuus, huoli (-en), huolenpito.

Omtrent, adv. *se* **Omkring** (*ungefär*).

Omtugga, v. a. (*fig.*) märehtiä, pureksia.

Omtvista, v. a.; en o—d fråga, riidan-alainen l. riitainen asia l. kysymys.

Omtyckt, a. mielitekoinen, mieleinen l. mielehinen, mielenmukainen.

Omtyda, v. a. muodostella.

Omtänksam. a. toimellinen, toimeli (-kkaan), tarkka, tarkkahuolinen l. -h minen, eteensä ajatteleva.

Omtänksamhet, f. toimellisuus; *se* **tanka.**

Omtänksamt, adv. toimella, toimekka ti, ajattelevasti.

Omtöckna, v. a. (*fig.*) sumentaa, mittää, sokaista.

Omurad, a. muuraamatta (olevat). raamaton.

Omutlig, a. *se* **Obestickling.**

Omval, n. uusi l. toinen vaali, uusi linta, uudestaan-valitseminen.

Omvexla, v. a. vaihettaa, muuttaa, rotella, vaihetella; — v. n. vaihel vaihdella, vaihtelehtaa, vuoroilla, hettua, muuttua; om man o—r hållandena, jos olot vaihetel keskenään muutetaan; kyla o—r hetta, kylmä vaihtelehtaa l. v lee l. vuoroilee kuuman kanssa; l kan o—r lätt, onni muuttuu l. hettuu helposti; ljus och mö o—de der beständigt, valo ja meys siellä alinomaa vuoroilli l. teli; o—nde väderlek, vaihte l. vaiheinen l. muutteellinen l. tuvainen sää.

Omvexling, f. (*passivt*) vaihettelu, telemus, vaihtelu, vaihetus, mus; (*aktivt*) vaihettaminen, minen.

Omvårdnad, m. hoito, hoidanto, hoi us, huolenpito; stå under ngns olla jkun hoidettavana l. holhottav olla jkun hoidon l. holhouksen al hoidossa l. hoidannossa.

Omväg, m. kierto, kaarto, väärä, mut taga l. göra en o., tehdä kaart kierto l. väärä, kiertää, kaartaa; g l. bruka o—ar, (*fig.*) kierrät kierrellä (-telen), mutkailla, tehdä via l. mutkia.

Omvälja, v. a. valita uudestaan.

Omvända, v. a. kääntää, käännyt kääntää takaperin l. takaisin (*tillb* l. nurin (*ut och in*); o. hedning käännyttää l. kääntää pakanoita; sig, kääntyä, kääntää itsensä; v vänd, käännetty, kääntynyt; o— förhållande, käännetty suhde(-te vastapäinen suhde l. kohta; i o. o ning, käännetyssä l. vastapäisess takaperäisessä järjestyksessä; de o— kääntyneet.

vändelse, f. käännytys, kääntämys, käntymys; (*nådeverket*) käännytys, käännyttäminen; — **-verk**, n. käännytys- l. kääntämystoimi.

yndig, a. vallan-alainen, ala-ikäinen, holhun-alainen; i o—a år, ala-ikäisenä, ala-ikäisyydessä.

yndighet, f. vallan-alaisuus, ala-ikäisyys, holhun-alaisuus; — **-stillstånd**, n. ala-ikäisyyden tila, ala-ikäisyys, holhon-alaisuus.

ytad, a., mynttäämätön, rahaksi lyömätön.

ålad, a. maalaamaton, maalaamatta oleva).

åtlig, a. kohtuuton, kohtuudeton, sellinen, ylenpalttinen.

åtlighet, f. ylellisyys, ylenpalttisuus, ohtuuttomuus.

åtligt, adv. ylellisesti, ylenpalttisesti, kohtuuttomasti, kohtuudetta, määrä pitämättä; o. rik, ylellisen l. määrättömän l. suunnattoman rikas.

ändra, *se* **Ändra.**

örbar, **-lig**, a. tuntumaton, näkymätön, havaitsematon.

örligen, adv. tuntumattomasti, havaitsematta, hoksaamatta.

örkt, a. merkitön, merkkimätön.

åtlig, a. mitata mahdoton, mittaaton, määrätön, ääretön, mahdoton.

åtlighet, f. määrättömyys, äärettömyys, mittaamattomuus.

åtligt, adv. äärettömästi, mahdottomasti, määrättömästi; o. stor, rik, pohjattoman l. äärettömän l. summattoman suuri, rikas.

ått, a. mittaamaton, mittaamatta (oleva), ei mitattu.

ättlig, a. täyttymätön, kyllääntymätön, pohjaton; en o. hunger efter guld, pohjaton l. kyllääntymätön kullan himo.

öbelerad, a. huonekaluton, huonekalutta (oleva), huonekaluja vailla, kalustamaton.

öjlig, a. mahdoton; det är o—t, att on mahdotonta.

öjlighet, f. mahdottomuus; begära o—er, vaatia mahdottomia.

öjligen, **Omöjligt**, adv. mahdottomasti; det kan o. ske, se ei suinkaan l. millään muotoa voi tapahtua, se on mahdotonta tapahtuakaan; jag kan o. gissa, hvem det är, minun on mahdoton l. mahdotonta arvata, ken se on.

Onani, f. onania, itsensä-saastutus.

Onatur, f. epäluonto l. -luonteus.

Onaturlig, a. luonnoton, epäluonnollinen l. -luontoinen, luontoa vastoin (oleva).

Onaturlighet, f. luonnottomuus, epäluontoisuus.

Onaturligt, adv. luonnottomasti; o. stor, luonnottoman iso.

Ond, a. (*vredgad*) vihainen; blifva o., vihastua, suuttua, tulla vihaiseksi; vara o. på ngn, olla vihainen l. vihoissansa l. suuttuksissansa jkulle; se o. ut, näyttää vihaiselta, olla vihaisen näköinen; (*ej god*) paha, (*stygg*) häijy, ilkeä; den onde, paholainen, piru; jag har o—t i hufvudet, päätäni kolottaa l. kivistää, pääni on kipeä; han har o—t i sinnet, hänellä on paha l. pahat mielessä; det gör mig o—t om honom, häntä minun on surkeani l. säälini, oikein on hänestä mieleni paha; hafva o—t om penningar, tid, olla jkulla niukka l. kova l. pakko rahasta, ajasta; det onda, paha, pahuus; med ondo, pahalla.

Ondsint, a. kiukkuinen, äkäinen, vihapäinen, pahasisuinen.

Ondsinthet, f. äkäisyys, kiukkuisuus.

Ondska, f. viha l. vihat (*pl.*), pahuus, kiukku, ilkeys.

Ondskas, v. d. pahoilla, ilkailla, kiukkuilla.

Ondskefull, a. pahasisuinen, ilkeäsisuinen l. -pintainen.

Oneklig, a. kieltämätön, epäämätön.

Onekligen, **Onekligt**, adv. kieltämättä, epäämättä.

Onera, n. pl. *se* **Onus.**

Onkel, m. setä, eno.

Onomastikon, n. sanaluettelo.

Onomatopojetisk, a. onomatopojeettinen, luonnon-ääninen.

Onsdag, m. keskiviikko; om o. l. om o—en, keskiviikkona; sista o—en voro vi der, viimeis keskiviikkona l. (*hela dagen*) keskiviikon olimme siellä.

Ontologi, f. ontologia, olo-oppi, olointieto.

Onumrerad, a. numeroimaton, numeroton.

Onus, n. rasitus, ulosteko.

Onystad, a. kerimätön, kerimättä (oleva).

Onyttig, a. hyödytön, hyödyttämätön, (*fåfäng*) joutava, turha.
Onyttighet, f. hyödyttömyys, joutavuus.
Onyttigt, adv. hyödyttömästi, hyödyttämättä, (*fåfängt*) turhaan, joutavasti.
Onyttjad, a. pitämätön, käyttämätön, pitämättä l. käyttämättä (oleva).
Onåd, f. armottomuus, suosiottomuus, lemmettömyys, epäsuosio; falla, råka, komma i ngns o., joutua jkun epäsuosioon l. armottomuuteen.
Onådig, a. armoton, suosioton, lemmetön, epäsuosiollinen.
Onådigt, adv. epäsuosiollisesti, epäsuosiolla, suosiottomasti, armottomasti.
Onämnd, a. nimittäimätön, nimetön, nimittämätön; nimittämättä l. mainitsematta (oleva).
Onämnbar, a. sanomaton.
Onödig, a. tarpeeton, joutava; det är o—t, se on tarpeetonta.
Onödighet, f. tarpeettomuus, joutavuus.
Onödigtvis, adv. ilman tarpeetta, tarpeettomasti, turhaan, turhanpäin l. -pälten, suotta, ilman aikojansa.
Onöjd, a. *se* **Missnöjd**.
Oodlad, a. viljelemätön, viljelytön, viljelemättä (oleva).
Oombedd, a. pyytämättä l. vaatimatta (oleva), pyytämätön, vaatimaton; göra ngt o., pyytämättä l. vaatimatta tehdä (jkin).
Oomkullrunkelig, **Oomkullstötlig**, a. kukistumaton, kumoutumaton, kukistamaton, kumoamaton, jota ei voi kukistaa l. kumota.
Oomtänksam, a. toimeton, epätoimellinen, eteensä-ajattelematon.
Oomvänd, a. kääntymätön, käännyttämätön, käännyttämättä l. kääntymättä (oleva), kääntämätön, kääntämättä (oleva).
Oordentlig, a. kunnoton, epäkuntoinen, säädytön, järjestyksetön, huolimaton, huikenteleva.
Oordentlighet, f. kunnottomuus, säädyttömyys, huolimattomuus, huikentelevaisuus.
Oordentligt, adv. kunnottomasti, säädyttömästi, huolimattomasti.
Oordnad, a. järjestämätön, järjestämättä (oleva).
Oordning, f. epäjärjestys, epäkunto, huono järjestys, hämmennys, sekaus.
Oorganisk, a. orgaaniton, elimetön, elojäsenetön; o. kropp, elimetön l. eloton (*lifvlös*) kappale.
Opal, m. opaali (kivi).
Opartisk, a. tasapuolinen, puolta puolta-pitämätön, tasamielinen.
Opartiskhet, f. puoltamattomuus, puolisuus.
Opartiskt, adv. tasapuolisesti, matta, puoltamattomasti.
Opassande, a. sopimaton.
Opasslig, a. (*illamående*) epävoi peänlainen l. -puolinen; (*som sar*) sopimaton.
Opasslighet, f. epävointi, hucno kipeänlaisuus l. -puolisuus.
Opatriotisk, a. isänmaatansa maton, isänmaan-lemmetön l. deton l. -mieletön.
Opera, f. soittonäytelmä, oopera: n. ooperahuone (-een); — m. ooperalaulaja; — -sånga ooperalaulajatar (-ttaren).
Operation, f. toimivehe (-hkee *rurg.*) kipeänleikkaus, leikkaus toimitus; (*milit.*) toimielu, vehe; — -sbas, m. (*milit.*) l. liikunto-asema; — -slinje, *lit.*) liikunto- l. toimielu-linja ka; — -splan, m. (*milit.*) toi vehkeilystuuma.
Operera, v. a. o. n. toimia, teh kuttaa; (*kirurg.*) leikata (-kka *lit.*) toimia, toimiella, vehke toimissa.
Operett, m. operetti.
Opersonlig, a. persoonaton.
Opiat, n. opiaatti, univesi-lääke.
Opinion, f. mieliala, mieli (-en) päättämys; allmänna o—e nen ajatus l. mieliala, yleis l. päättämys; — -syttring, f. l. ajatusten osotus.
Opium, n. oopiumi, univesi.
Oplanterad, a. istuttamaton, ist ta (oleva).
Oplockad, a. (*om bär*) poimimato kimaton, poimimatta (oleva): *drar*) höyhentämätön, kynimät hentämättä l. kynimättä (ole hafva en gås o., (*fig.*) heillä kaisematonta riitaa l. asiaa, kin hammasteltavaa.
Oplöjd, a. kyntämätön, kyntäm leva).
Opolitisk, **Opolitiskt**, *se* **Ok klokt**.
Opp, *se* **Upp**.
Opponent, m. vastustaja, vasta
Opponera, v. n. vastustaa, väitt

a; o. sig, v. r. panna l. väittää l. oa (jkin) vastaan.
ition, f. vastustus, vastaväitös; rti) vastustus-, vastustajapuolue a., vastapuolue, vastustus; (*astr.*) a-asento.
, a. huono hinta, polkuhinta.
riterad, a. etuus- l. etuoikeudeton, itys-oikeudeton.
ilegierad, a. eri- l. etuoikeudeton.
ortionerlig, a. epäsuhtainen l. teellinen.
ivus, m. optatiivi, toivomustapa.
, v. a. valita, tahtoa, pyytää.
, f. optiikka, näköoppi.
s, m. optikus, näköopin-tietäjä, lasien myyjä l. tekijä.
m, m. hyvän-uskomus, optimismi.
st, m. hyvän-uskoja, optimisti.
, f. valinta, vaali; — -srätt, m. ta- l. otto-oikeus.
, a. optillinen, näköopillinen, nä-
n.
a. teos, teko, tekemä, työ; (*iron.*) n. tekaus.
ad, a. tarpeenvaatimaton, tar-
adt, adv. tarpeettomasti, ilman ta, tarpeen vaatimatta.
g, a. luottamaton, ei luotettava, e ei voi luottaa, jota ei voi uskoa.
ighet, f. luottamattomuus.
t, a. muistuttamaton, muistutta-
a.
nad, a. odottamaton, arvaamaton; förmodad.
nadt, adv. odottamatta, arvaa-ta; se Oförmodadt.
t, a. o. adv. moittimatta, nuhteet-kieltämättä; moittimaton, kieltä-
n.
akt, a. ajattelematta l. tuumaile-a (oleva l. jäänyt), jota ei ole ltu l. tuumailtu.
d, a. ahdistamaton, sortamaton, llinen; vara i o. besittning af ahdistamatta l. sortamatta naut-l. pitää jkin, olla jonkin sortamat-ssa l. levollisessa nautinnossa.
lig, a. epävaimollinen l. -naisel-n, naiselle sopimaton.
terad, a. kuittaamaton, kuittaa-ta (oleva).
a, v. a. haukkua, herjata (-aan), ä (-ään).
desord, Oqvädinsord, n. herja-ussana, herjaus, haukkumasana, rääväys.

Orakad, a.; o—t skägg, ajamaton l. ajelematon parta; han är o., hänen on partansa ajamatta; gå o. på visit, mennä vieraisille ajamattomin parroin l. partaansa ajamatta.

Orakel, n. oraakeli, jumalaisvastaus, ennustus; (*ställe*) ennus- l. ennustuspaikka; — -svar, n. ennustus- l. ennusvastaus, ennustelma, jumalaisvastaus.

Orange(gul), a. punakellertävä, ruskeankeltainen.

Orangeri, n. kasvuhuone (-een), ansari.

Orappad, a. rappaamaton, saveamaton.

Oration, f. puhe, saarna.

Orator, m. puhuja, sulopuhuja.

Oratorisk, a. sulo- l. kaunopuheinen, oraatorillinen.

Oratorium, n. oratorio, hengellinen soitelma.

Orchis, f. (*bot.*) kämmekkä.

Ord, n. sana; det ena o—et ger anledning till det andra, sana sanasta kaksi paraasta; föra o—et, johtaa puhetta, olla esimiehenä; du har o—et, sinulla on puheenvuoro l. puhevuoro, sinun on vuorosi puhua; begära o—et, pyytää puhe- l. sananvuoroa l. -valtaa; taga till o—a, ruveta (-pean) l. nousta puhumaan; innan han visste o—et af, ennen kuin sanaakaan haistoi l. arvasi; med ett o., sanalla sanoen l. sanottu; efter o—en, o. för o., sanasta sanaan; mans o. mans ära, sanasta miestä, sarvesta härkää; — -bildning, f. sananteko l. -johto; — -bildningslära, f. sananjohto- l. sanansynty-oppi; — -bok, f. sanakirja; — -böjning, f. sanantaivutus; — -fattig, a. vähäsanainen, köyhäsanainen, vajaasanainen, sanoista köyhä; — -fogning, f. sananliitto; — -form, m. sananmuoto; — -följd, f. sanansopu, lauserakennus; -förande, m. puheenjohtaja, esimies; under hans ordförandeskap, hänen ollessansa puheenjohtajana; vice o., vara-puheenjohtaja, vara-esimies; — -förråd, n. sanavarat (*pl.*), sanain paljous; — -hållen, — hållig, a. sanansa pitävä, sanassansa pysyvä; — -hållighet, f. sananpitäväisyys, sanassansa pysyminen; — -karg, a. harvasanainen l. -puheinen, tiivissanainen; — -klyfvare, m. sananseuloja l. -suo-

Orklöshet, f. saamattomuus, jaksamattomuus.
Orlof, n. palvelus-ero, pääsyero; (*tillåtelse*) lupa, pääsylupa, vapaus; — **-sedel**, m. päästökirja l. -seteli, ulosseteli.
Orm, m. käärme l. kärme (-een); — **-bett**, — **-styng**, n. käärmeenpisto l. -purema l. -pistämä l. -hasva; — **-biten**, — **-stucken**, — **-stungen**, a. käärmeen purema l. panema, jota käärme on purrut l. pannut; — **-bo**, n. käärmeenpesä; — **-bunke**, m. sanikainen, sanajalka; — **-etter**, m., — **-gift**, n. käärmeen muju l. muihe (-een), käärmeenmyrkky; — **-slå**, f. kyykärme (-een), vaskitsa; — **-skinn**, n. käärmeenkesi l. -nahka; — **-spott**, n. paranvoi; — **-tjusare**, m. käärmeenlumoja; — **-vråk**, m. käärme-latvasiipi, hiirihaukka; — **-ödla**, *se* **Ödla**.
Orma sig, v. r. käärmeillä, longerrella (-telen), koukerrella.
Ornament, n. koristus, koriste (-een).
Ornat, m. ornaatti, juhla- l. virkapuku (-vun).
Ornera, v. a. koristaa, koristella.
Ornitolog, m. lintutiedon-oppinut, ornitoloogi.
Ornitologi, f. ornitologia, lintutieto l. -oppi.
Oro, f. levottomuus, rauhattomuus; väcka o. hos ngn, saattaa joku levottomaksi; (*i ur*) liipotin (-ttimen), heilari; — **-stiftare**, m. rauhattomuudennostaja.
Oroa, v. a. huolettaa, vaivata (-aan), tehdä l. saattaa levottomaksi; (*störa*) häiritä (-tsen), vaivata; o. sig öfver ngt, olla levoton jstkin, hätäillä jstkin.
Orolig, a. levoton, rauhaton, tuskainen.
Orolighet, f. levottomuus, rauhattomuus.
Oroligt, adv. levottomasti.
Orre, m. teeri (-en); (*örfil*) korvatillikka.
Orrhane, m. koirasteeri; — **-höna**, f. naarasteeri; — **-lek**, m. teeren soidin (-timen).
Orsak, f. syy; af hvad o.? mistä syystä, minkä syyn vuoksi? af o. att.., siitä syystä l. sentähden kun l. että...; utan o., syyttä, ilman syytä, suotta; jag har ingen o. att klaga, minulla ei ole syytä valittaa, ei ole syytä valituksiin l. valituksen syytä.
Orsaka, v. a. *se* **Förorsaka**.
Ort, m. paikka, (*trakt*) paikkakunta; på o. och ställe, oikeassa paikassa, määräpaikassa; på högre, hö o., ylemmässä, ylimmässä paik oikeuskohdassa; domaren i or paikkakunnan tuomari; — **-be ning**, f. paikanselitys l. -kertom
Ortlig, a. paikallinen, paikallis-, p kunnan, paikkakunnallinen.
Ortodox, a. oikea- l. puhdas-uskoi
Ortodoxi, f. oikea- l. puhdas-usko
Ortoepi, f. oikein-ääntäminen, o ääntö-oppi, ääntämis-oppi.
Ortografi, f. oikein- l. oikokirjoitu tografia.
Ortografisk, a. oikeinkirjoituksel ortografillinen.
Ortopedi, f. ortopedia, kasvun-oikou
Ortopedisk, a. ortopedillinen; o stitut, kasvunoikous-laitos.
Orubbad, a. liikuttamatta l. kosk (oleva), liikuttamaton, koskemat
Orubbelig, Orubblig, a. järkähtä
Orubbeligt, Orubbligt, adv. jä mättä, järkähtämättömästi.
Orubblighet, f. järkähtämättöm
Orund, a. epäpyöreä.
Oryggelig, Orygglig, a. peruutt peräytymätön, purkamaton, maton.
Oryggeligt, Orygglig, adv. p matta, peräytymättä, peräyttä
Orygglighet, f. peruuttamattomuu tamattomuus.
Oråd, n.; han föll på det o nelle pisti päähän, hänen p pälkähti; märka, ana o., a peljätä (-lkään) pahaa l. (*fa* raa l. (*svek*) petosta.
Orådlig, a.; det vore o., ei ol l. hyödyllistä.
Orädd, a. rohkea, peloton.
Oräknad, a. laskematon, lukemat kematta l. lukematta (oleva).
Oräknelig, a. lukematon, epäl
Oräknelighet, f. lukemattomuus, kuisuus.
Orätt, a. väärä, epäoikea, (*afvig*) åt o. led, väärin päin; haf olla väärässä, olla vääryys med o., vääryydellä; — adv. (*afvigt*) nurin päin; — **-fån** väärin saatu, vääryydellä saa **-färdig**, a. epävanhurskas (-a hurskas, jumalaton; — **-färdi** epävanhurskaus l. -hurskaus, tomuus; — **-mätig**, a. epäoik nen, oikeudeton, laiton, oikeut taan (oleva); — **-mätighet**, f.

tomuus, laittomuus, vääryys; — itigt, adv. laittomasti, väärästi, oitta vastaan; — -rådig, a. väärinevä, vilpillinen; — -rådighet, f. rintekeväisyys, vilpillisyys; — -råt, adv. väärin tehden, vääryydellä, illisesti; — -vis, a. väärä, epä-a, vasten oikeutta (oleva); (*en per-*) väärintekevä, oikeudeton, epäudellinen; — -visa, f. vääryys, rinteko, epäoikeus, oikeudettomuus; -visligen, — -vist, adv. väärästi, yydellä, oikeutta vastoin.

, a. (eg. **Orödd**) (*om skog*) raivaaon, raivaamatta (oleva), perkaama-; (*ej upptäckt*) ilmoittamatta l. ttämättä l. salassa (oleva), ilmaanaton, näyttämätön.

, a. liikuttamatta l. koskematta l. matta (oleva), liikuttamaton, kaaton, koskematon.

g, a. liikkumaton, liikahtamaton, ähtämätön.

ghet, f. liikkumattomuus, o. s. v. gt, adv. liikkumatta, liikahtamatta, ähtämättä.

häkä, häyry, (*stickande*) katku, (*lukt*) haiku, käry.

n. häyrytä (-yän), katkuta (-uan), tä (-yän), haikua.

d, a. satulaton, satuloimaton, sa-tta l. satuloimatta (oleva).

, a. sanomatta (oleva).

, a. kadotettu, autuudeton, onne-, epäautuas.

het, f. kadotus, kadotuksen tila, udettomuus.

d, a. suolaton, suolaamaton, suo-atta (-oleva).

anhängande, a. koossa pysymä-l. kestämätön, yhteydetön, yhtä-oton.

, a. oböjl. *se* **Oense.**

, a. valheellinen, valhe-, todeton, tosi; det är o—t, se ei ole totta, on valhe l. valhetta; — -färdig, valheellinen, valhetteleva, epätoti-; — -färdighet, f. valheellisuus, totisuus; — -färdigt, adv. to-tta vastoin, valheellisesti, epätoti-ti.

ing, f. valhe l. vale (-een), epä-, todettomuus; beslå med o., valeesta kiinni.

elik, a. uskomaton, epäiltävä, ei ennäköinen l. -mukainen, ei uskot-a, valheennäköinen.

Osannolikhet, f. epäiltäväisyys, uskomattomuus, valheennäköisyys.

Osant, adv. *se* **Osannfärdigt.**

Oscillation, f. lerkahtelu, lerkkuminen, heilahtelu.

Oscillera, v. n. lerkahdella (-telen), heilahdella, lerkkua.

Osed, m. paha l. väärä tapa, vika.

Osedd, a. näkemätön, näkemättä (oleva), jota ei ole nähty.

Osedig, a. pahantapainen l. -kurinen, säädytön.

Osedighet, f. pahankurisuus l. -tapaisuus, säädyttömyys.

Osedlig, a. epäsiveellinen, siveydetön, siveytön, turmeltunut, (*lösaktig*) irstas (-aan).

Osedlighet, f. epäsiveellisyys, siveyttömyys.

Osedligt, adv. siveyttömästi.

Osegelbar, a. jota ei voi purjehtia, purjehtia kelpaamaton, aluksen kulkematon, purjehtimaton.

Osinlig, a. epäaistillinen.

Osjelfständig, a. itseydetön, vallan-alainen, itsenäisyyttä vailla (oleva), itsetön.

Oskadad, Oskadd, a. vahingoittumaton, turmeltumaton, pilautumaton, vikautumaton, vahingoittumatta l. turmeltumatta (oleva).

Oskadlig, a. vahingoittamaton, ei vahingollinen, turmelematon, joka ei vahingoita l. turmele.

Oskadlighet, f. vahingoittamattomuus.

Oskaftad, a. varreton.

Oskapad, a. luomaton, luomatta (oleva).

Oskaplig, a. kuvaton, laaduton.

Oskapligt, adv.; o. stor, kuvattoman l. laaduttoman l. tavattomau suuri l. iso.

Oskarfvad, a. jatkamaton, jatkamatta (oleva).

Oskattbar, a. arvaamaton, verraton, verrattoman kallis (-iin), jota ei voi arvata; (*kamer.*) jota ei voi verottaa l. verolle panna, jolle ei voi veroa panna.

Oskattbarhet, f. arvaamattomuus, verrattomuus.

Oskattlagd, a. verottamaton, veronmaksamaton, verolle panematon.

Oskedd, a. tapahtumaton, tapahtumatta (oleva).

Oskick, n. epäkunto, tavattomuus, paha tapa l. tila; *se* **Olag.**

Oskicklig, a. (*okunnig*) taitamaton, taidoton, osaamaton; (*oanständig*) sopimaton, siistitön, epäkuntoinen, kun-

noton, taitamaton; (*lagt.*) kelpaamaton, epäkuntoinen, kunnoton.
Oskicklighet, f. taitamattomuus, osaamattomuus, taidottomuus, sopimattomuus, epäkuntoisuus, kunnottomuus, kelpaamattomuus.
Oskickligt, adv. taitamattomasti, taidottomasti, säädyttömästi, kunnottomasti.
Oskiftad, Oskift, a. jakamaton, jakamatta (oleva).
Oskiljaktig, a. eriämätön, irtaumaton, luopumaton, erottumaton.
Oskiljaktighet, f. eriämättömyys, luopumattomuus, erottamattomuus.
Oskiljaktigt, adv. eriämättömästi, erottamattomasti, irtaumatta.
Oskirad, Oskird, a. sulaamaton, meruamaton.
Oskodd, a. kengätön, kengittämätön, kengittämättä l. kengittä (oleva).
Oskrifven, a. kirjoittamaton, kirjoittamatta (oleva l. jäänyt).
Oskrymtad, a. viekastelematon, teeskentelemätön, vilpitön.
Oskuld, f. viattomuus, syyttömyys, puhtaus; — **-sfull**, a. varsin viaton, perin puhdas (-taan), vilpitön.
Oskummad, a. kuorimaton, kuorimatta (oleva), kummaamaton.
Oskuren, a. leikkaamaton, leikkaamatta (oleva), *se* **Outskuren.**
Oskylad, a. kuhiloimaton.
Oskyld, a. (*ej skyld*) peittämätön, peitteetön, paljas (-aan); (*ej beslägtad*) sukua olematon, vieras (-aan), syrjäinen.
Oskyldig, a. viaton, syytön, pilaamaton (*om qvinnan*).
Oskyldigt, adv. viattomasti, syyttömästi, ilman syyttä.
Oskäl, n. kohtuuttomuus, perättömyys, syyttömyys.
Oskälig, a. (*grundlös*) syytön, perätön; (*obillig*) kohtuuton, perätön; (*oförnuftig*) järjetön, mieletön.
Oskära, v. a. saastuttaa, häväistä (-päisen).
Oskön, a. epäkaunis. (-iin).
Oskördad, a. niittämättä l. korjaamatta l. leikkaamatta (-oleva).
Oskött, a. hoitamaton, vaalimaton, holhoamaton, hoitamatta l. vaalimatta l. toimittamatta (oleva).
Oslagen, a. lyömättä l. niittämättä (oleva), niittämätön.
Oslagtad, a. teurastamaton, teurastamatta (oleva).
Oslipad, a. hiomaton, hiomatta (oleva).
Oslipplig, a. pääsemätön; jag är honom o., olen hänestä pääsemissä l. pääsemättömänä.
Osliten, a. kulumaton, kuluttamaton, kulumatta (oleva).
Oslitlig, a. kulumaton, kuluttamaton, jota ei voi kuluttaa.
Osläcklig, a. sammuttaa mahdoton, muttamaton, sammumaton, jota ei sammuttaa.
Osläckt, a. sammuttamaton, sammumatta (oleva); o. **kalk**, kasvamaton kalkki.
Osmak, m. epämaku, liika l. outo
Osmaklig, a. maistumaton, mauton, hanmakuinen; (*fig.*) mauton.
Osminkad, a. maalaamaton, puhdas ton; (*fig.*) kaunistelematon, teeskentelemätön, vilpitön.
Osmord, a. rasvomaton, rasvaton (oleva).
Osmundsjern, a. melto- l. keitto
Osmundssmide, n. raudan keitto l. meltoutus, meltoustaonta.
Osmyckad, a. koristamaton, koristamaton, koristeeton, kaunistamaton.
Osmält, a. (*aktivt*) sulattamaton, tamatta (oleva); (*passivt*) sulamaton, sulamatta (oleva).
Osmältlig, a. jota ei voi sulattaa ei sula, sulamaton, sulaumaton.
Osnygg, a. siistitön, ruokoton, sikainen.
Osnygghet, f. siistittömyys, muus, ruokottomuus, paha siivo
Osnygt, adv. siivottomasti, masti, likaisesti.
Osockrad, a. sokuroimaton, sok
Osopad, a. lakaisematon, lakais (oleva).
Ospard, a. säästämätön; med o. vaivojansa katsomatta l. säästä
Ospord, a. *se* **Oåtspord.**
Ospädd, a. vedellä sekoittamaton mistamaton.
Oss, pron, meitä, meille, o. s. v.
Ost, m. (*öster*) itä, itä-ilma; — **ost**, m. itäkoillinen, itäinen itä — **-varts**, adv. itään päin, itä den l. kohti.
Ost, m. (*af mjölk*) juusto; — **-fat** juustokärpänen; — **-kar**, n. kehä l. -kaava; — **-löpe**, m. juoksutin l. piimitin (-ttimeä) **-mott**, n. juustotiisa; — **-å** juuste.
Osta sig, v. r. juustoutua, muuttua l. käydä juustoksi.

...dd, a. pestaamaton.

...dig, a. epävakainen l. -luja, vakau-... löyhä; o—t lynne, epävakai-... l. huikenteleva luonne.

...ighet, f. epävakaisuus.

...igt, adv. epävakaisesti, löyhästi.

...t, a. paistamaton, paistamatta (o-...).

...lit, f. osteoliitti, luukivettymä.

...logi, f. osteologia, luutieto l. -oppi.

..., a. juustoinen.

...diefarare, m. Itä-Intian kävijä l. ...kustaja.

..., a. itäinen, itä-, itäis-; o. vind, ...uli; o. riktning, itäinen l. itä-...ta.

...t, adv. idässä, itään, itään päin, ...; segla o., (*åt öster*) purjehtia ... l. itään päin l. itää kohden; ... blåser o., tuuli käy l. tuulee ...

...ad, a. rankaisematon, rankaise-... (oleva).

...dt, adv. rankaisematta, rangais-... moitteetta.

...lig, **Ostrafflig**, a. nuhteeton, ...a, moittimaton, moitteeton, soi-...ton.

...ighet, f. nuhteettomuus, o. s. v.

...igt, adv. nuhteettomasti, vilpit-...ti.

...ig, a. riidaton; *se* **Obestridlig**.

..., n. osteri, ustri, kotilas, syömä-...pukka; — **-fiske**, n., — **-fångst**, ...osterinpyytö l. -pyynti.

...ken, a. pyyhkimätön, silittämätön, ...hkimättä l. silittämättä (oleva); o. ... viivaton nuotti; jmfr **Stryka**.

...ngad, a. kielitön, kielittämättä ...va).

...rad, a. koulunkäymätön, tieteis-...mätön.

...rig, a. kuriton, vallaton, hillitön.

...ighet, f. kurittomuus, vallattomuus, ...ittömyys.

...kt, a. todistamaton, toteen näyt-...mätön.

...da, v. a. tehdä siivottomaksi, räh-... (-ään), tuhria.

...ad, **Ostädig**, a. siivoamaton, sii-...ton, ruokoton; (*fig.*) siivoton, sää-...tön.

...ighet, f. paha l. huono siivo, sii-...muus, ruokottomuus.

...nd, a. sävellyttämätön, virittämä-... sävellyttämättä l. virittämättä (oleva); (*orätt stämd*) epäsävelyinen l. -sointuinen.

Ostämplad, a. leimaamaton, merkitön, merkittä l. merkitsemättä (oleva); o—dt papper, kartaton paperi.

Ostärkt, a. tärkkäämätön, tärkkäämättä (oleva).

Ostörd, a. häiritsemätön, koskematon, häiritsemättä l. koskematta l. rauhassa (oleva), levollinen; i o. ro, häiritsemättä, levossa ja rauhassa, häiritsemättömässä levossa.

Ostördt, adv. häiritsemättä, rauhassa.

Osund, a. epäterveellinen, terveydelle vahingollinen, epäraitis, taudillinen, pahentunut.

Osundhet, f. taudillisuus, epäterveellisyys.

Osundt, adv.; här luktar o., täällä on taudillinen l. epäraitis haju, täällä haisee pahentuneelta l. turmeltuneelta.

Osvensk, a. epäruotsalainen, ei ruotsalainen.

Osviklig, a. pettämätön, vilpistymätön, järkähtämätön, luotettava.

Osviklighet, f. pettämättömyys, o. s. v.

Osvikligt, adv. pettämättä, luotettavasti.

Osvuren, a. vannomaton; o—et är bäst, ei ole takaamista.

Osynad, a. katsastamaton, syynäämättä l. katsastamatta (oleva).

Osynlig, a. näkymätön; i o. måtto, näkymättömällä tavalla, näkymättömänä.

Osynlighet, f. näkymättömyys.

Osynligt, adv. näkymättömästi, näkymättä, näkymättömällä tavallla.

Osyrad, a. hapaton, happanematon.

Osådd, a. kylvämätön, kylvämättä (oleva).

Osåld, a. myymätön, myymättä (oleva).

Osårad, a. haavaton, haavoittamaton, haavoitta l. haavoittamatta (oleva).

Osårbar, a. haavoittumaton, jota ei voi haavoittaa; (*fig.*) loukkautumaton.

Osäker, a. epävarma, epätietoinen, epävakaa l. -vakainen, vakuuton, epäiltävä; det är o—t om han kommer, tietämätöntä l. epätietoista l. epävarmaa on, tuleeko hän; o. fordran, epävarma l. epätietoinen l. vakuuton saaminen; o. väg, epäluotettava l. epäiltävä l. epävakaa tie; o. gäldenär, epäluotettava l. vakuuton velkamies.

Osäkerhet, f. epävakaisuus l. -varmuus l. -tietoisuus, vakuuttomuus, epäluotettavaisuus.

Osäkert, adv. epävakaisesti; man lefver i skogen ganska o., metsässä on hyvin epäiltävää l. epävarma l. luottamaton elää.

Osäljbar, a. kaupaksi menemätön, myymätön, jota ei voi myydä, menekitön.

Osäll, a. onneton, kovaonninen, autuudeton.

Osämja, f. *se* **Oenighet.**

Osökt, a.; o. anledning, suora l. etsimätön l. tavottelematon syy; o. stil, tavottelematon l. teeskentelemätön l. suora kirjoituslaatu.

Otack, m. kiittämättömyys.

Otackad, a. o. part. kiittämättä (oleva), kiittämätön.

Otacklad, a. taklaamaton, taklaamatta (oleva).

Otacksam, a. kiittämätön, kiitollisuudeton; (*om arbete*) eduton, hyödytön, anniton, antamaton (*om jord*); o—t ämne, eduton l. antamaton aine.

Otacksamhet, f. kiittämättömyys.

Otacksamt, adv. kiittämättömästi, kiitollisuudetta.

Otadlig, a. *se* **Oklanderlig.**

Otalig, a. *se* **Oräknelig.**

Otalt, a.; han har mycket o., hänellä on paljo puhumatta l. puhuttavaa l. puhumista l. sanottavaa; jag har intet o. med honom, ei minulla ole hänelle mitään sanomista l. puhuttavaa.

Otam, Otamd, a. kesytön, kesyttämätön, kesyttämättä (oleva).

Otid, m. ajattomuus, ajaton aika; komma i o., tulla pahaan aikaan l. sopimattomalla ajalla l. ajattomasti l. (*i förtid*) ennen aikojansa.

Otidig, a. ajaton, sopimaton, perätön; (*oförskämd*) hävytön, häijy, julkea.

Otidighet, f. ajattomuus, hävyttömyys, julkeus.

Otidigt, adv. hävyttömästi, julkeasti, perättömästi.

Otidsenlig, a. ajanlaaduton l. -luonnoton, joka ei ole ajanmukainen.

Otillbörlig, a. sopimaton, perätön, kohtuudeton, epäsäällinen.

Otillbörligen, Otillbörligt, adv. sopimattomasti, perättömästi.

Otillbörlighet, f. sopimattomuus, perättömyys, kohtuudettomuus.

Otillfredsställd, a. tyytymätön, tyydyttämättä (oleva), joka ei ole saanut kylläksi l. kyllääsnsä, kyllääsnsä saamaton.

Otillfredsställande, a. tyydyttä
Otillfrågad, a. kysymätön, kys
(oleva), jolta ei ole kysytty.
Otillförlitlig, a. epäluotollinen.
maton, ei luotettava.
Otillförlitlighet, f. epäluotollisu
tamattomuus.
Otillgänglig, a. luokse- l. lähipää
l. -pääsytön, pääsytön; han är
alla, hänen luoksensa ei kukaan
hän ei laske l. päästä ketään
sensa; jmfr **Tillgänglig.**
Otillgänglighet, f. luokse l. lä
mättömyys l. -pääsyttömyys, p
myys, o. s. v.
Otillräcklig, a. riittämätön, u
ton, piisaamaton.
Otillräcklighet, f. riittämättömy
tumattomuus.
Otillräckligt, adv. riittämättöm
tarpeeksi l. kylliksi, riittämätt
Otillräcknelig, a. syyhynkelp
Otillspord, a. kysymätön, jolta
kysytty; honom o., hänel
mättä.
Otillständig, a.; *se* **Otillbörlig**
hörig.
Otillåten, Otillåtlig, a. luva
letty, kiellon-alainen.
Otillåtligen, Otillåtligt, adv.
masti, luvatta, vasten kieltoa.
Otillämplig, a. soveltumaton,
sopimaton, sopimaton.
Oting, n. kuvaton l. olematon
(-een), tyhjönen, turhonen.
Otjenlig, a. sopimaton, kelp
kelvoton, avuton.
Otjenlighet, f. sopimattomuus,
Otjenst, m. huono l. kehno apu
ton l. avuton apu; han gjor
dermed en o., hänen apun
oli minulle haitaksi l. vahing
Otjärad, a. tervaamaton, ter
oleva.
Otorkad, a. kuivamaton, kuiv
kuivaamaton, kuivamatta l.
matta (oleva).
Otreflig, a. huviton, ikävä, huvit
Otro, f. uskomattomuus, usko
(*vantro*) epäusko.
Otrogen, a. uskoton, uskomat
o—ne, uskomattomat.
Otrohet, f. uskottomuus.
Otrolig, a. uskoa mahdoton, us
jota ei voi uskoa; det är
o—t, ei sitä voi l. voisi u
luulla, se on vallan uskomat

uskottavaa; o. höjd, arvaamaton
mmaton korkuus.
ghet, f. uskomattomuus; det gränstill o., se menee vallan uskomiin.
gt, adv.; o. stor, uskomattoman
maamattoman l. mahdottoman suuri.
kt, a. painamaton, painamatta (o-
k.
gd, a.; i o—t mål, tarpeettomassa.
ad, a. puimaton, puimatta l. tapta (oleva).
ig, a. lohduton, lohtumaton, lohmaton, jota ei voi lohduttaa.
d, n. väsyttämätön, väsyttämättä
ymättä (oleva).
g, a. väsymätön.
l. puhde (-teen), saamu.
l, n., — -vard, m. suuruspala,
ala; — -sång, m. saamusaarna.
n, m. ottomaani, leposohva.
ask, a. ottomaanilainen; O—a
rta, Ottomaanilais-portti.
a. haureus, riettaus; bedrifva
rjoittaa haureutta l. riettautta.
a. haurea, haurelijas (-aan), hau-
a. rietas (-ttaan), rivo.
et, f. haurelijaisuus, haureelli-
riettaus, rivous.
t, adv. haurelijaasti, haureasti,
asti.
l, a. tullaamaton, tullitsematon,
matta (oleva).
a. huono l. paha onni, onnetto-
t.
n, se Otvättad.
dig, a. tuiki l. varsin selvä l.
s, arveluttamaton.
aktig, a. epäilemätön, epätie-
s; det är o—t, se on epäilemä-
, ei ole epäilemistäkään.
aktighet, f. epäilemättömyys.
aktigt, adv. epäilemättä, epäi-
ttäkin.
am, a. pakottamaton, pakoton,
maton, ehdollinen; (*ledig*) luonteva.
amhet, f. pakottomuus, luonteus,
t. v.
amt, adv. pakotta, pakotuksetta,
ttamatta, pakottomasti; (*ledigt*)
teasti, kevesti, sujuvasti.
ad, a. pesemätön, pesemättä (ole-
jätetty).
g, a. epäselvä, hämärä, sekava,
hnen.

Otydlighet, f. epäselvyys.
Otydligt, adv. epäselvästi, sekavasti, hämärästi.
Otyg, n.; hvad är det för o.? mitä pahuusta l. hulluutta se on?
Otyglad, a. hillitön, hillimätön, hillitsemätön, ohjaton, hallitsematon; o—e begär, hillitsemättömät himot.
Otygladt, adv. hillitsemättä, hallitsematta.
Otymplig, a. jyrkeä, kömpelö, pöllömäinen.
Otålig, a. kärsimätön, malttamaton, hätäinen, tuskainen, levoton; blifva o., tuskaantua, tuskistua, hätääntyä, tulla tuskaiseksi, käydä malttamattomaksi.
Otålighet, f. kärsimättömyys, malttamattomuus, hätäisyys, tuskaisuus.
Otåligt, adv. kärsimättömästi, malttamattomasti, malttamatta, tuskaisesti.
Otäck, a. (*ful*) pahan- l. ilkeännäköinen; (*elak*) paha, ilkeä, häijy; (*plump, afskyvärd*) rietas (-ttaan), rivo, ruokoton.
Otäcka, f. ilkka, ilkiö, inhakka.
Otäckhet, f. pahan- l. ilkeännäköisyys, ilkeä näkö, ilkeys, riettaus, rivous, ruokottomuus; tala o—er, puhua rivoja l. ruokottomia.
Otäcking, m. iletys, ilkiö, ilkimys.
Otäckt, adv.; o. ful, ilkeän l. häijyn ruma.
Otäckt, a. peittämätön, peitteetön, (*utan tak*) katoton, kattamaton.
Otämjelig, a. kesyttää mahdoton, kesyttämätön, jota ei voi kesyttää.
Otänkbar, a. ajatella mahdoton, jota ei voi ajatella, ajattelematon.
Otänkbarhet, f. mahdottomuus, ajattelemattomuus.
Otät, a. hatara, harva, pitämätön, vuotava.
Otäthet, f. harvuus, hataruus, pitämättömyys.
Oumbärlig, a. poisjoutamaton, tuiki tarpeellinen, välttämätön, välttämättömän tarpeellinen.
Oumbärlighet, f. poisjoutamattomuus, tarpeellisuus, välttämättömyys, välttämätön tarve (-peen), tuikitarpeellisuus.
Oumbärligt, adv.; o. nödvändig, välttämättömän tarpeellinen.
Oundersökt, a. tutkimatta (oleva), tarkastamaton.
Oundertecknad, a. allekirjoittamaton, allekirjoitukseton.

Oundgänglig, a. välttämätön, pääsemätön, välstämätön.

Oundgänglighet, f. välttämättömyys, pääsemättömyys.

Oundgängligen, Oundgängligt, adv. välttämättömästi, välttämättä; (*framför adjektiver*) välttämättömän.

Oundviklig, a. välteetön, välttämätön, karttamaton.

Oundviklighet, f. välttämättömyys, o. s. v.

Oundvikligen, Oundvikligt, adv. välttämättä, välttämättömästi, o. s. v.

Ouppbruten, a. aukimurtamaton, avaamaton.

Ouppfyld, a. täyttämätön, täyttämättä (oleva); (*som ej gått i fullbordan*) toteenkäymätön, toteutumaton, toteen käymättä l. toteutumatta (oleva).

Oupphinnelig, a. saavuttaa mahdoton, saavuttamaton, kiinni saamaton, jota ei voi saavuttaa l. ennättää, rinnalle l. kohdalle pääsemätön.

Oupphunnen, a. saavuttamaton, jota ei ole saavutettu l. kiinni saatu, jonka rinnalle ei ole päästy.

Oupphörlig, a. lakkaamaton, herkeämätön, alinomainen.

Oupphörligen, Oupphörligt, adv. lakkaamatta, taukoamatta, herkeämättä, loppumatta, alinomaa.

Oupplyst, a. valaisematon, valoton; (*fig.*) valistamaton, valistuttamaton.

Oupplöslig, a. purkaumaton, liestymätön, eriämätön, kehkeämätön; (*om vätskor*) liukenematon, eriämätön, erittymätön; (*om gåtor*) arvaamaton, selviämätön, selittämätön.

Oupplösligen, Oupplösligt, adv. eriämättömästi, o. s. v.

Ouppmärksam, a. tarkkaamaton, vaarinottamaton, huomaamaton, epähuomioinen.

Ouppmärksamhet, f. tarkkaamattomuus, huomaamattomuus.

Ouppmärksamt, adv. tarkkaamattomasti, tarkkaamatta, huomaamattomasti.

Ouppodlad, a. viljelemätön, viljamaaksi tekemätön l. perkaamaton, viljelemättä l. perkaamatta (oleva).

Ouppstigen, a. ylösnousematon, ylösnousematta l. nousematta (oleva).

Ouppsåtlig, a. aikeeton, aikomaton, tahdoton, ei aiottu.

Ouppsåtligen, Ouppsåtligt, adv. aikomatta, aikomuksetta, tahdottomasti, aikomattomasti.

Oupptecknad, a. ylös l. kirjaan kirjo tamaton l. panematon.

Ourskuldad, Oursäktad, a. anteeksi s maton l. antamaton, anteeksi saamat l. antamatta.

Oursäktlig, a. mahdoton anteeksi ant l. saada, puolustaa mahdoton, antee si antamaton l. saamaton, puolust maton, ei anteeksi annettava l. saata

Outbildad, a. kehittymätön, muodos maton, versomaton, vajaamuotoinen.

Outförbar, a. mahdoton toimeen saa l. panna, toimeen- l. aikaan-saamato jota ei voi tehdä l. aikaan l. toime saada.

Outgrundlig, a. mahdoton tutkia l. k sittää l. tietää, tutkimaton, käsittäm tön, tietymätön, selittämätön.

Outgrundlighet, f. tutkimattomuus, k sittämättömyys, o. s. v.

Outgrundligt, adv. tutkimattomasti, k sittämättömästi, o. s. v. (*framför a jektiver*) tutkimattoman, o. s. v.

Outhyrd, a. kellekään hyyräämätön, hy räämättä (oleva).

Outhärdlig, a. *se* **Odräglig.**

Outplånlig, a. lähtemätön, poistumato häviämätön.

Outplånligt, adv. lähtemättömästi.

Outransaklig, *se* **Outgrundlig.**

Outredd, a. selvittämätön, tietämät selvittämättä (oleva).

Outrotlig, a. mahdoton hävittää, jota voi hävittää, häviymätön.

Outskuren, a. (*om hästar*) salvamat kuohitsematon, salvamatta l. kuoh sematta (oleva); en o. oxe, uvehär salvamaton härkä.

Outslagen, Outsprucken, a. (*om bl mor*) puhkeamaton, puhkeamatta leva).

Outsläcklig, a. sammuttaa mahdot sammuttamaton, sammumaton, joka sammu, jota ei voi sammuttaa; o- hat, tukahuttamaton l. tukahtuma viha.

Outsäglig, a. sanomaton, jota ei voi noa l. selittää.

Outsägligen, Outsägligt, adv. sanom tomasti, ett'ei niin sanoa voi; o. g sanomattoman hyvä.

Outtröttlig, a. väsymätön.

Outtröttlighet, f. väsymättömyys.

Outtröttligt, adv. väsymättä, väsym tömästi.

Outtömlig, a. tyhjentymätön, tyhje

...n. puuttumaton, kuivumaton, lop-
...ton.
...klad, a. kehittymätön, elpymä-
...varttumaton.
...ture, f. ouverture, johto-, alku-
...
...nerad, a. rokkoon panematon l.
...matta (oleva).
...a. puikea, pujea, soikea, muiku-
...; — subst. m., soikko, puikelo,
...en.
...r, a. valita (-tsen) l. vaaliin kel-
...ton, jota ei saa l. saata valita.
...a. valitsematon, valitsematta (o-
...jota ei ole valittu.
...a. tottumaton, outo, äkkinäinen;
...ld arbete, työhön tottumaton.
...f. tottumattomuus, äkkinäisyys;
...vana) paha tapa l. tottumus.
...a. tavaton, outo, erin-omainen,
...inen; det är ngt o—t för
...epä minusta on tavatonta l. ou-
...erin-omaista.
...et, f. tavattomuus, erin-omai-
...arvinaisuus.
...adv.; ett o. godt hufvud,
...isen l. tavattoman tarkka l.
...
...g, a. se Oförgänglig.
...g, a. pysymätön, kestämätön,
...ön (t. ex. om färg).
...ighet, f. pysymättömyys, kestä-
...myys.
...a. varomaton, kavahtamaton,
...-pitämätön.
...ihet, f. varomattomuus, kavah-
...tomuus, varaansa-pitämättömyys.
...t, adv. varomattomasti, varo-
...varaansa pitämättä.
...f. kunnia- l. riemupidot.
...d, a. kastelematon, kastamaton,
...matta (oleva); (om djur) juotta-
...juottamatta (oleva).
...agd, a. kumoamaton, vääräksi
...mätön, kumoamatta l. vääräksi
...mättä (oleva).
...ägglig, a. kumotuksi saamaton,
...tumaton, jota ei voi l. on mah-
...kumota (-oan).
...äglig, a. kiistämätön; se Obe-
...lig.
...am, a. toimeton, toimimaton, työ-
...vaikuttamaton; (kraftlös) tehoton,
...kseton, ponneton.
...amhet, f. toimettomuus, työttö-
...vaikuttamattomuuus, tehotto-
...s.

Overksamt, adv.; o. tillbringa sitt lif, elää toimetonna l. työtönnä l. vaikuttamatta l. mitään tekemättä l. mitään toimimatta.

Overkställd, a. toimeen panematta (oleva), toimeen panematon, tekemätön.

Overkställbar, a. se Outförbar.

Ovetande, a.; göra ngt o., tehdä jkin tietämättä l. tietämättänsä; det skedde mig o., se tapahtui minun tietämättäni.

Ovetenhet, f. tietämättömyys.

Oveterlig, a.; det är mig o—t, se on minusta tietämätöntä.

Oveterligen, Oveterligt, adv.; det skedde honom o., se tapahtui hänen tietämättänsä.

Ovett, n. herjaus, rääväys, herjasanat (*pl.*), torat l. torasanat (*pl.*); få o., saada toria l. silmillensä; gifva o., antaa silmille l. toria.

Ovettas, v. d. räävätä (-ään), haukkua, torua.

Ovettig, a. rääväävä, herjaava, hävytön, ilkeä- l. rumasanainen.

Ovidrörd, a. koskematon, koskettamaton, kajoamaton, koskematta o. s. v. (oleva).

Ovig, a. kömpelö, könttyrä, kankea, hantela; o. i sina rörelser, kömpelö l. kankea liikunnoissansa; o. metod, hantela l. kankea l. vaikea menettelytapa.

Ovigd, a. vihkimätön, vihkimättä (oleva).

Ovighet, f. hanteluus, kömpelyys, kankeus.

Ovigt, adv. kömpelösti, kankeasti, hantelasti.

Ovigtig, a. epätärkeä, joutava. vähäarvoinen l. -pätöinen, ei tärkeä.

Ovilja, f. paha l. nurja mieli, vastenmielisyys, harmi, inho.

Ovilkorlig, a. (*utan vilkor*) ehdoton; (*nödvändig*) välttämätön.

Ovilkorlighet, f. ehdottomuus, välttämättömyys.

Ovilkorligen, Ovilkorligt, adv. välttämättömästi, välttämättä; ehdottomasti, ehdoitta.

Ovillig, a. vastenmielinen, haluton, joka ei tahdo l. mieli; (*ogen*) nurja, nurjamielinen, pahamielinen.

Ovilligt, adv. vastenmielisesti, nurin mielin, pahalla l. nurjalla mielellä.

Ovis, a. mieletön, typerä, älytön.

Ovishet, f. älyttömyys, typeryys, mielettömyys.

kantamus, kuormitus; (*mek.*) tivistyskääre, tivistin.

Pactum, n. paktumi, aviosuostumus.

Padda, f. rupisammakko l. -konna, konna.

Paddbär, n. konnanmarja; — **-sten**, m. kivettynyt meripiikkiäinen.

Paff, int. pah!

Page, m. hovipoika, paasji.

Pagina, f. sivu.

Paginera, v. a. sivunumeroita (-tsen), merkitä l. numeroita sivut.

Pajazzo, m. pajatso, ilvehtijä, ilviö, narri.

Paket, n. mytty, tukku, paketti; — **-båt**, m. paketti- l. postilaiva l. -vene; — **-gods**, n. lähetystavara.

Pakta, Paktare, *se* **Förpakta, Förpaktare.**

Paktum, *se* **Pactum.**

Palats, n. palatsi, hovilinna.

Paleontologi, f. paleontologia, muinaisolento-oppi; luotuis-oppi.

Palett, m. paletti, värilautanen.

Paletå, m. palttoo, päällysnuttu l. -takki.

Palindrom, m. palindroomi, takaperois-arvoitus.

Palissad, m. paalu, paalutus.

Palissadera, v. a. paaluttaa, varustaa paaluilla.

Paljett, m. paljetti, liistare.

Pall, m. jakkara, renkku, palli.

Palladium, n. palladio, varjeluskuva; (*metall*) palladio.

Pallasch, m. palaasi, ratsasmiekka.

Palliativ, n. peitelmä, helpotuslääke.

Pallra, v. n. (*gå sakta*) talsia; (*tala fort*) sätittää.

Palm, m. palmu, palmupuu; — **-olja**, f. palmun-öljy; — **-qvist**, m. palmunoksa; — **-skog**, m. palmumetsä, palmisto; — **-söndag**, m. palmusunnuntai; — **-träd**, n. palmupuu.

Palsternacka, f. palsternakka, morajuuri.

Palt, m. roppana, rössö, palttu, veririeska; — **-bröd**, n. verileipä l. -rieska.

Palta, f. ryysy, riekale, rääpäle.

Palta, v. n.; p. af, tallustaa l. pötkiä pois; p. på sig, ajaa ryysyjä l. riekaleita päällensä.

Paltig, a. ryysyinen, riekaleinen.

Pamflett, m. pilkka- l. lentokirja.

Pamp, m. tappara, iso l. pitkä miekka; (*i kortspel*) pamppu.

Panacé, m. valta-lääke.

Panasch, m. kypäri- l. höyhentöyhtö.

Panegyrik, m. panegyriikka, yli kunniapuhe.

Panegyrisk, a. ylistyspuheellinen täväinen, ylistyksellinen.

Panegyrist, m. ylistelijä, ylistys

Panel, m. paneili, laudoitus; — n. laudoitus, lautavuoraus.

Panela, v. a. laudoittaa, paneilat

Panelning, f. laudoitus, paneilin

Pang, int.; p. så sprack rutan halkesi että läjähti l. kumahti.

Panisk, a.; p. förskräckelse, l. hätäinen pelko l. säikähdys.

Pank, a. oböjl. rahaton.

Panka, f. partti, lahnanpartti.

Panna, f. otsa; (*kärl*) pannu, ri

Pannband, n. otsaripa l. -rihma ha, timppi, pinteli; — **-ben**, luu; — **-bindel**, m. *se* Pa (*kir.*) otsaside; — **-glas**, n. lasi; — **-hår**, n. otsatukka; — f. pannukakku; — **-rem**, f. o l. -remeli; — **-skaft**, n. pann — **-sten**, m. kattila- l. kuor **-söm**, m. (*anat.*) otsarako.

Panorama, m. panoraama, ympär

Pansar, n. rautapaita, sopa. — **-fisk**, m. haarniska- l. lu — **-skjorta**, f. rautapaita, so

Panslavism, m. panslaavisuus, y vilaisuus.

Pant, m. pantti, vastike; sätt panna pantiksi; stå i p., ol tina; — **-bref**, n. panttik **-egare**, m. pantin-omistaja l. -p **-förskrifning**, f. pantiksi pan *se* **Pantbref**; — **-förskrifva** panna l. kirjoittaa pantiksi; **vare**, m. pantin-antaja l. -pa **-gods**, n. panttikalu l. -tav **-innehafvare**, m. pantinhaltija taja; — **-lek**, m. panttiset (*pl.*) tisilla olo, panttileikki; — **rättning**, f. panttilaina-laitos; **ning**, f. pantinlunastus; — **gar**, m. pl. panttiraha l. -rah — **-rätt**, m. pantti- l. pantin oikeus; — **-skilling**, m. p naat (*pl.*), pantin maksu- l. l raha; — **-sätta**, v. a. panna p — **-tagare**, m. pantin-ottaja.

Panta, v. a. pantata, ottaa pant tää panttina.

Pantalonger, m. pl. roimahousut, sut, kaatiot.

Pantare, m. panttaaja, pantin-ot

...m. panteismi, yltäjumalaisuus, ...kijumalaisuus.
...st, m. panteisti, kaikkijumalainen, ...jumalainen.
...n, n. pantteoni, jumalisto, ju... linna; (*nu*) hautalinna, kuvasto.
...r, m. pantteri.
...ng, f. pantin-otto, pantiksi otta... l. otto, panttaus.
...m, m. osottelu, osottelunäy...
...misk, a. osottelullinen.
...r l. **Panzar**, *se* **Pansar**.
...ja, f. papukaija.
...maché, m. papiermachee, paperi...
...tt, m. paperrus, hiuspaperrus, ...otti, kähkärä.
..., m. paavilaisuus, papismi.
..., m. papisti, paavilainen, paavi...linen.
...i, n. paavilaisuus, paavilais-into ...kko.
...k, a. paavillinen, paavilais-.
... pahvi; — **-arbete**, n. pahvi... -teos; — **-band**, n. pahvinide, ...ide l. -kannet (*pl.*); — **-dosa**, ...tuosa l. -rasia; — **-makare**, ...hvintekijä, pahvimaakari; — ...ifva, f. pahvilevy l. -kiivu.
... m. pappa, isä.
... n. paperi; af p., paperi-, pa...; — **-sark**, n. paperi-arkki l. ...; — **-sblad**, n. paperilehti l. -levy; ...uk, n. paperiruukki l. -teh... — **-sdrake**, m. paperileija; — ...del, m. paperikauppa; — **-shand**..., m. paperinkauppias; — **-skläm**... — **-sklämmare**, m. paperi... l. -painaja; — **-slapp**, m. pa...pu l. -palanen; — **-slik**, a. ...anäköinen l. -tapainen, paperi...; — **-slykta**, f. paperilyhty; — ...kare, m. paperintekijä l. -valmis...; — **-smassa**, f. paperivanuke, pa...ne-joukko; — **-smynt**, n. paperi...liraha; — **-spress**, m. paperinpu... l. -pihti; *se* **Papperaklämma**; ...pase, m. paperipussi; — **-sremsa**, ...perisuikale l. -liuskale; — **-srulle**, ...perihierre l. -kääry; — **-ssax**, ...perisakset (*pl.*); — **-stillverk**... f. paperinvalmistus l. -teko.
...ss, m. papirossi.
... pari; ett p. strumpor, pari ... sukkapari; ett äkta p., avio... parikunta; p. om p., parittain, parittaisin, kaksittain; fördela i p., parittaa, panna l. jakaa pariin; — **-bladig**, a. (*bot.*) pari- l. kaksoislehtinen, parittainen; — **-tals**, **-vis**, adv. parittain, parittaisin, kaksittain.

Para, v. a. parittaa; (*fig.*) yhdyttää, yhdistää; p. sig, v. r. paritella, kiimailla; dessa egenskaper p. sig icke väl tillsamman, nämät ominaisuudet eivät hyvin sovellu l. käy yhteen.

Parabel, m. (*liknelse*) paraabeli, vertaus, vertauspuhe; (*geom.*) paraabeli, heittoviiva.

Parabolisk, a. vertauksen-tapainen l. -kaltainen, vertauksellinen; heittoviivan- l. paraabelinmuotoinen.

Parad, m. (*med soldater*) paraatti, näyttämys; (*prål*) näyttelys; göra p. med ngt, näytellä jkin, pitää jkin näytteeksi, uljailla l. ylpeillä jllkin; (*fäkt.*) väistö; — **-drägt**, m. juhla- l. näyttöpuku; — **-dörr**, m. suuri ovi, paraattiovi; — **-rum**, n. paraatti- l. loistohuone; — **-säng**, f. loisto- l. näyttövuode; — **-uniform**, m. näyttö-, juhlavirkapuku; — **-vagn**, m. paraatti- l. loisto- l. juhlavaunut (*pl.*).

Paradera, v. n. (*om soldater*) paratierata, olla paraatissa l. näytössä, tehdä näyttämysliikuntoja; (*prunka*) uljailla, pöyhkeillä, ylpeillä.

Paradering, f. *se* **Parad**.

Paradigm, m. (*gramm.*) taivutuskaava, kaavio.

Paradis, n. paratiisi, ilotarha; (*fig.*) kaunola, ihantola, onnela; — **-fogel**, m. paratiisinlintu.

Paradisisk, a. paratiisillinen, paratiisinkaltainen, kaunokainen, ihantolallinen, perin ihana.

Paradox, a. eriskummainen, epämielinen; — subst. m. epäväitös l. -ajatus.

Paraffin, n. parafiini, valkorasve.

Parafras, m. parafraasi, mukaselitys, mukaileva selitys.

Parafrasera, v. a. selittää mukaillen l. mukailemalla.

Paragraf, m. pykälä, paragraafi.

Parakronism, m. myöhä-aikaisuus.

Parallel, a. rinnakkainen, tasankulkeva, tasa- l. yhtäsuuntainen; — subst. m. rinnakkaisviiva; (*fig.*) *se* **Jemförelse**; — **-cirkel**, m. leveyskehä l. -piiri.

Parallelipiped, m. suuntiotahokas, parallelipipeedi.

Parallelism, m. rinnakkaisuus, yhtäsuuntaisuus; (*i runopoesin*) kerto, lausekerto.
Parallelogram, m. suunnikas, yhtäsuuntio, parallelogrammi.
Parallelt, adv. rinnakkain, rinnattain, yhtä suuntaa.
Paralogism, m. paralogismi, väärä loppupäätös, väärinpäätös.
Paralysera, v. a. tehdä hervottomaksi, hervaista, heikontaa.
Paralysi, f. hervottomuus, halpaus.
Paralytisk, a. hervoton, hervonnut, halpautunut.
Paraply, m. o. n. sateenvarjo, varataivas.
Parasit, m. (*smygäst*) kuokka- l. nurkkavieras; (*fig.*) ruokalainen, loisruokalainen; — **-växt**, f. loiskasvi, loisio.
Parasoll, m. o. n. päivänvarjo, aurinkovarjus.
Parcell, m. palstatila, maanlohko.
Pard, m. *se* **Panter**.
Pardon, m. armo, anteeksi-antamus; — **-splakat**, n. armojulistus.
Pardonera, v. a. armahtaa.
Parentation, f. hauta- l. kuolinpuhe.
Parentera, v. n. pitää hauta- l. kuolinpuhetta.
Parentes, m. (*sats*) välistetty l. sulkuvälinen lause, välinäislause; (*tecken*) sulkijaiset, sulkumerkit (*pl.*).
Parera, v. a. (*afböja*) väistää, väistellä; (*hålla vad*) lyödä l. panna vetoa; (*hörsamma*) totella.
Parfym, m. hyvä haju l. lemu, haju, hajuvesi l. -aine.
Parfymera, v. a. hajustaa, hajutella.
Parfymör, m. hajuin- l. hajuainettenkauppias.
Pari l. **Al pari**, tasa-arvo l. -hinta, tasa-arvossa, tasa-arvosta, tasa-arvoon l. -hintaan.
Paria, m. paaria, alhaisin kansanluokka Intiassa, sortolainen.
Parisyllabisk, a. yhtätavuinen.
Park, m. puisto, metsistö.
Parkett, m. parketti, kirjailtu lattia; — **-golf**, n. parkettilattia.
Parkum, n. parkkumi.
Parlament, n. parlamentti, säätykokous.
Parlamentera, v. n. keskustella, hieroa sovintoa.
Parlamentär, m. sovintolähetti; — **-flagga**, f. rauha- l. sovintoviiri.
Parlera, v. n. puhella, haastella.
Parm, m. parmas, parmaus; — **-mätare**, m. parmaanmittari, parmaaja.

Parma, v. a. parmata, parmaa
parmaisin l. parmaille.
Parnass, m. parnassi.
Parning, f. parittelu, kiima;
m. paritusaika.
Parodi, f. parodia, ivamukaa
Parodiera, v. a. ivamukailla,
mukaus.
Paroll, m. (*lösen*) tunnussa
lupaus, sana.
Paroxysm, m. taudinsätke
-puuskaus.
Part, m. (*del*) osa, osuus; (
veli l. -puoli, asialainen.
Parterr, m. parterri, lattiasto
plan) kukkasarka l. -penkk
Parti, n. (*anhang*) puolue. l
l. puolus- l. joukkokunta
för ngn l. ngns p., käy
jkun puolelle; (*af soldat*
joukkokunta; (*beslut*) päät
etu, hyöty; (*gifts*) kaupat
miskaupat (*pl.*); (*i mun*
varor) tukku, joukko; i
kosolta; paljottain, tukutta
spel o. d.) erä, voitto; (*del*
o. d.) paikka, osa; (*öfver*
om ett nöje) liitto, huviliit
nöjet) lysti-ajot (*pl.*), lystim
liga personerna) liittolahk
— **-agg**, n. puolue- l. lah
-anda, f. lahkomieli l. -h
suus, puoluehalu l. -mielisy
kuntaisuus; — **-anhängar**
luelainen, lahkolainen; —
puolueen l. lahon päämies
taja; — **-gängare**, m. pu
puolelainen, lahkolainen; (
vekäs, erikkosoturi, partiolain
— **-gängarkrig**, n. partio-
sota; — **-man**, m. puolue
-vis, adv. tukuttain, joukot
kuissa; — **-yra**, f. puolue-
vimma.
Participera, v. n. ruveta o
olla osallisena, ottaa osa.
Participium, n. (*gramm.*) partis
tutapa.
Partiel, a. osittainen; p. sol
kelse, osittainen auringon
minen.
Partikel, m. hiukkanen, osanen;
apusana, sanukka, partikkeli.
Partikulier, a. erityinen, erinäi
täinen, omituinen; — subst.
tyjamies.

Partisk, a. puoltavainen, puolenpitävä.
Partiskhet, f. puoltavaisuus, puolenpito l. -pitäväisyys.
Partiskt, adv. puoltaen, puoltavaisesti, puolta pitäen.
Partitiv, a. osapuolinen, partitiivi.
Partitur, m. partituura, äänistö, kaikki äänet.
Parure, f. kaunistus, puku.
Parveny, m. nousukas, onnenkohottama.
Pascha, m. pashja.
Paskill, n. iva- l. pilkkakirjoitus, ilkku- l. pilkkakirja.
Pasma, f. o. **Pasman**, n. kata, makaren, pasma.
Pasma, v. a. pasmata, pasmailla, kadoittaa, panna l. jakaa pasmoille l. katoihin.
Pass, n. (*bergpass*) vuorensola l. -ahdinko, louru; (*smalt farvatten*) meriahtaat (*pl.*), ahdinkovesi l. -paikka, salmi (-en); (*öfverfart*) lossipaikka, salmi; (*resepass*) passi; — **-expedition**, f. passi-toimituskunta l. -toimisto; — **-gång**, m. tasa- l. konkarikäynti; — **-gångare**, m. konkari, tasajuoksija; — **-verket**, n. passilaitos.
Pass, n.; komma väl, illa till p., sattua l. sopia hyvin, pahasti; vid p., noin, paikoilla, paikoin; vid p. 100 man, 100 miehen paikoilla, noin 100 miestä; *jmfr* **Omkring**.
Pass! int. passi! nej p., äläs vielä, annas olla; — subst. n. (*att spel*) kirves, passi.
Passa, v. a. sovittaa, soveltaa, asettaa; p. på tiden, pitää l. ottaa ajasta vaari; p. på ngn, odottaa l. pyytää jkuta tavatakseusa; pass på! katso perään! ota vaari!
Passa, v. n. sopia, käydä, soveltua; p. o. p. sig, v. imp., sopia, käydä laatuun, olla sovelijas l. sovelijasta.
Passa, v. n. (*i kortspel*) passata, sanoa passi.
Passabel, a. joltinen, välttävä, suittava, suttava, kelpaava, mukiin menevä.
Passadvind, m. pasaattituuli, pysyväinen l. asunto-tuuli.
Passage, m. ylipääsy, pääsy, pääsy-, kulkupaikka; fri p., esteetön pääsy l. kulku; (*afgift*) kulku-, pääsymakso, ylipääsyn maksu; (*i musik*) äänen juoksu, äänijuoksu.
Passagerare, m. matkustaja, matkailija, matkalainen; — **-afgift**, m. matkalais- l. kulkumaksu; — **-taxa**, f. matkustajain hinta- l. maksumäärä, matkalaistaksa; — **-vagn**, m. matkustajanvaunu.
Passande, n. sovittaminen, sovittelu; — adj. sopiva, sopivainen, sovelijas, laadullinen.
Passare, m. harppi, passari, määritin.
Passato; viimme l. viimmeis kuussa l. kuulla.
Passe-partout, m. yleispiletti.
Passera, v. n. (*gå, fara*) kulkea (kautta l. läpi l. yli); (*förflyta*) kulua, mennä; (*hända*) tapahtua, sattua; (*gå an*) välttää, suittaa, kelvata, (-paan); — v. a. (*tillbringa*) olla, viettää.
Passerlig, *se* **Passabel**.
Passerläder, n. pasieri- l. rasvanahka.
Passevolans, m. passevolanssi, kokouskulut (*pl.*).
Passion, f. (*lidande*) piina, kärsimys; (*begär, lidelse*) sydännys, himo, intohimo, kiukku, kiihko; — **-shistoria**, f. piinanhistoria; — **-predikan**, — **-predikning**, f. ahti- l. kärsimyssaarna; — **-stid**, m. paaston l. kärsimysaika; — **-svecka**, f. piinaviikko.
Passionerad, a. himollinen, himostunut, intohimoinen, innokas, innostunut, kiihkoinen, kiivas, kiihkeä.
Passiv, a.; förhålla sig p., olla vaikuttamatta l. liikkumatta, olla l. pysyä ryhtymättä (jhkin); p. ledamot, vaikuttamaton l. työtön jäsen; p. lydnad, ehdoton kuulijaisuus; p. handel, sisäkohtainen l. vierasten toimittama kauppa; (*gram.*) passiivi, vastakohtainen; passiva, velat, pesänvelat.
Passivitet, f. vaikuttamattomuus, osanottamattomuus.
Passivt, adv. vaikuttamatta, vaikutuksetta, asiaan ryhtymättä l. koskematta.
Passivum, n. passiivi, vastakohtainen teonsana.
Passlig, a. sopiva, mukava, sovelijas, luonteva, omainen; (*medelmåttig*) välttävä, kelpaava.
Passlighet, f. sopivaisuus, mukavuus, m. m.
Passligt, adv. mukavasti, sopivasti, sovelijaasti, o. s. v.
Passning, f. sovitus, sovittelu, asettelu.
Passopp! int. ota l. ottakaa vaari! pidä l. pitäkää vaari l. vaarilla! huomaa! — subst. m. passari.
Pastej, m. pasteija, piiras, piirakka.

Pastell, — **-färg,** m. pastelliväri, liituväri l. -maali; — **-målare,** m. pastelli- l. liituväri-maalari.

Pastill, m. pastilli.

Pastor, m. kirkkoherra, pastori; vice p., nimi-kirkkoherra l. -pastori.

Pastoral, a. kirkkoherrallinen, kirkkoherran viran l. virallinen; — subst. n. paimenlaulu l. -runo, paimenvirsi, paimennäytelmä; — **-examen,** m. kirkkoherran-tutkinto; — **-teologi,** f. papinvirka-oppi, saarnavirka-oppi, papillinen jumaluus-oppi, pastoraaliteologia.

Pastoralier, pl. papin l. kirkkoherran saatavat l. vaalut.

Pastorat, n. (*församlingen*) kirkkoherrakunta, pitäjä; (*beställningen*) kirkkoherran-tila l. -paikka.

Pastorska, f. pastorinrouva.

Paten, n. leipälautanen, öylättilautanen,

Patent, n. patentti, yksinoikeus-kirja; — **-vara,** f. patenttikalu l. -tavara, yksinoikeus-kalu l. -tavara; oivallinen l. erinomaisen hyvä kalu.

Patentera, v. a. antaa yksinoikeus l. yksinoikeus-kirja; —**d,** part. yksinoikeus-kirjallinen, patentillinen.

Pathetisk, a. innollinen, innoittelevainen, intomielinen.

Pathos, n. into, kiivaus, mielen into; (*konstlad*) teko- l. ulko-into l. -hartaus.

Patiens, f. kortin-asettelu; lägga p., asetella korttia.

Patient, m. o. f. sairas, potilas.

Patinera, v. a. patinoita, valkovasketa.

Patolog, m. tauti-oppinut, taudintietäjä.

Patologi, f. patologia, tautitieto l. -oppi.

Patologisk, a. patologillinen, taatitiedollinen.

Patrask, n. roisto- l. roju- l. roskaväki.

Patriark, m. patriarkka, perheenvanhin l. -isä.

Patriarkalisk, a.; p. styrelse, patriarkallinen l. perheenvanhimman l. isänvaltainen hallitus; p—a seder, perhevaltaiset l. -oloiset tavat.

Patriarkat, n. patriarkan arvo; (*distriktet*) patriarkkakunta.

Patricier, m. patriisi, ylhäisöläinen, ylimys.

Patricisk, a. patriisillinen, ylhäisöllinen, ylhäissäädyllinen.

Patriot, m. isänmaan-rakastaja, maansapuoltaja.

Patriotisk, a. isänmaan-mielinen, isänmaata rakastava, isänmaallinen.

Patriotism, m. isänmaan-rakkaus, isänmaan-mielisyys.

Patron, m. (*beskyddare*) hoitaja, holhoja, suojelija; (*egare af ngt*) patruuna, isäntä; (*med patronatsrätt*) kirkkopatruuna; (*till gevär*) patroona; — **-kök,** n., — **-taska,** f. patroonataskn.

Patronat, n., **Patronatsrätt,** m. papinotto-oikeus, patruunais-oikeus.

Patronel, a.; p—t gäll, patruuna-seurakunta.

Patronessa, f. patruunan-rouva, patruunitar.

Patrull, m. patrulli, yövahti, kulkuvahti.

Patrullera, v. n. kävellä l. käydä kulkuvahtia, kulkea vahtimassa.

Patt, m. tissi, nisä.

Patta, v. n. tissitä, imeä.

Paulun, m. uudin (-timen); — **-säng,** f. uudinsänky.

Pauperism, m. köyhtynäisyys, köyhtymys, köyhyystila, elannottomuus.

Paus, m. panssi, seisahdus, levähdys, pysähdys.

Pausera, v. n. seisahdella, levähdellä, pysähdellä.

Paviljong, m. paviljonki, puistosali. huvi- l. lystihuone.

Pecorale, n. tyhmäntuoma.

Pedagog, m. pedagoogi, kasvatustieteilijä, kasvatus-oppinut, lasten-opettaja l. -kasvattaja.

Pedagogi, f. pedagogia, kasvatuslaitos.

Pedagogik, f. pedagogiikka, kasvatusoppi l. -tiede.

Pedagogisk, a. pedagoogillinen, kasvatus-opillinen, kasvatuksellinen.

Pedal, m. pedaali, poljin (-kimen); — **-harpa,** f. poljinharppu.

Pedant, m. pölytakki, kirjakoi; (*allför småaktig*) turhimus, turhantarkkaaja.

Pedanteri, n. turhantarkkuus l. -intoisuus, turhamaisuus.

Pedantisk, a. turhamainen, turhantapainen, turhantarkallinen.

Pedantiskt, adv. turhantarkasti, turhamaisesti.

Pedell, m. pedelli, juoksumies, jalkuri.

Pegasus, m. pegasi, lento- l. mahtihepo, runohepo.

Pejla, v. a. (*sjöt.*) suuntia, peilata, pohjailla.

Pejlkompass, m. suuntimiskompassi.

Peka, v. n. osottaa l. näyttää sormellansa, osottaa, tarkoittaa.

Pekfinger, n. etusormi, nuolusormi; —

...inne, m., — **-sticka**, f. kirja- l. lu-...appula l. -tikku l. -puikko, osotin, ...kotin.

...ier, f. pl. rahat.

...iär, a.; p—a omständigheter, ...aseikat.

...re, m. patsas, pylväs, pilari; (*fig.*) ... pylväs.

...fot, m. kantakivi (-en), patsaankanta, ...väänjalka; — **-gång**, m. patsas- l. ...väskäytävä; — **-hufvud**, n. pat-...alus l. -pää; — **-rad**, m. patsas-...pylväsrivi; — **-skaft**, n. patsaan-...ko l. -vartalo.

...rim, m. *se* **Pilgrim.**

...n, m. peleriini, kaulakappa.

...n, m. pelikaani, (*bibl.*) ruovonpä-...jä.

..., m. pelissi, rouvasväen-kappa.

...m. telta.

...m. turkki l. turkit, pälssy, pälssit; ...på p—en, antaa roukkuihin l. ...isiin, sutkia selkään; — **-bä-...**, a. turkkinahallinen; p. djur, ...-eläin; — **-foder**, n. turkkisisus ...ustus l. -alustus; — **-fodra**, v. ...ustaa l. alustaa turkilla l. na-...; — **-handel**, m. turkki- l. met-...kka-kauppa; — **-krage**, m. tur-...ulus; (*skinnkrage*) nahka- l. kar-...ulus; — **-mössa**, f. karva- l. turk-...ki; — **-vant**, m. karvakinnas; — ...k, m. turkki- l. metsänahat, tur-...; — **-ärm**, m. turkin- l. päls-...hiha.

...v. a.; p. på, turkittaa, panna ...ki päälle l. ylle; p. på sig, panna ...ki l. turkit yllensä l. päällensä.

...ri, n. *se* **Pelsverk.**

...hieno, hento, teeskennelty.

...er, m. pl. huonejumalat.

...nt, m. *se* **Motstycke.**

...l, m. pendeli, lerkku, heiluri; — **...else**, f. lerkun l. pendelin lii-...nto, lerkkausliikunto; — **-sväng-...g**, f. lerkahdus, lerkkaus, lerkah-...n. heilahteleminen; — **-ur**, n. lerk-...kello.

...yl, m. pandyyli, pöytäkello.

...r, *se* **Penning.**

...s, f. katumus, synninkatumus.

...nt, m. o. f. katuja.

..., f. kynä, sulka, pännä; gripa ...l. fatta i pannan, käydä l. ...ttua kynään.

...l, m. kynäkotelo.

Pennalism, m. pennalismi, pilttousvalta, kurin-alaisuus.

Penndrag, n. kynäys, kynän pyörähdys; — **-fjäder**, m. kynäsulka; — **-foder**, — **-fodral**, n. kynä- l. pännäkotelo; — **-formerare**, m. kynänvuolija; (*maskin*) kynänvuolin l. -vuolija; — **-fäktare**, m. kynäsoturi, kynäilijä; — **-fäkteri**, n. kynäkiista l. -kahakka, kynäileminen; — **-knif**, m. kynä- l. pännäveitsi; — **-krig**, n. kynäsota l. -kiista; — **-ritning**, f. kynäpiirräntä l. -kuvaanto; (*det ritade*) kynäpiirros l. -kuva; — **-rör**, n. kynän- l. sulkatorvi l. -putki; — **-torkare**, m. kynänpyyhin l. -pyyhe.

Penning, m. raha; förtjena penningar (*pengar*), ansaita rahaa; förvandla i penningar, muuttaa rahaksi; — **-dryg**, a. äveriäs, rahojansa ylpeilevä; — **-eafgift**, m. rahamakso l. -maksu; — **-ebehof**, n. rahantarve; — **-ebelöning**, m. rahapalkinto; — **-ebrist**, m. rahanpuute, rahanpula; — **-eböter**, pl. rahasakko, sakko, sakkorangaistus; — **-ehjelp**, m. raha-apu; — **-einkomst**, m. raha- l. rahantulo; — **-fattig**, a. rahaton, köyhä rahasta, vähärahainen; — **-förlust**, m. rahavahinko l. -tappio; — **-förråd**, n. rahavara l. -varat (*pl.*); — **-girig**, a. rahanhimoinen, rahan-ahne; — **-girighet**, f. rahan-ahneus; — **-jude**, m. rahajuutas; — **-karl**, m. rahamies, rahakas l. rahallinen mies; — **-kassa**, f. rahakassa, rahasto; — **-kista**, f. rahaarkku l. -kirstu; — **-lysten**, a. rahanhimoinen l. -haluinen; — **-lystnad**, f. rahanhimo l. -halu; — **-lån**, n. rahalaina; — **-lön**, m. rahapalkka; — **-lös**, a. rahaton; — **-mäklare**, m. rahankauppias; — **-nöd**, m. rahanpakko l. -pula; — **-post**, m. rahaposti l. -jakso; — **-pung**, m. rahakukkaro; — **-påse**, m. rahapussi l. -tasku; — **-rik**, a. raharikas, rahallinen, rahakas; — **-räknare**, m. rahanlukija; — **-räkning**, f. rahanluku l. -luenta l. -lasku; — **-rörelse**, f. rahaliike, rahanliikunto l. -kulku; — **-sak**, m. rahan-asia, (*affär*) raha-asia; — **-skatt**, m. rahavero; — **-skrin**, n. rahalipas l. -arkkunen; — **-stock**, m. rahanmäärä l. -paljous, rahajoukko; — **-summa**, f. rahasumma l. -määrä; — **-tillgång**, m. rahavara l. -varat (*pl.*); — **-tjuf**, m. rahanvaras; — **-un-**

derstöd, n. raha-apu; — **-uppbörd**, m. rahan-otto l. -ylöskanto; — **-utgift**, f. rahan ulos-anto, rahameno l. -kulu; — **-utskyld**, m. raha-ulosteko, rahavero l. -maksu; — **-vexlare**, m. rahanvaihtaja, rahanvaihtokauppias; — **-vexling**, f. rahanvaihto l. -vaihetus; — **-vinglare**, m. rahankieveltäjä, rahaveijari l. -luikari; — **-vingleri**, n. rahankievellys l. -veijaus; — **-vinst**, m. rahavoitto; — **-värde**, n. raha-arvo l. -hinta; (*penningens värde*) rahan arvo l. hinta.

Pensel, m. pensseli, sivellin; (*bot.*) hahtuva; — **-drag**, n. sivellys, pensselinvetäys.

Pension, f. (*underhåll*) eläke-raha, pensiooni, eläke; (*anstalt*) elatus-, kasvatuskoulu, kasvattila.

Pensionera, v. a. antaa eläke-raha, panna penssioonille l. eläkerahalle; p—s, v. p. päästä l. tulla eläkerahalle.

Pensionsanstalt, f. kasvatus- l. elatuskoulu; — **-bref**, n. pensiooni- l. eläkekirja; — **-messig**, a. eläkkeelle päässyt l. päässevä, eläke-ikäinen.

Pensionär, m. (*barn*) kasvattilainen, kasvatus- l. elatuskoululainen; (*en som åtnjuter pension*) eläke- l. elorahallinen, elorahalla olija, elakkeennauttija.

Pensla, v. a. pensselöitä, penslata, sivellellä (-ltelen).

Pensum, n. määrä; (*visst kunskapsmått*) oppi- l. opinmäärä, opittava; (*förelagdt arbete*) tehtävä, työmäärä.

Pentameter, m. pentametri, viismittaruno.

Pentandria, f. (*bot.*) viisiheteiset, pentandria.

Penterlina, f. (*sjöt.*) pentteri- l. penttilina l. -touvi.

Penultima, f. (*gram.*) viimmeisen edellinen tavu, penultima.

Pepla, f. humalankäpy.

Peplig, a. *se* **Pjunkig**.

Peppar, m. pippuri; — **-buske**, m. pippuripensas; — **-dosa**, f. pippurituosa l. -astia; — **-kaka**, f. piparkakku, mesileipä l. -kakku; — **-korn**, n. pippuripapu l. -herne; — **-mynta**, f. piparminttu; — **-rot**, f. piparuutti, pippurjuuri; — **-strut**, m. pippuritörttö l. -tuutti; — **-träd**, n. pippuripuu.

Peppra, v. a. pippuroita, panna pippuria sekaan l. päälle.

Per, nom. pr.; P. och Pål, Pekat ja Paavot.

Per, prep.; p. man, mieheen, m päälle l. kohden; mark p. sty markka kappaleelta; p. posto. p kautta, postissa; p. capita, henkiluvun mukaan.

Peremtorisk, a. lopullinen, pää viivytteetön.

Perenn, a.; p—a växter, monik set l. -vuotiset kasvit.

Perfekt, a. täydellinen; — adv. täy sesti; — subst. n. (*gram.*) per täys-lähisaika.

Perfektibilitet, f. täydellisentyvä

Perforation, f. (*kir.*) puhkaisemin

Pergament, n. pergamentti, nahkap — **-band**, n. pergamenttinide l net (*pl.*).

Periferi, f. kehä, ympärys.

Perifras, m. *se* **Omskrifning**.

Perifrastisk, a.; p. konjugation. lauseinen käytelmä.

Perihelium, n. periheliumi, auring himmys; jorden är i sitt p. on aurinkoa lähinnä.

Perikoper, pl. perikoopit, valitut nan-aineet.

Perimeter, m. piiri, ympärys.

Period, m. (*tidehvarf*) aikakausi (*gram.*) lauseisto, lausejakso; (jakso; — **-byggnad**, f. lause seistorakennus; — **-hygge**, n. ala.

Periodicitet, f. määräaikaisuus, kautisuus.

Periodisk, a. aikakautinen.

Periodiskt, adv. aikakausittain, kausin, ajoittain, määräajoilla l.

Peristil, m. (*byggn.*) peristiili. ympärystä.

Perkussion, f. lyönti, isku, puus **-sgevär**, n. lyötinpyssy l. -kivi

Perla, f. helmi (-en), simpsu; päärly; (*på ytan af en vätska*) helmi, sira, herne.

Perla, v. n. herneillä, poreilla, siroilla.

Perlband, n. helminauha l. -rihma **-bank**, m. helmikari; — **-mor**, m. peerlemo, simpsukan — **-fiskare**, m. helmeinpyytäjä **-fiske**, — **-fiskeri**, n. helmeily l. -pyynti; — **-färgad**, a. helm vainen l. -värinen, sinihallava; — n. rae- l. helmisuurima l. -ryy **-grå**, a. siniharmaa, helmiharmaa **-gräs**, n. helmikkä, helmiheinä l. ho; — **-höns**, n. piskukana; —

la, f. helmisimpsukka, simpsukka; — **-prydd**, a. helmitetty, helmillä kaunistettu; — **-smycke**, n. helmikoriste, helmike; — **-stickare**, m. helmenkutoja l. -neuloja; — **-stickeri**, n. helmisneulonta, helmein kutominen; — **-stil**, m. helmispuustavit l. -kirjaimet; — **-uggla**, f. helmipöllö.

Perm, m. kansi (-nnen), kirjan-kansi; — **-bref**, n. pärmäkirjoitus l. -kirja.

Perma, f. vetelä terva.

Permanent, a. alituinen, alinomainen, yhtenäinen, ainainen.

Permission, f. permessi, virka- l. palvelusloma, kotilupa.

Permittera, v. a. laskea lomalle, kotiuttaa, antaa kotilupa l. virka- l. palvelusloma.

Perpendikel, m. *se* **Pendel**; (*lodrät linie*) pysty-, luotiviiva.

Perpendikulär, a. pystysuora, pystyinen, luotisuora.

Perpetuel, a. alinomainen, ainainen.

Perplex, a. *se* **Förbrylla** o. **Förbluffa**.

Perrong, m. peronki, etusilta.

Pers, m. rässäys, prässäys; — **-jern**, n. rässi- l. saumaranta.

Persa, v. a. rässätä, prässätä, silittää raudalla.

Persedel, m. parseli, kappale; räntep., verokappale l. -parseli.

Persiflera, v. a. ivata, irvistellä.

Persika, f. persikka.

Persiketräd, n. persikkapuu.

Persilja, f. persilja.

Person, m. persoona, henkilö, itsiö, henki (-en), ihminen, mies, itse; (*teol.*) persoona, olemusmuoto; tio p—er ,kymmenen henkeä l. henkilöä; i egen p., itse, omassa persoonassaan; utan afseende på p—en (*bibl.*), ilman muodon katsomatta; (*dram.*) jäsen; (*gram.*) olio, persoona; (*jil.*) itsiö, persoona; —**-trafik**, f. ihmisliikenne.

Personal, m. hengistö, henkilöt, väki, henkilö- l. henkikunta; lärarepersonal, opettajisto; — **-pronomen**, n. persoona- l. tekiöasemo; — **-suffix**, m. asemo- l. omistusliite; — **-union**, f. persoona- l. itseomais-yhteys.

Personalier, pl. elämänkertomus, vaiheajan elämänvaiheet.

Personalitet, f. *se* **Personlighet**.

Personel, a. *se* **Personlig**; p—a utskylder, hengeltä maksettava vero, henkirahat.

Personifiera, v. a. olennoita (-tsen, tehdä olennoksi, persoonioita (-tsen).

Personifikation, f. olennoitsemus; (*det personifierade*), olennoima, olento.

Personlig, a. persoonallinen, itseomainen, itse- l. mieskohtainen, oma, itseinen, itseä koskeva l. kohtaava l. tarkoittava.

Personligen, adv. itse, itse kohdastansa, mieskohtaisesti.

Personlighet, f. persoonallisuus, itseisyys, itsekohtaisuus.

Personnage, m. persoona.

Perspektiv, n. o. m. perspektiivi, etenemyskuvaus; (*utsigt från en punkt*) katsantoala, etenemysnäky; (*instrument*) läpikatsoin; (*fig.*) hafva ngt i p., toivotella l. odotella jkin; — **-lära**, f. katsanto- l. etenemys- oppi; — **-teckning**, f. etenemysplirustus.

Perspektivisk, a. katsanto-opillinen, katsannollinen, perspektiivinen, eteneväinen.

Persvadera, v. a. *se* **Öfvertala**.

Pert, m. (*skepp.*) pertti.

Perta, f. päre; af p., päreinen, päreestä (tehty).

Pertbrand, m., — **-sot**, n. päreen karsi (-rren); — **-klyka**, f. pärepihti l. -seikko l. -irvo; — **-korg**, m. pärekoppa l. -vasu; — **-tak**, n. pärekatto, päreinen katto.

Perturbera, v. a. *se* **Förvirra**.

Peruk, m. peruukki, tekotukka, varatukka; — **-makare**, m. pnruukimaakari, peruukintekijä; — **-stock**, m. hiustukki, tukkapölkky; (*fig.*) tukki- l. pölkkypää, pökkelöpää.

Pessimism, m. pessimismi, pahastelemus, pahan- l. pahimman-usko.

Pessimist, m. pahan-uskoja, pahanluuloinen.

Pest, m. rutto, ruttotauti, tarttuva tauti; — **-aktig**, — **-artad**, a. ruttomainen, ruttollinen, rutontapainen; — **-böld**, m. ruttopaise; — **-smitta**, f. tarttumarutto, ruton saasta l. saastutus; — **-smittad**, a. ruttoinen, ruton saastuttama l. saastainen.

Pestera, v. n. mässätä.

Pestilens, f. *se* **Pest**.

Peta, v. a. kaivaa, kaivella, tonkia, söhriä, ähriä.

Petig, a. *se* **Småaktig**.

Petit, f. petiitti, pienoiskirjaimet.

Petit-maitre, m. *se* **Sprätt**.

Petition, f. anomus, anoskelu, pyyntö-

esitys; — -**smemorial**, n. anomus-esitys; — -**srätt**, m. anomus-oikeus l. -valta.

Petitionera, v. n. tehdä anomus, anoskella, anoa, pyytää.

Petitionär, m. anomuksentekijä.

Petrificera, v. a. kivetyttää; p—s, pass. kivettyä.

Petrifikat, n. kivettymä, kivettynäinen.

Petrifikation, f. kivetyttämys, kivetyttäminen; kivettyminen, kivettymys.

Petto; in p., itseksensä, ajatuksissansa.

Piffig, a. *se* **Fiffig**.

Phalang, Pharisé, Philosofi, m. fi., *se* **Falang, Farisé, Filosofi**, o. s. v.

Pianino, n. pianiino.

Pianist, m. piaanonsoittaja.

Piano, n. piaano; — adv. hiljaan, hiljaisesti, vienosti; pianissimo, adv. hyvin hiljaa.

Piccanell, m. pikanelli, lanka- l. rullatupakka.

Piccolafiöjt, m. pikkolahuilu, pilli- l. kilkkahuilu.

Pick och pack, *se* under **Pack**.

Picka, v. a. o. n. (*om foglar*) nokkia, tokkia; hjertat p—r, sydän sykkii l. tykkii l. tykyttää; uret p—r, kello napsaa l. raksuttaa l. napsuttaa l. tikittää; p—r (*korsar*) sig, ristii silmiänsä.

Picka, f. nokinrauta, nokin, tokkari.

Pickelhufva, f. piippa- l. huippulakki; — -**häring**, m. *se* **Putsmakare**.

Pickhogad, a. kärkästynyt, himokas; göra p., kärkästyttää; — -**jern**, n. *se* **Picka**; — -**nick**, m. osuuspidot (*pl.*).

Pickles, pl. pikkelssi, kasvisose.

Piedestal, m. jalanne (-nteen), kantakivi (-en), kenkäkivi.

Pietet, f. hellyys, lempeys, lempi (-mmen); (*estet.*) hartaus, tarkkuus.

Pietism, m., **Pietisteri**, n. pietismi, herännäisyys, kerettiläisyys.

Pietist, m. herännäinen, herännyt, kerettiläinen.

Pietistisk, a. herännäisyyden, herännäis-, herännäistapainen.

Piga, f. piika, palkkapiika.

Pigarbete, n. piian työ; — -**kammare**, m. piikakamari, piikain kamari l. huone; — -**lön**, m. piianpalkka; — -**tjenst**, m. piianvirka, piikapalvelus.

Pigg, a. pirteä, tirkeä, vilpas, vilkas.

Pigg, m. piikki, pistin (-imen), tutkain; — -**svin**, n. piikkisika; — -**tistel**, m. piikkiäinen, piikkiohdake; — -**var**, m. maariankalan laji; — -**väl** piikkijyrä.

Pik, m. piikki, keihäs; (*fig.*) pis l. -puhe; ge p—ar, pistellä. pistosanoja.

Pika, v. a. (*fig.*) pistellä, tonkia, puheella.

Pikant, a. (*om smak*) kirpeä, pistävä; (*fig.*) pistelijäsä, pistelevä *tande*) kihottava, elävä.

Piké, n. pikee, nyppykangas.

Pikenerare, m. keihäs- l. piikk piikittäjä.

Pikera, v. a. nypyttää, niputtaa; pistellä, puhua pistosanoja; p. s ngt, ylvästellä l. kerskailla l. keillä jstkin.

Pikerjern, n. nypytys- l. nyppy nypytin.

Piket, m. piketti, vartio.

Pil, m. nuoli (-en), (*med knopp dan*) vasama; — -**formig**, a. mainen, nuolentapainen; — -l n. viini (-en), nuolikontti l. -k — -**skott**, n. nuolen-ampuma; — m. jousimies, nuolen-ampuja; — a. nuolennopea, nopea kuin nu -**spets**, m. nuolenkärki l. -pä -**söm**, m. (*anat.*) nuolisauma, reenrako; — -**ört**, f. keiholehti.

Pil, f. paju, piilipuu; (*grönpil*) halava; — -**fink**, m. metsävar pajupeippo; — -**skog**, m. ha salavisto, pajusto; — -**spinna** *se* **Nattfjäril**; — -**träd**, n. *se*

Pilaster, m. seinäpylväs l. -pa

Pilgrim, m. pyhiinvaeltaja, toivio läinen; — -**sfalk**, m. muuttoha — -**sfärd**, m. pyhiinvaellus, retki.

Piller, n. pilleri, marjake, lääke

Pillra, v. a. nypelöitä, hivutella; p. v. r. (*om foglar*) kyniä l. nypp seänsä.

Pilt, m. piltti, poikanen.

Pimpernell, f. punaluppu, luppio.

Pimpinella, f. anisruoho, kangaskm

Pimpla, v. n. ryyppiä, ryypiskellä.

Pimplare, m. ryyppäri, ryyppijä, piskelijä.

Pimsa, v. a. kiillottaa hohkakivellä

Pimsten, m. hohkakivi, pimpsikivi.

Pina, f. piina, tuska, vaiva, kiusa saus, kärsimys.

Pina, v. a. piinata, kiduttaa, ri vaivata; p—s, v. p. piinautua, vaivautua.

Pinakotek, n. pinakoteekka, taulusto, taulukoelma.

Pinbänk, m. piinapenkki, elämänlauta; — **-full**, a. täpötäysi, (*drucken*) tuiki humalassa l. sikahumalassa (oleva); — **-kär**, a. tuiki l. peräti rakastanut; — **-omedel**, — **-oredskap**, n. kidutin, kidutus- l. piinauskeino l. -kone; — **-orum**, n. piinapaikka, vaivan l. piinan sija.

Pincenez, m. nenälasit.

Pincett, *se* **Pinsett**.

Ping pang, int. kilin kalin.

Pingla, v. n. kilistä, kilkuttaa, helistä, piristä, pingeltää.

Pingla, f. kilkku, tiuku, helu; (*grodsnge*) rumppi, nölli.

Pinglande, m. kilinä, helinä, kilke, kilkuminen, pingellys.

Pingst, m. helluntai; **annandag p.**, helluntain maanantai; — **-afton**, m. helluntain aatto, helluntain-lauvantai; — **-dag**, m. helluntaipäivä; — **-eld**, m. helavalkea, kokkovalkea; — **-helg**, m. helluntaipyhät (*pl.*) l. -juhla; — **-lilja**, f. valkoinen narsissi; — **-vecka**, f. helluntaiviikko.

Pingvin l. **Pengvin**, m. nahkahanhi, pingviini.

Pinie, f. ruokamänty.

Pinlig, a. kiduttava, piinallinen, kidutuksellinen, kidutus-.

Pinligen, adv. piinauksella, piinallisesti, piinaten, kiduttamalla.

Pina, v. a. säylätä, vaarnata.

Pinne, m. nappula, vaarna, säylä l. säyläs, puikko, piikki; — **-harf**, m. piikkiäes; — **-sladd**, m. piikkilata.

Pinsam, a. piinallinen, piinaava, vaivaava, tuskainen.

Pinschback, m. pinspakki.

Pinsett, m. atuimet, näpittimet (*pl.*).

Pina, f. pirooni.

Pionier, m. vallinkaivaja.

Pip, m. toro, torvi (-en, piippu; (*bot.*) torvi.

Pip, n. *se* **Pipande**.

Pipa, v. n. vitistä, vikistä, kitistä, piipittää, tiukua, titittää, kuikuttaa, piristä, inniä, vinkua; — v. a. piipata.

Pipa, f. piippu, torvi (-en); (*tobakspipa*) piippu; (*blåsinstrument*) pilli, huilu; (*orgelpipa*) piippu; (*bössepipa*) piippu; (*vätvarumått*) piippa, tynnyri.

Pipande, n. vitinä, vikinä, kitinä, tiuke, piipitys, piipatus, kuikutus, kitiseminen, vitiseminen, pillitys, pillittäminen; vinkuna, vinkuminen.

Pipare, m. piipari, pillipiipari, pillittäjä.

Pipblomster, n. (*bot.*) pillikukasto; — **-form**, m. piipunkaava l. -valin; — **-formig**, a. pillikkeinen, pillimäinen, pillintapainen; — **-hufvud**, n. piipunpesä l. -koppa; — **-hylla**, f. piippuhylly l. -lauta; — **-krage**, m. röyhy l. piippakaulus; — **-krass**, m. piipunperkain l. -karistin; — **-lera**, f. piippusavi; — **-lock**, n. piipunkansi; — **-lärka**, f. heinä- l. metsäkirvinen; — **-makare**, m. piippumaakari, piipuntekijä; — **-mossa**, f. huokosammal; — **-mur**, m. piipunmuuri; — **-nubb**, m. *se* **Pipsnugga**; — **-näsla**, f. pillike; — **-rensare**, m. piipunruokkooja l. -perkaaja, piipunperkain; — **-skaft**, n. piipunvarsi; — **-skägg**, n. pujo-, nykeriparta, leukaparta; — **-snugga**, f. piippunysä l. -nykä l. -kynä, nysäpiippu; — **-sår**, n. *se* **Fistel**; — **-tändare**, m. piipunsytytin; — **-verk**, n. piipunrakennus, piipusto, piiput (*pl.*).

Pipig, a. (*porös*) huokoinen, hohkainen; (*bot.*) pillimäinen; (*om barn*) kirreä, kitisevä, vitisevä; p. röst, vinkuva ääni.

Pipp, m. *se* **Hönstippen**.

Pippa, f. (*lus*) popo, pöpö.

Pirat, m. merirosvo; (*liten påse*) käsipussi, pussukka.

Pirog, m. piirakka, piiras, piroogi.

Pirrögd, a. tirri- l. tirisilmäinen, tirkeäsilmäinen, tiri- l. tirkisilmä.

Piruett, m. pyörähdys, pyöräys.

Pirum, a. oböjl.; vara p., olla hiivassa l. pöhnässä.

Pisang, m. pisanki.

Pisk, n. *se* **Stryk**.

Piska, f. piiska, ruoska; (*härpiska*) letti, piiska.

Piska, v. a. piiskata, ruoskia, hosua, pieksää, hutkia, suomia.

Piskare, m. piiskuri, pieksäjä.

Piskrapp, n., — **-släng**, m. piiskan- l. ruoskanlyömä, sivallus l. huimaus piiskalla l. ruoskalla; — **-skaft**, n. piiskan-, ruoskanvarsi; — **-smäll**, m. piiskan- l. ruoskanläjähdys l. -mäjähdys; — **-snärt**, m. piiskan- l. ruoskannauha l. -nuora l. -siima l. -letku.

Pissoir, m. pisoaari, kusipaikka.

Pistill, m. (*bot.*) emi, pistilli.

Pistol, m. pistooli; — **-hölster**, n. pistoolituppi l. -kotero; — **-kolf**, m. pistoolinperä l. -varsi (-rren); — **-smed**, m. pistooliseppä.

Pistång, m. pistoni, mäntä; — **-kanna**, f. männänkuppi; — **-slag**, n. männän-isku.

Pitschaft o. **Pitscher**, n. sinetin (-ttimen), pitsieri.

Pitscherring, m. sinettisormus; — **-stickare**, m. sinetinpiirtäjä l. -kaivertaja.

Pitprop, m. pitproppi, kaivosnyte l. -salko.

Pittoresk, a. kuvan-ihana, ihantava, ihailtava.

Pjes, m. (*dram.*) näytelmä; (*sak, ting*) kalu, kappale; (*kanon*) tykki, kanuuna; (*i schack*) napelo.

Pjexa, f. pieksu, puolisaapas, kurpponen, lapikas.

Pjoller, n. loru, lörpötys, lärvitys.

Pjollra, v. n. loruta, lörpötellä, lärvitellä, lörpöttää.

Pjollrig, a. hupakko, lärvi, lörppö, lörppöinen, lörppömäinen.

Pjoskig, a. (*klemig*) helppoinen, asso, lellikäs; (*ej klok*) pöhkö, hupsu, hupelo, löyhämäinen.

Pjunk, n. haikatus, haikaileminen, ruikailus, nurkutus, vaikerrus.

Pjunka, v. n. haikattaa, haikailla, ruikailla, vaikerrella, nurkua, naukua.

Pjunkig, a. haikaileva, ruikaileva, naukuvainen, vaikeroinen, helttu.

Pjunkigt, adv. haikaillen, naukuen, vaikertaen.

Pjåk, n. lellitys. mämmittely; (*pjåkig menniska*) lelli.

Pjåka, v. n. lellitellä, hemmoitella, mämmitellä, arkailla.

Pjåkig, a. lellimäinen, hemmoinen, arkaileva, lellikäs, hätikkö.

Pjåkighet, f. lellimäisyys, arkailevaisuus.

Pjåkigt, adv. lellimäisesti, arkailevasti.

Placemajor, m. linnamajuri.

Placera, v. a. asettaa, panna, tiloittaa, sijastuttaa, sijoittaa.

Pladask, int. lopsis, loiskis, ropsis, roiskis.

Pladder, n. loru, lorutus, lörpötys, molotus, mölötys.

Pladderaktig, a. lörppö, lörppömäinen, lörpöttelevä, loruava.

Pladdra, v. n. lörpöttää, lörpötellä, loruta, mölöttää, lopottaa, lavertaa, laverrella.

Pladdrare, m. lörppö, lörpöttelijä lipilaari, kielenpieksäjä, laverta

Plafond, m. holvikatto, kipsikatt

Plagg, n. puin (-kimen), vaate, kappale; selkäänsaanti.

Plagga, f. *se* **Handplagga**.

Plagga, v. a. hutkia, sutkia. p hosua.

Plagiat, n. sananvarkaus l. -ryö

Plagiera, v. a. varastella l. ryö noja, lainata muiden kirjoista sista.

Plakat, n. plakaatti, julistus; a vara p., olla aika humalassa.

Plan, a. tasainen, sileä; — **-ko** tasaonteva; — **-konvex**, a kevä.

Plan, m. taso, tasapinta, lakea. t kenttä, tanner (-nteren); (*plan* pohja- l. asemapiirre l. -piirros; *förslag*) luonnos, suunnitelma, juoni (-en), tuuma, tuumailu; — f. ala- l. asemakartta, peruska **-lägga**, v. a. asetella l. aja tuumia kokoon, aihehtia; — tuumaton, perukseton, suunnat nokseton, levällinen; — **-me** tuumallinen, tuumajohtoinen, sellinen, tuuman- l. luonnokse nen, kaavaperäinen; — **-me** f. tuumallisuus, luonnoksellis s. v.; — **-messigt**, adv. vis man l. luonnoksen mukaan, t sesti, suunnallisesti; — **-mät** *se* **Planimetri**; — **-ritning**, f piirre l. -piirros, pohja-, asem perus- l. perustuskaava.

Planera, v. a. (*jemna*) tasoittaa tella, tasailla; (*fig.*) tuumailla. suunnitella, määrätä, aihehtia.

Planering, f. tasoittelu, tasoitus nittelu, alan-tasoitus l. -suunn

Planet, m. planeeti, kiertotähti *sigte*) naama; — **-system**, n. tähdistö, kiertotähti- l. planeet

Planetarisk, a. kiertotähden l. planeetillinen.

Planetarium, n. planetario.

Planetoid, f. planetoidi, kiertotä

Planiglob, m. *se* **Planisfer**; — f. planimetria, tasapinnan-mitta samitanto; — **-sfer**, m. tasapa sapallo-kuva.

Plank, n. lauta-aita, plankku.

Planka, f. laahko, palkki, lankku

Planka, v. a.; p. af, *se* **Afplan** en stock, kellestää l. piiluta

…, m. piirros, kuva, piirroskuva; …-verk, n. piirroskuvasto, kuvisto. …ett, m. lastikka, lastanen. …, f. (*växt*) kasvi; (*telning*) taimi …. istukas; (*fig. om barn*) vesa, …i.

…, v. a.; p. in, *se* **Inplanta.**

…ge, m. kasvatusmaa, kasvikko, …maa.

…, v. a. istuttaa, panna; (*odla*) …ttaa; p. fisk, siittää kaloja, … kaloja sikiämään; (*uppresa*) pys…, asettaa.

…dam, m. siityslampi.

…ing, f. istutus, kasvatus; siitos, …; pystytys, asettaminen; (*det …rade*) istutus, istuttama, kas…, kasvos.

…ak, — **-lafve,** m. taimisto, is…, taimi- l. kasvi- l. istukaslava; — …, kasvin-elo l. -elämä, kasvi-elo; …kola, f. istukasmaa, istukasto, tai… l. -tarha, taimisto; — **-säng,** …**Plantbänk.**

…, m. kinko, laatta, lopo.

…, v. n. pulista, pulikoita, lotista, …, loiskuttaa.

…, n. molskina, mulskina, lois…kina, pulina, molskiminen.

…, f. plastiikka, kaavaustaide l. …

…, a. plastillinen, kaavaustaiteel…, kaavallinen.

…, m. plataani, saksanvahteri.

…, f. platina, valkokulta.

…, m. plafonki.

…, m. platforma, etusilta l. -lattia.

…, a. platoninen, Platonin, Pla…-opillinen.

…, m. platonisuus, Platonin…

…, m. paikka, sija, tila, asema, ala; …va på sin p., pysyä paikallansa, … paikallensa l. asemallensa; blif… på p—en, jäädä tantereelle l. …lle; god p. att bygga på, hy…kentamisen asema l. paikka l. …; med p., töin l. hädin tuskin, …, vaivoin.

…, litteä, lattea, latuskainen, laa…, lättäinen, tasainen; (*fig.*) vetelä, …o. tyhmä, typerä; — **-form,** m. …forma, etulattia; katonlaaka, tasa…; (*fortif.*) kanuunatöyräs l. -kuk…, töyrämä; — **-fot,** m. (*sjöt.*) plat…, iltavahti; (*skämtv.*) lättä- l. la…jalka; — **-gattad,** a. (*sjöt.*); p—t skepp, tasaperäinen laiva; — **-hufvud,** n. (*skepp.*) lättänaula, lättäpäinen l. -kantainen naula; — **-list,** f. (*byggn. k.*) latuskaliista, latto- l. lättäliista l. -liistake; — **-land,** n. tasanko, tasamaa, lakea l. laakamaa; — **-näsa,** f. lättä- l. lyssänenä; — **-tysk,** a. alasaksalainen; — **-tyska,** f. alasaksakko; alasaksan kieli, alasaksa.

Platt, m. (*myntplatt*) laaka, laatta, latukka.

Platt, adv. tuiki, peräti, vallan; p. intet, ei ensinkään, ei ollenkaan; (*fig.*) vetelästi, miedosti, nerottomasti.

Platta, v. a. litistää, latistaa, laaentaa, lätistää, ohentaa; p. ut, *se* **Utplatta;** p—s, v. p. litistyä, latistua, laaeta (-kenen).

Platthet, f. litteys, latteus, latuskaisuus, laakeus, lättäisyys; (*fig.*) vetelyys, mietous, typeryys.

Platting, m. (*skepp.*) plattinki, latuska, lättäletti.

Platå, m. ylätasanko, ylä-tasamaa, ylänkö; (*vågbräde*) vaakalauta.

Plausibel, a. kehuttava, myönnettävä, suostuttava, (*trolig*) uskottava.

Plebej, m. plebeji, alhaisolainen, alimus.

Plebejisk, a. plebejinen, alhaisolainen, alhaissäätyinen, alhaistapainen.

Plejaderna, f. pl. plejaadit, seulaiset, Wäinämöisen virsut.

Plenipotentiär, a. täysivaltainen.

Plenum, n. yhteis-istunto; istunto, täysikokous; p. plenorum, yhteinen täysi-istunto.

Pleonasm, m. liikasanaisuus, sanaliika.

Pleonastisk, a. liikasanainen l. -sanallinen.

Pleti, *se* under **Kreti.**

Pligg, m. nappula, suute, puunaula.

Pligga, v. a. naulata, panna kiinni nauloilla, plikata.

Pligt, f. velvollisuus; — **-enlig,** a. velvollisuudenmukainen; — **-enlighet,** f. velvollisuudenmukaisuus; — **-förgäten,** a. velvollisuutensa rikkova l. pettävä, velvollisuuden muistamaton; — **-förgätenhet,** f. velvollisuuden unhotus l. rikonta; — **-förgätet,** adv. velvollisuutensa unhottaen l. rikkoen l. pettäen; — **-kollision,** f. velvollisuuksien ristiriita l. yhteensatunta; — **-känsla,** f. velvollisuustunto, velvollisuudentunto; — **-skyldig,** a. velvollinen, tuiki l. peräti velvollinen; —

— **-stridig**, a. velvollisuutta vastoin (oleva), velvollisuuden vastainen.

Pligtig, a. velvollinen, velkapää, velvoitettu.

Plikt, f. sakko; — **-fälla**, v. a. sakottaa; pliktfäld, part., sakon-alainen, sakotettu.

Plikt, m. (*skepp.*) kalupaikka l. -säily, plihti; — **-ankare**, n. vaara- l. plihti-ankkuri; — **-huggare**, m. (*sjöt.*) plihthukari, keksimies, etusoutaja.

Plikta, v. n. saada l. vetää sakkoa; (*straffas*) kärsiä; p. med kroppen, kärsiä ruumiillansa; (*fig.*) maksaa, kärsiä; (*sjöt.*) *se* **Loda**.

Plint, m. kenkä- l. kantaliista, plintti.

Plira, v. n. tihruttaa, illistää, tirkistää, tirkistellä.

Plirögd, a. tihrusilmä l. -silmäinen, kyynysilmä l. -silmäinen.

Plister, m. pillike, peippi.

Plit, m. miekka, pamppu.

Plita, v. n. miekkailla, miekoitella; p—s, miekoitella, tapella; (*fig.*) taistella, kinata.

Plock, n. rihkamat (*pl.*), rippeet (*pl.*), kerut (*pl.*), kokoilemat (*pl.*); — **-mat**, m. tähderuoka, ruoantähteet (*pl.*); — **-skulder**, m. pl. pienet velat, pikkuvelat.

Plocka, v. a. poimia, noukkia; (*samla*) keräillä, kokoilla; p. fogel, silpoa l. kyniä lintuja; p. grönsaker, nyhtää l. nyhdellä l. nyppiä kasvaksia; p. ull, valvoa l. vatvoa l. nyppiä villoja; p. sönder, nyppiä l. nokkia rikki; (*fig.*) *se* **Preja**.

Plog, m. aura, sahra l. sahrat (*pl.*), (*möplog*) lana; — **-ben**, n. auraluu, (kaksi pientä nenäluuta); — **-betsel**, n. auranpäitset; — **-bill**, m. vannas, auranrauta l. kynsi (-nnen); — **-blankard**, m. auran- l. sahran-ojas l. -aisa; — **-fjöl**, m. luodin, luotikainen, auransiipi (-en), multlain; — **-fåra**, f. vako, auranvako; — **-handtag**, n. auran perät l. kädensijat l. kurki; — **-hyfvel**, m. koro- l. ruhkahöylä; — **-häst**, m. kyntöhevonen; — **-instruktör**, m. kynnönneuvoja l. -opettaja; — **-jern**, n. *se* **Plogbill**; — **-lag**, n. (*för möplogning*) lanakunta; — **-land**, n. auranmaa; — **-rist**, m. ruodin, ruotikainen, auranveitsi (-en); — **-skacklor**, f. pl. auranperät, -sarvet; — **-skifva**, f. auran multlain l. siipi; — **-släpa**, f. auran jutka l. laahotin, aurakontio; — **-stjert**, m. aurankurki (-en) l. sauvakka, sahrapuu; — **-sula**, f. ran antura l. kenkä; — **-sträng** auran hammeli l. jukkotanko; — **-ta**, f. turvevillake l. -viilu; — **-stel**, m. ojas, auran-ojas l. -ta -aisa; — **-vinda**, f. *se* **Plogfj** **-ås**, m. auran ojas l. aisa l. se

Ploga, v. a. vetää lumirekeä l. lanata.

Plomb, m. plompi, lyijeake, lyijy l. -leima; lyijyrae, lyijyke.

Plombera, v. a. lyijyttää.

Plommon, n. luumu, plummoni; — n. luumupuu.

Plotter, n. töherrys, rönttäys; (*utgift*) tuhlaus, hukkaus; — n. töherrys- l. töhräpaperi; — **ningar**, m. pl. hukkaus- l. tu hat; — **-vis**, adv. vähitellen tänne pannen l. hukaten.

Plottra, v. n. töhertää, töherrel riä, röntätä; (*slösa*) hurvitella kata, tuhlata.

Plugg, m. tulppa, pulikka, telki pula, suute, vaarna.

Plugga, v. a. naulata, pulkita, (-tsen), suuttia, suutita (-tsi lata l. naulita (-tsen) kiinn minnet, ajaa l. tulpata pä mieleensä.

Plump, m. läntti, löntti, tölppä.

Plump, a. törkeä, siivoton, ri rivo; (*öfvermåttan stor*) tökö naton, summaton, mahdoton; — **gare**, m. *se* **Grobian**.

Plumpa, v. n. läntätä, tölpittää, tää, liata läkillä.

Plumphet, f. törkeys, ruokottom vottomuus, rivous.

Plumpig, a. tölppäinen, tölpätty, nen, löntätty.

Plumps! int. molskis! mulskis! pulskis!

Plumpsa, v. n. molskahtaa, mul pulskahtaa, pulahtaa, loiskahtaa

Plumpt, adv. törkeästi, rivosti, t tomasti; (*särdeles mycket, stort*) nattomasti, mahdottomasti.

Plumpudding, m. rusinaputinki.

Plunderskruf, m. pyssynpurkain kain.

Plundra, v. a. hävittää, ryöstää, rosvota; p. en kanon, purkaa tykistä.

Plundring, f. ryöstö, ryöstäminen vitys, riistäminen.

ral, m. pluraali, monikko, moniluku.
ralitet, f. enemmistö, useimmisto, ...mmät, useimmat.
ring, m. ropo, kolikka.
..., adv. ynnä, ja; (*tecken*) enennys-...kki. (*vinst*) voitto, tulo; — **-tecken**, ...ennys- l. lisäysmerkki.
...vamperfekt, n. pluskvamperfekti, ...en ohi-aika.
...ig, a. puhlakka, möhleä, kohmea, ...istunut.
..., m. (*myt.*) Pluto, manalan- l. tuo-...jumala.
..., m. plutoona; — **-vis**, adv. plu-...ttain.
...isk, a. tuliluomainen, tulenjälkei-... l. -peräinen.
..., v. n. *se* **Plottra**.
...meter, m. sateenmittari.
..., m. töyhtö, höyhen- l. sulkatöyh-... — **-hafre**, m. sulka- l. töyhtö-...
..., m. plyysi, villasametti, liessinki, ...verka; (*biljardpåse*) pussi.
..., f. tuska, vaiva, kiusaus, ahdis-...ina, kipu.
..., v. a. kiusata, vaivata, piinata, ... kiduttaa, (*ansätta*) ahdistaa.
..., m. kiusaaja, vaivaaja.
...ste, n. vaivain l. kiusausten pesä; **...ande**, m. kiusaaja, kiusapukki; **...ris**, n. vitsaus.
...m, a. tuskallinen, tuskan-alainen, ...a, vaivallinen, kiusallinen.
..., n. taskupaperi, öljypaperi; (*å ...dor*) raappio; — **-bok**, f. lom-...k, taskukirja, povikirja.
..., *se* **Utplåna**.
...r, n. laastari; — **-lapp**, m. laas-...lappu l. -tilkku.
...a, v. a. laastaroita (-tsen).
..., m. laatta, laaka, pelti, levy; (*mynt*) ..., lootu; — **-hammare**, m. pelti-...ttavasara; — **-bruk**, n. pelti- l. ...levy-ruukki; — **-sax**, f. pelti- l. ...sakset; — **-slagare**, — **-smed**, ...pelti- l. levyseppä; — **-smedja**, ...pelti- l. levy- l. laattapaja; — **...ide**, n. pellin- l. levynteko l. -ta-...
..., v. n. olla tapa l. tapana, tavas-...runkata.
..., v. a. (*undfägna*) kestata, kestitä ..., pitää hyvänä, ravita (-tsen); ...mgänge, pitää seuraa l. kanssa-...istä; p. vänskap, olla ystävyy-dessä; p. råd med ngn, neuvotella l. pitää neuvoa jkun kanssa.
Plägsed, m. tapa, tavastus.
Pläter, m. pleeteri, vaskihopea.
Plätera, v. a. pleeteröitä (-tsen).
Plätt, m. liisto, laatta; (*fläck*) laikka, pilkku; (*pannkaka*) lettu, lätty, lättynen; (*slag med handen*) läpsäys.
Plätta, v. a. litistää, latustaa; p. till (*ge ett slag*), läpsäyttää, lätsähyttää.
Plöja, v. a. kyntää; p. i sär, kyntää hajalle.
Plöjare, m. kyntäjä, kyntömies.
Plöje, n. kynnös (-ksen).
Plöjning, f. kyntö, kyntäminen.
Plöröser, f. pl. huoli- l. surureunukset l. -sepalot.
Plös, m. iltti, kengän korva.
Plötslig, a. äkillinen, äkkiarvaamaton, äkkipikainen.
Plötsligen, Plötsligt, adv. yht'äkkiä, äkisti, äkillisesti, äkkipikaa, äkkiarvaamatta.
Pneumatisk, a. ilmaa koskeva, pneumaatinen, ilmallinen.
Pock, n. *se* **Pockande**; hvarken med lock eller p., ei pyynnöllä eikä pakolla.
Pocka, v. n. ängätä, ängertää, vaatia väkisin; p. på (*högmodas*), pöyhkeillä, ylpeillä, kopeilla.
Pockande, n. änkäys, ängästys, ängerrys.
Pockenhols, n. kuppopuu, pokkenholssi.
Pocker, m. hiisi (-den), lempo.
Podager, m. jalkakihti l. -leini.
Poem, n. runoelma, runo.
Poesi, f. runous, runotaito, runollisuus; p—er, runoelmat, runoilemat.
Poet, m. runoilija, runoniekka l. -seppä.
Poetaster, m. runostelija, runottelija, runonsepustaja.
Poetasteri, n. runostelemus, runonsepustus.
Poetik, f. runous-oppi l. -tieto.
Poetisera, v. n. runoella, runostella, sepitä l. sepustaa runoja.
Poetisk, a. runollinen.
Poetiskt, adv. runollisesti.
Poetissa, f. runojatar, naisrunoilija.
Pojkaktig, a. poikamainen; — **-aktighet**, f. poikamaisuus; — **-byting**, m. poikanulkki. l. -pale, pojannulikka; — — **-streck**, n. pojanjuoni (-en), koirankuri, koiruus; — **-vase**, m. *se* **Pojkbyting**; — **-år**, n. pl.; i mina p., poikana l. poikamiehenä ollessani, poikuudessani.

Pojke, m. poika.
Pokal, m. kolpakko, pikari, pukaali.
Pokulera, v. n. ryyppiä, ryypiskellä.
Pol, m. napa, pooli; — **-cirkel,** m. napapiiri; — **-höjd,** f. napakorkeus; — **-stjerna,** f. pohjantähti.
Polar l. **Polarisk,** a. navallinen, navanpuolinen l. -seutuinen; — **-länder,** n. pl. navanseutu-maat.
Polaritet, f. navallisuus, napakäänteisyys.
Polemik, f. kirja- l. kynäkiista, riitakirjoitus.
Polemisk, a. kirjakiistallinen, riitakirjoituksellinen.
Polemisera, v. n. olla kirjakiistassa l. -kiistaisilla, kirjoittaa riitakirjoituksia, kiistellä, pitää kynä-, kirjakiistaa.
Polera, v. a. kiillottaa, silentää, pulierata.
Polering, f. kiillotus, kiille.
Polermaskin, m. kiillotuskone; — **-verktyg,** n. kiillotin, kiillotuskalu.
Police, m. vakuutuskirja.
Polichinell, m. narrittelija.
Polis, f. poliisi; (*försäkringsbref*) vakuutus- l. vakuuskirja; — **-betjent,** m. poliisimies, -palvelija; — **-kammare,** m. poliisikamari; — **-kommissarie,** m. poliisikomisarjus l. -herra, poliisihoitaja; — **-konstapel,** m. poliisipalvelija l. -mies, poliisivartija; — **-mål,** n. poliisiasia; — **-mästare,** m. poliisipäällikkö l. -mestari; — **-ordning,** f. poliisijärjestys l. -sääntö; — **-uppsyningsman,** m. poliisihoitaja l. vartija; — **-väsende,** n. poliisitoimi l. -asiat.
Polissonger, m. pl. poskiparta, korvaparta.
Politie, f. politia, yleishoito, poliisi; — **-karl,** m. putimies, piiskuri; — **-borgmästare,** m. kunnallis-porimestari; — **-förbrytelse,** f. järjestys- l. poliisirikos; — **-lagfarenhet,** f. hallinto-, järjestys-lainoppi.
Politik, f. politiikka, valtiokäytös, valtiotieto l. -taito l. -viisaus; (*fig.*) sukkeluus, kavaluus.
Politiker, m. valtioviisas l. -mies, valtiotaitaja l. -taituri.
Politisera, v. n. puhella valtio- l. hallitus-asioista, valtioviisailla; (*iron.*) valtioviisastella, valtatieturoita (-tsen).
Politisk, a. valtiotiedollinen l. -taidollinen, poliitinen, valtiollinen, valtiokäytöksellinen; (*slug, slipad*) s kavala, viisas.
Politiskt, adv. valtiollisesti, v dolla l. -tiedolla l. -viisaasti; sukkelasti, viisaasti, kavalasti.
Politur, f. kiilto, kiiltävyys; a vacker p., käydä kauniinkiilto
Polka, f. polkka, vippely.
Polkera, v. n. tanssia polkkaa. lehtää.
Polkör, m. polkantanssija.
Pollen, n. siemen- l. siitepöly.
Pollett, m. poletti.
Pollution, f. siemenen-vuoto.
Polonaise, f. poloneesi.
Polsk, a. puolalainen, Puolan.
Polska, f. puolakko, puolalaisnai -vaimo; (*språket*) Puolan kie sen) polska.
Poltron, se **Pultron.**
Polyadelfia, f. (*bot.*) polyadelfia. kuntaiset; — **-andria,** f. (*bot.*) heteiset; — **-arki,** f. monival **-eder,** m. polyeedri, monisär -tahokas; — **-gami,** f. monisv l. -vaimoisuus; — **-gamia,** f. (*bot.*) l. epä-avioiset; — **-glott,** m. pol monikielinen; — **-gon,** m. moni l. -nurkkio; — **-gynia,** f. (*bot.*) emiset; — **-histor,** m. monitie monen-oppinut; — **-kotyledo** (*bot.*) monisirkkainen; — **-** (*alg.*) moniosikas, polynoomi; — m. monijumalaisuus; — **-teist,** nijumalainen, monen jumalan lija; — **-teistisk,** a. monijumalai — **-teknisk,** a. monitaiteinen l toinen; p—t institut, poly nen l. monitaidollinen opisto.
Polyp, m. polyyppi, kasvilo, kasvi nen; (*köttväxt*) lihakasvannainen
Pomada, f. pumaata, hius- l. p
Pomadera, v. a. voidella hiusvoi pumaatoita (-tsen).
Pomerans, m. pumeranssi; — **-v vin,** n. pumeranssiviina; — **-f** a. pumeranssinkarvainen l. -kel — **-skal,** n. pumeranssinkuori.
Pomologi, f. pomologia, hedelmäo
Pomp, m. komu, komeus, loisto, s lisuus, isoisuus; med p. och komulla ja loistolla.
Pompong, m. pompponi, tupsu.
Pompös, a. komea, komullinen, is loistava, ylpeä, juhlallinen, p
Ponderabilier, n. pl. ponderabiliit nollis-aineet.

Ponera, v. a. *se* **Antaga** o. **Förutsätta.**
Pontak, m. pontakki.
Pontifikat, n. ylimmäispapin-arvo, paavin-arvo l. -virka.
Ponton, m. ponttoni, siltavene; — **-brygga**, f. ponttoni- l. venesilta, lauttasilta.
Pontonier, m. venesillan-tekijä, venesilta-mies, ponttonieri.
Pony, m. poni, virkku.
Popp, m. *se* **Härfogel.**
Poppel, m. poppeli, saksanhaapa.
Popularisera, v. a. tehdä kansantajuiseksi l. -mieliseksi; (*göra fattlig*) tehdä kansan l. jokaisen ymmärrettäväksi; p. sig, v. r. etsiä l. hakea kansan mielisuosiota, mielitellä kansaa.
Popularitet, f. (*folkgunst*) kansanmieliyys, kansan l. rahvaan suosio; (*allmän fattlighet*) kansantajuisuus.
Population, f. kansasto, väestö.
Populär, a. (*omtyckt af folket*) kansanmieleinen; (*allmänt fattlig*) kansantajuinen, helposti ymmärrettävä.
Populärt, adv. kansantajuisesti, kansan ymmärryksen mukaan.
Por, m. huokonen, hikireikä l. -huokonen.
Porfyr, m. porfyyri.
Porla, v. n. (*om kokande vatten*) porista, sopsottaa; (*om rinnande vatten*) lorista, liristä, holista; p. upp, pulputa l. kummuta ylös; det p—r i magen, kurisee l. porisee vatsassa.
Porositet, f. huokoisuus, reikäisyys, hateruus.
Pors, m. suomyrtti, suo- l. pursurahka.
Porslin, n. posliini; — **-sbruk**, n., — **-fabrik**, f. posliinitehdas l. -ruukki; — **-smålare**, m. posliinimaalari.
Port, m. portti; — **-gafvel**, m. *se* **Portlafva**; — **-galler**, n. porttihäkki; — **-gång**, m. porttivaja l. -käytävä l. -katos, läpikäytävä; — **-halfva**, f. portinpuolisko l. -puolikas; — **-klapp** m. portinkolkutin l. -kolkka; — **-klocka**, f. porttikello; — **-sten**, m. porttirivi l. -työkkäri; — **-vakt**, m. portinvahti l. -vartija.
Portal, m. pääportti, suuri portti.
Portativ, a. kannettava.
Porte-d'epée, m. miekkanauha.
Portemonnaie, f. portmonea, rahasäiliö l. -pussi.
Porter, m. portteri, väkiolut (-nen).
Portfölj, m. salkku, kirjalaukku l. -salkku, portföli.
Portier, m. porttieri, oven-, portinvartija.
Portik, m. pylväs- l. patsaskäytävä, kattokäytävä, portiikki.
Portion, f. erä, annos; (*fig.*) määrä, osa, osuus.
Portlake, m. portlakka, hetekaali.
Porto, n. postiraha l. -maksu; p. franco, postirahasta vapaa; — **-fri**, a. vapaa postirahasta, postirahaton l. -maksoton; — **-fritt**, adv. (ilman) postirahatta l. -maksotta.
Porträtt, n. muotokuva, kuva; — **-målare**, m. kuvan- l. muotokuva-maalari.
Porträttera, v. a. maalata l. tehdä jkun kuva l. muotokuva, kuvata, muotokuvita (-tsen).
Portschäs, m. kanto-istuin l. -tuoli.
Portvin, n. portviini.
Portör, m. kantaja; (*matportör*) ruoankannin; — **-mat**, m. kantoruoka.
Porös, a. huokoinen, reikäinen, aukko, hatera, hohkainen.
Position, f. (*ställning*) asento, asentopaikka; (*antagande*) oletus; (*metr.*) edellisyys, sijallisuus.
Positiv, a. (*bestämd*) suoranainen, vissi, varma; (*befallande*) käskevä, säädännäinen; (*jakande*) myötäinen, olettava; p. bild, varsinainen kuva; p. elektricitet, myötäinen sähkö; — subst. n. (*gram.*) positiivi, alkutila, vertomaton tila, alkutilainen; 2) kantourut, positiivi; — **-spelare**, m. positiivin- l. kantourkuin-soittaja.
Positivt, adv. suoranaisesti, olettavasti, vissisti, varmasti, varmaan, jäykästi.
Posito, adv. otetaan l. oletetaan siksi, jos niin olisi.
Positur, f. asento, asehus.
Possession, f. *se* **Besittning.**
Possessionat, m. tilan-, kartanon-omistaja, tilan-, hovinhaltija.
Possessivum, a. (*gram.*) omistava, possessiivi.
Post, m. (*vaktställe*) vahtipaikka, vahti; (*syssla*) paikka, sija; (*parti*) posti, joukko, erä; (*nyhet*) sanoma; (*liten stolpe*) pieli, *se* **Dörr-, Fönsterpost**; (*brefpost*) posti; — **-afgift**, f. postimakso l. -palkka; — **-anstalt**, m. postitoimisto, -laitos, -paikka; — **-bok**, f. postikirja; — **-bud**, n. postinnoutaja l. -tuoja; — **-dag**, m. postipäivä; — **-daglig**, a. jokapostinen, joka postipäiväinen; — **-dagligen**, adv. joka postipäivä l. -päivänä, postipäivittäin;

— **-direktion**, f. postin-johtokunta; — **-direktör**, m. postinjohtaja, postitirehtööri; — **-expeditör**, m. postintoimittaja; — **-fartyg**, n. postialus l. -laiva; — **-fri**, a. vapaapostinen, postimaksoton; — **-frihet**, f. postivapaus, postirahattomuus; — **-förare**, m. postinkuljettaja l. -viejä; — **-föring**, f. postinkuljetus l. -vienti; — **-förvaltare**, m. postinhoitaja; — **-gång**, m. postinkulku; — **-hemman**, n. postitalo l. -tila; — **-hus**, n. postikartano l. -huoneus; — **-häst**, m. posti-, kyytihevonen; — **-inrättning**, f. postilaitos; — **-inspektor**, m. postintarkastaja l. -inspehtori; — **-karl**, m. vahtimies, vahti; — **-karta**, f. postikartta l. -luettelo; — **-kontor**, n. postikonttoori; — **-medel**, n. pl. postitulot l. -varat; — **-mästare**, m. postimestari; — **-papper**, n. posti- l. kirjepaperi; — **-penningar**, m. pl., — **-porto**, n. postiraha l. -makso l. -hinta; — **-sekreterare**, m. postisihteeri; — **-skrifvare**, m. postikirjoittaja l. -kirjuri; — **-stat**, m. postivirasto l. -kunta; — **-station**, f. postipaikka l. -talo, holli- l. kyytipaikka l. -talo; — **-styrelse**, f. postihallitus; — **-taxa**, f. postitaksa, postihinnan-määrä; — **-vagn**, m. postivaunu l. -rattaat; — **-verk**, n. postitoimi l. -laitos, postivirasto; — **-väg**, m. posti- l. valtatie; — **-väsende**, n. postijärjestö l. -toimi l. asiat; — **-väska**, f. postilaukku l. -väsky.

Posta, v. n. olla l. seisoa vahdissa l. vahtina, seisoa vahtia; (*fig.*) varrota, vahdata.

Postament, n. jalusta, jalaste, jalka, kanta, kenkäkivi (-en).

Postdatera, v. a. kirjoittaa l. panna myöhempi antopäivä.

Postera, v. a. asettaa l. panna vahtiin l. seisomaan; p. sig, v. r. asettauta, asettua.

Posthum, a. (*om person*) kalmannos; (*om arbeten*) jälkijättöinen.

Postiljon, m. posteljooni, postinkuljettaja.

Postilla, f. postilla, saarnakirja.

Posto, s. oböjl. asento; fatta p., asettua, seisattua, ottaa paikkansa.

Postposition, f. (*gram.*) jälkisana l. -sijake, postpositiooni.

Postskriptum, n. jälkilisäys l. -kirjoitus, peräänlisäys, perästä sanottu (P. S.)

Postulat, n. (*geom.*) vaadelma. va

Potatis, m. peruna, potaatti, maa- — **-blast**, m. perunanvarret (pl -**bröd**, n. perunaleipä; — **-kn** potaatin- l. perunan-umppu l. -m l. mollo; — **-land**, n. perunam -**mjöl**, n. potaatti- l. perunajau — **-sjuka**, f. perunarutto; — n., — **-stjelk**, m. potaatin- l. nanvarsi.

Potens, m. (*alg.*) voima- l. ko rä; (*fil.*) kanta, määrä; (*fysiol.*) tus; (*fig.*) määrä, mitta.

Potentat, m. valtikas, valtaherra.

Potentill, f. hanhikki.

Pott, m. pesä, määrä, satsi.

Potta, pottu, toppu.

Pottaska, f. potaska; — **-askep** n. potaskakeittämö l. -tehdas.

Pottkäs, m. potkeesi, ruukkujuus

Pottra, v. n. *se* **Puttra** o. Porla

Pracka, f. jouhikoskelo.

Pracka, v. a. kärttää, veijata. tella; p. på en ngt, turkuttaa puttaa l. tunkea jkin jkulle.

Prackande, n. turkutus, tupurtu veijaus, viekoittelu.

Prackare, m. turkuttaja, veijari, koira.

Pragmatisk, a.; p. historia, tyksellinen l. syyjohtoinen his

Prakt, f. loisto, komeus, loistav uljuus; — **-bibel**, m. kaun loistoraamattu; — **-byggnad**, m. rakennus; — **-drägt**, m. loist mupuku; — **-ejder**, m. pulska — **-full**, a. loistava, komea, -**kärlek**, m. loiston- l. komea loistelijaisuus; — **-lysten**, a. s **älskande**; — **-stycke**, n. **verk**; — **-upplaga**, f. loisto- nopainos; — **-verk**, n. loisto kateos l. -työ; — **-växt**, f. p kaunokasvi; — **-älskande**, a. lijas, loisteleva, komeileva, lo luinen.

Praktik, f. käytäntö, harjoitus. lisyys; (*erfarenhet*) tottumus, mus, harjaannus; (*tillopp af* käytäntö.

Praktika, f. praktika, yhteysl pakirja.

Praktikabel, a. mahdollinen. nen, käytettävä.

Praktikus, m. praktikus, käytä täntömies; (*praktiserande*) h lija.

isera, v. a. harjoitella, olla käy-
ssä; p. bort, siepata l. hiipaista
: p. sig in, luikahtaa l. puikah-
l. hiiviä l. sukeltaa sisään.
sk, a. käytännöllinen, käytöllinen.
skt, adv. käytännöllisesti.
l, n. *se* **Prasslande.**
a, v. n. o. imp. rahista, ratista,
ta, sahista, kahahtaa, karahtaa,
ktaa.
nde, n. kahina, rahina, sahina,
dus, kahahdus, rahiseminen, ka-
inen.
n. juoru, loru, jaaritus, lörpötys,
; — **-makare**, m. jaarittelija,
i. lorunlaskija, kielikello, lörp-
i, hölppähuuli, lavertelija; —
, a. kielekäs, kielevä, lörpöllinen,
i, suulas; — **-sjuka**, f. kielek-
, kielevyys, lörpötyshimo.
v. a. o. n. jututa, jutella, puhella,
oita (-tsen), hokea, lörpöttää, löpö-
juoruta, jaaritella, loruta, jaahata.
, m. *se* **Pratmakare.**
, a. puhelijas, kielevä.
het, f. puhelijaisuus, kielevyys.
f. (*utöfvande*) käytäntö, harjoi-
mitus; (*vedertaget bruk*) käyttö,
ö, tavallisuus.
, n. palkka- l. elatuspitäjäs;
rättighet) vuosisaatavat; —
an, n. palkkatila l. -talo; —
rat, n. palkkapitäjäs, palkka-
herrakunta.
ter, m. opettaja, ohjaaja, neuvoja.
at, n. (*kem.*) pohjasako l. -sakka.
a. tarkka, täsmällinen, osuva,
määräinen.
n, f. *se* **Noggrannhet.**
adv. tarkkaan, tarkallensa, täs-
en, osuvasti, paikallensa.
, *se* **Pretiös.**
tination, f. ennen- l. ennaltamää-
(*teol.*) armonvalitsemus, ennen-
emus; — **-slära**, f. valitsemis-
armonvalitsemuksen usko l. oppi.
tinera, v. a. ennalta määrätä l.
: (*teol.*) valita autuuteen tahi ka-
teen, ennalta valita.
a, v. a. o. n. saarnata.
ment, n. tila, kanta; *se* **Kategori.**
an, f. saarna.
ant, m. saarnaaja, saarnamies.
are, m.; Salomos P., Salomonin
aja; — **-munk**, m. saarnaaja-
kki.
at, n. mainos, predikaatti.

Predikning, f. saarnaus, saarna, saarnaaminen.
Predikoembete, n. saarnavirka; — **-gäll**, n. saarnahuone-kunta; — **-stil**, m. saarnantapa, saarnan l. saarnallinen kirjoitustapa; — **-text**, m. saarnanteksti l. -sanat; — **-ton**, m. saarnaääni l. -tapa.
Predikstol, m. saarnastuoli.
Predisponera, v. a. vähittäin tehdä (jhkin tautiin) taipuisaksi.
Prefekt, m. maaherra, päällikkö.
Prefektur, f. maaherruus, päällikkyys.
Preferens, f. *se* **Företräde.**
Preferera, v. a. *se* **Föredraga.**
Prefix, n. (*gram.*) prefiksi, esi- l. alkuliite.
Pregel, Pregla, *se* **Prägel, Prägla.**
Pregnant, a. vankka, tarkka.
Preja, v. a. (*sjöt.*) huutaa, huutaa torvella; 2) kiskoa, kaltata, peijata, pettää.
Prejare, m. peijaaja, pettäjä, veijari, petturi.
Prejeri, n. peijaus, veijaus, pettäminen, petos, kiskominen.
Prejudicera, v. a. *se* **Förorätta, Förfördela.**
Prejudikat, n. ennen tehty päätös, todistuspäätös; päätöslaatu.
Prejudis, m. *se* **Förfång, Intrång.**
Prekär, a. luottamaton, armon-alainen, epävakainen.
Prelat, m. prelaatti, esi- l. pääpappi.
Preliminär, a. alullinen, alku-, aluntekevä, valmistava; — **-fråga**, f. alullis- l. alkukysymys l. -asia, valmistavainen l. alullinen asia l. kysymys.
Preliminärer, (*pl.*) esiehdot, alkumääräykset l. -suostumukset, alulliset l. valmistavat kohdat.
Prella, v. a. ampahuttaa, kimmahuttaa; (*prata*) mölöttää, lopottaa, lärpättää.
Preludium, n. soiton-alottelu l. -alotelma, alkusoittelu; (*fig.*) valmistelu, johdatus, aprikoiminen.
Premie, m. o. **Premium**, n. palkinto, kunniapalkinto; (*försäkringsafgift o. d.*) vakuusmakso, osuusmakso.
Premiss, m. (*log.*) pohja- l. peruslause, peruste.
Prenotion, f. esikäsite.
Prenumerant, m. tilaajaa.
Prenumeration, f. tilaus, tilaaminen; — **-safgift**, m., — **-pris**, n. tilaushinta l. -makso l. -raha.
Prenumerera, v. a. tilata.

Preparat, n. valmiste, laite.
Preparator, m. preparaatori, valmistaja.
Preparera, v. a. valmistaa, laittaa.
Preposition, f. (*gram.*) prepositiooni, esisana l. -sijake.
Prerogativ, n. etuus, etuus- l. -etuoikeus, ominainen oikeus.
Presbyterian, m. presbyteriläinen.
Presence, f. *se* **Närvaro**.
Presenning, m. (*skepp.*) presenninki, tervavaate, pressupeite.
Presens, n. (*gram.*) preesensi, lähi-aika, oleva aika.
Present, m. lahja.
Presentabel, a. kelvollinen näytettäväksi, kauniin l. sievän näköinen.
Presentation, f. näyttäminen; esittäminen.
Presentera, v. a. tuoda l. näyttää esiin; (*föreställa en person*) esittää, esitellä; (*bjuda*) tarjota, tarita (-tsen), panna eteen; p. sig, v. r. näyttäitä, näyttää itseänsä, näkyä.
Presentertallrik, m. tarjinlautanen.
Preservativ, n. estäke, estyte, varjelusaine.
Preservera, v. a. varjella, estää, estyttää; p—nde medel, estyttävä l. varjeleva l. estäntö-aine.
Preses, m. esimies, esi-istuja.
President, m. presidentti, esimies; vice p., varapresidentti.
Presidera, v. n. olla esimiehenä.
Presidium, n. esimiehyys, esimiehenä olo.
Preskriberad, a. yliaikainen, ylivuotinen.
Preskription, f. (*jur.*) määräkausi (-den), kannealka.
Press, m. painin, rässi, puserrin, puristin, pinne, pantio, mänkki; lägga en bok under p—en, ruveta kirjaa painamaan, panna kirja painettavaksi; — **-frihet**, f. painovapaus; — **-glans**, m. rässi- l. silityskiilto; — **-höjd**, f. puserrus-, painokorkeus; — **-jern**, n. rässi- l. saumarauta; — **-jäst**, m. puristettu hiiva l. käyte; — **-mål**, n. painojuttu; — **-ombudsman**, m. paino-asiamies; — **-styrelse**, f. painohallitus; — **-sylta**, f. makkara- l. painosyltty; — **-tvång**, n. painopakko; — **-ärendena**, n. pl. painoasiat.
Pressa, v. a. puristaa, pusertaa, painaa, painostaa, pinnistää; p. kläder, rässätä l. painostaa vaatteita; p. matroser, yllättää l. pakolla ottaa merimiehiä; p. segel, präässätä l. k purjeita.
Pressant, a. kiireellinen, pakottav
Pressera, v. a. ahdistaa, vaivat kottaa.
Pressning, f. pusertaminen, puse s. v. *se* **Pressa**; (*matroser*) y pakotus.
Prest, m. pappi; — **-attest**, **-betyg**, n. papinkirja, papinta — **-bol**, n. pappila, pappila **-tila**, papintalo; — **-drägt**, m. l. papinpuku; — **-embete**, n. virka, papin virka; — **-enka** pinleski; — **-estånd**, n. pap pappein sääty; — **-examen**, m. tutkinto; — **-fru**, f. papinro **-gård**, m. pappila; — **-gäll**, a kokunta, pitäjäs; — **-hus**, n. pere l. talo l. huone; — **-ka** m. papinkokelas, papiksipyrk **-kappa**, f. papinkappa l. -ka **-klädd**, a. papinvaatteissa (ole piksi puettu; — **-krage**, m. liputtimet, papinkaulus; (*bot.*) kukka l. -kakkara, harakankul hensilmä; — **-lägenhet**, f. p l. -paikka; — **-man**, m. pa — **-möte**, n. papiskokous, p kokous; — **-rock**, m. papink l. -takki; — **-rättigheter**, f. pin saatavat l. vaalut; — **-sk** papin- l. papispuku; — **-st** *se* **Prestestånd**; — **-syssla**, l. papis- l. papillisvirka; — **-sä** n. pappein seura, papisseura l. — **-tionde**, n. papin tihunti menekset; — **-val**, n. papin **-huuto**; — **-viga**, v. a. vihkiä si; — **-vigning**, f. papinvihki piksi-vihkiminen; — **-vägen**, p., ruveta papiksi; — **-välde**, pisvalta; — **-värdighet**, f. p papin- l. papis-arvo, papillisu **-ämne**, n. papin-alku.
Prestaf, m. huoli- l. surusauva.
Prestanda, n. pl. suoritettavat, tettavat, tehtävät; presters dä l. suorittaa l. täyttää tehtä
Prestation, f. suoritus, suoritt toimitus, toimittaminen; (*kons ning*) näytäntö.
Prestera, v. a. täyttää, suoritt dä, toimittaa.
Presterlig, a. papillinen.
Presterligt, adv. papillisesti, pap valla.

sterskap, n. papisto, papiskunta.
stige, f. (*rykte, utseende*) maine, arvo, kömuoto.
stinna, f. papitar, naispappi.
sumera, v. a. arvata, luulla.
sumtiv, a. arvattu, luultu, luultava; arfvinge, luultava l. luultu pe-llinen.
sudent, m. pyytäjä, hakija, kiehtoja.
sudera, v. a. isotella, vaatia, pyytää.
sution, f. vaatimus, isottelu.
sutiös, a. vaatelijas, isotteleva, kärt-jäs.
sritum, n. (*gram.*) ohiaika, preteeriti.
st, m. *se* **Förevändning.**
sa, n. pl. kalleudet, kalliit kalut varat.
s, a. kallis; kaunisteleva, teesken-ty.
stiv, a. ennakoinen, ehdättävä, -, estäväinen.
t, m. pilkku, pisku, tipla, piste; meriviitta l. -rasti l. -merkki.
a, v. a. o. n. pilkuttaa, piskut-pistellä, tiploittaa; (*sjöt.*) rastit-viitoittaa, merkittää.
g, a. pilkullinen, pilkkuinen, täp-
f. (*fäktk.*) ensi-asento; (*musik.*) ääni.
s, f. (*i skolor*) ensiluokka; af p. t, ensimmäistä l. parasta lajia; p. na, prima donna, ensimmäinen jatar; p. vexel, ensimmäinen ti; p. vista, näytettäessä.
a, v. n. *se* **Prata, Pladdra.**
an, m. ensiluokkalainen.
s, m. pääpiispa l. -pappi.
at, n. pääpappius, pääpiispan l. in virka, ylisyys.
tiv, a. alkuperäinen, alullinen; bst. n. (*gram.*) perussana; — **-fond**, alkuperäis-rahasto.
e. adv.; pro p., ensiksi, ensimmäi-ksi.
staf, m. riimusauva.
tal, n. (*aritm.*) kerraton l. jaoton a.
ns, m. ensimmäinen, ensimies.
är, a. alullinen, ensikertainen; — **-skola**, f. alulliskoulu.
cip, m. periaate, perus- l. perustus-peri-ajatus, mieliperuste, peri- l. atotuus; — **-fråga**, f. peri- l. pe-kysymys, perustus-asia.
cipal, m. pää- l. esimies, isäntä.

Principiel, a. periajatuksellinen l. -aat-teellinen, prinsiipillinen.
Prins, m. prinssi, (*furste*) ruhtinas.
Prinsessa, f. prinsessa, ruhtinatar.
Prior, m. priori, esimunkki, luostarin-päällikkö.
Priorat, n. luostaripäällikkyys, priorin-arvo l. -virka.
Priori, *se* **A priori.**
Priorinna, f. priorinna, prioritar, esi-nunna.
Prioriterad, a. etuus- l. ennätys-oikeu-dellinen.
Prioritet, f. etuus- l. ennätys-oikeus.
Pris, n. (*värde*) hinta; (*utfästad belö-ning*) kilvat (*pl.*), palkinto, kilpapal-kinto; (*lof, beröm*) ylistys, kiitos; sälja för godt p., myydä hyvään l. halpaan hintaan l. halvasta hinnasta; köpa för godt p., ostaa hyvällä l. helpolla hinnalla l. halvalla hintaa; till hvad p. som helst, mihin hin-taan hyvänsä, millä hinnalla tahansa; täfla om p—et, kilpailla palkinnos-ta; vinna p—et, saada kilvat l. kil-papalkinto, voittaa palkinto; — **-belö-na**, v. a. kilpapalkita (-tsen), palkita kil-pa- l. kunniapalkinnolla; — **-domare**, m. kilpatuomari, kilvanmäärääjä; — **-frå-ga**, f. kilpa- l. palkintokysymys; — **-giltig**, a. palkintokelpoinen; — **-ku-rant**, m. hinnasto, hintamäärä l. -lu-ettelo l. -lista; — **-skrift**, f. palkittu kirjoitus, palkinto- l. kilpakirjoitus; — **-sättning**, f. hinnanpano l. -mää-räys, hinnoitus; — **-täflan**, f. palkin-tokilpa, palkinnonkilvoitus l. -kilpai-lus; — **-värd**, a. ylistettävä, kiitet-tävä; — **-ämne**, n. kilvoitus- l. kil-pailus-aine, palkinto- l. kilpapalkinto-aine.
Pris, m. saalis (-iin); gifva staden till p., antaa kaupunki alttiiksi l. jkun valtaan; (*sjöt.*) saalis, ryöstetty alus, ryöstös; (*nypa*) näpe, näpilli-nen, hyppynen, hyppysellinen; — **-dö-ma**, v. a. tuomita saaliiksi; — **-gifva**, v. a. antaa l. panna alttiiksi, altistaa; — **-penningar**, m. pl. (*sjöt.*) saalisra-hat, ryöstörahat.
Prisa, v. a. ylistää, kiittää; (*skryta*) kiitellä, kehua; p. vinden (*sjöt.*), pyr-kiä tuulen päälle.
Prisma, n. särmiö, särmikkä.
Prismatisk, a. särmikkäinen, särmikäs, särmiöllinen.
Privat, a. yksityinen, erityinen; — adv.

yksityisesti; — **-lif**, n. yksityis-elämä l. -elanto, itsemiehinen elämä; — **-man**, m. yksityinen l. itsepäällinen mies, yksityismies; — **-person**, m. yksityis-eläjä, yksityinen ihminen l. henkilö.

Privatim, adv. eripäällänsä, erinänsä, yksityisesti.

Privatist, m. privatisti, yksityis- l. erityis-oppilas, yksityislukulainen.

Privativ, a. riistäväinen, kieltäväinen.

Privet, n. hyyskä, makki.

Privilegiera, v. a. antaa eri- l. etuoikeus l. etuvalta; p—d a. o. part. eri- l. etuoikeudellinen, oikeutettu.

Privilegium, n. eri- l. etuoikeus, oikeus, erietuus.

Pro et contra, myötä ja vastaan; p. forma, näyksi; p. gradu, majisterin arvoksi; p. rata, suhteellisesti, osaltansa.

Proba, f. koetus.

Probabel, a. luultava, uskottava, todennäköinen l. -mukainen; (*duglig*) kelvollinen, päteellinen, pätevä.

Probabilism, a. probabilismi, todellisimmuus.

Probabilitet, f. luultavaisuus, todennäköisyys; — **-skalkyl**, m. todenmukaislaskento.

Probat, a. koeteltu ja hyväksytty.

Probera, v. a. koettaa, tutkia, koetella.

Proberare, m. koettaja, koettelija.

Proberdegel, m. koetinkauha; — **-konst**, f. koetustaito; — **-nål**, f. koetin- l. koetusneula; — **-rör**, n. koeputki; — **-sten**, m. koetinkivi; — **-ugn**, m. koetus-uuni; — **-ur**, n. ojennus- l. oikaisukello; — **-våg**, m. ojennusvaaka.

Problem, n. probleemi, tehtävä, teko-osotus, teon-anto, kysymys.

Problematisk, a. epätietoinen, kysymyksellinen, vakuudeton, todistamaton.

Procedur, f. menettely, käyttämys, tekemys, toimitus.

Procent, m. prosentti, sadan korko.

Procenta, v. n. *se* **Ockra**.

Procentare, m. koronkiskuri l. -kiskoja, korkuri.

Process, m. (*utvecklingsgång*) toimi (-en), toimitus, edelleenmeno, edistyminen; (*förfarande*) menettely, toimitus; (*kem.*) tapaus; (*rättegång*) käräjöimä, lainkäynti, oikeuden- l. käräjänkäynti, riita, lain l. oikeuden asia; göra p—en kort (*fig.*), tehdä pikainen loppu asiasta l. asialle; — **-makare**, m. käräjänkävijä, lainjuoksija, r pukari.

Processa, v. n. käräjöidä (-öin). k oikeutta l. käräjiä l. lakia, riidellä len).

Procession, f. kulkue, juhlakulku l. to, saatto.

Prodirektor, m. vara- l. sijaistireh varajohtaja.

Producent, m. tuottaja, valmistaja, varantuottaja.

Producera, v. a. tuottaa, kasvattaa mistaa, tehdä; (*genom tidning* göra) julkaista; (*uppte*) tuoda

Produkt, m. tuote, teos, tekemä tama; (*afkastning*) anti, tuote. k tulos, saalis; (*arithm.*) tulos. s (*kem.*) saama, saalis, tulos.

Produktion, f. tuotanto, tuottam valmistus, tekeminen; — **-sförm** f. tuottamiskyky, tuottamusvoim

Produktiv, a. tuottava, tuottelijas nollinen, annokas, runsastuotteins kelijäs.

Produktivitet, f. tuottavaisuus, a suus, tuottelijaisuus, tekelijäisyy

Prof, n. (*försök*) koetus, koete, (*ådagaläggande, profstycke*) n näytös, näyte, osotus, osote; s på p., panna koetukselle l. koet si; — **-ark**, n. näyttöarkki; — m. näyttöpala l. -palanen, näyt **-blad**, n. näyttölehti; — **-gan** näyttö- l. koetualanka; — **-gi** koetuskelpoinen, koettaessa ke nen; — **-haltig**, a. koetuksen k vä; — **-lapp**, m. näyttötilka l. ku l. -lappu; — **-mått**, n. koetu ojennusmitta; — **-mätning**, f. n mittaus, mittaamisen koetus, ko mittaaminen; (*pröfning af mått*). tain koetus l. tutkinto; — **-plåt** f. näyttökyntö; (*för täflan*) kil tö; — **-predikan**, f. vaaliasaarna, a tösaarna; — **-predikant**, m. vaali naaja l. -pappi; — **-ridning**, f. tusratsastus; — **-ryttare**, m. tav näyttelijä, tuppisaksa; (*lyckoskare*) nenkoettelija l. -hakija; — **-seg** f. koetuspurjehdinta; — **-skjut** f. koetus-ampuminen; — **-styck** näyttöteos l. -työ l. -kappale; — n. koetusvuosi.

Profan, a. pyhätön, maallinen; *se* **vigd**.

Profanera, v. a. häväistä (-päisen), tuttaa, riivata.

ssion, f. (*yrke*) virka, ammatti; (*d universitetet*) professorin virka.
ssionist, m. ammattimies.
sso: ex. p., ammattiansa, vartavas-, nimen-omaan.
ssor, m. professori; — **-ssysla**, f. **Professorat**; — **-svärdighet**, f. fessorin arvo.
ssorat, n. professorinvirka l. -paikka.
ssorska, f. professorin-rouva.
ssur, f. professorinvirka.
t, m. profeetta, ennustaja.
tera, v. a. ennustaa, ennustella.
tia, f. ennustus, ennustama.
tisk, a. profeetallinen, ennustukselennustava.
tissa, f. naisprofeetta.
, m. poikkimuoto; (*af byggnad*) lo- l. sivupiirros.
, m. voitto, hyöty, etu.
abel, a. voitollinen, hyödyllinen, lizen.
era, v. n.; p. af ngt, hyötyä l. jstkin, saada voittoa l. hyötyä, ka jkin hyödyksi l. eduksensa l. kseensä.
g, f. koetus, koettaminen, koetutkinta.
, m. piiskuri, hutkuri.
, v. a. koettaa, koetella, tutkia.
re, m. koettaja; (*verktyg*) koetin, ari.
s, m. ennuste, ennusmerkki.
m, n. programmi, ohjelma.
ression, f. etenemys, edistyminen; luku- l. numerojakso.
ressiv, a. etenevä, edistyvä, kart-a.
bera, v. a. kieltää, evätä (-pään).
bition, f. kielto, epäys.
bitiv, a. kieltävä, epäävä; — subst. rin (-imen); — **-system**, n. kieli. estelyjärjestys.
t, n. ehdotus, ehdotelma, esitys, ans; — **-makare**, m. tuumitte- turhantuumittelija, tuuma- l. ehsmestari.
tera, v. a. ehdottaa, ehdotella, a ehdolle, tuumitella.
ktil, m. viskanne (-nteen), heitos, kokappale.
ktion, f. määrä- l. ohjekuvaus l. vanto; ympyrän kuvaus.
ksler, m. sijaiskansleri, kanslerinen.
lama, f. proklaama, vuosihaasto, velin kutsumus.
Proklamation, f. julistus, julkinen kuulutus.
Proklamera, v. a. julistaa, julkisesti ilmoittaa l. kuuluttaa.
Prokonsul, m. alakonsuli.
Prokreera, v. a. siittää, synnyttää, tuottaa.
Prokurator, m. prokuraatori, lainvalvoja l. -vartija; — **-s-adjoint**, m. prokuraatorin apulainen l. -sijainen; — **-s-embete**, n. prokuraatorinvirka l. -virasto; — **-s-expedition**, f. prokuraatorin-toimituskunta.
Proletariat, n. köyhtynäisyys, viheliäisyys, vaivaisuus, köyhästö.
Proletär, m. köyhimys, viheliäinen, vaivainen, elannoton.
Prolog, m. prologi, alkumaine, johtopuhe.
Prolongation, f. ajan pitennys, pitennys- l. viipymys-aika.
Prolongera, v. a. *se* **Förlänga**.
Promemoria, f, muistokirjoitus l. -kirja.
Promenad, m. kävelys, käveleminen, jaloittelu, lystäilys; — **-rock**, m. kävelys- l. lystäilystakki; — **-plats**, m. käymistö, kävely- l. lystäilyspaikka; — **-vagn**, m. lystäilysvaunut.
Promenera, v. a. kävellä, jaloitella, olla kävelemässä; p. i vagn, lystäillä vaunuissa.
Promotion, f. promotiooni, majisterin- l. tohtorin-vihkiäiset (*pl.*).
Promotor, m. promootori, majisterin- l. tohtorin-vihkijä.
Promotorial, n. edistys-, välityskirja, virkaapu-kirja; i pr. väg, virkaapu- l. edistystoimella; — **-mål**, n. virkaapu-asia.
Promovera, v. a. vihkiä majisteriksi l. -tohtoriksi, promoveerata.
Prompt, adv. paikalla, heti paikalla, kohdastansa.
Promulgera, v. a. julkisesti kuuluttaa, julistaa.
Pronomen, n. pronomeni, asemosana.
Prononcera, v. a. ääntää, ulos-sanoa l. puhua; (*mål.*) tarkoin l. hyvin osottaa.
Propaganda, f. uskonlevittäminen, uskoon-kääntäminen; uskoonkääntö-seura.
Propagera, v. a. levittää.
Propedeutik, f. propedeutiikka, alotus- l. johdatustieto, johdatus.
Propedeutisk, a. propedeutillinen, alottavainen, alotus- l. johdatustiedollinen, johdattavainen.

Publikation, f. julkaisu, julistaminen.
Publikt, adv. julkisesti.
Puckel, m. ryhä, kyssä, kyttyrä; — **-ryggig,** a. kyttyrä- l. kyssä- l. ryhäselkäinen l. -selkä.
Pucklig, a. kyttyräinen, ryhämäinen, kässämäinen.
Pud, n. puuta.
Pudding, m. putinki.
Puddla, v. a. paahtaa, keittää.
Pudel, m. villa- l. luppakoira, villuri.
Puder, n. puuteri, tukkajauho; (*fig.*) joutava, juoru, loru; — **-socker,** n. sokerijauho.
Pudra, v. a. puuteroita, jauhottaa tukka, (*fig.*) narrata, puhua valeita.
Pudrett, n. pudretti, lantajauhe, jauhesonta.
Pueril, a. lapsellinen, lapsekas, poikamainen.
Puff, m. (*stöt*) tupsaus, tuuppaus, tuusti; (*dof knall*) kumaus, puhkaus, muksaus; (*i tidning*) pöyhkäys; (*int.*) puksis! muksis! (*på kläder*) puhka, pöhötin; — **-ärm,** f. pöhö- l. puhkahiha.
Puffa, v. a. tuustaista, tuustia, tupsauttaa, töykäistä; p. för ngn, pöyhkäistä l. pöyhkiä jhun edestä; p — s, v. d. tuppiloita, tuustia toisiansa.
Puffert, m. puhvertti, taskupistooli.
Puka, f. vaski- l. patarumpu.
Puke, m. orakko.
Pukhvete, n. peltomaitikka; — **-törne,** n. *se* **Puke.**
Pukslagare, m. vaskirummun-lyöjä.
Pulang, m. sisäänpano, panos, kassa.
Pulard, f. kuohilaskana.
Pull Pull! int. tipu tipu! tupu tupu!
Pulla, f. (*höna*) tipu, tipanen, tupu; (*fig.*) kananen, tipanen.
Pulpet, m. pulpetti, vietto- l. kaltapöytä.
Puls, m. *se* **Pulsåder;** (*dess slående*) tykytys; — **-mudd, -värmare,** m. ranneturva, rannustin; — **-slag,** n. suonen l. veren tykytys l. tykkinä; — **-åder,** f. valtimo, valtasuoni; — **-åderbråck,** n. valtasuonen venähdys l. revehdys.
Puls, m. (*stång vid notdrägt*) porkka, tarvoin (-poimen); — **-not,** f. kierre- l. kontta-nuotta.
Pulsa, v. n. tarpoa, porkata.
Pulsare, m. tarpoja, porkkamies.
Pulsation, f. tykyttäminen, tykytys, veren tykytys.
Pulsera, v. n. tykyttää, tykkiä, tykytellä.
Pultron, m. pelkuri, hätikkö.
Pultroneri, n. pelkuruus, uskalt muus, hätikkömäisyys.
Pulver, n. jauhennos, jauhos, jauh veri.
Pulverisera, v. a. pulveroit jauhentaa, survoa l. jauhaa ja
Pump, m. pumppu, imetin; — n., **-klaff,** m. pumpunkieli; — m. pumpunmäntä; — **-rör,** puntorvi; — **-sko,** m. *se* **Pu vel;** — **-slag,** n. pumppu **-stock,** m. pumpunhirsi l. **-stång,** f. pumpunvarsi l. **-stöfvel,** m. pumpunkenkä l. (-en); — **-svängel,** m. pump **-tanko;** — **-verk,** n. pumppa **-laitos** l. **-rakennus.**
Pumpa, v. a. pumputa; p. ut. p ulos, (*fig.*) lappaa ulos; p. i s taa l. lappaa sisäänsä.
Pumpa, f. pumppu,
Pumpning, f. pumppuaminen, pu
Pund, n. leiviskä; (*fig.*) leiviskä nonlahja; — **-hufvud,** n. pö pölkkypää; — **-tal,** n. leiviskä **-määrä;** — **-tals, -vis,** adv. köittäin, leivisköin.
Pundig, a. naulainen; — **-tal,** laluku l. -määrä.
Punding, m. naulio, naulainen.
Pung, m. kukkaro, massi; (*anat.*) mulkut; — **-djur,** n. pussi- l. roeläin; — **-formig,** a. (*bot.*) mainen, kukkaromainen; — munalukko; — **-rem,** m. kukkaro l. hihna; — **-rätta,** f. kukka **-rotta;** — **-slå,** v. a. tyhjen karo, peijata.
Punga ut, v. n. maksaa pois l.
Punkt, m. piste; (*gram.*) piste, merkki; (*stycke, mening*) kohta osa; (*ställe*) paikka, kohta; p. kohta kohdalta, osa osalta; kohta, kanta; (*grad*) kohta, te; (*geom.*) piste, kohta.
Punktera, v. a. pisteillä, pilkut kitä pisteillä l. pilkuilla; kinastella, viisastella.
Punktering, f. väli- l. eromerk teilys.
Punkternål, f. pisteilysneula.
Punktlig, a. täsmällinen, tark nen, tarkka.
Punktlighet, f. täsmällisyys, kaisuus.
Punktligt, adv. täsmällensä, tark tarkasti.

tur, f. pisteilys; (*boktr.*) pistokii-, pistelin.
, m. ponssi, lovirauta.
ch, m. punssi; — **-bål**, m. punssi-lja; — **-glas**, n. punssilasi.
ha, v. n. punssata.
l, m. (*myndling*) holholainen, hoi-tas. holhottava; (*i ögat*) silmänterä.
a, f. kotero, kuorus, koppamato.
a. puhdas, pelkkä, paljas, sula.
tiv, n. huollutus- l. vatsaa per-aine, huolluke.
a, v. a. o. n. puhdistaa, huoltaa a, ajaa vetelälle.
m. purismi, kielenperkaus, kie-rkaus-kiihko.
m. puristi, kielenperkaaja.
ner, m. pl. puritaanit, puhdas-us-set l. -uskoiset.
k, m. purju- l. ruoholaukka, puur-ka.
, v. a. purpuroita, rusertaa, pu-: p—s, v. p. rusertua, punottua, a.
, m. purpura, purpurapuna, tuli-opuna; — **-färg**, m. purpura- l. na-väri; — **-färgad**, a. purpura-en l. -värinen; — **-mantel**, m. rakaapu; — **-snäcka**, f. purpu-sukka.
, v. a. narrata, peijata, pettää; ajaa hereille, herättää, purrata.
a. *se* **Fnurrig**.
m. lätäkkö, rapakko, allikko; *se* o. **Puts**.
v. a. *se* **Kyssa**.
a, v. a. pusierata, valaa kuvia.
lig, a. *se* **Putslustig**.
a. puhlea, puhlakka, pöhöttynyt.
m. (*andetag, suck*) hengähdys, huo-; (*vindfläkt*) puuska, puuskaus, llus; (*redskap*) lietsin, käsipal-t (*pl.*).
v. n. läähättää, puhkaa, ähkää, ltaa, puuskia; — v. a. lietsoa, ttaa. puhaltaa palkeilla.
f. paatsa, patja.
ask, n. nölkki, nulikka, töpsi.
n. pila, kuri, leikki, kuje, sutka-vekkuluus; (*prydnad*) koristus, ko-, somistus; — **-jern**, n. muokka-ta; — **-lustig**, a. sutka, kujeel-, kurillinen, lystillinen, lystikäs, ela; — **-makare**, m. vekkuli, hu-, koiransilmä; — **-makerska**, f. stelija.

Putsa, v. a. puhdistaa, siivota, somustaa.
Putsning, f. puhdistus, siivoaminen, siivous.
Putt, m. *se* **Puss**.
Puttelkrämare, m. kyynärä l. tuppisaksa.
Puttra, v. n. jupista, mutista, narkuttaa, näristä.
Puttrande, n. jupina, mutina, narkutus, jupiseminen, mutiseminen.
Pygmé, m. *se* **Pyssling**.
Pylsa, f. *se* **Pölsa**.
Pyndare, m. puntari.
Pynta, v. a. pyntätä, laitella, laittaa, muokata.
Pyra, v. n. kyteä.
Pyramid, m. pyramiidi, särmä- l. kartiopylväs; (*geom.*) pyramiidi, särmä- l. huippukartio, särmäkikka.
Pyramidalisk o. **Pyramidformig**, a. pyramiidimainen, huippusärmikäs, pujopylväinen; (*bot.*) kikkamainen.
Pyré, f. pyreija, herneliemi (-en).
Pyrit, m. (*mineral.*) pyriitti, rikkikivi (-en).
Pyrofor, m. (*kem.*) tulijauho l. -jauhennos; — **-meter**, m. hehkun l. kuumuuden mittari, pyrometri; — **-teknik**, f. tulitustaito, pyrotekniikka.
Pyrrhichius, m. (*pros.*) kaksi- l. kaksoislyhyt.
Pyrvel, Pys, m. poikanen, pieni poika, poikanulikka.
Pyssla, v. a. askaroita, työksennellä, pidellä; p. om ngn, hoidella l. huolitella jkuta.
Pyssling, m. maatiainen, kääpiö, linnunkotolainen.
Pyts, m. pytsy, purakka, ämpäri.
Pytt, int. hui hai! jo p.! p. ock! hui hai! mitä vielä! jopa kai! taikka mitä l. maarin!
På, prep. päällä, päälle, o. a.; återges oftast med särskilda kasus af orden, såsom följande exempel visa: (*läge på, vid*) inessiv och adessiv; t. ex. på taket, bordet, väggen, katolla l. katon päällä, pöydällä, seinällä; på jorden, maan päällä; på marken, maassa; mössan är på hufvudet, lakki on päässä; (*rörelse till, emot, vid*) illativ och allativ; t. ex. ställa på bordet, panna pöydälle; gå på teatern, mennä teaatteriin; hänga taflor på väg-

Påse, v. a. katsoa, katsella.
Påseende, n. katsomus, katsahdus; vid första p—t, ensi katsahdukselta l. katsannossa.
Påsegla, v. a. purjehtia päälle.
Påsela, v. a. panna silat selkään, valjastaa.
Påsig, a. pussikas, pullottava.
Påsk, m. pääsiäinen; annan dag p., pääsiäismaanantai, toinen pääsiäispäivä; — **-afton**, m. pääsiäis-aatto l. -lauvantai; — **-alam**, n. pääsiäislammas; — **-dagen**, m. pääsiäispäivä; — **-helg**, m. pääsiäisjuhla, pääsiäisen pyhät; — — **-högtid**, m. pääsiäisjuhla; — **-kaka**, f. pääsiäisleipä l. -kakku; — **-lördag**, m. pääsiäislauvantai; — **-penningar**, m. pl. pääsiäisraha; — **-vecka**, f. pääsiäisviikko; — **-ören**, n. pl. pääsiäisrahat.
Påskina, v. n.; låta p., näyttää olevan, olla olevinansa.
Påskrift, f. päälle-kirjoitus, päälle-kirjoittaminen.
Påskrifva, v. a. kirjoittaa (jonkin) päälle, päällekirjoittaa (jkin); gep—vet, antaa nuhteita l. toria; få sig p—vet, saada nuhteita l. toria.
Påskynda, v. a. jouduttaa, kiiruhtaa, (*mana på*) hoputtaa.
Påslå, v. a. lyödä (jonkin) päälle.
Påsmeta, v. a. laappia l. tahria päälle l. jhkin.
Påspapper, n. pussi- l. törttöpaperi; — **-sjuka**, f. pussitauti, siantauti.
Påspika, v. a. naulata (-aan) l. naulita (-tsen) kiinni l. päälle.
Påspäda, v. a. ohentaa, vetelöittää.
Påspänna, v. a. kiinnittää soljella.
Påstryka, v. a. tuhertaa l. pyyhkiä l. voidella päälle; påstruken, a. o. part., (*fig.*) pälihtynyt, juovuksissa.
Påstå, v. a. väittää, sanoa, pitää l. seisoa päälle, vaatia.
Påstå, v. n. kestää, olla, pysyä; under p—ende krig, sodan kestäessä l. ollessa, sotaa pidettäessä.
Påstående, n. väittäminen, väitös, väite, puhe, vaatimus, päällepito; göra p. om ngt, vakaasti vaatia jkin, vaatia jkin tapahtuvaksi l. saadaksensa; göra p. emot ngn, tehdä väite l. kanne l. vaatimus jkuta vastaan, väittää l. kantaa jkuta vastaan.
Påstöt, m. (*fig.*) syöäys, yllytys, pakotus.
Påstöta, v. a. syöätä, kiihottaa, pakottaa; (*anträffa*) kohdata, tavata (-paan).
Påsätta, v. a. panna l. sovittaa p l. jhkin.
Påta, v. n. tonkia, kaivaa, kaivella
Påtaga, v. a. (*kläder*) ottaa l. p (vaatteet) päällensä l. yllensä; p. v. r. (*taga på sig*) ottaa pääl ottaa huoleksensa l. tehdäkseen
Påtaglig, a. tietty, nähtävä, peri vä, käsin koskettava.
Påtaglighet, f. nähtävyys, perisel
Påtala, v. a. moittia; *se* Åtala.
Påtappa, v. a. laskea l. juoksut panna astioihin.
Påteckna, v. a. kirjoittaa (jkin), joittaa l. merkitä päälle, päälleki taa.
Påteckning, f. päällekirjoitus.
Påtinga, v. a. ehdotella l. ting sellensä (jkin).
Påtruga, v. a. (*ngn ngt*) turkut tuputtaa l. pakata l. tunkea (jk kulle).
Påtryck, n. *se* **Påtryckning**.
Påtrycka, v. a. painaa l. pakottaa le, painaa, pakottaa, ahdistaa.
Påtryckning, f. päällepaino, p (*fig.*) pakotus, kiihotus, yllytys.
Påträda, v. a. pujottaa, pujotella
Påträffa, v. a. tavata (-paan), k
Påtvinga, v. a. pakata jkun pää kottaa l. tunkea jkulle, pakotta maan.
Påtår, m. lisätippa, päälliset (p
Påtända, v. a. sysyttää, panna p
Påtänka, v. a. miettiä, mietiskel mailla.
Påyrka, v. a. vaatia, väittää.
Påyrkande, n. vaatimus, vaati päällepito.
Påögna, v. a. silmäillä.
Pär, m. peeri, ylimys; — **-skap** m. peeri- l. ylimyskamari.
Pärla, **Pärm**, *se* **Perla**, **Perm**.
Päron, n. päärynä.
Pärta, f. *se* **Perta**.
Pöbel, m. alhaiso, roskaväki (-en) l. — **-aktig**, a. roistomainen, roi san l. alhaison tapainen, törke koton; — **-aktighet**, f. roistom törkeys, törkeätapaisuus; — adv. roskaväen l. alhaison tav tomaisesti, törkeällä tavalla l. — **-hop**, m. roska- l. roistoj roistoväki (-en); — **-språk**, n. alh roskaväen kieli; — **-välde**, n. l. roistovalta.

Pöl, m. lätäkkö, rapakko, ropakko; (*kudde*) tyyny, nahkatyyny; — **-vass**, m. haaraspalpakko.
Pölsa, f. pylsy, höystö, murennos.
Pörte, n. pirtti, savutupa.
Pösa, v. n. pöhöttyä, puhistua, kohottua, kuohua, pöyhistyä, pursua, hyllyä; p. af högmod, kuohua l. pursua ylpeyttä l. ylpeydestä.
Pösande, a. kuohuva, kohoava, (*fig.*) pöyhistelevä, pöheä.
Pösig, a. pöhöttynyt, pöhöinen, puhistunut, turvonnut, puhlea, möhleä; (*pösande*) lieju, liejuinen, kohoinen, pöheä, kuohuva.
Pösighet, f. kohoisuus, liejuisuus, pöheys, puhleus, möhleys.
Pösjord, f. pöhö-, kohomaa, näkämaa; — **-lera**, f. hylly- l. kuohu- l. liejusavi; — **-munk**, m. pöhö- l. kohokakku l. -munkki; — **-munt**, a. pöhö- l. pussisuu l. -suinen.

Q.

Qvabba, f. merikrotti.
Qvabbel, n. kuihu, nujo.
Qvackla l. **Qvacksalva**, v. n. puoskaroita, huusata.
Qvacksalvare, m. puoskari, puoskaroitsija; — **-salveri**, n. puoskaroiminen.
Qvader l. **Qvadersten**, m. neljäkäskivi.
Qvadrangulär, a. nelikolkkainen l. -kulmainen, neliömäinen.
Qvadrant, m. kvadrantti, neljäkkö, nurkkaisin.
Qvadrat, m. neliö, nelikolkka; (*aritm.*) neljäkäs; — **-fot**, m. neliö- l. sarkajalka; — **-mil**, m. neliö- l. sarkapenikulma; — **-mått**, n. neliö- l. ristimitta; — **-rot**, f. neljäkäsjuuri; — **-tum**, m. neliötuuma.
Qvadratisk, a. neliöllinen, neliömittainen.
Qvadratur, f. neliöitsemys.
Qvadrera, v. a. neliöitä, tehdä neliöksi l. neljäkkääksi; — v. n. sopia, soveltua.
Qvadrilj, m. katrilli, neljäinen.
Qvadruped, m. nelijalkainen.
Qvadrupel, m. nelikerta- l. nelisluku; — **-allians**, m. nelis- l. neljäisliitto, neljän vallan liitto.
Qvaf, a. vari, helteinen, hikinen.
Qvaf, n.; gå i q., mennä upoksiin l. hukuksiin, hukkua, upota; (*fig.*) mennä mitättömiin.
Qvafhet, f. varisuus, helteisyys.
Qvai, *se* **Kaj**.
Qvak! int. kur! kutki!
Qval, n. tuska, vaiva, kipu; — **-full**, a. tuskan- l. kivun-alainen, tuskallinen, vaivallinen; — **-söfd**, a. levottomasti makaava.
Qvalificera, v. a. sanoa l. määrätä jonkin laji l. omaisuus, tehdä laadulliseksi l. kelvolliseksi; väl q—d, hyvin kelvollinen, kelpolaatuinen; q. sig, v. r. tehdä itsensä kelvolliseksi l. voivaksi, laatiutua.
Qvalifikation, f. laatumääräys, ominaisuus.
Qvalifikativ, a. laatumäärällinen, laadun määräävä.
Qvalitativ, a. laadullinen, laatumääräinen, ominaisuudellinen, kalttaisuudellinen.
Qvalitet, f. kalttaisuus, laatu, laatuisuus, ominaisuus.
Qvalm, n. helle, aure, palava, vari.
Qvalma, v. n. olla helteinen l. hikinen l. vari l. kuuma.
Qvalmig, a. helteinen, hikinen, palava.
Qvalmighet, f. helteisyys, palavuus.
Qvalster, n. punkki.
Qvantitativ, a. paljoudellinen, koollinen, määrällinen, joukkomääräinen.
Qvantitet, f. paljous, kokoisuus, koko, määrä, joukkomäärä; (*gram.*) laajuus, arvo.
Qvantum, n. määrä, paljous, joukko.
Qvar, adv. jäljellä, jäljelle, tähteenä, tähteeksi; — **-blifva**, v. n. jäädä; (*blifva öfrig*) jäädä jäljelle; — **-dröja**, v. n. viipyä, viipäytyä; — **-hålla**, v. a. pysyttää, pidättää, pidätellä, pitää paikalla l. luonansa; — **-lefva**, v. n. jäädä elämään l. eloon l. jälkeen; — **-lefva**, f. jäte, jäännös, jälkijättö, loput (*pl.*), tähde; — **-lemna**, v. a. jättää, jättää jäljelle l. jälkeensä; — **-ligga**, v. n. jäädä jäljelle

l. olemaan, jäädä, olla jäljellä; — **-låta**, v. a. *se* **Quarlemna**; — **-låtenskap**, f. jäämistö, jälkeen jäänyt omaisuus, perut, jätökset; — **-sitta**, v. n. jäädä istumaan l. paikallensa, pysyä istumassa, istua l. olla l. pysyä paikoillansa l. kiinni; — **-stad**, m. takavarikko; belägga med q., panna takavarikkoon; — **-stanna**, v. n. jäädä olemaan l. paikallensa l. jäljelle, jäädä; — **-stå**, v. n. jäädä seisomaan l. jäljelle, pysyä paikallansa l. seisomassa, olla jäljellä.

Qvarantän, *se* **Karantän**.

Qvarka, f. pääntauti, köhä, yskä.

Qvarn, f. mylly; — **-backe**, m. myllymäki; — **-byggnad**, f. myllyn rakentaminen; myllyrakennus; — **-dam**, m. myllynsulku; — **-fall**, n. myllyputous l. -koski; — **-hjul**, n. myllynratas; — **-kappe**, m. mylly- l. tullikappa; — **-kar**, n. myllynkahna; — **-klapp**, m. kivenkolkka, karinpuu; — **-kupa**, f. myllynkahna l. -tuutti; — **-leka**, f. *se* **Qvarnklapp**; — **-lucka**, f. myllynluukku; — **-ränna**, f. myllynränni l. -tori, myllyoja; — **-sko**, m. myllynkaristin; — **-skruf**, m. *se* **Qvarntratt**; — **-sten**, m. myllynkivi; — **-stensbrott**, n. myllynkiven-louhos; — **-ställe**, n. myllynpaikka l. -sija; **-tratt**, m. myllyntuutti; — **-trut**, m. myllynnapa l. -kita; — **-tull**, m. jauhatus l. myllyntulli; — **-tur**, m. mylly- l. jauhinvuoro; — **-vinge**, m. myllynsiipi; — **-öga**, n. tuutinreikä.

Qvart, m. neljännes (-ksen), neljäs osa; q. timme, neljännes l. kortteli tuntia; klockan är q. öfver tre l. en q. på fyra, kello en neljänneksen l. kortteli yli kolmen l. neljättä l. neljän päällä; en bok i q. format (*in qvarto*), nelitaitteinen kirja; — **-band**, n. neliskoko, neli- l. nelitaite-nidos; — **-blad**, n. arkinneljännes, nelis-arkki l. -lehti; — **-format**, n. nelis- l. nelitaite-koko, nelitaitteinen koko; — **-sida**, f. nelis- l. neljännessivu.

Qvarta, f. neljäs luokka.

Qvartal, n. neljännys, neljännes (-ksen), vuosineljännes, palkkaneljännes; — **-förslag**, n. neljännes-arvio; — **-svis**, adv. neljänneksittäin, neljänneksin, vuosineljännyksittäin.

Qvartaliter, adv. *se* **Qvartalsvis**.

Qvartan, m. nelisluokkalainen.

Qvarter, n. (*mått*) kortteli; (*mått*) kortteli, neljännes l. neljännys; (*stad*) kortteli; (*trädgårdsland*) kortteli, nelisarka; (*herberge*) kortti maja; förlägga i q., majoittaa, jauttaa; (*pardon*) armo; — **-mästare**, m. maja- l. majoittaja- l. kortti mestari; — **-sman**, m. ala-päällysmies työnjohtaja l. -katsoja, neljännysmies

Qvartera, v. a. (*mynts.*) erittää kuparista hopeasta; q. in, *se* **Inqvartera**.

Qvarterier, m. majoittaja.

Qvarteron, m. kvarterooni, valkoisen isästä ja mulattilaisesta syntynyt.

Qvartett, m. kvartetti, neliäänikkä, liäänis-laulu l. -soitto.

Qvarts, m. kvartsi, ukonkivi (-en); — **-tad**, a. ukonkiven-tapainen l. -kaltainen; — **-blandad**, **-haltig**, a. ukonkiven- l. kvartsin-sekainen l. -pitoinen; — **-gång**, m. kvartsisuoni (-en).

Qvas, a. kvaasu, taari.

Qvasi-, (*i sammansättningar*) kvasi-tapainen; t. ex. qvasiregering muhallitus, hallituksen tapainen.

Qvassia, f. kvassilastut.

Qvast, m. (*sopqvast*) luuta, vasta; (*löf*) varpaluuta; (*badqvast*) vihta; (*blomqvast*) kukkavihko l. pu; — **-käpp**, m. luudanvarsi; n. pl. vastakset, vihdakset; m. pl. luudakset, luudanvarvut.

Qvatern, m. neljunen, nelinen.

Qvattuor species, luvunlaskun tapaa.

Qved, f. kohtu, immikko.

Qvesa, f. koiso, pisama.

Qvesgräs, n. ukonputki (-en); — koirannauris; — **-ved**, m. koiran sonpun.

Qvestion, f. kysymys, tutkimus.

Qvestionera, v. a. tutkaella, tutkia udella (-telen), kysellä.

Qveue, f. *se* **Kö**.

Qvick, a. (*liflig*) vilkas, virkku, hilpeä; (*snabb*) kerkeä, vikkelä, terä, virkku, näppärä; (*till förstånd*) terävä, sukkela; (*i ord och sed*) sutka, sukkela, kokkapuheinen; — **-vud**, n. sutkapää, sukkelus, vilkkaus, lija, kokkapuheinen; — **-hvete**, juolavehnä, juolas- l. villiheinä; **-rot**, f. *se* **Qvickhvete**; — **-silfver**, n. elohopea; — **-silfverkula**, f. hopea-kuula l. -kupula; — **-stjert**, västäräkki.

Qvicka, f. *se* **Qvickhvete.**
Qvicka upp, v. a. *se* **Uppqvicka.**
Qvicke, n. kelho, sohlo, tohlo.
Qvickhet, f. vilkkaus, vikkelyys, kerkeys, ketteryys, näppäryys, virkkuus, tevävyys, sukkeluus, sutkuus; (*qvickt infall*) sutkaus, kokka- l. sutka- l. leikkipuhe.
Qvickna l. **Qvickna vid**, v. n. virota (-rkoan), viretä (-rkenen), virkistyä, tointua, toipua.
Qvickt, adv. vikkelästi, vilkkaasti, sukkelasti, m. m. jmfr **Qvick.**
Qvicktionde, n. karjakymmenykset.
Qvida, v. n. uikuttaa, ruikuttaa, vaikeroita, vikistä, inua, itistä, kitistä.
Qvidan f. o. **Qvidande**, n. uikutus, ruikutus, itinä, kitinä, vaikerrus, uikuttaminen, itiseminen.
Qvidfogel m. *se* **Ormvråk.**
Qvietism, m. kvietismi, lepolaisuus.
Qviga, f. hieho, mullikka.
Qvigkalf, m. lehmäinen l. hiehovasikka.
Qvillra, v. n. piipertää, piipottaa, pitistä, puipottaa, suherrella, titistä.
Qvinna, f. nainen, vaimo, vaimo- l. naisihminen.
Qvinnfolk, n. nais- l. vaimoväki; — **-kön**, n. *se* **Qvinnokön.**
Qvinnlig, a. vaimoinen, vaimollinen, naispuolinen, vaimon, naisten, nais-, vaimokas, akkamainen; q — a arfvingar, vaimoiset l. naisperilliset; q — a arbeten, nais- l. vaimoväen l. naisten työt; q. blygsamhet, naisen l. naisellinen l. vaimoinen kainous; en q. karl, vaimokas l. akkamainen l. naisentapainen mies.
Qvinnlighet, f. naiseus, vaimous, vaimoisuus, vaimon l. naisen mieli l. luonto; (*veklighet*) miehuudettomuus, akkamaisuus.
Qvinnligt, adv. vaimon l. naisen tavalla l. lajilla.
Qvinnoansigte, n. naisen l. vaimon kasvot, naiskasvot; — **-arbete**, n. naisten l. naisväen l. vaimoväen työ l. askare; — **-bild**, m. vaimon l. naisen kuva, naiskuva; — **-fadder**, f. nais- l. vaimokummi; — **-frid**, m. naisrauha; — **-hat**, n. viha naisia kohtaan, naistenviha; — **-hatare**, m. naisten vihaaja; — **-kläder**, n. vaimo- l. naisväen vaatteet; — **-kön**, n. nais- l. vaimonpuoli, vaimoinen puoli l. suku; — **-linie**, f. nais- l. vaimonpuolen kanta, naispuolinen kanta l. haara; — **-list**, f. naisen kavaluus l. viekkaus; — **-mjölk**, f. naisen l. vaimo-ihmisen maito; — **-regering**, f. vaimoinen l. naishallitus; — **-sadel**, m. vaimo- l. naisväen satula; — **-sida**, f. vaimo- l. naisväen puoli; — **-välde**, n. nais- l. akkavalta.
Qvinnsperson, f. vaimo-ihminen, vaimoinen henki, naishenkilö.
Qvinqvennium, n. viiden vuoden aika, vuosiviidennys.
Qvinqvenniitabell, m. viisivuotis-taulu, viiden vuoden taulu.
Qvint, m. kvintti, viides ääni; (*på fiol*) kvintti; (*fäktk.*) viides asento; — **qvinter**, pl. *se* **Knep.**
Qvinta, f. viides luokka.
Qvintan, m. viidesluokkalainen.
Qvintern, m. kvinterni, viitonen, viisikko.
Qvintessens, m. ydin (-timen), voima, paras.
Qvintett, m. kvintetti, viisiäänis- l. viitislaulu l. -soitto, viisiäänikkö.
Qvintilera, v. n. liirutella, vinguttaa, pingeltää.
Qvintin, n. kinttiini, neljännes luotia, luotineljännys.
Qvissla, f. mailuva, näppylä, rakkula.
Qvisslig, a. mailuvinen, näppyläinen, rakkulainen.
Qvist, m. oksa, (*med löf*) lehvä, lehväs (-ksen); — **-knöl**, m. oksan pahka l. kuhmu; — **-röta**, f. oksamätä; — **-rött**, a. mädännyt oksista, oksamätä; — **-ympa**, v. a. oksastaa, ympätä oksalla; — **-yxa**, f. vesuri, vesoin, kassara.
Qvista, v. a. karsia, oksia.
Qvista, v. n.; q. af, bort, painattaa l. oikaista l. karsia pakoon l. pois, mennä l. juosta liidettää, kiidättää pois l. pakoon.
Qvistig, a. oksainen, oksillinen, oksikas; (*fig. kinkig*) tukala, vaikea; blifva q., oksittua, oksastua.
Qvistighet, f. oksaisuus, o. s. v.
Qvistning, f. oksiminen, karsiminen, karsinta.
Qvitt, a. kuitti, suora; vi äro nu q — a, meidän välimme on nyt suora l. kuitti; jag är honom q., olen hänestä kuitti l. suorana l. päässyt.
Qvitta, v. a. kuitata; det q — r mig lika, se on minusta yhtä l. yks' kaikki l. yhden tekevää.
Qvittens, n. *se* **Qvitto.**

Qvitter, n. viserrys, liverrys, sirkutus.
Qvittera, v. a. kuitata.
Qvitto, n. kuitti, kuittaus, kuittikirja; gifva q. på ngt, antaa kuitti jstkin.
Qvittra, v. n. visertää, viserrellä (-telen), livertää, liverrellä, sirkuttaa, sirkutella.
Qvodlibet, n. niitä ja näitä, sitä ja tätä.
Qvot, m. osamäärä.
Qväda, v. a. o. n. runota, runoilla, laulaa.
Qväde, n. runo, runoelma, laulu, laulelma.
Qväfgas, m. tukokaasu; — **-syra**, f. tukohappo.
Qväfning, f. tukahduttaminen, tukehdus, tukehtuminen.
Qväfva, v. a. tukehduttaa, tukahuttaa, läkähdyttyä, häkäyttää; q—s, v. d. tukehtua, tukahtua, läkähtyä.
Qväfvande, n. tukehduttaminen, läkähdyttäminen; — adj. tukehduttava, tukahuttavainen.
Qväfve, n. tuko, typpi; — **-halt**, m. tukopitoisuus, tukoisuus.
Qväka, v. n.; grodan q—er, sammakko kurisee l. kutkuttaa.
Qväkare, m. kvääkeri, kveekkari.
Qvälja, v. a. kuvottaa, tuimeltaa, vieksettää; (*fig. pläga*) vaivata, kiusata; (*jur.*) q. en dom, moittia l. polkea päätöstä.
Qväljning, f. kuvotus, vieksetys.
Qväll, m. ilta, iltanen, ehtoo; mot q—en, illan suussa, iltapuoleen; i q., tänä iltana, illalla; om qvällen, illalla, iltasella; om qvällarne, iltaisin, iltasilla, illoin; det lider mot q—en, päivä illastuu, ilta tulee l. joutuu; — **-knarr**, m. *se* **Nattskräfva**; — **-smål**, n., — **-svard**, m. illallinen, iltainen, ehtoollinen; — **-syssla**, f. puhdetyö; — **sättning**, f. *se* **Qvällning**; — **-söl**, m. ilta- l. illanvirkku; — **-sömnig**, a. ilta- l. ehtoouninen.
Qvälla, v. n. kummuta (-puan), kuohua; *se* **Välla**.
Qvällas, v. d.; det q—s, ilta tulee l. joutuu, päivä illastuu l. illastaa.
Qvällning, f. iltahämärä, illastus, illan tulo.
Qväsa, v. a. ruhtoa, ruhjoa; (*fig.*) masentaa, lannistaa, nöyristää.
Qväsning, f. ruhtomus, masennus, lannistus.

R.

Rabarber, m. raparperi.
Rabatt, m. hinnan-alennus, alennus, vähennys; (*i trädgård*) kukkatehdas l. -penkki l. -penger.
Rabattera, v. a. alentaa, vähentää, suoda l. myöntää alennusta.
Rabbi, m. rabbi, mestari.
Rabbin, m. rabbiini.
Rabbla, v. n. lopottaa, lukea.
Rabulist, m. koukuttelija, koirittelija, kapinoitsija.
Rabulisteri, n. koukutteleminen, kapinoitseminen.
Rack, m. (*skepp.*) rakki; (*släde*) komiska, laitio.
Racka, f. rakki, tiisti.
Rackare, m. rakkari, nylkyri; (*skurk*) rakkari, konna, koira.
Rackelhane, m. teeri- l. korpimetso.
Rackla, v. n. kakoa, kakistella, rykiä, hökiä.
Rad, f. rivi, jakso, jata, juna; i r., å r., yhtä riviä l. jonoa, yhdessä rivissä l. jaksossa, yhteen riviin, perättäin, yhtä mittaa; — **-band**, n. rukousnauha; — **-så**, v. a. kylvää riviin; radsådd, riviin kylvettävä l. kylvetty, rivikylvöinen; — **-såningsmaskin**, m. rivikylvö-kone; — **-tals**, — **-vis**, adv. rivittäin, rivissä, perättäin.
Rada, v. a. rivitä (-län), rivittää, latoa.
Radera, v. a. raaputtaa, raappia.
Raderknif, m. raapeveitsi.
Radiation, f. säteileminen.
Radie, m. säde (-teen).
Radig, a. rivinen; (*om korn*) särmäinen.
Radikal, a. perinpohjainen l. -juurinen; de r—e, yltiölliset.
Radikalt, adv. perinjuurin, perinpohjin.
Radix, f. juuri (-en).
Radotera, v. n. loruta, lörpöttää, sopottaa.
Raffel, m. rahveli.

Raffinadsocker, n. puhtosokeri, puhdistettu sokeri.
Raffinera, v. a. puhdistaa; (*fig.*) sieventää, soristaa; r—d grymhet, perintaitoinen julmuus.
Raffla, v. n. rahveltaa, pelata rahvelia; det r—r i halsen, karruttaa kurkussa.
Rafgalen, a. rutihullu.
Rafstulera, v. n. peustata, penkoa, etsiä l. tutkia perinpohjin.
Rafs, n. roska, kamu, romu.
Rafsa, v. a. hamuta, haalia, kaapaista, siepata.
Ragassa, v. n. mellastaa, metelöitä, elämoita.
Ragata, f. torakurkku, riitasäkki.
Ragg, n. takku, karvat (*pl.*); — **-laf**, m. luppu, luppusammal; — **-mossa**, f. takkusammal.
Raggen, m. pahuus, pentele.
Raggig, a. takkukarva l. -karvainen, takkuinen.
Raggla, v. n. hoiperrella (-rtelen), horjua.
Ragu, m. höysteliha, raguu.
Rajolera, v. a. (lapiolla) kääntää l. kaiveskella, syvään kyntää.
Rak, a. suora, oikea, oikoinen; göra r., suorentaa, oikaista, ojentaa; — **-stammig**, a. suoravartinen l. -runkoinen; — **-växt**, a. suorakasvuinen.
Raka, v. a. ajaa, ajella; — r. skägget, r. sig, ajaa l. ajella partaansa; — v. n.; r. i elden, kohentaa l. kolata valkeata; r. åt sig (*fig.*), vetäistä l. kahmata itsellensä.
Raka, v. n. (*springa*); r. af, bort, oikaista l. kiidättää pakoon l. pois; r. under bordet, rojahtaa l. roiskahtaa pöydän alle.
Raka, f. hiilikola l. -koukku, korilo.
Rakask, m. partarasia; — **-borste**, m. partasuti; — **-don**, n. parranajo-kalut; — **-fat**, n. parranajo-astia; — **-fodral**, n. partakalu-kotelo l. -säilytin; — **-knif**, m. partaveitsi; — **-stuga**, f. parturitupa, parranajo-huone; — **-tvål**, m. partasaippua; — **-tyg**, n. *se* **Rakdon**.
Raket, m. raketti; — **-hylsa**, f. rakettikotero.
Rakhet, f. suoruus, oikoisuus.
Rakitis, f. riisi, riisitauti.
Rakna, v. n. suorentua, oieta (-kenen), ojentua.
Rakning, f. parran-ajo.
Rakt, adv. suoraan, oikoiseen, ihan, juuri.
Raljera, v. n. *se* **Skämta**.
Raljeri, n. *se* **Skämt**.
Raljör, m. *se* **Skämtare**.
Rall, m. ralli.
Ram, m. kehys, raami, kehikko; (*tass*) kämmen, käpälä; — **-tag**, n. kahmalus, kahmaus.
Ram, a. raaka, törkeä; — **-pris**, n. polkuhinta; — **-svart**, a. piki-, nokimusta.
Rama, v. a. kouristaa, kahmata.
Ramla, v. n. kukistua, kukertua; r. omkull, romahtaa l. kukertua l. hoipertua kumoon l. nurin; r. på porten, kolkutella l. tömistellä porttia; (*para sig*) kiimailla.
Ramm, m. (*skepp.*) juhmuri.
Ramma in, v. a. (*skepp.*) rammata l. lyödä l. takoa sisään.
Rammel, n. (*buller*) räminä, rytinä, ryty; (*fallande*) romahdus, kukertuminen.
Ramp, m. ramppi.
Ramponerad, a. turmeltunut, rikkaantunut.
Ramsa, f. jono, rivi, lanakka, pino, (*af papper*) leteri.
Rand, f. (*yttre kant*) ääri (-en), reuna, syrjä, parras (-taan); (*på mynt*) särmä, reuna; (*streck*) juomu, juova, raita, rantu; (*i trädd*) syy, lusto; (*på skor*) ranti; dagens r., päivän koite l. salo; — **-glossa**, f. reunamuistutus l. -merkintö; — **-list**, m. äärrös; — **-sko**, m. rantikenkä; — **-skrift**, f. (*på mynt*) särmä- l. reunakirjoitus.
Randa, v. a. juomuttaa, juovittaa, raidoittaa; — r—s, v. d. koittaa, sarastaa, siintää.
Randig, a. raitainen, juomuinen, rantuinen, viivainen.
Rang, m. arvo, virka-arvo, arvoluokka, luokka, ranki; — **-lista**, **-rulla**, f. arvoluettelo; — **-ordning**, f. arvo- l. säätyjärjestys, arvoluokasto; — **-sjuk**, a. arvonhimoinen; — **-sjuka**, f. arvonhimo; — **-skepp**, n. ranki- l. linjalaiva; — **-skilnad**, m. arvo-, säätyerotus; — **-strid**, — **-tvist**, m. arvo- l. säätyriita; — **-vördnad**, n. arvonkunnioitus.
Rangera, v. a. reilata, järjestää, laittaa l. asettaa järjestykseen; en r—d karl, varakas mies.
Ranglig, a. kaiskera, huojuva, säippärä.
Rank, a. (*om farkost*) kiikkerä, vaaruva.

Ranka, f. (*af vinträd*) köynnös.
Ranka, f., pl. **Rankor** (*å seldon*), länki, (*pl.*) länget, ränget.
Ranka, v. n. kiikerrellä, huojua, vaarua huiskua.
Rankdyna, f. kaulapaita l. -paatsa, hamutsa, (*liten vid rankorna*) voiluke, lappalainen.
Ranke, f. pahaputki (-en).
Rankig, a. huojuva, horjuva, vaaruva, kiikkava, vapera.
Rankigt, adv. huojuvasti, horjuvasti m. m. jmfr **Rankig**.
Ransaka, v. a. tutkia, tutkistella.
Ransakare, m. tutkija, tutkistelija.
Ransakning, f. tutkimus, tutkinto, tutkistelemus; — **-sfånge**, m. tutkimusvanki; — **-sprotokoll**, n. tutkimus-, tutkintopöytäkirja.
Ranson, m. lunastusraha; (*sjöt.*) päivämuona, ruokamäärä.
Rant, m. renttu, juoppo, hurja, retkale.
Ranta, v. n. renttuella, hurjailla.
Ranunkel, m. leinikkö, kärpäskukka.
Rapa, v. n. ryökätä, ryökäistä, röyhkiä.
Rapning, f. ryökäys, röyhkäys.
Rapp, a. ravakka, raisu, virkku, vilkas.
Rapp, n. sivallus, sätkäys, lyömä, lyönti, hutkaus; i r—et, paikalla, tuossa paikassa.
Rappa, v. a. sivaltaa, sätkiä, sätkäistä, hutkia, hutkaista; (*kalkslå*) rapata, saveta, kalkita (-tsen); r. åt sig, kaapata l. siepata l. raapata itsellensä.
Rappell, m. paluutus, takaisin- l. kokoonkutsumus (rummulla).
Rappellera, v. a. kutsua takaisin, paluuttaa, peruuttaa.
Rapphöns, n. peltopyy, metsikana; — **-hund**, m. lintukoira; — **-jagt**, m. peltopyyn-jahti.
Rappning, f. rappaus, saveus, kalkitus.
Rapport, m. raportti, ilmoitus, ilmoite, sanoma, kertomus.
Rapportera, v. a. antaa l. lähettää ilmoitus l. kertomus, ilmoittaa, raportteerata.
Rapportör, m. ilmoituksen- l. sanomanantaja; (*sqvallrare*) kielen- l. kontinkantaja.
Raps, m. rapsi.
Rapsat, m. rapsatti (nauris).
Rapsodi, f. rapsodia, lauluosa l. -kappale, irtiosa.
Rapsodisk, a. rapsodillinen, kappaleinen, irtiosainen.
Rar, a. harvinainen, (*fin*) hennollinen, hento; (*förträfflig*) aimollinen. omainen.
Raritet, f. harvinaisuus, erinomais
Ras, m. rotu, laji, suku.
Ras, n. vierros, vierimys, lohkeama *lek*) remu, teuhaus; — **-bytta**, t hakko, riehakka tyttö; — **-full -vill**, a. riehakka, vallaton, hurj nen.
Rasa, v. n. vierrä, vieriä, vieruta, keilla; (*vara ursinnig*) raivota hua; r. ut, lakata raivoamasta; *yrt*) riehata, peuhata, teuhata.
Rasande, a. hurja, hurjapäinen, kas, huima- l. vimmapäinen, (*dåraktig*) hullu, hurja; — a lusti, vallan l. perin hullusti tysti; (*öfvermåttan*) julman, j kauhean, kauheasti.
Rasera, v. a. hajoittaa, hävittää, taa, purkaa.
Raseri, n. vimma, raivo, raivoisu juus, raivoaminen, rajuaminen.
Rasig, a. riehakka, raivokas, hu
Rask, a. ravakka, ripeä, ripsaa (*modig*) urhea, karski.
Raska, v. a. (jmfr **Rafsa**); r. i **Hoprafsa**; — r. sig, v. r. ri
Raskhet, f. ravakkuus, ripeys, urheus.
Raskt, adv. ripeästi, ripsaasti, ravakasti.
Rasp, m. raspi, jämsi, raasta.
Raspa, v. v. jämsiä, raspata.
Rassel, n. ratina, rahina, kahin
Rassla, v. a. rahista, ratista, ka
Rast, f. levähdys, rastaus; — levähdys- l. lepäys- l. purtop **-lös**, a. väsymätön, levähtämä koamaton; — **-ställe**, n. l paikka.
Rasta, v. n. levähtää, pitää l (*med hästar*) purtoa, rastata.
Rastral, *se* **Rostral**.
Rat, n. raiske, hylkimä.
Rata, v. a. hylkiä, hyljeksiä, rieputtua; r. mat, hylkiä l. ruokia.
Ratgods, n. raiskeet (*pl.*), hy hylkeet (*pl.*).
Ratificera, v. a. vahvistaa.
Ration, f. *se* **Förhållande**; 2) annos, muonamäärä, päivämuo
Rationalism, m. järkiperäisyys, syys, järkeis- l. ymmärrys-uske
Rationalist, m. järkeis-uskoja l. lainen.

nalistisk, a. järkeis-uskoinen, järperäinen.
nalitet, f. järjenmukaisuus, järjelyys.
nel, a. järjenmukainen, järkeinen, jellinen, perusteellinen, järkiperusen l. -peräinen; r—a qvantiteter, suhdalliset suuruudet.
m. ratti, perä- l. ruoriratas.
in, m. ravlinki, linnan ulkovatus.
nduk, m. raventuukki, purjepalta.
m. vesiuurros, rotkelma, kuru.
tier, n. pl. (*kem.*) vaikutus-aineet.
ra, v. n. vastaanvaikuttaa, vasa: (*kem.*) vaikuttaa.
ion, f. vastavaikutus, vastustus; (*fys.*) taantumus; — **-smedel**, *se* **gentier**.
sionär, a. vastaanvaikuttava, vasvainen, taantuva.
a. asiallinen, todellinen, asiapen, aineolollinen; r. afgift, toinen maksu; r—tonus, ainevero; **-kunskap**, f. asiallinen l. asiallis-; — **-lexikon**, n. asiallinen l. asiasanakirja; — **-skola**, f. reaalikouteknisk r., teknillinen reaalikoutaiteellinen keinokoulu; — **-vetskap**, f. asiallis- l. käytöllistiede.
r, n. pl. oikeat l. todelliset asiat ppaleet; asiallistiedot.
ation, f. todellisennus, toteuttaen. todeksi tekeminen l. saattami rahaksi muutto l. teko.
era, v. a. (*förverkliga*) todellitoteuttaa, saattaa l. tehdä toi l. todelliseksi; (*förvandla i penar*) tehdä l. saattaa l. muuttaa aksi.
m, m. asialaisuus, asialais-oppi, ismi.
ist, m. realisti, asialainen, asialaisellinen.
itet, f. asiallisuus, todellisuus, asiaisuus.
surera, v. a. takaisin l. jälleen vamittaa.
ll, m. kapinoitsija, kapinallinen.
llera, v. n. kapinoita, tehdä l. nosa kapinaa.
llion, f. kapina.
llisk, a. kapinallinen, kapinoitseva.
s, m. rebus, kuva-arvoitus; (*sakter*) pineet.
ft, m. resefti, saapasnahka.

Recensent, m. kirjan-arvostelija l. -tutkija, arvostelija.
Recensera, v. a. arvioita (-tsen), arvostella.
Recension, f. arvioima, arvostelu, arvostelma.
Récepisse, n. saantitodistus, saamapiletti, paluukuitti.
Recept, n. resehti, lääkemääräys l. -lista.
Receptiv, a. vastaanottoinen, l. -ottavainen, ottokykyinen.
Receptivitet, f. vastaanottavaisuus l. -ottoisuus, ottokykyisyys.
Recess, m. liitto, suostumus, liittokirja l. -päätös.
Recett, m. hyvite, palkinto; — **-tagare**, m. hyvitteen- l. palkinnonnauttija.
Recidiv, n. pahettumus, taudin-uudistus; få r., tulla uudestaan tautiin l. kipeäksi.
Recipient, m. (*kem.*) esi-astia; (*fys.*) ilmakello l. -pullo.
Reciprocitet, f. vastavuoroisuus l. -vuoro, välinäisyys.
Reciprok, a. vastavuoroinen, välinäinen; (*gram.*) keskinäinen.
Recitativ, n. resitatiivi, soittokertomus, luentalaulu, laulukertomus.
Recit, m. kertoelma; yhteenveto.
Recitera, v. a. lukea l. kertoa muistostansa.
Reda, v. a. selvittää, suoria, suorittaa, laitella, saada selvä l. suora l. selville; r. en åker, ruokota pelto; r. ett skepp, varustaa laiva; r. af, till, ut, *se* **Afreda**, o. s. v.; r. sig, v. r. selvitä, selitä (-kiän), suorintua, suorita (-ian), järjestyä; r. sig till ngt, suoria l. siäliä itseänsä jhkin.
Reda, a.; r. penningar, puhdas l. selvä raha.
Reda, f. selko, selvä, tolkku, luku, tili; göra f. för ngt, tehdä tili l. selko jstkin; taga r. på ngt, ottaa selko l. selvä l. tolkku jstkin.
Redaktion, f. toimitus, ulosantaminen, kirjoitus; sanain kuuluminen, sanal. lausemuodostus.
Redaktör, m. toimittaja, sanomaintoimittaja.
Redan, adv. jo.
Redare, m. laivan-isäntä l. -varustaja.
Redbar, a.; r—t mynt, puhdas l. selvä raha; r. egendom, kallis l. arvollinen tavara l. omaisuus; en r. man l. vandel, kunnollinen l. rehellinen l. suorea mies l. elämä.

Redbarhet, f. kunnollisuus, kelvollisuus; r—er, kelpo- l. arvokalut, kalleukset.
Redd, f. reti, ankkuripaikka, satamansuu.
Rede, n. valjaat, aseet, kalut (*pl.*).
Redebogen, a. *se* **Beredvillig.**
Redelig, a. *se* **Redlig.**
Rederi, n. laivan isännät l. varustajat l. isännistö.
Redig, a. selvä, selkeä; blifva r., selvitä, seletä (-kenen).
Redigera, v. a. toimittaa, antaa ulos, kirjoittaa; muodostaa sanat l. lause.
Redighet, f. selvyys, selkeys, järjestys, tolkku.
Redigt, adv. selvästi, selkeästi.
Redis, m. retiisi.
Redlig, a. rehellinen, vilpitön.
Redlighet, f. rehellisyys, vilpittömyys.
Redligt, adv. rehellisesti, vilpittömästi.
Redlös, a. hoitamaton, ohjaton; (*fig.*) saattamaton, saamaton.
Redo, a. valmis.
Redo, f. *se* **Reda**; — **-göra**, v. a. (*för ngt*) tehdä tili l. luku (jstkin); — **-görelse**, f. selvänteko, tili, tilin- l. luvunteko; — **-visa**, v. a. o. n. tehdä tili l. tiliä l. luku; — **-visning**, f. tilinteko; — **-visningsskyldig**, a. tilinteon- l. tilin-alainen l. -velvollinen; — **-visningsskyldighet**, f. tilinteon- l. tilin-alaisuus l. -velvollisuus; — **-visningsår**, n. tilivuosi.
Reds; till r., *se* **Tillreds.**
Redskap, n. ase, kalu, työase l. -kalu, rakkine; (*koll.*) kalut, työaseet, aseet (*pl.*); (*fig.*) välikappale, ase; — **-slider**, n. kaluhuone l. -vaja.
Reducera, v. a. (*inskränka*) vähentää, supistaa; (*förvandla*) muuttaa, laittaa l. tehdä jkskin; (*aritm.*) muuttaa; (*kem.*) pelkistää, selvittää; r. gods (*kameral*), peruuttaa l. vetää kartanoita sisään l. takaisin kruunulle.
Reduktion, f. vähennys, supistus, vähentäminen; muuttaminen, muutos, pelkistys; peruutus, sisään-veto, takaisin-otto; — **-sräkning**, f. muuttamislasku; — **-stal**, n. muuttoluku.
Reduplikation, f. (*gram.*) kerronta, kaksinnos.
Redutt, m. redutti, sisäturva l. -linnoitus, sulkulinnoitus.
Reel, a. (*verklig*) todellinen, totinen, asiallinen; (*grundlig*) pohjallinen; (*redbar*) kunnollinen.
Ref, f. siima, reivi.
Ref, n. (*grund*) särkkä, riutta; reivi, kääre; (*bot.*) lonkero; ähky; — **-band**, n. (*sjök.*) (sian) kylkipaisti.
Referat, n. kertomus.
Referendarie, m. asian-esitteli toja; — **-sekreterare**, m. sihteeri.
Referent, m. *se* **Referendarie**; *tidning*) kertoja, kirjoittaja.
Referera, v. a. kertoa, antaa kertomus, kirjoittaa; (*föredra* tellä; r. till ngt, osottaa l. l. neuvoa jhkin.
Reffelbössa, f. rihlapyssy.
Reffla, f. rihla, koro, piirre uurto.
Reffla, v. a. rihlata, urastaa, ku tehdä rihloja l. koroja; r lattu; (*bot.*), uurtojuovainen.
Reffling, f. rihlaus, rihlat (*pl.*).
Refjern, *se* **Rifjern.**
Reflektera, v. a. heijastaa, hei kuvastaa; r—s, v. d. heija vastua; — v. n.; r. öfver ngt l. aprikoita j.kin; r. på ngt j.kin, tarkkauttaa jhkin.
Reflektor, m. heijastin (-imen tus- l. heijastuspeili.
Reflex, m. heijastus.
Reflexibel, a. heijastuvainen.
Reflexibilitet, f. heijastuvais jastavaisuus.
Reflexion, f. heijastus, heija (*begrundande*) miettiminen, miete, aprikoiminen, (*förnåg* l. mietintävoima; — **-spegel** jastus- l. kuvastuspeili.
Reflexiv, a. (*gram.*) itsekohtain leksiivinen.
Refning, f. (*jords*) maanmittaus *gels*) purjeenkäärimys.
Reform, m. savipuoliainen, maah
Reform, m. (*förbättring*) paranny distus, ojennus, (*ombildning*) muutos, uudennus, muutos.
Reformation, f. uskonpuhdistus dennus.
Reformator, m. muutoksen-teki rantaja, uudentaja, uskonpuhdis
Reformera, v. a. parantaa, puh ojentaa, uudentaa, muuttaa.
Reformert, a. reformeerattu; r— ligionen, puhdistettu l. re rattu l. uudis-uskonto; en r., uskolainen, reformeerattu.

...nt, m. rahanlähettäjä; (*af vexel*) ...lin-ottaja l. -ostaja.
...ra, v. a. lähettää l. lykätä ta-... palauttaa, peruuttaa; lähettää, ...llä.
...re, m. (*bägare*) kolpakko; (*sjö-*...) reimari.
..., v. n. haljeta (-kean), halkeilla, ...ä (-peän), raottua.
..., f. halkeama, repeämä, rako.
..., a. rakoinen, halkeinen.
..., m. korjaus, uudistus.
...ra, v. a. korjata, uudistaa.
...ra, v. a. ottaa toisen sija; ... tappio.
... kaistale, liuska, liuskale, sie-...ssu.
... (*vild*) peura, (*tam*) poro; — ..., m. peuran l. poron vasikka; — ... vaadin (-timen), naaras- l. leh-... l. -peura; — -**laf**, m., -**mos**-...peuranjäkälä l. -sammal; — -**lag** ...) palkinen; — -**oxe**, m. hir-...ras- l. härkäpeura, porohärkä; ...**kor**, f. pl. käsäkset.
...(*äkerren*) piennar (-ntaren), pyör-... — -**fana**, f. piennar-yrtti; — ... m. nurmi-puntarpää; — -**repe**, ...tänölnste.
...uhdas (-taan), (*idel*) pelkkä, sula, ...blifva r., puhdistua, tulla puh-... — -**göra**, v. a. puhdistaa, siivota, ... (-rkaan), tehdä puhtaaksi; — ..., a. puhdassydäminen; — -**hål**-... a. pitää puhtaana; — -**håll**-...f. puhtaana-pito; puhdistus, ruo-... — -**lefnad**, f. puhtaus, puh-...eiäminen; — -**lärig**, a. puhdas-...oppinen l. -opillinen; — -**skrif**-... kirjoittaa puhtaaksi; — -**skrif**-..., m. puhtaaksi-kirjoittaja; — ..., v. a. pestä l. huuhtoa puh-...l.
...r. jo.
...v. a. puhdistaa, siivota.
...ance, f. renesanssi, uudistu-...
..., v. a. antaa voittoa, tuottaa, ...; (*bära sig*) kannattaa.
...ens, n. yhtymys, yhteentulo, ...
..., m. luopio, heittolainen.
..., f. puhtaus.
..., f. puhdistus.
..., a. puhtaallinen, siisti, puhdas.
...et, f. puhtaallisuus, siisteys, puh-...

Renligt, adv. siististi, puhtaasti, puhtoisesti.
Renommée, n. maine, huuto.
Renommera, v. a. tehdä kuuluisaksi l. mainioksi.
Renons, f. puute, vajaus.
Renovera, v. a. uudistaa, parantaa, laittaa.
Rensa, v. a. perata (-rkaan), puhdistaa; (*från ogräs*) kitkeä, perata.
Rensare, m. perkaaja; (*verktyg*) perkain.
Rensel, m. reppu, rensseli, laukku; (*af näfver*) kontti.
Rensning, f. perkaus, perkaaminen, puhdistus, kitkentä.
Rent, adv. puhtaasti; (*alldeles*) vallan, ihan, kokonansa, suorastansa; säga, tala r. ut, sanoa suoraan, puhua suunsa puhtaaksi.
Renta, *se* **Ränta**.
Rentabel, a. kannattavainen.
Rentier, m. rahamies, -eläjä.
Reorganisation, f. uudestajärjestäminen.
Reorganisera, v. a. uudestansa l. uudellensa järjestää.
Rep, n. köysi (-den), (*finare*) nuora; slå r., punoa l. tehdä köyttä; — -**gunga**, f. köysi- l. nuorakeinu l. -kiikku; — -**slagare**, m. köydenpunoja l. -tekijä; — -**slagarebana**, f. köysitehdas-rata; — -**slageri**, n. (*fabriken*) köysitehdas; (*konsten*) köydenpunous l. -teko; — -**stump**, m. nuoran- l. köyden-pää l. -pätkä.
Repa, v. a. (*rifva*) piirtää, raappia, uurtaa; r. lin, rohkia l. riipiä pellavia; r. löf, riipiä lehtiä; r. mod, rohkaista mielensä l. itsensä; r. sig, v. r. toipua, tointua, virota (-rkoan), virkistyä.
Repa, f. (*streck*) koro, piirto, piiru, uurto; (*linrepa*) rohka, riivin (-pimen).
Reparabel, a. korjautuva, parantuva, jonka voi parantaa l. laittaa.
Reparation, f. parantaminen, parannus, korjaaminen, korjaus, laittaminen.
Reparera, v. a. korjata, parantaa, laittaa.
Repartisera, v. a. (*dela*) osittaa, jakaa osiin, panna tasan; (*taga del i*) ottaa osaa, olla osallinen.
Repartition, f. osittelu, jakaminen.
Repe, n. luste.
Repellera, v. a. ajaa takaisin; (*fys.*) sysiä luotansa, vierastaa.
Repertoire, m. näytelmistö, näytelmälista.

Repetera, v. a. kerrata, toistella; (*inöfva*) harjoitella; (*om fickur*) lyödä.
Repeterflagg, m. vastausviisari; — **-ur**, n. lyöpä taskukello.
Repetition, f. kertaaminen, toistelu; harjoittelu; — **-skollegium**, n. kertausluento.
Repetitorium, n. yhteenveto l. -kerranta.
Repli, m. (*milit.*) tukipaikka l. -kohta.
Replik, m. (*svar*) vastaus; (*i musik*) kerronta; (*på teater*) loppusanat.
Replikera, v. a. vastata, vastailla.
Representant, m. edustaja, edusmies.
Representation, f. (*framställning*) näyttäminen, esittäminen, näytäntö; (*riksförsamling*) edus- l. edustajakunta, edustajisto; — **-srätt**, m. edustus-oikeus.
Representativ, a. edustuksellinen, eduskunnallinen, edustava, edusmiehellinen.
Representera, v. a. edustaa, olla edusmiehenä l. edustajana.
Repressalier, n. pl. kostokset, vahingon kostamiset.
Repressiv, a. seisahduttava, pidättävä, estävä, hillitsevä.
Repris, m. (*i musik*) kertosäije, kertojakso; i flera r—er (*gånger*), monin ottein, monessa otteessa.
Reproducera, v. a. uudestansa l. toistamiseen laatia l. tuottaa l. synnyttää; (*i en tidning*) uudestansa kertoa.
Reproduktiv, a.; r. inbillningskraft, muisteleva l. jälleentuova mielikuvastin.
Reps, m. repsi, piirtosilkki.
Reptilier, m. pl. matelijat, matelijaiset, matelija-eläimet.
Republik, f. tasavalta, vapaavaltio.
Republikan, m. tasavaltalainen.
Republikanisera, v. a. tehdä tasavallaksi.
Republikanism, m. tasavaltalaisuus.
Republikansk, a. tasa- l. vapaavaltainen l. -vallallinen.
Republikanskt, adv. tasavaltaisesti l. -valtalaisesti.
Repuls, m. vastaanlyönti, epäys, rukkaset l. reput (*pl.*).
Repulsera, v. a. lyödä vastaan, antaa reput.
Repulsion, f. (*fys.*) luotaansysintä, vierastus; — **-skraft**, f. (*fys.*) vierastusvoima.
Repulsiv, a. (*fys.*) vierastava, takaisinl. luotansa-työntävä.
Reputation, f. arvollisuus, mai
Reputerlig, a. arvollinen, arvok
Reqviem, n. rekviemi, sielunmessu
Reqvirent, m. tilaaja, tuotattaja, taja.
Reqvirera, v. a. tilata, tuotattaa, taa, kirjoittaa perään.
Reqvisition, f. tilaus, haetus, h tuotto- l. hakukirje.
Reqvisitum, n. (pl. **-ita**), tarp ominaisuus, tarveaineet.
Resa, f. matka, matkustus, reisu kerta, erä, verta; under r—n kalla, matkatessa; förstar—n ensimmäisen kerran l. erän l. taus varkaus; sju resor viittä vertaa pahempi.
Resa, v. n. matkata, matkus suta.
Resa, v. a. nostaa, kohottaa, p r. upp, *se* **Uppresa**; r. s nousta, kohota, nousta pystyy soalle; (*göra uppror*) nostaa kapina, nousta kapinaan.
Resande, a. matkustava; su kustaja, matkailija, matkam kustavainen, reisuavainen.
Rese, m. jättiläinen, jäppi.
Rese-berättelse, — **-beskri** matkakertomus l. -kertoelma; **skrifvare**, m. matkankertoj toilija; — **-dag**, m. matka- päivä; — **-hjelp**, f. matka- **-reglemente**, n. matkustus -ohjesääntö.
Reseda, f. reseeda.
Resen, a. (*utmerglad*) uuttun tunut, nuutunut.
Resenär, m. ratsumies; *se* Re
Reserv, m. vara, takavara; (m servi, varaväki l. -joukko; m. takavarasto, vararahasto; m. varamasto; — **-skjuts**, m vikyyti.
Reservant, m. vastaanlausuja noja, epääjä, varaaja.
Reservation, f. vastalause; (r lipuhe; (*om fataljer*) varaus, ajan-varaus; inlägga r.. t panna vastalause; — **-skrift**, rauskirja.
Reservera, v. a. varata, säilyttä tää; r. sig, v. r. lausua vasta vastalause; (*sina fataljer*) v sellensä määräaika.
Reservoir, m. säiliö, säily, var vatten r., vesisäiliö.

rdig, a. lähtövalmis, valmis lähte-
a l. matkalle; (*i begrepp att resa*)
emässä (oleva); — **-hatt,** m. mat-
l. reisuhattu; — **-kamrat,** m. mat-
veri; — **-karta,** f. matka- l. tie-
a; — **-klädd,** a. matkavaatteissa
a); — **-kläder,** n. pl. matkavaat-
; — **-kost,** m. eväs, matkaeväs l.
ma; — **-kostnad,** f. matkakustan-
— **-pass,** m. matka- l. reisu-
i; — **-penningar,** m. pl. matka-
araha l. -rahat; — **-sup,** m. läh-
. piiskaryyppy; — **-sällskap,** n.
eura, matkakumppani l. -to-
— **-varm,** m. matkakiihko; mat-
koinen; — **-väska,** f. matka- l.
isky l. -salkku.

s, n. residenssi, asunto, pää-
a. sija; — **-stad,** f. hallituskau-
i

a, v. n. sijaita (-tsen), pitää si-
a l. asuntoa l. asuntaansa.

ation, f. malttavaisuus, kärsiväi-
; (*en tjensts*) viran heittäminen, vi-
luopuminen.

ra, v. n. luopua virasta, heittää
sa; r. sig, v. r. malttaa it-
l. mielensä.

, n. käskykirje,; vastauskirje.
. a. mittava, kookas.

t, f. mittavuus, kookkuus.

, f. pystymiilu.

, f. (*uppresande*) pystytys; (*hög
ng*) kohous, korkeus, rakennus;
.) korkeus, kohous; (*uppror*) ka-
. (*jur.*) päätöksen särkeminen l.
minen, tuomionpurku; — **-san-
ng,** f. purkamis- l. särkyano-
— **-alinie,** f. (*skepp.*) kohous- l.
slinja; — **-sutslag,** n. purkaus-
a

tion, f. määräntö, välipäätös, pää-
(*gram.*) selitys, suoritus.

ra, v. n. (*gifva utslag*) päättää,
ä, antaa päätös l. välipäätös;
.) suorittaa, selittää; r. sig, v.
ää päätöksensä, ruveta (-pean);
, uskalijas, mielevä.

; f. (*förnuft*) järki (-jen), mieli
, ymmärrys; (*skäl*) syy, perä; (*bil-
*) kohtuus, maltti.

el, a. ymmärtävä, mielellinen;
nen, kohtuullinen.

s, m. äänen pitkitys l. veny-
kumu, kaiku; — **-botten,** n. ku-
, kaikupohja, kumu- l. äänikoppa.

mang, n. (*samtal*) juttelu, kes-
kustelu, pakinoiminen; (*bevisning*) perustelu, päättely, aprikoiminen.

Resonera, v. n. (*sluta*) perustella, päätellä, aprikoita, tuumailla; (*prata*) juttella, puhella, keskustella.

Resonlig, a. *se* **Resonabel.**

Respekt, m. kunnioitus, arvon-anto, huoliminen; han inger r., hän saa kunnioitusta, hänestä pidetään väliä; med r. (*sagdt*), luvalla sanoen.

Respektabel, a. arvollinen, arvossa pidettävä; (*ansenlig*) melkoinen, melkeä.

Respektera, v. a. pitää arvossa, antaa l. panna arvoa, huolia, peljätä (-kään).

Respektiv, a. (*ärad*) kunnioitettava, arvollinen; (*särskildt beträffande*) itsekukin, kutakin koskein.

Respiration, f. *se* **Andedrägt;** — **-sorganerna,** n. pl. hengittimet, hengityselimet.

Respirator, m. hengenvedätin; henkihäkki.

Respirera, v. n. *se* **Andas.**

Respit, f. odotus-aika, välhöaika, respiitti.

Respondent, m. puolustaja, puolenpitäjä, puolesta-vastaaja.

Respondera, v. n. olla puolustajana, puolustaa, vastata puolesta.

Rest, m. jäännös, jäämä, jäte, loput, rästi; — **-längd,** f. rästi- l. jäännösluettelo.

Restantier, n. pl. maksunjätteet, rästit, takaperäiset (*pl.*).

Restauration, f. (*återupprättande*) restauratiooni, takaisin-asetus l. -asettaminen; (*värdshus*) ravintola, ravintopaikka.

Restaurator, m. takaisin-asettaja.

Restauratör, m. ravintolan-isäntä l. -pitäjä.

Restaurera, v. a. asettaa takaisin l. entisellensä, tehdä l. laatia uudestaan, panna uuteen kuntoon, uudistaa.

Restera, v. n. olla rästinä l. rästiä l. suorittamatta.

Restituera, v. a. (*återställa*) laittaa l. asettaa entisellensä l. jälleen, (*återlemna*) antaa l. maksaa takaisin, (*återuppföra*) panna uuteen kuntoon, rakentaa uudestansa.

Restitution, f. entisellensä- l. takaisinasettaminen l. -laittaminen; takaisinanto l. -maksaminen, jälleen-palkitseminen.

Restriktion, *se* **Inskränkning.**

Restriktiv, a. vähentävä, rajoittava, supistava.
Resultant, m. johtopaikka l. -viiva, resultantti.
Resultat, n. tulos, johtopäätös, seuraus, vaikutus; de kommo till intet r., heiltä ei tullut l. he eivät saaneet mitään valmista l. seurausta l. tulosta.
Resultera, v. n. tulla, seurata, syntyä (jstkin).
Resumé, m. pää-asiallinen l. yleinen l. lyhyt silmäys l. kertomus, yleis-silmäys.
Resumera, v. a. yleisesti l. lyhyesti l. pää-asiallisesti kertoa l. silmätä.
Resurs, m. neuvo, keino, takavara, voimavara.
Resverk, n. pystyrakennus l. -laitos; — **-virke**, n. pystypuut (*pl.*).
Reta, v. a. (*till vrede*) härsyttää, ärryttää, suututtaa, kiivastuttaa, äkäyttää; (*uppegga*) yllyttää, kiihottaa; (*uppväcka begär*) himottaa, himostaa, haluttaa, halustuttaa; (*förorsaka smärta, kittling*) kihottaa, hakaroittaa, hakartaa; r—s med ngn, ärrytellä l. härsytellä l. häikistellä jkuta; r—nde medel, kiihottavat l. ärryttävät aineet.
Ratablera, v. a. laittaa l. saattaa entisellensä l. voimaan.
Retardation, f. (*fys.*) hidastuminen, hiljentyminen.
Retardera, v. a. viivyttää, myöhentää, hidastuttaa, hitauttaa; (*fys.*) hidastuttaa, hiljentää.
Retbar, a. ärtyväinen, ärtyvä, kiivastuva, kiihtyvä, äkäytyvä; jmfr **Reta**.
Retelse, f. härsytys, ärrytys, yllytys, kiihotus, kihotus, himotus, halutus; jmfr **Reta**.
Retikyl, m. käsipussi, pussukka.
Retirera, v. n. peräytyä, vetäytyä takaisin l. takaperin.
Retlig, a. äreä, äreämielinen, närkäs, äkeä, äkäinen; (*fys.*) paha l. herkkä ärtymään, ärtyväinen.
Retlighet, f. äreys, äkeys, äkäisyys, äreämielisyys; (*fys.*) ärtyväisyys.
Retmedel, n. (*med.*) kihotin, kihotusaine, ärsytin.
Retning, f. *se* **Retelse**.
Retor, m. reetori, kaunopuhuja; puhetaidon-opettaja.
Retorik, f. retoriikka, puhujataito, kaunopuheisuus, puhetaidon-oppi.
Retorisk, a. puhujataidollinen, k puheellinen.
Retort, m. retortti, tislain, tislaus-
Retrahera, v. a. vetää l. ottaa tak
Retraktorisk, a. maneitti-vetoine
Retranchement, n. sisus- l. viim vallitus l. -varustus.
Retroaktion, f. takaisinvaikutus.
Retroaktiv, a. takaisinvaikuttava, nehtiva, takaperinen.
Retrograd, a.; r. rörelse, taaks l. vastasuuntainen l. takaperi kunto.
Reträtt, m. peräytyminen, perä (*tillflykt*) turva, turvapaikka.
Rettika, f. retikka.
Retur, m. palaus, paluu, palaus vara på r., olla häviämässä viämään päin; tur och r., takaisin, tullen mennen; — m. paluukuorma l. -rahti; — m. peräysvekseli.
Returnera, v. a. palauttaa, lähe kaisin; — v. n. palata (-jan), takaisin.
Retuschera, v. a. parantaa, korj taa.
Reumatisk, a. reumatillinen, sä säilöstys- l. juoksijatautinen.
Reumatism, m. reumatismi, säil juoksijatauti, säilöstäjä.
Reunion, f. *se* **Återförening**.
Revanche, m. kosto; korvaus, p
Revelj, m. aamusoitto l. -rump meteli, hohu, hohina.
Reveny, m. tulo, saalis (-iin). h
Reverens, f. kunniottamus, ter Ers r., Teidän kunnianne.
Reverer, m. pl. riväärit.
Revers, m. velkakirja; 2) raha sivu.
Reversal, n. (*in/yg*) maksotodis moituslista; (*skuldsedel*) velka
Reversera, v. a. velkakirjalla taa, vakuuttaa.
Revetera, v. a. päällystää, katt tää, tillittää, laudoittaa.
Revidera, v. a. läpikatsoa, ta tutkia.
Reviderark, n. tarkastus-arkki.
Revier, n. hoitoalue, alue.
Revision, f. revisiooni, tarkastus tarkastus l. -tutkimus, asiantar — **-sansökning**, f. nosto- l. tushakemus; — **-skommissari** tilintarkastus-komisarius; — -sk n. revisiooni- l. tarkastuskonttoo

itt, m. revisiooni- l. tarkastus-oi-
; — -**sskilling**, m. revisiooni- l.
astusmakso l. -raha.
or, m. reviisori, tilintarkastaja l.
kija, asiantarkastaja.
t, m. kapina.
tera, v. n. kapinoita, nostaa ka-
; — v. a. yllyttää kapinaan.
tion, f. (*omhvälfning*) mullistus,
kaus; (*statshvälfning*) vallanku-
, revolutiooni.
tionera, v. a. tehdä l. vaikuttaa
kumousta, saattaa l. yllyttää val-
moukseen l. kapinaan.
tionär, a. revolutiooninen, vallan-
uksellinen l. -kumouksen; —
m. vallankumooja l. -mullistaja.
ver, m. revolveri, vääntöpistooli.
n. (*besigtning*) katselus, katsel-
(*öfversigt*) silmäys, katsaus.
riihi (-en).
a. riihetä, riihittää.
f. piirto, ruode, varpe.
v. n. ratsastaa, ajaa selässä l.
, olla ratsailla; r. på ord, on-
l. suolia l. pureksia sanoja.
, f. ratsas- l. ratsastuspaikka l.
; — -**handske**, m. ratsaskinnas
sikka; — -**häst**, m. ratsu, ratsu-
kähevonen; — -**kläder**, n. pl.
vaatteet; — -**klädning**, f. rat-
ki l. -hame; — -**knekt**, f. rat-
elija; — -**konst**, f. ratsas- l.
stustaito; — -**piska**, f. ratsuruos-
— -**sadel**, m. ratsassatula; —
, f. ratsaskoulu; — -**spö**, n.
itsa; — -**stöfvel**, m. ratsassaa-
; — -**sällskap**, n. ratsasseura; —
, n. ratsaskalut l. -neuvot; —
, m. ratsastie.
, a. ratsastettava, ratsas-, ratsas-
lvollinen.
band, n. *se* **Ordensband**; —
, m. ritarilinna; — -**eklass**, m.
okka; — -**gods**, n. ritariskar-
; — -**hus**, n. ritarihuone l. -huo-
; — -**orden**, m. ritaristo, ritari-
tikunta; — -**roman**, m. ritaris-
; — -**sal**, m. ritarisali; —
, n. ritariksi lyöminen, ritaris-
; — -**spel**, n. *se* **Tornerspel**;
-**sporre**, m. ritarinkannus; (*växt*)
kannus; — -**stånd**, n. ritarisääty;
-**väsende**, n. ritaristavat, ritarilai-
; — -**värdighet**, f. ritaris-arvo.
re, m. ritari.

Ridderlig, a. ritarillinen, (*ädel*) jalo- l. ylevämielinen, jalo.
Ridderlighet, f. jalo- l. ylevämielisyys, jalous.
Ridderskap, n. ritaristo.
Riddersman, m. ritarismies.
Ridikyl, a. naurettava, naurun-alainen; — subst. m. *se* **Retikyl**.
Ridt, m. ratsastus, ratsas-ajo.
Ridå, m. esirippu.
Rifbräde, n. jauhin- l. maalilauta; — -**häll**, f. jauhin- l. maalipaasi l. -kivi; — -**jern**, n. riivinrauta, raastin; — -**sten**, m. *se* **Rifhäll** och **Löpare**; — -**tyg**, n. hiestain, hierotin.
Riffa, f. haitta.
Rifva, f. tuokkonen, tuohinen, rove (-peen).
Rifva, v. a. repiä, reväistä (-päisen), raastaa, raappia, raapaista, raadella (-telen), kynsiä; r. sig bak öronen, kynsiä l. raappia korvuksiansa l. korvainsa taustaa; (*gnida*) hiestata, kihnuttaa; (*finrifva*) jauhaa, jauhentaa, hienontaa, pienentää, (*litet gröfve*) rouhia, rouhentaa.
Rigel, Rigla, *se* **Regel, Regla**.
Rigg, m. (*sjöt.*) riki, taklaus.
Rigga, v. rikata, takeloita.
Rigorism, m. jäykkäperusteisuus l. -oppisuus, rigorismi.
Rigorist, m. jäykkäperusteellinen.
Rigorös, a. ankara, jäykkäperusteinen.
Rigta, Rigtig, m. pl. *se* **Rikta**, o. s. v.
Rik, a. rikas (-kkaan); (*ymnig*) runsas, annollinen; (*kostbar*) ylpeä, komea, upea; blifva r., rikastua, tulla rikkaaksi; göra r., rikastuttaa, tehdä rikkaaksi.
Rike, n. valtakunta.
Rikedom, m. rikkaus, runsaus.
Rikhaltig, a. runsaspitoinen l. -aineinen, runsas.
Riklig, a. runsas, viljava, yltäkylläinen.
Rikligen o. **Rikligt**, adv. runsaasti, viljalta, viljavasti, yltäkyllin.
Rikochett, m. kimmoke, ponnahdus.
Rikochettera, v. n. kimmoella, kimmahtaa, ponnahtaa.
Riksadel, m. valta-aateli l. -aatelisto; — -**akt**, m. valtiokirous; — -**amiral**, m. valta-amiraali; — -**arfvinge**, m. vallanperijä, perintöruhtinas; — -**arkiv**, n. valtio-arkisto; — -**arkivarie**, m. valtioarkiston-hoitaja; — -**baner**, n. valtiolippu l. -viiri; — -**bank**, m. valtakunnan- l. valtiopankki; — -**dag**, m.

valtio- l. herrainpäivät (*pl.*); — **-dagsbeslut**, n. valtiopäivä-päätös; — **-dagsman**, m. valtiopäivä-mies; — **-daler**, m. riksi, riikintalari; — **-drots**, n. valtakunnandrotsi, valtionvalvoja; — **-föreståndare**, m. valtion- l. vallanhoitaja; — **-föreståndarskap**, n. valtionhoitajan-virka; — **-förrädare**, m. valtakunnan-pettäjä; — **-förräderi**, n. valtakunnan-pettämys l. -kavallus; — **-församling**, f. valtio- l. valta-kokouskunta; — **-härold**, m. valtiokuuluttaja; — **-kansler**, m. valtiokansleri; — **-konselj**, f. valtio-neuvoskunta l. -konseli; — **-kropp**, m. valtiokunta, vallasto; — **-kunnig**, a. maankuulu l. -kuuluisa l. -mainio; — **-marsk**, m. valtio- l. valtakunnanmarski; — **-mynt**, n. valtionraha; — **-möte**, n. valta- l. valtiokokous; — **-råd**, n. valtakunnan-neuvosto; (*person*) valtakunnanneuvos; — **-rätt**, m. valtio-oikeudesto l. -oikeus; — **-sal**, m. valtiosali; — **-sigill**, n. valtiosinetti; — **-skattkammare**, m. valtakunnan- l. valtiorahasto; — **-skuld**, f. valtakunnan- l. valtiovelka; — **-stad**, m. valtakaupunki; — **-stånd**, n. valtiosääty; — **-vapen**, n. valtiovaakuna; — **-vigtig**, a. valtiolle l. valtakunnalle tärkeä l. tarpeellinen, valtatärkeä; — **-vårdande**, a. valtioa hoitava, valtiohoidollinen; — **-åple**, n. valta- l. valtio-omena; — **-öfverhufvud**, n. valtakunnan- l. valtionpäämies; — **-örn**, m. valtiokotka.

Rikt, adv. rikkaasti, runsaasti.

Rikta, v. a. (göra rik) rikastuttaa, kartuttaa; r. sig, v. r. rikastuttaa itseänsä, rikastua.

Rikta, v. a. (*vända, syfta*) suunnata (-taan), suunnittaa, osuttaa, kääntää l. luoda l. asettaa jhkin päin; r. kanonerne, suunnata l. osuttaa l. kääntää kanuunat, tähdätä kanuunoilla; r. sin uppmärksamhet, luoda l. kääntää huomionsa, tarkistua.

Riktig, a. oikea, oikeellinen.

Riktighet, f. oikeus, oikeellisuus, totisuus; r—en bestyrkes, todistetaan oikeaksi.

Riktigt, adv. oikein, oikeasti.

Riktning, f. suunta; (*riktandet*) suuntaus, suunnitus, kääntäminen l. asetus jhkin päin; — **-slinie**, f. suuntaus- l. suuntaviiva.

Riktpunkt, m. suuntaus- l. suunta- l. tähtäyspiste l. -kohta l. -paikk

-skruf, m. suuntausruuvi.

Rim, n. riimi, loppusointu l. sointu; — **-fattig**, a. köyhäsoint — **-kläpare**, m. *se* **Rimmar -konst**, f. riimitaito, soinnunse — **-krönika**, f. riimikronika; n. sointu- l. loppuvaste, loppu — **-smidare**, — **-snidare**, m. mare.

Rim, n., — **-frost**, m. huude, huurto, kuura; — **-frostig**, sen, a. huuteinen, härmäine dettunut, härmettynyt; — a. riivi- l. puolisuolata; — a. riivi- l. puolisuolainen l.

Rimlig, a. säällinen, mahdolli kottava, otollinen.

Rimligen, adv. *se* **Rimligtvis**.

Rimlighet, f. säällisyys.

Rimligt, — **-ligtvis**, adv. mahdo säällisesti.

Rimma, v. a. o. n. sovitella l. sep tuja l. riimiä, riimitellä, soi sopia riimiksi l. soinnuksi; r. r. (*fig.*) käydä laatuun, sopia.

Rimma, v. a. *se* **Rimsalta**.

Rimma, v. imp.; det r—r, härmettyy, tekee härmää, käy

Rimmare, m. soinnun- l. riimi riimi- l. virsiseppä, riimittel nustelija.

Rimsa, f. *se* **Remsa**.

Ring, m. rengas (-kaan); (*fingerr* mus; (*kretsform*) kehä, piiri. *dans o. d.*) rinki; — **-barka**, lata; — **-dans**, m. rinkitanssi; f. kauluskyyhky; — **-fingor**, tön sormi; — **-formig**, a. muotoinen l. -tapainen, ymp — **-halsad**, a. vyöti- l. ke nen l. -kaula; — **-haltig**, a. toinen l. -aineinen l. -arvoi **-krage**, m. kehäkaulus; — (*om orm*) *se* **Ringlad**; — rinkileikki, rinkiset (*pl.*), rink piirisillä-olo; — **-mur**, m. ymp ri; — **-orm**, m. (*snok*) tarha käärme; (*amerikansk*) rengas tikkäärme; — **-svala**, f. ter — **-trast**, m. kaulusrastas; m. kiekkojyrä; — **-ärla**, f. **desärla**.

Ringa, v. a. rengastaa; r. ett rengastaa sika; r. ett hjul, taa pyörä l. pyörää; r. (in) en

saartaa l. kiertää karhu; r. in, ut, se **Inringa, Utringa.**

Ringa, v. n. o. imp. soittaa, soida; klockan ringer, kello soi; ringde klockor, soitti kelloja.

Ringa, a. oböjl. vähäinen, vähä, vähäpätöinen l. -arvoinen, halpa, alhainen.

Ringa, adv. vähän, vähäisen, halvasti, vähäksi, halvaksi; icke det r—ste, ei vähäistäkään l. vähintäkään l. hiukkakaan l. pikkuistakaan.

Ringakta, v. a. pitää vähässä l. halvassa arvossa l. vähän arvoisena, antaa l. panna vähän arvoa (jknlle).

Ringare, m. soittaja, kellonsoittaja.

Ringel, m. kiemura, rengas (kaan).

Ringhet, f. vähäisyys, vähäpätöisyys, halpuus, alhaisuus.

Ringklocka, f. soitto- l. helistinkello.

Ringla sig, v. r. kiemuroita, käivertellä (-rtelen), kiekuroita.

Ringlad, a. kiemurallinen, kiekurainen, kiemura, kiemurtunut, käivertynyt, renkaallinen.

Ringning, f. soitto, soitanta, soittaminen. soiminen, sointi; rengastus, rengastaminen; kierto, saarto.

Rinna, v. n. juosta (juoksen); (*drypa*) vaina, vuotaa, tippua; säden rinner ur axen, jyvät varisevat l. rapisevat tähkistä; r. i sinnet, i hogen, tulla l. johtua l. juolahtaa mieleen, pälkähtää l. pistää päähän; sinnet rann öfver för honom, hänen sisunsa kuohui l. kuohahti; tiden rinner, aika vierii.

Ripa, f. riekko, metsäkana.

Riporre, m. riekkometsäs; — **-ris,** n. se **Fjällbjörk.**

Ris, n. (*sädesslag och om papper*) riisi; — **-gryn,** n. riisisuurimat l. -ryynit; — **-grynsgröt,** m. riisisuurima-puuro.

Ris, n. (*qvistadt*) vitsa, (*oqvistadt*) varpu, virpi, (*tort*) risu; (*af barrträd*) havu, hako, risu; (*björris*) varsi (-en), varret (*pl.*); slita r., saada vitsoja; — **-bastu,** f. selkäsauna, löylytys; — **-dike,** n. risuoja; — **-gård, -hag,** m. risuaita, (*af hela träd*) sorto- l. ryytöaita; — **-hög,** m. risukasa l. -läjä; — **-knippa,** f. risu- l. varpukimppu l. -vihko, havukimppu; — **-qvist,** m. varpu, virpi, risu, havun- l. haonoksa; — **-slitning,** f. vitsarangaistus l. -sauna, vitsainsaanti, vitsomus.

Risa, v. a. (*årter*) risuttaa, varvuttaa; (*björ*) havuttaa, haoittaa; (*straffa med ris*) vitsoa; r. skog, karsia l. perata (-rkaan) metsää.

Risare, m. piiskuri, vitsuri.

Risk, m. (*fara*) vaara, vahinko; (*ansvar*) vastaus; takaus; (*bevåg*) uskallus.

Riska, f. ruusti, riskasieni (-en).

Riskabel, a. vaaran-alainen, vaarallinen, peljättävä.

Riskera, v. a. (*våga*) uskaltaa, koettaa onneansa; (*äfventyra*) panna alttiiksi, saattaa vaaran-alaiseksi.

Risp, n. se **Nappatag.**

Risp, m. eine- l. ruokapala.

Rispa, f. (*i tyg*) kehkeämä, lapanen; (*på huden*) naarma, raamu.

Rispa, v. a. (*om tyg*) kehittää, repiä langat pois; (*huden o. d.*) raamustaa, raamuttaa; r. sig, v. r.; tyget r—r sig, kangas kehkiää l. purkautuu l. lievii l. riesoo.

Rispig, a. (*om tyg*) kehinnyt, riipaleinen, lievinnyt; (*om huden*) naarmainen, raamuinen, riesonut.

Rissel, n. välppä, niiniseula.

Rissla, v. a. välpätä, seuloa.

Rist, m. se **Plogrist.**

Rista, v. a. piirtää, piirrellä (-telen), viiltää, viiloa; det r—r i magen, vatsaa vihloo l. viileksii; det r—r i tänderna, hampaita vihlaisee; (*skaka*) tärryttää, täristää, ravistaa.

Ristning, f. piirräntä, piirtely, piirre (-teen), viiltäminen, leikkaaminen; vihlominen, vihle; täristys, ravistaminen.

Rita, v. a. o. n. piirustaa, riitata; r. sig in, se **Inrita sig.**

Ritare, m. piirustaja.

Ritbok, f. piirustus- l. riittauskirja; — **-bräde,** n. piirustuslauta; — **-konst,** piirustustaito; — **-mästare,** m. piirustuksen-opettaja, riittausmestari; — **-penna,** f. piirustuskynä; — **-skola,** f. kuvaanto- l. piirustuskoulu; — **-stift,** n. piirustin.

Ritning, f. piirustus, kuvaanto; piirustus, riitinki.

Ritorka, v. a. kuivata riihessä, riihetä (-eän), riihittää.

Ritorr, a. riihikuiva.

Rits, n. piirretty viiva l. piiru.

Ritsa, v. n. se **Rista.**

Ritual, m. kirkko-käsikirja l. -kirja.

Ritus, m. jumalanpalveluksen- l. kirkonmenon-muoto, kirkonmeno.

Rival, m. kilpakosija, hangoittelija; (*medtäflare*) kilpailija, kilpakumppani.

Rivalisera, v. n. kilstoitella, kilpailla, hangoitella.
Rivalitet, f. kilstoittelu, kilpailus, kilvoitteleminen; kilpakosinta.
Rivier, *se* **Revier**.
Ro, f. *se* **Höft**.
Ro, f. (*lugn*) lepo, rauha, levollisuus; (*nöje*) huvi, ratto, lysti; för r—s skull, (*för nöjes skull*) lystin vuoksi (*fåfängt*) suotta, (*till tidsfördrif*) joutessani; gifva ro, levottaa; rogifvande medel, levote, levottava aine.
Ro, v. n. o. a. soutaa, (*hit och dit*) soudella; r. bakut, huovata (-paan); r. ut med ngt (*fig.*), maksaa pois.
Roa, v. a. huvittaa, huvitella, olla huviksi, tehdä iloa; jag är ej r—d deraf, se ei minua huvita; r. sig, v. r. huvitella, huvitellaita, hilastella, iloilla, lystäillä; r. sig åt ngn, nauraa jkulle.
Rob, m. roobi, pitkä leninki.
Robust, a. jäntterä, voimakas.
Rock, m. nuttu, takki, jakku; (*för frutimmer*) rokkihame, rokki; — **-ficka**, f. takin- l. jakuntasku; — **-knapp**, m. takin- l. nutunnappi; — **-ärm**, m. takinhiha.
Rock, m. (*spinnrock*) rukki, vokki; — **-arm**, m. rukinlapa, lapakko; — **-flykt**, m. rukinlyhty; — **-hjul**, n. rukinpyörä; — **-hufvud**, n. kules, rukinvärttinä l. -lapa.
Rocka, f. rauskakala, rausku.
Rococo, n. rokoko.
Rodd, m. souto, soudanto; med r., soutamalla; — **-båt**, m. soutovene; — **-flotta**, f. souto- l. airolaivasto.
Roddarbåt, m. kyyti- l. luoma- l. palkkavene; — **-bänk**, m. tuhto, tuhtolauta, teljo; — **-fartyg**, n. soutoalus, airolaiva l. -alus.
Roddare, m. soutaja, soutomies.
Roddarska, f. soutaja, souto- l. soutaja-akka.
Roder, n. ruori, peräsin; sitta vid rodret, pitää perää; — **-hake**, m. pl., *se* **Rorhake**, o. s. v.
Rodium, n. rodio.
Rodna, v. n. punehtua, punastua, punertua, punoittaa, ruskottaa; komma ngn att r., punastuttaa joku, saattaa joku punehtumaan.
Rodnad, f. puna, ruso, rusko, punoitus, punastus, punehtuminen; en r. för öfver hennes kinder, hänen poskensa lensivät punaisiksi, hän punaisiksi poskiltansa.
Rodnande, n. punastuminen, punaminen, punoittaminen, ruskottam
Roende, n. soutaminen.
Rof, n. (*röfveri*) ryöväys, ryöstö, ryövääminen; (*det gripna*) lis, ryöstö, ryöstösaalis; icke för r., pitää hyvänänsä l. sopi ei olla ottamatta; — **-aktig**, a. r lijäs, petomainen, pedollinen; — n. peto, petoeläin; — **-fisk**, m. tökala; — **-fogel**, m. ryöstö- l. lintu; — **-girig**, a. (*om djur*) leva, raatelevainen, raatelijas; (*om niskor*) saalihinhoinen, ahnas, mainen; — **-girighet**, f. raat suus, saalihinhimo l. -himoisuu **-girigt**, adv. raatelijaasti; saa moisesti, hotkasti; — **-lysta -lystnad**, *se* **Rofgirig**, **Rofgir** — **-tand**, f. tora- l. iskuhamma
Rofblad, n. nauriinlehti, (*med s* nauriinnaatti; — **-frö**, n. naa men; — **-land**, n. naurismaa; — f. nauriin- l. nauris-öljy; — **-s** nauriinhitu l. -kuori; — **-stjel** nauriinnaatti l. -varsi; — **-s** m. nauriinnapa; — **-såningsm** m. nauriinkylvö-kone.
Roffa, v. a. ryöstää, riistää, rapa
Rofferi, n. ryöstäminen, ryöstö, minen, raappaaminen.
Rofva, f. nauris.
Rojal, a. rojaali, kuninkaallinen.
Rojalism, m. rojaalisuus, kuninkaal kuninkaanpuoleisuus.
Rojalist, m. rojaalilainen, kuninka leinen l. -puolelainen.
Rojalistisk, a. rojaalinen, kuninka lellinen l. -puolueellinen.
Role, *se* **Roll**.
Rolig, a. (*lugn*) levollinen, rauhall (*roande*) hupa, hupainen, lysti, käs, hauska, rattoisa; (*besynnerlig*) ma, hullu, lysti.
Rolighet, f. hupaisuus, lysti, raut ratto, huvitus; (*lugn, ro*) levol rauhallisuus; — **-smakare**, m. l laskija l. -lyöjä, leikki- l. ilomie
Roligt, adv. (*nöjesamt*) hupaisesti, saasti, hauskasti; (*lugnt*) levol rauhallisesti.
Roll, m. osa, näyttöosa l. -kohta, (*fig.*) kohta, asia.
Rom, m. (*dryck*) rommi.
Rom, m. (*af fisk*) *se* **Råm**.

Roman, m. romaani, retukirja; (*kärleks-historia*) lempikuvaelma l. -kertomus; — **-bibliotek**, n. romaanikirjasto; — **-författare**, m. romaaninkirjoittaja l. tekijä; — **-hjelte**, m. romaani-urho l. -sankari; — **-hjeltinna**, f. romaani-urhotar l. -sankaritar; — **-lik**, a. *se* **Romanesk**; — **-litteratur**, f. romaanikirjallisuus; — **-läsning**, f. romaaninlukeminen.

Romanesk, a. romaanimainen, romaanintapainen; (*äfventyrlig*) tarinallinen, (*öfverspänd*) ylentuntoinen, (*rörande*) liikuttava.

Romanisk, a. romaanilais-, romaanilainen.

Romans, m. romanssi, laulukertomus l. -runo.

Romantik, f. romanttisuus, romanttilaisuus.

Romantiker, m. romanttilainen.

Romantisk, a. romanttillinen; (*poetiskt skön*) ihastuttava, ihantava, ihana.

Romb, m. rombi, vinonelju, neljus.

Romboeder, m. romboederi, tasavinosärmiö.

Romboid, m. romboidi, vinokaide, neliine; — **-harf**, m. vinonelju-äes.

Romersk, a. ruomalainen, ruomalais-, Ruomin, roomalainen.

Rond, m. *se* **Rund**.

Roning, f. soudanta, souto.

Rop, n. huuto.

Ropa, v. a. o. n. huutaa, (*ofta*) huudella, (*hastigt*) huudahtaa; (*höjta*) hoilata, hoihkaista; r. upp, ut, m. fl., *se* **Uppropa**, o. s. v.

Ropare, m. huutaja; (*instrument*) huuturi, toitotin, tömyri.

Ror, n. *se* **Roder**; — **-gängare**, m. ruori- l. laskumies; — **-hake**, m. ruorihaka; — **-kult**, — **-pinne**, m. ruoritanko, ruorinvarsi; — **-man**, m. ruorimies; — **-stock**, m. ruorin-emä; — **-talja**, f. ruorinuora; — **-ögla**, f. ruorinsarana, ruorirengas.

Ros, f. ruusu, ruusunkukka, orjantappura-kukka; (*fig.*) ruusu; (*sjukdom*) ruusu; — **-aktig**, a. ruusumainen, ruusuntapainen; — **-qvarter**, m. ruususarka.

Ros, n. (*berör*) kiitos, kehu, kiitteleminen, kaunistelu.

Rosa, v. a. ylistää, kiittää, kehua, kiitellä, kaunistella; r. sig, v. r. kaunistella, kiittää l. kehua itseänsä; r. marknaden, kehua kauppaansa.

Rosam, a. *se* **Rolig**.

Rosarium, n. rosario, ruusukehä.

Rosenbi, n. ruusumehiläinen; — **-buske**, m. ruusu- l. orjantappura-pensas; — **-böna**, f. ruusupapu; — **-ängrad**, a. ruusu- l. kukkasorminen; — **-färg**, m. ruusunväri, ruusun- l. kukkapuna; — **-färgad**, a. ruusunpunainen l. -karvainen, rusottava; — **-gård**, m. ruusu- l. kukkatarha; — **-hy**, m. ruusu- l. kukkaiho; — **-häck**, m. ruusupensasto; — **-knopp**, m. ruusuteränen l. -nuppunen; — **-krans**, m. ruususeppele; (*radband*) ruusukehä, rukousnauha; — **-mun**, m. ruusunpuna- l. kukkasuu; — **-olja**, f. ruusun-öljy; — **-röd**, a. ruusunpunainen; — **-träd**, n. ruusupuu; — **-vatten**, n. ruusuvesi.

Rosende, a. *se* **Rosenfärgad**.

Rosett, m. ruusuke, ruususolmu, nauharuusu; (*teckn. o. byggn.*) rosetti, ruusuke, pyöryli.

Rosig, a. ruusuinen, ruusullinen, ruusunkukallinen l. -punainen, rusottava.

Rosk, n. roju, romu, roska, törky.

Roskarl, m. luotolainen.

Rosmarin, m. rosmariini.

Rossel, n. korina, örinä.

Rossla, v. n. korista, köristä, öristä, (*hastigt*) korahtaa.

Rosslig, a. koriseva, körisevä, köreä, örisevä.

Rost, m. ruoste; — **-brun**, a. ruosteenkarvainen l. -ruskea; — **-fläck**, m. ruostetäppä l. -pilkku; — **-färg**, m. ruosteenkarva l. -väri; — **-skadad**, a. ruosteensyömä l. -turmelema.

Rost, m. *se* **Rostugn** o. **Halster**; — **-biff**, m. härän- l. härkäpaisti; — **-grop**, f. paahto- l. polttokuoppa l. -hauta; — **-ugn**, m. paahto- l. polttouuni.

Rosta, v. n., **Rostas** v. d. o. **Rosta sig**, v. r. ruostua, käydä l. tulla ruosteesen; — v. a. ruostuttaa.

Rosta, v. a. (*steka*) paahtaa, paistaa, käristää; (*i bergsbruk*) paahtaa, polttaa, korventaa.

Rosta, f. kuurna.

Roste, n. paahdin (-timen), parila, arina.

Rostig, a. ruosteinen, ruostunut.

Rostning, f. (*neutralt*) ruostuminen, ruostumus; (*aktivt*) paahtaminen, paahto, käristäminen, ruostutus.

Rostral, m. viivuri, piirturi.

Rot, f. juuri (-en); fatta, slå rötter, tehdä l. kasvaa juuria, juurehtia, juurtua; — **-artad**, a. juurimainen, juuren

tapainen; — **-fast**, a. juureva, vahvalI. lujajuurinen; — **-formig**, a. juurimainen, juurenmuotoinen; — **-frukt**, m. juurihedelmä, juuriska; — **-full**, a. juurekas, juurinen, sakeajuurinen; — **-fästa**, v. a, juurruttaa; r. sig, v. r. juurtua; — **-fäste**, n. juurensija, juurtuma; få r. (*fig.*), päästä juurtumaan; — **-hals**, m. juurenniska; — **-hugga**, v. a. juuria, hakata juurinensa l. juuret l. juuria; — **-huggning**, f., **-hygge**, n. juuriminen, juurinta, juurihakkuu; — **-knöl**, m. (*bot.*) juurimukula; — **-korg**, m. juurikopsa l. -vasu; — **-kål**, m. juurikaskaali; — **-lik**, a. *se* **Rotartad** o. **Rotformig**; — **-mask**, m. juurimato; — **-märke**, n. (*alg.*) juurimerkki; — **-ord**, n. (*gram.*) juurisana; — **-qvist**, m. *se* **Rotskott**; — **-råg**, m. juuriainen, juurus(ruis); — **-saker**, m. pl. juurikkaat, juurikasvaimet; — **-skott**, n. asaluva, juurivesa l. -verso, hyötyvesa; — **-stark**, a. juureva, vahvajuurinen; — **-stock**, m. (*bot.*) juurakko; — **-stungen**, a. juurimadon-syömä, madon syömä juuresta; — **-tal**, n. juuriluku; — **tecken**, n. juurimerkki; — **-telning**, m. *se* **Rotskott**; — **-växt**, f. juurikasvi, juurikka; — **-yxa**, f. kanto- l. juurikirves; — **-ända**, f. tyvi, tyvipää.

Rota, v. n. tonkia, tönkiä.

Rota sig, v. r. juurtua, juurettua; — r. sig in, *se* **Inrota sig**; rotad, juurtunut.

Rota sig, v. r. (*tillsammans*) *se* **Sammanrota sig**.

Rotation, f kiepominen, pyöriminen; — **-srörelse**, f. kiepomis- l. pyöräliikunto.

Rote, m. ruotu, ruoti; (*af soldater*) ruotu, ruotukunta; (*rad*) rivi; — **-bonde**, m. ruotutalollinen l. -tilallinen, ruotu-talonpoika; — **-hjon**, n. ruoturi, ruotivaivainen; — **hållare**, m. sotamiehenpitäjä, ruotutilallinen l. -isäntä; — **-kontrakt**, n. ruotukontrahti l. -sopimus; — **-soldat**, m. ruotu-sotamies; — **-vis**, adv. ruoduttain.

Rotel, m. asiakirja-luettelo.

Rotera, v. n. kiepoa, pyöriä.

Rotera, v. a. ruoduttaa, jakaa l. panna ruotuihin.

Rotering, f. ruotujako; sotamiehenpito; — **-sverk**, n. ruotujako-laitos.

Rotgel, m. *se* **Rödhaka**.

Rota, m. räkätauti.

Rott, m. (*skepp*) rotti.

Rotting, m. meriruoko, rottinki; — **-s** m. rottinkituoli.

Rotunda, f. pyörykkö, kehikkö.

Rotvis, adv. *se* **Rotevis**.

Rotvälska, f. rengonkieli, sian mongerrus.

Roué, m. hupihaitto.

Roulade, o. s. v. *se* **Rulad** m. fl.

Rubb och stubb; **taga r. och** viedä l. ottaa etu ja elämä l. ja kampsut; **med r. o. st.** j jaarin; kaluineen **kampsuineen**, töineen päivineen.

Rubba, v. a. liikuttaa, **liikahuttaa** kähyttää, siirtää, **hämmentää**; testamente, **rikkoa** l. sortaa mentti; r—s, v. p. liikahtua, jä tyä, siirtyä, hairautua, **hämmentyä** kautua; **han är rubbad** (*till sinnen*), **hans förstånd är** badt, hänen on päänsä sekai hämmennyksissä, **hän on** mieliv heikkopäinen l. **hairaantunut**.

Rubbning, f. liikuttaminen, liikal järkähtäminen, siirtäminen, hä nys, rikkominen, **hairautuminen**.

Rubel, m. rupla.

Rubin, m. rubiini, punatimantti.

Rubricera, v. a. kirjoittaa l. pan mitys l. päällekirjoitus l. pä ainenimi; (*fig.*) nimittää.

Rubrik, m. päällys- l. ainenimi, n päälle- l. yli-kirjoitus.

Rucka, v. a.; r. ett ur, **rukata** l. tä kelloa.

Ruckartafla, f. rukkataulu.

Ruckel, n. *se* **Ruckle** o. **Rucklas**

Ruckla, v. n. renttuella, juopotella sätä, luhjustella.

Rucklande, n. juopotteleminen. teleminen, mässäys.

Rucklare, m. juoppo- l. **juomalalli** pottelija.

Ryckle, n. hökkeli, rakkinen, m. **Kyffe**.

Ruda, f. kouri, ruutana.

Ruddam, m. kouri- l. **ruutanalaa**

Rudimaterie, f. raaka-aine.

Rudiment, n. alku, alje (-keen).

Ruelse, f. katumusvaiva.

Ruff, m. (*skepp.*) ruhvi, kolo.

Ruff, m.; **han har r. i sig**, hän pontta l. pontevuutta l. tointa

Rufva, f. (*på sår*) rupi.

Rufva, v. n. hautoa.

g, n. pörhö l. pörrö, takku, karvat
k — -fogel, m. sato- l. pörhölintu.
a, v. a. pörhistää, pörröttää; — v.
luoda sulkiansa, olla sulkasadossa,
histellä; — r. sig, v. r. (*om kläder*)
höttyä, pörhistyä.
ig. a. pörheä, takkuinen, pörhisty-
; (*om foglar*) sulkasatoinen, pör-
elevä.
ing. f. pörhöttäminen, pörhötys,
öttäminen; (*foglars*) sulkasato, sul-
dossa olo, pörhistelemys.
m. jäännös, raunio; (*undergång*)
ö. hukka, tuho, perikato.
, v. a. hävittää, saattaa häviöön
kaan l. perikatoon; r. sig, v.
rittää itsensä, joutua l. tulla hä-
n l. perikatoon.
, m. (*maträtt*) rulaadi, käärykkä;
ik) lieritys, luikerrus.
, m. rahaliike, liike.
, v. n. olla liikkeellä l. liikun-
a.
, m. ruletti, pyöräpeli.
v. n. kieritä, vierrä, vieritä, pyö-
— v. a. vierittää, kierittää, pyörit-
r. sig, v. r. kieriellä, kierähdellä,
telläitä, pyörähdellä.
f. rulla, lista, luettelo, nimikirja.
de, n. vieritys, kierittäminen; kie-
hen, viereminen, kierähtely.
ygga, f. telasilta; — -gardin, m.
kartiini; — -harf, f. rullaäes;
sten, m. vierinkivi; — -stensflod,
vierinkivi-tulva; — -stock, m. rul-
a. hatturulla; — -stol, m. rulla-
ehrätuoli; — -sylta, f. rulla- l.
ysyltty; — -öga, n. kehräsilmä.
m. tela, pyörin, rulla; (*på spinn-*
; rulla; (*ngt hoprulladt*) kääry,
e, tullo.
ng, f. *se* **Rullande**; (*fartygs*) viip-
ken, vaaruminen.
v. n. vaapertaa, lyllertää, vaaper-
, kaakertaa.
f. lyllerö, pulsukka.
m. *se* **Rom**.
a.; r. sjö, sijava l. aukea meri;
ind, laaja tuuli.
r. tila, paikka, sija; (*boningsrum*)
e, suoja; (*i ett fartyg*) ruuma;
r., tapahtua.
m. fl. *se* **Ruckla**, m. fl.
, n. rymy, huuto, humu, hälinä.
, f. perse, pylly, puo; (*svans*)
tä.

Runa, f. (*hemlig kunskap*) tieto, loihtutieto; (*skriftecken*) riimu, riimukirjain, kirja.

Runalfabet, n. riimukirjaimisto l. -kirjaimet; — -häll, f. kirjopaasi l. -kallio, riimupaasi; — -skrift, f. riimukirjoitus l. -kirjat; — -språk, n. riimukieli; — -staf, m. riimusauva; tenho- l. taikasauva; — -sten, m. kirjokivi l. -kallio, riimukivi.

Rund, a. ympyriäinen, pyöreä; (*afrundad*) pyöryläinen; r—a toner, täysinäiset l. runsaat äänet; r. tid, melkeä l. iso l. runsas aika; i r—t tal, tasaluvuin, umpimäärin; — -aktig, a. pyöreämäinen, pyöreähkö, pyöreänläntä; — -bild, m. ympärikuvaus; — -bladig, a. pyöreä- l. ympyriäislehtinen; — -bref, n. kiertokirje; — -hufvud, n. pyörö- l. keropää; — -hugga, v. a. hakata l. veistää pyöreäksi l. ympyriäiseksi; — -hult, n. (*skepp.*) runhultti, pyöröpuu; — -hyfvel, m. kupuhöylä; — -klipt, a. pyöreäksi l. ympyriäiseksi leikattu; — -lagd, a. pulsakka, tanakka; — -löpning, f. ympärijuoksu l. -kierto, kiertäminen; — målning, f. *se* **Panorama**; — -skuren, a. pyöristetty, pyöreäksi l. ympyriäiseksi leikattu; — -slag, n. (*sjöt.*) ympärikierros; — -stycke, n. runstykki, äyri; — -vända, v. a. kääntää ympäri l. myötätuuleen; — -ögd, a. kehrä- l. kiekkosilmäinen.

Rund, m. pyörö, piiri, ympyrä, kehä; (*milit.*) kierto, ympärikäynti; kiertäjä; göra en r., kävellä ympäri, kiertää.

Runda, v. a. pyöristää, pyörentää, tehdä pyöreäksi l. ympyriäiseksi; r. sig, v. r. pyöretä (-nen), pyörentyä, pyöristyä.

Rundel, m. ympyrä, pyörö, pyörylä, pyörykkä, kehä.

Rundelig, a. *se* **Rundlig**.

Rundhet, f. pyöreys, ympyriäisyys.

Rundlig, a. varava, olohka, olollinen, paljokas; *se* **Riklig**.

Rundligen o. **Rundligt**, adv. ololta, paljolta, paljokkaasti; *se* **Rikligen**.

Rundning, f. pyörennys, pyöristys; (*rund böjning*) pyöreys, pyöremä; stilens r. (*fig.*), kirjoituksen luontevuus.

Rundt, adv. pyöreästi; r. om l. omkring, yli- l. yltä-ympäri, ylistenympäri, ympäritse.

Runka, v. a. huiskuttaa, puistaa, hut-

juttaa, nyykyttää, keikutella; — v. n. huiskua, hutjua, heilua, järkkyä.

Runkning, f. huiskutus, huiskuttaminen, m. fl.; huiskuminen, hutjuminen, m. m. *jmfr föreg. ord.*

Ruptar, f. rikonta, rikko.

Rus, n. juopumus, päihtymys, humala, juovuksissa l. päissänsä olo; (*fig.*) vimma, huumehdus; taga sig ett r., juoda itsensä humalaan l. juovuksiin; sofva bort r—t, maata itsensä selväksi; gifva r., *se* **Rusa**; — **-dryck**, m. päihdyttävä l. päihdytys-juoma; — **-gifvande**, a. päihdyttävä, juovuttava.

Rusa, v. a. päihdyttää, juovuttaa, humalluttaa, mennä päähän.

Rusa, v. n. hyökätä, hyökkäistä, syöstä (syöksen), karata, rynnätä (-tään), töydätä; r. fram, in, bort. *se* **Framrusa**, o. s. v.; r. upp, syöksähtää l. ryöpsähtää ylös.

Rusig, a. päihtynyt, juopunut, humalainen, päissänsä l. juovuksissa (oleva); blifva r., juopua, päihtyä, tulla päihinsä l. humalaan l. juovuksiin.

Rusighet, f. *se* **Rus**.

Rusk, n., **-väder**, n. rankka l. nuoskea ilma, paha sää.

Ruska, f. (*torr*) risu l. (*större*) murto, (*löfruska*) lehvä, lehdes, (*af barrträd*) hako, haon-oksa, havu.

Ruska, v. a. o. n. ravistaa, pudistaa, ravistella.

Ruskig, a.; r—t väder, rankka l. nuoskea ilma l. sää; jag känner mig så r., olen niin ryytyneenä l. ruteana l. viluisena; han ser r. ut, hän näyttää renttumaiselta l. siivottomalta.

Ruskighet, f. rankkuus, nuoskeus, ryytymys, renttumaisuus, siivottomuus.

Ruskning, f. ravistaminnn, ravistus, pudistus.

Russin, n. rusina.

Rust, *se* **Röst**; — **-lina**, f. (*skepp.*) rustiliina l. -köysi.

Rusta, v. a. o. n. varustaa, valmistaa; r. för ett hemman, pitää l. varustaa ratsumies talolta; r. sig, v. r. varustaa itsensä, valmistaita; r. ut, *se* **Utrusta**.

Rusta, v. n. (*väsnas*) elamoita, räyhätä; (*rumla*) juoda, ryypätä, juopotella, mässätä.

Rustare, m. mässäri, ryyppymies; (*stojare*) räyhä, mellastaja.

Rusthåll, n. rustholli, ratsutila, huovitalo; — **-hållare**, m. rusthollari, ratsutilallinen; — **-kammare**, m. v huone, aseisto; — **-mästare**, m rusmestari; — **-tjenst**, f. ratsu lus; — **-vagn**, m. varus- l. kal nut; — **-verk**, n. alusrakennus.

Rustning, f. varustus; (*vapenrustni* rukset (*pl.*), asu, tamineet (*pl.*), v tus, asevarustus; (*underhåll af och karl*) ratsumiehen-varustus.

Ruta, f. ruutu.

Ruter, m. ruutu.

Rutformig, a. ruutumainen, ruud toinen l. -tapainen; — **-vis**, adv duttain, ruuduilla, **ruuduissa**, hin, ruuduille.

Rutig, a. ruudullinen, **ruutuinen**, dukas.

Rutin, m. tottumus, **totuttu** tapa; gammal r., totuttua tapaansa.

Rutinerad, a. tottunut, harjaan tavastunut.

Rutsch, m. *se* **Utflygt**; — **-ba** liukulaitos l. -rata.

Rutten, a. mätä, mädännyt, mätä

Ruttenhet, f. mätäisyys.

Ruttna, v. n. mädätä (-tänen), mä

Rya, f. ryijy, vaippa, nukkeri.

Ryck, n. tempaus, riipaus, vet käys; i ett r. (*skof*), yhdessä o yhdellä kerralla, yhtä mittaa; af vansinne, mielipuolisuuden ka; — **-tals**, **-vis**, adv. kuur väliajoittain, aikavälistä.

Rycka, v. a. temmata (**-paan**), tem nykäistä, nytkiä, riipaista, riipoa; axlarna, nykäyttää l. kohautt päitänsä l. hartioitansa; r—s, tempaella, tempoella, tempoa l. toisiansa.

Rycka, v. n. (*tåga*) lähteä, käydä, nä, samota.

Ryckning, f. tempaus, tempomine kiminen, nytkäys; (*krampaktig*) v dus, vavahteleminen, tytky, pu

Rygg, m. selkä, harja, harjanne; s r. (*om kattor*) köyristää selk lägga till r—a, *se* **Tillryggal** r—en på en bok, kirjan n niskat; r—en på en knif, v veitsen, miekan hamara; — **-be** selkäsuoni l. -jäntäre; — **-ben**, kaluu; — **-byggnad**, m. selk tos; — **-fena**, f. selkäevä l. harja; — **-fåra**, f. selkävako; — f. selkänahka; — **-kota**, f. selkä — **-länges**, adv. selittäin, seli täisin; falla r., kaatua selälle

selki selällensä; — **-märg**, m. selkäydin l. -kuu; — **-märgssystem**, n. selkäpiin-rakennus; — **-muskel**, m. selkälihas l. -jäntäre; — **-nerv**, m. selkähermo l. -liuta; — **-rad**, f. selkäranka l. -pii l. -ruoto; — **-rem**, f. selkävyö l. -hihna; — **-sköld**, m. selkäkuori l. -kilpi; — **-språng**, n. selänsäilöstys; — **-stol**, m. selkätuoli; — **-stark**, a. selkävä, seläkäs; — **-stycke**, n. (*på kläder*) selkämys, selkäkappale; (*på sela*) selustin, selkähihna; — **-stöd**, n. selkätuki l. -noja, takaturva; (*i en stol*) selkälauta l. -noja; — **-tafla**, f. selkänahka l. -lappea, selkämystä; — **-värk**, m. selkätauti, selän kipu l. pakotus; — **-värn**, n. taka- l. selkäturva, selkävarustus.

Rygga, v. n. peräytyä, paeta (-kenen); — v. a. peruuttaa, peräyttää, purkaa.

Ryka, v. n. savuta, suitsuta, pölytä, tupruta; (*rämna, rusa*) karata (-kaan), syöstä.

Rykt, m. ruokko, hoito, korjuu.

Rykta, v. a. ruokota, hoitaa, hoinnella (-telen), korjata, vaalia.

Ryktbar, a. kuuluisa, kuulu, mainio, mainittava.

Ryktbarhet, f. kuuluisuus, maine, mainioisuus.

Rykte, n. huhu, hoku, puhe, kulkupuhe, maine, sanoma; ett löst r., kulku-, juorupuhe; det går ett r., puhe l. huhu käy, hoetaan; godt namn och r., hyvä nimi ja maine; — **-vis**, adv.; höra r., kuulla hoettavan l. puhuttavan l. kulkupuheista.

Ryktning, f. ruokkous, hoitaminen, korjuu.

Rymd, f. avaruus, tila, ala; (*kärls*) veto, vetoisuus; ute på r—en (*på öppna sjön*), ulkona ulapalla l. selällä; (*mat.*) kappale, tilavuus; — **-emått**, n. veto- l. tilamitta; — **-storhet**, f. tila-. kappalesuuruus.

Rymlig, a. tilava, avara, väljä, sijava; ett r—t kärl, vetävä l. avara astia.

Rymma, v. a. (*inrymma*) vetää; r—s, v. d. mahtua; vinden r—mer i, tuuli parantuu l. käy myötäiseksi.

Rymma, v. n. karata (-kaan), mennä l. lähteä karkuun l. pakoon, paeta (-kenen); r. landet, fältet, paeta maasta, kentältä.

Rymmare, m. karkuri, karkulainen.

Rymme, n. (*fysiol.*) pesä, pesäke.

Rymning, f. karkaaminen, karku, karkuun-meno; på r., karussa, karkusalla.

Rynka, f. ryppy, rytty, kurttu, kure.

Rynka, v. a. rypyttää, rytyttää, kuroa, kurtuttaa, nyrpistää, panna ryppyihin l. rypyille l. kureihin l. kureille; r. sig, v. r. käydä ryppyyn l. rypyille l. kurttuihin, kurehtua, rypyttyä.

Rynkad, a. rypytetty, kurottu, rypyillä l. kureilla l. kurtuilla (oleva); *se* **Rynkig**.

Rynkband, n. ryppy- l. kurenauha l. -nuora.

Rynkig, a. ryppyinen, rypyllinen, rytyinen, kureinen, kurttuinen.

Rynkning, f. rypytys, rypyttäminen, o. s. v. *jmfr* **Rynka**.

Rysa, v. n. väristä, jkuta värisyttää l. pöyristyttää l. pöyristää; (*förskräckas*) jkuta hirvittää l. kauhistaa l. kamottaa, kauhistua.

Rysk, a. Wenäjän, venäläinen.

Ryska, f. (*språket*) venäjän-kieli, venäjä; (*qvinna*) venakko.

Ryslig, a. hirveä, hirmuinen, hirvittävä, kauhea, kauhistava.

Ryslighet, f. hirveys, hirmuisuus, kauheus.

Rysligt, adv. hirveästi, hirmuisesti, kauheasti, julmasti; r. stor, hirmuisen l. hirveän suuri.

Rysning, f. väristys, värähdys, väre, pöyristys; jag känner r—ar, minua pöyristyttää l. värisyttää, tunnen värähdyksiä l. väreitä; *se* **Fasa, Förfäran**.

Ryss l. **Rysse**, m. Wenäläinen, Venäjä.

Ryss, m. *se* **Kolryss**.

Ryssbär, f. liisterentsut l. -purilaat.

Ryssinna, f. Wenakko.

Ryssja, f. ryssä.

Ryssolja, f. tökötti, tuohenterva, ryssöljy.

Ryssvärd, a. *se* **Ryslig**.

Ryta, v. n. kiljua, ärjyä, karjua; r. till, kiljaista, ärjäistä.

Rytande, n. kiljuna, kiljuminen, kiljaiseminen, ärjyminen, ärjynä, ärjähdys.

Rytm, m. poljento, rytmi, tahti.

Rytmik, f. poljentaoppi, rytmiikka.

Rytmisk, a. poljennollinen, tahdillinen.

Ryttare, m. ratsastaja, ratsas- l. hevosmies.

Ryttarhäst, m. ratsas- l. ratsuhevenen, ratsu.

Rytteri, n. ratsu- l. hevosväki.

Ryttmästare, m. ratsumestari, rytmestari.

Rå, a. raaka, uusi (-den), tuore; äta ngt rått, syödä jkin raakaa l. uutta l. (*såsom rått*) raa'altansa l. raakana; rått virke, tuoreet l. raa'at puut; råa seder, raa'at l. törkeät tavat; rå luft, rutea l. märkä ilma; — **-barkad**, a. raakaparkissa (oleva), raa'alta l. raakana parkittu; (*fig.*) törkeä, ruokoton; **-jern**, n. kuonarauta; — **-kall**, a. rutea, kalsea; — **-koppar**, m. kasari- l. kuonavaski; — **-mjölk**, f. terni- l. juustomaito; — **-silke**, n. raaka silkki; — **-smälta**, v. a. (*bergsbr.*) raa'alta sulattaa; — **-socker**, n. raaka l. puhdistamaton sokuri; — **-väder**, n. rutea l. kalsea sää l. ilma; — **-ämne**, n. raaka-aine.

Rå, m. (*på knifvar*) och — **-egg**, f. kierre (-teen).

Rå, f. (*djur*) *se* **Rådjur**; — **-bock**, m. metsäkauris; — **-djur**, n. metsävuohi (-en), vuohipeura; — **-get**, f. metsävuohi; — **-kalf**, m. metsävohla; — **-stek**, m. metsävuohen-paisti.

Rå, n. (*bakverk*) *se* **Gorå**.

Rå, f. (*gräns*) raja; rå och rör, rajat ja pyykit; rå- och rörshemman, raja- ja pyykkitalo, rajapiiri-tila; — **-gata**, f. rajalinja; — **-granne**, m. rajanaapuri, rajalainen; — **-gång**, m. rajankäynti; rajalinja, raja; — **-läggning**, f. rajanteko l. -käynti; pyykitys; — **-märke**, n. rajamerkki l. -pyykki; — **-skilnad**, f. raja, rajaus, tilusraja; — **-sten**, m. rajakivi.

Rå, f. (*skepp.*) raaka, raakapuu; — **-bult**, m. (*skepp.*) raa'anpultti; — **-hult**, n. (*skepp.*) parrasplankku l. -hultti; — **-nock**, m. (*skepp.*) raaka- l. raa'annokka.

Rå, n. (*ett ställes ande*) haltija.

Rå, v. n. *se* **Råda**.

Råbråka, *se* **Rådbråka**.

Råd, m. (*förmögenhet*) vara, varat (*pl.*).

Råd, m. neuvo, neuvokki; taga ngn till r—s, kysyä l. pyytää neuvoa j.kulta; gå till r—s med ngn, pitää neuvoa l. neuvotella jkun kanssa; (*rådsförsamling*) neuvosto, neuvo- l. neuvoskunta, raati; (*rådslag*) neuvottelu, keskustelu, neuvonpito; med r. och dåd, työllä ja neuvolla; (*person*) neuvos; (*utväg, medel*) neuvo, keino; **-fråga**, v. a. kysyä l. pyytää neuvoa; — **-föra sig**, v. r. *se* **Rådfråga** o. **Rådgöra**; — **-gifvande**, a. neuvontava, neuvotteleva; — **-gifvare**, m. neuvon-antaja; — **-göra**, v. n.; r. med ngn, neuvotella l. keskustella l. tuumailla l. pitää neuvon jkun kanssa; — **-hus**, n. raastupa, raatihuone; — **-husrätt**, m. raastuvan-oikeus; — — **-kammare**, m. neuvoshuone l. -kunta; — **-lägga**, v. n. *se* **Rådgöra**; — **-lös**, a. neuvoton, neuvon-tietämätön, epäneuvoinen; — **-man**, m. raati- l. neuvosmies; — **-pläga**, v. n. *se* **Rådgöra**; — **-plägning**, f. neuvottelu, keskustelu, neuvotteleminen, neuvonpito, tuumailus; — **-rum**, n. ajatus- l. neuvoaika; — **-sförsamling**, f. neuvo- l. neuvoskokous, neuvo- l. neuvoskunta, neuvosto; — **-sherre**, m. raatiherra; — **-slag**, n. neuvo, neuvominen; (*plan*) tuuma, päätös; (*rådplägning* neuvottelu, tuumailu; Guds r., Jumalan sallimus l. päätös; — **-slå**, v. a. *se* **Rådgöra**; — **-stufva** l. **-stuga**, f. raastupa; — **-stufvurätt**, m. raastuvan-oikeus; — **-stufvusal**, m. raastuvan-sali; — **-svärdighet**, f. neuvos- l. neuvoksen-arvo; — **-vill**, a. *se* **Villrådig** o. **Rådlös**.

Råda, v. n. o. a. neuvoa, kehottaa; (*herrska, hafva magt*) vallita (-tsen), hallita (-tsen), olla vallan päällä; voida, olla j.kun vallassa; r. l. rå sig sjelf, olla oma isäntänsä l. herransa l. käskijänsä, olla omassa vallassansa l. omissa valloissansa; hvad rår jag för det? mitä minä sille l. siihen voin?; jag rådde ej för det, en minä siihen mitään tainnut l. voinut; r. på ngn, ottaa l. saada valta jkulta l. jkusta; (*häfda, lägra*) maata (makaan), raiskata.

Rådbråka, v. a. ruhjoa, runnella (-telen); r. ett språk, sokertaa jkin kieltä.

Rådbråkning, f. ruhjominen; sokertaminen.

Rådda, v. n. rääpiä, sohria, ähriä.

Rådelig, a. *se* **Rådlig**.

Rådig, a. neuvokas, neuvollinen, neroikas, tuumakas.

Rådighet, f. neuvokkuus.

Rådlig, a. hyvä, hyödyllinen.

Råg, m. ruis (-kiin); (*utröskad*) rukiit (*pl.*); af r., ruis-, rukiinen; — **-ax**, n. rukiin- l. ruistähkä; — **-blomma**, f. ruiskukka; *se* **Blåklint**; — **-brodd**, m. rukiin-oras l. -oraat; — **-bröd**, n. rukiinen l. ruisleipä; — **-fält**, n. ruis-

...o l. -vainio; — **-halm**, m. rukiin-...is-oljet (*pl.*); (*rågstånd*) rukiin-olki; **-korn**, n. rukiin-jyvä; — **-mjöl**, rukiin- l. ruisjauhot (*pl.*); — **-stånd**, rukiin-olki l. -korsi; — **-sådd**, m. ...iin- l. ruiskylvö; — **-växt**, m. ru-... l. ruiskasvu; — **-åker**, m. ruis-...o l. -maa.

... f. **Råge**, m. kukkura, kukku; ...lisä, päälliset (*pl.*).

... v. a. kukuta, panna kukkua l. ...kuraa l. kukkurallensa; r—d, kuk-...nen, kukullansa (oleva), kukku- l. ...kurapää; i r—dt mått (*fig.*), run-... mitassa, kukkuramitalla.

... f. raakuus.

... (*af slagtboskap*) sisukset, per-... tekijäiset (*pl.*).

... *se* **Vråk**.

... f. peltovaris.

... f. (*i isen*) rairo, rouko.

... v. a. kohdata (-taan), tavata ...a, osata; — v. n. sattua, osua, ...ua, tavata, joutua, sopia; — ... v. d. yhtyä toisiinsa l. yhteen, ... l. kohdata toinen toisensa, tul-...osua l. sattua yhteen.

... mähnä, mäti, (*råmhylsa*) mauk-... — **-korn**, m. mähnäjyvänen.

... v. n. *se* **Böla**.

... ryöväys, ryöstö.

... v. a. ryövätä, rosvota, ryöstää.

... v. n. (*om luften*) käydä ruteaksi ...seaksi, kalsistua, ruteutua.

... m. rosvooja, ryöväri.

... m. *se* **Fargalt**.

... f. rotta, hiiri (-en).

...at, n. rotan- l. hiirensyömä; — ... f. hiiren- l. rotanlauta l. -loukku; ...gift, n. hiirenmyrkky.

... v. a. o. n. (*utsträcka*) ojentaa, ...taa; (*nå*) ulottua, ylettyä, yltää; ...*fara*) kestää, piisata; (*räcka till*) ..., piisata, (*öfverlopps*) liietä (-ke-...

... f. jono, jata, rehto.

... n. käsi- l. kaidepuu.

... v. d. *se* **Frukta**.

... a. arka, pelkuri; blifva r., ru-... pelkäämään, peljästyä; vara r. ...agn, peljätä j.kuta; han är r. ...sin heder, hän on arka kunni-...a, arastelee kunniaansa; han är ...sig, arastaa l. pelkää terveyt-... l. ruumistansa; — **-hoga**, f. pelko, ...ääminen, arkuus.

Rädda, v. a. pelastaa; (*berga*) korjata.

Räddare, m. pelastaja.

Räddhet, f. arkuus, pelkuruus.

Räddning, f. pelastus, pelastaminen, turva; — **-sanstalt**, f. pelastuslaitos, turva- l. turvauslaitos; — **-sboj**, m. henki- l. pelastuspoiju; — **-sbåt**, m. pelastusvene; — **-shus**, n. turvakoti, turvaushuone.

Rädisa, f. retiisi.

Rädsla, f. *se* **Räddhoga**.

Räf, m. kettu, repo; — **-aktig**, a. ketukas, kettumainen, ketuntapainen; — **-blomster**, n. orakko; — **-fångare**, m. ketunpyytäjä; — **-gård**, m. ketunrita l. -aituus l. -tarha; — **-hane**, m. koiraskettu; — **-hona**, f. naaraskettu; **-kaka**, f. ketunleipä l. -kakkara; — **-klor**, m. pl. ketun kynnet; (*en ört*) masmalo, akanhammas (-paan); — **-knep**, n., — **-krok**, m. ketunkoukku l. -juoni; — **-kula**, f. ketunluola l. -pesä l. -kiides; — **-lo**, n. kettu ilves; — **-lik**, a. ketunnäköinen l. -muotoinen l. -kaltainen; — **-sax**, f. ketunraudat l. -sangat; — **-skinn**, n. ketunnahka; — **-skinnskappa**, f. ketunnahkainen l. ketunnahka-kappa; — **-spår**, n. ketunjälki; — **-unge**, m. ketunpoika l. -poikanen, poikakettu.

Räffla, *se* **Reffla**.

Räform, *se* **Reform**.

Räfsa, f. harava; tvärträdet på r—n, haravan lapa; pinnarne på r—n, haravan piit l. piikit; en r. hö, haravallinen l. laapaus heiniä.

Räfsa, v. a. haravoita (-tsen).

Räfsare, m. haravoitsija.

Räfsning, f. haravoitseminen, haravointa, haravoiminen.

Räfst, f. tutkimus, laintutkinto; — **-eting**, n. tutkimuskeräjät (*pl.*).

Räkel, m. loikari, jotkale, ryökäle.

Räkenbok, *se* **Räknebok**; — **-karl**, m. lasku- l. numeromies, luvunlaskun-taitaja; — **-maskin**, m. luvunlasku-kone; — **-tafla**, f. luvunlasku- l. laskutaulu.

Räkenskap, f. luvun- l. tilinteko, tili; r—er, pl. luvunlaskut, tililaskut, tilikirjat; — **-sverk**, n. luvunlaskuvirasto; — **-sår**, n. tilinteko- l. tilivuosi.

Räkna, v. a. laskea lukua, lukea, laskea; r. penningar, lukea rahaa l. rahoja; r. folket, lukea väkeä l. kansaa, laskea kansan lukua; r. ihop, laskea yhteen; r. ifrån, lukea pois; r. i

hufvudet, laskea pääsänsä; r. upp, luetella; r. fel, miste, hairahtua l. erhettyä laskussa, laskea väärin; (*anse*) pitää (jonakin), lukea l. katsoa (joksikin); r. på ngt, odottaa l. toivoa (jkin), luulla l. odottaa saavansa.

Räknande, n. luvunlaskeminen, laskeminen, laskento.

Räknebok, f. luvunlasku- l. laskukirja; **-exempel**, n. lasku-esimerkki; — **-fel**, n. laskuvirhe; — **-konst**, f. luvunlaskun- l. laskuntaito; — **-lära**, f. luvunlasku- l. laskuoppi; — **-ord**, n. (*gram.*) laskusana; — **-sätt**, n. lasku- l. laskentotapa.

Räkning, f. luvunlasku, laskento, maksolasku, rätinki, lasku, tili; gifva r., antaa maksolasku l. lasku l. rätinki; taga på r., ottaa velaksi l. rätingille; taga ngt på sin r. (*fig.*), ottaa j.kin päällensä l. niskoillensa; för ngns r., jonkun varalle l. nimelle, jollekulle jonkun puolesta l. nimessä; lefva för egen r., elää itseksensä l. itse puolestansa; hålla ngn r. för ngt, olla kiitollinen j.kulle jstkin, lukea j.kulle hyväksi l. ansioksi; göra sig r. på, odottaa l. toivoa saavansa; finna sin r. vid ngt, lukea l. katsoa jkin eduksensa l. hyödyksensä.

Ränker, f. pl. juonet, koukut, retket, mutkat; bruka r., juonitella, koukutella, mutkitella.

Ränkfull, a. juonikas, juonillinen, kavalajuoninen; — **-makare**, — **-smidare**, m. juonittelija, koukuttelija, juontenpitäjä.

Ränn, n. *se* **Rännande** o. **Spring**; — **-knut**, m. vetosolmu; — **-käring**, f. juoksuakka; — **-snara**, f. suopunki, vipuansa.

Ränna, f. ränni, koro, kuoru; r. i en å, ett dike, joen, ojan uitti l. juotti; takränna, räystäskuoru.

Ränna, v. n. juosta (-ksen), karata (-kaan), kipata, juoksahtaa; r. väf, luoda kangasta.

Ränna, v. a. syöstä (-ksen).

Rännande, n. juokseminen, juoksu, kippaaminen, karku.

Rännarebana, f. kilpa- l. kiistäkenttä, kilpapaikka.

Rännformig, a. kuorumainen, kuorukas, kuoruntapainen; — **-sten**, m. kadunoja, katuränni.

Rännil, m. ojanne, uitti, noroves.

Ränning, f. loimi (-en).

Rännla, v. a. tehdä koroja l. kuo kuoruttaa.

Rännträ, n. luoma- l. loinpuut.

Ränta, f. (*inelfvor af slagt*) sisukset, sisäkalut.

Ränta, f. (*aftastning*) korko, kasvu, kasvut (*pl.*); (*skatt*) vero; på r., panna koroille l. kasv korkoa kasvamaan; betala r. saa korkoa l. inträssiä; ordin vakinainen vero, urko- l. maav

Ränta, v. a. antaa l. tuottaa korkoa, antaa voittoa.

Räntebärande, a. korkoa antava l. va; — **-fot**, f. korkomäärä l. -k **-gifvare**, m. veron- l. koronmaks **-hö**, n. veroheinät; — **-kontra** verokontrahti; — **-kupong**, m. lippu l. -seteli; — **-persedel**, m kappale; — **-räkning**, f. koro — **-sats**, m. korkoerä; — **mål**, m. verojyvät; — **-tag** veron- l. koronsaaja.

Ränteri, n. räntteri, (läänin)raha

Räntmästare, m. räntmestari, rahastonhojtaja.

Rät, a. suora, oikoinen, oikea; — **ven**, a. suoraan halkaistu; — a. suoraviivainen; — **-sida**, f. puoli; — **-trådig**, a. suora- lankainen; — **-vinklig**, a. s mainen; — **-vinkligt**, adv. suo min, suorakulmaisesti.

Räta, v. a. oikaista, ojentaa, oik rentaa.

Räta, f. *se* **Rätsida**.

Räthet, f. suoruus, oikeisuus.

Rätt, a. oikea; det är r., se on han har r., hänellä on oike kein; göra det r—a, tehdä l. mika oikein l. oikea on; st r—a, asettaa oikealle kannalle keaan l. paikallensa; få, tag ngt, saada, ottaa selvä jstkin; k l. fås till r—a (*österländ.*). tulla selvälle l. selviin; kom r—a med ngn, tulla toimeen kanssa; komma till r—a me tulla toimeen l. aikaan jollakin kin kanssa.

Rätt, adv. (*af Rät*) suorassa, oikoiseen, oikoisessa.

Rätt, adv. (*af Rätt*) oikein; r. s van niin, niinpä niin, niin oike

Rätt, m. (*rättighet, rättvisa*) oikeus, valta; (*lag*) oikeus; (*domstol*) oikeus, oikeudesto; hafva bättre r. till ngt, olla parempi oikeus johonkin; med hvad r., millä oikeudella l. vallalla; med r—a, syystä, oikeudella, aivan oikein; han gör r. för sig, hän tekee tehtävänsä, tekee toimella l. kunnolla; stämma för r—a, pyyttää l. haastaa oikeuteen l. lakiin; stå till r—a, vastata oikeudessa l. oikeuden edessä.

Rätt, m. (*maträtt*) ruokalaji, syömys, ruoka.

Rätta, v. a. (*af Rätt*) ojentaa, oikaista, korjata, parantaa; (*afpassa*) sovittaa, ojentaa; r. sig, v. r. ojentaa l. oikaista itseänsä, ojentua, parantua; r. sig efter ngt, noudattaa l. seurata j.kin, käyttää l. ojentaa itseänsä jonkin mukaan l. jälkeen.

Rättare, m. järjestäjä, ojentaja, työnjohtaja.

Rättareting, n. ojennuskeräjät (*pl.*).

Rättarlag, n. ojennus-alue l. -kunta.

Rättegång, m. oikeudenkäyminen l. -käynti, lain- l. keräjänkäynti, oikeuden- l. lain-asia, riita; hålla r., istua oikeutta; föra r. med ngn, käydä oikeutta l. käräjiä l. olla oikeuden käynnissä jkun kanssa.

Rättegångsbalk, m. oikeudenkäymiskaari; — **-biträde**, n. oikeuden- l. lainkäynnin-apulainen l. -apu; — **-bruk**, n. lainkäynti- l. oikeus-tapa, oikeudenkäynnin meno l. tapa; — **-dag**, m. oikeus- l. keräjä- l. istuntopäivä; — **-fel**, n. oikeudenkäymis-virhe, oikeusvirhe l. -vika, lainkäytös-virhe; — **-form**, m. oikeudenkäymis-, lainkäynnin-muoto; — **-fråga**, f. oikeudenkäymis- l. lainkäynti-kysymys; — **-fullmagt**, m. oikeudenkäymis-valtakirja, asianajon-valta l. -valtakirja; — **-fullmägtig**, m. lainkäynti-asiamies, keräjän-apulainen; — **-handling**, f. oikeudenkäynti-asiakirja, oikeudenkäymis- l. riitakirja; — **-kostnad**, m. oikeudenkäynti-kustannus l. -kulunki; — **-missbruk**, n. oikeudenkäynnin väärinkäyttäminen; — **-mål**, n. oikeuden- l. lainkäynti- l. oikeudenkäymis-asia l. -juttu; — **-ombud**, n. *se* **Rättegångsfullmägtig**; — **-ordning**, f. oikeudenkäynti-järjestys l. -meno l. -tapa; — **-sak**, f. *se* **Rättegångsmål**; — **-skrift**, f. oikeus- l. lainkäynti-kirjoitus; — **-stil**, m. laki- l. lainkäynnin-kirjoitustapa; — **-sätt**, n. *se* **Rättegångsordning**; — **-term**, m. oikeudenkäyntisana l. -lause; — **-tima**, f. oikeudenkäymisen l. -istunnon hetki l. aika; — **t-vist**, f. *se* **Rättegångsmål**; — **-verk**, n. lainkäynti- l. oikeuspaikka l. -laitos, oikeudesto, oikeuden- l. oikeusistuin; — **-väg**, m.; i r., oikeudenkäymisellä, lainkäynnin kautta; i r—en, lakiasiain ajossa l. käytännössä, oikeuden asioissa; — **-väsende**, n. lainkäynti- l. oikeudenkäymis-toimi l. -laitos.

Rätteligen, adv. oikeastansa, oikeimmiten, oikeutta myöten.

Rättelse, f. ojennus, oikaisu, oikaiseminen, korjaus, parannus.

Rättesnöre, n. ohjake, ohje, osviitta, johto.

Rättfram, a. suorasukainen, suora, vilpitön; — **-fången**, a. oikeasaantoinen, oikein saatu; — **-färdig**, a. vanhurskas, hurskas; — **-färdiga**, v. a. näyttää oikeaksi l. puhtaaksi, puhdistaa, todistaa syyttömäksi; r. sig, v. r. puhdistaita, puhdistaa itseänsä, näyttää l. todistaa oikeuttansa; — **-färdiggöra**, v. a. vanhurskauttaa, vanhurskaaksi tehdä; — **-färdiggörelse**, f. vanhurskauttaminen, vanhurskaaksitekeminen; — **-färdighet**, f. vanhurskaus; uppfylla allan r., tehdä l. täyttää kaikki laki; — **-färdigt**, adv. vanhurskaasti; — **-förstådd**, a. oikein ymmärretty l. käsitetty; — **-lös**, a. oikeudeton, oikeutta vailla (oleva); — **-löshet**, f. oikeudettomuus, oikeuden puute; — **-mätig**, a. oikeudenmukainen, oikea, oikeudellinen, laillinen, oikeaperäinen; — **-mätighet**, f. oikeudellisuus, oikeudenmukaisuus o. s. v.; — **-mätigt**, adv. oikeudella, laillisesti, oikeuden mukaan l. mukaisesti; — **-nu**, adv. paikalla, tuossa paikassa l. paikkaa, heti kohta l. paikalla; — **-rådig**, a. hurskas, rehellinen, vilpitön; — **rådighet**, f. hurskaus, rehellisyys, vilpittömyys; — **-skaffenhet**, f. hurskasmielisyys, hurskaus, vilpittömyys, nuhteettomuus; — **-skaffens**, a. (*from*) hurskas, hurskasmielinen, (*redlig*) vilpitön, nuhteeton, (*samvetsgrann*) tunnollinen; — adv. hurskaasti, nuhteettomasti o. s. v.; — **-troende** o. **-trogen**, a. oikeauskoinen; — **-trogenhet**, f. oikeauskoisuus; — **-troget**,

adv. oikeauskoisesti; — **-sanspråk**, n. oikeuden- l. oikeusvaatimus; — **-sanstalt**, f. oikeuslaitos; — **-sbegrepp**, n. oikeudenkäsitys; — **-sbrott**, n. oikeudenrikos; — **-bruk**, n. oikeustapa l. -käyttö; — **-sdogm**, m. oikeussääntö; — **-senlig**, a. oikeudenmukainen; — **-senlighet**, f. oikeudenmukaisuus; — **-senligt**, adv. oikeudenmukaisesti, laillisesti; — **-sfall**, n. oikeustapaus; — **-sfilosofi**, f. oikeusfilosofia; — **-sform**, m. oikeuden- l. oikeusmuoto; — **-sfråga**, f. oikeus- l. lakikysymys; — **-sförhållande**, n. oikeussuhde l. -olo, oikeudellinen suhde l. väli; — **-sgiltig**, a. oikeusvoimainen, oikeuden- l. lainmyöntämä l. -mukainen; — **-sgiltighet**, f. oikeuden- l. lainmukaisuus, oikeusvoimaisuus; — **-sgrund**, n. oikeuden- l. oikeusperuste l. -perustus; — **-sinnad** o. **-sinnig**, a. oikea- l. oikeus- l. hurskasmielinen, oikein ajatteleva; — **-s-innehafvare**, m. oikeuden omistaja l. -haltija; — **-sinnigt**, adv. oikea- l. oikeus- l. hurskasmielisesti; — **-s-instans**, m. oikeuskohta l. -paikka; — **-s-institut**, n. oikeus-asento l. -laitos; — **-sint**, a. *se* **Rättsinnad**; — **-skrifning**, f. oikein- l. oikokirjoitus; — **-skränkning**, f. oikeudenloukkaus l. -sorto; — **-skänsla**, f. oikeuden- l. oikeustunto; — **-slära**, f. oikeus-oppi; — **-slärd**, a. oikeuden-oppinut; — **-smedvetande**, n. oikeuden- l. oikeustunto l. -tieto; — **-snorm**, m. oikeusohje; — **-s-objekt**, n. oikeuden- l. oikeusesine; — **-sols**, adv. myötäpäivään; — **-spligt**, f. oikeusvelvollisuus; — **-spoliti**, f. oikeusvallinto; — **-ssats**, m. oikeuspääte; — **-ssubjekt**, n. oikeuspää; — **-stillstånd**, n. oikeuden- l. oikeustila; — **-stjenare**, m. oikeuden- l. lainpalvelija; — **-stridig**, a. oikeusvastoinen, oikeudenvastainen, oikeutta vastoin (oleva); — **-svetenskap**, f. oikeustiede; — **-svidrig**, a. oikeutta polkeva l. sortava; *se* **Rättstridig**; — **-sökande**, a. oikeutta hakeva, oikeuden etsijä; — **-svåda**, f. oikeusvaara; — **svård**, f. oikeuden- l. lainhoito; — **-vårdande**, a. oikeutta hoitava l. suojeleva, oikeushoitoinen l. -hoidollinen; — **-sväsende**, n. oikeus- l. lainkäytön-toimi l. -asiasto; — **-vis**, a. oikea, oikeudellinen, oikeudenpitävä, oikeudessa pysyvä; r. sak, oikea l. oikeudellinen asia; r. dom oikeudellinen l. oikeudentekevä mari; — **-visa**, f. oikeudellisuus keus, oikeuden pito l. pitäminen keudenmukaisuus; låta ngn r derfaras, antaa jkun oikeutta l. nauttia, tehdä l. osottaa jkn keutta; i r—ns händer, oik käsiin l. valtaan; — **-visa**, v. **Rättfärdiga**; — **-visligen** o. adv. oikein, oikeudella, oikeuden kaan l. jälkeen; — **-tänkande**, **Rättsinnad**.

Rätthet, f. oikeus, oikeellisuus.

Rättighet, f. oikeus, valta; hon att befalla, hänellä on oikeu ta käskeä; presta-r—r (*tak* papinsaatavat l. -vaalut.

Rättika, f. retikka.

Rättning, f. ojennus, oikaisu, o minen, korjaus; ojentuminen, oj

Rättslig, a. oikeudellinen, oikeut keva, oikeuden-alainen.

Rö, n. ruoko.

Röd, a. punainen; vara r., olla nen, punottaa; blifva r., pu punastua; skifta r., punertaa; häst, ruskea hevonen; rödt, pune; — **-aktig**, a. punahka, senvoipa, punertava, punahta **-beta**, f. punajuurikas; — **-bl** a. punakukkainen l. **-kukallin** *person*) punaposkinen; — **-br** punaisenkirjava; — **-brun**, a. senruskea; — **-brusig**, a. pu verevä, verevä, puna-ihoinen l. nen; — **-bräckt**, a. punahan **-bränd**, a. punaiseksi poltettu, polttoinen; — **-fläckig**, a. pu käs l. -kailu l. -laikkuinen; — a. punajalkainen l. **-jalka**; — m. punaväri, puna, pune; (*r* punamulta; (*rifven färg*) puna **-väri**; — **-färga**, v. a. punata, taa, painaa l. värjätä punaise **-färgad**, a. punaiseksi painettu jätty, punattu, punavärinen; — **jord**, f. punamulta; — **-färgn** punaiseksi painaminen l. värjäy naus, punaaminen, punapaino l. jäys; — **-glödga**, v. a. kuu punaiseksi, punakuumentaa; — a. punervan- l. puna- l. ruskea nen, punakellervä; — **-haka** l. **sångare**, m. kultarinta-kerttu; **-rig**, a. punatukkainen l. tuk **-klint**, m. aurankukka, punalai

-**klöfver**, m. nurmi- l. punapää-apila; — -**krita**, f. punaliitu; — -**kål**, m. punakaali; — -**lett**, a. puna- l. punaisenverinen l. -verevä, punakko; — -**lök**, m. punalaukka, sipuli; — -**madra**, f. *se* **Färgmadra**; — -**mossa**, f. kuohu- l. rahkasammal; — -**mylla**, f. punamulta l. -maa; — **måla**, v. a. maalata punaiseksi, punata, punastaa, punamaalata; — -**målad**, a. punattu, punaiseksi maalattu, punamaalattu l. -maalinen; — -**ockra**, f. *se* **Rödmylla**; — -**pil**, f. vesipaju; — -**prickig**, a. puna- l. punaisenpilkkuinen l. -pilkullinen l. -täplikäs; — -**randig**, a. puna- l. punaisenraitainen l. -juovainen; — -**skimlig**, a. ruskeankimo l. -kiplo; — **sot**, f. punatauti; — **spräcklig**, a. punaisenkailava l. -täplikäs, punapilkullinen l. -päistärikäs; — -**sprängd**, a. punaisensekainen, punahtava, punalaikkuinen; *se föreg. ord*; — -**sten**, m. punakivi l. -kalkki; — -**stjert** o. -**stjertsångare**, m. leppälintu l. -kerttu; — -**strimmig**, a. punakailuinen l. -viiruinen l. -juovainen; — -**vinge** o. -**vingetrast**, m. punasiipi- l. lahorastas; — -**väpling**, m. *se* **Rödklöfver**; — -**ögd**, a. punasilmäinen.

Rödhet, f. punaisuus, puna, puneus, rusous.

Röding, m. nieriäinen.

Rödja, v. a. raivata, perata (-kaan), raastaa; — r—d mark, perkiö, perkomaa, raados; blifva r—d, raivautua; r. ur vägen, poistaa, karkottaa.

Rödning, f. raivaus, raivaaminen, perkaaminen, raade.

Röfva, v. a. ryövätä, rosvota, vorota, ryöstää, raapata.

Röfvaraktig, a. rosvomainen, ryövärimäinen, rosvon- l. ryövärintapainen; — -**anförare**, m. ryövärien l. rosvojen päämies; — -**band**, n. ryöväri- l. rosvojoukko; — -**historia**, f. ryövärijuttu l. -kaasku; — -**ehand**, f.; falla i r., joutua rosvojen käsiin; — -**kula**, f. ryövärein- l. rosvoinluola, rosvonpesä; — -**köp**, n.; få för r., saada koiran- l. pilkkahinnalla; sälja för r., myydä pilkkahintaan; — -**näste**, n. rosvoinpesä; — -**pack**, n. rosvojoukkio, ryövääjäjoukko; — -**penningar**, m., — -**pris**, n. *se* **Röfvarköp**.

Röfvare, m. rosvo, ryöväri, voro, ryövääjä, rosvooja.

Röfveri, n. ryöväys, rosvous, ryövääminen, rosvoaminen.

Röja, v. a. antaa ilmi, ilmaista, ilmoittaa; r. sig, v. r. ilmautua, tulla ilmi, näykyä, näyttäitä.

Röjmatisk, *se* **Reumatisk**.

Röjning, f. ilmaiseminen; *se* **Rödning**.

Röjstock, m. astian-mittapuu l. -koetin.

Rök, m. (*skyl*) kuhilas.

Rök, m. savu; (*osig rök*) haiku; gå upp i r., palaa poroksi; (*fig.*) mennä l. haihtua tuuleen, haihtua kuin savu; (*lagt.*) savu; — -**altare**, n. suitsutus- l. suitsu-altari; — -**fång**, n. savuhormi, uuninkaapu; — -**gubbe**, m. suitsujainen, suitsukekonen; — -**hål**, n. räppänä, lakeinen, savureikä; — -**kort**, m. suitsu- l. savutuskortti; — -**lack**, n. suitsu- l. hajulakka; — -**ljus**, n. *se* **Rökgubbe**; — -**medel**, n. savutin, savutusneuvo l. -aine; — -**mössa**, f. pipolakki; — -**offer**, n. suitsutus- l. suitsu-uhri; — -**pulver**, n. suitsutus- l. suitsujauho; — -**pörte**, n. savupirtti; — -**rum**, n. tupakka- l. poltotuhuone; — -**stuga**, f. pirtti, savutupa; — -**tobak**, m. poltto- l. piipputupakka; — -**verk**, n. suitsute, suitsu-aine, suitsutus; (*om tobak*) tupakan- l. poltto-aine l. -värkki.

Röka, v. n. (*ryka*) savuta; v. a. savustaa; r. tobak, polttaa tupakkaa, tupakoita; r. ut, bort, savulla karkottaa.

Rökare, m. savuttaja; (*tobaksrökare*) tupakanpolttaja, piippu- l. polttomies.

Rökelse, f. pyhä savu, suitsutus, suitsute; bränna r., polttaa pyhää savua, suitsutella; — -**fat**, -**kar**, n. suitsutus- l. suitsu- l. pyhän savun astia l. malja.

Rökig, a. savuinen, savuttunut.

Rökning, f. savutus, savustaminen; (*tobaks*) polttaminen, tupakanpoltto.

Rölleka, f. kärsämö, vareruoko.

Rön, n. koe, koetus.

Röna, v. a. (*försöka*) koettaa; (*erfara*) kokea, huomaita, tavata (-paan), saada tietää.

Rönn, f. pihlaja; af r., pihlaja-, pihlajainen; — -**bär**, n. pihlajanmarja; — -**skog**, m. pihlajisto, pihlajikko.

Rör, n. (*landtm.*) pyykki; — -**lägga**, v. a. pyykittää, tehdä l. panna pyykkiä; — -**läggning**, f. pyykittäminen, pyykitys, pyykkien pano l. teko.

Rör, n. (*växt*) ruoko, pilli; (*cylinder*) torvi (-en), putki (-en), hormi, pilli; af r., ruokoinen; — **-dike**, n. torvioja; — **-drum**, m. päristäjä-haikara, ruovonpäristäjä; — **-käpp**, m. ruokokeppi; — **-ledning**, f. torvijohto, torvenjohtaus; — **-pipa**, f. ruokopilli; — **-strå**, n. ruovonkorsi l. -varsi; — **-svingel**, m. rantanata; — **-tofs**, m. ruoko- l. rimmenpää; af r., ruoko- l. rimmenpäinen; — **-vass**, m. ruoko, rimpi, ruokokahila.

Röra, v. a. o. n. (*vidröra*) koskea (jkin l. jhkin), kajota (jhkin); (*sätta i rörelse*) liikuttaa, liikutella, liikahuttaa; (*omröra*) sekoittaa, hämmentää; han blef rörd af slag, häntä kohtasi l. tapasi halpaus, hän tuli halvatuksi; r. ens hjerta, liikuttaa l. hellyttää jkun sydäntä; hon rördes till tårar, hän heltyi itkemään l. kyyneleihin; r. sig, v. r. liikkua, liikuttaa itseänsä.

Röra, f. pöpörä, pöperrys, sotku.

Rörande, a. liikuttava, liikuttavainen, mieltä liikuttava l. koskeva; såsom prep., suhteen, koskein, koskeva; återges äfven blott med elativus; r. denna sak, tästä asiasta, tämän asian suhteen, tätä asiaa koskein.

Rörelse, f. liikunto, liike, liikutus, liikkuminen; jemn r., tasainen liikunto l. liikkuminen; han har stor r., hänellä on suuri liike; komma i r., päästä liikkeelle, ruveta liikkumaan; djup r., syvä liikutus; — **-kapital**, n. liikerahat l. -varat; — **-kraft**, f. liikevoima; — **-lag**, m. liikunnon- l. liikelaki; — **-lem**, m. liikkuma- l. liikuinjäsen; — **-punkt**, m. (*mek.*) liike- l. kannatuskohta.

Rörig, a. pöperöinen, pöpertävä, vaikeasti sulava.

Rörka, f. (*på bössor*) tukinrengas, *laddstock*) laastukinreikä.

Rörlig, a. liikkuva, siirtyvä, (*lös*) nainen, irrallinen, kulkeva; (*rask, sam*) vireä, ripeä, kievas, liikkuva

Rörlighet, f. liikkuvaisuus, irtonai ripeys, m. m., *se föreg.*

Rörning, f. sekoitus, hämmennys koittaminen.

Rörom, n. sekoitin.

Rörslef, f. sekoituskauha.

Rösa, v. a. pyykittää.

Röse, n. raunio; (*vårdmärke*) pyykki

Rösning, f. pyykitys.

Röst, f. ääni (-en); (*vid omröstning*) huuto, äännös, ääni; (*rösträttighet*) ni- l. ääntövalta; folkets r., (*mening*) kansan ääni; — **-berättigad egande**, a. ääntövaltainen, ääni dellinen, äänellinen; — **-rätt**, f. ääntö- l. huuto-oikeus l. -val **-skala**, f. ääniasteikko.

Röst, n. (*skepp.*) rusti, rästäs.

Rösta, v. n. ääntää, äännöstää. de r—nde, huutajat, ääntäjät, nöstäjät.

Röste, n. rästäs, räystäs.

Röta, f. mätä, mätäneminen. nen; taga r., ottaa mädätäkse (*om träd*) lahoaksensa, alkaa l. lahota.

Röta, v. a. mädäntää, mädännyttä (*träd*) lahottaa, lahouttaa; r. li hentaa l. (*i vatten*) liottaa p r—s, mädätä, mahentua, liottua (-koan).

Rötaktik, a. mätäinen, mätämäinen **-böld**, m. mätäpaise; — **-feb** mätätauti l. -kuume; — **-mån** mätäkuu; — **-ägg**, n. mätämuna

Rötning, f. mädäntäminen, mädä mahennus, liotus.

S.

Sabbat, m. sapatti, lepo- l. pyhäpäivä; — **-sbrott**, n. sapatinrikos; — **-sbrytare**, m. sapatinrikkoja; — **-sdag**, m. sapattipäivä.

Sabeism, m. auringonpalvelus, sabeolaisuus.

Sabel, m. sapeli, kalpa; — **-hal** sapelintuppi; — **-formig**, a. mainen; — **-hugg**, n. sapelinly **-haava**; — **-klinga**, f. sapelin **-lape**.

Sabla, v. a.; s. ned, *se* Nedsabla

lani, n. kappalaisen- l. kappalais-
a l. -paikka.
v. n. (*om jord*) vaipua, laskea;
fartyg) sakata, peräytyä, kulkea
ttäin.
m. satula; — **-bom, -båge,** m.
ankolju l. -kaari l. -puu; — **-brott,**
atulanlyöttämä l. -lyöte; — **-bru-**
a. satulan lyöttämä, satulasta lyöt-
t; — **-dyna,** f. satulanpaatsa; —
a. lujasti l. vakavasti satulassa
a l. istuva); — **-gjord,** f. satula-
; — **-knapp,** m. satulanpuka l.
; — **-makare,** m. satulamaa-
— **-puta,** f. *se* **Sadeldyna;** —
n. satulukset (*pl.*), satulakalut.
v. a. satuloita; s. af, riisua sa-
(pois).
f. satuloitseminen.
Safva; — **-rand, -ring,** m. syy,
; — **-tid,** m. mäihän- l. jällen-
n. sahviani; — **-sskor,** f. pl. sah-
engät.
m. safrani; — **-sbröd,** n. saf-
ipä; — **-sfärgad,** a. safraninvä-
tummankeltainen.
m. safiiri, sinikivi.
f. jälttö, mäihääminen, mäi-
mehu, neste, hera; (*fig.*) mehu;
ll, a. *se* **Saftig;** — **-lös,** a. me-
nesteetön, kuivakas; — **-ström-**
f. nestevuoto.
ig, v. r. mehustua, nestyä; (*ut-*
saft) mehestää, mehtää.
a. mehuinen, mehevä, mehukas,
nen; (*fig.*) mehukas, mehevä,
t, f. mehevyys, mehuisuus, nes-
f. o. **Safve,** m. mäihä, jälsi
v. a. mäihätä, mäihiä, jälttää;
tehdä mäihää l. jälttä, tulla mäi-
jälttyä.
a. mäihäinen, jältinen.
f. satu, juttu, tarina, kasku; bä-
syn för s., olla sen näköinen kuin
n.
t, f. *se* **Skarpsinnighet.**
n, m. kertoja, ilmoittaja.
n. *se* **Saggande.**
v. n. hokea, hokista, jankata.
nde, n. hoku, hokeminen, jank-
n.

Saggig, a. hokevainen, hokiseva, jankkainen.

Sagoberättare, m. tarinoitsija, sadunkertoja; — **-lik,** a. satumainen, saduntapainen; — **-litteratur,** f. satukirjallisuus; — **-samling,** f. satukokous, sadusto; — **-ålder,** m. satukausi l. -aika l. -aikakausi.

Sagogryn, n. saagusuurimat l. -ryynit.

Sak, f. asia, kalu (*ting*); hvar s. för sig, kukin asia eriksensä, asia paikassansa; söka s. med ngn, etsiä riitaa jonkun kanssa, etsiä syytä jonkun päälle; stor s.! stor s. i det! mitäpä l. mitäpä lukua siitä l. mitä siitä sitte! vähä luku siitä!; det är s. samma med honom, sama on laita hänenkin; det är s. samma, se on yhtä kaikki l. yhdentekevä, se ajaa juuri saman asian; så hänger s—en ihop, niin l. se on asian laita; s—er, pl. kalut, kalu; — **-egare,** m. asiallinen, asianomistaja; — **-fall,** n. menetetty asia; — **-fälla,** v. a. tuomita syypääksi l. syyhyn; sakfäld, asiaan voitettu, syyhyn tuomittu; — **-förare,** m. asian-ajaja l. -valvoja; — **-förhållande,** n. asianlaita, asiakohta; — **-föring,** f. asian- l. asiain-ajo l. -ajaminen; — **-förklaring,** f. asian- l. asiainselitys; — **-förvaltare,** m. *se* **Sakförare;** — **-kunnig,** a. asian-ymmärtävä l. -tietävä; — **-kunnighet, -kunskap,** f. asiantieto l. -ymmärrys, asiataito; — **-kännedom,** m. *se föreg. ord;* — **-lös,** a. syytön, edesvastaukseton, syynvapaa; — **-löshet,** f. syyttömyys, syynvapaus; — **-löst,** adv. edesvastauksetta, syyhyn tulematta, rankaisematta; — **-ord,** n. olo- l. asiasana; — **-register,** n. ainehisto, aineluettelo; — **-rik,** a. runsas- l. moni-aineinen l. -asiainen; — **-öre,** n. sakko, sakkoraha; — **-öreslängd,** f. sakkoluettelo l. -kirja.

Saker, a. vika- l. syypää, syyllinen, syyn-alainen.

Saklig, a. asiallinen, asiais-.

Sakna, v. a. kaivata (-paan), olla vailla, puuttua (jkulta).

Saknad, m. kaipaus, puute, vajaus; vara i s. af ngt, olla jonkun puutteessa l. jkuta vailla.

Sakrament, n. sakramentti.

Sakramenterlig, a. sakramentillinen.

Sakramentskad, a. saakelin, pannahinen.

Sakristan, m. sakristaani, kirkonpalvelija.
Sakristia, f. sakaristo, sakasti.
Sakta, a. hiljainen, hiljakas, verkallinen, vieno; s. ljud, hiljainen l. vieno ääni; s. gång, hiljainen l. verkallinen käynti; s. eld, vieno l. helppo l. hiljainen tuli.
Sakta, adv. hiljaa, hiljaan, hiljaisesti, vienosti, verkallensa; tala s., puhua hiljaa l. hiljaisesti; köra s., ajaa hiljaa l. hiljallensa l. verkallensa; int. hiljaa! hiljaan!
Sakta, v. a. hiljentää, alentaa, vähentää, helpottaa; s. sig, v. r. hiljentyä, hiljetä (-nen,) vähentyä, alentua; rauhoittua, tyyntyä.
Sakteligen, adv. hiljallensa, hiljaksensa.
Saktlig, a.; en s. karl, hiljainen l. hiljakas mies.
Saktmod, n. hiljaisuus, hiljainen mieli, tyyneys, sävyisyys; — **-modig,** a. hiljainen, hiljamielinen, sävyisä; — **-modighet,** f. *se* **Saktmod**; — **-modigt,** adv. hiljaisesti, sävyisästi, hiljaisella l. tyynellä mielellä.
Sal, m. sali; (*post.*) tupa; — **-sbord,** n. salinpöytä; — **-sdörr,** m. salinovi.
Sala, v. n.; s. ihop, *se* **Sammanskjuta.**
Salad, m. salaatti, kaalikset (*pl.*).
Salahybika l. **Salahypken,** n. (*ett spel*) hypäkkä.
Salamander, m. salamanteri, tulikonna.
Salarium, n. salaari, palkkio.
Salband, n. hulpilus; — **-list,** f. hulpio.
Saldera, v. a. suorittaa, saldottaa.
Saldo, n. saldo, erotus; s. mig till godo, jäljellä l. suoritettavaa minun hyväkseni.
Saliva, *se* **Salva.**
Salig, a. autuas, autuaallinen, (*afliden*) vainaja; högtsalig, korkean-autuas; högstsalig, korkeimman-autuas, autuain; — **-göra,** v. a. autuuttaa, autuaaksi tehdä; — **-görare,** m. autuaaksi-tekijä, autuuttaja; — **-görelse,** f. autuuttaminen, autuaaksi-tekeminen.
Salighet, f. autuus, autuaallisuus; vid min s., niin totta kuin tahdon autuaaksi tulla; — **-slära,** f. autuudenoppi; — **-smedel,** n. autuuden-välikappale.
Saligt, saligen, adv. autuaasti, autuaallisesti.
Saliv, m. sylki (-ljen).
Salivation, f. syljenjuoksu l. -vuo
Sallake, *se* **Saltlake.**
Sallat, *se* **Salad.**
Salm, *se* **Psalm.**
Salmiak, m. salmiakki.
Salong, m. sali, salonki.
Salpeter, m. salpietari; — **-aktig,** a. salpietarimainen; — **-gärd,** pietarivero; — **-haltig,** a. salp sekainen l. -pitoinen; — **-lag,** pietarikunta l. -lahko; — **-sju** salpietarikeittämö l. -ruukki; — f. salpietarihappo; — **-syrad,** pietarihappoinen; — **-syrlig** salpietarihapos; — **-verk,** n. tarilaitos l. -tehdas.
Salskrake, m. hernäkoakelo.
Salt, n. suola; — **-aktig, artad,** lantapainen l. -laatuinen, suolai — **-bad,** n. suolakylpy; — (*kem.*) suolaemys; — **-beredn** suolanvalmistus l. -keitto; — n. suolaruukki; — **-brunn,** l. suolaiskaivo; — **-brytare,** lankaivaja l. -lohkoja; — suolanpados l. -patama; — f. suolakaivos; — **-handel,** kauppa; — **-kar,** n. suolakko. tolkki, salkkari; — **-korn,** n. l. suolanrae; — **-källa,** f. suol — **-kärl,** n. suola-astia, salkk **-lake,** m. suolavesi (-den); — suolaton; — **-magasin,** n. suola ni l. -aitta; — **-rik,** a. runs nen, suolaisa; — **-sjuderi,** n. *ningen*) suolankeitto l. -keitänt *verk*) suolankeittämö, suolak -tehdas l. -ruukki; — **-sjuda** suolankeitto l. -keitäntä; — meri (-en); — **-sjöfisk,** m. merenkala; — **-sjövatten,** n vesi; — **-skatt,** m. suola **-skorpa,** f. suolakuori l. -k **-skum,** n. suolavaahto; — suolanlaji; — **-sleke,** n. suol l. -nuolin, suolatikku l. -suti; — m. suolainen l. suolanmaku; — m. suolapatsas; — **-syra,** *t.* happo; — **-syrad,** a. suolahap — **-tillverkning,** f. suolanva — **-vara,** f. suola- l. suolain lattu kalu l. tavara; — **-vä** suolainen l. suolaisvesi; — **-v** suolalaitos l. -tehdas; — **-våg,** lavaska; — **-ört,** f. kilokki, suol
Salt, a. suolainen, suola-.

, v. a. suolata, panna suolaan l. ...: s—s, suolauta, suolaantua.
...t, f. suolaisuus.
..., a. suolainen.
...ng, f. suolaus, suolaaminen.
...ortale, n. saltomortale, uhka- l. ...iskainen hyppäys.
...ter, se Salpeter.
...vara till s., olla kaupaksi l. ...ränä; bjuda till s., tarjota ...ksi, kaupita (-tsen), kaupitella; ...d, f. kauppa- l. myymäpuoti; ...plats, m., -torg, n. kauppa- l. ...paikka l. tori; — -värdering, ...ntiarvio.
...a. tervehdys-ampuma, tervehdys; ...a s., ampua tervehdykseksi.
..., v. a. tervehtää ampumalla, ...a tervehdykseksi l. tervehtimistä, ...tiä.
...f. (*läkemedel*) voide (-teen), salva.
...f. (*med skjutgevär*) yhteislaukaus, ...ema, laukaus.
..., f. voide, hajuvoide; (*fig.*) hen... mahtisuus.
...a. a. pl. oböjl. kanssa- l. yh...illiset, perikunta; — -band, n. ...teys, yhteys, side; — -bladig, ...) yhdislehtinen; — -broder, m. ...veli; — -bruk, n. yhdysvilje-...nautinto; — -brukare, m. yh...jelijä; — -byggare, m. (*bot.*) ...tiset; — -drägt, f. se Endrägt; ...are, m. yhdysomistaja: — -ego; ...hteisessä omistuksessa; — -fund, ...yskunta, yhteisö, yhteys, kes...unta; — -fundsanda, f. yhteis- l. -mieli; — -fundslefnad, f. se ...llslif; — -fäld, -fällig, a. yhtei- ...-fäldt, adv. yhteisesti, yhdessä; ...ighet, f. yhteisyys, (*byalag, skif-* ...) lohko- l. jakokunta; (*samfäld* ...) yhteismaa; — -färdsel, f. kes...ke, keskuus; — -hälle, n. yhteis...; (*smärre*) seura- l. liitto- l. kes...kunta; — -hällelig, a. yhteis- l. ...skunnallinen; — -hällig, a. se ...llig; — -hällighet, f. se Enhäl...; — -hällighetsdrift, f. seu...us, yhteis-. l. yhteyshalu; — ...bildning, f. yhteiskunnan l. yh...nnallinen sivistys; — -hällsför... n. yhteisliitto; — -hällsföre... f. yhteiskunnallinen l. kansallis...ys; — -hällsförfattning, f. yh...unnan asetukset l. sääntötila; — -hällslag, m. yhteiskunnan l. yhteislaki; — -hällsklass, m. yhteiskuntalais-, kansa- l. kansalais- l. säätyluokka; — -hällslefnad, f., -lif, n. yhteis- l. kansallis-elämä, yhteiskunnallinen elämä l. elo; — -hällslära, f. yhteiskunta-oppi; — -hällsordning, f. yhteiskunnallinen l. yhteisjärjestys; — -hällspligt, f. yhteis- l. yhteiskuntalais-velvollisuus; — -hällstillstånd, n. yhteiskunnallinen tila; — -klang, m. sointu, sopusointu, mukaisuus; — -konung, m. yhdys- l. apukuningas; — -könad, a. (*bot.*) yksisopuinen, yhdisneuvoinen; — -lag, n. vuodeyhteys, paritus, paritteleminen; hafva s. med ngn, paritella jkun kanssa; — -lefnad, f. se Sammanlefnad; — -ljud, n. yhdis-ääni l. -sointu, sointu; — -ljuda, v. n. sointua, sointua yhteen; — -ordnad, a. se Koordinerad; — -qveda, a. oböjl. (*lagt.*) kohtukaimat, yksi- l. samaäitiset; — -qväm, n. seura, keskuus; — -regent, m. yhdishallitsija; — -regering, f. yhdyshallitus; — -råd, a. yhteinen l. yksi neuvo; i s. med ngn, yksissä neuvoin jkun kanssa; — -råda, v. n. o., -rådas, v. d. se Rådgöra; — -skyld, a.; s—e bröder, veljet l. veljekset yhtä isää ja äitiä l. yksistä vanhemmista, täysisukuiset l. täydet veljekset; — -slägtad, a. samaa l. yhtä sukua l. sukuperää; — -språk, n. se Samtal; — -stämmig, a. se Sammanstämmande; — -syskon, n. täysiveljet ja -sisaret, sisarukset l. veljekset yhtä isää ja äitiä l. yksistä vanhemmista, täydet sisarukset ja veljekset; — -syster, f. sisar yhtä l. samaa isää ja äitiä, täysi sisar; — -tal, n. kanssapuhe, puhutteleminen, haastelu, juttelu, keskinäinen puhe; — -tala, v. n. puhella, jutella, haastella, pakinoita; — -talsform, m. puhe- l. juttelumuoto; — -talsämne, n. puheen- l. jutun-aine; — -tid, m. sama aika, silloinen aika; aikalaiset, yht'aikuiset; (*nutid*) nykyisyys, nykyaika; — -tida, a. oböjl. o. -tidig, a. saman- l. yhden-aikuinen l. -aikainen; — -tiding, m. aikalainen, saman-aikuinen; — -tycka, v. n. suostua, myöntyä (jhkin); — -tycke, n. suostumus; — -vara, v. n. olla yhdessä l. yht'-aikaa l. ynnä; — -varo, se Sammanvaro; — -verka, v. a. vaikuttaa l. auttaa yh-

dessä l. myötä; — -**verkan**, f. yhdys- l. myötävaikutus.

Samka, v. a. kartuttaa, koota; s. på sig, *se* **Åsamka sig**.

Samla, v. a. koota (kokoan), kerätä, kokoella, kartuttaa; s. sig, v. r. o. s—s, v. d. keräytyä, kokoutua, karttua.

Samlare, m. kerääjä, kokooja, keräilijä.

Samling, f. (*samlande*) keräys, keruu, kerääminen, kokoaminen; (*det samlade*) kokoelma, kokous, keräymä; — -**splats**, m., -**sställe**, n. kokous- l. yhtymäpaikka.

Samma, *se* **Samme**.

Sammaledes o. **Sammalunda**, *se* **Likaledes**.

Samman, adv. *se* **Tillsamman**; — -**afia**, v. a. (*lagt.*) yhdessä siittää; — -**binda**, v. a. sitoa yhteen, yhdistää siteellä; — -**bindning**, f. yhteensitominen, ordens s., sanain sovitus l. rakennus; — -**bindningsbana**, f. yhdistysrata; — -**bita**, v. a. purra yhteen, puremalla yhdistää; — -**blanda**, v. a. sekoittaa l. hämmentää sekaisin; — -**bringa**, v. a. kerätä l. koota yhteen; sammanbragta barn, erisukuiset l. -sarjaiset lapset; — -**drabba**, v. n. otella, tapella; — -**drag**, n. yhteenveto; lärokok i s., yhteenvetoinen l. lyhennetty oppikirja; — -**draga**, v. a. vetää yhteen, kerätä l. koota yhteen, vetää l. kerätä kokoon, lyhentää, supistaa; s—s, v. d. vetäytyä yhteen l. kokoon, supistua; — -**dragning**, f. yhteen- l. kokoon-vetäminen l. -veto l. -kerääminen; (*gram.*) supistaminen, supistus; — -**falla**, v. n. kaatua l. pudota yhteen l. kokoon; (*fig.*) sopia yhteen l. toistensa päälle, olla yhtä; — -**fatta**, v. a. yhdistyttää, supistuttaa, supistaa l. vetää yhteen; — -**fattning**, f. yhdistämys, yhdistyttäminen, supistus; yhdiste, kokoonpano; — -**flicka**, v. a. paikata l. parsia kokoon l. yhteen; — -**foga**, v. a. liittää, yhdistää, liittää l. sovittaa l. saumata yhteen; — -**föra**, v. a. tiedä l. panna yhteen, yhdyttää; — -**fösa**, v. a. *se* **Hopfösa**; — -**gadda sig**, v. r. liittäytyä l. ruveta yhteen tuumaan l. neuvoon; — -**gaddning**, f. yhteenliittäytyminen, liitonteko; — -**gyttra**, v. a. *se* **Hopgyttra**; s—d (*bot.*), ryhmistynyt; — -**hang**, n. (*fys.*) koossapysyntä l. -pysyväisyys; (*fig.*) väliyhteys, yhtenäisyys, yhdistys, järjestyskens s., asian laita; — -**hang**skap, m., -**hangskraft**, f. yhdyst -taipumus, koossa-pysyväisyys; - pa, v. a. koota (kokoan), läjä kea toista toisen päälle, koota panna yhteen joukkoon; — v. a. pitää yhdessä l. koossa; *föra*) panna (jonkin) rinnalle roille, pitää rinnalla; s—s. p dessä l. koossa; — -**hänga**, v. yhdessä l. yhteydessä; (*fys.*) kestää koossa l. yhdessä; yhteydellinen, järjestyksellin näinen; — -**kalla**, v. a. käskeä kokoon l. yhteen; — f. kokoonkutsumus l. -käsky; — v. a. (*fig.*) kytkeä l. jamoa — -**knippa**, v. a. sitoa yhtee koon kimpuille l. kimppuihi puttaa yhteen; (*fig.*) *se* Förl — -**knyta**, v. a. sitoa l. sol teen l. kokoon; — -**knäppa**, **Hopknäppa**; — -**koka**, v. a. yhteen l. yhdessä l. sekaisin; - ma, v. n. tulla yhteen l. ko koutua; — -**komst**, f. kokoo kous, yhteentulo, koolla-olo; nad, f. yhdessä-eläminen; — v. n. elää yhdessä; — -**leta**, Hopleta; — -**ligga**, v. n.; s yhdessä oleva, yhtenäinen; — v. a. panna l. asettaa yhte koon, yhdistää; — -**länka**, v. gastaa yhteen l. kokoon; (*fig* taa l. johtaa yhteen l. ko -**löpa**, v. n. juosta kokoon l. (*fig.*) tulla yhteen, yhtyä; — v. a. jauhaa l. jauhattaa seh yhdessä; — -**packa**, *se* Hop — -**para**, *se* **Hoppara**: — v. a. sulloa, litistää, sulloa l. yhteen; — -**rafsa**, v. a. hra muta kokoon; — -**ringning**, teensoitto l. -soitanto; — a. huutaa kokoon l. koolle; sig, v. r. *se* **Sammangadd** -**räkna**, v. a. lukea l. laske — -**satt**, a. *se under* Sam — -**skarfva**, v. a. *se* Hopsk -**skjuta**, v. a. panna yhteen. koon, koota (kokoan); — -sk koonkeräys l. -pano l. -p (*det sammanskjutna*) kokoons teenpano, keräämä; — -skr *se* **Hopskrapa**; — -**skrifva**, joittaa kokoon l. yhteen;

ning, f. yhdistäminen, yhteenpano l. -paneminen; — **-sluta**, v. a. ummistaa, sulkea yhteen l. kokoon l. umpeen; — **-slå**, v. a. (*hopräkna*) panna l. laskea yhteen; (*förena*) panna l. laskea yhteen, yhdistää; — **-smälta**, v. a. sulattaa yhteen; v. n. sulaa yhteen; — **-spinna**, v. a. *se* **Hopspinna**; — **-stafva**, v. a. tavata l. tavalla yhteen; — **-strömma**, v. n. virrata yhteen; (*fig.*) virrata l. tulvailla yhteen l. kokoon; — **-stående**, a. yhdessä seisova; — **-ställa**, v. a. asettaa l. asettella yhteen l. yhtä rinnan l. rinnattain; — **-stämma**, v. a. käskeä l. manata kokoon; — **-stämma**, v. n. (*om instrumenter*) sointua l. käydä yhteen, sointua; (*öfverensstämma*) sopia yhteen, olla yhtä; s—nde, yhtäpitävä, yhteensopiva, yhtäläinen; — **-störta**, v. n. kukistua, kaatua l. kukistua kokoon l. maahan l. yhteen läjään; — **-stöta**, v. a. lykätä l. työntää yhteen; — v. n. käydä l. töytäistä yhteen; (*fig.*) sattua l. kohdata l. joutua yhteen; — **-stötning**, f. yhteenlykkäys l. -lykkääminen; yhteenkäyminen l. -töytäys, yhteensattumus l. joutuminen, kohtaama, yhtymä; — **-svärja sig**, v. r. liittoutua, ruveta yhteen liittoon l. neuvoon, ruveta kapina- l. salaliittoon; de s—svurne, liittoutuneet, salaliittolaiset, liittomiehet; — **-svärjning**, f. liittoumus, liitonteko, kapina- l. salaliitto; — **-sätta**, v. a. panna l. liittää yhteen l. kokoon, yhdistää; s—satt, yhteen- l. kokoon-pantu, yhdistetty, liittoinen, moniperäinen l. -osainen l. -puolinen; s—satt ord, liitännäis- l. liittosana, yhdistetty sana; s—satt sats, yhdistetty l. liitännäis-lause; s—satt kropp, yhdistetty l. moniosainen kappale; s—satt ax, moniosainen l. -peräinen l. liitännäis-tähkä; — **-sättning**, f. kokoonpano, yhteenpano l. -liitto, yhdistys, yhdistäminen, aineyhdistys; — **-trycka**, v. a. painaa l. puristaa l. kiristää kokoon l. yhteen; — **-tryckbarhet**, f. pusertuvaisuus, kitistyväisyys; — **-träda**, v. n. tulla kokoon, kokoontua, kokoontua; (*hålla sammanträde*) olla koossa l. koolla, pitää istuntoa; — **-träde**, n. kokous, kokoontulo, istunto; — **-träffa**, v. n. yhtyä l. sattua l. kohdata yhteen, yhtyä, kohtautua; — **-träffning**, f. yhtymys, yhdelmys, kohtauma; — **-tränga**, v. a. panna ahtaalle, tunkea l. pakata yhteen l. kokoon; — **-varande**, a. yhdessä l. yksissä oleva l. olija; — **-varelse**, f. yhdys-olo l. -olemus; — **-varo**, f. oböjl. yhdessä-oleminen l. -olo; under vår s., yhdessä l. koolla l. yksissä ollessamme; — **-viga**, v. a. vihkiä yhteen l. pariksi.

Sammastädes, adv. samassa paikassa l. paikkaa, yhdellä paikkaa l. paikalla.

Samme o. **Samma**, a. pron. sama, samainen, yksi (yhden); det är s. man, sak, se on sama mies, asia; af s. slag, samaa l. yhtä lajia; vid s. tid, samaan aikaan, yksin ajoin; i det s., samassa; det är det s., sama se on, se on yhtä l. yksi kaikki.

Sammelplats, *se* **Samlingsplats**.

Sammelsurium, n. sekasotku, sekamölö, moska, sokerrus.

Sammet, m. sametti; af s., samettinen, sametti-; — **-sband**, n. samettinauha; — **-sfabrik**, m. samettivapriikki l. -tehdas; — **-skläder**, m. pl. samettivaatteet; — **-slen**, a. samettihieno l. -lahea; — **-slik**, a. samettimainen, sametinnäköinen l. -tapainen l. -kaltainen; — **-snock**, m. samettitakki l. -nuttu; — **-sros**, f. samettikukka l. -ruusu.

Samnad, a.; med s. hand, yhteisesti, yhdessä.

Sams, a. oböjl. o. adv. *se* **Ense**; vara, lefva s. med ngn, olla, elää sovussa l. sovinnossa jkun kanssa.

Samt, konj. sekä, ynnä, ja myös; s. och synnerligen, kaikki tyyni l. yhteisesti; jemt och s., alin-omaa.

Samtelig, a. *se* **Samtlig**.

Samtlig, a. kaikki, kaikki yhteensä l. yhteisesti.

Samtligen, adv. yhteisesti, yhdessä, kaikki yhteisesti.

Samvete, n. oma tunto, tunto; han har ej s., hänellä ei ole tuntoa l. omaa tuntoa; det plågar mitt s., se vaivaa minun omaa tuntoani; lägga ngt på ens s., panna jkin jkun tunnolle l. tunnon päälle l. omalle tunnolle.

Samvets-agg, n. omantunnon- l. tunnon-vaiva, kalvava omatunto; — **-frid**, m. omantunnon- l. tunnon-rauha l. -lepo; — **-frihet**, f. omantunnon-vapaus; — **-fråga**, f. omantunnon-asia l. -kysymys; — **-förebråelse**, f. omaan-

tunnon-nuhde; — **-grann**, a. tunnollinen, tunnokas, tarkkatuntoinen; — **-grannhet**, f. tunnollisuus, tarkkatuntoisuus; — **-grant**, adv. tunnollisesti, tunnokkaasti, tunnollisuudella; — **-lugn**, n. *se* **Samvetsfrid**; — **-lös**, a. omatunnoton, tunnoton; — **-löshet**, f. tunnottomuus; — **-löst**, adv. tunnottomasti, ilman omaa tuntoa; — **-pligt**, f. tunnonvelvollisuus, — **-qval**, n. *se* **Samvetsagg**; — **-ro**, f. *se* **Samvetsfrid**; — **-sak**, f. omantunnon-asia; — **-skrupel**, m., — **-tvifvel**, n. omantunnon- l. tunnon-ahdistus l. -epäilys; — **-tvång**, n. tunnon- l. omantunnon-pakko; — **-öm**, a. arkatunnollinen, arka tunnoltansa l. omalta tunnoltansa.

Sand, m. hiekka, santa, hieta, (*gröfre*) sora, somero; — **-aktig**, a. hiekkamainen, santamainen, hiedantapainen; — **-art**, f. santa- l. hiekkalaji; — **-backe**, m. hiekka- l. soramäki, somerikko; — **-bank**, m. hietasärkkä l. -riutta, santa- l. hietakari, lietselkä; — **-blandad**, a. sannan- l. hiedansekainen; — **-botten**, m. santa- l. hiekkapohja; — **-form**, m. hieta- l. hiekkavalin l. -kaava; — **-fält**, n. hiedikko, hieta-aava l. -lakea; — **-grund**, m. santa- l. hietaperä l. -pohja; — **-grus**, n. sannansora, sora; — **-gång**, m. santa- l. hiekkakäytävä l. -tie; — **-hed**, f. hietanummi l. -kangas; — **-jord**, f. hiekka- l. hietamaa, hiedikko; — **-korn**, n. hietajyvänen, santarae; — **-lager**, n. hiekkakerros; — **-mo**, m. hietakangas l. -nummi, kankare, hiedikkö; — **-mylla**, f. hiekkamulta l. -maa; — **-perla**, f. hietahelmi; — **-refvel**, m. hietasärkkä, lietselkä; — **-rulling**, m. rantaraukka l. -rauku; — **-sten**, m. hiekkakivi; — **-stensbrott**, n. hiekkakiven-louhos l. -kaivos; — **-tågt**, f. hiekansaanti, hiekansaantipaikka, santakuoppa; — **-ur**, n. hietalasi l. -kello; — **-vall**, m. hiekkavalli, santatöyry; — **-ås**, m. hietaharju; — **-öken**, f. hieta-autio l. -aavikko, hiekkakorpi.

Sanda, v. a. sannoittaa, hiekoittaa, sannata (-taan), hiedata.

Sandal, m. varvakas, sandaali.

Sandelträd, n. santelipuu.

Sandig, a. santainen, hietainen, hiekkainen, sannassa l. hiedassa (oleva).

Sandriak, m. sandriakki.

Sangvinisk, a. herkkäverinen, v luontoinen, sangviininen.

Sanitet, f. *se* **Sundhet**.

Sanitär, a. terveyttä koskeva, t dellinen, terveyden; s—a förh den, terveyden l. terveyssuhte

Sank, a. rämeinen, noroinen, ves nen, suoperä, alankoinen.

Sank, n.; gå i s., mennä upoks

Sankhet, f. rämeisyys, noroisuus peräisyys.

Sankt, a. pyhä.

Sanktion, f. vahvistus.

Sanktionera, v. a. vahvistaa.

Sann, a. tosi (-den), varma, tot händelse, tosi tapaus; det ä se on totta l. tosi; det är ett ord, se on totinen l. tosi s. vän, totinen l. varma ys

-färdig, a. totinen, totuudellin tinainen; — **-färdighet**, f. t totuudellisuus; — **-färdigt**, a sesti, totuudella; — **-lik**, a lainen, todennäköinen l. -moine tava; — **-likhet**, f. todennä — **-likt**, adv. todenlaisesti, t köisesti, kaiketi, luultavasti; — **dig**, a. todellinen, oikea, varsi — **-spådd**, a. totta ennustava, ennusteinen.

Sanna, v. a. toteuttaa, todistaa; v. d. toteutua, käydä toteen.

Sannerligen, adv. totisesti, tode totta tosiasa.

Sannhet, f. toteus.

Sanning, f. totuus, tosi (-den); s— säga, totta puhuen, totta l. t puhuakseni; religionens s— konnon totuudet; i s., adv. t todella, toden totta, tosiasiall **-senlig**, a. todenperäinen l. nen; — **-senlighet**, f. todenp l. -mukaisuus; — **-senligt**, den l. totuuden mukaan, t kaisesti l. -peräisesti; — f. totuudentunto; — **-skärlek** tuudenhalu; — **-slös**, a. tot todeton; — **-sälskande**, a. t rakastava, totuudenmielinen, t luinen.

Sans, m. *se* **Sansning**; — **-lös**, a tunut, taintioin, tainnuksissa l. ryksissä (oleva); — **-löshet**, f. tumus, tainnostila, pyörryksissä nuksissa olo.

Sansa sig, v. r. malttaa l. muista lensä, malttua, talttua.

ad, a. o. part. malttavainen, mal-
inen.
krit, n. sanskriitti, sanskriitinkieli.
kulott, m. sankylotti, paljaskinttu-
sen.
ning, f. tunto, tieto; maltti; utan
taintioimena, tainnuksissa, tun-
tomana; förlora s—en, mennä
nuksiin l. taintioimeksi; återfå
-en, tulla tuntohonsa l. tunnollen-
tointua.
adv. todesti, totisesti, todella; så
ag lefver, niin totta l. totisesti
minä elän.
, m. sapööri, vallinkaivaja.
, m. sardelli.
isk, a.; s—t skratt, väkinäi-
l. pilkallinen nauru, nauruvirnis-

n. sorva.
n. *se* **Kält.**
, v. a. repiä, riipoa, risata, raa-
(telen); v. n. *se* **Kälta.**
m, m. pistosana l. -puhe, komp-
l. ilkkusana.
tisk, a. pistäväinen, pisteleväi-
ilkkuvainen, pistopuheinen, pu-
nen.
ag, m. sarkofaagi, kivi- l. kunnia-
n.
n. sarssi, villaläike.
ndens, s. Satakuntalainen.
, m. saatana, perkele; — **-styg**,
hvad är detta för s.? mitä pi-
ta l. perkelettä l. hittoa tämä on?
k, a. saatanallinen.
t, m. *se* **Drabant.**
, n. satiini, kiilusilkki.
d, m. puolisilkki, silkkikangas,
sti.
t, n. satinetti, engelskannahka.
m. ilkku- l. pilkkalaulu l. -runo,
ma, satiiri.
er, m. ilkku- l. pilkkarunoilija;
risk person) pilkkasuu, ilkkuja.
ra, v. a. ilkkuella, laittaa l. teh-
nuruksi l. pilkaksi.
k, a. ilkkuinen, pilkkasuinen, pis-
s.
ktion, f. hyvitys, korvaus; (*teol.*)
in-täyttämys.
, m. maaherra, valtamies.
m. (*till en blandning*) määrä, mää-
inen, satsi, panos; (*insats*) pano,
s, satsi; (*språng*) hyppäämä, hyp-
, leiskaus; (*påstående*) päätelmä,
, väite, lauselma; (*log. o. gram.*)
aatelma, lause; (*i musik*) parvi, satsi;
— **-analys**, f. lauseselvitys.
Satt, a. tanakka, jänterä.
Sattyg, n. *se* **Satanstyg**; — **-unge**, m.
pirulainen, pirun l. lemmon sikiö.
Satyr, m. satyyri.
Savanner, f. pl. savannit, ruoholakeat
l. -kedot.
Savolaksare, m. Savolainen; Savolaks-
Karelare, Savo-Karjalainen.
Savolaksisk, a. savolainen, Savon.
Sax, f. sakset (*pl.*), leikkaimet (*pl.*);
(*fårsax*) keritsimet, lammasraudat;
(*räfsax*) raudat, sangat, sakset.
Sbirr, m. sbirro, poliisi.
Scen, m. (*skådeplats*) näyttämö, näyttö-
l. näytelmäpaikka, näkymö; (*i en tea-
terpjes*) kohtaus; (*ort, der pjesen spe-
lar*) tapauspaikka, näyttö- l. näytel-
mäpaikka; (*tafla, syn*) näky, näkymä,
näelmä, kohtaus, olo; (*uppträde*) koh-
taus, näky; — **-förändring**, f. näyt-
tämönmuutos.
Sceneri, n. näytelmälaitos, näyttökoris-
tus; (*fig.*) näkyala l. -paikka, näelmä.
Scenisk, a. näytelmällinen, näytelmän;
den s—a konsten, näytelmätaide.
Scepsis, f. epäarvelus, epäileminen.
Scepter, m. valtikka.
Scepticism, m. epä-arveluisuus, epäile-
väisyys.
Sceptiker, m. epä-arvelija, epäilijä.
Sceptisk, a. epä-arveluinen, epäileväinen.
Sch, int. hys, hs, hiist!
Schablon, m. malli, kaava.
Schabrak, n. ratsuvaippa, satulavaippa
l. -loimi l. -vaate.
Schack, n. (*spel*) sjakki; hålla i s. (*fig.*),
pitää pelon l. kurin alla; — **-bräde**,
n. sjakkilauta; — **-matt**, a. sjakmatti,
voitettu, uupunut; — **-parti**, n. sjakki-
erä l. -ryväs; — **-pjes**, m. sjakkina-
pelo l. -kuva; — **-spel**, n. sjakkipeli;
— **-spelare**, m. sjakinpelaaja l. -pe-
lari.
Schacka, v. a. sjakita (-tsen), uhata sjak-
kia, hätyyttää.
Schackra, v. n. kaupustella, pitää nurk-
kakauppaa; (*preja*) peijata.
Schackrare, m. saksa, nurkkasaksa l.
-kauppi, kaupustelija.
Schackreri, n. kaupustelu, kaupittelu,
nurkkakauppa.
Schakal, m. sjakaali, koirasusi.
Schakt, n. nostoväylä, purnu, aukko.
Schakta, v. a. kaiveskella, kuokkia sy-
vään, mylleröittää.

Schal, m. sjaali, iso huivi.
Schalett, m. sjaletti, huivinen.
Schaman, m. into- l. velhomies, velho, loihtija.
Schamplun, m. malli.
Scharlakan, *se* **Skarlakan.**
Scharlatan, Scharpi, *se* **Charlatan, Charpie.**
Schas! int. tyys! hus! kukis!
Schasa, v. a. hätistää l. sutistaa pois.
Schattera, v. a. varjottaa, varjostaa, varjoilla.
Schattering, f. (*handlingen*) varjotus, varjostus; (*resultatet*) varjot, varjotus, varjoilema; (*skiftning, fig.*) vivahdus, erinäky.
Schatull, n. satulli, lipas.
Schavott, m. mestaus- l. telauslava, pilkkalavo.
Schavottera, v. n. seisoa pilkkalavalla l. telauslavalla, seisoa rautakaulassa (*i halsjern*); (*fig.*) seisoa häpeämässä, saada hävetä.
Schema, n. kaava, esikuvaus, luonnos.
Schematisera, v. a. o. n. kaavailla, asettaa l. tehdä kaava l. luonnos, kaavoittaa.
Schematisk, a. kaavaksi asetettu l. pantu, kaavana oleva, kaavallinen, kaava-, kaavailleva.
Schemisett, *se* **Chemisett.**
Schiffer, *se* **Chiffer** o. **Skiffer.**
Schikt, *se* **Skikt.**
Schinell, m. sinelli, päällystakki.
Schism, m. uskoriitaisuus, riita- l. erisusko, lahkokuntaisuus.
Schismatiker, m. eris- l. riitauskoinen, lahkouskoinen.
Schismatisk, a. eris- l. riita- l. lahkouskoinen, uskoriitainen.
Schlafrock, m. yönuttu, halatti.
Schnapps, m. **Snapps.**
Schoklad, *se* **Chokolad.**
Scholaris, m. koululainen, koulupoika.
Scholasticism, m. o. **Scholastik,** *f.* skolastilaisuus, skolastisuus.
Scholastiker, m. skolastilainen.
Scholastisk, a. skolastinen.
Schweitzeri, n. sveitseri, juomala.
Schåa, v. n. syydellä, syytää.
Schåare, m. svytäjä, syytellijä, laivanpurkaja.
Schåp, *se* **Sjåp.**
Schäck, Schäckig, *se* **Skäck, Skäckig.**
Schäferhatt, m. röytä- l. paimenhattu.
Schäferi, n. lampurila, lammasmoisio l. -kartano.

Schäs, m. käsit, kiesit (*pl.*).
Se, v. a. nähdä (pres. näen), (*bet* katsoa; låta s., näyttää, antaa l. katsoa; det låter se sig. sitä katsoa l. nähdä kelpaa; s kas niin; se der kommer ha l. kas tuossa hän tulee; se här har du nu, hvad du se l. seh tuossa l. tässä on ryt tahdoit; se på ngt, katsoa l. k jkin; se på ngn, katsoa jkuhu sella jkuta; se efter en bort de, katsoa poismenevän per efter barn, katsoa lapsia; se ett ställe i bibeln, hakea jk ka pipliasta; jag skall se till mä katson; se sig före (*fig.*), eteensä, pitää varansa l. var se sig om efter ngt, katso daksensa l. hakea jkin; se ut *se* **Utse;** se ut, v. n. näyttää, olla näköinen; det ser va ut, se näyttää kaunilta; ho bra ut, hän on kauniin näköi åter, öfver, *se* **Återse, Öf** seende, a. o. part. näkevä.
Seance, f. istunto, yhtymä, luen
Sed, m. tapa; — **-ebud,** n. tapa -sääntö, tavankäsky l. -ohje; — **mare,** m. tapaintuomari; — **derf,** n. tapainturmio l. -tu — **-elag,** m. tapain- l. siveys **-elära,** f. tapa- l. siveysoppi; **rande,** a. siveyttävä, siveyttä viä tapoja opettava; — **-elär** tapain- l. hyväin tapain l. siv opettaja; — **-elös,** a. siveydetön tön; — **-elöshet,** f. siveyttömy painturmio; — **-elöst,** adv. sid mästi; — **-emålning,** f. tapainku **-kuvaelma;** — **-eregel,** f. tapain veyden-ohje l. -sääntö; — **-esp** siveyslause l. -sana; — **-olära,** *se* **Sedelära,** o. s. v.; — **-v** tapa, totuttu l. yleinen tapa. mus; — **-vanlig,** a. tavallinen, mukainen l. -omainen; — **-v** adv. tavallisesti, tavanmukaise tuttua l. yleistä tapaa, yleisen mukaan; — **-vänja,** f. *se* **Sedv**
Sedan, adv. sitte, sitten, sen j l. perästä; — prep. asti, saakka (*föregående elativus*); s. blir de sent, sitte se jo on myöhäistä; s. har han varit sjuk, aina sitt l. saakka on hän ollut kipeänä; f tid s., joku aika sitte l. sitten;

ru länge s. är det? joko siitä kauankin on? — konj. sittenkuin; återges oftast genom participium på -ttu (-tty) med åtföljande genetiv eller personal-suffix.

Sedel, m. seteli, lista; — **-bank**, m. setelipankki; — **-hafvare**, m. setelinpitäjä l. -haltija; — **-mynt**, n. seteliraha; — **-stock**, m. setelimäärä l. -varat (*pl.*); — **-utgifningsrätt**, m. setelinanto-oikeus.

Sedermera, adv. sittemmin, sitte l. sitten, sen perästä l. jälkeen.

Sedés, m. kuusitoista-taittio, kuusitoista-taitteinen koko; — **-band**, n. kuusitoista-taitteinen nidos; — **-format**, n. kuusitoista-taitteinen koko.

Sedesam, a. siveä; *se* **Sedig.**

Sedesamhet, f. siveys.

Sedig, a. siivo, siivollinen, hyväntapainen, lauhkea, hiljainen.

Sedighet, f. siivous, siivollisuus, hyväntapaisuus, hiljaisuus.

Sedigt, adv. siivosti, siivollisesti.

Sediment, n. pohjasako, -uppa.

Sedimentär, a. vesi- l. pohjaluomainen.

Sedlig, a. siveä, siveä- l. hyvätapainen, siveydellinen, siveellinen, siveyden, hyvän tapain.

Sedlighet, f. siveys, siveydellisyys, siveellisyys, siveä- l. hyvätapaisuus; — **-spoliti**, f. siveysvallinto.

Sedligt, adv. siveellisesti, siveydellisesti, siveästi.

Sednare, a. komp. jälkimäinen, jäljempi, myöhempi, nykyisempi, viimmeis-; den förre och den s., edellinen ja jälkimäinen; på s. tiden, nykyisempänä l. viimmeis aikana; — adv. komp. myöhemmin, myöhempään, jäljemmältä, jäljempänä.

Sednast, a. o. adv. superl. *se* **Sist.**

Sefirgarn, n. sefiri- l. kirjolanka.

Sefyr, m. lännetär, länsituuli.

Seg, a. sitkeä, (*mjuk och seg*) nahkea, nahkava; göra s., sitkistää; blifva s., sitkistyä, sitkeytyä; — **-lifvad**, a. sitkeähenkinen; — **-sliten**, a. sitkeäpitoinen, pitävä; — **-tröskad**, a. vaikea l. kiinteä l. sitkeä puida, sitkeäpuintoinen.

Segel, n. purje, seili; med s. försedd, purjeellinen, purjeinen; utan s., purjeeton; — **-area**, f. purjeitten l. seilien ala l. paljous, purje-ala; — **-båt**, m. purjevene; — **-duk**, m. purjevaate l. -palttina; — **-fart**, f. *se* **Sjöfart**; — **-fartyg**, n. purjelaiva l. -alus; — **-färdig**, a. valmis l. valmiina purjeille l. purjehtimaan, purjevalmis; — **-föring**, f. purjeenpito; — **-garn**, n. purje- l. seililanka; (*till att omlinda*) seili- l. kääre- l. köyttölanka; — **-klar**, a. *se* **Segelfärdig**; — **-klädd**, a. purjepuvussa (oleva), purjeihin puettu; — **-led**, m. purjeväylä; — **-linie**, f. purjehduslinja l. -juonta; — **-makare**, m. purjeentekijä; — **-ordning**, f. purjehdus- l. purjejärjestys; — **-punkt**, m. tuulen- l. purjekohta; — **-rå**, f. purjeraaka; — **-sömmare**, m. purjeenneuloja l. -ompelija; — **-täckt**, a. (*bot.*) purjepeitteinen.

Segelbar, a. purjehdittava, aluksen kuljettava, purjehtia kelpaava.

Seger, m. voitto; vinna en s. öfver ngt, saada voitto jostakusta; — **-fest**, m. voitonjuhla, voittajaiset; — **-furste**, m. voitonruhtinas; — **-gudinna**, f. voitonjumalatar, voitotar; — **-herre**, m. voittaja, voitonsaaja, voittovaltias; — **-hjelte**, m. voitonsankari; — **-hufva**, f. onnenlakki; — **-krans**, m., — **-krona**, f. voitonseppele l. -kruunu; — **-rik**, a. voittoisa, voitollinen, voittorikas; — **-rop**, n. voitonhuuto; — **-sång**, m. voiton- l. voittolaulu l. -virsi; — **-säll**, a. voitto-onninen; — **-tecken**, n. voiton- l. voittomerkki; — **-tåg**, n. voittoretki l. -matka; — **-van**, a. voittamaan l. voittoihin tottunut; — **-vinnare**, m. voittaja, voitonsaaja; — **-vinning**, f. voitonsaanti.

Segersam, a. *se* **Segerrik.**

Seghet, f. sitkeys.

Segla, v. n. purjehtia, seilata; s. af, lähteä purjehtimaan, lähteä.

Seglare, m. purjehtija.

Seglation, f. purjehtiminen, purjehdus; — **-sordning**, f. purjehdusesääntö l. -asetus.

Seglats, m. purjehdustapa; (*segling*) purjehtiminen; under s—en, purjehtiessa.

Segling, f. purjehtiminen, purjehdinta, purjehdus; — **-skonst**, f. purjehdustaito.

Segment, n. (*geom.*) lohko, leikkaus.

Segna, v. n. sitkistyä, sitkeytyä; (*om mjölk o. d.*) jotkeltua; (*nedfalla af vanmagt*) uupua, näänty.

Segra, v. n. voittaa, saada voitto, päästä voitolle.

Segra, v. a. (*om metaller*) valuttaa, juoksuttaa.
Segrare, m. voittaja.
Segring, f. valutus.
Sejlare, m. *se* **Repslagare**.
Sejnfall, n. (*skepp.*) viiriköysi (-den).
Sejour, m. oleskelu, olopaikka, oloaika, kausi (-den).
Sejsa, v. a. (*sjöt.*) seissata.
Sejsing, m. (*skepp.*) seissinki, punoköysi.
Sekant, m. (*geom.*) sekantti, leikkaaja.
Sekel, n. vuosisata.
Sekret, a. salainen, sala-.
Sekreterare, m. sihtieri; — **-befattning**, — **-syssla**, — **-tjenst**, f. sihtierinvirka l. -paikka l. -toimi.
Sekretion, f. eriäminen, eriämä, ulostuma.
Sekretär, m. kirjoituspöytä, -kaappi.
Sekt, f. lahko, uskonlahko, eriseura.
Sekterisk, a. usko- l. erilahkoinen, lahko- l. eriuskoinen, eriseurainen.
Sekterism, m. lahkolaisuus, usko- l. erilahkoisuus, lahko- l. eriuskoisuus, eriseuraisuus.
Sektion, f. (*afskärning*) leikkaus; (*afdelning*) lohko, osasto.
Sektor, m. (*geom.*) lohkare.
Sekularfest, m. vuosisata-juhla; — **-geni**, n. miespolven- l. polvikunnan-viisas.
Sekularisera, v. a. muuttaa maalliseksi l. maallisen vallan alle, maallistaa.
Sekularisk, a. sekulaarinen, vuosisadoittainen.
Sekularitet, f. maallisvalta, maallinen tuomiovalta.
Sekund, m. sekunti, lerkkaus; — **visare**, m. sekuntiviisari.
Sekunda, f. toinen luokka.
Sekundan, m. toisluokkalainen.
Sekundant, m. varakamppailija, puolusmies, puoltaja.
Sekundavexel, m. toinen l. tois-vekseli.
Sekundera, v. a. auttaa, puoltaa, olla apumiehenä; (*i musik*) laulaa l. soittaa toista ääntä; (*i runosång*) säistää.
Sekundlöjtnant, m. alaluutnantti; — **-stämma**, f. toinen ääni.
Sekundär, a. toisluokkainen, toisarvoinen l. -kertainen.
Sela, v. a.; s. l. s. på, panna silat selkään l. päälle, valjastaa; s. af, riisua siloista l. valjaista.
Seldon, n. silat (*pl.*); — **-makare**, m. silantekijä; — **-pinne**, m. silannappula l. -tappi; — **-puta**, f. silapaatsa l. -hamutsa; — **-tyg**, n. silat (*pl.*), silavyöt.

Sele, m. silat (*pl.*).
Selen, m. (*kem.*) seleeni.
Selenit, m. seleniitti, peilikivi.
Selleri, n. selleri.
Selning, f. silainpano, siloihin-pano
Seltersvatten, n. seltterivesi.
Semester, m. puoli vuotta, puoliv kuusi kuukautta; (*läsetermin*) kausi (-den); (*ferier*) loma- l. jouto virkaloma.
Semikolon, n. puolipiste, pistepilk
Seminarist, m. seminaristi, semin nen, seminarin-oppilas.
Seminarium, n. seminari, opisto; folkskollärare, kansakoulun-o jain seminari.
Semitisk, a. semiittiläinen.
Semiton, m. puoli-ääni; — **-vok** puoli-ääntiö.
Semla, f. sämpylä, saikka.
Sen, *se* **Sedan**.
Sen, a. myöhäinen, myöhä; anse s., myöhäksyä; han var ej a göra det, hän ei viivytellyt l. häistellyt sitä tehdäksensä; — a. hidasjalkainen l. -koipinen, hi laiskakäyntinen; — **-färdig**, a. nen, vitkallinen, hidas (-taan); *kommer sent*) myöhäinen, myöhäst — **-född**, a. äpönen, myöhään syny myöhäeräinen; — **-gångare**, m. kijainen; — **-mogen**, a. myöhäsä synyt l. tullut, äpäre.
Sena, f. jänne (-teen), jäntere, jän liutasuoni, liuta, suoni (-en).
Senaktig, a. jänteentapainen, jänn nen; — **-brott**, n. jänteen- l. s repeämä l. -revehdys; — **-dr** suonenveto; — **-full**, a. suonik tevä; — **-sträng**, m. suonijänn
Senap, m. sinappi, naraku; — m. sinappitaikina; — **-sdosa**, nappitölkki l. -tuosa; — **-sf -skorn**, n. sinapinsiemen; — m. sinappikastin l. -kastake.
Senare, **Senast**, komp. o. sup **Sen** o. **Sent**, *se dessa ord*; *se* **nare**, **Sednast**.
Senat, m. senaatti; Kejserliga S ten för Finland, Keisarillinen men Senaatti.
Senator, m. senaatori.
Senatorisk, a. senaatorillinen.
Sender, adv.; i s., om s., erä erästänsä, kerrassa, kerrallansa, lakin kertaa l. eräs l. kerralla.

g, a. suoninen, suonikas, jäntevä, teinen.
het, f. suonisuus, suonikkuus, jän-yys, jäntevyys.
r, m. vanhempi; s—es, vanhukset.
mos, n. sennahillo.
tion, f. aistimus, huomaus, aisti-en; (*uppseende*) kohina, hälinä.
el, a. hentoinen, tunteellinen, -l. arkatuntoinen, hentohermoinen.
ilitet, f. tunteellisuus, tuntovoi-; *se* **Känslighet.**
oral, m. opetus, tarkoitus.
lism, m. sensualismi, aistin-op-s, tunto- l. aistiperusteisuus.
list, m. sensualisti, tuntolainea.
listisk, a. sensuaalinen, aistin- l. is-opillinen, tuntolais-, tuntope-ellinen.
litet, f. *se* **Sinlighet.**
adv. myöhään, myöhäiseen; s. om-r, viimmeinkin, vihdoinkin, vih-viimmeinkin.
s, m. mietelmä, siveyslause l. , lauselma.
ntal, a. *se* **Känslofull** o. **Käns-**
tfred, m. erikoisrauha.
tism, m. eriskuntaisuus, erikkoi-, lahkolaisuus.
tist, m. eriskuntalainen, erikko-, lahkolainen.
ra, v. a. *se* **Åtskilja.**
f. sepia, kalamuste.
ber, m. Syyskuu.
at, n. seitsenkausi (-den), vuo-eminen.
, m. septetti, seitsen-äänistö, seit-kö.
, a. mädäntävä.
ter, m. takavarikko.
trera, v. a. panna l. ottaa taka-koon.
m. seraafi, ylienkeli.
erorden, m. serafiimiritaristo l. istö.
, a. taivaallinen, taivaan, enke-en, enkelien.
, m. seralji, naisela.
d, f. serenadi, iltalaulu.
nt, m. kersantti.
, f. jakso, sarja, rivi, jana.
, a. vakainen, ykstotinen.
, adv. (*bibl.*) myöhään illalla, myö-iseen.
kild l. **Serskilt,** *se* **Särskild.**
era, v. a.; s. maten, panna l. antaa ruoka eteen, tarjota ruokaa; s. ett bord, laittaa l. kattaa pöytä; s. en kanon, hoitaa l. säälliä kanuunaa.

Servet l. **Serviett,** m. servetti, ruokaliina.

Servil, a. nöyristelevä, orjamainen, orjallinen.

Servis, m. (*bords*) pöytäkalut l. -astiat, astiasto; (*för en kanon*) tykkimiehet, tykkikunta; (*vid en spruta*) ruiskunhoito l. -käyttäjät.

Servitut, m. ulosteko, rasitus.

Serös, a. visvainen.

Session, f. istunto; hålla s—er, pitää istunnoita, istua; — **-sdag,** m. istuntopäivä; — **-srum,** n. istunto- l. kokoushuone l. -sali.

Sex, num. card. kuusi (-den); — **-dubbel,** a. kuusinainen, kuutiainen, kuusinkertainen; vika s., panna kuusin kerroin l. kuuden kerran; — **-dubbelt,** adv. kuusi vertaa l. kertaa, kuudesti, kuudenkertaisesti; — **-dubbla,** v. a. kuusinaisentaa, tehdä kuusinaiseksi l. kuusinkertaiseksi, tehdä l. toistaa kuusi kertaa l. kuudesti; — **-faldig, faldt,** *se* **Sexdubbel, Sexdubbelt;** — **-fotad,** a. kuusijalkainen l. -koipinen; — **-hundra,** num. card. kuusi sataa; — **-hundrade,** num. ord. kuudes sadas, kuusisadas; — **-hundratal,** n. kuudes sataluku, kuudennet sadat; — **-hörnig,** a. kuusinurkkainen; — **-hörning,** f. kuusinurkkio l. -soppinen; — **-kant,** m. kuusikulma l. -nurkka; — **-kantig,** a. kuusitahoinen l. -särmäinen; — **-man,** m. kuudennusmies; — **-männing,** m. kuusiheteinen; — **-pundig,** a. kuusinaulainen; — **-punding,** m. kuusinaulio, kuusinaula-kanuuna; — **-radig,** a. kuusirivinen; s—t (*sexslinne-*) korn, kuusitahkoinen l. -särmäinen l. lesipää ohra; — **-sidig,** a. kuusisivuinen; — **-tid,** m.; s—en, kuuden aikaan l. ajalla; — **-tio,** num. card. kuusi kymmentä; — **-tionde,** num. ord. kuudes kymmenes, kuusikymmenes; — **-tiondedel,** m. kuusikymmenennes, kuudes kymmenes l. kuusikymmenes osa; — **-tiotal,** n. kyysikymmen-luku, kuusikymmenkunta; — **-tioårig,** a. kuusikymmen-vuotias, kuuden kymmenen vuotinen; — **-tusen,** num. card. kuusi tuhatta; — **-tusende,** num. ord. kuudes tuhannes, kuusituhannes; — **-årig,** a. kuusivuotias l. -vuotinen.

Sexa, f. (*siffran*) kuutonen, kuudennumero l. -merkki, kuusi; (*kort*) kuutonen, kuutti, kuussilmä; (*aftonvard*) kuutinen, iltapala, kello kuutta.
Sexta, f. (i *musik*) kuudes ääni, kuutisääni.
Sextant, m. sekstantti, kuusipykälikkö.
Sextett, m. sekstetti, kuusiäänistö, kuudikko.
Sexton, num. card. kuusitoista; — **-hörnig**, a. kuusitoista-kulmainen l. -nurkkainen; — **-årig**, a. kuusitoista-vuotias, kuudentoista-vuotinen.
Sextonde, num. ord. kuudestoista; — **-del**, m. kuudestoista osa.
Sexualsystem, n. (*bot.*) siitinluokasto l. -järjestelmä.
Sfer, m. pallo; (*omloppsbana*) kiertorata l. -piiri; (*verkningskrets, vidd af ngt*) piiri, ala.
Sferisk, a. pallomainen, palloinen, pallopyöreä; s. trigonometri, pallokolmiomitanto.
Sferoid, m. pallokka, soikkopallo.
Sfinx, m. sfinksi, ihmisteläin.
Sheriff, m. seriffi, ylituomari.
Shirting, m. sertinki.
Si! int. katso! kas l. kah! adv.; s. och så, niin ja näin.
Siare, m. tietäjä, näkijä; (*vetenskapsman*) tiedemies.
Sicka, f. koro, kolo.
Sickling, m. kihnutin.
Sicksack, m.; i s., sinne tänne, polvitellen, vinkkuellen; — **-harf**, m. vinkkuäes.
Sid, a. pitkä, maata-viistävä l. -vetävä; (*sank*) alankoinen; — **-länd**, a. alhoinen, alanko-, alava, lantea; s. äng, alho- l. notkoniitty; — **-vall**, m. alho- l. noromaa, alho, luhta; — **-vallshö**, n. luhtaheinä, noromaan l. alhoheinä; — **-vallsång**, m. noro- l. alho- l. luhtaniitty.
Sida, f. kylki (-jen), sivu, puoli (-en), vieri (-en), laita; sårad i s—n, haavoitettu kylkeen; händerna i s—n, kädet puuskassa l. kupeella; vid min s., vieressäni, rinnallani, sivullani; s. vid s., kylki kyljessä, kyljitysten, rinnatuksin, sivuksuttain; sländans sidor, reen laidat l. kyljet l. sivut; på hvardera s—n, kummallakin puolen l. sivulla; bokens sidor, kirjan sivut; goda, norra s—n, hyvä, pohjainen puoli; åt sidan, sivulle päin, syrjässä, syrjään; från alla sidor, joka kulmalta l. puolelta, kaikilta puolin; vara på ngns olla jkun puolella; från min s., nun puoleltani.
Sidbord, n. (*skepp.*) varppeet. varalaidat; — **-länges**, adv. syrjittäin, sivuttain, sivutuksin, sutta, kyljittäin; — **-vind**, m. l. laitatuuli; — **-vördnad**, m. ylenkatse.
Siden, n. silkki; af s., silkki-, nen; — **-band**, n. silkkinauha l. ma; — **-fabrik**, f. silkkivapriik -tehdas; — **-handel**, m. silkink — **-klädd**, a. silkkivaatteissa (s silkkiin puettu, silkkipukuine **-klädning**, f. silkkileninki; — n. silkkisarsi; — **-svans**, m. jouhilintu; — **-tyg**, n. silkkiva -kangas; — **-varor**, f. pl. sikki rat l. -kalu; — **-väfnad**, f. silk gas; — **-väfvare**, m. silkkika silkinkutoja.
Siderisk, a. sideerinen, tähtimäär
Sidoafsigt, f. syrjätarkoitus; — **fall**, n. sivu- l. kylkiryntäys l. kaus; — **anförvandt**, m. sivu- l jäsukulainen; — **-arf**, n. syrjävuperintö; — **-arfvinge**, m. sy sivuperillinen; — **-blick**, m. s syrjäsilmäys, sivukatsahdus; — **nad**, f. sivu- l. kylkirakennus **-dörr**, f. sivu- l. syrjäovi; — **ster**, n. sivu-ikkuna; — **-gevä** kuve- l. vyö-ase; — **-gren**, f. l. kylkihaara; — **-inflytande**, n. jävaikutus, sivullinen l. sivullist kutus; — **-kamrat**, m. kylki vierikumppani; — **-linie**, f. s va l. -linja; — (*slägtled*) sivu- l. jäkanta, sivupuoli; skyldskap s—en, sivukantainen suku, syr sivusuku l. -sukuisuus, (*tvetydigt*) ku sivulta päin l. syrjäpuolelt **-riktning**, f. syrjä- l. sivu- l. suunta; — **-rygg**, m. sivuharja -selänne, kylkiharjanne; — (*i kyrka o. d.*) sivukupu l. — **-skott**, n. (*bot.*) hyötijäis- l. l. kylkivesa; — **-stycke**, n. sivu kylkikappale; — **-stöd**, n. nyte, kituki l. -turva; — **-stöt**, m. l. -sivupisto; — **-teckning**, f. kuva l. -kuvaus; se **Profil**; — n. sivu- l. kylkilinnoitus l. — **-vind**, se **Sidvind**; — kuvease; — **-vinkel**, m. vierik — **-väg**, m. sivu- l. syrjätie;

-vägg, m. sivuseinä; — **-yta**, f. sivupinta l. -ala; — **-ås**, m. sivuharju.

Sieraka, f. tietäjätär, tietäjä-akka.

Siesta, f. *se* **Middagslur** o. **Middagshetta**.

Siferkalkyl, m. numerolasku l. -laskento; — **-karl**, m. numeromies; — **-tafla**, f. numerotaulu; — **-tal**, n. numeroluku; — **-uppgift**, f. numeroisosotus, numerollinen osotus.

Siffra, f. numero, luvunmerkki, laskumerkki.

Sifrera, v. a. numeroita (-tsen), osottoa l. merkitä numeroilla.

Sifon, m. *se* **Häfvert**.

Sig, pron. refl. itseänsä, itsensä; det reflexiva talesättet uttryckes med särskilda verbformer (*vanligast på -un -yn*) eller ock genom itsensä och itseänsä; med s., kanssansa, myötänsä; för sig (sjelf), itseksensä; i och för s., itsessänsä, itsestänsä; slå s. för pannan, lyödä otsaansa; gå s. trött, käydä itsensä väsyksiin; vända s., kääntyä, kääntää itsensä; sig emellan l. sinsemellan, keskenänsä, keskensä, välillänsä; sjelf sins ed, oma valansa.

Sigill, n. sinetti, sikilli; med s. försedd, sinetillinen; — **-afgift**, f. sinettimakso; — **-bevarare**, m. sinettivartija; — **-lack**, n. sinettilakka; — **-lösen**, m. sinettimakso, sinetinlunastus; — **-oblat**, n. sinettiöylätti l. -liima; — **-ring**, m. sinettisormus.

Signa, v. n. *se* **Digna**.

Signa, v. a. siunata; s. sig, v. r. siunailla; — v. n. (*trolla*) taikoa, lukea, loihtia, velhoa.

Signal, m. merkki, ilmoitusmerkki, ilmoitin, signaali; — **-eld**, m. vartiol. merkki-tuli l. -valkea; — **-flagg**, f. merkkiviiri l. -lippu; — **-pipa**, f. ilmoitus- l. merkkipilli; — **-skott**, n. ilmoitus- l. merkki-ampuma l. -laukaus.

Signalement, n. ulkonaiset tunnusmerkit, tunnusmerkit, tunnusmerkkien luettelo.

Signalera, v. a. merkillä ilmoittaa l. ilmoitella, näyttää l. antaa merkkiä, merkitellä.

Signalisera, *se* **Signalera**.

Signalist, m. signalisti, merkkisoittaja.

Signare, m. taikuri, loihtulukija, loihtija, velhoja.

Signatur, m. nimi- l. puumerkki; (*på apotek*) päällekirjoitus, nimitys.

Signera, v. a. panna nimi l. päällekirjoitus.

Signeri, n. taikakeino, loihtu, loihtiminen, taikominen, taikaus; s — er (*trollformler*), loihtuluvut l. -sanat, loihteet, taikaukset.

Signerska, f. loihtu- l. taika-akka, velhovaimo.

Signet, m. sinetin (-ttimen); *se* **Sigill**.

Sigt, m. (*handelst.*) näytös, näyttöaika, näyttämä; på 8 dagars s., 8 päivää näyttämästä l. näytön jälkeen.

Sigta, v. n. tähdätä (-tään), sihdata.

Sigte, n. (*synhåll*) silmänkanto l. kantama l. -näkemä, näkyvissä olo; komma i s., tulla näkyviin l. näkyville l. silmiin; (*på skjutgevär*) tähtäin, jyväsin.

Sigthål, n. tähtöreikä; — **-linie**, f. tähtäysviiva l. -linja, tähtöviiva l. -suunta.

Sigtning, f. tähtäys, tähtö, tähtääminen, sihtaus.

Sik, m. siika; — **-löja**, f. muikku, räpys.

Sikt, m. sihti, seula, (*gröfre*) välppä; — **-duk**, m. sihti- l. seulakangas; — **-mjöl**, n. seulo- l. sihtijauhot, seulotut jauhot; — **-qvarn**, f. seulo- l. sihtimylly; — **-verk**, n. seulolaitos.

Sikta, v. a. sihdata, seuloa, välpätä.

Sikter, m. sihtieri.

Siktning, f. seulonta, seulominen, sihtaus, sihtaaminen.

Sil, m. siivilä, siili, siivitsin; — **-ben**, n. (*anat.*) lattiolu; — **-duk**, m. siili- l. siivilävaate; — **-kärl**, n. siivin-astia; *se* **Glandel**; — **-rör**, n. (*glandel*) siivitsin, siilihuoko; — **-ång**, f. valutus-, siiliniitty.

Sila, v. a. siilata, siivitä l. siivilöitä (-tsen), kuurnita (-tsen).

Silfver, n. hopea; af s. hopea-, hopeinen, hopeainen; — **-anledning**, f. hopeajohto, -juoni; — **-arbetare**, m. hopeaseppä; — **-arbete**, n. hopeatyö l. -teos; — **-artad**, a. hopeanlainen l. -laatuinen l. -tapainen; — **-bergverk**, n. hopeakaivos l. -vuori; — **-beslag**, n. hopeahela l. -sila; — **beslagen**, a. hopeahelainen l. -silainen; — **-beslå**, v. a. hopeilla, hopeoittaa, hopeoita; — **-blandad**, a. hopeansekainen; — **-bleck**, n. hopealevy; — **-broderad**, a. hopean-ommeltu l. -kirjattu; — **-brokad**, m. hopea-kirjasilkki; — **-bröllopp**, n. hopeahäät; — **-färgad**, a. hopeanvärinen l. -karvainen; — **-glans**,

m. hopeanhohde l. -loisto; — **-glitt**, m. hopeanlehti; — **-grufva**, f. hopeakaivos; — **-grå**, a. hopeanharmaa; — **-halt**, m. hopeanpito l. -paljous; — **haltig**, a. hopeanpitoinen l. -sekainen; — **-hvit**, a. hopeanvalkea l. -hohtava; **-hår**, n. hopeahiukset; — **-klang**, m. hopeanhelinä; — **-klar**, a. hopeanheleä l. -helkkävä l. -kirkas; — **-kärl**, n. hopea-astia; — **-lan**, m. hopeakuitu; — **-lik**, a. hopeamainen, hopeannäköinen l. -kaltainen; — **-malm**, m. hopeamalmi l. -kivi; — **-medalj**, m. hopeamitalji; — **-mynt**, — **-penning**, m. hopearaha; — **-pjeser**, m. pl. hopeat, hopeakalut l. -kappaleet; — **-plants**, m. hopeakinko l. -kanki; (*till myntning*) hopealopo l. -laatta; — **-plåt**, m. hopealaaka l. -pelti l. -lootu; — **-prof**, n. hopeankoetus; — **-rik**, a. runsashopeainen, hopearikas; — **-rubel**, m. hopearupla; — **-sand**, m. hopeahiekka l. -santa; — **-servis**, m. hopea-astiasto l. -astiat, hopeiset pöytäkalut; — **-sked**, f. hopealusikka; — **-skedare**, m. hopeanpuhdistaja; — **-smidd**, a. hopeaan-valettu, hopeittu, hopeanpeittoinen; — **-stickad**, a. hopein-kudottu l. -kirjaeltu; — **-stuff**, m. hopeakivi; — **-stål**, n. hopeateräs; — **-stång**, — **-tacka**, f. hopeakanki l. -kinko; — **-tillgång**, m. hopeavarat; — **-tråd**, m. hopealanka; — **-tyg**, n. hopeakangas l. -vaate; — **-ur**, n. hopeakello; — **-verk**, n. hopeapajasto l. -kaivos l. -laitos; — **-våg**, f. hopeanvaaka; (*poet. om vågor*) hopea- l. välkkylaine; — **-värde**, n. hopeis- l. hopea-arvo; — **-åder**, f. hopeasuoni l. -juoni; — **-ålder**, m. hopea-aika l. -kausi.

Silhuett, m. siluetti, varjo- l. kuvajaiskuva.

Silikat, n. silikaatti, piiseos.

Silke, n. silkki, silkkilanka; af s., silkki-, silkkinen, silkistä; — **-safvel**, m. silkinhoito; — **-sand**, f. jouhi-uiku; — **-sband**, n. *se* **Sidenband**; — **-sdocka**, f. silkkivihko l. -tokka; — **-sfjäril**, m. — **-sfly**, n. silkkiperho; — **-sfärgare**, m. silkinvärjäri l. -painaja; — **-sfärgeri**, n. silkinvärjäys l. -painanta; silkinpainio l. -painolaitos; — **-shatt**, m. silkkihattu; — **-shår**, n. silkkikarva l. -hiukset; — **-slen**, a. silkinhienoinen l. -lahea; — **-smask**, m. silkkimato; — **-sodling**, f. silkinhoito l. -valmistus; — **-saxa** m. silkkisametti; — **-aspinneri**, silkinkehruusto l. -kehruu; — **-s** m. silkkilanka; — **-sända**, f. säie, silkkilangan-pää.

Sill, f. silli; — **-fiske**, n. silli l. -kalastus; — **-fångst**, m. sil lis; — **-handel**, m. sillinkaup **-not**, f. sillinuotta; — **-rik**, a. nen, runsassillinen; — **-sallat**, lisalaatti l. -hakkelus; — **-sal** sillinsuolaus; — **-stim**, n. sillip **-tunna**, f. sillitynnyri.

Silning, f. siivilöiminen, siilaus seminen.

Simblåsa, f. uima- l. henkirak **-fena**, f. uimus, uimaevä; — m. uima- l. vesilintu; — **-fot**, majalka; — **-gördel**, m. uim — **-hinna**, **-hud**, f. uimakalvo l. ka; — **-hus**, n. uimahuone; — **rättning**, f. uimalaitos; — **-k** m. pl. uimavatteet; — **-konst**, ma- l. uintitaito; — **-lärare**, m. l. uinnin-opettaja; — **-magist** uimamajisteri; — **-plats**, m., n. uimapaikka; (*för hästars* uittamo, uittopaikka; — **-sk** uimakoulu; — **-snäppa**, f. ve

Simma, v. n. uida; s. hit och uiskennella, uiskella; s. i luft jailla ilmassa; s. i tårar, kylpe nelissä; låta s., uittaa.

Simmare, m. uija, uimari.

Simmig, a. sakea, sakounut, lie tymäkkä.

Simning, f. uiminen, uinti.

Simoni, f. simonia, papisvirkain konvirkain kauppa l. myynti.

Simpa, f. simppu.

Simpel, a. halpa, paljas, yksin nen, alhainen, jokapäiväinen.

Simpelt, adv. *se* **Enkelt**.

Sims, m. simssi, kamana.

Simulaker, m. teeskentely; harj ta, huvitappelu.

Sin, Sitt, pron. poss.; återge ligen vanligast med pers. -nsa (-nsä); blott i vissa fall oma, oma (-nsa); modren med barn, äiti lapsinensa; hvar kin omansa; få sitt igen, ru lensa, saada omansa takaisin; sitt till, tehdä l. puuhata pa sa l. osaltansa; de sina, om

Sin, n. oböjl.; stå, vara i s., dyksissä l. ehtyneenä l. marr

Sina, v. n. ehtyä, martua, (*om qvinnobröst*) kuivua; (*fig.*) kuivettua, kuivua, ehtyä.

Sinder, n. raudansile; — **-stampsmull**, m. massuuni-kuona, kuona-, tamppijauho.

Sinekur, m. nimivirka, tyhjänvirka l. -toimi, laiskanvirka.

Sinfoni, *se* **Symfoni**.

Singular, m. yksikkö, yksiluku.

Singulier, a. erinomainen, eriskummainen, yksinomainen, yksinäinen.

Sining, f. ehtyminen, ehtymys.

Sink, m. *se* **Zink**.

Sink, n. viipyminen, viipymys, aikaileminen.

Sinka, v. n. viivytellä, aikailla, hidastella, kähmiä, vitkastella; s. sig, viivähtyä, tulla viipyneeksi.

Sinka, f. salvin, sinkilä.

Sinka, v. a. (*hopfoga*) paikata, saumata, (*falsa*) sinkata.

Sinlig, a. aistillinen, aistin- l. tunnonalainen, ruumiillinen, (*vällustig*) lihallinen, himollinen.

Sinlighet, f. aistillisuus, aistin- l. tunnon-alaisuus, ruumiillisuus, näkyväisyys, lihallisuus, himollisuus.

Sinligt, adv. aistillisesti, ruumiillisesti, lihallisesti.

Sinnad, a. aikova, mielivä, mielinen; han är s. att resa, hän aikoo l. mielii lähteä matkalle; väl s., hyvämielinen, hyvänsuopa; huru är han nu s., kuinka hän nyt on mieleltänsä, mikä hänen mielensä nyt on?

Sinne, n. (*yttre*) aisti; (*inre*) mieli (-en), tunto, taito, luonto, mielenlaatu, sydän, sisu; han är från sina s—n, hän on mieletönnä l. taidotonna, hänessä ei ole tietoa eikä taitoa; vara vid sina s—n, olla täysijärkinen l. täydellä järjellä l. taidolla; gladt s., iloinen mieli l. luonto; elakt s., paha sisu l. luonto; sorgsen till s—s, surumielinen, surumielellä; du har ogt i s—t, sinulla on jotakin mielessäsi; hvad har han nu fått i s—t, mikä hänen päähänsä nyt on pistänyt l. mieleensä juolahtanut? s. för det sköna, kaunehden aisti l. tunto, luonto l. mieli kauniisen; det gick honom till s—t, se kävi hänen sydämellensä l. mieleensä; — **-bild**, m. vertauskuva, kuvaus; — **-bildlig**, a. vertauskuvallinen l. -kuvainen, kuvaukselinen, — **-bildligt**, adv. vertauskuvin l. -kuvilla; — **-lag**, n. **-sart**, f. mielen- l. luonnonlaatu, luonto, sisu; — **-sdvala**, f. mielen- l. tunnonhuumaus l. -untumus; — **-sfrid**, m. mielen- l. sydämen- l. tunnonrauha l. -lepo; — **-sförfattning**, f. *se* **Sinnestillstånd**, **Sinnelag**, **Sinnesstämning**; — **-sförmögenhet**, f. mielen- l. sielunvoima l. -kyky; — **-sförvirring**, f. mielensekaisuus l. -sekaannus l. -houraus l. -hämmennys, hourupäisyys; — **-sförändring**, f. mielen- l. mielenlaadun- l. mielialan-muutos; — **-slugn**, n. levollinen mieli l. tunto, mielen- l. tunnonlepo l. -rauha; — **-snärvaro**, f. mielenmaltti, neuvollisuus, nerokkuus, nero; — **-sorgan**, m. o. n. aistin (-men), huomain, huomion-välikappale; — **-soro**, f. mielen l. tunnon levottomuus l. rauhattomuus, levoton mieli; — **-sro**, f. *se* **Sinneslugn**; — **-srubbning**, f. mielen- l. järjenhämmennys l. -erhetys, hourupäisyys, harhamielisyys; — **-srörelse**, f. mielenliikunto l. -liikutus; — **-sjuk**, a. sairasmielinen, mielipuoli (-en); — **-sjukdom**, m. sairasmielisyys, mielenheikkous l. -sairaus; — **-sstyrka**, f. lujamielisyys, mielenvoima l. -lujuus; — **-sstämning**, f. mieliala, mieli; — **ssvag**, a. heikkomielinen l. -päinen; — **-ssvaghet**, f. heikkomielisyys l. -päisyys, mielen heikkous; — **-stillstånd**, n. mielentila l. -laatu; — **-sverktyg**, n. *se* **Sinnesorgan**; — **-syra**, f. mielenvimma l. -maltittomuus, mielihuumaus; — **-verld**, f. aistimailma, tunnon l. aistien l. näkyväinen mailma.

Sinnlig, m. fl., *se* **Sinlig** o. s. v.

Sinnrik, a. taidokas, terävä, näppärä, kekselijäs, älykäs; — **-rikhet**, f. taidokkuus, älykkyys, näppäryys; — **-rikt**, adv. taidokkaasti, älykkäästi, näppärästi.

Sinom; tusende s. tusende, tuhat kertaa tuhannen, tuhannen tuhatta, tuhansittain.

Sins, gen. af **Sig**.

Sinus, m. siinus, kainalus.

Siphon, *se* **Häfvert**.

Sipp, a. teeskennelty, tekosiivo.

Sippa, f. vuokko, vilukukka.

Sippra, v. n. kihota, kihoilla, tihkua, tihkuella, pihkua, siristä.

Sir, m. herra.

Sira, v. a. koristaa, koristella.

Sirap, m. siirappi.
Sirat, m. koristus, koriste.
Siratlig, a. *se* **Prydlig.**
Sire, m. sire, majesteetti.
Sirén, f. sireeni, aallotar, vedenneito; (*fig.*) tenhotar, ihastuttaja; (*träd*) sireenipuu, sireeni.
Sirlig, a. *se* **Prydlig.**
Sirlighet, f. *se* **Prydlighet.**
Sirocco, m. sirokso, polttotuuli.
Siska, f. *se* **Grönsiska;** (*post.*) sirkkunen, peiponen, käkönen.
Siskonkorf, m. siskunamakkarut, makkarainen.
Sist, a. superl. viimmeinen, (*efterst*) jälimmäinen, jälkeisin; — adv. viimmeiseksi, viimmeisenä, jälimmäisenä, jälinnä; i s—a veckan, viimme- l. viimmeis-viikolla; vara på sitts—a, olla viimmeisillänsä; s. inom ett år, viimmeistäänkin l. viimmeistänsä vuoden kuluessa; — **-bemält, -berörd,** *se* **Sistnämnd;** — **-förfluten, -liden,** a. viimmeksi-kulunut l. -mennyt, viimmeis-kulunut, viimmeis, viimme; — **-nämnd,** a. viimmeksi-mainittu l. -sanottu l. -nimitetty; — **-omtalad, omnämnd,** *se* **Sistnämnd.**
Sistes l. **Sisters,** adv.; här om s., tässä viimmen, tuonnoin, viimmen.
Sistone; p. s., viimmeiseltä, viimmeisesti, lopulla.
Sits, m. (*säte*) istuin, istuinlauta l. -paikka; — **-puta,** f. istuinpaatsa.
Sits, m. (*tyg*) sitsi, sitsikarttuni.
Sitta, v. n. istua, (*sätta sig*) istuutua, (*vara*) olla; sitt ned, käy l. käykää istumaan, istu l. istukaa, (*befallande*) istu, istu paikallesi; han sitter med hustru och barn, hänellä on vaimo ja lapset; s. af (*om ryttare*), astua maahan l. lähteä selästä l. ratsailta; s. i hop, olla l. pysyä kiinni l. koossa; s. upp (*om ryttare*), nousta l. käydä ratsaille l. hevosen selkään; (*om kläder*) sopia, keveltyä, olla, istua; s. i skuld, olla velassa l. velkaantuneena; dets—ter åt, kovassa l. kovaa l. vaikeata on, kovalta l. kovalle käy; förblifva sittande, jäädä istumaan l. istualleen.
Sittande, n. istuminen; i ett s., yhtäperää l. yhtenänsä istuen.
Sittarbete, n. istuma- l. istuntatyö; — **-dyna,** f. istunta- l. istuintyyny; — **-plats,** m. istuma- l. istuinpaikka; — **-syala,** f. istumavirka.
Sittning, f. istuminen, istunta, isu
Sittopp, m. korvapuusti l. -tillikka, tillikka.
Situation, f. (*läge*) asento, asema, totila; (*i en dram*) satunto, a tila, kohtaama.
Sjelf. Sjelft, pron. a. itse; jag s., nä itse; vi s—ve, me itse; s., itsestänsä, itse kohdastansa; l tala för sig s., elää, puhua sensä; tänka vid sig s., iteeksensä; i och för sig s., sänsä, itsestänsä; — **-anläggn** (*skördemaskin*) itsekokoova; — **ning,** f. itsearvo, oma arvo oman arvon anto; — **-antänd** itsestänsä syttyminen, itsestään mys; — **-bedrägeri,** n. itsen täminen, itsenpetto; — **-behag** semieltymys l. -rakkaus; — **lig,** a. itsensä mieleinen, itsen nen l. -rakas; — **-beherrsk** malttavaisuus, mielenmaltti. sensä ylitse, valta itse ylitse sensä hillitseminen; — **-bel** itseensä tyytyvä, itsetyytyväine l. mielihyväinen, itsellensä ke — **-belåtenhet,** f. itsetyytyv oma- l. mielihyväisyys; — **-be** oma kiitos l. kehu, itsenkiitos. kehuminen l. kiittäminen; — **ende,** a. itseoloinen l. -päällise l. omavoimainen l. -varainen. keinen; — **-bestånd,** n. itse l. -päällisyys, itse- l. omav omintakeisuus; — **-bestämm** sensä-määrääminen, vapaaehtoi **-bevarelse,** f. itsensä säilyttäm varjeleminen, itsensä-säilytys; — **den,** a. itsensä käskemä l. k itsekutsuinen; — **-död,** a. itse kuollut, itsekuollut; — **-falle** sestänsä tuleva l. oleva l. t selvä; — **-frätsten,** m. rapak **-förakt,** n. oma ylenkatse. ylenkatsominen; — **-förgud** itsensä jumaloitsemus, omajum mus; — **-förgäten,** a. itsensä vonsa l. oman arvonsa unhot unhottaja, itseunhotteinen; — **gätenhet,** f. itsensä unhott itseunhotteisuus, arvonsa heitt — **-förnekande,** a. itsealtänsä k itsekieltoinen, alttiiksi antavais **-förnöjd, -förnöjelse,** *se* Sjel **ten, -belåtenhet;** — **-förs** alttiiksi-antaumus l. -antavaisu

sensä l. oman hyvän l. nautinnon kieltäminen, itsekielto l. -kieltoisuus; — **-försvar**, n. itsepuolustus, itsensä puolustaminen, oma varjelus l. puolustus; — **-försörjare**, m. (*om gesäller*) itse-eloinen l. -päällinen, itseksseen-elävä, omintakeinen; — **-försörjning**, f. itsensä-elättäminen l. -hoitaminen, itsehoito l. -päällisyys l. -eloisuus; — **-förtroende**, n., **-förtröstan**, f. itseluottamus l. -luottoisuus l. -uskallus, itseensä luottamus l. uskaltaminen; — **-förvillelse**, f. itseeksymys l. -hairaus, oma eksymys l. harhaus, itsensä eksyttäminen l. erehtyttäminen; — **-förvållande**, n. oma vaikutus l. syyllisyys l. syy, itsesyyllisyys; — **-gjord**, a. omatekoinen l. -teko, oma l. itse tekemä; — **-god**, a. oma- l. itsehyväinen l. -kelpoinen, itsellensä kelpaava; — **-herrskare**, m. itsevaltijas; — **-hämnd**, f. oma kosto, itsekosto; taga s., kostaa omalla kädellä; — **-hämnare**, m. itsekostaja, omalla kädellä kostaja, oma kostajansa; — **-klok**, a. itseviisas; — **-klokhet**, f. itseviisaus, oma viisaus; — **-kännedom**, m. itsetuntemus, itsensätunteminen l. -tuntemus; — **-känsla**, f. itsetunto, oman arvon tunto; — **-kär**, a. itserakas, itsestävä, itsekäs, itsestänsä pitävä; — **-kärlek**, m. itsel. omarakkaus, itsestänsä pitäminen; — **-ljud**, n. ääntiö, äänike; — **-ljudande**, a. itse-ääntyvä l. -äänikäs, oma-ääninen; — **-lysande**, a. omavaloinen, itsevalaiseva; — **-lärd**, a. itseoppinut, omaoppinen, itseksensä oppinut; — **-mant**, a. oma- l. vapaatahtoinen l. tahtoinen; — adv. omasta tahdosta l. tahdosta, oma- l. vapaatahtoisesti l. -tahtoisesti, itsestänsä, omalla ehdolla; — **-medvetande**, n. itsehuomio l. -tieto l. -tietoisuus, tieto l. tunto itsestänsä; — **-medveten**, a. itsetietoinen; — **-mord**, n. itsenmurha, itsensä murhaus l. surmaaminen; — **-myndig**, n. *se* **Sjelfrådig**; — **-mördare**, m. itsensäsurmaaja l. -murhaaja, henkipatto; — **-panta**, v. a. ottaa omavaltainen pantti, ottaa omalla kädellä; — **-pantare**, m. omalla kädellä ryöstäjä l. ottaja, itsepanttaaja; — **-pantning**, f. omankäden-ulosotto, itsepanttaus; — **-pröfning**, f. itsensä l. oman tunnon tutkimus l. koetteleminen, itsetutkimus; — **-rådande**, a. omaperäinen l. -valtainen, itsepäällinen; — **-rådig**, a. omaneuvoinen l. -päinen l. -määräinen; (*egenmägtig*) oma- l. itsevaltainen, itsemahtava; — **-rådighet**, f. omapäisyys l. -neuvoisuus; oma- l. itsevaltaisuus, itsevalta; — **-skapad**, a. (*inbillad*) omaluuloinen, luulontekoinen; — **-skrifven**, a. itsestänsä tuleva l. oleva l. määrätty, itse-oikeutettu l. -määrätty; — **-spillan**, f. itsetappo l. -surmaus; — **-spilling**, m. henkipatto, itsensätappaja; — **-stridig**, a. itsevastainen, m. m., *se* **Inkonsequent**; — **-ständig**, a. itsenäinen, itsepäällinen l. -varainen, omintakeinen; — **-ständighet**, f. itsenäisyys, itsepäällisyys l. -varaisuus, omintakeisuus; — **-ständigt**, adv. itsenäisesti, itsepäällisesti l. -päällänsä, omintakeisesti; — **-svåld**, n. vallattomuus, ilkivaltaisuus l. -valta, hillittömyys; — **-svåldas**, v. d. olla vallaton l. ilkivaltainen, ilkamoita, elamoita; — **-svåldig**, a. vallaton, ilkivaltainen, hillitön l. hillimätön l. hillitsemätön; — **-tagen**, a. itsellensä ottama l. anastama, omin valloin otettu, itseottama l. -ottoinen; — **-tillfredsställelse**, f. itsetyytyväisyys, itseensä tyytyminen, omahyväisyys; — **-tillit**, f. itseluottamus l. -uskallus, itseensä luottaminen; — **-tillräcklig**, a. itse- l. omakylläinen, itsestävä; — **-tillräcklighet**, f. itse- l. omakylläisyys; — **-tänkande**, a. itseajatteleva l. -mietteinen; — subst. n. oma ajatteleminen l. ajatus l. miettiminen, itsemietteisyys; — **-uppehållelsedrift**, f. itseylläpidon-vaisto; — **-uppoffring**, f. uhraaminen, itsensä uhraaminen l. alttiiksi-antaminen; — **-vald**, a. itsevalitsema l. -valinen; — **-verkande**, a. itsestänsä l. itseksensä vaikuttava l. toimittava; — **-verksam**, a. itsetoiminen l. -toimiva, omatoiminen; — **-verksamhet**, f. oma toimi l. vaikutus, itsevaikutus, oma- l. itsetoimisuus; — **-villig**, a. oma- l. vapaatahtoinen, omamielinen; — **-villigt**, adv. omasta tahdosta, oma- l. vapaatahtoisesti; — **-åskådning**, f. oma näkeminen l. havainto.

Sjelfvisk, a. itsekäs, omanpuolinen, itsestävä, itsepuoleinen.

Sjelfviskhet, f. itsekkyys, itsekkäisyys, itsestäväisyys.

Sjelfviskt, adv. itsekkäästi, omapuolisesti.

Sjette, num. ord. kuudes; för det s., kuudenneksi; — **-del,** m. kuudennes, kuudes osa.

Sju, num. card. seitsemän; s. och s., s. i sender, seitsemittäin, seitsemän kerrallansa l. erästänsä; — **-dagars,** a. seitsenpäiväinen, viikkokautinen; — **-dubbel, -faldig,** a. seitsemän- l. seitsenkertainen, seitseminen; lägga s., panna seitsemin kerroin; — **-dubbelt, -faldigt,** adv. seitsemänkertaisesti, seitsemän kertaa, seitsemin; — **-dubbla,** v. a. seitsemöitä, tehdä seitsemänkertaiseksi, kertoa seitsemästi l. seitsemän kertaa; — **-fotad,** a. seitsenjalkainen; — **-hundra,** num. card. seitsemän sataa; — **-hundrade,** num. ord. seitsemäs sadas, seitsensadas; — **-hörning,** m. seitsenkulmio; — **-månaders,** a. seitsenkuinen l. -kuukautinen, seitsemänkuukautinen, seitsemän kuukauden; — **-männing,** f. seitsenheteinen; — **-rygg,** m. vilukala; — **-sidig,** a. seitsensivuinen; — **-sofvare,** m. unikeko; — **-stafvig,** a. seitsentavuinen; — **-stjernan,** f. seulaiset, seitsentähtinen, Wäinämöisen virsut; — **-stämmig,** a. seitsen-ääninen; — **-tal,** n. seitsenluku, seitsemikkö; — **-tusen,** num, kard. seitsemän tuhatta; — **-tusende,** num. ord. seitsemäs tuhannes, seitsentuhannes; — **-årig,** a. seitsenvuotias, seitsemänvuotinen.

Sjua, f. seitikko, seitsemä, seitsenmerkki l. -numero, seitsemän merkki l. numero; (*i kort*) seitonen, seitikko, seitsensilmä.

Sjuda, v. n. kiehua, kihistä; — v. a. kiehuttaa, keittää; s. öfver, kuohua.

Sjuderi, n. keittämö, keittopaikka.

Sjudhet, a. *se* **Kokhet.**

Sjudning, f. (*aktivt*) keittäminen, keitäntä; (*neutr.*) kiehuminen, kihinä.

Sjuk, a. kipeä, sairas, potilas; vara s., olla kipeänä l. sairaana, sairastaa, potea; ligga s. i rödsot, sairastaa l. potea punatautia, olla l. maata punataudissa; blifva s., sairastua, tulla l. käydä kipeäksi; s. potatis, kipeä l. tautinen peruna; vara s. efter ngt, himota l. himoita jkin; — **-anstalt,** m. sairas- l. parannuslaitos; — **-besök,** n. (*läkares*) sairaan luona käynti l. käyminen, sairaankatsanto; (*prests*) sairaanripitys; vara på s., olla sairaan tykönä l. sairasta ripittämässä; — **-bädd,** m. tauti- l. sairasvuo[illegible] **-hus,** n. sairashuone l. -huone[illegible] **-husläkare,** m. sairashuoneen-[illegible] — **-hussyssloman,** m. sairash[illegible] taloudenhoitaja; — **-mat,** m. [illegible] l. kipeänruoka; — **-rum,** n. [illegible] huone; — **-skötare,** m., -sk[illegible] f. sairaanvaalija l. -hoitaja l. -[illegible] — **-skötsel,** m. sairaanhoito [illegible] liminen; — **-säng,** f. tau[illegible] (*säng för en sjuk*) sairaa[illegible] -vuode; — **-vaktare,** m., -va[illegible] f. sairaankatsoja l. -hoitaja; — [illegible] m. sairaanholhous, sairashoito l. [illegible]

Sjuka, f. tauti, kipu.

Sjukas, v. d. sairastella, potea, [illegible] vulloinen, kitua, läsiä.

Sjukdom, m. tauti, sairaus, kip[illegible] i en s., ådraga sig en s., [illegible] jhkin tautiin, kääntyä tautii[illegible] raaksi; — **-sanfall,** n. taudink[illegible] -setki (-en); — **-sfall,** n. taudi[illegible] — **-sorsak,** f. taudinsyy l. [illegible] -alku; — **-sämne,** n. tauti-a[illegible] din-aine l. -aihe.

Sjuklig, a. kivulloinen, kivuljas[illegible] nen, sairaallinen.

Sjuklighet, f. kivulloisuus, t[illegible] sairaallisuus.

Sjukling, m. potilas, sairastaja, [illegible]

Sjukna, v. n. sairastua, tulla l. [illegible] l. käydä sairaaksi l. kipeäksi, [illegible]

Sjunde, num. ord. seitsemäs; [illegible] s., seitsemänneksi; — **-del,** [illegible] semännes, seitsemäs osa.

Sjunga, v. n. o. a. laulaa, laule[illegible] *tidligt*) veisata, veisaella; ([illegible] *sig i versform*) runoilla, la[illegible] ta s., laulattaa, veisauttaa; [illegible] ger i öronen, korvat soiva[illegible] misevat.

Sjunka, v. n. vajota, vaipua, [illegible] upota; (*sänka sig*) laskea, la[illegible] aleta (-nen) painua; s. ihop, [illegible] m. *se* **Hopsjunka,** o. s. v.

Sjunkningsmon, m. laskemusva[illegible]

Sjupp, m. suppi, pesijäkarhu; — [illegible] n. supinnahka; — **-skinnsp[illegible]** supinnahka- l. supiturkki l. -[illegible]

Sjuttio, num. card. seitsemän k[illegible] tä; — **-tal,** n. seitsenkym[illegible] seitsemäs kymmen; — **-årig,** [illegible] senkymmen-vuotias l. -vuotine[illegible] semän kymmenen vuotinen.

Sjuttionde, num. ord. seitsem[illegible] menes, seitsemän-kymmenes; —

l. seitsemänkymmenennes, seitsemäs ymmenes osa.
ton, num. card. seitsemäntoista; — **ndra**, num. card. seitsemäntoista ma: — **-hundratal**, n. seitsemäs- ista sataluku; — **-årig**, a. seitsen- istavuotias l. -vuotinen, seitsemän- ista vuoden; — **-åring**, m. o. f. itsentoista-vuotias.
onde, num. ord. seitsemästoista; — **l**, m. seitsemästoista osa.
, n. o. **Sjåpa**, f. läntys, länttänä, s. hepsana, honttana.
, v. n. o. **Sjåpa sig**, v. r. letus- , läntystellä, hepsastella.
, a. läntystäjä, läntystelevä, le- ja. hepsakas, hontakas.
ghet, f. hepsakkuus, hontakkuus, ystelevaisyys.
f. sielu, (*sinne*) mieli (-en); (*person*) ki(-en). sielu; min s., vid min s.! toisiansa, sieluni kautta; det är s. ennes sång, hänen laulunsa on nokasta, hänen laulussaan on hil- ttä l. eloisuutta; — **-adöd**, m. sie- kuolema; — **-aföda** f. *se* **Själa-** ; — **-aförening**, f. sieluin-yhteys; **-aherde**, m. sielunpaimen; — **-a-** sa, f. sielumessu; — **-amord**, n. m. surma l. kadotus; — **-amörda-** m. sielun surmaaja l. kadottaja; **-anöd**, f. sielun hätä l. vaiva; — **gning**, f. sanoma- l. sielukellot); — **-aro**, f. sielun rauha; — **is**, m. sielun ruoka l. ravinto; — **rjare**, m. sielunhoitaja l. -pai- ; — **-avandring**, f. sielunvaellus uuttelu, hengenvaellus; — **-våda**, lunvaara; — **-avård**, m. sielun- ; — **-avän**, m. mielen- l. luon- ystävä; (*kyrkl.*) sielun-ystävä; — , a. mielevä, mielellinen, eloisa, kas; — **-fullhet**, f. mielevyys, , tunnokkuus; — **-lös**, a. tyh- elinen, eloton, hengetön; — **-s-a-** , m. mielen ylevyys l. jalous; — **strängning**, f. mielen- l. sielun- istus; — **-sbildning**, f. sielun l. en sivistys l. valistus; — **-sfrän-** , m. mielen- l. sieluheimolainen; **-sförmögenhet**, f. sielunkyky l. ma, mielen l. hengen voima l. avu; **-sförvandt**, m. *se* **Själsfrände**; **-sgåfva**, f. mielen- l. sielunlahja, genlahja l. -avu; — **-shöghet**, f. elen ylevyys l. jalous, ylevämieli- ; — **-skraft**, f. sielun l. mielen voima l. nero, into; begåfvad med s., innollinen, intomielinen, mielivoimainen, nerokas; — **-slidande**, n. sielunvaiva; — **-slugn**, n. sielun lepo l. rauha, mielen lepo l. levollisuus; — **-snärvaro**, f. maltillisuus, mielenmaltti, neuvollisuus; — **-sodling**, f. sielun l. mielen sivistys; — **-storhet**, f. mielen ylevyys l. jalous, ylevämielisyys; — **-sstyrka**, f. mielen lujuus l. vahvuus; — **-sångest**, f. sielun tuska l. vaiva l. hätä; — **-tåg**, n. hengenlähtö, lopunteko; ligga i s—et, olla hengenlähdössä l. kuolemankielissä, tehdä loppuansa l. lähtöänsä, haukkoa henkeänsä.

Själ. m. *se* **Säl**.

Själas, v. d. tehdä loppua l. lähtöä, olla hengenlähdössä, haukkoa henkeänsä.

Sjö, m. järvi (-en); (*haf*) meri (-en); fara till sjös, lähteä merille; gå till sjös, lähteä vesille; s—n går hög, on l. käy korkeat aallot, meri käy korkealle; — **-atlas**, m. merikartasto; — **-befaren**, a. merta kulkenut; — **-björn**, m. vesi- l. merikarhu; — **blad**, n. *se* **Näckros**; — **-bod**, f. ranta- l. vesiaitta; — **-boll** l. **-borre**, m. meri- l. vesipiikkiäinen l. -sarviainen; — **-botten**, m. järven l. meren l. veden pohja; — **-bruk**, n. meritapa l. -tavallisuus; — **-bädd**, m. merilava; — **-duglig**, a. merikuntoinen l. -kelvollinen; — **-djur**, n. vesi- l. merieläin; — **-drabbning**, f. meritappelu l. -ottelu; — **-drucken**, a. meren l. meriveden pilaama; — **-ekipage**, n. meriekipaasi l. -väestö, sotalaivue; — **-expedition**, f. meriretki l. -matka; — **-farande**, a. merenkulkija, vettä kulkeva, merimatkalainen; — **-fart**, m. meren- l. vesikulku; — **-fogel**, m. vesilintu; — **-folk**, n. meriväki l. -miehet; — **-fru**, f. veden emäntä l. emonen; — **-färd**, m. vesi- l. merimatka l. -kulku; — **-förklaring**, f. merivahingon- l. merikulun-selitys; — **-försvar**, n. merisuojelus l. -varustus; — **-försäkring**, f. merivakuutus; — **-gast**, m. meripekka l. -härkä; — **-grupp**, m. järvistö; — **-gräs**, n. vesi- l. meriruoho, meriheinä; *se* **Hafslånga**; — **-grön**, a. vesivihreä, vedenviheriäinen l. -karvainen; — **-gud**, m. veden l. meren jumala l. haltija, ahti; — **-gudinna**, f.

veden l. meren jumalatar l. emäntä, vellamo; — **-gång,** m. aaltoileminen, merenkäynti, aallot, (*mindre*) lainehtiminen, laineet, (*mycket stark*) ärjy, ärjyaallot; — **-hamn,** m. merisatama; — **-handel,** m. merikauppa; — **-hjelte,** m. merisankari l. -uros; — **-hund,** m. hylje, vedenkoira; — **-häst,** m. merihepo, mursu; — **-höfding,** m. merivallikko l. -päällikkö l. -ruhtinas; — **-kadett,** m. merikadetti; — **-kalf,** m. vedenkoira; — **-kapten,** m. merikapteeni; — **-ko,** f. meri- l. vedenlehmä; — **-konung,** m. *se* **Sjöhöfding**; — **-kort,** n. merikartta l. -kortti; — **-krabba,** f. merirapu; — **-krig,** n. merisota; — **-kung,** m. jääkyyhky; — **-kust,** m. merimaa l. -maat (*pl.*), merenrannikko; — **-lag,** m. merilaki; — **-ledes,** adv. meritse, vesitse, mertä l. vettä l. järviä myöden, meri- l. vesimatkoin; — **-lejon,** n. merileijona; — **-luft,** m. meri- l. meren-ilma; — **-lukt,** m. meren- l. vedenhaju; — **-lägenhet,** f. laiva- l. meritilaisuus, laivakulku l. -pääsy; — **-magt,** f. (*krigsmagt till sjös*) merivoima, merisotavoima; (*stat*) merivalta, meri-valtakunta; — **-malm,** m. järvimalmi, vesimalmi; — **-man,** m. merimies; — **-mansdrägt,** m. merimiehen vaatteet l. puku; — **-manshus,** n. merimieshuone; — **-manshyra,** f. merimiehenpalkka; — **-manskap,** m. merimiehyys, merimiehen virka l. toimi; — n. merimiehistö l. -miehet (*pl.*); — **-manslif,** n. merimiehen elo l. elanto; — **-manslik,** a. merimiehen-tapainen l. -kaltainen; — **-mansrulla,** f. merimies-luettelo; — **-mansvis,** adv.; på s., merimiehen tapaan l. tavalla; — **-mil,** f. meri-penikulma; — **-märke,** n. merirasti l. -merkki, purjehdusmerkki; — **-nymf,** f. aallotar, vedenneito; — **-nöd,** f. veden- l. merihätä, vedenvaara; — **-officer,** m. meriupsieri; — **-orre,** m. pilkkusiipi, mustalintu; — **-pass,** n. meripassi; — **-protest,** m. meriprotesti, haaksirikonlausunto; — **-resa,** f. meri- l. vesimatka; — **-rustning,** f. merivarustus; — **-rå,** n. vedenhaltija; — **-rätt,** m. merioikeus; — **-röfvare,** m. merirosvo; — **-röfvareskepp,** n. merirosvon-laiva; — **-röfveri,** n. merirosvous; — **-sida,** f. järven- l. merenpuoli l. -kulma; — **-sjuk,** a. meritautinen l. -kipeä; — **-sjuka,** f. meritauti; — **-skada,** f. meri- l. ve hinko; — **-skadad,** a. meren l. vahingoittama, merivahinkoi **-skata,** f. *se* **Strandskata**; — f. merikoulu; — **-skum,** n. mere penkka, syöskumi; — **-skum** syöskumi- l. merenvaha-piip **-slag,** n., **-slagtning,** f. meri — **-slagen,** a. vettynyt, veden ma, kastunut; — **-soldat,** m. sotamies; — **-stad,** m. meri — **-stat,** m. merivalta l. -va — **-strand,** m. järven ranta, järven äyräs l. vierikkö; — n. merikuvaus l. -taulu; — m. merisieni; — **-system,** n. — **-term,** m. meri- l. meri sana; — **-tjenst,** f. meripalve **-trakt,** m. (*vid insjö*) vesis **-kulma,** vedentausta, (*vid ha* maa l. -tienoo; — **-transport,** rin- l. merikuljetus; — **-trup** pl. meri-sotaväki l. -sotajoukko kot; — **-träffning,** f. merika -ottelu; — **-tullkammare,** m. tullikamari l. -tullipaikka; — meriretki l. -matka l. -vaellu n. merikello; — **-van,** a. vesille tottunut; — **-vana,** tottumus; — **-varts,** adv. m lella l. puolelle; — **-vatte** viveesi, (*hafsvatten*) merivesi **tenskap,** f. meritiede, meri merioppi; — **-vind,** m. meri **-vrak,** n. meriajo, meren s **-väg,** m. vesi- l. järvimatk s—en, kulkea l. mennä ve l. vesitse l. meritse; — **-vä** meritoimi l. -järjestö l. **-växt,** m. järvi-, merikasvi; **der,** n. pl. meriasiat l. -toim **Skabb,** m. kappi, syyhy, maahi histo.

Skabba, v. a.; s. ned, tehdä taa kappiin l. syyhyyn.

Skabbig, a. syyhyinen, kappine *vig*) rupinen.

Skackel, *se* **Skakel.**

Skada, f. vahinko, pilla l. pi s., vahingoittua, turmeltua, mennä pilalle; (*åkomma, sai* vika.

Skada, v. a. vahingoittaa; (*f* turmella, pilata; (*göra fel,* taa, viata, satuttaa; det s— ei se haittaa l. tee pahaa; —

vahingoittua, turmeltua, vikautua; s. sig, v. r. vahingoittaa itseänsä, ...ata l. turmella itsensä; s. sig till ...eller lem, vahingoittaa l. turmel...enkensä tahi jäsenensä.

...djur, n. vahingollinen eläin, va...o- l. turmio-eläin, pillomus; — **...ättning**, f. vahingon korvaus l. ...into l. palke; — **-fröjd, -glädje**, vahingon ilo, ilo vahingosta; — ...d, a. iloinen l. iloissansa vahin...a, vahingon-iloinen; — **-slös**, a. ...dd) vahingoton, vahingotta, va...osta vapaa; hålla en s. (*gifva ...ersättning*) för ngt, maksaa l. ...a l. palkita jkun vahinko jstkin, ...joku jonkin vakingosta vapaana ...hingoittamana jstkin; — **-stånd**, ...**Skadeersättning.**

...g, a. vahingollinen, turmainen, ...leva.

...het, f. vahingollisuus, turmele...sus.

...gt, adv. vahingollisesti, vahingoit...turmellen.

...juten, a. turmiolle l. pilalle am...n.

...n. (*skafning*) hankaus, hiestaus, ...tus, lyöttäminen; (*skafvadt stäl...*) lyöttymä, kuluma, hiestaa...*skaf*) kaave (-peen), nöhtä, karve; ...ck, m. kaavin- l. karvinpuu; — ...e, n. kaavin- l. kaaputuslauta; ...ttes, adv. jaloitusten, jalat vas...; — **-gods**, n. kaave, kaapeet ...karveet; — **-gräs**, n. *se* **Skäf...**; **-jern**, n. kalvin (-pimen), kalvin- l. ...; (*för hudberedning*) hanka- l. ...auta; — **-knif**, m. (*vid hudbe...*) härkin- l. hankarauta, kal...; (*för skäktning af lin och ...*) vidin, vitiöveitsi; — **-sten**, ...avin- l. jämsikivi; — **-sår**, n. ... l. hiero- l. kihnuhaava, lyöttä...lyötynnäinen; — **-ull**, f. kaave... l. -karvat; — **-vank**, n. kulun...n, vikauma, vika, (*på huden*) ...ymä, lyötynnäinen.

...v. a. (*sjöt.*) ruokia, syödä.

...v. a. hankkia, laittaa, toimittaa; ...att på ngn, etsiä l. hakea joku, ...a l. hankkia tieto l. selko jkus...; af, fram, m. m., *se* **Afskaffa**, ...; — v. n. toimia, toimit...karoita, puuhata, häärätä; jag ...dermed ingenting att skaf...minulla l. minun ei ole sen kans...sa l. siinä mitään tekemistä, minun ei tule siihen mitään.

Skaffare, m. hankkija, toimittaja; (*bibl.*) edeskäypä.

Skafferi, n. ruokakamari l. -kammio l. -komero.

Skafning, f. hankaus, hiestaus, hierominen, kaaputus, kulutus, lyöttäminen, m. m. jmfr **Skafva.**

Skaft, n. varsi (-rren), pää; (*bot.*) varsi, ruoti, (*väfskaft*) niisi (-den), niisipuu; — **-tionde**, n. vilja-, elotihunti; — **-villa**, f. lapanen.

Skafta, v. a. panna (jkin) varteen, panna varsi (jhkin), varttaa.

Skaftad, a. varrellinen, varressa oleva, vartinen l. varsinen; med kort, tjockt skaft, lyhyt-, paksuvartinen l. -varsinen; s—t blad, ruodikas lehti.

Skafva, v. a. hangata (-kaan), hiestata, hieroa, kihnata, kuluttaa, kaapia l. kaappia, kalvaa, lyöttää; s. en in på benen (*fig.*), kalvaa l. koloa joku luita myöten; s—s, v. p. hankautua, hiestautua, hieroutua, kulua, lyöttyä.

Skafvare, m. hankaaja, kaavija; (*verktyg*) hankain, kaavin (-pimen), hanka-, jämsirauta.

Skak, n. *se* **Skakande.**

Skaka, v. a. täristää, täryyttää, ravistaa, pudistaa, huiskuttaa, hutjuttaa, hylkyttää; (*skaka ned*) karistaa, varistaa, ravistaa (alas); s. på hufvudet, pudistaa l. ravistaa päätänsä; — v. n. täristä, tärskää, huiskua, huojua, heilua, hylkkyä, järistä.

Skakande, n. täristäminen, täristys, ravistaminen, pudistaminen, m. m.; täriseminen, tärinä, tärske, järistys, täristys, o. s. v., jmfr **Skaka.**

Skakel, m. aisa; skaklar, hilat, kakkulat; skena öfver s—arna, ei pysyä aisoissa, karata aisoista; vända s—arna i vädret (*dö*), kääntää ketaransa l. kantapäänsä pystyyn.

Skakning, f. *se* **Skakande.**

Skal, n. kuori (-en); bilda s., kuortua, tehdä kuorta; — **-bagge**, m. kuoriainen, kova- l. koppakuoriainen; — **-bärande**, a. kuorellinen; — **-djur**, n. koppa- l. kuoriais-eläin l. -elävä; — **-frukt**, m. kuorusjyvä. kuorihedelmä; — **-mask**, m. kuoriais- l. koppamato; — **-vinge**, m. kuori- l. kattosiipi; (*djur*) kuoriainen.

Skala, v. a. kuoria; s. af, *se* **Afskala.**

Skala, v. n. (*springa*) koivettaa, jalkoa, kiitää, pötkiä.

Skala, f. mittakaava, skaala, asteikko, pykälikkö, aste- l. pykälämitta; (*i tonkonsten*) sävelikkö, mitasto.

Skald, m. runoilija, runoja, runoniekka l. -seppä; — **-ebref**, n. kirjeruno; — **-egåfva**, f. runolahja l. -henki l. -into; — **-ekonst**, f. runoustaide, runotaito, runous; — **-emö**, f. runotar; — **-eqväde**, n. *se* **Skaldestycke**; — **-eslag**, n. runouslaatu, runonlaji; — **-espråk**, n. runo- l. runouskieli; — **-estycke**, n., — **-esång**, m. runoelma, runoteos l. -laulu; — **-eåder**, f. runonsuoni.

Skaldinna, f. runojatar, naisrunoilija, runojanainen.

Skaldskap, n. runous, runotaito.

Skalf, n. järistys, järinä; *se* **Skälfning**.

Skalig, a. kuorinen, kuorellinen; en-, tvåskalig, yksi-, kaksikuorinen.

Skalk, m. vekkuli, koiransilmä l. -hammas, narrinsilmä l. -parta, veijari, koirus; — **-aktig**, a. narrin-parinen l. -silmäinen l. -partainen, koirankurinen l. -kujeinen, ilkamoinen; — **-aktighet**, f. narrinparisuus, koirankurisuus l. -kujeet (*pl.*), ilkamoisuus; — **-aktigt**, adv. narrinparisesti, koirankurisesti l. -kurilla, ilkamoiden, kujeillen; — **-stycke**, n. *se* **Skälmstycke**.

Skalkas, v. d. narritella, koiritella, kujeilla, kujehdella (-telen), tehdä koiruutta, ilkamoita.

Skalkhet, f. *se* **Skalkaktighet**.

Skall, n. (*skallande ljud*) raikkuna, kajahdus, kaikutus; (*hundars*) haukunta, haukku, haukkuminen, haukkuma; (*jagt*) ajo, jahti; gå s., pitää ajoa, olla ajossa l. ajoksilla; — **-fogde**, m. jahtivouti; — **-gata**, f. jahtitanhua; — **-gång**, m. metsän-ajo, ajonpito.

Skalla, v. n. kaikua l. kaikkua, kajata, kajahtaa, kajahdella, raikkua; s. efter vargar, pitää suden ajoa, olla susien ajossa; s. efter ngn (*fig.*), ajaa jkuta takaa l. perään.

Skallande, a. kaikuva, kajahteleva, kajaava, räikeä.

Skalle, m. kallo.

Skallergräs, n. taskn- l. kukkaroheinä; — **-orm**, m. kalkkukäärme.

Skallig, a. kalju- l. paljaspää l. -päinen.

Skallighet, f. kaljuisuus, kalju- l. jaspäisyys, pään paljaus.

Skallra, f. kalkku, kalkkare, kalisti

Skallra, v. n. kalista, kilistä, bä kalahdella (-telen), rämähdellä.

Skalm, m. (*på kärra*) aisa, reisi (*på sax*) reisi, perät (*pl.*), p (*på glasögon*) sanka.

Skalmeja, f. sora- l. luikkupilli; kallo.

Skalning, f. kuoriminen, kuorinta.

Skalp, m. kallonahka.

Skalpera, v. a. nylkeä kallo.

Skam, m. häpeä, (*blygsel*) häpy; k på s., joutua l. tulla häpeään; ma en på s., saattaa jku häp häpeämään; har du ingen s., ko häpyä vailla, etkö hävystä för s—s skull, häpeän l. vuoksi; — **-fila**, v. a. (*sjöt.*) k hiestata, hieroa; (*fig.*) räärit **-flat**, a. häpeän-alainen; vara häpeissänsä l. häpeillänsä; — m. häpeäpilkku, häpeän merk **-full**, a. häpeällinen; — **-lös**, vytön, häpeämätön; — **-lös** hävyttömyys, häpeämättömyys; s—er, puhua hävyttömiä; — adv. hävyttömästi, häpeämätt häpeämättä; — **-pall**, m. musta ki, häpeäpenkki; — **-påle**, m. kaakinpuu; stå vid s—n, se kinpuussa l. rauta kaulassa; — **-nad**, f. hävähdys, häpeän — **-tafla**, f. häpeätaulu; — häpeänurkka l. -soppi; ställa panna nurkkaan häpeämään.

Skamlig, a. häpeällinen.

Skamlighet, f. häpeällisyys.

Skamligt, adv. häpeällisesti.

Skandal, m. häpeä, häväistys, nus, häiritys, solvaus; — häpeälehti.

Skandalisera, v. a. saattaa häp solvaukseen, häväistä, tehdä hälinää l. häiritystä l. pahen

Skandalös, a. häpeällinen, häv keä, inhollinen.

Skandera, v. a. lukea mitallise tellä.

Skandäck, a. (*skepp.*) kantäkki, kansi.

Skank, f. koipi (-ven), potka.

Skans, m. vallitus, linnoitus, (*å skepp*) kanssi; — **-arbete**, litustyö; — **-gräfning**, f. varustuskaivanta; — **-gräfvare**

...n- l. varustuskaivaja; — **-verk,** ...si- l. etuvarustus l. -vallitus.
...a, v. n. o. s. omkring, *se* **Kring-**...nsa.
...ion, f. mitallisesti lukeminen, mit-...nta.
..., v. a. luoda; (*fig.*) tehdä, luoda, ..., synnyttää.
...re, m. luoja.
...se, f. luominen, luonta, luoma, ...kappaleet; — **-dag,** m. luomi- l. luomapäivä; — **-verket,** n. ...sen- l. luomistyö l. -toimi.
...g, a. kelvollinen, kuvallinen, aut-...
...ne, n. luonto, luonnonlaatu, ...
...d, m. muoto, haamu.
..., f. joukko, parvi (-en).
...e, m. skarabeus, kuoriainen.
..., m. hanki (-gen).
..., m. merimetso.
..., m. jatko, jatkos, liitos.
...ng, f. jatkanta, jatkaminen, jatko.
..., v. a. jatkaa, panna l. liittää ... l. jatkoa l. jatketta, jatkella.
...kan, n. tuli- l. keltapuna; — ...er, m. puna- l. tulirokko.
..., n. lika, loka; (*å ljus*) karsi ... karmu.
..., a. (*hvass*) terävä; (*om ljud*) ki-...kimakka, (*skrällande*) räikeä; (*om* ...) äikeä, äkeä, tuikka, tuikea, tuima, ...; (*om lukt*) kirpeä, tuikea, tui-... (*om en yta*) karkea, ryhmyinen; ... tarkka, terävä; (*om min*) terävä, ..., niuha, tuima, kova; (*om vä-*...) tuima, niuha, kova; — **-hugga,** ... hakata l. veistää teräväksi; — ...ig, a. teräväsyrjäinen l. -reunai-...; — **-ladda,** v. a. ladata luodilla, ... kova l. tuima latinki; s—d, ... l. luotilatinkinen; — **-ljudande,** ...keä, räikeä-ääninen; — **-rättare,** ...estaaja, teloittaja, pyöveli; — ...d, a. äkeäsuolainen; — **-sinne,** ... **Skarpsinnighet;** — **-sinnig,** a. ...mielinen l. -järkinen, älykäs, ...nen, tarkkamielinen l. -päinen; ...**sinnighet,** f. ajullisuus, älykkyys, ...ä- l. tarkkamielisyys l. -järkisyys ...isyys, mielen l. järjen tarkkuus ...rävyys; — **-sinnigt,** adv. ajulli-..., älykkäästi, terävämielisesti, tark-...esti, terävästi; — **-skodd,** a. ... *hästar*) terävässä l. jääkengässä ...; — **-skytt,** m. tarkkampuja; — **-skyttebataljon,** f. tarkkampuja-pataljoona; — **-synt,** a. tarkkanäköinen; *se* **Skarpsinnig;** — **-ögd,** a. terävä- l. tarkkasilmäinen.

Skarp, n. (*skepp.*) suippous.

Skarphet, f. terävyys; kimeys, räikeys; äikeys, tuimuus, tuikkuus, kirpeys, karkeus, jyrkkyys, tarkkuus.

Skarpt, adv. terävästi, kimeästi, räikeästi, tuimasti, tuikeasti, kirpeästi, karkeasti, jyrkästi; smakar s., maistuu kirpeältä l. äikeältä; s. bygdt fartyg, kapeapohjainen alus.

Skarsnö, m. hanki, lumihanki.

Skata, f. harakka.

Skatbo, n. harakanpesä.

Skate, m. latvus (-ksen), latva.

Skatt, m. aarre (-teen); aarni, aarnihauta; (*dyrbar sak*) aarre, kalleus; (*utskyld*) vero; — **-dragande,** a. o. s. verolainen, verollinen, veron-alainen l. -maksava l. -maksaja; — **-dragare,** m. veronmaksaja, verolainen; — **-ebidrag,** n. veroapu, apuvero; — **-ebörda,** f. verokuorma l. -rasitus; — **-eförmedling, -nedsättning,** f. veronvähennys l. -alennus l. -tasoitus; — **-epenning,** m. veroraha; — **-eqvarn,** m. veromylly; — **-eskrifning,** f. veronlasku, veronkirjoitus; — **-euppbörd,** m. veronotto l. -maksu, verojen ylöskanto; — **-euppbördsman,** m. veron-(ylös)-kantaja; — **-fri,** a. veronvapaa, vapaa verosta, veroton; — **-frihet,** f. veronvapaus, verottomuus; — **-gräfning,** f. aarteenkaivanta; — **-gräfvare,** m. aarteenkaivaja; — **-kammare,** m. rahastohuone, rahasto, aarteisto, tavarasto; — **-lagd,** vero-, verotettu, verolle pantu, verollinen; — **-lägga,** v. a. panna l. laskea verolle, verottaa; — **-läggning,** f. verolle- l. veronpano, verotus; — **-läggningsmetod,** m. veronpano- l. verotustapa l. -laatu; — **-längd,** f. veronluettelo, verokirja; — **-mark,** f. veron- l. oravanmaa; — **-mästare,** m. rahavartija; — **-skrifva,** v. a. kirjoittaa verolle, verokirjoittaa; — **-skyldig,** a. veronalainen l. -maksava, verollinen; — **-skyldighet,** f. veron-alaisuus; — **-öre,** n. veroäyri.

Skatta, v. a. o. n. maksaa l. vetää veroa, olla verollinen l. veron-alainen; s. bin, ottaa mettä, tyhjentää mehiläispesä; (*värdera, anse*) arvata, katsoa jonkin arvoiseksi, pitää jonkin

arvoisena, pitää (jonakin), lukea, katsoa (joksikin).

Skattbar, a. veronkannattava, verotettava, verollinen; (*dyrbar*) arvollinen, kallis.

Skatte, n. oböjl. o. a. perintö; af s. natur, perinnön luontoa l. laatua, perinnönluontoinen; — **-bonde,** m. perintötilallinen, perintötalon-mies; — **-bref,** n. perintömaan- l. perintökirja; — **-frihet,** f. perintövapaus l. -lupa l. -valta; — **-frälse,** n. veronvapaa maa, verorelssi; — **-hemman,** n. perintö- l. perimystalo l. -tila; — **-jord,** f. perintö- l. perimysmaa; — **-köp,** n. perintö- l. perinnöksi-osto l. -lunastus; — **-lösen,** m. perintötilan-lunastus l. -lunastushinta; — **-man,** m. *se* **Skattebonde;** — **-rusthåll,** n. perintörustholli; — **-ränta,** f. maa- l. tilan- l. perintövero; — **-rätt,** m. perintö-omistusoikeus, perintötilan-oikeus; (*rättighet till ränta af jord*) maaveron-oikeus; — **-vrak,** n. veronheittiö l. -voimaton; — **-värdering,** f. perintöosto- l. vero-arvaus, veronlasku.

Skattning, f. (*biens*) meden-otto.

Skatull, *se* **Schatull.**

Skavank, *se* **Skafvank.**

Ske, v. n. tapahtua. käydä; mig s—r orätt, minulle käy väärin l. tapahtuu vääryys l. tehdään väärin; vid skeende val, pidettävässä l. tapahtuvassa vaalissa; efter skedd öfverläggning, asiasta keskusteltua, keskustelun oltua l. tapahduttua.

Sked, f. lusikka; ösa med s., lusikoita (-tsen); en s. full, lusikallinen; (*väfsked*) kaide (-teen); — **-blad,** n. lusikanpesä; ett s., lusikallinen; — **-gås,** f. lusikkahanhi; — **-hjul,** n. (*mek.*) kauharatas; — **-klofve,** m. luhat (*pl.*); — **-mat,** m. lusikka- l. liemiruoka; — **-tals,** lusikallisin, lusikoittain; — **-ört,** f. kuirimo, kuiriruoho.

Skeda, v. a. puhdistaa.

Skede, n. matka, mitta, veku.

Skedkolf, m. puhdistus-astia l. -pullo; — **-vatten,** n. sievesi, tuliöljy.

Skedning, f. puhdistus.

Skef, a. karsas, väärä m. m. *se* **Sned;** s. föreställning, väärä l. karsas luulo; **-bent,** a. kiero- l. venkosäärinen; — **-munt,** a. veulo- l. väärä- l. vinosuinen l. -suu; — **-rund,** a. pyöreähkö, veulo, veuloskainen; — **-ögd,** a. kiero- l. karsassilmä l. -silmäinen, karso.

Skefhet, f. karsaus, kierous, vääry

Skeft, adv. karsaasti; se s., katso saasen l. kieroon l. karsaasti.

Skefva, v. n.; s. med ögonen, saastaa, olla kierosilmäinen l. katsoa kieroon l. karsaasen; s. benen, käydä venkaillen l. taen.

Skela, v. n. karsastaa, katsoa l. karsaasen, olla kierosilmäin karso.

Skelett, n. luuranko l. -rankel *dens*) luusto, karkeat osaset; kuivas.

Skelögd, a. *se* **Skefögd.**

Sken, n. valo, loisto, loiste, *afstånd*) kuume; (*fig.*) muoto varjo, näkö; solens s., lo l. loiste, päivän paiste; kynttilän valo l. kuume; bedr s., pettävä muoto l. näkö; blott s., se on vaan haamua näköä; för s—s skull, näön näkeiksi; under s. af vän tävyyden varjolla l. nimellä; s—et emot sig, olla epäluu nen, näyttää syylliseltä; — vale- l. näennäis- l. näky **-dygd,** f. ulko- l. näkyhyve, avu; — **-död,** a. vale- l. näky näiskuollut; — subst. m. vale kuolema; — **-fager,** a. ulko kaunis, kaunisteltu, valemuoto **-grund,** m. tyhjä perustus, haamuperustus; — **-helgon,** pyhimys, tekopyhä l. ulkokul minen; — **-helig,** a. varjo pyhä, ulkokultainen l. -kullatt harras; — **-helighet,** f. teko l. valepyhyys, ulkokultaisuu **-ligt,** adv. teko- l. ulkopyhäst kultaisesti; — **-kristen,** a. o. m. ulko- l. teko- l. näky titty; — **-lif,** n. näennäis- l. elämä, näkyelo; — **-tro,** f. -teko- l. valeusko.

Skena, f. tallas, kisko, rauta.

Skena, v. n. kiltoa, karata (-rk tää, pilttoutua.

Skenbar, a. näennäinen, ulkonäk valeellinen.

Skenbarhet, f. näennäisyys, ulko syys, valeellisuus.

Skenbarlig, a. näkyväinen, näh meinen, selkeä.

Skenbarligen, adv. selkeästi, näh ti, ilmeisesti.

...bart, adv. näennäisesti.
...ben, n. säärilun, sääri (-en).
...galen, a. hurja- l. huima- l. virma-...inen, villitty, pilttoisa, pillastava; s. ...t, pillastaja, pilttomus, hurja l. ...ima hevonen.
...ig, a. *se* **Skengalen.**
...a sig, v. r. olla olevinansa, tees-...nellä (-telen).
...else, f. *se* **Skepnad.**
...nad, f. muoto, haamu, hahmo; ...) aave, haamu.
..., n. laiva, alus, haaksi (-ksen); ...) alus; — **-sbefäl**, n. laivan-pääl-...kunta l. -päällikkyys; — **-sbekläd-...**, f. laivan peite l. vuoraus; — **...sättning**, f. laivue, laivaväki l. ...istö; — **-sbord**, n. laivanparras ...; jmfr **Bord**; — **-sbotten**, m. lai-...pohja; — **-sbro**, f. laivalaituri l. -sil-...; — **-sbrott**, n. haaksirikko; lida ...outua haaksirikkoon; — **-sbru-...**, a. haaksirikkoinen; — **-sbrygga**, ...alus- l. laiva- l. lotjasilta; — **-s-...ggeri**, n. laivan rakennus l. raken-...nen; — **-sbyggnadskonst**, f. lai-...rakennus-taito; — **-sbåt**, m. laiva-...; — **-sdocka**, f. laivatokka l. -te-...ka; — **-sdäck**, n. laivankansi; — **...art**, m. laivakulku l. -liike; — **-s-...gg**, m. laivanlippu l. -viiri; — **-s-...ta**, f. laivasto, laivakunta; — **-s-...**, n. laiva- l. meriväki; — **-sgos-...**, m. laivapoika; — **-sjurnal**, m. ...-päiväkirja; — **-skapten**, m. lai-...-kapteeni l. -päällikkö; — **-skla-...are**,* m. laivansuorija l. -säälijä; **-skock**, m. laivakokki; — **-skost**, ...laivaruoka l. -muona; — **-sladd-...ag**, — **-slast**, f. laivanlasti, laival-...; — **-sled**, f. laiva- l. purjeh-...väylä, laivareitti; — **-slega**, f. lai-...ura; — **-slista**, f. laivalista l. ...ttelo; — **-slägenhet**, f. *se* **Sjölä-...het**; — **-läst**, f. laivalästi; — **-s-...klare**, m. laivanvälittäjä l. -suorit-...; — **-smätare**, m. laivanmittari; **-spart**, m. laivaosuus l. -osa; — **...prest**, m. laivapappi; — **-sredare**, ...laivan-isäntä l. -varustaja; — **-sre-...ri**, n. laivanvarustus; — **-srum**, n. lai-...uuma; — **-ssida**, f. laivansivu l. -lai-...; — **-sskorpa**, f. laivakorppu; — **...skrof**, n. laivanrunko l. -koppa; — **...timmer**, n. laivahirret l. -puut, lai-...-rakennuspuut, laivakset; — **-stim-...erman**, m. laivanveistäjä l. -veisto-mies, laiva-timpermanni; — **-sumgäl-der**, f. pl. laivamaksot l. -kulut; — **-svarf**, n. laivatehdas (-taan) l. -varvi; — **-svirke**, n. laivakset (*pl.*), laivapuut; — **-svrak**, n. haaksihylky, laivarani l. -rytä, hylkylaiva.

Skeppa, v. a. laivattaa, viedä l. kuljettaa laivalla.

Skeppare, m. laivuri, kippari.

Skeppund, n. kippunta, laivaleiviskä.

Skeptiker, *se* **Sceptiker.**

Skick, n. (*tillstånd*) tila, kunto, asu; (*ordning*) kunto, reila, voima; (*bruk*) tapa, laatu; är det s. och skäl, onko se säällistä l. laitaa semmoinen?

Skicka, v. a. lähettää; låta s., lähetyttää; (*förfoga*) sallia, määrätä; — s. sig, v. r. käyttäitä, käyttää itsensä; (*rätta sig*) sovittaa itsensä, noudattaa; (*passa*) sopia, käydä laatuun.

Skickelse, f. sallimus, kohtaus, sattuma; ödets, lifvets s—r, onnen, elämän kohtalot l. sattumat l. olot.

Skicklig, a. taitava, taidollinen, taitavainen; (*passande*) sopiva, taitava, kelvollinen.

Skickligen, adv. *se* **Skickligt**; (*någorlunda*) jokseenkin, joltisesti.

Skicklighet, f. taitavuus, taidollisuus, kelvollisuus, sopivuus.

Skickligt, adv. taitavasti, taidolla, tatdollisesti, näppärästi.

Skickning, f. lähetys, lähettäminen.

Skid, n. o. **Skida**, f. suksi (-en), hiihdin; löpa, gå på skidor, hiihtää, hiihtää suksilla; — **-löpare**, m. hiihtäjä, hiihtomies, suksija; — **-löpning**, f. hiihto, hiihtäminen, suksiminen; — **-spår**, n. suksen latu l. jälki; — **-staf**, m. hiihto- l. suksi- l. sompasauva; (*trissan i ändan*) sompa, porkka.

Skida, v. n. hiihtää, suksia.

Skida, f. (*bot.*) palko, (*utan frön*) lisko, litu; (*slida*) tuppi (-en).

Skidfrukt, m. palko- l. liskohedelmä, palkovilja; — **-växt**, f. palko- l. liskokasvi; — **-ärter**, f. pl. lisko- l. palkoherneet.

Skidgård, m. pysty- l. piirtoaita, säleaita.

Skifbord, n. tulvakansi (-nen), kiivpuurti.

Skiffer, m. liuskio, liuskakivi; — **-art**, f. liuskakiven-laji; — **-artad**, a. liuskion- l. liuskakiven-laatuinen l. -tapainen; — **-berg**, n. liuska-, liuskakivivuori l. -kallio; — **-brott**, n. liuskakiven-kaivos l. -louhos; — **-gång**, m.

liuskakiven-juoni l. -suoni; — **-lager,** n. liuskakivi-kerros; — **-lera,** f. liuska-, tina- l. sinisavi; — **-tafla,** f. liuskakivi- l. kivitaulu; — **-tak,** n. liuskakivinen katto, kivikatto.

Skifra sig, v. r. liuskoitua, eritä l. lohjeta (-kean) liuskoihin.

Skifrig, a. liuskainen, liuskova, liuskoittainen, levykkäinen.

Skifta, v. a. (*dela*) jakaa; (*ombyta*) muuttaa, vaihettaa; s. vapen, tapella, miekkaella, mitellä aseitansa; — v. n. (*om färger*) läikkyä, vivahtaa, kiuhdata; s. rödt, vivahtaa punaiselle, punertaa, olla punaisen-vipevä l. -kiuhtaava; s. färg, muuttaa värinsä, punehtua (*rodna*), vaaleta (*blekna*); s. om, *se* **Omvexla.**

Skifte, n. (*delning*) jako; (*ombyte, omvexling*) vaihe, vaihto, vaihtelus, muutos; (*del af jord*) palsta, lohko; går till s—s, menee jakoon l. jaettavaksi, tulee jaetuksi, jaetaan; — **-sberedning,** f. jaonvalmistus, pöytäjako; — **-sbruk,** n. vuoro- l. kiertoviljelys, lohkoviljely; — **-sdelning,** f. palsta- l. lohkojako; — **-slag,** n. lohkokunta, jakopiiri l. -kunta; — **-sman,** m. jaonpitäjä, jakomies; — **-srik,** a. monivaiheinen; — **-svis,** adv. vuorottain, vuoroin, vuorotellen.

Skiftning, f. (*delning*) jakaminen, jako; (*vexling*) vaihto, vaihtelu, muutos; (*färgers*) läikkiminen, läikyntä, vivahdus, vaiheväri.

Skifva, f. viipale, viilu, liuska, pytky, levy; (*i bord*) puolisko, kiivu; (*i ur*) taulu; gå i s—vor, liuskautua, liuskoa, vuoltua, käydä l. eritä liuskoille.

Skifva sig, v. r. liuskaantua, liuskoa, lohkeilla, eritä l. mennä liuskoihin l. liuskoille l. viiluihin; (*om foglar*) viiletellä, liidellä (-telen), laukuilla; (*yfvas*) keikailla, leikailla, rehennellä (-telen).

Skifver, m. pl. kiskot; — **-tand,** f. liika- l. nirkkohammas.

Skifvig, a. liuskainen, viiluinen, viplainen, levykkäinen.

Skikt, n. kertymä, kerros.

Skiktad, a. kertymällinen, [illegible]rroksellinen, kerros-, kerroksittai[illegible]eva, vuoluinen.

Skilderi, n. kuvaus, t[illegible]

Skildra, v. a. kuvai[illegible]a, kertoella, selitellä.

Skildring, f. kuvaelma, kuvailema, telma, kertoelma.

Skildvakt, m. vahti- l. postimies.

Skilja, v. a. erottaa, erittää, luovu[illegible] s. emellan tvistande, ratkai[illegible] telijäin väli; — s—s, v. d. o. s. [illegible] v. r. erota, eritä, luopua, mennä [illegible] lensä, ottaa eronsa; skild, erili[illegible] eri, erinänsä l. erillänsä (oleva[illegible] tettu, eronnut; skildkönad, [illegible] erineuvoinen l. -sopuinen.

Skiljaktig, a. eroavainen, eriävä[illegible] erilajinen l. -laatuinen, erimieli[illegible]

Skiljaktighet, f. eroavaisuus, e[illegible] erimielisyys.

Skiljbar, a. eriävä, eriäväinen, erill[illegible]

Skiljebref, n. erokirja; — **-do[illegible]** **-man,** m. riidanratkaisija, välinr[illegible] sija l. -sovittaja, välimies; — [illegible] m. välimuuri l. -seinä; — **-my[illegible]** pieni raha, särkyraha, pienet [illegible] — **-märke,** n. erotus- l. rajame[illegible] — **-tecken,** n. ero- l. välimerkki[illegible] **-väg,** m. haaratie, (*vägskäl*) tie[illegible] ra; — **-vägg,** f. väliseinä; (*bot.*) kelmu.

Skilling, m. killinki.

Skilnad, m. ero, erotus, väli; det ingen s. dem emellan, niillä [illegible] väliä l. erotusta, niissä ei ole l. erotusta, niiden välillä ei ole tusta; s. till säng och säte, [illegible] ja asunto- l. leipä-ero.

Skilsmessa, f. ero, eroaminen, e[illegible] nen, ero- l. eron-aika, erillänsä [illegible]

Skimmel, m. kimo, kiplo, kailo, [illegible] karva, päistärikkö.

Skimmer, n. kiille (-teen), hohde, [illegible] *rande*) vipajaminen, kimellys; [illegible] *ljus*) kuume, kuumotus, haamotus.

Skimra, v. n. kimeltää, kimellellä, lua, hohtaa, (*svagt*) kuumottaa, [illegible] mottaa.

Skina, v. n. paistaa, loistaa, helo[illegible] s. fram, pilkahtaa l. loistaa esi[illegible]

Skingra, v. a. hajoittaa, panna [illegible] hajallensa; (*förjaga*) poistaa, [illegible] tää, haihduttaa, hälventää; — s—[illegible] d. o. s. sig, v. r. hajota, hajaantua, [illegible] vetä (-nen), haihtua, poistua, [illegible] mennä hajallensa.

Skinka, f. liikkiö, kinkku.

Skinkel, m. (*skepp.*) sinkkeli, ken[illegible]

Skinkhalt, a. *se* **Låghalt.**

Skinkmärr, f. hovoskatko l. -kaa[illegible] nahkakoni.

n. nahka, (*hinnartadt*) kesi (-den); a., nahkainen, nahka-; med s. för-d, nahallinen; — **-bagge**, m. nah-riainen; — **-beredning**, f. na-muokkaus l. -valmistus; — **-brac-**, f. konttiporvari, hölmö, (*prejare*) ri; — **-byxor**, f. pl. nahkahou-; — **-fäll**, m. vällyt, kaatu, nah-, nahkaiset; — **-handlare**, m. kauppias; — **-handske**, m. ruk-, nahkarukka; (*luden*) turvakko, kas; — **-kamp**, m. nahkahevo- l. -koni; — **-kappa**, f. nahka-, turkkikappa; — **-lax**, m. nah-; — **-mössa**, f. reuhka, karva-; — **-pels**, m. turkki, nahat, roukut, nahkaroukut; — **-pung**, hkakukkaro; — **-torr**, a. luu-; — **-vante**, m. karvakinnas; — r, f. pl. metsän- l. turkkinahat, kalu l. -tavarat.

v. a. ketistää, nylkeä, nilkoa l. ; (*fig.*) nylkeä, kaltata, (*bedraga*) ta.

re, m. nylkijä; (*fig.*) nylkijä, nyl-, peijari.

i, n. nylkeminen, kalttaaminen, minen.

v. a.; s. lag, käyttää lakia.

a. (*klar*) kirkas, puhdas; (*tunn omskinlig*) harsi (-ren), harsea, as; — **-duk**, m. harsivaate l. a.

v. a. meruta, sulata, selittää, puh-.

g, f. meruaminen, meruutus, su-nen, o. s. v.

Skits, m. aihio, arimo, luonnos, irre, alustus; (*berättelse*) jutel-rina.

v. a. arimoita (-tsen), aiheh-stella.

, f. paita, miehenpaita; i bara a, paitasillansa, paljaalla paidal-.

bröst, n. paidan rintamus l. se-; — **-knapp**, m. paidan nappi; **-lärft**, n. paitaliina l. -palttina; — f. paidan hiha, paitahiha; sitta —arna, istua paitahihoillansa l. an hihasilla.

, n. katos, vaja, suojus, (*framför ingång*) lakka, katos.

ta, v. a. o. n. työntää, lykätä, sysätä; *skjutgevär*) ampua, ammuta (pu-; s. rygg, köyristää selkäänsä, nos-selkänsä köyryyn; s. skulden på ngn, ajaa l. lykätä syy jkun päälle l. päähän, ajaa jkun syyksi; s. (*spänna*) ut, pullistaa; (*frambringa*) kasvaa, tehdä; lähteä, pistäitä; s. fart, olla vauhdissansa l. tehdä l. mennä vauhtia; s. öfver, *se* **Öfverskjuta**.

Skjutbana, f. ampuma- l. amputie l. rata; — **-gevär**, n. ampuase l. -kalu l. -neuvo, pyssy; — **-gille**, n. ampu- l. ampujaseura l. -kunta; — **-konst**, f. ampu- l. ampumataito; — **-linie**, f. ampu- l. ampumalinja; — **-plats**, m. ampu- l. ampumapaikka l. -kenttä; — **-sällskap**, n. ampu- l. ampujaseura l. -yhteys; — **-tillställning**, f. ampujaiset; — **-väska**, f. ampu- l. metsä- l. jahtireppu l. -laukku; — **-öfning**, f. ampu- l. ampumaharjoitus.

Skjutning, f. ammunta, ampuminen.

Skjuts, m. kyyti; — **-bonde**, m. kyyditsijä, kyytimies; — **-färd**, f. kyytimatka l. -tie; — **-håll**, n. kyytiväli; — **-hållning**, f. kyydinpito, kyydinkäynti; — **-häst**, m. kyytihevonen; — **-inrättning**, f. kyyti- l. kyydityslaitos; — **-kamp**, m. kyytikoni l. -luuska; — **-karl**, m. kyytimies; — **-lega**, f. kyytiraha l. -palkka; — **-ordning**, f. kyyti- l. kyyditysasetus; — **-penningar**, m. pl. kyytiraha l. -rahat; — **-pojke**, m. kyytipoika; — **-rättare**, m. kyydinohjaaja, rättäri; kyyditsijä, hollimies.

Skjutsa, v. a. kyyditä (-tsen), kyydittää; (*bortjaga*) ajaa pois l. menemään.

Skjutsare, m. kyyditsijä.

Skjutsning, f. kyyditseminen, kyyditys; — **-sbesvär**, n. kyytirasitus; — **-skyldig**, a. kyytivelvollinen.

Skjäl, *se* **Säl**.

Sko,* m. kenkä, avokenkä; (*af luden hud*) kurpponen; (*doppsko*) kenkä, rautakenkä; — **-band**, n. kengännauha l. -rihma; (*skotvång*) kengänpaula, aineke; — **-bod**, f. kenkäpuoti l. -kauppa; — **-borste**, m. kenkä- l. kenkiharja; — **-don**, n. jalkine, kenkäaine; — **-flickare**, m. raja- l. paikkasuutari, kengänpaikkuri; — **-flickning**, f. kengän paikkuu, kenkäin paikkaus; — **-läst**, m. kengänlesti; — **-mått**, n. kengän- l. kenkämitta; — **-pinne**, m. tenlikka, tellikka, lesti- l. suutarinnaula; — **-plagg**, n. *se* **Skodon**; — **-pligg**, m. kengännaula; — **-plös**, m. kengän-iltti l. -korva; — **-putsare**, m. kengänpuhdistaja l. -ruokkooja; — **-rem**, f. kengänpaula l. -aineke l.

hihna; — **-skaf**, n. kengänlyöttämä l. -hieroma; — **-smörja**, f. kenkä- l. kenkirasva, kengänvoide; — **-spik**, m. kengän- l. kenkinaula, tellikka; — **-spilta**, f. kengityspuut; — **-spänne**, n. kengänsolki; — **-sula**, f. kengänpohja l. -antura; — **-svärta**, f. kengän- l. kenkimuste; — **-söm**, m. kengänsauma l. -ommel; — **-trasa**, f. kenkirätti l. -riepu; — **-tråd**, m. suutarin- l. kenkilanka; — **-tvång**, n. kengän ahdistus l. likistys; — **-tvång**, n. kengänpaula l. -nauha, aineke, ainake.

Sko, v. a.; s. hästar, kengittää hevosia, panna l. lyödä hevosia kenkään; s. med jern, raudoittaa; s. en kappa, kläda, reunustaa l. pallistaa kappa, leninki; — s. sig, v. r. kenkiä, kenkiytyä, panna kengät jalkaansa; s. sig (*fig.*), ottaa voittoa l. hyötyä l. voittonsa.

Skock, m. parvi (-en), joukko, joukkio, lauma, röykkiö; (*antal af sextio*) kuusikymmenikkö; — **-tals**, **-vis**, adv. joukottain, joukoin, parvittain, laumoittain; (*skock efter skock*) joukko joukolta, parvi parvelta, lauma laumalta.

Skocka, v. a.; s. ihop, tillsammans, joukottaa, koota l. kokoilla yhteen l. joukkoihin; — s. sig, v. r. joukkoilla, keräytyä joukkoihin l. parviin, parveilla.

Skoende, n. *se* **Skoning**.

Skof, n. ote, erä, kuura, väliaika l. -pää; — **-tals**, adv. ajoittain, ajoittaisin, kuurottain, välipäin l. -päisin, toisin ajoin, aikapäin l. -välin.

Skofla, v. a. lapioita (-tsen), luoda.

Skofta, f. lutka, portto.

Skofvel, m. lapio, lapioinen, lasta, (*skopa*) liskin, (*för säd*) viskain l. viskin, viskuri; (*på hjul*) siipi (-ven), lasta; — **-hjul**, n. siipi- l. lastaratas.

Skofvor, f. pl. (*vid kokning*) kaapeet; (*i pipor*) perät, karmut.

Skog, m. metsä; — **-beväxt**, **-lupen**, a. metsällinen, metsistynyt, metsäinen; blifva s., metsittyä, metsistyä, kasvaa metsää; — **-lös**, a. metsätön, metsitön; — **-rik**, a. metsäinen, metsäkäs, runsasmetsäinen; — **-saffattning**, f. metsänmittaus; — **-saffär**, m. metsäasia; — **-safverkning**, f. metsän hakkuu l. käyttäminen l. otto; — **-sallmänning**, m. yhteismetsä; — **-sbestånd**, n. metsikkö, metsän vuosiala; — **-sbete**, n. metsälaidun; — **-sbetjening**, f. metsäpalvelijat; — **-sbi**, n. metsäinen, metsämehiläinen; — **-sbo**, m. metsäkuntalainen; — **-sbrand**, m. *se* **Skogseld**; — **-sbryn**, n. metsän laita l. rinne (-teen) l. poski (-en); — **-sbygd**, f. metsälä, metsämaa l. -kunta l. -kulma, metsäseutu l. -tienoo; — **-sdufva**, f. metsäkyyhky; — **-sdunge**, m. metsikkö, metsistö, lehdikko, viidakko, (*af småskog*) varvikko, vesakko; — **-seld**, m. kulo- l. metsävalkea; — **-sfång**, n. metsän-oikeus, -saanti, -otto; — **-sfälle**, n. metsänhakkuu l. -sorranta l. -alistus; (*ett sidant ställe*) sorros, murros; — **-förvaltning**, f. metsänhallinto; — **-sgud**, m. metsän jumala l. haltija; — **-sgudinna**, f. metsän jumalatar l. emäntä; — **-shage**, m. metsähaka; — **-shult**, n. metsäpalsta l. -tilkku; — **-shandtering**, f., — **-shushållning**, f. metsänhoito, metsätoimi l. -talous; — **-shygge**, n. metsänhakkuu l. -hakkaus; — **-s-institut**, n. metsä-opisto l. -koululaitos; — **-s-instruktör**, m. metsänhoidon-neuvoja; — **-skärr**, n. korpi (-en), metsäkorpi; — **-sloppa**, f. puunkirppu; — **-s-lott**, m. metsälohko, -osuus, -palsta; — **-smark**, f. metsä- l. salomaa; — **-smus**, f. *se* **Skogsråtta**; — **-smård**, m. mäntynäätä; — **-snymf**, f. hongatar, metsänneito; — **-sordning**, f. metsäsääntö l. -asetus; — **-s-park**, m. metsistö, lehto; — **-splantering**, f. metsänistutus l. -kylvö; — **-sprodukt**, m. metsäntuote, -anti, -aine; — **-srå**, n. metsänhaltija, metsolainen, hiippa; — **-sråtta**, f. metsähiiri; — **-sjö**, m. metsäjärvi; — **-sskifte**, n. metsänjako; metsäpalsta; — **-ssköfling**, f. metsänhaaskaus l. -hävitys; — **-skötsel**, m. metsänhoito; — **-staxation**, f. metsänjärjestys-oppi; — **-staxering**, f. metsän arvio l. takseeraus; — **-stjuf**, m. metsänvaras; — **-stjufnad**, m. metsänvarkaus; — **-strakt**, m. *se* **Skogsbygd**; — **-stroll**, n. metsänhaltija; — **-tägt**, f. *se* **Skogsfång**; — **-suf**, m. metsä- l. sarvipöllö; — **-svaktare**, m. metsänvahti l. -vartija; — **-vicker**, m. kurjenvirna; — **-sväsendet**, n. metsähoidon-toimi, metsätoimi l. -asiat; — **-sväxt**, m. metsäkasvi; (*skogens växt*) metsän kasvu l. kasvaminen; —

skverkan, f. metsänvarastus, metsän ...vaton viljelys, luvaton metsän viljeminen, metsänvarkaus l. -haaskio; — **skverkare**, m. metsänhaaskaaja l. -vaa. luvaton metsänviljelijä; — **-s-äng**, metsäniitty; — **-söre**, n. metsävero; **-vuxen**, a. *se* **Skogbeväxt.**

...ig, a. metsäinen, metsällinen.

..., n. *se* **Skojeri.**

..., v. n. hurjehtia, huijailla, kuljekolla kululla l. kylänkululla; (*öfva ...jeri*) huijata, veijata, peijata.

...re, m. hurjehtija, huijari, veijari.

...ri, n. huijaus, huijaaminen, konstyöt l. -kujeet.

..., f. koulu, oppila; (*estet. o. filos.*) ...l. taidekunta, koulu.

..., v. a. kouluttaa.

..., v. n. auxil.; vid återgifvandet af det svenska futurum nytttverbets presens indikativi ...r ock presens af olla och ...bets adjectivus primus, samt ...ndom äfven pitää i förening ...d verbets infinitivus; för att ...trycka det svenska imperfekteller plusqvamperfektum i ...njunktiv med «skulle» nyttti finskan modus konditio...lis; för betydelsen «böra» sättpitää med verbets infinitiveller olla i behörig form jemte ...prim. passivi; i betydelsen «säges, berättas» sanotaan, kuuluu, muka, pitää; (*ämna, örna*) olla ...d verbets infinitivus; t. ex. ...skall nog göra det, hän kyllä ...tekee l. on tekevä; hvad skall ...an göra, mitä nyt teen l. mitä ...an nyt pitää tekemän; om han ...lle veta det, jos hän sen tietää; denna befallning skall åt...as, tämä käsky on noudatettava, ...käskyä pitää toteltaman; han ...all hafva sagt så, hän kuuluu l. ...en sanotaan niin sanoneen, hänen ...iin muka niin sanoneen.

...gift, m. koulumakso l. -raha; — **...n**, n. koululapsi; — **-bok**, f. koukirja; — **-bruk**, n. koulun- l. kou...pa; — **-disciplin**, f. koulukuri l. ...jestys l. -kunto; — **-distrikt**, n. ...lupiiri; — **-elev**, m. kouluoppilas, ...ulainen; — **-flicka**, f. koulutyttö; **-fux**, m. koulukarhu, kouluttaja; **Pedant**; — **-gosse**, m. koulupoika; **-gång**, m. koulunkäynti; — **-gård**, m. koulupiha; koulutalo l. -kartano; — **-hus**, n. kouluhuoneus l. -kartano; — **-inrättning**, f. koululaitos; — **-kamrat**, m. koulutoveri l. -kumppani; — **-lof**, n. koululupa; — **-lärare**, m. koulun-opettaja, kouluttaja; — **-lärareтjenst**, f. koulunopettajan-virka; — **-lärarinna**, f. koulun-opettajatar; — **-man**, m. koulumies; — **-metod**, m. koulun opetustapa l. -muoto, koulutustapa; — **-mässig**, a. kouluntapainen; — **-mästare**, m. koulumestari, kouluttaja; — **-mästarinna**, f. (*lärarinna*) koulun-opettajatar, naiskouluttaja, kouluttajatar; (*skolmästarens hustru*) koulumestaritar, koulumestarin vaimo; — **-ordning**, f. koulusääntö l. -asetus; (*ordning i skola*) koulujärjestys l. -kunto; — **-pojke**, m. koulupoika l. -nulikka; — **-rum**, n. kouluhuone l. -suoja; — **-råd**, n. kouluneuvosto; kouluneuvos; — **-sjuk**, a. koulunkipeä, koulutautinen; — **-sjuka**, f. koulutauti l. -kipu; — **-stat**, m. kouluvirasto, koulukunta; — **-straff**, n. koulurangaistus; — **-studier**, n. pl. kouluoppi l. -opinnot; — **-syssla**, **-tjenst**, f. kouluvirka; (*skolbestyr*) koulu-askare l. -toimitus; — **-tid**, m. koulun- l. koulu- l. koulutus-aika; — **-timme**, f. koulutunti l. -hetki; — **-tukt**, f. koulukuri, koulukunto; — **-undervisning**, f. kouluopetus; — **-ungdom**, m. kouluнuoriso; — **-verk**, n. koulut (*pl.*), koulusto, koululaitos; gå in vid s—et, ruveta kouluvirkoihin; — **-väsende**, n. koulutoimi l. -asiasto, -asiat, koulunhoito; — **-ålder**, m. koulu-ikä; — **-år**, n. kouluvuosi; i mina s., koulua käydessäni, kouluni aikana l. ajalla, kouluvuosinani.

Skolastiker, m. fl. *se* **Scholastiker**, o. s. v.

Skolfuxeri, n. *se* **Pedanteri.**

Skolk, n. *se* **Skolkande.**

Skolka, v. n. kulkkailla, joutiloita, laiskoitella, värjätellä.

Skolkande, n. joutiloiminen, laiskoitteleminen, vetkuroiminen.

Skolla, f. (*af bleck*) kisko, laatta; (*under klacken*) kanta- l. korkoranta; (*munskolla*) suun nilko l. rohtuma.

Skolla, v. a. kaltata, polttaa varilla (vedellä).

Skollfat, n. kalttaus-astia l. -vati; —

-het, a. kiehuva, tulikuuma; — **-vatten**, n. kalttaus- l. polttovesi.
Skollning, f. kalttaus, kalttaaminen.
Skomakararbete, n. suutarintyö.
Skomakare, m. suutari; — **-gesäll**, m. suutarinkisälli; — **-mästare**, m. suutarimestari; — **-verkstad**, m. suutarinverstas l. -työhuone.
Skomakeri, n. suutarintyö l. -ammatti, kenkäin teko.
Skona, v. a. säästää, säästä, armaita (-tsen), armahtaa; s. sig, v. r. säästää l. armotella itseänsä.
Skonare, **Skonert**, m. kuunari, kuunertti.
Skoning, f. kengitys, kengittäminen; (*beslående med jern*) raudoitus; (*sydd remsa längs kanten*) pallistus, reunistus, reunus; (*skonande*) säästämys, armottelu, armaiteeminen.
Skonsam, a. säälivä, sääliväinen, säästävä, armotteleva.
Skonsamhet, f. sääliväisyys; utan s., säälimättä, säästämättä.
Skonsamt, adv. säälivästi, sääliväisesti, säästävästi.
Skonslös, a. säälimätön, säästämätön, armoton, armahtamaton; — **-löshet**, f. säälimättömyys, säästämättömyys, armottomuus; — **-löst**, adv. säälimättä, säästämättä, armahtamatta, säälimättömästi; — **-mål**, n. sääliminen, säästäminen, säälimys, armottelemus, armahtaminen.
Skopa, f. kousa, kousikka, liskin, nappo; (*af näfver*) lippi, rovikko; en s. vatten, kousallinen l. napollinen vettä.
Skorbutisk, a. kerpukintapainen, kerpukillinen, kerpukin.
Skorf, m. rupi (-ven), rehne; 2) peltohatikka.
Skorfvig, a. rupinen, ruvessa l. ruvella (oleva), rehneinen; bli s., ruvettua.
Skorfvighet, f. rupisuus.
Skorpa, f. kuori (-en), koppa, kohva, kovettuma; (*isskorpa*) riite; (*bakad*) korppu.
Skorpdjur, n. kuori- l. koppaeläin; — **-harf**, m. kohva- l. pintaäes; — **-korg**, m. korppukori l. -vasu; — **-sten**, m. *se* **Stalaktik**.
Skorpig, a. kuorinen, kohvainen, kuortunut, riitteinen.
Skorpion, m. skorppiooni.
Skorpna, v. n. kuortua, kuorettua.
Skorra, v. n.; han s—r, hänen kielensä sorahtaa l. sorajaa, hän on sorakieli l. -kielinen; strängen s—r, pärryttää l. pärisee l. sorisee; (*sprucken klocka*) rämistä. rämp
Skorrig, a. pärisevä, pärryttävä, rämeä, rämäkkä; (*om ut*) rakielinen, sorahtava.
Skorsten, m. takanpiippu, kam piippu; — **-sfejare**, m. piippukannuohoja, nuohoja, nokija. lari; — **-spipa**, f., **-rör**, n. l. -piippu, piipuntorvi, korst pu, takanhormi.
Skot, n. (*skepp.*) jalusnuora, p l. -jalus.
Skota, v. n. (*skepp.*) kuntata. vetää jalusta.
Skott, n. laukaus, ammus. kuti; (*laddningen*) panos. k ki; (*i ett fartyg*) kotti, (*växter*) vesa, verso, aaluva. oksa; skjuta s., versoa, vesoa l. kasvaa vesoja l. kylkioksia; *skott*) ammus, lennos, amputaa pujainen; han har ett duk (*rus*), hän on kovin humalassa sänsä l. hiivassa; — **-bom**, m. telk telkitanko; — **-bräde**, n. (*på ra*) perälauta; (*i en dam* luukkulauta; (*i fönster*) juok — **-dag**, m. karkauspäivä: luodinpystymätön l. -tapaa **-fönster**, n. juoksu-akkuna; m., **-hål**, n. ampu- l. amp ampu-akkuna l. -aukko; — ampuväli l. -matka, pyssynk -kanto; inom s., ampumatk lillä, ammuttaviassa; — **-kärr** tökärryt, kotkärryt, ykspyö — **-linie**, f. ampu- l. ampu -juonta; — **-lucka**, f. juoksu tölauta; — **-låda**, f. juoksu tölaatikko; — **-mål**, n. amp -pilkka; — **-penningar**, m. p l. tapporaha, hengen-ottaj **-sjuka**, f. *se* **Trollskott**; m. syöstävä, sukkula; — (*handväfstol*) nauha- l. rihm -puut; (*skjutstol*) amputuoli l — **-ställa**, v. a. asettaa koettaa tarkkuutta; — **-tafl** li- l. ampumataulu; (*fig.*) pilk — **-vidd**, f. ampu- l. kantov ka; — **-år**, n. karkausvuosi.
Skotta, v. a. luoda, lapioita
Skottning, f. lapioitseminen.
Skrabba, f. merisimppu; (*om ti*) tio, ruju, kulu, rani.

abbig, a. rapea, ruja l. ruju, raatea, ...oinen.
afla, v. n. ropista, rahista, rohista, ...ista, kilistä.
afvelis, m. kohma- l. kohva- l. rit-...jää, pohvanne (-nteen).
aggemalm, m. kuonarauta l. -mal-... räkkyrauta.
ake, m. koskelo, röhkä.
al, a. huono, huonoinen, heikko, ...nas.
lna, v. n. (*om vinden*) paheta (-nen), ...etä (-kkenen).
lta, v. n. raihnastella, olla heik-... l. huonona.
tig, a. raihnas, huono, huonoinen.
la, f. räikkä, räty, kalkkare, pä-...in.
la, v. n. sälistä, rämytä, ropista, ...ta, kolkkaa, kolkottaa.
mel, n. sälinä, rämy, räminä, kolk-... kolina, ropina.
glig, a. roikelo, hoikeloinen, kais-...
k, n. häkki, piiri- l. välihäkki, ...aita l. -laipio; hoppa öfver ...ankorna, mennä yli aidan l. ra-...
ka, v. a.; s. af, *se* **Afskranka**, ... n. kaappeet, raappeet, ruhka; — ...la, f. kaavin- l. kaappiaiskakku, ...iainen; — **-jern**, n., **-knif**, m. ...in- l. raapinrauta.
a, v. a. raappia l. raapia, raaput-... kaappia l. kaapia, karvia; s. hä-... sukia hevosia; s. upp ngn, ... l. nuhdella jkuta silmät täyteen, ... jkulla toria l. nuhteita.
a, f. kaavin- l. raapinrauta, jäm-...a, kaapin, raapin; (*hästkrapa*) ... (*fig.*) nuhteet, torat.
ing, f. raappiminen, raapinta, ...iminen, kaaputus, raaputus.
t, n. nauru, naurahdus; brista ... i s., remahtaa l. purskahtaa nau-...an l. naurunn; — **-dufva**, f. nau-...yhky; — **-full**, a. nauruinen, nau-...s, naurua täynnä (oleva); — **-lust**, ...auratus, naurun halu; jag har s., ...na naurattaa l. hykäyttää; — **-ly-...**, a. naurukas, nauruinen, naurun-...inen; — **-mild**, a. naurusuinen, ...ravainen, naurukas, herkkä naura-...an l. naurulle; — **-muskel**, m. nau-...änne, nauratin; — **-sjuk**, a. nau-...inen, naurun-hätäinen l. -kipeä l. ...akkoinen, naurukas; — **-sjuka**, f. nauruisuus, naurukkaisuus, naurunhätä l. -kipu l. -pakko.

Skratta, v. n. nauraa, (*hastigt*) naurahtaa, (*fortfarande smått*) naurella, naureskella, naurahdella; s. högt l. högljudt, nauraa hekottaa l. rekottaa l. hahattaa, nauraa kovasti l. ääneensä l. suureen ääneen; komma en att s., naurattaa l. nauratella jkuta, saada l. saattaa joku nauramaan; s. åt ngn, nauraa jkuta l. jkulle.

Skrattare, m. nauraja, naurelija.

Skref, n. harppaus, loikkaus; (*grenen*) haarat (*pl*).

Skrefva, v. n. levittää haaransa l. jalkansa, seisoa harittaa l. hajasäärin.

Skrefva, f. *se* **Bergskrefva**.

Skri, n. huuto, kirku, m. m., *se* **Skrik**; gifva till ett s., kirkaista, kiljaista, parkaista.

Skria, v. n. huudella (-telen), kirkua, m. fl., *se* **Skrika**; en s—nde orättvisa, mahdoton vääryys.

Skribent, m. kirjoittelija.

Skribler, m. kynäilijä, kynästelijä, kirjoittelija.

Skrida, v. n. kulkea l. astua l. liikkua pitkään l. verkalleen, kulkea; (*glida*) liukua, kulkea; s. till ngt, ruveta (-pean) l. käydä l. ryhtyä jhkin, alottaa jkin.

Skridfä, n. *se* **Amfibie**, — **-sko**, m. luistin; åka på s—r, luistella; — **-skobana**, f. luistin- l. luistelurata; — **-skofart**, **-skogång**, m. luistelu; — **-skogångare**, **-åkare**, m. luistelija, luistinmies.

Skridt, n. käynti, kulku, astuminen; gå i s., mennä l. astua käyntiä l. käyden.

Skrifarbete, n. kirjoitustyö; — **-art**, f. kirjoituslaatu l. -laji; — **-bläck**, n. kirjoitusläkki l. -muste; — **-bok**, f. kirjoituskirja; — **-bord**, n. kirjoituspöytä; — **-don**, n. kirjoituskalu l. -neuvo, kirjoitin; — **-fel**, n. kirjoitusvirhe l. -vika; — **-konst**, f. kirjoitustaito l. -keino; — **-kunnig**, a. kirjoittaa l. kirjoituksen osaava l. taitava, kirjoitustaitoinen; — **-materialier**, n. pl. kirjoitus-aineet l. -tarpeet; — **-mästare**, m. kirjoitus-opettaja l. -mestari; — **-papper**, n. kirjoituspaperi; — **-penna**, f. kirjoituskynä; — **-prof**, n. kirjoitusnäyte, näytekirjoitus; — **-regel**, f. kirjoitus-ohje l. -sääntö; — **-riktig**, a. kirjoitussääntöinen l. -säännöllinen,

oikein kirjoitettu; — **-sand**, m. kirjoitussanta l. -hiekka; — **-skola**, f. kirjoituskoulu; — **-sätt**, n. kirjoitustapa l. -laatu; — **-tecken**, n. kirjoitusmerkki; — **-tyg**, n. kirjoitusneuvo; — **-öfning**, f. kirjoitusharjoitus.

Skrifning, f. kirjoittaminen, kirjoitus, kirjoittelu.

Skrift, f. kirjoitus, kirja, kirjoittama; den heliga s., pyhä raamattu; s— ens ord, raamatun sana; (*skriftermål*) rippi; — **-barn**, n. rippilapsi; — **-fader**, m. rippi-isä, ripittäjä; — **-ermål**, n. rippi, ripitys; — **-lärd**, a. kirjan-oppinut; — **-ställare**, m. **-ställerska**, f. kirjantekijä, kirjoittaja, kirjaniekka, kirjailija; — **-ställeri**, n. kirjanteko, kirjatoimi, kirjaileminen; — **-vexla**, v. n. kirjoittaa molemmin puolin, kirjoittaa toinen toistansa vastaan, vaihettaa l. vuorotella kirjoituksia; *se* **Brefvexla**; — **-vexling**, f. vuoro- l. vaihtokirjoitus, kirjoitus- l. kirjelmävaihto; *se* **Brefvexling**.

Skrifta, v. a. ripittää; (*säd*) lyödä seinään, pudistaa.

Skriftlig, a. kirjallinen.

Skriftligt, adv. kirjallisesti.

Skriftning, f. ripitys.

Skrifva, v. a. kirjoittaa, kirjoitella; låta s., kirjoituttaa; låta s. ngn på sig, kirjoituttaa joku päällensä, panettaa joku päällensä kirjoihin.

Skrifvare, m. kirjoittaja, kirjoitusmies.

Skrifvarbiträde, n. kirjoitus- l. kirjoittaja-apu; (*person*) kirjoitus- l. kirjoittaja-apulainen, apu- l. apulaiskirjoittaja; — **-hjelp**, f. kirjoitus- l. kirjoittajan-apu.

Skrifvelse, f. kirjoitus, kirjelmä.

Skrifveri, n. kirjoittelu, kirjoittelemінen, kirjoittaminen.

Skrik, n. poru, parku, huuto, kirku, kiljuna, kirkuminen, parkuminen; gifva till ett s., parkaista, kirkaista, kiljahtaa, porahtaa; — **-hals**, m. porukurkku, parkusuu.

Skrika, v. n. porata, parkua, huutaa, kirkua, kiljua, luikata, rääkkyä; s. till (*hastigt*), parkaista, kirkaista, kiljaista, huudahtaa, porahtaa; s. ut ngt, huutaa jkin, nostaa huuto jstkin; komma en att s., poruttaa l. paruttaa jkuta.

Skrika, f. *se* **Nötskrika**.

Skrikande, n. *se* **Skrik**.

Skrikare, m. huutaja, kirkuja, parkuja, kiljuja.

Skrikig, a. parkuva, poraavainen, ruinen, parkuinen.

Skrilla, v. n. luisuta, liukua.

Skrin, n. arkkunen, lipas, (*rund*) vakkanen; stryka l. krypa i s— käydä l. mennä tyhjiin l. kuiviin; **-lägga**, v. a. panna l. kätkeä arkkuseen, arkuttaa.

Skrinda, f. häkki, häkkireki l. en s. hö, häkillinen heiniä, häkki.

Skrinna, v. n. (*med skridskor*) liukua s. backe, liukua l. laskea mäkeä kuella; *se* **Skrida**.

Skrinnbana, f. liukurata; luistinrata; **-backe**, m. liuku- l. laskumäki.

Skritt, *se* **Skridt**.

Skrock, n. taika, taikaus, taikuus; — **-full**, a. taikauskoinen l. -nen, talkainen, taikamainen.

Skrocka, v. n. (*om höns*) kaakattaa, kottaa, rutkuttaa, (*mera gäll*) taa; (*prata*) hokea, huutaa: (*strunt*) juoruta, puhua hulluja l.

Skrockhöna, f. kotko- l. rutkukana (*ligger*) hautokana.

Skrodera, v. n. hälpättää, pälpättää (*skrytande*) kerskata, kerskaella, l.

Skrodör, m. lipilaari, hälppä, -täjä, kerskaaja, kerskuri.

Skrof, n. runko; ett stort s. karl, suuri koljo l. julku mies l. miehiänsä; — **-is**, *se* **Skrofel**; — **-karl**, m. rahvasmies, kunnon kelpo mies.

Skrofler, m. pl. risatauti, kaularisatauti, haisvika, kaulan ajettuma.

Skroflig, a. ryhmyinen, romuliainen, sollinen.

Skroflighet, f. ryhmyisyys, romuisuus.

Skrofulös, a. risatautinen, kaularisatauti.

Skrot, n. raehaulit, karkeat haulit och korn, koko ja arvo, pien arvo l. hienous; — **-hammare**, rouhin- l. lohkovasara; — **-hyfvel**, *se* **Skrubbhyfvel**; — **-jern**, n. l. rouherauta; — **-koppar**, m. kenrouheet, rouhe- l. lohkovaski; **-kupari**; — **-mejsel**, m. lohko- l. hinrauta l. -taltta; — **-sax**, f. l. peltisakset.

Skrota, v. a. rouhia, rouhentaa; *hugga ett mindre stycke metall*, lohkoa.

rubb, m. soppelo, koppelo, kammio; (*full rum*) koppeli, koppi.
rubb, n. (*förebråelse*) *se* **Skrapa.**
rubba, v. a. hiestata, raappia, raa-
ista, reväistä, nirhata; (*skepp.*) pestä,
appia; s. upp ngn, antaa toria l.
hteita jkulle, torua jkuta.
ubba, f. *se* **Flundra.**
ubbare, m. (*skepp.*) raapin- l. pesin-
ta.
ubbfil, m. ruuhka- l. härkiviila; —
yfla, v. a. höylätä ruuhkahöylällä;
-hyfvel, m. ruuhka- l. härkihöylä;
-maskin, m. raastin- l. karttaus-
; — **-sår**, n. nirhama.
lor, f. pl. raastimet.
la, v. a. raastia, kartata.
, m. puku, juhlapuku.
, m. ruuvi, vääntiö, jurppu; —
, m. ruuvi- l. jurppuväännin; —
inder, m. ruuvintappi l. -teli l.
; — **-formig**, a. kierteinen, kie-
inen, ruuvintapainen, ruuvimainen;
-gång, m. ruuvinkerteet (*pl.*); —
ga, f. ruuvinkierre l. -kierukka l.
; — **-maskin**, m. ruuvi- l. ruu-
one; — **-mejsel**, m. ruuviveitsi
altta; — **-mutter**, f. ruuvinmut-
l. -emä; — **-nyckel**, m. ruuvi-
; — **-skifva**, f. ruuvinrauta l.
; — **-spik**, m. ruuvinaula; —
del, m. ruuvinkaira l. -tappi; —
, n. ruuvipenkki l. -pihti, viila-
; — **-verk**, n. ruuvilaitos.
va, v. a. ruuvata; — v. n. kiertää l.
ellä sanojansa.
pen, a. kurttuinen, kurtistunut,
en, rypistynyt.
penhet, f. kurttuisuus, ryppyisyys.
pna, v. n. kitistyä, kurttua, ry-
kämärtyä.
, m. krupula, hiukka; (*betänk-*
arvelus, epäileminen.
ns, m.; **få**, ge s., saada, antaa
.
ensa, v. a. antaa toria l. nuh-
, torua, kovistaa.
ulös, a. arvelevainen, epäileväinen;
erst noga) turhan tarkka.
, a. isotilainen.
mma, v. n. ottaa iso tila; s—nde,
lainen, tilan-ottava.
msla, o. **Skrymsle**, n. soppi (-en),
kko, piilopaikka.
nta, v. n. teeskennellä (-telen), olla
kullattu l. vilpillinen.

Skrymtaktig, a. teeskentelevä, ulkokullattu, vilpistelevä.
Skrymtaktighet, f. ulkokultaisuus, teeskenteleväisyys.
Skrymtan, f. *se* **Skrymteri.**
Skrymtare, m., **Skrymterska**, f. ulkokullattu, teeskentelijä, vilpistelijä.
Skrymteri, n. vilpillisyys, ulkokultaisuus.
Skrynka, o. **Skrynkla**, f. ryppy, kurttu, rytty, koltto.
Skrynkla, v. a. mykertää, rypistää, kurtata; s—s, v. d. o. s. sig, v. r. kurttua, rypistyä, mykertyä.
Skrynklig, a. ryppyinen, ryttyinen, kurttuinen, kolttoinen, mykeräinen.
Skrynklighet, f. ryppyisyys, kurttuisuus, o. s. v.
Skrynkligt, adv. rypyssä, mykkärässä, ryppyisesti, kurtuilla, kurttuisesti.
Skryt, n. kehuminen, kehu, kehunta, kerskaus.
Skryta, v. n. kehua, kerskata, kerskua, pohvata, uhotella.
Skrytaktig, a., m. m., *se* **Skrytsam**, o. s. v.
Skrytare, m. kehuja, kerskaaja, kerskuri, pöyhkäri.
Skrytsam, a. kehuvainen, kerskaavainen.
Skrytsamhet, f. kehuvaisuus, kerskaavaisuus.
Skrytsamt, adv. kehuvaisesti, kehuen, kerskaavasti, kerskuen.
Skrå, n. ammatti, ammatisto, ammattikunta; — **-broder**, m. ammattilainen, ammattiveli l. -kuntalainen; — **-bunden**, a. ammatin-alainen, ammattiin kuuluva; — **-fri**, a. ammatinvapaa; — **-förvandt**, m. *se* **Skråbroder**; — **-handtverkare**, m. ammatti-käsityöläinen; — **-låda**, f. ammatinkassa l. -varasto; — **-mässig**, a. ammatintapainen; — **-ordning**, f. ammattisääntö; — **-rättighet**, f. ammatti- l. ammattilais-oikeus; — **-tvång**, n. ammattipakko.
Skråkant, m. syrjäys, vino syrjä l. reuna.
Skrål, n. räyhinä, rähinä, melu, melske, hälinä.
Skråla, v. n. räyhätä, rähistä, pauhata, meluta, melskata, hälistä, loilottaa.
Skråma, f. naarma, raamu, viiru; gifva s—mor, raamuttaa, raamia, naarmoittaa.
Skråmig, a. naarmainen, raamuinen.
Skråpuk, m. kouko, kummitus, linnunpelko; (*larf*) madontoukka l. -kotti; (*mask*) naamio, naamari, naamakoppa.

Skräck, m. hirmu, kauhu, pelko, kauhistus, kammo; injaga s., hirmuttaa, kammahuttaa; — **-bild**, m. hirmukuva l. -kuvitus, kummitus, pelotus; — **-välde**, n. hirmuvalta l. -hallitus.

Skräcka, f. *se* **Skrake**.

räda, v. a. lestä, lesiä, niistää; s. mat, kuortoa ruokaa; s. en stock, syrjätä l. pinnata (-taan) l. piiluta tukkia.

Skräddare, m. räätäli, ompelija.

Skräddararbete, n. räätälintyö; — **-gesäll**, m. räätälinkisälli l. -sälli; — **-handtverk**, n. räätälin-käsityö l. -ammatti; — **-mästare**, m. räätälimestari; — **-sax**, f. räätälinsakset; — **-verkstad**, m. räätälinverstas l. -työhuone; — **-yrke**, n. räätälin-ammatti l. -virka l. -elanto.

Skrädderi, n. räätälin toimi l. toimitus; *se* **Skräddarhandtverk** o. **Skräddarverkstad**.

Skrädderska, f. räätälin vaimo, räätälitär; naisräätäli.

Skräddra, v. n. räätälöitä.

Skräde, n. *se* **Afskräde, Affall**.

Skrädning, f. lesentä, lesiminen.

Skräfla, v. n. pälpättää, lärpättää, rupattaa, mölöttää.

Skräfla, f. lärppä, lärpätti, höplä, hölppähuuli.

Skräflare, m. lärpätti, lärpättäjä, rupattaja, mölöttäjä.

Skräfvel, n. rupatus, lärpätys, pälpätys, mölötys.

Skräll, m. räjähdys l. räjäys, rämähdys, jyräys; gifva till en s., räjähdyttää, jyrähdyttää; (*skrällande ljud*) räikähdys.

Skrälla, v. n. (*skrälla till*) räjähtää, rämähtää, jyrähtää, jyskähtää; klockan skräller, kello rämisee l. särisee; s—nde, rämisevä, rämyinen, särisevä, rämäkkä, rämeä; s—nde ljud, rämäkkä l. räikeä ääni.

Skrälldus, m.; hela s—en, kaikki koppinensa, koko romssu l. romssit; (*kalas*) repsaus, juomingit.

Skrälle, n. rämä, rani, rämppä; (*fig.*) rämä, hylky, ramu.

Skrällig, a. rämeä, rämisevä, räikeä.

Skrälligt, adv. rämeästi, rämäkästi, rämisten, räikeästi.

Skrämma, v. a. pelottaa, pelotella, peljättää, säikäyttää; — s—s, v. d., o. s. sig, v. r. pelästyä, säikähtyä, mastua.

Skrämma, f. pelotin, peläte, pelko jätys.

Skrämsel, m. peljästys, säikähdy käys.

Skrämskott, n. säikyte, säikyty lotus, peljäte.

Skrän, n. rääkynä, rääkyminen, poru, parku; — **-måse**, m., f. raukutiira.

Skräna, v. n. rääkyä, porata, raakua.

Skränka, v. a. (*sågtänder*) haritella.

Skräp, n. romu, rohjo, ruhka, roska; — **-gömma**, f. romu -kätkö; — **-rum**, n. romu- l. huone.

Skräpa, v. n. olla l. kulkea ro rohjona, ajella, romustaa, rohj

Skräpig, a. romuinen, rohjoine kainen, roskainen; (*dålig*) ram rämäinen.

Skräppa, v. n. *se* **Skräfla**.

Skröplig, a. raihnas, kitulijas, ransea, rämäinen.

Skröplighet, f. raihnaus, ranse nous; (*krämpa*) vamma, kip *brist*) vika, viallisuus, vikanai

Skubba, v. a. hangata (-kaan), kyhnyttää, syhyttää, kyhniä,

Skudda af, *se* **Afskudda**.

Skuff, m. tuustaus, tuuppaus, työkkäys.

Skuffa, v. a. tuupata, tuustata, työkätä, (*hastigt*) tuustaista, (*rande*) tuustia, tuuppia; — s d. tuustia l. tuuppia l. lykkiä toisiansa.

Skufva, v. a. sysätä, lykätä; s. r. (*om tyger*) hankautua, riesoa (-kean).

Skugga, f. varjo, pimento, (*sv* l. siimes; (*på målning, teckni* varjotus; (*vålnad*) hahmu, ha

Skugga, v. a. (*en teckning o.* joita (-tsen), varjottaa, varjo **Öfverskygga**.

Skuggbild, m. varjokuva, kuv (*bländverk*) kuvitus; — **-rik**, joisa, siimeksinen, pilveksinen. tiva; — **-rädd**, a. tyhjää l. pelkäävä, tyhjänpelkuri; — f. tyhjänpelko l. -pelkääväisy **-sida**, f. varjo- l. pimentopuc

imeä l. varjopuoli, virhepuoli; — **pel**, n. kuvajaispelit (*pl.*).
ggig, a. varjoinen, varjokas, kalvei-n. siimeksinen.
gning, f. varjotus, varjostus, var-(*pl.*).
ld, f. velka; (*fel, orsak*) syy, vika; **ad**) synti, velka; **sätta sig i s.**, kautua, tehdä velkaa; **stå i skuld** s l. till ngn, olla velkaa l. ve-n jkulle; **ge en s—en för ngt**, ssä jkuta jstkin, ajaa jkin jkun hti l. päähän; — **-belasta**, v. a. asttaa, velkaannuttaa, sälyttää vel-a; **s—dt samvete**, syyn- l. syn-hinen l. viallinen omatunto; — **k**, n. velkakirja; — **-fordran**, **ring**, f. velkominen, velkoma; — **dringsmål**, n. velkomisjuttu l. ; — **-fri**, a. velaton, velasta va-a; (*fri från ansvar*) syytön, viaton; **n** *fel*) viaton, syytön; — **-förk-ning**, f. velkakirja l. -sitoumus l. soitus; — **-lös**, a. *se* **Skuldfri**, — **r**, n. synti- l. vikauhri; — **-re-ter**, n. syyn- l. synninluettelo; — **kel**, m. velkakirja; — **-sätta**, v. elkauttaa, velastuttaa, saattaa vel-a; s. sig, v. r. velkautua, velas-; joutua velkaan, tehdä velkaa l. oja; — **-sättning**, f. velan-otto l. a. velkaantuminen.
när, m. *se* **Gäldenär**.
rben, -blad, n. lapaluu; — **-punkt**, **kel**, m. (*befästn. k.*) hartiakulma ää.
ra, f. hartia l. hartio, olkapää.
r för s., tähden, vuoksi, takia; **min s.**, minun tähteni.
k, v. n. konehtia; *se* **Hägra**.
k m. parvi (-en), ullakko, yliset (*pl.*).
f. pl. virutukset, virutteet, huuh-i virutusvesi, huuhteet.
ra, v. a. veistää kuvia.
ris, f. kuvanveistäjä l. -veistä-e.
tur, f. kuvanveisto, kuvanveisto-e; (*arbete*) veistokuva, kuvaveistos.
tör, m. kuvanveistäjä.
natten, n. *se* **Skulor**.
k, a. himeä, himmi, tumma, hämärä, yinen; — **-ögd**, a. himeä- l. rau-imäinen; — **-ögdhet**, f. himeä-hämyisilmäisyys, himeät l. raukeat mät.
k, n. vaahto l. vahto, manto, kuo-(*på soppa*) vahla, manto; — **-mjölk**, m. (*skummad mjölk*) kuorittu l. kermottu maito; (*med skum*) mantopiimä; — **-plog**, m. kamara-, kuoriaura; — **-plöja**, v. a. kyntää kamaraa l. kamarasta; — **-rist**, m. kamaraveitsi; — **-sked, -slef**, f. päällis- l. kuorinlusikka l. -kauha.
Skumhet, f. himeys, hämäryys.
Skumma, v. a. kermoa, kuoria; v. n. (*fradga*) vaahdota l. vahdota (-toan), kuohua; s. sig, v. r. vaahdaista, vaahtiuta l. vahtiuta, mantoutua.
Skummig, a. vaahtoinen l. vahtoinen, mantoinen.
Skumpa, v. n. hötköttää, hötkötellä, junkyttää, hölköttää.
Skumrask, n.; i s—et, hämärissä, hämyssä.
Skunk, m. kunkki, haisijainen.
Skur, m. kuuro, kuurosade, roikkaus; (*fig.*) sade, roikkaus; — **-regn**, n. kuurosade; — **-tals**, adv. kuurottain, kuuroin, kuuroissa.
Skura, f. koro, kolo.
Skura, v. a. kuurata, pestä, puhdistaa, kirkastaa.
Skurfräken, m., — **-gräs**, n. *se* **Skäfte**; — **-käring**, f. pesu- l. kuuraaja-ämmä; — **-trasa**, f. kuuraus- l. pesinrätti l. -riepu.
Skurk, m. konna, koira, riiviö, roisto; — **-aktig**, a. konnamainen, koiramainen, konnantapainen; — **-aktighet**, f. konnamaisuus, koiruus; — **-streck**, n. konnan- l. koirantyö l. -juoni, koiruus.
Skurpens, *se* **Skrupens**.
Skuta, f. kuutto, jaala, soima.
Skutskeppare, m. ranta- l. kuuttolaivuri.
Skutt, n. loikkaus, hyppäys, harppaus; **taga, göra ett s.**, loikahtaa, huipahtaa, hypähtää.
Skutta, v. n. loikata, harpata, (*fortfarande*) hyppiä, hypähdellä, harppoa, loikkia, (*hastigt*) loikahtaa, hypähtää, huipahtaa, leiskahtaa.
Sky, v. a. vieroa, kammoa, kaihtia, peljätä (-kään).
Sky, m. oböjl.; **utan s.**, kammomatta, karttamatta.
Sky, m. pilvi (-en), hattara; — **-betäckt**, a. pilvessä (oleva), pilvinen, pilvistynyt; — **-drag**, n. pilvenpatsas l. -pyörre l. -tuppuri, (*på vatten*) vesipatsas; — **-fall**, n. kaatosade, pilvyys; — **-hög**, a. pilvenkorkeuinen, pilviin ulottuva, pilvein tasalla (oleva), pilvein-

tasallinen; — **-högt**, adv. pilviin asti, pilvien tasalle.

Skydd, n. suoja, turva, varjo, suojelus; — **-sande**, m. haltija, haltijatar, suojelijahenki; — **-sbref**, n. suojelus- l. turvakirja; — **-sengel**, m. suojelus- l. turvaenkeli; — **-sförbund**, n. suojelus- l. varjeluslitto; — **-sgud**, m. suojelija- l. turvajumala; — **-sgudinna**, f. haltijatar, suojelija- l. turvajumalatar; — **-shelgon**, n. haltija- l. suojeluspyhä, suojelija; — **-sherre**, m. suojelija- l. turvaherra, suojelusmies, suojelija, puolustaja; — **-skoppor**, f. pl. varjelus- l. istutusrokko; — **-spatron**, m. valtakunnan haltija, suojelushaltija, suojelija; — **-svakt**, m. suojelus- l. turvavahti l. -vartija; — **-svapen**, n. varjelus- l. puolustusase; — **-svärn**, n. turva, suoja.

Skydda, v. a. suojella, varjella; s. sig, v. r. suojellaita, suojella l. varjella itseänsä.

Skyddare, m. *se* **Beskyddare**.

Skyddskap, n. turvaus, holhous, suojelus, suojelusmiehyys.

Skyddsling, m. hoidokas, hoitolainen, hoidon- l. turvan-alainen, turvatti.

Skyffel, m. kihveli, lapioinen, läppä; — **-harf**, m. lapio-, lusikkaäes.

Skyffla, v. a. lapioita, kihvelöitä, luoda kihvelillä.

Skyfve, n. *se* **Brätte**.

Skygd, f. suoja, varjo, varjos, (*skjul*) katos, suojus, (*skugga*) siimes, varjos, (*lä*) terhen, loude, suoja.

Skygg, a. vauhka l. vauhko, kammovainen, pelkuri, arka, kaihtiva; — **-lapp**, m. kaihdin (-timen), kaihdin- l. silmälappu.

Skygga, v. n. kaihtia, vavahtaa, peljästyä, arastaa.

Skygga, v. a. suojata, suojella, varjota.

Skygge, n. suoja, suojin, esivaate; *se* **Brätte**.

Skygghet, f. vauhkous, arkuus, kaihtivaisuus.

Skyl, m. kuhilas, kykkä.

Skyla, v. a. (*sätta i skylar*) kuhiloita, kykätä.

Skyla, v. a. (*betäcka*) peittää, peitellä, verhota, varjota; s. sig, v. r. verhota l. peittää itseänsä.

Skyld, a. sukulainen, heimolainen; — **-eman**, m. sukulainen, sukulaismies.

Skyldig, a. (*som har skuld*) velkaa l. velassa (oleva), velallinen, velkainen; (*pligtig*) velvollinen, velkapää; *lande, förvunnen*) syy- l. ri syyllinen, syyn-alainen; dc ä skyldig 1 mark, olet minu kaa 1 markan; — **-känna**, v. tää l. katsoa l. tuomita syylli syypääksi l. syyn-alaiseksi. (velvoittaa, velvoituttaa.

Skyldighet, f. velvollisuus.

Skyldra, v. a. o. n.; s. gevär, röitä l. sojauttaa kiväärillä, n tehdä kunniata l. kunnioitta rillä; stå och s. (*fig.*), seiso taa l. töröttää.

Skyldskap, f. sukulaisuus, sak mous, heimolaisuus; s. till taapäin suvussa; — **-sled**, m polvi.

Skylla, v. a. o. n. syyttää, ajaa ajaa syyksi, syytellä; s. ifrå syyttää muita l. toisia, ajaa päähän, torjua syy itsestänsä.

Skyllerkur, m. vahtikoju l. -k

Skyllra, *se* **Skyldra**.

Skylt, m. kyltti, taulu; (*på* herttarauta, kylttä.

Skyltvakt, *se* **Skildtvakt**.

Skymf, m. solvaus, herjaus, h — **-ord**, n. herjaus- l. haukk räävyssana l. -puhe.

Skymfa, v. a. solvata, herjata kua, häväistä (-päisen), räävä

Skymflig, a. solvaava, häpeäll päisevä, pilkallinen.

Skymflighet, f. häpeällisyys, väisyys, solvaavaisuus.

Skymfligt, adv. solvaavasti, sesti, häpäisevästi.

Skymla, v. n. o. imp. haamot mytä, hämärtää, kaihtaa.

Skymlig, a. himeä, himmi, h hämyinen, hämärä.

Skymma, v. a. o. n. kaihtaa, p himmentää, peittää, olla ed jota l. estää näkyvistä; det hämärtää, hämystää, tulee h

Skymmel, *se* **Skimmel**.

Skymning, f. hämärä, hämy.

Skymt, m. vivahdus, vilahdus, dus, haamo, häivä, siinto.

Skymta, v. n. vivahtaa, vivah lahtaa, pilkoittaa, siintää, h kuumottaa.

Skymundan; vara s., olla peiton takana l. kaihdoksi lossa.

Skynda, v. n. rientää, kiiru

...ä. joutua; s. på, kiiruhtaa, jou-
...taa.
...dsam, a. joutuisa, joudukas, kiiru,
...inen.
...dsamhet, f. joutuisuus, joudukkai-
..., kiire, kiiruhdus.
...dsammeligen, Skyndsamt, adv.
...isasti, joudukkaasti, kiiruusti, kii-
..., joutuen, kiiruhtaen, rientäen.
...te, n. ryysy, riepu, rätti, verho.
..., m. ampuja, pyssy- l. metsämies,
...; (*stjernbilden*) joutsimies; —
..., f. jahti- l. ampukoju l. -suojus.
...Skytteri, n. metsästys, metsällä-
...
..., m. *se* Skottspole.
..., v. a. katsella, katsoa, katsahtaa.
...na, f. *se* Skådeplats; — -bord,
...äyte- l. antipöytä; — -bröd, n.
... l. näyteleipä; — -mynt, n.,
...penning, m. muisto- l. näyte-
...; — -plats, m. näyttöpaikka,
...mö, näytelmäpaikka l. -kenttä;
...spel, n. näytelmä, näyttöpeli, näy-
...rino; (*anblick*) näky, näytelmä,
...; — -spelare, m. näyttelijä;
...spelerska, f. näyttelijätär; —
...skonst, f. näyttelijän- l. näytte-
...to.
..., f. malja, kulppi, (*bägare*) kolpak-
...(*bot.*) kehtokanta; din s., sinun
...; — -drickning, f. maljan-
...; — -formig, a. maljamainen,
... l. maljanmuotoinen; — -pund,
...; — -pundtals, adv. nau-
...; — -tom, a. typityhjä.
..., v. a. (*skepp.*) koolata; — v. n. juo-
...oja, maljailla.
..., a. kupikas, kuppimainen, ontelo.
..., *se* Skolla.
..., f. potka, konkka.
..., a. kaappi; — -dörr, f. kaapin-
...; — -smak, m. kaapin- l. umpi-
...maku.
..., a. o. Skåra, f. koro, kolo, lovi
... uura, uurros, huolain (-imen),
..., (*om hö*) laes, lasko.
..., n. koroinen, lovinen, lovellinen,
...inen, huolaiminen.
..., f. raamu, viilto.
..., v. n. (*sjöt.*) huovata (-paan).
..., m. kailo, kirjo.
...ig, a. kailava, kailuinen, kirjava.
..., n. kangaskorte.
...ig, a. päistärinen.
...or, f. pl. päistäret.
..., n. parta; (*på granar*) naava;
— -botten, n. parran sänki (-en); —
-fjun, n. liemenet, utu- l. partakar-
vat; — -hår, n. parran- l. partakar-
vat; — -laf, m. hakana, luppo; —
-lös, a. parraton.
Skägga, v. a. sukaista l. raappia par-
rallansa, raappia, hiestata.
Skäggig, a. partainen, parrakas, parta-
suu; blifva s., parroittua.
Skäkta, f. lipsu, lihta, (*bråka*) loukku.
Skäkta, v. a. lihdata, lipsuta, vitiä,
(*bråka*) loukuttaa.
Skäktknif, m., — -trä, n. vidin, kal-
vin, vitiöveitsi, lipsu- l. lihtaveitsi l.
-puu.
Skäl, n. (*vägskäl*) haara, ristiys.
Skäl, m. *se* Säl.
Skäl, n. (*grund, orsak*) syy, peruste,
perustus; (*billighet*) kohtuus; gifva
s. för sin mening, näyttää l. tuoda
esiin ajatuksensa syitä l. perusteita;
taga s., huolia syistä, kuulla l. hy-
väksyä syitä; på goda s., hyvistä
syistä; med s., syystä; göra s. för
sig, tehdä täysi l. kohtuus puoles-
tansa.
Skälfva, v. n. väristä, vavista (-pisen),
täristä, järistä, tutista.
Skälfva, f. *se* Frossa.
Skälfning, f. värinä, väriseminen, vä-
ristys, vavistus, vapiseminen, järistys,
järiseminen.
Skälig, a. kohtuullinen, säällinen, jolti-
nen, suittava; finna s—t, nähdä
kohtuulliseksi l. (*på skäl grundadt*)
syytä olevan l. syynmukaiseksi.
Skäligen, adv. (*billigtvis*) kohtuullisesti,
säällisesti; (*någorlunda*) jokseenkin,
joltisesti.
Skälla, f. kolkka, kello, rämppä.
Skälla, v. n. haukkua; s. på ngn (*fig.*),
haukkua l. rienata l. räävätä jkuta.
Skällbärande, a. kellokaula l. -kaulai-
nen, kellollinen; — -ko, f. kello- l.
kolkkalehmä, kellokaula lehmä.
Skällsord, n. haukkumasana.
Skälm, m. veitikka, veijari, konna, koi-
ra, lurjus; — -aktig, a. koirankuri-
nen l. -parinen, ilkamoinen, konna-
mainen, veijarimainen; — -aktighet,
f. koiruus, koirankurisuus, ilkamoisuus;
— -aktigt, adv. koirankurisesti l. -pa-
risesti, kujeellisesti, ilkamoisesti; —
-stycke, n. koirankuri, koiruus, koi-
ran- l. konnantyö.
Skälmsk, a. *se* Skälmaktig.
Skämma, v. a. pilata, turmella, tärvätä;

s. ut, häväistä (-päisen), pahentaa, saattaa häpeämään; s—s, v. d. pilaantua, turmeltua, tärväytyä; (*blygas*) hävetä (-peän).

Skämt, n. pila, leikki, pila- l. leikkipuhe, leikinlaaku l. -teko; jag gjorde det på s., minä tein leikilläni l. piloillani l. pilan vuoksi; — **-aktig**, a. *se* **Skämtsam**; — **-ord**, n. pila- l. leikkipuhe, leikkisana; — **-vis**, adv. leikillä, pilanpäin l. -päiten, pilan l. leikin vuoksi.

Skämta, v. n. puhua l. laskea leikkiä, piloilla, suottailla, puhua piloja.

Skämtare, m. pilanpuhuja, leikinlaskija, pilaparta.

Skämtsam, a. leikillinen, leikkisä, leikkäs, pilallinen.

Skämtsamhet, f. leikkisyys, leikillisyys, pilallisuus.

Skämtsamt, adv. leikillisesti, leikillänsä, pilallisesti.

Skända, v. a. häväistä (-päsen), saastuttaa, rääväätä, pilata.

Skändare, m. rääväjä, häpäisijä, saastuttaja.

Skändlig, a. rietas, hävytön, ilettävä, häpeällinen, häpäisevä.

Skändlighet, f. riettaus, ilettäväisyys, hävyttömyys.

Skändligt, adv. riettaasti, ilkeästi, hävyttömästi, häpäisevästi.

Skänk, m. (*gåfva*) lahja, annin (-timen), anti; till s—s, lahjaksi.

Skänk, m. senkki, kaappi, ruokakaappi; (*disk*) pöytä; — **-bord**, n. tarjin- l. antopöytä; — **-fat**, n. pesin- l. huuhtovati l. -astia; — **-kanna**, f. pesin- l. huuhtokannu; (*tillbringare*) antokannu; — **-mamsell**, f. tarjooja- l. antomamselli; — **-tallrik**, m. tarjo- l. tarjin- l. antolautanen.

Skänka, v. a. lahjoittaa, antaa lahjaksi; s. efter, *se* **Efterskänka**.

Skänka, v. a.; s. i, kaataa sisään l. jhkin.

Skänkel, m. reisi (-den), sääri (-en).

Skäppa, f. vakka, vakkanen; en s. full, vakallinen; (*af näfver*) tuokkonen, tuohinen.

Skär, n. (*klippa, holme*) luoto, kari; skären, saaristo, saaret, luodot; — **-bo**, m. saaristolainen, saarelainen; — **-båt**, m. saaristo- l. saarivene; — **-gård**, m. saaristo, saarimaat, luodot, saaret; — **-gårdsbo**, m. *se* **Skärbo**; — **-gårdsfartyg**, n. saaristo- l. saarialus; — **-gårdsflotta**, f. saari- l. rantalaivasto.

Skär, n. (*inskärning*) koro; *se* **Skärjern**,

Skär, a. kirkas, heleä; (*i synnerhet om sprickor*) sieroittunut, ahvettunut, nilkonainen; — **-seld**, m. kiirastuli; — **-skåda**, v. a. visusti tutkia l. tarkata l. tuumailla, tutkistella, tarkkailla; — **-skådande**, n. tutkisteleminen; — **-thorsdag**, m. kiris- l. kihlatuorstai.

Skära, v. a. (*göra skär*) kirkastaa, helastaa.

Skära, v. a. (*med knif o. d.*) leikata, vuolla, viiltää, viillä, (*hastigt*) viilaista; s. bröd, leikata l. viiltää leipää; s. säd, leikata viljaa; s. en penna, vuolla l. veistää l. leikata kynää; knifven skär bra, veitsi pystyy hyvin; s. tänder, purra hammasta, kiristellä hampaitansa; det skar mig i hjertat, sydäntäni vihlaisi l. puri; mjölken skär sig, maito juoksee l. juoksettuu l. piimittyy; s—nde ljud, huikea l. vihlaiseva l. pistävä ääni; s—nde färg, pistävä l. tuikka väri.

Skära, f. sirppi; (*löfskära*) vesuri, vesoin.

Skärbord, n. leikkuu- l. leikkauspöytä; — **-bräde**, n. leikkaus- l. leikkuulauta; — **-harf**, f. puukkoäes; — **-hyfvel**, m. leikkuu- l. kirjahöylä; — **-jern**, n. leikko- l. leikkausrauta, leikkasin, terä; — **-knif**, m. leikkuupuukko l. -veitsi; — **-slipare**, m. hioja, teränhioja; — **-tänder**, f. pl. leikko- l. silmähampaat; — **-verk**, n. leikko- l. leikkauskone.

Skärf, m. ropo, ropoin; — **-ört**, f. tasku- l. kukkaroheinä.

Skärfva, f. siru, sirunen, sirkale, sipru, säre, liuska, laikka.

Skärfva sig, v. r. liuskoittua, sirkuilla, sipruilla, lohkeilla.

Skärfvig, a. liuskainen, siruinen, sirpaleinen.

Skärm, m. varjo, varjostin, varjos; (*på mössa*) lappu, lippu; (*bot.*) verho; — **-tak**, n. katos, riima; (*på trappa*) lakka, röytä.

Skärmytsel, m., **-mytsling**, f. kahakka, ottelu, yhdelmys.

Skärmytsla, v. n. kahakoita, otella, pitää kahakkaa.

Skärning, f. leikkaus, leikkuu, leikkaaminen; (*stället*) leikkaus, leikkaama; (*smärtsam känsla*) vihle, vihlaus; (*mjöl-*

kens) juokseminen, juoksetus; — **-slinje**, f. leikkaus- l. kohtausviiva l. -linja; — **-spunkt**, m. leikkaus- l. kohtauspiste, leikkauskohta.

Skärp, n. vyöhyt (-yen), vyötin, serppi; — **-spänne**, n. vyöhyen l. serpin solki, vyöhytsolki.

Skärpa, f. terävyys; (*strånghet*) kovuus, tiukkuus; (*vätskors*) kirpeys, karkeus.

Skärpa, v. a. teroittaa, (*hvässa*) hioa; (*göra strängare*) koventaa, karkaista; s. in, teroittaa l. juurruttaa mieleen; (*bergv.*) avata kaivos, tehdä aukko; (*sjöt.*) tiukoittaa l. prassata tuuleen l. liikemmäksi tuulta.

Skövla, v. a. ryöstää, raastaa, ransia, hävittää; s. skog, haaskata l. hävittää metsää.

Skövling, f. ryöstö, raasto, raastaminen, hävitys, haaskuu.

Sköka, f. portto.

Sköl, m. vesiura l. -uurros, veden-uurto; — **-gång**, m. veden-uurros l. -uurtuma, rotkelma; — **-malm**, m. uramalmi.

Sköld, m. kilpi (-ven); (*nat. hist.*) kilpi, selkäkuori (-en); (*vapen*) vaakuna, kilpi; — **-bärande**, a. kilvellinen, kilpinen, selkäkilvellinen; — **-bärare**, m. kilvenkantaja; — **-ebref**, n. vaakuna- l. kilpikirja; — **-emärke**, n. vaakuna- l. kilpikuva l. -merkki; — **-formig**, a. kilpimäinen, kilvenmuotoinen; — **-mö**, f. sotaneito, urotar; — **-padd**, m. kilpikonnan-kuori l. -luu, kilpiluu; — **-padda**, f. kilpikonna; — **-tak**, n. kilpikatto.

Sköldad, a. *se* **Sköldbärande**.

Skölja, v. a. viruttaa, huuhtoa, valaa, valella, huuhdella; floden sköljer slottets murar, joki loiskii l. loiskuttelee l. huuhtelee linnan muureja.

Sköljbalja, f. huuhde- l. pesin-astia l. -pönttö; — **-fat**, n. huuhde- l. pesinvati; — **-vatten**, n. huuhde- l. virutusvesi.

Sköljning, f. virutus, viruttaminen, huuhtomus.

Skölp, m. *se* **Sköl**.

Skölpning, f. (*sjöt.*) uurros, ura, koverrus.

Skön, n.; det står i hans s., se on hänen mielivallassansa l. tahdossansa.

Skön, a. kaunis (-iin), kaunoinen, ihana, ihanainen; s. konst, ihanne- l. kaunotaide; s. litteratur, kaunokirjallisuus; de s—a, kaunoiset, kaunokaiset; det s—a, kauneus, ihanteisuus, ihana; blifva s., kaunistua, ihantua; — **-färgare**, m. kaunovärjäri; — **-färgeri**, n. kauno- l. kaunevärjäys; — **-skrifning**, f. kaunokirjoitus.

Skönhet, f. kauneus, kaunoisuus, ihanuus, ihanaisuus; — **-smedel**, n. kaune- l. kaunistus-aine, kaunistin; — **-sinne**, n. kauneuden aisti l. -tunto, kauneaisti l. -mieli.

Skönja, v. a. nähdä (näen), havaita (-tsen), huomaita; s—s, näkyä.

Skönt, adv. kauniisti, ihanasti, kaunoisesti; int. hyvä! oivallista!

Skör, a. hauras, hapera, räyskä, rapea, murea; — **-aktig**, a. haurea, haureellinen, haurelijas; — **-aktighet**, f. haureellisuus, haurelijaisuus; — **-aktigt**, adv. haureellisesti, haurelijaasti; — **-lefnad**, f. haureus, haureellisuus.

Skörask, m., — **-dosa**, f. tulus- l. sytykekuppi l. -tuosa.

Skörbjugg, m. kerpukki.

Skörd, f. elon l. viljan leikkuu l. korjuu, leikkuu, niitto; (*årsväxt*) vuoden l. vuositulo, vuosi; (*fångst*) saalis, elon- l. viljansaalis; (*skördetid*) elon- l. leikkuu-aika; (*växten*) kasvu, laiho; — **-and**, f. elon- l. leikkuu-aika, leikkuun kiire l. puuha; — **-efest**, m. elo- l. viljajuhla; *se* **Skördeöl**; — **-folk**, n. leikkuu- l. elováki; — **-eman**, m. *se* **Skördare**; — **-emaskin**, m. leikkuukone; — **-emånad**, m. elokuu; — **-etid**, m. elon- l. leikkuuaika; — **-eöl**, n. talkoo, elo- l. leikkuutalkoo.

Skörda, v. a. leikata l. korjata eloa l. viljaa, leikata, niittää, (*samla*) koota (-koan), (*få*) saada, saavuttaa.

Skördare, m. elomies, elonleikkaaja.

Sköre, n. sytytin, sytyke.

Skörhet, f. hauraus; jmfr **Skör**.

Skört, n. lieve (-peen), lieppi, körtti, helma; (*täckelse*) verho, peite.

Skörta upp, *se* **Uppskörta**.

Sköt, n. *se* **Sköte**.

Sköt, m. o. **Sköta**, f. käes- l. silakkaverkko, jata, potku; — **-båt**, m. verkkovene.

Sköta, v. a. hoitaa, hoidella, vaalia, holhota, korjata; s. barn, hoitaa l. vaalia l. katsoa lapsia; s. en sjuk, hoitaa l. holhota l. vaalia l. korjata sairasta; s. plantor, hoitaa l. hoidella l. holhota taimia; s. hästar, hoitaa l. ruokota hevosia; s. en tjenst, hoitaa virkaa; s. tin pligt, huoltaa l. hoitaa velvollisuuttansa, pitää huoli

velvollisuudestansa; s. sig sjelf, pitää huoli itsestänsä, hoitaa itseänsä.
Sköte, n. helma, (*barm*) povi (-en), (*famn*) syli (-en); — **-barn**, n. helma- l. lempilapsi, lemmityinen, hellikko; — **-ssynd**, f. mieli- l. helmasynti.
Sköterska, f. holhoja, vaalija, katsoja.
Skötsel, m. hoito, holho, holhous, hoitaminen, vaaliminen, vaalinta, ruokko, ruokonpito.
Sköttel, m. *se* **Skottspole**.
Slabbertaska, f. *se* **Sladdertaska**; — **-tyska**, f. rengonkieli, siansaksa.
Slabbra, v. n. *se* **Sladdra**.
Sladd, m. (*åkerbr.*) lata; (*skepp.*) pohjuri, lati, köydenpää.
Sladda, v. a. ladata (-taan).
Sladder, n. loru, lorut (*pl.*), lörpötys, löperrys, jaaritus, hölpötys; — **-aktig**, a. lörppöminen, lörppä, lörpökäs, hölppämäinen; — **-hane**, m. *se* **Pratmakare**, o. — **-taska**, f. lörppä, hölppähuuli, lorusuu, kielipalkku l. -kello, hölpöttäjä.
Sladdra, v. n. lörpöttää, lörpötellä, laskea lorua, lorutella, hölpöttää, jaaritella, käkertää.
Sladdrare, m. lörpöttäjä, lörppö, hölpöttäjä, lorunlaskija.
Sladdrig, a. löyhä, löysä, löyhällänsä l. höllällänsä (oleva).
Slaf, m. orja, (*lifegen*) perintö- l. henkiorja; — **-arbete**, n. orjantyö; — **-handel**, m. orjakauppa; — **-handlare**, m. orjankauppias; — **-marknad**, m. orjamarkkinat (*pl.*).
Slafsa, v. n. lotkia, lotkotella, lopsotella.
Slafva, v. n. olla orjana, orjailla.
Slafveri, n. orjuus, perintö- l. henkiorjuus.
Slafvinna, f. orjapiika, nais-orja, orjatar.
Slafvisk, a. orjallinen.
Slafviskt, adv. orjallisesti, orjan tavalla.
Slag, n. lyömä, lyönti, isku, huimaus, sivallus; (*smäll*) läjähys, puusti; (*pulsens, hjertats*) tytky, tykkäys, tykytys; (*åskslag*) jyrähdys, isku, lyömä; (*fältslag*) tappelu; (*sjukdom*) halvaus l. halpaus; få ett s., saada puusti l. läjähys l. lyönti l. sivallus; gifva flere s., läjähyttää l. sivaltaa l. lyödä monta kertaa, antaa monta iskua l. lyömää; få s., halvautua, tulla halvatuksi; rörd af s., halvattu, halvauksen tapaama; (*af hö*) luoko, laes (-ksen); (*fogeldrill*) viserrys, liiru, liritys, liirutus; (*gångtur*) käymä, käynti, kerta; (*vid kryssning*) polvi (-en), käänne, luov[illegible] *tåg*) kierros, pohti, (*tvinning*, [illegible] mutka, (*länk i ändan*) silmuke; [illegible] polveke, polvi; (*väderkorn*) vain[illegible] (*hvarf*) kerta; (*dufslag*) lakk[illegible] *kläder*) käännös, laakos, (*veck*[illegible] (-en), pielus; (*utslag vid vägni*[illegible] sonta, tasanseisominen; (*afg*[illegible] päätös, ratkaus; det gjorde [illegible] saken, se teki päätöksen [illegible] lopun asiasta; (*motgång, olycka*[illegible] ti, puuskaus, kohtaus; (*art*[illegible] laji; af bästa s., parasta [illegible] paraanlajinen; det s—s fol[illegible] laatuiset l. laajiset ihmiset; [illegible] ett s—s kappa, se on e[illegible] jinen kappa, se on kaapun l[illegible] tapainen; hvad är det för [illegible] lajia l. mitä se on, mitä se [illegible] nen on? — **-anfall**, n. halva[illegible] vauksen puuska l. kohtaus; — [illegible] m. erä- l. aarniokarhu; — **-b**[illegible] salpa- l. salpauspuu l. -tanko; [illegible] *stol*) luhat (*pl.*); — **-fjäder**, [illegible] sin, potkasin, potku- l. lyönti[illegible] (*vingpenna*) vipusulka, vipu[illegible] **-fält**, n. tappelukenttä l. -tan[illegible] **-färdig**, a. valmis tappeluun, [illegible] luvalmis; — **-guld**, n. läjäh[illegible] — **-hök**, m. iskuhaukka, mehi[illegible] vasiipi; — **-jern**, n. lyöttim[illegible] pyydys- l. sankarautat (*pl.*); — [illegible] **ka**, f. lyömäkello, lyöpä ke[illegible] **-list**, f. pielus, reunapiena; [illegible] n. (*i ur*) lyömäpuntti l. -pai[illegible] *hamra med*) lyömäjuote; — **-o**[illegible] f. tappelurinta l. -asento; — [illegible] n. halvauspilleri; — **-regn**, n. [illegible] l. räikkä- l. kaatosade; — [illegible] taika- l. loihtuvapa; — **-rörd**, [illegible] vattu, hantela; — **-sbulte**, m. [illegible] lija, tappelijas; — **-sida**, f. [illegible] hafva s—n, olla kallellans[illegible] listuksissa; — **-skugga**, f. luo[illegible] kuvajainen; — **-skämpe**, m. ta[illegible] — **-smål**, n. tappelus; — **-sv**[illegible] kalpa, lyömä- l. iskumiekka; [illegible] n. lyömäkello; — **-vatten**, n. [illegible] usvesi; — **-verk**, n. (*i ur*) lyö[illegible] ki; (*vid mynt*) lyöntilaitos l. [illegible] — **-vidd**, f. (*fys.*) sähkö- l. is[illegible] (*i slåtter*) laes; — **-åder**, f. [illegible] pulppusuoni.
Slaga, f. varsta, riusa l. riuska.
Slagdänga, f. remppulaulu, re[illegible] loilu.
Slagg, n. kuona, pajansitta; (*a*[illegible]

intä: —**-ugn**, m. kuonaus- l. kuonasi.
ga, v. a. polttaa kuonaksi, kuonata, muita (-tsen); s—s, v. d. palaa kuoksi, kuontua; (*gloppa*) sataa räntää.
gig, a. kuonainen, pajansittainen.
ning, f. lyönti, lyöminen.
t, m. (*slagtande*) teurastus, lahtaus; *agtkreatur*) teuras, tapporaavas l. sta, lahti; — **-boskap**, m. teurastappokarja, tapporaavaat; — **-bänk**, teurastuspenkki; —**-får**, n. teurastapolammas; — **-fält**, n. *se* **Slagt**; — **-gill**, a. teuraskelpoinen l. po. teurastettava, teurastaa kelpaa; — **-hus**, n. teurastushuone; — **tur**, n. teuras, tapporaavas l. n; — **-månad**, m. lokakuu; — r, n. uhriteuras, teuras-, teurasuhri; — **-ordning**, f. *se* **Slagordg**; — **-oxe**, m. teuras- l. tappohä.
a, v. a. teurastaa, lahdata, tappaa.
arbod, f. lahtarin- l. teurastajanuraspuoti; — **-hus**, n. teurastusse: — **-knif**, m. teurastus- l. tappoukko; — **-yrke**, n. teurastusmatti, teurastajantoimi.
are, m. teurastaja, lahtari.
ning, f. teurastus, tappaminen; *ttslag*) tappo, tappelu.
, a. höllä, löyhä, löysä, veltto; — **a**, f. kuve, nivuslihat (*pl.*), pallioiveliha.
et, f. löyhyys, löysyys, höllyys.
a, v. n. höltyä, löyhtyä, löyhetä, ketä (-ltenen), tulla l. käydä höllä l. löyhäksi; (*mista spänstigheten*) ttua, mennä hervoksiin.
, v. kuotta, muta, liete.
a, v. a. liettää, huuhtoa, hämmä vedellä; s—s, liettyä.
er, a. kalina, kalke, kalske, räkä, särinä, sälinä; (*af röster*) hälinä, ä: —**-qvarn**, m., — **-väska** f. **Sladdertaska**,
ig, a. kuottainen, lietteinen, mutsen.
a, v. n. sälistä, kalista, kalkkia, kkaa, helistä, rämistä; — v. a. sälisyttä, kalistaa, kalkuttaa, rämisyttää.
s, n. hulttiomaisuus, huolimattoma, hätiköisyys, homsutus.
a, v. n. homsuta, hotikoita (-tsen), ttioita; (*gå slamsigt*) lutustaa, luhlla, homsuttaa, loihoa.

Slamsa, f. volppana, hatikka, lutus, luhja, hopsa, homsu.
Slamsa, f. *se* **Slimsa**.
Slamsig, a. hulttiomainen, hotikkoinen, homsuinen.
Slana, f. piirto, salko.
Slang, m. letku, lanki; slå sig i s. med ngn, ruveta jkun pariin l. jkun kanssa yhteen; — **-gurka**, f. lonkogurkku.
Slank, a. solea, soleva, solakka, heitukka.
Slanka, v. n. lutkailla, lotkottaa, letkuttaa, lutustaa, vetkutella.
Slankhas, m. retkale, lotikko, lotkio, vetkuli.
Slankig, a. lotka l. lotkea, lotkainen, letkainen, vetelä, vetkukas.
Slant, m. kolikka, kilukka, lantti; (*fiskredskap*) torkko, torkin; — **-krok**, m. torkko- l. torkinkoukku, torkko.
Slanta, v. n. torkkoa, pyytää torkolla l. torkkokoukulla.
Slapp, a. löyhä, löysä, helppo, veltto, hervoton, hervakka; —**-händt**, a. löpöl. löyhäkätinen.
Slappa, v. a. velttouttaa, veltostuttaa, tehdä löyhäksi l. löysäksi, löyhistää.
Slapphet, f. löyhyys, velttous, helppous, hervakkuus.
Slapt, adv. veltosti, löyhästi, hervottomasti.
Slarf, m. retus, hulttio, hotikko, hupihaitto, rentukka, retkale, rutkale; —**-hans**, m. retvana, retkale.
Slarf, n. retustus, hutiloiminen.
Slarfaktig, a. hotikkoinen, hapsuinen, hulttiomainen, huolimaton.
Slarfaktighet, f. hotikkoisuus, hulttiomaisuus, huolimattomuus.
Slarfaktigt, adv. hotikkoisesti, hulttiomaisesti, huolimattomasti.
Slarfva, f. räpäle, repale, rettu, rääsy, (*fiisa*) siekale; (*fig.*) retus, hulttio, hotakka.
Slarfva, v. n. hotikoita (-tsen), homsuttaa, retustaa, hutiloita.
Slarfvig, a. räpäleinen, repaleinen, retuinen, siekaleinen; (*fig.*) retuinen, retukas, hotikkoinen, huolimaton.
Slarfvighet, f. retuisuus, hotikkoisuus.
Slarfvigt, adv. retuisesti, hotikosti, huolimattomasti.
Slask, n. solske, lika, loka, lika- l. lokal. porovesi; (*tunn supamat*) latku, lätsy; (*slaskigt väder*) lika- l. lokasää; (*slaskande*) lätsätys, sadelätsy l. -rän-

tä; — **-vatten**, n. solske- l. lika- l. huuhdevesi; — **-väder**, n. lika- l. solakesää, likainen l. märkä ilma.

Slaskig, a. solskuinen, likainen, lokainen, poroinen, märkä, latkuinen.

Slav, m. Slaavilainen.

Sleeper, m. sliiperi, ratapölkky l. -tela.

Slef, f. kauha; en s. full, kauhallinen; — **-gås**, f. kauhahanhi.

Slefva, v. n. kauhoa, pistää l. ajaa kauhalla.

Sleka, v. a. *se* **Slicka**.

Sleke, n. nuolu, nuolin, suolake.

Slem, a. häpeällinen, ilkeä, juljeton.

Slem, n. näljä, nilja, kina, lima, limaska, liiva, liitta, jälä, räkä; — **-aktig**, a. näljämäinen, kinamainen, näljäkkä, näljän- l. kinan- l. jälän-kalttainen l. -tapainen; — **-flytning**, f. kinan l. rään-vuoto, räkiminen; — **-hinna**, f. kina- l. limakelmu l. -kalvo; — **-hosta**, f. kina- l. räkäyskä, räkiminen; — **-körtel**, m. kina- l. -näljä- l. räkärisanen; — **-stockning**, f. kinan l. rään paattumus l. pakkautuminen.

Slemma, v. a. o. n. tehdä limaa l. kinaa, näljästää, limastaa, kinoittaa; s. sig, v. r. näljääntyä, näljästyä, kinoittua, tulla limaiseksi l. kinaiseksi, tulla kinaan l. limaan l. näljään.

Slemmig, a. näljäinen, kinainen, limakas, räkäinen, liittainen.

Slemmighet, f. näljäisyys, kinaisuus, limakkuus, räkäisyys; (*slemmigt ämne*) limaska, liitta.

Slentra, v. n. ventturoita, kulkkailla, vetelehtää, jolpitella, laiskoitella, hurjannella.

Slentrian, m. tavanteko, vanha tapa l. tottumus l. ura.

Slick, n. muta, lieju, lima.

Slick, m. (*liten lemning*) tilkka, riponen.

Slicka, v. a. nuolla, (*hastigt*) nuolaista, (*ofta och fortfarande*) nuoleksia, nuoleskella; s. sig om munnen, nuolla huuliansa l. suutansa.

Slickare, m. nuolija.

Slid, m. luisti.

Slida, f. tuppi (-en), huotra.

Slidad, a. (*bot.*) tupellinen.

Sliddersladder, n. lorunlaru, lorutus, lörpötys.

Slik, adv. *se* **Sådan**.

Slimsa, f. litsale, kötkäle.

Slinga, f. lenkku, lenko, linkerö; (*af rep o. d.*) lenkku, paula, surmansolmu.

Slinga, v. a. linkeröittää, panna l. s lenkulle, tehdä lenkku l. paula.

Slingerbult, m. linkerö, jäniksenp (-en), luikerrus; slå s — ar, linker tehdä mutkia l. koukkuja; — -v f. köynnöskasvi.

Slingra, v. n. kikkeröitä, vaarua, kerrellä (-telen), liipetä; — s. sig r. luikertaa, luikerrella, longertaa, rellä, koukkerella, loikerrella, län köynnellä (-telen, väänty l. ympäri l. ympärille.

Slingrande, a. (*bot.*) köynnelijäs, nelijäs.

Slingrig, a. (*i bugter*) mutkallinen, kiva, mutkisteleva, loikerteleva, kullinen; (*sluttande, om väg*) nen, liippeellinen, liiteellinen, tuinen.

Slingring, f. luikerrus, longerrus, kertelu, koukerteleminen, köynte nen; (*slingrigt ställe*) vieru, liipe, luikero; (*fartygets*) kikkeröitsem kiikertely, vaaruminen.

Slinka, v. n. (*hänga lös*) lerpattaa, pua, olla lerpassa l. letkassa, le roikkua; (*gå i smyg*) luikahtaa, kailla, liepsahtaa, litkahtaa, puik

Slinka, f. lutka, kutka.

Slinkföre, n. solkikeli, liukas keli; **-mål**, n. hiukkapala; — **-rätt**, nuoluruoka; — **-ärende**, n. juoks

Slinta, v. n. luiskahtaa, liukahtaa, jahtaa, solahtaa, liivastua, kilpist

Slip, n. tiura, hieet (*pl.*), hiejanho (*mek.*) sliippi, telakka.

Slipa, v. a. hioa l. hivoa, tahkoa l. hota.

Slipare, m. hioja, tahkoja.

Slipbänk, m. hion- l. hioma- l. ta penkki; — **-medel**, n. hioin l. hi hioma-aine; — **-sten**, m. hioma tahkokivi; (*brynsten*) kovasin, — **-stensbrott**, n. tahko- l. kov louhos; — **-stensgrus**, n. tahko tahonkuotta; — **-stensho**, m. tah kaukalo; — **-trä**, n. haraki, hie liippa; — **-verk**, n. tahkolaitos -mylly.

Sliperi, n. höylämö, hiamo.

Slipning, f. hionta, tahonta, hivomin

Slippa, v. n. o. a. päästä; s. ngn. s besvär, att göra ngt, päästä jk vaivasta, jonkin tekemisestä.

Slipprig, a. niljakka, nuljakas, lija nen, kaljain; (*fig.*) liukas, niljakka

Slipprighet, f. niljakkuus, nuljakkuus, livakkuus, liukkaus; (*slipprigt ställe*) iljanne, niljama.

Slira, v. n. (*sjöt.*) luistaa, luiskahtaa, liipiä.

Slisk, n. hentuset (*pl.*), makeiset (*pl.*).

Sliskig, a. imelä, imeliäs.

Slita, v. a. (*rycka*) reväistä (-päisen), repiä, riipaista; (*nöta*) kuluttaa; s. spö, saada raippavitsoja; s. ondt, kärsiä l. nähdä vaivaa; s. en tvist, ratkaista riita; s—s, v. d. (*nötas*) kulua, (*rycka hvarandra*) repiä l. riipoa toisiansa, reviskellä.

Slitage, n. kulunta.

Sliten, a. kulunut, kulunnainen.

Slitlärft, n. pitopalttina; — **-sko** (*å plog*), m. kenkä, antura.

Slitning, f. kulunta, kuluminen, kulutus, kuluttaminen, repäiseminen, riipaus; s—ar (*i magen*), reväisimet, pureet, vihleet.

Slitsa, v. a. (*smit.*) sinkata.

Slobod, m. lopotti.

Slockna, v. n. sammua.

Slok, **Sloker**, m. vetelys, vetkiö, lotko; — **-hjörk**, f. riippa- l. ritva- l. nuokkukoivu; — **-gräs**, n. helmikkä; — **-hatt**, m. rällä- l. lääppä- l. rätti- l. riippahattu; — **-öra**, n. luppa- l. lotkokorva; — **-örig**, a. luppa- l. lotkokorvainen l. -korva.

Sloka, v. n. lerpattaa, lerppua, lupattaa, olla lerpassa l. lupassa l. riipuksissa; gå och s. omkring, käydä lerputella l. lotkotella pitkin l. ympäri.

Slokig, a. lerppainen, riippainen, lerpassa l. lääpässä l. riipuksissa oleva,

Slom, m. iso kuore l. norssi.

Slopa, v. a.; s. ett skepp, luupata l. repiä l. purkaa alusta.

Slott, n. linna; — **-sbacke**, m. linnan l. linnamäki; — **-sbetjening**, f. linnanpalvelijat (*pl.*); — **-sförsamling**, f. linnanseurakunta; — **-sgraf**, f. linnankaivanto; — **-shjelp**, f. linnanrakennus-apu, linnan-apu l. -vero; — **-skapell**, **-skyrka**, f. linnankirkko; — **-släkare**, m. linnanlääkäri; — **-smur**, m. linnanmuuri; — **-splan**, m. linnakenttä, linnanpaltta, (*framför*) linnan edusta, (*omkring*) linnanliepeet; — **-spredikant**, m. linnansaarnaaja l. -pappi.

Sluddra, v. n. hutiloita, hurvitella.

Slug, a. viisas, sukkela, älykäs; (*bakslug*) viekas, kavala; — **-hufvud**, n. sutkapää, sukkelus.

Slughet, f. viisaus, sukkeluus, älykkyys, viekkaus, kavaluus.

Slugt, viisaasti, älykkäästi; (*listigt*) viekkaasti.

Sluka, v. a. nielaista, hotaista, hotkia, appaa, ahmata, hulmata.

Sluka, f. uittio.

Slukare, m. ahmatti, hotko.

Slummer, m. uinahdus, uinus, unen vieno l. horto l. tore l. huove.

Slump, m. sattumus, sattuma; (*osorterad hop*) tukku, koso; (*lemning*) jäte, pohja, poro; af en s., sattumoilta, sattumaltansa; — **-handel**, m. koso- l. onnenkauppa; — **-vis**, adv. (*i slump*) kosoltansa, tukultansa, tukuttain; (*af en slump*) sattumaltansa, tapaturmaa.

Slumpa, v. n. o. a. tehdä tukku- l. kosokauppoja, ostaa l. myydä tukuttain l. kosoissa, tehdä onnenkauppaa l. -toukoa.

Slumra, v. n. uinaella, uinahtaa, nukahtaa, olla uinuksissa l. unen vienossa l. unen horrossa; s. in, mennä unen vienoon l. unen hortoon l. unen toreihin l. uinuksiin, nukkua, uinahtua; s—nde krafter, uinailevat l. nukkuvaiset voimat.

Slunga, f. linko.

Slunga, v. a. lingota (-koan), lennättää, sinkahuttaa, (*ofta*) linkoilla, sinkahutella.

Slungare, m. linkoja, linkomies.

Slup, m. pursi (-rren), luuppi; — **-gast**, m. luuppi- l. pursimies.

Slurf, **Slurfvig**, m. fl. *se* **Slarf**, **Slarfvig**, o. s. v.

Slusk, m. ruoja, ryökäle, rähjä, rutkale, renttu.

Sluskig, a. ryökäleinen, ruokoton, rähjäinen, renttuinen.

Sluss, m. sulku, patous; — **-afgift**, f. sulkumakso l. -raha; — **-byggnad**, f. sulkurakennus; — **-port**, m. sulkuportti; — **-uppsyningsman**, m. sulunkaitsija; — **-verk**, n. sulkulaitos, sulut (*pl.*).

Slut, n. loppu, pääte, päätös; mot s—et, lopun puolella, lopulla; till s., lopuksi, päätteeksi; allt är s., kaikki on lopussa l. loppunut; s—et blef det, se tuli lopuksi; taga s., loppua, tulla loppu, päättyä; — **-dom**, m. lopullinen tuomio l. päätös, loppupäätös; — **-fall**, n. lopetus, loppuma, loppusäije; — **-följd**,

f. *se* **Slutledning, Slutsats**; — **-ledning**, f. (*log.*) päätelmä, johtaus, johtopäätös; — **-liqvid**, m. loppusuoritus; — **-punkt**, m. loppupiste, loppukohta l. -pääte; — **-rim**, n. loppusointu l. -vaste; — **-räkning**, f. loppulasku, lopullinen tililasku l. rätinki, (*slutlig uppgörelse*) lopputili, lopullinen tili, tilin suoritus; — **-sats**, m. loppujohtaus, johtopäätös, päätelmä; — **-sedel**, m. kaupanteko-todistus. kauppatodistus; — **-stafvelse**, f. lopputavu; — **-sten**, m. päätekivi, viimmeinen kivi; — **-stycke**, n. loppukappale; — **-sätt**, n. päätös- l. päättämystapa; — **-värn**, n. loppu- l. sisäturva.

Sluta, v. a. (*stänga, tillsluta*) sulkea, panna kiinni l. umpeen, ummistaa; s. ihop, panna l. liittää yhteen, yhdistää; (*föra intill, trycka*) sulkea; s. en krets kring ngn, kiertyä kehälle jkun ympärille, sulkea joku piiriin; s. lederna, supistaa rivit; s. i bojor, panna l. sitoa kahleisin; (*låta upphöra, föra till slut*) lopettaa, päättää; (*utföra det sista*) päätellä, viimmeistellä; (*s. upp, upphöra*) lakata, tauota (-koan), päättää, lopettaa; s. läsningen, päättä l. lopettaa lukeminen, lakata lukemasta; han s—de med att gråta, lopuksi l. viimmeiseksi hän rupesi itkemään, hän päätti l. lopetti itkemällä l. itkulla; (*draga slutsats*) päättää, päätellä, arvata, arvella; att s. af utseendet, är han en bra karl, ulkonäöstä päättäen l. arvaten, on hän kelpo mies; (*afsluta, ingå*) tehdä, sopia; s. ett köp, tehdä l. sopia kauppa, sopia kaupasta; — v. n. käydä, sopia; — s—s, v. d. loppua, päättyä, tulla loppu l. lopuksi l. päätteeksi; s. sig till ngn, yhdistyä l. yhdistäytyä jkuhun; s—ten, p. pass. o. adj. suljettu, supistettu, umpinainen; umpimielinen; med slutna sedlar, suljetuilla l. umpinaisilla lapuilla l. listoilla; han är så sluten, hän on niin umpimielinen l. umpinainen.

Slutelig, Sluteligen, *se* **Slutlig, Slutligen.**

Slutlig, a. lopullinen, viimmeinen.

Slutligen, adv. lopuksi, lopusti, päätökseksi, viimmeiseksi, viimmein, päätteeksi, lopullisesti.

Slutt, a. *se* **Sluttande.**

Slutta, v. n. viettää, kallistua, olla k lallansa l. kaltava l. vierevä, vie tää; (*s. sakta*) kallattaa, vietättää, loiva l. luisu; (*s. hastigt*) olla ä vieru l. -vierevä.

Sluttande, a. kaltava, viettävä, vi vierettävä, kallallansa oleva; lag kallattava, viettävä, loiva, luisu.

Sluttning, f. (*sluttande*) kaltavuus, revyys, vietos; (*sluttande plan*) vi rinne (-teen), vietos, paltta, laid (-peen).

Slyna, f. lutka, lutus, luuska.

Slyngel, m. loppi, lortti, veinari, är — **-aktig**, a. lorttimainen, lopp nen, ärmätillinen; — **-år**, n. p mätin l. lopin ikä, loppi- l. är vuodet.

Slå, v. a. o. n. lyödä; s. till, siv sivauttaa, sivaista, huimaista, (*lands*) läjähyttää; s. af, ned, *se* **Afslå**, o. s. v.; s. upp en avata kirja; (*hålla*) kaataa; kaataa, lyödä maahan, lyödä; niittää; (*besegra*) lyödä, voittaa; *veckla*) kääriä l. panna l. kietoa pärille; s. en knut, tehdä panna solmuun; s. rötter, tehd ria, juurtua; s. bort, heittää tää pois; s. efter ngn, ajaa takaa; s. i ögonen, pistää l. silmiin; pappret s. igenom, läpäisee; s. in, käydä toteen, sop teen, pitää yhtää; s. omkring (*sig förr*) kierrellä (-telen); s. om, tua, kääntyä, pyörähtää; s. under panna allensa, anastaa; slå til skratt, purskahtaa l. remahtaa ruun l. nauramaan; s. upp ett purkaa kauppa, tehdä takaper hjertat slår, sydän tykyttää l kli l. sykkii l. sykyttää; sångfo slår, laululintu laskettelee l. v lee l. laskee liiruja; — s. sig, v. *sig slag*) lyödä itseänsä; s. sig i ngt, jättää l. heittää jkin, luop erota jetkin; s. sig ihop med ng veta (-pean) yhteen jkun kanssa l. yhteyteen; s. sig lös, ruveta l. lyö työä joutilaaksi, irtautua töistänsä; han riktigt slår sig lös, ku oikein siksi rupeaa l. ratkeaa; s. ut, tulla toimeen l. aikaan l. s hin; s. sig på, ruveta, lyöttäytä. täytyä; kölden slår sig, pakk lauhtuu; s—nde, luja, vakava, sit

osava; **slagen med blindhet**, sokraksi l. sokeuteen joutunut l. saatettu.
lå, *f.* piena, pun, tanko.
Å, m. *se* **Ormslå**.
åa, f. oratuomi (-en).
åga, f. ajokas, kokalmus.
åss, v. d. tapella.
åtter, m. heinänteko l. -niitto, niitto; — **-karl**, m. niittomies, heinämies, niittäjä; — **-maskin**, m. niittokone; — **-tid**, m. hein'- l. heinän- l. niitto-aika, heinänteon-aika; — **-vall**, m. niittonurmi; — **-öl**, n. niitto- l. heinäkalkoo, niittäjäiset.
åka, v. a. sammuttaa.
åkare, m. sammuttaja, (*medel*) sammutin.
åkning, f. sammutus, sammuttamisaika; — **-smedel**, n. sammuke, sammutus-aine; — **-sredskap**, n. pl. sammutusneuvot l. -kalut, sammuttimet.
ådyna, f. rekityyny; — **-fart**, f. reenimatka l. -kulku; — **-före**, n. rekiä l. -keli; — **-korg**, m. reenkoppa -laitio; — **-mede**, m. reenjalas; — **-parti**, n. rekiajelus l. -ajot (*pl.*), reenkyyra l. -kunta; — **-spår**, n. reenki l. -jäljet (*pl.*) l. -raitio; — **-täcke**, n. rekipeite l. -vaippa, (*af hud*) rentalja.
åle, m. reki (re'en).
åga, f. väkivasara, moukari, palja.
åga, v. a. moukata, lyödä l. takoa moukarilla l. väkivasaralla.
ägt, f. suku (-vun), heimo, suku- l. heimokunta; **de äro af samma s.**, ne ovat yhtä sukua l. samasta suvusta; vi äro nära s., olemme likeistä sukua l. läheltä sukuja l. likisukulaiset; **-agg**, n. sukuviha l. -kiukku; — **-band**, *n. se* **Slägtförbindelse**; — **-bok**, f. sukukirja; — **-fel**, n. sukuvika, sukuominainen vika; — **-följd**, f. perikunta, suvunjohto, sukukunta l. -perä; — **-förbindelse**, f. sukuperäisyys, sukulaisuus, heimous, heimolaisuus, lankous, heimousväli; **ingå s.**, ruveta (-pean) sukulaisuuteen l. lankouteen l. sukulaiseksi; — **-gren**, f. suvun- l. sukuhaara; — **-hat**, n. sukuviha, sukuperäinen l. suvun viha; — **-kär**, a. sukumielinen, sukulaisrakas, rakas sukuunsa; — **-kärlek**, m. sukulaisrakkaus l. -lempi, sukumielisyys, rakkaus sukuun; — **-led**, *s. o. n.* **sukupolvi** (-en); — **-ledning**, f. polviluku, — **-linie**, f. sukukanta l. vesa; — **-namn**, n. sukunimi; — **-register**, n. sukuluettelo, polviluku l. -luettelo; — **-tafla**, f. *se* **Stamtafla**; **-tycke**, n. suvunnäköisyys, sukulaisnäkö; — **-utredningsbevis**, n. perikanta-kirja, sukutodistus.
Slägtas, v. d.; s. på ngn, olla l. tulla jkuhun l. jkun sukuun.
Slägte, n. suku, polvi (-en), heimokunta; från s. till s., suvusta sukuun, polvesta polveen.
Slägting, m. sukulainen, heimolainen.
Slägtskap, f. sukulaisuus, heimolaisuus; — **-förhållande**, n. sukulaisuuden suhde l. kohta, sukuperäisyys, suvun suhde l. väli.
Slända, f. värttinä, kehrävarsi (-rren); (*insekt*) korennoinen.
Släng, m. letkaus, läpsäys, lätkäys, hutkaus, huimaus, hetkaus, pyörähdys; (*i skrifning*) saikara, pyöräys; (*af sjukdom*) lento, oire, kohtaus; (*ngt liknande*) merkki, kauna; — **-kappa**, f. heilukaapu, viitta; — **-kyss**, m. suikkaus, suun suikkaus, käsimuisku l. -suukkonen; — **-polska**, f. hyppy- l. kiepo- l. heiskupolska.
Slänga, v. a. paiskata, viskata, viskaista, nakata, huimaista; (*fortfarande*) paiskella, paiskoa, viskellä, huimia, heitellä; (*svänga*) heiluttaa, heilauttaa, kiekuttaa, kiekahuttaa, kiekutella, pyöräyttää, pyöritellä; s. sig, v. r. paiskelehtaa, heiskahutella, värjähdellä, heitellä l. paiskella l. paiskoa itseänsä; **slängd**, paiskattu, viskattu, o. s. v.; (*fig.*) liukas, taitava.
Släp, n. laaho, jutka, häntä, hännys, (*följe*) häntä, hännys; (*svårt arbete*) jutkaus, kinaus, rehkiminen, rehme; — **-bärare**, m. laahon- l. liepeen- l. hännyksenkantaja; — **-häst**, m. kuorma l. työ- l. vetohevonen; (*fig.*) juhta, työjuhta; — **-karl**, m. työ- l. raatomies; — **-kläder**, n. pl., — **-mundering**, f. arkivaatteet l. -puku; — **-klädning**, f. (*klädning med släp*) laahus- l. hännyshame l. -leninki; (*hvardagsklädning*) arkileninki l. -hame, jokapäivänen leninki; — **-syssla**, f. vaivavirka, työläs l. raskas virka; — — **-tåg**, n. veto- l. jutkatouvi l. -köysi; joukko; **vara i s.**, olla perässä vedettävänä l. vetoköydessä; (*fig.*) olla peräkallossa l. joukon jatkona; — **-ärter**, f. pl. lisko- l. palkoherneet.
Släpa, v. a. vetää, vedellä, vetää perässänsä, hilata, laahata; (*tungt*) kinata,

kinastaa, raastaa, rehmätä, jutkata, jutkuttaa; — v. n. laahata, laahustaa, laapustaa; (*arbeta svårt*) rehmiä, kinata, kinastaa; han har s—nde gång, hän käy laapustaen l. jalkojansa vetäen; s—nde toner, pitkäveteiset äänet.

Släpa, f. laaha, jutka, laaha- l. hilareki, laahotin, laapotin.

Släpare, m. vetäjä, laahaaja.

Slapig, a. pitkäveteinen, pitkällinen; s. menniska, jahnus, pitkäpiimäinen.

Släpighet, f. pitkäveteisyys l. -piimäisyys, pitkällisyys, jahnaisuus.

Släpning, f. veto, perässä-veto, vetäminen, laahaus, laahaaminen, kinastus.

Släppa, v. a. päästää, laskea; (*låta falla*) päästää, pudottaa; s. till ngt, panna l. lisätä jhkin omastansa; s. fjädrar, hår, luoda höyheniänsä, karvaansa; s. sig, v. r. laskea itseänsä l. itsensä, laskeutua l. laskeuta, laskeita.

Släpphänd, a. höllähyppyinen, löyhä- l. helppokätinen.

Slät, a. sileä, (*jemn*) tasainen; (*dålig*) huono, kehno; göra sig s. för ngn, liukastella jkulle, mairitella l. liehitellä jkuta; — **-fil**, m. siliviila; — **-fila**, v. a. siliviilata; — **-harf**, m. tasausäes; — **-hamra**, v. a. takoa sileäksi l. tasaiseksi; — **-hugga**, v. a. hakata l. veistää tasaiseksi l. sileäksi, tasaveistää; — **-hyfla**, v. a. höylätä sileäksi l. tasaiseksi, sili- l. tasahöylätä; — **-hyfvel**, m. tasaus- l. silushöylä; — **-härig**, a. sileäkarvainen; (*med slätt hufvudhår*) sileätukkainen l. -päinen; — **-jern**, n. silusrauta l. -terä; — **-måla**, v. a. maalata yhdellä värillä, silimaalata; — **-målare**, m. kalu- l. silimaalari; — **-stål**, n. silusteräs; — **-söm**, m. saumaompelu, tasainen l. suora ompelu l. neulonta.

Släta, v. a. silittää, silitellä, (*jemna*) tasoittaa; s. öfver ngt (*fig.*), silitellä l. kaunistella jkin.

Släthet, f. sileys, tasaisuus; kehnous; mielinkielisyys, maireus.

Slätt, adv. sileästi, tasaisesti; huonosti, kehnosti; rätt och s., paljaaltansa, koreilematta; s. intet, ei ollenkaan l. yhtään mitään, ei pienintäkään, ei laisinkaan.

Slätt, f. tasanko, lakeus, lakea, tasamaa; — **-bo**, m. tasamaalainen, lakealainen; — **-land**, n., **-mark**, f. tasamaa, lakea maa.

Slö, a. tylsä; (*fig. om menniskor*) tylsäpäinen l. -mielinen, tylsä; bli(f)va tylsyä, tylsistyä, tulla l. käydä säksi; göra s., tylsyttää, tylsä tehdä tylsäksi; — **-hafra**, f. rankahut, kahukaurat; — **-hjer** typerä- l. tyhjäpää; — **-kor** ohrankahut l. kahuohrat; — **-si** tylsäpäinen l. -mielinen, typer **-skodd**, a. tylsässä kengässä (e — **-säd**, f. kahut (*pl.*), kahu- l tojyvät (*pl.*), pohteet (*pl.*), (*pl.*).

Slödder, n. roisto- l. roskaväki l renttuväki.

Slög, a. näppärä, näpsä, kätevä, l nen, kätelijäs.

Slögd, se **Slöjd**.

Slöhet, f. tylsyys.

Slöja, f. huntu, linnikko, silmikko, tirkatti.

Slöjd, f. käsiteollisuus, käsikeino, l. kototyö l. -teko, kätystely; (*tande i trä*) puu- l. veistotyö, — **-idkare**, m. käsiteollisuuden joittaja, käsikeinoilija; — **-sk** käsityö-koulu; — **-virke**, n. tarvepunt.

Slöjda, v. a. veistää, veistellä, puu- l. kototyötä, kätystellä.

Slöjdare, m. puutyön-tekijä, kot tekijä, käsikeinoilija.

Slör, n. heltta, heltanlehti.

Slör, m. (*sjöt.*) laaja l. myötäinen

Slösa, v. n. o. a. tuhlata, hu menettää, hukata; s. med or ylellinen sanoissa.

Slösaktig, a. tuhlaava, tuhlaus aulis.

Slösaktighet, f. tuhlaavaisuus.

Slösaktigt, adv. tuhlaavaisesti.

Slösare, m. tuhlari, tuhlaaja.

Slöseri, n. tuhlaaminen, tuhlaus.

Smack, n. maiskina.

Smacka, v. n. maiskuttaa, maiski sua, lakuttaa, litsottaa; (*om* kutkuttaa.

Smackande, n. maiskutus, maiski nen, lakuttaminen; kutkutus.

Smak, m. maku, (*smaksinne*) mak to l. maisti; (*tycke, böjelse*) tunto, halu, maku; (*karaktären af ett en författare*) laatu, luonne (-teen si (-rren); (*estet.*) maku, tunto, aist neuden tunto; det har s. af bär, siinä on kirsikan maku. kirsikan makuista; med god s.,

kråset, ajaa hottiinsa, sukia suutansa; s. ihop, sotkea l. sutata kokoon; s. ned, tahria l. tahrata, tehdä jhkin; (*ge stryk*) sutkia l. sukia selkään; — s. sig; v. r. voidella itseänsä, voiteleita; (*förpläga sig*) herkutella, sukia suutansa; smord, part. voideltu.

Smörja, f. rasva, voide; (*fig.*) sotku, sekasotku, suttu.

Smörjelse, f. (*smörjning*) voitelu; (*salva*) voide.

Smörjig, a. (*som har egenskapen af smörja*) rasvamainen, rasvan- l. voiteentapainen, rasvakas, rasvainen; (*nedsmord*) tahrassa l. rasvassa (oleva), rasvaan tehty.

Smörjning, f. voitelu, voiteleminen, rasvaaminen, rasvominen, rasvonta.

Snabb, a. nopea, nopsa, joutuisa, pikainen, ketterä, kerkeä, vikkelä, virkku; — **-fotad,** a. ketterä- l. nopsajalkainen, kerkeä jalaltansa, ketterä; — **-löpare,** m. pika- l. joutujuoksija; — **-seglare,** m. pika- l. joutupurjehtija; — **-skrifning,** f. pikakirjoitus; — **-skrifvare,** m. pikakirjoittaja.

Snabba sig, v. r. joutua, jouduttaa itseänsä, rientää.

Snabbhet, f. nopeus, nopsuus, joutuisuus, pikaisuus, o. s. v.

Snabel, m. tirso, kärsä, kärsätorvi (-en).

Snabt, adv. nopeasti, nopeaan, joutuisasti o. s. v.

Snack, n. *se* **Prat, Sladder.**

Snacka, v. n. *se* **Prata, Sladdra.**

Snafva, v. n. kompastua, kompastella, kuukahtaa, kuukahtua; (*slinta*) luiskahtaa, linkastua.

Snappa, v. a. kaapata, siepata, kahmata, kahvaltaa; s. upp, m. m., *se* **Uppsnappa,** o. s. v.; s. efter andan, haukkoa henkeänsä.

Snapphane, m. siepposissi, sissi.

Snappa, m. naukku, napaus, ryyppy, tintti, kopaus, kulaus.

Snar, a. pikainen, joutuisa, joudukas, väleä; — **-fyndig,** a. sukkela- l. nopsaälyinen, älykäs, vikkelä- l. tarkkamielinen; — **-lik,** a. pian l. piammasti jkun näköinen l. muotoinen; — **-mogen,** a. aikaisin l. pian l. väleen kypsyvä l. tuleutuva, pikakypsyinen, aikainen; — **-sint,** a. pikamielinen l. -vihainen; — **-skrämd,** a. herkkäpelkoinen; — **-sticken,** a. pikavihainen, äkkipäinen l. -tuittu, tuittupäinen, närkki, närkäs, äksy; — **-tänkt,** a. vikkelä- l. nopeamietteinen l. -ajatuksinen.

Snar, n. *se* **Snår.**

Snara, f. ansa, paula, permi (-en), (*i trädtopp*) lahto; (*fig.*) paula, ansa.

Snarare, a. komp. pikaisempi, joutuisampi; — adv. pikemmin, joutuisammin, välemmin; (*hellre*) ennemmin, ennen, paremmin, pikemmin.

Snarast, a. superl. pikaisin, joutuisin; — adv. joutuisimmin, pikaisimmin, kerkeimmin; med det s—e, mitä pikimmin l. pikaisimmin, hetimiten.

Snarhet, f. pikaisuus.

Snarka, v. n. kuorsata, kuorsnata, korsailla.

Snarkning, f. kuorsaus o. s. v.

Snarlig, a. piakkoinen.

Snarligen o. **Snarligt,** adv. piakkoin, kohdakkoin, kohdakkoon, piammittain, piammasti.

Snarp, m. (*på gräs*) kelmu.

Snarrefva, f. kierreheinä, humalavieras.

Snarrverk, n. (*på orgor*) pärrytin, pärrälaitos.

Snart, adv. pian, väleen, kohta, kiiruusti; så s. (som), niin pian kuin, heti l. kohta kun; s. sagdt, milt'ei, piammasti, melkeittäin.

Snask, n. makeiset (*pl.*), hentuset (*pl.*).

Snaska, v. n. syödä makeisia, mausua, mausuella.

Snasker, m. maku- l. mausesuu, makeisten syöjä, mausuja.

Snatta, v. a. näpistää, näpistellä.

Snatter, n. kaakotus, rääkätys l. rääkitys.

Snatteri, n. näpisteleminen.

Snattra, v. n. kaakottaa, rääkättää l. rääkittää, käkertää.

Snau, f. (*ett slags fartyg*) nouvi.

Sned, a. vino, viisto, veulo, viteinen; (*sluttande*) kaltto, kalteva; (*vind*) kiero, karsas; (*krokig*) väärä; blifva s., vinoutua, viistoutua, kalttoutua, kalttua; göra s., *se* **Sneda;** s—t ord, harkko sana, karsas l. väärä sana; vara på s., olla vinossa l. viistossa l. (*lutande*) kallellansa; plöja på s., kyntää viistoon l. viteelleen; det är på s. emellan dem, heidän välinsä on karsas l. karsaassa l. kanissa l. kierollansa; — **-fotad,** a. väärä- l. kampurajalkainen, potukka; — **-halsad,** a. vino- l. viisto- l. kierokaulainen; — **-hörnig,** a. viisto- l. vinonurkkainen l. -kulmainen; — **-kör-**

s. i bojor, panna kahleihin l. rautoihin.

Smidbar, a. taottava, taontakelpo.

Smidbarhet, f. taottavaisuus.

Smide, n. (*smidning*) taonta; (*smidda varor*) tae (-keen), taekalu l. -työ; (*hvad som skall smidas*) taottavat, tael. takoytöt; — **-skol**, n. pl. pajasydet (*pl.*).

Smidig, a. nuortea, norja, notkea, taipuva, sujuva, solea.

Smidighet, f. nuorteus, norjuus, notkeus, m. m. se föreg.

Smidverk, n. takeet (*pl.*), tae- l. taontatyöt l. -teokset.

Smila, v. n. miekailla, vihuilla, naurahdella, liukastella, liehailla, liehakoita.

Smiler, m. liehijä, liehailija, liukastelija, liehisuu, sillivili.

Smilig, a. naurahteleva, miekaileva, liehaileva, liukasteleva, lipakka, mielinkielinen.

Smink, n. poskiväri l. -maali, ruse.

Sminka, v. a. maalata poskivärillä l. ruseella.

Smiska, v. a. läpsähyttää, läjähyttää.

Smitta, f. (*smittande*) tarttumus, tarttuminen; (*smittsam sjukdom*) tarttuma, tartunnainen, tarttuva tauti; (*fig.*) saasta, saastaisuus.

Smitta, v. a. tarttua, tartuttaa, saastuttaa; den sjukdomen s—r på andra, se tauti tarttuu muihin, tartuttaa l. saastuttaa muut.

Smittböld, m. (*smittsam böld*) tarttuva paise l. ajos, tartuinpaise; (*uppkommen genom smitta*) tarttumapaise l. -ajos; tarttuma; — **-koppor**, f. pl. rupuli, iso rokko; (*genom ympning*) panentarokko.

Smittosam l. **Smittsam**, a. tarttuva, tarttuvainen.

Smocka, f. löntti, laatta, läiskä.

Smocka, v. a. laatata, mättää, läiskätä.

Smola, v. n. vuotaa, tippua, karista.

Smolk, n. rikka, ruhka, raiska, rupa, röpä, sokare.

Smolkig, a. rikkainen, ruhkainen, raiskainen, rupainen.

Smolsäd, m. vuoto- l. varejyvät, maahan karisneet jyvät.

Smord, p. pass. *af* **Smörja**.

Smorläder, n. rasvanahka.

Smuga, f. (*smal gång mellan hus*) sola, kuja.

Smugla, v. a. o. n. kuljettaa s varkain, tehdä sala- l. piilok soimia.

Smuglare, m. salakuljettaja, sala mykauppias, piilokas; — -far piilokas- l. salakuljetus-laiva.

Smugleri, n. sala- l. piilo- l. l jetus.

Smula, f. muru, murunen, hipal nen, rahtu; inte l. aldrig e rahtuakaan l. hiukkaakaan l. takaan.

Smula, v. a. l. **Smula sönder**, taa, murennella, panna l. p muruiksi l. muruille, s. sig, reta (-nen), murentua, mennä l. muruille.

Smulgråt, m. saituri, kituniikk kari, ruinu.

Smulig, a. muruinen, murallin rakka.

Smult, a. neutr. (*sjöt.*); s. vatte l. hiljainen vesi.

Smultron, n. mansikka.

Smusla, v. n. tehdä salaa l. sal kähmiä, mukeltaa, sukeltaa, k

Smuslare, m. hiipoja, hiipijä, (*stackare*) kuotus.

Smuts, m. lika, loka, saasta; — m. likapilkku, tahra; — -grå harmaa, likaisen harmaa; — v. a. (*fig.*) ryvettää, soaista: m. rapakko, ropakko, lätäkkö.

Smutsa, v. a. liata (-kaan), l aista, saastuttaa, ryvettää, ryö dä likaan l. likaiseksi; s—s, kautua, soaistua, tulla likaa kaan; s. sig, v. r. liata l. s ryvettää itsensä, likautua, r saada likaa päällensä, tehdä l itsensä likaan.

Smutsig, a. likainen, lokainen. nen, tahrainen.

Smutsighet, f. likaisuus, saast taisuus.

Smutt, m. tintti, tilkka, ryyppö

Smutta, v. n. maistella, tinttail piä, ryypiskellä.

Smycka, v. a. kaunistaa, korist ristaa.

Smycke, n. kaunistus, kaunist tus, koriste.

Smyg, m. (*smyghål*) piilo, piile loukko; i s., salaa, salavihkaa mässä, salakkali, varkain; — piilo- l. lymy- l. salapaikka; pi loukko, salaloukko; — -tra

...l- l. piloraput; — **-vis**, adv. *se* I
yg: — **-vrå**, f. *se* **Smyghål**; —
g, m. sala- l. piilotie.
g. v. n. o. **Smyga sig**, v. r. hii-
...i hiivistellä, luikkia, luikahtaa, lui-
...adella. liihennellä (-telen), pujahtaa l.
...ahtaa. pistäytyä salaa; — v. a. hii-
...a hiivuttaa, liihentää, sukeltaa, pis-
... viedä salaa.
n. f. *se* **Smyg.**
nde, n. hiipiminen, hiivistely, lui-
...s. o. s. v.; — adj. hiipivä, hii-
...inen, luikkiva; — adv. hiipien,
...ellen, luikkien, liihennellen.
r, m. hiipijä l. hiivijä, luikailija.
ri, n. *se* **Smygande**, n.; (*egensk.*)
...levaisuus, hiipiväisyys.
a pienet, pikkuiset, vähäiset; i
...tt. vähässä mitassa, vähin erin,
...: jag har s—tt om tid, mi-
...n aika vähissä, minulla on niuk-
...asta l. niukalta aikaa; — **-aktig**, n.
...amainen, turhanpäiväinen, turhan
...a, vähästä l. vähistä huoliva; —
...ghet, f. turhamaisuus, turhan-
...äisyys; — **-aktigt**, adv. turha-
...esti. turhan tarkasti, vähäpätöi-
...i: — **-barnskola**, f. lapsukaisa.
...pienten lasten koulu; — **-cir-**
n. pikkuympyrä; — **-dike**, n.
...oja; — **-djur**, n. eläväinen; —
...t, m. pienet kalat, alveet, muro-
...t, monheet; — **-fläckig**, a. pieni-
...ainen, piskulainen; — **-fogel**, m.
...t linnut, pikkulinnut; — **-folk**,
...enet l. alhaiset ihmiset; — **-gam-**
...a. vanhamainen, vanhakas; — **-gub-**
...; m. pl. menninkäiset, leijukkai-
...väkapirut; — **-hafre**, m. pienijyväi-
...kaura; — **-handel**, m. pieni kauppa,
...n l. pikkukauppa; — **-handlare**,
e **Småkrämare**; — **-herre**, m.
...herra, pieni herra; — **-klok**, a.
...kas, viiso, pikkuviisas; — **-ko-**
...g, m. pikkukuningas, pieni kunin-
...; — **-korn**, n. pienijyväinen ohra;
-kornig, a. pienijyväinen l. -mu-
...ex; — **-krusa**, v. a. vähän röy-
...ää l. kähertää, käherrytellä, ruu-
...a; — v. n. (*fig.*) kursastella, vä-
...kursailla; — **-krämare**, m. pik-
...l. vähäiskauppias, kaupustelija; —
...m, m. puoliorpana; — **-le**, v. n.
...ahtaa, naurahdella, hymyillä, mie-
...la; — **-leende**, n. naurahtelu, hy-
...leminen; — **-lom**, m. kaakkuri-
...ka, kaatra; — **-löje**, n. *se* **Små-**
leende; — **-mynt**, n. pieni raha, pie-
net rahat; — **-nätt**, a. sievä, sievak-
ka, nästi, nätikäs; — **-penningar**, m.
pl. pienet rahat; — **-persedlar**, m.
pl. pienet saatavat l. vaalut l. parse-
lit; — **-plock**, n. noukkeet (*pl.*), pie-
net kalut l. kapineet; — **-rolig**, a.
lystimäinen, lystikäs; — **-rot**, f. juu-
reke; — **-rum**, n. vähä l. vähäinen
huone, pikkuhuone; — **-sak**, f. pieni
l. vähä l. vähäinen l. vähäpätöinen
asia, pienoisuus, pieni l. vähäinen kalu,
pikkukalu, kapine; — **-sedel**, m. pieni
seteli; — **-sinne**, n. *se* **Småaktighet**;
— **-sinnad**, a. turhamielinen l. -päi-
nen; — **-skald**, m. runostelija, pikku-
runoilija; — **-skog**, m. vesakko, var-
vikko, viidakko; — **-skrake**, m. jou-
hikoskelo; — **-skratta**, v. n. naurella,
naurahdella, naureskella; — **-slug**, a.
pikkuviisas, viiso, viisakas, sukkela-
mainen; — **-spof**, m. pieni kuovi l.
kurppa; — **-stad**, m. pikkukaupunki;
— **-stadsaktig**, a. pienen kaupungin
tapainen, pikkukaupungillinen l. -kau-
punkimainen; — **-stadsaktighet**, f.
pikkukaupunkimaisuus; — **-stadsbo**,
m. pikkukaupunkilainen; — **-sten**, m.
pienet kivet, someri, sorakivet; —
-sysslor, f. pl. käsiaskareet, pienet
askareet l. toimet; — **-tokig**, a. hul-
lumainen, hupelo, hassumainen, hullu-
kas, hassukas; — **-träta**, v. n. kiis-
tellä, kiistätellä, toraella; — **-täck**, a.
kaunoinen, kaunokainen, sievakka, si-
ro; — **-tänkt**, a. turhamielinen; —
-vessla, f. nirppa, pikkukärppä; —
-växt, a. lyhyt- l. matala- l. pieni-
kasvuinen; — **-ögd**, a. pikkusilmäinen.
Småningom, adv. vähittäin, vähitellen.
Smått, adv. vähän, vähäisen, hiukan,
pikkuisen.
Smäck, m. läpsäys, läppäys, lätsäys; —
-full, a. täpötäysi, täpösen täysi.
Smäcka, v. a. läpsätä, läpätä, lätsätä,
läpsähyttää, läiskäistä.
Smäcker, a. hieno, pieni (-en), ohut (-uen).
Smäda, v. a. herjata, parjata, räävätä,
pilkata, häväistä (-päisen).
Smädare, m. herjaaja o. s. v.
Smädelust, f. herjaus- l. parjaushalu l.
-himo; — **-lysten**, a. herjaus- l. par-
jaushaluinen l. -himoinen; — **-lyst-**
nad, f. *se* **Smädelust**; — **-mun**, m.
herja- l. räväsuu; — **-namn**, n. hauk-
ku- l. haukkuma- l. herja- l. herjaus-
nimi; — **-ord**, n. herjaus- l. haukku-

ma-sana l. -puhe; — **-skribent**, m. pilkka- l. häväistys- l. herjakirjoittaja; — **-skrift**, f. herja- l. pilkkakirjoitus, herjaus- l. pilkka- l. häväistyskirja.

Smädelse, *f.* herjaus, parjaus, rääväys, pilkka, pilkkaus.

Smädlig, a. herjaava, herja, herjaavainen, parjaavainen, rääväävä, häpäisevä.

Smädlighet, f. herjaavaisuus, parjaavaisuus, häpäiseväisyys.

Smäkta, v. n. nääntyä, nuutua, uupua, hiukua, hiukahtua; s. af hunger, hiukahtua l. nääntyä nälästä; s. i fängelse, kitua l. hiukua l. uupua vankiudessa; s—nde ögon, raukeat l. hiukeat l. uupuvaiset silmät.

Smälek, m. häväistys, pilkkaus, häpeä, pilkka.

Smäll, m. läjähdys, paukahdus l. paukaus, paukku, mäjähdys, räjähdys; — **-fikon**, n. korvatillikka l. -marja; — **-kall**, a. paukkukylmä; midt i s—a vintern, kovimmassa l. paukkavassa talven pakkaisessa; — **-kyss**, m. muiskaus, moiskaus; — **-piska**, f. lätkä l. läiskäpiiska l. -ruoska.

Smälla, f. lätkä, läpsä.

Smälla, v. n. paukahtaa, läjähtää, mäjähtää, pamahtaa; (*fortfarande*) paukkaa, paukkua, paukahdella, läjähdellä, läikyä; v. a. (*åstadkomma en smäll*) paukahuttaa, läjähyttää, mäjähyttää; (*åstadkomma flere smällar*) paukahutella, läjähytellä, mäjähytellä, paukuttaa, paukutella, mäikyttää, mäikytellä.

Smällande, n. paukkina, pauke, paukahtelu, läikinä, läikyminen, läjähtelemineu, mäjähtely; paukuttaminen, paukutus, paukuttelu, mäikyttäminen, läjähyttäminen, paukahuttaminen.

Smälta, v. n. sulaa, sulautua; — v. a. sulata, sulattaa, sulauttaa; smält, a. o. part. sula, sulanut, sulattu, sulatettu.

Smälta, f. (*det som smältes*) sulaama, sulatos l. sulatus; (*stor hop*) röykkiö, joukkio.

Smältare, m. sulattaja, sulaaja.

Smältbar, a. sulautuva, sulavainen; — **-görning**, f. sulavoitseminen.

Smältbarhet, f. sulavaisuus, sulauvaisuus, sulavuus.

Smältdegel, m. sulatus-astia, sulatin; — **-hytta**, f. sulatuspaja l. -ruukki, sulatto, sulattamo; — **-härd**, m. sulaus- l. sulatus-ahjo; — **-punkt**, m. sulamis- l. sulantokohta; — **-ugn**, m. sulatus- l. sulaamauuni; — **-verk**, n. s laitos.

Smältlig, a. *se* **Smältbar**.

Smältning, f. sulaminen, sulanta, tuminen; sulatus, sulaaminen, s minen; — **-sorgan**, n. sulatin, tussuoli.

Smärling, m. partiainen.

Smärre, a. komp. (*af Små*) vä vähäisempi, pienempi.

Smärst, a. superl. (*af Små*) väk häisin, pienin.

Smärt, a. solakka, hoikka, solea *hästar*) salkki, solakka.

Smärta, f. kipu, kivistys, kipeys; tuska, vaiva; (*fig.*) tuska, karva mielikarvaus.

Smärta, v. a. (*förorsaka smärta* tää, kolottaa, pakottaa; (*i and ning*) surettaa, karvastella, ka taa.

Smärtfull, a. *se* **Smärtsam**; **-drande**, **-stillande**, a. kipua l asettava l. vähentävä l. helpet

Smärthet, f. solakkuus o. s. v.

Smärting, m. (*skepp.*) märttinki kääre.

Smärtlös, a. vaivaton.

Smärtsam, a. (*kroppsl.*) kivistäv televä, kivullinen, vaivallinen; surettava, surkea, karvasteleva

Smöja, v. a. pujottaa.

Smör, n. voi; vara i s—et h olla jkun suosioissa; — **-aktig** tapainen; — **-ask**, m. voi **-bakelse**, m. voikakkunen; — **-ster**, n. aholeinikkö, voikuk **-but**, m. voinökki l. -möyk **-bytta**, f. voipytty; — **-dun** vaate; — **-gås**, voileipä l. kasta s—ar, heittää l. viska l. liininkiä; — **-handel**, m. pa; — **-handlare**, m. voik — **-kerna**, f. voikirnu; — voi- l. voinkirpale; — **-klimp** l. voinköntti l. -kimpale; — voin osto; (*godt pris*) pilkka **-kauppa**; — **-profvare**, m. voi **-koetin**; — **-tionde**, m. voi l. -vero.

Smöra, v. n. tulla voihin; — v. a. l. tahria voihin.

Smörig, a. voinen, voissa (olev

Smörj, n. *se* **Stryk**; — **-burk** vatölkki *fl.* -purakko.

Smörja, v. a. voidella (-telen), rasv vata; (*vända*) rasvoa, lahjoa, void

räset, ajaa hottiinsa, sukia suu-
nsa; s. ihop, sotkea l. sutata ko-
on; s. ned, tahria l. tahrata, tehdä
kin; (*ge stryk*) sutkia l. sukia sel-
än; — s. sig; v. r. voidella itseänsä,
teleita; (*förpläga sig*) herkutella,
kia suutansa; smord, part. voideltu.
rja, f. rasva, voide; (*fig.*) sotku, se-
sotku, suttu.
jelse, f. (*smörjning*) voitelu; (*salva*)
de.
jig, a. (*som har egenskapen af*
rja) rasvamainen, rasvan- l. voiteen-
inen, rasvakas, rasvainen; (*ned-*
rd) tahrassa l. rasvassa (oleva), ras-
tehty.
ning, f. voitelu, voiteleminen, ras-
minen, rasvominen, rasvonta.
, a. nopea, nopsa, joutuisa, pikai-
l. ketterä, kerkeä, vikkelä, virkku;
-fotad, a. ketterä- l. nopsajalkai-
l. kerkeä jalaltansa, ketterä; —
are, m. pika- l. joutujuoksija; —
lare, m. pika- l. joutupurjehtija;
-skrifning, f. pikakirjoitus; —
rifvare, m. pikakirjoittaja.
a sig, v. r. joutua, jouduttaa it-
sä. rientää.
het, f. nopeus, nopsuus, joutuisuus,
suus, o. s. v.
l, m. tirso, kärsä, kärsätorvi (-en).
, adv. nopeasti, nopeaan, joutui-
o. s. v.
, n. *se* **Prat, Sladder.**
, v. n. *se* **Prata, Sladdra.**
, v. n. kompastua, kompastella,
kahtaa, kuukahtua; (*slinta*) luis-
, liukastua.
, v. a. kaapata, siepata, kahmata,
altaa; s. upp, m. m., *se* **Upp-**
, o. s. v.; s. efter andan,
oa henkeänsä.
ne, m. siepposissi, sissi.
, m. naukku, napaus, ryyppy,
, kopaus, kulaus.
, a. pikainen, joutuisa, joudukas, vä-
; — -fyndig, a. sukkela- l. nopsa-
inen, älykäs, vikkelä- l. tarkkamie-
n; — -lik, a. pian l. piammasti
n näköinen l. muotoinen; — -mo-
, a. aikaisin l. pian l. väleen kyp-
l. tuleutuva, pikakypsyinen, ai-
nen; — -sint, a. pikamielinen l.
hainen; — -skrämd, a. herkkäpel-
inen; — -sticken, a. pikavihainen,
kipäinen l. -tuittu, tuittupäinen,
kki, närkäs, äksy; — -tänkt, a.
vikkelä- l. nopeamietteinen l. -ajatuk-
sinen.

Snar, n. *se* **Snår.**

Snara, f. ansa, paula, permi (-en), (*i trädtopp*) lahto; (*fig.*) paula, ansa.

Snarare, a. komp. pikaisempi, joutuisampi; — adv. pikemmin, joutuisammin, välemmin; (*hellre*) ennemmin, ennen, paremmin, pikemmin.

Snarast, a. superl. pikaisin, joutuisin; — adv. joutuisimmin, pikaisimmin, kerkeimmin; med det s—e, mitä pikimmin l. pikaisimmin, hetimiten.

Snarhet, f. pikaisuus.

Snarka, v. n. kuorsata, kuorsnata, korsailla.

Snarkning, f. kuorsaus o. s. v.

Snarlig, a. piakkoinen.

Snarligen o. **Snarligt**, adv. piakkoin, kohdakkoin, kohdakkoon, piammittain, piammasti.

Snarp, m. (*på gräs*) kelmu.

Snarrefva, f. kierreheinä, humalavieras.

Snarrverk, n. (*på orgor*) pärrytin, pärrälaitos.

Snart, adv. pian, väleen, kohta, kiiruusti; så s. (som), niin pian kuin, heti l. kohta kun; s. sagdt, milt'ei, piammasti, melkeittäin.

Snask, n. makeiset (*pl.*), hentuset (*pl.*).

Snaska, v. n. syödä makeisia, mausua, mausuella.

Snasker, m. maku- l. mausesuu, makeisten syöjä, mausuja.

Snatta, v. a. näpistää, näpistellä.

Snatter, n. kaakotus, rääkätys l. rääkitys.

Snatteri, n. näpisteleminen.

Snattra, v. n. kaakottaa, rääkättää l. rääkittää, käkertää.

Snau, f. (*ett slags fartyg*) nouvi.

Sned, a. vino, viisto, veulo, viteinen; (*sluttande*) kaltto, kalteva; (*vind*) kiero, karsas; (*krokig*) väärä; blifva s., vinoutua, viistoutua, kalttoutua, kalttua; göra s., *se* **Sneda**; s—t ord, harkko sana, karsas l. väärä sana; vara på s., olla vinossa l. viistossa l. (*lutande*) kallellansa; plöja på s., kyntää viistoon l. viteelleen; det är på s. emellan dem, heidän välinsä on karsas l. karsaassa l. kanissa l. kierollansa; — -fotad, a. väärä- l. kampurajalkainen, potukka; — -halsad, a. vino- l. viisto- l. kierokaulainen; — -hörnig, a. viisto- l. vinonurkkainen l. -kulmainen; — -kör-

ning, f. viisteonkyntö l. -ajo; — **-munt,** a. veulo- l. viistosuu; — **-skuren,** a. viistetty, viistoon l. viistoksi leikattu; — **-springare,** m. vino- l. syrjäjuoksija; — **-språng,** n. vinoilus, syrjähdys, syrjähtäminen; göra s., syrjähdellä, vinoilla; — **-vinklig,** a. vino- l. viistokulmainen; — **-ögd,** a. viisto- l. vinosilmäinen l. -silmä.

Sneda, v. a. vinota, viistää, kaltoittaa, kallattaa.

Snedd, f.; på s—en, viistoon, vitaan, kaltoin, viteelle.

Snedhet, f. vinous, viistous, kalttous.

Snedt, adv. viistosti, vinosti, karsaasti, viistossa, vinossa, kierossa, kallellansa, viistoon, viinoon, väärään, kallellensa.

Snegla, v. n.; på ngn, katsoa kieroon l. vilkua jkuhun l. jkuta, vilkuttaa silmiänsä l. karsastella jkulle.

Snes, m. seiväs-, teikkikykkä.

Snibb, m. nippu, korvake.

Snibba, v. a. niputtaa.

Snibbig, a. nippuinen, nipullinen.

Snickararbete, n. nikkarintyö, nikkaustyö; — **-handtverk,** n. nikkarin-ammatti l. -käsityö; — **-verkstad,** m. nikkarin verstas l. työhuone; — **-verktyg,** m. nikkarin kalu l. työkalu.

Snickare, m. nikkari, puuseppä; — **-gesäll,** m. nikkarinkisälli.

Snickra, v. n. nikkaroita.

Snida, v. a. leikata, nikertää.

Snidt, *se* **Snitt.**

Snidverk, n. nikerrys, nikertämä, puuleikos.

Snifsa, v. a. naksia, nipsata, nipsauttaa.

Snigel, m. etana.

Snikas, v. d. ahnastaa, ahnastella, ahnehtia, idartaa.

Sniken, a. ahnas, ahnehtiva, voitonhimoinen l. -haluinen.

Snikenhet, f. voitonhimo, ahnaus, ahnehtivaisuus.

Snilja, f. utu- l. silkkinyöri.

Snilla undan, *se* **Undansnilla.**

Snille, n. äly, aju, nero; (*snillrik mennisha*) älyniekka l. -mies; — **-alster,** n., — **-bragd,** f., — **-foster,** n. älyntuote l. -tuottama l. -sikiö, älytyö; — **-flygt,** f. älyn-innostus l. -lento; — **-gåfva,** f. älyn- l. ajulahja; — **-kraft,** f. älyn- l. ajunvoima, älyllinen l. ajullinen voima l. mahti, aju; — **-prof,** n. älynnäyte l. -osotus.

Snillrik, a. älymielinen, älykäs, j nen, ajukas, mielevä.

Snillrikhet, f. älykkyys, älymieli mielevyys.

Snillrikt, adv. älykkäästi, älyl älyllä, mielevästi.

Snipa, Snipgädda, f. haukisulkka

Snipig, a. pujokas, hnipukainen. hu l. pujopäinen.

Snitt, n. (*skärning*) leikkaus, vuol m. (*kläders*) parsi (-rren), kuos.

Snittling, f. istukasvesa.

Sno, f. *se* **Snodd,** f.

Sno, v. a. punoa, säistää, köyttää, *na*) kiertää; s. upp, liestyttää tää; s. åt sig, naapata l. kiep sellensä; s. sig, v. r. kiertyä, pu mennä kierroksiin; s. sig t liestyä, liestyä l. kehittyä taka sig ifrån, undan (*fig.*), kieve luiskahtaa l. vilettää pois, pak

Sno, v. n. kipata, lipata, lentää, tää, liidettää.

Snobb, m. reipastelija, herrastaja.

Snodd, m. *se* **Snoende.**

Snodd, f. punos, punonnainen.

Snoende, n. punominen, punonta täminen, säistäminen.

Snok, m. tarha- l. vesikäärme.

Snok, m. (*en som snokar*) nuuskij nija, lukki.

Snoka, v. a. nuuskia, nenustella nia, lukkia, kuhnia.

Snopen, a. nuloinen, nulollansa peillänsä (oleva), hölmistynyt, mästynyt.

Snopp, m. karsi (-rren).

Snoppa, v. a. niistää.

Snor, m. räkä, kina; — **-kill** räkärekko l. -nenä, piimäsuu; — f. räkänenä l. -nokka.

Snora, v. n. o. a. räkiä, juoksu valuttaa räkää; s. ned, tehdä ria räkään, räätä.

Snorfla, v. n. *se* **Snöfla.**

Snorig, a. räkäinen, räässä (ole

Snubba, v. a. (*upp*) nuhdella, to taa toria l. nuhteita.

Snubbla, v. n. kompastella, pot

Snubbor, f. pl. torat, nuhteet.

Snudda, v. n. viistää, lipaista. käistä.

Snufva, f. unha, nuha, nenän tuk tukkeus.

Snugga, v. n. norkkia, norkotella, vehtia, kärkkyä.

Snugga, f. nysä, piipunnysä.

ggare, m. norkkija, norvehtija; *se* ıyltgäst.
ggeri, n. norkkiminen, norvehtimi-
en, kärkkyminen.
g-gäst, m. *se* **Snyltgäst.**
ra, f. hyrrä, vyrrä.
ra, v. n. hyrrätä, vyrrätä; s om-
ing. kiepoa, viippoa, pyöriä l. kie-
ympäri.
, n. nuuska; — **-bod,** f. nuuska-
: — **-dosa,** f. nuuskatuosa l.
: — **-förnuftig,** a. viisasteleva,
: — **-hane,** m. nokkamölhö, no-
ija.
v. n. o. a. nuuskata, panna l.
nuuskaa; s. på ngt, nuuskia
stella jkin.
re, m. nuuskuri, nuuskaaja, nuus-
.
g, a. nuuskainen, nuuskassa (oleva).
, n. lika, saasta.
er, m. ryötys, ryökäle, moskali,
oton.
ig, a. ruokoton, siivoton, saastai-
, likainen.
ighet, f. ruokottomuus, saastai-
, siivottomuus.
igt, adv. ruokottomasti, o. s. v.
m. (*nos*) turpa, kuono; (*ansigte*)
: (*spets, vrå*) nuha, nyhä, hui-
: min lilla s.! nöpöseni! vu-
iseni; — **-fager,** a. sieväsuinen,
onaama.
, m. nölkki, vunukka.
, v. n. nyyhkyttää, nihkuttaa, ti-
, ihkata.
, f., **Snyftande,** n., **Snyftning,**
yhkinä, nyyhkytys, nihkuttami-
, tihutus.
a. siisti, puhdas, siivokas, sii-
, puhtoinen.
v. a. siistitä (-iän), siivota,
taa.
ghet, f. siistiys, puhtaus, siivok-
.
adv. siististi, sievästi, puhtaasti.
, v. n. *se* **Snugga.**
gäst, m. nakuri, kuokkavieras.
, v. a. niistää; (*snappa*) kiemata;
sig, niistää nenäänsä.
, n. tirso, turpa, suu; (*stump*)
, tynkä.
, a. ahne, kärkäs, perso; (*njugg*) kit-
, saita, itara; — **-jåpa,** f., **-jåper,**
ruokaperso, norvehtija, persoilija;
-varg, m. saituri, puotto.

Snålas, v. d. ahnehtia, kärkkyä, persoilla, norvehtia.
Snålhet, f. ahneus, kärkkäys, persous; (*gnideri*) saituus, kitsaus, itaruus.
Snålt, adv. ahneesti, kärkkäästi, sosti; kitsaasti, itarasti, saidasti. per-
Snår, n. pensaikko, pensaasto, tiheikkö, viita.
Snäcka, f. kuorikko, raakku, kotelo, näkinkenkä, karinkaukalo, (*mussla*) simpsukka, kuorikko, kuorilas; (*i ur*) kieruratas.
Snäckformig, a. kierukainen, kiperiäinen, kippurainen; — **-gång,** m. kierukäytävä, kieramo; — **-hus,** — **-skal,** n. raakunkuori, näkinkenkä; — **-vis,** adv. kierukaisesti.
Snäcksläde, m. pulkkareki.
Snäf, a. kapea, kaita, (*ringa*) näpeä, käpäkkä, niukka.
Snäfhet, f. kapeus, kaituus.
Snäll, a. (*snabb*) nopea, nopsa, kerkeä; (*skicklig, kunnig*) näpsä, näppärä, sukeva, taitava; (*beskedlig*) kiltti, sievä, siivo, hyvä; — **-fotad,** a. *se* **Snabbfotad;** — **-lod,** n. (*kem.*) pikajuotin; — **-press,** m. pikapaino; — **-seglare,** m. pikapurjehtija.
Snällhet, f. nopeus, nopsuus, näpsyys, taitavuus, kilttiys, hyvyys.
Snält, adv. nopsasti, kerkeästi, näpsästi, kiltisti, hyvästi.
Snäppa, f. vikla, tilleri.
Snäppare, m. näppäri, suonirauta.
Snärja, v. a. kietoa, pauloa, jumoa; (*fig.*) kietoa, solmeta, sekoittaa; s. sig, v. r. kietoutua, kietoa itsensä, kiertyä, sekautua.
Snärjande, a. o. part. kietova, solmeava, m. m., *se föreg.*; (*bot.*) kärheä.
Snärjgräs, n. kierumatara l. -ruoho, kierreheinä.
Snärp, n. vihne, oas, siikainen.
Snärt, m. siima, letka, piiskan nuora l. nauha; (*släng, slag*) siimaus, letkaus, läppäys; (*stickord*) pistopuhe l. -sana, kompa, kompasana, siimaus.
Snärta, v. a. siimaista, sivaista, lyödä l. läpätä ruoskalla.
Snärta, f. utukka, tytöntynkkä, tyttöretu.
Snäsa, v. a. tiuskata, tiuskoa, töykäistä, äyhkäistä, tikaista.
Snäsig, a. äyhkeä, yreä, tiuskova.
Snäsighet, f. äyhkeys, yreys, tiuskovaisuus.

vattaa auringossa l. päivässä, kavoittaa; s—d, kapa, kapainen, kapautunut; — **-tält**, n. päivän- l. auringonsuoja; — **-uppgång**, m. auringon l. päivän nousu; — **-ur**, n. aurinkokello; *se* **Solvisare**; — **-visare**, m. tiimapatsas l. -tukki l. -lauta, päiväkello; — **-värme**, m. auringon lämpimä; — **-år**, n. aurinkovuosi.

Sola, v. a. panna päivän l. auringon paisteesen l. suuhun, panna päivään; s. sig, v. r. lekotella, paistattaa päivää, päivötellä.

Sola, a. oböjl.; s. vexel, ainoa l. yksinäinen vekseli.

Solar o. **Solarisk**, a. auringollinen, auringon.

Sold, m. palkka; vara i ngns s., olla jkun palkkalainen l. palkoissa.

Soldat, m. sotamies; — **-lefnad**, f., — **-lif**, n. sotamiehen l. sotamiesten elämä l. elo; — **-lik**, a. sotamiehen-näköinen l. -tapainen; — **-maner**, n., — **-sed**, m., — **-sätt**, n. sotamiehen tapa l. laatu; — **-torp**, n. sotamiestorppa.

Soltatesk, m. sotamiehistö, sotamiehet.

Solenn, a. juhlallinen.

Solennitet, f. juhlallisuus; — **-ssal**, m. juhlasali.

Solf, n. niidet (*pl.*).

Solid, a. (*fast, säker*) vankka, luja, vakava; (*förmögen*) vakavarainen, vankka, kiinteä; (*geom.*) tilainen, täyteinen; s. figur, kappalekuvio.

Solidarisk, a. kaikkiyhteinen.

Solidariskt, adv. kaiken-yhteisesti, kaikki toistensa edestä.

Solidaritet, f. kaikkiyhteisyys.

Soliditet, f. lujuus, vankkuus, vakavuus, vakavaraisuus.

Solig, a. auringon-alainen, päivänloistoinen l. -rintainen, lekkoinen.

Solitär, m. ainokivi l. -timantti.

Solk, n. solkku, sotku.

Solka, v. solkata, sotkea; (*tala*) mongertaa, sopertaa.

Solo, a. oböjl. o. adv. yksinänsä, yksinäis-; subst. n. soolo, yksinäis-ääni, yksinsoitto l. -laulu; — **-dans**, m. yksin- l. soolotanssi; — **-parti**, n. soolokohta, yksinäis-osa l. -kohta l. -paikka; — **-stycke**, n. soolokappale, (*sång*) yksinlaulu, (*spel*) yksinsoitto; — **-sång**, m. yksinäis- l. soololaulu.

Solvent, m. täysivarainen, maksunvoipa l. -kykyinen.

Som, pron. rel. joka; hvilken. som, joka, mikä; hvem som. ken; — adv. o. konj. kuin, niinku ten, miten; (*emedan*) kun, kos oftast, useimmiten, useimmittai nöden är s. störst, kun hätä vimmillansa l. suurimmallansa: tigast, pikimmältänsä; s. bäs aikaa, parasta kättä l. aikaa, lansa; en karl s. han, hänen sensa l. laatuisensa mies; såväl l. som ock, sekä — että, niin — kuin myös l. kuin ... kin, kuin ... kin; s. ung var han nuorena hän oli terve; s. embe betraktad är han ett m virkamies ollen l. virkamiehek soen) l. virkamiehen lajihin esikuvaksi; just s. jag kom tullessani; s. jag skulle g olin mennä l. menemässä l. me silläni.

Somatologi, f. somatologia, r oppi l. -tieto.

Somliga, **Somlige**, pron. indef. p tamat, moniaat; s. — andra, — toiset, muutamat — muut toiset.

Somligstädes, adv. muutamissa l. tamin paikoin.

Sommar, m. kesä, suvi (-en); om kesällä, suvella; i s., ensi l. t kesänä; tänä kesänä; i s—s. l. menneenä l. viimmeis kes **-afton**, m. kesä-ilta; — **-aktig**, vimainen, kesämäinen, kesän — **-arbete**, n. kesätyö; — kesälaidun; — **-boning**, f. kesä — **-byxor**, f. suvi- l. kesähou **-dag**, m. kesäpäivä, kesäinen — **-fläck**, m. *se* **Fräkne**; — m. kesälintu; *se* **Fjäril**, — **-hv** kesävehnä; — **-klädd**, a. kes vivaatteissa (oleva); — **-klä** pl. kesävaatteet; — **-lik**, a. lainen l. -tapainen; — **-luft**, f. ilma, kesäinen l. suvinen il **-morgon**, m. kesäaamu, kesä suvinen aamu; — **-månad**, m. kuukausi, suvikuu, (*juni*) kesä **-mössa**, f. kesä- l. suvilakki; — m. kesäyö, kesäinen l. -suvi — **-nöje**, m. kesähuvitus; (*lan* kesähuvila; — **-qväll**, m. kesä-l iltanen; — **-regn**, n. kesäinen l. nen sade; — **-ro**, f. *se* **Sommar** — **-råg**, m. kesäruis; — **-sol**

l. kesäinen päivänseisaus, kesä-päivänseisaus; — **-tid**, m. kesäis-aika, kesän l. kesäinen aika; — **-tyg**, n. suvikangas, kesävaate; — **-varm**, a. kesälämpöinen; — **-väder**, n. suvi- l. kesäilma, kesäsää, suvinen l. kesäinen sä l. sää; — **-värme**, m. o. n. suvi- l. kesälämmin, kesän l. suven lämmin l. lämpö; — **-växt**, m. kesällinen l. kesäinen kasvi, kesäiskasvi, suvikuntainen l. suvikunta-kasvi.

...a, v. n. nukkua.

...mbul, *se* **Sömngångare.**

...mbulism, *se* **Sömnvandring.**

..., a. n. oböjl. joku, joku osa, muu...

..., m. poika; — **-dotter**, f. pojan ty... — **-hustru**, f. miniä; — **-son**, ... pojanpoika.

..., m. sonaatti.

..., m. koetin.

...ra, v. a. koettaa l. tutkia koettilla, koetella.

...ig, a. pojallinen, pojan.

...ett, m. sonetti.

..., a. heleä, helakka.

..., v. a. lakaista l. laasta.

..., f. luutanen.

...re, m., **Soperska**, f. lakaisija l. lasija.

...ög, m. tunkio, rikkatunkio l. -läjä; **-qvast**, m. luuta; — **-skyffel**, m. ...lapio l. -viskuri.

...ing, f. lakaisu, lakaseminen.

..., f. pl. rikat, lakaisemat, lakaiskaet, tunkiot.

..., m. tatti.

..., f. soppa, liemi (-en), keitos, ...o, särpä.

...at, n. soppa- l. keitosvati l. -astia; **-skål**, f. soppamalja; — **-slef**, f. ...- l. liemikauha.

..., m. sopraani.

..., f. suru, murhe, huoli (-en); an... s. efter ngn, ruveta suruun ...lipukuun jkun jälkeen; — **-belägelse**, f. surun valitus; — **-besök**, ...oli- l. surukäynti l. -tervehdys; — **-betygelse**, f. surun l. murheen ...; — **-bref**, n. surukirje, surun...; — **-bunden**, a. *se* **Sorgsen**; — **-dikt**, f. huoliruno, murherunoel...; — **-dok**, n. huolihuntu l. -verho, ...vaippa; — **-drägt**, f. huoli- l. ...vaatteet, huoli- l. murhepuku; — **...**, n. surutalo; — **-esång**, m. ...- l. murhelaulu l. -runo, suruvirsi; — **-etåg**, n. suru- l. huolisaatto; — **-flor**, n. huoli- l. suruharso; — **-folk**, n. suruväki, huolikansa; — **-fri**, a. suruton, murheeton, surusta vapaa; — **-frihet**, f. suruttomuus, murheettomuus, surunvapaus; — **-fritt**, adv. surutta, suruti, huoletta, murheitta, suruttomasti; — **-full**, a. monihuolinen, suruinen, huolekas; — **-fällig**, a. huolellinen, tarkkahuolinen, huolenpitävä l. -pitoinen; — **-fällig**, a. huolellinen, tarkkahuolinen, huolenpitävä l. -pitoinen; — **-fällighet**, f. huolellisuus, tarkka huoli, huolenpito l. -pitoisuus; — **-fälligt**, adv. huolellisesti, huolella, tarkalla huolella, tarkasti; — **-klädd**, a. huoli- l. suruvaattteissa (oleva), huoli- l. murhepuvussa (oleva); — **-kläder**, n. pl. *se* **Sorgdrägt**; — **-lös**, a. huoleton, suruton; — **-löshet**, f. huolettomuus, suruttomuus; — **-löst**, adv. huolettomasti, suruttomasti, huoletta; — **-marsch**, m. surumarssi; — **-musik**, f. suru- l. murhesoitanto l. -soitto; — **-qväde**, n. *se* **Sorgdikt** o. **Sorgesång**; — **-spel**, n. murhenäytelmä; — **-tid**, m. surun- l. huolen-aika; — **-år**, n. suru- l. huolivuosi.

Sorglig, a. surullinen, surettava, surkea.

Sorglighet, f. surullisuus, surettavaisuus, surkeus.

Sorgligt, adv. surullisesti, surettavasti, surkeasti.

Sorgsen, a. murheellinen, surullinen, suru- l. murhemielinen, huolellinen, surun- l. murheen- l. huolen-alainen; göra s., murhetuttaa, huolestuttaa.

Sorgsenhet, f. murheellisuus, surullisuus, suru- l. murhemielisyys, huolellisuus, surullinen l. murheellinen mieli, suru- l. murhemieli.

Sork, m. ojarotta, peltohiiri; jmfr **Mullvad.**

Sorl, n. (*af en källa, bäck o. d.*) lorina, porina, hulina, solina, (*doft*) holina, (*sakta*) lirinä; (*af insekter*) surina, sorina, hörinä, hurina; (*i örat*) suhina, surina; (*af menniskor*) melu, häly, sorina, kohu, kohina.

Sorla, v. n. (*om rinnande vatten*) lorista, porista, hulista, hulata, solista, solata, (*doft*) holista, (*sakta*) liristä; (*om menniskor*) hälistä, meluta, sorista; kohista, pitää melua l. kohua l. hälinää; (*om insekter*) surista, sorista, hurista, surata; (*om örat*) suhista, so-

Spinneri, n. kehruutehdas l. -paikka, kehrämö.
Spinnerska, f. kehrääjä, kehrääjätär, kehruuvaimo l. -akka.
Spinnhus, n. kehruuhuone; — **-rock**, m. rukki, vokki; — **-rocksarm**, m. rukinlapa; — **-rockshjul**, n. rukinpyörä; — **-vårta**, f. (*hos insekter*) lankanystermä, kuderuuppa.
Spinning, f. kehruu, kehräys, kehrääminen.
Spint, n. pilppu, sipru, lastu, säle, vuoleke.
Spinta, v. a. (*sönder*) pilputa, pilpustella, pirstoa, pirstata, säliä.
Spion, m. vakoja, keisaaja, lukki, nuuskija.
Spionera, v. n. vakoa, vakoilla,. lukkia, nuuskia, keisata, urkkia.
Spioneri, n. vakoaminen, lukkiminen.
Spira, f. riuku, salko, piirto; (*å skepp*) piira, raaka; (*på torn*) huippu; (*kunglig*) valtikka; (*blomspira*) harkko.
Spira, v. n. (*om växter*) nousta.
Spiral, a. kierteinen, kiekurainen; s. kierukka, kieruviiva; — **-fjäder**, m. kierre- l. kierupotkasin l. -vieteri; — **-formig**, a. kierteinen, kiekurainen, kierukkainen, kierumainen; (*bot.*) köynteinen, kierteinen; — **-trappa**, f. kierto- l. kierteisraput l. -portaat (*pl.*).
Spiritualism, m. spiritualismi, henkioppisuus l. -mielisyys.
Spiritualist, m. spiritualisti, henkiopillinen l. -mielinen.
Spiritualistisk, a. spiritualistinen, henkiopillinen l. -mielinen.
Spiritualitet, f. hengellisyys, hengellisluonto.
Spirituel, a. hengellinen; (*anderik, sinnrik*) mielevä, sukkela, terävämielinen.
Spirituosa, n. pl. väkevät juomat.
Spiritus, m. väkiviina, viine.
Spirituös, a. viineinen, viinaväkinen, väkevä.
Spis, m. ruoka, ravinto; — **-bröd**, n. arki- l. sarvileipä, karkea leipä; — **-dricka**, f. kalja, kaljajuoma; — **-förråd**, n. ruokavarat (*pl.*); — **-gäst**, m. atria- l. ruoka- l. pöytävieras; — **-hållerska**, f. ruokalan-emäntä, ruoan-antaja; — **-kammare**, m. ruoka- l. atriahuone l. -kamari; — **-lag**, n. ruoka- l. leipä- l. pöytäkunta; — **-offer**, n. ruokauhri; — **-ordning**, f. ruokajärjestys; — **-qvarter**, n. ruoka- l. ravintopaikka, ruokala; — **-ö**l, n. l sahti.
Spis, Spisel, m. liesi (-den), takka, — **-aska**, f. liesi- l. takkatuhka **-häll**, f. takan-árina, arinakivi l. -p — **-skärm**, m. pesän- l. tuli jostin.
Spisa, v. a. o. n. atrioita, syödä, kailla, olla ruoalla; (*bespisa*) (-tsen), ruokkia; s. af, *se* Å (*förslå*) riittää, piisata, olla ky
Spisning, f. atrioitseminen, ruo (*tillhandahållande af mat*) l. -pito; **hålla s.**, antaa ruok vintoa, pitää ruokalaa.
Spissam, a. (*som förslår*) piisaava tiväinen; (*som innehåller spis*) va, sakova.
Spjela, v. a. säleittää, liistoittaa, toittaa; *se* **Spjelka**.
Spjela, f. o. **Spjele**, m. säle, liist tare, lasta; (*bär.*) lasta.
Spjelka, v. a. halkoa, säliä, liistoa koa, kiskoa, kiskoa l. halkoa sä s. sig, v. r. säleillä, sälöä, lol liistoilla.
Spjelka, f. liista, liistare, laikka,
Spjelkig, a. lohkoinen, liistareine löinen, lohkeileva, halkeileva, s liistonut.
Spjell, n. pelti.
Spjelverk, n. liistakko, säleikkö, l. sälehäkki.
Spjerna, v. n. potkia, kantustaa, tää, penästää, ponnistaa; s. udden, potkia tutkainta vasta
Spjufver, m. luikki, luikari, koira mas, ilkamus.
Spjufveri, n. luikaroitseminen, ilk seminen.
Spjut, n. keihäs, peitsi (-en), pi **-formig**, a. keihomainen, ke painen l. -muotoinen; — **-jern**, keihään terä l. rauta; — **-kast** keihäsmies, keihäänheittäjä; — **ning**, f. keihäänheitto.
Spleen, *se* **Mjeltsjuka**.
Splendid, a. *se* **Präktig, Lysand**
Splint, m. rahna, kisko, sirunen; (*under barken*) pintapuu, manto.
Splinta, v. a. *se* **Splittra, Spilla**
Split, n. riita, riitaisuus, aripuraisu
Splitsa, v. a. pleissata, pliitsata.
Splitter, n. *se* **Spillra**.
Splitternaken, a. ilki- l. appeas ilmoisen l. ilki alasti (oleva); —

ı. uuden uutukainen, ihka l. ihkaten
usi.
ittgalen, a. ruti- l. tuikihullu.
ittra, v. a. pirstoa, pirstata, särkeä,
vidä pirstaksi l. säreiksi l. pirsta-
iksi l. palasiksi; (*fig.*) hajoittaa; s.
ig, v. r. pirstautua, mennä pirstaksi
pirstaleiksi l. sirusiksi, siruilla, sär-
yä; (*fig.*) riitautua, eretä (-kenen)
jallensa, hajota.
ttra, f. *se* **Spillra.**
ttring, f. pirstominen, pirstaus; (*tve-*
ligt) eripuraisuus l. -mielisyys, rii-
minen.
l, n. kuovi, kuiri, kuikka.
l, s. (*på fiskar*) harja.
l, v. a. o. n. (*skölja*) viruttaa, va-
ha. holvia; s. öfver, loiskahtaa l.
vaista ylitse.
l, v. a. (*garn på spolar*) käämiä,
olia. puolata.
l, m. käämi, puola; (*skottspole*)
kula, syöstävä; (*i hjul*) värttinä;
fogelfjäder) kynä.
lera, v. a. *se* **Plundra.**
mask, m. suolinkainen, suoli- l.
ttinämato; — **-rör**, n. käämi- l.
lapilli; — **-sticka**, f., — **-ten**, m.
la- l. käämikara l. -puikko.
lé, m. kaksipitkä, spondeija.
t, m., *se* **Spånt**, o. s. v.
tan, a. vapaa- l. omaehtoinen l.
ktoinen.
t, m. itiö, ituhiukka.
adisk, a. hajallinen, hajapaikkainen
-paikallinen.
ra, v. a. kannustaa; (*fig.*) kiihot-
a. yllyttää.
re, m. kannus (-ksen); (*fig.*) yllyke,
hotin.
formig, a. kannuksennäköinen l.
inen; — **-streck**, n.; i s., täyttä
kaa l. karkua l. lentoa.
t, m. sportti, huvite, voimaleikki;
-man, m. sporttiniekka.
tel, m. sivu- l. lisätulo, sivusaatava.
tak, a. (*trotsig*) röyhkeä l. röykkeä,
rskea; (*hånande*) ilkkuinen, pilkal-
nen, ilkkuva.
takhet, f. röyhkeys l. röykkeys, kors-
ts: ilkkuisuus.
tskt, adv. röykkeästi l. röyhkeästi,
rskeasti, ilkkuen.
tt, m. sylki (-jen); (*hån, åtlöje*)
ilkka, nauru, ilkkuminen; — **-kör-**
el, m. sylkirisanen l. -rauhanen; —
låda, f. sylkilaatikko; — **-ord**, n.
se **Speord**; — **-penning**, m., — **-pris**,
n., — **-styfver**, m. pilkka- l. koiran-
hinta, turha hinta l. raha.
Spotta, v. n. o. a. sylkeä, (*ofta*) syljek-
siä l. syljeskellä, (*hastigt*) sylkäistä.
Spottare, m. sylkijä, syljeksijä.
Spragga, f. raakku, vipele, raippa.
Spraka, v. n. rätistä, räiskää, räiskyä,
(*hastigt*) räiskähtää.
Sprakved, m. paukku- l. rätypuut.
Spratt, n. tepponen, kepponen, kupsu.
Sprattla, v. n. sätkytellä, räpistellä,
pyristellä, täristellä, värvähdellä, sa-
pikoita.
Spri, n. (*skepp.*) prii, priitanko, pirk-
keli; — **-stång**, f. priitanko, pirkkeli.
Spricka, v. n. revetä (-peän), ratketa,
haljeta, halkeilla, mennä halki, pakah-
tua, rakoilla; (*om hud, skinn*) sierot-
tua, pykiä; s. ut (*om blommor, löf*),
puhjeta (-kean).
Spricka, f. halkeama, haljenne (-nteen),
rako, repeämä, ratkeama, särö; pyki-
mä, sierottuma; full med s—kor,
halkeiminen, pykeinen, rakoinen.
Sprickning, f. repeäminen, ratkeaminen,
reventä, haljenta, halkeaminen, puh-
jenta, o. s. v.
Sprida, v. a. hajoittaa, levittää, ajaa l.
panna hajallensa; s. sig, v. r. levetä
(-nen), levitä (-iän), hajota, hajoilla;
s. förskräckelse, rykten, levittää
pelkoa, huhuja; spridd, hajallinen,
erillinen, hajalla l. hajallansa oleva,
hajapaikkainen, hajoitettu, levitetty,
levennyt; husen ligga s—a, huo-
neukset ovat hajallansa l. erillänsä;
s—a tidningar, levinneet sanoma-
lehdet.
Spring, n. juoksu, juokseminen; (*skeppst.*)
prinki; *se* **Resning**; — **-brunn**, m.
suihkukaivo l. -lähde, suihkuri; —
-bräde, n. ponnahus- l. potkulauta;
— **-fjäder**, m. lyömäponnin l. -vie-
teri, ponnahusvieteri; — **-flod**, m. tul-
van juoksu, juoksuvesi; — **-källa**, f.
hete, kuohulähde; — **-mask**, m. alve,
alvemato; — **-pojke**, m. juoksu- l.
käskypoika, juoksulainen, käskettävä;
— **-tid**, m. juoksuveden aika l. luo-
maväli; — **-åder**, f. lähteen silmä,
kuohulähde; — **-ärende**, n. juoksu-
asia l. -toimi l. -askare.
Springa, v. n. juosta (juoksen), (*hit och*
dit, af och an) juoksennella (-telen);
(*hoppa, rusa*) hypätä, hypähtää, ka-
rata (-kaan); (*gå sönder, lös*) räjäh-

tää, paukahtaa, ponnahtaa, ammahtaa; s. af (*gå af*), katketa, ritkahtaa l. ponnahtaa poikki; (*aflossas*) laueta (-kean), ammahtaa l. räjähtää ulos; (*om hästars parning*) astua; en källa sprang upp, lähde pulpahti l. kumpusi ylös; dörren sprang upp, ovi läjähti l. paukahti l. ammahti auki; komma s—nde, tulla juosten l. juoksujalkaa; låta s., juoksuttaa; räjähyttää; astuttaa.

Springare, m. juoksija.

Sprint, m. sokka, sokkanaula, suute, naula, nappula.

Sprit, m. vökiviina, viine.

Sprita, v. a. (*ärter*) silpiä l. silpoa, riipiä; (*fjäder*) riipiä, kyniä, nyppiä.

Spritbönor, f. pl. silpipavut; — **-ärter**, f. pl. silpoherneet.

Spritsa, v. n. räiskähtää, räiskyä, säihkyä.

Spritt, adv. *se* **Splitter**.

Spritt, n. (*på skjortor*) rintarako, sepale.

Spritta, v. n. hypähtää, hypähdellä, säpsähtää, kavahtaa, vavahtaa, ailahtaa; (*af glädje*) ilahtaa; s—nde glad, ilahteleva, ailahteleva, vilkkaan iloinen; han har ett s—nde lif, hän hypähtelee l. ailahtelee elevyyttänsä, on niin elevä ja vilkas.

Sprucken, a. haljennut, halkinainen, halkeinen.

Sprund, n. tulppo, runti, suullinen; (*på en kjol*) rako, halkein; — **-hål**, n. tulpporeikä, runti, runtinsuu.

Sprunda, v. a. tulpata, tuketa l. panna runti kiinni, panna tulpolla kiinni l. tulppaan.

Spruta, v. a. ruiskuttaa, purskuttaa, (*hastigt*) ruiskaista, purskaista; v. n. ruiskua, purskua, ruiskahtaa, purskahtaa, syöksähtää, kuohahtaa.

Spruta, f. ruisku, ruiskutin.

Sprutflaska, f. ruisku- l. ruiskauspullo; **-hus**, n. ruiskuhuone; — **-kanna**, f. ruiskukannu, ruiskutin; — **-langare**, m. ruiskuapuri; — **-mästare**, m. ruiskunhoitaja l. -haltija; — **-rör**, n. ruisku- l. ruiskuntorvi l. -piippu; — **-slang**, m. ruiskunletku.

Språk, n. kieli (-en); puhe, sanat (*pl.*); finska s—et, suomenkieli; tala ett s., puhua l. haastaa jotakin kieltä; han har l. för ett fritt s., hän on vapaapuheinen, hän puhuu vapaita sanoja; djerft s., rohkeat sanat l. puheet; skriftens s., raamatun lause l. sanat; hjertats s., sydämen kieli l. puhe; vi kommo i s., joudumme l. tulimme puheihin l. puheesen; — **-bruk**, n. puhe- l. kielentapa, puheenparsi (-rren), tavallinen kieli; — **-egenhet**, f. kielen omituisuus; — **-enlig**, a. kielenmukainen l. -tapainen, oikeapuheinen; — **-enlighet**, f. kielenmukaisuus l. -tapaisuus; — **-enligt**, adv. kielenmukaisesti, kielen mukaan l. jälkeen l. tapaan l. lastuun; — **-fel**, n. kielivirhe l. -vika; — **-forskare**, m. kielen- l. kieltentutkija; — **-forskning**, f. kielen- l. kieltentutkinto; — **-färdighet**, f. kielinäppäryys l. -taito, kielen sujuvaisuus; — **-förmåga**, f. puheen- l. puhe- l. sanavoima; — **-kunnig**, a. kielen- l. kielten- l. kielitaitoinen l. -tietoinen, kieliä taitava; — **-kunnighet**, — **-kunskap**, f. kielten- l. kielitaito, kielten taitaminen; (*filologi*) kielentieto, kielitiede; — **-kännare**, m. kielen- l. kieltentuntija l. -taitaja; — **-låda**, f. sanasäkki l. -lipas; — **-lära**, f. kielioppi; — **-lärare**, m. kielen-opettaja; — **-lärd**, a. kielen- l. kielten-oppinut, kieliniekka; — **-mästare**, m. kielten-opettaja, kielitaituri; — **-regel**, f. kielen-ohje, kielisääntö; — **-riktig**, a. m. m., *se* **Språkenlig**, o. s. v.; — **-rör**, n. puhuri, puhetorvi, tömyri; — **-stam**, m. kieliheimo l. -lahko; — **-stridig**, a. kielenvastainen; — **-studium**, n. kielen-opinto, kielen-oppiminen; — **-vetenskap**, f. kielitiede; — **-väg**, m.; i s., kielten l. kielitaidon suhteen; — **-öfning**, f. kielenharjoitus.

Språka, v. n. o. **Språkas**, v. d. puhella, jutella, jututa, pakinoita l. pakinoida.

Språklig, a. kielinen, kielellinen.

Språksam, a. puhelijas, juttelijas.

Språksamhet, f. puhelijaisuus.

Språng, n. juoksu, juokseminen; (*hopp*) hyppäys, hyppäämä, karkaus; (*större*) harppaus, loikkaus; (*parning*) astuma, karkoma; (*i hålen*) kantalasta; (*å ett fartyg*) kohous, pullous; taga l. göra ett s., hypähtää, loikahtaa, loikata; stå på s., olla hyppäämäisillänsä l. juoksemallansa l. (*fig.*) lähtemäisillänsä l. tekemäisillään; — **-ben**, n. kantalasta; — **-lina**, — **-rem**, f. kammitsa.

Språte, m. säyliä, säyläs, nappula, varve, säle l. sale, poikki- l. porraspuu; (*i stege*) puolapuu, kapula.

Sprätvägg, *f.* varve- l. säleseinä.
Spräcka, v. a. halkaista, rikkoa, särkeä, säröttää.
Spräcklig, a. täplikäs, papurikko, pilkullinen, (*med större fläckar*) kailava, kailuinen.
Spränga, v. a. särkeä, louhia, halkaista, lyödä rikki; v. n. (*rida i fullt språng*) laukata, karkuuttaa, ajaa l. karata täyttä laukkaa l. karkua; s. sten, halkoa l. porata kiviä; s. hästen, pakahduttaa hevonen.
Sprängbomb, m. räjäys- l. särkypommi; — **-kall**, a.; s. vinter, paukkuva talvi, pakkaistalvi; — **-lärd**, a. rikkiviisas, perkiviisas l. -oppinut; — **-mätt**, a. vatsapakkoinen, pakkotäyteinen.
Sprätt, m. keikari, teikari, heiskari, leikari.
Sprätta, v. a. (*kringströ*) pirskoittaa, pärskyttää, piroitella; (*om hönsen*) ruoputtaa, kuopia, kuoputtaa.
Sprätta, v. a. (*ngt hopsydt*) ratkoa.
Sprätta, v. n. o. **Sprättas**, v. d. (*agera sprätt*) keikailla, keikaroita, heiskaroita, teikaroita, leikaroita.
Sprättbåge, m. kaari- l. jousipyssy, kärrä; — **-hök**, m. *se* **Sprätt**.
Sprättla, v. n. *se* **Sprattla**.
Spröd, a. hauras, hapera, räyskä.
Sprödhet, f. hauraus, räyskyys.
Spröt, n. tunnustin, tuntosarvi (-en); (*bot.*) ota; *se* **Bogspröt**.
Spröte, n. *se* **Språte**.
Spy, v. a. o. n. oksentaa; jag har lust att s., minua oksettaa l. oksennuttaa.
Spyfluga, f. paskakärpänen; *se* **Spefogel**.
Spyor, f. pl. oksennus, okseet (*pl.*).
Spå, v. n. o. a. ennustaa, ennustella, povata, taikoa; (*ana*) aavistaa; låta s. sig, ennustuttaa l. povauttaan itsellensä; — **-gumma**, — **-käring**, f. povaus- l. povari- l. -tietäjä-akka; — **-man**, m. tietäjä, ennustaja, taikuri; — **-qvinna**, f. tietäjä-akka l. -vaimo; povari- l. taikuri-akka.
Spådom, m. ennustus; s—en slår in, ennustus käy toteen; s—en går om intet, ennustus käy tyhjäksi l. menee tyhjään; — **-skonst**, f. ennustus- l. povaustaito l. -konsti.
Spån, f. o. n. lastu; (*sågspån*) sahajauho l. -muha; (*takspån*) paanu; (*samling af spån*) lastut, lastukko; — **-hatt**, m. lastuhattu; — **-huggning**, f. (*till tak*) paanun veisto l. veistäminen; — **-hög**, m. lastukko, lastukasa; — **-lägga**, — **-slå**, v. a. paanuttaa, kattaa paanuilla, panna paanuja; — **-tak**, n. paanukatto; — **-täckare**, m. paanuttaja.
Spånad, m. kehruu, kehräys; (*det spunna*) kehros, kehräys, kehräämät.
Spång, f. porras, porraspuut (*pl.*); (*gångstig*) polku, ura; (*spånne*) solki (-en).
Spånt, m. (*list*) piena, liista, vaarna; (*upphöjd kant på bräder o. d.*) puntti, kämmelmys, sauma; — **-hyfvel**, m. puntti- l. huuli- l. saumahöylä.
Spånta, v. a. puntata, saumata, uurtaa.
Spår, n. jälki (-jen), jäljet (*pl.*); (*efter släde, kärra*) raitio, jälki, (*efter skida*) latu, jälki, vana; (*fig. tecken, lemning*) merkki, jälki; — **-hund**, m. vainu- l. lukkikoira, lukki; (*fig.*) lukki, vainustelija; — **-ledning**, f. jälki- l. jäljenviete; (*jernv.*) raitiojohto; — **-snö**, m. viti, viti- l. vihilumi, lumen viti; — **-vidd**, m. rataleveys, raitiolevyys.
Spåra, v. a. o. n. ajaa jälkiä, vainustella, vainuta, tuusia; (*fig.*) vainuta, tavata, haistaa.
Späck, n. silava, rasva; — **-aktig** (*späckig*), a. silavamainen; tahmakas.
Späcka, v. a. silavoittaa, silavoita, (*göda*) lihoittaa; (*fig.*) lihoittaa.
Späd, a. (*liten*) pieni (-en), pienoinen, pienokainen; (*klen*) heikko, hento, hentoinen, vieno; s—t barn, vakahainen l. pienoinen lapsi.
Späda, v. a. lisätä, panna (vettä) lisää l. sekaan; (*utspäda*) laimistaa.
Spädhet, f. pienuus, pienoisuus, heikkous, hentous.
Spädning, f. lisääminen, veden- l. lisänpano l. -paneminen.
Späka, v. a. masentaa, talttuttaa, tastiuttaa; s—s, blifva späkt, masentua, talttua, tastiutua.
Spänna, v. a. pingottaa, kinnata, jännittää, kiristää, tiukentaa, (*låge*) jännittää, virittää, vetää; (*fästa med spänne*) soljeta (-kean), panna solkeen, panna solki kiinni, kiinnittää soljella; s. af, ifrån, ur, riisua l. päästää valjaista; s. för, panna valjaisin, valjastaa; s. emot, kangottaa; s. klorna, ögonen i ngt, iskeä l. kiinnittää kyntensä, silmänsä jhkin; s. upp ögonen, mulkoittaa l. suurentaa silmänsä; med spända öron, pystyssä l. herissä korvin, pystytetyillä korvilla; med spänd uppmärksamhet, tarkistuneella l. jännitetyllä l. tarkalla

huomiolla, tarkistuneena; tåget är spändt, köysi on kireällä l. piukassa l. pingotettuna.

Spännare, m. (*verktyg*) pingotin, kiinnitin, jännitin, pännäri.

Spännbjelke, m. sidepuu l. -hirsi, niskapuu; — **-bälte**, n. solkivyö; — **-kraft**, f. jännevoima, jäntevyys; — **-rem**, f. solkihihna; (*på byxor*) housun- l. suolihihna, housuntamppi; (*kuårem*) polvihihna.

Spänne, n. solki (-jen), malju; (*i bok*) haka, hakanen.

Spänning, f. pingotus, jännitys, kiristys, ponnistus, kiinnitys; bössan är i s., pyssy on veteessä l. hanassa; jag var i stor s., mieleni on hyvin ponnistuksissa l. tarkistuneena.

Spänstig, a. jäntevä, ponteva, kimmoinen.

Spänstighet, f. pontevuus, jäntevyys, kimmoisuus.

Spänta, v. a. säliä, liistoa, kiskoa l. lohkoa säleitä l. päreitä.

Spärra, v. a. sulkea, salvata (-paan), tukkia, piirittää; s. upp, ut, m. m., *se* **Uppspärra**, o. s. v.

Spärrhjul, n. ota- l. koukku- l. telkiratas; — **-kedja**, f. esto- l. seisatus- l. pidätinvitjat l. -ketjut; (*på vagnar*) jarru, jarruvitjat; — **-ventil**, m. sulkuläppä.

Spö, n. raippa, vipeli, raippavitsa, (*metspö*) pahla, vapa; — **-gubbe**, m. suntio, unilukkari; — **-sliten**, a. raipoilla rangaistu; — **-slitning**, f., — **-straff**, n. raipparangaistus, raippain l. raippavitsain saanti l. kärsimys.

Spöa, v. a. raipata, raippoa, vitsoa; s. bönor, panna keppiä papuun, säipätä papuja.

Spöka, v. n. kummitella, aaveilla; s. ut sig, pukea itsensä l. pukeutua kummitukseksi l. kummituksen-näköiseksi.

Spöke, n., **Spökelse**, n. kummitus, aave, kouko, menninkäinen.

Spökeri, n. kummitteleminen, kummitus.

Spökhistoria, f. kummitus- l. aavejuttu; — **-lik**, a. kummituksen- l. aaveennäköinen; — **-rädd**, a. kummituksia l. aaveita pelkäävä, (*fig.*) tyhjänpelkuri.

Spörja, v. a. (*fråga*) kysyä, kysäistä, tiedustaa; (*erfara, förnimma*) huomaita (-tsen), äkätä, saada tietää; s—s, v. d. (*höras*) kuulua, tulla tietyksi l. tiedoksi.

Spörsmål, n. kysymys.

Squére, f. tarhanne (-nteen), akveeri.

Sqvabblig, a. iljettävä, kuvottava.

Sqvadron, m. eskadroona, ratsaskunta l. -joukko.

Sqval, n. lotina, loiskina, solina, holina, vedenkaade; (*svag supomat*) latku, hoilu; — **-bäck**, m. tulva- l. sohu- l. kuohu-oja; — **-regn**, n. kaato- l. soilusade; — **-regna**, v. imp. sataa kaatamalla l. kaataen l. rankasti, sataa lotista l. soilua; — **-sten**, m. loiskukivi.

Sqvala, v. n. lotista, loiskua, soilua, holista, solista; *se* **Sqvalregna**.

Sqvaller, n. kielen l. kielten kanto l. kantaminen, kieliminen, kanteleminen, (*sladder*) juoru; springa, löpa med s., kantaa l. kannella kieliä, juoksuttaa kulkupuheita, juosta l. käydä kielimässä; — **-aktig**, a. kieliväinen, kieliä kantava; — **-bytta, -taska**, f. kielikello l. -palku, kielenkantaja, juorukontti; — **-historia**, f. juoru- l. kantelus- l. kielijuttu, kielenkantelus; — **-jägare, -krämare**, m. kielilakkari, kontin- l. kielenkantaja; — **-käring**, f. juoru- l. kieli-ämmä l. -akka; — **-timme**, m. hämärän-aika, hämärähetki.

Sqvallra, v. n. kieliä, kielitellä, kantaa kieliä, (*klaga på*) kannella (-telen), (*sladdra*) juoruta; s. ur skolan, kieliä l. lörpötellä sala-asioita.

Sqvallra, f. *se* **Sqvallerbytta**.

Sqvallrare, m. kielenkantaja l. -kantelija, kielittelijä.

Sqvalp, n. loiskina, loiskuminen, loiske, läikkyminen, hölkkyminen.

Sqvalpa, v. n. loiskua, loiskia, läiskyä, läikkyä, hölkkyä, huljua; — v. a. loiskuttaa, loiskutella, läikyttää, huljuttaa, hölkyttää.

Sqvalpande, n. o. **Sqvalpning**, f. loiskutus, loiskuttaminen, läikytys, läikyttäminen, hölkyttäminen, huljutus; *se* **Sqvalp**.

Sqvalta, v. a. läikyttää, loiskuttaa, hölkyttää.

Svalta o. **Sqvaltqvarn**, f. jalka- l. harakka- l. härkinmylly.

Sqvapp! int. lätsis! mäiskis! muksis! mössis!

Sqvatter, n. (*ankors*) rääkätys, käkätys,

...akotus; (*skators*) säkätys, kakistus; (*fig.*) kikostus, kakistus.
...ttra, v. n. (*om ankor*) rääkättää, ...ättää, kaakottaa; (*om skator*) sä...ttää, kakistaa; (*fig.*) kikostaa l. ki...ttaa, kakistaa, kakistella.
...ttra, f. *se* **Snöskata.**
...ttra, f. o. **Sqvattram**, m. suopursu ...kanerva.
...p, n. latku, lätsy.
...a, v. n. (*om grodor*) kurista, kut...ttaa.
...t, m. tilkka, pisara; (*stor*) laimis...; — **-bord**, n. varppeet (*pl.*), var...l. varalaidat (*pl.*); — **-tals**, adv. ...ttain, tilkka tilkaita, tipahutel...l. lirahutellen, tipahdellen, lirah...ten.
...a, v. a. tilkahuttaa, tipahuttaa, ...hutella, lirahuttaa, lirahutella; — ...a. lirahtaa, tipahtaa, tilkahtaa.
...s. hss! hiist! hiljaa!
...m. esikunta; — **-skapten**, m. ali...teeni; — **-sofficer**, m. esiupsieri.
...a. pökkö, pölkky.
...l, a. seisova, seisovainen, pysyvä, ...ävä.
...itet, f. seisovaisuus, pysyväisyys.
...m. (*af säd*) keko, auma; (*af hö*) ...a. (*afång*) pieles; (*myrstack*) keko, ...a, pesä.
...a, v. a. keota (-koan), aumata, panna ...on l. aumaan l. keolle l. aumalle, ...ta. suovia, panna suovalle l. suo...a l. pielekseen, pielestää.
...are, m. raukka, raiska, rukka, ...a. poloinen, kuotus, haitukka, ...
...ig, a. tanakka, pullakka, tasmakka, ...lyhyt, matalainen, (*dum*) typerä.
...ing, f. kekoaminen, keolle-pano, ...eko, aumaaminen, aumanteko, suo...a, suovaaminen, suovanteko, suo...a l. suovaanpano l. -paneminen, ...estäminen.
...m. kaupunki; (*ställe, läge*) sija, ...ta, olo, olinpaikka; (*kant på väf*) ...pio, reuna; i hans s. och ställe, ...enä ja hänen sijassansa, hänen si...ansa l. tilassansa l. kohdastansa; ...**-fästa**, v. a. vahvistaa; — **-fästel**...f. vahvistus; — **-fästelsebref**, n. ...vistuskirja, kiinnekirja; — **-s-ar**...**ekt**, m. kaupungin-arkkitehti; — ...**etjent**, m. kaupunginpalvelija; — ...o, m. kaupunkilainen, kaupungin ...ka l. asujan; — **-sdel**, m. kaupungin-osa; — **-segendom**, m. kaupungin- l. kaupunkitalo l. -kartano; — **-sfiskal**, m. kaupunginviskaali; — **-sfogde**, m. kaupunginvouti; — **-sfolk**, kaupungin väki l. kansa, kaupunkilaiset (*pl.*); — **-fullmägtig**, m. kaupungin-valtuusmies; — **-sfängelse**, n. kaupungin vankihuone l. vankius l. vankila; — **-sförsamling**, f. kaupungin- l. kaupunki-seurakunta; — **-hus**, n. raastupa, kaupungin hallitushuone l. -kartano; — **-shäkte**, n. *se* **Stadsfängelse**; — **-singeniör**, m. kaupunginmittari l. -insinööri; — **-skassa**, f. kaupunginkassa l. -rahasto; — **-sklocka**, f. kaupunginkello, tornin- l. tornikello; — **-slag**, m. kaupunkilaki; — **-slefnad**, f., — **-slif**, n. kaupungin elo l. elämä l. elanto; — **-släkare**, m. kaupunginlääkäri; — **-smanér**, n. kaupungin l. kaupunkilaisen tapa l. laatu; — **-mannanäring**, f. kaupunki- l. kaupunkilais-elinkeino; — **-smark**, f. kaupunginmaa; — **-område**, n. kaupungin piiri l. alue; — **-sport**, m. kaupungin portti; — **-spost**, m. kaupunginposti; — **-spredikant**, **-prest**, m. kaupunginpappi l. -saarnaaja; — **-sprivilegier**, n. pl. kaupungin-oikeudet (*pl.*) l. -oikeus; — **-srätt**, m. kaupunkioikeus, kaupungin oikeus; — **-sseder**, m. pl. kaupungin l. kaupunkilaisen l. kaupunkilaiset tavat; — **-sstyrelse**, f. kaupungin hallitus; — **-stjenare**, m. kaupunginpalvelija; — **-svakt**, f. kaupunginvahti l. -vartijat; — **-svapen**, n. kaupunginvaakuna; — **-svåg**, f. kaupungin vaaka; — **-äldst**, m. kaupunginvanhin.

Stadd, a. oleva; han är s. på resa, hän on matkailemassa; s—a i våra böner, rukouksissa ollessamme; är du s. vid kassa, oletko rahoissa l. rahallisena; —2) part. *se* **Städja.**

Stadeliga o. **Stadeligen**, adv. pysyväisesti, lujasti, alinomaa, taukoamatta.

Stadga. v. a. (*göra stadig, befästa*) vahvistaa, vakauttaa, tehdä vahvaksi l. lujaksi, lujentaa; (*förordna*) säätää; s. sig, v. r. o. s—s, v. d. vakautua, vahvistua, lujentaa; s. sig, (*om vätskor*) sakoa, sakeutua; stadgad, säädetty l. säätty, o. s. v.; en s—d man, vakava mies; s—d ålder, vahva l. vakaa ikä; s—d karakter, vakaantunut l. tasainen l. vakava luonne.

Stadga, f. vahvuus, lujuus, vakavuus; få s., tulla vahvaksi l. lujaksi l. vakavaksi, vahvistua, vakautua, saada vahvuutta l. lujuutta, (*om vätskor*) sakoa, sakeutua, tulla sakeaksi l. sakeammaksi; (*i vilja, uppförande*) vakaisuus, vakavuus, vakautumus, vahvuus, lujuus; (*stadgad lag, föreskrift*) sääntö; — **-lägenhet,** f. sääntötila.

Stadgadt, adv. vakaasti, vakavasti, vakaisesti, vakavuudella.

Stadgande, n. vahvistaminen, m. m.; (*lagens*) säännös, säädös.

Stadie, m. *se* **Stadium.**

Stadig, a. luja, vankka, vahva, tanea, tukeva, vakaa, vakava, jämeä, kiinteä, jäykkä; (*om flytande ämnen*) sakea, paksu, jähmeä, sakonut; s—t bord, vankka l. tanea l. vakava l. jämeä pöytä; med s. hand, lujalla l. vakavalla kädellä; s. till växten, tanea l. tukeva l. vahva kasvultansa; s. väderlek, tasainen l. vakava l. pysyväinen sää; s. tro, vahva l. vakaa usko; s—t beslut, luja l. jäykkä l. seisova päätös; — **-varande,** a. seisovainen, pysyväinen, vakava, vakinainen.

Stadighet, f. *se* **Stadga.**

Stadigt, adv. vakaasti, vakavasti, lujasti, tukevasti, vankasti, vahvasti, taneasti, jämeästi, jäykästi; (*beständigt*) pysyvästi, seisovaisesti; stå s. på foten, seisoa jalka lujassa l. lujana l. vakavana; bordet står s., pöytä seisoo vankasti l. vankassa l. lujassa; ställa s., asettaa lujaan l. vankkaan l. vankasti l. taneasti.

Stadium, n. (*vägmått*) vakomitta; (*utvecklingstid*) aikakausi (-den), ajanjakso, jakso; (*grad, läge*) kanta.

Stadna, *se* **Stanna.**

Staf, m. sauva, tavi; *se* **Kim;** — **-bärare,** m. sauvankantaja; — **-karl,** m. mierolainen, sauralainen; — **-led,** n. seiväs- l. keppijohto l. -linja; — **-rum,** n. (*mått*) syli (-en), sauvamitta, pieliparmaus l. -väli.

Stafett, m. sananlennättäjä, lento-postimies.

Staffage, n. (*mål.*) elo- l. sivukuvaukset (*pl.*) l. -kuvaus.

Stafflett o. **Staffli,** n. maalausjalat (*pl.*) l. -teline.

Stafning, f. tavaus, tavaaminen; — **-sfel,** n. tavausvirhe; — **-ssätt,** n. tavaustapa.

Stafva, v. a. tavata, tavailla.

Stafvelse, f. tavu, tavaus; — **-mä** (*gramm.*) tavumitta l. -arvo; — **-ken,** n. tavu- l. tavausmerkki.

Stag, n. (*skepp.*) taaki, haru- l. köysi; — **-segel,** n. taakipurje **-vända,** v. n. (*sjöt.*) taakikääntää, tää tuulen puolitse l. vastatuule

Stagg, m. *se* **Borstgräs.**

Stagnation, f. seisahtumus, seisa suupumus, seisahtuma.

Stagnera, v. n. seisahtua l. sei suupua, seisoa, olla seisahdu suupuneena.

Staka, v. n.; s. sig fram, s. frä båt, sauvoa venettä, kulkea malla; s. l. s. ut en väg, v l. viehkoittaa l. panna viittaa s. bönor, panna säippiä l. va puun; s. sig (*vid gärdesgår* karata l. puhkaista itensä sei s. sig (*fig.*), hämmentyä, h pettyä.

Stake, m. saitta, vaaja, seivä (*mindre*) säippä, teikki; (*för vägar*) viitta, viehka; *se* Ljus

Staket, n. säle- l. liista- l. p piirto-aita.

Stalagmit, m. vuoto- l. tippukivi

Stalaktit, m. kohva- l. vuoto- l. kivi.

Stall, n. talli, (*kostall*) navetta; (*på instrumenter*) talla, hepo; — m. toveri, kumppani; — **-dräng,** li- l. hevoisrenki; — **-fodring,** navettaruokinta, -syöttö; — talli- l. hevoispiha; — **-gö** talli- ja navettalanta, karjansu **-mästare,** m. tallimestari, ta likkö; — **-rum,** n. tallihuone l. -paikka.

Stalla, v. a. (*göda*) syöttää (tall v. n. (*låta urin*) virtsata.

Stalp, n. kaade; *se* **Ras.**

Stam, m. (*af träd och andra v* ko, emävarsi l. -puu, varsi (- sikko; (*på skepp*) keula, kok *stam*) suku- l. kansakunta, pe (*härkomst*) sukuperä, perisnku l. rotu; (*gramm.*) runko, vartio; *hof*) juuri (-en), perijuuri, pohja (*i slägtledning*) kanta; — **-ba** emärata; — **-bok,** f. suku- l. kirja; (*för sammanskjutna m* räys- l. keräämä- l. almanak **-dike,** n. runko-, emäoja; — m. kanta-isä, esi-isä; — **-förvan** kantaheimoinen; — **-föräldrar**

anta- l. esivanhemmat; — **-gods**, n. eri- l. perintökartano l. -hovi; — **gäst**, m. olo- l. päävieras; — **-hål-nderi**, n. siittoeläin-moisio; — **-håll**, päpesä l. -koto, perikoto; (*sjöt.*) lamerkki; — **-lott**, m. haara- l. taosa; — **-moder**, f. kanta- l. esi-ti; — **-ord**, n. kanta- l. juurisana; **-ort**, m. syntypaikka l. -koti, kopaikka; — **-schäferi**, n. siittolam-ila, siittolammas-moisio; — **-språk**, kanta-, emäkieli; — **-tafla**, f. kan-rja: sukutaulu l. -luettelo l. -kirja; **-träd**, n. sukupuu; — **-ved**, m. u.

, v. n. änkyttää, änkätä, tavoi-, olla änkkä.

are, m. änkkä, änkyttäjä, kampe-ti.

, m. tamppi, survin, tamppi- l. pol-rsi (-rren); (*att slå hål*) taltta, tamp-(*stötel*) petkel; (*stämpel*) kuvasin, asin; — **-bröd**, n. kerta- l. surve-, lemetti, hömyri; — **-ho**, m. eruuhi l. -huhmari, vatvoruuhi; *se* **kho**; — **-mjöl**, n. kerta- l. sur-uhot, kerrat, surveet; — **-mull**, tamppi-, kuonamulta; — **-qvarn**, — **-verk**, n. tamppimylly l. -lai-, survin- l. polkumylly.

, n. *se* **Stampande.**

, v. n. polkea, lyödä, tömistää, ttaa; (*om fartyg*) hypätä, kiikkua; v. a. tampata, survoa, hakata; (*hål*) ta.

ande, n. töminä, tömistys, tömis-nen, jalanlyönti; tamppaaminen.

ar, n. ratsaslippu l. -viiri, tantari.

rt, m. päällys- l. päällikönlippu; standertti.

, m. haisu, paha haju l. lemu, kä, lemu, katku.

, v. n. seisattua l. seisahtua, py-tyä. tauota (-koan), lakata, heretä n), keskeytyä; (*qvar*) jäädä, viipyä; arnen s—r, mylly seisattuu l. py-tyy, mylly taukoo l. lakkaa käy-tä; s. i växten, heretä l. tauota l. keytyä kasvamasta; s. öfver nat-n, jäädä yöksi; han s—de vid des-ord, hän taukosi l. pysähtyi l. lak-i näihin sanoihin; han s—de vid t beslut, hän seisattui l. päätyi tuli siihen päätökseen; — v. a. sei-ttaa, seisahuttaa, pysähdyttää, tauot-a, keskeyttää.

Stannfogel, m. paikkalintu.

Stanniol, m. stannioli, tinapaperi, lehti-tina.

Stans, m. säije- l. sointujakso, säikeistö; (*verktyg*) stanssi, puikko.

Stapel, m. (*af bräder o. d.*) tapuli, la-tomus, läjä; elektrisk s., sähkö-jakso; (*för fartyg*) veistämö, veistä-mät (*pl.*), telat (*pl.*), tehdas (-taan); — **-frihet**, f., — **-rätt**, m., — **-rättighet**, f. tapulikaupungin l. meriliikkeen oi-keus l. vapaus; — **-stad**, m. tapuli-kaupunki.

Stapla, v. a. latoa, läjätä, panna läjälle l. tapulille.

Stappla, v. n. (*göra felsteg*) kompastua, kuukahtua, hoipertua, kuukahdella, kompastella; (*gå vacklande*) konkkia, kompuroita, hoippuroita, hoiperrella, horjuella; (*i tal*) sopertaa, äkittää, kangertaa, (*i läsning*) orailla, kanger-taa; (*fela*) horjahtaa, horjua.

Stare, m. musta kottarainen, kottarainen.

Stark, a. väkevä, voimallinen, voima-kas, (*fast*) vahva, luja, pitävä, tukeva; (*eftertrycklig*) kova, vahva, ankara; s. helsa, vahva terveys; s. röst, vahva l. voimakas ääni; s. storm, kova l. ankara l. väkevä myrsky; s. dryck, väkevä juoma; s. färg, tuikka l. vi-kevä väri; s. själ, vahva l. luja l. voimakas mieli; — **-lemnad**, a. ro-teva, ryntevä, vahvajäseninen; — **-pep-par**, m. karvas pippuri.

Starkhet, f. väkevyys, voimakkuus, voi-mallisuus, m. m., *se* **Styrka.**

Starkna, v. n. (*om vätskor*) sakoa, sa-keutua, paksuntua.

Starkt, adv. vahvasti, kovasti, tukevasti, voimallisesti, lujasti, ankarasti.

Starost, m. starosti, maan- l. kylän-vanhin.

Starr, m. sara, luhtaheinä l. -ruoho; — **-gräs**, n. *se* **Starr**; — **-hö**, n. sara- l. luhtaheinä l. -heinät (*pl.*); — **vall**, m. sara- l. luhtanurmi, luhta; — **-valls-äng**, — **-äng**, f. sara- l. luhtaniitty.

Starr, m. (*ögonsjukdom*) kaihi (-en); — **-blind**, a. kaihisilmäinen.

Stat, m. (*rike*) valtio, valtakunta; till s—en hörande, valtiollinen, valtio-, valtion; (*embetskorps*) virasto, virka-miehet; (*förteckning på och bestäm-ning af löner*) vuosirahan-sääntö, vuo-sisääntö, palkka- l. kulunkisääntö; (*un-derhåll in natura*) muona, muona-palkka; (*i konkurs*) varat ja velat,

vara- ja velkaluettelo; (*stat, prakt*) komeus, uljuus; han har lön på s., hänellä on palkkasäännöllinen l. sääntömääräinen palkka; föra s., elää uljaasti l. komeasti l. komeudella; — **-karl**, m. muonamies; — **sagronom**, m. valtioagronoomi, valtion-maanviljelysneuvoja; — **-sangelägenhet**, f. valtiotoimi l. -asia, valtiollinen toimi l. asia; — **-sanslag**, n. valtio-määrärahat, valtion-rahamääräys; — **-sanstalt**, f. valtiolaitos, valtiollinen laitos; — **-sbank**, m. valtionpankki; — **-bankrutt**, m. valtion varattomuus l. varakato; — **-sbehof**, n. valtio- l. valtiontarve; — **-sbidrag**, n. valtioapu l. -maksu; — **-sborgare**, m. valtiolainen, valtionjäsen; — **-sbrist**, f. valtiovarain l. valtiopuute l. -puutos; — **-sbrott**, n. valta- l. valtiorikos; — **-sbyggnad**, m. valtiorakennus; — **-sdrägt**, f. valta- l. vallaspuku; — **-sekonomi**, f. *se* **Statshushållning**; — **-sembete**, n. valtiovirka, valtiollinen virka; — **-sfond**, m. valtiorahasto, -varasto; — **-sform**, m. valtiomuoto; — **-sfånge**, m. valtio- l. valtarikosvanki; — **-sfängelse**, n. valtiovankeus; — **-sförbrytare**, m. valtiollinen pahantekijä, valtiorikollinen, valtiorikoksen-tekijä; — **-sförbrytelse**, f. valtiorikos; — **-sförbund**, n. valtio- l. valtaliitto, valtiollinen liitto; — **-sfördrag**, n. valtiosuostumus l. -suostunta; — **-sförfattning**, f. valtiojärjestys l. -muoto, hallitusmuoto; — **-sförslag**, n. valtioarvio, valtiokulunkiarvio l. -lasku; palkkasäännön-arvio; — **-sförvaltning**, f. valtionhoito l. -hallinto; — **-sförändring**, f. valtion- l. vallanmuutos; — **-sgrepp**, n. peruslain-kierto l. -sorto; — **-sgrundsats**, m. valtiollinen peruste l. perusjohde, valtioperuste; — **-shandling**, f. valtio-asiakirja, valtiollinen asikirja l. kirjoitus; — **-shushållning**, f. valtiotalous, valtiollinen taloushoito; — **-shvälfning**, f. valtiomulkkaus, vallankumous l. -muutos; — **-sinkomst**, f. valta- l. valtiontulo, valtion tulo l. sisääntulo; — **-sinrättning**, — **-sinstitution**, f. valtioasetus, valtalaitos l. -meno; — **-sintresse**, n. valtioetu, valtion- l. valtakunnan-etu l. -tarve l. -hyöty, valtiollinen etu l. tarve; — **-jernväg**, m. valtion-rautatie; — **-skalender**, m. valtiokalenteri, -luettelo; — **-skassa**, f. valtion l. valtakunnan kassa .. hasto, valtiokassa; — **-sklok**, a. ta- l. valtioviisas l. -taitoinen; **-sklokhet**, f. valta- l. valtiovii -taito, valtiollinen viisaus l. äly; **-sklokt**, adv. valtioviisaasti l. -vi della; — **-skonst**, f. valtio l. taito, valtiollinen taito; — **-k** s. valtionkonttoori; — **-skropp**, vallasto; — **-skupp**, m. valtiok l. -kaappaus l. -mulkkaus l. -tek — **-slån**, n. valtiolaina; — **-s** valtio-oppi; — **-smagt**, f. valti l. mahti, perusvalta; — **-maa** valtiomies; — **-smedel**, n. pl. v varat l. -rahat; — **-smedicin**, f. v lis-lääketiede; — **-sminister**, m. v ministeri; — **-sobligation**, f. v -velkaseteli l. -obligatiooni; — **per**, n. valtiopaperi; — **-sregle** f. *se* **Statsförslag**; — **-sreli** valtio-uskonto; — **-sroder**, n. v ohjat; — **-srum**, n. vallas- l. huone; — **-sråd**, n. valta- l. neuvosto l. -neuvoskunta; (*person*) tioneuvos; — **-srätt**, m. valtio- — **-ssak**, f. valtioasia; — **-s tariat**, n. valtiosihtieristö, v tierin-virasto; — **-ssekreterare** valtiosihtieri; — **-sskuld**, f. velka; — **-sskäl**, n. valtiollinen valtiosyy; — **-ssystem**, n. v jestelmä; — **-sutgift**, f. valtio l. -maksu; — **-sutskott**, n. v rain- l. valtio-valiokunta; — m. juhla- l. vallasvaunut; — n. valtiovarasto, valtio; — **-s skap**, f. valtiotiede l. -oppi; — f. muonajyvät; — **-särende**, n. asia l. -toimi, valtiollinen asia l. mitus; — **-söfverhufvud**, n. v päämies; — **-torpare**, m. muon jyvätorppari, muonamies.

Stata, v. n. komeilla, upeilla, uljaill

Statik, f. statiikka, tasapainon-oppi, paino l. -kohtaisuus l. -kohdasa.

Station, f. (*uppehållsort*) pysäyspaik asema, pysäkki; (*för hästars o* muuttopaikka; (*håll*) väli, muutto (*der ngt är förlagdt*) asemapaik sija, asento; (i *musik*) pysäyspaik — **-shus**, n. pysäyspaikan-kartano, säystalo, asemahuone; — **-chef** l. **spektor**, m. pysäyspaikan-kuitsi -päällikkö.

Stationera, v. a. sijoittaa, asettaa määrätä l. antaa asemapaikka ..

tionär, a. seisova, seisovainen, alal-
nen, paikallansa oleva.
isk, a.; s—t moment, tasapaino-
hde.
ist, m. statisti, mykkänä-olija, ää-
tön jäsen.
istik, f. tilastotiede, tilasto.
istiker, m. tilastontutkija l. -taitaja.
istisk, a. tilastollinen, tilastotie-
ellinen; s. byrå, tilastollinen toi-
sto.
iv, n. jalat (*pl.*), jalusta, pystytin.
era, v. n. säätää, määrätä; s. ett
empel, asettaa esimerkki.
r, f. vartalo, ruumiin varsi l. kasvu.
m. sääntö, asetus.
f. kuvapatsas; vartalokuva.
n, n. steariini, taliaine; — **-ljus**,
steariinikynttilä.
; n. askel l. askele; (*fotsteg på vagn*
l.) astuin l. astin; (*på en trappa*)
in, porras; (*på trampmaskiner*)
kunen, polkaisin, astuin; taga
ga s., astua pitkiä askelia; s.
e, askel askelelta, askeleesta as-
esen.
nografi, f. salapuustain-kirjoitus,
kirjoitus-taito.
t, m. tikapuut (*pl.*), raput (*pl.*);
sproten på en kärra) häkki, häk-
nt.
l, n. teili, pyörä, tela- l. mestaus-
loituspyörä.
kärra, f. häkkirattaat (*pl.*); —
ne, m. tikapuiden kapula l. nap-
l. porras.
a, v. a. teilata, teloittaa.
itsa, f. tikliäinen, tiklivarpunen.
a, v. a. (*priset*) ylentää, korottaa,
tää, nostaa (hintaa); (*öka*) enen-
(*förhöja*) ylentää; s. sig, v. r.
bästar) hypätä l. kavahtaa l. ka-
pystyyn, nousta takajaloillensa l.
yyn.
ring, f. ylennys, korotus, enennys,
ottaminen, nostaminen, pystyyn-
l. -hyppäys.
k, f. paisti; — **-fat**, n. paistivati;
— **-fisk**, m. paistettu kala, paistukala;
— **-lukt**, f. **-os**, n. paistinhaju l. -kä-
y, — **-panna**, f. paistinpannu, rieh-
lä; — **-rofva**, f. nauriin-, nauris-
istikas, -haudikas; — **-spett**, n. pais-
in- l. paistovarras l. -ora; — **-sås**, m.
aistikastake l. -kastin; — **ugn**, m. pais-
r.- l. paisto-uuni; — **-vändare**, m.
paistinkääntäjä, (*verktyg*) paistinkään-
nin.
Stek, n. teekki, solmu.
Steka, v. a. paistaa, paahtaa, käristää;
s—s, v. d. paistua, paahtua, käristyä.
Stekel, m. pistiäinen.
Stekning, f. paistaminen, paisto, kä-
ristys.
Stel, a. (*styf*) jäykkä, kankea; s. af
köld, kylmästä kankea l. (*känslolös*)
turta, kontassa oleva, köntistynyt, jäh-
mettynyt; (*om vätskor*) jähmeä, jäh-
mettynyt; (*kal och brant*) jyrkeä, jyl-
seä; (*tvungen, ogen*) jäykkä, töykeä,
tylseä; göra s., jäykistää, kangistaa,
kankeuttaa, jähmetyttää, hyytää; blif-
va s., *se* **Stelna**; — **-frusen**, a. kön-
tistynyt l. kangistunut l. jähmettynyt
l. tampistunut kylmästä l. vilusta.
Stelhet, f. jäykkyys, kankeus, jähmeys,
jyrkeys o. s. v.
Stelna, v. n. kangistua, jäykistyä; (*om
vätskor*) hyytyä, jähmettyä; s. af
köld, köntistyä l. kangistua l. jäh-
mettyä vilusta l. kylmästä.
Stelt, adv. (*fig.*) tylseästi, jäykästi, kan-
keasti; jmfr **Stel**.
Sten, m. kivi (-en); förvandla i s.,
kivettää, kivetyttää; blifva till s.,
kivettyä, kiveytyä, tulla l. muuttua
kiveksi; af s., kivinen, kivi-, kivestä
(tehty); (*i frukt*) luu, kivi; (*testikel*)
kives (-ksen); — **-aktig**, a. kivimäi-
nen; — **-art**, f. kiven- l. kivilaji; —
-artad, a. kivenlajinen l. -tapainen;
— **-blind**, a. umpisokea; — **-block**,
n. kiviharkko l. -järkäle l. -lohkare;
— **-bock**, m. vuorikauris; (*astron.*)
kauris; — **-bord**, n. kivi- l. paasi-
pöytä, kivinen pöytä; — **-borr**, m.
kivenpura l. -pora; — **-botten**, m. ki-
vipohja, kivinen pohja; — **-bro**, f.
kivisilta, kivinen silta; — **-brott**, n.
kiven- l. kivilouhos; — **-brytare**, m.
kiven- l. kiveinlouhija l. -lohkoja; —
-bräcka, f. kivirikko; — **-bunden**, a.
kivinen, kiviperäinen, kivikkoinen; —
-död, a. hengenkuolija l. -kuolijas l.
-pisaraton; — **-döf**, a. umpikuuro; —
-fat, n. kivivati; — **-flisa**, f. kiven-
liuska l. -liuskale l. (*mindre*) -sirunen;
— **-fot**, m. kivijalka; — **-frukt**, f.
kivi- l. luumarja l. -hedelmä; — **-gata**,
f. kivikatu, kivinen katu; — **-get**, f.
vuorivuohi; — **-gods**, n. astia- l. ruuk-
kusavi; (*stenkärl*) kivi-astiat (*pl.*); —
-golf, n. kivipermanto l. -lattia, kivi-

nen lattia; — **-grund**, n. kivikari, kari; *se* **Stenbotten**; (*stenmark*) kiviperä l. -pohja; (*till byggnader*) kiviperustus, kivinen perustus; — **-gärde**, n. kiviaita; — **-hop**, m. kiviläjä l. -roukkio, kiviraunio; — **-huggare**, m. kiventikkaaja l. -hakkaaja; — **-huggeri**, n., **-huggning**, f. kiventikkaus l. -hakkaus, kivien hakkuu l. hakkaaminen l. tikkaaminen; — **-hus**, n. kivihuoneus l. -kartano; — **-hård**, a. kivikova, kivenkovuinen; — **-häll**, f. paasi (-den), paatero, (*större*) louhi (-en); (*klippa*) kallio; (*i ugn*) kivi- l. paasiarina; — **-hög**, m. *se* **Stenhop**; — **-hölster**, n. kivikolu, louhikko, kivikko, koleikko; — **-kast**, n. kivenheitto l. -viskaus; (*afstånd*) kiviheitto, kiven viskattava; — **-kista**, f. kiviarkku; — **-kol**, n. kivihiili; af s., kivihiili-, kivihiilinen, kivihiilestä; — **-kolskrufva**, f. kivihiilen-kaivos; — **-kolsknapp**, m. kivihiili-nappi; — **-kolsstybb**, m. kivihiili-jauho; — **-kolstjära**, f. kivihiilen-terva; — **-kruka**, f., **-krus**, **-kärl**, n. kiviastia l. -ruukku, saviruukku; — **-kärna**, f. luu- l. kivisydän; — **-lag**, n. kivikerta l. -kerros; — **-lera**, f. ruukku- l. astiasavi; — **-lupen**, a. kiveytynyt, kivikoppainen l. -peitteinen; — **-lägga**, v. a. kivetä, kivittää, laskea l. latoa l. tikata kivillä; — **-läggare**, m. kivenlaskija l. -latoja, kadunlaskija; — **-läggning**, f. kiveäminen, kivitys; (*det stenlagda*) kivitys, kiveämä, kivilasku; — **-mossa**, f. kiven- l. kivisammal; — **-mur**, m. kivimuuri, kivinen muuri; (*lägre*) kiviaita; — **-mård**, m. haapanäätä; — **-passion**, f. kivitauti; — **-rik**, a. väki- l. upporikas, — **-riket**, n. kivikunta; — **-ristning**, f. kivenkirjaus l. -kirjoitus; — **-rör**, n. kivipyykki, pyykki; — **-rös**, **-röse**, n. kiviraunio, raunio, kivikko; *se föreg.*; — **-skifva**, f. kivi- l. kivenliuska; (*på bord o. d.*) paasi; — **-skorpa**, f. kivikuori l. -peite l. -kohma; — **-skrift**, f. kivikirjoitus, kiveenkirjoitus l. -piirrantä; — **-slipare**, m. kiventahkooja; — **-sprängning**, f. kivien särjentä l. louhiminen l. puraaminen; — **-sqvätta**, f. kivitasku l. -tassi, hiistakka; — **-stick**, n. kiiviptirros; — **-söta**, f. kallio-imarre l. -yrtti, kivenmakiainen; — **-tafla**, f. kivitaulu, kivinen taulu; — **-tryck**, n. kivipainanta l. -paino, kiveennо; (*det tryckta*) kivipainos l. -piir — **-tryckare**, m. kivipainaja l. täjä; — **-tryckeri**, n. kivipaino; **-vandla**, v. a. kivetyttää, kive s—s, v. p. kivettyä; — **-vand** f. kivettyminen, kivitys; kivett — **-växt**, f. kivikasvi. kasvikiv näinen; — **-ålder**, m. kivikausi, ven-aikakausi; — **-ör**, n. kivik -louhikko l. -perä, juoleikko.

Stena, v. a. kivittää.

Stenig, a. kivinen, kolninen.

Stenograf, m. pikakirjoittaja.

Stenografi, f. pikakirjoitus.

Stepp, m. aro, aromaa, aavikko.

Sterbhus, n. kuolinhuone; (*arfvs* kuolinpesä, perilliset (*pl.*), perik — **-delegare**, m. kuolinpesän-e

Stereografi, f. kappaleenkuvaanto vaus, stereografia.

Stereometri, f. kappaleenmittaus, reometria.

Stereoskop, m. stereoskooppi, kapp katsoin.

Stereotomi, f. kappaleenleikkaus, reotomia.

Stereotyp, m. stereotyyppi, kiinto- l. tonaispaino, kiintokirjaiminen p s—upplaga, kiintonaispainos, tokirjaiminen painos.

Stereotypera, v. a. painaa kiintok milla.

Stereotypisk, a. kiintokirjaimine

Steril, a. karu, marras, hedelmät

Sterling, m. sterlingi; 10 P. St. Sterlingi-puntaa.

Stia, f. läätti l. lätti, pahna.

Stick, n. pisto, pistäntä, pistämi i s—et, olla pulassa l. pulan-ala (*i kortspel*) kaato, tikki, pist stäf, nokka- l. halki- l. emävarsi — **-bäcken**, n. alus-astia; — **-f** pistonvapaa, pisto-aseilta vapaa pulaton; — **-ord**, n. pistosana l he, pisteleminen, tuikkaus, kos — **-såg**, f. puukkosaha; — **-va** pistohaava, pistämä; — **-vap** pistoase.

Sticka, v. a. o. n. pistää, pistellä, kätä, tokaista, tuikata, ronkkia, r kaista, puhkaista; s. med nål. p l. tuikata neulalla; s. med fi i ögat, pistää l. ronkkaista s silmään; s. ut ögat, puhkaista mä; s. upp en böld, puhkais pistää auki paise; s. eld på ett

pistää l. tuikata huoneus tuleen; s. svärdet i slidan, pistää l. työntää miekka tuppeen; det s—er mig i sidan, kylkeäni pistää l. pistelee; det s—er på tungan, se kirpaisee l. pistelee kieltä; brodden s—r upp, oras nousee l. pistää ylös; s. af, fram, genom, m. m., *se* **Afsticka**, o. s. v.; stucken, pistetty; han är s., hän on äissään l. harmissaan.

Sticka, v. a. (*med strumpstickor*) neuloa, kutoa; (*brodera*) viiruella, kirjailla; s. ett täcke, en söm, tikata täkkiä, saumaa.

Sticka, f. tikku, puikko; (*pert*a) päre; (*strumpsticka*) sukkapuikko l. -varras; ha sig en s., olla hutikassa l. pajussa.

Stickbacke, m. lastukko, lastusonta; — **-bloss**, n. päresoitto l. -soinio.

Stickbåge, m. neuloinpunt l. -kehys; — **-silke**, n. tikkaus- l. neulosilkki; — **-strumpa**, f. sukankudin l. -neulomus; — **-söm**, m. viiru- l. korko- l. tikkaus-ompelus.

Stickelbär, n. karvamarja, karvialnen, tikkerperi; — **-sbuske**, m. karvikka- l. tikkerperi-pensas.

Stickelhårig, a. kimo, päistärkarvainen.

Sticken, a. *se* **Snarsticken**; (*harmsen*) närkästynyt, äissänsä (oleva); bli s. öfver ngt, närkästyä l. suuttua l. suutahtaa jstkin.

Stickert, m. tikari, meritikari.

Stickfluss, m. julehdus-yskä, julehtuminen; — **-hosta**, f. tukehdus- l. läkähdys-yskä.

Stickling, m. pistokas, istukas, istutin, aaluva.

Sticknas, v. d. närkästyä, suutahtaa, nipastua, nirpastua.

Stickning, f. (*stickande*) pistäminen, pisto, pistäntä; neulominen, kutominen, tikkaus; (*ngt stickadt*) neuloma, kutoma, tikkaama, tikkaus; (*i kroppen*) pisto, pistos.

Sticksta, v. a. *se* **Instifta**.

Stift, n. (*andligt område*) hiippakunta, piispakunta, piispanlääni; (*i Norrige*) lääni; (*jungfrustift*) neitsytluostari l. -laitos; — **-sfröken**, **-sjungfru**, f. neitsytlaitos- l. luostariryökkinä, luostarineiti; — **-sprest**, m. hiippakunnan pappi.

Stift, n. (*att fästa med*) naulanen, puikka, tillikka; (*att teckna*) piirustin, piirrin; (*på vågbalans*) nasta, kieli (-en); (*framstående spets*) nasta; (*på pistillen*) vartalo.

Stifta, v. a. asettaa, perustaa, laittaa, tehdä, nostaa, vaikuttaa; s. enskola, perustaa l. asettaa koulu; s. lagar, säätää lakeja; s. frid, vänskap, tehdä l. rakentaa l. laittaa rauhaa, ystävyyttä; s. ondt, vaikuttaa pahaa, nostaa pahoja; s. uppror, nostaa l. vaikuttaa kapina.

Stiftare, m. o. **Stiftarinna**, f. perustaja, asettaja, vaikuttaja, laittaja, nostaja, rakentaja.

Stiftelse, f. (*stiftande*) asettaminen, perustaminen, laittaminen, m. m., jmfr **Stifta**; (*inrättning*) laitos, perustama, säätös, säätämä; milda, välgörenhets s—r, armelijaat, hyvänteon laitokset.

Stiftning, f. *se* **Stiftelse**; — **-sdag**, m. perustus- l. asetuspäivä.

Stig, m. polku, ura, tola; (*kolmått*) polesta, kaksitoista tynnyriä; stor s., neljäkolmatta tynnyriä; — **-bord**, n. vesiportti l. -luukku; — **-bygel**, m. jalustin, polustin; — **-rör**, n. (*mek.*) nostopiippu l. -torvi.

Stiga, v. n. (*taga steg*) astua, astella, astuskella; (*höja sig*) nousta, kohota, yletä (-nen); (*tilltaga*) yltyä, enetä (-nen), nousta, paisua; (*komma, gå, träda*) käydä, astua, tulla, mennä; (*skjuta fram*) eteytyä, ulota (ulkonen), pistää ulos, nousta, kohota; stig in, var så god, tee l. tehkää niin hyvin ja astu (astukaa) l. käy (käykää) huoneesen l. sisään l. sisälle.

Stigande, n. astuminen, nouseminen, kohoaminen, yleneminen, eneneminen, m. m.

Stigare, m. päällysmies, vuorityön päällys l. katsoja.

Stil, m. (*handstil*) käsi (-den), käsiala; (*gjuten bokstaf*) kirjasin, tiilu; (*aftryck af stilar*) kirjoitus; (*skrifsätt*) kirjoituslaatu l. -muoto l. -puku, lausetapa l. -keino; (*hos en konstnär*) tekolaatu l. -muoto, kuvauslaatu, laatu; (*tidräkning*) luku, ajanluku; — **-gjutare**, m. kirjasinvalaja; — **-gjuteri**, n. kirjasinpaja l. -valimo; — **-gjutning**, f. kirjasinten valaminen l. valanta; — **-kast**, m. **-låda**, f. kirjasinlaatikko; — **-prof**, n. kirjoitusnäyte; (*boktr.*) kirjainnäyte; — **-öfning**, f. kirjoitusharjoitus, kirjoituslaadun harjoitus.

Stilett, m. tiletti, pistinpuukkonen.
Stilisera, v. a. laatia l. laittaa kirjoituspukuun, laatia kirjoitukseksi.
Stilist, m. laatukirjoittaja, luonteva kirjoittaja.
Stilistik, f. kirjoituspuvun- l. -laadunoppi l. -taito, stilistiikka.
Stilistisk, a. kirjoituspuvullinen l. -laadullinen; i s—t afseende, kirjoituslaadun l. -puvun suhteen.
Stilla, v. a. seisattaa, asettaa, pidättää, hillitä (-tsen), tyrettää; s. sig, v. r. asettua, seisattua, tyrettyä, lauhtua, viihtyä; s. blodet, tyrettää l. seisattaa veri; s. värken, asettaa l. tauottaa särkyä; s. vågorna, asettaa aallot; s. ens vrede, asettaa l. hillitä l. lauhduttaa jkun viha; s. sin törst, juoda janoonsa; s. ett barn, viihdyttää l. imettää l. tyystyttää lasta; s. boskap, ruokkia l. ravita karjaa.
Stilla, a. oböjl. hiljainen, säisy, tasainen, (*lugn*) tyyni (-en), tyven, levollinen; — adv. hiljaa, hiljaan, hiljaisesti, siivolla, paikoillansa, tyvenesti; — interj. hiljaa, siivolla; stå s., seisoa paikoillaan; en s. karl, hiljainen l. säisy mies; s. lefnad, hiljainen l. siivo elämä; — **-sittande,** a. paikallaanistuva l. -olija, liikkumaton; — subst. n. paikallaan-olo l. -istunta, liikkumattomuus; — **-stående,** a. paikallaan seisova, seisova, seisovainen, liikkumaton; — subst. n. paikallaan-seisonta l. -seisominen; — **-tigande,** a. vaitioleva, äänetön; — subst. n. vaitiolo, äänettömyys.
Stillestånd, n. (*stagnation*) seisahdus; (*vapenhvila*) sotilakko, välirauha, aseiden seisahdus.
Stillhet, f. hiljaisuus, tyvenyys, äännettömyys; levollisuus.
Stillna, v. n. asettua, tasautua, tyyntyä, tyventyä, hiljentyä.
Stillning, f. ruokinta.
Stillsam, a. hiljainen, siivo, hiljakas.
Stillvatten, n. tyyni vesi; (i *fors*) suvanto.
Stilt, adv.; det är s., nyt on tyven l. tyyni ilma.
Stiltje, m. (*sjöt.*) tyven ilma, tyyni (-en), laimi (-en).
Stim, n. parvi (-en), päntä, paarma; (*stoj*) telme, teuhaus, hilastelu.
Stimma, v. n. kutea l. kulkea parvissa l. pännissä; (*stoja*) telmää, teuhata, remuta, hilastella.
Stimulera, v. a. kiihottaa, yllyttä (*kroppsligt*) kihottaa, hakaroittaa.
Stimulus, m. *se* **Eggelse.**
Stind, *se* **Stinn.**
Sting, Styng, n. pisto, pistos, pistä tikki; håll och s., pistokset; (*sekt*) kiilijäinen, paarma, (*larf der* permu, puuppo.
Stinga, v. a. *se* **Sticka.**
Stink, n. nore, noreet (*pl.*), pärska.
Stinka, v. n. (*spritta*) pärskyä, pink noruа; (*lukta illa*)haista pahalta l. halle, haiskahtaa, löyhkää, lemuta, mahtaa.
Stinkdjur, m. haisueläin; — **-sk** mätä- l. haisuhaava.
Stinn, a. pakkoinen, pullakka, p lansa l. pakollansa (oleva), pullist täyteläinen.
Stinnhet, f. pakkoisuus, pullakkuus loisuus, täyteläisyys.
Stint, adv.; se ngn s. i synen, på ngn, katsoa tuijottaa jkun s katsoa jkuhun l. jkun silmiin t l. tuimasti.
Stipel, m. (*bot.*) korvake, apulehti
Stipendiat, m. apurahalainen, apur l. stipendinnauttija l. **-saaja;** — **men,** m. stipendi- l. apuraha-tu
Stipendium, n. apuraha, stipendi.
Stipulation, f. välipuhe, sopimus, minen, kaupat (*pl.*).
Stipulera, v. a. tehdä välipuhe l. mus, sopia.
Stirra, v. n. tuijottaa, tirkistää, tir
Stjelk, m. varsi (-rren), (*stock*) (*halmartad*) korsi (-rren), (*för och blommor*) kanta; med lång, s., pitkä-, paksuvartinen l. -kor — **-lös,** a. varreton.
Stjelpa, v. a. kaataa; s. omkull mota, panna l. kaataa kumoon; — kaatua, kumoutua, mennä nurin moon.
Stjelpig, a. kaateinen, vieru.
Stjerna, f. tähti (-den); en s. af sta ordningen, ensiluokkainen
Stjernbeströdd, a. tähditetty, täh tähdellinen, tähdillä täytetty l. tetty; — **-bild,** m. tähdikkö, tah tähtikihermä l. **-tarha;** — **-fal** tähden- l. tähtilento, tähden pu — **-formig,** a. tähtimäinen, tä muotoinen l. **-näköinen;** — **-ful** *se* **Stjernbeströdd;** — **-grupp,** tähtiryhmä l. **-ryvås;** — **-himmel** tähtitaivas; — **-hjul,** n. (*mek.*

...- l. säderatas; — **-hvalf**, n. tähkansi l. -pohja, taivaan- l. ilmakansi; — **-kikare**, m. tähteintähystäjä l. ...oja, (*astronom*) tähteintutkija; — **...lar**, a. tähdenpilkkava l. -palava, ...kkaassa tähdessä (oleva), tähtinen; — **-konst**, f. tähtitaito; — **-kunnig**, tähtitietoinen, tähteintietäjä l. -tun...; — **-kunnighet**, **-kunskap**, f. ...tieto l. -tiede, tähtein-oppi; — **...kott**, n. *se* **Stjernfall**, — **-tid**, m. ...tiaika; — **-tydare**, m. tähteinse...täjä; tähdistä ennustaja, tähdentie...; — **-tyderi**, n.. **-tydning**, f. tähtenselitys, tähdistä ennustus; — **-töc...**, n. tähtiusma.

...ig, a. tähtinen.

..., m. pursto l. pyrstö, häntä; fis...s., kalan pursto l. häntä; fo...s., linnun häntä; (*i skepp*) ...lämsä; (*å plog*) kurki (-jen); **...and**, f. pyrstö- l. jouhi- l. piikki...; — **-ben**, n. häntäruoto; — **...**, f. purstoevä; — **-fjäder**, m. ...sulka; — **-mes**, m. häntätiainen ...tinen.

... sammansättningar, *se* **Styf.**

..., v. a. varastaa, (*smått, ofta*) va...; (*smyga*) hiivuttaa, pistää l. ...varkain l. salaa; — s. sig, v. r.; ...g in, bort, mennä varkain l. ...sisään, pois, hiiviä l. sukeltaa l. ...l. luikahtaa sisään, pois.

... tamma; — **-föl**, n. tammavarsa; **...mjölk**, f. tammanmaito.

..., m. tukki, pölkky, (*timmer*) hirsi ...(*straffredskap*) jalkapuu; (*på man...*) ...tela, tukki; *se* **Bistock**, **Folk...**; **Penningestock**; — **-blind**, a. ...okea; — **-dum**, a. typityhmä, ...pää; — **-döf**, a. umpikuuro; — **...**, n. nuotio, nuotiovalkea; — **-fisk**, ...kapaturska; — **-hus**, n. tukkihuo...(*fängelse*) puutto- l. vankihuone; — **-lat**, a. upi-, läpilaiska; — **-lås**, ...kommolukko; *nyckel dertill* = piik...; — **-makare**, m. tukkimaakari, ...tukin-tekijä; — **-mörk**, a. pilk...meä, pilkkoinen l. pilkkoisen pi...; — **-ros**, f. iso- l. paksuruusu; — **-skog**, m. tukki-, hirsimetsä; — **...traff**, n. jalkapuu-rangaistus; — **-såg**, ...tukki- l. hirsisaha; — **virke**, n. ...tukki- l. pölkkypuut (*pl.*) l. -aineet (*pl.*).

...ka, v. a. (*förse med stock*) tukittaa; ...(*sätta på stock*) panna tukille l. tukkiin; (*ha att stadna*) tukkoa, suuvuttaa, seisahuttaa, puuttaa; s. bin, panna mehiläisiä pesiin; — s. sig, v. r. tukkeutua l. tukkeentua, suupua, seisahtua; (*skocka sig*) tukkeutua, pakkautua, tunkeutua.

Stockning, f. tukitus, puun- l. tukinpano, puuhun l. tukkiin l. tukille pano l. paneminen; suupumus, tukkeumus, seisahtumus, puuttumus; (*om bin*) pesiin pano.

Stod, m. patsas (-aan).

Stoff, n. (*ämne*) aine; (*tyg*) vaate, värkki, kangas.

Stoffera, v. a. huolitella, koristaa, somistaa.

Stoft, n. tomu; — **-korn**, n. tomuhiukka.

Stofta, v. a. tomuttaa.

Stoicism, m. stoalaisuus, stoalais-oppi; (*fig.*) lujatuntoisuus l. -mielisyys.

Stoiker, m. stoalainen; (*fig.*) lujatuntoinen, ...

Stoisk, a. stoalainen, stoalaisopillinen; (*fig.*) luja- l. jäykkämielinen l. -tuntoinen.

Stoj, n. kohu, kohina, häly, hälinä, meteli, räyhy.

Stoja, v. n. räyhätä, hälistä, metelöitä, mellastaa.

Stojare, m. räyhääjä, räyhä, mellastaja.

Stol, m. tuoli, istuin; — **-gång**, m. tarpeenteko; — **-makare**, m. tuolintekijä; — **-piller**, n. ulostus- l. huollutus- l. peräpilleri; — **-sfot**, m. tuolinjalka; — **-skarm**, m. tuolinselkäin l. -selkälauta l. -karmi; — **-tränga**, f., **-tvång**, n. tarpeenhätä l. -pakko.

Stola, v. a. (*ett hus*) kengittää, kengästää.

Stollas, v. d. ällistellä, tollottaa, töllistellä.

Stolle, m. pöllö, hölmö, möhö, hömmelö, höperö.

Stollig, a. höperö, hupelo, pöllömäinen, hölmökäs.

Stolpe, m. pylväs, tolppa.

Stolprad, f. pylväsrivi.

Stolt, a. (*högfärdig*) pöyhkeä, ylpeä, upea, korskea, (*öfver sina penningar*) pönäkkä, äveriäs; (*i god mening*) uljas, rehevä; jag kan vara s. öfver honom, hänestä saatan ylpeillä l. kerskata.

Stolt. adv. pöyhkeästi, ylpeästi, kopeasti, uljaasti, rehevästi.

Stygghet, f. ilkeys, häijyys, iljettäväisyys, inhakkuus.
Stygt, adv. ilkeästi, häijysti.
Stygn, *se* **Sting.**
Styl, m. fl., *se* **Stil**, m. m.
Stylta, f. puujalka, hitiä; *se* **Stötta.**
Stylta, v. a. *se* **Stötta.**
Stymmelse, f. *se* **Tillstymmelse**; (*hog, drift*) vietti, kiihko.
Stympa, v. a. katkaista, katkoa, silpoa, typistää, typätä; s—de lemmar, silvotut l. katkotut jäsenet.
Stympare, m. *se* **Klåpare, Stackare.**
Styng, *se* **Sting.**
Styr, n.; hålla ngn i s., hålla s. på ngn, pitää jkuta kurissa l. kurin alla l. alallansa, hallita l. hillitä jkuta; hålla sig i s., pysyä alallansa l. siivolla; — **-blad**, n. mela, perämela; — **-bord**, n. ylihanka, oikea puoli; — **-kompass**, m. peränpito-kompassi; — **-lastig**, a. (*sjöt.*) perälastillinen l. -lastissansa (oleva), perävoitto l. -painoinen; — **-lastighet**, f. perävoittoisuus l. -lastillisuus l. -painoisuus; — **-linie**, f. kulkusuunta l. -linja; — **-man**, m. perämies, peränpitäjä; — **-plan**, m. johtotasa l. -pinta; — **-åra**, f. mela, perämela.
Styra, v. a. (*ett fartyg*) pitää perää, olla perässä, ohjata, tyyrätä, laskea; (*regera, leda*) hallita (-tsen), ohjata, johtaa; (*hålla i styr*) hillitä, hallita; (*gramm.*) vaatia; s. land och folk, hallita maata ja kansaa; s. sig, v. r. hallita l. hillitä l. malttaa itsensä l. mielensä.
Styre, n. peräsin, ruori; (*styråra*) mela, perämela; (*på flottor*) vesla; sitta i s—t, istua peränpitäjänä, pitää perää; — **-sman**, m. hallitus- l. pää- l. esimies, hallitsija.
Styrelse, f. hallitus; — **-form**, m. hallitusmuoto; — **-sätt**, n. hallitustapa l. -laatu; — **-verk**, n. hallituskunta; *se* **Embetsverk.**
Styrka, f. voima, voimat (*pl.*), väki (-en), väkevyys, vahvuus; köldens s., kylmän suuruus l. vahvuus l. kovuus; få s., voimistua, vahvistua, väkiä.
Styrka, v. a. vahvistaa, voimistaa; (*bekräfta*) vahvistaa, todistaa; (*vederqvicka*) virkistää.
Styrkedryck, m. virkistys- l. voimistusjuoma, voimistin.
Stå, v. n. o. a. seisoa; (*vara*) olla; (*påstå, hålla*) pysyä, seisoa, pitää, kestää; s. an, bi, efter, emot, m. fl. *se* **Anstå**, o. s. v.; der stå vi nu, siinä nyt ollaan l. seisotaan; stolpen står stadigt, pylväs seisoo l. on lujassa; tornet står på sned, torni on l. seisoo kallellaan; arbetet står tills vidare, työ on l. pysyy tekemättä toistaiseksi; så länge verlden står, niin kauan kuin mailma seisoo l. pysyy; det vädret står ej länge, se ilma ei pysy l. kestä l. sitä säätä ei kestä kauan; det står så i boken, kirjassa on l. luetaan l. seisoo niin; bröllopet stod i går, häät olivat l. pidettiin l. tapahtuivat eilen; såsom sakerna nu stå, niinkuin l. sillä kannalla kuin asiat nyt ovat, asiain nykyisellänsä l. nykyisellä kannalla ollessa; hans lif står i fara, hänen henkensä on vaarassa l. vaaranalaisena; stå under vapen, olla l. seisoa aseissa; det står icke att hjelpa, sitä ei saa antetuksi l. voi auttaa; det huset står mig till 50,000 mark, se huoneus maksaa minulle 50,000 markkaa; fradgan står om munnen, vaahto käy suusta, suu on vaahdossa; jag står till er tjenst, olen teille alttiina l. valmiina; det står er öppet, teillä l. teidän on valta l. lupa; stå fast i sin föresats, pysyä (kiinni) l. seisoa aikomuksessansa; det står emot väta, se kestää l. pitää märkyyttä vastaan; hvad står på? mikä nyt on? mitäpä nyt? huru står det till? kuinka voitte l. voit l. jaksatte; det står illa till med honom, hänen on huono l. huonosti laitansa; vara stående, olla seisallansa l. seisovana l. seisomassa; stående lön, vakinainen palkka; s. ställning, pystyinen l. seisova asento; han står sig bra, hän tulee hyvin toimeen, voi hyvin.
Stål, n. teräs; af s., teräksinen; — **-aktig**, a. teräksimäinen, teräsmäinen, teräksentapainen; — **-arbete**, n. terästyö l. -teos; — **-bakad**, a. likilaskuinen l. -sattuinen, tinapohja; — **-beredning**, f. teräksen teko l. valmistus; — **-fjäder**, m. teräsvieteri l. -ponnin, teräksinen vieteri; — **-grå**, a. terässharmaa, teräksen- l. randankarvainen; — **-härd**, n. terässulatto, terästysuuni; — **-härdning**, f. teräksen karkaisu l. kovetus, raudan teräs-

tys; — **-klädd**, a. teräkseen puettu, teräspuvussa (oleva), teräspäällinen; — **-penna**, f. teräskynä l. -pännä; — **-rand**, f. teräsjuova l. -viiva; s. i bröd, tinajuova leivässä; — **-smide**, n. teräksen taonta l. teko; (*stålarbeten*) terästakeet l. -teokset (*pl.*); — **-stick**, n. teräspiirros; — **-sätta**, v. a. terästää, panna terästä, (*kallhamra*) kallita (-tsen); (*ingifva mod, ståndaktighet*) miehistää, terästää, rohkaista mieltä; (*härda*) karaista l. karkaista, kestyttää; — **-tråd**, m. rauta- l. teräslanka; — **-vara**, f. teräskalu l. -tavara.

Ståla, v. a. terästää.

Stålning, f. terästys.

Stånd, n. (*stående*) seisonta, seisomus; (*vattenstånd*) korkeus; (*flyttbar salubod*) koju, lautapuoti, kauppa- l. markkinakoju; (*stjelk*) varsi, korsi (-rren); (*tillstånd*) tila, kunto, voima, kyky, ryhti; (*en persons ställning i samhället*) sääty, (*börd*) suku; fatta s., asettua seisomaan, seisottua; hålla s., pitää puolensa l. paikkansa l. ryhtinsä, kestää l. pysyä paikassansa; sätta i godt s., panna l. saattaa hyvään kuntoon l. voimaan l. tilaan; han är i s. att betala, hän kykenee maksamaan, hänellä on kykyä l. voimaa l. hän jaksaa maksaa; han är ej i s. att betala, hän on kykenemätön maksamaan; bringa, få till s., saattaa l. saada aikaan l. toimeen, saada tehdyksi; komma till s., tulla tointa l. valmista, tulla tehdyksi l. toimeen pannuksi, tulla toimeen; laga s., laillinen lunastusaika; laillinen vahvistus l. voima; inom laga s., före åkommet s., ennen lunastusajan kulumista; af högt s., ylhäistä säätyä l. sukua, ylhäissäätyinen; en man af s., säätymies, ylhäinen mies; termometerns s., lämpömittarin seisonta l. osotus; — **-krok**, m. polo- l. vaaja- l. häiväkoukku; — **-läger**, n. olo- l. seisontaleiri; — **-penningar**, m. pl. kojurahat; — **-punkt**, m. kanta, ala, pohja; — **-rätt**, m. seisonta l. pikaoikeus; — **-qvarter**, n. majailupaikka; — **-sbroder**, m. säätyveli, säätyläinen; — **-sbörd**, f. sääty-perikanta; — **-skall**, n. seisonta- l. paikallaan-haukkuminen; — **-sklass**, m. säätyluokka l. -kunta; — **-skog**, m. pystymetsä, kasvava metsä; — **-sperson**, m. vallas- l. säätyhenki l. -ihminen, herras- l. vallasväki; — **-sskilnad**, m. sääty- l. säätyläis-erotus, erisäätyisyys; — **-svis**, adv. säädyttäin; — **-träd**, n. elopuu.

Stånda, v. n. o. a. seisoa, pysyä; vastata; s. till ansvar, saada vastata, olla edesvastauksen-alainen; stånde fritt, olkoon valta.

Ståndaktig, a. järkähtämätön, pysyväinen, luja, luja- l. vakaamielinen, jäykkämielinen.

Ståndaktighet, f. järkähtämättömyys, luja- l. vakaamielisyys, luja l. vakaa mieli, mielen lujuus l. vakavuus.

Ståndaktigt, adv. järkähtämättömästi, järkähtämättä, luja- l. vakaamielisesti, lujasti.

Ståndande, a. pysyvä, seisova.

Ståndare, m. (*uppstående bjelke o. d.*) pystytin, pystypylväs l. -puu l. -pieli; (*bot.*) hede (-teen).

Stång, f. kanki (-en), tanko, (*lång*) salko, riuku, (*stake*) saitta, teikki, (*stör*) seiväs (-pään), (*såstång*) korento; (*af metall*) kanki; (*af lack o. d.*) palukka, puikko, kanki; (*fanstång o. d.*) varsi (-ren), puu, tanko; (*längdmått*) tanko, riuku; — **-betsel**, n. kankisuitset; — **-häst**, m. aisahevonen; — **-jern**, n. kankirauta; — **-jernshammare**, m. kankirauta-ruukki l. -paja, kankirauta-vasara; — **-jernshärd**, m. kankirauta-uuni l. -sulatto; — **-jernssmedja**, f. kankirauta- l. kankipaja; — **-piska**, f. kankisaparo l. -palmikko.

Stånga, v. n. puskea; s—s, v. d. puskeskella, puskea toisiansa, puskea.

Stångning, f. puskeminen, puskenta.

Stånka, f. haarikka.

Stånka, v. n. ähkää, puhkaa, vohkaa, ähistä, puhista, (*jämra sig*) voihkaa.

Ståt, m. menot (*pl.*), meno, komeus, loisto; föra s., elää komeasti l. loistavasti l. kempisti.

Ståta, v. n. kemppailla, komeilla, muhkeilla, uljailla, upeilla.

Ståthållare, m. maaherra; (*på ett slott*) linnanherra l. -päällikkö.

Ståtlig, a. komea, uljas, muhkea, upea, julkinen, rehtevä.

Ståtlighet, f. komeus, muhkeus, uljuus, o. s. v.

Ståtligt, adv. komeasti, uljaasti, o. s. v.

Stäcka, v. a. (*afkorta*) lyhentää; (*fig.*) masentaa, lannistaa.

Städ, n. alaisin (-imen).

ka, f. raappatikku; — **-trä**, n. pyyhinpuu.

Strykning, f. pyyhkiminen, hivuttaminen, hivutus, silitys, ryykkyy, m. m., jmfr **Stryka**; (*riktning*) suunta, meno, kulku; (*rörelse baklänges*) peräytyminen.

Strypa, v. a. kuristaa, nutistaa; s—s, v. p. kuristua.

Strypning, f. kuristus, kuristaminen, kuristuminen.

Strypsjuka, f. sulkutauti, kuristustauti, kurkunkuristaja; — **-system**, n. kuristusmeno l. -toimi (-en).

Strå, n. korsi (-ren), (*halmstrå*) olki (-jen); (*hårstrå*) hius, hiuskarva; bilda s., korttua, korteutua; samla s—n, korsia, koota korsia; — **-bädd**, m. olkivuode; — **-gul**, a. oljenkarvainen l. -keltainen; — **-hatt**, m. korsi- l. olkihattu; — **-perla**, f. piippa- l. pillihelmi; — **-säde**, n. korsivilja.

Stråk, n. (*strykning*) pyyhkäys; (*gång, riktning*) kulku, suunta, matka; — **-regn**, n. vähäinen sade, kuurosade; — **-vis**, adv. välipäin l. -päiten l. -matkoin; — **-väg**, m. valtatie.

Stråka, v. n. kulkea, liikkua, vilistä.

Stråka, v. a. rohkia.

Stråka, f. rohka.

Stråke, m. jousi (-sen), roka.

Stråla, v. n. säteillä, sädehtiä, helottaa; (*fig.*) loistaa, paistaa, helottaa.

Strålblomma, f. (*bot.*) sädekukka; — **-brytning**, f. (*fys.*) säteiden murtuminen, säteen- l. sädemurto; — **-djur**, n. (*nat. hist.*) säde-eläin l. -elävä, kehäelävä; — **-glans**, m., **-sken**, n. sädevalo, -loisto; — **-kastning**, f. säteileminen, sädehtiminen; — **-krans**, m., — **-krona**, f. sädekehä, säteikkö; — **-punkt**, m. säteen- l. sädejuuri l. -perä, sädekohta; — **-vis**, adv. säteissä, säteittäin, säteiden tavalla, säteinä, säteillä.

Stråle, m. säde (-teen); (*af vatten*) suihke l. suihku; s. af hopp, toivon säde l. pilkahdus l. koite.

Strålig, a. säteinen, säteellinen, säteilevä.

Stråt, m. valta- l. maan- l. kulkutie; (*fig.*) ura, tola, tie; — **-röfvare**, m. maantien-rosvo l. -ryöväri, sissi; — **-röfveri**, n. rosvoaminen, maantieryöväys.

Sträck, n.; i s., i fullt s., karkua, laukkaa, täyttä karkua l. laukkaa; — **-bänk**, m. kiristys- l. kinnanspenk kiristyspuut; — **-famn**, m. jatkooikosyli; — **-muskel**, m. (*anat.*) oj nuslihas, -jänne; — **-sena**, f. (*på sten*) potkakinner, kinterys, po suoni.

Sträcka, v. a. ojentaa, oikaista, k taa; (*uttänja*) venyttää, kinnata; (*g utsträckning, låta fortgå*) ulontaa, taa, ulotuttaa, laajentaa, pitkittä gevär, laskea l. heittää aseens han l. pois; — s. sig, v. r. oj l. oikaista itsensä l. itseänsä, o kiskotella; (*räcka, nå*) ulottua, k

Sträcka, f. (*rymd*) ala, laajuus: jana, jakso, rivi; (*vägstycke*) gå två mil i en s., käydä ka nikulmaa yhtä mittaa l. vekua tenänsä.

Sträckbar, a. (*fys.*) venyvä, v tävä, sitkeä.

Sträckbarhet, f. (*fys.*) venyväisy keys.

Sträckning, f. ojentaminen, k ulonnus, ulottaminen, levittämin nyttäminen, venytys; ulottumin matka; jmfr **Sträcka**; (*riktning*)

Sträf, a. (*för känseln*) karkea, (*om vatten*) kalsea; (*för smak* kea, kirpeä; (*för hörseln*) kark keä; (*fig.*) karkea, töykeä, tuim

Sträfhet, f. karkeus, karheus, k räikeys; töykeys, tuimuus, tyly

Sträfning, f. tuetus, tuettamin kien l. nytteiden l. tukihirsien

Sträfsam, a. uurastava, uuras, ah seva, uuttera, ahkera.

Sträfsamhet, f. uuraus, uutteru keroitsevaisuus.

Sträfstötta, f. nyte, tuetus, tuki tepuu l. -hirsi.

Sträft, adv. karkeasti, karheast masti, töykeästi.

Sträfva, f. *se* **Sträfstötta**.

Sträfva, v. a. (*med sträfvor*) tueta nytteillä l. nytepuilla tukia l. tukihirsiä.

Sträfva, v. n. uurastaa, koettaa, ah ta. harrastaa, pyrkiä, ponnistaa, vinna, koettaa l. pyytää saada, saamaan; s. för ngt, ahkeroita l. taa jonkin eteen, harrastaa j med svårt arbete, uurastaa l. nistella kovassa työssä.

Sträfvan, f. o. **Sträfvande**, n. py pyrkiminen, riento, ahkeroits harrastus, koettaminen, ponnistu

ing, m. (*snöre att draga på*) vedin-
ora, vedin (-timen), nuora; (*på bå-*
) jänne (-teen); (*på musikinstru-*
nt) kieli (-en); (*snodd i rep*) sää,
nos: (*anat.*) jänne; (*hösträng*) karhe
karho; (*bot.*) varsi (-rren); — **-a-**
l, n. kielisoitto l. -peli; — **-instru-**
nt, n. kielisoitin.
ig, a. kova, ankara, tuima; s. köld,
n l. ankara pakkanen; s—t ar-
te, straff, kova työ, rangaistus;
uppsigt, kova l. tarkka vaarin-
; s. uppsyn, ankara l. tuima
to; i s. mening, tarkassa l. ah-
merkityksessä.
a, v. a.; s. en båge, jännittää
panna jänne jouseen; s. en
, kielittää viulua, panna kielet
un.
geligen, adv. *se* **Strängt**.
gera, v. a. kovistaa, ahdistaa, pi-
kovassa kurissa.
ghet, f. kovuus, ankaruus.
gt, adv. kovasti, ankarasti, tui-
, tarkasti.
v a. hajoittaa, hajoitella, ripoit-
riputella, piroittaa, levitellä, kyl-
kylvellä; *strödd*, hajoitettu, ha-
en, hajallansa l. erillänsä (ole-
erillinen, erinäinen, hajapaikkai-
, husen ligga s—a, huoneet
hajallansa l. erillänsä; — **-bössa**,
roitus- l. ripoitustuosa l. -tölkki l.
: — **-gods**, n. eristila l. -talo;
) kaikenlaista, kaikenlaista ka-
, tiitä näitä; — **-moln**, n. hat-
, hajapilvi, pilven kauna; — **sand**,
ripostushieta, kirjoitussanta; —
, f. varistin, ripoituslusikka; —
, f. tilapää- l. lentokirja; —
, n. jauhe- l. ripoitussokeri.
, n. pehut (*pl.*) haiskeet (*pl.*) alus-
: — **-halm**, m. pahna- l. pehku-
-oljet, haiskeet.
korps, m. partiojoukko, partio-
: — **-parti**, n. (*ströftåg*) partio,
kulku l. -matka; (*sällskap*) par-
, kulkukunta l. -seura; —
, n. partio, partioretki l. -matka,
matka l. -retki.
va, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kul-
ympäri l. pitkin; (*om en ströf-*
) käydä l. olla l. kulkea parti-
l. ryöstöretkillä.
vare, m. kuljeksija, partiolainen,
rtiokulkija.

Ströfveri, n. partio- l. kulkuretki, partiolla käynti l. kulku.

Ström, m. virta; med l. utför s—men, myötävirtaa, virtaa pitkin l. myöten (alas); mot l. uppför s—men, vastavirtaa l. -virtaan, (ylös) vasten virtaa; s. af tårar, kyyneltulva l. -virta; — **-bädd**, m. *se* **Flodbädd**; — **-drag**, n. virta, virtapaikka, vuolle, virrankulku; — **-fall**, n. (*en ströms lutning*) virran putous l. lasku; (*vattenfall i ström*) koski, virrankoski, köngäs; — **-fart**, f. virrankulku l. -laskenta; — **-fisk**, m. virtakala; — **-fåra**, f. vuo, virranvuo l. juova; — **-karl**, m. kosken- l. joenhaltija; — **-rensning**, f. kospenperkaus; — **-rensningskorps**, m. koskenperkaajakunta; — **-stare**, m. koskikara l. -harakka; — **-sättning**, f. virtapaikka l. -vesi, virranvienti; — **-vatten**, n. virtavesi; — **-vis**, adv. virroittain, tulvittain, virroissa, virtana, virtoina.

Ström, a. virtainen.

Ströming, *se* **Strömming**.

Strömma, v. n. virrata (-taan), olla l. kulkea virta; (*rinna ymnigt*) kuohua, tulvata, virrata, virtailla; (*fig.*) tulvata, tulvailla, virtailla, lappaa.

Strömmig, a. virtainen, virtava, virtaava.

Strömming, m. silakka, haili.

Strömning, f. virtaaminen, virtaus, m. m., jmfr **Strömma**

Stubb, m. (*underkjol*) töpö- l. tupihame.

Stubb, m. (*af skuren säd, hö*) sänki (-en); (*afhuggen svans*) typpy- l. töpöhäntä, töppö; *se* **Stubbe**; — **-hyra**, f. kantoraha; — **-hår**, n. kero- l. leikkotukka; typpi- l. töppökarvat; — **-höna**, f., **-höns**, n. hännätön l. typpyhäntä kana; — **-jord**, f. (*kameral.*) perkuu- l. raademaa; — **-näsa**, f. töppö- l. nykerä- l. nöpönenä, tollonenä l. -nokka; — **-näsig**, a. nykerä- l. tollo- l. nöpönenäinen; — **-rödja**, v. a. raivata l. perata l. raataa kannikosta l. juurista; — **-röta**, f. kantolaho; — **-skära**, f. sänkisirppi; — **-svans**, m. typpy- l. töpöhäntä; — **-svansig**, a. töpöhäntäinen l. -häntä; — **-åker**, m. sänkipelto; — **-öra**, n. töppö- l. typpykorva.

Stubba, v. a. typätä, typistää, leikata l. hakata lyhemmäksi.

Stubbe, m. kanto, (*murken*) pökkö, pök-

kylä; — **-rättshemman**, n. (*kameral.*) raadeolkeus-talo.

Stubbig, a. töpökkä, töppä, typpeä; (*full med stubbar*) kantoinen.

Stubbighet, f. typpeys, töpökkyys; kantoisuus.

Stubin, m. (*fyrv.*) sytytinlanka, stubiini.

Stuck, m. marmoriseko, stukki.

Stuckatur, n. stukki- l. marmoriseko-teos.

Stucken, *se* **Stjcka.**

Student, m. studentti, ylioppilas, yliopistolainen; — **-bref**, n. ylioppilas-todistus l. -kirja; — **-examen**, m. ylioppilas-tutkinto; — **-förening**, f. ylioppilas-yhteys l. -seura; — **-hus**, n. ylioppilas-kartano l. -huoneus; — **-kalas**, n. ylioppilas-kestit (*pl.*); — **-katalog**, m. ylioppilas-luettelo; — **-lefnad**, f., **-lif**, n. ylioppilaan-elämä l. -elo; — **-lik**, a. ylioppilaan-tapainen l. -laatuinen; — **-manér**, n. ylioppilaan-tapa l. -laatu; — **-rättighet**, f. ylioppilas- l. ylioppilaan-oikeus; — **-år**, n. ylioppilas-vuosi.

Studera, v. a. o. n. opiskella, tiedoita (-tsen), tieteistellä, lukea, harjoittaa lukua l. oppia; (*utforska*) tutkia, tiedustaa; s—d karl, lukenut l. tieteistellyt mies; s—e miner, teeskennelty l. opetettu muoto.

Studerande, m. oppivainen, (*student*) ylioppilas.

Studerkammare, m. luku- l. oppi- l. tieteiskamari.

Studium, n. opinto, tieteistäminen, lukeminen, tutkiminen; sluta sina studier, päättää opintonsa l. lukemisensa l. oppimääränsä; han har goda s—er, hän on hyvin oppinsa tehnyt l. opittavansa oppinut, hänellä on hyvät oppi- l. opintotiedot.

Studs, m. *se* **Studsning.**

Studsa, v. n. ponnahtaa, pompahtaa, kupsahtaa, kimmoa, kimmahtaa, ammahtaa; (*om ljuset*) heijastua, kimmeltyä; (*blifva bestört, förvånad*) säpsähtää, kavahtaa, önnähtää, hätkähtää.

Studsare, m. tussari; *se* **Bordstudsare.**

Studsning, f. ammahdus, ammahtaminen, ponnahdus, ponnahtaminen, kimmoaminen, kimmahdus; (*fig.*) säpsähdys, säpsähtäminen, kavahdus, önnähdys.

Stuf, m. loppupää, kankaanpää.

Stuff, m. malmikappale, (*prof af malm*) malminnäyte, näytepala l. -kappale; — **-gods**, n. (*bergv.*) pala- l. kappalemalmi.

Stufning, f. muhennus, höystytys, vaus; (*det stufvade*) tuuvinki, tyte; (*sjöt.*) latomus, säilytys, pano.

Stufva, v. a. muhentaa, tuuvata, tyttää, tehdä tuuvinkia; s. in latoa l. säilyttää l. ajaa sisään vaan.

Stufva, f. *se* **Stuga.**

Stuga, f. tupa, (*rökstuga*) pirtti.

Stugdörr, f. tuvan-ovi; — **-golf**, van lattia l. permanto; — **-g** tupaporsas; (*fig.*) tupalelli.

Stuka, v. a. lyödä l. painaa kokoon; (*fig.*) masentaa, lannistaa rittaa.

Stulta, v. n. vaapertaa, lyllertää kertää.

Stum, a. mykkä, äänetön; s. k nant, jäykkä kerake.

Stumhet, f. mykkyys.

Stump, m. pätkä, tynkä, katkenn (*om knifvar o. d.*) nykä, nysä, — **-näsa**, f. lyhyt nenä, lyhkä

Stumpa, f. typykkä, tyttötynkä.

Stund, f. hetki (-en), tuokio; en liten s., hetkinen l. tuokio l. aikaa; en god, lång s., isom-vän aikaa, kotvan aikaa; för sedan, vähän l. tuokio l. h aikaa sitte; om, efter en s., l. tuokion kuluttua, vähän aja l. päästä; i denna s., tällä l. haavaa; nu på s—en, tuossa paikassa l. paikka, kohta paikalla; — **-tals**, adv. oittain, ajoittain, välipäin.

Stunda, v. n. lähetä (-nen), tuletella, olla tulossa l. lähellä.

Stundelig o. **Stundlig**, a. joka alinomainen.

Stundeligen, adv. joka hetki, yhtenäisä.

Stundom, adv. joskus, välistä.

Stup, n.; på s., kumarruksissa päin.

Stupa, v. n. kaatua, kuatua maahan, suistua, sortua, langeta an); (*luta*) olla kallellaan l. kumarruksissa; — v. a. kumartaa taa, panna kumarruksiin; (*brant*) äkkijyrkkä.

Stupa, v. a.; s. med ris, rangaista vitsalla.

Stupa, a. oböjl.; ligga s. med

jkun alle; — s — d sats, ala-arvoinen l. alistettu lause; s — nde konjunktion, alistava sidesana.

Suboxid, m. (*kem.*) alahapettuma.

Subsidier, n. pl. apuvarat.

Subsistens, m. aikaan- l. toimeentulo, eläminen.

Subsistera, v. n. tulla toimeen l. aikaan, voida elää; *se* **Bestå**.

Subskribent, m. tilaaja, sanomain- l. kirjaintilaaja; (*till ett företag*) nimensäpanija, listaankirjoittaja.

Subskribera, v. n. kirjoittaa listalle l. listaan l. nimensä; s. på en tidning, bok, tilata sanomalehteä, kirjaa.

Subskription, *f.* alle- l. nimen- l. listaan-kirjoitus, tilaaminen; — **-slista**, f. allekirjoitus- l. keräyslista, tilaama- l. tilauslista.

Substans, m. (*beståndsämne*) aine, oloaine, aineosa; (*filos.*) olemus, olento, itseolemus l. -olema; s. och accidens, itseolemus l. -olento ja satunnaisuus l. satunnais-olo; (*det väsentliga af ngt*) pää-asia l. -aine l. -sisällys, olemus-aine.

Substantialitet, f. itseoloisuus l. -ololisuus, omintakeisuus.

Substantiel, a. itseoloinen l. -ollinen, omintakeinen, takitilainen.

Substantiv, n. substantiivi, olo- l. asiasana.

Substituera, v. a. panna l. asettaa l. toimittaa l. hankkia sijaan.

Substitut, m. sijainen, viransijainen l. -toimittaja, etulainen.

Substrat, n. pohja- l. perusaine, pohja, perustus.

Subsumera, v. a. lukea l. sovittaa (jonkin) alle.

Subtil, a. hieno, hienoinen, hienotekoinen; (*fig.*) hieno, liukas, osaava, taidokas.

Subtrahera, v. a. ottaa l. lukea l. vetää pois, vähentää.

Subtrahend, m. vähentävä.

Subtraktion, f. vähennys- l. poisottolasku, vähennys.

Subtraktiv, a. pois-otettava.

Subvention, f. apu, kannatus, avunteko, apuvarat.

Succession, f. jälkeen- l. sijaantulo, jälkeenseuraus; (*tronföljd*) vallanperimys l. -perintö; (*oafbruten följd*) perättäisyys, seurailevaisuus.

Successiv, a. perättäinen, perättäin seuraava l. tuleva, seuraileva.

Successivt, adv. perättäin, perättäisin, perättäisesti.

Suck, m. huokaus.

Sucka, v. n. huoata (-kaan), huoahtaa, huokailla.

Suckan, f. o. **Suckande**, n. huokaàminen, huokaileminen, huoahtaminen.

Sudd, m. suti, tahrin, nahturi; (*för barn*) tila, tuppu.

Sudd, n. tuhraus, tahre, sutaus.

Sudda, v. a. o. n. sutata, tuhrata, tuhria, tahrata.

Suddare o. **Sudder**, m. tuhrus, tuhraaja, tuhrari, sohmeri.

Sudderi, n. *se* **Sudd**.

Suddig, a. tuhrainen, tuhrittu, sutattu, tahrittu.

Suden, part. af **Sjuda**.

Sudla, v. a. tahrata, tahria.

Suffix, n. liite, loppuliite.

Suffiera, v. a. kuiskuttaa, sanoa l. lukea hiljaa jkulle.

Suffiett, m. kuomi.

Suffiör, m. näytelmäsanoja l. -kuiskuttaja, suffööri, kuiskuttaja.

Suga, v. a. imeä, imeksiä; det s — er i magen, hiukaisee vatsaa l. vatsasta; — s. sig, v. r. imeytyä.

Sugare, m. imijä; *se* **Sugrör**.

Sugga, f. imisä sika, emäsika.

Sughål, n. imu- l. imireikä; — **-papper**, n. imu- l. tölppäpaperi; — **-pump**, m. imupumppu, imetin; — **-rör**, n. imuhuoko l. -torvi, imuke; — **-spets**, m. imuke, imukärki; — **-verk**, n. imu- l. imetinlaitos, imuri; — **-vårta**, f. imunystermä l. -käsnä; — **-ympa**, v. a. oksastaa, imin-oksastaa; — **-åder**, m. imusuoni.

Sugill, m. verestymä.

Sugning, f. imentä, imeminen; s. i magen, hiukaus, hiukaistus, hiukaiseminen.

Sujet, m. aine; susjetti, jäsen.

Sula, f. (*skosula*) antura, pohja; (*fotsula*) jalkapohja, jalan-alusta.

Sula, v. a. pohjittaa, pohjata, anturoita.

Sulfid, m. rikkiö.

Sulläder, n. antura- l. pohjanahka.

Sultan, m. sulttani.

Sultaninna, f. sulttanitar.

Summa, f. summa; in s., yhteensä, yhteen, kaikki yhteen.

Summarisk, a. summittainen, ylimalkainen, yhteenvetoinen.

Summariskt, adv. summittaisin, ylimalkaisin, yhteenvetoisesti.

Stygghet, f. ilkeys, häijyys, iljettäväisyys, inhakkuus.
Stygt, adv. ilkeästi, häijysti.
Stygn, *se* **Sting.**
Styl, m. fl., *se* **Stil**, m. m.
Stylta, f. puujalka, hitiä; *se* **Stötta.**
Stylta, v. a. *se* **Stötta.**
Stymmelse, f. *se* **Tillstymmelse**; (*hog, drift*) vietti, kiihko.
Stympa, v. a. katkaista, katkoa, silpoa, typistää, typätä; s—de lemmar, silvotut l. katkotut jäsenet.
Stympare, m. *se* **Klåpare, Stackare.**
Styng, *se* **Sting.**
Styr, n.; hålla ngn i s., hålla s. på ngn, pitää jkuta kurissa l. kurin alla l. alallansa, hallita l. hillitä jkuta; hålla sig i s., pysyä alallansa l. siivolla; — **-blad**, n. mela, perämela; — **-bord**, n. ylihanka, oikea puoli; — **-kompass**, m. peränpito-kompassi; — **-lastig**, a. (*sjöt.*) perälastillinen l. -lastissansa (oleva), perävoitto l. -painoinen; — **-lastighet**, f. perävoittoisuus l. -lastillisuus l. -painoisuus; — **-linie**, f. kulkusuunta l. -linja; — **-man**, m. perämies, peränpitäjä; — **-plan**, m. johtotasa l. -pinta; — **-åra**, f. mela, perämela.
Styra, v. a. (*ett fartyg*) pitää perää, olla perässä, ohjata, tyyrätä, laskea; (*regera, leda*) hallita (-tsen), ohjata, johtaa; (*hålla i styr*) hillitä, hallita; (*gramm.*) vaatia; s. land och folk, hallita maata ja kansaa; s. sig, v. r. hallita l. hillitä l. malttaa itsensä l. mielensä.
Styre, n. peräsin, ruori; (*styråra*) mela, perämela; (*på flottor*) vesla; sitta i s—t, istua peränpitäjänä, pitää perää; — **-sman**, m. hallitus- l. pää- l. esimies, hallitsija.
Styrelse, f. hallitus; — **-form**, m. hallitusmuoto; — **-sätt**, n. hallitustapa l. -laatu; — **-verk**, n. hallituskunta; *se* **Embetsverk.**
Styrka, f. voima, voimat (*pl.*), väki (-en), väkevyys, vahvuus; köldens s., kylmän suuruus l. vahvuus l. kovuus; få s., voimistua, vahvistua, väkiä.
Styrka, v. a. vahvistaa, voimistaa; (*bekräfta*) vahvistaa, todistaa; (*vederqvicka*) virkistää.
Styrkedryck, m. virkistys- l. voimistusjuoma, voimistin.
Stå, v. n. o. a. seisoa; (*vara*) olla; (*påstå, hålla*) pysyä, seisoa, pitää, kestää; s. an, bi, efter, emot, m. *se* **Anstå**, o. s. v.; der stå vi i siinä nyt ollaan l. seisotaan; stolp står stadigt, pylväs seisoo l. lujassa; tornet står på sned. t on l. seisoo kallellaan; arbetet s tills vidare, työ on l. pysyy t mättä toistaiseksi; så länge verl står, niin kauan kuin mailma soo l. pysyy; det vädret star länge, se ilma ei pysy l. kes sitä säätä ei kestä kauan; det s så i boken, kirjassa on l. lue seisoo niin; bröllloppet stodi häät olivat l. pidettiin l. tapahtuiv len; såsom sakerna nu stå, kuin l. sillä kannalla kuin asia ovat, asiain nykyisellänsä l. nyky kannalla ollessa; hans lif står i hänen henkensä on vaarassa l. v alaisena; stå under vapen, o seisoa aseissa; det står icke hjelpa, sitä ei saa autetuksi l. auttaa; det huset står mig 50,000 mark, se huoneus m minulle 50,000 markkaa; frad står om munnen, vaahto käy ta, suu on vaahdossa; jag står er tjenst, olen teille alttiina l. miina; det står er öppet, te teidän on valta l. lupa; stå fa sin föresats, pysyä (kiinni) l. alkomuksessansa; det står emot ta, se kestää l. pitää märkyyttä taan; hvad står på? mikä nyt mitäpä nyt? huru står det kuinka voitte l. voit l. jaksatte; står illa till med honom, h on huono l. huonosti laitansa; stående, olla seisallansa l. seis l. seisomassa; stående lön, nainen palkka; s. ställning, tyinen l. seisova asento; has sig bra, hän tulee hyvin toim voi hyvin.
Stål, n. teräs; af s., teräksinen; **-aktig**, a. teräksimäinen, teräsmäi teräksentapainen; — **-arbete**, a. rästyö l. -teos; — **-bakad**, a. laskuinen l. -sattuinen, tinapohja; **-beredning**, f. teräksen teko l. mistus; — **-fjäder**, m. teräsviete -ponnin, teräksinen vieteri; — a. terässharmas, teräksen- l. ra karvainen; — **-härd**, n. terässula terästysuuni; — **-härdning**, f. ter sen karkaisu l. kovetus, raudan te

tyg; — **-klädd**, a. teräkseen puettu, teräspuvussa (oleva), teräspäällinen; — **-penna**, f. teräskynä l. -pännä; — **-rand**, f. teräsjuova l. -viiva; s. i bräd, tinajuova leivässä; — **-smide**, n. teräksen taonta l. teko; (*stålarbeten*) terästakeet l. -teokset (*pl.*); — **-stick**, n. teräspiirros; — **-sätta**, v. t. terästää, panna terästä, (*kallhamra*) ahlita (-tsen); (*ingifva mod, ståndaktighet*) miehistää, terästää, rohkaista mieltä; (*härda*) karaista l. karkaista, härtyttää; — **-tråd**, m. rauta- l. teräslanka; — **-vara**, f. teräskalu l. -tavara.

stå, v. a. terästää.

stålning, f. terästys.

stånd, n. (*stående*) seisonta, seisomus; (*upphöjdt stånd*) korkeus; (*flyttbar salustånd*) koju, lautapuoti, kauppa- l. markkinakoju; (*stjelk*) varsi, korsi (-rren); (*tillstånd*) tila, kunto, voima, kyky, hti; (*en persons ställning i samhället*) sääty, (*börd*) suku; fatta s., ttua seisomaan, seisottua; hålla s pitää puolensa l. paikkansa l. ryhtyä, kestää l. pysyä paikassansa; itta i godt s., panna l. saattaa hyvään kuntoon l. voimaan l. tilaan; är i s. att betala, hän kykenee maksamaan, hänellä on kykyä l. ilmaa l. hän jaksaa maksaa; han är ej i s. att betala, hän on kykenemätön maksamaan; bringa, få till stånd saattaa l. saada aikaan l. toimeen, saada tehdyksi; komma till s., tulla aikaan l. valmista, tulla tehdyksi l. toimeen pannuksi, tulla toimeen; laga s., laillinen lunastusaika; laillinen vahvuus l. voima; inom laga s., före lagligt s., ennen lunastusajan kulumista; af högt s., ylhäistä säätyä l. arvoa, ylhäissäätyinen; en man af s., säätymies, ylhäinen mies; termometerns s., lämpömittarin seisonta l. osoitus; — **-krok**, m. polo- l. vaaja- l. häiväkoukku; — **-läger**, n. olo- l. seisontaleiri; — **-penningar**, m. pl. kohtrahat; — **-punkt**, m. kanta, ala, pohja; — **-rätt**, m. seisonta l. pikalkeus; — **-qvarter**, n. majailupaikka; — **-sbroder**, m. säätyveli, säätyläinen; — **-sbörd**, f. sääty-perikanta; — **-skall**, n. seisonta- l. paikallaan-haukkaminen; — **-sklass**, m. säätyluokka l. -kunta; — **-skog**, m. pystymetsä, kasvava metsä; — **-sperson**, m. vallas- l. säätyhenki l. -ihminen, herras- l. vallasväki; — **-sskilnad**, m. sääty- l. säätyläis-erotus, erisäätyisyys; — **-svis**, adv. säädyttäin; — **-träd**, n. elopuu.

Stånda, v. n. o. a. seisoa, pysyä; vastata; s. till ansvar, saada vastata, olla edesvastauksen-alainen; stånde fritt, olkoon valta.

Ståndaktig, a. järkähtämätön, pysyväinen, luja, luja- l. vakaamielinen, jäykkämielinen.

Ståndaktighet, f. järkähtämättömyys, luja- l. vakaamielisyys, luja l. vakaa mieli, mielen lujuus l. vakavuus.

Ståndaktigt, adv. järkähtämättömästi, järkähtämättä, luja- l. vakaamielisesti, lujasti.

Ståndande, a. pysyvä, seisova.

Ståndare, m. (*uppstående bjelke o. d.*) pystytin, pystypylväs l. -puu l. -pieli; (*bot.*) hede (-teen).

Stång, f. kanki (-en), tanko, (*lång*) salko, riuku, (*stake*) saitta, teikki, (*stör*) seiväs (-pään), (*ståndstång*) korento; (*af metall*) kanki; (*af lack o. d.*) palukka, puikko, kanki; (*fanstång o. d.*) varsi (-ren), puu, tanko; (*längdmått*) tanko, riuku; — **-betsel**, n. kankisuitset; — **-häst**, m. aisahevonen; — **-jern**, n. kankirauta; — **-jernshammare**, m. kankirauta-ruukki l. -paja, kankirauta-vasara; — **-jernshård**, m. kankirauta-uuni l. -sulatto; — **-jernsmedja**, f. kankirauta- l. kankipaja; — **-piska**, f. kankisaparo l. -palmikko.

Stånga, v. n. puskea; s—s, v. d. puskeskella, puskea toisiansa, puskea.

Stångning, f. puskeminen, puskenta.

Stånka, f. haarikka.

Stånka, v. n. ähkää, puhkaa, vohkaa, ähistä, puhista, (*jämra sig*) voihkaa.

Ståt, m. menot (*pl.*), meno, komeus, loisto; föra s., elää komeasti l. loistavasti l. kempisti.

Ståta, v. n. kemppailla, komeilla, muhkeilla, uljailla, upeilla.

Ståthållare, m. maaherra; (*på ett slott*) linnanherra l. -päällikkö.

Ståtlig, a. komea, uljas, muhkea, upea, julkinen, rehtevä.

Ståtlighet, f. komeus, muhkeus, uljuus, o. s. v.

Ståtligt, adv. komeasti, uljaasti, o. s. v.

Stäcka, v. a. (*afkorta*) lyhentää; (*fig.*) masentaa, lannistaa.

Städ, n. alaisin (-imen).

Städa, v. a. siivota, ruokota, puhdistaa, siistiä; en s—d karl, siivollinen l. puhdas l. sievä mies; s—dt språk, sievät sanat l. puheet, siisti l. sievä kieli.

Städadt, adv. siivosti, sievästi, siivollisesti.

Städerska, f. huoneensiivooja, siivooja.

Städig, a. siisti, siistillinen, puhdassiivoinen.

Städja, v. a. pestata, palkata; s. ett hemman, vourata tila; s. sig bort, s. sig, ottaa pesti, palkkautua, pestautua.

Städja, f. pesti, (*hyra*) voura.

Städjepenning, m. pestiraha; — **-tid,** m. pestausaika.

Städning, f. siivous, siivoaminen, ruokous, siistintä.

Städs o. **Städse,** adv. alati, aiituisesti.

Städsel, m. pestaus, pestaaminen, pesti, pestiraha.

Städsla, v. a. *se* **Städja.**

Stäf, m. vannas (-taan), keula.

Stäfja, v. a. *se* **Hejda.**

Stäfva, v. n. (*sjöt.*) kulkea, juosta, pitää.

Stäfva, f. kiulu, (*mjölk-*) rainta.

Stägn, n. *se* **Stängsel.**

Ställa, v. a. asettaa, panna, laskea; s. en bok på hyllan, asettaa l. panna kirja hyllylle; s. käppen i knuten, panna l. laskea keppinsä nurkkaan; s. vittnen, tuoda l. hankkia todistajia; s. borgen, tuoda l. panna takaus; s. fram, ihop, till, upp, m. m., *se* **Framställa,** o. s. v.; sig, v. r. asettautua, asettaa itsensä, ottaa sijansa, käydä, mennä; s. sig in, mielistellä; (*låtsa*) teeskennellä, olla olevinansa.

Ställare, m. (*ställning*) asetin, jalka, pystytin.

Ställe, n. paikka, sija; på alla ställen, joka paikassa, kaikissa paikoissa l. palkoin; på s—et, paikalla; på ort och s., oikeassa l. määrätyssä paikassa, määräpaikassa; sätta på sitt s., panna paikoillensa l. paikallensa; om jag vore i ditt s., jos sinuna l. sinun sijassasi olisin; sätter i mitt s., asettukaa minun tilaani l. olooni; i s—t för vatten, veden sijaan l. sijassa l. asemasta; i s—t för mig, minun sijassani l. sijaani; i s—t för att sköta sina göromål, askareittensa toimittamisen sijaan.

Ställföreträdare, m. (*substitut*) sijai sijallinen; (*representant*) edustaja, e mies.

Ställkil, m. asetinkiila; — **-pinne,** (*på säg*) sahanlasta; (*i en fälla*) tin, asetinpuikko l. -nappula; — **-sk** m. suuntaus- l. asetinruuvi.

Ställning, f. (*hvarpå ngt står*) te telineet (*pl.*), telat (*pl.*), jalat (*läge*) asento, asema; (*tillstånd, genhet*) tila, kanta, asento, kohta, i stående s., seisallansa, seis lansa; i sittande s., istuallan lutande s., kallellansa, nojall (*framåt*) kumarruksissa; hans s nen asemansa l. tilansa; sakernas asiain kanta l. olokanta; s—ar förhållanden, olot ja suhteet, ja kannat l. kohdat; ställning! toon! — **-asteg,** n. asento-askel.

Stämgaffel, m. sävellin (-ltimen), rauta l. -kahveli; — **-hammare,** kel, m. viritin- l. sävellys-avain.

Stämm, m. seipi, morakka.

Stämma, v. a. (*hämma*) seisattaa, huttaa; (*bloden*) tyrehyttää, seisahuttaa.

Stämma, f. (*urinstämma*) vesiump

Stämma, f. (*röst*) ääni (-en); (*sång och musik*) ääni, sävel; (*de gande*) äänikunta; (*rösträttighet*) valta l. oikeus, ääntöoikeus.

Stämma, v. a. (*ett instrument*) sä tää, virittää; (*gifva viss stämning*) miellyttää, taivuttaa; — v. n. sä sointua, ääntyä yhteen; s. öfver m. m., *se* **Öfverenasstämma,** o. vara stämd för, emot ngt, myötä-, vastamielinen jhkin.

Stämma, f. (*stam, ätt*) suku, rota.

Stämma, v. a. (*kalla*) pyyttää, ha paidata, manata; låta s. nga vittne, haastattaa l. pyytättää vieraaksi mieheksi; s. möte ngn, tehdä yhtymysliitto jku sa, päättää yhtyäkseusä l. tulla yh

Stämma, f. (*sammankomst*) kokous.

Stämmare, m. sävellyttäjä, soitoa täjä.

Stämning, f. (*en vätska*) seisatus, jenta, (*bloden*) tyretys; (*ett ins ments*) sävellytys, viritys; (*sinnes ning*) mieli-ala, mielet (*pl.*); (*kallelse*) haasto, haaste, pyytö, nuu, paitaus; hålla s—en, p sävelessä l. sävellytettynä; tag på ngn, haastattaa joku, ottaa ha

pyyttö jkulle; — **-sansökan**, f. ...aston- l. pyytönhakemus l. -anomus; — **-smål**, n. haaste- l. pyyttö-asia.

...mböter, f. pl. veronsakko; — **...lag**, m. määrä- l. yhtymäpäivä; — **...id**, f. määrä-aika, voura-aika l. -kausi; ...lvelluskausi.

...pel, m. kuvasin, nimesin, leimasin; (*...tryckt*) leima, leima- l. nimesin-...rkki, stemppeli; (*fig.*) merkki, ku-...; — **-afgift**, f. stemplaus- l. kruu-...makso l. -raha, leima- l. kuvasin-...ko, karttapaperi-makso; — **-mär-...**, n. karttamerkki.

...pla, v. a. leimata, stemplata, pan-...leima l. merkki (jhkin), merkitä ...imella, (*kröna*) kruunata; s — d t ...per, karttapaperi; (*fig.*) merkitä ..., panna merkki, julkaista.

...pla, v. n. o. a. miettiä salahank-...ta l. kavalluksia, olla salatuumissa ...hankkeissa, miettiä l. ajatella tur-...ta.

...plare, m. leimaaja, stemplaaja, kruu-...ja, leiman- l. merkinpanija; (*fig.*) ...uumailija l. -juonittelija.

...pling, f. leimaaminen, stemplaus, ...plaaminen, kruunaus, kruunaami-... l. leiman- l. merkinpano l. -panen-... (*...hemlig anläggning*) salahanke l. ...i l. -paula, kavallus.

...der, f. pl. säädyt, valtiosäädyt, maan-...yt; — **-församling**, f. säätyko-... l. -kunta.

...dig, a. *se* **Beständig**.

...ga, v. a. sulkea, salvata (-paan), ...a kiinni l. umpeen, (*gärda*) ai-...a, (*tillstoppa*) tuketa, tukkia; s. ... till, ute, *se* **Instänga**, o. s. v.; ...handeln, salvata l. estää kauppa.

...gen, m. oven kanki l. tanko, sal-...ko.

...gel, m. varsi (-rren), vana.

...gel, m. o. n. sulku, sulkemus, (*för ...*) salpa, salpaus, (*kringgärdning*) ...us, (*gärdesgård*) aita; (*fig.*) sulku, ...; — **-skyldighet**, f. aitausvelvol-...us.

...k, n. roiske, räiske; (*fint regn*) sa-...a ripse, ripsu- l. vihmasade; — **...st**, f. hajaääni; — **-välling**, m. ...a- l. roiskuvelli.

...ka, v. a. roiskia, räiskiä, roiskut-...a, räiskyttää, ripsuttaa, roiskaista, ...iskähyttää; — v. n. roiskaa, räiskää, ...iskua, räiskähtää, roiskahdella; d e t s — k e r (*regnar smått*), sataa ripsuttaa, ripottelee, vihmoo.

Stärka, v. a. vahvistaa; (*med stärkelse*) tärkätä, tärkkelöitä, kangistaa.

Stärkelse, f. tärkkelys, tärkki, jähmike; — **-beredning**, f. tärkkelynvalmistus; — **-halt**, m. tärkkelynsekaisuus.

Stärkkläder, n. pl. tärkkäys- l. tärkki-vaatteet, tärkättävät l. tärkätyt vaat-teet.

Stätta, f. *se* **Klifstätta**.

Stöd, n. tuki (-en), tue (-keen), noja, turva; t i l l s. f ö r m i t t p å s t å e n d e, kanteeni l. puheeni tukeeksi l. perus-teeksi l. vahvikkeeksi l. todisteeksi; i s. a f n g t, jonkin nojassa l. voimasta; u t a n s., tueton, turvaton; — **-bjelke**, m. kannatus- l. tukihirsi l. -palkki; (*under ett förstugutak*) lakkapuu; — **-punkt**, m. tukikohta, alus; (*milit.*) tukipaikka l. -kohta.

Stöda o. **Stödja**, v. a. tukea, tueta (-kean), nojata, perustaa; s. h u f v u-d e t m o t h a n d e n, nojata päätään käteensä, olla pää käden nojassa, pan-na pää käden nojaan; s. s i n å s i g t p å n g t, nojata l. perustaa ajatuksensa jhkin; h a n s — e r m i g, hän tukee l. turvaa minua; (*med stöd l. stötta*) pönkittää, pylvästää, tukea, panna tyn-kiä l. nytteitä, nytteillä; s. s i g, v. r. nojata, nojautua, nojata itseänsä, pe-rustautua; s. s i g v i d e n s o r d, tur-vata l. luottaa jkun sanoihin.

Stödjemur, m. tuki- l. turvamuuri; — **-pelare**, m. tukipylväs; — **-staf**, m. noja- l. tukisauva.

Stöfla, v. n. saapastaa, saapostella, laa-postaa.

Stöflett, m. puolisaapas, saapikas.

Stöfva, v. n. vaania, nuuskia.

Stöfvare, m. hurtta, lukki, vainu- l. hurttakoira.

Stöfvel, m. saapas; (*fig.*) tolvana, hömmelö, hölmö; — **-knekt**, m. saapas-pihti; — **-krage**, m. saappaankaulus l. -polvus; — **-skaft**, n. saappaan- l. saapasvarsi; — **-stropp**, m. saappaan-korva, -raksi, helppihihna.

Stök, n. *se* **Stökande**; (*skräp*) puurre, törky.

Stöka, v. n. (*ställa i ordning*) korjata, (*böka*) kuhnia, peustata, hungastaa, jyllätä, (*skräpa*) rohjota, kulkea, ajella.

Stökande, n. korjaus, korjaaminen; peus-taaminen, hunkaaminen; rohjoaminen, kulkeminen.

Stökig, a. törkyinen, rohjoinen, romuinen, puurteinen.
Stöld, f. varkaus; **begå** l. **föröfva s.**, tehdä varkaus, tehdä l. harjoittaa varkautta, varastaa.
Stöna, v. n. ohkaa, ähkätä, ähkyä.
Stöp, n. hyyhmä, suohka, sohju; *se* **Stöpning**; — **-form**, m. valinkaava, valin; — **-ljus**, n. kastinkynttilä; — **-slef**, f. valinkauha.
Stöpa, v. a. valaa, kastaa; **s. säd**, liottaa l. kastaa jyviä; **det stöper l. s—per igenom**, sulaa hyyhmäksi, lumi hyyhmentyy l. suohkautuu.
Stöpel, m. oksa-istukas.
Stöpig, a. hyyhmäinen, suohkainen, sohjuinen.
Stöpning, f. valanta, valaminen, kastaminen, liotus.
Stör, m. seiväs (-pään), (*stång, stake*) kanki, saitta, salko; — **-böna**, f. salkopapu.
Stör, m. (*fisk*) sampi.
Störa, v. a. (*ett gärde*) seivästää; (*bönor*) panna säippiä l. keppiä l. salkoja; s. (*stöda*) ett träd, pönkittää l. nytteillä puuta.
Störa, v. a. (*oroa, orsaka afbrott*) häiritä (-tsen), hämmentää, sekoittaa, tehdä häiriötä l. hämmekkiä.
Störing, f. häiritys, hämmennys, hämmekki, epäsuhta l. -kohta.
Större, a. komp., isompi, suurempi; (*mera stor*) isommainen; *se* **Stor**.
Störta, v. n. kaatua, kukistua, sortua, syöstyä; (*rusa*) syöstä (-ksen), syöksyä, töydätä, hyökätä; v. a. syöstä, syöstä alas, (*omkull*) kukistaa, kaataa, kumota; s. sig, v. r. syöstä itsensä, syöstä, syöksyä, syöksähtää; (*fig.*) kukistaa l. syöstä itsensä.
Störtregn, n. rankka- l. roikkasade; — **-ajö**, m. karjaspää, ärjyaalto, hyökäyslaine.
Stöt, m. sysäys, tuustaus, puusti, kolhaus, (*med stickande vapen*) pisto, pistämä; (*hornstöt*) törähys, toitaus; (*stötel*) survin, petkel, tölkki; (*motgång*) kommelus, kolaus, puusti, loukkaus; — **-esten**, m. loukkauskivi; — **-not**, f. porkka- l. tarponuotta.
Stöta, v. a. sysätä, sysiä, lykätä, tuustaista, survaista, kolhaista, lyödä, syöstä, satuttaa, loukata; (*skaka*) täsjyttää, hetkahuttaa, hetkuttaa; (*finstöta*) pienentää, survoa; (*i horn*) tötähyttää, toitahuttaa, törähyttää; (*med not*) tarpoa, porkkia; — v. n. sattua, käydä, koskea; — **s. hufvudet mot väg** tuustaista l. lyödä l. kolhaista *att det tar ondt*) satuttaa l. lo l. lyödä päänsä seinään; **det örat, se loukkaa korvaa**; **vi s i hop**, satuimme l. jouduimme teen, yhdyimme; **bössan s pyssy työntää** l. lyö takaisin l. **kaisee**; **s. med svärd**, pistää l. **tää miekalla**; **blifva stött ngt, suuttua** l. **närkästyä** l. **pah loukkautua jstkin**; **s. i gult. h o. s. v.**, olla **keltaisen-, sinisen-** l. vähän kellertävää, sinertävä taa keltaiselle, siniselle; **det på galenskap, se tuntuu l. hulluudelle, vivahtaa hulluudelta luudeksi**; — **s. sig**, v. r. satu loukata itsensä, loukkautua; s d. tuustiella, tuustiskella, tuuppia pailla, sysäillä, lykkäillä; — s ord, svar, loukkaava l. pah sana, vastaus.
Stötel, m. survin l. survoin, tölkk kel l. petkele.
Stötta, f. tynki, tönkä, pönkä, tuki.
Stötta, v. a. tynkeä, tueta (-kea kitä, pönkittää, nytteillä, pann kiä l. nytteitä.
Stötting, f. takareki.
Suada, f. kaunopuheisuus, koruun navirta.
Subaltern, a. subalterni, käskynal — **-officer**, m. subalterni- l. alia l. alhaisupsieri.
Subbassement, n. aluskerta, kiv kerta.
Subjekt, m. (*gramm.*) subjekti, pääsana.
Subjektiv, a. itsekohtainen l. -pee oma- l. sisäkohtainen, itsellinen säinen, subjektiivinen.
Subjektivitet, f. itsekohtaisuus l lisuus, itsellisyys.
Subjektivt, adv. itsekohtaisesti l lisesti, itsellisesti, itsekohdalta, kohdalta.
Sublim, a. ylevä, korkea.
Sublimat, n. (*kem.*) härme.
Sublimera, v. a. (*kem.*) härmistää.
Subordination, f. kuulijaisuus, k alaisuus; — **-sbrott**, n. kuulijaisu rikos.
Subordinera, v. a. panna l. asettaa alle l. alaiseksi, alistaa jkun al v. n. olla jkun alainen l. alla, k

jkun alle; — s — d sats, ala-arvoinen l. alistettu lause; s — nde konjunktion, alistava sidesana.

Suboxid, m. (*kem.*) alahapettuma.

Subsidier, n. pl. apuvarat.

Subsistens, m. aikaan- l. toimeentulo, eläminen.

Subsistera, v. n. tulla toimeen l. aikaan, voida elää; *se* **Bestå**.

Subskribent, m. tilaaja, sanomain- l. kirjaintilaaja; (*till ett företag*) nimensäkirjoittaja, listaankirjoittaja.

Subskribera, v. n. kirjoittaa listalle l. saan l. nimensä; s. på en tidning, ak. tilata sanomalehteä, kirjaa.

Subskription, f. alle- l. nimen- l. listaan-kirjoitus, tilaaminen; — -slista, -allekirjoitus- l. keräyslista, tilaamatilauslista.

Substans, m. (*beståndsämne*) aine, olomuoto, aineosa; (*filos.*) olemus, olento, itseolemus l. -olema; s. och accidens, itseolemus l. -olento ja satunnaisuus l. satunnais-olo; (*det väsentligaste af ngt*) pää-asia l. -aine l. -sisällys, olemus-aine.

Substantialitet, f. itseoloisuus l. -ololuonne, omintakeisuus.

Substantiell, a. itseoloinen l. -olollinen, omintakeinen, takitilainen.

Substantiv, n. substantiivi, olo- l. asiasana.

Substituera, v. a. panna l. asettaa l. ottaa l. hankkia sijaan.

Substitut, m. sijainen, viransijainen l. asettaja, etulainen.

Substrat, n. pohja- l. perusaine, pohja, perustus.

Subsumera, v. a. lukea l. sovittaa (jonkin) alle.

Subtil, a. hieno, hienoinen, hienotekoinen; (*fig.*) hieno, liukas, osaava, taitava.

Subtrahera, v. a. ottaa l. lukea l. vetää pois, vähentää.

Subtrahend, m. vähentävä.

Subtraktion, f. vähennys- l. poisotto-laskut, vähennys.

Subtraktiv, a. pois-otettava.

Subvention, f. apu, kannatus, avunteko, apuvarat.

Succession, f. jälkeen- l. sijaantulo, jälkeenseuraus; (*tronföljd*) vallanperimys l. -perintö; (*oafbruten följd*) perättäisyys, seurailevaisuus.

Successiv, a. perättäinen, perättäin seuraava l. tuleva, seuraileva.

Successivt, adv. perättäin, perättäisin, perättäiseesti.

Suck, m. huokaus.

Sucka, v. n. huoata (-kaan), huoahtaa, huokailla.

Suckan, f. o. **Suckande**, n. huokaaminen, huokaileminen, huoahtaminen.

Sudd, m. suti, tahrin, nahturi; (*för barn*) tila, tuppu.

Sudd, n. tuhraus, tahre, sutaus.

Sudda, v. a. o. n. sutata, tuhrata, tuhria, tahrata.

Suddare o. **Sudder**, m. tuhrus, tuhraaja, tuhrari, sohmeri.

Sudderi, n. *se* **Sudd**.

Suddig, a. tuhrainen, tuhrittu, sutattu, tahrittu.

Suden, part. af **Sjuda**.

Sudla, v. a. tahrata, tahria.

Suffix, n. liite, loppuliite.

Sufflera, v. a. kuiskuttaa, sanoa l. lukea hiljaa jkulle.

Sufflett, m. kuomi.

Sufflör, m. näytelmäsanoja l. -kuiskuttaja, suflööri, kuiskuttaja.

Suga, v. a. imeä, imeksiä; det s — er i magen, hiukaisee vatsaa l. vatsasta; — s. sig, v. r. imeytyä.

Sugare, m. imijä; *se* **Sugrör**.

Sugga, f. imisä sika, emäsika.

Sughål, n. imu- l. imireikä; — -**papper**, n. imu- l. tölppäpaperi; — -**pump**, m. imupumppu, imetin; — -**rör**, n. imuhuoko l. -torvi, imuke; — -**spets**, m. imuke, imukärki; — -**verk**, n. imu- l. imetinlaitos, imuri; — -**vårta**, f. imunystermä l. -käsnä; — -**ympa**, v. a. oksastaa, imin-oksastaa; — -**åder**, m. imusuoni.

Sugill, m. verestymä.

Sugning, f. imentä, imeminen; s. i magen, hiukaus, hiukaistus, hiukaiseminen.

Sujet, m. aine; susjetti, jäsen.

Sula, f. (*skosula*) antura, pohja; (*fotsula*) jalkapohja, jalan-alusta.

Sula, v. a. pohjittaa, pohjata, anturoita.

Sulfid, m. rikkiö.

Sulläder, n. antura- l. pohjanahka.

Sultan, m. sulttani.

Sultaninna, f. sulttanitar.

Summa, f. summa; in s., yhteensä, yhteen, kaikki yhteen.

Summarisk, a. summittainen, ylimalkainen, yhteenvetoinen.

Summariskt, adv. summittaisin, ylimalkaisin, yhteenvetoisesti.

kirjoittaa laveasti l. leveästi, puhua lojuta l. lojutella l. ladella.

Svammel, n. lojutus, loju, leveät l. laajat puheet l. sanat, sanain l. puhetten latelu l. lojutus.

Svamp, m. sieni (-en), tatti; (*trädsvamp*) kääpä; (*tvättsvamp*) vamppu, sieni; — **-aktig**, a. sienimäinen, sienettävä, (*porös*) hohkamainen, hohkainen.

Svampa sig, v. r. sienettyä, sienestyä, käävittyä; (*om rofvor o. d.*) nahistua, sienestyä.

Svampig, a. sieninen, sienettynyt, käävettynyt; (*om rofvor o. d.*) nahistunut.

Svan, m. o. f. joutsen (-en); — **-sång**, m. joutsenen laulu l. uikutus; (*fig.*) loppu- l. lähtövirsi, viimmeinen virsi; — **-hals**, m. joutsenen kaula, joutsenkaula; (*fig.*) kaarettava l. koukeroinen rauta, koukerorauta.

Svang, m.; gå, vara i s., olla tavallinen l. yleinen l. vallallansa l. käypä, liikkua, kulkea.

Svank, m. o. n. notko; — **-rem**, f. selkähihna l. -vyö; — **-ryggig**, a. notkoselkäinen l. -selkä, kyyttö- l. keikkaselkä; — **-trä**, n. notko- l. koukeropuu.

Svans, m. häntä; — **-ben**, n. hännäsluu, nukeroluu; — **-rem**, f. häntävyö l. -hihna; — **-skruf**, m. peräjurppu l. -ruuvi.

Svansa, v. a.; s. en häst, häntiä, solmeta hevosen häntä, panna hevosen häntä solmuun; s. en kanon, suunnata l. suunnittaa kanuuna; — v. n. (*vifta med svansen*) lieruttaa l. liehuttaa l. heiluttaa häntää; (*kroma sig*) lierakoita, lierutella, hännystellä.

Svar, n. vastaus, vastuu; till svar härå l. härtill, vastaukseksi tähän, tämän vastaukseksi; stå till s—s, vastata, saada vastata; — **-fyndig**, a. sukkela l. näppärä vastaamaan; — **-omål**, n. vastaus, vastepuolustus; — **-sgod**, a. kelvollinen, otollinen; — **-slös**, a. vastaukseton, vastaamaton, vastauksen puutteessa l. vastausta vajaalla (oleva); — **-sskrift**, f. vastuukirja l. -kirjoitus.

Svara, v. a. o. n. vastata; (*sjöt.*) sopia; s. ngn, vastata jkulle; s. på ngt, vastata jhkin; s. för ngt, vastata jstkin l. jokin; s. mot ngt, vastata jotakin; s. för ngn, vastata jkun edestä l. puolesta; jag s—r för, att det går, minä takaan l. vastaan, että käy; s—nde part, vastaajapuoli, taaja.

Svarande, m. (*jur.*) vastaaja.

Svarf, m. sorvi; — **-bänk**, -stol, sorvi- l. varvi- l. sorvauspenkki -jern, n. sorvi- l. varvirauta.

Svarfning, f. sorvaus, varvaus, sorminen.

Svarfva, v. a. sorvata, varvata.

Svarfvare, m. sorvari, varvari; — stare, m. sorvarimestari.

Svart, a. musta; det stöter i s., vahtaa mustalle, on mustanpuhuva museva, mustahtaa; bli s., mustua (-nen), mustettua, mustua; göra mustata, mustentaa, mustuttaa; — tig, a. museva, mustahtava, mustuva voipa; — **-brokig**, a. mustankirjava — **-brun**, a. mustanruskea; — kig, a. musta- l. mustantäplikäs, takailunen l. -laikkuinen; — -l a. mustakarvainen l. -tukkainen -klädd, a. mustissa vaatteissa, -taan l. mustiin puettu; — -ko (*trollkonst*) noituus, loihtutaito, l. loihtukeino; (*i kopparstick*) tepiirustus; — **-konstnär**, m. l. tenhomies, silmänkääntäjä; — ta, f. musta liitu; — **-lagd**, a. takas, mustaläntä, mustanvoipa -lett, a. mustanverinen l. -pin l. -verevä; — **-mes**, m. mustak — **-muskig**, a. mustapintainen l mainen; — **-mylla**, f. musta väkimulta; — **-målad**, a. mu maalattu, mustattu, mustenn -sjuk, a. mustasukkainen, luule levainen, mustissa sukissa (olev *undsjuk*) kade (-teen); — **-sjuka** tasukkaisuus, luulevaisuus, pa l. varominen; — **-smide**, n. mu mustetakeet; — **-soppa**, f. mus pa; — **-spräcklig**, a. mustan l. -laikullinen l. -kirjava l. -pil **Svarthet**, f. mustuus.

Svartna, v. n. mustua, mustets mustettua, pimetä (-nen); det för ögonen, silmät pimenev mustenevat, silmät lentävät pim

Svassa, v. n. pöyhkiä, kerskoitella.

Svassande, a. pöyhkivä, pöyhkä kerskaileva.

Sved, m. huhta, palo, (*obränd*) (-en); (*under bruk stående*) työsiö.

Sveda, f. kirvely, poltto; s. och r kipu ja särky.

ia, v. a. sydettää, korventaa, polt- sydelle, (*bryna*) paahtaa.

ija, v. a. (*bränna sved*) kasketa, kentaa, polttaa kaskea, huhtia; (*röd- sved*) perata l. tehdä kaskea l. huh- kasketa.

ja, f. *se* **Sved.**

jande, n. kaskeaminen, huhtiminen, kenpoltto l. -poltanto.

jebruk, n. kaski- l. halmeviljely, iminen; — **-huggning**, f. kasken- -hakkuu, kasken kaataminen l. kaaminen, kaskennus, kaskeaminen; **-land**, n., **-mark**, f. huhta, huhta- ski- l. palomaa, halme, kaski, työ- (*skogbevuxen*) kaskes, (*gräs och skog växande*) aho, ahomaa; — m. halme- l. kaskiruis; — **-skog**, kaskes, kaskisto, ahometsä.

jern, n. poltin- l. polttorauta.

k, f. heinä- l. taakkavitsa, vipele.

yggad, a. *se* **Svankryggig.**

n. vilppi, petos, kavaluus, kaval- utan s., vilpittömästi, vilpittä, ketta; som är utan s., vilpitön; **-full**, a. vilpillinen, petollinen, ala.

man, a. ruotsikiihkoinen l. -kiih- inen, ruotsivimmainen.

mani, f. ruotsikiihko l. -kiihkoi- , ruotsivimma.

mansk, a. ruotsikiihkoinen l. -kiih- inen.

m. (*yngling*) poika, nuori mies, o; (*tjenare*) palvelija, passari; (*va- ven*) aseenkantaja, vänni; — **-barn**, poikalapsi; — **-klass**, m. vänni- l. kantaja-luokka; — **-qväll**, m. is-ilta l. -iltaiset.

m, m. poikuus.

k, a. ruotsalainen, Ruotsin; — m. Ruotsalainen.

a, f. (*svensk qvinna*) ruotsikko, ainen vaimo l. nainen; (*svenskt*) ruotsi, ruotsinkieli, Ruotsin

n. (*slag*) lyönti, läjähys; (*vindens*) ka; — **-blad**, n. (*bot.*) varus- l. holehti; — **-duk**, m., **-kläde**, n. i- l. käärinvaate l. -liina; s—er, kuolin- l. puetusvaatteet; — **-sak**, tekoriita l. -syy; — **-skäl**, n. teko- peittosyy.

a, v. a. kääriä, kääriellä, verhota; k, puettaa l. liinata ruumista.

a, v. n. (*om vinden*) puuskua, puus- ta.

Svepe, n. kääre, käärilö, verho, pääl- lystä; (*bot.*) varus, verho.

Sveperska, f. kuolleen- l. ruumiinpuet- taja, puettaja.

Svepning, f. kääriminen, puetus; (*ett liks svepkläder*) puetus, puetus- l. kää- rinliinat.

Sveticism, m. ruotsalaisuus, ruotsalais- tapa.

Svetsa, v. a. uuttaa, keittää ja takoa yhteen.

Svetsning, f. uutto, uuttaminen, yhteen- keitto l. -taonta; (*stället för hopfog- ningen*) uutos, uutto- l. keiteliitos.

Svett, m. hiki (-en); — **-bad**, n. hies l. hios, hiossauna l. -kylpy, hiotus- l. löylykylpy; — **-drifvande**, a. hiot- tava, hiostava, hikeen ajava; — **-drop- pe**, m. hikipisara l. -karpale; — **-duk**, m. hikiliina; — **-lukt**, f. ihvi (-en), hienhaju; — **-medel**, n. hiotusaine l. -neuvo, hiottava aine; — **-rem**, f. hi- kihihna l. -remeli; — **-rör**, n. hiki- huokonen l. -reikä.

Svettas, v. d. (*vara svettig*) hikoilla, olla hiessä, (*blifva svettig*) hiota (-ko- an), tulla hikeen, hikoutua; (*öfverdras med svett*) hiestyä, hiottua, hikoontua.

Svettig, a. hikinen, hiessä (oleva); blif- va s., hiota, hiottua, tulla hikeen, hi- koutua, (*om fönster, o. d.*) hiestyä, käydä hikeen; göra s., tehdä hikeen l. hikiseksi, hiottaa, hikouttaa.

Svettning, f. hikoaminen, hikoama, hi- koileminen, hikeentulo, hiessä-olo; (*fön- sters m. m.*) hikoileminen, hikoutumi- nen, hiestyminen.

Svicka, f. henkitappi.

Svickborr, m. reiän- l. lävenväännin, reikäora; — **-hål**, n. henkireikä l. -läpi, töylikkä.

Svickla, f. vikkeli, suikkeli, kaira.

Svida, v. n. kirvellä, kirveltää, kirve- löitä, kirpelöittää, vihavoita, äilehtiä, karvastella; händerna s. af (*efter*) köld, kädet kinnervöitselevät, kädet kirvelevät kylmästä.

Svigt, f. *se* **Svigtning**; gifva s., not- kistua, antaa myöten l. perään; vara i s., notkua, notkahdella, olla notkuk- sissa l. notkuvana; (*bugt*) notkelma.

Svigta, v. n. notkua, notkaa, notkistua, hetkua, hetkaa, letkaa, (*vackla*) hor- jua; (*hastigt*) notkahtaa, hetkahtaa, lysmähtää.

Svigtning, f. notkuminen, notkaminen,

notkahdus, hetkuminen, hetkuna, letkaminen, horjunta.

Svika, v. a. o. n. pettää, kavaltaa, vilpistellä, vilpistyä; sviken förhoppning, pettynyt toivo.

Svikligen, adv. petollisesti, vilpillisesti.

Svimma, v. n. pyörtyä, mennä pyörryksiin l. tainnuksiin.

Svimning, f. pyörtyminen, pyörtymys, pyörryksissä olo.

Svin, n. sika; — **-afvel**, m. sikain hoito l. kasvatus; (*art af svin*) sianlaji; — **-aktig**, a. sikamainen, sikamas, sikainen; — **-aktighet**, f. sikamaisuus; — **-aktigt**, adv. sikamaisesti; — **-borst**, m. sianharjas l. -harjakset (*pl.*); — **-gård**, m. sikopiha; — **-gödsel**, m. sianlanta, -sonta; — **-herde**, m. sian- l. sikopaimen; — **-hjord**, m. sika- l. sikolauma; — **-hund**, m. hurtta, sika, konna, lurjus; — **-kött**, n. sianliha; — **-mat**, m. sikain l. sian ruoka; — **-pels**, m. *se* **Svinhund**; — **-skötsel**, m. sikain hoito; — **-slag**, n. sian- l. sikolaji; — **-slagt**, m. teurassika; sianteurastus; — **-stek**, f. sika- l. sianpaisti; — **-stia**, f. sikopahna l. -lätti; — **-tryne**, n. sian kärsä; — **-vall**, m. sikolaidun l. -maa.

Svindel, m. huimaus, pyörtäjäinen, pyörrytys, pyörtymys, pyörryksissä l. huimauksissa olo, viemistys.

Svindla, v. n. o. a. huimata, huimittaa, pyörryttää, huikaista, viemata.

Svinga, v. a. heiluttaa, heilahutella, häilyttää, heiskuttaa; — v. n. heilua, häilyä, heiskua, kiepoa, viippoa, väippyä; — s. sig, v. r. heiskahtaa, leiskahtaa, keikahtaa, heiskahuttaa l. heilahuttaa l. keikahuttaa itsensä.

Svingel, m. nata, nataheinä.

Svinka, v. n. väipästellä, vilpistellä, liivistellä.

Svinna, v. n. *se* **Försvinna**; (*krympa*) kutistua.

Svirra, v. n. retkalehtia, mässätä, elämoita, hekoitella.

Sviskon, n. veskuna, väskynä.

Svit, m. seurue, saatto; (*följd, rad*) jakso, jono; (*påföljd*) seuraus.

Svordom, m. kirous, manaus, noituus, vannomus.

Svullen, a. *se* **Svälla**.

Svullna, v. n. ajettua, pöhöttyä, tulla ajetuksiin l. pöhötyksiin.

Svullnad, m. ajettuma, ajetunnainen, ajos, pöhötys.

Svulst, f. ajos, ajetus, kuppo, syyl *halsen*) porkka; (*fig.*) pöyhkeys, p keilys.

Svulstig, a. (*fig.*) pöyhkeilevä. pöy

Svulstighet, f. pöyhkeys, pöyhkei syys.

Svulten, a. nälkäinen, nälkäytyn TVälta.

Svuren, a. *se* **Svära**.

Svåger, m. (*systers eller hustrus man*) lanko, lankomies; (*hustrus* näälä, näälämies, lanko; (*mans* kyty, lanko; (*systers man*) ranka ko; de äro svågrar, he ova gokset; — **-lag**, n., **-skap**, m. kous; s. å sidone, sivulankous.

Svål, m. kamara, ketto, nahka.

Svång, a. nälkäinen; — **-rem**, kävyö.

Svår, a. vaikea, työläs, tukala, ha kankea, raskas, kova; s—t ar vaikea l. kova l. vaivaloinen l. raskas työ; s. lexa, vaikea l. k läksy; han är s. att få tala häntä on työläs l. vaikea saad hutella; s. ställning, tukala kea l. kova tila; s. sjukdom, l. raskas tauti l. sairaus; s—t b suuri l. kova rikos; s. väg. h l. tukala l. raskas tie; jag har att tro det, minun on vaike uskoa; — **-agad**, a. vaikea- l. kurinen, vaikea kurittaa; — **-b** a. viljellä l. viljeltäväksi vaikea läs; — **-last**, a. vaikea- l. kal kuinen, vaikea lukea l. luett työläästi l. vaikeasti l. vaivoi tava; — **-löslig**, a. vaikealuk vaikeasti liukeneva; — **-löst**, a kea l. työläs selittää l. suoritt keasti selitettävä, vaikeaselitteine **-mod**, n. raskas- l. synkkämie alakuloisuus, nulous, raskas l. mieli, mielen raskaus; — **-m** raskas- l. synkkä- l. nulomielis kuloinen, surun-alainen; — **-m het**, f. *se* **Svårmod**; — **-modig**, raskaalla l. synkällä mielellä l. lin, raskas- l. synkkämielisesti, loisesti; — **-smält**, a. vaikea sul l. sulamaan, vaikeasti l. työläst lava.

Svåra, adv. *se* **Svårliga**, **Högeli**

Svårighet, f. vaikeus, työläys, ty syys, tukaluus, hankaluus, raskau vuus, kankeus, vastus; det har s—er, siinä on hankaluuksia l

...sia l. vastusta; med s., työläästi, ...kalasti, hankalasti, vaivoin, vaikeasti.
...liga, adv. paljon, kovin, varsin ...jon, erinomaisesti.
...ligen, adv. tuskin, vaivoin, töin ...kin, työläästi.
...rt, adv. vaikeasti, työläästi, tuka...sti, hankalasti, kovasti, kovin, suu...sti, raskaasti.
...va, v. n. leijailla, laukuilla, liidellä ...len), väikkyä, häälyä; s. på målet, ...a tavotellen; ordet s—r mig ...tungan, sana pyörii l. väikkyy ...elläni; s. i fara, olla vaarassa l. ...an kaupoilla; s. mellan hopp ...h fruktan, olla toivon ja pelon ...heella.
...ande, a. leijaileva, liitelevä, väik...va, pyörivä; (*vacklande, osäker*) epä...kainen l. -tietoinen, horjuva; s. ...ald, liikkuva velka.
...ska, f. (*mannens syster*) nato; ...*truns syster, mannens brors hu...*) käly; (*brors hustru*) veljen vai...a, käly; de äro s—kor, he ovat ...lykset l. nadokset.
...ja, v. a. niellä, (*hastigt*) nielaista, ...aista, (*ofta*) nieleksiä, nieleskellä.
...la, v. n. paisua, turvota (-poan), ...höttyä, pullistua, kohota, kohottua, ...sta; (*svullna*) ajettua, turvota.
...ning, f. paisunta, paisuminen, tur...minen, o. s. v.; bringa till s., ...uttaa, turvottaa, pöhöttää.
...t, m. nälkä, nälän näkeminen l. ...iminen, syömättömyys; — -föda, ...a. pitää nälällä; — -kur, m. näl...parannus; — -rem, m. nälkävyö.
...ta, v. n. nähdä l. kärsiä nälkää; s. ...jel. kuolla l. nääntyä nälkään; — v. ...käyttää, näännyttää nälällä; svul...n, nälkäinen, nälkäytynyt.
...räf, n. (*ett kortspel*) nälkä, näl...en, talonhävitys.
...ara, f. lieju-, lietynnäis-savi.
...ma, v. n.; s. l. s. öfver, *se* Öf...svämma.
...ng, m. (*svängning*) heilahdus, pyö...hdys, käännähdys, viippaus; (*ställe, ...r man svänger*) käänne, käännepaik...a; — -bro, f. pyörä- l. kääntösilta; — -hjul, n. kiepo- l. vauhtiratas; — ...ing, m. kääntö-, vipuaura; — -rum, ...a. liikkuma- l. kääntymätila, väljyys.
...nga, v. a. heiluttaa, häilyttää, vii...pottaa, kieputtaa, pyörittää, kääntää; — v. n. heilua, häilyä, kieppua, pyö...riä, viippoa, pyörähtää, käännähtää, kiekahtaa, lerkkua, heilahtaa; — s. sig, v. r. heilahtaa, heilahdella, pyörähtää, pyörähdellä, kiekahtaa, kiekahdella, liekahdella, kääntyä, kääntyellä.

Svängel, m. kiepotin, viipotin, viippa, vipu.

Svängning, f. (*aktivt*) heilutus, heiluttaminen, kiepotus, viipotus, pyöritys, käännytys; (*neutralt*) heiluminen, heilahdus, heilahtelu, pyörähdys, käännähdys, viipahdus, kiepahdus, viippaminen, lerkahdus; — -**srörelse**, f. heiluma- l. heiluliikunto, lerkahtelu, heilahteleminen; — -**stid**, m. (*mek.*) heilahdus- l. lerkkaus-aika.

Svära, f. *se* **Svärmoder**.

Svära, v. n. *se* **Svärja**.

Svärd, n. miekka; — -**fisk**, m. tuurakala; — -**fäste**, n. miekan ponsi l. kahva; — -**segg**, f. miekan terä; — -**slilja**, f. kurjen- l. vuohenmiekka; — -**sorden**, m. miekanritaristo l. -tähdistö; — -**sriddare**, m. miekkaritari, miekantähdistön jäsen; — -**sida**, f.; på s—n, miehisellä puolella, miehistä haaraa l. kantaa.

Svärdotter, f. miniä; — -**fader**, m. appi, appimies l. -vaari, ati; — -**föräldrar**, m. pl. appi ja anoppi, ativot; besöka s., käydä ativoissa l. appeloissa; — -**moder**, f. anoppi, anoppimuori; — -**son**, m. vävy, vävymies l. -poika.

Svärja, v. n. o. a. vannoa, tehdä vala; s. vid Gud, vannoa Jumalan kautta; (*utösa svordomar*) kirota, kiroilla, manata, noitua.

Svärjare, m. kiroilija.

Svärm, m. parvi (-en), joukko.

Svärma, v. n. (*vara i mängd i rörelse*) parveilla, kihistä, pyöriä, karehtia; (*vara svärmisk*) karehtia, karehdella, viehkeillä, haaveksia.

Svärmare, m. haaveksija, (*kringstrykare*) kuljeksija, karehtelija; (*fyrv.*) sähikäinen.

Svärmeri, n. karehtiminen, haaveksiminen, mielen haaveksiminen.

Svärmerska, f. karehtijatar, haaveksijatar, karehtija, haaveksija.

Svärmisk, a. karea, huikentelevainen, viehkeä, karehtivainen, haaveksivainen.

Svärmiskt, adv. kareasti, haaveksivasti.

Svärta, f. mustasuorsa, varkki.

Svärta, f. muste, musta.

Svärta, v. a. mustata, mustuttaa; s.

Syrfälla, v. a. (*jord*) pehkaannuttaa; — **-gas**, m. happikaasu; — **-salt**, n. happosuola; — **-sätta**, v. a. (*kem.*) hapettaa, hapistuttaa; — **-satt**, hapistunut, hapettunut, happeellinen.

Syrlig, a. hapahko, myreä, tikkelä.

Syrlighet, f. hapahkoisuus, myreys; (*kem.*) happonen, hapes (-ksen).

Syrsa, f. sirkka.

Syrtut, m. sortuutti, takki; (*bordsyrtut*) pöytäasetin, surtuutti.

Syskon, n. veli ja sisar, veljet ja sisaret, lapsekset, sisarukset; — **-barn**, n. serkukset, orpanukset; — **-säng**, m. yhteis- l. sekavuode; — **-tycke**, n. sisarusnäkö, veljen ja sisaren näkö, toistensa-näköisyys.

Sysselsätta, v. a. pitää työssä, panna työlle l. työhön, teettää l. toimituttaa (jkulla), antaa työtä; s. sig, v. r. työskennellä, askaroita, olla työssä l. toimessa, toimitella; s. sig med läsning, harjoittaa lukemista, työskennellä lukemisessa; han är sysselsat, hän on työssä l. askareissa, hänellä on työskentelyä; — **-sättning**, f. työskentely, työnteko, työssä olo, askaroiminen.

Syssla, v. n. askaroita, toimiella, työskennellä (-telen), hääräillä, puuhailla, olla toimessa.

Syssla, f. askare, työ, toimitus, toimi (-en); (*tjenst*) virka, toimi, toimitus.

Syssling, m.; s — ar, orpanukset, sisaresten lapset, kylykset.

Sysslolös, a. työtön, joutilas, jouto-; — **-löshet**, f. työttömyys, joutilaisuus; — **-man**, m. toimitsija, toimennus- l. talousmies.

System, n. järjestelmä, säädelmä, rakennus, järjestyslaitos.

Systematisera, v. a. järjestellä, järjestöitä, panna järjestykseen l. järjestelmälle.

Systematisk, a. järjestelmällinen, sääteellinen, järjestysjohtoinen.

Systematiskt, adv. järjestelmällisesti, järjestyksessä, järjestyksin, sääteellisesti.

Syster, f. sisar (-en), sisko; — **-barn**, n. sisarenlapsi; — **-dotter**, f. sisarentytär; — **-lott**, m. sisaren osa l. osinko; — **-son**, m. sisarenpoika.

Systerlig, a. sisarellinen, sisaren.

Systerligt, adv. sisaren tavalla, sisarellisesti.

Systerskap, n. sisaruus.

Syta, v. n. elättää.

Sytning, f. eläke, muona; — **-kä** n. eläkkeellä-olija, muonavaari; **-m**

Så, adv. niin; s. här, näin, näin ik s. der, noin, noin ikään, (*tem gen*) jokseenkin, jotenkin; s. melkein, oli vähällä; ngt s. jokseenkin, jotensakin, jotenkin; *undran, tvifvel, ironi*) vai niin, vain, vai; (*såsom svar*) vai niin. sep — konj. s. att, jotta, että, niin s. framt, s. vida, jos, jos vaa snart, s. snart som, jahka, kun, kohta kun, niin pian kuin **-vida**, konj. (*om*) jos, jos vaan; (*dan*) koska, kun; — **-vidt**, ad käli kuin, mikäli, niin paljon k — **-väl**, konj. sekä, niin hyvin.

Så, pron.; i s. fall, siinä tapauk l. kohdassa, jos niin on; i s. må sillä tavalla, sen suhteen l. puol

Så, v. a. kylvää, (*så frö, beså*) siemen

Så, m. korvo, saavi; en s. full, vollinen, saavillinen; — **-stån** korento; — **-tals**, adv. korvo korvollisittain, saavittain; — **-ön** saavin l. korvon korva.

Såd, n. *se* **Spad**.

Sådan, a. semmoinen (sen-moinen), lainen l. senlainen (sen-lajinen), der, tuommoinen (tuon-moinen), här, tämmöinen (tämän-moinen); s. beskaffenhet, senlaatuinen l. painen, sitä l. semmoista laatua.

Sådbröd, n. akanaleipä.

Sådd, f. (*sånings*) kylvö, touko: (*sä säd*) touko, kylvö; (*sådd mark*) vös, touvos.

Sådig, a. akanainen, kaunainen.

Sådor, f. pl. akanat, kaunat.

Såg, f. saha; — **-bak**, m. pintalau — **-blad**, n. sahanterä; — **-bräd** sahalauta; — **-maskin**, m. saha- sahauskone; — **-ram**, m. sahanke -puut; — **-snitt**, m. sahan jälki (-e — **-spån**, f. o. n. pl. sahajau -jauhot, sahanputu; — **-stock**, m. hatukki; — **-ställ**, n. sahankehä; **-tand**, f. sahanhammas; — **-verk** sahalaitos l. -mylly.

Såga, v. a. o. n. sahata.

Sågare, m. sahuri, sahaaja.

Såla, *se* **Sula**.

Således, adv. *se* **Sålunda**; konj. s niin muodoin.

Sål, n. seula, välppä; — **-makare**, seulantekijä.

Ålla, v. a. seuloa, välpätä.
Ålläder, *se* **Sulläder.**
Ålunda, adv. sillä tavalla l. tapaa l. muotoa l. lajilla, siten, niin.
Ålunda, adv. sillä keinoin l. neuvoin l. tavoin, sillä, sen kautta.
Ång, m. (*sjungande*) laulu, laulanto; (*andlig*) veisuu, veisaus; (*lyriskt qväde*) lauluelma, laulelma, runo, veisu, (*psalm*) virsi (-ren); — **-anförare**, m. laulunjohtaja; — **-bok**, f. laulu- l. veisukirja; — **-fogel**, m. laululintu; — **-gudinna**, f. muotar; — **-kör**, m. laulaja- l. lauluseurakunta, laulajisto; — **-lärare**, m. laulu-opettaja; — **-mö**, f. *se* **Sånggudinna**; — **-parti**, n. lauluosa; — **-spel**, n. laulunäytelmä; — **-stycke**, n. laululuruno; — **-trast**, m. laulu- l. mu- l. korpirastas.
Ångare, m. laulaja, veisaaja; (*diktare*) runoilija, laulaja; (*sångfogel*) laululintu, kerttu.
Ångbar, a. laulettava, laulullinen.
Ångerska, f. laulajatar, laulaja, laulajainen.
Ång, f. kylvö, kylvy, kylväminen, kylvantä; — **-man**, m. kylväjä, kylvömies; — **-maskin**, m. kylvökone; — **-sträng**, m. sitkain, sitkaimen juuto.
Åp, f. suopa, pesetin, saippua.
Åpa, v. a. suovata (-paan).
Åpaktig, a. suopamainen; — **-bubbla**, f. suopakupla l. -kello, saippuakello; — **-sjuderi**, n. suovan- l. saippuankeittämö, suopatehdas.
Å, n. haava; (*fig.*) haava, vamma; — **-abet**, f. (*lagt.*) haavasakko; — **-amål**, n. (*händelsen*) haavoitus, haavoitusaika; (*tillfogadt sår*) haavoitus, haavoittuma; — **-feber**, m. haavakuume.
Åg, a. *se* **Sårig.**
Åra, v. a. haavoittaa; (*fig.*) loukata, pahoittaa (mieli l. mieltä); **blifva sårad** l. **såras**, haavoittua, tulla haavoitetuksi, saada haava l. haavoja; (*fig.*) loukkautua, pahoittua.
Årbar, a. haavoittuvainen; pahoittuvainen.
Årig, a. haavainen, haavoissa (oleva); (*sår*) nilellä (oleva), sierottunut.
Årna, v. n. käydä l. tulla haavalle, haavoittua, (*bli sår*) tulla nilelle.
Årnad, m. sirkuma, haavanen; nilkoinen.
Ås, m. kastake, kastin, kasti.
Såsa, v. a. panna kastaketta l. kastinta, kastita (-tsen).
Såsom, adv. niinkuin, kuin, kuten; **återges ofta genom kasus essivus.**
Såt, n. liitos, liite, sauma, (*i vägg*) varaus, varo.
Såt, a. rakas, lemmekäs.
Såta, v. a. ru'ota (-koan), panna rukoon l. ruoille.
Såte, m. ruko, saatto, kuuppo, (*hvad med en räfsa kan lyftas*) lapaus.
Säck, m. säkki; **en s. full**, säkillinen, säkin täysi; — **-pipa**, f. säkki- l. rakkopilli; — **-väf**, m. säkkikangas, piikko, kosti l. kosto, rohtiminen.
Säcka, v. a. panna säkkiin.
Säd, m. vilja, elo, riista, (*växande*) laiho, vilja, (*spannmål*) jyvät (*pl.*); (*menniskors och djurs*) siemen; (*afkomma*) siemen; — **-esand**, f. elon-aika; — **-esart**, f. viljan l. riistan laji, viljalaji; — **-esax**, n. jyvätähkä, viljan tähkä; — **-sband**, n. sidoin (-toimen), lyhde; — **-esbinge**, m. elo- l. viljapurnu, jyvä- l. riistahinkalo l. -salvo; — **-esblåsa**, f. siemenrakko; — **-esbod**, f. jyvä- l. vilja- l. eloaitta; — **-esbrist**, f. elon l. viljan puute l. puutos; — **-esbränvin**, n. jyväviina; — **-esflöd**, n. *se* **Sädflytning**; — **-esfält**, — **-esgärde**, n. vainio, viljamaa l. -aitaus; — **-gul**, a. viljan-, elonkarvainen; — **-esgås**, f. jyvähanhi; — **-eshandel**, m. jyvä- l. viljakauppa; — **-eshandlare**, m. viljan- l. jyväinkauppias; — **-esknäppare**, m. viljanapsuttajainen; — **-eskorn**, n. jyvä, elon l. viljanjyvä; (*till utsäde*) siemenjyvät; — **-eskärfve**, m. elo- l. viljalyhde; — **-eslada**, f. vilja- l. elolato; — **-esland**, n. viljamaa, pellonmaa; — **-eslår**, m. *se* **Sädesbinge**, — **-esmagasin**, n. elo- l. viljamakasiini l. -aitta, jyvästö; — **-esman**, m. kylvö- l. toukomies, kylväjä; — **-mask**, n. jyvä-, peltomato; — **-sodling**, f. viljankasvatus l. -viljelys; — **-sort**, m. viljaseutu; — **-espris**, n. jyvähinta, jyväin l. viljan hinta; — **-esrik**, a. viljava, viljainen, viljarikas; — **-esskruf**, m. viljatuutti, -tori; — **-esslag**, n. jyvälaji, viljanlaji; — **-esstånd**, n. elokorsi, viljan olki l. korsi; — **-stionde**, n. jyvätihunti, viljakymmenekset; — **-estunna**, f. jyvä- l. elo- l. viljatynnyri; — **-esväxt**, f. vilja- l. jyväkasvi; (*sädens växt*) vil-

jan kasvu; (*afkastning*) vuoden- l. vuositulo, elo- l. viljasato; — **-esåker**, m. elo- l. viljapelto; (*bibl.*) kylvöpelto; — **-esår**, n. viljavuosi; (*år, då en åker är i säde*) touko- l. kylvövuosi; — **-esärla**, f. (valkea) västäräkki, riukuhäntä; — **-flytning**, f. siemenvuoto, siemenen vuoto.

Säde, n. (*sånings*) kylvö, kylväminen; (*besådt tillstånd*) kylvös, laihopelto, laiho, toukomaa l. -pelto; (*växt*) kasvu, laiho, vilja; (*utsäde*) kylvösiemen, siemen.

Säf, m. kahila, kaisla; — **-sparf**, n. suovarpunen; — **-sångare**, m. kaislakerttu.

Säflig, a. säveä, hiljainen, sävyisä, siivomielinen, lausas.

Säflighet, f. säveys, hiljaisuus, siivo l. säveä mieli, lausaus.

Säfligt, adv. säveästi, hiljaisesti.

Säga, v. a. (*yttra*) sanoa, virkkaa, lausua; (*omtala*) mainita (-tsen), sanoa; (*betyda*) merkitä (-tsen); (*ljuda, låta*) panna, sanoa; det säges, sanotaan, puhutaan, hoetaan, mainitaan; så att s., att jag så må s., niin sanoakseni l. puhuakseni; det måtte jag s.! no, sepä se! sehän nyt! säg nu det! sanoppas muuta! mitäpä sanot! nej, säg! no ettäkö? oikeinko? hvad har ni att s.? mitä teillä on sanomista l. sanottavaa? det låter s. sig, sitä voipi l. sopii sanoa; det säger sig sjelft, sen itsestänsäkin ymmärtää; hvad vill det s., mitä se l. tämä on, mitä se merkitsee l. tarkoittaa? det vill s. (d. v. s.) se on (s. o.), se tahtao sanoa (s. t. s.); oss emellan sagdt, meidän kesken puhuen; sagdt och gjordt, tuumasta toimeen; s. efter, fram, till, m. m., *se* **Eftersäga**, o. s. v.

Sägen, f. tarina, puhe, kuulupuhe, sanoma; (*saga*) taru, tarina.

Säker, a. varma, vissi, tietty, luotettava, turvallinen; s—t ställe, varma l. luotettava paikka; gatorna äro ej säkra, kadut eivät ole turvallisia l. luotettavia; s. för sitt lif, vaka l. varma l. turvallinen l. vaaratta henkensä puolesta; s. om sitt uppehälle, varma l. vissi l. suruton elatuksestansa; s. syndare, suruton syntinen; s. hand, tarkka l. varma l. vakava käsi; af l. från s. hand, varmalta l. tietyltä l. luotettavalta taholta l. mieheltä; s. på saken, var l. vissi asiasta; — **-ställa**, v. a. kauttaa.

Säkerhet, f. varmuus, visseys, va vuus, vakuus, tarkkuus, turva, tur lisuus, luotettavaisuus; lefve i elää turvassa l. turvallisena l. suru allmänna s—en, yleinen turv suus; till s. för lånet, lainan kuudeksi; sätta i s., panna tal l. säilyyn; med s., varmuudella. masti, varmaan, vissisti; — **-sakt** vakuus- l. vakuutuskirja; — **-slam** f. vakuus- l. varanpide-lamppu; — n. vakuus- l. varolukko; — **-smäl** varanpide, vakuus- l. varomusha — **-sventil**, m. (*mek.*) vakuus- l. raläppä l. -venttiili.

Säkerligen, adv. tietysti, varmaan. maankin, vissiin, vissiinkin; *se* **Säk**

Säkert, adv. varmasti, vissisti, varm vissiin, luotettavasti, vakavasti, kasti, lujasti; stå s., seisoa lujas lujasti l. vakavasti.

Säl, m. *se* **Skäl**.

Sälg, f. raitapaju, raita; — **-pipa** pajupilli l. -huilu.

Sälja, v. a. myydä, myödä.

Säljare, m. myyjä, myöjä, myyn myömämies.

Säljbar, a. kaupaksi l. kaupoiksi nevä l. kelpaava, myydä kelpaava nekillinen, myytävä.

Säljning, f. myynti l. myönti, myy nen l. myöminen.

Säll, a. autuas, autuaallinen, onnelli

Sälla sig, v. r.; s. sig till. ru (-pean) l. liittyä l. luonnella (-tel yhteen l. seuraan; s. sig ihop. t samman, liittäytyä yhteen, ru yhteen seuraan.

Sällan, adv. harvoin.

Sälle, m. veitikka, haitukka, roik

Sällhet, f. autuus, autuaallisuus. o lisuus.

Sällsam, a. eriskummainen, kumma nen, kumma, ihala.

Sällsamhet, f. eriskummaisuus. mallisuus.

Sällsamt, adv. eriskummaisesti, ou l. kummallisella tavalla, kummalli

Sällskap, n. seura; i s. med *folk*. misten parissa l. seurassa; — **-sär der**, m. seurakumppani l. -veikk -toveri; — **-sdam**, f. seura- l. neitinen, seuranpitäjä; — **-skarl** seura- l. seuranmies, seuranpitäjä.

-skrets, m. seurakeskuus l. -piiri; — **-skär**, a. seuramielinen, seuranhaluinen, seuraa l. seuroja rakastava; — **-slif**, n. seura- l. seurallis-elämä; — **-slik**, a. seurallinen, seuramielinen; — **-sspel**, n. seurapeli l. -pelaus; — **-sspråk**, n. seurallinen kieli l. puhe-tapa; — **-steater**, m. seuranäytelmä; — **-ston**, m. seurallinen käytös l. tapa l. käytöstapa; — **-svana**, f. seura- l. seurallistapa, seurallinen tottumus, seuratottumus.

-skapa, v. n.; s. med ngn, seurustella l. seurustella l. pitää seuraa jkun kanssa, pitää seuraa l. olla toverina kalle.

-skapare, m., — **-erska**, f. seurustelija, seurustelija, seurakumppani, hu-lainen.

-skaplig, a. seurallinen, seuraisa, seuramielinen.

-skaplighet, f. seurallisuus, seuraisuus l. -mieli.

-spord, a. harvoin kuultu l. sattuva havaittava, harvinainen.

-synt, a. harvinainen, harvoin nähty tavattava l. tapahtuva, erinomainen; adv. erinomaisen, kumman.

-synthet, f. harvinaisuus, erinomaisuus.

-ta, f. suolaisuus, suola.

-tig, a. suolainen, suolallinen.

-ting, m. suolake, suolaheinä l. -ruoho.

-tra, f. o. **Sälträ**, n. maila, tavi, kartta, kalikka.

-ja, f. sopu, sovinto, suosio.

-ja, v. a. sovittaa; s—s, v. d. sopia, suostua, sopia l. suostua yhteen, sopua, elää l. olla sovussa l. suosiolla.

-joskifte, n. sovintojako.

-are, a. komp. (*dåligare*) huonompi, kehnompi, (*ringare*) halvempi, pahempi; — adv. huonommin, kehnommin, huonommasti, kehnommasti.

-ask, m. säämyskä; — **-garfvare**, n. säämyskänahkuri, säämyskäntekijä; — **-skinn**, n. säämyskänahka; af s., säämyskäinen, säämyskä-.

-ska, v. a. säämysköitä, tehdä säämyskäksi l. säämyskää.

-ast, a. superl. huonoin, kehnoin, halvin, pahin; — adv. kehnoimmin, kehnoimmasti, huonoimmin, huonoimmasti.

-nda, v. a. lähettää.

-nda, f. siera, sierakivi.

-ndebref, n. lähetyskirje, (*bibl.*) lähetyskirja; — **-bud**, n. sananviejä l. -tuoja l. -saattaja, sana, lähetti, airut (-en), lähettiläinen; (*ambassadör*) lähettiläs, lähettiläinen, lähettimies.

Sänder, *se* **Sender**.

Sändning, f. lähetys, lähettäminen; (*uppdrag*) lähetystyö, lähettitoimi, lähetys; — **-smän**, m. pl. lähetysmiehet.

Säng, f. sänky, (*bädd*) vuode; (*i trädgård*) penger, penkki; gå till s—s, mennä l. käydä makuulle l. makaamaan l. vuoteelle; ligga till s—s, olla l. maata vuoteella; ligga i s—en, maata sängyssä; — **-bräde**, n. sängyn laita; — **-dags**, adv. maatapanon-aikaan; — **-förhänge**, n., **-gardin**, m. uudin, sängyn uudin l. eteinen l. rankinen; — **-halm**, m. vuode- l. sänkyoljet; — **-himmel**, m. sängyn telta l. uutimet; — **-kammare**, m. makuu-, sänkykamari; — **-kamrat**, m. makuukumppani l. -toveri, vierikumppani, vierellinen; — **-kläder**, n. pl. makuu- l. sänkyvaatteet; — **-lag**, n. vuoteus, vuodeyhteys; — **-leda**, v. a. saattaa vuoteelle; — **-liggande**, a. vuoteen oma l. omana (oleva), vuoteellinen; — **-rum**, n. (*rum med säng*) vuode- l. makuuhuone; (*plats för säng*) makuupaikka, sängyn l. vuoteen tila l. sija; (*plats i säng*) makuutila, sänkytila l. -sija; — **-ställe**, n. (*säng utan sängkläder*) makuusija l. -paikka, vnodepaikka; (*plats för säng*) sängyn l. vuoteen paikka l. tila l. sija; — **-värmare**, m. vuoteen- l. sängynlämmittäjä.

Sänka, v. a. laskea, alentaa, vajottaa, upottaa; s. rösten, hiljentää l. alentaa äänensä; — s. sig, v. r. alentua, aleta (-nen), laskea, laskeutua, vaipua, painua.

Sänkbly, n. painolyijy, lyijypaino; — **-håf**, f. pohjaliippo l. -haavi, laskinliippi; — **-lod**, n. laskin- l. riippaluoti, laskin; — **-våg**, m. laskuvaaka.

Sänke, n. riippa, riippi, paino; (*i nät och not*) kives, riippa; (*på metrefvar*) paino, lyijy.

Sänkning, f. (*sänkande*) alennus, lasku, vajotus; (*dalsänkning*) notko, alanne (-nteen), alanko, alavuus.

Sär, adv.; i s., erillensä, hajallensa, m. m., jmfr **Sönder** o. **Åtskils**.

Särdeles, adv. erinomattain, erinomaisesti, erinomaisen, erittäin, erittäinkin, varsinkin, etenkin, vallan, vallankin; s. vacker, erinomaisen l. erit-

s. lukt, makea l. suloinen l. maire haju; s—a ord, makeat l. rievät l. maireet sanat; hon är bra s., hän on hyvin herttainen l. suloinen l. imannes; han gjorde sig så s., hänen oli suu rievällä; min s—a vän! ystäväiseni, ystävä kultani, armaani; s. mjölk, rieskamaito, nuori l. rievä maito; — **-aktig**, a. imannes, imara, imelä, rievä; — **-ebröd**, n. makea l. rievä leipä, rieska, rieska- l. lestyleipä; — **-ebrödsdagar**, m. pl. hyvät l. makeat päivät, hempupäivät; (*högtid*) makean leivän juhla l. pyhät; — **-saker**, f. pl. makeiset; — **-sur**, a. varikoinen, rievä, happamen imelä; s—t bröd, varikoisleipä, varikoinen; j rievä, imelä; — **-vattenfisk**, m. jä l. maaveden-kala; — **-unge**, m. imarrut (-tuen), sima- l. sulosuu.

Söta, v. n. imannella (-telen), syödä keisia.

Söthet, f. makeus, imanteisuus, mai

Sötig, a. imelä, imelijäs, imara.

Sötighet, f. imelyys, imaruus.

Sötma, f. makeus.

Sötna, v. n. makeutua, tulla make maeta (-kenen); (*bli sötig*) im käydä imeläksi.

Sött, adv. makeasti, maireesti, ri m. m., jmfr **Söt**.

T.

Tabell, m. taulu; — **-verk**, n. väkitaulusto l. -luvusto, väen- l. kansanlasku.

Tabellarisera, v. a. tauluita (-tsen), laittaa tauluksi l. taulunmuotoiseksi l. taulun muotoon.

Tabellarisk, a. tauluntapainen l. -muotoinen, taulullinen.

Tabellariskt, adv. taulullisesti, tauluntapaisesti, taulun tapaan l. laadulla.

Tabernakel, n. tabernakeli, kirkkoteltti.

Table d'hote, f. yhteispöytä.

Tablå, m. taulukuva, taulu; (*skildring*) kuvaus, kuvaelma.

Tabula, f. taulu; tabulan, kertotaulu.

Tabulatur, f.; efter gamla t—en, vanhassa järjestyksessä, vanhan l. entisen tavan l. järjestyksen mukaan.

Taburett, m. taburetti, töyrytuoli; valtatuoli.

Tack, f. kiitos; tack! tack skall ni ha! kiitoksia! suuri kiitos! kiitoksia paljon! nej, tack! ei, kiitoksia paljon l. vaan! t. vare eder hjelp, teidän apunne kautta l. avullanne, josta kiitän teidän apuanne; — **-lös**, a. kiitokseton, kiittämätön, palkaton; — **-offer**, n. kiitos-uhri.

Tacka, v. a. kiittää, kiitellä; t. ngn för ngt, kiittää jkuta jstkin l. jonkin edestä; det är ingenting att t. för, förtjenar ej att t., ei kestä kiittää, ei mitään kiittämistä, ei se ansaitse kiitosta l. kiittelemistä; t—r ödmjukast, kiitän nöyrimmästi; jag t—r, ei, kiitoksia paljon. kiitos, en minä enää; jo, jag t kyllä, kiitoksia vaan l. paljon.

Tacka, f. (*fårhona*) uuhi (-en), lammas.

Tacka, f. (*af jern o. d.*) harkko.

Tackel, n. takkeli, taakeli, käplimä

Tackjern, n. harkkorauta.

Tackla, v. a. käpliä, köysittää, tak ta, taklata, panna kaluun; t. af, sua l. purkaa taklinki l. taklaus.

Tacklage, n. köysitys, käplimä, tak ma, taklaasi, taklaus.

Tackling, f. (*tacklande*) takelointa, laus; (*tacklage*) taklinki, taklaus.

Tacknämlig, a. otollinen; (*tack* kiitoksella mainittava.

Tacksam, a. kiitollinen, kiittävä (*som lönar mödan*) edullinen, va maksava.

Tacksamhet, f. kiitollisuus; (*att* *tes*) edullisuus.

Tacksammeligen, **Tacksamt**, adv. l tollisuudella, kiitollisesti, kiittäen, k täväisesti.

Tacksägelse, f. kiitos, kiitokset (p aflägga t., kantaa l. tehdä kiitoks — **-psalm**, m. kiitosvirsi.

Tadel, n. moite, laite, morkkaus, nuh moitinta; — **-fri**, a. moitteeton, moi maton, laitteeton, nuhteeton; — **-fri** adv. moitteetta, moitteitta, laitte

moittimatta, moitteettomasti, nuhteettomasti; — **-sjuk**, a. moittelijas, moittivainen, morkkaava, moitteenhaluinen; — **-sjuka**, f. moittelijaisuus, moitteen l. moittimisen halu; — **-värd**, a. moitittava, moitteen- l. nuhteen-alainen, nuhteellinen, nuhdeltava.

lla, v. a. moittia, morkata, laittaa, nuhdella, morkkailla.

llare, m., **-erska**, f. moittija, morkkaja, laittaja.

tt, a. äälä, saamaton, osaamaton, kömpelö, ätyräs; — adv. äälästi, kömpelösti, saamattomasti.

tthet, f. äälyys, kömpelyys, saamattomuus, osaamattomuus.

l, m. pöytä, taffeli, atria- l. ruokapöytä; — **-glas**, n. levy- l. laakalasi, silevyt (*pl.*); — **-musik**, f. pöytä- l. atria-soitanto; — **-penningar**, m. pöytärahat; — **-täckare**, m. pöytäkattaja.

a, f. taulu.

l, m. sää, tupsu, tupsunen; (*på metf*) rahje (-keen), tapsi.

a, v. a. (*sjöt.*) liestyttää.

l, n. tahti, tahtisilkki.

velgalleri, n., **-samling**, f. taulusto, taulukokous l. -sali l. -kalteri.

l, n. nappaus, kaappaus, koppaus, kiinnikäynti l. -pito l. -otto, otto, ote, otto; få t. i ngt. saada kiinni jostakin, saada jkin käsiinsä; släppa t., saakea menemään l. käsistänsä, hellittää kätensä l. otteensa; i ett t., yhdellä otteella l. vedolla l. kerralla, yhdeen otteesen; komma i t—et, saada päästä kiinni, päästä alkuun; det var ett godt t., se oli hyvä kaappaus l. ote l. veto; — **-elott**, l. **-lott**, m. (*lagt.*) otto-oikeus, etuosa.

ga, v. a. o. n. ottaa; t. af, *se* **Afdaga**; t. af (*i kortspel*) nostaa; t. af ngt (*porträttera*), kuvata joku l. jkuta, tehdä jkun kuva; t. af daga, *se* **Afdagataga**; vägen tager af, tie poikkee l. kääntyy l. erkanee; taga ngn vid handen, ottaa jkun kädestä kiinni, käydä l. tarttua jkuta käteen; knifven tager på, veitsi pystyy; färgen tar på, väri ottaa l. käy kiinni l. tarttuu; t. ngt för skämt, ottaa l. panna leikiksi l. pilaksi, pitää pilana; t. emot, ottaa l. panna vastaan, tehdä vastusta; t. i ngn, käydä l. tarttua kiinni jkuhun, ottaa kiinni jkusta; t. i (*begynna*) ngt, ruveta l. ryhtyä jhkin, käydä jhkin käsin; t. in, till, *se* **Intaga**, **Tilltaga**; — t. sig. v. r. kostua, koitua, toipua, virkistyä; t. sig fram, päästä eteenpäin, tulla toimeen l. aikaan; det tager sig väl ut, se näyttää hyvältä l. kauniilta; t—s, v. d. otella, taistella.

Tagel, n. jouhi (-en); (*kollekt.*) jouhet (*pl.*); af t., jouhi-, jouhinen, jouhista; — **-lik**, a. jouhimainen; — **-madrass**, m. jouhimatrassi; — **-mask**, m. jouhimato; — **-strå**, n. jouhi, jouhenkarva.

Tagg, m. piikki, pistin, oka, hakara; (*på kam*) pii, piikki; — **-fenig**, a. piikki- l. okaeväinen; — **-fisk**, m. piikkikala.

Taggig, a. piikkinen, okainen, piikillinen.

Taimen, m. taimen (-en), tammakka.

Tak, n. katto; — **-band**, n. katonraja; — **-bjelke**, m. katto- l. vuolihirsi; — **-brott**, n. katontaite; — **-dropp**, n. rästäs- l. räystäsvesi l. -vuoto l. -tippu; — **-fot**, m. rästäs l. räystäs, katonraja; — **-kam**, m. katonharja; — **-lag**, n. katon- l. laenkannatus; — **-list**, f. katonraja, rästäsliista; — **-lägga**, v. a. kattaa, katottaa, panna katto l. kattoa; — **-panna**, f. kattotiili; — **-papp**, n. kattopahvi; — **-plåt**, m. kattopelti l. -levy; — **-resning**, f. kattorakennus l. -puut; — **-ränna**, f. rästäs- l. räystään- l. katonkuoru; — **-röste**, n. *se* **Takresning** o. **Takfot**; — **-skiffer**, n. kattokivi l. -paasi; — **-sluttning**, f. katon lape l. lappea; — **-sparre**, m. vuoliainen, vuolihirsi, raavilo, kattoparru; (*lös, lägre än taket*) orsi (-ren); — **-spån**, n. paanu, paanulauta, kattopaanu; (*spjelkspån*) kattoliiste l. -päre; — **-stege**, m. tikapuut; — **-stol**, m. katonkannatus l. -teline; — **-tegel**, n. kattotiili, (*koll.*) kattotiilet; — **-täcka**, v. s. *se* **Taklägga**; — **-täckare**, m. kattaja, katonpanija l. -tekijä, katottaja; — **-täckning**, f. katonpano l. -teko, kattaminen; — **-ved**, m. ruoteet, malat (*pl.*); — **-ås**, m. katonharja, harja- l. kurkihirsi (-en).

Taka, a. (*lagt.*); sätta i t. händer, panna luotettavaan talteen l. huostaan, panna luotettavaan miehen käteen.

Takt, m. tahti, polku, poljento; vara i t—en att arbeta, olla työn l. työn-

teon vauhdissa l. puuhassa; (*fin känsla*) tarkka tunto, tarkkuus, osaavaisuus, taitavaisuus; — **-hvila**, f. polkupysähdys; — **-lös**, a. laaduton, säädytön, taitamaton; — **-mässig**, a. tahdin- l. polunmukainen, tahdillinen, polullinen; — **-pinne**, m. tahtipuikko l. -kapula.

Taktik, f. asetelma- l. asetus- l. menetystaito, menetteleminen; (*fig.*) menetystapa, menettely.

Taktiker, m. asetelmantaitaja, asetustaitoinen.

Taktisk, a. asetus- l. asetelmataitoinen l. -taidollinen, menetystaidollinen; t. enhet, asetelma-yksiö.

Takygrafi, f. *se* **Snabbskrifning**.

Takymeter, m. nopeudenmittari, takymeetri.

Tal, n. (*antal*) luku (-vun), (*räknetal*) laskuluku, (*siffertal*) numeroluku; utan t., lukematon; (*talande*) puhe, puhuminen, haastanta, pakina; (*samtal*) puhe, pakina, puheenpito; (*rykte*) puhe, kuulupuhe, kuulu; känna på t—et, tuntea puheesta; falla ngn i t—et, puuttua jkun puheesen, keskeyttää jkun puhe; bringa ngt på t., ottaa puheeksi; hålla t., pitää puhe l. puhetta; — **-egåfva**, f. puheen- l. puhelahja, puhelijaisuus; — **-esätt**, n. puheen- l. sananparsi (-ren), puhetapa; — **-för**, a. puhelijas, kielevä; — **-förmåga**, f. puheen voima l. lahja; — **-konst**, f. puhetaito; — **-lös**, a. lukematon, määrätön, summaton; — **-man**, m. puhemies; — **-organ**, m. o. n. äännin (-ntimen), äänineuvo; — **-rik**, a. lukuisa, suuri- l. moulukuinen, paljolta oleva; — **-rikhet**, f. lukuisuus, suurilukuisuus, paljous; — **-trängd**, a. puheenhimoinen l. -haluinen, puhepakkoinen; — **-värde**, n. luku- l. numeroarvo; — **-ämne**, n. puheen aine, puhe, puhuttava; — **-öfning**, f. puheen- l. puhumaharjoitus.

Tala, v. a. o. n. puhua, haastaa, puhella, haastella; t. å ngt, kantaa l. panna kanteesen jkin; det t—r emot honom, se todistaa l. puhuu häntä vastaan; t—nde tunga, puhelijas l. lipeä kieli; t—nde blickar, puhuvat l. mielen-ilmeiset silmäykset; t—nde skäl, todistava l. selvä l. pätevä syy; t—s, v. d.; t—s vid, puhella l. haastella keskenänsä, puhutella toisiansa, olla puheisilla l. puheissa.

Talan, f. puheen- l. sananvalta (äfventyr af) t—s förlust, p... päitteella, puhevallan menetyks... la; föra ens t., puhua jkun ... ta, ajaa jkun asiata; nedlägg... t., luopua puheestansa l. kante... l. puhevallastansa.

Talang, m. taiti, taidollisuus, ... l. taidonlahja; — **-full**, a. taid... taidokas.

Talar, m. talaari, pitkä kauhtana.

Talare, m. puhuja; — **-stol**, m. ... jan- l. puheistuin l. -paikka.

Talent, m. talentti; (*bibl.*) leivis...

Talg, m. tali; af t., tali-, talin... lista; — **-aktig**, a. talimainen ... tapainen; — **-ljus**, n. talikynt... **-mes**, — **-oxe**, m. talitiitinen ... nen, pakaistiainen.

Talg, m. leikkaus; (*växt*) varsi vartalo; (*i spel*) pankki.

Talga, v. a. talita, voidella tal... ned, tehdä l. tahrata taliin.

Talgig, a. talinen; t—a ögon... rät l. raukeat silmät.

Talisman, m. taikakalu, taikanen...

Talja, f. (*skepp.*) talja, plokki.

Talja, v. a. (*sjöt.*) taljata.

Talk, m. talkki; — **-jord**, f. ta... l. -multa.

Tall, f. mänty, petäjä; af t.. ... petäjä-, mäntyinen, petäjäinen, ... nystä, mäntyä; — **-bark**, m... nyn l. petäjänkuori, (*flava*) ... — **-bestånd**, n. männistö, mä... vosto; — **-bit**, m. männynk... (*fogel*) hakotiainen, taviokuur... **-mo**, m. mänty- l. petäjäk... **-nummi**; — **-saf**, m. männyn... l. jälsi; — **-skog**, m. mänty... männistö, männikkö, petäjik... **-strnnt**, m. männyn kerkkä l. ... l. kasvannainen; — **-trast**, m. *se* **trast**; — **-ved**, m. pl. mänty- ... täjähalot l. -puut, mäntyiset l. ... jäiset puut l. halot.

Tallrik, m. lautanen, talrekki; — ... **kare**, m. kupinnuolija.

Talmud, m. talmudi, lakiraamattu.

Talong, m. jäämäkortit; (*i statsp...*) emälippu, talonki.

Tam, a. kesy, kesyinen, alju, ihm... no; bli t., kesyä, kesyttyä; gö... kesyttää.

Tambur, m. tampuuri, esi- l. etei... ne, eteinen; *se* **Sybåge**; — -sö... kutomaompelu.

burmajor, m. rumpumajuri.
burin, m. käsirumpu, rumpunen, mmutin.
l, a. kesytetty, kesy.
et, f. kesyys, kesyisyys.
, m. (*af läder, o. d.*) tamppi, raksu, manpää; (*stort stycke trä*) juhkura, ikkä: (*stor gosse*) mölhö, kolho; (*än- af ett tåg*) köydenpää, tamppu.
ig, a. (*klumpig*) kolhokas, kolhoi- pölkykäs.
, f. käpylauta; (*giller*) pihtipuu.
, f. hammas (-mpaan); — **-agnis-** f. hammasten kiristys; — **-bor-** m. hammasharja; — **-fistel**, m. -ajos, -pukama; — **-kött**, n. ien n), ikenet, hammasliha; — **-läka-** m. hammaslääkäri; — **-lös**, a. ham- n; — **-löshet**, f. hampaattomuus; **-medel**, n. hammaslääke l. -aine; **-operatör**, m. hampaanleikkaaja l. ja; — **-petare**, m. hammastikku puikko; — **-plågor**, f. pl. ham- ivut l. -vaivat; — **-rad**, f. ham- ivi l. -sarja, hampaat (*pl.*); — **rickning**, f. hampaan l. hammas- puhjenta l. puhkeaminen, ham- ten saanti l. tulo; — **-värk**, m. mastauti l. -kipu, hampaan l. ham- ten särky l. kolotus.
l, v. a. hammastaa, tehdä l. panna paita; t—d, hampainen, hampaal- n, hammastettu, pykäläinen.
nt, m. (*på instrumenter*) näppäin, ketin; (*matem.*) sivuja, sivujaviiva.
ra, v. a. sivuta, koskea, hiipata.
ringspunkt, m. koskema- l. sivua- kohta.
liger, a. *se* **Tankrik**; — **-full**, a. ksissansa (oleva), mietteellinen, llinen, syväajatuksinen; göra ajatteluttaa; — **-fullhet**, f. miet- syys, ajattelullisuus, syvät aja- et; — **-lös**, a. ajattelematon, miet- tön; — **-löshet**, f. ajattelematto- s; — **-löst**, adv. ajattelematta, ttelemattomasti; — **-rik**, a. aatteli- , rikas-ajatuksinen l. -ajuinen, runsas- tuksinen l. -mietteinen; — **-spridd**, haja- l. sekamielinen, epä- l. seka- mmiollinen; — **-spridt**, adv. haja- sekamielisesti, ajatuksissansa; — **streck**, n. ajatusviiva l. -merkki.
nke, m. ajatus, mieli (-en), miete; vända, fästa sina tankar på ngt, oda l. kääntää l. tarkistaa ajatuksensa l. mielensä jhkin; jag är af den t—en, minä olen sitä mieltä l. ajatusta l. siitä ajatuksesta; enligt min t., minun ajatellakseni, minun ajatukseni mukaan; — **-ansträngning**, f. ajunponnistus, ajatuksen l. mielen ponnistaminen l. ponnistus; — **-byggnad**, m. ajatusluoma; — **-frihet**, f. ajatuksen vapaus; — **-följd**, f. ajatuksen juonne l. johto l. juoksu; — **-förmåga**, — **-gåfva**, f. aju, ajatusvoima, ajatuksen l. ajun lahja; — **-gång**, m. mielen l. ajatuksen juoksu l. johto; — **-krets**, m. ajatuspiiri, -ala; — **-kraft**, f. *se* **Tankeförmåga**; — **-rim**, n. ajatussointu l. -riimi; — **-villa**, f. ajatushaire.
Tant, f. täti, tätinen.
Tantal, m. tantali.
Tantiéme, a. osapalkka.
Tapet, m. tapetti, seinäpaperi; vara på t—en, olla puheina l. puhuttavana, (*i görningen*) olla tekeytymässä; — **-fabrik**, m. tapettivapriikki l. -tehdas; — **-papper**, n. tapetti- l. seinäpaperi.
Tapetsera, v. a. (*om rum*) panna tapettia, peittää tapetilla l. seinäpaperilla, paperoita (-tsen), tapisierata; (*om möbler*) vaatehtia, peittää, päällystää.
Tapetserare, m. huonekaluin-päällystäjä, tapisieraaja.
Tapir, m. tapiiri.
Tapisseri o. — **-arbete**, n. harso- l. tapiseri-ompelus l. -neulos.
Tapp, m. tappi, nappula, puikko; (*litet fång*) tukko, tuppu, tupponen.
Tappa, v. a. (*aftömma*) laskea, juoksuttaa.
Tappa, v. a. (*förlora*) kadottaa, hukata, tapata, hävittää; t—s, v. d. kadota (-toan), hukkua, hävitä.
Tapper, a. urhoollinen, urhea.
Tapperhet, f. urhoollisuus.
Tappert, adv. urhoollisesti, urheasti; (*dugtigt*) aika tavalla l. lajilla, kovasti.
Tappning, f. lasku, laskeminen, juoksutus.
Tapt; ge t., heittää menneeksi l. saaliiksi.
Tapto, n. iltarumpu, tattu.
Tara, f. (*handelst.*) taara, astian- l. päällyspaino.
Tarf, n. tarve (-peen).
Tarflig, a. tarpeenmukainen, kohtalainen, visutarpeinen, tarpea; t. menniska, visutapainen l. kohtuullinen l. (*fig.*) kohtalainen ihminen; t. mål-

tid, kohtalainen l. tarpeenmukainen atria; t. berg ning, kohtalainen toimeentulo, tarpea l. tarpeellinen elatus.

Tarflighet, f. kohtalaisuus, tarpeus, visutarpeisuus, tarpeenmukaisuus.

Tarfligt, adv. kohtalaisesti, tarpeiden mukaan, visusti.

Tarfva, v. a. tarvita (-tsen), kaivata (-paan); t—s, v. d. tarvitaan (*pass.*), tarvita, olla tarpeen.

Tariff, m. hintalista l. -luettelo, taksa, tariffi.

Tarm, m. suoli (-en); — **-bråck**, m. suolikohju l. -mulkku, suolenmuljahus; — **-kanal**, m. suolisto, suolitie; — **-käx**, n. suolikelmu; — **-säck**, m. mahakelmu l. -kalvo, suolisäkki l. -laukku; — **-vred**, n. suolipalle, suolenlukko.

Tartaren l. **Tartarus**, m. manala, tuonela.

Taska, f. tasku, lakkari.

Taskbok, f. taskukirja, lompakko; — **-spelare**, m. silmänkääntäjä; — **-speleri**, n. silmäin kääntäminen.

Tasker, m. retkale, huitukka, vätys.

Tass, m. käpälä, ryömä; — **-plog**, m. ryömäaura.

Tassa, v. n. käpälöitä; (*gå sakta*) hissoa, hissuttaa, hissutella.

Tassel, n. sipinä, supina, kuiskina, myhky.

Tassig, a. *se* **Fånig, Tokig.**

Tassla, v. a. o. n. supista, sipistä, kuiskia, kuiskutella, myhkiä.

Tasslare, m. kuiskija, kuiskuttelija, supattaja, supisija.

Tastare, m. tastari.

Tattare, m. mustalainen, tattari.

Tatterska, f. mustalais-akka l. -tyttö.

Tatuera, v. a. piirrellä ihoa l. ihoon, maalata iho.

Tautologi, f. tautologia, yhtäsanaisuus.

Tautologisk, a. tautologinen, yhtäsanainen.

Tavastländing, m. Hämäläinen.

Tavastländsk, a. Hämeen, hämäläinen.

Tax, f. *se* **Idegran.**

Tax o. — **-hund**, m. mäyräkoira.

Taxa, f. taksa, hinnanmäärä.

Taxera, v. a. määrätä hinta, panna l. laskea taksa l. hinnanmäärä; (*värdera*) arvata, arvioita, taksierata; (*beskatta*) taksoittaa, taksierata.

Taxering, f. hinnan määräys, hinnan l. taksan pano l. lasku; arvaus, taksoitus, taksieraus; — **-slängd**, f. taksieraus- l. arvaus- l. veronpano-lista **-sman**, n. arvaus- l. taksoitusmie **-snämnd**, f. taksieraus-lautakunta

Te, v. a. näyttää, osottaa; t. sig, täitä.

Te, n. tee; (*dekokt*) keitos, keite — **-bord**, n. teepöytä; — **-brö** teeleipä; — **-buske**, m. teepen **-drickning**, f. teenjuonti; — **-k** tassi, teevati l. -vatinen; — **-kä** teenkeitin, teekyökki; — **-vat** teevesi.

Teater, m. teaatteri, näytelmäkom **-biljett**, m. teaatteri- l. näyte **-direktion**, f. teaatterin-johto — **-direktör**, m. näyttelijäin- l. terinjohtaja l. -tirehtyöri; — m. näytelmäkirjoitus l. -teos, te kappale; — **-trupp**, m. teaatteri- telijäjoukko.

Teatralisk, a. teaatterillinen, näyt linen.

Teatraliskt, adv. teaatterin l. näyt tapaan, näytelmällisesti.

Technik, m. fl., *se* **Teknik**, o. s.

Tecken, n. merkki, (*spår*) jälki — **-språk**, n. merkki- l. viittom l. -puhunta; — **-tydare**, m. keinselittäjä l. -tietäjä.

Teckna, v. a. merkkiä, merkitä (- merkitellä, panna l. tehdä m (*skrifva*) kirjoittaa, merkitä, pi (*rita*) piirustaa, kuvata; (*gifva t* antaa merkki, viitata; t. sig, kirjoittaa nimensä; (*framställa* näyttäitä, kuvastua; hunden är t—d, koira on somankirjava l. tevamerkkinen.

Tecknare, m. piirustaja, kuvaaja kitsijä.

Tecknatydare, m. *se* **Teckentydar**

Teckning, f. (*tecknande*) merkkin merkitseminen, merkintä, merkit minen, merkin pano, piirtäminen rustus, kuvaanto; (*sagt tecknadt*) rustus, kuvaama, kuvaus; — **-sk** f. kuvaanto- l. piirustustaito.

Te Deum (*l. Tedeum*), n. kiitos- l. tysvirsi, tedeumi.

Teg l. **Tege**, m. sarka, palsta; — **-d** v. a. sarkaojittaa; — **-lägga**, saroittaa; — **-skifte**, n. saroitus, kajako.

Tegel, n. tiili (-en); (*koll.*) tiilet; a tiili-, tiilinen, tiilistä; slå t., teh lyödä tiiliä; — **-bruk**, n. tiilir l. -tehdas; — **-form**, m. tiilikeh

rmu l. -kaava; — **-lik**, a. tiilin-töinen l. -tapainen, tiilimäinen; — **ir**, m. tiili- l. tiilikivi-muuri, tiili-muuri; — **-panna**, f. katto- l. tiili; — **-rör**, n. tiilitorvi; — **gare**, n. tiilintekijä, tiilinlyöjä; — **geri**, n. *se* **Tegelbruk**; — **-sten**, tiili- l. tiiliskivi; — **-tak**, n. tii-tto, tiilinen katto; — **-tillverk-g**, f. tiilien teko l. valmistus; — **tare**, m. tiilikaton-tekijä l. -pa-tiilillä-kattaja; — **-täckning**, f. taton-teko, tiilillä kattaminen; — **i**, m. tiiliuuni.

i, m. teismi, jumalan-uskoisuus.

i, m. jumalan-uskoja l. -uskoinen.

i, n. teikata, arpoa.

k, f. (*konstlära*) taito- l. keino-, keinotaito; (*konstspråk*) oppi- l. sanat, taidekieli.

k, a. teknillinen, keinotaidolli-taito-opillinen, taidollinen, kei-nen; t—a termer, oppi- l. tai-at, taito-opilliset sanat; t. real-ia, teollisuuskoulu, keino-opilli-reaalikoulu.

log, m. teknologi, keinotaiteilija, isuuden-oppinnt, teollistaitaja.

logi, f. teknologia, teollisuusoppi aito, taiteisoppi, keinotiede.

logisk, a. teknologillinen, teolli-l. taiteis-opillinen, teollistaidol-e.

n, m. telefooni, äänenlennätin.

nera, v. a. telefonierata, lähettää ääni. ilmoittaa l. puhua äänenlen-mellä.

raf, m. telegrafi, sananlennätin; **ktrisk** t., sähkölennätin, sähköl-sananlennätin; — **-skrift**, f. nnätin- l. lennätinsana-kirjoi-, — **-väg**, m.; på t., sananlennät-kautta, lennätinsanan panemalla.

grafera, v. a. o. n. telegrafeerata, sananlenaättimellä, panna l. lennätinsana l. -sanoma.

grafi, f. telegrafia, sananlennätin- l. nnätys-taito.

gram, n. telegramma, lennätin- l. nnätin-sanoma.

logi, f. luonnontarkoitus-oppi, te-logia.

logisk, a. luonnontarkoituksellinen.

kop, n. teleskopi, kauko- l. etäis-, pitkäsilmä.

kopisk, a. teleskopillinen, kauko-etäislasillinen.

Tellur, m. telluri.

Tellurisk, a. maanpallon, maanpallolli-nen; (*kem.*) tellurinen, tellurillinen.

Tellurium, n. tellurio.

Teln, m. paula, aina, siula.

Telning, m. vesa, verso; skjuta t—ar, vesoa, versoa, pensoa, tehdä l. kasvaa vesoja.

Tema, n. teema, pää- l. perus-aine l. -juonne; (*uppgift*) aine, tutkelmus, käännös-aine; (*på ett verb, nomen*) pe-rusmuodot, teema.

Temlig l. **Temmelig**, a. joltinen, jom-moinenkin, melkoinen, suittava, aut-tava.

Temmeligen, adv. jotenkin, jokseenkin, joksikin, joltisesti, melkein, melkeit-täin, auttavasti.

Tempel, n. temppeli; — **-herre**, m. temppeliherra; — **-orden**, m. temp-peliritaristo, temppeliherra-seura.

Tempel, m. (*i väfstol*) temppeli, pinni-tin, pingotin.

Temperament, n. luonteisuus, luonnon-laatu.

Temperatur, m. lämpömäärä, lämpimyys; (*klimat*) ilmapiiri, ilmanlämpö.

Temperera, v. a. lauhkentaa; tempe-rerad, lauhkea, lauheinen, kohtuulli-sen lämmin.

Tempo, n. (*i musik*) temppo, aikamäärä l. -mitta, nopeusmäärä; (*i exercis*) temppu, mutka.

Temporel, a. ajallinen, ajanaikainen.

Temporär, a. ajoittainen, tilapäinen, väliaikainen, välinäinen.

Tempus, n. (*gramm.*) tempori, aika, ai-kamuoto.

Ten, m. kara, puikko; (*slända*) tainta, värttinä; (*i spänne*) paljin (-lkimen).

Tenakel, m. pidin (-timen), pihti.

Tendens, m. (*syftning*) tarkoitus, suun-ta; (*böjelse*) taipumus; — **-roman**, m. tarkoitusromaani.

Tender, m. tenderi, hiilipurnu, etuvaunu.

Tenlika, f. tenlikka.

Tenn, n. tina; af t., tina-, tinainen, ti-nasta, tinaa; (*tennsaker*) tinat (*pl.*), tinakalut; — **-blandad**, a. tinanse-kainen; — **-fat**, n. tinavati l. -malja l. -knppi, tinainen vati l. malja; — **-gjutare**, m. tinaseppä, tinanvalaja; — **-gjuteri**, n. tinanvalamo; — **-hal-tig**, a. tinanpitoinen l. -sekainen; — **-kärl**, n. tina-astia, tinainen astia; — **-lödning**, f. tinalla juottaminen, tina-juotos; — **-plåt**, m. tinalevy l. -laak-

ka; — **-aked**, f. tinalusikka; — **-tacka**, f. tinakinko l. -kanki.

Tenor, m. tenoori, tenoori-ääni.

Tenorist, m. tenoorinlaulaja; tenoorinsoittaja.

Tentamen, m. opinkoetus, koetus, tutkelo, tenttaami.

Tentand, m. koeteltava, koetuksen- l. tutkelon-alainen.

Tentator, m. koettelija, opinkoettaja.

Tentera, v. a. koetella, tutkella, tutkia; v. n. koettaa, koetella, käydä koetuksessa l. koeteltavana l. opinkoetuksessa.

Teodicé, f. jumalanpuolustus, teodikea.

Teognosi, f. teognosia, jumalantieto.

Teogoni, f. teogonia, jumal'oppi, jumalais-oppi l. -tieto.

Teokrati, f. teokratia, jumaluusvalta, papishallitus.

Teokratisk, a. teokratillinen, jumaluusvaltainen.

Teolog, m. teologi, uskon- l. jumaluusoppinut, jumaluusopin-tutkija.

Teologi, f. teologia, uskotiede, jumaluusoppi; t—e doktor, jumaluusopin tohtori.

Teologisk, a. teologillinen, jumaluus-opillinen, jumaluus-opin, uskotieteellinen.

Teologiskt, adv. jumaluus-opillisesti, jumaluus-opin suhteen l. puolesta l. kannalta.

Teorem, n. teoreema, väittämä.

Teoretiker, m. tieteis-oppinut l. -tutkija, teoreetikus.

Teoretisk, a. tiedollinen, tieteis-opillinen, tietopuolinen, teoreetillinen.

Teoretiskt, adv. tieteis-opillisesti, tietopuolisesti,

Teori, f. tieteisoppi, perustelma, teoria.

Teosof, m. teosofi, jumaluusviisas, jumaluudentietäjä.

Teosofi, f. jumaluusviisaus.

Tepig, a. (jmfr **Tåpig**) *se* **Våpig**.

Terapeutik l. **Terapi**, f. terapeutiikka l. terapia, tautioppi.

Term, m. termi, sana, nimisana; (*konstterm*) taito- l. tiedesana; (*matem.*) jäsen.

Termin, m. termiina, määräpäivä l. -aika; (*vid läroverk*) lukukausi l. -löysi, termiina; — **-safgift**, f. lukukausi- l. termiinamaksu.

Terminologi, f. terminologia, taito- l. tiedesanasto.

Termit, m. termiitti, muurahaismato.

Termometer, m. termometri, lämmön- l. lämpimänmittari.

Terpentin, m. tärpätti; — **-olja**, f. tärpättiöljy.

Terracotta, f. terracotta, keittosavi (-en).

Terrass, f. paltta, penger, penkerys; (*geogr.*) pengermaa, penkeristö; — **-land**, n. penger- l. askelmaa.

Terrester, a. maanpäällinen.

Terrin, f. liemimalja l. -kuppi, soppamalja l. -vati, pöytyri.

Territorial, a. aluskunnallinen l. -piirillinen, alueellinen.

Territorium, n. alue, aluskunta l. -piiri, piirikunta.

Terrorism, m. hirmulaisuus, hirmuhallitus l. -vaitaisuus.

Terrorist, m. hirmuvaltalainen, hirmulainen, terroristi.

Terräng, m. ala, toimiala.

Ters, m. (*skepp.*) tersi, kikka; (*i musik*) tersi, kolmas ääni; (*fäktk.*) kolmas ottamus l. ote, tersi.

Terserol, m. terseroli, taskupistooli.

Tersett, m. tersetto, kolmiäänis- l. kolmislaulu l. -soitto.

Tertia, f. kolmas luokka.

Tertial, n. kolmannes, vuosikolmannes; — **-spannmål**, m. kolmannusjyvät.

Tertialiter, adv. kolmanneksittain, vuosikolmanneksin.

Tertian, m. kolmasluokkalainen.

Tertiär, a. kolmaskertainen.

Tes, f. väite, väitöslause.

Test, m. suortuva.

Testamentarie, m. testamentinperijä l. -saaja l. -ottaja.

Testamentarisk, a. testamentillinen, jälkisäännöllinen.

Testamente, n. testamentti, jälkisäännös; (*bibl.*) testamentti.

Testamentera, v. a. testamentita (-taen), jälkeensäätää, määrätä l. antaa testamentilla.

Testamentsgifvare, m. testamentintekijä l. -antaja; — **-tagare**, m. *se* **Testamentarie**.

Testator, m. testamentintekijä, jälkeensäätäjä.

Testikel, m. mulkku, kives (-ksen).

Testimonium, n. todistus, todistuskirja.

Téte, f. etuosa, -pää.

Tetradynamia, f. tetradynamia, nelivaltijaat.

Tetraeder, m. nelisärmikkö, nelitahkio, tetraederi.

Tetrandria, f. tetrandria, neliheteiset.

Tetrark, m. tetrarkka, neljänneshallitsija.

Teurg, m. teurgi, haltijois-ihmeilijä l. -loihtija.
Teurgi, f. teurgia, haltijoisloihtiminen.
Text, m. teksti; (*för predikan*) tekstisanat, teksti, ainesanat; (*under noterna*) sanat, teksti.
Texta, v. a. tekstata, korukirjoittaa.
Textur, f. kutomus, rakennus; (*miner.*) rakeisuus.
Thalia, nom. propr. Thalia, Näytelmätär.
The, *se* **Te**.
Thor, nom. propr. Tuori, Ukko, ukkoisen ja voiman jumala; — **-dyfvel**, m. sontiainen; — **-dön**, n. ukkoisen jyrinä l. jylinä, ukonjyrinä; — **-sdag**, m. tuorstai, torstai; — **-smånad**, m. tammikuu; — **-vigg**, m. ukonnuoli.
Thorit, m. toriitti, tuorimulta.
Thron, *se* **Tron**.
Thy, pron.; för t. att, i t., i t. att, koska, sentähden kun; i t. fall, siinä l. semmoisessa tapauksessa l. kohdassa.
Tia, f. kymmönen, kymmennumero; (*spelkort*) kymmönen, kymppi; (*sedel*) kymmönen.
Tiar, m. tiara, huippu- l. hiippahattu.
Tibast, m. näsiä, näsiäinen.
Tibet, m. tiipetti, tiipettikangas.
Ticka, f. kääpä.
Tid, f. aika; i tiden, tässä elossa, tällä iällä, (*i sinom tid*) aikanansa; någon t., jonkun aikaa; lång t., pitkä aika, ison l. kauan aikaa; t. efter annan, aika ajoin, aikavälein, tavantakaa, tuon tuostakin; vid den t—en, niillä ajoin, siihen aikaan; med t—en, aikaa myöten l. voittaen, ajan pitkään; icke på lång t., ei isoon l. kaukaan aikaan; inom viss t., vississä l. määrätyssä ajassa; under t—en, sillä aikaa, sillä välin; då för t—en, på den t—en, siihen aikaan, silloisina aikoina; — **-böcker**, f. pl. aikakirjat; — **-ehvarf**, n. aikakausi (-den); — **-lag**, n. eläimeen-sekautuminen, heikkuruus; begå t., sekautua eläimeen; — **-punkt**, m. ajankohta, aika, hetki (-en); — **-rymd**, f. aikakausi (-den), ajat (*pl.*); — **-räkning**, f. ajanluku; — **-s-anda**, f. ajan luonto; — **-sbestämmelse**, f. ajan määrääminen; — **-senhet**, f. aikayksikkö; — **-senlig**, a. ajanmukainen l. -laatuinen; — **-senlighet**, f. ajanmukaisuus; — **-senligt**, adv. ajan mukaan l. laatuun l. tapaan, ajanmukaisesti; — **-sföljd**, f. ajan-, aikajakso, -järjestys; — **-sfördrif**, n. ajankulu l. -viete, huvike; — **-sförhållande**, n. ajansuhde l. -vaihe, ajan laatu l. laita; — **-skifte**, n. aikakausi (-den), ajanvaihe; — **-skrift**, f. aikakauskirja; — **-somständighet**, f. ajanseikka l. -olo; — **-sord**, n. (*gramm.*) teonsana; — **-spillan**, f. ajan hukka l. häviö l. menekki; — **-sutdrägt**, f. ajan viivytys l. pitkitys, viivyttäminen, viivytteleminen, aikaileminen; — **-sålder**, m. ikäpolvi (-en), ikä- l. aikakausi (-den); — **-s-ödande**, a. aikaa tuhlaava l. menettävä; — **-tals**, adv. ajoittain, ajoittaisin, aikavälistä l. -välittäin; — **-vatten**, n. aikavesi, vuorovesi.
Tidig, a. aikainen, varhainen.
Tidigt, adv. varhain, aikaisin, aikaiseen; tidigare, varhemmin, aikaisemmin.
Tidning, f. sanoma, uutinen; (*periodisk skrift*) sanomalehti, sanoma, aviisi; — **-sbihang**, n. sanomain-lisälehti; — **-sblad**, n. sanomalehti; — **-sbyrå**, m. sanomain l. sanomalehden toimituspaikka l. toimisto; — **-sexpedition**, f. sanomalehti-toimituskunta; — **-slitteratur**, f. sanomakirjallisuus; — **-sman**, m. sanomalehti-mies; — **-spress**, m. (*fig.*) sanomalehdet l. -lehdistö; — **-sredaktion**, f. sanomain l. sanomalehden toimitus; — **-sredaktör**, m. sanomain- l. sanomalehdentoimittaja; — **-sskrifvare**, m. sanomain- l. sanomalehden-kirjoittaja; — **-sspalt**, m. sanomalehti-palsta.
Tidt, adv.; t. och ofta, tavantakaa, tuon tuostakin.
Tiga, v. n. olla vaiti l. äänettä l. ääneti, pitää suunsa kiinni; (*tystna*) vaieta (-kenen).
Tiger, m. tiikeri.
Tigga, v. a. kerjätä, käydä mieroa; t. sig till, kerjätä l. kärttää l. mankua saadakseen l. itsellensä.
Tiggaraktig, a. kerjäläisentapainen; — **-barn**, n. kerju- l. kerjäläislapsi; — **-gubbe**, m. kerjäläis- l. kerjääjäukko, mieron ukko; — **-munk**, m. kerjäläismunkki; — **-orden**, m. kerjäläismunkisto; — **-påse**, m. kerjupussi; — **-staf**, m. kerju- l. kerjäläissauva; bringa till t—ven, saattaa mierolle l. mieron tielle l. kerjusauvan nojaan.
Tiggare, m., — **-erska**, f. kerjäläinen, kerjääjä, käypäläinen, mierolainen.

Tiggeri, n. kerjääminen, kerjäys, kerjuu l. kerju.

Tigrerad, a. tiikerintäplikäs l. -pilkkuinen.

Tigrinna, f. naaras- l. emätiikeri.

Tik, f. narttu, naattu.

Tilja, f. lattiapalkki, siltalauta; b e t r ä d a t — n, astua permannolle.

Tiljerätt, adv. pitkin lattian rakoa.

Till, prep. luoksi, luo, tykö; å t e r g e s o f t a s t m e d k a s u s: a l l a t i v, a b l a t i v, i l l a t i v, t r a n s l a t i v o c h g e n e t i v; g å r t. k y r k a n, menee kirkolle; s k r i f v a t i l l s i n f a r, kirjoittaa isällensä; g å t i l l s i n f a r, mennä isänsä luoksi l. tykö; s n a b b t i l l l o p p e t, nopea juoksulle l. juoksultansa; f ä r d i g t. s t r i d, valmis sotaan; v ä l j e s t i l l a n f ö r a r e, valitaan päälliköksi; s o n t. e n p r e s t, papin poika; f ö r s l a g t. s t a d g a r, sääntöjen l. sääntö-ehdotus, ehdotus säännöiksi l. sääntöihin; d e t k o s t a r t v å t. t r e m a r k, se maksaa kahdesta kolmeen markkaan l. kaksi tahi kolme markkaa; t. o c h m e d d e t t a å r, tämän vuoden loppuun asti; h a n v e t t. o c h m e d d e t, hän tietää vielä senkin l. yksin senkin; i d a g å t t a d a g a r t., tästä (päivästä) viikon takaa l. päästä; t. a t t v i n n a s å s t o r r i k e d o m, niin suuren rikkauden saamiseksi l. saamiseen, niin suurta rikkautta saadaksensa; t. l a n d s o c h s j ö s s, maalla ja merellä, maitse ja meritse; t. f o t s, jalkaisin; (*ända till*) asti l. saakka (*med illativ*); — adv. (*tillökning*) lisäksi, lisää, vielä, tykö; (*stängning*) kiinni, umpeen, tukkeesen, tukkoon.

Tillaga, v. a. (*tillreda*) laittaa, laitella, valmistaa; (*tillrusta*) valmistaa, valmistella, varustella, laitella.

Tillagning, f. (*tillagande*) laittaminen, valmistaminen, laittelu, valmistelu, varustelu, valmistus, laitos; (*det tillagade*) laittama, laitos, valmistama, laitelma.

Tillandning, f. vesijättö, vesijättö-maa.

Tillbaka, adv. takaisin, takaperin, takaisin päin; — **-böjd**, a. taaksääntöinen, keikkeä, alaspäinen; — **-böjning**, f. takaisinvääntyminen, takaisinkeikahdus, taapäin koukistuminen; — **-dragen**, a. erillään-pysyvänen l. -olevainen; — **-dragenhet**, f. erillään-pysyväisyys l. -pysyminen; — **-fördra**, — **-gifva**, *se* **Återfördra**, o. s. v.; — **-kasta**, v. a. heittää takaisin; (*drifva tillbaka*) ajaa l. työntää l. lyödä takaisin; *se* **Återkasta**; — **-sätta**, v. a. panna takaisin; (*fig.*) jättää taapäin l. takalaitaan; — **-visa**, v. a. viitata takaisin l. takaperin; (*drifva tillbaka*) lyödä l. työntää takaisin, peräyttää; (*rättfärdiga sig, vederlägga*) peräyttää, kumota, lyödä l. ajaa takaisin.

Tillbedja, v. a. palvoksia, palvella, kunnioita (-tsen), kunnioittaa l. pitää jumalanansa, jumaloita (-tsen).

Tillbedjan, *f.* o. **Tillbedjande**, n. palvoksiminen, palveleminen, kunnioitseminen, jumalana pito, jumaloitsemus, ihaileminen; — **-svärd**, a. rukoiltava, jumaloittava, ihailtava.

Tillbedjare, m. palvoksija, rukoilija, kunnioitsija, jumaloitsija; (*en flickas*) ihailija, ihastelija, armastelija.

Tillbehör, n. tarpeet (*pl.*). tarveaineet (*pl.*).

Tillbjuda, v. a. tarjota, tarita (-tsen).

Tillblanda, v. a. sekoittaa, sekoittaa l. panna sekaan.

Tillblandning, f. yhteensekoitus, sekoitus.

Tillbomma, v. a. panna telkeen l. telki päälle l. kiinni, panna teljellä kiinni, teljetä (-keän) kiinni.

Tillbringa, v. a. (*tillföra*) tuoda, viedä, hankkia, tuottaa; (*om tid*) viettää, kuluttaa, olla.

Tillbringare, m. (*kärl*) kaadin (-timen). tuotin.

Tillbud, n. tarjo, tarjous; (*försök*) yritys; (*början*) alku, aihe; (*händelse*) kohtaus, tapaus.

Tillbygga, v. a. rakentaa lisää l. lisäksi.

Tillbyggnad, m. lisän rakentaminen; lisärakennus.

Tillbyta sig, v. r. vaihettaa itsellensä, saada vaihettamalla.

Tillböra, v. imp. pitää, tulla; s o m s i g t i l l b ö r, niinkuin (olla) pitää l. tulee.

Tillbörlig, a. säällinen, kohtuullinen, mahdollinen, velvollinen; (*tillbörande*) jkulle tuleva; t. a k t n i n g, velvollinen l. mahdollinen l. (jkulle) tuleva kunnioitus; t. a n d e l, säällinen l. kohtuullinen l. (jkulle) tuleva osa.

Tillbörligen, adv. säällisesti, velvollisesti, niinkuin pitää l. olla pitää, niinkuin asia vaatii.

Tillbörlighet, f. velvollisuus, mahdollisuus, säällisyys, jkulle tuleva asia.
Tillbörligt, adv. *se* **Tillbörligen.**
Tilldana, v. a. muodostaa, laittaa, laatia.
Tilldela, v. a. antaa osa, antaa, määrätä.
Tilldess, konj. siksi kuin l. kun, siihen asti kun l. kuin, kunnes, (*så länge som*) niin kauan kuin.
Tilldraga, v. a. vetää kiinni l. umpeen l. kiinnemmäksi; t. sig, v. r. (*draga till sig*) vetää puoleensa; (*hända*) tapahtua. sattua.
Tilldragande, a. puoleensa vetävä, viehättävä.
Tilldragelse, f. tapaus, tapahtuma.
Tilldöma, v. a. tuomita jkulle, tuomiolla päättää l. määrätä jkulle; jmfr **Tillskrifva.**
Tillegna, v. a. omistaa, antaa omaksi, tehdä l. hankkia jkun omaksi; t. sig, vallata l. ottaa itsellensä, anastaa; (*tillskrifva sig*) omistaa itsellensä.
Tillegnan, Tillegnelse, f. omistus, omistaminen; omistussanat (*pl.*).
Tiller, pl. latat, rivat.
Tillerkänna, v. a. tunnustaa l. myöntää jkulle l. jkun omaksi; omistaa jkulle; t. sig, omistaa l. myöntää itsellensä.
Tillfalla, v. n. tulla omaksi l. osaksi, omistua, tulla l. langeta (-kean) jkulle.
Tillflykt, f. turva, pako, turvapaikka; taga sin t. till ngn, ottaa pakonsa jkun luokse, turvautua jkuhun, paeta (-kenen) jkun turviin; lemna t., antaa turvaa l. suojaa; — **-sort**, m. turva- l. pakopaikka.
Tillflyta, v. n. tulla, karttua.
Tillflöde, n. lisävesi (-den).
Tillfoga, v. a. liittää, lisätä, panna lisäksi l. lisää; (*förorsaka*) tehdä, saattaa.
Tillfreds, adv. o. adj. tyytyväinen; — **-ställa**, v. a. tyydyttää, kyllyttää, hyvittää; (*lugna*) rauhoittaa, tyydytellä, tehdä tyytyväiseksi.
Tillfredsställelse, f. (*sinnesstämning*) tyytyväisyys, mielihyvä, tyytyminen; (*tillfredsställande*) tyydyttäminen, tyydytys, kyllyttäminen.
Tillfriskna, v. n. parata (-nen), parantua, tulla terveeksi, kostua.
Tillfrysa, v. n. jäätyä, jäätyä kiinni, mennä l. käydä jäähän.
Tillfråga, v. a.; t. ngn om ngt, kysyä jkin jkulta.
Tillfrågan, f. kysymys, kysyminen; på t., kysyttyä, kysyttäessä.
Tillfylles, adv. kylläksi, kylliksi, kyllin, kyllä, tarpeeksi; — **-göra**, v. a. täyttää, tyydyttää, olla tarpeeksi l. kylliksi, kyllistää; — **-görelse**, f. täyttäminen, täydeksi teko l. tekeminen; (*teol.*) täyttämistyö, tekointäyttämys.
Tillfångataga, v. a. ottaa vangiksi, vangita (-tsen).
Tillfälle, n. tilaisuus, tilapää.
Tillfällig, a. satunnainen, sattumoinen, tilapäinen; — **-tvis**, adv. sattumaltansa, sattumoilta, satunnaisesti.
Tillfällighet, f. satunnaisuus, sattumoisuus; (*tillfällig händelse*) sattuma, sattumus, tilapää, sattumatapaus; — **-skrift**, f. tilapää-kirjoitus, tilapäinen kirja l. kirjoitus.
Tillföra, v. a. viedä, tuoda.
Tillförbinda, v. a. sitoa, velvoittaa, sitouttaa.
Tillförene, adv. ennen, ennenkin, entiseen aikaan, tätä l. sitä ennen.
Tillförlitlig, a. luotettava, uskottava, luotollinen.
Tillförlitligen, adv. luotettavasti, uskottavasti.
Tillförlitlighet, f. luotettavaisuus, uskottavaisuus, luotollisuus.
Tillförordna, v. a. määrätä, määrätä virkaa tekemään l. viran tekijäksi; t—d, määrätty, väliaikainen.
Tillförsel, m. ruoantuonto l. -vienti, elatuksen l. ruokatavaran tuonto l. tuominen.
Tillförsigt, f. luottamus, luottavaisuus.
Tillförsäkra, v. a.; t. ngn ngt, vakuuttaa jkin jkulle, vakuuttaa l. varmistaa jkuta jstkin.
Tillgift, f. *se* **Förlåtelse.**
Tillgifva, v. a. *se* **Förlåta.**
Tillgifven, a. mieliharras, harras (-taan), harrastunut, rakastunut, mieltynyt, harrastavainen.
Tillgifvenhet, f. mielihartaus, harrastavaisuus, hartaus.
Tillgjord, a. teeskentelevä, tekomielinen, teeskennelty, olevinansa.
Tillgjordhet, f. teeskenteleväisyys, tekomielisyys l. -mieli, teeskennelty olo l. olento.
Tillgodogöra, v. a. ottaa l. käyttää hyväksensä l. hyödyksensä; — **-hafvande**, n. saatava, saamiset (*pl.*); — **-njuta**, v. a. nauttia etuansa l. jonkin etua, nauttia l. käyttää hyväksensä l. eduk-

sensa; — **-se**, v. a.; t. ngn, katsoa jkun hyvää l. parasta, pitää huolta jkusta, tyydyttää jkuta.

Tillgrepp, n. anastus, valtaus, kaappaus.

Tillgripa, v. a. anastaa, vallata (-taan), kaapata, ryhtyä l. ruveta (-pean) l. tarttua (jhkin).

Tillgrunda, v. n. mataloitua, laitoutua.

Tillgränsa, v. a. koskea jhkin, olla jonkin rajalla l. ohellinen; t—nde, rajallinen, raja-, rajalla oleva, rajakkainen.

Tillgå, v. n. (*ske*) käydä, tapahtua, tehdään (*pass.*); hafva l. finnas att t., olla varana l. varoja l. varaa l. saatavissa l. saatavana.

Tillgång, m. (*ställe för inträde*) pääsyl. menopaikka, tie; (*tillträde*) pääsy; (*förråd*) vara, varat (*pl.*); (*tillförsel*) tulo, tuonti.

Tillgänglig, a. päästävä, mentävä, luokse l. sisään päästävä, johon päästä voi; (*som är att tillgå*) saatava, saatavissa oleva; (*foglig*) sävyllinen, luoksensa päästävä.

Tillgänglighet, f. luoksepäästäväisyys, luoksepääseminen, luokse- l. sisäänpääsy.

Tillgöra, v. a. tehdä, tehdä l. vaikuttaa (jonkin) eteen.

Tillgörande, n. tekeminen, toimi (-en), vaikutus.

Tillhanda, adv. tarjona, tarjolla; *se* **Tillhands**; — **-gå**, v. a. olla avullinen l. apuna, auttaa; — **-hålla**, v. a. pitää saatavana l. saatavilla l. käsillä, käteyttää, pitää (jkun) varalla l. varana; — **-komma**, v. n. käteytyä, tulla käsiin.

Tillhandla sig, v. r. ostaa, ostaa kaupassa.

Tillhands, adv. käsillä, saapuvilla, saatavilla, käsille, saapuville, saataville.

Tillhjelp, f. apu, avunteko.

Tillhjelplig, a. avullinen.

Tillhopa, adv. yhteen, yhteensä, yhdessä, kokoon, koossa, koolla, koolle.

Tillhugg, n. ase, lyömä-ase.

Tillhugga, v. a. hakata l. veistää osapuille.

Tillhviska, v. a. kuiskuttaa l. kuiskaista (jkulle).

Tillhygge, n. *se* **Tillhugg**.

Tillhåll, n. tyyssija, pesä, pesäpaikka.

Tillhålla, v. a. (*hålla tillsluten*) pitää kiinni l. suljettuna; (*till att ugn gör*) pitää, pakottaa (jhkin).

Tillhårdna, v. n. kovettua.

Tillhälla, v. a. kaataa lisäksi.

Tillhöra, v. n. olla jkun, olla jkun oma, kuulua jhkin l. jkulle, tulla jkulle; (*åligga, anstå*) tulla, olla, olla asia, kuulua; detta hus tillhör mig, tuo huoneus on minun l. minun omani; dygden tillhör hvar och en, hyve on jokaisen (oma) l. kuuluu jokaiselle; han tillhör sällskapet, hän kuuluu seuraan l. on seuraan kuuluvainen; den omsorgen tillhör dig, se huoli on sinun asiasi l. sinun l. kuuluu sinulle; det tillhör honom att granska saken, hänen tulee tutkia asia, asia on hänen tutkittavansa, asia kuuluu hänen tutkittaviinsa; det tillhör ej mig att döma deröfver, minun ei ole asiani l. minun ei tule l. käy sitä tuomita.

Tillhörig, a. jhkin l. jkulle kuuluva, jkun oma l. oleva.

Tillhörighet, f. kuuluvaisuus, oma, omuus, mikä l. mitä jhkin kuuluu.

Tillika, adv. ynnä myös, samassa, samalla, myös, myöskin; t. med ngt, ynnä l. yhdessä jonkin kanssa.

Tillimma, v. a. liimata kiinni l. yhteen l. umpeen.

Tillintetgöra, v. a. tehdä tykiäksi l. mitättömäksi, hävittää; t—s, v. d. käydä l. mennä tyhjäksi l. mitättömäksi, mennä tyhjiin, käydä tyhjään, rauveta (-kean).

Tillit, f. luottamus l. uskallus (jhkin); — **-sfull**, a. turvallinen, luottamuksellinen, luottoisa.

Tillita, v. a. anoa l. hakea apua (jkulta), pyytää (jkulta), turvautua (jhkuhun).

Tillkalla, v. a. kutsua puikalle l. saapuville, kutsuttaa.

Tillklappa, v. a. lyödä l. litsata l. päntätä yhteen l. tasaiseksi.

Tillklippa, v. leikata vaatteeksi l. valmiiksi, leikata.

Tillklippning, f. valmiiksi-leikkaus, leikkaaminen.

Tillklämma, v. a. painaa l. likistää l. puristaa yhteen l. kiinni.

Tillknyta, v. a. solmeta l. sitoa kiinni l. umpeen.

Tillknäppa, v. a. napittaa (kiinni), panna napit kiinni.

Tillkomma, v. n. tulla tykö l. lisäksi l. luokse, tulla jhkin; (*tillfalla*) tulla l. omistua jkulle; (*tillhöra, anstå, passa*) sopia, tulla, olla; (*uppkomma*) tulla, syntyä; (*tillstöta*) tulla, sattua, kohdata (-taan).

Tillkommande, a. tuleva, tulevainen, vastainen, vastatuleva; det t., tulevaisuus, vastaisuus.

Tillkommelse, f. (*bibl.*) tuleminen, tulemus.

Tillkommendera, v. a. komentaa l. määrätä jhkin l. tykö; t—d, (jhkin) komennettu l. määrätty, (joukkoon) komennettu, tykökomennettu.

Tillkomst, f. lisää-tulo, tulo, lisäksi l. luokse tuleminen; (*uppkomst*) synty, ilmestyminen.

Tillkonstla, v. a. konstitella, tehdä konstilliseksi l. konstikkaaksi, teeskennellä; t—d, konstikas, konstillinen, konstiteltu.

Tillkrångla, v. a. rahnikoita (-tsen), kietoa, sotkea; t. sig, anastaa l. vallata (-taan) itsellensä.

Tillkämpa, v. a.; t. sig, saada l. voittaa taistelemalla l. taistelulla, taistella itsensä voittajaksi.

Tillkännagifva, v. a. ilmoittaa, antaa tietää l. tiedoksi.

Tillkännagifvande, n. tiedon- l. tietäänanto, ilmoitus.

Tillköpa, v. a. ostaa lisäksi.

Tillköra, v. a. ajaa l. kulkea tasaiseksi, ajamalla tasoittaa.

Tillmura, v. a. muurata umpeen l. kiinni.

Tillmäle, n. syytös, soimaus.

Tillmäska, v. a.; t. dricka, bränvin, tehdä juoman, paloviinan mäskiä, tehdä juoman sakkaa, paloviinan riistaa.

Tillmäta, v. a. mitata jkulle; t. sig, anastaa l. lukea itsellensä.

Tillnamn, n. (*slägtnamn*) suku- l. liikanimi; (*vedernamn*) liika- l. lisänimi.

Tillnarra, v. a.; t. sig, houkutella l. viekoitella itsellensä.

Tillocka, v. a. houkutella l. viehätellä luokse l. jhkin.

Tillopp, n.; t. af vatten, vedentulo l. -vara; hafva sitt t., lähteä tulemaan l. juoksemaan, olla tulo; t. af folk, kansan l. väen tunko l. tungos l. yhteentulo; — **-sgraf**, m. nostoja; — **-sventil**, m. tuloventtiili.

Tillplatta, v. a. litistää, lätistää, painaa litteäksi; t—s, v. d. litistyä, painua l. tulla litteäksi.

Tillproppa, v. a. tulpita l. tukkia kiinni.

Tillpynta, v. a. laitella, pyntätä, sötöstää; *se* **Tilltyga**.

Tillra, v. n. tiukkua, vieriä, vierähtää, norahtaa, pisoilla.

Tillreda, v. a. valmistaa, valmistella, laittaa, laitella.

Tillredelse, f. valmistus, valmistelu, laittelu, laitos, laittaminen; — **-dag**, m. valmistuspäivä.

Tillreds, adv. valmis, valmiina, varana.

Tillregla, v. a. salvata kiinni, panna salpaan l. salpa eteen l. säppi eteen, säppiä.

Tillrop, n. huuto, huudahdus.

Tillropa, v. a. huutaa l. huudahtaa (jkulle).

Tillrusta, v. a. varustaa, varustella, hankkia, rakennella (-telen), valmistaa.

Tillrustning, f. varustelu, valmisteleminen; varustelma, varustus, rakennelma, hanke.

Tillryggalägga, v. a. kulkea, matkustaa.

Tillråda, v. a. kehottaa, neuvoa.

Tillrådan, f. kehotus, neuvo.

Tillräcklig, a. riittävä, kylläinen, kyllällinen, tarpeeksi l. kyllä l. kylläksi oleva, täyttävä; det är t—t, siinä on kyllä l. kylliksi l. tarpeeksi, se riittää l. täyttää.

Tillräcklighet, f. riittäväisyys, kylläisyys, kyllällisyys, kyllyys, täyttäväisyys.

Tillräckligt, adv. tarpeeksi, kylläksi, kyllin, tarpeellisen, riittävän, riittävästi.

Tillräkna, v. a. lukea jkun syyksi, syyttää jkuta, arvata joku syylliseksi l. syyn-alaiseksi.

Tillräknelig, a. syyllisyyden-alainen, syytteen-alainen, syytettävä.

Tillräknelighet, f. syyllisyyden-alaisuus, syytteen-alaisuus, syytettäväisyys.

Tillrättafå, v. a. löytää, saada selvään l. selko; t—s, löytyy, löydetään; — **-föra**, v. a. saattaa oikeaan, oikaista; — **-skaffa**, v. a. saattaa l. laittaa l. toimittaa selvään l. takaisin; — **-ställa**, v. a. asettaa l. laittaa paikoillensa l. oikein, asettaa l. laittaa kuntoon jällensä; — **-visa**, v. a. saattaa l. johdattaa oikeaan l. oikealle tielle, oikaista; (*förehålla*) ojentaa, nuhdella (-telen); — **-visning**, f. ojennus, nuhteet (*pl.*).

Tills, adv. o. konj. *se* **Till** o. **Tilldess** t. vidare, toistaiseksi.

Tillsamman l. **Tillsammans**, adv. yh

Tiggeri, n. kerjääminen, kerjäys, kerjuu l. kerju.

Tigrerad, a. tiikerintäplikäs l. -pilkkuinen.

Tigrinna, f. naaras- l. emätiikeri.

Tik, f. narttu, naattu.

Tilja, f. lattiapalkki, siltalauta; **beträda t—n**, astua permannolle.

Tiljerätt, adv. pitkin lattian rakoa.

Till, prep. luoksi, luo, tykö; **återges oftast med kasus: allativ, ablativ, illativ, translativ och genetiv; går t. kyrkan**, menee kirkolle; **skrifva till sin far**, kirjoittaa isällensä; **gå till sin far**, mennä isänsä luoksi l. tykö; **snabb till loppet**, nopea juoksulle l. juoksultansa; **färdig t. strid**, valmis sotaan; **väljes till anförare**, valitaan päälliköksi; **son t. en prest**, papin poika; **förslag t. stadgar**, sääntöjen l. sääntö-ehdotus, ehdotus säännöiksi l. sääntöihin; **det kostar två t. tre mark**, se maksaa kahdesta kolmeen markkaan l. kaksi tahi kolme markkaa; **t. och med detta år**, tämän vuoden loppuun asti; **han vet t. och med det**, hän tietää vielä senkin l. yksin senkin; **i dag åtta dagar t.**, tästä (päivästä) viikon takaa l. päästä; **t. att vinna så stor rikedom**, niin suuren rikkauden saamiseksi l. saamiseen, niin suurta rikkautta saadaksensa; **t. lands och sjöss**, maalla ja merellä, maitse ja meritse; **t. fots**, jalkaisin; (*ända till*) asti l. saakka (*med illativ*); — adv. (*tillökning*) lisäksi, lisää, vielä, tykö; (*stängning*) kiinni, umpeen, tukkeesen, tukkoon.

Tillaga, v. a. (*tillreda*) laittaa, laitella, valmistaa; (*tillrusta*) valmistaa, valmistella, varustella, laitella.

Tillagning, f. (*tillagande*) laittaminen, valmistaminen, laittelu, valmistelu, varustelu, valmistus, laitos; (*det tillagade*) laittama, laitos, valmistama, laitelma.

Tillandning, f. vesijättö, vesijättö-maa.

Tillbaka, adv. takaisin, takaperin, takaisin päin; — **-böjd**, a. taakääntöinen, keikkeä, alaspäinen; — **-böjning**, f. takaisinvääntyminen, takaisinkeikahdus, taapäin koukistuminen; — **-dragen**, a. erillään-pysyvänen l. -olevainen; — **-dragenhet**, f. erillään-pysyväisyys l. -pysyminen; — **-fördra**, — **-gifva**, se **Återförd** o. s. v.; — **-kasta**, v. a. heittää kaisin; (*drifva tillbaka*) ajaa l. työntää l. lyödä takaisin; se **Återka** — **-sätta**, v. a. panna takaisin, jäättää taapäin l. takalaitaan; — v. a. viitata takaisin l. takap (*drifva tillbaka*) lyödä l. työntä kaisin, peräyttää; (*rättfärdiga sig förlägga*) peräyttää, kumota, lyö ajaa takaisin.

Tillbedja, v. a. palvoksia, palvella, nioita (-tsen), kunnioittaa l. pi malanansa, jumaloita (-tsen).

Tillbedjan, f. o. **Tillbedjande**, n. voksiminen, palveleminen, kunn minen, jumalana pito, jumaloi ihailleminen; — **-svärd**, a. ruk jumaloittava, ihailtava.

Tillbedjare, m. palvoksija, rukoilij nioitsija, jumaloitsija; (*en flick* lija, ihastelija, armastelija.

Tillbehör, n. tarpeet (*pl.*). tar (*pl.*).

Tillbjuda, v. a. tarjota, tarita (-

Tillblanda, v. a. sekoittaa, sek panna sekaan.

Tillblandning, f. yhteensekoit koitus.

Tillbomma, v. a. panna telkeen päälle l. kiinni, panna telje teljetä (-keän) kiinni.

Tillbringa, v. a. (*tillföra*) tuod hankkia, tuottaa; (*om tid*) vie luttaa, olla.

Tillbringare, m. (*kärl*) kaadin tuotin.

Tillbud, n. tarjo, tarjous; (*försök*) (*början*) alku, aihe; (*händel* taus, tapaus.

Tillbygga, v. a. rakentaa lisä

Tillbyggnad, m. lisän rakentam särakennus.

Tillbyta sig, v. r. vaihettaa i saada vaihettamalla.

Tillböra, v. imp. pitää, tulla; s tillbör, niinkuin (olla) pitä

Tillbörlig, a. säällinen, kohtu mahdollinen, velvollinen; (*till* jkulle tuleva; t. **aktning**, nen l. mahdollinen l. (jkulle kunnioitus; t. **andel**, säällinen tuullinen l. (jkulle) tuleva osa.

Tillbörligen, adv. säällisesti, sesti, niinkuin pitää l. olla pit kuin asia vaatii.

börlighet, f. velvollisuus, mahdollisuus, säällisyys, jkulle tuleva asia.
börligt, adv. *se* **Tillbörligen.**
dana, v. a. muodostaa, laittaa, laatia.
dela, v. a. antaa osa, antaa, määrätä.
lens, konj. siksi kuin l. kun, siihen ti kun l. kuin, kunnes, (*så länge* som) niin kauan kuin.
laga, v. a. vetää kiinni l. umpeen kiinnemmäksi; t. sig, v. r. (*draga sig*) vetää puoleensa; (*hända*) tapahtua sattua.
lagande, a. puoleensa vetävä, viehättävä.
lgelse, f. tapaus, tapahtuma.
ma, v. a. tuomita jkulle, tuomita päättää l. määrätä jkulle; jmfr **skrifva.**
ma, v. a. omistaa, antaa omaksi, ottaa l. hankkia jkun omaksi; t. sig, ata l. ottaa itsellensä, anastaa; (*skrifva sig*) omistaa itsellensä.
man, Tillegnelse, f. omistus, omistuskirjoitus; omistussanat (*pl.*).
, pl. latat, rivat.
känna, v. a. tunnustaa l. myöntää jkulle l. jkun omaksi; omistaa itselleen; t. sig, omistaa l. myöntää itselleen.
lla, v. n. tulla omaksi l. osaksi, tulla l. langeta (-kean) jkulle.
lflykt, f. turva, pako, turvapaikka; (*ta sin t. till ngn*, ottaa pakonsa jkuhun, turvautua jkuhun, paeta jkun) jkun turviin; lemna t., antaa turvaa l. suojaa; — **-sort**, m. turva- l. pakopaikka.
lfälle, v. n. tulla, karttua.
lflöde, n. lisävesi (-den).
lgifva, v. a. liittää, lisätä, panna lisäksi l. lisää; (*förorsaka*) tehdä, saattaa.
lmälig, adv. o. adj. tyytyväinen; — **lmälja**, v. a. tyydyttää, kyllyttää, hyvittää; (*lugna*) rauhoittaa, tyydytellä, tehdä tyytyväiseksi.
redsställelse, f. (*sinnesstämning*) tyytyväisyys, mielihyvä, tyytyminen; (*åtgärd*) tyydyttäminen, tyydytys, kyllyttäminen.
riskna, v. n. parata (-nen), paranta, tulla terveeksi, kostua.
rysa, v. n. jäätyä, jäätyä kiinni, sanoa l. käydä jäähän.
fråga, v. a.; t. ngn om ngt, kysyä jkin jkulta.
Tillfrågan, f. kysymys, kysyminen; på t., kysyttyä, kysyttäessä.
Tillfylles, adv. kylläksi, kylliksi, kyllin, kyllä, tarpeeksi; — **-göra**, v. a. täyttää, tyydyttää, olla tarpeeksi l. kylliksi, kyllistää; — **-görelse**, f. täyttäminen, täydeksi teko l. tekeminen; (*teol.*) täyttämistyö, tekointäyttämys.
Tillfångataga, v. a. ottaa vangiksi, vangita (-tsen).
Tillfälle, n. tilaisuus, tilapää.
Tillfällig, a. satunnainen, sattumoinen, tilapäinen; — **-tvis**, adv. sattumaltansa, sattumoilta, satunnaisesti.
Tillfällighet, f. satunnaisuus, sattumoisuus; (*tillfällig händelse*) sattuma, sattumus, tilapää, sattumatapaus; — **-sskrift**, f. tilapää-kirjoitus, tilapäinen kirja l. kirjoitus.
Tillföra, v. a. viedä, tuoda.
Tillförbinda, v. a. sitoa, velvoittaa, sitouttaa.
Tillförene, adv. ennen, ennenkin, entiseen aikaan, tätä l. sitä ennen.
Tillförlitlig, a. luotettava, uskottava, luotollinen.
Tillförlitligen, adv. luotettavasti, uskottavasti.
Tillförlitlighet, f. luotettavaisuus, uskottavaisuus, luotollisuus.
Tillförordna, v. a. määrätä, määrätä virkaa tekemään l. viran tekijäksi; t—d, määrätty, väliaikainen.
Tillförsel, m. ruoantuonto l. -vienti, elatuksen l. ruokatavaran tuonto l. tuominen.
Tillförsigt, f. luottamus, luottavaisuus.
Tillförsäkra, v. a.; t. ngn ngt, vakuuttaa jkin jkulle, vakuuttaa l. varmistaa jkuta jstkin.
Tillgift, f. *se* **Förlåtelse.**
Tillgifva, v. a. *se* **Förlåta.**
Tillgifven, a. mieliharras, harras (-taan), harrastunut, rakastunut, mieltynyt, harrastavainen.
Tillgifvenhet, f. mielihartaus, harrastavaisuus, hartaus.
Tillgjord, a. teeskentelevä, tekomielinen, teeskennelty, olevinansa.
Tillgjordhet, f. teeskenteleväisyys, tekomielisyys l. -mieli, teeskennelty olo l. olento.
Tillgodogöra, v. a. ottaa l. käyttää hyväksensä l. hyödyksensä; — **-hafvande**, n. saatava, saamiset (*pl.*); — **-njuta**, v. a. nauttia etuansa l. jonkin etua, nauttia l. käyttää hyväksensä l. eduk-

sensa; — **-se**, v. a.; t. ngn, katsoa jkun hyvää l. parasta, pitää huolta jkusta, tyydyttää jkuta.

Tillgrepp, n. anastus, valtaus, kaappaus.

Tillgripa, v. a. anastaa, vallata (-taan), kaapata, ryhtyä l. ruveta (-pean) l. tarttua (jhkin).

Tillgrunda, v. n. mataloitua, laitoutua.

Tillgränsa, v. a. koskea jhkin, olla jonkin rajalla l. ohellinen; t—nde, rajallinen, raja-, rajalla oleva, rajakkainen.

Tillgå, v. n. (*ske*) käydä, tapahtua, tehdään (*pass.*); hafva l. finnas att t., olla varana l. varoja l. varaa l. saatavissa l. saatavana.

Tillgång, m. (*ställe för inträde*) pääsy- l. menopaikka, tie; (*tillträde*) pääsy; (*förråd*) vara, varat (*pl.*); (*tillförsel*) tulo, tuonti.

Tillgänglig, a. päästävä, mentävä, luokse l. sisään päästävä, johon päästä voi; (*som är att tillgå*) saatava, saatavissa oleva; (*foglig*) sävyllinen, luoksensa päästävä.

Tillgänglighet, f. luoksepäästäväisyys, luoksepääseminen, luokse- l. sisäänpääsy.

Tillgöra, v. a. tehdä, tehdä l. vaikuttaa (jonkin) eteen.

Tillgörande, n. tekeminen, toimi (-en), vaikutus.

Tillhanda, adv. tarjona, tarjolla; *se* **Tillhands**; — **-gå**, v. a. olla avullinen l. apuna, auttaa; — **-hålla**, v. a. pitää saatavana l. saatavilla l. käsillä, käteyttää, pitää (jkun) varalla l. varana; — **-komma**, v. n. käteytyä, tulla käsiin.

Tillhandla sig, v. r. ostaa, ostaa kaupassa.

Tillhands, adv. käsillä, saapuvilla, saatavilla, käsille, saapuville, saataville.

Tillhjelp, f. apu, avunteko.

Tillhjelplig, a. avullinen.

Tillhopa, adv. yhteen, yhteensä, yhdessä, kokoon, koossa, koolla, koolle.

Tillhugg, n. ase, lyömä-ase.

Tillhugga, v. a. hakata l. veistää osapuille.

Tillhviska, v. a. kuiskuttaa l. kuiskaista (jkulle).

Tillhygge, n. *se* **Tillhugg**.

Tillhåll, n. tyyssija, pesä, pesäpaikka.

Tillhålla, v. a. (*hålla tillsluten*) pitää kiinni l. suljettuna; (*till att ngn*) pitää, pakottaa (jhkin).

Tillhårdna, v. n. kovettua.

Tillhälla, v. a. kaataa lisäksi.

Tillhöra, v. n. olla jkun, olla jkun kuulua jhkin l. jkulle, tulla j (*åligga, anstå*) tulla, olla, olla kuulua; detta hus tillhör tuo huoneus on minun l. minu ni; dygden tillhör hvar oc hyve on jokaisen (oma) l. kun kaiselle; han tillhör sällsk hän kuuluu seuraan l. on seur luvainen; den omsorgen t dig, se huoli on sinun asias l. kuuluu sinulle; det tillhö nom att granska saken, hä lee tutkia asia, asia on hänen tavansa, asia kuuluu hänen t viinsa; det tillhör ej mi döma deröfver, minun ei o ani l. minun ei tule l. käy s mita.

Tillhörig, a. jhkin l. jkulle k jkun oma l. oleva.

Tillhörighet, f. kuuluvaisuus, muus, mikä l. mitä jhkin kuu

Tillika, adv. ynnä myös, samo malla, myös, myöskin; t. med ynnä l. yhdessä jonkin kanssa.

Tillimma, v. a. liimata kiinni l. y umpeen.

Tillintetgöra, v. a. tehdä tyhj mitättömäksi, hävittää; t—s. käydä l. mennä tyhjäksi l. m mäksi, mennä tyhjiin, käydä t rauveta (-kean).

Tillit, f. luottamus l. uskallus (j — **-sfull**, a. turvallinen, luot sellinen, luottoisa.

Tillita, v. a. anoa l. hakea apua ta), pyytää (jkulta), turvautua huun).

Tillkalla, v. a. kutsua puikalle puville, kutsuttaa.

Tillklappa, v. a. lyödä l. litsata tätä yhteen l. tasaiseksi.

Tillklippa, v. leikata vaatteeksi miiksi, leikata.

Tillklippning, f. valmiiksi-leikkaus kaaminen.

Tillklämma, v. a. painaa l. lii puristaa yhteen l. kiinni.

Tillknyta, v. a. solmeta l. sitoa l. umpeen.

Tillknäppa, v. a. napittaa (kiinni na napit kiinni.

notarius l. -kirjuri; — **-spredikan**, f. käräjäsaarna; — **-ssak**, f. käräjänasia, käräjäjuttu, käräjöimä; — **-ssal**, m. käräjäsali, lakitupa; — **-sskrifvare**, m. käräjäkirjoittaja; — **-sstad**, m., — **-ställe**, n. käräjäpaikka l. -talo; — **-termin**, m. käräjäin aika l. määräaika; — **-stid**, m. käräjän-aika; — **-stima**, f. käräjähetki l. -aika.

Tinga, v. a. tingata (-kaan), tilata, pyhittää.

Tingest, m. kalunen, kalu.

Tingta, v. a. pitää l. istua käräjiä, käräjöitä.

Tinktur, f. tinktuuri, liuvos.

Tinne, m. (*på tak*) saikara, hammas (-paan), harja; (*i kam o. d.*) pii, piikki.

Tinning, m. ohimo, ohaus, silmä- l. otsakulma; — **-sben**, n. uni- l. ohimolan; — **-söm**, m. ohimorako l. -liitos.

Tio, num. card. kymmenen; t. gånger, kymmenen kertaa, kymmenesti; t. dagars, kymmenpäiväinen, kymmenen päivän; de voro t., heitä oli kymmenen; — **-bladig**, a. kymmenlehtinen; — **-dubbel**, **-faldig**, a. kymmenl. kymmenenkertainen, kymmeninen; — **dubbelt**, **-faldt**, adv. kymmenkertaisesti, kymmenen kertaa; — **-handa**, a. kymmen- l. kymmenenlaatuinen, kymmenenlajinen, kymmeninen; — **-hörnig**, a. kymmenkulmainen l. -nurkkainen; — **-hörning**, m. kymmennurkkio l. -kulma; — **-manna**, a. kymmenmiehinen; — **-männing**, m. (*bot.*) kymmenheteinen; — **-punding**, m. kymmennaulio; — **-sidig**, a. kymmensivuinen; (*bot.*) kymmentahkoinen; — **-stafvig**, a. kymmentavuinen l. -tavullinen; — **-tal**, n. kymmenikkö, kymmenkunta, kymmen; ett t. af år, kymmenkunta vuotta, vuosia l. vuotta kymmenen l. kymmenkunta, kymmenikkö vuosia; han var der t. (tiotals) år, hän oli siellä vuosikymmeniä l. kymmenittäin vuosia; t—en, kymmenet; — **-tusen**, num. card. kymmenen tuhatta; — **-tusende**, num. ord. kymmenes tuhannes, kymmentuhannes; — **-årig**, a. (*tio år gammal*) kymmenvuotias l. -vuotinen; (*som varar tio år*) kymmen- l. kymmenenvuotinen.

Tionde, num. ord. kymmenes (-nnen); subst. m. kymmenekset l. kymmenykset (*pl.*), tihunti; — **-afgift**, f. kymmenysmaksu l. -vero; — **-del**, m. kymmenes osa, kymmenennes (-ksen); — **-gifvare**, m. kymmenysten maksaja; — **-rättighet**, f. kymmenys- l. -tihunti-oikeus; t—er, kymmenyssaatavat (*pl.*), kymmenekset (*pl.*); — **-spanmål**, m. tihunti- l. kymmenysjyvät (*pl.*); — **-sättning**, f. tihunnin l. kymmenyslasku l. -määräys; — **-tagare**, m. kymmenysten saaja l. nauttija.

Tipp, m. nippu, nipukka, huippu; *se* **Hönstippen**.

Tippa, f. tipu, tupu.

Tirad, m. ainejakso l. -juonta, lausejuonta, kynäelmä.

Tiraljera, v. n. tiraljoita, (-tsen), tapella l. ampuella hajalla,

Tiraljör, m. tiraljyöri, haja-ampuja l. -sotija.

Tisdag, m. tiistai.

Tissel, **Tissla**, *se* **Tassel**, **Tassla**.

Tistel m. ohdake.

Tistel, m. — **-stång**, f. aisantanko, vehmaro, väliaisa l. -tanko.

Tistron, n. siestarlainen, oivukka.

Titan, m. titaani, jättiläinen; (*metall*) titaani.

Titel, m. (*påskrift*) nimi (-en), nimitys; (*för personer*) kölli, korko- l. virka- l. arvonimi; — **-blad**, n. nimilehti; — **-sjuka**, f. nimenhimo.

Titta, v. n. kurkistaa, tirkistää, kurkistella, tirkistellä.

Titulatur, m. korkonimet, arvo- l. kunnianimet l. nimitykset (*pl.*), korko- l. arvonimistö.

Titulera, v. a. sanoa l. nimittää nimellä l. korkonimellä l. arvonimellä, sanoa l. puhutella (joksikin).

Titulus, m. (*förk. Tit.*) återges med pron. Te.

Titulär, a. (jonkin) nimellinen, (jonkin) nimeä kantava, nimi-; — **-råd**, n. nimineuvos.

Tjena, v. a. o. n. palvella; (*vara tjenlig*) auttaa, hyödyttää, olla hyvää, olla; t. ihop, ansaita l. koota palvelukselta, palvella kokoon; t. ut, palvella aikansa l. loppuun l. täysin; hvarmed kan jag t. er, millä voin teille apua tehdä l. teitä palvella? det t—r till intet, ei se auta l. hyödytä mitään l. ollenkaan, siitä ei ole mitään hyötyä l. apua; det t—r till bevis, se on l. kelpaa todistukseksi; den t—nde klassen, palvelusväen luokka.

Tjenare, m. o. **Tjenarinna**, f. palkolli-

dessä, yhteen, yhtenä; (*sammanlagdt*) yhteensä, kaikkiansa.

Tillsats, m. lisä, lisäys, lisäämä, lisänpano.

Tillse, v. n. katsoa, katsoa perään, laittaa.

Tillskansa, v. a.; t. sig ngt, vallata (-taan) l. anastaa itsellensä, vasten oikeutta omistaa l. ottaa.

Tillskapa, v. a. muodostaa, laatia; (*fig.*) synnyttää, sepitä (-tsen).

Tillskicka, v. a. *se* **Tillsända**.

Tillskjuta, v. a. (*skjuta fast*) lykätä l. sysätä kiinni; (*göra tillskott*) antaa lisäksi l. avuksi, panna kokoon.

Tillskott, n. lisänpano, lisäke, lisä, yhteenpano, pano-osa.

Tillskrifva, v. a. (*skrifva till ngn*) kirjoittaa jkulle l. jkun tykö; (*i skrift tillägga*) kirjoittaa lisää l. tykö; (*tilldela förtjensten, skulden*) lukea jkun työksi l. syyksi l. ansioksi.

Tillskrufva, v. a. ruuvata kiinni.

Tillskynda, v. a. tehdä, tuoda. tuottaa, saada aikaan, matkaan-saattaa.

Tillskyndelse, f. tuottamus, vaikutus, syy.

Tillskära, v. a. leikata (valmiiksi); det är väl l. för drygt tillskurit, sitä on runsaasti l. ylen paljon otettu l. pantu.

Tillskärare, m. valmiiksileikkaaja, leikkaaja.

Tillsluta, v. a. sulkea kiinni, sulkea, ummistaa, panna l. painaa kiinni l. umpeen; t—s, v. d. sulkeutua, ummistua, mennä l. käydä umpeen, mennä kiinni.

Tillsluten, a. o. part. suljettu, ummistettu, kiinni oleva, (*kringstängd*) umpinainen.

Tillslå, v. a. (*slå igen*) lyödä l. paiskata kiinni; (*hälla mera*) kaataa lisää l. enemmän; (*tilldela*) määrätä.

Tillsläppa, v. a. panna omastansa l. osaltansa, panna lisää omastansa, panna.

Tillsnöra, v. a. nyörätä l. köyttää l. vetää kiinni.

Tillspetsa, v. a. suipentaa, huipistaa, teroittaa, kärjestää; t—d, suipennettu, teroitettu, suippopää, teräväpäinen, suipukka.

Tillspäda, v. a. laimentaa, hämmentää l. sekoittaa vedellä.

Tillspörja, v. a. *se* **Tillfråga**.

Tillstoppa, v. a. tukkia, tuketa (-kkean), panna tukkoon l. tukkeesen, tuketa kiinni l. umpeen, umpeuttaa.

Tillströmma, v. n. virrata, virtail via, tulvailla, tulla l. juosta vir tulvanansa.

Tillstunda, v. n. lähestyä, lähetä olla lähellä l. likellä; t—nde månad, ensintuleva l. nouseva tikuu.

Tillstymmelse, f. osapuu, osapu kyhäys, kyhe, (*liten början*) al kuluonnos l. -hiukka.

Tillstyrka, v. a. (*uppmana*) ke (*gifva sitt förord*) puolustaa.

Tillstyrkan, f. kehotus, puolust

Tillstå, v. a. tunnustaa, myönny

Tillstånd, n. (*belägenhet*) tila (*lof*) lupa; i dåligt t., huun lassa, huonolla kannalla, huono -sbevis, n. luvantodistus; — n. lupakirja l. -kirje.

Tillstädes, adv. (*vara*) läsnä, saa (*komma*) saapuville, paikalle; — ma, v. n. tulla saapuville l. p

Tillstädja, v. a. sallia, suoda, *se* **Tillåta**.

Tillställa, v. a. (*öfverlemna*) kä antaa, toimittaa, antaa l. saa teen; (*göra anstalter*) laittaa kia, panna toimeen, aikaan- valmistaa, nostattaa.

Tillställare, m. laittaja, hankkij meenpanija.

Tillställning, f. laittaminen, han nen, toimeen-pano, aikaan-saa tos, hanke; (*kalas, nöje*) pido pitolaitos, laitos.

Tillständig, a. jkulle tuleva, luva sovelijas.

Tillstänga, v. a. salvata (-paan, panna salpaan l. lukkoon, sa salvata l. teljetä (-keän) kiinni.

Tillstöt, m. kommelus, kohtaus.

Tillstöta, v. n. (*hända*) kohdata, sattua yhteen; (*gränsa*) koske rajalla l. rajakkain, sattua l. yhteen.

Tillsyn, f. katsonta, peräänkats silmällä-pito, valvominen; hat ngt, pitää jkin silmällä l. sil alla; lemna utan t., jättäs matta l. silmällä-pidotta.

Tillsyningsman, m. katsojamies, p katsoja.

Tillsäga, v. a. sanoa l. ilmoittaa jk (*befalla*) käskeä, antaa käsky

Tillsägelse, f. käsky, sana, ilmoitu

Tillsända, v. a. lähettää l. pa panna menemään jkulle.

itta, v. a. panna lisää l. lisäksi l. ...tansa, lisätä; (*om tjenster*) aset-panna; (*färlora*) menettää, heittää.
g, n. (*försök*) yritys; (*djerft före-ingrepp*) rohkea yritys l. työ, jul-...
ga, v. n. enetä (-nen), lisäytyä, ... kiihtyä, yltyä, (*i länad*) pidetä ...; vattnet, förståndet t— ...i, ymmärrys lisääntyy l. ene-... paisuu; vreden t—er, viha ... l. yltyy; tilltagen, otettu, ...
...en, a. takkela, toimelijas, yrit-... esiin-ottelijas, (*djerf*) rohkea, ...
...enhet, f. takkeluus, yrittelijäi-... toimelijaisuus, rohkeus, uskali-...
...et, adv. takkelasti, uskalijaasti. ... t. puhuttelu; (*förebråelse*) nuh-... (*pl.*), nuhdesanat (*pl.*); (*vid dom-...*) kanne (-teen), syytös, syyte.
...a, v. a. puhutella; (*förebrå*) nuh-...; (*vid domstol*) syyttää, kantaa ..., syyttää oikeudessa, vetää l. ... oikeuden- l. syytteen-alaiseksi; ...talad, syytetty, syytteen-alainen.
...ta, v. a. käydä l. katsoa tontti l. ...
...mpa, v. a. polkea l. tallata l. ...ria kiinni l. kovaksi l. kovaan ...aiseksi.
..., v. a. uskoa, luulla; det t—r ...honom ej, siksi l. sen tekijäksi ...ksi mieheksi en häntä usko, sen ...jää en hänessä luule olevan; t. ...att göra ngt, luulla voivansa l. ...tavansa tehdä jkin, luulla itsessään ... jonkin tekijää.
...ycka, v. a. painaa l. likistää kiin-... kiinnemmäksi, painaa syvempään.
...ta, v. a. ottaa vastaan, tulla l. ... (jhkin).
...dare, n. tulija, tulokas, vastaan-...
...de, n. eteenpääsy, pääsy, pääse-...; få t., päästä luokse l. eteen ...pakinoille l. puheille; hafva t., ..., päästä esille; lemna t., pääs-... l. laskea luoksi l. eteen; (*tillträ-...*) vastaanotto, pääsy, tulo.
...gg, n. viinaleipä.
...ga, v. a. voittaa l. ottaa väkisin, ...ottaa (itsellensä).
...ga, v. a. (*smutsa*) ryvettää; (*illa medfara*) pahoin l. pahasti menetellä l. pidellä, pelmuuttaa, röykyttää.

Tilltänka, v. a. aikoa.

Tilltäppa, v. a. ummistaa, panna l. sulkea umpeen; tilltäpt, ummistettu, umpinainen.

Tillvarataga, v. a. ottaa l. viedä l. panna korjuusen, korjata, korjata tallelle.

Tillvaratagare, m. korjaaja, korjuusen- l. talteen-ottaja.

Tillvarelse o. **Tillvaro**, f. oleminen, olemus, olemassa olo l. oleminen; hafva t., olla olemassa; — **-sätt**, n. olemus- l. olemistapa l. -laatu.

Tillverka, v. a. tehdä, valmistaa, teeskellä.

Tillverkare, m. tekijä, valmistaja.

Tillverkning, f. tekeminen, valmistaminen, teko, valmistus; vara under t., olla tekeillä; (*det tillverkade*) teos, valmistus, valmistama, tekemä.

Tillvexla, v. a.; t. sig, vaihettaa l. vaihtaa itsellensä.

Tillvinka, v. a. viitata, viittaamalla antaa.

Tillvinna, v. a. voittaa, saada, saavuttaa.

Tillvita, v. a. sanoa l. väittää l. ajaa (jkun) syyksi, syyttää, soimata; t. en ngt, soimata l. syyttää jkuta jstkin.

Tillvitelse, f. soimaus, syytös, syytteleminen.

Tillvunnen, *se* **Förvunnen**.

Tillvägabringa, v. a. saada aikaan, matkaan- l. aikaan-saattaa, toimeen-saattaa l. -panna; — **-gä**, v. n. tehdä, toimittaa, menetellä.

Tillvälla, v. a.; t. sig, anastaa l. vallata (-ltaan) itsellensä.

Tillvänja, v. a. totuttaa (jhkin).

Tillväxa, v. n. kasvaa, lisäytyä, enetä (-nen), enentyä, karttua, vahvistua, vaurastua.

Tillväxt, m. kasvaminen, kasvanto, eneneminen, lisäytyminen, lisää-kasvu, karttuminen, vahvistuminen, vaurastuminen.

Tillydande, a. (jhnkin l. jllekin) kuuluva, jkun alainen l. alueellinen.

Tillyxa, v. a. kirvestää, veistää l. kolhia kirveellä, telsoa; t—d, kirveenjäljellinen, kirveellä veistetty, kirvestetty, telsottu.

Tillåsa, *se* **Tilläsa**.

Tillåta, v. a. sietää, sallia, suvaita (-tsen), antaa, antaa lupa; tillåten, luvallinen, sallittu, suvaittu; t. ngn att träda in, sallia l. antaa jkun tulla

sisään, antaa jkulle lupa tulla huoneesen; tillåt mig fråga, sallikaa l. suokaa l. suvaitkaa minun kysyä l. kysyäkseni; hans helsa t—er ej, hänen terveytensä ei salli l. siedä l. anna myöten; hans inkomster t. det, hänen tulonsa kannattavat l. myönnyttävät sen; han t—er sig ingen hvila, hän ei salli l. myönnytä itselleen lepoa.

Tillåtelse, f. lupa, luvan-anto l. -saanti, myönnytys.

Tillåtlig, a. luvallinen; det är ej t—t, ei ole lupa l. luvallista.

Tillåtligen, adv. luvallisesti, luvalla.

Tilläfventyrs, adv. ehkä, kentiesi l. kenties, kukatiesi l. kukaties.

Tillägg, n. lisäys, lisä, lisäke, lisät (*pl.*), lisänpano.

Tillägga, v. a. panna lisää l. lisäksi, lisätä; (*tillskrifva*) sanoa olevan jkun; (*tilldela, anslå*) antaa, määrätä.

Tilläggningsvis, adv. lisäten, lisäämällä, lisäillen, lisää pannen l. panemalla.

Tillämna, v. a. (*göra ämne till*) tehdä l. panna osapuille, alustella; (*ämna åt*) aikoa l. aikoa tehdä l. hankkia (jkulle); *se* **Tillärna**.

Tillämpa, v. a. soveltaa, sovittaa, sövelluttaa, käyttää; t. lagen, käyttää lakia; t. ett lagrum, sovelluttaa l. käyttää lainsääntöä.

Tillämplig, a. soveltuva, sopiva, käytettävä, käyttää sopiva.

Tillämplighet, f. soveltuvaisuus, sopivaisuus.

Tilländagå, -löpa, v. n. loppua, kulua l. mennä loppuun, päättyä, tulla loppu.

Tillärna, v. a. aikoa, hankkia.

Tillåsa, v. a. lukita (-tsen), lukita kiinni, panna lukkoon.

Tillöka, v. a. lisätä, lisäillä, pannn lisää, enentää; t—s, v. p. lisäytyä, enentyä, enetä (-nen), tulla lisää.

Tillökning, f. (*tillökande*) lisääminen, lisäys, enennys; (*det, hvarmed tillökes*) lisä, lisäys, enennys, lisäke.

Tillönska, v. a. toivottaa.

Tillönskan o. **Tillönskning**, f. toivottaminen, toivotus.

Tillösa (*till-ösa*), v. a. ajaa l. ammentaa lisää.

Tillösa (*till-lösa*) v. a.; t. sig, lunastaa itsellensä.

Tilta, f. (auran) viileke l. viilu.

Tima, v. n. tapahtua, sattua.

Timbre, m. sointu.

Timglas, n. tiima- l. tunti- l. hiet
— **-lärare**, m. tuntiopettaja; —
m. tiimakivi; — **-tals**, adv. t
tain, tuntikausittain; — **-vis**, adv
nittain, tiimoittain; — **-visar**
tuntiviisari.

Timid, a. *se* **Skygg, Blyg, Försa**

Timjan, m. ajuruoho.

Timlig, a. ajallinen; det t—a.
suus; lemna det t., lähteä aj
ajallisesta elämästä.

Timligen, adv. ajallisesti, ajall
suhteen.

Timme, m. tunti, tiima; kom
t—n, tulla tunnilleen, tunnin
l. kellon lyömällä l. hetkelleen;
t—r, antaa oppitunteja.

Timmer, n. (*antal af 40*) kihtely
ma; hirsi (-ren), (*koll.*) hirret,
nuspuut (*pl.*); — **-arbete**, n.
l. salvos- l. rakennustyö; —
m. seinärautio, juminkainen, sa
ko; — **-flotta**, f. tukki- l. hi
ta; — **-man**, m. salvo- l. kirve
timmermanni; — **-skog**, m. h
tukkimetsä; — **-stock**, m. h
l. salvohirsi; — **-träd**, n. r
hirrenpuu.

Timotej, m. nurmitähkiö, timotei.

Timpel, m. sulatus-ahjo.

Timra, v. a. salvaa, salvata, veist
kentaa.

Timra, f. salvos, kehä.

Timring, f. salvaus, salvaminen;
under t., olla salvoksella l. h

Tina, f. tiinu, sammio.

Tina, v. a.; t. l. t. upp, sulattaa
sulaa, sulautua.

Tindra, v. n. tuikkaa, tuikkaile
kuttaa, kiilua.

Ting, n. kappale, esine, olio, asia;
aine, asia, esine; de skapade t
luodut kappaleet l. esineet l. a
t—ens väsende, esineiden l.
den l. asiain olento.

Ting, n. käräjät l. keräjät (*pl.*); h
t., istua l. pitää käräjiä; lagtin
laillis-aikaiset l. varsinaiset käräj
tima t., välikäräjät; — **-bok**
käräjä- l. lakipöytä; — **-dag**, m
räjäpäivä; — **-fall**, n. käräjäkk
käräjäin laiminkäyminen; —
m. käräjärauha; — **-gästning**, k
räjäkapat; — **-gästningspen**
m. pl. käräjäkappa-rahat; — **-hu**
käräjätalo l. -kartano; — **-lag**, m
räjäkunta; — **-notarie**, m. k

ctarius l. -kirjuri; — -**spredikan**, f. räjäsaarna; — -**ssak**, f. käräjänia, käräjäjuttu, käräjöimä; — -**ssal**, käräjäsali, lakitupa; — -**sskrifva**, m. käräjäkirjoittaja; — -**sstad**, m., -**sställe**, n. käräjäpaikka l. -talo; -**termin**, m. käräjäin aika l. määrä-; — -**stid**, m. käräjän-aika; — ima. f. käräjähetki l. -aika.

a, v. a. tingata (-kaan), tilata, pyä.

ast, m. kalunen, kalu.

å, v. a. pitää l. istua käräjiä, käätä.

ar, f. tinktuuri, liuvos.

ar. (*på tak*) saikara, hammas (-paan), **p**: (*i kam o. d.*) pii, piikki.

g, m. ohimo, ohaus, silmä- l. otsima; — -**sben**, n. uni- l. ohimo-; — -**sön**, m. ohimorako l. -liitos.

um. card. kymmenen; t. gånger, mmenen kertaa, kymmenesti; t. da-, kymmenpäiväinen, kymmenen vän; de voro t., heitä oli kymen: — -**bladig**, a. kymmenlehti-; — -**dubbel**, -**faldig**, a. kymmen-kymmenenkertainen, kymmeninen; **dubbelt**, -**faldt**, adv. kymmenkerasti, kymmenen kertaa; — -**handa**, kymmen- l. kymmenenlaatuinen, mmenenlajinen, kymmeninen; — **knig**, a. kymmenkulmainen l. -nurkisen; — -**hörning**, m. kymmennurk-l. -kulma; — -**manna**, a. kymmenhinen; — -**männing**, m. (*bot.*) kymmeheteinen; — -**punding**, m. kymmenaulio; — -**sidig**, a. kymmensiäen; (*bot.*) kymmentahkoinen; — **tfvig**, a. kymmentavuinen l. -ta-kinen; — -**tal**, n. kymmenikkö, mmenkunta, kymmen; ett t. af år, mmenkunta vuotta, vuosia l. vuotta mmenen l. kymmenkunta, kymmenvuosia; han var der t. (tio-) år, hän oli siellä vuosikymmeä l. kymmenittäin vuosia; t—en, mmenet; — -**tusen**, num. card. kymmen tuhatta; — -**tusende**, num. d. kymmenes tuhannes, kymmentuhannes; — -**årig**, a. (*tio år gammal*) mmenvuotias l. -vuotinen; (*som var tio år*) kymmen- l. kymmenenvuotinen.

de, num. ord. kymmenes (-nnen); **delar**, m. kymmenekset l. kymmenykset (*pl.*), tihunti; — -**afgift**, f. kymmenysmaksu l. -vero; — -**del**, m. kymmenes osa, kymmenennes (-ksen); — -**gifvare**, m. kymmenysten maksaja; — -**rättighet**, f. kymmenys- l. -tihunti-oikeus; t—er, kymmenyssaatavat (*pl.*), kymmenekset (*pl.*); — -**spanmål**, m. tihunti- l. kymmenysjyvät (*pl.*); — -**sättning**, f. tihunnin l. kymmenyslasku l. -määräys; — -**tagare**, m. kymmenysten saaja l. nauttija.

Tipp, m. nippu, nipukka, huippu; *se* **Hönstippen.**

Tippa, f. tipu, tupu.

Tirad, m. ainejakso l. -juonta, lausejuonta, kynäelmä.

Tiraljera, v. n. tiraljoita, (-tsen), tapella l. ampuella hajalla,

Tiraljör, m. tiraljyöri, haja-ampuja l. -sotija.

Tisdag, m. tiistai.

Tissel, Tissla, *se* **Tassel, Tassla.**

Tistel m. ohdake.

Tistel, m. — -**stång**, f. aisantanko, vehmaro, väliaisa l. -tanko.

Tistron, n. siestarlainen, oivukka.

Titan, m. titaani, jättiläinen; (*metall*) titaani.

Titel, m. (*påskrift*) nimi (-en), nimitys; (*för personer*) kölli, korko- l. virka- l. arvonimi; — -**blad**, n. nimilehti; — -**sjuka**, f. nimenhimo.

Titta, v. n. kurkistaa, tirkistää, kurkistella, tirkistellä.

Titulatur, m. korkonimet, arvo- l. kunnianimet l. nimitykset (*pl.*), korko- l. arvonimistö.

Titulera, v. a. sanoa l. nimittää nimellä l. korkonimellä l. arvonimellä, sanoa l. puhutella (joksikin).

Titulus, m. (*förk. Tit.*) återges med pron. **Te.**

Titulär, a. (jonkin) nimellinen, (jonkin) nimeä kantava, nimi-; — -**råd**, n. nimineuvos.

Tjena, v. a. o. n. palvella; (*vara tjenlig*) auttaa, hyödyttää, olla hyvää, olla; t. ihop, ansaita l. koota palvelukselle, palvella kokoon; t. ut, palvella aikansa l. loppuun l. täysin; hvarmed kan jag t. er, millä voin teille apua tehdä l. teitä palvella? det t—r till intet, ei se auta l. hyödytä mitään l. ollenkaan, siitä ei ole mitään hyötyä l. apua; det t—r till bevis, se on l. kelpaa todistukseksi; den t—nde klassen, palvelusväen luokka.

Tjenare, m. o. **Tjenarinna**, f. palkolli-

nen, palvelija; tjenare och tjenarinnor, mies- ja naispalvelijat l. -palkolliset, palvelijat ja palvelijattaret.

Tjenlig, a. kelpaava, sopiva, auttava, sovelijas, hyvä, mukava.

Tjenlighet, f. sopivuus, mukavuus, sovelijaisuus, kelpaavaisuus, auttavaisuus.

Tjenst, f. (*en tjenares*) palvelus; (*tjenst i staten*) virka, palvelus; (*bistånd*) palvelus, apu, toimitus, hyvä työ; taga t., gå i t., mennä l. ruveta (-pean) palvelukseen; inträda i statens t., astua l. ruveta valtion palvelukseen l. virkoihin; göra sin t., tehdä l. toimittaa virkansa; han gör kaptens t., hän tekee l. toimittaa kapteenin virkaa; belöning för t—er, palkinto palveluksista l. hyvistä töistä; gör mig den t—en, tee minulle se hyvä työ l. palvelus; det står till er t., se on teidän nautittavananne l. käytettävänänne l. vallassanne; — **-adel**, m. virka-aateli; — **-aktig**, a. palvelevainen, avulijas, apukernas, hyvä l. nöyrä auttamaan; — **-aktighet**, f. palvelevaisuus, apu- l. palveluskernaus, avulijaisuus; — **-ande**, m. palvelus- l. palvelijahenki; — **-bar**, a. palvelukseen kelpaava l. kelvollinen, palveluskelpo; kelpaava; — **-barhet**, f. palveluskelpoisuus, palvelukseen-kelpaavaisuus, kelvollisuus; — **-bevisning**, f. palveluksen l. avun osotus; — **-duglig**, a. palveluskuntoinen l. -kelpo; — **-ebefattning**, f. virkatoimitus, virka; — **-ebref**, n. (*fullmagt*) virkakirja, (*embetsbref*) virkakirje; — **-eed**, m. virka- l. palvelusvala; — **-efel**, n. virkarikos l. -virhe; — **-eflicka**, f. palvelustyttö l. -piika; — **-efolk**, n. palvelus- l. palkkaväki, palkolliset; — **-eförteckning**, f. ansio- l. virkaluettelo; — **-egrad**, m. virka- l. palvelus-aste l. -arvo; — **-egöromål**, n. virkatoimi l. -askare, -virantoimitus; — **-ehjon**, n. palkollinen; — **-ehjonstadga**, f. palkkaväen-asetus, palkollissääntö; — **-eman**, m. palvelusmies; embets- och tjenstemän, virka- ja palvelusmiehet, ylhäisemmät ja alhaisemmat virkamiehet; — **-emannabana**, f. virkamiehen tie, virkatie l. -tiet (*pl.*); — **-enit**, n. virka- l. virallis-nutteruus, virka-into; — **-epiga**, f. palkka- l. palveluspiika; — **-eqvinna**, f. palvelusvaimo l. -nainen; — **-etid**, m. palvelus-aika l. -vuodet (*pl.*), virka-aika, virkavuodet (*pl.*); — **-evåg**, m. virkatie; i t., virkatien suhteen l. puolesta, virantuksessa; — **-ealder**, m. ansiodet (*pl.*), virka-ikä; — **-eår**, n. vi l. ansiovuosi; — **-fri**, a. virkanen l. -välinen; — **färdig**, a. se Tjenaktig; — **-förrättande**, a. virkamittava l. hoitava, virantoimitt kasijainen; — **-göra**, v. a. toim l. tehdä virkaa, olla virassa, pal — **-görande**, a. virkaansa toimi l. pitävä, virantoimituksessa l. luksessa oleva, virkaa tekevä; — **ring**, f. viranteko l. -pito, pal toimitus, virassa olo; — **-ifvr** se **Tjenstenit**; — **-kamrat**, m. kaveli l. -kumppani; (*som tjenar ma husbonde*) palvelus- l. palv kumppani; — **-ledig**, a. virat paa, virkavapaudellinen; — **-led** f. virkavapaus; — **-lös**, a. vi (*afsatt*) virkaheitto; — **-löshet**, rattomuus; — **-pligt**, f. virkavollisuus; se **Tjenstskyldighet** **-pligtig**, — **-skyldig**, a. velvol l. velvoitettu palvelemaan, palv sen-alainen, palvelusvelvollinen; **-skyldighet**, f. palvelusvelvoll palvelun-alaisuus; — **-sökande** virkaa hakeva, viranhakija; (*be skild*) palvelusta hakeva l. etsivä veluksenhakija; — **-villig**, a. se Tjenaktig; — **-värja**, f. virkamiekka

Tjock, a. paksu; (*ej flytande*) sakea, su; t—t hår, paksu l. sakea t l. karva; t. skog, sakea l. synk paksu metsä; t—t moln, pak synkkä pilvi; något t., paksuu paksumainen, paksuhko, paksuls göra t., paksuntaa, tehdä pak bli t., se **Tjockna**; — **-ben**, n. kea, pohje; — **-bukig**, a. mah vatsakas, paksu-, turpeamahainen **-halsad**, a. paksukaulainen l. — **-hufvud**, a. paksupäinen; (*ej* su- l. kovapäinen l. -pää; — a. sakea- l. paksukarvainen; (*om vudet*) sakea-, paksutukkainen; — **lig**, a. paksukuorinen l. -kuoreinen — **-ända**, f. tyvipää, tyvi (-en).

Tjocka, f. (*sjöt.*) usma, sumu.

Tjockhet, f. paksuus, sakeus, synkky

Tjocklek, m. paksuus; af tre tum kolmen tuuman paksuinen.

Tjockna, v. n. paksuta (-nen), paksentua, tulla l. käydä paksuksi, saketa (-kenen).

ckt, adv. paksusti, paksussa, pak-
nn, paksulta; t. klädd, paksussa
atteessa; sockra t., sokuroita pak-
nn: det finnes snö tre tum t.,
nta on kolmen tuuman paksulta l.
ksussa; tala t., puhua paksusti l.
urokkaasti.

, n. tiu, tiuvi; — **-tals**, adv. tiut-
n. kaksinkymmenin.

er, n. lieka, liekaköysi (-den), kam-
tsa; (*fig.*) kammitsa.

ra, v. a. lieata (-kaan), panna lie-
a, vara t—d, olla lieassa l. lie-
ana.

, m. varas (-rkaan); - **-aktig**, a.
aansekainen l. -tapainen, varaste-
en; — **-art**, f. varkaanluonto; —
nd, n. varasjoukko l. -joukkio, var-
den joukko; — **-gods**, n. varkaan-
varkauskalu; — **-gömma**, f. var-
ankätkö l. -piilo l. -pesä; — **-göm-
re**, m. varkaankätkijä l. -suojelija;
l, n. *se* **Tjufnäste**; — **-knep**, n.
kaan kuje l. juoni; (*fig*) konnan
i l. kuje l. mutka l. koukku; —
na, f. varas-ämmä l. -lutka; —
nster, f. pl. varkaan l. konnan ku-
t l. koukut l. konstit (*pl.*); — **-mål**,
varkausjuttu l. -asia, varkauden l.
kaan juttu l. asia; — **-näste**, n.
kaanpesä, varasten pesä l. luola;
-pack, n. roisto- l. varasjoukko;
-pojke, m. varaspoika; (*fig.*) poi-
rjus l. -veitikka; — **-sak**, f. *se*
fmål; t—er, varastetut kalnt l.
rat; — **-skytt**, m. sala-ampuja l.
etsästäjä; — **-skytte**, n. salamet-
tya l. -jahti; — **-srätt**, m. varkaan
i l. syy; stånde t., olkoon var-
n syyssä l. syyn alainen, tuomitta-
n l. rangaistakoon varkaana; —
reck, n. *se* **Tjufknep**; — **-unge**, m.
se **Tjufpojke**.

fad, m. varkaus, varastama; — **-s-
ål**, n. varkausjuttu l. asia.

fk, a. *se* **Tjufaktig**.

fva, f. *se* **Tjuga**.

fva, v. a.; t. tobak, riipiä l. listiä
tupakkaa.

fvahand, f. varkaan käsi.

fveri, n. varastaminen, varkaus; stöld
och t., kaikenlainen varkaus.

ga, f. hanko, vanko.

gondagen, m. *se* **Tjugondedagen**.

gonde, num. ord. kahdeskymmenes,
kaksikymmenes; — **-dagen**, m. hiiva-
l. sakkanuutti; — **-del**, m. kahdes-
kymmenes osa, kaksikymmenes osa.

Tjugu, num. card. kaksikymmentä; —
dubbel, — **-faldig**, a. kaksikymmen-
kertainen, kahdenkymmenen kertainen,
kaksikymmeninen; — **-dubbelt**, —
-faldigt, adv. kaksikymmen-kertaisesti,
kaksin kymmenin kerroin; — **-hörnig**,
a. kaksikymmen-kulmainen l. -nuhai-
nen; — **-hörning**, m. kaksikymmen-
särmiö l. -särmikkä, kaksikymmen-kul-
mio; — **-männing**, m. (*bot.*) kaksi-
kymmen-heteinen; — **-punding**, m.
kaksikymmen-naulio; — **-sidig**, a. kak-
sikymmen-sivuinen; — **-tal**, n. kaksi-
kymmen-luku, kahdet kymmenet (*pl.*);
hon är på t—et, hän on toisella
kymmenellä; — **-årig**, a. (*tjugu år
gammal*) kaksikymmen-vuotias, kahden
kymmenen vuotinen; (*som varar tju-
gu år*) kahden kymmenen vuoden l.
vuotinen, kaksikymmen-vuotinen.

Tjur, m. sonni, härkä; — **-aktig**, a. här-
kämäinen, jörö- l. juropäinen; **-fäkt-
ning**, f. härkätappelu; — **-hufvud**, n.
juro- l. jurripää, härkä- l. lautapää;
— **-pes**, m. sonninsuoro, häränjura
l. -suoro; — **-skalle**, m. *se* **Tjurhufvud**.

Tjura, v. n. o. **Tjuras**, v. d. jurotella,
jörritellä, olla juro- l. jörripäinen, olla
nurpeillansa, jöröttää, vetää kieroa.

Tjusa, v. a. lumoa, hurmata; *se* **För-
tjusa**.

Tjusare, m. lumoja, hurmaaja; (*besvär-
jare*) loihtija, lumoja, tenhomies.

Tjuserska, f. tenhetär, ihastuttaja.

Tjusning, f. lumous, hurmaus; *se* **För-
tjusning**; — **-skraft**, f. tenho- l. lu-
mousvoima.

Tjut, n. ulvina, ulvominen, vinkuminen,
vonkuna, viuhuminen, lollutus.

Tjuta, v. n. ulvoa, ulista, lollottaa, vin-
kua, vonkua, viuhua; vargen t—er,
susi ulvoo l. vonkuu; barnet t—er,
lapsi vonkuu l. ulisee l. lollottaa;
vinden t—er, tuuli vinkuu l. viuhuu.

Tjäder, m. metso, metsäs (-ksen); —
-hane, m. koirasmetso, metso; — **-ho-
na**, f. koppelo, naarasmetso; — **-lek**,
m. metson l. metsäksen soidin (-ti-
men); — **-tupp**, m. *se* **Tjäderhane**.

Tjäll, n. (*tält*) teltti, (*hydda*) maja.

Tjära, f. terva.

Tjära, v. a. tervata; t. ned, tehdä l.
tahria tervaan, tervata.

Tjäraktig, a. tervamainen; — **-back**,
m. tervakotti l. -kuurna; — **-blomster**,

latvaterttu, latvus; — **-länta**, f. latvatouvi, toplenta; — **-rasande**, a. tuiki vihainen l. tulinen l. kiivas, vihanvimmainen, tulistunut; bli t., tuiki l. ylen tulistua, tulla tuliseen vimmaan; — **-rep**, n. (*skepp.*) topreepi, latva- l. huippuköysi; — **-rida**, v. a. kannustaa, puolentaa, pitää kannuskurissa; — **-segel**, n. (*skepp.*) latva- l. huippu-purje, topseili; — **-socker**, n, toppa- l. kekosokuri; — **-stycke**, n. latvus.

Toppa, v. a. (*träd*) latvoa, typistää, katkoa; (*socker*) topita (-tsen), panna topille l. toppiin, kekoilla; (*sjöt.*) topata, kallistaa.

Torda, f. **Tordmule**, m. ruokki, turmuuli.

Tordyfvel, Tordön, *se* **Thordyfvel, Thordön.**

Torf, m. turve (-peen); taga t., turvettua, turpeentua; — **-aktig, -artad**, a. turvemainen, turpeen-tapainen l. -lajinen; — **-aska**, f. turpeentuhka; — **-bänk**, m. turpeikko, turve- l. nurmipenger l. -penkki; — **-hacka**, f. turvekuokka; — **-jord**, f. turvemaa l. -multa; — **-knif**, m. turveviillin l. -puukko; — **-kompost**, m. turvekomposti, turve-sekalanta, — **-lägga**, v. a. turpeittaa, peittää turpeilla; — **-mosse**, m. sammal- l. rahkasuo; — **tak**, n. turvekatto; — **-täcka**, v. a. kattaa l. peittää turpeilla; — **-tägt**, f. turpeen-otto l. -saanti.

Torftig, a. tarpea, tarvitsevainen, varaton, köyhä, puutteen-alainen, vähävarainen, niukka, tiukka.

Torftighet, f. tarvitsevaisuus, varattomuus, puutteen-alaisuus, vähävaraisuu, köyhyys, niukkuus.

Torfva, f. turve (-peen).

Torfva, v. a.; t. till, läjähyttää, sivaltaa, sävähyttää.

Torg, n. tori, turku; föra till t—s, viedä torille l. kaupaksi; (*fig.*) pitää näkyvissä l. näkyisällä, viedä näkyviin; — **-dag**, m. toripäivä; — **-handel**, m. torikauppa; — **-pris**, n. torihinta; — **-vara**, f. torikalu l. -tavara.

Torka, v. n. kuivaa, kuiveta (-nen), (*förtorka*) kuivettua, kuivua, (*hastigt*) kuivahtaa; t. in, käydä l. mennä kuiviin, kvivia; låta t., kuivattaa, antaa kuivaa; — v. a. kuivata), kuivaella, kuivattaa; (*stryka torr*) pyyhkiä, (*hastigt*) pyyhkäistä.

Torka, f. (*torrhet*) kuivuus; (*tor*
derlek) pouta, poutasää l. -ilma.

Torkbotten, m. kuivuu- l. kuivinl
-parvi (-en); — **-bräde**, n. kuiv
ta; — **-duk**, m. kuivinvaate, p
l. pyhinliina l. -vaate; — **-hus**, n
vuu- l. kuivinhuone; — **-pla**
kuivuu- l. kuivaus- l. kuivinpaik
-ria, f. kuivuuriihi; — **-stång**
ria) ahdin-orsi l. -parsi, parsi,
— **-ställe**, n. *se* **Torkplats**; —
sa, f. pyyhe- l. pyyhinriepu l.
— **-ugn**, m. kuivaus- l. kuivi
— **-vind**, n. kuivin-ullakko.

Torkning, f. (*aktivt*) kuivaus,
kuivaaminen, pyyhkiminen, py
(*neutr.*) kuivaminen, kuive.

Torn, m. (*i spänne*) paljin (-lki

Torn, n. torni; — **-byggnad**, m.
l. tornirakennus; — **-falk**, m.
haukka; — **-formig**, a. torni
torninmuotoinen; — **-klocka**, f.
l. tornikello; — **-spets**, m. -s
torninhuippu l. -pää; — **-svala**
na- l. terva- l. viiripääsky; —
torninkello; — **-väktare**, m. t
tulenvartija.

Torna, v. a. latoa l. pinota ko
— v. n. nousta i. kohota kor

Torndyfvel, *es* **Thordyfvel.**

Tornera, v. a. olla heihäisillä,
tellä.

Tornerbana, f. **-plats**, m. keih
tä. keihäis- l. keihästelypaik
-spel, n. koihäiset (*pl.*), kei
lit (*pl.*).

Tornering, f. keihästely, keihäis
keihäisillä olo.

Tornister, m. pääkontti l. -kopsa l.

Törp, n. torppa, mökki; — **-st**
torpanpaikka l. -tila.

Torpare, m. torppari, mökkiläin

Torparefolk, n. torpan- l. torpp
— **-koja**, — **-stuga**, f. torpan
-pirtti l. -tölli, torpanmökki.

Torr, n. kuiva; det t—a, kuiv
manner (-teren); t. bok, kuiva
huton kirja; bli t., kuiveta
kuivua, kuivettua, kuivaa; gö
kuivata, kuiventaa, kuivattaa; —
m. kapakala; — **-hosta**, f. kuiva
kä, kahjayskä, köhä; — **-lägga**,
kuivattaa, kuivata; — **-ländig**, a.
vaperäinen; — **-rolig**, a. lystim
lystikäs, lystipuheinen; — **skod**
slippa t., päästä kuivin jaloin;
-vara, f. kuiva kalu l. tavara; —

rumått, a. kuivan kalun mitta; —
ved, m. kuivat puut l. halot (*pl.*); —
vulen, a. kuivakas, kuivamainen; —
väder, n. pouta, poutasää l. -ilma,
iva ilma l. sää; — -**år,** n. poutaosi; — -**ögd,** a. kuivin silmin (oleva).
raka, f. torakka.
rhet, f. kuivuus.
rt, adv. *se* **Tort.**
s, m. (*byggn.*) torssi, kierto- l. kierpatsas l. -pylväs.
sdag, m. *se* **Thorsdag.**
sk, m. turska.
sk, m. (*-jukdom*) sampaat (*pl.*); **haft t.,** olla kieli sampailla.
so, m. torsso, kuvarunko.
t, adv. kuivasti, kuivalla, kuivana; **gga t.,** maata kuivalla l. kuivana; **trifva t.,** kirjoittaa kuivasti.
ta, *se* **Tårta.**
tar, f. piinaus, kidutus, tunnustuksen l. -kidutus.
tigg, *se* **Thorvigg.**
tj, m. torypuoluelainen, ylimyspuolue, tory.
tog, m. pöhkö, hölmö, hupsu.
tta, f. tallukka, töppönen; (*fig.*) talkka, töllerö, lutus.
tte, m. *se* **Brakved.**
tta, v. n. kyhätä, kyhäistä; t. till, yhäistä, ähräistä, töhräistä.
tal, a. yltäyleinen, kokonainen, täyellinen, perinpohjainen.
talitet, f. kokonaisuus, yltäyleisyys.
talt, adv. kokonansa, tykkänänsä, perin-pohjin.
te, m. kuontalo, tutti.
tikologi, f. myrkkyintieto, myrkkyoppi, toxikologia.
tsera, v. a. piirtää, urata.
tition, f. (*folksägen, folkminne*) muistotaru l. -muisto, kansantaru l. -tarina, muistotaru l. -juttu; (*fornsed*) muistotapa l. -tieto.
titionel, a. mäistotarullinen l. -tiedollinen, muistollinen, muinaistarullinen l. -muistollinen, polvesta polveen kulkeva.
titor, n. traditori, poisantaja.
af, n. ravi, ramu; **köra i t.,** ajaa ravia; **komma, hjelpa på t—ven** (*fig.*), päästä, auttaa, alkuun l. alulle l. uralle l. tielle l. liikkeelle.
afik, m. liikenne (-nteen), liike; kauppaliike; **person-, varutrafik-, ihmis-, tavaraliikenne;** — -**chef,** m. liikennepäällikkö.
Trafikant, m. liikemies, kaupantoimittaja, keinoillja.
Trafikera, v. n. pitää liikennettä; v. a. pitää liikkeessä, olla liikenteessä, kulkea.
Trafva, v. n. ravata, karitella, nulkata; **låta t.,** ravauttaa, antaa ravata.
Trafva, v. a. pinota.
Trafvare, m. ravuri, ravaaja.
Trafvarlapp, m. jalkoja, virkkuvarsa, koivettaja, ketteräjalka.
Trafve, m. pino.
Tragedi, f. tragedia, murhenäytelmä l. -kuvaus; murhe- l. surutapaus.
Tragiker, m. tragikus, murhenäytelmänkirjoittaja l. -tekijä.
Tragikomedi, f. murhe-ilveilys, tragikomedia.
Tragikomisk, a. murhe-ilveilyinen.
Tragisk, a. tragillinen, murhenäytelmällinen l. -kuvallinen, surkea.
Tragöd, m. murhenäyttelijä; *se* **Tragiker.**
Train, m. juna, vaunujuna; kuormasto.
Trakassera, v. a. o. n. rettelöitä (-tsen), koukutella, vänkäillä.
Trakasseri, n. rettelö, koukutteleminen.
Trakt, m. seutu, paikkakunta, tienoo, kulma, maisema; **i t—en,** seudulla, paikkakunnassa, tienoolla l. tienoossa; **i t—en af hjertat,** sydämen seuduilla l. paikoilla l. seudussa; (*för huggning i skog*) sarka, hakkuu-ala l. -sarka; — -**huggning,** f. sarka- l. saranhakkuu, saroittainen hakkuu.
Trakta, v. n.; t. efter, väijyä, pyytää, pyytää saada, pyrkiä (jhkin).
Traktamente, n. ruoka- l. muonaraha, päiväraha l. -palkka, rahtamentti.
Traktan, f. pyrintö, harrastus, halu.
Traktat, m. liittokirja, väliliitto l. -suostunta; (*mindre afhandling*) kirjanen, kirjelmät. esitelmä.
Traktera, v. a. (*handtera*) käsitellä, kätellä, käytellä, pidellä, (*undfägna*) ravita (-tsen), kestitä (-tsen), rahtierata, tarjota.
Traktering, f. käyttely, käsitteleminen; kestitys, kestaus, nautteet (*pl.*), suunavake.
Traktör, m. rahtyöri, ravintolainen, ravintomies; (*stället*) ravintola, rahtyöri.
Trall, n. (*skepp.*) tralli, liista- l. ristikoluukku.
Trall, m. ralli, rallatus, leiletys.
Tralla, v. a. o. n. rallattaa, rallitella, leiletellä, liirutella.
Tramp, m. (*i väfstol, spinnrock*) poljin (-lkimen), polkunen; (*i schäsar*) pohja,

Tredje, num. ord. kolmas; — **-del**, m. kolmannes, kolmas osa.
Tredsk, a. niskoitteleva, uppiniskainen, vastahakoinen.
Tredska, f. uppiniskaisuus, niskoittelu, niskoittelevaisuus, kovakorvaisuus.
Tredskas, v. d. niskoitella, olla uppiniskainen l. vastahakoinen, jäykistellä.
Tredskhet, f. *se* **Tredska**.
Tredskodom, m. yksipuolinen tuomio, niskoittelutuomio.
Treflig, a. hupainen, hauska, rattoisa, rattoinen, lysti, iloinen.
Treflighet, f, hupaisuus, hauskuus, rattoisuus, ratto.
Trefligt, adv. hupaisesti, hauskasti, rattoisasti, ratosti.
Trefnad, m. viihtymys, menestys, hupaisuus, hyvä olo.
Trefva, v. n. hapuilla, kopeloita, haperoita, kahnia, koplotella, tunnustella.
Trefvare, m. tunnustin, tunnussarvi, hapuin.
Trefven, a. *se* **Treflig** o. **Flitig**.
Treggehanda, a. kolmenlajinen, kolmea lajia.
Tremulant, m. pärrytin, pärryttäjä.
Trenne, num. card. kolme, kolmet (*pl.*).
Trens, m. liisto, lääkös, trensi; (*i betsel*) suitsinauha; — **-betsel**, n. nauhasuitset (*pl.*).
Trensa, v. a. (*sjöt.*) lääkätä, trenssätä.
Trepan, m. trepaani, kallon- l. päänpuhkaisin, puhkaisin.
Trepanera, v. a. trepanoita (-tsen), avata puhkaisimella.
Tresk, *se* **Tredsk**.
Tress, m. letti, letike, palmikko.
Tressa, v. a. letitä (-tsen), palmikoita.
Tretton, num. card. kolmetoista, kolme toista kymmentä; — **-dag**, m. loppiainen, kolmen kuninkaan päivä; — **-dagsafton**, m. loppiais-ilta; (*dagen förut*) loppiais-aatto; — **-tal**, n. kolmentoista luku, kolmitoista-luku; — **-årig**, a. kolmitoista-vuotias l. -vuotinen; (*som varar tretton år*) kolmitoista- l. kolmentoista-vuotinen.
Trettonde, nnm. ord. kolmastoista; — **-del**, m. kolmastoista osa.
Triad, f. kolmikko, kolmus.
Triandria, f. (*bot.*) kolmiheteiset, triandria.
Triangel, m. kolmio, kolmikulma l. -kanta; (*instrument*) kolmikas; — **-mätning**, f. kolmiomittaus.
Triangulär, f. kolmikulmainen l. -nurkkainen l. -kolkkainen, kolmikka nen, kolmikulman- l. kolmion-k nen l. -muotoinen.
Tribulera, v. n. vinkkuroita.
Tribun, a. (*talarestol*) puhe-istuin; *tan*) puhesola l. -parvi.
Tribunal, n. tuomio- i. oikeus-ist
Tribut, m. vero.
Trichin, m. trikiini, lihasiemes, nisinen.
Trick, n. trikki, kaato, pisto.
Tricolor, m. trikoloori, kolmiväri
Tricot, m. trikoo, neulekangas l.
Triennium, n. vuosikolmikko l.
Trifvas, v. d. olla l. voida hyvin, työ, menestyä, olla hyvä olla.
Trigonometri, f. kolmiomitanto. nometria; plan, sferisk t., pallo-kolmiomitanto.
Trigonometrisk, a. kolmiomitan nen, trigonometrinen,
Trilla, v. n. vieriä, pyöriä, kieritä *stigt*) kierahtaa, vierähtää; — v. rittää, pyörittää, kierittää.
Trilla, f. rillat (*pl.*), rillavaunut.
Trilling, m.; t — ar, kolmoiset.
Trillion, m. triljoona.
Trillval, *se* **Trällval**.
Trilogi, f. trilogia, kolmiluku, kolm
Trilsk, a. uppiniskainen, jäykis itsepintainen.
Trind, a. pyöreä, pyylevä, pullakk pea; — **-lagd**, a. pullokasvo -poskinen, pyöreä- l. ympyriäis nen, pullakka; — **-nö**, m. eyä raelumi; — **-säd**, m. hernevilja **-ved**, m. pyöröpuu.
Trindhet, f. pyöreys, pyylevyys lakkuus, turpeus.
Trio, n. trio, kolmus, kolmi-ääni l. to, kolmiääninen soitto l. laulu; *om personer*) kolmikunta, kolmik
Tripelallians, m. kolmi- l. kolmi kolmen vallan liitto.
Triplicera, a. kolmistaa.
Trippa, v. n. teputtaa, teppailla, pi tää, tipsuttaa, sipsuttaa.
Tripp trapp trull; komma, vara tulla, olla yksi l. toisensa perä järki järjestään.
Trissa, f. kiekko; (*mek.*) kehrä. pyöräke, pyörä.
Triumf, m. (*segertåg*) riemu- l. voi saatto l. -kulku; (*segerglädje*) voi riemu; (*lysande seger*) riemu- l. loi voitto; — **-båge**, m. voittopatsas, v

l. riemukaari l. -portti; — **-tåg,** voittoretki (*pl.*).

ifator, m. voitonriemuitsija; (*se-herre*) riemuvoittaja.

ifera, v. n. pitää voitto- l. riemu-toa, kulkea voittosaatossa, voitto-muita; (*jubla*) riemuita, viettää voit-emua.

ivir, m. triumviri, kolmikkomies.

ivirat, n. triumviri- l. kolmikunta, ivirivalta, kolmikkomiehistö.

l, a. jokapäiväinen, typerä; — **la,** f. triviaali- l. alkeiskoulu.

, a. o. n. uskoa; (*lita på*) uskoa, ...; (*förmena*) luulla, pitää; t. ...d, uskoa Jumalan päälle l. Ju-... l. (*med tillit*) Jumalaan; jag ... (*på*) ett evigt lif, uskon ian-...kisen elämän; t. mig! usko mi-... hvem t—r Ni mig vara, kek-... luulette? det t—r jag nog, ... senpä kyllä luulen l. uskon; en ...nde kristen, uskovainen kris-...

... usko, uskominen; (*troslära*) us-...skonto; (*tillit*) usko, luottamus; ...*nande*) luulo; (*pålitlighet*) us-...suus, luottamus; sätta t. till ... uskoa jotakin; det är en all-... t., (se) on yleinen luulo l. usko; ...god t., hyvässä luottamuksessa, ...mukson nojaan l. varalla; på t. ...ära, kunnian ja arvon puolesta; ...ch huldhet, uskollisuus ja kuu-...

...t, a. (*trogen*) uskollinen; (*stadig* ...) vahva- l. lujauskoinen; — adv. ...sesti; — **-fasthet,** f. uskolli-...; vahva-uskoisuus; - **hjertad,** a. ... l. uskomielinen, uskova-sydä-...; — **-hjertenhet,** f. luotto- l. ...elisyys, uskova mieli l. sydän; **-lofning,** f. kihlaus; — **-lofnings-...,** m. kihlajaiset; — **-lofva,** v. a. ...; — **-lös,** a. uskoton, petolli-...; — **-löshet,** f. uskottomuus, pe-...; — **-löst,** adv. uskottomasti, ...sesti; — **-man,** m. luottamus-... uskottu mies; — **-mansbefatt-...,** f. luottamusvirka; — **-mål,** n. ...troende; — **-pligtig,** a. uskol-...vollinen; — **-tjenare,** m. (*om* ...*män*) uskottu palvelija; (*om tjen-...*) uskollinen palvelija; — **-vär-...,** a. uskottava, luotettava; — **-vär-...et,** f. uskottavaisuus; — **-vär-digt,** adv. uskottavasti, uskottavalla tavalla.

Trosartikel, m. uskonkappale l. -sääntö; — **-sbekännare,** m. uskolainen, uskontunnustaja; — **-sbekännelse,** f. uskontunnustus; — **-sdogm,** m. uskonsääntö; — **-sed,** m. uskonvala; — **-sfiende,** m. uskonvihollinen l. -vihaaja, uskon vihamies; — **-sformel,** m. uskon- l. uskontunnustus-sanat (*pl.*); — **-sfrihet,** f. uskon- l. uskontovapaus; — **-sförvandt,** m. yksi- l. samauskolainen l. -uskoinen, (jonkun) uskolainen; — **-sgrund,** m. uskonperustus; — **-slära,** f. uskon-oppi; (*dogm*) uskonsääntö; — **-smening,** f. uskonajatus l. -arvelu; — **-smål,** n. uskonasia; i t., uskon asioissa; — **-snorm,** m. uskon-ohje l. -johto; — **-soffer,** n. uskon-uhri; — **-somvändelse,** f. uskonmuutos; uskokääntymys; — **-sparti,** n. uskonpuolue, uskolaiskunta, uskokunta l. -lahko; — **-sregel,** f. uskonohje; — **-ssak,** f. uskon-asia; — **-stvång,** n. uskonpakko.

Trofè, m. voitonmerkki, trofeija.

Trogen, a. uskollinen; de trogne, uskovaiset; (*noggrann*) tarkka.

Troget, adv. uskollisesti, (*nogrant*) tarkasti, uskollisesti; (*redligt*) rehellisesti.

Troglodyt, m. troglodyytti, luolalainen, maaluolalainen.

Trohet, f. uskollisuus; (*noggrannhet*) tarkkuus, tarkanteko, uskollisuus; — **-sed,** m. uskollisuuden vala; tro- och huldhetsed, uskollisuuden ja kuulijaisuuden vala.

Trokaisk, a. trokaioinen, pitkälyhyinen.

Trokè, m. trokaio, pitkälyhyt.

Trolig, a. uskottava, luultava; — **-tvis,** adv. *se* **Troligen.**

Troligen, adv. luultavasti, uskottavasti, tietysti, mukamasti; (*troget*) uskollisesti.

Trolighet, f. uskottavaisuus, luultavaisuus.

Troll, n. (*buse*) hiisi (-den), kouko; (*andeväsen*) kummitus, aave; — **-bär,** n. *se* **Qvesved;** konnanmarja; sudenmarja; — **-dryck,** m. tenho- l. loihtujuoma; — **flöjt,** m. taikahuilu; — **-formel,** m. loihtu- l. noitasanat, loihteet; — **-gubbe,** m. taika- l. noitaukko; — **-gudinna,** f. tenhotar, loihtujumalatar; — **-karl,** m. velho, noita, velho- l. poppamies, noituri, loihtija; — **-knut,** m. noidan- l. noitu-

solmu; — **-kona**, f. *se* **Trollpacka**; — **-konst**, f. loihtu- l. noita- l. taikakeino l. -taito, noitu; — **-kraft**, f. tenhovoima, taika- l. lumousvoima; — **-krets**, m. noidan l. velhon piiri, loihtu- l. noitapiiri; (*fig.*) tenho- l. loihtupiiri; — **-medel**, n. noita- l. loihtu- l. taikakeino l. -neuvo, luuse; — **-packa**, f. noita- l. noituri- l. velhoakka; — **-ring**, m. taika- l. loihtusormus; tenho- l. taikarengas; *se* **Trollkrets**; — **-saga**, f. noidan juttu l. satu, noitasatu; — **-skott**, n. (*sjukdom*) polkenluoma, lennos, lento, amputanti; — **-slända**, f. sudenkorento; — **-smör**, n. paranvoi l. -paska; — **-spö**, n., — **-staf**, m. taikasauva l. -vapa, noitu- l. loihtusauva; — **-sång**, m. loihturuno, loitsu; — **-trumma**, f. noita- l. loihtuseula l. -rumpu, taikarumpu.

Trolla, v. n. loihtia, noitua, velhota, taikaella, noiduskella; v. a. (*förtrolla*) tenhoa, lumoa, noitua.

Trolldom, m. loihtiminen, loihtimus, loihtu, noituminen, noituus, noitumus; (*vidskepelse*) taikausko.

Trolleri, n. *se* **Trolldom**; (*verkan af trolldom*) noituus, tenhous, loihto, loihtima, rikkeet (*pl.*).

Trolsk, a. (*som kan trolla*) loihtu- l. noitutaitoinen, noituva, loihtiva, loihdullinen, lumoava; (*förtrollad*) noiduttu, lumottu.

Trompet, *se* **Trumpet**.

Tron, m. valta- l. hallitus-istuin; — **-arfvinge**, m. vallan- l. kruununperijä; — **-följare**, m. perintöruhtinas, vallanseuraaja l. -perijä; — **-följd**, f. vallan l. hallituksen perimys l. perintö, vallanperimys-vuoro l. -järjestys; — **-himmel**, m. valtaistuin-telta, valta-istuimen telta; — **-ledighet**, f. vallan l. hallituksen avonaisuus, hallitus- l. valtaväli.

Trona, v. n. olla valta-istuimella, vallita (-sen), hallita.

Trop, m. trooppi, kuvapuhe l. -sana.

Tropik, m. käänne- l. palauspiiri, tropiikki.

Tropisk, a. (*af trop*) troopillinen, kuvapuheinen; (*af tropik*) tropiikillinen, tropiikki- l. käännepiirillinen, kuumamainen, hellealainen.

Tropp, m. *se* **Trupp**.

Troppa, v. n. marssia, retketä; t. af, lähteä marssimaan l. matkalle l. kelle.

Tross, m. (*tåg*) trossi, touvi; (*kuormasto, kuormat* (*pl.*), (*folket*) maväki l. -kunta; (*vagnar*) rossi, ko; — **-häst**, m. kuormasto- l. mahevonen; — **-kusk**, m. kuskamies, kuorman-ajaja; — **-väg** kuormavaunut l. -rattaat.

Trossbjelke, m. multihirsi, muitis vuoliainen; — **-botten**, m. o. n. ta- l. multipenkki, pohja-, ret, rossipermanto.

Trots, n. uhka, uhma, uppinisk jag gör det honom till t., kiusaksi l. hänen kiusallaankin teen, sen minä teen hänen tah vastaan; till t. emot lagen, uhaksi, päin vastoin lakia; vi emot ngn, osottaa uhkaa l. l. ynseyttä l. uppiniskaisuutta göra på t., tehdä uhallansa malla; i t. af hans gifna vastoin hänen lupaustansa, lupa tansa huolimatta, hänen lupaus uhalla; jag gör det lika bra t. någon, minä teen sen yhtä kuin suinkin kukaan l. jokainen

Trotsa, v. a. o. n. ei peljätä, uh kiustata, kohdata uhalla, jäykk t. lagen, kiustata l. uhmata olla laista huolimatta; t. en fie näyttää vihollista ei pelkäävänsä hoitella viholliselle; t. på sin dom, uhoitella rikkauttansa.

Trotsande, Trotsig, a. ynseä, y levä, jäykistelevä, niskoittelev maileva, uhkamielinen.

Trotsighet, f. ynseys, uhkamielisyys, kisteleväisyys, niskoittelevaisuus.

Trotsigt, adv. ynseästi, ynsistellen, koitellen, uhalla, uhmalla.

Trottoar, m. katuviertsta l. -rien -käytävä.

Trubba, v. a. tylpistää, typätä, tylpäksi.

Trubbhörnig, a. tylppä- l. tylsäkulm nen l. -nurkkainen; — **-näsa**, f. ny l. töppänenä; — **-vinklig**, a. ty l. leveäkulmainen.

Trubbig, a. tylppä, tylppäinen, l nykerä; t. vinkel, tylsä l. ty kulma.

Trubbighet, f. tylppyys, tylsyys, ny ryys.

Trubbigt, adv. tylpästi, nykerästi; tylpästi, tylysti.

, n. tyrkytys, pakotus; med t., pa-
la, väkisin, (*till hälften*) puoliväki-
, — -**smål**, n. *se* **Trug**.
, v. a. tyrkyttää, tuputtaa, pakot-
, tunkea; t. sig på folk, tun-
ella l. tunkea (itsensä) ihmisten
lle l. seuraan; t. sig på ngt, pa-
aa l. ängertää jkin itsellensä.
, f. pulsukka, tyllerö.
, m. valtti; (*örfil*) puusti, läjäys.
, v. n. valtata, pelata l. lyödä
ia; t. till (*fig.*), sivaltaa korvalle.
inna, f. (*i örat*) tärykalvo; —
rfvel, m. rumpuvirvell l. -pärry-
— -**håla**, f. (*i örat*) täry- l. rum-
kko; — -**pinne**, m. rumpukapu-
-palikka; — -**slag**, n. rummun-
; — -**slagare**, m. rummunlyö-
rumpari; — -**stake**, m. (*skepp.*)
anko.
, f. rumpu l. rumppu; (*å väg*)
pu.
, v. n. rummuttaa, lyödä rumpua.
, a. juro, jäyhä, juromielinen,
, yksitotinen, valju; se t. ut,
tella, olla juron l. nyreän l. val-
näköinen,
enhet, f. jurous, juromielisyys,
otivuus, nyreys.
, adv. jurosti, jäyhästi, juro-
esti.
, m. torvi (-en), räikkätorvi; —
, n. torven kajahdus l. räikinä.
eta, v. n. soittaa torvella, torvet-
, räikyttää.
etare, m. torvensoittaja.
, v. n. jurostua, nyreytyä, tul-
l. käydä juroksi l. nyreäksi l. ju-
ensa.
, m. joukko, väestö, (*skock*) parvi
, lauma; t—er, joukot, sotaväki
l. -väestö l. -joukot; — -**afdel-**
, f. väestö- l. joukko-osa, eril-
joukko; — -**vis**, adv. joukko jou-
, joukottain.
, n. suu, turpa, monkki; stor i
-en, suurisuinen; (*en art måse*)
ki.
, n. kuusama, kuusain; af t., kuu-
minen.
, n. (*tryckning*) paino, painaminen,
rrus; (*böckers*) painanta, paino,
aminen, pränttäys; (*det tryckta*),
, painama; luftens t., ilman
rrus l. paino; lägga en bok un-
t—et, panna kirja painoon l. pai-
tavaksi; — -**fel**, n. painovirhe; —
-**fjäder**, m. paino- l. ponsivieteri, ponnistin; — -**frihet**, f. painovapaus; — -**färdig**, a. valmis painaa l. painettavaksi, painovalmis; — -**papper**, n. painopaperi; — -**pinne**, m. liipasin, helppi; — -**press**, m. painin, kirjapainin; — -**svärta**, f. painomuste; — -**verk**, n. (*mek.*) paino- l. pakotuslaitos, pakotin.

Trycka, v. a. painaa, likistää, ahdistaa, pusertaa; t. ngn till sitt bröst, painaa l. likistää jkuta rintoihinsa; luften t—er, ilma pusertaa l. painaa; fjädern t—er, vieteri potkaisee l. ponnistaa; rocken t—er, takki ahdistaa l. likistää; det t—er mig öfver bröstet, rintaani pakottaa l. painaa; t. af ett gevär, laukaista pyssy; (*om böcker*) painaa, präntätä; (*om tyger*) kirjata, painokirjata; haren, fogeln t—ker sig, jänis, lintu lymyilee l. käy lymyyn.

Tryckare, m. painaja, kirjanpainaja.

Tryckarlön, f. painajanpalkka, paino- l. painantapalkka.

Tryckbar, a. painettava, jonka voi l. saa painaa.

Trycke, n. liipasin, karkoitin, (*på klinka, o. d.*) painake, painatin.

Tryckeri, n. kirjapaino.

Tryckning, f. paino, painanta, painaminen, likistäminen, ahdistaminen, puserrus; boken är under t., kirja on painoksella l. painettavana; (*det tryckta*) paino, painama, präntti; — -**skostnad**, m. painokustannus; — -**sort**, m. painopaikka; — -**spunkt**, m. paino- l. puserruskohta.

Tryffel, m. tryffeli, multasieni (-en).

Trygg, a. turvallinen, huoleton, vakava, vakainen.

Trygga, v. a. turvata, vakuuttaa, varjella, t. sig, v. r. turvautua, turvata, luottautua.

Trygghet, f. turvallisuus, vakuus, huolettomuus.

Trygt, adv. turvallisesti, vakaasti, vakuudella, huoletta.

Trymå, n. trymoo, suurpeili, lattia- l. seinäpeili.

Tryne, n. kärsä.

Tryta, v. n. puuttua, uupua, olla vajaalla l. vailla.

Trå, v. n. halata, ikävöitä.

Tråckla, v. a. kursia, puutella.

Tråd, m. lanka, rihma; (*sytråd*) neule, lanka; (*i växter, kött*) syy, kinne (-teen);

Träskig, a. *se* **Morasig.**

Träta, v. n. torua, riidellä, toruilla; t. på ngn, torua jkuta.

Träta, f. tora, toruminen, riita.

Trätgirig, a. torainen, toruvainen, riitaisa, tora- l. riitamielinen, toran- l riidanhimoinen; — **-girighet**, f. toraisuus, toruvaisuus, tora- l. riitamielisyys, toran l. riidan himo; — **-makare**, m., **-makerska**, f. torasuu l. -teeri, riitapukari; — **-sjuk**, a. *se* **Trätgirig.**

Trätoande, m. toran- l. riidanhenki; *se* **Trätmakare**; — **-broder**, m. riitaveli l. -kumppani; — **-frö, -äple**, n. riidan aine l. aihe, riidan kauna, riitaomena.

Trätsam, a. *se* **Trätgirig.**

Trög, a. hidas (-taan), hitainen, vitkallinen, kankea, jäykkä, kova; t—t lås, kankea l. jäykkä l. kova lukko; t. gång, hidas l. vitkallinen käynti; en t. menniska, hidas l. hitainen l. vitkallinen ihminen; t. att fatta, kankea l. kova käsittämään; t—t hufvud, kova l. kankea pää; t—t före, kireä keli; bli t., hidastua, kangistua; — **-körd**, a. hidas- l. laiskakulkuinen; — **-lärd**, a. kova- l. kankea-oppinen; — **-läst**, a. (*bok, o. d.*) vaikea- l. kankealukuinen, vaikea lukea; (*om dörr*) kankea- l. jäykkä- l. kovalukkoinen, kankea l. jäykkä lukita; — **-smält**, a. vaikeasti l. hitaasti sulava; — **-tänkt**, a. hidasmielinen l. -järkinen, kankeaälyinen, hitaasti ajatteleva; — **-vulen**, a. hitaan- l. hidasliäntä, hidasteleva, vitkallinen; — **-växt**, a. vaivais- l. hidaskasvuinen, hitaasti kasvava.

Tröghet, f. hitaus, hitaisuus, vitkallisuus, kankeus, jäykkyys, kovuus; — **-skraft**, f. (*fys.*) hitaus- l. vastusvoima.

Trögt, adv. hitaasti, hitaisesti, vitkallisesti, kankeasti, jäykästi.

Tröja, f. röijy.

Tröjkrage, m. röijynkaulus l. -kauluri; — **-ärm**, f. röijynhiha.

Trösk, m. (*tröskning*) puinti; (*säd som tröskas*) puimiset, puitavat, (*redan tröskad*) puimat; — **-lag**, n. puija- l. puimakunta, riihi- l. puimamiehet; (*säduppsättning*) ahdos; — **-loge**, m. riihen luuva l. välinen, puimaluha; — **-maskin**, m. puima- l. puintikone; — **-tid**, m. riihi- l. puima- l. puintiaika; — **-verk**, n. puimalaitos l. kennus l. -kone.

Tröska, v. n. puida; t. säd, ris, da l. tappaa elos, riihtä.

Tröskare, m. puija, riihenpuija l. paja, puima- l. riihimies.

Tröskel, m. kynnys.

Trösknings, f. puinti, puinta, puin riihen tappo l. puinti.

Tröst, f. lohdutus; — **-full**, a. dullinen, lohduttavainen, lohdu linen; — **-emedel**, n. lohdu dutin, lohdutusneuvo l. -ke **-erik**, a. *se* **Tröstefull**; — lohduton, lohtumaton, lohdutt — **-löshet**, f. lohduttomuus, mattomuus.

Trösta, v. a. o. n. lohduttaa, lohd t. på ngt, luottaa jhkin; t. s r. lohduttaita, lohdutellaita, loh itseänsä l. mieltänsä; t. dig *icke*), älä sure l. huoli, ole hu lohdullinen.

Tröstare, m. lohduttaja.

Tröstarinna, f. lohduttajatar.

Trött, a. väsynyt, uupunut, väsy l. uuvuksissa (oleva); jag k mig t., minua väsyttää l. ra tunnen itseäni väsyttävän.

Trötta, v. a. väsyttää, uuvuttaa; v. d. *se* **Tröttna.**

Trötthet, f. väsymys, uupumus, sissä l. uuvuksissa olo, ranke

Tröttna, v. n. väsyä, uupua; ngt, väsyä l. kyllästyä jhkin.

Tröttsam, a. väsyttävä, väsyttä uuvuttava, voivuttava.

Tröttsamhet, f. väsyttäväisyys, tavaisuus.

Tu, num. card. kaksi; i t., halki, taga i t. med ngt, käydä ryhtyä käsin; — **-dela**, v. a. jakaa kahtia l. kahdeksi, kahdat kaksijakoinen l. -halkoinen.

Tua, f. *se* **Tvåa.**

Tub, m. taubi, kaukolasi, nä -putki, kiikari.

Tubba, v. a. viekotella, vietellä, tella.

Tuberkel, m. pahkanyhermä, pahk

Tudda, v. a. rutistaa, mykertää.

Tuff, m. pata- l. karstakivi.

Tuffa, v. a. höyhentää, mukkiloita, kittaa, tuiviloita.

Tufråg, m. typäsruis; — **-skärare** mätäs-aura.

Tufva, f. mätäs, (*mindre*) typäs.

Tufvig, a. mättäinen, mättäällinen, typpäällinen; bli t., mättäyntyä.
Tufvighet, f. mättäisyys, mättäällisyys.
Tugga, v. a. pureksia, pureskella, purustaa, matustaa.
Tugga, f. purus, puretus.
Tuggbuss, m. tupakkapurus l. -mälli, tupussi; — **-tobak**, m. hammas- l. purutupakka; — **-yta**, f. (*på tand*) purupaikka l. -tila.
Tukt, f. kuri, kurinpito, kuritus; i all t. och ära, kaikessa kunnossa l. kunniassa ja puhtaudessa; — **-hus**, n. kuritushuone; — **-hushjon**, n. kuritushuoneelainen; — **-lös**, a. kuriton, kuritta (oleva); — **-löshet**, f. kuritomuus; — **-omästare**, m. kurittaja.
Tukta, v. a. kurittaa, rangaista; t. sten, viillä l. lohkoa kiviä.
Tuktan, f. kuritus, kurittaminen, kuri.
Tuktig, a. puhdas (-taan), siivo, nuhteeton.
Tuktighet, f. puhtaus, nuhteettomuus, siivous.
Tull, m. tulli; — **-afgift**, f. tullimakso l. -raha; — **-behandla**, v. a. tullittaa, käyttää tullissa, — **-besökare**, m. tullisyökäri l. -katsoja; — **-betjening**, f. tullipalvelijat l. -miehet; — **-betjent**, m. tullipalvelija l. -mies; — **-bevakning**, f. tullinvalvomus l. -katsomus, tullitarkastus; (*personalen*) tullivartijat l. -vartijasto; — **-bom**, m. tullitanko l. -puu; — **-direktion**, f. tullijohtokunta; general-tulldirektion, tullin-ylijohtokunta; — **-distrikt**, n. tullipiiri; — **-expedition**, f. tullitoimisto l. -toimituskunta; — **-fri**, a. tulliton, tullivapaa, tullista vapaa; — **-frihet**, f. tullivapaus, tullittomuus; — **-fritt**, adv. tullitta, ilman tullitta, tullia maksamatta, tullimaksotta; — **-förpaktare**, m. tullinvouraaja; — **-förpassning**, f. tullipassi l. -todistus; — **-försnillning**, f. tullipetos, tullinkavallus; — **-förvaltare**, m. tullinhoitaja; — **-hus**, n. tullihuone; — **-inkomster**, f. pl. **-intrader**, m. pl. tullitulot, tulliraha-tulot; — **-intägt**, f. tullisaatavat; — **-jakt**, f. tullialus l. -jähti l. -vene; — **-journal**, m. tulliluettelo l. -päiväkirja; — **-kammare**, m. tullikamari; — **-kappe**, m. tulli- l. mylykappa; — **-medel**, n. pl. tullirahat l. -varat; — **-när**, m. tullimies; — **-ordning**, f. tullisääntö; — **-plats**, m. tullipaikka; — **-port**, m. tulliporti; — **-qvarn**, f. tullimylly; — **-rättighet**, f. tullin- l. tullaus-oikeus; — **-sats**, m. tullimäärä l. -erä; — **-sedel**, m. tulliseteli l. -todistus; — **-snok**, m. tullisyökäri l. -nuuskari; — **-staten**, m. tullivirasto; — **-station**, f. tullipaikka, tulliasema; — **-styrelse**, f. tullihallitus; — **-stämpel**, m. tullimerkki l. -leima; — **-tariff**, m., **-taxa**, f. tullitaksa, tullihinnan-määrä; — **-tjensteman**, m. tulli-virkamies; — **-umgäld**, f. tullikustannus l. -makso; — **-uppbörd**, f. tullin-ylöskanto, tullirahain keräys; — **-uppsyningsman**, m. tullintarkastaja; — **-vaktmästare**, m. tulli-vahtimestari; — **-verk**, n. tullilaitos; — **-väsendet**, n. tullitoimi l. -asiat.
Tulla, v. a. tullata, tullita (-tsen), maksaa l. ottaa tullia.
Tullbar, a. tullattava, tullin-alainen.
Tulle, m. hanka, hankatappi, tulla.
Tulpan, m. tulpaani.
Tulta, v. n. tepsiä, lyllertää, vaapertaa, käydä kulleroita l. lyllertää.
Tulubb, m. tuluppi, turkki.
Tum, m. tuuma; — **-stock**, m. tuumastukki, tuumanmitta, tuumapuu; — **-tals**, adv. tuumittain.
Tumla, v. n. kellahtaa, kellahdella, kukertua, tupertua, koikahtaa, kuppuroita, heittää kuppuraa; t. sig, piehtaroita (-tsen), tuperrella; — v. a.; t. en häst, piehtaroittaa hevosta, antaa hevosen piehtaroita; keikutella l. tepastuttaa hevosta.
Tumlare, m. pyörijäinen, merisika; (*pokal*) pikari.
Tumma, v. a. o. n. näpliä, näppiä, hypistellä.
Tumme, m. peukalo; — **-liten**, m. peukalolintu, peukaloinen; (*fig.*) peukaloinen, kääpiö, maatiainen.
Tummel, n. kellahtelu, tupertelu, tuperrus; tepastus, tepastelu; — **-plats**, m. tepastuspaikka l. -kenttä, taistelukenttä.
Tumult, n. meteli, melske, kamakka, jyry; (*upplopp*) kapina, melske.
Tumultuarisk, a. metelinen, melskeinen; kapinallinen.
Tumvinkel, m. peukalo- l. peukalhanka.
Tunder, n. pakuri, (*fnöske*) taula.
Tung, a. raskas, painava; (*svår*) raskas, vaikea; t. sömn, sikeä l. raskas uni; jag är t. i hufvudet, päätäni painaa; jag känner mig t., minua rasittaa l. raukaisee; — **-bröstad**, a.

raskashenkinen, ahdasrintainen; — **-fotad**, a. raskasjalkainen; — **-händ**, a. raskas- l. -kömpelökätinen; — **-rodd**, a. raskassoutuinen; (*fig.*) kankea, kankeasanainen; — **-sint**, a. raskas- l. synkkämielinen; — **-sinthet**, f. raskasmielisyys, mielen raskaus; — **-söfd**, a. raskas- l. sikeäuninen.

Tunga, f. rasitus, kuorma.

Tunga, f. kieli (-en); jag har det l. det ligger mig på t—n, se pyörii l. kieppuu kielelläni; kommer på t—n, kerkiää kielelle.

Tungband, n. kielenkannin (-timen); — **-ben**, n. kielilun; — **-bokstaf**, m. kielipuustavi l. -kirjain; — **-formig**, a. kielekkeinen, kielukainen; — **-häfta**, f. kielijänne (-teen); — **-muskel**, m. kielilihas l. -jäntäre; — **-omål**, n. kieli, kielenparsi (-ren); — **-rot**, f. kielen juuri; — **-spen**, m. kitakieleke; — **-spets**, m. kielen kärki.

Tungt, adv. raskaasti, painavasti; t. lastad, raskaslastinen; det kännes t., tuntuu raskaalta; sofva t., maata sikeästi l. raskaasti.

Tunik, f. tunikka, töppöhame.

Tunn, a. ohut (-uen), ohkoinen, (*helt t.*) ohukainen; (*gles*) harva; (*om flytande ämnen*) vetelä, ohkoinen; — **-klädd**, a. ohuissa vaatteissa (oleva), ohutvaatteinen; — **-skalig**, a. ohutkuorinen; — **-sådd**, a. harvaan kylvetty, harvakylvyinen; — **-tarm**, m. lopel. -ohutsuoli.

Tunna, f. tynnyri.

Tunna, v. a. tynnyröitä (-teen).

Tunnband, n. vanne (-teen), astiavanne, tynnyrinvanne; — **-bindare**, m. astianl. tynnyrintekijä, (*bandare*) vannehtija; — **-land**, n. tynnyrin-ala l. -maa; — **-staf**, m. tynnyrinlaita; — **-tals**, adv. tynnyrittäin; — **-tapp**, m. tynnyrintappi.

Tunnel, m. tunneli, maanalais-tie.

Tunnhet, f. ohuus, ohkoisuus; harvuus; vetelyys.

Tunt, adv. ohuesti, ohukaisesti, ohuessa; (*glest*) harvaan, harvassa.

Tupé, m. otsa- l. pystytukka.

Tupp, kukko; — **-fjät**, n. kukon askel; — **-gäll**, n. kukon laulu; — **-kam**, m. kukonharja; — **-kråa**, n. kukonhelttu l. -heltta; — **-kyckling**, m. kukkopoika l. -poikanen; — **-lur**, m. nukahdus, uinahdus, lyhyt l. vähä uni.

Tur, m. (*gång*) kerta, (*resa*) matka; (*ordning*) vuoro; (*lycka*) onni, lykky; (*i dans*) vuoro; hvar i sin t., kukin vuoronsa l. vuorostaan; t. och befordringsrätt, vuoro ja ylennys-oikeus; — **-vis**, adv. vuorottain, vuorotellen, vuoroin.

Tura, v. n. vuorotella.

Turban, m. turbaani, käärelakki.

Turbin, m. turbiini, kiepotin, vesihyrrä; — **-qvarn**, f. kiepotin- l. turbiinimylly.

Ture, m. hulivili, veikko.

Turist, m. turisti, matkailija.

Turk, m. Turkkilainen, Turkki.

Turkinna, f. turkikko, turkkilaisvaimo.

Turkisk, a. turkkilainen, Turkin, Turkinmaan.

Turkiska, f. turkinkieli.

Turkos, m. turkoosi, sinuskivi.

Turnare, m. voimistelija, turnari.

Turnikett, m. verensalpaaja.

Turnips, m. turnipsi, rehunauris.

Turnyr, f. kierto; (*fig.*) asu, olento.

Turturdufva, f. turturikyyhky, mettinen; (*fig.*) kyyhkysen poika.

Tusan; t. plåtar! t. hakar! t. djeflar! tuhat tulimaista! pahuus l. saakeli olkoon l. vieköön! pahuuksissa! tuhat pentelettä!

Tusch, m. tussi, tussiväri.

Tuscha, v. a. maalata tussilla l. tussivärillä, tussailla.

Tusen, num. card. tuhat (-nnen), tuhannen; t. sinom t., tuhansittain tuhansin, tuhannen tuhatta; — **-faldig**, a. tuhatkertainen, tuhansinen; — **-faldt**, adv. tuhatkertaisesti, tuhansin, tuhansin kerroin; — **-fot**, m. tuhatjalkiainen l. -jalka; — **-konstnär**, m. silmänkääntäjä, tuhannen konstin tekijä; (*fig.*) monivirkainen; — **-skön**, f. satakauno; arokärsämö; — **-tal**, n. tuhatluku, tuhannen luku; — **-tals**, adv. tuhansin, tuhansittain, tuhatmäärin; — **-årig**, a. tuhatvuotinen, tuhannen vuoden.

Tusende, num. ord. tuhannes; — **-del**, m. tuhannes osa.

Tuska, v. a. vaihtaa.

Tussa, v. a. (*om hund*) hututtaa, usuttaa; (*sofva*) mammia.

Tut, m. (*strut*) tuutti, törtö; (*i qvarn*) tuutti; (*spets*) huippu, pipo, suippu; (*horn*) torvi (-en).

Tuta, f. sormituppo.

Tuta, v. n. o. a. toitottaa, torvettaa; (*fig.*) puhaltaa, parkaista.

Tutt, m.; hela t—en, koko joukko l. röykkiö l. tukku.

Tutta, v. n.; t. på, pistää l. sytyttää tuleen.

Tvaga, f. huisku, huoisain.

Tvaga, v. a. *se* **Två**, v. a.

Tvagning, f. peseminen, pesentä.

Tvebett, a. kaksivetoinen l. -valjainen; — **-böte**, n. kaksinkertainen sakko; — **-drägt**, f. eripuraisuus, riitaväli-syys, riitainen väli; — **-eggad**, a. kaksiteräinen; — **-faldig**, *se* **Två-faldig**; — **-gifte**, n. kaksinnaiminen; — **-hogsen**, a. kahdamielinen l. -päi-nen, kahdenvaiheinen, epäilevä, epe-röivä; vara t., olla kahdella päällä l. mielellä l. kahden vaiheella, arvella kahdanne l. kahdapäin; — **-hogsen-het**, f. kahdamielisyys l. -päisyys, kah-denvaiheisuus, eperöisyys; — **-händig**, a. kaksikätinen l. -kädellinen; — **-höfdad**, a. kaksipäinen; — **-kamp**, m. kaksintaistelu; — **-klufven**, a. kak-sihalkoinen l. -haarainen, halkaistu; — **-könad**, a. kaksineuvoinen; — **-skifte**, n.; till t—s, kaksijakoon, ta-san kahdelle, kahda, kahtia; *se* **Tvåskif-tesbruk**; — **-skiftesböter**, f. pl. kaksi-jako-sakko, kahtia jaettava l. tasatta-va sakko; — **-talan**, f. kahdapuhe l. -puheisuus, ristiin-puhuminen; — **-ta-lig**, a. kaksikielinen, kahda- l. risti-puheinen; — **-tydig**, a. kaksi- l. um-pimielinen, kahdaymmärteinen; (*tvif-velaktig*) epäarvoinen, epäiltävä; — **-tydighet**, f. kaksimielisyys, kahdaym-märteisyys o. s. v.; — **-tydigt**, adv. umpimielisesti, arveluttavasti.

Tveggehanda, a. oböjl. kahdenlaatuinen l. -lajinen, kahta lajia, kahtalainen.

Tveka, v. n. epiä, empiä, epäillä, olla kahdella päällä, arvella kahdanne l. kahdapäin.

Tvekan, f. epimys, epäileminen, epäi-lys, arvelus.

Tveksam, a. epiväinen, empivä, epäi-levä, arveleva.

Tvenne, num. card. kaksi.

Tvi! int. yh! hyh! hyi!

Tvifla, v. n. epäillä; komma en att t., epäilyttää l. arveluttaa jkuta.

Tviflan, f. *se* **Tvifvel**.

Tviflare, m. epäilijä.

Tvifvel, n. epäilys, epäileminen, epä-arvelus; hysa t., olla epäilevä l. epäi-leväinen, epäillä; utan t., epäilemättä, epäilemättäkin; — **-aktig**, a. epäiltävä, epäilyttävä, epäarveluinen; (*tvifvande*) epäilevä, epäileväinen, epäarveluinen; — **-aktighet**, f. epäiltävä-isyys; (*tveksamhet*) epäileväisyys; — **-aktigt**, adv. epäiltävästi, epäilyttävästi; — **-smål**, n. epäilys, epäileminen; draga i t., epäillä, ruveta epäilemään; — **-sutan**, adv. epäilemättä, epäilemättäkin.

Tvilling, m.; t—ar, kaksoiset; — **-s-bror**, m. kaksoisveli; t—bröder, keksoisveljekset; — **-ssyskon**, n. pl. kaksoislapsekset; — **-ssyster**, f. kak-soissisar; t—systrar, kaksoissisa-rekset.

Tvina, v. n. *se* **Tyna**.

Tving, n. pihti, pihdinki, puristin.

Tvinga, v. a. pakottaa, ajaa, ajaa l. vaatia väkisin, kovuuttaa; (*kufva*) hil-itä, hallita (-tsen); nöden t—r, hä-tä käskee l. pakottaa; t. in, pakottaa l. ajaa l. tunkea väkisin sisään; t. sig, v. r. pakottaa itseänsä, tehdä vä-kisin l. vasten luontoansa; t—nde omständigheter, pakottavat asian-haarat, pakkoseikat; tvungen, pako-tettu, pakonperäinen, väkinäinen; jag är t., minun on pakko l. täytymys, minun väkisin täytyy; t. ed, väkinäi-nen l. pakkovala; t—et löje, vä-kinäinen l. pakollinen nauru; t—en ställning, epäluonteva l. väkinäinen asento.

Tvinna, v. a. kerrata (-taan), kiertää; t. upp, liestyttää, lievittää, päästää ker-tauksesta; hårdt t—d, kierrä; löst t—d, lievä.

Tvinntråd, m. kerrattu lanka.

Tvinsjuk, a. *se* **Trånsjuk**; — **-sot**, f. hivellys- l. näivetystauti, näivettäjäi-nen.

Tvist, f. riita, kiista; råka i t., riitau-tua; — **-efrö**, n. riidan l. kiistan ai-ne l. aihe, riidan kauna; — **-emål**, n. riita-asia l. -juttu; — **-ämne**, n. rii-dan aine.

Tvista, v. n. riidellä, kiistellä.

Tvistig, a. riidan-alainen, riitainen.

Tvistighet, f. riidan-alaisuus, riitaisuus.

Tvungen, *se under* **Tvinga**.

Tvunget, adv. väkisin, väkinäisesti, pa-kolla, pakon perään, vasten luontoa l. mieltä; stå t., seisoa epäluontevasti.

Två, v. a. pestä, puhdistaa.

Två, num. card. kaksi (-hden); t. gån-ger, kahdesti, kaksi kertaa; t. och

mieleinen l. mielen mukainen; sonen har t. af sin far, poika vivahtaa isäänsä l. isänsä näköön, poika on isänsä näkö l. muoto; det har t. af galenskap, se vähän tuntuu l. näyttää hulluudelta l. vivahtaa hulluudelle.

Tyckmycken, a. närkäs, närkki, itseensä ottava, arvelijas; blifva t., närkästyä, ottaa itseensä, suuttahtaa.

Tyda, v. a. selittää; — v. n.; t. på, merkitä (-tsen), tietää.

Tydare, m. selittäjä.

Tydlig, a. selvä, selkeä.

Tydlighet, f. selvyys, selkeys.

Tydligt, adv. selvästi, selkeästi.

Tydning, f. selitys.

Tyfling, m. *se* **Lingon**.

Tyfon, m. tyfoni, nujakka- l. ryöppytuuli.

Tyfus, m. lavantauti, polttotauti, poltto.

Tyg, n. (*väfnad*) kangas (-kaan), vaate; (*redskap*, *don*) kalut, värkit, aseet; dumt t., tyhmä työ l. tekonen l. tepponen; — **-hus**, n. ase- l. aseistohuone, aseisto; — **-känga**, f. kangaakenkä; — **-mästare**, m. ase- l. aseisto mestari; — **-stycke**, n. kankaan l. vaatteen kappale; — **-tryckare**, m. vaatteen- l. kankaanpainaja.

Tyga, v. a.; t. till, *se* **Tilltyga**.

Tygel, m. ohjas (-ksen), ohja; hålla i t—n, pitää kurissa l. ohjissa; — **-fri**, a. ohjaton, ohjaksiton; — **-lös**, a. vallaton, hillitön, ohjiton, puoleton; — **-löshet**, f. vallattomuus, hillittömyys, puolettomuus; — **-löst**, adv. vallattomasti, hillittömästi, puolettomasti.

Tygla, v. a. ohjata, pitää ohjissa, pitää ohjista kiinni, hillitä l. hallita (-tsen).

Tyll, m. tylli, harsovaate.

Tyna, v. n. kuihtua, hivua, riutua, nuutua.

Tynga, v. a. o. n. painaa, olla raskas l. painava; sömnen t—er, uni rasittaa l. raukaisee l. painaa.

Tyngd, f. paino, painavuus, raskaus; (*vigt*) paino; (*last*) paino, riippa, puntti, kuorma; — **-kraft**, f. painovoima, painavuus; — **-lag**, m. painon l. raskauden laki; — **-punkt**, m. painokeski (-en), painokohta.

Typ, m. (*förebild*) merkkikuva, esikuva, esimerkki; (*urbild*) perikuva; (*boktr.*) kirjasin, kirjain; (*gramm.*) kaava, taivutuskaava; (*fig.*) luonto, luonne, luonnekuva, perikuva.

Typisk, a. merkki- l. perikuvallinen, esikuvallinen.

Typograf, m. kirjanpainaja.

Typografi, f. kirjapaino. kirjanpainanta.

Typografisk, a. kirjapainollinen, painoon kuuluva, painosuhteinen.

Tyrann, m. (*fordom*) vallikko, tyranni; (*nu*) tyranni, hirmuvaltijas.

Tyranni, n. hirmuvalta l. -valtaisuus l. -hallitus, tyrannius, vallikkoisuus, tyrannivalta.

Tyrannisera, v. a. hallita l. kohdella julmasti l. hirmuisesti l. hirmulla, pitää hirmuvallassa, tyrannioita.

Tyrannisk, a. hirmuvaltainen, hirmullinen, hirmuinen, tyrannillinen.

Tyre, n. *se* **Torrved**.

Tysk, a. saksalainen, Saksan, Saksanmaan; subst. Saksalainen.

Tyska, f. (*tysk qvinna*) saksakko, saksalaisvaimo l. -nainen; (*språk*) saksankieli, saksa.

Tyskhet, f. saksalaisuus.

Tyst, a. hiljainen, äänetön, hiljaa l. äänettä l. vaiti oleva; (*hemlig*) salainen; vara t., olla hiljaa l. ääneti l. vaiti l. äänetönnä; — adv. hiljaa, hiljaisesti, äänettä, ääneti, vaiti; (*hemligt*) salaa; t.! int. hiljaa! hiljaan! ääneti! vaiti! t.! nu vet jag, oleppäs l. annas olla, nyt sen tiedän.

Tysta, v. a. vaientaa, saattaa l. saada vaikenemaan l. vaiti olemaan.

Tysthet, f. hiljaisuus, äänettömyys, vaitiolo l. vait'olo; (*hemlighet*) salaisuus; — **-slöfte**, n. äänettömyyden l. vaitiolon lupaus.

Tystlåten, a. puhumaton, vähä- l. harvapuheinen, vaitioleva.

Tystlåtenhet, f. puhumattomuus, vähäpuheisuus, vaitiolevaisuus.

Tystna, v. n. vaieta (vaikenen), hiljetä, olla vaiti.

Tystnad, m. hiljaisuus, äänettömyys, vaitiolo, puhumattomuus, vaikenemus; bjuda t., käskeä vaiti l. ääneti olemaan l. vaikenemaan.

Tyvärr! int. valitettavasti! sen pahempi!

Tå, f. varvas (-paan); gå på tå, käydä varpaillaan l. varpaisillaan; — **-gångare**, m. varvastelija, varpainkävijä; — **-hätta**, — **-kappa**, f. varpaansuoja l. -turva.

Tåg, n. touvi, köysi (-den); slå t., tehdä l. punoa touvia; — **-stump**, m.

touvin l. köyden pää l. pätkä; — **-virke**, n. touvit, köydet, touvisto, köysitys, touvi-aineet; — **-ända**, f. touvin l. köyden pää.

Tåg, n. (*tågande*) retki (-en), kulku; (*procession*) saatto, saattue, kulku, kulkujoukko; (*väg mellan gärden*) kuja, tanhua; — **-ordning**, f. kulkujärjestys.

Tåg, m. vihvilä, sarpaheinä.

Tåga, v. n. retketä, retkeillä, kulkea, vaeltaa.

Tåga, f. (*af lin o. hampa*) kuitu; (*i växter*) säije (-keen), kinne (-nteen).

Tågig, a. kuituinen, säikeinen, kinteinen.

Tåglig, a. pitkäveteinen, pitkäpiimäinen.

Tågna, v. n. venyä, virua, venähtää.

Tåla, v. a. (*lida*) kärsiä; t. köld och hunger, nähdä l. kärsiä vilua ja nälkää; (*fördraga, tillåta*) kärsiä, suvaita (-tsen), sallia, kestää; det tål att tänka på, se sietää l. kannattaa ajattelemista, sitä kannattaa l. sietää l. kärsii ajatella.

Tålamod, n. kärsivällisyys, kärsiväisyys, malttavaisuus.

Tålig, a. kärsivällinen, kärsiväinen, malttavainen.

Tålighet, f. kärsivällisyys, kärsiväisyys.

Tåligt, adv. kärsivälliseesti, kärsiväisesti.

Tålmodig, a. kärsivällinen, kärsiväinen, suvaitsevainen, malttavainen.

Tåls; ge sig till t., malttaa, malttaa itseänsä l. mieltänsä.

Tålsam, m. m. *se* **Tålmodig**, o. s. v.

Tång, f. pihdit (*pl.*), (*mindre*) atuimet (*pl.*), (*hoftång*) hohtimet (*pl.*).

Tång, m. haura, lieko; — **-lake**, m. elaska, kivinuttinen.

Tåp, **Tåpig**, *se* **Våp**, **Våpig**.

Tår, m. kyynel, kyynele; (*droppe*) pisara, tilkka; fälla t—ar, vuodattaa kyyneliä; med t—ar i ögonen, kyynelsilmin, vesissä silmin, itkusilmin, kyyneleet silmissä; bada i t—r, olla kyynelten vallassa l. tulvissa l. kyynelvieruna; — **-dränkt**, a. itkunvaltainen, kyynelten vallassa (oleva), kyynelvieru; — **-flod**, m. kyyneltulva l. -virta; — **-källa**, f. itkun l. kyynelten lähde; — **-full**, a. kyynelinen, itkuinen, itkullinen, itkua l. kyyneliä täysi, itkun-alainen; med t—a ögon, itkussa l. vesissä silmin, itku- l. kyynelsilmin; — **-körtel**, m. kyynelrisa l. -rauhanen; — **-lös**, a. kyyneletön, itkuton, itkemätön; — **-säck**, m. kyynelpussi; — **-ögd**, a. itku- l. kyynelsilmäinen l. -silmä, itku- l. kyynelsilmin oleva.

Tåras, v. d. kyyneillä, kyynelehtiä, itkeä, olla itkussa l. vesissä silmin, tulla vesi l. kyynelet silmiin, vetistellä.

Tårig, a. *se* **Tårfull**.

Tårta, f. torttu.

Tårtdeg, m. torttutaikina.

Tåt, m. säije (-keen), sää; af tre t—ar, kolmisäinen l. -säikeinen.

Täta, v. n., *se* **Tota**.

Tätel, m. lauha, kastikainen.

Täck, a. ihana, kaunis; (*till behag*) otollinen, mieluinen.

Täcka, v. a. (*lägga tak*) kattaa; (*betäcka*) peittää, verhoa; (*ett kort*) pistää.

Täckare, m. kattaja.

Täckas, v. d. (*behaga*) kelvata (-paan), olla otollinen, (*värdigas*) suvaita (-tsen), tahtoa; det täcktes E. Kejs. Majestät, että Teidän Keis. Majesteettinne suvaitsisi l. tahtoisi l. mahtaisi; (*ej blygas*) kehdata, rohjeta (-kenen).

Täcke, n. peitto, täkki; (*hästtäcke*) loimi (-en).

Täckelig, a. otollinen, kelvollinen.

Täckelse, n. peite.

Täckdike, n. sala-, peitto-oja; — **-fat**, n. kate- l. peitevati; — **-fjäder**, m. peitehöyhen l. -sulka; — **-gjord**, m. loimivyö; — **-mantel**, m. peite, varjo; — **-släde**, m. kuomi- l. kumureki; — **-vagn**, m. kuomi- l. kattovaunu; — **-vinge**, m. peite- l. katesiipi.

Täckhet, f. ihanuus, kauneus.

Täckning, f. peitäntä, peittäminen, (*ett taks*) kattaminen, katanta.

Täfla, v. n. kilpailla, kilvoitella, tehdä kilpaa l. kilvan.

Täflan, f. kilpailus, kilvoitus, kilpa, kilvoittelu.

Täflare, m. kilpailija.

Täfling, f. *se* **Täflan**; — **-askrift**, f. kilpakirjoitus; — **-svis**, adv. kilvoitellen, kilpaillen, kilvalla.

Tälja, v. a. veistää, veistellä, vuolla, vuoleskella; (*räkna*) lukea; (*förtälja*) kertoa.

Täljare, m. (*i bråk*) osottaja.

Täljknif, m. puukko, puukkoveitsi; — **-sten**, m. vuolu- l. vuojokivi; — **-yxa**, f. veistin- l. veistokirves.

Tält, n. teltti, maja; — **-duk**, m. telttipalttina l. -kangas; — **-lag**, n. telt-

tikunta; — **-makare**, m. teltintekijä; — **-säng**, f. teltti- l. kangassänky; — **-tak**, n. teltin katto, teltti- l. huippukatto.

Tälta, v. n. panna teltti ylös; asua teltissä, telttielllä, telttailla.

Tämja, v. a. kesyttää, taltuttaa, tastiuttaa; t. en häst (*vild*), kesyttää l. (*en bångstyrig*) taltuttaa l. tastiuttaa hevonen; tämjas (*bli tam*), kesyttyä, kesyä, talttua, tastiutua.

Tämjare, m. kesyttäjä.

Tända, v. a. sytyttää, virittää; t. eld på ngt, sytyttää jkin tuleen l. palamaan; t—s, v. p. o. t. sig, v. r. sytyä, viritä (-iän); månen tändes, kuu syntyy.

Tändare, m. sytyttäjä, virittäjä; (*redskap*) sytytin.

Tände, n. sytyke, viri, sytytin.

Tändning, f. sytytys, sytyttäminen, viritys, virittäminen; (*månens*) synty, syntyminen.

Tändsticka, f. tulitikku.

Tänja, v. a. venyttää.

Tänjbar, a. venyvä, venykkäinen.

Tänka, v. a. ajatella, aatella, miettiä, arvella; (*åsyfta*) ajatella, aikoa, tarkoittaa; (*hålla före*) ajatella, arvella, luulla; (*ämna*) aikoa, mieliä, ajatella; tänk på mig, muista minua; hvad skall jag t. derom, mitäpä siitä luulenkaan l. ajattelenkaan? det ger honom att t. på, se antaa hänelle ajattelemista, se häntä ajatteluttaa; hvad tänker ni göra? mitä aiotte l. mietitte tehdä? tänk om han gifter sig, mitäpä l. entä l. ajattelepas jos hän nai; kan t. hvad det är farligt, entäs kuin se l. kah se nyt muka on vaarallista; han har, kan t., icke råd, hänellä muka l. mukamasti ei ole varaa; kantänka! entäs sitä!

Tänkare, m. ajattelija.

Tänkbar, a. ajateltava, jonka voi ajatella, ajatella mahdollinen.

Tänkbarhet, f. ajateltavaisuus.

Tänkespråk, n. mietelmä, miete- l. ajatussana, sananlasku; — **-sätt**, n. mielen l. ajatuksen laatu, ajatustapa, mieliala.

Tänkvärdig, a. mietittävä, mieleen pantava, ajateltava, merkittävä; — **-värdighet**, f. mietittäväisyys, merkittäväisyys, mieleen-pantavaisuus.

Täppa, v. a. tuketa (-kean), tukkia, panna tukkeesen l. tukkoon, ummistaa; (*stänga*) sulkea, ummistaa, aidata; t—s, v. p. o. d. tukkeutua, mennä tukkeesen l. tukkoon, ummistua; täpt, umpinainen, umpi-, ummessa l. tukossa (oleva), tukettu, tukittu.

Täppa, f. tarha, aituus.

Tära, v. a. syödä, purra, kalvaa, kuluttaa, syövyttää; (*försvaga*) heikontaa, hivuttaa; t—s, v. d. o. t. sig, v. r. hivua, syöpyä, pureutua; det tär på krafterna, se hivuttaa voimia; han täres af sorg, hän hivuu l. kuihtuu surusta, suru kalvaa l. hivuttaa häntä; t. på kapitalet, kuluttaa l. syödä pääomaa, nauttia pääomasta; kamfer tär sig, kanvertti syöpyy; t—nde lemmar, kuluttavat l. nauttivaiset jäsenet.

Tärfeber, m. hivutuskuume l. -tauti, hivellystauti; — **-penning**, m. ruokarahat, nauteraha; — **-sot**, f. *se* **Tvinsot**.

Täring, f. nautinto, nautteet, (*pl.*), syömiset (*pl.*), ruoka.

Tärna, f. impi (-men), neito, neitonen; (*fogel*) tiira.

Tärning, m. (*till spel*) napu, kapu, arpanapu; (*kub*) kuutio; (*skuren bit*) pilppu, muru, lohko; — **-ben**, n. noppa-, kapuluu; — **-formig**, a. kuutiomainen, kuutioinen, napumainen; — **-skast**, n. napun- l. kavunheitto; — **-spel**, n. napu- l. kapu- l. arpapeli.

Tät, a. tiheä, taaja, tiivis, sakea; jernet är en t. kropp, rauta on tiivis kappale; t. skog, tiheä l. sakea l. taaja metsä; tätt tyg, tiheä l. taaja l. (*fast*) tiivis kangas; göra t—a besök, käydä tiheään l. useasti luona; — **-hårig**, — **-luden**, a. tihu- l. tiheäkarvainen; — **-mjölk**, f. pitkä piimä, siemenpiimä.

Täta, v. a. tiivistää, taajentaa.

Täthet, f. tiheys, taajuus, tiiveys, sakeus.

Tätna, v. n. tihetä l. taajeta (-nen), taajistua, tiivistyä, saeta (-kenen), sakoa, (*krympa*) sikistyä; mjölken t—r, maito piimii l. sakoo.

Tätt, adv. tiheästi, tiheään, tiheässä, taajasti, taajaan, taajassa, tiiviisti, tiiviissä, sakeaan, sakeassa; husen stå t., huoneukset ovat tiheässä l. taajassa; t. bebodd, tiheässä l. tiheästi asuttu: så t., kylvää tiheään l. taajaan l. tiheästi l. sakeasti; kärlet

håller ej t., astia ei ole tiivis l. vedenpitävä, astia ei pidä vettä; det står t. invid, se on l. seisoo ihan l. aivan vieressä; t. förbi, likeltä l. aivan ohitse; t. in på hålarne, kintereissä kiinni, kintuissa, kantapäissä; t. öfver, likeltä l. tiukalta l. vallan päällitse; t. åt kroppen, tiukasti l. tarkasti ruumilla l. ruumiin mukaan.

Tätting, m. tiitinen.

Tö, n. suoja, leuto l. suoja l. suvi ilma; **-aktig,** a. suojamainen, suojakas, nuoskea, suojan- l. leudontapainen; — **-blåst,** m. suoja- l. suvituuli; — **-vind,** m. suojan tuuli; — **-väder,** n. suoja, suoja l. suojainen l. penseä ilma.

Töa, v. n. o. imp. suojata, suveta, olla suoja, nädästää.

Töcken, n. usma l. usva, sumu; — **-lik,** a. usmamainen, sumun- l. usmantapainen l. -kaltainen.

Töcknig, a. usmainen, utuinen, sumuinen.

Töcknighet, f. usmaisuus, sumuisuus.

Töfva, v. n. (*dröja*) viipyä, kestää; (*vänta*) odottaa, vuottaa.

Töja, v. a. venyttää, viruttaa; t. sig, v. r. venyä, venähtää, virua.

Töjd, f.; gifva t., antaa mukaan l. periään l. venyttää.

Tölp, m. moukka, pöllö, hölmö, älliö, tomppeli.

Tölpaktig, a. moukkamainen, pöllömäinen, pöllönsekainen, pöllöpäinen l. -pää, hölmöinen,

Tölpaktighet, f. pöllömäisyys, hölmöisyys, m. m., *se föreg.*

Tölpaktigt, adv. pöllömäisesti, pöllökkäästi, moukan l. pöllön tavalla, hölmömäisesti.

Töm, m. ohja, ohjas.

Tömma, v. a. tyhjentää.

Tör, v. aux. mahtaa, lienee, mahtanee, taitaa, voipi; återges äfven med modus concessivus; han tör l. torde veta det, hän tietänee sen, hän taitaa l. mahtaa l. mahtanee tietää sen; törhända, kuka- l. kentiesi, ehkä, ehkäpä.

Töras, v. d. tohtia, uskaltaa, rohjeta (-kenen), (*få*) saada.

Törn, m. *se* **Stöt:** — **-harf,** m. risulata.

Törna, v. n. tölmätä l. törmätä, tarrata, törähtää (jhkin l. jkin vastaan).

Törnbeväxt, a. orjantappurainen, orjantappuroilla täytetty; — **-buske,** m. orjantappura-pensas; — **-ros,** f. orjantappura- l. ruusunkukka, ruusu; — **-skata,** f. lepinkäinen; — **-tagg,** m. orjantappuran- l. tappuranpiikki.

Törne, n. orjantappura, orjantappuran piikki l. oas, tappuranpiikki, piikki, pistin; ingen ros utan t—en, ei ole ruusua piikitöntä; — **-ekrona,** f. orjantappura-kruunu l. -seppele.

Törnig, a. orjantappurainen, tappuranpiikkinen, piikkinen; (*fig.*) ohdakkeinen, orjantappurainen.

Törst, m. jano; väcka t., janottaa; (*fig.*) jano, himo.

Törsta, v. n. janota; jag t—r, minua janottaa, minun l. minulla on jano; (*fig.*) janota, himota.

Törstig, a. janoinen, janoava; jag är t., minun l. minulla on jano, minua janottaa.

Törstighet, f. janoisuus, jano, janoavaisuus.

Tös, f. tyttö, tytöntynkä, piika.

U.

Udd, m. kärki (-jen), nirkko, ota, (*att pådrifva dragare*) pistin; (*vid broderi*) nippu; du död, hvar är din u., kuolema, kussa on sinun otasi; spjerna emot u—en, potkia tutkainta vastaan; satirens u., pilkkauksen pisto l. tutka l. kärki; — **-hvass,** a. pisto- l. teräväkärkinen; — **-lös,** a. kärjetön.

Udda, v. a. teroittaa, nirkastaa, tehdä teräväkärkiseksi l. kärjekkääksi; (*i broderi*) niputtaa.

Udda, a. oböjl. pariton, epätasa.

Udde, m. niemi (-en), (*mindre*) niemeke, kärki (-jen).

Uddig, a. kärjellinen, kärkinen, kärjekäs, otainen, teräväpäinen l. -kärkinen; nippuinen; u—t svar, kärkevä l. pistävä l. terävä vastaus.

Uddighet, f. kärjellisyys, o. s. v.

mieleinen l. mielen mukainen; sonen har t. af sin far, poika vivahtaa isäänsä l. isänsä näköön, poika on isänsä näkösä, pojalla on isänsä näkö l. muoto; det har t. af galenskap, se vähän tuntuu l. näyttää hulluudelta l. vivahtaa hulluudelle.

Tyckmycken, a. närkäs, närkki, itseensä ottava, arvelijas; blifva t., närkästyä, ottaa itseensä, suuttahtaa.

Tyda, v. a. selittää; — v. n.; t. på, merkitä (-tsen), tietää.

Tydare, m. selittäjä.

Tydlig, a. selvä, selkeä.

Tydlighet, f. selvyys, selkeys.

Tydligt, adv. selvästi, selkeästi.

Tydning, f. selitys.

Tyfling, m. *se* **Lingon**.

Tyfon, m. tyfoni, nujakka- l. ryöppytuuli.

Tyfus, m. lavantauti, polttotauti, poltto.

Tyg, n. (*väfnad*) kangas (-kaan), vaate; (*redskap, don*) kalut, värkit, aseet; dumt t., tyhmä työ l. tekonen l. tepponen; — **-hus**, n. ase- l. aseistohuone, aseisto; — **-känga**, f. kangaskenkä; — **-mästare**, m. ase- l. aseisto mestari; — **-stycke**, n. kankaan l. vaatteen kappale; — **-tryckare**, m. vaatteen- l. kankaanpainaja.

Tyga, v. a.; t. till, *se* **Tilltyga**.

Tygel, m. ohjas (-ksen), ohja; hålla i t—n, pitää kurissa l. ohjissa; — **-fri**, a. ohjaton, ohjaksiton; — **-lös**, a. vallaton, hillitön, ohjiton, puoleton; — **-löshet**, f. vallattomuus, hillittömyys, puolettomuus; — **-löst**, adv. vallattomasti, hillittömästi, puolettomasti.

Tygla, v. a. ohjata, pitää ohjissa, pitää ohjista kiinni, hillitä l. hallita (-tsen).

Tyll, m. tylli, harsovaate.

Tyna, v. n. kuihtua, hivua, riutua, nuutua.

Tynga, v. a. o. n. painaa, olla raskas l. painava; sömnen t—er, uni rasittaa l. raukaisee l. painaa.

Tyngd, f. paino, painavuus, raskaus; (*vigt*) paino; (*last*) paino, riippa, puntti, kuorma; — **-kraft**, f. painovoima, painavuus; — **-lag**, m. painon l. raskauden laki; — **-punkt**, m. painokeski (-en), painokohta.

Typ, m. (*förebild*) merkkikuva, esikuva, esimerkki; (*urbild*) perikuva; (*boktr.*) kirjasin, kirjain; (*gramm.*) kaava, taivutuskaava; (*fig.*) luonto, luonnekuva, perikuva.

Typisk, a. merkki- l. perikuv esikuvallinen.

Typograf, m. kirjanpainaja.

Typografi, f. kirjapaino. kirjap

Typografisk, a. kirjapainollinen, kuuluva, painosuhteinen.

Tyrann, m. (*fordom*) vallikko, (*nu*) tyranni, hirmuvaltijas.

Tyranni, n. hirmuvalta l. -valt -hallitus, tyrannius, vallikkoi rannivalta.

Tyrannisera, v. a. hallita l. kohd masti l. hirmuisesti l. hirmull hirmuvallassa, tyrannioita.

Tyrannisk, a. hirmuvaltainen, nen, hirmuinen, tyrannillinen.

Tyre, n. *se* **Torrved**.

Tysk, a. saksalainen, Saksan, maan; subst. Saksalainen.

Tyska, f. (*tysk qvinna*) saksak salaisvaimo l. -nainen; (*språk*) kieli, saksa.

Tyskhet, f. saksalaisuus.

Tyst, a. hiljainen, äänetön, hilj nettä l. vaiti oleva; (*hemlig*) vara t., olla hiljaa l. ääneti l. äänettönä; — adv. hiljaa. sesti, äänettä, ääneti, vaiti; salaa; t.! int. hiljaa! hiljaan! vaiti! t.! nu vet jag, olepp nas olla, nyt sen tiedän.

Tysta, v. a. vaientaa, saattaa vaikenemaan l. vaiti olemaan.

Tysthet, f. hiljaisuus, äänettöm tiolo l. vait'olo; (*hemlighet*) — **-slöfte**, n. äänettömyyden olon lupaus.

Tystlåten, a. puhumaton, väh vapuheinen, vaitioleva.

Tystlåtenhet, f. puhumattomuus, puheisuus, vaitiolevaisuus.

Tystna, v. n. vaieta (vaikenen), olla vaiti.

Tystnad, m. hiljaisuus, äänett vaitiolo, puhumattomuus, vaik bjuda t., käskeä vaiti l. ääne maan l. vaikenemaan.

Tyvärr! int. valitettavasti! sen pa

Tå, f. varvas (-paan); gå på tå. varpaillaan l. varpaisillaan; — gare, m. varvastelija, varpait — **-hätta**, — **-kappa**, f. va suoja l. -turva.

Tåg, n. touvi, köysi (-den); tehdä l. punoa touvia; — **-stu**

...vin l. köyden pää l. pätkä; — **-vir-**
... n. touvit, köydet, touvisto, köy-
...ys. touvi-aineet; — **-ända,** f. tou-
... l. köyden pää.
... n. (*tågande*) retki (-en), kulku;
...ocession) saatto, saattue, kulku,
...kujoukko; (*väg mellan gården*) ku-
...tanhua; — **-ordning,** f. kulkujär-
...ys.
... m. vihvilä, sarpaheinä.
... v. n. retketä, retkeillä, kulkea,
...ta.
... f. (*af lin o. hampa*) kuitu; (*i*
...) säije (-keen), kinne (-nteen).
... a. kuituinen, säikeinen, kinteinen.
... a. pitkäveteinen, pitkäpiimäinen.
... v. n. venyä, virua, venähtää.
... v. a. (*lida*) kärsiä; t. köld och
...ger, nähdä l. kärsiä vilua ja
...: (*fördraga, tillåta*) kärsiä, su-
... (-tsen), sallia, kestää; det tål
tänka på, se sietää l. kannattaa
...elemista, sitä kannattaa l. sietää
...sii ajatella.
...d, n. kärsivällisyys, kärsiväisyys,
...tavaisuus.
... a. kärsivällinen, kärsiväinen, malt-
...inen.
...et, f. kärsivällisyys, kärsiväisyys.
... adv. kärsivällisesti, kärsiväisesti.
...dig, a. kärsivällinen, kärsiväinen,
...tsevainen, malttavainen.
...ge sig till t., malttaa, malttaa
...nsä l. mieltänsä.
... m. m. *se* **Tålmodig,** o. s. v.
... f. pihdit (*pl.*), (*mindre*) atuimet
... (*hoftång*) hohtimet (*pl.*).
... m. haura, lieko; — **-lake,** m. elas-
... kivinuttinen.
Tåpig, *se* **Våp, Våpig.**
... kyynel, kyynele; (*droppe*) pisara,
...: fälla t—ar, vuodattaa kyyne-
...; med t—ar i ögonen, kyynelsil-
...n, vesissä silmin, itkusilmin, kyyne-
...t silmissä; bada i t—r, olla kyynel
... vallassa l. tulvissa l. kyynelvieruna;
-dränkt, a. itkunvaltainen, kyyuel-
... vallassa (oleva), kyynelvieru; —
...od, m. kyyneltulva l. -virta; —
...källa, f. itkun l. kyynelten lähde;
-full, a. kyynelinen, itkuinen, it-
...linen, itkua l. kyyneliä täysi, it-
...-alainen; med t—a ögon, it-
...a l. vesissä silmin, itku- l. kyy-
...silmin; — **-körtel,** m. kyynelrisa
...rauhanen; — **-lös,** a. kyyneletön,
...kuton, itkemätön; — **-säck,** m. kyy-
nelpussi; — **-ögd,** a. itku- l. kyynel-
silmäinen l. -silmä, itku- l. kyynelsil-
min oleva.

Tåras, v. d. kyyneillä, kyynelehtiä, it-
keä, olla itkussa l. vesissä silmin, tulla
vesi l. kyynelet silmiin, vetistellä.

Tårig, a. *se* **Tårfull.**

Tårta, f. torttu.

Tårtdeg, m. torttutaikina.

Tåt, m. säije (-keen), sää; af tre t—ar,
kolmisäinen l. -säikeinen.

Tåta, v. n., *se* **Tota.**

Tåtel, m. lauha, kastikainen.

Täck, a. ihana, kaunis; (*till behag*) otol-
linen, mieluinen.

Täcka, v. a. (*lägga tak*) kattaa; (*be-
täcka*) peittää, verhoa; (*ett kort*) pis-
tää.

Täckare, m. kattaja.

Täckas, v. d. (*behaga*) kelvata (-paan), olla
otollinen, (*värdigas*) suvaita (-tsen),
tahtoa; det täcktes E. Kejs. Maje-
stät, että Teidän Keis. Majesteettinne
suvaitsisi l. tahtoisi l. mahtaisi; (*ej
blygas*) kehdata, rohjeta (-kenen).

Täcke, n. peitto, täkki; (*hästtäcke*) loi-
mi (-en).

Täckelig, a. otollinen, kelvollinen.

Täckelse, n. peite.

Täckdike, n. sala-, peitto-oja; — **-fat,**
n. kate- l. peitevati; — **-fjäder,** m.
peitehöyhen l. -sulka; — **-gjord,** m.
loimivyö; — **-mantel,** m. peite, var-
jo; — **-släde,** m. kuomi- l. kumu-
reki; — **-vagn,** m. kuomi- l. katto-
vaunu; — **-vinge,** m. peite- l. kate-
siipi.

Täckhet, f. ihanuus, kauneus.

Täckning, f. peitäntä, peittäminen, (*ett
taks*) kattaminen, katanta.

Täfla, v. n. kilpailla, kilvoitella, tehdä
kilpaa l. kilvan.

Täflan, f. kilpailus, kilvoitus, kilpa, kil-
voittelu.

Täflare, m. kilpailija.

Täfling, f. *se* **Täflan;** — **-sskrift,** f.
kilpakirjoitus; — **-svis,** adv. kilvoi-
tellen, kilpaillen, kilvalla.

Tälja, v. a. veistää, veistellä, vuolla,
vuoleskella; (*räkna*) lukea; (*förtälja*)
kertoa.

Täljare, m. (*i bråk*) osottaja.

Täljknif, m. puukko, puukkoveitsi; —
-sten, m. vuolu- l. vuojokivi; — **-yxa,**
f. veistin- l. veistokirves.

Tält, n. teltti, maja; — **-duk,** m. telt-
tipalttina l. -kangas; — **-lag,** n. telt-

Uf, m. huuhkaja, huuhkapöllö.
Uff! int. huh! uh!
Uggla, f. pöllö, tarhapöllö.
Ugglefogel, m. pöllölintu; — **-slägtet**, n. pöllönsuku, — **-ved**, m. sinervä- l. pahkapinta.
Ugn, m. uuni, kiuas (-kaan); — **-shvalf**, n. uuninholvi; — **-shål**, n. uuninsuu; (*draghål*) uunin l. kiukaan silmä; — **-shäll**, m. arina, uunin arina, uuninpaasi; — **-slock**, n. uuninlauta l. -ovi l. -luukku; — **-sqvast**, m. uuniluuta; — **-sraka**, f. uuninkola, uuninkoukku, hiilihanko, kohentopuu; — **-srissla, -spade**, m. uuni- l. leipi- l. leipälapio, piakka; — **-stake**, m. *se* **Ugnsraka**; — **-sten**, m. kiukaan l. uunin kivi, kiuaskivi; — **-stuga**, f. kiuaspirtti, pirtti.
Ukas, m. ukaasi, asetus.
Ulan, m. ulaani.
Ulf, m. hukka, susi (-den).
Ulfva, v. n. ulvoa, vonkua.
Ull, f. villa, villat (*pl.*); af u., villa-, villainen, villoista (tehty); — **-aktig**, a. villamainen, villattava, villainen; — **-beredning**, f. villan- l. villainruokkous; — **-färgad**, a. villoina värjätty l. painettu; — **-färgare**, m. villanpainaja, villaväriäri; — **-garn**, n. villalanka, villainen lanka; — **-handel**, m. villankauppa; — **-kultur**, f. villan l. villain tuotto; — **-lik**, a. villamainen, villattava, villannäköinen l. -tapainen; — **-producent**, m. villantuottaja l. -laittaja; — **-produktion**, f. villantuotanto; — **-rik**, a. runsasvillainen, villava; — **-sax**, f. villasakset, keritsimet; — **-sort**, m. villalaji; — **-strumpa**, f. villasukka, villainen sukka; — **-tapp**, m. villatukku; — **-vante**, m. tumppi, villatumppi.
Ullig, a. villainen, villallinen, villava.
Ullighet, f. villaisuus, villavuus, o. s. v.
Ulspegel, m. uuspeili, ilvehtijä.
Ultima, f. viimmeinen tavu, lopputavu.
Ultimatum, n. loppuehto l. -ehdotus, viimmeinen ehdotus.
Ultra, m.; pl. **ultras**, ylelliset, yltiölliset, yltiöpäiset, ylenmieliset l. -puoliset; — **-liberal**, a. ylellisvapaa, ylenvapaallinen; — **-marin**, n. ultramariini, kaunosini; — **-marinsk**, a. merentakainen; — **-montan**, m. ultramontaani, paavilaismielinen, paavinpuolueinen; — **-montansk**, a. vuorentakainen; — **-revolutionär**, a. ultrarevolutiooninen, ylenkomouksellis — **-rojalism**, m. ylenkuninkaalli ultrarojaalisuus; — **-rojalistisk**, trarojaalinen, ylenkuninkaallinen, yksinvaltainen.
Ultraism, m. ylellisyys, yltiöllisyys, puolisuus, ylenmääräisyys l. -palt
Ultraistisk, a. ylenmääräinen l. nen, ylellinen, ylenmielinen, yl linen, yltiöpäinen.
Umbära, v. a. olla ilman l. vailla, vata (-paan).
Umbärande, n. ilman- l. vailla- te, puutteellisuus.
Umbärlig, a. tarpeeton, poisjoutman jotta voi olla.
Umbärlighet, f. tarpeettomuus.
Umgå, v. n.; u. med ngt, tuu aikoa l. miettiä jkin.
Umgås, v. d. (*plåga umgänge*), seuraa l. kanssakäymistä l. kesk seurustella; (*bemöta*) kohdella, p (*handtera*) käyttää, pidellä; *se* **
Umgälder, f. pl. kulut, kulurgit, tannukset.
Umgälla, v. a. maksaa, palkita (u. med lifvet, maksaa l. se hengellänsä.
Umgänge, n. kanssakäyminen, s tus, seuranpito, keskuus; plag pitää yhteyttä l. kanssakäym keskuutta; — **-slif**, n. keskuu seura- l. seurallis-elämä; — -sl n. seurallinen l. keskuudellinen tapa, keskuuspuhe, seurakieli; — -s n. keskuus- l. kanssakäymis-tap **-svett**, n. seurallis- l. kanssakä taito; — **-svän**, m. seura- l. kes ystävä l. -kumppani.
Umgängelse, f. *se* **Umgänge**.
Umgängsam, a. seurallinen, seura nen, seuranhaluinen.
Umgängsamhet, f. seurallisuus, mielisyys, seurallinen mieli l. kä
Undan, adv. poissa, pois, erissä, jässä, syrjään, paossa, pakoon, (pois); det går u. för u., se yhä edellensä, työ käy käym jäpi järjestänsä; — int. *pois! pois* — **-bedja**, v. a.; u. sig ngt. py l. tahtoa olla vapaa l. päästä jstkin **-blåsa**, v. a. puhaltaa syrjään l. p — **-bringa**, v. a. viedä l. saattaa jään l. tieltä pois; — **-böja**, v. a. vuttaa l. kääntää pois l. tieltä; poistaa, torjua pois l. tieltä; — ga, v. a. ottaa l. vetää pois, e

kieltää; u. sig, v. r. vetäytyä
, välttää, kieltäytyä, olla teke-
tä, välttäytyä; — -gömma, v. a.
ttaa pois, piilottaa; vara u—md,
piilossa, piilissä; — -göra, v. a.
ä edeltäpäin l. valmiiksi; — -hålla,
. pidättää, ei antaa; (*undandölja*)
a, ei näyttää l. antaa; u. sig,
k pitää salassa l. salata itseänsä;
-rödja, v. a. poistaa, raivata l. pe-
pois, karkottaa; — -skaffa, v.
ittaa l. viedä l. toimittaa pois l.
ä l. tieltä pois; — -snilla, v.
ksta l. kavaltaa itsellensä, soimis,
ja; — -stöka, v. a. panna l. lait-
ois kulkemasta l. romuamasta; —
n. poikkeus, erotus; med u. af
paitsi jkin; — -taga, v. a. ot-
erillensä l. pois, erottaa; detta
get, paitsi tätä, tämä pois erot-
; — -tagsfall, n. poikkeuskohta
ukka l. -tila; — -tagslag, m.
keuslaki; — -tagsvis, adv. poi-
a, poikkeusmaisesti, poikkeuksen
n: (*sällan*) harvoin, harvaan; —
aga, v. a. poistaa l. pakottaa l.
a syrjään, syrjäyttää.
, u. ihme, kumma; (*undrande*) ihmet-
lihme; det var intet u., eipä ih-
l. kumma ollut, ei ollut mikään l.
ihan ihme; ett u. af skönhet,
en l. kumman l. ihmeeksi kaunis,
nden ihme; — -barn, n. ihme-
; — -djur, n. ihme-eläin, ihmeel-
n l. kummallinen eläin l. elävä;
-görande, a. ihmeitä tekevä, ih-
köinen l. -töinen; — -görare, m.
tekijä; — -kur, m. ihmeparan-
; — -saga, f. ihme- l. kumma-
a; — -skön, a. ihmeen l. kumman
ä l. ihana; — -syn, f. ihmenä-
, kummitus; — -verk, n. ihmetyö,
ke; — -verld, m. ihmemaailma.
, prep. alla, alle; (*nedanom*) alem-
a, alemmaksi, alla, alle; (*lägre*,
ndre) vähemmin, vähempään, vähem-
ä, alle; återges äfven med ad-
v. inessiv och elativ; u. det
l. u. det, konj. återges med
dra infinitivus på -sse, -ssä; u.
na af lag, lain nimellä l. nimeen
nimellisenä; u. stormen, myrs-
n, myrskyn aikana; u. en veckas
d, viikon ajalla l. kuluessa, viikko-
ikana; u. det vi äta l. åto, mei-
n syödessämme; u. Nikolais rege-
ng, Nikolain hallitessa, Nikolain hal-
lituksen aikana; u. allt detta, kaiken tämän ohessa l. aikana; u. § 10, 10:nnen §:n kohdalla l. alla.

Underafdela, v. a. alaosittaa.

Underafdelning, f. alaosa l. -osasto.

Underarm, m. kyynäs- l. kyynärvarsi.

Underart, f. alalaji.

Underbalans, m. vajaus, vaillinki, tappio, takavoitto; komma på u., tulla tappiolle l. takavoitolle.

Underbar, a. ihmeellinen, ihmeteltävä, kummallinen, eriskummainen l. -kummallinen.

Underbarligen o. **Underbart**, adv. ihmeellisesti, ihmeteltävästi, ihmeellisellä l. kummallisella tavalla, kummasti.

Underbefäl, n. ali- l. ala-päällikkökunta, alipäälliköt.

Underbefälhafvare, m. ali- l. alapäällikkö.

Underbinda, v. a. sitoa alta kiinni, panna siteesen.

Underbindning, f. alta- l. allesidonta; alusside, siteet (*pl.*).

Underbjelke, m. alushirsi l. -malko.

Underbjuda, v. a.; u. ngn, tarjota jkuta vähemmän.

Underblåsa, v. a. (*fig.*) viritellä, sytyttellä, yllyttää.

Underbrandmästare, m. ali-palomestari.

Underbygga, v. a. rakentaa alle, panna alus- l. kenkähirsiä, kengittää huonetta; han är väl, illa u—bygd, hänellä on hyvät, huonot perustukset l. alkeet, hän on hyvillä, huonoilla alkuperustuksilla l. pohjilla.

Underbyggare, m. alipuolella-olija l. -asuja, alla-asuja.

Underbyggnad, m. perustus, kengitys, jalkaperustus; (*fig.*) alkuperustus, perustus, pohja.

Underbyxor, f. pl. alushousut.

Underbädda, v. a. alustaa, pohjustaa, laittaa pohja l. perustus.

Underdel, m. ala- l. alipuoli, alempi osa.

Underdikning, f. alus-, pohjaojitus.

Underdomare, m. alituomari.

Underdomstol, m. ali-, alaoikeus l.- tuomioistuin.

Underdånig, a. alamainen; underdånigete tjenare, undersåte, alamaisin l. nöyrin palvelija, nöyrin alamainen.

Underdånighet, f. alamaisuus; i djupaste u., nöyrimmässä l. syvimmässä alamaisuudessa.

Underdånigt, adv. alamaisesti, alamaisuudessa, alamaisuudella; u—nigst, alamaisimmasti, kaikessa alamaisuudessa.

Underdäck, n. alakansi (-nen).

Underfall, n. alavesi l. -putous; — **-shjul**, n. alavesi-ratas.

Underförstå, v. a. ymmärtää l. käsittää jkun sanan l. lauseen alle l. alla.

Undergifven, a. kuulijainen, nöyrä, alamainen.

Undergifvenhet, f. kuulijaisuus, nöyryys, alamaisuus.

Undergradig, a. vajaa-asteellinen.

Undergräfva, v. a. syödä l. murtaa perustus, uurtaa alta; (*fig.*) murtaa, turmella, uurtaa; u. ens kredit, turmella l. pilata jkun luottamusta; hans helsa är u—fd, hänen terveytensä on pilalla l. turmeltunut l. murtunut.

Undergå, v. a. käydä, nähdä, kärsiä; u. examen, käydä l. seisoa tutkinto; u. straff, kärsiä l. saada rangaistus; u. förändring, muuttua, saada muutosta, joutua muutoksen alaiseksi, olla muutoksen alainen.

Undergång, m. perikato, kadotus, hukka, turmio; huset lutar till u., huoneus on rappiolle l. häviölle joutumassa l. kukistumaisillansa.

Underhafvande, m. o. f. (*på gods*) alustalainen, alueelainen, aluskuntalainen; (*i allm.*) vallan-alainen, alustalainen.

Underhaltig, a. vajaa- l. ala-arvoinen; (*fig.*) vajaallinen, puutteellinen, vajaataitoinen, ala-arvoinen.

Underhaltighet, f. vajaa- l. ala-arvoisuus, vajaallisuus, puutteellisuus.

Underhand, adv. vähitellen, ajan kuluen.

Underhandla, v. n. keskustella, ehdotella, hieroa sopimusta l. kauppaa, tehdä välipuheita.

Underhandling, f. keskustelu, ehdottelu, esiehto, välipuhe; stå i u., olla kaupoissa l. keskustelemuksissa.

Underhjelpa, v. a. auttaa, edesauttaa, kannattaa.

Underhus, n. alihuone.

Underhåll, n. eläke, elatus, ruokko; (*af byggnader o. d.*) ylläpito, voimassa-l. kunnossa-pito l. -pitäminen; — **-skostnad**, m. (*för byggnad o. d.*) ylläpitokustannus; (*för uppehälle*) elatuskustannus; — **-stagare**, m. elatuksen- l. eläkkeennauttija l. -saaja.

Underhålla, v. a. (*att ngt eger bestånd*) pitää voimassa l. kunnossa, ylläp (*störja för ens uppehälle*) elättää, pitää; (*roa*) hauskuttaa, huvitt sig, v. r. elättää l. ylläpitää i sä; u—nde, huvittava, mielly huvillinen.

Underhållning, f. (*underhållande*) pito, voimassa l. kunnossa pitä elatus; huvittaminen; (*tillställn att roa*) hauskutus, hauskuttelu.

Underifrån, adv. alta, altapäin.

Underjorden, f. manala, tuonela.

Underjordisk, a. maan-alainen l. l. -sisäinen; (*hörande till und* manalan, manalainen, tuonelai

Underkasta, v. a. tehdä l. s panna jkun l. jonkin alaiseksi, l. saattaa l. panna jkun alle, u. sig, v. r. antautua l. antaa l. heittäytyä jonkin l. jkun s l. jkun vallan alle; myöntyä jh ngt en sträng granskning taa l. panna jkin ankaran tarka alaiseksi, ottaa jkin kovasti tark sensa l. tarkasti tutkittavaksens u—r det ert omdöme, jätän l sen teidän arvostellaksenne l. teltavaksenne l. arvostelunne al jag u—r mig vilkoren, minä nyn l. taivun ehtoihin, antaud tojen alaiseksi; många svårig u—d, monen vaatuksen l. va alainen.

Underkastelse, f. myöntymys, tautuminen l. -heittäytyminen. alle antautuminen.

Underkjol, m. alushame.

Underkläder, m. pl. alusvaatteet.

Underkonung, m. ali- l. alakuning

Underkufva, v. a. valloittaa, (-taan), panna valtansa alle.

Underkunnig, a. tietävä, tuntev don saanut; göra sig u. om tiedustella l. saattaa tietoons hakea l. hankkia tietoja l. tietoa

Underkäft, **-käke**, m. ali- l. alin alinen leukapieli (-en).

Underkänna, v. a. halveksia, pitä halpana, katsoa l. arvata liian vaksi; (*lagt.*) epuuttaa, polkea, (*häfva*) kumota.

Underlag, n. alus, alusta, alunet tus; — **-sbjelke**, m. alus- l. hirsi; (*under golf*) vuoliainen. ainen, vuolihirsi.

Underlif, n. vatsan-alus, kupeet ruho.

rlig, a. kummallinen, ihmeellinen, kummainen, kumma; det är u—t, on ihmeellistä l. ihme l. kummal- l. kummaa.

rliggande, a. alla oleva, alittainen, mainen, jonkin l. jonkun alainen, kuuluva.

rlighet, f. kummallisuus, ihmeelli- eriskummaisuus.

rligt, adv. kummallisesti, kummasti, ellisesti, eriskummaisesti.

rlyda, v. a. kuulua jonkin l. jkun

lydande, a. alempi, alimmainen, kuuluva, alla oleva l. olevainen, alainen; hans u. tjenstemän, alaisensa virkamiehet, häntä at virkamiehet.

låta, v. a. olla l. jättää tekemättä, tää, jättää, laiminlyödä; jag kan att säga, en voi l. saata olla ttää sanomatta, en saa olluksi sa- tta.

låtenhet, f. laiminlyöminen, huo- ttomuus, tekemättä jättäminen l. inen; — -**ssynd**, f. jättämis- l. inlyömisen-synti.

läder, n. alusnahka; (*på skodon*) ja- l. anturanahka.

lägga, v. a. panna alle; u. sig, a l. lyödä allensa l. valtansa alle.

lägsen, a. heikompi, huonompi, pi, vähempi; u. i styrka, vä- pi- l. heikompi-voimainen.

lägsenhet, f. huonommuus, hei- muus, alemmuus, vähemmyys; u. ärtjenst, ansioiden vähemmyys l. ommuus, vähemmät l. alemmat

läkare, m. alilääkäri.

läpp, m. ala- l. alihuuli, alinen

lärare, m. aliopettaja.

lätta, v. a. helpottaa, keventää,

löjtnant, m. aliluutnantti.

rminera, v. a. kaivaa miinuja alle, miinoita (-tsen); (*fig.*) turmella, kai-

rmål, n. mitan vajaus.

rmålig, a. mitantäyttämätön, va- mittainen.

rofficer, m. aliupsieri.

rordna, v. a. alistaa, asettaa l. alle; u—d, alistettu, alempi, sempi, vähempi; u—d person, -alainen l. alhaisempi l. alempi henkilö; af u—d vigt, alempi- l. vähempiarvoinen, vähemmän tärkeä.

Underpant, m. pantti, vakuus, vakuute, vastike.

Underplagg, n. alusvaate.

Underpris, n. polkuhinta.

Underpåla, v. a. paaluttaa alta, panna paaluja alle.

Underqvista, v. a. karsia aliset oksat, karsia ala- l. tyvipäästä.

Underrede, n. alus- l. alilaitos l. -värkki, aliasu; (*fig.*) alaraajat, aliruumis l. -laitos.

Underrock, m. alustakki l. -nuttu.

Underrätt, m. alioikeus, alempi oikeus.

Underrätta, v. a. ilmoittaa, antaa tieto l. tietää l. tiedoksi; u. sig, v. r. hakea l. hankkia tietoa l. tietoja, tiedustella; du är illa u—d, olet saanut väärän tiedon l. vääriä tietoja, sinulla on väärä tieto.

Underrättelse, f. ilmoitus, tieto, sanoma, sana, viesti.

Undersam, a.; stå u., seisoa ihmeissään l. ihmetellen.

Underskatta, v. a. arvata alhaalle l. alemmaksi, pitää huonona, huonoksia.

Underskjorta, f. alus- l. ihopaita.

Underskrifning, f. allekirjoittaminen.

Underskrift, f. allekirjoitus; lemna till u., antaa allekirjoitettavaksi.

Underskrifva, v. a. kirjoittaa alle, allekirjoittaa; underskrifven, allekirjoitettu, allekirjoittanut, allekirjoittaja.

Underslag, n. alusta, alushirret l. -palkit (*pl.*); (*i väf*) alilapaus.

Underslef, n. petos, kavallus, vilppi.

Underst, a. alin, alimmainen; ligga u., olla alinna l. alimmaisena; lägga u., panna alimmaksi l. alimmaiseksi; u. bittida, ani varhain.

Understicka, v. a. pistää alle; tuoda l. sukeltaa vääryydellä esiin; ett understucket testamente, dokument, vittne, valheellinen l. petoksellinen testamentti, asiakirja, todistaja; u—stucket barn, luotilapsi.

Understiga, v. a. olla vähempi l. alempi, mennä alemmaksi l. vähemmäksi.

Understryka, v. a. alleviivata, pyyhkäistä alle, vetää viiva alle.

Understundom, adv. välistä, väliin, välimiten, joskus, aikaväliin l. -välistä.

Understyrman, m. ali-perämies.

Understå sig, v. r. uskaltaa, tohtia, rohjeta (-kenen).

Underställa, v. a. panna l. asettaa alle;

Universitet, n. universiteetti, yliopisto.
Universum, a. kaikkisuus, mailman-avaruus l. -kaikkisuus.
Unken, a. ummehtunut, tunkkainen, umpihenkinen, komuinen, lemehtynyt; lukta unket, haista l. tulla komulta l. ummehtuneelta.
Unkenhet, f. tunkkaisuus, komuisuus, ummehtunaisuus, umpihenkisyys.
Unkna, v. n. ummehtua, lemehtyä, komuuntua, tunkkautua, käydä umpihenkiseksi l. komuiseksi.
Unna, v. a. suoda, sallia.
Uns, n. unssi, kaksi luotia.
Upp, adv. ylös; (*öppet*) auki; gå dit u., mene tuonne ylös l. ylhäälle; äta u., syödä suuhunsa l. loppuun l. kaikki; u. och ned, ylös-alaisin, nurin narin; grytan är u. och ned, pata on kumossa l. nurin l. ylös-alaisin; gå u. och ned, kävellä ylös ja alas l. edestakaisin; högre u., ylemmäksi l. ylemmä, ylempänä; — int. ylös! nouse! nouskaa!
Uppacka, v. a. purkaa, purkaa ylös.
Uppamma, v. a. imettää; (*fig.*) kasvattaa.
Upparbeta, v. a. (*uppodla*) viljellä; (*uppöfva*) harjoittaa; (*förbättra*) edistää, parantaa, vaurastuttaa; u. sig, nousta l. kohota työnsä kautta, vaurastua l. edistyä l. harjaantua työllä l. työn kautta, vaurastuttaa l. edistyttää itseänsä.
Uppassa, v. a. passata, tehdä käsipalvelusta.
Uppassare, m. passari, käsipalvelija.
Uppasserska, f. passarinainen l. -vaimo, naispassari, käsipiika.
Uppbaka, v. a. leipoa kaikki l. loppuun.
Uppbetsla, v. a. suitsettaa, panna suitsiin l. suitset suuhun.
Uppbjuda, v. a. (*till dans*) pyytää, pyyttää; (*på auktion*) huutaa myytäväksi, huutaa ylös; u. en egendom vid domstolen, huudattaa maatila oikeudessa l. laissa; u. alla sina krafter, koettaa l. pyytää kaikin voimin l. kaikilla voimin, panna l. ponnistaa kaikki voimansa.
Uppblanda, v. a. sekoittaa, panna sekaisin.
Uppblicka, v. a. katsahtaa ylös.
Uppblomstra, v. n. kukoistua, alkaa kukoistaa, elostua.
Uppblossa, v. n. leimahtaa, riekahtaa.
Uppblåsa, v. a. puhaltaa ylös l. ilmaa täyteen, pullistuttaa, pöhöttää, puhaltaa l. panna pullollensa; u. s[illegible] r. pöyhistyä, pöyhkeytyä, pöy[illegible] itseänsä l. itsensä; uppblåst, [illegible] tunut, pulloinen, pullokas, pu[illegible] (*högmodig*) pöyhkeä, röyhkeä, p[illegible] tynyt, pöyhistelevä; vara u. [illegible] ngt, pöyhkeillä l. pöyhistellä [illegible] histellä jstkin.
Uppblöta, v. a. liottaa, vetyttää.
Uppborra, v. a. purata auki l. p[illegible]
Uppborsta, v. a. harjata puhtaa[illegible] leäksi; (*genom borstning uppre*[illegible] jaamalla pörhöttää, harjata pö[illegible]
Uppbragt, *se* **Uppbringa**.
Uppbringa, v. a. nostaa l. tuoda [illegible] da ylös; (*uppdrifva*) kohotta[illegible] tattaa; u. ett fartyg, otta[illegible] saaliiksi l. kiinni, valloittaa l. [illegible] laiva; (*förarga*) kiivastuttaa, [illegible] taa, vihastuttaa; (*uppegga*) y[illegible] kiivastuttaa; uppbragt, su[illegible] vihastunut, kiivastunut; vara [illegible] suutuksissansa l. vihoissansa l. [illegible] sänsä; bli u., äkämystyä, vi[illegible] suuttua.
Uppbrinna, v. n. palaa, palaa ka[illegible] loppuun l. poroksi.
Uppbrott, n. pois- l. matkaanlähtö,
Uppbrusa, v. n. kuohahtaa ylös; kiivastua, kuohahtaa vihasta.
Uppbryta, v. a. murtaa auki, m[illegible] kiskoa ylös; — v. n. lähteä liik[illegible] l. matkaan l. pois.
Uppbränna, v. a. polttaa, poltt[illegible] haksi l. kaikki.
Uppbud, n. (*af fastighet*) huuto, datus, laissa-huuto.
Uppbygga, v. a. rakentaa; (*fig.*) tää, ylentää mieltä l, sydäntä.
Uppbyggelse, f. mielen l. sielun[illegible] nys.
Uppbygglig, a. ylentäväinen, [illegible] sydäntä ylentävä.
Uppbåd, n. kokoonkutsunta; (*till* [illegible] kutsunta, nosto, väennosto; [illegible] u—et, ensimmäinen kutsunta l. [illegible] suntasarja l. nosto; — -[illegible] kutsuntatoimisto; — -skrets, [illegible] suntapiiri l. -piirikunta; — -[illegible] n. kutsunta-alue.
Uppbåda, v. a. kutsua l. käskeä ko[illegible] (*till vapen*) kutsua, nostaa.
Uppbära, v. a. kantaa ylös; (*tjena* [illegible] *stöd*) kannattaa; (*emottaga* [illegible] *skall erläggas*) ylöskantaa, kantaa, [illegible] ta (-kaan); (*umgälla*) kantaa, [illegible] maksaa.

Uppbörd, f. ylöskanto, veronkanto, maksonkeräys; — **-sbok**, f. ylöskanto-kirja; — **-sextrakt**, n. ylöskanto-tiliote; — **-sman**, m. ylöskantaja, ylöskanto- l. kantomies; — **-smedel**, n. ylöskanto-rahat l. -varat; — **-sprocent**, m. ylöskanto-prosentti l. -palkkio; — **-sstämma**, f. ylöskanto-kokous, voudinluku.

Uppdaga, v. a. ilmaista, saattaa l. tuoda ilmi; u—s, tulla ilmi.

Uppdags, adv. ylösnousun aika, aika nousta.

Uppdebitera, v. a. panna velka- l. maksolaskuun, panna l. kirjoittaa vastattavaksi l. maksettavaksi l. velaksi.

Uppdikta, v. a. valhetella l. sepitä (-tsen) kokoon.

Uppdrag, n. tehtävä, toimitus, toimi (-en); jag fick i u. att skrifva det, minä sain sen kirjoittamisen toimitettavakseni l. tehtäväkseni l. toimekseni; uträtta sitt u., suorittaa toimituksensa l. toimensa, toimittaa tehtävänsä; han har i u., hänellä on toimena l. toimituksena.

Uppdraga, v. a. (*draga upp l. uppåt*) vetää ylös; (*värda växter*) kasvattaa; (*gifva i uppdrag*) antaa toimeksi, toimitettavaksi l. tehtäväksi, pyytää toimittamaan; jag u—er dig omsorgen om barnen, minä annan huolenpidon lapsista sinun toimeksesi l. asiakseni.

Uppdricka, v. a. juoda, juoda suuhunsa l. kaikki l. tyhjiin.

Uppdrifva, v. a. ajaa ylös; (*om jagthundar*) saada ylös l. ajolle; (*gifva ökad drift*) enentää, suurentaa, laajentaa.

Uppduka, v. a. panna l. laittaa atria l. ruoka pöytään; (*förtälja*) laatia l. ladella eteen, ladella (-telen).

Uppdyka, v. n. sukeltaa ylös, nousta sukelluksista, nousta l. pullahtaa veden päälle; (*fig.*) tulla näkyviin, ilmaantua.

Uppdämma, v. a. sulkeuttaa l. salpauttaa vesi, sulkemalla nostaa vettä.

Uppdämning, f. vedennosto l. -salpautus.

Uppe, adv. ylhäällä; u. i landet, ylä- l. ylimassa l. -mailla; han är u. före dagern, hän on ylhäällä l. nousneena ennen päivää; hålla sig u., pysyä pystyssä l. seisomassa; (*öppnad*) auki.

Uppegga, v. a. yllyttää, kiihottaa.

Uppehåll, n. (*vistelse*) olo, olenta; (*afbrott*) seisahdus, pysähdys; (*dröjsmål*) viipymys, viipyminen; viivytys; utan u., viipymättä, viivyttelemättä; — **-sort**, m. olin- l. olentapaikka.

Uppehålla, v. a. (*uppbära*) kannattaa, pitää ylhäällä l. pystyssä; (*vidmagthålla*) pitää voimassa, ylläpitää; (*lifnära*) elättää, pitää elossa, ylöspitää; (*fördröja*) viivyttää, pidätellä; (*låta vänta*) odotuttaa; u. sig, v. r. oleksia, oleskella.

Uppehållare, m. kannattaja, ylläpitäjä.

Uppehållelse, f. ylläpitämys l. -pitäminen.

Uppehälle, n. elatus, ylöspito.

Uppehör, n. lakkaus, taukoaminen; utan u., taukoamatta, herkenemättä.

Uppelda, v. a. lämmittää, kuumentaa; (*fig.*) kiihottaa, innostuttaa, kiihkamustuttaa; (*om vin*) kuumentaa, kiihottaa.

Uppenbar, a. ilmeinen, julkinen; (*klar*) selvä, suora; u. osanning, ilmeinen l. julkinen l. ilmiselvä l. selvä valhe; bli u., tulla ilmi l. julkiseksi, käydä selväksi; göra u., *se* **Uppenbara**.

Uppenbara, v. a. ilmaista, ilmoittaa, antaa l. saattaa ilmi l. julkisuuteen, ilmiantaa l. -saattaa; u. sig, v. r. ilmestyä, antaa itsensä ilmi, tulla ilmi, ilmaistua; u—d religion, ilmestysuskonto; det u—de ordet, ilmoitettu l. ilmestynyt sana.

Uppenbarande, n. ilmaiseminen, ilmoittaminen, ilmiantaminen l. -saattaminen.

Uppenbarelse, f. ilmestys, ilmestyminen, ilmaistuminen, ilmitulo l. -tuleminen; — **-boken**, f. ilmestyskirja l. -raamattu.

Uppenbarligen, **Uppenbart**, adv. ilmeisesti, selkeästi, selvästi, julkisesti, julki.

Uppfara, v. n. lähteä l. mennä l. kiitää ylös.

Uppfart, f. ylösmeno l. -lähtö l. -kiito; (*väg*) ylösmentävä, menotie.

Uppfatta, v. a. käsittää, ymmärtää.

Uppfattning, f. käsitys, käsittäminen, ymmärtäminen; — **-sförmåga**, **-sgåfva**, f. käsityksen l. käsitysvoima l. -lahja, taju.

Uppfinna, v. a. keksiä.

Uppfinnare, m. keksijä.

Uppfinning, f. keksintö, keksimys; — **-srik**, a. kekseliäs, löytelijäs.

Uppfiska, v. a. saada pyydyksellä, pyytää l. etsiä vedestä; (*uppsnappa*) onkia, ongitella.

Uppflamma, v. n. leimahtaa, leimahdella.

Uppflyta, v. n. nousta l. kohota veden päälle.

Uppflytta, v. a. muuttaa ylös; u. i högre klass, muuttaa l. laskea ylempään luokkaan, ylentää korkeampaan luokkaan.

Uppfläta, v. a. päästää l. liestyttää letistä l. palmikosta.

Uppfodra, v. a. syöttää rehu l. ruoka loppuun l. kaikki; 2) vuorittaa, alustaa; u—d å väf, kankaalla alustettu.

Uppfordra, v. a. (*upphemta*) nostaa, ylösnostaa, nostattaa; (*uppmana*) vaatia, kehottaa; u. en fästning, vaatia linnaa antaumaan.

Uppfordran, f. vaatimus, kehotus; antaumisen vaatimus.

Uppfordring, f. nosto, ylösnosto, nostamus.

Uppfostra, v. a. kasvattaa.

Uppfostran, Uppfostring, f. kasvatus, kasvattaminen.

Uppfostrare, m. kasvattaja.

Uppfostrarinna, f. kasvattaja, kasvattajatar (-ttaren).

Uppfostringsanstalt, f. kasvatuslaitos; — -sätt, n. kasvatustapa.

Uppfriska, v. a. virkistää, virvoittaa, elvyttää, raitistaa; bli u—d, virkistyä, raitistua.

Uppfräta, v. a. syödä rikki.

Uppfylla, v. a. täyttää; u—s, v. d. täyttyä; (*gå i fullbordan*) käydä toteen, tulla täytetyksi.

Uppfyllelse, f. täyttäminen, -mys, täytäntö, toteen-käyminen.

Uppfånga, v. a. tavata (-paan) l. saada kiinni; taket u—r rök, katto ottaa savua itseensä l. vastaan; u. solstrålar, johtaa l. kerätä säilyyn auringon säteitä; (*uppsnappa*) tavata, keksiä.

Uppfåra, v. a. vaottaa.

Uppfärga, v. a. painaa l. värjätä uudestansa l. uudeksi.

Uppföda, v. a. elättää, kasvattaa.

Uppför, prep. o. adv. ylöspäin, ylös jkin myöten; gå u. trappan, mennä rapusta l. rappuja ylös l. ylös rappuja myöten.

Uppföra, v. a. viedä ylös; (*uppbygga*) rakentaa, tehdä; (*spektakel o. d.*) pitää, näyttää; (*uppskrifva*) panna ylös; u. på förslag, panna liin l. vaaliehdolle; u. sig, v. r. tältä, käyttää itseänsä l. itsensä

Uppförande, n. ylösvienti l. -viem rakentaminen; (*beteende*) käytös.

Uppföre, adv. o. prep. *se* Uppför; och utföre, ylös- ja alaspäin.

Uppgift, f. ilmoitus, osotus, tiet ligt hans u., hänen ilmoituks sanansa mukaan; falsk u., v to l. ilmoitus; lemna all u—er, antaa yleisiä tietoja tuksia; (*ngt som bör göras*) teon-anto, toimimäärä, suorit

Uppgifva, v. a. (*gifva ifrån sig* tää, heittää, antaa; (*afstå*) heittää alttiiksi, luopua, yle (*meddela*) ilmoittaa, sanoa, antaa ilmi; (*lemna till lösning*) selitettäväksi l. suoritettavaksi; högt rop, huudahtaa kovasti tää kova ääni; u. andan, be antaa henkensä; u. en fästnin taa l. heittää linna alttiiksi; u. domen till uppskrifning, taa l. ilmi antaa omaisuus kir vaksi; u. sin egendom åt närerne, luovuttaa l. alttiik l. ylen-antaa tavaransa velko rätta orsaken, sanoa l. ilmo osottaa oikea syy; u. allt luopua kaikesta toivosta. be jättää kaikki toivonsa; u—s (*duka under*) uupua, nääntyä.

Uppgillra, v. a. panna vireeseen reelle, virittää.

Uppgrunda, v. a. mataloittaa, luttaa, tehdä matalammaksi l. maksi; u—s, v. d. mataloit daltua.

Uppgå, v. n. mennä ylös, nous hota; — v. a. käydä; månen kun nousee l. kohoaa; summa summa nousee l. menee; u. käydä l. aukaista rajaa; *se* Gå

Uppgång, m. ylösmeno, meno l. minen ylös; solens u., auringon su; vid solens u., auringon tessa; — (*stället för uppgång*) pääsy, ylös mentävä, tie l. rap — -sställe, n. ylöspääsy-paikka.

Uppgäld, f. välikorko l. -raha. tuspalkinto.

Uppgånga, v. a.; u. en skruf, taa l. syventää ruuvin kierteitä.

ty lanse; u—d sjukdom, kehittynyt l. täysimuotoinen tauti.

Utbjuda, v. a. kutsua l. käskeä ulos; (*utmana*) vaatia; (*erbjuda till köps, o. d.*) tarjota, tarjoilla, tarjota (-oan) ulos l. kaupaksi, kaupitella.

Utblotta, v. a. paljastaa, tehdä tyhjäksi l. paljaaksi; u—d, a. o. part. paljastettu, paljastunut, paljas, tyhjä.

Utblåsa, v. a. puhaltaa sammuksiin l. ulos; u. en landtdag, puhaltaa valtiopäivät sisään l. aljettaviksi.

Utborga, v. a. myydä l. antaa velaksi.

Utbreda, v. a. levittää, levitellä, hajoittaa, hajoitella, panna leveällensä; (*fig.*) ladella (-telen), luetella; u. sig, v. r. levitä (-iän), levetä (-nen), levittää itseänsä.

Utbringa, v. a. saattaa ulos; u. en skål för ngn, esittää malja jkulle l. jkun maljaa.

Utbrinna, v. n. palaa loppuun.

Utbrista, v. n. puhjeta (-kean), ratketa (-kean); kriget utbrast, sota syttyi l. leimahti l. puhkesi ilmi; u. i skratt, remahtaa l. purskahtaa nauramaan; u. i gråt, puhjeta l. purskahtaa itkuun; u. i ord, puhjeta l. ratketa puhumaan.

Utbrott, n. puhkeaminen, syttyminen; krigets u., sodan syttyminen l. nousu; u. af sjukdom, taudin syntyminen l. alkaminen; Vesuvii u., Vesuvion syökseminen l. syöksy.

Utbryta, v. a. murtaa l. lohkaista ulos l. irti; u. egor, erottaa l. lohkaista l. murtaa ulos tiluksia; v. n. *se* **Utbrista**.

Utbränna, v. a. polttaa pois l. loppuun.

Utby, m. ulko- l. eräkylä.

Utbygga, v. a. rakentaa lisää l. ulospäin.

Utbyggnad, m. ulkoneva rakennus, ulosrakennus.

Utbyta, v. a. vaihettaa, muuttaa l. ottaa sijaan; u. mot ngt, vaihettaa l. vaihtaa jhkin l. jnkin sijaan, ottaa l. muuttaa jnkin sijaan l. jtakin vastaan.

Utbyte, n. vaihetus, vaihto; sijaansaaminen; (*vinst*) voitto, saalis (-iin).

Utbörding, m. ulkolainen, muukalainen.

Utdamma, v. a. puhdistaa tomusta l. pölystä, tomuttaa.

Utdela, v. a. jaella (-kelen), annella (-telen), jakaa ulos.

Utdika, v. a. ojittaa, kuivata ojilla.

Utdrag, n. ulosveto; (*stycke af en skrift*) ote (otteen); u. ur protokollet, fördt — —, ote pöytäkirjasta, joka tehtiin — —; — **-ssoffa**, f. vetosohva, ulosvedettävä sohva.

Utdraga, v. a. vetää ulos; (*förlänga*) pitentää; (*töja*) venyttää; (*fördröja*) pitkittää, viivyttää.

Utdricka, v. a. juoda kaikki l. loppuun l. pois l. pohjaan l. tyhjilleen.

Utdrägt, f. pitkitys, viivytys.

Utdunsta, v. n. höytytä (-yän) ulos l. l. pois, haihtua, höyrähtyä; — v. a. hiestää, höyryttää ulos,

Utdunstning, f. höyryäminen, haihtuminen, hiestäminen.

Utdö, v. n. kuolla kaikki l. loppuun.

Utdöma, v. a. ulostuomita; tuomita kelvottomaksi l. hyljättäväksi.

Ute, adv. ulkona; tiden är u., aika on ohitse l. loppunut; det är u. med honom, hän on hukassa, hänen on loppu tullut; vara illa u., olla pahassa pulassa.

Uteblifva, v. n. jäädä pois l. tulematta.

Utefter, prep. pitkin, myöten.

Uteglömma, v. a. unohtaa pois.

Utegor, f. pl. ulkotilukset.

Utelemna, v. a. jättää pois.

Utelöpande, a. ulkona kulkeva l. oleva, liikkeessä oleva.

Uteslута, v. a. sulkea ulos l. pois, poistaa, jättää l. heittää pois.

Uteslutande, part. o. a. yksin-omainen l. -valtainen; — adv. yksin-omaisesti, yksinänsä; — subst. n. ulos- l. poissulkeminen.

Utestående, a. ulkona seisova; ulkona l. saamatta l. maksamatta oleva, maksujätteinen, saamaton.

Utestänga, v. a. ulos- l. poissulkea, ei päästää l. laskea sisään.

Utevaro, f. poisjääminen, poissa-olo; — **-böter**, f. pl. huutosakko, kaipaussakko.

Utexaminera, v. a. pitää loppu- l. päästötutkintoa; u—d, tutkintonsa suorittanut l. käynyt, ulostutkittu.

Utfall, n. (*ur en fästning*) uloskarkaus l. -hyökkäys; (*i fäktning*) työkkäys, karkaus; (*en flods*) lasku; (*i ord, i skrift*) karkaus, isketys; — **-sdike**, n. lasku- l. valtaoja, viemäri.

Utfalla, v. n. pudota (-toan) ulos; (*från en fästning*) hyökätä (-kkään) l. karata (-kaan) ulos; (*i fäktning*) työkätä (-kkään), työkätä edes; (*om floder*) laskea, purkautua; (*om löner, o. d.*) lähteä, langeta (-kean) ulos; (*aflöpa*) käydä, osastua, päättyä, utautua.

voimassa- l ylläpitäjä, kannattaja; — -**stående**, a. pystyinen, pysty-, pystyssä seisova l. oleva.

Upprätta, v. a. (*uppresa*) pystyttää; (*inrätta, stifta*) perustaa, asettaa; (*författa, göra*) tehdä, laatia; (*ngt förfallet*) asettaa l. panna voimaansa; u. skadan, korvata l. hyvittää vahinko; u. de fallne, ylös-auttaa l. nostaa langenneita.

Upprättelse, f. hyvitys; ylös-auttaminen, nostatus.

Upprödja, v. a. raivata l. perata auki.

Uppröra, v. a. sekoittaa (ylös); liikuttaa, panna l. saattaa liikkumaan l. raivoon; (*fig.*) liikuttaa, kauhistaa, hirmustuttaa; stormen u—rör hafvet, myrsky kuohuttaa meren l. saattaa meren liikkumaan l. kuohuun; denna anblick u—rde alla, se näky kauhisti l. hirvitti kaikkia; u. sinnet, saattaa l. liikuttaa mieli . kuohuun, kauhistaa mieltä; u—nde tanke, kauhistava l. (mieltä) hirvittävä ajatus; vid u—rörd sinnestämning, kauhistuneella l. raivoisella mielellä, kauhistuneena l. kauhistuksissa l. raivoisena ollen.

Uppsamla, v. a. koota (-koan), kerätä kokoon.

Uppsats, m. kirjoitus, kirjoitelma, esitelmä; (*förteckning*) luettelo.

Uppseende, n. huhu, hälinä, kummastus; göra u., nostaa huhua l. hälinää l. suurta huomiota; *se* **Uppsigt**.

Uppsigt, f. silmällä- l. vaarinpito; hafva u. öfver ngt, pitää jtkin silmällä l. vaarilla l. silmänsä alla.

Uppsjö, m. vuoksi (-en), vuoksi- l. nousu- l. tulvavesi; (*fig.*) tulva.

Uppskaka, v. a. ravistaa l. pudistaa ylös, (*fig.*) värisyttää, kauhistuttaa, kauhuttaa.

Uppskatta, v. a. *se* **Värdera**; (*kamer.*) korottaa l. lisätä manttaalia.

Uppskjuta, v. a. lykätä (-kkään) ylös; lykätä l. jättää toistaiseksi l. toiseksi kertaa; målet u—sköts till nästa ting, asia lykättiin ensi käräjihin; — v. n. (*om växter*) lähteä, nousta.

Uppskof, n. toistaiseksi-lykkäys, ylöslykkäys, toistaiseksi jättäminen, viivytys; målet tog u., asiassa tuli lykkäys toistaiseksi; utan u., viipymättä, viivytyksettä; (*anstånd*) odotus-aika; — -**sdom**, m. lykkäyspäätös.

Uppskotta, v. a. luoda l. lapioita (-) ylös l. auki.

Uppskrifning, f. ylöskirjoitus, kir pano.

Uppskrifva, v. a. ylöskirjoittaa, ki taa, kirjoittaa l. panna ylös l. ki

Uppskrämma, v. a. säikäyttää, p tyttää.

Uppskära, v. a. leikata (-kkaan) (*skörda*) leikata, niittää.

Uppskörta, v. a. sonnustaa, kä sitoa helmat ylös.

Uppslag, n. aukilyönti; (*i mu* kaus, ylennys; (*i prosodin*) a (*på en ärm*) käänne (-nteen), käännös, (*af shinn*) puuhka; (*af* kiekahdus, muutos; (*i hände* käänne, vaihe, muutos; (*af köp* purkaus; upp- och afslag, ja laskuhuuto.

Uppslamma, v. a. täyttää l. mata mudalla l. lietteellä.

Uppslippa, v. n. päästä ylös l. uppsluppen, ylös- l. aukip (*ytterst munter*) rennolla mielin va), ylen l. kovin iloinen, iloi riemastunut.

Uppslita, v. a. kuluttaa auki l. ri

Uppsluka, v. a. niellä, nielaista, suuhunsa.

Uppslå, v. a. lyödä auki, avata, l. panna ylös; u. soppan, soppa astiaan; u. ett köp, pur peräyttää kauppa.

Uppsnappa, v. a. kääpätä (-ppään), pata (-ppaan), keksiä l. tavata (-) tietämättä l. äkisti, yllättää.

Uppsnöra, v. a. päästää nyörit l. ristä.

Uppsocken, f. ylimaan pitäjäs (-) yläpitäjäs.

Uppspelt, a. *se* **Upprymd** o. **Upp pen**.

Uppspika, v. a. naulata l. naulita l. julki l. jhkin.

Uppspinna, v. a. kehrätä kaikki l. puun; (*uppdikta*) sepitä (-tsen) l. toa l. panna kokoon.

Uppsporra, v. a. (*fig.*) yllyttää, kä taa, innostuttaa.

Uppspringa, v. n. juosta ylös; (*upp*) karata (-rkaan) l. kavahtaa l. pätä (-ppään) ylös; (*spruta upp*) h hua l. kummuta (-puan) ylös; (*han öppnas*) ammahtaa l. rävähtää auki

Uppsprånga, v. a. särkeä l. murtaa ki, räjähyttää ilmaan l. ylös.

Utgöra, v. a. tehdä, olla; u. skatt, maksaa l. suorittaa veroa; själ och kropp u. menniskan, sielu ja ruumis tekevät ihmisen l. ovat ihminen; desse u. rådet, nämät ovat neuvoskuntana l. neuvosto; det utgör fem mark, se tekee viisi markkaa; direktionen utgöres af 5 personer, johtokuntana on l. johtokuntaan kuuluu 5 henkilöä.

Utgöromål, n. ulkotoimi l. -askare (-een).

Uthamra, v. a. takoa l. nakutella leveäksi l. litteäksi, takomalla levittää l. latistaa.

Uthugga, v. a. hakkailla; u. skog, hakata metsä paljaaksi l. auki.

Utholme, m. ulko- l. selkäsaari.

Uthuggning, f. hakkaileminen; (*uthugget ställe*) aukihakkaus.

Uthungra, v. a. näännyttää nälällä l. nälkään, nälkäyttää.

Uthus, n. ulkohuone (-een) l. -huoneus.

Uthvilad, a. kylläksi l. tarpeeksensa levännyt l. levähtänyt.

Uthvissla, v. a. viheltää ulos.

Uthyra, v. a. hyyrätä l. vourata l. antaa hyyrylle l. vouralle.

Uthålla, v. a. pitää ojennettuna l. suorana; *se* **Uthärda.**

Uthållande, a. o. part. herkenemätön, kestäväinen, pitkittävä.

Uthållning, f. (*i sång*) pitkitys, venytys.

Uthändiga, v. a. antaa ulos l. kädestänsä, antaa.

Uthärda, v. a. kestää, kärsiä, sietää.

Uti, prep. *se* **I.**

Utifrån, adv. ulkoa, ulkoapäin.

Utjord, f. ulkopalsta l. -tilus.

Utkant. m. syrjä, ulkoreuna l. -syrjä, syrjäviiva.

Utkast, n. luonnos, aihio, kyhe, suunnitelma, arimo, osapuut.

Utkasta, v. a. viskata l. heittää ulos; (*göra utkast*) arimoita, suunnitella, luonnostaa, panna osapuille.

Utkik, m. (*sjöt.*) tähystäjä; tähystys.

Utklarera, v. a. ulossuoria.

Utkläcka, *se* **Kläcka.**

Utklädа, v. a. pukea, ulosvaatettaa, vaatettaa, pukea valepukuun l. -vaatteisin.

Utkoka, v. a. kiehittää, keittää ulos l. pois l. kuiviin.

Utkomma, v. n. tulla ulos; (*om skrifter*) tulla ulos, ilmestyä; vara illa u—men, olla pahassa pulassa.

Utkomst, f. ulostulo l. -tuleminen; aikaan- l. toimeen-tulo.

Utkora, v. a. valita (-tsen), ulosvalita.

Utkorelse, f. valitseminen.

Utkräfva, v. a. vaatia ulos, velkoa; u. hämnd af ngn för ngt, etsiä l. pyytää kostoa jstkin jkulle.

Utkyla, v. a. kylmentää, jäähdyttää; u—ld (*förkyld*), vilustunut, paleltunut.

Utköra, v. a. ajaa ulos; (*förderfva genom körning*) ajaa pilalle l. turmiolle.

Utlaga, f. ulosteko, vero.

Utlaka, v. a. uuttaa, vetistää, liottaa suola l. mehu pois; (*fig.*) voivuttaa; u—s, v. d. uuttua, vetistyä.

Utlandet, n. ulkomaa l. -maat.

Utledsen, a. (*vid ngt*) suuttunut l. kyllästynyt (jhkin); bli u,, suuttua, kyllästyä, kyllämystyä, tukalustua.

Utledsna, v. a. kyllästyttää, kyllämystyttää, suututtaa.

Utlefvad, a. ikä- l. ikiloppu, ikänsä eläuyt, elähtänyt.

Utlega, v. a. antaa vouralle, ulosvourata.

Utlekt, a. (*om fisk*) loppuun kutenut.

Utlemna, v. a. antaa l. jättää ulos.

Utleta, v. a. haeskella, etsiä, urkkia, tiedustella; (*finna*) löytää.

Utleverera, v. a. antaa ulos.

Utligga, v. a. hautoa; utlegad, (*om ägg*) haudottu, (*fig.*) hautunut; u—nde, ulkoneva, ulos- l. esiinpistävä.

Utliggare, m. (*byggn.*) nolva, hirrennolva; (*vaktskepp*) vahti- l. vakojalaiva; (*spejare*) keisaaja, nuuskija, vahti; (*märke af sten*) osotus-, viittakivi.

Utlofva, v. a. luvata (-paan).

Utlopp, n. lasku, suu, laskusuu, ulosjuoksu.

Utlotta, v. a. pelata arvalla pois, ulosarpoa.

Utluta, v. a. liottaa lipeä pois.

Utlysa, v. a. (*med ljus*) näyttää l. saattaa (joku) valkealla ulos; (*kungöra*) kuuluttaa, kuuluuttaa pidettäväksi, julistaa.

Utlåna, v. a. antaa lainaksi, uloslainata, lainata.

Utlåning, f. uloslainaus.

Utlåta sig, v. r. sanoa l. lausua mietteensä l. ajatuksensa, antaa lauseensa l. lausunto.

Utlåtande, n. lausunto, lause.

Utlåtelse, f. puhe, lause.

Utlägga, v. a. panna ulos; (*göra vidare*) levittää; (*förklara*) selittää.

Utländing, m. ulkomaalainen, ulkomaanmies.

Ursäkta, v. a. puolustaa, puolustaa l. puhdistaa syystä, kaunistella. antaa anteeksi; u. ngn, syystä puhdistaa l. puolustella jkuta; u. ngt, puolustaa l. kaunistella jkin; u. mig, u., suokaa l. antakaa l. suo anteeksi; det kan ej u—s, sitä ei voi anteeksi antaa; u. sig med sjukdom, puolustellaita l. estellä taudilla, sanoa l. vetää sairautta syyksi l. puolustukseksi; han är u—d, häntä ei voi syyttää, hänelle ei voi syytä lukea, hänelle on anteeksi annettava; u. sig, v. r. puolustellaita, estellä, anna anteeksi.

Ursäktlig, a. anteeksi-annettava l. -suotava.

Urtid, f. alku- l. luomis-aika; (*nav.*) kelloaika.

Urtima, a. oböjl.; väli-, väliaikainen; u. ting, välikäräjät.

Urtjufva, a. oböjl.; göra sig u., puhdistaa itsensä varkaudesta l. varkauden kanteesta.

Urval, n. valikoiminen, erotteleminen; (*det bästa*) valikoima, parhaat (*pl.*); utan u., valikoitsematta.

Urvaska, v. a. huuhtouttaa.

Urvattna, v. a. viruttaa l. valaa vedellä.

Urväder, n. *se* **Yrväder**.

Urvägenrödja, *se* **Undanrödja**.

Urväsende, n. peri- l. iki- l. alku-olento.

Urväxt, a. vähäksi käynyt.

Uråldrig, a. iki- l. perivanha, iän-ikuinen, päivänpolvinen.

Uråldrighet, f. iki- l. perivanhuus, iän-ikuisuus.

Urämne, n. alku- l. juuri- l. peri-aine.

Usch! int. hyi! yh! äh! oh!

Usel, a. kurja, vihelijäinen, kehno, huono, katala.

Uselhet, f. kurjuus, vihelijäisyys, kataluus o. s. v.

Uselt, a. kurjasti, vihelijäisesti, o. s. v. *jmfr* **Usel**.

Usling, m. kurja, katala, vihelijäinen, raukka, valvainen.

Usurpation, f. anastus, valtaus.

Usurpator, m. anastaja, valtaaja, laiton hallitsija.

Usurpera, v. a. anastaa, vallata (-taan).

Ut, adv. ulos, (*bort*) pois; dricka ut ett glas, juoda lasi loppuun l. tyhjiin; läsa ut en bok, lukea kirja loppuun l. ksikki; vända ut och in, kääntää nurin l. nurinpäin; veta hvarken ut eller in på sig, ei tietää sinne eikä tänne l. sitä eikä tätä.

Utaf, prep. *se* **Af**.

Utagera, v. a. (*ett mål*) ajaa (asia puun, lopettaa (asian) tutkinto.

Utan, 1) prep. ilman, paitsi l. vailla l. vajaalla; återgees oft blott abessiv; äfven med tiver på -ton (-tön); u. vida man sen enempää; det är ej jag blef rädd, en juuri oll jästymättä, minä milt'en peljästy adv. *se* **Utantill**; — konj. vaan si; ingen u. han har gjort, kaan muu kuin l. paitsi hän nyt sitä; u. att, konj. återge substantivus III på -tta (-t ler jemte ilman; — **-bräda**, kolauta, (*baka*) pintalauta; — f. ulko-ovi; — **-efter**, adv. pit kopuolta, ulkopuolitse; — -f n. ulko-ikkuna; — **-för**, prep. puolella l. -puolelle; — **-lexa**, koläksy; — **-lock**, n. päällis- l kansi; — **-lås**, n. etu- l. ulko — **-läsning**, f. ulkoa-lukeminen, luku; — **-öm**, *se* **Utomkring**; prep. o. adv. ulkopuolella l. -p l. -puolelle, ulkoa-päin, päällä- l tä- l. päällepäin, päällä, päältä, — **-skrift**, f. päällekirjoitus; — adv. ulkopuolelta, ulkoa, ulko päältä, päältä-päin, ulkopuolis *minnet*) ulkoa, ulkomuistilta; — n. ulkovarustus; — **-vägg**, f. u päällysseinä.

Utandas, v. d. henkiä l. hengittää u. sin sista suck, vetää viim henkäyksensä l. huokauksensa.

Utanordna, v. a. määrätä maksett ulosmäärätä.

Utanordning, f. maksun- l. ulosm ulosannon-määräys.

Utarbeta, v. a. tehdä, valmistaa, kellä; u. sig, v. r. vaivautua l. tua työstä.

Utarbete, n. ulkotyö.

Utarma, v. a. köyhdyttää, hävittä

Utarrendera, v. a. arennille l. v panna l. antaa, vuorata (jkulle).

Utbedja sig, v. a. pyytää l. anoa lensä, pyytää saada, rukoilla.

Utbegära, v. a. pyytää l. anoa saadaksensa.

Utbekomma, v. a. saada ulos.

Utbilda, v. a. muodostaa, valmist vaurastuttaa; u. sig, v. r. val taa itseänsä, muodostua, vaur en u—d sats, muodostettu l.

...se: u—d sjukdom, kehitty-
...täysimuotoinen tauti.
...da, v. a. kutsua l. käskeä ulos;
...ad) vaatia; (*erbjuda till köps,*
...) tarjota, tarjoilla, tarjota (-oan)
... kaupaksi, kaupitella.
...ta, v. a. paljastaa, tehdä tyhjäksi
...aljaksi; u—d, a. o. part. paljas-
..., paljastunut, paljas, tyhjä.
..., v. a. puhaltaa sammuksiin l.
...; u. en landtdag, puhaltaa val-
...ivät sisään l. aljettaviksi.
..., v. a. myydä l. antaa velaksi.
..., v. a. levittää, levitellä, hajoit-
...ioitella, panna leveällensä; (*fig.*)
... (-telen), luetella; u. sig, v. r.
...i-iän), levetä (-nen), levittää it-
...
..., v. a. saattaa ulos; u. en skål
...gn, esittää malja jkulle l. jkun
...
..., v. n. palaa loppuun.
..., v. n. puhjeta (-kean), ratketa
...; kriget utbrast, sota syt-
...leimahti l. puhkesi ilmi; u. i
...tt. remahtaa l. purskahtaa nau-
...; u. i gråt, puhjeta l. purs-
...itkuun; u. i ord, puhjeta l. rat-
...puhumaan.
..., n. puhkeaminen, syttyminen;
...ets u., sodan syttyminen l. nou-
...af sjukdom, taudin syntymi-
...alkaminen; Vesuvii u., Vesu-
...syökseminen l. syöksy.
..., v. a. murtaa l. lohkaista ulos
...; u. egor, erottaa l. lohkaista
...rtaa ulos tiluksia; v. n. se Ut-
...
..., v. a. polttaa pois l. loppuun.
...n. ulko- l. eräkylä.
..., v. a. rakentaa lisää l. ulospäin.
...nad, m. ulkoneva rakennus, ulos-
...ens.
..., v. a. vaihettaa, muuttaa l. ot-
...sijaan; u. mot ngt, vaihettaa l.
...ttaa jhkin l. jnkin sijaan, ottaa l.
...ttaa jnkin sijaan l. jtakin vastaan.
..., n. vaihetus, vaihto; sijaansaa-
...en; (*vinst*) voitto, saalis (-iin).
...rding, m. ulkolainen, muukalainen.
...mma, v. a. puhdistaa tomusta l.
...ystä, tomuttaa.
..., v. a. jaella (-kelen), annella (-te-
...) jakaa ulos.
..., v. a. ojittaa, kuivata ojilla.
..., n. ulosveto; (*stycke af en skrift*)
...otteen); u. ur protokollet,
fördt — —, ote pöytäkirjasta, joka tehtiin — —; — **-ssoffa**, f. vetosohva, ulosvedettävä sohva.

Utdraga, v. a. vetää ulos; (*förlänga*) pitentää; (*töja*) venyttää; (*fördröja*) pitkittää, viivyttää.

Utdricka, v. a. juoda kaikki l. loppuun l. pois l. pohjaan l. tyhjilleen.

Utdrägt, f. pitkitys, viivytys.

Utdunsta, v. n. höytytä (-yän) ulos l. l. pois, haihtua, höyrähtyä; — v. a. hiestää, höyryttää ulos,

Utdunstning, f. höyryäminen, haihtuminen, hiestäminen.

Utdö, v. n. kuolla kaikki l. loppuun.

Utdöma, v. a. ulostuomita; tuomita kelvottomaksi l. hyljättäväksi.

Ute, adv. ulkona; tiden är u., aika on ohitse l. loppunut; det är u. med honom, hän on hukassa, hänen on loppu tullut; vara illa u., olla pahassa pulassa.

Uteblifva, v. n. jäädä pois l. tulematta.

Utefter, prep. pitkin, myöten.

Uteglömma, v. a. unohtaa pois.

Utegor, f. pl. ulkotilukset.

Utelemna, v. a. jättää pois.

Utelöpande, a. ulkona kulkeva l. oleva, liikkeessä oleva.

Utesluta, v. a. sulkea ulos l. pois, poistaa, jättää l. heittää pois.

Uteslutande, part. o. a. yksin-omainen l. -valtainen; — adv. yksin-omaisesti, yksinänsä; — subst. n. ulos- l. poissulkeminen.

Utestående, a. ulkona seisova; ulkona l. saamatta l. maksamatta oleva, maksujätteinen, saamaton.

Utestänga, v. a. ulos- l. poissulkea, ei päästää l. laskea sisään.

Utevaro, f. poisjääminen, poissa-olo; — **-böter**, f. pl. huutosakko, kaipaussakko.

Utexaminera, v. a. pitää loppu- l. päästötutkintoa; u—d, tutkintonsa suorittanut l. käynyt, ulostutkittu.

Utfall, n. (*ur en fästning*) uloskarkaus l. -hyökkäys; (*i fäktning*) työkkäys, karkaus; (*en flods*) lasku; (*i ord, i skrift*) karkaus, isketys; — **-sdike**, n. lasku- l. valtaoja, viemäri.

Utfalla, v. n. pudota (-toan) ulos; (*från en fästning*) hyökätä (-kkään) l. karata (-kaan) ulos; (*i fäktning*) työkätä (-kkään), työkätä edes; (*om floder*) laskea, purkautua; (*om löner, o. d.*) lähteä, langeta (-kean) ulos; (*aflöpa*) käydä, osastua, päättyä, utautua.

Utländsk, a. ulkomainen, l. -maalainen, ulkomaan.
Utländska, f. ulkomaan-nainen, ulkomaalainen.
Utlärd, a. täysioppinen, ulos-oppinut.
Utläring, m. kätityyön- l. ammatinoppinut, ulos-oppinut.
Utlöpa, v. n. juosta (-ksen) l. kipata (-ppaan) ulos; lähteä ulos; mennä l. käydä l. juosta loppuun; från bergsryggen u. armar, vuoriharjusta lähtee l. eroaa haaroja; berget u—er i hafvet, vuori ulkonee l. menee l. pistää mereen; tiden är utlupen, aika on vierinyt l. loppuun kulunut; utlupen vexel, loppunut vekseli.
Utlösa, v. a. lunastaa irti l. ulos.
Utlösen, *se* **Lösen**.
Utmagra, v. a. laihduttaa, laihennuttaa; — u—s, v. d. laihentua, laihtua.
Utmana, v. a. vaatia, haastaa; u. på värja, vaatia miekkaisille.
Utmaning, f. vaadinta, vaatimus, haasto.
Utmark, f. taka- l. salomaa, takalisto.
Utmatta, v. a. voivuttaa, uuvuttaa, väsyttää; — u. sig, v. r. väsyttää l. uuvuttaa l. voivuttaa itsensä; — u—s, v. d. väsäytyä, voipua, uupua.
Utmattning, f. (*tillstånd*) voivuksissa l. uuvuksissa olo, voipumus, uupumus; (*utmattande*) voivutus, uuvuttaminen, väsyttäminen.
Utmed, prep. o. adv. (*bredvid*) sivulla, vieressä; (*längs efter*) pitkin, myöten.
Utmergla, v. a. uuttaa, laihduttaa, uuvuttaa; — u—s, v. d. uuttua, laihtua, menehtyä.
Utminutera, v. a. myydä vähin erin l. vähittäin, jaeskella, kaupustella.
Utminutering, f. vähinmyyminen, jaeskelu, vähittäin-myynti.
Utmynta, v. a. lyödä rahaksi.
Utmål, n. kaivos-ala l. -piiri, nostoala.
Utmåla, v. a. maalata, kirjaella; (*fig.*) kuvata, maalata.
Utmångla, v. a. kaupitella, kaupustella.
Utmärka, v. a. (*beteckna*) merkkiä, merkitä (-tsen), (*antyda*) osottaa, olla (jonkin) merkki l. merkkinä; (*visa ovanlig uppmärksamhet*) merkitä ennen muita l. erittäin; — u. sig, v. r. oivastella, kunnostella itsensä, olla oivallinen l. uhallinen l. merkillinen; denna blomma u—er sig genom sin lukt, tämä kukka on merkillinen l. merkittävä hajustansa, tämän kukan merkkinä on omituinen hajunsa; han ut—kte sig i kriget, kunnostutti itseänsä l. näytti kuns sa sodassa; ett u—nde känne ken, erittäin merkillinen l. omi tunnusmerkki.
Utmärkelse, f. (*ovanlig uppmär het*) erimerkitseminen, erismer (*utmärkt egenskap*) mainioisuus, kuntoisuus, oivallisuus; (*handl* vakuntoisuus, mainio työ; fö tjensten, virkakuntoisuuden lisesta kunnosta; — **-tecken** to- l. kunniamerkki.
Utmärkt, a. merkitty, merkillise *deles god*) oivakuntoinen, oiv uhallinen, mainio; — adv. oiv mainiosti, uhallisesti; (*fra o. adv.*) uhallisen, mainion. e sen.
Utmäta, v. a. mitata (-ttaan) ulo *en gäldenär*) ryöstää, ulos-ott tata ulos.
Utmätning, f. ulosotto, ulos-mitta tö; i u—sväg, ulosotto-toim -toimin; — **-sdom**, m. ryöstö otto-tuomio l. -päätös; — a. ulosoton-alainen; — **-sv** ulos-oton kautta, ulos-ottamalla taen.
Utmönstra, v. a. ulos- l. poismy katselmuksella erottaa; (*fig.*) julistaa kelvottomaksi, hylkiä.
Utnämna, v. a. nimittää, määrät
Utnämning, f. nimitys, virkaan-
Utnöta, v. a. kuluttaa; utnött, tettu, kulunut.
Utom, prep. ulkopuolella, ulkop ulkona l. ulos jstkin; (*undantag* paitsi; vara u. sig, olla inno l. mielettömänä; — **-dess**, adv. sitä, ilman sitä; — **-hus**, adv. poissa, ulkona; — **-kring**, adv päri, ympärillä, ympäritse; — adv. ulkomaalla l. -mailla l. — **-ordentlig**, a. (*mer än vanl* omainen, uhallinen, oivallinen; *fastställd ordning*) erinomainen, määräinen, erittäinen; — **-ord** adv. erinomaisesti, uhalliseti; *för adj. o. adv.*) erinomaisen. sen, oivan; — **-skärs**, adv. ulkopuolella, ulkopuolella saarist
Utopien, n. Utopia, Tyhjänperä.
Utopisk, a. utopillinen. Tyhjänp tyhjänperäläinen.
Utopist, m. utopisti, tyhjänperäläi

…tta, v. a. pantata (-ttaan), ottaa …tiksi.

…ta, v. a. osottaa l. näyttää sormel…, osottaa.

…ta, v. a. piekssä ulos; en u—d …m. läpikorvennettu koira.

…tta, v. a. latistaa, litistää; — …, v. d, latistua, litistyä.

…dra, v. a. ryöstää tyhjäksi l. pal…

…a, v. a. pyyhkiä l. kuluttaa l. hi…a pois; (*fig.*) hävittää, haihdut…poistaa; — u—s, v. d. lähteä, …hävitä (-iän), haihtua.

…m. etuvartija, ulkovartija l. -vahti.

…rä, v. a. panna l. asettaa vah… l. vahtiin.

…a, v. a. puristaa l. pusertaa ulos; …o. *d.*) prässätä pois l. sileäksi; *vinoa*) kiskoa.

…ka, v. a. pilkuttaa; u. en far…, viitoittaa l. merkitä l. rastia kul…yä.

…gla, v. a. kaupitella.

…la, v. a. lyödä rahaksi; (*fig.*) mer… (-tsen); en skarpt u—d ka…ter, jyrkkämuotoinen l. -tapainen …kkamerkkinen luonne.

…ta, *se* **Tillpynta.**

…, v. a. paaluttaa, merkitä paaluilla.

…aka, v. a. tutkia, tuiki tutkia; …et är u—dt, asia on loppuun …ttu.

…, v. a. selvittää, saada selville l. …, tehdä selvä; u. ett fartyg, …a l. suorittaa laiva.

…ing, f. selvitys, selko, selvänteko …anti l. -saaminen; (*ett fartygs*) va…. suoritus; (*militärens*) varukset …, varustus; — **-sman**, m. selvi… l. suorituamies; — **-spersedlar**, … pl. varustimet, varustus-aineet l. …neet.

…re, m. käskyn-ajaja, kivalteri.

…s, a. oböjl. ulkomaan, ulkomai…; — adv. ulkomailla l. -maalla, …maille l. -maallę; u. ifrån, ul…maalta l. -maalta; — **-handel**, n. …mais-kauppa; — **-ort**, m. ulko… maan paikka.

…ga, *se* **Urringa.**

…, n. huudahdus, huuto; gifva till …t u., huudahtaa; (*af auktion o. d.*) …huutaminen, huutaminen; — **-ste…**, n. huudahdus- l. huutomerkki.

…pa, v. a. huutaa ulos, huutaa; (*med sinnesrörelse yttra*) huudahtaa, huutaa; illa u—d, pahassa huudossa oleva.

Utrota, v. a. repiä juurinensa l. pois; juuria, hävittää perinjuurin l. perinpohjin l. juurinensa, hävittää.

Utrotningskrig. n. perikato- l. hävitysaota.

Utrusta, v. a. varustaa, varustella.

Utrustning, f. varustaminen, varustus.

Utrymma, v. a. jättää l. heittää paikka l. tila jkulle l. jkun haltuun; u. landet, lähteä pois l. luopua maasta.

Utrymme, n. tila.

Uträkna, v. a. laskea, ottaa selvä, arvella, tuumia; u. ett problem, ottaa selvä tehtävästä, laskea tehtävä valmiiksi; u. en solförmörkelse, laskea selville l. laskea auringon pimeneminen; det var illa u—dt, se oli huonosti tuumittu l. aprikoittu.

Uträkning, f. laskeminen, laskento, selvänotto, tuuma, arvelu, arvio; det är all u. (vinst), att..., hyvä etu l. voitto on siitä, että ...

Uträtta, v. a. toimittaa, tehdä, saada aikaan l. toimeen; u. ärenden, toimittaa l. ajaa asioita; u. ett uppdrag, tehdä l. toimittaa toimitettava; han har mycket att u., hänellä on päljo toimittamista l. toimitettavia; han har u—tatt det misslyckades, hän on toimeen l. aikaan saanut l. tehnyt, ett'ei se onnistunut.

Utröna, v. a. tutkia, koetella, havaita (-tsen).

Utsaga, f. sana, puhe (-een), lause (-een), kertomus.

Utse, v. a. valita (-tsen), määrätä, ottaa.

Utseende, n. näkö, muoto, ulkomuoto l. -näkö, katsanto; känna en till u—t, tuntea joku ulkonäöltä l. muodolta; saken har fått ett annat u.. asia on käynyt l. muuttunut toisennäköiseksi l. -muotoiseksi l. saanut toisen muodon.

Utsida, f. ulkopuoli.

Utsigt, f. katsanto, näköala; (*anledning till hopp*) toive (-een), toivon aihe (-een) l. syy; jag har u. åt fältet, minun on näkö- l. katsantoalani kedolle; rummet har en vacker u., huoneesta on kaunis näköala; u. af Tammerfors, Tampereen katsantokuva; han har säkra u—er till tjensten, hänellä on varmat toiveet l. toivon alat siihen virkaan.

Utsina, v. n. ehtyä. martua, tuiki ehtyä.

välja) vallta (-tsen), valikoita (-tsen); utsökt (*utvald*), ulosvalittu, valio, oivallinen, erinomainen.

Utsökning, f. uloshaku, laissa- l. velanhakemus, ulos-otto; — **-sbalk**, m. ulosotto-kaari; — **-smål**, n. velkomis- l. velanhakemus-asia l. -juttu.

Utsökt, adv. ulosvalitusti; (*framför adj. o. adv.*) oivan, oivallisen, erinomaisen.

Uttaga, v. a. ottaa ulos, ulosottaa; u. ett stycke på piano, ottaa pianolla selvä laulu- l. soittokappaleesta.

Uttal, n. ulospuhunta, ääntäminen.

Uttala, v. a. ulospuhua, puhua l. sanoa ulos, ääntää; — v. n. puhua loppuun.

Uttappa, v. n. laskea; u. kärr, laskea l. kuivattaa soita.

Uttaxera, v. a. ulostakseerata l. -taksoittaa l. -verottaa.

Utter, m. saukko; — **-skinn**, n. saukonnahka; af u., saukonnahkainen.

Uttjena, v. a. palvella loppuun l. ulos l. aikansa l. täyteen.

Uttolka, v. a. (*förklara*) selittää; (*öfversätta*) kääntää.

Uttolkare, m. seiittäjä.

Uttorka, v. a. kuivattaa, kuivata; — v. n. kuivettua, kuivua.

Uttrampa, v. a. tallata l. polkea l. käydä ulos l. leveäksi.

Uttryck, n. osotus, osote, ilmaus; tunnon l. mielen ilmaus l. ilmeisyys, painokkuus; (*ordasätt*) lause (-een), sana; u. af känsla, tunteen osotus l. osote l. ilmaus; u. i blickar, silmäysten mielen-ilmeisyys l. tunteellisuus; val af u., sanain l. lauseiden valinta; — **-sfull**, a. mielen- l. tunnon-ilmeinen, selvästi kuvaileva, painokas, elelevä; u. läsning, painokas l. mielen-ilmeinen l. ponteva lukeminen; — **-slös**, a. mielen- l. tunnon-ilmeetön, painoton, ponneton.

Uttrycka, v. a. (*trycka ur*) likistää l. puristaa l. pusertaa ulos; (*genom tecken, ord o. s. v. framställa*) osottaa, sanoa, lausua, näyttää, selittää; han u—ker sig väl, hän sanoo l. lausuu sanansa hyvin.

Uttrycklig, a. nimen-omainen, selvään sanottu, selvä- l. jyrkkäsanainen; u. befallning, nimenomainen l. suora käsky; u—t vilkor, nimenomainen l. varsinainen ehto; lagen är deri u., laki on siinä selvä- l. jyrkkäsanainen, se on laissa selvään sanottuna.

Uttryckligen o. **Uttryckligt**, adv. nimen-omaan, eritoten, ihan selvä selvästi.

Uttränga, v. a. tunkea l. syrjäyt pakottaa ulos.

Uttröska, v. a. puida ulos l. puh — v. n. puida loppuun l. kaik

Uttrötta, v. a. väsyttää, uuvuttaa; u—d, olla väsyksissä l. uuvu

Uttvätta, v. a. pestä l. huuhtoa

Uttyda, v. a. selittää.

Uttydning, f. selitys, selittämin

Uttåg, n. ulos- l. matkaanlähtö,

Uttåga, v. n. lähteä l. kulkea l. ulos, lähteä matkaan.

Uttänja, v. a. venyttää, pitkittää; v. d. venyä, pitkittyä.

Uttänjelig, a. venyväinen, venyt nytettävä, viruva.

Uttänka, v. a. miettiä, tuumia, ta (-tsen).

Uttöja, v. a. *se* **Uttänja**.

Uttömlig, a. tyhjentyvä, tyhjentyt tyhjennettävä.

Uttömma, v. a. tyhjentää, huollu u—er krafterna, se väsyttä jentää voimat; u. sig, v. r. t työ; u. sig i gissningar, s jos jotakin, tyhjentää kaike misensa.

Uttömning, f. tyhjennys, huollu

Uttörstig, a. tuiki janoinen.

Utur, prep. *se* **Ur**, prep.

Utvald, *se* **Utvälja**.

Utvandra, v. n. käydä l. kävel lähteä kävelemään; (*till fr land*) siirtyä l. vaeltaa pois l.

Utvandrare, m. ulossiirtyjä l. siirtolainen.

Utvandring, f. ulossiirtymys l.

Utvattna, v. a. vetyttää, liotta taa pois.

Utveckla, v. a. levittää l. kehi kiertää ulos, näyttää, osottaa; *tillväxt, utbilda*) kehittää, vaurastuttaa; u. sig, v. r. (-keän l. -kenen), tehonta. vaurastua; u. en duk ur p kehittää l. kiertää huivi ulos ta; u. en fana, levittää l. a pu; u. vältalighet, levitellä l. tuoda kaunopuheisuutta; u. sto osottaa l. näyttää suurta loist ta; värmen u—r växterna, min kehittää l. elvyttää l. v kasvit; u. förståndet, kehitt vaurastuttaa l. selvittää ymmär u. krafterna, kehittää l. kart

vaurastuttaa voimia; u. planen till
lt arbete, selvittää l. osottaa työn
mma; blomman u—r sig ur knop-
n. kukka kehkiää l. kehittyy l. el-
y nupusta; hans förstånd u—de
g hastigt, hänen ymmärrykseusä
hontui l. vaurastui l. kehittyi pikai-
sti: armén u—de sig på slätten,
meija leveni l. levisi lakeudelle.
ekling, f. (*aktivt*) kehittäminen, ke-
tys. levittäminen, selvittäminen, el-
ttäminen, vaurastuminen; (*refl.*) keh-
minen, tehontuminen, selvenemi-
n. elpyminen, vaurastuminen; krop-
tas u., ruumiin vaurastuminen l.
tuminen l. vaurastuttaminen l. vau-
tus.
rka, v. a. hankkia, saada, vaikut-
; u. sig tillstånd till ngt, hank-
l. toimittaa itsellensä lupa jhkin;
ngt för en, vaikuttaa l. toimit-
l. hankkia jkin jkun eduksi l. hy-
ksi: u. en hof, vuolla kaviota.
rtes, a. oböjl. ulko-, ulkonainen,
opuolinen; — adv. ulkopuolelta,
onaisesti, ulkoa, ulkoapäin, ulko-
olin.
xla, v. a. ulosvaihtaa l. vaihettaa;
fångar, vaihettaa vankeja; (*mek.*)
ittää.
xling, f. ulosvaihto, vaihetus; (*mek.*)
litys.
idga, v. a. laventaa, laajentaa, avar-
, avaroittaa, suurentaa, väljentää;
sig, v. r. laajeta (-nen), suurentua,
aroitua, väljentyä.
idgelig, a. laajeneva, avaroituva.
idgelighet, f. laajenevaisuus, ava-
ituvaisuus.
idgning, f. laajentaminen, avartami-
n. laajennus, väljennys; laajentumi-
n, väljeneminen; (*större vidd*) laa-
n, laajennus, suurempi ala.
isa, v. a. osottaa, näyttää; (*anvisa*)
ärätä, osottaa; (*visa bort*) käskeä
neuvoa pois l. ulos.
otera, v. a. äännöstää l. ääntää ulos.
ig, m. neuvo, keino, apu.
älja, v. a. valita (-tsen), ulosvalita,
ldkoita (-tsen); utvald, valittu, ulos-
alittu, valio.

Utvändig, a. ulkopuolinen, ulkopuolimmainen, ulkonainen.
Utvändigt, adv. ulkopuolelta, ulkopuolin, ulkoa-päin.
Utvärdshus, n. ulkoravintola.
Utvärka, v. n. särkeä l. pakottaa ulos.
Utvärtes, *se* **Utvertes**.
Utväxa, v. n. kasvaa l. kasvettua ulos.
Utväxt, f. liika, kasvajainen, kasvannainen, pahka.
Utådra, v. n. purkautua l. kuohua suonista ulos; — v. a. purkauttaa ulos suonista.
Utåt, adv. ulospäin, ulos; — prep. ulos — päin; (*utefter*) pitkin, myöten.
Utäng, f. ulko- l. takaniitty.
Utäta, v. a. syödä l. kalvaa ulos l. pois.
Utö, f. selkäsaari l. -luoto, ulkosaari.
Utöda, v. a. hävittää, lopettaa; u. skog, haaskata l. hävittää metsää.
Utöfning, f. harjoitus, toimitus, käytäntö, käyttäminen; u—en af ett yrke, elinkeinon harjoitus l. toimitus l. käyttäminen; u. af rättigheter, oikeuksien käyttäminen l. käytäntö; ställa, sätta ngt i u., panna l. saattaa jkin käytäntöön l. toimeen; komma i u. af ngt, päästä l. tulla jonkin käytäntöön l. harjoittamiseen l. jkin harjoittamaan; — -ssätt, n. käytäntö- l. käyttämistapa.
Utöfva, v. a. harjoittaa, toimittaa, käytpää, tehdä; u. konstens regler, käyttää l. harjoittaa taiteen sääntöjä; u. en konst, harjoittaa l. toimitella taidetta; u. sin magt, käyttää l. panna toimeen l. harjoittaa valtaansa; u. våld, tehdä l. harjoittaa väkivaltaa; det u—r stort inflytande derpå, se tekee suurta vaikutusta l. vaikuttaa suuresti siihen.
Utöfver, prep. päälle, päällitse, ylitse; u. hvad han begärt, yli sen l. siitä päälle, minkä pyysi.
Utögd, a. mulkosilmäinen l. -silmä, mulisilmä.
Utöra, n. pysty- l. leveäkorva.
Utösa, v. a. kaataa l. viskata l. ajaa ulos; (*fig.*) ajaa, purkaa.

V.

Vaccin, m. vaksiini, rokkoaine (-een), rokkomärkä, istuke; — **-depot**, m. rokkoaine-varasto; — **-depotförestån-dare**, m. rokkoaineen-säilyttäjä; — **-koppor**, f. pl. panenta- l. istutusrokko.
Vaccinatör, m. vaksinatööri, rokonpanija l. -istuttaja, rokottaja.
Vaccinera, v. a. rokottaa, istuttaa l. panna rokkoa.
Vaccinering, f. rokotus, rokonpano.
Vacker, a. kaunis (-iin), korea.
Vackert, adv. kauniisti, koreasti.
Vackla, v. n. horjua, hoippua, väikkyä, väipästellä; (*fig.*) horjua, väipästellä, olla epävakainen.
Vacklande, n. horjuminen, hoippuminen, o. s. v.
Vacuum, n. tyhjä l. ohut paikka l. tila; — **-meter**, n. ohennusmittari.
Vad, f. (*del af benet*) pohje (-hkeen), pohkea; — **-ben**, n. pohjeluu.
Vad, n. (*i ström*) lannas (-taan), kaalamo; — **-fogel**, m. kaalolintu, kaalaajainen; — **-fötter**, m. pl. kaalausjalat; — **-hjul**, n. lannasratas (-ttaan).
Vad, n. (*vadslagning*) veto, veikka; hålla l. slå v., panna l. pitää l. lyödä vetoa; (*pant*) pant; (*vädjande*) vetominen, veto, vetoon-pano; — **-penningar**, m. pl. vetoma- l. vetousraha; — **-etalan**, f. vetokanne.
Vad o. **Vada**, f. vata; — **-lag**, n. vatakunta.
Vada, v. n. kaalata, kahlaa.
Vadare, m. *se* **Vadfogel**.
Vadd, m. vaddi, pumpulivanu, vanu.
Vaddera, v. a. vaddittaa, sisustaa l. varustaa vaddilla.
Vademecum, n. myötäseuraajainen.
Vadmal, n. sarka; väfva v. (*en lek*), kutojaiset (*pl.*); — **-srock**, m. sarkatakki l. -nuttu.
Vadning, f. kaalamainen, kaalaus.
Vagabond, m. kulkulainen, irtolainen.
Vagel, m. (*i hönshus*) orsi (-rren), yöpuu; (*i ögat*) narannippa.
Vagga, f. kehto, kätkyt (-yen), vaku, tuutu.
Vagga, v. n. vaappua, kiikkua, vaarua, kellua; — v. a. tuutia, liekuttaa, kehdota (-toan); v. sig, v. r. tuutia, tuudutella.
Vaggbarn, n. kehtolainen, tuutulainen, kehto- l. tuutulapsi; — **-sång**, n. **-visa**, f. kehto- l. tuutulaulu.
Vagn, m. vaunu, vaunut (*pl.*); (*fö slor*) rattaat (*pl.*); — **-borg**, m. nuvarustus; — **-makare**, m. v maakari; — **-mästare**, m. vaun tari, vaunuri; — **-saxel**, m. v akseli; — **-sdörr**, f. vaunun-o **-shjul**, n. vaununpyörä; — vaunuvaja l. -huone (-een); — m. vaunuhevonen; — **-skorg**, n nunkoppa; — **-skur**, n. vaunuk — **-slega**, f. vaunuraha, ratas — **-slider**, n. vaunuliiteri l. -v **-steg**, n. vaunun-astuin; — m. vaununtanko l. -aisa, vehma
Vaja, v. n. liehua, heilua, liepeht
Vak, f. avanto, avento, (*sjel/mani kommen*) suivelo; hugga v., avantoa.
Vak, n. valvominen, valvonta; — m. vahtireikä.
Vaka, v. n. valvoa; v. öfver ng tää jkin vaarilla l. silmällä, jkin; vara vaken, olla valve valveella; (*sjöt.*) valvoa, nousta.
Vaka, f. valvominen, valvoma.
Vaka, f. *se* **Sångtrast**.
Vakans, f. vakanssi, viran auki avonaisuus, avoin virka l. paik **-afgift**, f. vakanssimakso.
Vakant, a. avoin (-imen), auki.
Vakna, v. n. herätä, havata, hav
Vaksam, a. valpas (-ppaan); v—t öga på ngn, pitää jk kalla vaarilla l. tarkasti silmällä.
Vaksamhet, f. valppaus.
Vaksamt, adv. valppaasti, vaarin
Vakt, f. vahti, vahtiminen, var minen; (*en viss tid*) vahti, vahtiaika; (*väktare*) vahti, v vahtimies; (*koll.*) vahdisto, vahti, tio; hålla v. (*om sagt*), vartio vahtia (jtkin), olla vahdissa l. massa; stå på v., olla l. seisoa tina l. vahdissa; göra v., käydä dissa l. vahtia; vara på sin v. tää varansa, olla varullansa; st ut v., panna väkeä l. miehiä diksi l. vartijoiksi, asettaa vart l. vahteja; — **-göring**, f. vahdin vahdissa-olo l. -käynti, vahtimine **-hafvande**, a. vahtia hoitava; s.

ihoitaja l. -päällikkö; — -**hållning**, vahdinpito, vahtiminen; — -**karl**, vahtimies; — -**kontor**, n. vahtiittoori; — -**kur**, m. vahtikoju l. ppi; — -**mästare**, m. vahtimes-i; — -**torn**, n. vahti- l. vartija-ni.

a, v. a. vahtia, vartioita (-tsen), ea l. kaita (-tsen); (*bevara*) var-: v. boskap, vartioita l. paimen-l. kaitsea karjaa; v. fångar, var-a l. vahtia vankeja; v. sig för , varjella itseänsä jstkin, kavahtaa

e, m. vartija, vahti, vahtimies, ja.

l, m. pieni peltopyy, peltopyy.

ska, f. vartijatar (-ttaren), vah-r (-ttaren), vartijavaimo.

m. (*80 stycken*) 80 kappaletta, li.

n. (*väljande*) vaali, valinta; jag gjort mitt v., olen puolestani altani valinnut; jag lemnar det dert v., jätän l. annan sen tei-valitaksenne, annan teidän valita lenne mukaan; vara i v—et och let, olla kahden (mielen) vai-lla; — -**akt**, m. vaalimenot, vaalin-; — -**berättigad**, a. vaalioikeu-men l. -valtainen; — -**census**, m. varaisuus; — -**dag**, m. vaalipäi-— -**distrikt**, m., -**krets**, m. vaa-ri; — -**frihet**, f. vaalivapaus; (*val-*) vaalioikeus; — -**frändskap**, m. ntataipumus; — -**förrättare**, m. pitäjä l. -toimittaja; — -**för-ning**, f. vaalinpito l. -toimitus; -**församling**, f. vaali- l. valitsija-; — -**kandidat**, m. vaaliehdo-, vaalikokelas (-aan), vaaliinpyrki-; — -**lag**, m. vaali- l. valintalaki; — **gd**, f. vaaliluettelo; — -**man**, m. i- l. valimies, valitsija; — -**rätt**, , — -**rättighet**, f. vaali- l. valinta-, vaalivalta; — -**sedel**, m. vaa-appu l. -lista; — -**språk**, n. vali-se (-een) l. -sanat, mielilause; — **rna**, f. vaaliuurna l. -laatikko.

bar, a. vaaliinkelpaava.

barhet, f. vaaliinkelpaavaisuus.

borgsmessa, f. Wapunpäivä.

dhorn, n. vaskitorvi, torvi.

dhornist, m. vaskitorven-soittaja.

en, a. kohmettunut, köntistynyt.

händ, a. kontta- l. kohmekäsi l. -kä-inen.

Validera, v. a. (*handelst.*) päteä, olla pätevä.

Valk, m. (*halsduk*) valkki; (*på huden*) känsä, käsnä, (*veck*) laskos; (*på rankor*) hamutsa, kaulapaita; — -**ho**, m. (*garf.*) vanutus- l. paittouskaukalo; — -**qvarn**, f. tamppi- l. vanutusmylly.

Valka, v. a. vanuttaa, vatvoa; — v. n. vanua.

Valkeri, n. vanuttamo, vanutuspaikka.

Valknut, m. osmansolmu.

Vall, m. (*gräsvall*) nurmi (-en), nurmikko, karje (-keen); (*betesmark*) laidun (-tumen); gå i v. (*vakta boskap*), käydä paimenessa l. karjassa, (*gå på bete*) käydä laitumella, mennä karjaan; — -**barn**, n. karja- l. paimenlapsi; — -**brott**, n. nurmirikko; — -**gosse**, n. paimen- l. karjapoika; — -**gång**, m. paimennus, paimenessa käynti, karjankäynti; — -**hjon**, n. karjanpaimen (-en), paimen; — -**horn**, n. luikuri, luikku, paimenen torvi l. sarvi; — -**hund**, m. karja- l. paimenkoira; — -**läggning**, f. nurmitus, nurmeksi paneminen; — -**plöjning**, f. nurmenkyntö.

Vall, m. (*förskansning*) valli; (*brant strand*) äyräs (-ään), töyräs; — -**gata**, f. vallikatu, -kuja; — -**gräfvare**, m. vallinkaivaja; — -**gång**, m. vallikäytävä.

Valla, v. a. paimentaa, kaita l. kaitsea (-tsen); — v. n. (*om blod m. m.*) kuohua; v. sig, v. r. nurmettua, karjettua, ruohottua.

Vallack, m. valakka, ruuna.

Vallacka, v. a. valakoita (-tsen), kuohita (-tsen).

Vallfart, färd, f. pyhiin-vaellus l. -matkustus, pyhissä-käynti, toivioretki.

Vallfärdas, v. d. vaeltaa l. matkustaa pyhiin, käydä pyhissä, tehdä pyhissävaellus, toivioretkeillä.

Vallmo, m. unikko, unikukka, valmu.

Vallning, f. (*akt.*) paimennus, kaitsemus; (*neutr.*) nurmettuminen, karjettuminen; (*blodets*) kuohu.

Vallonsmide, n. sulatustaonta.

Valmar, *se* **Vadmal**.

Valnöt, f. valnötti, saksanpähkinä.

Valp, m. penikka, pentu; — -**sjuka**, f. penikkatauti; — -**stim**, a. tiine.

Valpa, v. n. penikoita (-tsen), tehdä penikoita.

Valplats, m. sota- l. taistelukenttä, tappotanner (-nteren).

Vals, m. (*cylinder*) valssi, tela; vinnari; (*dans*) valssi; — **-formig**, a. telamainen, valssimainen, telantapainen, valssinmuotoinen; — **-maskin**, m. tela- l. valssikone (-een); — **-verk**, n. valssi- l. telalaitos, telarakennus l. -kone (-een) l. -koneisto.

Valsa, v. a. valssata, vinnata, telalla l. valssilla latustaa l. levittää l. venyttää; — v. n. (*dansa vals*) valssata.

Valuta, f. arvoaine (-een), rahan l. rahasumman arvo, vastike; v. bekommen, rahat l. arvo on saatu.

Valvera, v. a. tutkia rahan arvoa, laskea rahan l. rahalajin suhta l. arvo.

Valör, f. arvo, rahan arvo.

Vampyr, m. vampyyri, veren-imijä.

Van, a. tottunut, harjaantunut; blifva v., tottua, harjaantua.

Vana, f. tottumus, tapa, totuttu tapa, harjaantumus; v. vid arbete, tottumus l. harjaantumus työhön; det kan bli en v., se voi tulla tavaksi; af gammal v., totuttua l. vanhaa tapaansa, tottumuksesta.

Vanart, f. paha tapa, pahatapaisuus, pahan-elkisyys; — **-arta**, v. n. o. v—s, v. d. turmeltua, pahentua, tulla pahoille tavoille l. pahantapaiseksi; — **-artig**, a. pahantapainen l. -elkinen l. -juoninen; — **-bördig**, a. (*ofrälse*) halpasukuinen l. -säätyinen, epäsukuinen; (*oäkta*) äpärä, sivusyntyinen; — **-börding**, m. (*ofrälse*) halpa- l. epäsukuinen l. -säätyinen; (*beflickare af sin egen börd*) sukunsa pahentaja l. halventaja; — **-fräjd**, f. epämaine (-een), huono l. paha maine l. huuto l. kuulu l. nimi; — **-fräjda**, v. a. saattaa pahaan l. huonoon huutoon l. maineesen, saattaa epämaineesen; v—d, pahassa huudossa l. maineessa (oleva), epämaineinen, paha- l. huonomaineinen l. -kuuluinen; — **-för**, a. saattamaton, vialinen, vaivainen, raajarikkoinen; — **-gömma**, f. oböjl. (*lagt.*) huolimattomuus, huono hoito; — **-heder**, m. häpeä, epäkunnia; — **-hederlig**, a. häpeällinen, häpäisevä, epäkunniainen; — **-hedra**, v. a. häväistä (-päisen), saattaa häpeään; v. sig, v. r. häväistä itsensä, tulla l. joutua häpeään; — **-helga**, v. a. *se* **Ohelga**; — **-häfd**, f. paha l. huono ruokko, rappio, viljelysrappio; — **-häfda**, v. a. pitää huonossa l. pahassa ruokossa, heittää l. laskea rappiolle l. mään; — **-kant**, m. metäsärmä, kantti; — **-lottad**, a. kovaosai -onninen, epäosallinen; — **-magt**, mattomuus, epävoimaisuus, tain raukeus, voipumus; falla i v., miemoksiin l. tainnuksiin, tain **-mägtig**, a. voimaton, epävoim raukea, taintunut, taintioin (- — **-mägtighet**, f. *se* **Vanma -pris**, n. polkuhinta, polku; — **da**, v. a. *se* **Misspryda**; — *se* **Vanskötsel**; — **-rykta**, v. **Vansköta**; (*bringa i vanrykte*) pahaan l. huonoon huutoon l. sen; — **-rykte**, n. epämaine paha l. huono maine l. kuulu l. — **-sinne**, n. *se* **Vansinnig -sinnig**, a. mielipuoli l. -p mieletön, hourupäinen; — **het**, f. mielipuolisuus, mieletö hourupäisyys; — **-sinnigt**, ad lettömästi, (*förtvifladt*) hurjas **-skapa**, v. a. tehdä kuvattoma mentaa, rujostuttaa; — **-skapl** *se* **Missfoster**; — **-skaplig**, a. ton, ruma, rujostunut; bli v., tua; — **-skaplighet**, f. kuvatto rumuus; — **-sköta**, v. a. hoita nosti l. kehnosti, pitää huon kehnossa hoidossa l. ruokossa nossa; — **-skötsel**, m. huono no l. huolimaton hoito l. ruok tamattomuus, epähoito; — **-** v. d. ei tulla l. olla sukunsa sukuansa pahempi l. huonom **-ställa**, v. a. rumistaa, rumenta dä ruman- l. pahannäköiseksi, taa; — **-trefnad**, m. merey myys, epämenestys; (*om person*) tymättömyys, ikävystymys; — **vas**, v. d. ei menestyä l. v viihtyä l. menestyä huonosti. ih työ; — **-tro**, f. epäusko; — **-tr** a. epäuskoinen; — **-trogenhet**, f. uskoisuus; — **-tyda**, v. a. *se* **tyda**; — **-vett**, n. hulluus, mie myys, hurjuus; — **-vettig**, a. tön, hullupäinen, hurja; — **-vet** m. houkkio, mieletön; — **-vå -vårdnad**, m. huono l. *kehno* h l. holhous, epäholhous l. -hoito, tamattomuus; — **-vårda**, *se* **sköta**; — **-vördig**, a. *ylenkatse* nen, kunnioittamaton; — **-vörd** m. kunnioittamattomuus, epäku tus, ynseys, ylenkatsomus; —

epäkunnia, häpeä, häväistys; —
ra, v. a. *se* **Vanhedra.**
d, a. o. part. totutettu, tottunut.
alism, m. vandalisuus, raastolais-
m.
el, m. elämä, käytös, elämän vael-
l. käytös; i handel och v., työs-
ja toimessa.
a, v. n.; handla och v., tehdä
kemittaa.
a, v. n. vaeltaa, kävellä, käysken-
ä (-ntelen).
are, m. vaeltaja, kävelijä, matka-
a.
ag, f. vaellus, vaeltaminen, mat-
n, kulku, kävelys; — **-slopp,** n.
matka, elämän juoksu l. vael-
; — **-sman,** m. vaellus- l. matka-
a. vaeltaja; — **-sstaf,** m. matka-
llussauva.
, m. vanilli.
, m. vika, virhe (-een), vamma.
a, v. n. kuljeksia, kuljeskella, kä-
i, letustella.
s, v. d. saada, saadaan (*pass.*)
a, puuttua, tulla.
mod, n. huikentelevaisuus, epä-
isuus, horjuva l. huikenteleva
i (-een); — **-modig,** a. huikenteleva,
akainen, horjumielinen.
g, a. tavallinen.
gen, adv. tavallisesti.
het, f. tavallisuus.
t, — **-vis,** adv. tavallisesti.
a, f. (*för rensning*) pohdin (-tii-
), välppä; (*kem.*) vanna, kaasu- l.
motto-astia.
a, v. a. pohtaa, välpätä.
dig, a. (*ombytlig*) epävakainen, py-
mätön, (*tvifvelaktig, kinkig*) pettä-
ukala, turhan-aikainen, turha; v.
ka, epävakainen l. pysymätön l.
ävä onni; ett v—t företag, tur-
a turhan-aikainen l. joutava l. pet-
n yritys; det ser v—t ut, näyt-
tukalalta l. turhalta.
dighet, f. epävakaisuus, pysymät-
yys, pettäväisyys, tukaluus, tur-
-aikaisuus.
, m. (*skepp.*) vantti, mastotouvi.
e, m. kinnas (-ntaan), kädys, tump-
(*rävkod*) lapanen, (*fingervant*) sor-
as (-kaan), vanttu.
n, n. ase (-een), sota-ase; gripa
ll v., tarttua l. käydä aseisiin; va-
l. stå under v., olla aseissa l.
eessaan; föra v., pitää l. käyttää
asetta l. aseita; (*vapenslag*) aselaji;
(*sköldemärke*) vaakuna; — **-bok,** f.
vaakunakirja; — **-bragd,** m. ase- l. so-
titeko, asetoimi (-en); — **-brak, -bul-
ler,** n. aseiden kalske l. kalke (-keen)
l. ryminä; — **-broder,** m. aseveikko
l. -toveri; — **-dragare,** m. aseenkan-
taja; — **-för,** a. asekuntoinen l. -ky-
kyinen; — **-gny,** n. *se* **Vapenbrak;**
— **-hus,** n. asehuone; — **-hvila,** f.
sotilakko, välirauha; — **-klädd,** a.
aseissa l. sota-asussa (oleva); — **-konst,**
f. vaakunaoppi; — **-lycka,** f. ase-
onni; — **-lös,** a. aseeton; — **-magt,**
f. asevoima, aseiden voima; — **-plats,**
m. suoja- l. turvalinna; — **-rock,** m.
ase- l. sotitakki; — **-rustning,** f.
varustus- l. sotiasu, asepuku; — **-sköld,**
m. vaakunakilpi (-ven); — **-slag,** n.
aselaji; — **-smed,** m. aseseppä; —
-stillestånd, n. välirauha, sotilakko;
— **-styrka,** f. ase- l. sotavoima l.
-voimat (*pl.*); — **-sven,** m. asepal-
velija; — **-öfning,** f. aseharjoitus.

Vapör, m. vapööri.

Var, n. (*öfverdrag*) vaaru, päällys, päällystä.

Var, n. (*ur sår*) märkä, (*blodig*) visva; v. i ögonen, silmäin rääme (-een); — **-bildning,** f. märäntulo l. -teko, märille tulo; — **-blemma,** f. märkäpää; — **-full,** a. märkää l. visvaa täysi, märkäinen.

Var, a. varoisa, varuissansa l. varulla oleva, varanpitävä; — **-bygel,** m. vara- l. varuskaari; — **-fogel,** m. isompi lepinkäinen, lapinharakka; — **-ha-
ke,** m. varahaka; — **-sko,** v. a. (*varna*) varoittaa, varuttaa, (*anmäla*) ilmoittaa; v. sig, v. r. varautua, pitää varansa; blifva v—dd, varautua, tulla varuillensa.

Vara, s.; taga v. på ngt, pitää l. ottaa vaari jstkin; taga sig till v., olla varuissansa l. varoillansa, kavahtaa; taga till v., *se* **Tillvarataga.**

Vara, f. tavara, kalu.

Vara, v. n. o. auxil, olla; v. till, olla olemassa; han är icke mera (*till*), häntä ei enää ole; om han icke varit (*funnits*), jos häntä ei olisi ollut; det är många, som tro, monta on, jotka uskovat; det är jag, som talar, minä se puhun, minä se olen, joka puhun; det kan så v., kan väl v., voipi l. saattaa niin olla, lieneepä niin; låt så vara, olkoonpa

niin l. vain; vare sig rik eller fattig, olkoon l. olipa rikas tahi köyhä, joko rikas taikka köyhä; vare sig dermed huru som helst, olipa l. olkoon sen l. sen laita kuinka hyvänsä; han är till Helsingfors, hän on Helsingissä, on mennyt Helsinkiin; jag ha varit der, olen käynyt l. ollut siellä; det gäller vara eller icke v., kysymys on, ollako vai ei olemassa, kysymys on olemisesta ja olemattomuudesta.

Vara, v. n. kestää, pliisata, pysyä, pitää, seisoa, jatkua.

Vara sig, v. r. märkiä, tulla l. käydä märille, tehdä l. ajaa märkää.

Varaktig, a. kestävä, kestäväinen, pysyväinen, seisova.

Varaktighet, f. pysyväisyys, kestäväisyys.

Varaktigt, adv. pysyvästi, pysyväisesti, seisovasti.

Varande, n. oleminen, olemus.

Varas, v. d. *se* **Vara sig**.

Varda, v. n. tulla (joksikin).

Varelse, f. (*tillvarelse*) olemus, oleminen; (*väsende*) olento.

Varf, n. varvi, veistämö.

Varg, m. susi (-den), hukka; — **-grop**, f. sudenhauta l. -kuoppa; — **-gård**, m. sudentarha l. -aitaus l. -rita; — **-hona**, f. naaras (-aan) susi, emäsusi; — **-jagt**, f. sudenjahti l. -ajo; — **-lo**, f. susi-ilves (-ksen); — **-skinn**, n. sudennahka; — **-skinnspels**, m. sudennahkainen l. sudennahka-turkki; — **-unge**, m. sudenpentu.

Vargering, f. varaväki l. -väestö; — **-skarl**, m. varaväen-mies, varaväestöläinen, varamies.

Varginna, f. *se* **Varghona**; varg och v., koiras ja naaras susi.

Varhet, f. varoisuus.

Variabel, a. vaihetteleva, monivaiheinen; (*alg.*) vaihtelijainen, vaiheluku.

Variant, m. toisinto, toisinnos.

Variation, f. muutos, muute (-tten), vaihettelu; (*i musik*) toisintelu, muutelma, muute.

Variera, v. a. muutella, vaihetella; — v. n. vaihetella, vaihtelehtaa, toisinnella (-ntelen).

Varietet, f. lajimuute (-tteen), toisintolaji, toisinnos.

Varig, a. märkäinen, visvainen, (*om ögon*) räämeinen.

Varkunna sig, v. r. (*öfver sga*) taa l. sääliä (jkuta).

Varlig, m. m. *se* **Varsam**, o. s.

Varm, a. lämmin (-pimän), lämpi (*fig.*) lämmin, harras (-rtaan); lämmitä (-piän), tulla l. käydä pimäksi; jag fick v—t, minu lämmin l. vari; — **-blodig**, a. verinen; — **-bänk**, m. lämpö (*med dynga*) tadepenkki; — **-skin**, f. lämpöilma-kone; — lämpöhuone (-een) l. -suoja.

Varmt, adv. lämpimästi, lä (*fig.*) hartaasti, lämpimästi.

Varna, v. a. varoittaa.

Varnagel, m. varoitus, varoitus esimerkki.

Varning, f. varoitus.

Varp, n. (*notvarp*) apaja; (*sjö.*) hilaköysi; *se* **Varphög**; — n. varppi- l. hila-ankkuri; — (*bergv.*) haalimus, rouheläjä (*slagghop*) kuottaläjä.

Varp, m. (*för väf*) luonnos; — m. käänninpuu; — **-trä**, n. loinpuut (*pl.*), kehäpuut.

Varpa, v. a. (*sjö.*) varpata hilata; (*väf*) luoda.

Varpa, f. o. **Varpor**, f. pl. loinpuut (*pl.*).

Varsam, a. varova, varovainen, pitävä, varuisa, varullinen.

Varsamhet, f. varovaisuus, var

Varsamt, adv. varovasti, varui

Varseblifva, v. a. huomaita vaita (-tsen), äkätä (-kään).

Varsel, m. enne (-enteen), varomerkki.

Varsna, v. a. *se* **Varseblifva**.

Varubyte, n. tavaran l. tavaran to; — **-förråd**, n. tavaravar tavarasto; — **-konto**, n. -konto; — **-kunskap**, f., — dom, m. tavarain tunteminen, tieto; — **-lager**, n. tavaravar varasto; — **-magasin**, n. tav l. -makasiini; — **-nederlag**, rasäilystö l. -varusto; — **-pa** tavaramytty l. -paketti; — tavaran l. tavarain hinta.

Varulf, m. ihmissusi (-den).

Vas, m. vassi, maljakko.

Vasall, m. vasalli, läänimies.

Vasallskap, n. läänivelvollisuus.

Vase, m. (*löfruska i vatten*) tura; *ve*) sidoin (-toimen), vihko: niskapuu, vaasu, vuoliainen.

(-aan), (*under golf*) multiain (-imen); (*pojke*) loppi.

Vask, n., l. **-malm**, m. huuhtomalmi, huuhdottu malmi; — **-guld**, n. huuhtoma- l. huuhdinkulta; — **-tråg**, n. huuhto- l. huuhdinkaukalo l. -allas (-taan); — **-verk**, n. huuhto- l. huuhtomalaitos, malmihuuhtamo.

Vaska, v. a. huuhtoa.

Vaskare, m. huuhtoja.

Vasker, m. nulikka, pampukka.

Vaskning, f. huuhdonta.

Vass, m. ruoko (-von); (*ställe, der vass växer*) ruovokko, ruovosto; — **-beväxt**, a. ruovokkoinen, ruokoinen, ruovokko-, ruoko-; — **-pipa**, f. ruokopilli.

Vassbuk, m. *se* **Hvassbuk**.

Vasserra! int. *se* **Bevars**.

Vassla, f. hera.

Vassla sig, v. r. herautua.

Vasslig, a. herainen.

Vaterbord, n. (*sjöt.*) vaaterpuuri, parraslaudat (*pl.*).

Vaterschout, m. vatersjoutti.

Vatikanen, m. vatikaani.

Vatten, n. vesi (-den); till lands och v., maalla ja merellä; sitta på v. och bröd, olla l. istua vedellä ja leivällä; fängelse vid v. och bröd, vesi- ja leipä-vankeus; — **-afledning**, f. vedenlasku; — **-aktig**, a. vesimäinen, vetinen; — **-behållning**, f. vesisäiliö l. -tyty; — **-blandad**, a. vedensekainen; — **-blom**, m. veden märkä l. kanahka l. kukoistus; — **-blomma**, f. vesikukka; — **-blåsa**, f. vesikupla l. -kello l. -rakko; — **-bläddra**, f. vesikello l. -herne (-een); (*ört*) vesiherne; — **-brist**, f. vedenpuute (-tteen); — **-bryn**, n. (*yta*) vedenkalvo l. -pinta; (*kant*) vedenreuna l. -palta; — **-bubbla**, f. *se* **Vattenblåsa**; — **-byggnad**, m. vesirakennus; — **-djur**, n. vesieläin (-imen); — **-drag**, n. vedet (*pl.*), vesijakso, vesistö; — **-drift**, f. veden käytinvoima, vedenvoima; — **-droppe**, m. vesipisara; — **-drägt**, f. vesijoukko, vedensaatto, vedenkuljetus; — **-dränkt**, a. (*genomvåt*) vettynyt, jäytä; (*öfverhöljd af vatten*) veden alla (oleva), vedenpeittoinen; — **-fall**, n. vesiputous, koski (-en), köngäs (-kään); — **-fattig**, a. vähävesinen, vedetön; — **-flod**, m., — **-flöde**, n. vedentulva l. -paisumus, veden vuoto l. juoksu; — **-fogel**, m. vesilintu; — **-fång**, n. veden saanto; — **-fåra**, f. vesivako; — **-färg**, m. vesimaali l. -väri; — **-förande**, a. vesisuoninen; — **-gas**, m. vesikaasu; — **-gång**, m. (*skepp.*) vedenraja; — **-halt**, m. vetisyys, vedenpito, veden määrä l. paljous; — **-haltig**, a. vedensekainen l. -pitoinen, vetinen; — **-hjul**, n. vesiratas; — **-hvirfvel**, m. veden pyörre (-rteen) l. kurimus l. napa; — **-hållande**, a. vedenpysyttävä; — **-höjd**, m. veden korkuus; — **-kanna**, f. vesikannu; — **-klar**, a. vesikirkas (-kkaan) l. -selkeä; — **-konst**, f. vesikonsti l. -laitos; (*springbrunn*) suihkuri, vesisuihku l. -konsti; — **-koppor**, f. pl. vesi- l. laattarokko; — **-kur**, m. vesiparannus; — **-ledning**, f. vedenjohtaus, vesijohto; vesikaivanto; — **linie**, f. vesiviiva, vedenraja; — **-lägga**, v. a. panna veteen l. likoamaan, vetyttää; — **-lös**, a. vedetön; — **-man**, m. vesimies; — **-meteor**, m. vesi-ilmiö; — **-nymf**, f. vedenneito l. -neitonen, aallotar (-ttaren); — **-pass**, n. vatupassi, luotilauta; — **-prof**, n. vesikoetus l. -vala; — **-qvarn**, f. vesimylly; — **-rall**, m. vesiralli; — **-rik**, a. vesinen, vedekäs (-kkään), vetevä; — **-rå**, n. vetehinen; — **-rått**a, f. *se* **Vattensork**; — **-siktig**, a. vesitautinen; — **-sjuk**, a. vesiperäinen l. -perä, vetinen; — **-skott**, n. nälkä- l. liika- l. hyötyoksa; — **-skräck**, m. vesikauhu; — **-skygg**, a. vettä pelkäävä, vesipelkuri; — **-sork**, m. vesimyyrä, ojarotta; — **-sot**, f. vesitauti; — **-spegel**, m. vedenkalvo; — **-språng**, n. suihkuri, suihkuvesi; — **-stare**, m. *se* **Strömstare**; — **-stråle**, m. vesisuihku, veden suihkaus; — **-stånd**, n. veden korkeus; vid högt, lågt v., korkean, matalan veden ollessa l. aikana; — **-system**, n. vesistö, vesijakso; — **-tak**, n. vesikatto; — **-tät**, a. vettä l. veden pitävä, vuotamaton; — **-uppfordringsverk**, n. vedennosto-laitos; — **-verk**, n. vesilaitos l. -laite (-tteen); — **-våg**, f. vesivaaka; — **-vätska**, f. vesineste (-een); — **-växt**, f. vesikasvi; — **-yta**, f. vedenpinta.

Vattig, a. vetinen, jäytä.

Vattkoppor, m. fl. *se* **Vattenkoppor**, o. s. v.

Vattna, v. a. (*boskap*) juottaa; (*växter, jord*) kastaa, kastella, vesittää, kos-

tuttaa; v—s, v. d.; ögonen v—s, silmät vettyvät, vesi tulee silmiin; han v—s l. det v—s honom i munnen, hänen valahtaa l. tulee vesi suuhunsa.

Vattnig, a. *se* **Vattig** o. **Vattenaktig.**

Vattra, v. a. vatrata, vipeöitä (-tsen), läikehtiä.

Vattublåsa, m. fl. *se* **Vattenblåsa**, o. s. v.

Vaudeville, *se* **Vådevill.**

Vax, n. vaksi, vaha; (*i örat*) vaikko; — **-artad**, a. vaksin- l. vahanlaatuinen l. -tapainen; — **-duk**, m. vaksivaate (-tteen), vakstuukki; — **-färgad**, a. vaksin- l. vahankarvainen; — **-gul**, a. vahakeltainen; — **-kabinett**, n. vaksikuvasto; — **-kaka**, f. vahakakku; — **-läder**, n. vaksi- l. vahanahka; — **-papper**, n. vaksi- l. vahapaperi; — **-stapel**, m. vaksirulla; — **-taft**, n. vaha- l. vaksitahti l. -silkki.

Vaxa, v. a. vahata, vaksita (-ian).

Ve, int. voi! oi! subst. n. onnettomuus, kova l. paha onni; — **-klagan**, f. voivotus, vaikeroitseminen; — **-mod**, n. surku- l. synkkä- l. surumielisyys; — **-modig**, a. surku- l. suru- l. synkkämielinen.

Veck, n. (*i klädning m. m.*) poimu, laskos, koltto, (*i papper o. d.*) taite (-tteen), taive (-peen), käännös.

Vecka, v. a. laskostaa, poimuttaa, panna laskoksiin l. poimuille, taittaa, kääntää.

Vecka, f. viikko; (*en veckas tid, hel vecka*) viikkokausi; en gång i v—n, kerran l. kerta viikossa; mot slutet af v—n, lopulla viikkoa, viikon lopulla; nästa v., nouseva l. ensi viikko; en veckas gammal, viikon vanha, viikkoinen, viikkokautinen.

Veckig, a. poimuinen, laskoksinen, o. s. v.

Veckla, v. a. kääriä, kiętoa.

Veckoarbete, n. viikkotyö, (*som varar en vecka*) viikon l. viikkoinen työ; — **blad**, n. viikkolehti l. -sanomat; — **-lön**, f., **-penning**, m. viikkopalkka l. -raha; — **-tals**, adv. viikottain, viikkokausin l. -kausia.

Ved, m. (*bränsle*) puut (*pl.*), halot (pl. af halko); (*trädämne*) puu, puuaine (-een); — **-bod**, f. puu- l. halkovaja; — **-brand**, m. polttopuut l. -halot (*pl.*); — **-börda**, f. (*i famnen*) puu- l. halkosylys, (*på ryggen*) puu- l. halkotaakka; — **-fång**, n. puiden l. puunsaanto; (*famnsbörda ved*) puu- halkosylys l. -kannos; — **-hugg** m. puunhakkaaja, puiden l. hak hakkaaja; — **-kast**, m. puu- l. koläjä l. -koko, (*trafve*) puu- l. kopino; — **-klabb**, m. puunk -kapale (-een); — **-lider**, n. p halkovaja; — **-läggare**, -rada halonlatoja; — **-lös**, a. polttop puuton; — **-pris**, n. halkohi **-skuta**, f. halkovene; — **-trä** puu- l. halkopino; — **-trä**, n. — **-yxa**, f. hakkuukirves.

Vedelhö, n. nätkin (-imen).

Vederböra, v. n. tulla, pitää; m aktning som vederbör, velvollisella kunnioituksella, kunnioituksella kuin tulee l. v—nde, asianomainen; — a. asianomainen l. -mukainen, linen; — **-börligen**, adv. asi sesti, niinkuin tulee l. pitää. kaisesti; — **-deloman**, m. *dare*) vastustaja; (*motpart*) (-jen), vastuspuoli; — **-dö** uudesta- l. uudelleen-kastaja, toistaja; — **-faras**, v. d. (-taan), tulla, tulla osaksi; lä rättvisa v., antaa jkun jkulle tapahtua oikeutta, an den tulla jkun osaksi; — paraneminen, parantuminen, nen, virkoaminen, tointu **-fås**, v. d. (*tillfriskna*) pa rata (-nen), kostua; (*qvicks* pua, tointua, virota (-koan — **-gälla**, v. a. kostaa, palki —**-gällare**, m. palkitsija, k **-gällning**, f. palkitseminen kostanto, kostaminen; — **-g rätt**, m. kostanto- l. kostam — **-häftig**, a. täysivaraine nen, täyttävä; — **-häftigh** sivaraisuus, kelvollisuus; — korvaus, korvausmakso, vast palkinto; (*fyllnad*) täyte (-t **-lagshemman**, n. peruutus- l tila; — **-like**, m. vertainen; **-ga**, v. a. kumota (-oan), näy räksi; — **-läggning**, f. kum kumous, vääräksi näyttämi taan väittäminen; — **-mäle** (-tteen), merkki, todiste (- **-möda**, f. vaiva, vastus, t **-namn**, n. liikanimi; — vastuspuoli; *se* **Motpart**; — v. a. virvoittaa, virkistää; v.

r. virvoittaita, virvoittaa l. virkistää itseänsä; — **-qvickelse**, f. virvoittaminen, virvoitus, virkistys; — **-saka**, v. a. (*förneka*) vastustaa, kieltää; (*försaka*) kieltää itseltänsä; — **-sakare**, m. vastustaja; — **-stygglig**, a. ilettävä, rietas (-ttaan), ilkeä, ilkeän- l. pahannäköinen, inhottava; — **-styggligt**, f. ilettäväisyys, inhottavaisuus; — **-taga**, v. a.; efter v—gen sed, niinknin tavaksi on otettu, vanhan tavan mukaan; det är v—get bruk, se on otettu tavaksi; — **-vilja**, f. *se* **Motvilja**; — **-våga**, v. a. panna kaupoille l. alttiiksi, uskaltaa, koettaa onneansa; — **-värdig**, a. inhottava, ilettävä, vastenluontoinen, mieltä kääntävä; — **-värdighet**, f. inhottavaisuus, ilettäväisyys; (*missöde, motgång*) vastus, tukaluus; — **-värdigt**, adv.; det smakar v., se maistuu ilkeältä l. ilkeälle l. ilettävältä.

Vedett, m. etumies.

Vef, f. veivi, kampi, käännin; — **-mangel**, m. veivimankeli; — **-stake**, m. kamminsäippä; — **-stång**, f. veivitanko l. -puu.

Veflingar, m. pl. (*skepp.*) väylingit.

Vefva, v. a. veivata, vääntää, kiertää.

Vefva, f. pöläkkä; i samma v., yhdessä menossa l. pöläkässä.

Vegetabilier, n. pl. kasvit; (*växtfödoämnen*) kasvi-aineet.

Vegetabilisk, a. kasviaineinen, kasvillinen.

Vegetation, f. kasvuisuus, kasvillisuus, kasvu, kasvit (*pl.*).

Vegetativ, a. kasvullinen, kasvillinen, ravintopuolinen.

Vegetera, v. n. (*om växter*) kasvaa; (*om menniskor*) eloksia, elostella.

Vehikel, n. vaikutin (-ttimen), edistin; (*jur.*) esityskirja.

Vek, a. (*mjuk*) pehmeä; (*böjlig*) norea, nuortea, notkea, laukea; (*fig.*) laukea, lauhea, hento, vieno, hellä; v. i ryggen, notkea- l. noreaselkäinen; v—a lifvet, vyötäiset (*pl.*), kupeet (*pl.*); v—t hjerta, v—t sinne, hento l. hellä l. pehmeä sydän, lauhea l. vieno l. hellä mieli; göra v., pehmittää, notkeuttaa, hellyttää; blifva v., *se* **Vekna**.

Veka, v. a.; v. upp, pehmittää, pehmentää.

Veke, m. sydän (-men).

Vekhet, f. pehmeys, noreus, nuorteus, notkeus, laukeus; hellyys, vienous, hentous.

Veklig, a. vennokas, vento, hento, vento- l. hentomielinen.

Veklighet, f. vennokkuus, ventous, vento- l. hentomielisyys.

Vekligt, adv. vennosti, vennokkaasti.

Vekling, m. vennokas (-kkaan), heitukka.

Vekna, v. n. pehmetä (-nen), pehmittyä, notkeutua, notkistua; (*om sinnet*) heltyä, pehmetä.

Veld, *se* **Väld**.

Vele, m. tollo, kierre (-teen).

Velinpapper, n. veliini- l. silipaperi.

Velociped, m. velocipedi, koivetin (-ttimen).

Ven, m. veri- l. laskusuoni, laskimo.

Venerisk, a. kuppataudin, kuppainen, kuppataudillinen; v—a sjukan, kuppatauti, paha tauti.

Venster, a. vasen (-mman); — **-händ**, a. vasenkätinen, kurittu; — **-vriden**, a. löylynlyömä, kohelo, hupsu.

Ventil, m. venttiili, henkiläppä l. -reikä, ilmareikä, henki- l. ilma- l. palkeenkieli, tuhotin (-ttimen); *se* **Vridhane**.

Ventilation, f. raittiin l. puhtaan ilman saanti l. tulo, ilmanvaihetus; (*pröfning*) tutkistelu, tarkastelu.

Ventilator, m. ilmatuhotin (-ttimen), ilmanpuhdistin (-imen).

Ventilera, v. a. (*pröfva*) tarkastella, tutkistella, keskustella; (*ett rum*) ilmoitella.

Vepa, f. vaippa.

Vepa, v. a. *se* **Svepa** o. **Linda**.

Veranda, f. veranda, pylväikkö, pylväskatos.

Verb, n. verbi, teonsana, lausukka; verba formalia, todelliset l. varsinaiset sanat.

Verbal, a. sananmukainen, sanasanainen; (*gram.*) verbillinen.

Verbotim, adv. sanasta sanaan.

Verda! int. kuka l. ken siellä? mikä mies?

Verificera, v. a. vahvistaa, todistaa, vakuuttaa todeksi.

Verifikat, n. todiste (-een), vahviste (-een).

Verifikation, f. vahvistus, todistus, todenvakuutus.

Veritabel, a. todenperäinen, todellinen.

Verk, n. työ, teko, teos, toimi (-en); Guds v., Jumalan työt l. teot; hvems v. är detta? kenen tekemää l. työtä tämä on, kenen toimesta tämä on?

sätta i v—et, panna toimeen; lägga hand vid v—et, ryhtyä l. puuttua työhön, käydä työhön käsin l. käsiksi; Schillers v., Schillerin teokset; i sjelfva v—et, tosiansa, tosiansakin, todellakin, oikeastansa; (*inrättning*) laitos, rakennus, värkki; virkalaitos l. -kunta; (*fabrik, bruk*) tehdas (-taan; (*fortif.*) varustuslaitos, varustus; — **-bord**, n. työpöytä; — **-bräde**, n. työ- l. leikkaus- l. polvilauta; — **-gesäll**, m. työ- l. mestarisälli l. -kisälli; — **-helgon**, n. tekopyhä l. -pyhimys; — **-helig**, a. tekopyhä l. -pyhäinen, ansiopyhä; — **-helighet**, f. tekopyhyys l. -pyhäisyys, ansiopyhyys; — **-jern**, n. vuolinrauta, kaviorauta l. -veitsi; — **-mått**, n. tavallinen mitta, kalumitta; — **-mästare**, m. työmestari; — **-stad**, m. verstas (-aan), työhuone (-een) l. -paja; — **-ställa**, v. g. panna toimeen, toimittaa, täyttää; verkställande magten, toimeenpanija-, käyttäjävalta, toimeen-paneva valta, toimitusvalta; v—nde direktör, toimeenpaneva l. toimitusjohtaja; — **-ställande**, n. toimeen-pano, täyttäminen; — **-ställare**, m. toimeenpanija; — **-ställbar**, — **-ställig**, a. aikaan l. toimeen saatava, tekomahdollinen, mahdollinen; — **-ställighet**, f. toimeenpano l. -paneminen, täytäntö; bringa i v., panna toimeen l. täytäntöön; gå i v., tulee täytetyksi l. toimeen pannuksi, pannaan toimeen l. täytäntöön; — **synd**, f. tekosynti; — **-tum**, m. kalutuuma, tavallinen tuuma; — **-tyg**, n. työkalu, kalu, kapine (-een); (*fig.*) välikappale (-een), vaikutin (-ttimen).

Verka, v. n. o. a. vaikuttaa, tehdä, toimittaa; medlet v—r, keino vaikuttaa; det v—de en stor förändring, se teki l. vaikutti suuren muutoksen; v. godt, vaikuttaa l. toimittaa hyvää; v. upp en hästhof, vuolla hevosen kaviota.

Verkan, f. vaikutus, teho; upphäfva till kraft och v., kumota voiman ja vaikutuksen puolesta l. voimalta ja vaikutukselta.

Verkelig, *se* **Verklig**.

Verklig, a. todellinen, varsinainen, olol. todenperäinen, tosi (-den), oikea; — **-göra**, v. a. todellisentaa, toteuttaa, saattaa l. tehdä todeksi.

Verkligen, adv. todella, todellakin, tosiansa, toden- l. oloperäisesti, t sesti; (*i fråga, af förundran*) ko? oikeinko? oikeinko totta niin!

Verklighet, f. todellisuus, o. s. v

Verkning, f. vaikutus, vaikuttam — **-skrets**, m. vaikutuspiiri toimi- l. työala; — **-smedel**, n. tuskeino, vaikutin (-ttimen).

Verksam, a. (*verkande, eftertrycklig*) messa (oleva); vaikuttava, teh hollinen; (*driftig*) toimekas nerollinen, nerokas (-kkaan); alltid v., hän on aina to toimivana l. vaikutuksessa.

Verksamhet, f. vaikutus, toimi minto, vaikuttavaisuus, nerok rollisuus, tehoisuus, toimekk lan begynner sin v., ko toimensa l. vaikutuksensa; k v., komitean toimi l. vaikut toiminto; medlets v., kein tavaisuus l. tehokkuus.

Verksamt, adv. vaikuttavasti, ti, nerokkaasti, tehollisesti, kaasti.

Verld, f. mailma, maailma; v—en, ei sinä ilmoisna kuuna päivänä; hvad i v mitä ihmettä l. ihmeitä? h v—en, kuinka ikään l. ik ka kummallisesti? ej i hel ei koko mailmassa l. m den förnäma, stora v— ten l. ylhäisten mailma, s isoiset l. ylhäiset ihmiset; varit med i v—en, hä massa mukana ollut l. ihmi sa; förr i v—en, ennen ennen muinoin; han är e v., hän on mailman mies, mailman taitoa; komma t tulla mailmaan l. näille il i v—en, tässä l. täällä tällä iällä, näillä ilmoilla; n. mailmankaikkeus; — mailman henki l. sielu; — **-sberömd**, a. mailman ma kunnan kuuluisa; — **-sbo** mailmalainen, mailmanjäsen, **-porvari**; — **-sbyggnaden**, manrakennus; — **-sdel**, m. mailman-osa; — **-shaf**, n. mailmanmeri; — **-shistoria**, manhistoria; — **-sklok**, a. taitoinen, mailmanviisas; — m. mailman-kappale (-een);

nig, a. *se* **Verldsbekant**; (*som känner verlden*) mailmaa tunteva, mailmantunteva l. -tuntija; — **-skunskap**, f., **-skännedom**, m. mailman taito l. tieto l. tunteminen; — **-slopp**, n. mailman juoksu l. meno; — **-sman**, m. mailmanmies, mailmantaitaja; — **-smenniska**, f. mailman-ihminen, mailmallis- l. mailmanmielinen; — **-srymd**, f. mailman l. ilman avaruus; — **-ssjäl**, f. *se* **Verldsande**; — **-teater**, m. mailman-näyttämö; — **-strakt**, m. ilmanpiirl. -suunta; — **-sutställning**, f. mailman-näyttelö; — **-svis**, a. mailman- l. maallisvilisas (-aan); — **-sålder**, m. mailmankausi (-den), mailman aikakausi; — **-såskådning**, f. mailman-ajatus.

Verldslig, a. mailmallinen, mailman, mailmanmielinen, (*jordisk*) maallinen.

Verldslighet, f. mailmallisuus, maallisuus, mailmanmielisyys, maallinen mieli.

Verldsligt, adv. mailmallisesti, mailman tapaan l. mukaan; v. sinnad, mailman- l. mailmallis- l. maallismielinen.

Vers, m. (*versrad*) värsy, säie (säikeen); (*strof*) värsy, värsystö, säikeistö; (*bunden stil*) runo, värsy; — **-art**, f. runonlaji l. -laatu, värsynlaji; — **-byggnad**, m. runonpuku l. -rakennus, värsyn laite (-tteen); — **-fot**, m. runonjalka l. -jalkaus; — **-makare**, m. runostelija, runo- l. värsyseppä, runonl. virrensepustaja; — **-makeri**, n. runosteleminen, runonsepustus l. -teko; — **-mått**, n. runomitta; — **-rad**, f. värsyrivi, värsynsäie; — **-slag**, n. *se* **Versart**.

Versalbokstaf, m. versaali- l. alkukirjain (-imen), suuri kirjain.

Versifiera, v. a. tehdä l. laatia runoksi, runottaa.

Versifikation, f. runonlaadinta, runoksi tekeminen, runourakennus l. -laitelma.

Version, f. käännös.

Verst, m. virsta.

Verte, int. käännä (lehti)!

Vertebral, a. selkäpiinen l. -nikamainen, selkäpiin l. -rangan l. -ruodon; — **-system**, n. selkäpii-rakennus.

Vertebrerad, a. selkäpiillinen l. -rangallinen.

Vertikal, a. pystönäinen, suorapysty, luotisuora; — **-plan**, n. pystötasanne; — **-vinkel**, m. risti- l. vastapäiskulma.

Vesa, f. aulu, kuohumaa.

Vessing, m. ampiainen.

Vessla, f. lumikko, kärppä.

Vest, m. (*klädesplagg*) *se* **Väst**.

Vest, m. (*väster*) länsi (-nnen); — **-nordvest**, m. länsiluode (-teen), läntinen länsipohja; — **-sydvest**, m. länsilounaa, läntinen länsietelä; — **-varts**, adv. länteen päin, länttä kohden, länsiilmalle l. -suuntaa.

Vestal, f. Vestan pappitar (-ttaren) l. neitsyt (-yen), vestaali.

Vestan, f. länsi (-nnen); (*vinden*) länsituuli; på v—ns vingar, lännettären olkapäillä; — **-vind**, m., **-väder**, n. länsituuli, länsi-ilma.

Vester, m. länsi (-nnen); i v., lännessä, länsi-ilmalla, lännessä päin; gatan går i vester och öster, katu menee länsi- ja itäsuuntaa l. lännestä itään; — **-landet**, n. länsi- l. länteismaat (*pl.*), läntiset maat; — **-ländsk**, a. länsimainen, länsi- l. länteismaiden.

Vestfinne, n. Länsisuomalainen.

Vestfinsk, a. länsisuomalainen, Länsi-Suomen.

Vestibul, m. etehinen, porstua.

Vestlig, a. läntinen, länsi-.

Vestligt, adv. (*i vester*) lännessä, länsi-ilmalla; (*åt vester*) länteen, länsi-ilmalle; (*ifrån vester*) lännestä, lännen puolelta.

Vestra, a. *se* **Vestlig**; vestra Finland, läntinen Suomi, Länsi-Suomi.

Veta, v. a. o. n. tietää; Gud ved, Jumala tiesi; hvem vet, kukapa (sen) tietää l. tiesi; så mycket l. vidt jag vet, minun tietääkseni l. tieteni, mikäli minä l. niin paljon kuin minä tiedän; mindre v—nde, vähämielinen l. -tietoinen l. -järkinen.

Vetande, n. tietäminen, tieto; mot bättre v., vastoin parempaa tietoa l. tuntoa.

Vetenskap, f. tiede (-teen); — **-sakademi**, f. tiedeakatemia; — **-sidkare**, m. tieteenviljelijä; — **-sman**, m. tiedemies, tieteilijä; — **-ssocietet**, f., **-ssällskap**, n. tiedeseura; — **-sterm**, m. tiedesana l. -nimitys.

Vetenskaplig, a. tieteellinen.

Vetenskapligt, adv. tieteellisesti.

Veteran, m. vanhus.

Veterinärläkare, m. eläinlääkäri; — **-vetenskap**, f. eläinlääkintä-oppi l. -tiede (-teen).

Veterlig, a. tiettävä, tietty; göra v—t,

tehdä tiettäväksi; allom v., kaikille tietty l. tiettävä.

Veterligen, adv. tiettävästi; mig v., minun tieteni l. tietääkseni.

Vetgirig, a. tiedonhaluinen, tiedokas (-kkaan); — **-girighet**, f. tiedonhalu; — **-girigt**, adv. tiedonhaluisesti.

Veto, n. kielto.

Vetskap, f. tieto, tietäminen; med min v., minun tieteni; utan min v., (minun) tietämättäni.

Vett, n. mieli (-en), taito, äly, ymmärrys; han är från v—et, hän on mieltä vailla; naturligt v., luontainen äly l. ymmärrys; med v. och vilja, tieten taiten, ehdolla ja tahdolla; — **-lös**, a. mieletön, ymmärtämätön, älytön; — **-villing**, m. mielipuoli (-en).

Vetta, v. n. antaa, längetä (-keän), olla.

Vettare o. **Vette**, m. vetta, uikukko; (*i röse*) viehka- l. johtokivi; *se* **Vårdkase**.

Vetterlig, **Vettgirig**, m. fi. *se* **Veterlig**, **Vetgirig**, o. s. v.

Vettig, a. järkevä, ymmärtäväinen, mielevä.

Vexa, *se* **Växa**.

Vexel, m. vekseli, vaihekirja l. -seteli; (*i jordbruk*) vuorotus; (*å järnväg*) vekseli, kiskonvaihto; (*jagtterm*) kulku-, muuttopaikka; draga v. på ngn, antaa l. asettaa vekseli jkun päälle l. nimelle; *se* **Vexling**; — **-affär**, m. vekselitoimi l. -asia; — **-bruk**, n. (*åkerbruksmetod*) vuoroviljelys; (*i vexelhandel*) vekselitapa; rent v., puhdas vuoroviljelys; v. i fyra — tio skiften, neli- — kymmenlohkoinen vuorov.; — **-gifvare**, m. vekselin-antaja; — **-handel**, m. vekselikauppa; — **-handlare**, m. vekselinkauppias (-aan); — **-karl**, m. kiskonvaihtaja; — **-kontor**, n. vekselikonttoori; vaihetus- l. rahanvaihto-konttoori; — **-kurs**, m. vekseli- l. vaihetuskurssi; — **-mål**, n. vekseliasia l. -juttu; — **-ryttare**, m. vekselipeijari; — **-rätt**, m. vekselioikeus l. -laki; — **-stadga**, f. vekselisääntö l. -asetus; — **-tagare**, m. vekselinsaaja; — **-undervisning**, f. vuoro-opetus; — **-verkan**, f. vuoro- l. keskuusvaikutus; — **-vis**, adv. vuorottain, vuorotellen, vaihetellen.

Vexla, v. a. vaihettaa, vaihtaa; v. bref, vaihtaa l. vuorotella kirjeitä; v. penningar, vaihtaa l. (*till smått*) sä rahaa; — v. n. *se* **Omvexla**.

Vexlare, m. rahanvaihtaja, rahak pias (-aan).

Vexling, f. vaihetus, vaihto, vaih nen, vaihe (-een); lyckans v— onnen vaihtelut; lifvets v—ar, män vaiheet l. kohtalot.

Vext, m. fi. *se* **Växt**, o. s. v.

Vhig, m. vhigi, kansamielinen.

Vi, pron. pers. pl. me; bevara varjele meitä; gif oss, anna

Wiborgare, **Wiborgens**, n. lainen.

Wiborgsk, a. Wiipurin, wiipur

Vibration, f. väräjäminen, väreily

Vibrera, v. n. värätä (-äjän), vä

Vicariat, m. m. *se* **Vikariat**, o.

Vice, vara-, sijais-, nimi-, apu-, v ral, vara- l. ali-amiraali; v. h höfding, nimi- l. varatuom kansler, sijaiskansleri; v. k sijais- l. varakonsuli; v. pas mipastori l. -kirkkoherra; v. rande, vara-puheenjohtaja. v mies, esimiehen-sijainen.

Vicka, v. n. kiikkaa, keikkua, tuutia, heilua.

Vicker, m. virna, elovirna.

Vid, prep. luona, työnä, viere ressä, ohessa, varrella; återg ven endast med följande adessiv. inessiv, essiv. ill ablativ och elativ; v. b pöydän ääressä l. vieressä l. v. vägen, tien varrella l. vieressä; v. brunnen, kaivo von luona; hänga v. en ked pua ketjussa l. ketjusta; v. (*utanför*) ovella, (*innanför*) o sa l. ääressä, ovipielessä; terna, jalkain juureasa, jalo jorden, maassa kiinni, lähellä v. universitetet, yliopistossa va v. lif, jäädä eloon l. hec middagstiden, puolipäivän l. ajoissa, puolissa päivin; v. de dern, siinä iässä, sillä iällä v. namn, nimeltä; svära v vannoa Jumalan kautta; v. Gud Jumala! Jumal' anta! förbjud straff, kieltää rangaistuksen läsa v. ljus, lukea kynttilällä kealla l. valkean valolla; v. de gan, sen asian suhteen; v. intr sisään astuessa l. tullessa; v. t derpå, sitä ajatellessa l. ajatel

dessa ord, tätä sanottaessa, näi-
s sanoihin; vara v. helsan, olla
rveenä; v. min heder! kunniani
uiesta! blifva illa v. l. v. sig,
nmästyä l. säikähtyä kokonansa;
ga illa v. sig, ottaa pahaksensa.
a. avara, väljä, aava, laaja, lavea;
-a hafvet, aava l. lavea meri; i
da v—a verlden, koko mailman
eudessa l. maan piirillä; det lig-
r i v—a fältet, se on tietymät-
tässä l. teillä tietämättömillä.
, adv. se **Vidt**; (*långt*) kauas; (*myc-*
paljon, paljoa, aikaa; så v., konj.

k a. komp. väljempi, avarampi,
mpi, laveampi; (*fortsatt*) enempi,
; — adv. komp. enemmän, vielä,
päin, edemmäksi, enää, muuta;
a v. uppskof, ilman (sen) enem-
l. muuta viivytystä, sen enempää
ttelemättä; utan v. omstän-
heter, utan v., ilman sen ene-m
l. mitäkään muuta, suorastaan
; läs v., lue eteenpäin l. enem-
l. vielä l. edemmäksi; innan vi
v., ennenkuin menemme edem-
ä l. kauemmaksi; v. vill jag,
., vielä l. siihen vielä l. vielä-
tahdon, että . . .; nå v.! v.! no
l. enemmän! vielä vielä! och
(o. s. v.) ja niin edespäin (j.
); tills v., toistaiseksi, toiseen
n.

da, v. a. sitoa jhkin, sitoa kiin-
hkin.

fva, v. a.; v. sitt beslut, sin
ing, pysyä (kiinni) päätökses-
i, ajatuksessansa.

kna, v. a. polttaa pohjaan; v—s,
palaa pohjaan; vidbränd, poh-
palanut.

f. laveus, laajuus, avaruus, väl-
; socknen håller i v. 10 mil,
ke on alaltansa l. laajuudeltaan l,
ittansa 10 penikulmaa; af 10 al-
s v., 10 kyynärän laajuinen l.
nen.

n. paju; af v., paju-, pajuinen;
-buske, m. pajupensas (-aan).

boende, a. (*lagt.*) osatalokas (-k-
a): — **-boenderätt**, m. osatalok-
s-oikeus.

ar, n. se **Vitsord**.

ga, v. a. panna l. liittää oheen,
ää; v—d, ohellinen, oheen pantu.

k, v. a. laajentaa, laventaa, väljen-
tää, avartaa, avaroittaa; v. sig, v. r. laajentua, laventua, laajeta (-nen), laveta (-nen), väljetä (-nen), väljentyä, avaroitua; mitt bröst v—s, rintani l. poveni nousee l. kohoilee.

Vidgå, v. a. myöntää, tunnustaa.

Vidgöra, v. a. se **Tillgöra**.

Vidhålla, v. a. pitää kiinni (jstkin), pysyä (kiinni jsskin).

Vidhäfta, v. a. liittää l. nitoa (jhkin) kiinni l. yhteen; — v. n. olla kiinni (jsskin).

Vidhänga, v. a. ripustaa kiinni (jhkin) l. (jonkin) oheen l. yhteen (jonkin) kanssa; — v. n. rippua l. riippua kiinni (jsskin); ur med v—nde kedja, kello ohellisine l. kiinni riippuvine vitjoinensa.

Vidhängning, f. kiinniripustus l. -ripputuminen; (*adhesion*) kiinnitarttuminen, tartunto.

Vidimera, v. a. todistaa l. vakuuttaa yhtäpitäväiseksi l. oikeaksi, läpikatsoa.

Vidja, f. vitsas (-ksen), vitsa, vipele (-een), raippa.

Vidkomma, v. a. tulla l. koskea jhkin; hvad den saken v—mer, mitä siihen asiaan tulee l. koskee; v—nde den omständigheten, mitä siihen seikkaan tulee l. koskee, sitä asianhaaraa koskein.

Vidkännande, n. myöntäminen, tunnustaminen.

Vidkännas, v. d. myöntää, tunnustaa; (*lida, få uppbära*) saada kärsiä, kärsiä, vastata.

Vidlyftig, a. lavea, laaja, leveä, suuri (-en), pitkä, liiallinen, laaja- l. -leveäpuheinen l. -sanainen; (*utsväfvande*) häilyväinen, ylellinen.

Vidlyftighet, f. laajuus, laveus, laajapuheisuus l. -sanaisuus o. s. v.

Vidlyftigt, adv. laajasti, laveasti, leveästi, laajasanaiseesti o. s. v.

Vidlåda, v. a. olla l. riippua kiinni (jsskin); många brister v. den boken, sitä kirjaa haittaa l. siinä kirjassa on l. siihen kirjaan on tarttunut monta vikaa, se kirja on monen virheen alainen; v—nde orenlighet, kiinni puuttunut l. tarttunut l. ryytynyt lika.

Vidmagthålla, v. a. pitää voimassa l. kunnossa, ylläpitää.

Vidmagthållande, n. voimassa- l. kunnossa -pito, ylläpitäminen.

Vidrig, a. (*motsatt*) vastakkainen, vas-

tallinen, muu, toinen; (*som är emot*) vastuksellinen, vastainen, vastoinkäypä, kamala; (*vedervärdig*) vastenluontoinen, ilkeä, paha, tympeä, inhottava; i v—t fall, muussa l. toisessa l. vastakkaisessa tapauksessa, asian toisin ollen; v—t öde, kova l. paha l. vastallinen onni l. kohtalo.

Vidrighet, f. (*ogynnsamhet*) vastallisuus, vastuksellisuus; (*obehaglighet*) vastenluontoisuus, tympeys o. s. v.

Vidrigt, adv. vastallisesti, vastaisesti, vastoinpäin; ilkeästi, inhottavasti.

Vidröra, v. a. koskea l. kajota (-oan) (jhkin), koskea jkin, liikuttaa.

Vidskepelse, f. taikausko.

Vidskeplig, a. taikauskoinen.

Vidskeplighet, f. taikauskoisuus.

Vidskepligt, adv. taikauskoisesti.

Vidsträckt, a. laaja, lavea, avara; adv. *se* **Vidt** o. **Vida**.

Vidt, adv. laajasti, laveasti, laajalta, laajalla, laamalta; v. utsträckt, laaja- l. lavea-alainen, laajalla oleva, laajalle l. lavealle ulottuva l. levitetty; så v. jag förstår, sen mukaan mitä l. niin paljon kuin l. mikäli minä ymmärrän, minun ymmärtääkseni; — **-befaren**, **-berest**, a. paljon l. laajalta kulkenut l. matkustanut; — **-bekant**, a. laajalta tunnettu, laajakuuluinen, maankuulu; — **-berömd**, a. suurikuuluinen l. -maineinen, maanmainio; — **-fäjdad**, a. koko kuuluisa, maanmainio l. -kuulu; — **-lagfaren**, a. lainoppinein (-imman); — **-omfattande**, a. laaja- l. lavea-alainen, laajalle ulottuva; — **-utseende**, a. suurehsi uhkaava, suurihankkeinen.

Vidtaga, v. a. o. n. ruveta, (-pean), alkaa, alottaa, ottaa alkunsa; v. sin befattning, alottaa l. alkaa virkansa, ruveta virkaansa l. toimeensa; v. åtgärd, ryhtyä l. käydä l. ruveta toimeen l. toimiin; der v. mina egor, siitä minun tilukseni alkavat l. ottavat alkunsa.

Vidtala, v. a. puhutella.

Vidunder, n. hirmu, hirviö, kumma, kummitus.

Vidunderlig, a. kumman- l. hirmunnäköinen l. -tapainen, kummallinen, eriskummallinen.

Vidlöppen, a.; stå, ligga v., olla l. seisoa, maata selki selällänsä.

Vif, n. puoliso; (*i kortspel*) pari, puolisot (*pl.*).

Vift, n. renttuaminen; på v., rentt massa, mässäämässä.

Vifta, v. a. o. n. löyhyttää, viuhu viipottaa, heiluttaa; (*rumla*) luh tella, renttuella, mässätä.

Vifta, f. löyhytin (-ttimen), viuhka.

Vifva, f. esikkö, oriinpäänkukka.

Vifvel, m. koppiainen, napsuttajain

Vig, a. notkea, keveä; (*flink*) ke (*behändig*) sievä, mukava; v. att ra, vilkas l. sukkela l. keveä v maan.

Viga, v. a. vihkiä; låta v., v vihkiyttää.

Vigg, m. nalkki, kiila; (*åstrigg*) (-en); — **-formig**, a. kiilamaine lan- l. nalkintapainen.

Vighet, f. notkeus, keveys, ke sievyys, mukavuus.

Vigilans, f. vilkas (-kkaan) hank keen), kiehtominen, hankkimine kaus; — **-bref**, n. valvomuskir

Vigilant, a. vilkas (-kkaan), vilp paan).

Vigilera, v. n. vilkkaasti hankki toa, hankiskella, vikullierata.

Vigilör, m. vikulieraaja, kiehtoja.

Vignett, f. koristus, nimikoristu l. loppukuva.

Vigning, f. vihintä, vihkiminen; (*tillfälle*) vihkijäiset (*pl.*); un vid v—n, vihittäessä; — -s vihkijäiset (*pl.*), vihkitilaisuus.

Vigsel, m. *se* **Vigning**; — **-fo** n. vihintäkaava, (*formula*) vih (*pl.*); — **-ring**, m. vihkisorm

Vigt, adv. notkeasti, keveästi, k sievästi; jmfr **Vig**.

Vigt, f. paino, painaminen; punnus, paino; (*fig.*) tärkeys painavuus; en sak af v., tärkeäarvoinen l. painava a föga v., vähäarvoinen l. -pa vähäpätöinen; lägga v. på, fä vid, pitää tärkeänä l. painav tähdellisenä, panna tähdelle l. p derpå ligger mycken v., hyvin l. varsin tärkeätä l. tähde — **-lod**, n. punnus, paino, vih **-mått**, m. painomitta; — **-sen** painoyksikkö; — **-sförlust**, f. p vähennys; — **-skål**, f. vaakakup

Vigtig, a. (*tung*) painava, (*af god* painoinen; (*fig.*) tärkeä, painav dellinen; (*om person*) mahtava dillinen.

ighet, f. painoisuus, painavuus; (*fig.*) keys, painavuus, tähdellisyys; mahuus.

atten, n. vihkivesi (-den), pyhä i.

f. lahti l. laksi (-hden); (*mindre*) kama, lahdeke (-kkeen).

, v. a. kääntää, taittaa, panna l. ätää kahden kerran, panna kääneen, kääriä; — v. n. välttää, väis- erota, luopua, poiketa (-kkean); tt papper, taittaa paperia, pan- l. kääntää paperi kahden kerran l. eesen; vik hädan, pakene l. y l. lähde täältä; vik af till r, käänny l. poikkea oikealle; dan, kääntyä l. väistyä pois l. ; vägen viker af, tie eroaa l. ke l. kääntyy; v. för öfver- ten, väistää l. välttää l. paeta mpaa voimaa l. väkevämpäänsä; f sin tjenst, luopua l. paeta luksestansa; gifva v. för ngn, yä l. syrjäytyä jkun edestä, an- kulle perään.

(*säl*), m. viikari.

at, n. viransijaisuus, sijaisvirka, isuus.

, m. viransijainen, sijainen, etu- n.

era, v. n.; v. för ngn, olla sijaisena l. etulaisena l. viransi- a; v—nde lärare, sijais-opet- opettajansijainen.

, m. viikingi, retkeilijä, meriros- — -atåg, f. viikingi- l. meriros- retki.

, n. *se* **Åkerbär.**

al, *se* **Vitriol.**

liehandel, m. ruoaskauppa, ruoka- kauppa; — -handlare, m. ruoas- kakalun-kauppias (-aan); — -vigt, kakalun painomitta.

alier, m. pl. ruoakset, ruokakalu tavara, ravinto- l. ruoka-aineet.

a. villi, kesytön, metsä-; (*ödslig*) ä, autio; (*tygellös*) vallaton, -rai- (-kkaan), raivoinen, hurja; (*rasan- grym*) raivokas (-kkaan), julma, tui- ; ett v—t träd, istuttamaton l. äpuu; växa v., kasvaa istuttamat- l. viljelemättä l. itsestänsä; det har mak, se maistuu metsälle; vildt, *se* **Vildbråd**; — -and, f. metsä- : — -basare, m. huima- l. raju- ä, julmapää, villiö, tuulihullu; — l. n. metsämehiläinen, metsiäinen; — -bråd, n. otus, metsän-otus l. -vil- ja l. -riista; — -djur, n. peto, met- sän-eläin (-imen) l. -elävä; — -främ- mande, a. umpimuukalainen, varsin vie- ras; — -gås, f. metsähanhi; — -hafre, m. hukka- l. ukonkaura; — -hjerna, f. *se* **Vildbasare**; — -honung, m. met- sähunaja; — -kött, n. paha l. liika l. kuollut liha; — -man, m. metsäläi- nen, metsäläis- l. villimies; — -mark, f. metsäautio, jylhikkö, sydän- l. salo- maa; — -ren, m. peura, metsäpeura; — -sint, a. raju- l. raaka- l. julma- l. hurjamielinen, raju- l. raivo- l. raa- kaluontoinen; — adv. raju- l. hurja- l. raakamielisesti; — -sinthet, f. ra- ju- l. raaka- l. julma- l. hurjamieli- syys, raju- l. raakaluontoisuus; — -svin, n. metsä- l. metsisika.

Vilde, m. metsäläinen, villikko, villi- l. metsä-ihminen.

Vildhet, f. kesyttömyys, villiys; jylhyys; raivokkuus, raivoisuus, vallottomuus; julmuus, hurjuus, metsäläisyys, raaka- laisuus.

Vildinna, f. villi- l. metsäläisvaimo l. -nainen.

Vildt, adv. rajusti, julmasti, hurjasti, raivokkaasti, vallattomasti; v. lefvan- de djur, metsän- l. villi-eloiset l. ke- syttämättömät eläimet; växa v., kas- vaa itsestänsä l. istuttamatta l. met- sässä l. viljelemättä.

Vilja, v. a. o. n. tahtoa, mieliä; han vill hafva det, hän tahtoo sitä, hän tahtoo l. mielii sitä saada l. saadak- seen; jag ville svimna, minä olin pyörtyä l. mennä pyörryksiin; det ville bli svårt, oli ollakseen vai- keata, oli l. tahtoi käydä l. tulla vai- keaksi.

Vilja, f. l. **Vilje**, m. tahto, mieli (-en), ehto; med, af fri v., vapaasta tahdosta, vapaalla ehdolla l. tahdolla; han vill ha sin v. fram, hän tahtoo saada omaa mieltänsä myöten l. oman tah- tonsa mukaan; göra ngn till vil- jes, tehdä jkulle l. jkun mieliksi l. mielennouteeksi; — -gerning, a. eh- dollinen l. tahallinen työ l. teko; — -adråp, n. ehdonsurma l. -tappo; — -elös, a. tahdoton, ehdoton.

Vilkor, n. ehto; (*förbehåll*) välipuhe (-een); (*förmögenhetsomständigheter*) varat (*pl.*), tila; med, på v., ehdolla, ehdoilla; han är i goda v., hänen

varainsa tila on hyvä, hän on hyvissä varoissa.

Vilkorlig, a. ehdollinen, ehdon-alainen.

Vilkorligen l. **Vilkorligt**, adv. ehdollisesti, ehdon-alaisesti, ehdoilla, välipuheella.

Vilkorlighet, f. ehdollisuus, ehdon-alaisuus.

Vill, a. (*vilsen*) eksynyt, eksyksissä (oleva); (*rasande*) hurjistunut, vimmainen; fara v., harhailla, olla harhassa l. eksyksissä; — **-farande**, *se* **Vilsefarande**; — **-farelse**, f. erhetys, hairaus, harhaus, eksymys, harhaluulo; — **-rådig**, a. epäneuvoinen, neuvoton, mielenvaiheinen, kahdella päällä l. kahden vaiheella (oleva).

Villa, v. a. *se* **Förvilla**; v. sig, v. r. *se* **Irra sig**.

Villa, f. harha, harhaus, erhetys; (*vid väfning*) lapaus; (*i lås*) eksytin (-ttimen).

Villa, f. (*landthus*) huvila, villa.

Villande, a. eksyttävä; (*vid*) aukea, aava.

Villbasare, Villbråd, m. fl. *se* **Vildbasare**, o. s. v.

Villervalla, f. häiriö, hämmennys, sekaannus, sekameno l. -sorto.

Villfara, v. a. myönnyttää, noutaa (mieltä).

Villfarig, a. suostuvainen, myöntyväinen, mieltä noudattava, mielennouteinen.

Villig, a. mieluisa, kernas (-aan), nöyrä.

Villighet, f. mieluisuus, nöyryys, kernaus.

Villigt, adv. mieluisasti, mielellänsä, nöyrästi, kernaasti.

Villkor, *se* **Vilkor**.

Villoande, m. villitsijä, häiritsijä, villityksen henki; — **-lära**, f. harha- l. erheoppi, villitys; — **-mening**, f., — **-sats**, n. harhaluulo l. -oppi, villitys; — **-stig**, — **-väg**, m. harha- l. hairatie, väärä tie.

Villsam, a. eksyttävä, harhallinen.

Villsamhet, f. eksyttäväisyys, harhallisuus.

Villse, adv.; gå, fara, köra v., mennä, ajaa eksyksiin, eksyä; taga v., eksyä.

Villsefara, v. n. eksyä, mennä eksyksiin; (*fig.*) erehtyä, pettyä, hairautua, olla eksyksissä; v—n de får, eksyväiset l. eksyneet l. erheelliset lampaat; — **-föra, -leda**, v. a. eksyttää, saattaa l. viedä eksyksiin, hairauttaa; — **-kommen**, a. eksynyt, eksyksiin joutunut.

Villsen, a. eksynyt, eksyksissä oleva, harhaantunut.

Vimba, f. sulkava, vimpa.

Vimpel, m. viirike, lipuke, vimppeli.

Vin, n. viini, viina; — **-berg**, n. viina- l. viinimäki; — **-bergning**, f. viinin korjuu l. korjaus; — **-blad**, n. viinapuun-lehti; — **-butelj**, m. viinipullo l. -puteli; — **-bär**, n. viinamarja; — **-bärsbuske**, m. viinamarja-pensas (-aan); — **-drufva**, f. viini- l. viinarypäle (-een); — **-gud**, m. viinanjumala; — **-fat**, n. viinitynnyri l. -aami; — **-gård**, m. viinitarha l. -maa, viinamäki; — **-gårdsman**, m. työmies viinamäessä, viinamäen-mies; — **-handel**, m. viinikauppa; — **-handlare**, m. viinin- l. viinikauppias (-aan); — — **-källare**, n. viinikellari; — **-kännare**, m. viinintuntija; — **-land**, n. viini- l. viinamaa l. -maakunta; — **-odling**, f. viininviljelys l. -hoito; — **-plantering**, f. viinapuun-istutus; — **-ranka**, f. viiniköynnös; — **-skörd**, f. viinimsaanto l. -korjuu; — **-skötsel**, m. *se* **Vinodling**; — **-sprit**, m. viiniviina, väkiviini; — **-stark**, a. viininen, viinikäs (-kkään); — **-sten**, m. viinikivi; — **-stock**, m. viinapuun kanto l. varsi; (*vinranka*) viiniköynnös; — **-syra**, f. viinihappo; — **-säd**, f. viinijyvät (*pl.*); — **-träd**, n. viinapuu; — **-ören**, n. pl. viinirahat l. -äyrit.

Vinch, m. vipusin, vintturi, haulia.

Vind, a. kiero; blifva v., käydä l. mennä kieroon, kämmertyä; — **-ögd**, a. kierosilmäinen.

Vind, m. (*vindspel*) vintti, vipu, vintturi; — **-brunn**, m. vintti- l. vipukaivo; — **-brygga**, f. vipu- l. nostosilta; — **-spel**, n. vintturi, kinnunki, haulia, vipusin.

Vind, m. (*i byggnader*) yliset (*pl.*), ullakko, vinni; — **-sfönster**, n. vinniikkuna; — **-sglugg**, m. ullakonreikä; — **-skammare**, m. vinni- l. yliskamari; — **-skappa**, f. ylislakka l. -katos, vinninlakka l. -loukko; — **-skupa**, f. ylistupa l. -huone (-een), vinniloukko; — **-srum**, n. ylis- l. vinnihuone (-een); — **-våning**, f. ylis- l. vinnikerta; — **-öga**, n. (*i pörte*) reppänä, lakeinen, savureikä.

Vind, m. (*luftström*) tuuli (-en); — **-böj-**

tel, n. vintiö, huimapää; — **-fana,** f., — **-flöjel,** m. viiri, tuulikela; — **-fläkt,** m. tuulahdus, tuulenleyhkä l. -viuhka; — **-fång,** m. (*på segel*) tuulen-ala; (*mek.*) tuuli- l. ilmaviippa; (*i kakelugn*) tuulenhuoko l. -hormi, huoku- l. ilmatorvi l. -hormi; *se* **Ventil;** — **-fälle,** n. rytö, murto, rytö- l. murtopuu; (*med vindfällen betäckt ställe*) ryteikkö, murteikko; — **-kast,** n., — **-kul,** m. tuulenpuuska l. -pyörähdys; — **-lös,** a. tuuleton, tuulematon; — **-pust,** m. tuulen viuhka l. puuskaus; — **-rätt,** adv. (*sjö.*) tuulen mukaan; — **-sida,** f. tuulen puoli; — **-snabb,** a. tuulennopeuinen l. -vauhtinen, niin nopea kuin tuuli; — **-stilla,** f. laimi (-en), tyyni (-en), tyven (-nen), tyyni l. tyven ilma; — **-stöt,** m. tuulen puuska l. puuskaus; — **-vak,** f. suivelo, uhku, uhkureikä l. -avanto, tuuliavanto, valvatus; — **-ägg,** n. nahka- l. tuuliais- l. vesimuna.

Vinda, v. a. o. n. vintata (-ttaan), hissata; v. sig, v. r. kiertyä.

Vinda, f. kieruruoho, pyöräkello.

Vindel, m. kieru, kierukka; — **-trappa,** f. kierto- l. kieruraput.

Vindicera, v. a. voittaa, saavuttaa; anastaa; puolustaa, kannattaa.

Vindthund, m. vintti- l. susikoira.

Vingad, a. siivillinen, siipinen, siivekäs (-kkään); lätt v., kepeäsiipinen.

Vingben, n. siipikynkkä, kynkkäluu; — **-bred,** a. leveäsiipinen, siivekäs (-kkään); (*fig.*) leventelevä, rehentelevä; — **-bruten,** a. siipirikkoinen, siipipuoli; — **-fjäder,** m. siipikynä l. -sulka, kynä; — **-fotad,** a. siipijalkainen; — **-skjuten,** a. siipeen ammuttu, (*utan vinge*) siipipuoli.

Vinge, m. siipi (-ven), (*poet.*) lennin (-ntimen).

Vingla, v. n. (*dingla*) roikkua, häilyä, häilää; (*fig.*) kiehtoa, kieveltää, veijata, vänkäillä.

Vinglare, m. veijari, kiehtoja, kieveltäjä.

Vink, m. (*med handen*) viittaus, vihjaus, merkki, (*med ögat*) niikkaus, silmäniku.

Vinka, v. n. o. a. viitata (-ttaan), viittoa, vihjaista, antaa l. tehdä merkki; v. med ögonen, niikata l. iskeä silmää.

Vinkel, m. kulma, uurkka, soppi (-en); (*krökning*) polvi (-en), mutka; — **-hake,** m. kulmapuu, vinkkeli; — **-mått,** n. nurkka- l. kulmamitta, vinkkeli; — **-rät,** a. kohtisuora; — **-rätt,** adv. kohtisuorassa l. -suoraan.

Vinklig, a. mutkainen, nurkkainen, kulmillinen, mutkikas (-kkaan), nurkikas (-kkaan), polvikas (-kkaan).

Vinn, n. oböjl.; lägga sig v., *se* **-lägga sig,** v. r.; v. sig om ngt, ahkeroita (-tsen) l. uurastaa l. harrastaa jkin.

Vinna, v. a. voittaa; (*erhålla*) saada, saavuttaa; (*göra vinst*) voittaa, saada voittoa; v. en batalj, voittaa tappelussa; v. en process, voittaa riita; v. seger öfver ngn, saada voitto jkusta; v. ens ynnest, saada l. saavuttaa jkun suosio; han vinner allas hjertan, hän saa puolellensa l. voittaa kaikkein sydämet; detta vin vinner vid jemförelse, muihin verrattaissa tämä viini voittaa l. tuntuu paremmalta; denne yngling har vunnit mycket, sedan ---, tämä nuorukainen on paljon voitolle tullut l. edistynyt, sittenkuin ---.

Vinnande, n. voittaminen, saaminen; till v. af tid, ajan saamiseksi.

Vinning, f. voitto, saalis (-iin); — **-slysten,** a. voitonhimoinen l. -haluinen; — **-slystnad,** m. voiton himo l. halu l. pyyntö, voitonhimoisuus l. -haluisuus.

Vinst, f. voitto; komma på v., päästä l. tulla voitolle; på v. och förlust, voiton ja tappion ehdolla l. uhalla, onnen toukoa; — **-gifvande,** a. voittoa tuottava, hyötyisä, edullinen, tuotollinen.

Vinter, m. talvi (-en); tillbringa v—n, olla talvea, talvitella; tre vintrar gammal, kolmitalvias; i vintras, viimmeis-talvena; — **-aktig,** a. talvimainen, talvellainen; — **-dag,** m. talvipäivä, talvinen päivä; — **-gata,** f. linnunrata; — **-gärde,** n. syys- l. talviaiskylvös; — **-klädd,** a. talvivaatteissa (oleva); — **-liggare,** m. talvenpitäjä l. -olija; — **-lik,** a. talvimainen, talventapainen l. -laatuinen; — **-månad,** m. talvikuukausi (-den) l. -kuu; (*November*) Marraskuu; — **-natt,** m. talvi- l. talvis-yö, talvinen yö; — **-plagg,** n. talvivaate (-tteen); — **-qvarter,** n. talvimaja; — **-råg,** m. talviruis (-kiin), talvikas (-kkaan); — **-solstånd,** n. talvinen päivänseisaus, talvi-päivänseisaus; — **-säd,** f. talvikas (-kkaan), talvivilja, syystouko; — **-tid,**

varainsa tila on hyvä, hän on hyvissä varoissa.

Vilkorlig, a. ehdollinen, ehdon-alainen.

Vilkorligen l. **Vilkorligt**, adv. ehdollisesti, ehdon-alaisesti, ehdoilla, välipuheella.

Vilkorlighet, *f.* ehdollisuus, ehdon-alaisuus.

Vill, a. (*vilsen*) eksynyt, eksyksissä (oleva); (*rasande*) hurjistunut, vimmainen; fara v., harhailla, olla harhassa l. eksyksissä; — **-farande**, *se* **Vilsefarande**; — **-farelse**, f. erhetys, hairaus, harhaus, eksymys, harhaluulo; — **-rådig**, a. epäneuvoinen, neuvoton, mielenvaiheinen, kahdella päällä l. kahden vaiheella (oleva).

Villa, v. a. *se* **Förvilla**; v. sig, v. r. *se* **Irra sig**.

Villa, f. harha, harhaus, erhetys; (*vid väfning*) lapaus; (*i lås*) eksytin (-ttimen).

Villa, f. (*landthus*) huvila, villa.

Villande, a. eksyttävä; (*vid*) aukea, aava.

Villbasare, **Villbråd**, m. fl. *se* **Vildbasare**, o. s. v.

Villervalla, f. häiriö, hämmennys, sekaannus, sekameno l. -sorto.

Villfara, v. a. myönnyttää, noutaa (mieltä).

Villfarig, a. suostuvainen, myöntyväinen, mieltä noudattava, mielennouteinen.

Villig, a. mieluisa, kernas (-aan), nöyrä.

Villighet, f. mieluisuus, nöyryys, kernaus.

Villigt, adv. mieluisasti, mielellänsä, nöyrästi, kernaasti.

Villkor, *se* **Vilkor**.

Villoande, m. villitsijä, häiritsijä, villityksen henki; — **-lära**, f. harha- l. erheoppi, villitys; — **-mening**, f., — **-sats**, n. harhaluulo l. -oppi, villitys; — **-stig**, — **-väg**, m. harha- l. hairatie, väärä tie.

Villsam, a. eksyttävä, harhallinen.

Villsamhet, f. eksyttäväisyys, harhallisuus.

Villse, adv.; gå, fara, köra v., mennä, ajaa eksyksiin, eksyä; taga v., eksyä.

Villsefara, v. n. eksyä, mennä eksyksiin; (*fig.*) erehtyä, pettyä, hairahtua, olla eksyksissä; v—nde får, eksyväiset l. eksyneet l. erheelliset lampaat; — **-föra**, **-leda**, v. a. eksyttää, saattaa l. viedä eksyksiin, hairauttaa; — **-kommen**, a. eksynyt, eksyksiin tunut.

Villsen, a. eksynyt, eksyksissä harhaantunut.

Vimba, *f.* sulkava, vimpa.

Vimpel, m. viirike, lipuke, vimppe

Vin, n. viini, viina; — **-berg**, n. l. viinimäki; — **-bergning**, *f.* korjuu l. korjaus; — **-blad**, n. puun-lehti; — **-butelj**, m. viin l. -puteli; — **-bär**, n. viinamarj **-bärsbuske**, m. viinamarja-p (-aan); — **-drufva**, f. viini- l. rypäle (-een); — **-gud**, m. vi mala; — **-fat**, n. viinitynnyri l. — **-gård**, m. viinitarha l. -ma namäki; — **-gårdsman**, m. t viinamäessä, viinamäen-mies; — **-del**, m. viinikauppa; — **-han** m. viinin- l. viinikauppias (-a — **-källare**, n. viinikellari; — **-nare**, m. viinintuntija; — **-l** viini- l. viinamaa l. -maakun **-odling**, f. viininviljelys l. -ho **-plantering**, f. viinapuun-istu **-ranka**, f. viiniköynnös; — f. viininsaanto l. -korjuu; — **-sel**, m. *se* **Vinodling**; — **-sp** viiniviina, väkiviini; — **-stark** ninen, viinikäs (-kkään); — **-st** viinikivi; — **-stock**, m. vi kanto l. varsi; (*vinranka*) vii nös; — **-syra**, f. viinihappo; — f. viinijyvät (*pl.*); — **-träd**, n. puu; — **-ören**, n. pl. viini -äyrit.

Vinch, m. vipusin, vintturi, ha

Vind, a. kiero; blifva v., käydä nä kieroon, kämmertyä; — kierosilmäinen.

Vind, m. (*vindspel*) vintti, vipa ri; — **-brann**, m. vintti- l. v vo; — **-brygga**, f. vipu- l. no — **-spel**, n. vintturi, kinnunki lia, vipusin.

Vind, m. (*i byggnader*) yliset (*pl.*) lakko, vinni; — **-sfönster**, n. v ikkuna; — **-sglugg**, m. ullakon — **-skammare**, m. vinni- l. y mari; — **-skappa**, f. yläalakk tos, vinninlakka l. -loukko; — **-pa**, f. ylistupa l. -huone (-een) niloukko; — **-srum**, n. ylis- l. v huone (-een); — **-våning**, f. y vinnikerta; — **-öga**, n. (*i pörte* pänä, lakeinen, savureikä.

Vind, m. (*luftström*) tuuli (-en);

Visper, m. löyhäkkö, haitukka.
Vispig, a. löyhämäinen, haitukkainen; vellimäinen.
Viss, a. vissi, varma, tietty, tosi (-den); (*bestämd*) määrätty, vissi; inom v. tid, määrätyn l. määrä-ajan l. vissin ajan kuluessa; jag är v. derpå, minä olen varma l. vissi siitä; (*ngn viss*) muuan, eräs (-ään); på v—t sätt, eräällä tavalla, joinkin.
Vissen, a. *se* **Vissnad** *under* **Vissna**.
Vissenhet, f. lakastunaisuus, kuihtunaisuus.
Visserligen, adv. tosin, kaiketi, totisesti; ja v., totta tosiaan, kaiketikin.
Visshet, f. vissiys l. visseys, varmuus.
Vissna, v. n. lakastua, kuihtua, surkastua, nuutua, kuoleutua, kuolla; v—d, lakastunut, surkastunut o. s. v.
Visso; för v., totisesti, varmasti, vissisti; till yttermera v., paremmaksi l. enemmäksi vakuudeksi l. varmuudeksi.
Visst, adv. totisesti, tosin, todella, vissisti, vissiin, tietysti, varmaan, kaiketi, kyllä; ja v., niin kyllä, niinpä niin, totta kaiketi; jo v. också, v. ock, kyllä kai l. kaiketi, jopa kai; v. icke, nej v. icke, ei suinkaan, ei maarin.
Vist, adv. viisaasti, älykkäästi.
Vist, m. visti.
Vista, v. n. vistata.
Vistande, n. *se* **Vistelse**.
Vistas, v. d. oleskella, oleksia, olla, pitää oloa l. asuntoa.
Vistelse, f. olo, oleskelu, olenta, oleminen, olekisminen; under hans v. der, hänen siellä ollessansa l. oleskellessansa; — **-ort**, m. olin- l. olopaikka.
Visthus, n. aitta, ruoka-aitta.
Vita, v. a. todistaa, vakuuttaa.
Vital, a. elollinen, elinvoimainen.
Vitalitet, f. elo- l. elinvoima.
Vite, n. uhkasakko; vid v. l. vid förelagdt v. af 10 mark, 10 markan uhalla l. sakon haastolla; förelägga v., määrätä l. panna uhkasakko l. sakon uhka; — **-sbrott**, n. sakkorikos; sakon- l. uhkasakon-alainen rikos; — **-sböter**, f. pl. uhkasakko; — **-sförbud**, n. uhka- l. kieltotuomio.
Vitrin, f. vitriini, lasikaappi, lasikko.
Vitriol, m. vihtrilli; — **-olja**, f. vihtrilliöljy.
Vits, m. kokkapuhe.
Vitsord, n. todistus, todistus- l. arvosana; dessa protokoll ega v., näillä pöytäkirjoilla on todistava l. todistus-voima; han eger ej v., hänellä ei ole todistusvaltaa l. -voimaa; — **-orda**, v. a. (*bedöma*) arvostella, (*bekräfta*) todistaa, vahvistaa.
Vitten, *se* **Hvitten**.
Vitter, a. kaunotaitoinen l. -taidollinen l. -kirjallinen, kaunotaitoa l. -kirjallisuutta harjoittava l. tunteva.
Vitterhet, f. kaunokirjallisuus l. -taito; — **-sarbete**, n. kaunokirjallis-teos; — **-sidkare**, m. kaunokirjoittaja, kaunokirjallisuuden harjoittaja.
Vittert, adv. kaunokirjallisesti l. -taidollisesti.
Vittja, v. a. kokea, katsoa.
Vittna, v. n. todistaa, olla vieraana miehenä l. todistajaaa.
Vittne, n. todistaja, vieras (-aan) mies; — **-sberättelse**, f. todistajan l. vieraan miehen puhe (-een) l. kertomus; — **-sbörd**, n. todistus, — **-sed**, m. todistus- l. todistajanvala; — **-sför**, — **-sgill**, a. todistajaksi l. todistamaan kelpaava l. kelvollinen, todistuskelpo l. -kelpoinen; — **-sförhör**, n. todistajankuulustelu; — **-smål**, n. todistus, todistaminen.
Vittra, v. n. rapautua, mureta (-nen).
Vittring, f. rapautumus, rapautuminen; (*det som vittrat*) rapautuma.
Vivat! eläköön!
Vivre, n. ravinto, nautteet (*pl.*).
Vizir, *se* **Visir**.
Voj! int. voi! oih! voih!
Voja sig, v. r. voivottaa, voivotella, voihkaa.
Vojvod, m. voivoodi.
Vokal, m. (*gramm.*) ääntiö, vokaali; — **-förändring**, f. (*gramm.*) ääntiönmuutos; — **-harmoni**, f. (*gramm.*) ääntiönsointu; — **-musik**, f. laulumusiikki, laulanto.
Vokalisk, a. (*gramm.*) äänikäs, ääntyväinen, itse-ääntyvä.
Vokation, f. hnuto, papinhuuto.
Vokativ, m. (*gramm.*) vokatiivi, puhuttelu- l. huudantosija.
Volant, m. (*för lek*) vanne (-nteen); (*på klädningar*) lenkutin (-ttimen).
Volontär, m. tarjokas, vapaa-ehtolainen.
Volt, m. kievahdus, vikellys.
Voltigera, v. n. vikeltää, vikellellä (-ltelen), heiskua l. tanssia nuoralla.
Voltigör, m. vikeltäjä, nuoralla-tanssija l. -heiskuja.

Voluminös, a. ko'okas (-kkaan), isokokoinen, kokoisa.
Volym, m. koko, tilavuus, laajuus; (*bokband*) nide (-teen), nidos; — **-förhållande**, n. ko'on suhde.
Vomitiv, n. oksetin (-ttimen).
Vorden, part. o. adj. (*blifven*) tullut; (*som varit*) ollut, entinen; (*dåvarande*) silloinen, sen-aikuinen.
Votera, v. n. äännöstää, ääntää, huutaa.
Votering, f. äännöstys, ääntö, huuto; — **-ssedel**, m. ääntölappu l. -seteli.
Votum, n. ääni (-en), huuto; lause (-een).
Vrak, n. hylky, rana, haaska; (*skeppsvrak*) hylky, rytä, vesiroma l. -rytä; (*om menniskor*) hylky, hylkiö, haaska; — **-bräde**, n. raakki- l. hylkylauta; — **-fogel**, m. uukoskelo, röhkä; — — **-gods**, n. hylkytavara l. -kalu, hylkysaalis (-iin), vesi-ajo l. -rytä.
Vred, n. kädensija, käsikoukka, kierrin, väännin.
Vred, a. vihainen, vihastunut, suuttunut; blifva v., vihastua, suuttua.
Vrede, n. viha, vihastumus, suuttumus; — **-smod**, n. vihapäisyys; i v., vihapäissä, vihoissansa.
Vredgas, v. d. vihastua, suuttua, tuimistua; vredgad, vihastunut, suutuksissa.
Vredsam, Vredsint, a. äkäinen, kiukkuinen, äkämielinen.
Vrensk, a. tammainen, kiimainen, karjas (-aksen), karjasa.
Vrenska, v. n. o. **Vrenskas**, v. d. hirnakoita (-tsen), karjastaa, olla kiimoillansa.
Vresig, a. (*om träd*) kiero, kämpyrä, koukelo, koukukas (-kkaan); (*fig. om menniskor*) äkeä, äksy, äkäinen, äreä, kärty, yrmeä, karmias (-aan).
Vresighet, f. kierous, kämpyräisyys, koukeloisuus; äkeys, äreys, yrmeys m. m. *se* **Vresig**.
Vresigt, adv. kierosti, kieroon; äreästi, äkeästi, yrmeästi.
Vresväxt, a. visainen.
Vricka, v. a. (*vrida*) kiekuttaa, kieruttaa, pyörittää, väännellä (-ntelen); (*en båt*) meloa; v. foten, v. sig, nyrjähyttää l. niukahuttaa l. horjahuttaa jalkansa; foten är v—d, jalka on nyrjähtänyt l. niukahtanut.
Vrida, v. a. vääntää, väännellä (-ntelen), kiertää, kääntää; v. sig, v. r. väännelläitä, vääntää l. väännellä l. käännellä itseänsä, vääntyä, kiertyä; vriden pelare, kieruinen l. kier[illegible] han är vriden, hän on ki[illegible] kieropäinen l. hassukas.
Vridhane, m. väännin (-ntimen), (-rtimen), vääntitappi; — **-mu**[illegible] vääntі- l. väänninjäntäre (-een)
Vrist, f. jalkarinta, rinta.
Vrå, f. nurkka, soppi (-en), lou[illegible]
Vråk, f. rairo, rouko, raito.
Vråk, m. latvasiipi (-en), hiirih[illegible]
Vrål, n. *se* **Vrålande**.
Vråla, v. n. mylviä, möyrytä (-[illegible] lätä, mölistä, karjua, luikata
Vrålande, n. mylvinä, möyrin[illegible] karjuna.
Vrång, a. (*afvig*) nurja; (*orät*[illegible] — **-oed**, m. puhtaan tunnon [illegible] **-sint**, a. väärä- l. nurjamieli[illegible] ja; — **-strupe**, m. väärä ku[illegible] **-vis**, a. väärä, väärämieline[illegible] lansa väärä, tahallansa vääri[illegible] — **-vishet**, f. vääryys, vääräm[illegible]
Vrånghet, f. nurjuus, vääryys.
Vrångt, adv. nurjasti, väärästi.
Vräka, v. a. paiskata, syytää, mätätä (-ttään); viskata hyly[illegible] *hysa*) ajaa pois, erottaa; (*jäf*[illegible] kea, sortaa; v. in (*lagt.*), ott[illegible] l. kiinni; — v. n.; hafvet v—[illegible] lot ajelevat; skeppet v—k[illegible] on tuuliajolla; han går och [illegible] hän vetelehtii l. retkuttele[illegible] och v., maata loikoa l. lötk[illegible] moilla; sakerna ligga och [illegible] lut ovat siellä täällä ajelem[illegible] sig, v. r. paiskata l. rojahutt[illegible] kähyttää itsensä.
Vräkare, m. sorto- l. runsimies[illegible]
Vräkling, m. retkale (-een), [illegible] hulttio, roittio, retvana, lom[illegible] känä.
Vräkning, f. paiskaaminen, [illegible] mättäys m. m.; hylyksi visk[illegible] kemus.
Vränga, v. a. vääntää, väännellä [illegible] vääristellä.
Vränga, f. kaari (-en), kaaripuu[illegible]
Vulen, a.; hur är det v—et? [illegible] sen on laita l. asia?
Vulgär, a. alakansallinen, alhai[illegible] kapäiväinen.
Vulkan, m. vulkaani, tuli- l. sui[illegible]
Vulkanisk, a. vulkaaninen, tuli[illegible] tulivuorellinen; (*geol.*) suitsup[illegible]
Vurm, m. kiihko, vimma, hullu[illegible] lun-kiihko; (*person*) kiihkoilij[illegible] mallinen.

Vurma, v. n. kiihkoilla, hullutella, olla kiihko l. vimma.

Vurmig, a. hullunkiihkoinen, kiihkotteleva, vimmapäinen.

Vy, f. (*utsigt*) näky- l. näkö-ala, katsanto; (*tafla af utsigt*) näköala- l. katsantokuva, kuvaelma.

Vyss! nuku! hys!

Vyssja, v. a. nukuttaa, hyssytellä, viihdytellä, tuudustella.

Våd, f. kaista, pidusta.

Våda, f. tapaturma, vahinko; (*fara*) vaara; — **-bot**, f. (*lagt.*) tapaturma-sakko; — **-brott**, n. (*lagt.*) tapaturma-rikos; — **-dråp**, (*lagt.*) tapaturma- l. vahinkosurma.

Vådeld, m. valkeanvaara, tulipalo, vahinko- l. vaaravalkea.

Vådevilli, m. laulunäytelmä l. -ilveilys, vodevilli.

Vådlig, a. (*som sker af våda*) tapaturmainen; (*farlig*) vaarallinen, turmiollinen.

Vådligen, adv. tapaturmaisesti, tapaturmaa l. -turmassa.

Våffeljern, n. vohveliraudat.

Våffla, f. vohveli.

Våg, f.'(*för vägning*) vaaka; — **-arm**, m. vaa'an puoli l. varsi (-rren), vaakavarsi; — **-attest**, m. vaakatodistus; — **-balans**, **-balk**, m. vaaka- l. vaa'anvipu l. -tanko; — **-hus**, n. vaakahuone (-een); — **-mästare**, m. vaakamestari; — **-plan**, n. vaakataso, vaakasuora ala l. pinta; — **-rät**, a. vaakasuora l. -suuntainen, tasakorkea; — **-rätt**, adv. vaakasuorassa l. -suoraan; — **-skål**, f. vaakakuppi, vaaka; — **-stift**, n. vaa'anl. vaakanasta l. -kieli (-en); — **-stång**, f. vaakatanko; — **-tunga**, f. *se* **Vågstift**.

Våg, f. (*i sjön*) laine (-een), aalto; — **-berg**, n. aallon l. laineen harja; — **-dal**, m. aallon l. laineen pohja; — **-form**, m. aallon muoto, lainemuoto; i v., *se* **Vågigt**; — **-formig**, a. aaltomainen, aallon- l. laineenmuotoinen l. -tapainen; — **-hål**, n. (*skepp.*) vesireikä; — **-lik**, a. *se* **Vågig**; — **-rörelse**, f. aaltoliikunto, aaltoileminen; — **-vis**, adv. aaltoillen, aalloissa.

Våga, v. a. uskaltaa, tohtia, hirvetä (-eän), rohjeta (-kenen l. -kean); v. sig i fara or, i en skog, uskaltaa l. tohtia (mennä) vaaroihin, metsään; v. sitt lif, uskaltaa henkensä; jag vågar anhålla, rohkenen l. uskallan anoa.

Våghals, m. uskalikko, uskaltaja; — **-spel**, **-stycke**, n. uhka- l. vaarayritys.

Vågig, a. aaltoileva, laineellinen, laineinen, aaltomainen.

Vågighet, f. aaltomaisuus, aaltoilevaisuus, laineellisuus.

Vågigt, adv. aallon l. aaltojen l. laineiden tapaan l. lajilla, aaltomaisesti.

Vågning, f. aaltoileminen.

Vågsam, a. tohtelijas (-aan), uskalijas (-aan); (*farlig och djerf*) vaarallinen, uskallettu.

Våld, n. valta, huoma, huosta; (*öfverväld*) väkivalta l. -voima, ylläkkö; gifva sig i ens v., antautua jkun valtaan l. valtoihin l. (*vård*) huostaan; han har nycklarne i sitt v., hänellä en avaimet hallussansa l. huostassansa l. vallassansa; hafve v., olkoon (jkulla) valta; bruka v., tehdä väkivaltaa; med v., väkisin, väkivallalla; göra v. på sig, pakottaa itseänsä väkisin; — **-föra**, v. a. väkisyttää, tehdä väkivaltaa l. ylläkköä, väkivallalla sortaa l. rikkoa; *se* **Våldtaga**; — **-gästa**, v. a.; v. ngn, majaella väkivallalla jkun luona; — **-gästning**, f. väkivaltainen majailleminen, väkinäismajailus; — **-kräkta**, v. a. anastaa, vallata (-ltaan), ottaa l. anastaa väkivallalla l. väkisin; — **-sgerning**, f. ylläkkö- l. väkinäistyö, väkivaltaisuus, väkivaltainen l. väkivallan työ l. teko; — **-srätt**, m. väkivallan l. väkivoiman oikeus; — **-sverkan**, f. väkivallan-teko, väkivaltaisuus- — **-sverkare**, m. väkivallan-tekijä; — **-taga**, v. a. väkisin l. väkivallalla maata l. hävästä (-päisen), väestää; — **-tagare**, m. väestäjä, väkisin-makaaja; — **-tagning**, **-tägt**, f. väkisin-makaaminen, väkivaltaus, naisen pillomus l. valtaus.

Våldsam, a. väkivaltainen, väkinäinen; (*häftig*) raju, väkevä, ankara.

Våldsamt, adv. väkivaltaisesti; (*häftigt*) rajusti, ankarasti.

Vålla, v. a. olla syy l. syynä l. syypää, vaikuttaa, tuottaa, tehdä, antaa tilaa.

Vållande, n. syyllisyys, tilan-anto, syy, varomattomuus.

Vålm, m. ruko, saatto.

Vålma, v. a. ru'ota (-koan), panna rukoon l. ru'olle l. saattoon.

Vålnad, m. hahmu, haamu, (*spöke*) aave (-een).

Våmb, m. pötsi, mahalaukku.
Vånda, f. tuska, vaiva, ahku, ahdistus.
Våndas, v. d. ahkailla, tuskailla, olla tuskassa l. tuskissa l. vaivoissa l. ahdistuksissa.
Vånge, n. (*jäg.*) kehä, piiri.
Våning, f. huone- l. asuinkerta, kerta; tre v—r, kolme kertaa l. huonekertaa; tre v—r hög, kolmikertainen l. kolmen kerran korkuinen.
Vån, n. aihe, keino.
Våp, n. hölmö, hömmelö, hohko, tollakka.
Våpig, a. hölmöinen, hömmelöinen, hölmön- l. hohkonsekainen.
Vår, pron. poss.; återges med meidän (gen. af me), med suffixet -mme samt med meidän — — -mme; v—t land, maamme, meidän maa; Vår Herre, Herra, Meidän Herramme; de våra, meikäläiset, meidän miehet l. väki l. seutulaiset.
Vår, m. kevät (-ään); i v—as, menneenä l. viimmeis kevännä; v.-, kevät-, keväinen, kevään; — **-brodd**, m. kevät-oras (-aan); simake; — **-dag**, m. kevätpäivä, keväinen päivä; — **-dagjemning**, f. keväinen päiväntasaus, kevät-päiväntasaus; — **-flod**, m. kevättulva, keväinen tulva; — **-lik**, a. kevääntapainen, keväinen; — **-månad**, m. kevätkuukausi (-den) l. -kuu; (Mars) Maaliskuu; — **-råg**, m. kevätruis; — **-sådd**, m. kevättouko, -kylvö; — **-säd**, m. kevät-, suvivilja; — **-säde**, n. kevätkylvös, -touko, -vilja; — **-tid**, m. keväinen aika; (om) v—en, keväiseen aikaan, keväisin, keväisiltä.
Våra, v. imp.; det v—r, kevät tulee, kevästää.
Vård, f. hoito, holhous, haltu, huosta, suoja, vaarinpito; i l. under moderns v., äidin hoidossa l. hallussa l. vaarinpidossa l. hoidettavana l. holhottavana; i Guds v., Jumalan huomassa l. suojassa l. hoidossa; taga v. om något, pitää huoli l. vaari jstkin, pitää jkin hoidossaan, holhota jkin; lagarnes v., lakien hoito; gärd och v., aita ja suojelus; *se* **Grafvård, Minnesvård**; — **-kase**, m. vartiorovio, (*redan antänd*) vartiovalkea l. -nuotio; — **-slös**, a. huolimaton, huoleton, huolenpitämätön, leväperäinen; — **-slösa**, v. a. olla huolimaton jstkin, heittää leväperään, tehdä l. pitää huolimattomasti; v. sig, v. r. olla huolimaton itseänsä kohtaan l. sä puolesta l. suhteen; — **-sl**[illegible] f. huolimattomuus, huolettomuus, lenpitämättömyys; — **-slöst**, adv. limattomasti, huolettomasti, hu[illegible] tämättä; — **-tecken**, n. merkki, nusmerkki, (*minne*) muistomerk[illegible] **-torn**, n. vartio- l. vahtitorni.
Vårda, v. a. hoitaa, holhota (-o[illegible] della (-telen), pitää huolta, [illegible] varjella; Gud v—r sig l. lå[illegible] v. om menniskan, Jumala [illegible] varjelee l. holhoo ihmistä [illegible] huolta ihmisestä; han v—r [illegible] att svara, hän ei huoli [illegible] pidä lukua vastaamisesta.
Vårdad, a. tarkkahuolellinen. [illegible]
Vårdare, m. hoitaja, holhoja, [illegible] täjä, suojelija.
Vårdarinna, f. hoitaja, holhoja, [illegible] jatar, hoitajatar.
Vårdnad, m. huolenpito, hoito, [illegible] hoitaminen.
Vårlig, a. keväinen, keväällinen.
Vårta, f. ruuppa, käsnä, syylä, [illegible] mä; (*bröstvårta*) nänni, nunna.
Vårtbitare, m. kaskas (-ksen); — m. nänninkehä.
Vårtig, a. ruuppainen, käsnikä[illegible] nen, nysterminen.
Våt, a. märkä, kostea; blifva [illegible] tua, tulla märäksi; — **-aktig**, [illegible] käs (-kkään), märkäläntä; — [illegible] vetelä tavara l. aine (-een); — **mått**, n. vetelän tavaran [illegible] **-år**, n. vesi- l. sadevuosi [illegible]
Våthet, f. märkyys, kosteus.
Väbel, m. vääpeli.
Väcka, v. a. herättää, hava[illegible] herättää, nostaa, nostattaa; [illegible] nostaa kysymys, saattaa p[illegible] törst, janottaa, tehdä jano[illegible] missnöje, nostaa l. synny[illegible] tymättömyyttä; v. uppmärk[illegible] herättää l. nostaa l. nostat[illegible] miota; v. vak på isen, v. [illegible] hakata (-kkaan) jäähän avanto.
Väckare, m. herättäjä, havaut[illegible] herätin (-ttimen).
Väckelse, f. herätys, heräte.
Väckt, a. o. part. herätetty, [illegible] (*pietist*) herännäinen, herän[illegible]
Väckur, n. herätyskello.
Vädd, f. purtojuuri (-en).
Väder, n. (*luft*) ilma; (*väderlek*) [illegible] (*vind*) tuuli (-en), ilma; (*luft*) henki (-en); (*lukt*) vainu, ha[illegible]

prata i vädret, puhua l. lörpötellä tyhjiä l. perättömiä l. tuulentuomia; hugga i vädret, pieksää tuulta l. tuuleen; — **-biten**, a. ahavoitunut, tuulettunut, sieroittunut; — **-blåsa**, f. henkirakko; — **-by**, m. tuulen l. ilman puuska l. puuskaus; — **-drifven**, a. tuulen l. ilman ajama, tuulelta ajettu; — **-flöjel**, m. tuulikela; — **-hane**, m. viirikukko, viiri; (*fig. om menniskor*) löyhäkkö, hepakka; — **-hvirfvel**, m. tuulis- l. tuuliaispää, tuulen pyöriäinen l. pyörre (-rteen); — **-il**, m., **-ilning**, f. tuulen puuska l. puuskaus; — **-korn**, n. vainu, vainun tunto, haistin (-imen); — **-lek**, m. ilma, sää, ilmanlaatu; — **-leka**, f. tuulikela, vipperä; — **-måne**, m. pilvikuu, kuunsappi; — **-qvarn**, f. tuulimylly; — **-ria**, f. tuuli- l. tuuletusrihi; — **-skifte**, n. sään l. ilman muutos l. vaihe (-een) l. murre (-rteen); — **-sol**, f. auringon l. päivän sappi; — **-spåman**, m. ilman-ennustaja; — **-spånning**, f. mahan pöhötys l. puhallus; — **-stinn**, a. puhaltunut, pöhöttynyt, mahapuhkuinen; — **-streck**, n. ilmansuunta l. -kulma, ilma; — **-strupe**, m, henkikurkku l. -torvi (-en); — **-tak**, n. lakka, katos; — **-vexling**, f. *se* **Väderskifte**; — **-torr**, a. ilma- l. tuuli- l. ulkokuiva.

Vädja, v. a. vedota (-toan), vetoa, panna vetoon, aplierata; (*fig.*) vetoa, kääntyä.

Vädjemål, n. vedottu asia l. juttu, vetomus-asia.

Vädjoban, -bana, f. kilpa- l. kiista- l. juoksukenttä; (*fig.*) vaellus, elämän juoksu l. vaellus, kilvoitus.

Vädra, v. a. tuulettaa, tuulennuttaa, ilmata; gå ut och v, sig, lähteä ilmailemaan; (*få väder af*) saada vainua (jtkin), tulla (jonkin) vainulle, haistaa l. vainuta l. vaania jkin.

Vädur, m. oinas (-aan), jäärä.

Väf, m. kangas (-kaan); kutoma, kudelma, seitti; — **-bom**, m. suvakko, kangastukki; — **-kam**, m. *se* **Väfsked**; — **-klofve**, m. luhat (*pl.*), luha; — **-knut**, m. kankaan- l. kynsisolmu; — **-maskin**, n. kutomakone; — **-skaft**, n. niisi (-den), niidet (*pl.*); — **-sked**, f. kaide (-teen), pirta; — **-skedsmakare**, m. kaituri, kaiteentekijä; — **-stol**, m. kangaspuut (*pl.*); — **-tråda**, f. (kangaspuiden) polkunen, poljin (-ikimen).

Väfnad, m. (*väfvande*) kutominen, kudonta; (*väfdt tyg*) kangas (-kaan), vaate (-tteen); (*anat.*) kutoma, kutous.

Väfning, f. kudonta, kutominen, kutomus; vara under v., olla kuteilla.

Väft, m. kude (-teen).

Väfva, v. a. kutoa, kutoa kangasta.

Väfvare, m. kankuri, kutoja, kankaankutoja.

Väfveri, n. (*konsten att väfva*) kutominen, kutomistaito; (*fabrik*) kangas- l. kutomatehdas, kutimo.

Väfverska, f. kankuri, kutoja.

Väg, m. tie; (*vägalängd*) matka; väg- och vattenkommunikation, tie- ja vesiyhdistys; på v—en, tiellä; under v—en, tien alla; tiellä, matkalla; vid v—en, tien ohessa l. varrella; bygga v., tehdä tietä; taga en annan v., lähteä toista tietä; hvart tar du v—en? minne nyt matkasi, mihin nyt (menet), minne nyt pitää, mihin sinua viedään? hvart skall jag taga v—en, minne nyt on meneminen l. pitää menemän? mihin nyt joudun l. olen joutuva? stå i v—en, olla tiellä; ur v—en! pois tieltä! tie auki! det vore ej ur vägen, se ei olisi haitaksi, ei haittaisi; han är på v. till staden, hän on matkalla kaupunkiin; dit är lång v., sinne on pitkä matka; i den v—en, siinä suhteessa l. kohden, sen puolesta; gå lagligt, varsamt till v—a, tehdä l. menetellä laillisesti, varovasti; bringa till v—a, *se* **Tillvägabringa**; rusa, flyga till vägs, lentää l. syöstä (-ksen) matkaansa; rödja ur v—en, poistaa (tieltä), karkottaa; gå sin v., mennä matkaansa l. tiehensä l. menojansa; — **-afrid**, m. tie- l. maantie-rauha; — **-alag**, n. *se* **Väglag**; — **-alängd**, f. matka, tiematka; — **-amot**, n. *se* **Vägskilnad**; — **-anläggning**, f., **-arbete**, m., **-byggnad**, m. tien- l. maantien teko l. tekeminen l. rakentaminen; — **-byggnadsskyldig**, a. tienteon-velvollinen; — **-farande**, a. o. subst. matkustavainen, matkamies, tienkulkija; — **-karta**, f. tiekartta; — **-kors**, n. tien- l. tieristi; — **-kost**, m. eväs (-vään), eväät (*pl.*); — **-lag**, n. tien siivo l. kunto, keli; — **-lagning**, f. tien korjaus l. laittaminen; — **-leda**, v. a.

lietsata, opastaa; (*fig.*) johdattaa, opastaa, ohjata; v. sig, v. r. etsiä l. hakea tie itsellensä, orailla, urkkia; — **-ledare**, m. johdattaja, ohjaaja, lietsari, opastaja; *se* **Vägvisare**; — **-lott**, m. tie- l. tien-osa, tien osuus; **-mått**, n. tien-, matkanmitta; — **-möte**, n. tiellä tapaaminen l. yhtymys; *se* **Vägskilnad**; — **-penningar**, m. pl. tieraha, tienmakso; — **-skilnad**, m., **-skäl**, n. tiehaara, tienhaara, tienristi l. -ristiys; — **-sträcka**, f., **-stycke**, matka, tiematka; (*väglott*) tieosa; — **-visare**, m. (*person*) lietsari, opas (-ppaan), tien-opas l. -neuvoja l. -opastaja; (*något slags tecken*) tienviisari l. -viitta, viehka; (*titel å bok*) opas; — **-visning**, f. tien neuvominen l. opastus.

äga, v. a. (*göra väg*) raivata l. tehdä tietä l. -tie.

Väga, v. a. (*med våg*) punnita (-tsen), vaa'ata (-kaan), vaakita (-tsen); — v. n. (*hafva tyngd*) painaa; (*vackla*) kallistella, hoippua, horjua, olla tasan l. vaiheella l. puntaruksella.

Vägare, m. punnitsija.

Vägbar, a. punnittava, jonka saattaa punnita (-tsen).

Vägg, f. seinä; (*rummet vid väggen utanför*) seinus, seinusta; bergets v—ar, vuoren seinämät l. seinät; vi bo v. i v., me asumme vaan seinä väliä l. seinä seinässä; det går l. bär upp åt väggarna, se menee päin mäntyyn l. pitkin seiniä; försedd med v., seinällinen, seinäinen, seinällä varustettu; — **-beklädning**, f. **-bonad**, m. seinänverho l. -peite (-tteen); — **-fast**, a. seinäinen, seinässä kiinni (oleva); — **-lus**, f. lude (-teen), lutikka; — **-målning**, f. seinämaalaus; — **-ohyra**, f. *se* **Vägglus**; — **-skåp**, n. seinäkaappi; — **-slå**, v. a. (*stöd*) laivittaa, lyödä seinään; — **-smed**, m. seinäseppä, läsijäinen, juminkainen; — **-springa**, f. seinän rako l. varo; — **-sät**, n. seinän sauma l. varaus l. varo; — **-ur**, n. seinäkello.

Vägnar, pl.; på ngns v., jonkun puolesta l. nimessä; vida v. större, aikaa l. hyvin paljoa isompi.

Vägning, f. punnitseminen, vaakaus, vaakitsiminen; kallistelu.

Vägra, v. a. kieltää, evätä (-pään), ehkäistä, ei luvata (-paan), ei tahtoa, olla vastaan; v. ngn ngt, kiel evätä jkin jkulta.

Vägran, f. kielto, kieltämys, epä käiseminen, vastaan-olo.

Väja, v. a. väistää, välttää, kiertä ta, väistyä.

Väkt, f. vartio, valve (-een).

Väktare, m. vartija; — **-rop**, n. janhuuto.

Väktarinna, f. vahditar, naisv

Väl, adv. hyvin, hyvästi; göra v. tehdä hyvää; lukta, smaka ta, maistua hyvälle l. hyvältä; o. adv. kyllä, kaiketi, tosin; skulle v. tro det, kukap koisi? Ni har v. sett det, hän sen nähnyt, olettehan nähnyt; så v. — — som, että, niin l. niin hyvin — ...-kin; — int. kyllä, kaiketi ja v.! niin kyllä! niin kaiketi niin; — subst. n. hyvä, para hyöty, etu; allmänt v., yht vä, yleinen etu l. hyöty; — a. hyvin kunnioitettu; — **an** hyvä! hyvä se! — **-artad**, a. luontoinen l. -tapainen, siivo **finnande**, n. hyvinvoiminen, l. oleminen; — **-begåfvad**, a. hy nen, lahjakas; — **-behag**, n. (*ställelse, nöje*) mielihyvä, mie hyvä mieli (-en); ha v. för mielistyä jkuhun; (*godtycke*) **-behaglig**, a. suotuinen, otollin leinen; — **-behållen**, a. ehe (-een); — **-belägen**, a. hyvä kalla l. paikkaa (oleva), hyvä nen; — **-bemäld**, a. hyvin — **-bestäld**, a. säällinen. hyvin toimitettu l. järjestetty, linen, laadullinen; — **-betro** vin uskottu; — **-betänkt**, a ajateltu l. mietitty; — **-bev** a. suosiollinen, hyvä- l. mieli nen; — **-bevågenhet**, f. suosio hyvä- l. mielisuosiollisuus, sio; — **-bildad**, a. sores, siro. l. kaunismuotoinen, sirotek -muotoinen, luonteva; — **-bo** vapaasukuinen; — **-beskaffenhet** paasukuisuus; — **-bördig**, a. h jalosukuinen; — **-dannad**, a. **bildad**; — **-fräjdad**, a. hyvä nen l. -kuuluinen, nuhteeton; **gen**, a. oikein l. rehellisesti ansaittu; — **-fägna**, v. a. pi vänä, kestitä (-tsen), kestata.

a) hyvästi; — **-fägnad**, m. hy-
i pito l. pitäminen, kestitseminen,
ms. kestitys, ylöspito; — **-färd**,
ni (-en), onnellisuus, menestys,
i; statens v., valtakunnan me-
ys l. hyvä; — **-förhållande**, n.
i käytös l. työ, hyvät työt; —
ädd, a. hyvin varustettu, hyvä l.
svarainen; — **-försående**, adv.
a ymmärtäen, tietysti, ymmärret-
ti; — **-förståndig**, a. hyvin-ym-
ävä l. -ymmärtäväinen; — **-för-**
, a. (*om sak*) hyvin ansaittu, an-
inen; (*om person*) hyvä- l. hyvin-
linen; — adv. ansiollisesti, an-
ikaan; — **-gerning**, f. hyvä
teko; — **-gerningsman**, m. hy-
ijä; — **-grundad**, n. hyväpe-
inen l. -perusteellinen, hyvin pe-
tu; — **-gång**, m. menestys, me-
minen, onni (-en); — **-gångsskål**,
nen- l. menestysmalja; — **-gö-**
, a. (*om person*) hyväntekeväi-
l. -tekevä, hyvää tekevä; (*om sak*)
hyvää tekevä; — **-görare**, m.,
rinna, f. hyväntekijä; — **-gören-**
f. hyväntekeväisyys; — **-gören-**
stalt, f. hyvänteon-laitos, —
ld, a. hyvissä vaatteissa (oleva),
puettu; — **-kommen**, a. terve-
, suotuisa, mieleinen; v., min
terve tultua l. tultuasi l. tule-
si, ystäväni! helsa ngn v., ter-
jkuta tulemasta l. tervetulleek-
- **-komnad**, m. o. **-komnande**,
ervetulijaiset (*pl.*), tervetuletus,
ttiminen; — **-komsthelsning**, f.
ulijais- l. tulotervehdys, terve-
set (*pl.*); — **-komstskål**, f. ter-
ijais- l. tervehdysmalja; — **-känd**,
yksi tunnettu; — **-lefnad**, m.
ä päivät, hyvä elo l. elämä, heku-
lisuus; — **-ljud**, n. hyvä ääänne l.
o, soinnollisuus; — **-loflig**, a.
arvoinen l. -arvollinen, hyvinkun-
ettava; — **-lukt**, f. hyvä haju l.
; — **-luktande**, a. hyvähajuinen,
ähajullinen; — **-lust**, f. (*högre*
ning) ilo, mielihyvä; (*sinlig njut-*
l) hekuma; — **-lustig**, a. heku-
inen; — **-lusting**, m. hekuman-
i; — **-lärd**, a. hyvin-oppinut; —
gt, f. hyvä voima, vauraus; —
ande, a. hyvänsuopa, hyvää suo-
l. tarkoittava; — **-mening**, f. hy-
suonto l. -suominen; — **-ment**, a.
änsuontoinen l. -tahtoinen, hyvää
suopa l. tarkoittava; — adv. hyvän-
suontoisesti; — **-mående**, a. (*vid god helsa*) hyvin voipa, terve (-een), rai-
tis (-ttiin); (*i välstånd*) hyvinvoipa,
varakas (-kkaan), hyvin toimeen tule-
va; — **-måga**, f. (*friskhet*) terveys,
raittius, hyvin voiminen l. vointi; (*väl-*
stånd) vauraus, hyvä toimeentulo; —
-ordnad, a. hyvin järjestetty, hyvä-
kuntoinen l. -toiminen; — **-pläga**, v.
a. ravita (-tsen) hyvin, kestitä (-tsen),
kestata, pitää hyvänä; — **-plägning**,
f. *se* **Välfägnad**; — **-signa**, v. a. siu-
nata; v. sig, v. r. siunata itsensä, (*af*
häpnad) siunailla; — **-signadt**, adv.
siunatusti, siunatun; — **-signelse**, siu-
naus; — **-signelserik**, a. runsassiu-
nauksellinen, runsaasti siunattu l. siu-
naava; — **-sinnad**, a. hyvänsuopa l.
-suontoinen l. -tahtoinen; — **-skapad**,
a. sorea, siro, sorea- l. kauniskasvuinen,
siromuotoinen; — **-slutande**, a. ti-
viisti peittävä l. ummistava, tivis; —
-smakande o. **-smaklig**, a. hyvä- l.
hyvänmakuinen, hyvälle maistuva; —
-stånd, u. vauraus, varallisuus, hyvä
toimeentulo; — **-talare**, m. kauno- l.
sulopuhuja, puhetaituri; — **-talig**, a.
kaunopuheinen l. -puhelijas (-aan) l.
-puheellinen, sulopuheinen, puhetai-
dollinen; — **-talighet**, f. kaunopuhei-
suus l. -puhelijaisuus, sulopuheisuus,
puhujataito; — **-talighetskonst**, f.
kaunopuheen-taito; — **-taligt**, adv.
kaunopuhelijaasti; — **-tänkande**, a.
hyvin-ajatteleva; *se* **Välsinnad**; —
-vilja, f. hyväntahtoisuus l. -suonto
l. -suominen, hyvä tahto; — **-villig**,
a. hyväntahtoinen l. -suopa l. -suon-
toinen; — **-villighet**, f. *se* **Välvilja**;
— **-villigt**, adv. hyväntahtoisesti, hy-
vänsuontoisesti; — **-vis**, a. hyvin ym-
märtäväinen l. viisas (-aan); (*iron.*)
perin- l. perkiviisas; — **-växt**, a. so-
rea- l. sirokasvuinen l. -vartinen, kau-
nis l. sorea vartaloltansa; — **-ädel**,
a. hyväarvoinen l. -sukuinen; — **-ära-**
vördig, a. hyvin kunnioitettava, kun-
nian-arvoineu; — **-önska**, v. a. toi-
vottaa onnea; — **-önskning**, f. on-
nentoivotus.

Väld, f. puoltavaisuus, puolenpito; utan v., puoltamatta.

Välde, n. valta.

Väldeliga o. **Väldeligen**, adv. ankarasti, ankaran, aika l. uhka tavalla, mahdot-tomasti, vahvasti.

Väldig, a. (*rådande*) vallallansa (oleva), valtava; (*mägtig*) mahtava, voimallinen, mahdikas (-kkaan), ankara; (*ansenligen stor*) väkisuuri, ankara, mahdoton, julman suuri l. iso.

Väldighet, f. mahtavuus, voimallisuus, valtavuus, valta.

Väldigt, adv. *se* **Väldeligen**.

Välja, v. a. valita (-tsen); v. emellan godt och ondt, valita hyvästä ja pahasta l. hyvän ja pahan valheelta; vald, valittu.

Väljare, m. valitsija.

Väll; taga v., juottua, uuttua, juottua l. kiehua yhteen; — **-ugn**, n. keittol. juottouuni.

Välla, v. n. kuohua, kiehua, kummuta (-puan); — v. a. (*jern*) keittää, uuttaa, juottaa.

Välling, m. velli, letku.

Vällning, f. (*af jern*) keitäntä, uuttaminen, juottaminen.

Välsk, a. Italialainen; v—t band, nahkaniskaiset kannet.

Vält, **Välterstock**, m. jyrä, jyrästukki, junkka.

Välta, v. a. (*med vält*) jyrästää, jyrätä, junkata (-kkaan), ajaa jyrällä l. junkalla.

Välta, v. n. kellahtaa l. kaatua kumoon, kaatua, kumoutua; — v. a. kaataa kumoon, kumouttaa, kellahduttaa; *se* **Vältra**.

Vältning, f. jyrästys.

Vältra, v. a. vierittää, vyöryttää, kierittää; v. sig, v. r. vierittää itseänsä, vieritellä, kieriellä, viereksiä, kellikoita (-tsen), (*om hästar*) piehtaroita (-tsen), (*i smuts*) rypeä.

Vämjas, v. d.; jag v—jes dervid, se minua iljettää l. inhottaa, l. tympeyttää.

Vämjelig, a. inhottava, iljettävä, tympeä, inhokas (-kkaan).

Vämjelse, f. iljetys, inhotus, inho, tympeys, inhokkuus.

Vän, a. (*älsklig*) sulo, suloinen, armas (-aan); (*täck*) ihana, ihanainen, kaunoinen.

Vän, m. ystävä; de äro goda v—er, he ovat hyvät ystävykset l. ystävät; blifva v., ystävystyä, tulla ystäväksi; göra till v., tehdä l. saattaa ystäväksi, ystävyttää; — **-fast**, a. luja l. uskollinen ystävyydessä; — **-fasthet**, f. luja l. vaka l. uskollinen ystävyys; — **-säll**, a. moniystävällinen l. -ystävinen; — **-sämja**, f. ystäväin ystävänkeskuus.

Vända, v. a. kääntää, (*ofta*) kä (-ntelen); — v. n. kääntyä, k v. sig, v. r. kääntyä, kään kääntää itsensä.

Vändarm, m. käännin-puu l. -ta **-bord**, n. pyörivä l. kääntöpöy **-fåra**, f. kääntövako; — **-fä** (*om kläder*) käännettävä; — n. ristiportti, kääntöristi; — m. käänne- l. palauspiiri; — m. käänne- l. kääntymäkohta ka; — **-skifva**, f. *se* **Plogfjöl tilta**.

Vändning, f. (*då ngt vändes*) minen, kääntö; (*då ngt vän* kääntyminen, kääntymys, kään teen); (*ställe*) käänne, käännö ka, polvi (-en); saken fick nan v., asia kääntyi toisanne toiselle tolalle; — **-punkt**, **Vändpunkt**.

Vänga, v. a. (*jäg.*) saartaa, pii

Väninna, f. ystävä, ystävätär.

Vänja, v. a. totuttaa, harjoittaa, taa; v. sig, v. r. totuttaa i itseänsä, tottua, totustua, har

Vänlig, a. ystävällinen, leppeä.

Vänligen o. **Vänligt**, adv. ys ti, leppeästi.

Vänlighet, f. ystävällisyys.

Vänskap, f. ystävyys; hysa ngn p pitää ystävyyttä l. ajat tävällisesti jkuta kohtaan; h med ngn, ruveta ystävyytee kentaa ystävyyttä jkun h **-sbetygelse**, f. ystävyyden — **-sfull**, a. ystävällinen. linen; — **-sfullt**, adv. yst ystävyydellä; — **-sförbund**, vyyden liitto, ystävyysliitto; **tjenst**, f. ystävän l. ystävyy

Vänskaplig, a. ystävyydellinen, villinen.

Vänskapligen, adv. ystävälli vyydellä.

Vänster, *se* **Venster**.

Vänta, v. a. o. n. odottaa, varra toan), vartoa; låta v., odottu touttaa.

Väntan, f., **Väntande**, n., **Vänt** odotus, odottaminen, vartous, minen.

Vänt- l. **Väntningslön**, f., **-pen** pl. odotus- l. odottajaisraha l ka, odottajaiset (*pl.*).

ing, m. apila, apilas (-aan).
a, v. a. aseittaa, varustaa aseilla, na aseisin; v. sig, v. r. varustau- l. varustaa aseilla, aseittaa itsen- varustaita, varustaa itsensä; med -d hand, ase kädessä l. varalla, en varassa l. varalla; v—d styr- aseellinen l. asevoima; v—d, a- en, aseitettu; (*bot.*) varullinen.
nde, n. aseilla varustaminen, asei- paneminen l. pukeminen, aseitus.
re, m. aseenkantaja l. -pitäjä, ase-
v. a. puolustaa, varjella.
r, a. *se* **Vapenför.**
n. isäntä; — **-sfolk,** n. isäntä- nnusväki, — **-shus,** n. ravinto- vintohuone (-een), majatalo, vie- ja; — **-shusvärd,** m. ravinto- l. majatalon-isäntä.
a. (*som har värde*) arvoinen, ar- en, maksava; (*som förtjenar*) an- eva, ansainnut; (*aktningsvärd*) ar- en, arvoisa, kallis (-iin); huru kst är huset v—t, kuinka suu- l. minkä arvoinen l. minkä mak- on huoneus? arbetaren är sin v., työmies on palkkansa ansain- det är icke mödan v—t, se ksa l. kannata vaivaa; det är t att se, se ansaitsee l. kannat- näkemistä; det är ej v—t att om det, ei ole väärtti l. tarvit- hua sitä, sitä ei ole puhuminen kkaminen.
n. arvo, hinta; det är af stort on suuren l. tärkeän arvoinen resta arvosta; — **-full,** a. arvo- (-kkaan), arvoisa, arvollinen, suuri- -arvoinen; — **-mått,** n. arvon
gen, adv. mahdollisesti, otolli-
a, v. a. (*åsätta värde*) arvata, hinta, pitää arviota; (*akta, sät- värde på*) pitää arvossa; v. högt, suuressa arvossa.
ring, f. arvaus, arvio, arvionpito, minen; — **-sinstrument,** n. ar- kirja; — **-sman,** m. arviomies, ar- ja; — **-spris,** n. arvio- l. arvaus-
a, *se* **Värdigas,**
, n. arvio- l. arvaushinta.
g, a. (*förtjent af*) ansaitseva, an- llinen, mahdollinen; (*förtjent af ning*) arvokas (-kkaan), arvollinen; (*tillständig, ädel*) otollinen, mahdollinen, kelvollinen, arvollinen.

Värdigas, v. d. tehdä hyväntahtoisesti l. suosiollisesti; v. svara mig, olkoon teille otollinen l. kelvatkoon teille vastata l. suvaitkaa vastata minulle, vastatkaa hyväntahtoisesti l. suosiollisesti.

Värdighet, f. (*värdigt sätt, väsende*) arvoisuus, arvokkuus, arvollisuus; (*högt kall*) arvo, arvosuus; (*egenskapen att vara värdig*) mahdollisuus, otollisuus.

Värdigt, adv. arvollisesti, arvokkaasti, arvoisasti, mahdollisesti, kelvollisesti, otollisesti.

Värdinna, f. emäntä.

Värdskap, n. isannuus, isännyys, isäntävalta, hallitus.

Värdskap. n. *se* **Tidelag.**

Värf, n. toimi (-en), toimitus, työ.

Värfning, f. pestaus, värväys, värvinki; — **-sbref,** n. pestaus- l. värväys-kirja, sotamiehen pestauskirja; — **-spenningar,** m. pl. pestaus- l. värvinki-raha, sotamiehen pestt.

Värfva, v. a. pestata, värvätä, pestata sotamieheksi; (*fig.*) palkata (-kkaan), pestata; v. röster, kerätä huutoja l. ääniä.

Värfvare, m. sotamiesten-pestaaja, värvääjä, värväri.

Värja, v. a. varjella, suojella, torjua; v. sig för ngt, varjella l. suojella itseänsä jltkin, torjua jkin päältänsä; de v—jde sig tappert, he puolustivat l. varjelivat itseänsä l. pitivät puoliansa urhoollisesti; v. sig med ed, puhdistaa itsensä valalla.

Värja, f. miekka; utmana ngn på v., vaatia jkuta miekkaisille.

Värjbak, m. miekan hamara l. selkä; — **-fäste,** n. miekan kädensija l. kahva; — **-gehäng,** n. miekankannike; — **-klinga,** f. miekan säilä l. lappea; — **-knopp,** n. miekan ponsi (-nnen); — **-styng,** n., **-stöt,** m. miekan pistämä l. pisto l. haava.

Värjemål, n. puhdistus, puhdistautuminen, puolusteleminen; — **-sed,** m. puhdistusvala.

Värjo, f.; han har det i sin v., se on hänen huostassansa l. huomassansa l. hallussansa.

Värk, m. särky, kolotus, kivistys, vaiva, kipu, pakotus; — **-bruten,** a. taudin syömä l. särkemä; — **-stillande,** a. särkyä l. kipua huojentava l. helpottava.

Värka, v. n. särkeä, kolottaa, kivistää, pakottaa, vaivata.

Värma, f. *se* **Värme.**

Värma, v. a. lämmittää; v. sig, v. r. lämmitellä, lämmittää l. lämmitellä itseänsä; v—s, lämmitä (-piän), lämmetä (-penen).

Värme, n. (*värmedmne*) lämme (-mpeen), lämpö, lämmin (-mpimän); — m. lämmin, lämpimä, lämpimyys; med v., lämpimästi, hartaasti, — **-apparat,** m. lämmitin, lämmityskone l. -laite; — **-enhet,** f. lämpöyksiö; — **-grad,** m. lämpöaste; (*grad af värme*) lämpimyys, lämpimän l. lämmön suuruus l. paljous; — **-kapacitet,** f. lämpimän tilavuus; — **-ledare,** m. lämmön- l. lämpimänjohtaja; — **-mätare,** m. lämmön- l. lämpimänmittari; — **-strålning,** f. lämpimän l. lämmön säteilemineen; — **-utveckling,** f. lämmön lähteminen; — **-ämne,** n. lämpöaine, lämpö, lämme (-mpeen).

Värmning, f. lämmittäminen, lämmitys; lämpiäminen.

Värn, n. turva, suoja, suojelus, varjelus, tukiturva; — **-lös,** a. turvaton; — **löshet,** f. turvattomuus; — **-epligt,** asevelvollisuus; — **-epligtig,** a. asevelvollinen, aseen-alainen; — **-eman,** m. nostomies.

Värna, v. a. suojella, turvata, varjella.

Värpa, v. a. munia, tehdä munia; ha att v., munittaa.

Värphöna, f. muniva kana; — **-tid,** m. munima- l. munimis-aika, munimisen aika.

Värr; ty v., sen pahempi, valitettavasti.

Värre, a. komp. pahempi; (*sämre*) huonompi; — adv. pahemmin, pahemmasti, huonommin.

Värst, a. superl. pahin (-imman); (*sämst*) huonoin (-imman); — adv. pahimmin, pahimmasti.

Väsen l. **Väsende,** n. (*varelse*) olento, olemus; (*substans*) oloaine (-een), olento; (*sätt, skick*) olento, tapaisuus, käytös; (*buller, ovåsen*) melu, hälinä, meteli, telme (-een), pauhu; (*det hela af en institution*) toimi (-en), asiasto, asiat, olento; — **-senhet,** f. olento- l. olemus-yhteys, yksi olemus, olennon l. olemuksen yhteys.

Väsendtlig, a. olennainen, järkinäinen, vasituinen, tapaisuudellinen, takitilainen, pääasiallinen.

Väsendtligen o. **Väsendtligt,** adv. olennaisesti, järkinäisesti, vasituisesti kitilaisesti, pääasiallisesti.

Väsendtlighet, f. olennaisuus, järkyys, vasituisuus, takitilaisuus, asiallisuus.

Väska, f. laukku, salkku, väsky.

Väsnas, v. d. telmää, pauhata, tet jyrytä (-yän), meluta (-nan), re ryskää, pelmuta, teutaroida, el (-tsen).

Väst, m. västi, liivi, liivit (*pl.*).

Väta, f. märkyys, märkä, koste (*väderlek*) märkä l. nuoskea il

Väta, v. a. o. n. kastaa, kastel tuttaa.

Väte, n. (*kem.*) vety; — **-syra,** f. (*kem.*) tyrikkiö; — **-syra,** f. (*kem.*) happo.

Vätgas, m. (*kem.*) vety, vetyk

Vätska, f. neste (-een), vesi (-de kyys; (*saft*) mehu, neste, hera

Vätska sig, v. r. o. **Vätskas,** v tistää, vetistellä, mehestää.

Vätskig, a. nesteinen, nesteellin tinen, vetevä, märkä.

Vätte, m. menninkäinen, maahi

Vättja, v. a. *se* **Hvässa.**

Växa, v. n. kasvaa; (*fig.*) kasva, ta, karttua, yletä (-nen), enet v. i längd, **kasvaa** pituutta l. l. pituudelleen; v. ifrån sig, tua kasvaessansa; v. till sig, ta (-nen) l. kaunistua kasv han är illa v., hän on ru nen l. -vartaloinen; vuxen, (*fig.*) pätevä, päteellinen, tyvä, kelvollineu; han är ej detta arbete, hänessä e työn tekijää l. jaksajaa, sen työn voipa, hän ei siihen pysty l. päde.

Växt, m. (*växande*) kasvu, kasvanto; (*hvad som växt*) kasv vama; (*kroppsform*) kasvu, ka vartalo, ruumis (-iin), ruumiin — f. (*planta*) kasvi, kasvu; (*utr* ka, kasvajainen, kasvannainen; kasvut (*pl.*), kasvu; — **-anat** kasvinrakennus- l. kasviosain- **-art,** m. kasvinlaji; — **-del,** vin- l. kasvi-osa; — **-djur,** n. elävä; — **-familj,** f. kasviheim **-fysiologi,** f. kasvielon-tiede (- **-oppi**; — **-följd,** f. kasvijärjestys, ro; — **-gifvande,** a. kasvua hy tävä l. edistävä; — **-hus,** n. huone (-een); — **-kraft,** f. kas

…vamisvoima; — **-lif**, n. kasvin- l. …vi-elo; — **-lim**, n. kasvilima; — **…äring**, m. kasvinravinto; — **-om…pp**, n. kasvikierto; — **-riket**, n. …svikunta, (*flora*) kasvisto; — **-sy…m**, n. kasvilnokasto l. -järjestelmä; …**ämne**, n. kasvi-aine (-een).

…arket, f. kasvavaisuus.

…lig, a. kasvattava, kasvava, kasvul…a. kasvuisa.

…ighet, f. kasvullisuus, kasvuisuus, …avaisuus, kasvaminen, kasvit (*pl.*).

…, v. a. kunnioittaa, pitää kunnias… l. arvossa.

…, a. arvokas (-kkaan), arvoisa, …loitettava, arvossa pidettävä, reh…

…ghet, f. arvoisuus, arvokkuus, kun…lettavaisuus, rehtävyys.

…gt, adv. arvoisasti, arvokkaasti, reh…sti.

Vördnad, m. kunnioitus, kunnioittaminen, kunniassa pito; (*vördsam helsning*) kunniatervehdys; — **-sbetygelse**, f. kunnian-osotus; — **-sbjudande**, a. kunnioitusta l. arvon-antoa vaikuttava, arvokas, kunnian-arvoinen; — **-sfull**, a. kunnioittavainen, kunnioituksellinen, suuresti kunnioittava; — **-sfullt**, adv. kunnioittavaisesti, kunnioittamisella, suuresti kunnioittaen; — **-svärd**, a. kunnioitettava, kunnianansaitseva.

Vördsam, a. kunnioittava, kunnioittavainen, suuresti kunnioittava, nöyräkunniainen.

Vördsammeligen o. **Vördsamt**, adv. kunnioituksella, kunnioittaen, suurella l. nöyrällä kunnioituksella.

Vört, m. vierre (-rteen); — **-bröd**, n. vierreleipä.

X.

…kommer såsom begynnelsebokstaf blott i främmande ord, af hvilka några anföras).

…yf, f. m. puunleikkaaja l. -veis…, xyloglyfi.

…raf, m. puunpiirtäjä l. -piirustaja, …grafi.

…rafi, f. xylografia, puunpiirräntä piirtämys; (*verk*) puunpiirros.

Xylografisk, a. puunpiirrännällinen l. -piirroksellinen.

Xylolit, m. kivettynyt puu, puunkivettynäinen, xyloliitti.

Y.

…ig, v. r. o. **Yfvas**, v. d. pöyhis…, pöyhistää itseänsä; (*fig.*) pöy…ellä, pöyhkeillä, suurennella (-nte…). uljailla, ylpeillä.

…, a. tuuhea, pöyheä, puuhkea, leh…ä.

…ghet, f. tuuheus, o. s. v.

…, v. n. uhuta; *se* **Tjuta**.

…, a. villavaate (-tteen) l. -kangas …aan), villainen; — a. villainen, villa-; — **-band**, n. villainen nauha, villanauha l. -rihma; — **-fabrik**, m. villatehdas (-taan); — **-handel**, m. villatavaran kauppa; — **-skjorta**, f. villapaita; — **-strumpa**, f. villa- l. villainen sukka; — **-tyg**, n. villavaate (-tteen) l. -kangas (-kaan); — **-väf**, **-väfnad**, m. villakangas (-kaan); — **-väfveri**, n. villankutoma-tehdas (-taan), villatehdas.

Yllen, a. villainen.

Ymnig, a. runsas (-aan) yltäkylläinen, viljava.

Ymnighet, f. runsaus, yltäkylläisyys, kyllyys, viljavuus; i y., *se* **Ymnigt**: — **-shorn**, m. kyllyyden- l. runsaudensarvi.

Ymnigt, adv. runsaasti, yltäkylläisesti l. -kyllin, kyllältä, koselta, viljalta, laamatta.

Ymp, m. *se* **Ympqvist**; — **-koppor**, f. pl. panenta- l. pano- l. istutusrokko; — **-qvist**, m. pano- l. ympi-oksa; — **-skola**, f. oksastus- l. ympipuusto; — **-stam**, m. ympi- l. oksastusrunko l. -puu; — **-sår**, n. oksastushaava l. -lovi.

Ympa, v. a. ympätä (-ppään), oksastaa; y. koppor, istuttaa l. panna rokkoa.

Ympning, f. ympäys, oksastus, oksastaminen.

Yngel, n. sikiöt, pojat, pennut; (*af fisk*) alveet, maimaset.

Yngla, v. n. poikia, tehdä poikia l. poikasia.

Yngling, m. nuorukainen; — **-ålder**, m., — **-år**, n. nuorukais-ikä l. -vuodet, nuoruuden ikä.

Yngre, Yngst, *se* **Ung**.

Ynka, Ynklig, m. fl. *se* **Ömka, Ömklig**, o. s. v.

Ynkrygg, m. *se* **Stackare**.

Ynnest, f. suosio, lempi (-men), armot (*pl.*); — **-full**, a. suosiollinen, lempellinen.

Yppa, v. a. ilmaista, ilmoittaa, saattaa l. antaa ilmi; y. sig, v. r. o. y—s, v. d. ilmautua, ilmaantua.

Ypperlig, a. oivallinen, oiva, uhallinen, aimolliuen.

Ypperlighet, f. oivallisuus, uhallisuus, aimollisuus.

Ypperligt, adv. oivallisesti, uhallissti, uhalla, aimollisesti.

Ypperst, a. superl. (*ypperligast*) oivallisin (-imman); (*förnämst*) paras, etevin, suurin.

Yppig, a. (*frodig*) rehevä, uhkea, uhallinen, runsas (-aan), hyötyinen; (*präktig*) uhkea, upea, loistava, hehkuva; (*praktälskande, slösande*) yltäinen, ylenpaltinen, ylellinen, loistelijas (-aan); y—a former, uhkea l. pyöreä l. turpea vartalo.

Yppighet, f. rehevyys, uhkeus, uhallisuus, runsaus, hyötyisyys, upeus, loistavuus, ylellisyys, loistelijaisuus o. s. v.

Yppigt, ad. rehevästi, uhkeasti, uhallisesti, runsaasti; ylenpaltisesti, sesti, loistelijaasti.

Yr, a. (*förvirrad i hufvudet*) huu sissa l. pyörryksissä olevs. hu tunut, huuma- l. pyörröpäinen *terst ostyrig*) vauhka- l. hullumapäinen, huima, vallaton; jag yr i hufvudet, alkoi pyörry rupesi huimaamaan päätäni l. ni; — **-få**, n. mäkäräinen. nen; — **-hätta**, f. tuulihullu, na, lehakka; — **-sand**, m. juoksuhieta; — **-snö**, m. tui pyryävä lumi, tuisku, pyry. — **-stål**, n. hauras (-aan) teräs rääkkyteräs; — **-vaken**, a. um ryksissä l. huumeuksissa (olev uninen, unimielinen; — -v pyry, tuisku, pyry- l. tuisku-i

Yra, f. huumetus, pyörrytys, h vimma, hurjuus, houraus, houre

Yra, v. n. (*om snö, sand*) ryöp pyän), pyrytä (-yän), tuiskuta tuiskuttaa, ryöpyttää, pölytä; (*om ka*) hourailla, houria, houreksia hourailla, houreksia.

Yrhet, f. huumetus, huumaus, tys, pyörryksissä l. huumeuksi vauhkous, hullupäisyys.

Yrka, v. a. vaatia, kiistää, väitt

Yrkan, f. o. **Yrkande**, n. vaat kiistäminen, kiisto, väittäminen tämys.

Yrke, n. ammatti, elatuskeino, virka; — **-sbroder**, m. amm virkaveli; — **-sidkare**, m. lainen, ammatinharjoittaja; — **nig**, a. ammatissa l. ammatiss

Yrsel, m. houraus, houreet (metus, pyörrytys.

Ysta, v. a. piimittää, juoksuttaa suttaa juustoksi; (*göra ost*) juustoa l. juustoksi; — v. a. sig, v. r. o. y—s, v. d. piim mittyä, juoksettua, juosta juust piimäksi; y—d mjölk, piim piimäinen l. juoksettunut maito.

Yste, n. juustomaito.

Yster, a. virma, huima, raju, äksy, räpäkkö.

Ysterhet, f. virmuus, huimuus,

Yta, f. pinta, pinta- l. ulkopuoli.

Ytattraktion, f. pintavetoisuus; n. alan- l. pintamitta; — -v pintavesi.

Ytlig, a. pinnallinen, pinta- l. ulk linen, päällittäinen.

…t, adv. pintapuolisesti l. -puolin l. …lelta, päällimmiten, päällittäin.
…hud, f. orvaskesi (-den) l. -kettu, …askesi; — **-kant**, m. ääri (-en), …reuna l. -syrjä; kasta y., heitelä ulkokaarroin, luistella ulkokaarta; — **-mera**, adv. vieläkin, vielä …sen lisäksi, siihen vielä; till y. …o, enemmäksi l. paremmaksi varsinaisesti l. vakuudeksi; — **-sida**, f. …puoli l. -sivu.
…g, a. ylellinen, ylenpaltinen, ylen…nen l. -puoleton.
…gare, a. komp. vielä tehty l. an…; jmfr **Vidare**; till y. säker… paremmaksi l. vielä enemmäksi …deksi l. varmuudeksi; — adv. vie… vielä, vielä sitte, siihen vielä.
…gen o. **Ytterligt**, adv. ylellisesti, …lopen, puolettomasti.
…ghet, f. ylellisyys, ylenpaltisuus, …uolisuus.
…, a. superl. (*längst ut*) äärimmäi… perimmäinen, uloimmainen; (*sist*) …meinen, (*öfverst*) päällimmäinen, …mäinen, (*högst, störst*) suurin (-im…) ylimmäinen, äärimmäinen; drif… in till det y—a, pakottaa jku …mpaan l. äärimmäiseen hätään l. …meisillensä; drifva ngt till det y—a, saattaa jkin ylimmillensä l. korkeimmillensa l. äärimmillensä; i det y—a, viimmeiseen tippaan l. viimmeisiin asti; — adv. lopen, peräti, ylenmäärin.

Yttra, v. a. lausua, sanoa, virkkaa; y. sig, v. r. lausua l. sanoa mielensä l. ajatuksensa; (*visa sig*) näyttäitä, näyttää itsensä, ilmautua.
Yttrande, n. lause (-een), sanat (*pl.*), puhe (-een), puheet (*pl.*), lausunto; — **-rätt**, m. sanan- l. lausevalta, puheen-oikeus.
Yttre, a. komp. ulkonainen, ulkopuolinen, ulko-; etummainen, etu-, päällimmäinen; det y., ulkopuoli l. -puolet (*pl.*), (*fig.*) ulko-asiat, ulkonaiset toimet l. asiat; i y. rummet, etummaisessa l. etuhuoneessa; i det y., ulkopuolelta l. -puolesta, ulkopuolen l. ulkoasiain suhteen.
Yttring, f. näyttäyminen, ilmaus, ilmauma, osote.
Yttrium, n. (*kem.*) ytriumi.
Yxa, f. kirves (-een), (*slö*) kalso.
Yxhammare, m. kirveen tukka l. talla l. hamara, kirvespohja; — **-skaft**, n. kirvesvarsi (-rren), kirveen varsi.
Yxne, n. kämmekkä.

Z.

(Förekommer blott i lånade ord).

…a, tsaari, ruhtinas (-aan).
…a, f. tsaaritar (-ttaren), ruhtina… (-ttaren).
…, n. Sebaotti.
…, f. seebra.
…, f. länsnetär (-ttären), länsituulo…, seefiri.
…, m. selootti, kiihkoilija.
…, m. tsenitti, yläkohta, keskitaivas …).
Zkatt, m. sibettikissa.
Zsack, adv. sinne tänne, polvitellen, …sokin; i z., vinkkuroissa; — **-harf**, vinkkuées; — **-linie**, f. vinkkura…
…, *se* **Siffra**.
…are, m. mustalainen.
…, m. sinkki.

Zion, n. Siioni.
Zira, Zirat, *se* **Sira, Sirat**.
Zobel, m. *se* **Sobel**.
Zodiak, m. sodiakki, tähti- l. eläinrata.
Zodiakal, a. tähti- l. eläinradallinen l. -radan.
Zon, m. ilmavyöhyke (-kkeen), ilman-ala.
Zoofyt, m. zoofyytti, eläinkasvi.
Zoografi, f. zoografia, eläinselitys l. -oppi.
Zoolit, m. eläinkivetynnäinen, kivi-eläväinen.
Zoolog, m. zoologi, eläinten- l. eläinopin-tutkija.
Zoologi, f. eläintiede (-teen) l. -opi, zologia.
Zoologisk, a. eläintieteen l. -opin, eläinopillinen l. -tieteellinen, zoologillinen.

år in, vuosikausia, vuosi toisen perästä, vuotta vuotuistansa; om ett år, vuoden päästä l. takaa; inom ett år, vuodessa, yhdessä vuodessa, vuoden kuluessa; inom år och dag, vuodessa ja päivässä, vuoden ja päivän kuluessa; 1879 års utskylder, 1879 vuoden ulosteot; för året, vuodelta; det året, se vuosi, sinä vuotena l. vuonna; tjena på år, palvella vuoden päälle l. vuosittain l. vuosimäärällä; i sina bästa år, parhaassa iässänsä, parhaalla iällänsä l. ikäänsä; kommen till åren, ikämies, vanhahko mies, ikäpuolinen, ikäpuolissa; med åren, vanhemmiten, vanhemmalla ikää, ajan pitkään, vuosia myöten; — **-gång**, m. vuosikerta; — **-hundrade**, n. vuosisata; — **-sarbete**, n. (*arbete på år*) vuosityö; (*som varar, fordrar ett år*, vuoden l. vuotinen työ; (*som sker hvarje år*) vuosityö, vuotuinen l. vuosinainen työ; — **sbarn**, n. vuosiknmppani; — **-sberättelse**, f. vuosikertomus; — **-sdag**, m. vuosipäivä; — **-sfest**, m. vuosijuhla; — **-sföljd**, f. vuosijärjestys; (*följd af flere år*) vuosijakso; — **-förslag**, n. vuosiarvio; — **-sgammal**, a. vuoden vanha l. ikäinen, ajastaikainen, yksivuotias l. -vuotinen, vuosikuntainen; — **-slön**, f. vuosipalkka, vuotinen l. vuoden palkka; — **-smarknad**, m. vuosimarkkinat (*pl.*), vuotuiset markkinat; — **-sproklama**, n. vuosiproklaama l. -haasto; — **-sring**, m. syy, lusto; — **-sräkning**, f. (*räkning på år*) vuosi- l. vuotuislasku, vuosirätinki; (*redogörelse för år*) vuositili l. -tilinteko; (*räkning efter år*) vuosittainen l. vuosien lasku; (*årets beräkning*) vuoden- l. vuosilasku l. -laskento; — **-sränta**, f. vuosikorko l. -kasvut (*pl.*), vuoden l. vuotuinen korko; — **-stid**, m. vuoden-aika; — **-sväxt**, m. vuoden- l. vuositulo, vuosikasvu, vuoden sato; — **-tal**, n. vuosiluku; — **-tusen**, n. vuosituhannes (-ksen) l. -tuhat; — **-vis**, adv. vuosin, vuosittain, vuositellen.

Åra, f. airo; med å. försedd, airollinen.

Årblad, n. airon- l. airolapa; — **-handtag**, u. airon pyyly l. kädensija; — **-klamp**, m. airo- l. soutohanka; — **-ring**, m. raksi, hanka- l. airovitsa, airopanta; — **-tag**, n. airon vetämä l. veto.

Årder, n. kosseli, sahrat.

Årlig, a. vuotuinen, vuotinen, vu nainen, jokavuotinen.

Årligen, adv. vuosittain, vuotui joka vuosi l. vuonna; (*för året*) delta, vuodessa.

Årta, f. vaaleasiipi-sorsa.

Ås, m. (*på tak*) harja, harja- l. hirsi (-rren); (*på åker*) vaon (*mellan kärr och vattendrag*) keidas (-taan); (*bergås*) harja, janne (-nteen), selänne (-nte -**stång**, f. harjapuu l. -orsi (-rr -**tak**, n. harjakatto.

Åsamka, v. a. tuottaa, saattaa, saavuttaa.

Åse, v. a. katsella.

Åsido, adv. syrjään, eriksensä, eri — **-sätta**, v. a. laiminlyödä, l. jättää tekemättä l. huolimatte teen; — **-sättande**, n. laimin nen, tekemättä jättäminen.

Åsigt, f. mielipide (-tsen), ajatus, (-en); jag är af den å., hyse å., minä olen sitä mieltä l. aj minulla on se mielipide l. aja olika å., erimielinen, eri mie ajatusta.

Åska, f. ukkonen, pitkäinen, herr ma; krigets åskor, sodan jy

Åska, v. imp.; det å—r, ukko isänen käy l. jyrisee, pitkäinen jy

Åskby, m. ukkosen kuuro; — n. ukkosen jyrinä l. jylinä, rinä; — **-eld**, m. ukkosen va kon- l. ukkoisvalkea l. -tuli; — m. ukkosen paukaus l. jyskäys rähdys; — **-ledare**, m. ukko dattaja l. -johdatin, ukonsyö -**moln**, n. ukkois- l. ukonpi -**slag**, n. ukkosen lyömä l. ly isku; — **-stråle**, m. salama, l. ukkosenleimaus; — **-vigg**, m. kosen nuoli l. vaaja, ukonkivi l. li; — **-väder**, n. ukkois- l. ukon

Åskåda, v. a. katsella, katsoa, havaita (-tsen).

Åskådande, a. (*fil.*) havaitseva, — subst. n. katseleminen, näkemi utsätta till allmänt å., p kaikkien katseltavaksi l. nähtä

Åskådare, m. katsoja, katselija, nä

Åskådlig, a. (*tydlig för förstånd* västi nähtävä l. ymmärrettävä, ymmärteinen l. -havainnollinen. (*nom åskådning förvärfvad*) selva

rteinen, havainnollinen; (*som kau* *das*) nähtävä, havainnollinen, kattava; — **-göra**, v. a. tehdä nähtäsi l. käsitettäväksi l. selväksi.

dlighet, f. havainnollisuus, nähtäsyys, selvyys, selväymmärteisyys.

dligt, adv. nähtävästi, selvästi, hanollisesti.

ning, f. *se* **Åskådande**; (*fil.*) hao, havaitsema, näkemys; — **-sunvisning**, f. havainto- l. näkemystus.

, f. aasi; (*fig.*) tomppeli.

rifvare, m. aasin-ajaja l. -ajuri; — **dbåge**, m. aasin leukaluu; — **i**, n. aasin kiljunta l. kiljuminen.

a, f. aasintamma.

, adv. matkaan, pois; gå fara å., eä menemään, lähteä l. mennä matsa; — **-komma**, v. a. saada ai- l. toimeen, saattaa aikaan, vai-a, toimittaa, tehdä, hankkia.

da, v. a. haluta (-uan), halata n), mieliä, tehdä mieli, olla mieli alu, haluttaa (jkuta).

dan, f. halajaminen, haluamus, , mielenteko.

a, v. a. tarkoittaa, tähdätä (-tään), tarkoitus l. tarkoituksena.

ning, f. tarkoitus, tarkoittaminen, ääminen.

, f. näky, näkemä, näkeminen, sil- (*pl.*); vid hans å., häntä nähdessä, et nähtyä; gå ur min å., mene l. pakene silmistäni l. näkyvis- l. nähtävistäni; å—en deraf, näkeminen l. näky; i allas å., kein nähden l. aikana l. nähtä-ä.

a, a. oböjl.; å. vittne, nähnyt l. -todistaja, omin silmin nähnyt l. evä todistaja.

jas, v. d. sopia, suostua, sopia l. stua keskenänsä.

a, v. a. panna päälle, panna, määä; a. märke, panna merkki (jhkin onkin päälle), panna (jkin) merkkiin. prep.; såsom beteckningsord r dativ återges det med ka- allativ (-lle); (*rörelse till en ort, ning åt ett håll*) kohti, kohden, in; eller återges det genom asus illativ (-h—n), eller allativ; alla håll, joka haaralle; det ligr åt norr, se on pohjoiseen päin pohjoista kohden l. pohjainen; gläd-ja sig åt ngt, iloita jstkin; skratta åt ngn l. ngt, nauraa jkulle l. jllkin, nauraa jkuta l. jtkin; hvad går åt dig? mikä sinun on? mikä sinulle on tullut? mikä sinuun tulee? maka l. jemka åt sig, siirtää sijaa, tehdä tilaa; gå åt (*baktala*), panetella, (*förebrå*) nuhdella, soimata; (*förbrukas*) kulua, mennä; (*omkomma*) menehtyä; klämma, draga åt, puristaa, vetää kiinni l. kiinnemmäksi l. lujempaan.

Åtaga, v. a.; å. sig ngt, ottaa päällensä l. tehdäksensä l. toimeksensa, sitoutua l. ruveta (-pean) jhkin l. jkin tekemään.

Åtagande, n. päällensä-ottaminen, sitoutuminen; (*det åtagna*) tehtävä, toimitettava, sitouma, sitoumus.

Åtal, n. kanne (-nteen), syyte (-tteen), syytös (-tteen); väcka å., nostaa l. tehdä kanne l. syyte, panna kanteesen; ställa under å., panna kanteen alle, tehdä l. saattaa kanteen l. syytteen alaiseksi.

Åtala, v. a. kantaa (jkuta) vastaan l. (jkun) päälle, panna kanteesen, tehdä kanne (-nteen) l. syyte (jkusta l. jstkin); (*klandra*) valittaa, moittia, soimata.

Åtalan, f. *se* **Åtal**.

Åtalare, m. *se* **Åklagare, Anklagare**.

Åtanka, f. o. **Åtanke**, m. ajatus, muisto; vid å—n på detta, tätä ajatellessa (-ni) l. muistellessa (-ni); komma i gunstig å., tulla suosiolliseen muistoon l. suosiollisesti muistetuksi.

Åtbära, v. n. (*hända*) sattua, käydä, tapahtua; (*passa sig*) sopia.

Åtbörd, f. liikentö, ele, koikkaus.

Åteckna, v. a. *se* **Påteckna**.

Åtel, m. raato, haaska, (*lockmat*) syötti.

Åter, adv. (*tillbaka*) takaisin, jällensä, jälleen; (*igen*) taas, jälleen; (*ånyo*) uudellensa, uudestansa; (*öfrig*) jäljellä l. jälellä, jälillä; (*deremot*) taas.

Återbegära, v. a. pyytää l. anoa takaisin l. jälleen.

Återbekomma, v. a. saada takaisin l. jälleen.

Återbetala, v. a. maksaa takaisin.

Återbetalning, f. takaisinmaksu l. -maksaminen.

Återblick, m. takaisinkatsaus l. -silmäys.

Återbringa, v. a. tuoda l. saattaa takaisin.

Återbryta, v. a.; å. dom, purkaa tuo-

mio; å. ljusstrålarne, heijastaa l. murtaa takaisin valosäteet.

Återbud, n. kieltosanoma l. -sana, peruutus, takasanoma.

Återbära, v. a. kantaa takaisin; (*lagt.*) tuoda l. antaa l. maksaa l. toimittaa takaisin.

Återbörda, v. a. (*lagt.*) *se* **Börda.**

Återfall, n. jälleen- l. takaisinlankeaminen l. -lankeemus, uudistus, jälleenteko, palajaminen; å. i brott, palajaminen l. jälleenlankeaminen rikokseen, rikoksen uudistus l. jälleenteko; å. af sjukdom, taudin uudistuminen l. palajaminen l. takaisintulo.

Återfalla, v. n. langeta (-kean) l. pudota (-toan) takaisin; (*fig.*) langeta takaisin l. jälleen l. uudestaan, palata; *se* **Hemfalla.**

Återfinna, v. a. löytää jällensä l. jälleen, löytää, tavata (-paan).

Återfordra, v. a. vaatia takaisin.

Återfordran, f. takaisinvaadinta l. -vaatimus.

Återfrakt, f. palauskuorma, takarahti; få å., saada kuorma takaisin.

Återfå, v. a. saada takaisin l. jälleen.

Återfärd, f. paluu- l. palausmatka, takaisintulo, takamatka.

Återfärdas, v. d. kulkea l. matkata l. tulla takaisin.

Återföra, v. a. viedä takaisin, kuljettaa l. saattaa l. johdattaa takaisin, palauttaa.

Återförening, f. jälleen-yhdistys.

Återförvisa, v. a. palauttaa l. lykätä (-kkään) takaisin, lykätä uuteen tutkintoon.

Återförvisning, f. takaisinlykkäys, palautus.

Återförvänta, v. a. odottaa takaisin.

Återgifva, v. a. antaa takaisin l. jälleen; (*uttrycka, skildra*) osottaa, sanoa, selittää, kertoa, (*öfversätta*) kääntää; (*i tryck*) kerrata (-taan).

Återglans, m. vasta- l. takaisinloiste (-een) l. -paiste (-een), loisteen heijastus, takaisinkuvastus l. -heijastus, kajanne (-nteen).

Återgods, n. palaustavara l. -lasti l. -kuorma.

Återgå, v. n. mennä l. käydä takaisin, peräytyä, purkautua; å. till sitt förre lefnadssätt, mennä takaisin l. palautua entiseen elämänlaatuunsa; egendomen å—r till förre egaren, omaisuus peräytyy l. menee takaisin entiselle omistajallensa; k
å—r, kauppa peräytyy l. purka
Återgång, m. takaisinmeno l. -me
nen, palautuminen, peräytyminen,
kautuminen; — **-sbyte,** n. va
purkaus l. purkautuminen, purk
purkamakauppa; — **-sed,** m. p
tyvä vala; — **-svittne,** n. per
todistaja.

Återgälda, v. a. maksaa takaisin,
saa; (*fig.*) palkita (-tsen), maks
Återhemta, v. a. tuoda takaisin; (*åt
repa*) uudistaa, kertoa, kertoa l.
uudestansa; å. krafter, voimi
destansa l. jällensä, saada l.
uusia voimia, tulla taas voimi
Återhåll, n. (*tillbakahållande*) p
este (-een); (*upphörande*) lakka
kaaminen, herkeneminen, tauko
se **Återhållsamhet.**

Återhålla, v. a. (*tillbakahålla*) pi
estää; (*qvarhålla*) pysyttää, pi
(*hejda*) pidättää, hillitä (-tsen),
å. sig, v. r. pidättää l. pitää it
Återhållsam, a. kohtuudellinen, k
den pitävä, kohtuullinen, nasi
kieltoinen.

Återhållsamhet, f. kohtuudellisuus,
tuuden-pitäväisyys l. pito l. pitä
kohtuullisuus, nautinnonkieltois
Återigen, adv. taas, taaskin, vie
taas uudestansa l. uudellensa,
miseen.

Återinlösa, v. a. lunastaa takaisin.

Återinsätta, v. a. panna l. set
asetuttaa takaisin l. uudellensa
leen.

Återkalla, v. a. kutsua l. kä
kaisin; å. i minnet, muistutta
leensä; (*ett löfte o. d.*) peräyttä
ruuttaa, epuuttaa, ottaa takaisin.
Återkallelig, a. peräytettävä, perä
peruutettava, epuutettava, takaisin
tava, jonka voi takaisin ottaa l.
räyttää.

Återkallelse, f. peruutus, epuutus,
kaisin-otto l. -ottaminen.

Återkasta, v. a. heittää l. viskä
kaisin; (*åstadkomma en återstöt*
ammahuttaa l. kimmahuttaa l. k
tuttaa takaisin; å—s, v. d. pom
taa l. heijastua takaisin.

Återkastning, f. takaisinviskaus l.
täminen; ammahuttaminen, pom
taminen, heijastus o. s. v.; —
kel, m. ponnahdus- l. heijastuak
Återkomma, v. n. tulla takaisin

leen, palata (-ajan), palautua, uudistua; ständigt å—nde fel, alati l. alinomaa sattuvat l. alinomaiset l. alati uudistuvat l. uudelleen tehdyt virheet.

Återkomst, f. takaisintulo, palajaminen, palaus; vid å—en, palatessa, takaisin tullessa.

Återkänna, v. a. tuomita (-tsen) takaisin.

Återlast, m. palaus- l. takalasti.

Återlemna, v. a. antaa l. tuoda takaisin.

Återlifva, v. a. jälleen l. uudellensa virkistää l. elähyttää, saattaa jälleen virkoamaan l. virkistymään l. vireille.

Återljud, Återljuda, *se* **Genljud, Genljuda**.

Återlösa, v. a. lunastaa, lunastaa takaisin.

Återlösare, m. lunastaja.

Återlösning, f. lunastus, lunastaminen; — **-sverk**, n. lunastustyö l. -toimi (-en).

Återmarsch, m. palausmarssi, palajaminen; under å—en, palausmatkalla, takaisin marssiessa, palatessa.

Återresa, f. palaus- l. paluumatka, palajaminen, takaisintulo; under å—n, paluumatkalla, palatessa, takaisin tullessa l. matkatessa.

Återresa, v. n. matkata l. kulkea takaisin, palata (-ajan), palautua.

Återse, v. a. nähdä l. tavata (-paan) taas l. jälleen.

Återseende, n. jälleennäkeminen l. -tapaaminen.

Återskall, n. *se* **Genljud**.

Återsken, n. *se* **Återglans**.

Återskänka, v. a. lahjoittaa takaisin l. vastaan, antaa lahjaksi takaisin, antaa vastalahjaksi.

Återslag, n. takaisinlyömä l. -lyönti l. -läjähdys; *se* **Återstudsning**.

Återslå, v. a. lyödä l. läjähyttää takaisin, potkaista takaisin; *se* **Återstudsa**.

Återspegla, v. a. kuvastaa.

Återstod, f. jäännös, jäte, loput (*pl.*), tähde (-teen).

Återstudsa, v. n. ammahtaa l. ponnahtaa l. kimmahtaa l. potkaista takaisin.

Återstudsning, f. ammahdus, ammahtaminen, kimmahdus, ponnahdus, ponnahtaminen.

Återstå, v. n. olla jäljellä, jäädä jäljelle, jäädä, olla jätteenä l. tähteenä; det å—r mig blott att tacka eder, minun nyt vaan enää tulee teitä kiittää, minulla on vain jäljellä teitä kiittää l. kiittäminen.

Återställa, v. a. asettaa l. panna takaisin; (*återbringa i dess förra stånd*) laittaa l. panna entiseen voimaan l. kuntoon, hankkia l. laittaa l. palauttaa entisellensä l. takaisin; (*återgifva*) antaa l. tuoda takaisin; å. handlingar, palauttaa l. takaisin toimittaa l. laittaa asiakirjat; jag är nu alldeles å—ld, nyt olen entisessä terveydessäni, nyt olen varsin parantunut l. terveyteni jälleen saanut, nyt olen jälleen voimiini tullut l. päässyt.

Återställande, n. takaisin-asettaminen l. -paneminen, entiseen voimaan l. kuntoon laittaminen l. saattaminen, takaisin antaminen l. hankkiminen.

Återstöt, m. takaisinsurvaus l. -potkaus l. -työntö, poukahdus, poukahtaminen.

Återstöta, v. a. survaista l. työntää l. potkaista l. ammaista l. poukahuttaa takaisin.

Återsvall, n. hyöky, maininki, vastahyöky l. -kuohu.

Återsvalla, v. n. hyökyä l. kuohua takaisin.

Återsvar, n. vasta- l. jälleenvastaus, takaisinvastaaminen.

Återsvara, v. a. o. n. vastata, vastata takaisin.

Återsäga, v. a. matkia, sanoa uudestansa, kertoa sanansa.

Återsända, v. a. lähettää takaisin l. jälleen.

Återtaga, v. a. ottaa takaisin, peruuttaa, paluuttaa, pyöräyttää; (*börja ånyo*) ruveta l. ryhtyä taas l. uudelleen; (*upprepa*) kerrata (-rtaan), tehdä uudelleen.

Återtagande, n. o. **Återtagning**, f. takaisin-otto l. -ottaminen, peruutus, peruuttaminen, paluutus, pyöräyttäminen; (*upprepande*) taas l. uudellensa rupeaminen l. kertaaminen.

Återtjenst, f. vastapalvelus, vastavuoro, palkitseva apu l. hyvä työ; tjenster och å—er, hyvät työt ja hyväntekijäiset; huru kan jag vara er till å.? miten voin minä vuoroni palvella teitä l. tehdä teille vastapalvelusta.

Återtåg, n. palausretki l. -matka l. -kulku, palajaminen.

Återtåga, v. n. palata (-ajan) l. matkata l. retketä (-eän) l. kulkea takaisin.

Återupplifva, *se* **Återlifva.**

Återupprepa, v. a. uudellensa l. uudestansa kertoa l. matkia.

Återval, n. jälleenvalinta.

Återverka, v. a. vaikuttaa takaisin l. vastaan.

Återverkan, f. vastavaikutus, takaisinvaikutus.

Återvinna, v. a. voittaa l. saada takaisin l. jälleen.

Återvinning, f. takaisinvoitto, takaisinl. jälleensaanti.

Återväg, m. *se* **Återresa.**

Återvälja, v. a. valita (-tsen) uudellensa l. jälleen l. takaisin.

Återvända, v. n. palata (-ajan), palata l. tulla l. kääntyä takaisin, palautua.

Återvändo, f.; utan å., lakkaamatta, taukoamatta, herkenemättä; det har ingen å., se ei koskaan lakkaa l. taukoa.

Återvändsgränd, f. umpikatu.

Återvänta, v. a. odottaa takaisin l. jälleen.

Återväxt, m. jälleenkasvaminen, uusi kasvu.

Åtföljа, v. a. seurata, seurata l. olla muassa l. myötä; å—s, v. d. seurata toisiansa, olla toistensa muassa l. myötä.

Åtgå, v. n. mennä, kulua.

Åtgång, m. meno, menekki.

Åtgärd, f. toimi (-en), toimenpide (-teen), hanke (-kkeen), tekeminen; genom hans å., hänen toimestansa l. toimellansa l. hankkeestansa; saken beror på vidare å., asia rippuu enemmästä toimesta l. menettelystä, asia on vielä enempäin tointen l. toimenpiteiden alainen.

Åtgöra, v. a. tehdä, toimittaa, vaikuttaa; i den saken har ännu ingenting åtgjorts, siinä asiassa l. sen asian suhteen ei ole vielä mitään tointa pidetty l. mitään toimitettu l. tehty l. vaikutettu.

Åtgörande, n. tekeminen, vaikutus, toimitus, toimenpito.

Åthäfvor, f. pl. (*betеende*) käytös, olo, olento; *se* **Åtbörd.**

Åthäst, m. vasen (-mman) l. vasemmanpuolinen hevonen.

Åtkomlig, a. päästävä, luoksepäästävä, kiinni saatava l. päästävä, saatava, tavattava, johon l. jonka luokse l. johon kiinni voi päästä; han är å., hänen luoksensa pääsee, hän on luoksepäästävä; häneen pystyy; allt var å—t, kaikki mitä saatavia saatavilla l. tavattavana oli l. k sä sai, kaikki mihin vaan (kiinni)

Åtkomma, v. a. saada (jkin) kä (-stkin) kiinni, tavata (-paan).

Åtkomst, f. saanti, saanto, saamin paaminen; — **-handling,** f. saant

Åtlyda, v. a. totella, kuulla, nou seurata.

Åtlydnad, m. kuuleminen, nou nen, seuraaminen.

Åtlöje, n. nauru, pilkka, iva; g till allas å., tehdä l. saattaa kaikkien nauruksi l. pilkaksi rettavaksi l. ivattavaksi.

Åtminstone, adv. vähintäkin, mäksikin, ainakin; (*helst*) ede minkin; jag å. vet icke, e kaan l. kumminkaan l. suinkaa tiedä.

Åtnjuta, v. a. nauttia, saada, olla

Åtnjutande, n. nauttiminen, n saanti; vara i å. af ngt, o kin nauttijana l. nautinnossa, jkin.

Åtnöja sig, v. r. o. **Åtnöjas,** v. d *ngt*) tyytyä (jhkin), olla (jhkin) väinen.

Åtra, v. a. purkaa, peräyttää, ot kaisin, epuuttaa; å. sig, v. r. l. peräyttää sanansa takaisin. (-pean) takatekoon, epiä.

Åtrå, v. a. haluta (-uan), himot himoita (-tsen), ikävöitä (-tsen) vata (-paan).

Åtrå, f. halu, himo, ikävä, himo haluaminen; han har en b de å. att få resa, hänen hehkuu matkustuksiin l. matkustaa, hän hehkuvin luaa l. hänellä on hehkuva koille.

Åtsida, f. (*framsida*) etupuoli; (*körande*) vasen (-mman) puoli; *mynt o. d.*) etupuoli, oikea puoli

Åtsitta, v. n.; å—nde rock, mukainen l. kapoinen l. ruunsta ten oleva takki.

Åtskilja, v. a. erottaa, panna l. erillensä; (*frånskilja*) erottaa, å—s, v. d. eritä (-iän), ereta nen), erata (-rkanen).

Åtskiljelig, a. eriävä, erotettava lensä lähtevä l. pääsevä l. saata

Åtskillig, a. moni (-en), usea, use

(-mman), erityinen; å—a personer, useat l. useammat henkilöt; å—a gånger, useat kerrat, monta erityistä kertaa.

takilnad, m. erotus, väli, erilaisuus; det är stor å. mellan menniskor, ihmisissä l. ihmisillä on suuri väli l. erotus, ihmisten välillä on suuri erotus l. erilaisuus.

takils, adv. erillänsä, erillensä, eriksensä, erittäin.

tta, num. card. kahdeksan; — subst. f. (*siffra*) kahdeksannumero l. -merkki, kahdeksa, kahdeksinen; (*kort*) kahdeksainen, kahdeksasilmä; i dag å. dagar till, tästä päivästä viikon l. viikkokauden takaa l. päästä, tästä kahdeksan päivän takaa l. perästä; — **-dubbel**, — **-faldig**, a. kahdeksankertainen, kahdeksinen; — **-dubbla**, v. a. tehdä kahdeksankertaiseksi; — **-hundra**, num. card. kahdeksansataa; — **-hundrade**, num. ord. kahdeksas (-nnen) sadas (-nnen), kahdeksansadas; — **-hörning**, f. kahdeksikulmio; — **-männing**, f. kahdeksiheteinen; — **-punding**, n. kahdeksannaulio; — **-sidig**, a. kahdeksansivuinen; — **-stafvig**, a. kahdeksitavuinen; — **-tal**, n. kahdeksanluku, kahdeksikko; — **-tio**, num. card. kahdeksankymmentä; — **-tionde**, num. ord. kahdeksas (-nnen) kymmenes (-nnen); — **-tiondedel**, m. kahdeksas kymmenes osa; — **-tiotal**, n.; han är på å—et, hän on kahdeksannella kymmenellä; — **-tioårig**, a. kahdeksankymmenen-vuotias (-aan) l. -vuotinen; — **-tusen**, num. card. kahdeksantuhatta; — **-tusende**, num. ord. kahdeksas (-nnen) tuhannes (-nnen); — **-årig**, a. kahdeksanvuotinen l. -vuotias (-aan).

Åtting, m. puolinelikko, kielo.

Åttkant, m. kahdeksikulmio; — **-kantig**, a. kahdeksantahkoinen l. -kulmainen.

Åttonde, num. ord. kahdeksas (-nnen); å. gången, kahdeksannesti, kahdeksas kerta, kahdeksannen kerran; för det å., kahdeksanneksi; — **-del**, m. kahdeksas (-nnen) osa, kahdeksannes (-ksen).

Åtvarna, v. a. *se* **Varna**.

Åverka, v. a. luvattomasti viljellä, haaskata, tehdä vahinkoa l. pahaa.

Återkan, f. luvaton viljelys, haaskaus, vahingon- l. pahanteko; å. i skog, luvaton metsän viljelys, metsän varkaus l. haaskaus; luftens å., ilman vahingoitus l. vahingoitseminen; utan yttre å., (ilman) ulkonaisetta loukkauksetta l. turmiotta.

Ä.

Äckel, n. iljetys, inho; jag känner ä. dervid, se minua iljettää o. s. v. *se* **Äckla**.

Äckla, v. a. o. imp. inhottaa, iljettää, tympeyttää, kääntää mieltä, äitelöittää.

Äcklig, a. iljettävä, tylkeä, tympeä, (*sötig*) äitelä, imelä.

Äcklighet, f. iljettäväisyys, tympeys, äitelyys, o. s. v.

Ädel, a. jalo, ylevä, jalo- l. ylevä-arvoinen l. -mielinen; ädla metaller, jalometallit, jalot l. puhtaat metallit; ädlare kroppsdelar, tärkeimmät l. arvoisimmat l. (*ömmare*) hennoimmat ruumiin osat; ädlare växter, jalommat kasvit; — **-mod**, n. jalo- l. ylevämielisyys, jalo l. ylevä mieli, mielen jalous; — **-modig**, a. jalo- l. ylevämielinen, jalo; — **-modigt**, adv. jalo- l. ylevämielisesti; — **-sinnad**, a. *se* **Ädelmodig**; — **-sten**, m. jalokivi, kallis (-iin) kivi.

Ädelhet, f. jalous, ylevyys, jalo- l. ylevämielisyys l. -arvoisuus.

Ädelt, adv. jalosti, jalomielisesti.

Ädling, m. yleväinen, jalosukuinen, aatelinen, aatelismies.

Äfja, f. *se* **Dy** o. **Gyttja**.

Äflan, f. o. **Äflande**, n. uurastaminen, uurastus, harrastaminen, ennättely.

Äflas, v. d. uurastaa, harrastaa, kilvoitella, ennätellä.

Äfsing, m. tutkain (-imen).

Äfven, konj. myös, myöskin, -kin; — **-ledes**, adv. niin myös, myöskin, niinikään; — **-som**, konj. niin myös, **kuin**

myös; — **-så**, adv. samoin, samate, niin myös, niin ikään; jag har sett ä. vackert, minä olen nähnyt yhtä kaunista l. aivan niin kaunista.

Äfventyr, n. seikka, seikkailus; (*risk, ansvar*) vastaus, vaara, uhka; vid ä. af böter, sakon uhalla; till ä—s, *se* **Tilläfventyrs.**

Äfventyra, v. a. saattaa vaaraan l. vaaran alaiseksi l. alttiiksi, koettaa l. uskaltaa tappion l. vaaran uhalla; du ä—r lifvet dervid, siinä olet henkesi kaupoilla l. uhalla l. vaarassa, siinä käyt l. menet henkesi uhalle, siinä saatat l. joudutat henkesi ahtaalle.

Äfventyrare, m. seikkailija, (*djerf*) uskalikko.

Äfventyrlig, a. seikkallinen, vaaran-alainen, vaaran-uhallinen.

Äga, m. fl. *se* **Ega** o. s. v.

Ägg, n. muna; lägga ä., munia, tehdä munia; — **-egula**, f. munanruskuainen l. -ruskoinen; — **-formig**, n. puikea, munanmuotoinen; — **-hinna**, f. muna, munankalvo; — **-hvita**, f. munanvalko l. -valkeainen; — **-läggande**, a. muniva; — **-läggning**, f. muniminen; — **-rund**, a. munapyöreä; — **-röra**, f. munakokkeli l. -puuro l. -voi; — **-sjuk**, a. muniva, munapakoinen; — **-skal**, n. munankuori; — **-stock**, m. munasarja.

Ägga, v. n. tehdä munia; — v. a. munittaa, ottaa munia.

Äkta, a. oböjl. puhdas (-taan), oikea, todellinen, varsinainen; ä. perla, aitohelmi, puhdas l. oikea helmi; ä. färg, ehta l. aito väri, puhdas väri; (*genom giftermål förenad*) avio-, aviollinen; taga till ä., ottaa avioksensa l. puolisoksensa; ä. stånd, aviosääty; ä. barn, aviolapsi; född af ä. säng, aviovuoteesta l. aviolitossa syntynyt.

Äkta, v. a. naida, ottaa avioksensa l. vaimoksensa l. puolisoksensa.

Äktenskap, n. avioliitto l. -käsky; ingå ä., träda i ä., mennä l. ruveta (-pean) l. käydä avioliittoon, rakentaa avioliittoa; — **-sbrott**, n. avioliiton rikos l. rikkominen, aviorikos; — **-sbrytare**, m., **-sbryterska**, f. avioliiton l. -käskyn rikkoja, avionrikkoja; — **-sförbindelse**, f., **-sförbund**, n. avioliitto l. -yhteys, aviosäädyllinen l. aviollinen liitto l. yhteys; — **-sfördrag**, **-sförord**, n. aviosuostumus l. -suostunta, naimisen l. naimis-ehdon l. naimiskauppa l. -kaupat; — **-skontrakt**, n. aviokontrahti l. -suostumus; — **-sled**, m. avio- l. naimapolvi (-en); — **-slöfte**, n. avioliiton lupaus, naimisen l. avio-ehto; — **-spligt**, f. aviovelvollisuus; — **-srätt**, m. avio-oikeus, avioliiton oikeus l. valta; — **-sskilsmässa**, m. avioero, avioliiton ero; — **-sstifvare**, m. avioliiton- l. naimisenrakentaja l. -asettaja; — **-sstånd**, n. avio- l. aviokäskyn-sääty; — **-stvist**, f. avio- l. naimariita, avioliiton l. naimisriita; — **-stycke**, n. avio- l. naimayhtäläisyys.

Äktenskaplig, a. aviollinen, avioliitto-

Äkthet, f. todellisuus, oikeus, puhtaus

Äldre, a. komp. vanhempi (-mman). (*se got gammal*) vanhahko, vanhanpuoleinen; i ä. tider, entisinä l. muinaisina l. vanhempina aikoina.

Äldst, a. superl. vanhin (-mman): ä—a tider, muinaisimpina l. vanhempina aikoina.

Älska, v. a. rakastaa, lempiä; mitt ä—de barn, rakas l. rakastettu lapseni, lapsi rakkaani!

Älskansvärd, a. rakastettava.

Älskare, m. rakastaja, armastelija, kulta.

Älskarinna, f. rakastajatar (-ttaren), armahinen, lemminki, kulta, rakastettu.

Älskelig o. **Älsklig**, a. (*älskad*) rakas (-kkaan), armas (-aan); (*älskvärd*) herttainen, armas, armahinen, lemmellinen.

Älskling, m. lemmikki, lemmetyinen, rakastettu, armahinen; — **-srätt**, m himo- l. mieliruoka.

Älskog, m. rakkaus, rakkauden asiat l. kaupat.

Älskvärd, a. rakastettava, armahinen herttainen; på ett ä—dt sätt, herttaisella l. hempeällä l. viehättävällä tavalla.

Älskvärdhet, f. armaus, armaisuus, herttaisuus.

Älta, f. horkka, vilutauti; (*af deg*) vanuke (-kkeen).

Älta, v. a. sotkea, vanuttaa, vastata, vaivata.

Ämbar, n. sanko, ämpäri; ett ä. fullt, sangollinen, ämpärillinen.

Ämna, v. n. o. a. aikoa, käetä (-keän), yrittää; jag ä—r det åt honom, minä aion sen hänelle; ä. sig, aikoa, aikoa mennä, käetä; (*tilldana*) alustella, kaavailla, ainehtia.

Ämne, n. aine (-een); (*föremål för skrift*

m. m.) aine, asia; (*om persons duglighet till tjenst, o. d.*) alku; ä. till en träsko, till en prest, puukengän, papin alku; gifva ä. till skratt, antaa naurun alkua l. ainetta l. aihetta; — **-sjern**, n. aine- l. kalurauta; — **-sven**, m. alottelija, alkulainen, alkuoppilas (-aan); — **-trä**, n. aine- l. tarvepuu.

än, konj. kuin; vid komparativer äfven med kasus partitivus; t. ex. större än jag, minua suurempi, suurempi kuin minä; — adv. (*fortfarande af sgt*) vielä; (*förhöjning, medgifvande*) vielä, vaikka; (*fråga till fortsättning, till invändning, till förtydsle, o. d.*) entä, mitä, entä l. mitä sitte l. vielä; än — — än, milloin — — milloin, väliin — — väliin, välistä — — välistä; jag har ingen annan vän än er, minulla ei ole muuta ystävää kuin te l. paitsi teitä; hvem det än må vara, olipa vaikka kuka, jos vaikka kuka olisi; om han vore än så rik, jos hän vaikka kuinka l. kuinkakin rikas olisi; än mer, hvad än mera är, siihen l. sitte vielä, vielä sen lisäksi, mikä vielä enempi l. parempi on; än mindre du, saatikka sinä, vielä vähemmin sinä; än han då? entä hän sitte, entäpä hän? än sen då? entä l. entäs sitte, mitä sitte l. vielä? än här än der, milloin missäkin, väliin siellä väliin täällä, kulloin kussakin; — **-dock, -då**, konj. (*likväl*) kuitenkin, kumminkin, toki, kuitenkaan, kumminkaan; (*fastän*) vaikka, ehkä; — **-nu**, adv. vielä; — **-skönt**, konj. *se* **Ehuru.**

Ända, f. pää, nenä; (*slut*) loppu, pää; (*det yttersta, bak*) perä, ääri (-en); (*ändamål*) tarkoitus, hyvä; från ena ä—n af staden till den andra, päästä päähän kaupunkia, toisesta päästä kaupunkia toiseen; till verldens ä., mailman loppuun l. äärliin; stå på ända, seisoa pystyssä; falla öfver ända, kaatua nurin l. kumoon, kukistua; till hvad ä.? missä tarkoituksessa, miksi hyviksi? — **-mål**, n. tarkoitus, päämaali; vinna l. uppnå ä—et, päästä tarkoituksen perille l. päämaaliin, saavuttaa tarkoitus; — **-målsenlig**, a. tarkoituksen- l. tarpeenmukainen, sovelijas (-aan); — **-lykt**, m. loppu.

Ända, v. a. päättää, lopettaa; — v. n., o. ä. sig, v. r. o. ä—s, v. d. päättyä, loppua; (*gramm.*) päättyä.

Ända, adv. aina, asti, saakka, hamaan, hamasta; ä. fram, perille l. pähän asti l. saakka; ä. från denna tid, aina siitä ajasta asti, hamasta siitä ajasta, aina siitä päivin.

Ände, m. *se* **Ända**, f.

Ändelse, f. pääte (-tteen).

Ändlig, a. loppuvainen, katoavainen.

Ändlös, a. loputon, loppumaton, päätön, ääretön; — **-punkt**, m. loppupiste l. -paikka, loppupää l. -kohta, pää; — **-tarm**, m. peräsuoli.

Ändra, v. a. muuttaa, muuntaa, toisintaa, munttaa l. tehdä toiseksi l. toisenlajiseksi l. toiseen tapaan l. muotoon; ä. sig, v. r. muuttua, toisintua, munttaa itsensä, muuttua l. tulla toiseksi; ä—s, v. d. muuttua, muuntua, toisintua.

Ändring, f. muutos, muunnos, muute (-tteen), muutanto, toiseksi l. toiseen muotoon teko l. tekeminen l. muuttaminen, muuttuminen; — **-s-ansökning**, f. muutoksen l. muunnos- l. muutoshakemus l. -anomus.

Ändtlig, a. lopullinen, viimmeinen.

Ändtligen, adv. viimmein, viimmeinkin, vihdoin, perältäkin, kerrankin; (*slutligen*) lopuksi, viimmeiseksi; (*i sanning*) todellakin, ainakin.

Äng, f. niitty, nurmi (-en); — **-kafle**, m. nurmi-puntarpää, puntarpää-heinä; — **-kampe**, m. nurmitähkiö, hiirenhäntä-heinä; — **-sbacke**, m. niittymäki, mäkiniitty; — **-scirkulation**, f. niittyvuorotus; — **-sknarr**, m. *se* **Kornknarr**; — **-smark**, f. niittymaa; — **-sskötsel**, m. niityn hoito l. ruoko l. viljelys; — **-sstycke**, n. niittykappale (-een) l. -palsta; — **-sull**, f. niittyvilla, luikka, villapää; — **-svall**, m. niittynurmi, nurmikko; — **-svattning**, f. niityn vesitys l. kastelu.

Ängd, f. seutu, paikkakunta.

Ängel, *se* **Engel.**

Ängsla, v. a. surettaa, huolettaa, huolestuttaa; ä. sig, v. r. o. ä—s, v. d. murhehtia, huolehtia, surra, tuskitella, tuskailla.

Ängslan, f. ahdistus, hätä, tuska, suru.

Ängslig, a. huolestunut, huolellinen, tuskallinen, surullinen, murheellinen; han är icke ä. af sig, hän ei ole

myös; — **-så**, adv. samoin, samate, niin myös, niin ikään; jag har sett ä. vackert, minä olen nähnyt yhtä kaunista l. aivan niin kaunista.

Åfventyr, n. seikka, seikkailus; (*risk, ansvar*) vastaus, vaara, uhka; vid ä. af böter, sakon uhalla; till ä—s, *se* **Tilläfventyrs.**

Åfventyra, v. a. saattaa vaaraan l. vaaran alaiseksi l. alttiiksi, koettaa l. uskaltaa tappion l. vaaran uhalla; du ä—r lifvet dervid, siinä olet henkesi kaupoilla l. uhalla l. vaarassa, siinä käyt l. menet henkesi uhalle, siinä saatat l. joudutat henkesi ahtaalle.

Åfventyrare, m. seikkailija, (*djerf*) uskalikko.

Åfventyrlig, a. seikkailinen, vaaran-alainen, vaaran-uhallinen.

Åga, m. fl. *se* **Ega** o. s. v.

Ägg, n. muna; lägga ä., munia, tehdä munia; — **-egula**, f. munanruskuainen l. -ruskoinen; — **-formig**, n. puikea, munanmuotoinen; — **-hinna**, f. muna, munankalvo; — **-hvita**, f. munanvalko l. -valkeainen; — **-läggande**, a. muniva; — **-läggning**, f. muniminen; — **-rund**, a. munapyöreä; — **-röra**, f. munakokkeli l. -puuro l. -voi; — **-sjuk**, a. muniva, munapakkoinen; — **-skal**, n. munankuori; — **-stock**, m. munasarja.

Ägga, v. n. tehdä munia; — v. a. munittaa, ottaa munia.

Äkta, a. oböjl. puhdas (-taan), oikea, todellinen, varsinainen; ä. perla, aitohelmi, puhdas l. oikea helmi; ä. färg, ehta l. aito väri, puhdas väri; (*genom giftermål förenad*) avio-, aviollinen; taga till ä., ottaa avioksensa l. puolisoksensa; ä. stånd, aviosääty; ä. barn, aviolapsi; född af ä. säng, aviovuoteesta l. avioliitossa syntynyt.

Äkta, v. a. naida, ottaa avioksensa l. vaimoksensa l. puolisoksensa.

Äktenskap, n. avioliitto l. -käsky; ingå ä., träda i ä., mennä l. ruveta (-pean) l. käydä avioliittoon, rakentaa avioliittoa; — **-sbrott**, n. avioliiton rikos l. rikkominen, aviorikos; — **-sbrytare**, m., **-sbryterska**, f. avioliiton l. -käskyn rikkoja, avionrikkoja; — **-sförbindelse**, f., **-sförbund**, n. avioliitto l. -yhteys, aviosäädyllinen l. aviollinen liitto l. yhteys; — **-sförordrag**, **-sförord**, n. aviosuostumus l. -suostunta, naimisen l. naimis-el naimiskauppa l. -kaupat; — **-trakt**, n. aviokontrahti l. -suorta — **-sled**, m. avio- l. naimapolvi (-es **-slöfte**, n. avioliiton lupaus, nai l. avio-ehto; — **-spligt**, f. aviov lisuus; — **-srätt**, m. avio-oikeus, liiton oikeus l. valta; — **-ssk** m. avioero, avioliiton ero; — **tare**, m. avioliiton- l. naimisen taja l. -asettaja; — **-stånd**, n. l. aviokäsikyn-sääty; — **-stvist** l. naimariita, avioliiton l. n riita; — **-stycke**, n. avio- l. yhtäläisyys.

Äktenskaplig, a. aviollinen, av

Äkthet, f. todellisuus, oikeus, p

Äldre, a. komp. vanhempi (-mma *got gammal*) vanhahko, vanhan nen; i ä. tider, entisinä l. sina l. vanhempina aikoina.

Äldst, a. superl. vanhin (-m ä—a tider, muinaisimpina pina aikoina.

Älska, v. a. rakastaa, lempiä; ä—de barn, rakas l. rakastet seni, lapsi rakkaani!

Älskansvärd, a. rakastettava.

Älskare, m. rakastaja, armastelija,

Älskarinna, f. rakastajatar (-ttar mahinen, lemminki, kulta, rak

Älskelig o. **Älsklig**, a. (*älsvä* (-kkaan), armas (-aan); (*älsvär* tainen, armas, armahinen, lem

Älskling, m. lemmikki, lemm rakastettu, armahinen; — -sm himo- l. mieliruoka.

Älskog, m. rakkaus, rakkauden kaupat.

Älskvärd, a. rakastettava, ar herttainen; på ett ä—dt sätt taisella l. hempeällä l. viehk tavalla.

Älskvärdhet, f. armaus, armaisuus, taisuus.

Älta, f. horkka, vilutauti; (*af d* nuke (-kkeen).

Älta, v. a. sotkea, vanuttaa, r vaivata.

Ämbar, n. sanko, ämpäri; ett ä. f sangollinen, ämpärillinen.

Ämna, v. n. o. a. aikoa, käetä (-t yrittää; jag ä—r det åt h minä aion sen hänelle; ä. s koa, aikoa mennä, käetä; (n alustella, kaavailla, ainehtia.

Ämne, n. aine (-een); (*föremål för*

m.) aine, asia; (*om persons dugligt till tjenst, o. d.*) alku; ä. till en isko, till en prest, puukengän, in alku; gifva ä. till skratt, aa naurun alkua l. ainetta l. aita; — -**sjern**, n. aine- l. kaluta; — -**sven**, m. alottelija, alkuan, alkuoppilas (-aan); — -**trä**, n. l. tarvepuu.

nj. kuin; vid komparativer äf- med kasus partitivus; t. ex. tre än jag, minua suurempi, suui kuin minä; — adv. (*fortfa- af ngt*) vielä; (*förhöjning, med- nde*) vielä, vaikka; (*fråga till ttning, till invändning, till för- , o. d.*) entä, mitä, entä l. mitä l. vielä; än — — än, milloin - milloin, väliin — — väliin, vä- — — välistä; jag har ingen n vän än er, minulla ei ole a ystävää kuin te l. paitsi teitä; n det än må vara, olipa vaikka, jos vaikka kuka olisi; om vore än så rik, jos hän vaikinka l. kuinkakin rikas olisi; än hvad än mera är, siihen l. vielä, vielä sen lisäksi, mikä vielä pi l. parempi on; än mindre saatikka sinä, vielä vähemmin än han då? entä hän sitte, ä hän? än sen då? entä l. enitte, mitä sitte l. vielä? än här er, milloin missäkin, väliin siellä täällä, kulloin kussakin; — t, -**då**, konj. (*likväl*) kuitenkin, inkin, toki, kuitenkaan, kummin- ; (*fastän*) vaikka, ehkä; — -**nu**, vielä; — -**skönt**, konj. *se* **Ehuru**. l. pää, nenä; (*slut*) loppu, pää; (*det ta, bak*) perä, ääri (-en); (*ända-* tarkoitus, hyvä; från ena ä—n taden till den andra, päästä än kaupunkia, toisesta päästä kaudia toiseen; till verldens ä., an loppuun l. ääriin; stå på a, seisoa pystyssä; falla öfver a, kaatua nurin l. kumoon, kuta; till hvad ä.? missä tarkoiessa, miksi hyviksi? — -**mål**, n. oitus, päämaali; vinna l. uppnå et, päästä tarkoituksen perille l. saaliin, saavuttaa tarkoitus; — -**lsenlig**, a. tarkoituksen- l. tarmukainen, sovelijas (-aan); — -**lykt**, oppu.

v. a. päättää, lopettaa; — v. n., o. ä. sig, v. r. o. ä—s, v. d. päättyä, loppua; (*gramm.*) päättyä.

Ända, adv. aina, asti, saakka, hamaan, hamasta; ä. fram, perille l. päähän asti l. saakka; ä. från denna tid, aina siitä ajasta asti, hamasta siitä ajasta, aina siitä päivin.

Ände, m. *se* **Ända**, f.

Ändelse, f. pääte (-tteen).

Ändlig, a. loppuvainen, katoavainen.

Ändlös, a. loputon, loppumaton, päätön, ääretön; — -**punkt**, m. loppupiste l. -paikka, loppupää l. -kohta, pää; — -**tarm**, m. peräsuoli.

Ändra, v. a. muuttaa, muuntaa, toisintaa, muuttaa l. tehdä toiseksi l. toisenlajiseksi l. toiseen tapaan l. muotoon; ä. sig, v. r. muuttua, toisintua, muuttaa itsensä, muuttua l. tulla toiseksi; ä—s, v. d. muuttua, muuntua, toisintua.

Ändring, f. muutos, muunnos, muute (-tteen), muutanto, toiseksi l. toiseen muotoon teko l. tekeminen l. muuttaminen, muuttuminen; — -**s-ansökning**, f. muutoksen l. muunnos- l. muutoshakemus l. -anomus.

Ändtlig, a. lopullinen, viimmeinen.

Ändtligen, adv. viimmein, viimmeinkin, vihdoin, perältäkin, kerrankin; (*slutligen*) lopuksi, viimmeiseksi; (*i sanning*) todellakin, ainakin.

Äng, f. niitty, nurmi (-en); — -**kafle**, m. nurmi-puntarpää, puntarpää-heinä; — -**kampe**, m. nurmitähkiö, hiirenhäntä-heinä; — -**sbacke**, m. niittymäki, mäkiniitty; — -**scirkulation**, f. niittyvuorotus; — -**sknarr**, m. *se* **Kornknarr**; — -**smark**, f. niittymaa; — -**sskötsel**, m. niityn hoito l. ruokko l. viljelys; — -**sstycke**, n. niittykappale (-een) l. -palsta; — -**sull**, f. niittyvilla, luikka, villapää; — -**svall**, m. niittynurmi, nurmikko; — -**svattning**, f. niityn vesitys l. kastelu.

Ängd, f. seutu, paikkakunta.

Ängel, *se* **Engel**.

Ängsla, v. a. surettaa, huolettaa, huolestuttaa; ä. sig, v. r. o. ä—s, v. d. murhehtia, huolehtia, surra, tuskitella, tuskailla.

Ängslan, f. ahdistus, hätä, tuska, suru.

Ängslig, a. huolestunut, huolellinen, tuskallinen, surullinen, murheellinen; han är icke ä. af sig, hän ei ole

pelkuri l. hätäilevä l. hätäytyvä luonnostansa.

Ängslighet, f. huolestumus, tuskallisuus, mielen ahdistus.

Ängsligt, adv. tuskallisesti, surullisesti, murheellisesti, huolellisesti; (*alltför noga*) ahtaasti, tuskallisesti.

Änne, n. otsa; — **-spann**, n. otsaripa l. -solki (-jen) l. -nauha.

Änterbila, f. entträys- l. valtaus- l. iskupiilu; — **-gast**, m. entträys- l. iskumies.

Äntra, v. a. (*sjöt.*) entträtä, iskeä l. tarttua l. iskeä kiinni laivaan, vallata (-taan) laiva.

Äntring, f. entträys, entträäminen, laivan-isku l. -valtaus.

Äppel, n. omena; — **-grön**, a. omenankarvainen l. -viheriä; — **-kaka**, f. omenakakku; — **-kärna**, f. omenansiemen (-en); — **-skal**, n. omenankuori; — **-träd**, n. omenapuu; — **-vin**, n. omenaviini.

Äple, n. omena; — **-träd**, n. *se* **Äppelträd.**

Ära, f. kunnia; med ä., kunnialla; mista ä—n, menettää kunniansa; till ngns ä., jkun kunniaksi l. kunnioiksi; en man af ä., kunnian mies; på min ä., kunniani puolesta, toden totta; edert ord i all ä., teidän puhettanne kunnioittaen, kaikella arvolla teidän sanoillenne; inlägga ä., saavuttaa l. ansaita kunniaa; göra sig en ä. af ngt, sätta sin ä. i ngt, pitää jkin kunnianansa, lukea l. katsoa kunniaksensa; jag har, får ä—n nämna, minun on kunnia, minä saan kunnian mainita l. mainitakseni.

Ära, v. a. kunnioittaa, pitää kunniassa l. arvossa.

Ärbar, a. kunniallinen, siveä, puhdas (-taan).

Ärbarhet, f. kunniallisuus, siveys, puhtaus.

Ärbart, adv. kunniallisesti, siveästi, puhtaasti, puhtaudessa.

Ärebetygelse, — **-bevisning**, f. kunnian-osotus; — **-full**, a. *se* **Ärofull**; — **-förgäten**, a. kunniapattoinen, kunniansa unohtanut, kunnian-muistamaton; — **-girig**, a. kunnianhimoinen l. -haluinen l. -pyyntöinen; — **-girighet**, f. kunnianhimo l. -halu l. -himoisuus, kunnian pyyntö; — **-girigt**, adv. kunnianhimoisesti, kunnia- molla l. halulla l. pyynnöllä, ku himoten l. pyytäen; — **-kränk** a. kunniaa loukkaava; — **-kränk** f. kunnianloukkaus; — **-lyste** — **-lystnad**, m. *se* **Äregirig.** **righet**; — **-lös**, a. kunniato **-löshet**, f. kunniattomuus; — **ne**, n. kunniamuisto l. -puhe muistopuhe; — **-port**, m. kunni ti; — **-rik**, a. *se* **Ärorik**; — a. kunniata loukkaava, solvaise **-rörigt**, adv. kunniaa loukkaa vaisevasti; — **-skändande**, a. k solvaiseva l. häpäisevä; — **-sk** kunnioitus- l. kunnialahja; — kunniapatsas (-aan); — **-straff** nianrangaistus; — **-ställe**, n. k l. kunniasija, kunniapaikka, arv l. -sija; — **-tecken**, n. kun kunniamerkki; — **-titel**, m. nimi l. -nimitys; — **-vördig** nioitettava, kunnian-arvoinen: **dighet**, f. kunniotettavaisuus, arvoisuus.

Ärende, n. asia; uträtta sitt ä l. toimittaa asiansa; springa ä ta asialla; gå, uträtta ä—n asioilla l. asioita, toimittaa asioita; i dessa ä—n är k kunnig, näissä asioissa l. toi toimituksissa ei hän ole taitu

Ärfdabalk, m. perintökaari; — n. peritty tila l. omaisuus, p tila, perintöomaisuus.

Ärftelig o. **Ärftlig**, a. perimöi rintö-, perittävä, perinnöllinen.

Ärftlighet, f. perimöisyys, p syys.

Ärftligt, adv. perimöisesti, per

Ärfva, v. a. periä; — v. n. (*se ter*) hyötyä, versoa.

Ärfving, m. aaluva, odelma, äpär

Äril, m. arina, liesi (-den).

Äring, f. tulo, sato, vuodentulo.

Ärja, v. a. kyntää.

Ärjkrok, m. koukku, kynsi (-nn

Ärke, *se* **Erke.**

Ärla, f. västäräkki, toukolintu.

Ärlig, a. kunniallinen, rehellinen,

Ärlighet, f. kunniallisuus, rehell

Ärligt, adv. kunniallisesti, rehell kunnialla.

Ärm, f. hiha; — **-hål**, n. hiharei **-knapp**, m. hihannappi.

a, v. a. o. n., **Årna sig**, v. r. *se* ma o. **Åmna sig**.
full, a. suuri- l. jalo- l. runsaskunsinen, kunniarikas (-kkaan); — **-fullt**, v. suurikunniaisesti, suurella l. jaa kunnialla, kunnialla, kunniarikasti; — **-rik**, a. *se* **Årofull**.
r. arpi (-ven), naarma.
sig, v. r. arvettua.
, a. arpinen, naarmainen.
f. herne (-een), papu, rista; — **lja**, f. herne- l. herneenpalko l. o; — **-blomma**, f. herne- l. herukka; — **-halm**, m. herne- l. envarsi (-rren); — **-kase**, m. herko; — **-land**, n. hernemaa l. o; — **-skocka**, f. artisokka; — **g**, m. hernehiipijä; — **-soppa**, rnekeitos; — **-vifvel**, m. hernesiainen; — **-växt**, f. hernekasvi; *-ri växt*) herneenkasvu.
f. *se* **Kricka**.
v. a. härnätä, härsyttää, ärryttää.
f. ahjo, liesi (-den).
v. a. vaatia, pyytää.
. äässä.
k, m. m., *se* **Estetik**, o. s. v.
. a. o. n. syödä; ä. sig, v. r. i itsensä, syöpyä; ä. ngt, syödä in; ä. upp ngt, syödä jokin kin), syödä (jkin) suuhunsa; ä. upp sig, syödä itsensä terveeksi väkiä syömisestä; ä. sig mätt, syödä tarpeeksensa l. kyllänsä, syödä vatsansa täyteen l. itsensä kyllästyksiin.
Äta, n. syöminen, syötävä.
Ätande, n. syöminen, syönti.
Ätare, m. syöjä, syömämies.
Ätbar, a. syötävä.
Ätdags, adv.; är det redan ä.? onko jo syömisen aika l. aika syödä?
Ätlig, a. syötävä, syödä kelpaava; ä. svamp, syömäsieni.
Ätt, f. suku, heimo, sukuperä; af hög ä., korkeata l. suurta sukua l. heimoa, korkeasukuinen; — **-artafla**, f. *se* **Stamtafla**; — **-artal**, n. polviluku; *se* **Slägtregister**; — **-efader**, m. *se* **Stamfader**; — **-ehög**, **-ekulle**, m. sukuhauta l. -kumpu; — **-estupa**, f. sukujyrkkämä l. -kallio; — **-led**, m. sukupolvi; — **-ledning**, f. sukuperä l. -johto, sukuperän johto; — **-lägg**, m. *se* **Ättling**; — **-längd**, f. sukuluettelo; — **-stor**, a. mainio- l. jalo- l. kuulusukuinen.
Ättika, f. etikka.
Ättikberedning, f. etikanteko l. -valmistus; — **-bryggare**, m. etikantekijä l. -valmistaja; — **-syra**, f. (*kem.*) etikkahappo.
Ättling, m. polvelainen, jälkeläinen, sukuperäinen.

Ö.

aari (-en); — **-bo**, m. saarelainen an asujan (-men); — **-folk**, n. saaa, saaren kansa; — **-flock**, **-grupp**, aariryhmä l. -joukko l. -kihermä, risto.
v. a. hävittää, menettää, haaskata, ta (-kkaan).
t. **Ödande**, n. hävittäminen, hävitys, kaminen, haaskio.
n. sallimus, kohtalo, onni, onnen tans; tro på ö—t, uskoa sallita l. kohtaloa; ö—ts lag, onnen unettaren l. sallimuksen laki; ö—ts ickelser, onnen sallimukset l. talot; det var hans ö., se oli hen kohtalonsa l. onnensa osa, se oli hänelle sallittu, siihen oli hän luotu; ö—n (*lefnadsöden*), elämän vaiheet l. kohtalot.
Öde, a. autio, asumaton; (*tom*) tyhjä; — **-grufva**, f. autio l. jätetty kaivos, heitto- l. hylkykaivos; — **-jord**, f.. — **-land**, n. autiomaa, autto, heittomaa; — **-lägga**, v. a. autioittaa, hävittää, tehdä l. hävittää l. lyödä autioksi; — **-läggelse**, f. autioittaminen, hävittäminen, autioksi tekeminen l. hävittäminen; — **-mark**, f. erä- l. salomaa, autio, synkiö; — **-shemman**, n. autiotila l. -talo, auttotila; — **-smål**, n. autius (-den); ligga i ö., olla autiona l. autiotilassa.

Öfvermodigt, adv. röyhkeästi, kopeasti, yli- l. uhkamielisesti.
Öfvermogen, a. liian l. ylen kypsi l. tuleutunut, yliaikainen.
Öfvermorgon, m.; i ö., ylihuomenna.
Öfvermål, n. mitanliika, mitanpäällinen, liika mitta.
Öfvermåla, v. a. maalata ylitse.
Öfvermålig, a. mitanpäällinen, liikamittallinen.
Öfvermått, n. liika- l. ylimäärä, ylellisyys, ylenmääräisyys.
Öfvermåttan, adv. ylen- l. ylimäärin, lopen, mahdottoman.
Öfvermägtig, a. puolentava, voittava, väkevämpi; blifva ngn ö., puolentaa jku, tulla l. päästä voitolle jkusta.
Öfvermätig, a. *se* **Öfvermålig.**
Öfvermätt, a. liian l. ylen kylläinen l. täysi l. täytynyt, ylen ravittu.
Öfvermätta, v. a. ravita (-tsen) l. ruokkia liiaksi l. ylellisesti; (*kem.*) ylenkyllästyttää.
Öfvermättnad, n. ylenkylläisyys, liika l. ylellinen kylläisyys l. kyllästymys.
Öfvernaturlig, a. yli- l. ylenluonnollinen.
Öfvernog, adv. ylen-kyllä l. -kyllin, yltäkyllin, ylen kylliksi.
Öfverofficer, m. yliupseri.
Öfverombudsman, m. yli- l. pää-asiamies.
Öfverordna, v. a. asettaa ylitse, laskea l. panna ylhäisemmäksi; ö—d person, ylhäisempi l. ylempi-arvoinen mies.
Öfverplagg, n. päällysvaate (-tteen).
Öfverraska, v. a. heiattaa, tulla äkkiluulematta l. hoksaamatta, hämmästyttää.
Öfverraskning, f. odottamaton l. äkkiluulematon tulo, odottamaton tapaus, hämmästys, heiatus.
Öfverresa, v. n. matkata l. matkustaa l. yli l. ylitse.
Öfverresa, f. ylimatkustus l. -matkaaminen l. -meno; under ö—n, yli matkustaessa.
Öfverreta, v. a. liiaksi l. ylen kiihottaa.
Öfverretning, f. liika l. ylikiihotus.
Öfverrock, m. päällystakki l. -nuttu.
Öfverrumpla, v. a. karata (-rkaan) päälle äkisti l. äkkiluulematta.
Öfverrumpling, f. äkkikarkaus.
Öfverräkna, v. a. laskea l. lukea ylipäiten l. yhteensä.
Öfverränta, f. lisäkorko.
Öfverrätt, m. yli- l. ylä-oikeus.
Öfverrösta, v. a. huudolla l. huutamalla l. äänellänsä voittaa l. hänet han ö—de hela sällskapet äänellänsä voitti l. puolensa ko ran, hänen äänensä l. huutonsa koko seuraa kovemmin l. koko yli; motpartiet blef ö—de puolue voitettiin l. puolenne nöstyksessä, vastapuolueen huudot voitettiin l. jäivät all
Öfverse, v. a. nähdä l. katsoa ylitse, yli- l. läpikatsoa, silmäsahtaa; — v. n.; ö. med ng hans fel, heittää l. antaa hänen vikansa anteeksi.
Öfverseende, n. yli- l. läpikat -katsaus l. -katsonta; anteeksi matta heittäminen; haf ö. m kärsi minun vikojani l. erhe älä pane virheitäni huoliak moittele minua.
Öfversigt, f. yleiskatsaus l. yleinen silmäys.
Öfversigtlig, a. yleiskatsauks -silmäyksellinen, ylinähtävä, nähtävä, helppotajuinen.
Öfversilning, f. valutus, pääll
Öfversinlig, a. yliaistillinen, ylempi.
Öfversittare, m. pälläpäsmäri, taja, voitonkiistäjä, äytäri.
Öfversitteri, n. solvennus, so nen, äytäröiminen.
Öfverskatta, v. a. arvata liian l. korkeaksi l. suureksi, su antaa l. panna liian l. ylen su
Öfverskjuta, v. a. lykätä (-kki se; (*vara högre*) nousta l. ulottua korkeammalle l. yl olla korkeampi; (*vara mera*) mennä l. nousta päälle l. yli yli jonkin, olla enemmän; nä na ö. inkomsterna med 10 menot ovat 100 markkaa su tuloja, menot nousevat l. men markalla tulojen yli l. päälle menoja on 100 markkaa enem tuloja.
Öfversko, m. päällyskenkä.
Öfverskott, n. ylijäämä, loput (pl nös, liika, tähteet (*pl.*).
Öfverskrida, v. a. mennä l. astua kea l. käydä yli; (*öfverträda emot*) mennä l. käydä ylitse, käydä.
Öfverskrift, f. päälle- l. ylikirjo
Öfverskrifva, v. a. kirjoittaa yli l. päälle.

Öfverskygga, v. a. varjota (-oan), suojustaa, siimestää, peittää varjollansa l. varjoonsa.

Öfverskyla, v. a. peittää, peitellä, salailla.

Öfverskåda, v. a. nähdä ylitse l. yltäylitse.

Öfverskådlig, a. ylinähtävä.

Öfverskära, v. a.; ö. kläde, keritä (-tsen) l. ylileikata (-kkaan) verkaa.

Öfverskärare, m. verankeritsijä, ylileikkaaja; (*fig.*) väkiveikele, pääpukari.

Öfverskölja, v. a. holvata, valaa, valella l. kaataa päälle l. ylitse.

Öfverslag, n. (*på väg*) kallistuma; (*fel i väf*) lapaus; (*beräkning*) arviolasku l. -luku, ylipäälasku.

Öfverslå, v. a. kaataa päälle; (*beräkna*) laskea arviolta l. ylipäin.

Öfversmide, n. liikatakeet (*pl.*).

Öfversnöad, a. lumeen peittynyt l. peitetty, lumettunut.

Öfversockra, v. a. sokuroita (-tsen) päälle, ripoitella sokeria päälle.

Öfverspekulation, f. ylellinen keinottelu l. yrittely, ylellis -l. liika keinottelu.

Öfverspela. se under **Öfver.**

Öfverspola, v. a. (*sjöt.*) *se* **Öfverskölja.**

Öfverspänna, v. a. pingoittaa l. kiinnittää ylitse; (*spänna för hårdt*) kiristää l. pingottaa l. kiinnittä liiaksi; öfverspänd inbillningskraft, ylenmääräinen l. kiihottunut mielikuvatus.

Öfverspänning, f. ylellinen pingotus; (*öfverspända tänkesätt*) mielen kiihotus, ajatusten ylellisyys l. kiihotus.

Öfverst, a. superl. ylin (-mmän), ylimmäinen.

Öfverste, m. översti, evesti; — **-löjtnant,** m. överstiluutnantti; — **-prest,** m. ylimmäinen pappi; — **-presterlig,** a. ylimmäis- l. pääpapillinen; ö. värdighet, ylimmäisen papin arvo.

Öfversten, n. päällinen l. ylinen kivi, ylä- l. päällyskivi.

Öfverstiga, v. a. astua l. mennä yli f. ylitse, nousta l. kohota ylitse; kostnaden ö—ger 100 mark, kustannus nousee l. menee yli l. päälle 100 markan l. 100 markkaa ylemmäksi l. enemmäksi.

Öfverstiglig, a. ylipäästävä.

Öfverstinna, f. överstinrouva, överstinna.

Öfverstryka, v. a. vetää l. sivellä ylitse l. päälle; (*om skrift*) pyyhkiä ylitse, ylipyyhkiä.

Öfverströla, v. a. loistaa enemmän l. kirkkaammin, voittaa loistossa.

Öfverströ, v. a. kylvää l. ripoittaa päälle l. ylitse.

Öfverstyra, v. a. lähettää, toimittaa.

Öfverstyrelse, f. ylihallitus.

Öfverstyresman, m. yli- l. päähallitsija l. -vallitsija.

Öfverstyrman, m. yli-perämies.

Öfverstå, v. a. käydä, kärsiä, päästä, päästä ylitse, voittaa; ö—nden examen, päästy l. käyty tutkinto; faran är ö—nden, vaarasta on jo päästy, vaara on jo ohitse l. voitettu.

Öfverståthållare, m. yli-maaherra.

Öfversvalla, v. a. o. n. kuohua l. tulvailla ylitse.

Öfversvinnande o. **Öfversvinnelig,** a. loppumaton, määrätön, yltäkylläinen.

Öfversvämma, v. a. o. n. tulvia, tulvata, tulvailla, paisua ylitse; staden ö—des af folk, kansaa tulvaili l. tulvasi yli koko kaupungin, kaupunki oli kansatulvan vallassa.

Öfversvämning, f. tulva, tulviminen, vedentulva l. -paisumus.

Öfversyra, f. (*kem.*) ylihappo.

Öfversålla, , a. senloa päälle l. ylitse; (*fig.*) kylvää päälle, täyttää; ö—d med stjernor, täpötäyteen tähditetty.

Öfversäll, a. ylen-onnellinen l. -autuas.

Öfversända, v. a. lähettää ylitse, lähettää.

Öfversätta, v. a. luoda l. saattaa ylitse; (*fig.*) kääntää; ö. till finska, kääntää suomeksi, suomentaa; ö. till svenska, kääntää ruotsiksi, ruotsintaa.

Öfversättare, m. kääntäjä, kielenkääntäjä; ö. till finska, suomentaja.

Öfversättlig, a. käännettävä, kääntää mahdollinen.

Öfversättning, f. (*öfversättande*) kääntäminen; (*det öfversatta*) käännös; ö. till finska, suomeksi-kääntäminen, suomentaminen; suomalainen käännös, suomennos.

Öfvertag, n. (*i brottning o. d.*) päältäkäynti, päältä-paini; (*fig.*) *se* **Öfverhand.**

Öfvertaga, v. a. ottaa vastaan l. haltuunsa, ottaa päällensä l. toimittaaksensa; ö. regeringen, ottaa hallitus

vastaan l. päällensä l. toimeksensa, ruveta hallitukseen.

Öfvertala, v. a. suostuttaa, ylitse-puhua, taivuttaa, houkuttaa, miellytellä.

Öfvertalan, f., **-talande**, n. *se* **Öfvertalning.**

Öfvertalare, m. ylitsepuhuja, suostuttaja, houkuttelija.

Öfvertalig, a. ylimääräinen l. -lukuinen, määränpäällinen, luvunpäällinen.

Öfvertalning, f. suostuttaminen, ylitsepuhuminen l. -puhunta, suostutus, houkutus; — **-sförmåga, -sgåfva**, f. ylitsepuhumis- l. suostutusvoima l. -taito.

Öfvertro, f. taikausko l. -uskoisuus, ylenuskoisuus.

Öfvertryck, n. (*boktr.*) ylipainos l. -painama, liikapainos; (*mek.*) päältä-painamus, ylipuserrus.

Öfverträda, v. a. mennä l. käydä yli, rikkoa, ylitsekäydä.

Öfverträdare, m. rikkoja, ylitsekävijä.

Öfverträdelse, f. ylitsekäyminen, rikkominen.

Öfverträffa, v. a. olla etevämpi l. parempi, voittaa.

Öfvertyg, n. päällystä, päällys.

Öfvertyga, v. a. vakuuttaa, uskottaa, saada l. saattaa uskomaan; blifva ö—d, tulla vakuutetuksi, saada vakuutusta, vakuuttua; *se* **Öfverbevisa.**

Öfvertygelse, f. vakuutus, varma usko l. luulo; få ö., vakuuttua, saada vakuutus l. varma usko, tulla vakuutukseen.

Öfvertåg, n. päällystä, päällinen.

Öfvertäcka, v. a. peittää, panna peitto (jonkin) päälle, panna (jkin) peittoon.

Öfvertänka, *se* **Öfverväga.**

Öfveruppseende, n., **-uppsigt**, f. yli- l. päähoito l. -huolenpito.

Öfveruppsyningsman, m. yli-päällysmies, yli- l. pääkatsoja l. -hoitomies.

Öfvervaka, v. a. valvoa, pitää silmällä.

Öfvervara, v. a. olla läsnä (jsskin).

Öfvervaro, f.; i min ö., minun aikanani l. läsnä ollessani.

Öfvervigt, f. liika l. suurempi paino, painoliika, painonpäällinen, ylipaino; voittopuoli (-en), voitonpuoli.

Öfvervigtig, a. yli- l. liikapainoinen l. -painollinen.

Öfvervinna, v. a. voittaa (jkin l. joku), saada voitto (jstkin l. jkusta), ylitsevoittaa.

Öfvervinnare, m. voittaja, voitonsaaja.

Öfvervinnelig, a. voitettava, voittaa mahdollinen.

Öfvervintra, v. n. talvehtia, olla l. pitää talvea, olla talven yli.

Öfvervåld, n. väkivalta, ylläkkö.

Öfverväga, v. a. (*hafva öfvervigten*) olla painavampi l. raskaampi, painaa ylös l. enemmän; (*fig.*) olla etevämpi l. painavampi l. arvoisampi, voittaa.

Öfverväga, v. a. (*tänka på*) miettiä, aprikoida, tutkia.

Öfvervägande, n. tutkiminen, miettiminen, tutkinto; taga i ö., ottaa tarkiaksensa l. tutkittavaksi l. mietittäväksi l. tutkintoon.

Öfvervälde, n. pää- l. ylivalta, ylimmäinen valta.

Öfverväldiga, v. a. yllättää, puolentaa, vallata (-taan).

Öfverväxa, v. a. kasvaa yhteen l. yli l. päälle; grafven är ö—växt med gräs, hauta on ruohottunut.

Öfverårig, a. yli- l. liikavuotinen, yliaikainen.

Öfverända, adv. nurin, kumoon, nurin niskoin, ylös-alaisin; — **-kasta**, v. a. kukistaa, kumota (-oan), kaata l. lyödä kumoon l. nurin.

Öfverärm, f. (*ärm på en annan*) päällyshiha; (*ärmens öfre del*) hihan ylipuoli, ylähiha.

Öfverögna, v. a. silmäta, silmäillä.

Öga, n. silmä; (*fig.*) silmä; med små ljusa ögon, vähä- l. pienisilmäinen, vaaleasilmäinen; med egna ögon, omin silmin, omilla silmillänsä; med blotta ö—t, paljaalla silmällä, paljain silmin; lägga ögonen till, ummistaa silmänsä; jag fick stora ögon, silmäni suurenivat, minä ällistyin; ö. mot ö., silmästä silmään, silmitysten; få ögonen på ngt, saada jtkin silmiinsä; det faller väl i ö—t, se näyttää l. paistaa kauniilta l. hyvältä silmään; han har godt ö. dertill, hän pitää sitä hyvällä silmällä; mellan fyra ögon, kahden kesken; hafva ögat l. ögonen på ngt, pitää jkin silmällä l. silmänsä alla.

Ögla, f. silmus, silmukka, silmä, (*af metall*) rengas (-kaan).

Ögna, v. a. silmätä, silmäillä, silmiä; ö. på ngt, silmäillä l. katsella jkin.

Ögnablick, -märke, *se* **Ögonblick, -märke.**

Ögonbad, n. silmänhaude (-teen); —

-blick, n. silmänräpäys, hetkinen, tuokio; i ett ö., silmänräpäyksessä, tuokiossa; i ö—et, tuossa paikassa, tällä hetkellä; — **-blicklig**, a. silmänräpäykselinen, silmänräpäyksen, silmänräpäyksessä tapahtuva, hetken- l. tuokion-aikainen; — **-blickligen**, adv. silmänräpäyksessä l. -räpäykseltä, sillä hetkellä; — **-bryn**, n. silmä- l. kulmakarvat (*pl.*), silmäluomi (-en); — **-fägnad**, m. silmän herkku l. huvitus, mieliteko; — **-glob**, m. *se* **Ögonsten**; — **-hinna**, f. silmäkelmu l. -kesi (-den); — **-håla**, f. silmäkuoppa l. -loukko; — **-hår**, n. silmäripset (*pl.*) l. -ripsi; — **-kast**, n. silmän- l. silmäinluonti, silmäys, vilkaus; — **-klot**, n. *se* **Ögonsten**; — **-lock**, n. silmälauta, silmänkansi (-nnen); — **-läkare**, m. silmälääkäri; — **-muskel**, m. silmäjäntäre; — **-mått**, n. silmämäärä; efter ö., silmämäärältä; — **-märke**, silmä- l. näkemämerkki, silmän-etu; (*fig.*) silmänetu l. -määrä; — **-nerv**, n. silmähermo; — **-par**, n. silmät (*pl.*), silmäpari; — **-punkt**, m. silmäpiste (-een), silmän- l. näkemäkohta; — **-sigte**, n. *se* **Sigte**; taga i ö., katsella, katsastaa, ottaa katsoaksensa; komma ur ö., kadota (-toan) l. hävitä (-iän) silmistä l. näkyvistä; hålla i ö., pitää silmissä l. näkyvissä; — **-sjuk**, a. silmäkipuinen l. -tautinen, silmistä kipeä; — **-sjuka**, f., **-sjukdom**, m. silmätauti l. -kipu; — **-skenlig**, a. silminnähtävä; — **-skenligen**, adv. silminnähtävästi l. -nähden; — **-skärm**, m. silmivarjo; — **-språk**, n. silmäin puhe (-een) l. kieli; — **-sten**, m. silmä- l. silmänmuna l. -munanen; (*fig.*) silmä- l. silmänterä, silmä; — **-tand**, f. kulma- l. silmähammas (-paan); — **-tjenare**, m. silmäinpalvelija, liukastelija; — **-var**, n. rääme (-een), silmän rääme l. märkä; — **-vatten**, n. silmävesi (-den); — **-vittne**, n. näkijä, omin silmin näkevä l. nähnyt todistaja, silminnäkijä; — **-vrå**, f. silmäpieli (-en) l. -kulma, silmän pieli l. nurkka.

Ögskena, f. (*skepp.*) silmäkisko; — **-sten**, m. *se* **Ögonsten**.

Ök, n. juhta; — **-edagsverke**, n. juhta- l. hevospäivätyö.

Öka, v. a. lisätä, enentää, panna lisää, kartuttaa; ö. sig, v. r. o. ö—s, v. d. lisäytyä, enentyä, enetä (-nen), karttua.

Öken, f. erämaa, aavikko, korpi (-ven); — **-bo**, m. erämaalainen.

Öknamn, n. haukkuma- l. haukunta- f. soimanimi; — **-nämna**, v. a. haukkua, haukkua joksikin, antaa haukkumanimi.

Ökning, f. lisääminen, lisäys, enentäminen.

Ökstock, *se* **Ekstock**.

Ökänd, a. *se* **Ödkänd**.

Öl, n. olut (-uen), olvi; brygga ö., panna l. tehdä olutta; — **-bryggare**, m. oluenkeittäjä l. -panija; (*egare af ölbryggeri*) oluttehtaan-isäntä, oluentekijä; — **-bryggeri**, n. oluttehdas (-taan), oluenpanimo; (*bryggning af öl*) oluen panenta; — **-butelj**, m. olutpullo; — **-drickare**, **-drinkare**, m. oluenjuoja, olutjuomari; — **-glas**, n. olutlasi; — **-krog**, m. olutkapakka; — **-ost**, m. olutjuusto; — **-sinne**, n. juomapää; han har elakt ö., hän on paha humala- l. juomapäissä l. juovuksissa; — **-soppa**, **-supa**, f. olutkeitto l. -keitos l. -särpikkä; — **-stuga**, f. olutmaja; — **-tunna**, f. oluttynnyri.

Öm, a. hellä, arka, hento, hempeä, lempeä; ö—ma tänder, arat l. vuolettuneet l. hellät hampaat; taga ngn på det ömma, koskea jkuta arkaan paikkaan l. kipeältä kohdalta; ömt hjerta, hellä l. lempeä sydän; öm om sin helsa, arka terveydellensä; — **-fotad**, a. arka- l. helläjalkainen, jalkojansa hellävä; — **-hjertad**, a. helläsydäminen; — **-hjertenhet**, f. helläsydämisyys, hellä sydän; — **-kyla sig**, v. r. paleltua l. viluttua araksi l. helläksi l. heltyneeksi; ömkyld, araksi l. helläksi paleltunut, — **-sinnad**, a. arka- l. hellätuntoinen; — **-sint**, a. hellämielinen l. -luontoinen, lempeä, lempeätuntoinen; — **-sinthet**, f. hellämielisyys l. -luontoisuus, lempeys; — **-tålig**, a. arka, hellä; (*i hög grad känslig*) arka- l. hellätuntoinen; ö. sak, kipeä l. arka l. arkaluontoinen asia; — **-tåligt**, adv. arasti, arkal. hellätuntoisesti; — **-tänd**, a. hellähampainen; man blir ö., hampaat vuolettuvat l. heltyvät l. lyöttyvät.

Ömhet, f. hellyys, arkuus, lempeys, lempi (-en); jag känner ö. i foten, jalkaani hiivistää l. aristaa; hysa ö. för ngn, helliä l. armastella l. hem-

vastaan l. päällensä l. toimeksensa, ruveta hallitukseen.

Öfvertala, v. a. suostuttaa, ylitse-puhua, taivuttaa, houkuttaa, miellytellä.

Öfvertalan, f., -talande, n. *se* **Öfvertalning.**

Öfvertalare, m. ylitsepuhuja, suostuttaja, houkuttelija.

Öfvertalig, a. ylimääräinen l. -lukuinen, määränpäällinen, luvunpäällinen.

Öfvertalning, f. suostuttaminen, ylitsepuhuminen l. -puhunta, suostutus, houkutus; — **-förmåga, -gåfva**, f. ylitsepuhumis- l. suostutusvoima l. -taito.

Öfvertro, f. taikausko l. -uskoisuus, ylenuskoisuus.

Öfvertryck, n. (*boktr.*) ylipainos l. -painama, liikapainos; (*mek.*) päältä-painamus, ylipuserrus.

Öfverträda, v. a. mennä l. käydä yli, rikkoa, ylitsekäydä.

Öfverträdare, m. rikkoja, ylitsekävijä.

Öfverträdelse, f. ylitsekäyminen, rikkominen.

Öfverträffa, v. a. olla etevämpi l. parempi, voittaa.

Öfvertyg, n. päällystä, päällys.

Öfvertyga, v. a. vakuuttaa, uskottaa, saada l. saattaa uskomaan; blifva ö—d, tulla vakuutetuksi, saada vakuutusta, vakuuttua; *se* **Öfverbevisa.**

Öfvertygelse, f. vakuutus, varma usko l. luulo; få ö., vakuuttua, saada vakuutus l. varma usko, tulla vakuutukseen.

Öfvertåg, n. päällystä, päällinen.

Öfvertäcka, v. a. peittää, panna peitto (jonkin) päälle, panna (jkin) peittoon.

Öfvertänka, *se* **Öfverväga.**

Öfveruppseende, n., **-uppsigt**, f. yli- l. päähoito l. -huolenpito.

Öfveruppsyningsman, m. yli-päällysmies, yli- l. pääkatsoja l. -hoitomies.

Öfvervaka, v. a. valvoa, pitää silmällä.

Öfvervara, v. a. olla läsnä (jsskin).

Öfvervaro, f.; i min ö., minun aikanani l. läsnä ollessani.

Öfvervigt, f. liika l. suurempi paino, painollika, painonpäällinen, ylipaino; voittopuoli (-en), voitonpuoli.

Öfvervigtig, a. yli- l. liikapainoinen l. -painollinen.

Öfvervinna, v. a. voittaa (jkin l. joku), saada voitto (jstkin l. jkusta), ylitsevoittaa.

Öfvervinnare, m. voittaja, voitonsaaja.

Öfvervinnelig, a. voitettava, mahdollinen.

Öfvervintra, v. n. talvehtia, olla tää talvea, olla talven yli.

Öfvervåld, n. väkivalta, ylläkkö.

Öfverväga, v. a. (*hafva öfvervigt*) painavampi l. raskaampi, paino l. enemmän; (*fig.*) olla etevä painavampi l. arvoisampi, voitu

Öfverväga, v. a. (*tänka på*) aprikoida, tutkia.

Öfvervägande, n. tutkiminen, nen, tutkinto; taga i ö., ot kiaksensa l. tutkittavaksi l. väksi l. tutkintoon.

Öfvervälde, n. pää- l. ylivalta, nen valta.

Öfvervåldiga, v. a. yllättää, p vallata (-taan).

Öfverväxa, v. a. kasvaa yhteen l. päälle; grafven är ö—v gräs, hauta on ruohottunut.

Öfverårig, a. yli- l. liikavuotin aikainen.

Öfverända, adv. nurin, kumoon, niskoin, ylös-alaisin; — -k kukistaa, kumota (-oan), kaa kumoon l. nurin.

Öfverärm, f. (*ärm på en ann* lyshiha; (*ärmens öfre del*) h puoli, ylähiha.

Öfverögna, v. a. silmäta, silmäil

Öga, n. silmä; (*fig.*) silmä; m ljusa ögon, vähä- l. pienisil vaaleasilmäinen; med egna omin silmin, omilla silmillän blotta ö—t, paljaalla silmä jain silmin; lägga ögonen ummistaa silmänsä; jag fick ögon, silmäni suurenivat, m tyin; ö. mot ö., silmästä sil mitysten; få ögonen på n jtkin silmiinsä; det faller ö—t, se näyttää l. paistaa l. hyvältä silmään; han har dertill, hän pitää siitä hyv mällä; mellan fyra ögon, kesken; hafva ögat l. ögon ngt, pitää jkin silmällä l. alla.

Ögla, f. silmus, silmukka, *metall*) rengas (-kaan).

Ögna, v. a. silmätä, silmäillä. ö. på ngt, silmällä l. katsella

Ögnablick, -märke, *se* **Ögo -märke.**

Ögonbad, n. silmänhaude (-teen)

isk, n. silmänräpäys, hetkinen, tuo-
; i ett ö., silmänräpäyksessä, tuo-
ssa; i ö—et, tuossa paikassa, tällä
kellä; — **-blicklig**, a. silmänrä-
kselliinen, silmänräpäyksen, silmän-
yksessä tapahtuva, hetken- l. tuo-
-aikainen; — **-blickligen**, adv.
änräpäyksessä l. -räpäykseltä, sillä
tellä; — **-bryn**, n. silmä- l. kul-
arvat (*pl.*), silmäluomi (-en); — **-fäg-**
, m. silmän herkku l. huvitus, mieli-
; — **-glob**, m. *se* **Ögonsten**; —
na, f. silmäkelmu l. -kesi (-den);
håla, f. silmäkuoppa l. -loukko;
hår, n. silmäripset (*pl.*) l. -ripsi;
kast, n. silmän- l. silmäinluonti,
ys, vilkaus; — **-klot**, n. *se* **Ögon-**
; — **-lock**, n. silmälauta, silmän-
(-nnen); — **-läkare**, m. silmä-
ri; — **-muskel**, m. silmäjäntäre;
sätt, n. silmämäärä; efter ö., sil-
äältä; — **-märke**, silmä- l. nä-
merkki, silmän-etu; (*fig.*) silmän-
. -määrä; — **-nerv**, n. silmäher-
— **-par**, n. silmät (*pl.*), silmäpari;
punkt, m. silmäpiste (-een), sil-
l. näkemäkohta; — **-sigte**, n.
gte; taga i ö., katsella, kat-
a, ottaa katsoaksensa; komma
. kadota (-toan) l. hävitä (-iän)
stä l. näkyvistä; hålla i ö., pi-
silmissä l. näkyyvisä; — **-sjuk**,
näkipuinen l. -tautinen, silmistä
; — **-sjuka**, f., **-sjukdom**, m.
tauti l. -kipu; — **-skenlig**, a. sil-
ähtävä; — **-skenligen**, adv. sil-
ähtävästi l. -nähden; — **-skärm**,
ilmivarjo; — **-språk**, n. silmäin
(-een) l. kieli; — **-sten**, m. silmä-
mänmuna l. -munanen; (*fig.*) sil-
l. silmänterä, silmä; — **-tand**, f.
- l. silmähammas (-paan); —
are, m. silmäinpalvelija, liukas-
; — **-var**, n. rääme (-een), sil-
rääme l. märkä; — **-vatten**, n.
ävesi (-den); — **-vittne**, n. näki-
omin silmin näkevä l. nähnyt to-
aja, silminnäkijä; — **-vrå**, f. sil-
pieli (-en) l. -kulma, silmän pieli l.
kka.

na, f. (*skepp.*) silmäkisko; — **-sten**,
se **Ögonsten**.

juhta; — **-edagsverke**, n. juhta-
evospäivätyö.

v. a. lisätä, enentää, panna lisää,
rtuttaa; ö. sig, v. r. o. ö—s, v.
d. lisäytyä, enentyä, enetä (-nen),
karttua.

Öken, f. erämaa, aavikko, korpi (-ven);
— **-bo**, m. erämaalainen.

Öknamn, n. haukkuma- l. haukunta- f.
soimanimi; — **-nämna**, v. a. haukkua,
haukkua joksikin, antaa haukkumanimi.

Ökning, f. lisääminen, lisäys, enentä-
minen.

Ökstock, *se* **Ekstock**.

Ökänd, a. *se* **Ödkänd**.

Öl, n. olut (-uen), olvi; brygga ö.,
panna l. tehdä olutta; — **-bryggare**,
m. oluenkeittäjä l. -panija; (*egare af
ölbryggeri*) oluttehtaan-isäntä, oluen-
tekijä; — **-bryggeri**, n. oluttehdas
(-taan), oluenpanimo; (*bryggning af öl*)
oluen panenta; — **-butelj**, m. olut-
pullo; — **-drickare**, **-drinkare**, m.
oluenjuoja, olutjuomari; — **-glas**, n.
olutlasi; — **-krog**, m. olutkapakka;
— **-ost**, m. olutjuusto; — **-sinne**, n. juo-
mapää; hau har elakt ö., hän on paha
humala- l. juomapäissä l. juovuksissa;
— **-soppa**, **-supa**, f. olutkeitto l. -kei-
tos l. -särpikkä; — **-stuga**, f. olut-
maja; — **-tunna**, f. oluttynnyri.

Öm, a. hellä, arka, hento, hempeä, lem-
peä; ö—ma tänder, arat l. vuolet-
tuneet l. hellät hampaat; taga ngn
på det ömma, koskea jkuta arkaan
paikkaan l. kipeältä kohdalta; ömt
hjerta, hellä l. lempeä sydän; öm
om sin helsa, arka terveydellensä;
— **-fotad**, a. arka- l. helläjalkainen,
jalkojansa hellävä; — **-hjertad**, a.
helläsydäminen; — **-hjertenhet**, f. hel-
läsydämisyys, hellä sydän; — **-kyla
sig**, v. r. paleltua l. viluttua araksi
l. helläksi l. heltyneeksi; ömkyld,
araksi l. helläksi paleltunut, — **-sin-
nad**, a. arka- l. hellätuntoinen; —
-sint, a. hellämielinen l. -luontoinen,
lempeä, lempeätuntoinen; — **-sinthet**,
f. hellämielisyys l. -luontoisuus, lem-
peys; — **-tålig**, a. arka, hellä; (*i hög
grad känslig*) arka- l. hellätuntoinen;
ö. sak, kipeä l. arka l. arkaluontoi-
nen asia; — **-tåligt**, adv. arasti, arka-
l. hellätuntoisesti; — **-tänd**, a. hellä-
hampainen; man blir ö., hampaat
vuolettuvat l. heltyvät l. lyöttyvät.

Ömhet, f. hellyys, arkuus, lempeys, lem-
pi (-en); jag känner ö. i foten,
jalkaani hiivistää l. aristaa; hysa ö.
för ngn, helliä l. armastella l. hem-

piä jkuta; — **-sbevis**, n. hellyyden l. lemmen osotus.

Ömka, v. a. surkutella, sääliä, surkeilla.

Ömkan, f. surku, sääli, surkutteleminen, sääliminen, säälimys; — **-svärd**, a. surkuteltava, surkea.

Ömkelig l. **Ömklig**, a. surkea, kurja, surkuteltava, säälittävä.

Ömklighet, f. surkeus, kurjuus, surkuteltavaisuus.

Ömkligt, adv. surkeasti, kurjasti, nolosti.

Ömma, v. n. (*på*) arastaa l. aristaa, hellätä; tänderna ö., hampaita vuolettaa l. hellää, hampaat ovat vuoletuksissa; (*för*) helliä, helleillä, hellitellä; (*känna medlidande*) surkutella, hellitellä, sääliä, (jkuta) surkuttaa l. säälittää; ö — nde omständighet, säälittävä seikka.

Ömsa, v. a. muuttaa; ö. om att vaka, valvoa vuorotellen.

Ömse, a.; på ö. sidor, molemmin puolin, kummallakin puolen; — adv. *se* **Ömsom**; — **-vis**, adv. *se* **Ömsom**.

Ömsesidig, a. keskinäinen, molemminpuolinen.

Ömsesidighet, f. keskinäisyys, molemminpuolisuus.

Ömsesidigt, adv. molemmin puolin, kahden puolen, molemmin- l. kahdenpuolisesti, kummaltakin puolen, vastavuoroa.

Ömsom, adv. (*vexelvis*) vuorotellen, vuorottain, vuoroin; milloin; ö. — — ö., milloin — — milloin, vuoroin — — vuoroin.

Ömt, adv. hellästi, hellämielisesti, lempeästi.

Önska, v. a. haluta (-uan), toivoa, tahtoa, mieliä, suoda; (*tillönska*) toivottaa.

Önskan, f. toivomus, toivo, mieli (-en), halu, tahto, mielihalu, mielenteko; efter ö., mielen l. tahdon l. toivon mukaan; gå ens ö. till mötes, noutaa l. noudattaa jkun mieltä l. tahtoa, tehdä jkulle mieliksi l. jkun mielihalun mukaan; — **-svärd**, a. toivottava, suotava.

Önskebarn, n. mielilapsi, toivottu lapsi.

Önskelig o. **Önsklig**, a. suotava, toivottava.

Önskning, f. *se* **Önskan**; — **-smål**, n. toivotusperä, toivomus- l. toiveasia.

Öppen, a. avoin (-imen), avonainen, avo-, auki (oleva), aukea; (*ledig, fri*) avoin, auki, vapaa, altis (-iin); (*uppenbar*) julkinainen, avoin, julkinen; (*upprättig*) avoin, julkitotinen, vilpitön; dike, avo-oja; med öppna ö avoimin l. avosilmin; ö — et aukea maa; ö — et haf, aava l. l. (*isfritt*) avoin l. sula meri; är ö — et för vindar, huone tisna tuulelle l. tuulten suussa l. för ö — na dörrar, avoimin ö. talan, avoin l. vapaa puhee det står dig ö — et, sinun l. la on valta l. lupa l. avoin sinun vallassasi; de ligga i he käyvät julkinaista l. julkist — **-hjertig**, a. avosydäminen, totinen, julkimielinen.

Öppenhet, f. julkitotisuus l. -sa

Öppet, adv. suoraan, julki, ju julkinaisesti.

Öppna, v. a. avata, aukaista, ottaa auki, (*ofta*) aukoa; (kaa, ruveta (-pean), avata; v. r. aueta (-kenen), avantaa l. lähteä auki; ö. en skola koulu, alkaa koulua, panna k kuun.

Öppning, f. (*öppnande*) avaaminen aukaisu; (*öppet ställe*) aukko, aukeama; (*aföring*) tarpeenteko tus; hafva ö., olla tarpeellam dä tarvettansa.

Ör, m. someri, somero, sora; (*ställe*) somerikko, soreikko; — f. somerikko, sora- l. somera **-mage**, m. kivipiira, kupu.

Öra, n. korva; trakten bakom korvus, korvallinen, korvantaus kuinen; med långa öron, vainen; med nedhängande lotka- l. luppakorvainen; yttre ö — t, ulko-, sisäkorva; med öron, omin korvin, omilla k sa; spetsa öronen, heristää tyttää korvansa; det kom till öron, se tuli hänen korviinsa villensä; det blef hett om ö rupesi korvia kuumentamaan; öronen åt sig, ruveta varom halstelemaan; (*gehör*) korva, kuulo; (*litet handtag*) korva.

Örbrosk, n. korvarusto; — **-fil**, vapuusti; — **-fila**, v. a. antaa puusteja, antaa l. lyödä l. leipoa ville; — **-filstäck**, a. kynsiä l. meniä syyhyttävä; — **-flik**, m. l. korvanlehti; — **-gång**, m. sola l. -reikä l. -sisus; — **-hin** korvakalvo; — **-hänge**, n. kor

Jakimvara, Jaakkima.
akobstad, Pietarsaaren kaupunki.
eppo, Jepua.
ockas, Juva.
ockis, Jokioinen.
ohannnis, S:t, Johanneksen pitäjäs, Kakin pit.
orois, Joroinen.
outseno, Joutsenus.
uga, Juuka.
yrängö, Jyränkö.
äskis, Jääski.

Kaipiais, Kaipiainen.
Kajana, Kajaani.
Karelen, Karjala.
Karinais, Karinainen.
Karins, S:t, Kaarina, Nummen pitäjäs.
Karis, Karja.
Karislojo, Karjalohja.
Karleby, Gamla, Kokkola.
Karleby, Ny, Uusi Kaarleby, Pohjan- l. Lapuan-joensuu.
Karl Gustaf l. **Karungi**, Karunki.
Karlö, Hailuoto.
Kaustby, Kausti, Kaustisenkylä.
Keltis, Keltinen.
Kelviä, Kälviä.
Kemiträsk, Kemijärvi.
Kerva, Kerava.
Kesälaks, Kesälahti.
Keuru, Keuruu.
Kexholm, Käkisalmi.
Kidelä, Kitilä.
Kides, Kide, Kiteen pitäjäs.
Kiikois, Kiikoinen.
Kimingi, Kiiminki.
Kimitto, Kemiö.
Kirvus, Kirvu.
Kiskobol, Kiskon-kartano.
Kiukais, Kiukainen.
Kivinebb, Kivennapa.
Kjulo, Köyliö.
Kjuloholm, Köyliön kartano.
Klemis, Lemi.
Konevits, Kononsaari, Konevitsa.
Korsnäs, Korsnäsi.
Koskis, Koski.
Kristina, Ristiinan pitäjäs, Ristiina.
Kristinestad, Ristiinan kaupunki, Ristiina.
Kronoborg (socken), Kurkijoki.
Kronoborg (vid Tavastehus), Hämeen linna, Kruununlinna.
Kronoby, Kruunuby.
Kreysserort, Ristiniemi.
Kuhmalaks, Kuhmalahti.
Kuhmois, Kuhmoinen.
Kulla, Kullaa, Levanpelto.
Kumlinge, Kumlinki.
Kumo, Kokemäki.
Kumoelf, Kokemäen-joki.
Kuppis, Kupittaa.
Kustö, Kuusluoto, Kuusisto; (kapellet) Kuusto.
Kymmene, Kymi.
Kymmene-elf, Kymijoki.
Kymmenegård, Kymenkartano.
Kyrkslätt, Kirkkonummi, Kyrkslätt.
Kyro, Kyrö.
Kyrofors, Kyröskoski.
Kjällfjärd, Kellahti.
Kökar, Köökari.

Ladoga, Laatokka.
Lahtis, Lahti.
Laihela, Laihia.
Lampis, Lammi.
Lappfjärd, Lapväritti.
Lappland, Lapinmaa.
Lappmark, Lappi.
Lappo (i Wasa län), Lapua.
Lappo (i Åbo län), Lapin pitäjäs, Lappi.
Lappträsk, Laptreski.
Lappvesi, Lappee, Lapvesi.
Lappvik, Lapviikki.
Larsmo, Luoto.
Laukas, Laukaa.
Lembois, Lempoinen.
Lemo, Lemu.
Lembala, Lempola.
Lempälä, Lempäälä.
Lemsjöholm, Lemminsaari.
Letala, Laitila.
Libelitz, Liperi.
Lielaks, Lielahti.
Lillkyro, Vähäkyrö.
Limingo, Liminka.
Littois, Littoinen.
Loimijoki, Loimaa.
Lochteå, Lohtaja.
Lojo, Lohja.
Lokalaks, Lokalahti.
Loppis, Loppi.
Lovisa, Loviisa.
Luhango, Luhanka.
Lundo, Lieto.
Luopiois, Luopioinen.
Långfors, Lankoski.
Löfö, Lehtisalo l. -saari.

Malax, Maalahti.
Malm, Malmi.
Maninga, Maaninka.

Marie, S:t, Maarian pitäjäs, Räntämäki.
Mariefors, Kellokoski.
Mariehamn, Maarianhamina.
Maxmo, Maksamaa.
Mennäs, Männäinen.
Messuby, Messukylä, Kivikirkko.
Mietois, Mietoinen.
Mogenport, Munapirtti.
Mohla, Muola, Pyhäristi.
Monrepos, Vanha Wiipuri.
Muldia, Multia.
Mårtens, S:t, Marttila.
Mörskom, Myrskylä.

Nagu, Navo, Nauvo.
Napo, Napue.
Nedertorneå, Alatornio.
Nedervetil, Alaveteli.
Nerpes, Närpiä, Närpiö.
Nickby, Nikkilä.
Norrmark, Noormarkku.
Notajö, Nuutajärvi.
Nousis, Nousiainen.
Nummis, Nummi, Nummen käppeli.
Nurmis (socken), Nurmes.
Nurmis (station, Nurmi.
Nyby, Uusikylä.
Nygård (i Wiborg), Kylälä.
Nykyrka, Uusi Kirkko.
Nykyrko, Uudenkirkon pitäjäs.
Nyland, Uusmaa.
Nyslott, Savonlinna.
Nystad, Uusi Kaupunki.
Nådendal, Naantali.
Näs (gård), Kytäjä.

Ois, Oitenkylä, Oitti.
Oravais, Oravainen.
Orisberg, Orismala.
Oulais, Oulainen.

Paattis, Paattinen.
Pargas, Parainen.
Pedersö, Pietarsaaren pitäjäs.
Pelgjärvi, Pälkjärvi.
Pellinge, Pelenki.
Pelkäne, Pälkäne.
Pemar, Paimio.
Perno, Pernaja, Peerno.
Petalaks, Petolahti.
Pikis, Piikkiö.
Pojo, Pohja.
Puhios, Puhos.
Pungalaitio, Punkalaidun.
Puolango, Puolanko.
Pyterlaks, Pyterlahti.
Pyttis, Pyhtää.

Påmark, Pomarkku.
Päjäne, Päijänne (-nteen).
Pörtöm, Pirttilä.
Pöytis, Pöytyä.

Qvarken, Merenkurkku, Kurkku.
Qveflax, Koivulahti.
Qvänland, Kainu, Kainuunmaa.

Raikus, Raikua.
Randua, Rantua.
Rankö, Rankasaari.
Raumo, Rauma.
Rautus, Rautu.
Rengo, Renko.
Replot, Raippaluoto.
Reso, Raisio.
Revolaks, Revolahti.
Rimitto, Rymättylä.
Runsala, Ruissalo.
Ruokolaks, Ruokolahti.
Räfsö, Reposaari, Repsiö.

Sagu, Savon pitäjäs, Sauvo.
Sahalaks, Sahalahti.
Saimen, Saimaa.
Salmis, Salmi.
Salo, Salo, Saloinen.
Saltvik, Saltviikki.
Sarflaks, Sarvalahti.
Sastmola, Merikarvia, Sastamala.
Satakunda, Satakunta.
Savitaipal, Savitaipale.
Savolaks, Savo, Savonmaa.
Seitskär, Seiskari.
Sibbo, Sipoo.
Sievi, Sievi, Eviärvi.
Siikais, Siikainen.
Sjundo, Siuntio.
Sjählö, Sieli.
Skafvaböle, Hyrylä.
Skiftet, Kihti.
Solf, Sulva.
Sommarnäs, Somerniemi, Somi
Sommarö, Someri.
Sordavala, Sortavala.
Stjernsund, Lepaa.
Storkyro, Isokyrö.
Storå, Isojoki.
Stranda härad, Rannan kihlak
Strömfors, Strömforsi, Ruotsin
Strömsdal, Juvankoski.
Sumiais, Sumiainen.
Surlaks, Suurlahti.
Svartå, Mustio.
Sveaborg, Wiapori.
Svensarö, Suvantosaari.

Svensksund, Ruotsinsalmi.
Systerbäck, Sesteroja, Rajajoki.
Säminge, Sääminki.
Sörnäs, Söörnääsi.

Tammerfors (staden), Tampere; (forsen) Tammerkoski.
Tana elf, Tenojoki.
Tavastehus, Hämeenlinna.
Tavastkyro, Hämeenkyrö.
Tavastland, Häme, Hämeenmaa.
Tenala, Tenhola.
Terijärvi, Teeri- l. Tervajärvi.
Thorsnäs, Tuoroniemi.
Thusby, Tuusula.
Tjöck, Tiukka.
Töby, Tuovila.
Torneå, Tornio.
Trångsund, Uuraansalmi, Uuraa.
Träskända, Järvenpää.
Tulois, Tuulos.
Turengi, Turenki.
Tykö, Teijo.
Tyrvis, Tyrvää.
Tyrvändö, Tyrväntö.
Tytterskär, Tytärsaari.
Töfsala, Taivassalo.

Uganiemi, Uukuniemi.
Uleå, Oulu, Oulun pitäjäs.
Uleåborg, Oulu, Oulun kaupunki.
Uleälf, Oulujoki.
Uleåsalö, Oulunsalo.
Ulfsby, Ulvila.
Urais (församling), Uurainen.
Urais (bruk), Kuukkajärvi.
Urdiala, Urjala.
Uttis, Utti.

Wambula, Wampula.
Wanda, Wantaa.
Weckelaks, Wehkalahti.
Wederlaks, Wirolahti.
Wehmo, Wehmaa.
Wesilaks, Wesilahti.
Westanfjärd, Westanfierdi.
Wetil, Weteli.
Wexiö (i Hollola), Wääksen virta.
Wexiö (i Kangasala), Wääksy.
Wiborg, Wiipuri.
Wichtis, Wihti.
Willmanstrand, Lappeenranta.
Willmanstrands socken, Lapvesi, Lappeen pitäjäs.
Willnäs (gård), Louhisaari.
Willnäs (kapell), Askainen.
Wirdois, Wirtaa, Wirtain kappeli.
Wirmo, Mynämäki.
Wuojoki, Wuohijoki.
Wonå, Wanaja.
Wuoxen, Wuoksi.

Åbo, Turku.
Åland, Aalanti, Ahvenanmaa.
Ålandshaf, Ahvenanmeri.

Ängajöholm, Kassila.

Öfverby, Yliskylä.
Öfvertorneå, Ylitornio, Alkkula.
Öfvervetil, Yliveteli.
Österbotten, Pohjanmaa; **nedre Ö.**, Suupohja: **öfre Ö.**, Peräpohja.
Östermark, Teuva, Östermarkku.

Främmande orters namn.

Adriatiska hafvet, Adrian meri.
Afrika, Afrikka.
Algeriet, Algeria.
Allentacken, Alantaus.
Alten, Alattio.
Amerika, Amerikka.
Arabien, Arabia.
Arkipelagen, Arkkipelagi.
Asien, Aasia.
Asovska sjön, Asovan meri.
Athen, Ateena.
Atlantiska hafvet, Atlantin meri.
Australien, Australia.

Baden, Baadi.
Baiern, Baijeri.
Baltischport, Paltiski.
Belgien, Belgia.
Biskopsö, Piisaari.
Brasilien, Brasilia.
Bulgarien, Bulgaria.
Böhmen, Pyömi.
Bremen, Breemi.

Central-Amerika, Keski-Amerikka.

Dagö, Hiidenmaa.

Danmark, Tanska.
Donau, Donava, Tunai.
Dorpat, Tarto.
Dranischnikof, Haapaoja.
Duderhof, Tuuteri.
Düna, Wäinän- l. Toukojoki.
Dvina, Wienanjoki.

Egypten, Egypti.
Embach, Emäjoki.
England, Englanti.
Estland, Eestimaa, Wironmaa.
Europa, Eurooppa.

Fellin, Willanti.
Fickel, Wikkala.
Frankrike, Ranska, Ranskanmaa.
Förenta Staterna, Yhdys-Wallat.

Gatschina, Hatsina.
Goldenbek, Kullanmaa.
Gottland, Gotlanti.
Grekland, Kreikka.
Grönland, Grönlanti.

Hamburg, Hampuri.
Hanehl, Hannila.
Hapsal, Haapasalo.
Hessen, Hessi.
Hindostan, Hindusta.
Holstein, Holsteini.
Hvita hafvet, Wienan-meri.

Ilmen, Ilmajärvi.
Indien, India.
Indiska hafvet, Indian meri.
Ingeris, Inkerinkirkko.
Ingermanland, Inkerinmaa, Inkeri.
Irland, Irlanti.
Ishafvet, Jäämeri; (**Norra I.**, Pohjois-J.; **Södra I.**, Etelä- J.).
Island, Islanti.
Italien, Italia.

Jamburg, Jaama.
Japan, Jaapani.
Jeglecht, Joenlehtimaa.
Jerven, Järvenmaa.
Joniska öarne, Jonian saaret.
Jutland (Jylland), Juutinmaa (Jyllanti).
Jürgens, Jyrrinkirkko.
Jörden, Juro.

Kalixelf, Kainuun-joki.
Kardis, Kardin-hovi.
Kaspiska hafvet, Kaspian meri.
Kegel, Keila.
Keinis, Keina.
Keltis, Kelttu.
Kiev, Kiova.
Kina, Kiina.
Konstantinopel, Konstantinopoli.
Koporie, Kaprio.
Kosch, Koskenkirkko.
Krakau, Krakova.
Kreutz, Ristikirkko.
Kronstadt, Kruunstatti.
Kurland, Kuurinmaa.
Kusal, Kuusalo.
Kyrkostaten, Kirkkovalta.
Kärnthen, Käärntti.
Kölen, Kööli.
Köpenhamn, Kyöpenhamina.

Leal, Lihola.
Lettland, Lättinmaa.
Liffland, Liivinmaa.
Litthauen, Liettua.
Lodeinoepolie, Lotinapelto.
Lombardiet, Lombardia.
London, Lontoo.
Luga, Laukaanjoki.
Luleå, Luulaja.
Lybeck, Lyypekki.

Macedonien, Makedonia.
Maholm, Nikkola.
Mecklemburg, Meklempuri.
Medelhafvet, Wälimeri.
Meiningen, Meiningi.
Mitau, Miittava.
Moldau, Moldava.
Moloskovits, Walkiakirkko.
Moon, Muhonmaa.
Moskva, Muskova.
Mähren, Määri.

Nargö, Naissaari.
Nassau, Nassava.
Neapel, Napoli, Neapeli.
Nederländerna, Alankomaat.
Nord-Amerika, Pohjois-Amerikka.
Nordajön, Pohjanmeri.
Norge, Norja, Ruija.
Nöteborg, Pähkinälinna.

Oberpahlen, Potsamanlinna.
Oldenburg, Oldenpuri.
Odensholm, Osmussaari.
Olonetz, Aunus.
Onega, Ääninen.
Oranienbaum, Rampova, Kaarostu.
Osmanniska riket, Osmaain-valtakunta.
Ost-Indien, Itä-India.

lestina, Palestina.
i, Pariisi.
saar, Penisaari.
as sjö, Peipsenjärvi.
au. Pernoo.
ien, Persia.
rhof, Pietarhovi, Kuusoja.
rsburg, S:t, Pietari.
savodsk, Petroskoi.
, Piitime.
ov, Pihkava.
, Puola.
esien, Polyneesia.
ern, Pommeri.
gal, Portukali.
, Poosi.
sen, Preussi.

l, Rääveli, Tallinna.
Reini.
Rooni.
Riika.
Ruomi.
ien, Rumania.
Runosaari.
nd, Wenäjä.
hafvet, Punainen meri.
l, Ritala.

n, Saksi.
ien, Sardinia.
ien, Sleesia.
vig, Slesvigi.
selburg, Pähkinälinna.
iz, Sweitsi.
n, Serbia.
n, Siperia.
n, Sicilia.
bürgen, Siibenpyri.
inavien, Skandinavia.
land, Skotlanti.
ita, Wenjoki.
rshausen, Sondershausi.
n, Espania, Hispania.
bergen, Huippuvuoret.

Stilla hafvet, Aava l. Tyyni meri.
Stockholm, Tukholmi.
Stor-Britannien, Iso-Britannia.
Strelna, Nuolijoki.
Svarta hafvet, Musta meri.
Sverige, Ruotsi.
Svir, Syväri.
Syd-Amerika, Etelä-Amerikka.
Söderhafvet, Etelämeri.

Tibet, Tiipetti.
Turgel, Tyrrinkirkko.
Turkiet, Turkinmaa.
Tyris, Tyrö.
Tyrolen, Tirooli.
Tyskland, Saksa, Saksanmaa.

Umeå, Uumaja.
Ungern, Unkari.

Wadsö, Wesisaari.
Walachiet, Walakkia.
Walk, Walkonlinna.
Warangerfjord, Warejenvuono.
Warschau, Warssova.
Weissenstein, Paiteenlinna.
Wenden, Wennonlinna.
Werro, Weron kaupunki.
Wesenberg, Rakoveri.
Westerbotten, Länsi-Pohja, Westerbotni.
West-Indien, Länsi-India.
Wiek, Lännenmaa.
Wierland, Wiro, Wironmaa.
Wohles, Wuoleenkirkko.
Wolchov, Welhojoki.
Wormsö, Hiidenruotsi.
Würtemberg, Wyrtemperi.

Zarskoe-Selo, Tsaarien hovi.

Öland, Woionmaa, Ölanti.
Öresund, Juutinrauma.
Ösel, Saarenmaa, Kurensaari.
Österrike, Itävalta.
Östersjön, Itämeri.

SANAKIRJA.

ORDBOK.

SVENSK-FINSK

OCH

FINSK-SVENSK

ORDBOK,

UTARBETAD

AF

FERD. AHLMAN.

ANDRA, TILLÖKTA UPPLAGAN.

Senare delen: **Suomalais-Ruotsalainen.**

HELSINGFORS 1884.
G. W. EDLUND, Förläggare.

SUOMALAIS-RUOTSALAINEN

SANAKIRJA,

TEHNYT

FERD. AHLMAN.

TOINEN, LISÄTTY PAINOS.

HELSINGISSÄ 1884.
G. W. EDLUND, Kustantaja.

HELSINGISSÄ.

J. C. Frenckell'in ja Pojan kirjapainossa, 1884.

Alkulause.

Viitaten tämän sanakirja-teoksen viimmeis vuonna ilmesty-
edellisen eli ruotsalais-suomalaisen osan alkulauseisin, joissa
suunnitelma ja toimitustapa ovat selitettyinä, pyydän nyt
i sanoa pari sanaa erittäin tästä jälkimäisestä eli suomalais-
alaisesta osasta.

Sanavarain määrä on melkoisesti enennetty, pääasiassa tie-
Lönnrotin sanakirjan johdolla, mutta myös useampain nykyi-
i sivistyneessä suomenkielessä sekä tarpeellisten että sopivain
skielisten sanain ottamisella. Paljon on myöskin lauseparsia sa-
käyttämisen esimerkeiksi lisää pantu. Muunlaisia muutoksia
nrin ole tehty. Ainoa tässä kohden mainitsemista ansaitseva
a on se, että on nimisanain genetiivisijoja osotettu useam-
kuin ensimmäisessä painoksessa, kun sanain vartalossa ta-
uvat äänteenmuutokset tahi genetiivipäätteen muodostamis-
möt ovat näyttäneet sen tarpeelliseksi. Valitettavasti täytyy
mtekijän tunnustaa, että yhdenmukaisuus tässä katsannossa
jänyt vaillinaiseksi; niinpä ei ole us (ys)-päätteestä aina sa-
a, milloin siitä pitää saada uden (yden), milloin taas uksen
ten), vaikk'ei siihen päätteesen loppuvan johdannais-sanan
tasana, adjektiivi (tahi substantiivi) taikka verbi, ole niin lä-
i näkyvissä, että lukija genetiivimuodon helposti keksisi sen
mön nojassa, että nimisanoista johdetuilla on genetiivissä
te uden (yden) ja teonsanoista johtuneilla uksen (yksen),
i vaikka puheena oleva sija muodostuu tästä säännöstä poi-
en. Samoin on myös laita os (ös)-päätteisten sanain, joilla
n useimmiten on genetiivissä oksen (öksen), mutta voipi
ös olla oon (öön).

Ensimmäisen painoksen alkulauseessa on sanottu: „Silmään
ävä poikkeus sanakirjoissa tavallisesta menettelystä on toi-

sessa (nim. suomalais-ruotsalaisessa) osassa se seikka, ett'ei o verbien infivitiivi ilmoitettuna, vaan sen sijaan indikatiivin pre sensin yksikön 3:s persoona. Tästä oli kylläkin epäilystä, mut kun ainakin täytyi tilaa säästää ja toinen molemmista suomalai ten verbien teemoille varsin tarpeellisista muodoista oli alttiil annettava, jätettiin infivitiivi pois, koskapa preesensin 3:nnen pe soonan osottaminen on katsottava käytännöllisemmäksi ja s johdolla tavallisemmasti helpommin saadaan muut taivutusmu dot. Kun tässä kohden niin usein vaikuttavain konsonantinmu toksien tähden on ollut aivan välttämätöntä, on muutamia infi tiivejäkin pantu, siihen muotoon viitaten, jonkamoisena verbi « etsittävä". Sillensä on tuo menettelytavan poikkeavaisuus täs toisessakin painoksessa jäänyt, pääasiallisesti siitä syystä, et mielipiteeni sen suuresta käytännöllisyydestä on vakaantumista vakaantunut. Huomioon ottamatta ja punnitsematta en suinka ole jättänyt niitä perusteellisia muistutuksia tätä tapaa vastaa jotka kunnioitettu ystäväni Aug. Ahlqvist, jonka mielipiteis suomenkieltä koskevissa asioissa luotan enemmän kuin kene kään muun, vuonna 1874 Kielettären 6:nessa vihossa esiin t teosta muuten kiittäen arvostelleessansa. Tosi on, että verbi oikea vartalo tulee ilmi preesensin 3:nessa persoonassa ainoas taan „useimmin, vaan ei aina"; mutta kun todellakin, siihen kin katsoen, mitä tätä työtä tehdessäni yhä varmemmin olen ha voinnut, ne verbit ovat verraten harvat, — en voi käsittää, mik herra A. tähän lukee tse-päätteellisetkin vartalot —, joissa v vartalo ole selvänä preesensin 3:nessa persoonassa, niin ei infi nitiivin poisjättäminen niissä kohdin suinkaan tee sanottava haittaa, sillä muistettakoon sekin, että teoksen suunnitelma yli päin tarkoittaa ainoastaan johdatuksen antamista suomenkielisten kirjain lukemisessa. Senkin myönnän, että, kun johdonmukai suus on vaatinut panemaan ruotsalaisetkin merkitykset preesen siin, se tuntuu oudolta tottuneelle sanakirjain käyttäjälle, mutt voidakseni sen suhteen täyttää parannuksen vaatimukset, olis minun täytynyt tätä toista painosta varten tehdä muutoksia kaik kien verbien muodossa, ja semmoiset muuntelemiset eivät ain — niinkuin asian-ymmärtävä kyllä huomaa pitemmittäkin selityk sittä — ripu tekijän omasta halusta yksistään, vaan on muitakin asianhaaroja niiden mahdollisuuteen vaikuttamassa.

Lopuksi mainittakoon oikeinkirjoituksessa tapahtuneen eräitä uutoksia, mutta tästäkin on minun tunnustaminen, että kirjaan jäänyt epämukaisuuksia.

Helsingissä Maaliskuulla v. 1884.

Ferd. Ahlman.

Lisäyksiä ja ojennuksia.

Siv. 4. Lisätään: **Aikeellinen**, a. afsigtlig, uppsåtlig.

» 7. *Alempi* sanan perään lisätään: alempana-asuja, underbyggare.

» 8. *Alistaa* sanalla on myös merkitys: underställa, ja *Alistus* sanalla: underställning.

» » Lisätään: **Alkujohto**, s. ingress.

» » *Alkuperä* ja *Alkuperäinen* sanain oheen pannaan: **alkuperä-todistus**, ursprungsbevis, ja **alkuperäis-rahasto**, primitivfond.

» » *Alote* sanalle myös merkitys: initiativ.

» 10. *Anomus* sanan perään: anomuksentekijä, petitionär; oheen: **anomus-ehdotus**, petitionsförslag; **anomus-esitys**, petitionsmemorial.

» » *Antoja* sanalle myös merkitys: utställare (af vexel).

» » *Apu* sanan oheen lisätään: **apujäsen**, adjungerad ledamot; **aputoimi**, handräckning.

» » *Apulainen* sanan perään: apulais-lääninsihteeri, vicelandssekreterare; ja oheen: **apulaiskamreeri**, biträdande kamererare; **apulaislääkäri**, assistentläkare.

» 11. Lisätään: **Arkisto**, s. arkiv; — **-nhoitaja**, arkivarie.

» » Lisätään: **Armahdus (-ksen)**, s. benådning; — **-kirje**, pardonsplakat; — **-valta l.-oikeus**, benådningsrätt.

» » *Armo* sanan oheen: **armovuosi**, nådår.

» » *Armotus* sanan oheen: **armotuspäätös**, benådningsbref.

Siv. 11. *Arpa* sanan oheen: **arvanotto**, lottdragning, lottning; **arvanotto-alue**, lottningsområde.

» 12. *Arvio* sanan oheen: **arvioima kainen**, approximativ, ungefärlig.

» » *Arvo* sanan oheen: **arvolause**, vitsord; **arvoluokka**, rang, klass; **arvomitta**, värdemätare; **arvomäärä**, valör; **arvonimi**, titel; **arvopaperi**, värdepapper, fondpapper.

» » *Arvoton* sanan perään: arvoton maa, impediment.

» » *Aseellinen* sanalle myös merkitys: beväred.

» » *Asema* sanan oheen: **asemakaava**, plan; **asemakartta**, plankarta; **asemapaikka**, station; **asemapäällikkö**, stationschef l.-inspektor.

» 13. *Asia* sanan oheen: **asiakumppani**, medpart; — **-luettelo**, diarium; **asian-ymmärtävä**, sakkunnig; **asiatoimi**, affär.

» » *Aste* sanan oheen: **asteala**, (rangaistuksien) latitud; **astemitta**, skala.

» » *Asteellinen* sanalle myös merkitykset: latitudinär; relativ.

» » *Asukas* sanan alla on väärin oboskap; lue: åboskap.

» » Lisätään: **Asukkuus (-den)**, s. åboskap.

» 15. *Avio* sanan oheen pannaan: **avioehto**, äktenskapsförord, paktum; **aviosero**, äktenskapsskilnad; **avioliiton-este**, äktenskapshinder l. -jäf; **aviolapsi**, äkta barn; **aviosääty**, äkta stånd.

» 16. *Edeltä* sanan perään: edeltä antaa l. maksaa, förskjuta.

v. 17. *Ehdottomasti* on pantava omaperäiseksi sanaksi *ehdottaa* sanan jälkeen.

18. *Elinkeino-laki* sanan jälkeen lisätään: **elinkorko-laitos**, lifränteanstalt.

» *Elake* sanan oheen: **elaketalo**, beneficiehemman.

19. *Emä* sanan oheen: **emälippu**, talong.

20. *Ennakko* sanan oheen: **ennakko-osto**, förköp.

21. *Entinen* sanan perään: entispäätös, prejudikat.

» *Epä* sanan oheen: **epäoikeinen**, orättvis; **epäoikeisuus**, orättvisa.

22. *Eri* sanan oheen: **erikoistainen**, special, specifik; **erivapautus**, dispens.

23. *Erityinen* sanan oheen: **erityiskartta**, specialkarta; — **-yiskoulu**, special- l. fackskola; — **-yisluettelo**, specifikation.

» » *Ero* sanan oheen: **erokatsastelu**, afmönstring; **erotodistus**, afskedsbetyg.

» » Lisätään: **Erottaminen**, s. skiljande, afsöndring; undantag (undantagande); — **-mis-etu**, undantagsförmon (förmon att undantaga).

» » *Erä* sanalle myös merkitys: rat; ja esimerkkeihin: tasaisin erin, i jemna rater.

» 24. *Eteen* sanan perään: eteen asettaa l. panna, föreläggа; *eteenpäässy*, myös: företräde.

» » Lisätään: **Etsimiskuulutus**, s. efterlysning.

» » *Etsintä*, myös: visitation, ransakning.

» » *Etsiskelee*, myös: efterspanar.

» » *Etu* sanan oheen: **etuvaruste**, bröstvärn.

» 25. Lisätään: **Etuus (-den)**, s. företräde, prerogativ; — **-oikeus**, företrädesrätt, prerogativ; — **-osake**, prioritetsaktie.

» 26. *Haaskio* sanan oheen; **haaskiosakko**, åverkansbot.

» 27. *Haja* sanan oheen: **hajatilat**, strögods.

» 28. *Haku* sanan oheen: **hakukelpoinen l.-valtainen**, kompetent; — **-kumppani**, medsökande.

Siv. 28. *Hallinto* sanalle myös merkitys: besittning; tulla l. käydä tilan hallintoon, tillträda en lägenhet; ja sen oheen: **hallintoasia**, förvaltningsärende; — **-oikeus**, besittnings-, dispositionsrätt; — **-toimi**, administrations- l. administrativ åtgärd; — **-virka**, administrativ tjenst l. befattning.

» » *Hallitus* sanalle myös merkitys: besittning; sen oheen: **hallituskartano**, residenshus; — **-neuvosto**, regeringskonselj; — **-toimi**, regerings- l. styrelseåtgärd.

» 29. *Halventaa* sanan alla on: föringar, lue: förringar.

» 30. Lisätään: **Hankkiomaa**, s. aflingejord.

» 33. Lisätään: **Haveri**, s. haveri.

» 35. *Helpotus* sanalle myös merkitys: eftergift.

» 36. *Henkiluku* sanalle myös merkitykset: hufvudtal, persontal.

» 39. *Hinta* sanan oheen: **hintataulu**, tariff.

» 41. *Hoito* sanan oheen: **hoitomies**, målsman.

» 42. *Holhoja* sanan oheen: **holhojamääräys**, förmyndareförordnande; — **-nhoito**, förmyndarevård.

» » *Holhous* sanalle myös merkitys: förmyndareinseende; sen oheen: **holhous-asia**, förmynderskapsmål l.-ärende; — **-lautakunta**, förmyndarenämnd.

» 44. *Hovi* sanan oheen: **hovitila**, hofläger.

» 45. *Hullu* sanan oheen: **hulluinhoito**, dårvård.

» 46. *Huoltaja* sanalle merkitys: kurator.

» » Lisätään: **Huoltotoimi**, s. kuratel.

» 47. *Huone* sanan oheen: **huoneetsintö**, husrannsakan, -visitation; **huonerappeus**, husröta.

» » *Huono* sanan perään: huono hoito, vanvård; huono ruokko, vanhäfd.

» 49. Lisätään sana: **Huuhtamo**, s. vaskeri.

Siv. 50. *Hyvä* sanan esimerkeissä: hyväkseen käyttää, myös: tillgodogöra sig; lisää: hyväksi ottaa, antaga; hyväksi tunnettu, välkänd.

» 53. *Häiritsee* sanan perään: häiritsemättä, ostördt, oförryckt, oqvaldt.

» 54. *Häpäisee* sanalle myös merkitykset: skymfar, kränker; ja perään: häpäisevä, skymflig.

» » *Hätä* sanan oheen: **hätäsatama**, nödhamn.

» 55. Lisätään: **Häätö**, s. afhysning.

» 59. *Ikä* sanan oheen: **ikäluokka**, åldersklass.

» 62. *Insinööri* sanan oheen: **insinöörikunta**, ingeniörkår.

» » Lisätään: **Irtolaisuus**, s. lösdrifveri.

» 63. *Istuntoaika* sanalle myös merkitys: rättegångstima; oheen: **istuntokausi**, sessionstermin l.-tid, session.

» 64. *Isäntä* sanan oheen: **isäntävalta**, husbondevälde l.-makt.

» » *Itse* sanan oheen: **itsekannattavainen**, sjelfbestående; **itsensäelättäminen**, sjelfförsörjning; **itsensäsuojeleminen**, sjelfförsvar; *itseperäinen* sanan jälkeen: itseperäinen tila, besuten lägenhet; **itsevaikuttama**, sjelfförvållad; **itseverotus-oikeus**, sjelfbeskattningsrätt.

» 66. *Jahti* sanan oheen: **jahdinpito**, skallgång.

» » *Jako* sanan oheen: **jako-osakas**, skiftesdelegare; —·-**perustus**, delningsgrund.

» 67. Lisätään: **Jalostus**, s. förädling; — **-laitos**, förädlingsverk.

» » *Jaottaa* sanan perään: palkaksi jaotettu, indelt; jaotettu palkka, talonvero, indelt lön, hemmansränta.

» » *Jatko* sanan oheen: **jatkojalka**, löpande fot.

» 68. *Johdatus* sanan oheen: **johdatuskivi**, ledare.

» 72. *Juokse* sanan esimerkkeihin: juokseva tili, löpande räkning.

Siv. 74. *Juttuhuone* on muutettava oheen: juttujako; lisätään oheen: **juttulnettele**, inskrivningslängd.

» 75. *Jyvä* sanan oheen: **jyväluku**, korntal; gradtal, grad.

» 76. Lisätään: **Jäljentäpaino**, s. aftryck.

» 77. *Jälki* sanan alle: **jälkivaatimus**, efterkraf.

» » *Järjestys* sanan oheen: **järjestys-asia**, ordnings- l. politimål; — **-hoito**, politi; **järjestyssääntö**, ordningsstadga.

» 78. *Järvi* sanan oheen: **järvimittaus**, sjömätning; **järvenlasku**, sjöfällning.

» 80. *Jäävi* sanan oheen: **jäävialainen**, jäfvig; **jäävimuistutus**, jäfsanmärkning.

» » Lisätään: **Jäävää**, v. jäfvar.

» 83. *Kaikki* sanan oheen: **kaikki yhteinen**, solidarisk.

» » *Kaitsija* sanan oheen: **kaitsijamies**, tillsyningsman.

» 84. *Kaksi* sanan oheen: **kaksintaistelu**, duell, envig, tvekamp.

» » Lisätään: **Kakseiskappale**, s. duplett, dupletexemplar.

» 88. Lisätään: **Kannattavaisuus**, s. bestånd, besutenhet.

» » *Kanneaika* sanalle merkitys: klandertid.

» 90. *Kanta* sanan oheen: **kantajoukko**, stamtrupp; **kantatalo**, stomhemman.

» » Lisätään: **Kantavuus** (-den), s. drägtighet; — **-kirja**, matebref.

» » Lisätään: **Kantelu**, s. klagomål.

» 93. *Karjatalo* sanalle myös merkitys: ladugård; oheen: **karjavero**, boskapspenningar.

» 94. *Kartta* sanan oheen: **karttalle-pano**, affattning (å karta); **karttamerkki**, stämpelmärke; **karttapaperi-makso**, stämpelpappersafgift.

» 95. *Kassa* sanan oheen: **kassakatsastus**, kassainventering; **kassatarkastus**, revidering af kassan.

» » Lisätään: **Kasvuttaa**, v. förräntar, gör fruktbärande l. räntebärande.

v. 96. *Katkoo* sanalle esimerkki: katkoo sahapölkkyjä, aftrumma sågblock.

" *Katsanteles* merkitsee myös: mönstrar.

" Lisätään: **Katsastelu**, s. mönstring.

" *Katsastus* sanan oheen: — **-lista**, besigtningsrulla; — **-lääkäri**, besigtningsläkare.

" Lisättään: **Katsaus (-ksen)**, s. öfverblick, blick.

" *Katselmus* sanalle myös merkitys: besigtning.

" Lisättään: **Katsonta**, s. tillsyn, uppsigt; — **-mies**, uppsynings- l. tillsyningsman.

97. *Kauppa* sanan oheen: **kaupanpito**, köpenskap, handel; — **-npito-kirja**, handelsbok; — **kauppaehto**, köpevilkor; — **-kaari**, handelsbalk; — **-kumppani**, kompanjon; — **-laiva**, kofferdifartyg.

99. Lisättään: **Keksijä**, s. uppfinnare.

" " Lisättään: **Kelpaava, -vainen**, a. antaglig, användbar; kompetent.

" 100. *Kerta* sanan alle: kerrassaan, en gång för alla, på en gång; i ena bot; kerrallaan, i gången, i sender.

" " *Kertainen* sanan jälkeen: ensi-, toisi-kertainen varkaus, första, andra resan stöld.

" 101. *Kerää* sanan perään: kerää sisään, indrifver; kerää ääniä, värfver röster.

" " *Keskistää* merkitsee: koncentrerar; mutta *keskittää*: centraliserar.

" " *Keski* sanan oheen: **keskiverohinta**, medelmarkegång.

" 102. *Kielto* sanan oheen: **kieltoperäinen**, negativ.

" " Lisättään: **Kieltäminen**, s. bestridande.

" **Kieltämys**, s. vägran.

" **Kieltäytyy**, v. afsäger sig, undandrager sig, vägrar.

" 103. *Kihla* sanan oheen: **kihlakumppani**, fästehjon.

Siv. 104. *Kiinni* sanan perään: kiinni panna l. ottaa, häkta.

" " *Kiinnitys* sanan oheen: — **-asia**, inteckningsärende; — **-rasitus**, gravation.

" " *Kiinteimistö* sanan sijaan: **Kiinteistö**.

" 105. *Kilpa* sanan oheen: **kilpapalkinto**, täflingspris, pris.

" " *Kirja* sanan oheen: **kirjavihko**, akt.

" 106. Lisätään: **Kirjeilee**, v. skriftvexlar, korresponderar.

" " *Kirkko* sanan oheen: **kirkkoherran-saatavat**, pastorsrättigheter, pastoralier; **kirkkoherranviran-hoitaja**, curam gerens; **kirkkokuri**, kyrkotukt; **kirkkoon ottaa**, kyrktager, inleder; **kirkonkokous**, kyrkostämma; **kirkonkäräjät**, kyrkovisitation.

" 107. Lisätään: **Kliinikka**, s. klinik.

" 108. Lisätään: **Kohtaantuu**, v. sammanträffar.

" 109. *Kohtu* sanan oheen: **kohtusurma**, belgmord.

" 114. *Kone* sanan oheen: **koneenkäyttäjä**, maskinist.

" 115. Lisätään: **Kontrolli**, s. kontroll; — **-leima**, kontrollstämpel.

" **Kontrollitsee**, v. kontrollerar, kontrollstämplar.

" **Koori**, s. kår.

" 117. *Korollinen* sanalle myös merkitys: räntebärande.

" 119. *Koti* sanan oheen: **kotietsintö**, husransakan l. -visitation; **kotitilukset**, bol- l. hemegor; **kotiylläkkö**, hemgång; — *kotivarkaus* sanalle merkitys: hustjufnad, ja *bodrägt* pois.

" 122. Lisätään: **Kriminaali**, a. j. s. kriminal, kriminel.

" " *Kruunu* sanan oheen: **kruunuluontoisuus**, krononatur; **kruunuvankila**, kronohäkte.

" 125. *Kulkea* sanan perään: kulkeva asia, velkakirja, löpande ärende, skuldsedel; sen oheen: **kulkukauppa**, landsköp; — **-kunto, -tila**, farbart skick; **kulkusaari**, flottholme.

Siv. 129. *Kunnian-arvoinen* sanalle merkitys: högvördig; sen oheen: **kunnianhyvitys**, rekonvention; **kunnianrangaistus**, ärestraff.

» 130. *Kuolema* sanan oheen: **kuolemanrikos**, dödssak.

» » *Kuolin* sanan oheen: **kuolinpesä**, sterbhus.

» 131. Lisätään: **Kuponki**, s. kupong.

» 133. Lisätään: **Kurssi**, s. kurs; — **-määräys**, kursnotering.

» 136. *Kuulustaa* sanalle myös merkitys: afhör (vittnen); esim. **kuulustaa vastakkain**, konfrontera.

» 139. Lisätään: **Kuvernementinsihteeri**, s. guvernementssekreterare.

» » Lisätään: **Kuvernööri**, s. guvernör; — **-nvirasto**, guvernörsembetet.

» 142. *Kyntö* sanan perään; **kynnönneuvoja**, ploginstruktör.

» 144. *Kyydätys* sanan oheen: **kyydätysvapaus-vero**, skjutsfärdspenningar.

» 145. *Kyyti* sanan oheen: **kyytilahko**, skjutslag.

» 150. *Käsky* sanan oheen: **käskynalaisuus**, subordination.

» 151. Lisätään: **Käyriliiste**, s. kellist.

» » *Käyttö* sanan oheen: **käyttövalta**, dispositionsrätt; — **-varainen**, disponibel.

» 156. *Lahja* sanan oheen: **lahjaeläke**, gratial; **lahjapalkkio**, gratifikation; — **-sopimus**, gåfvoaftal.

» 157. *Lain* sanan oheen: **lainkäsky**, lagbud; **lainsyrjäinen**, extrajudiciel.

» » *Lainvastainen*, lue: lainvastoinen.

» 159. *Laki* sanan esimerkkeihin: valvoo laissa, lagföljer: oheen: **lakisääde**, lagstiftningen (lagarne); **lakiteos**, lagverk; *lakitiede*; esim. lakitiedetten tohtori, juris utriusque doktor.

» » *Lakkauttaa* sanalle myös merkitys: (*installer* sanan jälkeen) nedlägger.

Siv. 159. Lisätään: **Lakkautus(-kseen)**, s. hämmande; indragning j. u. e.; — **-palkka**, indragningsstat.

» 163. *Lasku* sanan oheen: **laskuerhetys** l. **-virhe**, missräkning, räknefel; **laskuperustus**, beräkningsgrund; **laskuväylä**, nedfartsled.

» » *Lasti* sanan oheen: **lastinlähettäjä**, lastafsändare, aflastare.

» 164. *Lausuma* sanalle myös merkitykset: anförande, andragande.

» 165. *Lehti* sanan oheen: **lehtisvu**, foliosida.

» 166. *Leima* sanan oheen: **leimaside**, banderol.

» 167. *Lepo* sanan oheen: **lepoaika**, hvilostånd.

» » *Leski* sanan alle: **leski- ja orpokassa**, enke- och pupillkassa.

» 172. Lisätään: **Lieventys**, s. förmildring, mildring, lenteration; vrt. **Lieventää**.

» » *Lieventää* sanalle myös merkitykset: förmildrar, mildrar, lenterar.

» 173. *Liika* sanan oheen: **liikasuoritus**, öfverleverering; **liikarakennus**, öfverloppsbyggnad.

» 174. *Liikunto* sanalle myös merkitys: åtbörd.

» 177. *Linna* sanan oheen: **linnalääkäri**, slottsläkare; **linnatyö**, fästningsarbete.

» 181. *Lohko* sanan oheen: **lohkosijoitus**, skifteseplacering.

» 184. *Loppu* sanan oheen: **loppukatselmus**, afsyning; *loppulause*, myös: slutpåstående.

» 188. *Luonnollinen* sanan oheen: **luonnollis-oikeus**, naturrätt.

» » *Luonto* sanan esimerkkeihin: luonnossa, in natura, luonnossa-suorittaminen, naturaprestation.

» 189. *Luotsaus* sanan oheen: **luotsauspiiri**, lotsfördelning.

» » *Luotsi* sanan oheen: **luotsivartous**, lotsuppasning.

» 191. *Lyhennys* sanan oheen: **lyhennysmaksu**, afbetalning; **-ote**, transsumt.

Siv. 193. *Lähete* sanan oheen: **lähetevihko**, remissakt l. -handlingar.
" 194. *Lähtee* sanan esimerkkeihin: lähtee tilalta, afträder lägenheten.
" " Lisätään: **Lähtijä**, s. afträdare.
" 196. *Lääkintö-ylihallitus* muutetaan olemaan: **lääkintöhallitus**, medicinalstyrelse; oheen pannaan: **lääkintölaillinen**, medikolegal.
" 197. Lisätään: **Löydös**, s. fynd, fyndighet.
" 198. *Löytö* sanan oheen: **löytöpaikka**, fyndort.
" " Lisätään: **Maalu**, s. vankant.
" 199. *Maan-isä* sanan jälkeen: **maanjako**, egodelning, jordaskifte.
" " *Maan* sanan oheen: **maanluovutus**, expropriation; **maanpalstaaminen**, jordafsöndring l. -parcellering; **maanviljelyn-neuvoja**, agronom; **maanviljelys-opisto**, landtbruksinstitut; **maasta-vienti**, export.
" 201. *Majailu* sanalle myös merkitys: gästning.
" " Lisätään: **Makauspäivät**, s. pl. liggedagar.
" 202. *Maksettava* sanan esimerkkeihin: panee maksettavaksi, debiterar, påför.
" " *Malli* sanan oheen: **mallimitta**, normalmått.
" 205. Lisätään: **Meklata**, v. mäkla.
" " " **Mellotuslaitos**, s. blästerverk.
" 206. *Meno* sanan oheen: **menoarvio**, utgiftsförslag; **menoerä**, utgiftspost; **meno- ja tulosääntö**, utgifts- och inkomststat.
" " Lisätään: **Menouttaa**, v. krediterar.
" 207. **Meteli** sanalle merkitys: upplopp (ei: uppror).
" " *Metsä* sanan oheen: **metsäkaava** l. **-mitta**, skogsskala; **metsänhoito-alue**, forstrevier; **metsänhoito-neuvoja**, skogsinstruktör; **metsänjako**, skogsskifte l. -delning; **metsänjaotus**, skogsindelning; **metsätalous**, skogshushållning; **metsävero**, skogsränta.

Siv. 209. *Mies* sanan oheen: **mieskohtainen**, personlig, personel.
" " *Ministeri* sanan oheen: **ministeri-valtiosihteeri**, ministerstatssekreterare.
" 210. *Mitta* sanan alle: mitan liika, öfvermål; mitan vajaus, undermål; mittainvakaaja, justerare; oheen: **mittajalka**, löpande fot; — **-kaava**, skala; **mittatoltti**, reducerad tolft.
" 211. *Moite* sanan oheen: **moitekanne**, **moitteenteko**, klandertalan.
" " Lisätään: **Monarkkia**, s. monarki.
" 212. " **Muistine**, s. memorial; not.
" 213. " **Mukailleminen**, s. (setelien) efterapning.
" 217. *Muutos* sanan oheen: **muutos-ehdotus**, ändringsförslag, amendement.
" 220. *Määräys* sanan oheen: **määräyskohta**, fixpunkt.
" " Lisätään: **Määräämä**, a. j. s. order; vrt. **Määrää**.
" 226. *Nimi* sanan oheen: **nimiluokka**, titel.
" 227. *Noja* sanan oheen: **nojapatsas**, pilaster.
" 229. *Nosto* sanalle myös merkitys: revision; ja oheen: **nostoasia**, revisionsmål.
" " *Nousu* sanan oheen: **nousuväylä**, uppfartsled.
" " *Nouto* sanalle myös merkitys: inställelse; esim. noudon uhalla, vid hemtningsäfventyr; ja oheen: **noutokustannus**, inställelsekostnad.
" 235. *Näyte* sanan alle: pl. näytteet, profver; bevis, bevisning.
" 237. *Oikaisu* sanan oheen: **oikaisuasia**, anmärkningsmål; — **-keino**, korrektiv.
" " *Oikea* sanan oheen: **oikeantajunta**, rättsmedvetande; **oikeaperäinen**, autentisk.
" " *Oikeudellinen* sanalle myös merkitykset: rättslig, judiciel.

Sid. 237. *Oikeus* sanan oheen: **oikeuden-omistaja** l. **-haltija**, rättsinnehafvare; **oikeuden pitävä** l. **tekevä**, rättvis; **oikeus alue**, jurisdiktion; **oikeus-aste**, rättsinstans, instans; *oikeus-asia*, myös: justitieärande; **oikeuskunta**, justitiestaten; **oikeus-olo** l. **-suhde**, rättsförhållande; **oikeustutkinto**, rättsexamen; **oikeusvaara**, rättsväda; **oikeusvoimainen**, rättsgiltig.

» 239. *Olo* sanan oheen: **olokirja**, vistelsebiljett.

» » *Oma* sanan oheen: **omaperäinen**, odal; **omavelkainen** (takaus), proprie (borgen).

» 240. Lisätään: **Omaus (-ksen)**, s. egande; — **-oikeus**, eganderätt.

» 242. *Oppi* sanan perään: **opinnäyte**, specimen.

» » Lisätään: **Optaa**, v. opterar.

» » *Osa* sanan oheen: **osapalkka**, tentiéme; — **-summa**, partisumma; **osavilja**, landslott.

» 243. *Osakas* sanan oheen: **osakasjako**, intressent- l. klyfningsskifte.

» » *Osake* sanan oheen: **osakekirjoitus**, **osakkeen-otto**, aktieteckning.

» » Lisätään: **Osingoitsee**, v. afvittrar.

» » *Osinko* sanalle myös merkitys: arfslott; oheen: **osinkojako**, afvittring.

» » *Osotus* sanalle myös merkitys: assignation; ja perään: **osotuksen-antaja**, assignant.

» » *Ostohinta* sanalla on merkitys: köpspris; pitää olla: köpepris.

» 244. *Otto* sanan oheen: **otto-osa**, tagelott.

» 245. *Paalu* sanan oheen: **paaluväli**, pållängd.

» 247. *Paino* sanan oheen: **painorikos**, pressförbrytelse.

» » Lisätään: **Painuma**, s. sättning.

» 248. *Pakko* sanan oheen: **pakkolunastus** l. **-luovutus**, expropriation; **pakkotila**, nödtillstånd.

Sid. 251. *Palkkaus* sanan oheen: **palkkassopimus**, legoaftal.

» » Lisätään: **Palkkautua**, v. låter lega sig, tager sold.

» » *Palkollinen* sanalle myös merkitys: legohjon.

» » *Palvelus* sanan oheen: **palvelus-ero**, orlof; *palvelusasi*, myös: stemnotid.

» 252. *Pankki* sanan oheen: **pankkiarvaus**, bankovärdering: *pankkiarvo*, myös: bankovärdi.

» 253. *Pano* sanan oheen: **panotili**, uppskrifningsräkning; pano- ja ottotili, upp- och afskrifningsräkning.

» » *Papillinen* sanalle myös merkitys: ecklesiastik; ja oheen: **papillisvuosi**, ecklesiastikår.

» » *Pappi* sanan esimerkkeihin: papiksi vihkiä, prestviga, ordinera; pappein kokous, prest-, l. synodalmöte; pappein verojyvät, deputatspannmål.

» » *Pappis-* sanan oheen: **pappiskunta**, kleresistaten.

» 254. *Parjaa* sanalle myös merkitykset: oqvädar, talar lasteligen.

» » *Parjaus* sanalle myös merkitykset: lasteligt tal, oqväde, oqvädinsord.

» 255. *Passi* sanan oheen: **passikatselu**, passvisering.

» 257. *Pelto* sanan oheen: **peltomitta** l. **-kaava**, åkerskala.

» 258. *Perijaatus* ensin ja sitte *perijohto*.

» » Lisätään: **Periminen**, s. arffall, ärfvande.

» » *Perintö* sanan oheen: perinnönluontoinen, af skattenatur; **perintöeste**, jäf i arf; **perintökirja**, skattebref; **perintötilan-oikeus**, skattemanna- l. skatterätt.

» 259. *Perus* sanan oheen: **perussyy**, motiv.

» » Lisätään: **Perusteeton**, a. obefogad, ogrundad, grund- l. skällös.

» 260. Lisätään: **Peräytystodistaja**, s. återgångsvittne.

Siv. 260. *Pestaa* sanalle myös merkitys: förhyr l. hyr (sjöfolk).

» » *Pestaus* sanan oheen: **pestaus-aika**, städjetid.

» 261. *Pesä* sanan oheen: **pesäntila, pesäntila-lasku**, stat (i konkurs); **pesäyhteys**, bolag, sambo.

» » *Pidättää* sanan perään: p. palkan jkulta, innehåller lönen för ngn.

» 263. *Piiri* sanalle myös merkitys; distrikt; oheen: **piirilääkärin-alue**, provinciallläkaredistrikt; **piirin-esiupseeri**, distriktsstabsofficer.

» 269. *Pituus* sanan oheen: **pituusjalka**, löpande l. sträckfot.

» 270. *Pohjakirja* sanalle myös merkitys: memorialprotokoll; oheen: **pohjaportti**, bottenlucka; — **-raha**, grundkapital; — **-rahasto, -varasto**, grundfond; — **-vero**, grundränta, l. -skatt.

» 271. *Pois* sanan oheen: **poiskirjoittaa**, afskrifva, afkorta; **pois lukea** l. **vetää**, afdraga; afföra; **poisluku**, affö̈ring; **poissulkeminen**, utesalutande.

» 272. *Poltto* sanan oheen: **polttokausi**, bränningstermin.

» 275. *Puhe* sanan oheen: **puhemies-neuvosto**, talmanskonferens; sanalle *puhevalta* myös merkitys: talan.

» 279. *Puoli* sanan oheen: **puoliviljelijä**, hälftenbrukare.

» 281. *Purkaus* sanan oheen: **purkauspäätös**, resningsutslag.

» 286. Lisätään: **Pyyde (-teen)**, s. sträfvande, önskningsmål.

» 288. *Päivä* sanan oheen: **päiväpalkkio**, dagtraktamente; **päivänmäärä**, datum.

» 289. *Pätevä* sanalle myös merkitys: kompetent (virkaan).

» 290. *Pää* sanan oheen: **pää-esikunta**, huvudstab; **pääluokka, -nimitys**, huvudtitel.

» 291. *Päällys* sanan oheen: **päällysnimi**, rubrik; **päällyspaino**, tara.

» » *Päällystää* sanalle myös merkitys: omslag.

Siv. 291. *Pääsy* sanan oheen: **pääsyero**, orlof.

» 292. Lisätään: **Päätäntö-** l. **päättämis-oikeus** l. **-valta**, s. beslutanderätt.

» » **Päätöksenvoipa**, a. beslutför.

» » *Päätös* sanan oheen: **päätöslauselma**, (kokouksen) resolution; **päätösluettelo**, domlängd.

» 298. Lisätään: **Pörssi**, s. börs.

» 294. *Pöytä* sanalle esimerkki: panna pöydälle, bordlägga.

» 295. *Raha* sanan oheen: **rahasiallinen**, financiel; **rahajärjestelmä**, myntväsende l. -system; **rahanpuhtaus**, mynthalt; **rahayksikkö**, myntenhet.

» 296. *Rahti* sanan oheen: **rahtikirja**, fraktsedel; **rahtisopimus**, fraktaftal l. -slut, certeparti.

» » *Raippa* sanalle erimerkki: saa l. kärsii raippoja, sliter spö; oheen: **raipparangaistus**, spöstraff.

» » Lisätään: **Raiskaus (-ksen)**, s. ohägn.

» 298. *Rankaisee* sanan perään: rangaistava, straffbar; delinqvent.

» » *Rangaistus* sanan oheen: **rangaistusmäärä**, straffmått.

» » Lisätään: **Rankkuri**, s. politiekarl.

» » *Ranta* sanan oheen: **rantamatala**, land- l. strandgrund.

» 299. Lisätään: **Rasite**, s. servitut.

» » *Rasitus* sanalle myös merkitykset: last; pålaga; gravation; oheen: **rasitustodiste**, gravationsbevis.

» 300. *Raisu* sanan oheen: **ratsunvarastus**, rustning, berustning; **ratsurasitus**, rustningsbesvär.

» » *Rauha* sanan oheen: **rauhavala**, edsöre.

» » *Relsi* sanan oheen: **relsinluontoinen**, af frälsenatur; **relsi-verotalo**, frälse-skattehemman.

» 303. Lisätään: **Reviisori**, s. revisor.

Siv. 805. *Riita* sanan esimerkkeihin: riidan valvoja, kurator ad litem.

» 806. *Rikos* sanan oheen: **rikosluontoinen**, af kriminel natur; **rikospaikka**, gerningsort; **rikostilasto**, brottmålsstatistik.

» » *Rintamaa* sanalle myös merkitys: bröstmark.

» 809. Lisätään: **Rosvoaminen**, s. röfveri.

» 812. *Ruoka* sanan oheen: **ruokakauppias**, hökare.

» » *Ruokko* sanan oheen: **ruokkovelvollisuus**, häfdeskyldighet.

» 814. *Ruukki* sanan oheen: **ruukkiliike**, bruksrörelse, bruksdrift l. -handtering.

» » *Ruumis* sanan perään: ruumiin-avaus, liköppning, obduktion; ruumiinkatsastus, likbesigtning; ruumiinvamma, kroppsskada; ruumiinvika, kroppsfel l. -lyte; oheen: **ruumismaksu**, likstol, likstolsafgift.

» 818. *Rästikertomus*; lue: **rästitili l. -kertomus.**

» 819. *Saantikirjat*; lue: **saantokirjat.**

» » *Saantotodistus*; lue: **saantitodistus.**

» 820. Lisätään: **Saapumuspäivä**, s. inställelsedag.

» » » **Saatava**, s. j. s. det som skall fås; fordran, tillgodohafvande; pl. saatavat, fordringar; rättigheter (afiöning).

» » *Saattaa* sanan esimerkkeihin: saattaa edesvastaukseen, befordrar till ansvar; s. vahinkoa, tillfogar l. åstadkommer skada; s. loppuun, förhjelper l. befordrar till slut.

» 821. *Sairas* sanan oheen: **sairasvuoteen-korvaus**, legosängsafgift.

» » *Sakko* sanan oheen: **sakkorahat**, saköreu, saköresmedel.

Siv. 822. Lisätään: **Salpauttaa**, v. uppdämmer.

» » » **Sanottaa**, v. låter säga, förestafvar, dikterar.

» 825. *Satama* sanan oheen: **satama-edusta**, redd.

» » *Satunnainen* sanan oheen: **satunnaispalkinto**, discretion.

» 826. *Savu* sanan oheen: **savuluku**, röktal.

» » Lisätään: **Savuttain**, adv. efter röktalet, röktals; **savuttaismakso**, röktalsafgift.

» 827. *Seiväs* sanan oheen: **seivästäväli**, stafrum.

» 828. *Selitys* sanan oheen: **selityskirja**, skriftlig förklaring; (valtioiden välillä) deklaration.

» » *Selkä* sanan oheen: **selkälinja**, baslinie; **selkäsuunnen**, till rygga i ätten.

» 829. *Selvä* sanan perään: selvänteko, redogörelse.

» 832. *Siirto* sanan oheen: **siirtokirja**, transport- l. öfverlåtelseafhandling l. -bref; **siirtotili**, balans, balanskonto

» 833. *Sijoitus* sanalle myös merkitys: inrymning, immission.

» » *Sika* sanan oheen: **sikolaidun**, svinavall.

» » *Silpoo* sanan esimerkkeihin: s. jäseniä, lemlästar.

» 835. Ensin *Sinetöidä* ja sitte *Sinetti*.

» 837. Lisätään: **Sitouma**, s. åtagande (det åtagna).

» » *Sitoumus* sanan oheen: **sitoumuskirja**, förbindelse, förskrifning.

» » *Sitoutua* sanalle myös merkitykset: ikläder l. åtager sig, utfäster sig.

» 838. *Sivu* sanan oheen: **sivukartta**, profilkarta; **sivunumeroitsee**, paginerar; **sivuskuinen**, å sidone i ätten.

» 842. *Sopimus* sanan oheen: **sopimus-ehdotus**, ackordsförslag; — **-kumppani**, kontrahent.

» » *Sora* sanan oheen: **sorapaikka**, **soran-otto**, grustägt.

» 843. *Sota* sanan oheen: **sotavarustus-vero**, landtågsgärd.

Hv. 343. *Sotilas* sanan oheen: **sotilaskunta**, krigsstat; **sotilasvirasto**, militieetat; **sotilaspito**, knektehåll.

» 344. *Sovinnollinen* sanalle myös merkitys: godvillig.

» » *Sovittaa* sanalle esimerkki: sovittaa työllä, aftjena med arbete; s. vankeudella, försonar med fängelse.

» » *Sovitus* sanan oheen: **sovitustodistus**, försoningsbevis.

» » *Suku* sanan oheen: **sukueikeus**, familjerätt.

» » Lisättään: **Suojeluton**, a. försvarslös.

» 351. » **Suosimus** (-ksen), s. gynnande.

» » *Suosio* sanan esimerkkeihin: suosiosta ja armosta, af gunst och nåd.

» 352. *Suostumus* sanan oheen: **suostumusjyvät**, föreningspanmål.

» » *Suostunta* sanan oheen: **suostuntakausi**, bevillningsperiod; **suostuntaverollinen**, bevillningsskyldig; **suostuntavero-luokka**, bevillningstitel.

» 354. *Suuri* sanan esimerkkeihin: suuri pahantekijä, grof brottsling.

» 355. *Suvaitsee* sanalle myös merkitys: täckes.

» » Lisättään: **Synnyttäjä**, s. barnföderska.

» 359. *Syypää* sanalle esimerkiksi: näyttää l. sitoa syypääksi, öfverbevisa, öfvertyga, binda (till gerningen); tuomita syypääksi, sakfälla; syypääksi saatu l. todistettu, förvunnen.

» » *Syyte* sanan esimerkkeihin: saattaa syytteesen, beifra.

» » Lisättään: **Syyttäjä**, s. anklagare, åklagare; virallinen l. yleinen syyttäjä, aktor, allmän åklagare.

» » *Syytää* sanalle myös merkitykset: tilltalar; tillvitar.

» 364. Lisättään: **Sääntömäistila**, s. stadgalägenhet.

Siv. 364. *Säätö* sanan oheen: **säätyinpäätös**, ständerbeslut; **säätyoikeus**, ståndsprivilegium l. -rättighet.

» » Lisättään: **Säätönäinen**, s. positiv.

» 365. *Tahallinen* sanan perään: tahallinen tappo, viljadråp.

» 368. Lisättään: **Takaantuu**, v. går tillbaka, återgår; k. **Takaun.**

» » *Takaus* sanalle myös merkitys: kaution; oheen: **takaussumma**, kautionssumma.

» » Lisättään: **Takseitus** l. **takseeraus**, s. taxering; — **-luettelo**, taxeringslängd.

» 369. *Talo* sanan oheen: **talonmies**, hemmansbrukare l. -bonde, hemmansinnehafvare.

» » Lisättään: **Talonki**, s. talong.

» » » **Taloudellinen**, a. ekonomisk.

» » *Talous* sanan oheen: **talousjaosto**, ekonomiedivision; **talouskatselmus**, ekonomisk berigtning; **talous-osasto**, ekonomiedepartement; **talousvaliokunta**, ekonomieutskott.

» 370. Lisättään: **Talteema**, s. depositum.

» 372. *Tarkastus* sanan oheen: **tarkastuskertomus**, revisionsberättelse; — **-komitea**, pröfningskomité; **tarkastusmaksu**, rekognitionsafgift; **tarkastusrahat**, observationsmedel; **tarkastustoimi**, rekognition; — **-valiokunta**, granskningsutskott.

» » Lisättään: **Tarkistus**, s. justering.

» 378. *Tarkoitus* sanan perään: tarkoituksenmukainen, ändamålsenlig, tjenlig.

» » *Tarpeenmukainen*, myös: ändamålsenlig, tjenlig.

» » *Tarve* sanan oheen: **tarveaine**, material; **tarvemetsä**, tarfskog.

» 374. *Tasa* sanan oheen: **tasa-arvoinen**, jemngod, al pari; **tasasukuinen**, jemnskyld.

» » *Tasaus*, myös: jemkning.

» » *Taulu* sanan oheen: **taulutapainen** l. **-muotoinen**, tabellarisk, tabellformig.

Siv. 375. *Tavara* sanan oheen: **tavaranhankinta**, leverering: — **-nhankkija**, leverantör; **tavaranluovutus** cession.

» » *Tehdastelija*; myös: manufakturist.

» 376. *Tekosyy*; myös: förevändning.

» » Lisätään: **Telegrafaa**, v. telegraferar.

» 377. *Teloittaa*; myös: steglar.

» 378. *Terveys* sanan oheen: **terveyshoitokunta** l. **-lautakunta**, helsovårds- l. sundhetsnämnd.

» 379. Lisätään: **Testamenttaa**, s. testamenterar.

» » *Tie* sanan oheen: **tien-osoittaja** l. **-osotin**, vägvisare; **tienteko-lahko**, vägbyggnadslag; **tieosakas**, väglottesägare.

» » *Tieto* sanan esimerkkeihin: panna tiedoksi, anslå; saada tiedoksi, få del; antaa tiedoksi, delgifva, kommunicera.

» 380. *Tihunti* sanan oheen: **tihunninmääräys**, tiondesättning.

» 381. *Tila* sanan oheen: **tilanhaltija**, lägenhetsinnehafvare; — **-nkauppa**, fastighetsköp.

» » Lisätään: **Tilittää**, s. redovisar.

» 382. *Tilus* sanan oheen: **tilus-ala** l. **-lavea**, egovidd; **tilusmittaus**, egomätning, refning; **tiluspalsta**, egoskifte, egolott; — **-piiri** l. **-alue**, egoområde; **tilusselitys**, egobeskrifning; — **-suoritus**, egoliqvid.

» 383. Lisätään: **Todiste**, s. bevis, intyg, attest, verifikat.

» » *Toimi* sanan oheen: **toimeenpanija**, verkställare, exekutor; **toimeenpano-käsky**, exekutionsorder; **toimen-antaja**, kommittent; **toiminimi**, firma; **toimipaikka**, anställning.

» » Lisätään: **Toimisto**, s. byrå; expedition; nämnd.

» 385. *Toisin* sanan oheen: toisinjärjestäminen, omreglering.

Siv. 390. *Tuli* sanan oheen: **tulimajakka**, fyrbåk, fyr.

» 391. *Tulituslaitos* samalle myös merkitys: fyrinrättning; oheen; — **-laite**, fyrapparat; — **-laiva**, fyrfartyg.

» » *Tulli* sanan oheen: **tullileima**, tullstämpel; **tullin-alainen**, tullbar, tullpligtig; **tullin-ylijohtokunta**, generaltulldirektion; **tullipetos**, tullförsnillning; **tullitoimi**, tullväsende; **tullivartio-paikka**, tullbevakningsplats.

» » *Tulo* sanan oheen: **tulokatselmus**, tillträdessyn; **tuloluokka**, inkomsttitel; **tulovero**, inkomstskatt.

» » Lisätään: **Tuloittaa**, v. debiterar.

» 392. *Tunnus* sanan oheen: **tunnustodiste**, vedermäle.

» 393. *Tuomari* sanan oheen: **tuomarintoimi**, domarebefattning.

» » *Tuomio* sanan oheen: **tuomioalue** l. **-piiri**, domkrets l. -värja.

» » Lisätään: **Tuomioittaa**, v. domfäster.

» » *Tuotevero* ei ole ruotsiksi: ofrad, vaan: afrad.

» » Lisätään: **Tuottelee**, v. prodescerar.

» » » **Tuottelu**, s. produktion.

» 395. *Turva* sanan oheen: **turvalupa**, lejd.

» 396. *Tutkimus* sanan oheen: **tutkimus-pöytäkirja**, undersöknings- l. ransakningsprotokoll; — **-vanki**, ransakningsfånge.

» » *Tutkinto* sanan esimerkkeihin: tutkintoon (l. tutkittavaksi) lykätä, underställa (ngns) pröfning, hemställa; oheen: **tutkintoon-lykkäys**, hemställan, hemställning, underställning.

» » *Tutkistelee* samalle merkitys: visiterar.

» » *Tutkistelemus*, eikä *utkistelemus*.

» » Lisätään: **Tuulaaki**, s. tolag.

» 400. *Työ* sanan oheen: **työmestari**, verksmästare; **työnjohtaja**, arbetsföreståndare.

17. *Ehdottomasti* on pantava omaperäiseksi sanaksi *ehdottaa* sanan jälkeen.
18. *Elinkeino-laki* sanan jälkeen lisättän: **elinkorko-laitos**, lifränteanstalt.
" *Elake* sanan oheen: **elaketalo**, beneficiehemman.
19. *Emä* sanan oheen: **emälippu**, talong.
20. *Ennakko* sanan oheen: **ennakko-osto**, förköp.
21. *Entinen* sanan perään: **entispäätös**, prejudikat.
" *Epä* sanan oheen: **epäoikeinen**, orättvis; **epäoikeisuus**, orättvisa.
2. *Eri* sanan oheen: **erikehtäinen**, special, specifik; **erivapautus**, dispens.
3. *Erityinen* sanan oheen: **erityiskartta**, specialkarta; — **-yiskoulu**, special- l. fackskola; — **-yisluettelo**, specifikation.
" *Ero* sanan oheen: **erokatsastelu**, afmönstring; **erotodistus**, afskedsbetyg.
" Lisättän: **Erottaminen**, s. skiljande, afsöndring; undantag (undantagande); — **-mis-etu**, undantagsförmon (förmon att undantaga).
" *Erä* sanalle myös merkitys: rat; ja esimerkkeihin: tasaisin erin, i jemna rater.
5. *Eteen* sanan perään: **eteen asettaa** l. **panna**, föreläggа; *etenpäässy*, myös: företräde.
" Lisättän: **Etsimiskuulutus**, s. efterlysning.
" *Etsintä*, myös: visitation, ransakning.
" *Etsiskelee*, myös: efterspanar.
" *Etu* sanan oheen: **etuvaruste**, bröstvärn.
15. Lisättän: **Etuus (-den)**, s. företräde, prerogativ; — **-oikeus**, företrädesrätt, prerogativ; — **-osake**, prioritetsaktie.
16. *Haaksio* sanan oheen: **haaskiosakko**, åverkansbot.
17. *Haja* sanan oheen: **hajatilat**, strögods.
18. *Haku* sanan oheen: **hakukelpoinen l. -valtainen**, kompetent; — **-kumppani**, medsökande.

Siv. 28. *Hallinto* sanalle myös merkitys: besittning; tulla l. käydä tilan hallintoon, tillträda en lägenhet; ja sen oheen: **hallintoasia**, förvaltningsärende; — **-oikeus**, besittnings-, dispositionsrätt; — **-toimi**, administrations- l. administrativ åtgärd; — **-virka**, administrativ tjenst l. befattning.
" " *Hallitus* sanalle myös merkitys: besittning; sen oheen: **hallituskartano**, residenshus; — **-neuvosto**, regeringskonselj; — **-toimi**, regerings- l. styrelseåtgärd.
" 29. *Halventaa* sanan alla on: förringar, lue: förringar.
" 30. Lisättän: **Hankkiomaa**, s. aflingejord.
" 33. Lisättän: **Haveri**, s. haveri.
" 35. *Helpotus* sanalle myös merkitys: eftergift.
" 36. *Henkiluku* sanalle myös merkitykset: hufvudtal, persontal.
" 39. *Hinta* sanan oheen: **hintataulu**, tariff.
" 41. *Hoito* sanan oheen: **hoitomies**, målsman.
" 42. *Holhoja* sanan oheen: **holhojamääräys**, förmyndareförordnande; — **-nhoito**, förmyndarevård.
" " *Holhous* sanalle myös merkitye: förmyndareinseende; sen oheen: **holhous-asia**, förmynderskapsmål l.-ärende; — **-lautakunta**, förmyndarenämnd.
" 44. *Hovi* sanan oheen: **hovitila**, hofläger.
" 45. *Hullu* sanan oheen: **hulluinhoito**, dårvård.
" 46. *Huoltaja* sanalle merkitys: kurator.
" " Lisättän: **Huoltotoimi**, s. kuratel.
" 47. *Huone* sanan oheen: **huoneetsintö**, husransakan, -visitation; **huonerappeus**, husröta.
" " *Huono* sanan perään: huono hoito, vanvård; huono ruokko, vanhäfd.
" 49. Lisättään sana: **Huuhtamo**, s. vaskeri.

Siv. 428. *Varustus* sanalle myös merkitys: (sotaväen) utredning; oheen: **varustuskappale**, utredningsexemplar.

» » *Vasta* sanan oheen: **vastatakaus**, kontraborgen.

» 429. *Vastaava* sanalle esimerkiksi: vastaaviin panna, kreditera.

» 430. *Vastattava* sanalle esimerkiksi: panna vastattaviin, debitera, påföra.

» » *Vastaus* sanalle myös merkitykset: svaromål; förklaring; antaa vastaus valitukseen, gifva förklaring å besvär; oheen: **vastausvaadinta-päätös**, kommunikationsresolution.

» » *Vastuu* sanan oheen: **vastuunvapaus**, ansvarsfrihet, decharge.

» 432. *Vekseli* sanan oheen: **vekselinhyväksyjä**, vexelgodkännare, acceptant, trassat; **vekselinhaltija**, vexelinnehafvare; **vekselinkauppa**, vexelslut.

» » *Velka* sanan oheen: **velkakumppani**, medgäldenär; **velkavaatimus**, fordringsanspråk, skuldfordran.

Siv. 433. Lisättäin: **Veloittaa**, v. belånar.

» 435. *Vero* sanan oheen: **verohylky**, skattevrak; **veroluokka**, skattetitel; **veromaa**, skattejord, skatte; **veromaakirja**, skattebref; **veromaanluontoinen**, af skattenatur; **veropalkan-saaja**, indelningshafvare; **verotalon- l. veronluontoinen**, af skattenatur; **verotoimi**, skattevärsende.

» 435. *Veroittaa* on asetettava *Verollinen* sanan edelle.

» 448. *Viisi* sanan oheen: **viisivuotis-taulu**, qvinqvenniitabell.

» » *Viitta* sanan perään: meriviitta, sjöprick.

» 445. *Viljeleminen* sanan oheen **viljelemismaa**, uppodlingsmark.

» 447. *Virka* sanan oheen: **virka-apu**, handräckning; **virkakirjelmä**, memorial, tjenstеskrifvelse; **virkamääräys**, konstitutorial; **virkasyyte**, aktion; *virkavalta* myös: embetsmyndighet; **virkayleisnys**, befordran i tjenstеväg; **virkavälitys-toimi**, promotorialåtgärd; handräckningsåtgärd.

f. 193. *Lähete* sanan oheen: **lähete-vihko**, remissakt l. -handlingar.

194. *Lähtee* sanan esimerkkeihin: lähtee tilalta, afträder lägenheten.

" Lisätään: **Lähtijä**, s. afträdare.

196. *Lääkintö-ylihallitus* muutetaan olemaan: **lääkintöhallitus**, medicinalstyrelse; oheen pannaan: **lääkintölaillinen**, medikolegal.

197. Lisätään: **Löydös**, s. fynd, fyndighet.

198. *Löytö* sanan oheen: **löytöpaikka**, fyndort.

" Lisätään: **Maalu**, s. vankant.

199. *Maan-isä* sanan jälkeen: **maanjako**, egodelning, jordaskifte.

" *Maan* sanan oheen: **maanluovutus**, expropriation; **maanpalstaaminen**, jordafsöndring l. -parcellering; **maanviljelyn-neuvoja**, agronom; **maanviljelys-opisto**, landtbruksinstitut; **maasta-vienti**, export.

201. *Majailu* sanalle myös merkitys: gästning.

" Lisätään: **Makauspäivät**, s. pl. liggedagar.

202. *Maksettava* sanan esimerkkeihin: panee maksettavaksi, debiterar, påför.

" *Malli* sanan oheen: **mallimitta**, normalmått.

205. Lisätään: **Meklata**, v. mäkla.

" " **Mellotuslaitos**, s. blästerverk.

206. *Meno* sanan oheen: **menoarvio**, utgiftsförslag; **menoerä**, utgiftspost; **meno- ja tulosäätö**, utgifts- och inkomststat.

" Lisätään: **Menouttaa**, v. krediterar.

207. **Meteli** sanalle merkitys: upplopp (ei: uppror).

" *Metsä* sanan oheen: **metsäkaava** l. **-mitta**, skogskala; **metsänhoito-alue**, forstrevier; **metsänhoito-neuvoja**, skogsinstruktör; **metsänjako**, skogsskifte l. -delning; **metsänjaotus**, skogsindelning; **metsätalous**, skogshushållning; **metsävero**, skogsräntа.

Stv. 209. *Mies* sanan oheen: **mieskohtainen**, personlig, personel.

" " *Ministeri* sanan oheen: **ministeri-valtiosihteeri**, ministerstatssekreterare.

" 210. *Mitta* sanan alle: mitan liika, öfvermål; mitan vajaus, undermål; mittain-vakaaja, justerare; oheen: **mittajalka**, löpande fot; — **-kaava**, skala; **mittatolttі**, reducerad tolft.

" 211. *Moite* sanan oheen: **moitekanne**, moitteenteko, klandertalan.

" " Lisätään: **Monarkkia**, s. monarki.

" 212. " **Muistine**, s. memorial; not.

" 213. " **Mukailleminen**, s. (setelien) efterapning.

" 217. *Muutos* sanan oheen: **muutos-ehdotus**, ändringsförslag, amendement.

" 220. *Määräys* sanan oheen: **määräyskohta**, fixpunkt.

" " Lisätään: **Määrämä**, s. j. s. order; vrt. **Määrää**.

" 226. *Nimi* sanan oheen: **nimiluokka**, titel.

" 227. *Noja* sanan oheen: **nojapatsas**, pilaster.

" 229. *Nosto* sanalle myös merkitys: revision; ja oheen: **nostoasia**, revisionsmål.

" " *Nousu* sanan oheen: **nousuväylä**, uppfartsled.

" " *Nouto* sanalle myös merkitys: inställelse; esim. noudon uhalla, vid hemtningsäfventyr; ja oheen: **noutokustannus**, inställelsekostnad.

" 235. *Näyte* sanan alle: pl. näytteet, profver; bevis, bevisning.

" 237. *Oikaisu* sanan oheen: **oikaisuasia**, anmärkningsmål; — **-keino**, korrektiv.

" " *Oikea* sanan oheen: **oikeantajunta**, rättsmedvetande; **oikeaperäinen**, autentisk.

" " *Oikeudellinen* sanalle myös merkitykset: rättslig, judiciel.

Siv. 305. *Riita* sanan esimerkkeihin: riidan valvoja, kurator ad litem.

» 306. *Rikos* sanan oheen: **rikosluontoinen**, af kriminel natur; **rikospaikka**, gerningsort; **rikostilasto**, brottmålsstatistik.

» » *Rintamaa* sanalle myös merkitys: bröstmark.

» 309. Lisätään: **Rosvoaminen**, s. röfveri.

» 312. *Ruoka* sanan oheen: **ruokakauppias**, hökare.

» » *Ruokko* sanan oheen: **ruokkovelvollisuus**, häfdeskyldighet.

» 314. *Ruukki* sanan oheen: **ruukkiliike**, bruksrörelse, bruksdrift l. -handtering.

» » *Ruumis* sanan perään: ruumiin-avaus, liköppning, obduktion; ruumiinkatsastus, likbesigtning; ruumiinvamma, kroppsskada; ruumiinvika, kroppsfel l. -lyte; oheen: **ruumismakso**, likstol, likstolsafgift.

» 318. *Rästikertomus*; lue: **rästitili l. -kertomus.**

» 319. *Saantikirjat*; lue: **saantokirjat.**

» » *Saantotodistus*; lue: **saantitodistus.**

» 320. Lisätään: **Saapumuspäivä**, s. inställelsedag.

» » » **Saatava**, a. j. s. det som skall fås; fordran, tillgodohafvande; pl. saatavat, fordringar; rättigheter (aflöning).

» » *Saattaa* sanan esimerkkeihin: saattaa edesvastaukseen, befordrar till ansvar; s. vahinkoa, tillfogar l. åstadkommer skada; s. loppuun, förhjelper l. befordrar till slut.

» 321. *Sairas* sanan oheen: **sairasvuoteen-korvaus**, legosängsafgift.

» » *Sakko* sanan oheen: **sakkorahat**, sakören, saköresmedel.

Siv. 322. Lisätään: **Salpauttaa**, v. [illegible] dämmer.

» » » **Sanettaa**, v. [illegible] säga, förestaf[illegible] dikterar.

» 325. *Satama* sanan oheen: [illegible] **man-edusta**, redd.

» » *Satunnainen* sanan oh[illegible] **satunnaispalkinto**, di[illegible] tion.

» 326. *Savu* sanan oheen: **savu**[illegible] röktal.

» » Lisätään: **Savuttain**, ad[illegible] ter röktalet, röktals; **sa**[illegible] **taismakso**, röktalsafgift.

» 327. *Seiväs* sanan oheen: **se**[illegible] **väli**, stafrum.

» 328. *Selitys* sanan oheen: **sel**[illegible] **kirja**, skriftlig förkl[illegible] (valtioiden välillä) dek[illegible] tion.

» » *Selkä* sanan oheen: **se**[illegible] **linja**, baslinie; **selkäs**[illegible] **nen**, till rygga i ätten.

» 329. *Selvä* sanan perään: selv[illegible] teko, redogörelse.

» 332. *Siirto* sanan oheen: **si**[illegible] **kirja**, transport- l. öf[illegible] telseafhandling l. -bref; [illegible] **totili**, balans, balanskon[illegible]

» 333. *Sijoitus* sanalle myös [illegible] tys: inrymning, immissi[illegible]

» » *Siko* sanan oheen: **sik**[illegible] **dun**, svinavall.

» » *Silpoo* sanan esimerkk[illegible] s. jäseniä, lemlästar.

» 335. Ensin *Sinetittää* ja sitt[illegible] *netti*.

» 337. Lisätään: **Sitouma**, s. åt[illegible] de (det åtagna).

» » *Sitoumus* sanan oheen: [illegible] **toumuskirja**, förbindelse[illegible] skrifning.

» » *Sitoutuu* sanalle myös [illegible] tykset: ikläder l. åtagar [illegible] utfäster sig.

» 338. *Sivu* sanan oheen: **si**[illegible] **kartta**, profilkarta; **sivu**[illegible] **meroitsee**, paginerar; **sivu**[illegible] **kuinen**, å sidone i ätten.

» 342. *Sopimus* sanan oheen: **so**[illegible] **mus-ehdotus**, ackordsförs[illegible] — **-kumppani**, kontrahen[illegible]

» » *Sora* sanan oheen: **sorapa**[illegible] **ka**, **soran-otto**, grustägt.

» 343. *Sota* sanan oheen: **sotav**[illegible] **rustus-vero**, landtågsgärd[illegible]

s. 343. *Sotilas* sanan oheen: **sotilaskunta**, krigsstat; **sotilasvirasto**, militietat; **sotilaspito**, knektehåll.

344. *Sovinnollinen* sanalle myös merkitys: godvillig.

" *Sovittaa* sanalle esimerkki: sovittaa työllä, aftjena med arbete; s. vankeudella, försonar med fängelse.

" *Sovitus* sanan oheen: **sovitustodistus**, försoningsbevis.

" *Suku* sanan oheen: **sukuoikeus**, familjerätt.

" Lisätään: **Suojeluton**, a. försvarslös.

351. " **Suosimus (-ksen)**, s. gynnande.

" *Suosio* sanan esimerkkeihin: suosiosta ja armosta, af gunst och nåd.

352. *Suostumus* sanan oheen: **suostumusjyvät**, föreningspanmål.

" *Suostunta* sanan oheen: **suostuntakausi**, bevillningsperiod; **suostuntaverollinen**, bevillningsskyldig; **suostuntavero-luokka**, bevillningstitel.

354. *Suuri* sanan esimerkkeihin: suuri pahantekijä, grof brottsling.

355. *Suvaitsee* sanalle myös merkitys: täckes.

" Lisätään: **Synnyttäjä**, s. barnföderska.

359. *Syypää* sanalle esimerkiksi: näyttää l. sitoa syypääksi, öfverbevisa, öfvertyga, binda (till gerningen); tuomita syypääksi, sakfälla; syypääksi saatu l. todistettu, förvunnen.

" *Syyte* sanan esimerkkeihin: saattaa syytteesen, belfra.

" Lisätään: **Syyttäjä**, s. anklagare, åklagare; virallinen l. yleinen syyttäjä, aktor, allmän åklagare.

" *Syyttää* sanalle myös merkitykset: tilltala; tillvitar.

364. Lisätään: **Sääntönäistila**, s. stadgalägenhet.

Siv. 364. *Säätiy* sanan oheen: **säätyinpäätös**, ständerbeslut; **säätyoikeus**, ståndsprivilegium l. -rättighet.

" " Lisätään: **Säätönäinen**, s. positiv.

" 365. *Tahallinen* sanan perään: tahallinen tappo, viljadråp.

" 368. Lisätään: **Takaantuu**, v. går tillbaka, återgår; k. **Takaun**.

" " *Takaus* sanalle myös merkitys: kaution; oheen: **takaussumma**, kautionssumma.

" " Lisätään: **Taksoitus** l. **takseerans**, s. taxering; — **-luettelo**, taxeringslängd.

" 369. *Talo* sanan oheen: **talonmies**, hemmansbrukare l. -bonde, hemmansinnehafvare.

" " Lisätään: **Talonki**, s. talong.

" " " **Taloudellinen**, a. ekonomisk.

" " *Talous* sanan oheen: **talousjaosto**, ekonomiedivision; **talouskatselmus**, ekonomisk berigtning; **talous-osasto**, ekonomiedepartement; **talousvaliokunta**, ekonomieutskott.

" 370. Lisätään: **Talteema**, s. depositum.

" 372. *Tarkastus* sanan oheen: **tarkastuskertomus**, revisionsberättelse; — **-komitea**, pröfningskomité; **tarkastusmakso**, rekognitionsafgift; **tarkastusrahat**, observationsmedel; **tarkastustoimi**, rekognition; — **-valiokunta**, granskningsutskott.

" " Lisätään: **Tarkistus**, s. justering.

" 373. *Tarkoitus* sanan perään: tarkoituksenmukainen, ändamålsenlig, tjenlig.

" " *Tarpeenmukainen*, myös: ändamålsenlig, tjenlig.

" " *Tarve* sanan oheen: **tarveaine**, material; **tarvemetsä**, tarfskog.

" 374. *Tasa* sanan oheen: **tasa-arvoinen**, jemngod, al pari; **tasasukuinen**, jemnskyld.

" " *Tasaus*, myös: jemkning.

" " *Taulu* sanan oheen: **taulutapainen** l. **-muotoinen**, tabellarisk, tabellformig.

Siv. 375. *Tavara* sanan oheen: **tavaranhankinta**, leverering; — **-nhankkija**, leverantör; **tavaranluovutus** cession.

» » *Tehdastelija*; myös: manufakturist.

» 376. *Tekosyy*; myös: förevändning.

» » Lisätään: **Telegrafaa**, v. telegraferar.

» 377. *Teloittaa*; myös: steglar.

» 378. *Terveys* sanan oheen: **terveyshoitokunta** l. **-lautakunta**, helsovårds- l. sundhetsnämnd.

» 379. Lisätään: **Testamenttaa**, s. testamenterar.

» » *Tie* sanan oheen: **tien-osoittaja** l. **-osoitin**, vägvisare; **tienteko-lahko**, vägbyggnadslag; **tieosakas**, väglottesägare.

» » *Tieto* sanan esimerkkeihin: panna tiedoksi, anslå; saada tiedoksi, få del; antaa tiedoksi, delgifva, kommunicera.

» 380. *Tihunti* sanan oheen: **tihunninmääräys**, tiondesättning.

» 381. *Tila* sanan oheen: **tilanhaltija**, lägenhetsinnehafvare; — **-nkauppa**, fastighetsköp.

» » Lisätään: **Tilittää**, s. redovisar.

» 382. *Tilus* sanan oheen: **tilus-ala** l. **-laveus**, egovidd; **tilusmittaus**, egomätning, refning; **tiluspalsta**, egoskifte, egolott; — **-piiri** l. **-alue**, egoområde; **tilusselitys**, egobeskrifning; — **-suoritus**, egoliqvid.

» 383. Lisätään: **Todiste**, s. bevis, intyg, attest, verifikat.

» » *Toimi* sanan oheen: **toimeenpanija**, verkställare, exekutor; **toimeenpano-käsky**, exekutionsorder; **toimen-antaja**, kommittent; **toiminimi**, firma; **toimipaikka**, anställning.

» » Lisätään: **Toimisto**, s. byrå; expedition; nämnd.

» 385. *Toisin* sanan oheen: toisinjärjestäminen, omreglering.

Siv. 390. *Tuli* sanan oheen: **tuli jakka**, fyrbåk, fyr.

» 391. *Tulituslaitos* sanalle merkitys: fyrinrättning; heen; — **-laite**, fyrappa — **-laiva**, fyrfartyg.

» » *Tulli* sanan oheen: **tulli ma**, tullstämpel; **tullinen**, tullbar, tullpligtig; **lin-ylijohtokunta**, ge tulldirektion; **tullipetos**, försnillning; **tullitoimi**, väsende; **tullivartio-pai** tullbevakningsplats.

» » *Tulo* sanan oheen: **tulo selmus**, tillträdessyn; **luokka**, inkomsttitel; **vero**, inkomstskatt.

» » Lisätään: **Tulouttaa**, v. terar.

» 392. *Tunnus* sanan oheen: **nustodiste**, vedermäle.

» 393. *Tuomari* sanan oheen: **marintoimi**, domarebe ning.

» » *Tuomio* sanan oheen: **mioalue** l. **-piiri**, dom l. -värja.

» » Lisätään: **Tuomioittaa**, domfäster.

» » *Tuotevero* ei ole rnot ofrad, vaan: afrad.

» » Lisätään: **Tuottelee**, v. descerar.

» » » **Tuottelu**, s. duktion.

» 395. *Turva* sanan oheen: **tur lupa**, lejd.

» 396. *Tutkimus* sanan oheen: **kimus-pöytäkirja**, unde nings- l. ransakningsprot — **-vanki**, ransakningsfi

» » *Tutkinto* sanan esimer hin: tutkintoon (l. ta tavaksi) lykätä, under (ngns) prövning, hem oheen: **tutkintoon-lykk** hemställan, hemställning, derställning.

» » *Tutkistelee* sanalle merki visiterar.

» » *Tutkistelemus*, eikä *uth mus*.

» » Lisätään: **Tuulaaki**, s. tak

» 400. *Työ* sanan oheen: **työn tari**, verkmästare; **työnjo taja**, arbetsföreståndare.

r. 403. *Täydennys* sanan oheen: **täydennysluettelo**, fyllnadslägd.

» *Täysi* sanan esimerkkeihin: täydet lapsekset, täydet veljet ja sisaret, helsyskon, samsyskon; oheen: **täysi-istunto**, plenum; **täysinkäypä**, fullgiltig; **täysisukuinen**, helskyld l. -slägt, samskyld.

» *Täyte* sanan oheen: **täytetakaus**, fyllnadsborgen.

405. *Uhka* sanan oheen: **uhkateko**, tilltag; — **-tuomio**, vitesdom.

407. *Ulko* sanan oheen: **ulkotilukset**, utegor; — **-tilusta**, utjord.

» *Ulos* sanan oheen: **ulossanoo**, uppsäger.

408. *Umpi* sanan esimerkkeihin: umpeenlasku, bokslut.

410. *Usko* sanan oheen: **uskoonkäännytys**, proselytmakeri.

411. *Uudesti* sanan oheen: **uudestijärjestäminen**, omreglering, om- l. reorganisation; — **-mittaus**, nymätning.

» *Uudistus* sanan oheen: **uudistuskirja**, iterationsskrift.

413. *Vaali* sanan oheen: **vaalisija**, förslagsrum.

414. *Vaatii* ● sanan esimerkkeihin: vaatia edesvastausta jkulle, påyrka ngn ansvar, yrka ansvar å ngn.

415. *Vaihto* sanan oheen: **vaihtopalkkio**, vexelprovision; **vaihtopuoli** l. **-ehto**, alternativ.

416. *Vailinki* sanan oheen: **vailinkiasia**, balansmål.

417. *Vaivainen* sanan oheen: **vaivaishoito-hallitus**, fattigvårdsstyrelse; **vaivaishoitopiiri**, fattigvårdsdistrikt; **vaivaishoito-yhdyskunta**, fattigvårdsanhälle; **vaivaishoitolainen**, fattigjon.

» *Vaka* sanan oheen: **vakaasuunnollinen**, bofast.

418. *Vakuus* sanan perään: vakuuden-antaja, assuradör.

» *Vakuute* sanan oheen: **vakuuterahaste**, garantifond.

Siv. 418. *Vala* sanan esimerkkeihin: valalla vakuuttaa, med ed vita, å ed försäkra.

» 419. *Valinta* sanan oheen: **valinnan-alainen**, valbar.

» » *Valiomies* sanalle merkitys: komiterad; deputerad; oheen: **valio-oikeus**, kompromiss; **valiotuomari**, kompromissarie.

» 421. *Valta* sanan oheen: **valtakunnan-oikeus**, rikarätt; **valtaväylä**, kungsådra; **vallananto**, bemyndigande.

» 422. *Valtaus* sanan oheen: **valtauskirja**, mutsedel.

» » *Valtio* sanan oheen: **valtiopetos**, hög- l. statsförräderi; **valtiopettäjä** l. **-petturi**, stats- l. högförrädare; **valtiosääntö**, statsförfattning.

» 428. *Valvous* sanan oheen: **valvouskirja**, vigilansbref.

» » *Vanhentuus* sanalle myös merkitys: preskriberas.

» » Lisätään: **Vanhentuminen**, s. åldrande; preskription.

» » *Vanki* sanan oheen: **vankeinhoito-hallitus**, fångvårdsstyrelse.

» 425. *Varajoukko* sanalle myös merkitys: depottrupp.

» » *Varasto* sanan oheen: **varastonhoitaja**, förrådsförvaltare; **varastotavara**, upplagsgods.

» » *Varaa* sanan alla on: v. itsellensä määräajan; lue: v. its. asian-ajan.

» 426. *Varkaus* sanan oheen: **varkaudenrangaistus**, tjufvabot.

» » Lisätään: **Värmistuskirja**, s. certifikat.

» » » **Varomattomuus (-den)**, s. oförsigtighet, ovarsamhet, oaktsamhet; **varomattomuudensyy**, vållande.

» 427. *Vartio* sanan oheen: **vartiolaiva**, bevakningsfartyg, konvojskepp.

» » Lisätään: **Vartoominen**, s. (luotsin) uppassning.

» 428. *Varustaa* sanan esimerkkeihin: v. laivaa, reder i skepp.

Aatelisto, s. adelsstånd, adeln.
Aatelisuus, s. adlig värdighet, adlighet.
Aatelma, s. tankefoster, tankeprodukt.
Aateloitsee, v. adlar.
Aateluus, s. adelskap, frälsestånd; (*kuv.*) adel.
Aatkela, a. bekymrad, sorgsen.
Aatos, k. **Ajatus.**
Aatra l. **atra**, k. **Aura.**
Aatteellinen, a. hörande till tanke, ideel.
Aatteellisuus, s. tankens tillhörighet, idealitet.
Aatteeton, a. meningslös.
Aatteinen l. **aattelijas**, a. utrustad med tankar, tankerik.
Aattelee, k. **Ajattelee.**
Aattelematon (-ttoman), a. tanklös.
Aattelemattomuus, s. tanklöshet.
Aattelevainen, a. tänkande. **Aattelevaisuus**, s. omtanke.
Aatteluttaa, k. **Ajatteluttaa.**
Aatto, s. dagen före en högtid, högtidsafton.
Aava, a. vid, öppen, flack.
Aave, s. förebud, syn, spöke, aning.
Aaveellinen l. **aaveinen**, a. spökfull, skrockfull.
Aavehtii, v. anar, trängtar.
Aaveilee, v. visar förebud l. tecken, spökar.
Aavikko, s. öppen fjärd, öken, stepp.
Aavistaa, -telee, v. förebådar, anar, förutser.
Aavistaja, s. tecknatydare, spåman.
Aavistus, s. aning, förkänning.
Aavuus, s. vidsträckthet, flackhet.
Adjutantti, s. adjutant.
Ah, int. ack! ve!
Ahah, int. aha! ja så! rätt så!
Ahahtaa, v. ropar ack, jämrar sig.
Ahava, s. torr kylig vårvind, vårluft; dim. **ahavainen.**
Ahavoittaa, v. gör väderbiten l. solbränd.
Ahavoittuu, v. blir väderbiten, skorpnar (*i hullet*).
Ahdanta l. **-nto**, s. hopträngning, uppsättning.
Ahdas, a. trång, svår, knapp; — **-henkinen**, andtäpt, trångbröstad; — **-mielinen**, kortsynt, trångbröstad.
Ahdasläntä l. **-läntäinen**, a. något trång.
Ahde (-teen), s. hopträngdt, uppsatt l. gillradt tillstånd; riihi on ahteessa, säden är uppsatt i rian; — 2) brant, sluttande strand, backe; vasta- l. ylös-a., motbacke; ny l. alas-a., nedförbacke; — **ty**, äng på hög strand; — **-pel** fingblomster, bonässla; — **-pelt** länd åker vid en strand l. back
Ahdin (ahtimen), s. gaffel för up ning, brass; verkon ahtime ställningar; — **-lauta**, uppsätt ställning.
Ahdingoitsee, v. bringar i trån
Ahdinki, s. intrång.
Ahdinko, s. trångt ställe, pass sel, trångmål, nöd.
Ahdistaa, v. gör trång, tränger. mar, klämmer; betrycker, ansät klämmer, ängslar.
Ahdistamaton, a. oqvald, otvungen satt.
Ahdistettu, a. beklämd, betryckt lig.
Ahdistuu, v. blifver trång, be j. n. e.
Ahdistus, s. trängsel, betryck. ängslan, vånda.
Ahdos, s. rieuppsättning, gillring.
Ahera, a. styf och hård (*jordmån*)
Ahertaa, v. gör styf och hård; ger; tuuli ahertaa lumen. hoppackar snön.
Ahingas, s. ljusterjern, harpun.
Ahjo, s. äsja, härd.
Ahjohinen, a. i äsjan varande.
Ahjollinen, s. en äsja full: — sedd med äsja.
Ahkailee, v. (ahkaa) ropar ack. vändas.
Ahkera, a. flitig, idog, arbetsam.
Ahkeroitsee, v. beflitar l. vinnlägg om, är nitisk, nitälskar.
Ahkeroitsemus, s. äfian, sträfv älskan.
Ahkeruus, s. flit, idoghet, nit.
Ahkio, s. ackja, lappsläde; — korpulent.
Ahkuaa, v. stormar, rusar; ahkuaa, en väldig rök upps
Ahma, s. jerf, filfras, storätare.
Ahmaa, -ustaa, v. äter glupsk: sar, slukar.
Ahmaaja, s. fråseare.
Ahmaisee, v. glupar l. slukar i sig
Ahmalo, s. klöfver, väppling; öfver nad.
Ahmatta l. **-tti**, s. frässare, glup rigbuk.
Ahmo l. **ahmas**, s. snålvarg.
Ahnas, k. **Ahne**; **ahnastaa** = ahn

va, underbyggare, nedanföre belägen; — **-pää**, nedre ändan; — **-päällikkö**, underbefälhafvare; — **-raaka (-raa'an)**, (*meris.*) underrå; — **-rakennus**, underrede; — **-ruhtinas**, lydfurste; — **-saksa**, plattyska; — **-seurakunta**, filialförsamling; — **-sukuinen**, af lägre börd, låg; pl. alasukuiset, lägre folk; — **-säätyinen**, tillhörande lägre ståndet; — **-upsieri**, underofficerare; — **-valta**, lydstat; — **-valtainen**, underlydande; — **-valtaisuus**, vasallskap; — **-valtias**, vasall; — **-varustus**, undergevär; — **-vesi (veden)**, underfall; lägervatten.

Alainen, a. under varande, underkastad, underlydande; innehållande viss rymd; — 2) = **alituinen**; 3) = **alhainen**; 4) s. det som är under l. nedtill; asettaa alaiseksi, subordinerar; kanteen a., tilltalad, i anklagelsetillstånd; puutteen a., behöfvande; kalliin veron a., hög skatt underkastad; hyvän toivon a., med godt hopp om sig.

Alaisin (-imen), s. städ; — **-pölkky**, städkubb.

Alaisuus, s. egensk. af alainen; 1) lågt läge, hemfallenhet y. m.; 2) = **alhaisuus**.

Alallinen, a. ständig, stationär.

Alamainen, a. underdånig, ringa; — s. underåte; — **-maisuus**, s. underdånighet, subordination j. n. e.

Alanen, s. dim. (ala); laiva tuopi alasensa aartehia, skeppet hemtar skatter så mycket det inrymmer; — paidan a., nedre delen af särken.

Alanko, s. sänkning, däld, slätt land; — **-maa**, lågland, lågländ mark; — **-niitty**, lågt l. nära under bostaden (pellon alla) liggande äng; sidvallsäng.

Alanne (-teen), s. dalsänkning.

Alanteinen, a. rik på dalsänkningar.

Alas, adv. ned, nedföre, under.

Alas-ahde, k. **Alasmäki**; — **-huuto**, afslag (*vid auktion*); — **-kaareva**, nedböjd; — **-kohta**, nadir; — **-käsin**, nedåt; — **-meno**, nedgång; — **-menoköysi (-köyden)**, (*meris.*) falltåg; — **-mäki (mäen)**, nedåt sluttande backe, nedförbacke; — **-painaa**, nedtrycker; — **-polkee**, förtrampar; — **-päin**, nedåt; — **-päinen**, a. nedåtböjd; — **-suin, -suuten**, upp och ned, öfver ända; — **-viero** l. **-vierunen**, nedsluttande.

Alastaa, v. gör naken, blottar, fäller (*ögs*).

Alasti, adv. naket; olla a., vara naken.

Alastomuus, s. nakenhet, kalhet.

Alaston (-stoman), a. naken, blottad, utblottad, kal.

Alastua, v. blir naken l. utblottad.

Alati, adv. alltid, städse.

Alatse, postp. förbi undre delen af ngt, nedanom, undertill; ajoi vuoren a., åkte fram nedanom berget.

Alatusten, adv. under hvarandra.

Alava, a. låg, undergifven; vid; alava verkko, långt och djupt nät; a. saapas, vid stöfvel.

Alavuus, s. (större) dalsänkning.

Alemma, adv. (= alemmaksi) lägre ned (*på frågan hvart?*)

Alemmainen, a. subaltern.

Alempi (alemman), *komp.* (*af* ala l. ali) lägre.

Alenee, v. blir lägre, sjunker, faller.

Alennus, s. fällning, nedsättning, förnedring, degradering.

Alentaa, v. gör lägre, nedsätter, fäller, förnedrar, degraderar; nedstämmer; a. itsensä, nedlåter l. förnedrar sig.

Alentavainen, a. nedsättande.

Alentuvainen, a. nedlåten, nedlåtande.

Alentuu, v. blir lägre, sänker sig, nedlåter sig.

Alhaa l. **alaha**, s. lågt läge l. tillstånd; — tuolla alhaalla, der nere; tuonne alhaalle, dit ned; alhaalta maasta, nedtill från marken; alhaitse, lågt nere (*om rörelse*).

Alhaahko, a. något för låg.

Alhainen l. **alahainen**, a. låg, ringa, undergifven, nedlåten, nedslagen.

Alhaissukuinen, a. af ringa härkomst; — **-säätyinen**, af lägre stånd.

Alhaiso l. **alhaisto**, s. mobb, pöbel; — **-valta**, oklokrati, pöbelvälde.

Alhaisuus, s. låghet, ringhet, undergifvenhet, nedlåtenhet.

Alho, s. låg däld, sidländ mark.

Ali (alen), k. **Ala**; — **-aivo**, lilla hjernan; — **-hanka**, (*meris.*) babord; — **-kapteeni**, stabskapten; — **-meno**, nedgång; — **-muistutus**, not under texten; — **-ruoho**, undergräs; — **-upsieri**, underofficer. — Vertaa **Ala** ja sen yhdistyksiä.

Ali, adv. (= alitse) förbi under, under.

Alimainen, a. lågt varande, undertill belägen, undre.

Alimma l. **alimmaksi**, adv. lägst ned.

Ajatus, s. tanke; — **-aika**, betänketid; — **-ala**, tankeområde; — **-haire**, tankevilla; — **-johdelma** l. — **-johto**, slutledning; dialektik; — **-johtoinen**, logisk, dialektisk; — **-juoksu**, tankegång; — **-kuva**, föreställning; — **-kuvitelma**, tankspel; — **-luoma**, tankebyggnad; — **-merkki**, tankstreck; — **-oppi**, logik; — **-peruste**, förnuftsgrund; — **-perusteinen**, dialektisk; — **-piiri**, idékrets, tankeområde; — **-tapa**, föreställningssätt.

Ajatuttaa, v. ger att tänka, oroar.

Ajautuu, v. köres, drifves, föses, hopar sig.

Ajava, s. skrake, vrakand.

Ajelee, v. åker, drifver, far omkring, vräkes, skräpar.

Ajelehtaa, v. kringdrifver, vräkes, lättjas.

Ajelo l. **ajelu**, s. åkning, färd, kringdrifvande tillstånd.

Ajettuu, v. svullnar, bulnar.

Ajetus, s. svullnad.

Ajo, s. körning, körsla, drifning, drift; hevosen a., körning af häst; suden a., vargjagt; voin a., smöruppbörd; — **-haukka**, jagtfalk; — **-hevonen**, kör- l. åkhäst; — **-hiekka**, drifsand; — **-kalut** l. **-neuvot**, pl. körredskap, åkdon; — **-mies**, kusk, åkare; — **-pilvi**, drifmoln; — **-reki**, körsläde; — **-tie**, kör- l. åkväg, farbar väg.

Ajoittain, adv. tidtals; aika a., emellanåt.

Ajos, s. svullnad, böld; 2) vildbråd.

Ajosheinä, s. johannisört.

Aju, s. tankekraft, intelligens.

Ajuaa, v. fattar, inser.

Ajuinen l. **ajukas**, a. förståndig, snillrik.

Ajullinen, a. förståndig, intelligent, intellektuel.

Ajullisuus, s. intelligens, skarpsinnighet.

Ajuri, s. forman, åkare, hyrkusk.

Ajuruoho, s. backtimjan.

Ajutantti, s. adjutant.

Ajuton, a. oförståndig.

Akallinen, s. som har hustru.

Akana, s. agn; pl. agnar, sådor, stamp.

Akanainen, a. agnblandad; a. leipä, stampbröd.

Akastuu, v. blir qvinlig, veklig.

Akatemia, s. akademi.

Akatemiakunta, s. akademistat l. -personal.

Akatemikko l. **akatemisti**, s. akademiker.

Akaton (-ttoman), s. som ej har hu ogift.

Akka, s. gumma, hustru; — -v qvinnovälde, toffelstyrelse.

Akkala, s. qvinnohem, käringnäste

Akkamainen, a. qvinlig, käringakt

Akkamus, s. vekling.

Akkiloitsee, v. sköter, vårdar.

Akkuna, s. fönster; katso enemmi nasta **Ikkuna**.

Akkunus, s. fönsterglugg.

Akoittuu, v. blir qvinlig; får sig h

Akseli, s. axel; — **-npuskin**, ax

Akumentti, s. augment.

Akutin (akuttimen), s. fönster sänggardin.

Ala, s. stället inunder, ställe, are fång, extensitet; — tynnyri tunnland; käden a., så stor yt ryms under flata handen, hands arkinkokoinen a., folioformat dä alaansa myöten, göra ef förmåga; siemen-a., sädesslag a., fadrens slägt; käsi-a., h verk, handskrift; mieli-a., sinn ning, plan; — (*yhdistyksissä*) minder-, filial-, lyd-.

Alaa l. **alaha**, k. **Alhaa**.

Ala-arvoinen, a. underhaltig; — underläpp; — **-ikäinen**, min öfvermage; pupill; — **-kartta**, karta; — **-kapteeni**, stabskapt **-kerta**, nedre våning; — **-koh** dir; — **-kulma**, nedre l. undr l. hörn; nedslagen; — **-kuloine** slagen, misslynt, sorgsen; — **suus**, nedslagenhet, melanko **-kuu**, nedan (*af, månen*); — den som bär trynet l. nose (*varg, svin o. s. v.*); — **-käs den)**; olla alakädellä, va der l. olycklig; — **-kätinen**, fallen; a. ampuja, rådlös sk **-lause**, undersats; — **-maa**, sluttande mark; — **-mäki** nedfor backe; — **-oikeus** l. **-oikeust** derrätt; — **-osa**, underlydand — **-osittaa**, underafdelar; — underafdelning; — **-painoine** dervigtig; — **-painoisuus**, und — **-peli**, misére; — **-perä**, ned len; olla alaperällä, ligg der, vara olycklig; — -perä- åker med underliggande fast gru **-pinta**, bottenyta; — **-puoli**, ne len; alapuolella nedanom, ned undertill; alapuolella asuva

underbyggare, nedanföre belägen; **pää**, nedre ändan; — **-päällikkö**, rbefälhafvare; — **-raaka (-raa'-** (*meris.*) underrå; — **-rakennus**, rrede; — **-ruhtinas**, lydfurste; — **sa**, plattyska; — **-seurakunta**, församling; — **-sukuinen**, af lägörd. **låg**; pl. alasukuiset, lägfolk; — **-säätyinen**, tillhörande ståndet; — **-upsieri**, underoffie: — **-valta**, lydstat; — **-val-**, underlydande; — **-valtai-** vasallskap; — **-valtias**, vasall; **varustus**, undergevär; — **-vesi** n), underfall; lägervatten.
, a. under varande, underkastad, lydande; innehållande viss rymd; = **alituinen**; 3) = **alhainen**; 4) som är under l. nedtill; asettaa seksi, subordinerar; kanteena., ad. i anklagelsetillstånd; puut- a., behöfvande; kalliin veron g skatt underkastad; hyvän toi- a., med godt hopp om sig.
(-imen), s. städ; — **-pölkky**, bb.
s. egensk. af alainen; 1) lågt hemfallenhet y. m.; 2) = **al-**
, a. ständig, stationär.
, a. underdånig, ringa; — s. un- e; — **-maisuus**, s. underdånigbordination j. n. e.
dim. (ala); laiva tuopi ala- aartehia, skeppet hemtar så mycket det inrymmer; — n a., nedre delen af särken.
sänkning, däld, slätt land; , lågland, lågländ mark; — , lågt l. nära under bostaden alla) liggande äng; sidvalls-
(-teen), s. dalsänkning.
a. rik på dalsänkningar.
r. ned, nedföre, under.
, k. **Alasmäki**; — **-huuto**, af- (*vid auktion*); — **-kaareva**, d: — **-kohta**, nadir; — **-käsin**, ; — **-meno**, nedgång; — **-me-** si (**-köyden**), (*meris.*) falltåg; äki (**mäen**), nedåt sluttande nedförbacke; — **-painaa**, ned- r. — **-polkee**, förtrampar; — nedåt; — **-päinen**, a. nedåt- — **-suin**, **-suuten**, upp och över ända; — **-viero** l. **-vieru-** nedsluttande.

Alastaa, v. gör naken, blottar, fäller (*böys*).
Alasti, adv. naket; olla a., vara naken.
Alastomuus, s. nakenhet, kalhet.
Alaston (-stoman), a. naken, blottad, utblottad, kal.
Alastuu, v. blir naken l. utblottad.
Alati, adv. alltid, städse.
Alatse, postp. förbi undre delen af ngt, nedanom, undertill; ajoi vuoren a., åkte fram nedanom berget.
Alatusten, adv. under hvarandra.
Alava, a. låg, undergifven; vid; alava verkko, långt och djupt nät; a. saapas, vid stöfvel.
Alavuus, s. (större) dalsänkning.
Alemma, adv. (= alemmaksi) lägre ned (*på frågan hvart?*)
Alemmainen, a. subaltern.
Alempi (alemman), *komp.* (*af* ala l. ali) lägre.
Alenee, v. blir lägre, sjunker, faller.
Alennus, s. fällning, nedsättning, förnedring, degradering.
Alentaa, v. gör lägre, nedsätter, fäller, förnedrar, degraderar; nedstämmer; a. itsensä, nedlåter l. förnedrar sig.
Alentavainen, a. nedsättande.
Alentuvainen, a. nedlåten, nedlåtande.
Alentuu, v. blir lägre, sänker sig, nedlåter sig.
Alhaa l. **alaha**, s. lågt läge l. tillstånd; — tuolla alhaalla, der nere; tuonne alhaalle, dit ned; alhaalta maasta, nedtill från marken; alhaitse, lågt nere (*om rörelse*).
Alhaahko, a. något för låg.
Alhainen l. **alahainen**, a. låg, ringa, undergifven, nedlåten, nedslagen.
Alhaissukuinen, a. af ringa härkomst; — **-säätyinen**, af lägre stånd.
Alhaiso l. **alhaisto**, s. mobb, pöbel; — **-valta**, oklokrati, pöbelvälde.
Alhaisuus, s. låghet, ringhet, undergifvenhet, nedlåtenhet.
Alho, s. låg däld, sidländ mark.
Ali (alen), k. **Ala**; — **-aivo**, lilla hjernan; — **-hanka**, (*meris.*) babord; — **-kapteeni**, stabskapten; — **-meno**, nedgång; — **-muistutus**, not under texten; — **-ruoho**, undergräs; — **-upsieri**, underofficer. — Vertaa **Ala** ja sen yhdistyksiä.
Ali, adv. (= alitse) förbi under, under.
Alimainen, a. lågt varande, undertill belägen, undre.
Alimma l. **alimmaksi**, adv. lägst ned

Alimmainen, a. underst, lägst, nederst.
Alin (alimman), *superl.* (sanasta ala *l.* ali) lägst, underst, nederst.
Alinen, a. undertill belägen.
Alinomaa, adv. ständigt; — **-omainen**, a. ständig, oupphörlig, permanent, fortfarande.
Alistaa, v. gör låg, nedfäller; hemställer; subsumerar; underordnar.
Alistus, s. nedfällning; hemställning; — **-asia**, hemställdt mål, hemställningsmål.
Alistuttaa, v. subordinerar.
Alistuu, v. underordnas.
Alitse, k. **Alatse**; souti sillan a., rodde fram under bron.
Alituinen, k. **Alinomainen**. — **Alituisten** l. **alituisesti** = **alinomaa**.
Alje (alkeen), s. början de tillstånd, grundämne, element, rudiment; — tiæteen alkeet, vetenskapens elementer; on alkeella l. alkeissa, är i sin början, är påbegynt.
Aljo l. **alju**, a. tam.
Aljous (-uden), s. tamhet.
Alkaa, v. börjar, begynner.
Alkaja, s. begynnare, upphofsman; pl. alkajaiset, förspel.
Alkamaton (-ttoman), a. obörjad, hel.
Alkavainen, a. begynnande; — vast'alkavainen, nybörjare.
Alkea l. **alkia**, a. beqväm, tjenlig, lätt.
Alkeellinen, a. elementarisk.
Alkeinen, s. elementär.
Alkeiskirja, s. elementarbok; — **-koulu**, elementarskola; — **-opetus**, elementarundervisning; — **-oppi**, elementarlära; — **-tieto**, elementarbegrepp.
Alkiainen, s. monad, atom.
Alkio, s. embryo.
Alku, s. begynnelse, början, ursprung, grund, ämne; hänessä on hyvä a., det är godt gry i honom; saa alkuun, får början gjord; saa alkunsa, uppstår; alkuansa, till sin början, ursprungligen; aluksi, till att börja med, till en början; — **-aika**, urtid; — **-aine**, grundämne; — **-arvo**, ursprungligt värde; — **-asuja** l. **-asukas**, urinföding; — **-kieli**, ur- och grundspråk; — **-kirjoitus**, original; — **-kuu**, nymåne; — **-lause**, företal, förord; — **-maine**, prolog; — **-muodostuma**, urformation; — **-perä**, ursprung, härkomst, upphof, källa; — **-peräinen**, ursprunglig, original; — **-pitkä**, daktyl; — **-puustavi**, initial- l. begynnelsebokstaf; — **-sanat**, de ursprungliga orden; ingångsspråk; — **-s**
alliteration; — **-syy**, grund
— **-tieto**, grundbegrepp; —
förberedelse, förberedande åtgär
Alkulainen, s. begynnare, nybörja
Alkunainen, a. ursprunglig.
Alla, postp. under; alla päin, ner
hufvudet, d. o. nedtryckt till
olla allapäin l. allakäden,
under, vara svagare; alla-asuj
derbyggare; on (aina) alla tu
är (alltid) i lä; vänder kappan
vinden.
Allakka l. **almanakka**, s. alma
Allas (altaan), s. tråg, bål.
Alle, postp. undertill; — **-kirjoi**
subskription; — **-kirjoittaa**,
skrifver; — **-kirjoitettu**, -
underskrifven, undertecknad; —
joittaja, undertecknare, underte
Alli l. **allitelkkä**, s. alla, alfågel
Allikko, s. vattenpöl, göl.
Almu, s. almosa; — **-kirja**, stam
Alokas, s. novis; nybörjare,
Alote, s. början de tillstånd; me
börja.
Alotelma, s. förberedelse, prel
debut.
Alotin (-ttimen), s. medel l. v
hvarmed något påbegynnes.
Alottaa, -ttelee, v. påbörjar, vid
Alottavainen, a. propedeutisk.
Alottelija, s. nybegynnare, nylär
Alottelu, k. **Alotelma**.
Alotus, s. början, företag; — **-t**
propedeutik.
Alta, postp. underifrån.
Altis (alttiin), a. villig, till tjen
prisgifven, utsatt för, blottställd;
on altisna, jorden är öppen. t
position; vaaralle a., blottst
fara; panna henkensä alttii
ge sitt lif till pris; antaa o
suutensa alttiiksi, ger sin
dom till pris l. till spillo, afstår
derar sin egendom; — adv. alttii
benäget, fritt.
Altistaa, v. prisgifver, uppoffrar.
Alttari, s. altare; — **-tarka**,
skrank, -ring; — **-väki**, nattvard
Altti, s. alt; — **-kieli**, altsträng.
Alttiiksi-antaminen, s. prisgifning,
offring, sjelfuppoffring, försakelse.
Alttius (-uden), s. benägenhet, f
Alttiuttaa, v. cederar.
Alue, s. distrikt, område, krets, re
Aluke, s. ringa början.

ellinen, s. skeppslast.
inen, a. ursprunglig, preliminär.
i, s. alun.
en, s. dim. *(alu)* = **alanen**; kerä-anen nystbotten; vatsan-aluset, full.
ittaa, v. försätter med alun.
, s. det som står under något an-, underlag, farkost, fastyy, mark, jekt.
i (alusimen), s. underlag, under-ning.
ousut, s. pl. underbyxor, kalson-; — **-kerta**, grundhvarf, subbase-s; — **-kivi**, grundsten; — **-kunta**, bydande distrikt l. folk, territo-; — **-lahti**, fartygsvik, hamn; **itos**, underrede; — **-maat**, län-r, biländer; — **-ojitus**, underdik-; — **-röijy**, under- l. liftröja; — **t**, subjekt; — **-vaatteus**, under-hud.
i, s. botten, fundament; område.
ta, v. lägger grund, förbereder, ciperar; a. taikinaa, knådar l. ndar deg.
ainen, s. underhafvande.
ee, v. skitserar, koncíperar, för-er.
ma, s. koncept.
s, s. grundning, utkast; knådning, eredning; — **-hakkaus**, förhugg-g.
in, adv. i början.
i, s. rotskott, ärfving; — **-oksa**, oskott.
itsee, v. slår rotskott, upspirar r skörden.
ittaa, v. drifver rotskott.
, s. springmask; fiskyngel, gli.
a, v. ammar, uppammar.
ittaa, v. skjuter plötsligt, åter-ämar, uppspringer.
itti, s. yrke, kall, embete; — **ies**, gerningsman; — **-kunta** l. **am-tisto**, skrå, gille; — **-pakko**, tvång.
o, s. kar; — **-kylpy** l. **-peso**, kar-d.
ellinen, försedd med kar; s. ett r fullt.
mana, s. ösning.
entaa, v. öser *(upp)*.
o, s. urminnestid; ammon sitte, mon aikaa, ammoin, för mycket ge sedan.
o, s. rämning; vidöppet tillstånd; suu on ammollansa, munnen är vidöppen.
Ammoo, v. bölar, rämar.
Ammoinen, a. urgammal, urminnes.
Ammottaa, v. gapar, uppspärrar munnen.
Ammunnainen, s. skott, trollskott.
Ammunta, s. skjutning, salva.
Ammus (-ksen), s. skott.
Ampiainen, s. geting.
Ampu, s. skjutning; — **-ala**, skottvidd; — **-juonta**, skottlinie; — **-keino**, skjutmedel, -yrke; — **-keto**, **-rata**, skjutbana; — **-matka**, skotthåll, — **-metsäinen**, jagtvuxen; — **-metsä**, jagtpark; — **-neuvo**, skjutverktyg; — **-reikä**, skottglugg, -hål; — **-seura**, skjutgille; — **-tauti**, trollskott; — **-varat**, ammunition; — **-varoinen**, skottvar, skjutfärdig.
Ampuja, s. skytt.
Ampujaiset, s. pl. skjutfest.
Ampuma, s. skott; suora a., kärnskott; asettaa ampumille, skottställer; — **-raha**, skottpenningar.
Ampumus, s. skjutning, skott.
Ampuu, v. skjuter, fyrar af; ammuttavissa, inom skotthåll.
Anastaa, v. tillvällar l. bemägtigar sig, tillgriper, inkräktar, eröfrar.
Anastus, s. tillgrepp, eröfring j. n. e.
Ane, s. begäran; 2) aflat; pl. **aneet**, kommunionsmedel: — **-kauppa**, aflatskrämeri; — **-kirja**, aflatsbref.
Anekki, s. aflatsbref; *(jur.)* immission; införsel.
Anelee, v. begär.
Anelijas, a. enträgen att begära, efterhängsen.
Angerias, s. ål.
Angerva, s. ängsruta; — a. svår.
Angervo, a. *(Kalev.)* hårdlottad.
Ani, adv. ganska, alldeles; a. varhain, underst bittida.
Aniisi, s. anis.
Ankara, a. väldig, sträng; — **ankaruus**, s. starkhet, stränghet.
Ankea, a. trång, svår; *(Kalev.)* hård, elak, gemen.
Ankeloinen, a. *(Kalev.)* elak, gemen.
Ankka, s. anka.
Ankkuri, s. ankare; menee l. laskee ankkuriin, ankrar, går till ankars; a. viiniä, en ankare vin; — **-koura**, ankarfly; — **-kukko**, ankarboj; — **-merkki**, **-poiju**, boj, ankarboj; — **-nkynsi**, ankarklo; — **-nlapa**, ankararm; — **-paikka**, **-pohja**, ankargrund,

hållbotten; — -**solmu**, ankarstek; — -**vesi**, ankarplats.

Ankkuroitsee, v. fäller ankar; 2) ifyller en ankare.

Annakka, k. **Allakka**.

Annattaa, v. låter gifva.

Anne (-teen), s. gåfva, förlåtelse; antaa anteeksi, förlåter.

Anneksii, v. gifver smått, utdelar.

Annin (-timen), s. gåfva, afkastning.

Anniskelee, v. utskänker, utdelar.

Anniskelu, s. utskänkning; — -**yhtiö**, utskänkningsbolag.

Annokas, annollinen, a. gifvande, bördig, afkastande, produktiv; mägtig (malmisuonesta).

Annos (-ksen), s. portion.

Anoo, v. anhåller, begär, reqvirerar.

Anoja, s. supplikant; reqvirent.

Anomus, s. begäran, anhållan, petition; — -**asia**, supplikärende; petitionsfråga; — -**kirja**, inlaga, supplik, ansökning; — -**oikeus**, -**valta**, petitionsrätt.

Anoppi, s. svärmoder; anoppipuoli l. anopintima, styfsvärmor.

Ansa, s. snara.

Ansaitsee, v. förtjenar.

Ansaitsematon, a. intet förjenande, oförtjent, ovärdig.

Ansari, s. orangeri.

Ansas (-saan), s. stödbjelke, vase.

Ansio, s. förtjenst, merit; — -**luettelo**, merit- l. tjenstebeteckning; — -**maa**, aflingejord; — -**työ**, betingsarbete; arbete för pris; — -**vuosi**, tjenstedr.

Ansioinen, a.; suuri-ansioinen, högt förtjent.

Ansiollinen, a. förtjenstfull.

Ansioton, a. oförtjent, oföskyld; utan förtjenst.

Ansoittaa, v. förser med snaror.

Antaa, v. gifver, afgifver, lemnar, låter; a. tulla, låter komma; a. ylön, kastar l. gifver upp; a. eteen, serverar.

Antaja, s. gifvare, förlänare.

Antamaton, a. icke gifvande; a. maa, aine, otacksam jord, otacksamt ämne.

Antautuu, v. gifver sig, kapitulerar, slår sig på, öfverlemnar sig.

Antelijas, a. frikostig, gifmild.

Anti, s. gåfva, afkastning; karjan a., ladugårdsafkastning; metsän a., skogsfångst.

Antijas, k. **Antelijas**.

Anto, s. gifning, utgift, värde; omaisuuden alttiiksi a. velkojille, konkurs, egendomens afstående åt borgenärerne; — -**kerras**, -**mi** spendersam, gifmild; — -**mies**, fångesman; — -**päivä**, utgifni datum; — -**päivätön**, odaterad

Antoinen, a.; runsas-antoine nigt gifvande,

Antura, s. sula; jernskoning und meden; laivan a., köl; — sulläder.

Anturoitsee, v. sular, jernskor

Apaja, s. notvarp, varpställe.

Apattaa, v. gifver gruta, fodrar.

Ape (appeen), s. gruta, gröpe, r

Apea, a. sorgsen, bedröfvad, dy

Apes, s.; pl. **apekset**, svärfäderna mellan.

Apila, s. *(trifolium)* väpling, — -**maa** l. -**pelto**, klöfverla -**vieras**, klöfversnarrefva.

Apilisto, s. klöfverland.

Apina, s. apa.

Apinoitsee, v. efterapar.

Apintima, s. styfsvärfader.

Apostoli, s. apostel; a-inteot, gerningar.

Appaa, v. rycker till sig, öse friskt, slukar; a. syödä, äter ligt; a. suuhunsa, öser i m

Appi (-en), s. svärfader; appi styfsvärfar.

Aprakka, s. afgift, skatt, sporte

Aprikoima, s. reflexion, begrun

Aprikoitsee, v. öfverväger, beri

Apteekki, s. apotek.

Apu, s. hjelp, bidrag, undsättni kee apua, hjelper till, med — -**aine**, surrogat; — -**aine** hjelpmedel; — -**joukko**, hjel — -**kamreeri**, kammarförva -**lanta**, -**lannoitus-aine**, bi ämne; — -**maksо**, kontribution — -**mies**, hjelpkarl, biträde; — -**taja**, biträdande lärare, m — -**pappi**, hjelpprest, kommi — -**pitäjäs**, annexsocken; — l. -**vara**, stipendium, bidrag; — -**halainen**, stipendiat; — -**talo** ments- l. annexhemman; — -**ver** tebidrag, kontribution.

Apulainen, s. biträde, adjunkt.

Apuri, s. medhjelpare, handtlag

Arastaa, v. ömmar, är rädd om; tun, blir öm l. skygg.

Arastamaton, a. ogrannlaga.

Arastavainen, a. ömkänslig, gra skygg.

Arenti, s. arrende; antaa aren

urrendera; ottaa arennille, ar-
dera; — -**mies**, arrendator.
ti, s. arrest.
tilainen, s. arrestant, arresterad.
to, s. utkast, plan.
a, s. ljusterjern, rost; ungshäll, klippa.
ta, v. förorsakar ömhet, gör skygg;
kaani a., min fot kännes öm.
, s. häftig sjögång.
, a. rädd, känslig, öm; — -**mieli**
l, klenmodig; — -**tuntoinen**, käns-
nerfsvag.
(-en) l. **arkio**, s. söckendag; — -**lei-**
spisbröd; — -**päivä**, söckendag,
dag. helgfri dag; — -**vaatteet**,
dags- l. släpkläder.
, s. ark; 2) yhdistyksissä:
; — -**piispa**, erkebiskop.
hti, s. arkitekt.
, s. kista.
inen, s. skrin.
inen, a. försedd med kista; — s.
kista full; sain arkullisia, jag
gafva från kistan.
, s. skygghet, ömhet, räddhet,
hoga.
aton (-ttoman), a. som ej har
käresta.
ikko, s. älskling.
inen l. **armainen**, a. älsklig, be-
ig; armahiseni, min huldinna,
älskade, min käresta.
ttaa, s. förbarmar sig, förskonar,
medlidande, efterskänker, benådar.
ttaja, s. förbarmare.
ttamaton, a. obarmhertig.
uus, s. älslighet.
itsee, v. förbarmar sig, förskonar,
ker.
, a. älsklig, huld; a. aika, be-
ig tid; a. äiti, huld moder; ar-
at veljet, käre bröder; armaani,
n vän.
askesi, s. öfverhud, epidermis.
astaa, -**stelee**, v. omhuldar, sme-
a. fjäsar; armasteltu, kärälskelig.
aus, s. älsklighet, ljufhet, ömhet,
vigenhet.
ellijaisuus, s. medlidsamhet, mildhet.
ellias, **armias**, a. medlidsam,
rmhertig, ömsint, mild, nådig; ar-
elijaat laitokset, milda stiftelser.
s, s. nåd, ynnest, medlidande; ar-
ossa, i nåder; armon tullen, på
åder; armosta, af nåd; antaa ar-
oa, benådar, förlåter, efterskänker;
ainun tulee häntä armo (-ni),
jag har medlidande med honom; Tei-
dän Armonne, Eders Nåd; — -**kirja**,
nådebref; — -**päätös**, nådeval; —
-**välikappale**, nådemedel.
Armoinen l. **armollinen**, a. nådig, nå-
defull, barmhertig.
Armon-alainen, a. beroende af nåd;
nådehjon; — -**ane** l. -**anomus**, nå-
deansökning; — -**anto**, benådning.
Armotella, v. hafva öfverseende, öfverse;
ha medömkan.
Armoton (-ttoman), a. onådig, obarm-
hertig; värnlös.
Armottomuus, s. obarmhertighet; värn-
löshet.
Armottaa, v. benådar, har medömkan.
Armottuu, v. vinner nåd.
Armotus, s. benådning, undseende.
Aro, s. gräsbevuxet lågland, stepp; —
-**luste**, axsvingel; — -**niitty**, sidländ
äng.
Aroksuu, v. ömmar, känner smärta.
Arostaa, v. är l. kännes öm *(för vid-
röring)*.
Arpa, s. lott, budskap, slagruta; —
panee l. heittää arpaa, kastar lott;
ratkaisee arvalla, afgör genom
lottning; — -**astia**, lotturna; — -**hu-
vit**, lotteritillställning; — -**kapula**,
budkafle; — -**kirja**, kastbok; — -**kuu-
tio**, speltärning; — -**lasku**, ostra-
kism; — -**mies**, lottdragare, spåman;
— -**peli**, tärningsspel.
Arpailee, v. lottar, kastar lott.
Arpajainen, s.; pl. **arpajaiset**, lotteri.
Arpi (arven), s. ärr; — **arpinen**, a.
ärrig.
Arpoo, v. lottar, tekar.
Arpominen, s. lottdragning, lottning.
Arso, a. brådmogen, bråd.
Artisokka, s. ärtskocka.
Artti, s. tvist, träta.
Arvaa, v. gissar, förmodar, anser, vär-
derar, taxerar, beräknar; a. hyväksi,
anser god; a. rahassa, värderar i
penningar; a. tavaran korkealle,
uppskattar egendomen högt.
Arvaaja, s. gissare, värderingsman.
Arvaamaton, a. oberäknelig, olöslig;
oskattbar; oförmodad.
Arvanheitto, s. lottdragning, lottning.
Arvattava, a. förmodlig, naturlig.
Arvattavasti, adv. förmodligen, natur-
ligtvis, följaktligen.
Arvaus, s. gissning, värdering, taxering;
— -**kirja**, taxeringsinstrument.
Arvauttaa, v. låter gissa, låter värdera.

Arvelee, v. betänker, förmodar; mitä siitä arvelet, hvad menar du derom?
Arvelevainen, a. betänksam, skrupulös.
Arvellinen, a. som har ärr, ärrig (k. **Arpi**).
Arvelma, s. förmodan, hypotes.
Arvelo l. **-lu,** s. betänkande, förmodan, uppskattning; — **-aika,** betänketid, frist; — **-n-alainen,** tvehogsen, osäker, betänklig, kritisk.
Arveluttaa, v. gifver att tänka på, gör brydsam; — asia a., saken ger att tänka på, ger hufvudbry; häntä a. lähteä, han tvekar att begifva sig.
Arveluttamaton, a. otvetydig, som ej väcker betänkligheter.
Arveluttava, a. betänklig, brydsam; a. asia, betänklig sak, betänklighet.
Arvettuu, v. ärrar sig, blir ärrig (k. **Arpi**).
Arvio, s. uppskattning, värdering; arviolta, gissningsvis, förslagsvis; — **-esitys,** budget; — **-hinta,** värderingspris; — **-kirja,** värderingsinstrument; — **-mies,** värderingsman, mätisman; — **-rupla,** skatterubel, arviorubel.
Arvioitsee, v. a. recenserar, kriticerar, bedömer; taxerar, värderar.
Arviollinen, a. förslagsvis uppgjod; a. lasku, förslagsräkning.
Arviospiten l. **-päiten,** adv. på höft.
Arvo, s. värde, värdighet, anseende, rang; pitää arvossa, håller i anseende, hyser aktning för; majisterin a., magistergrad; — **-aine,** valuta; — **-aste,** grad, tjenstegrad; — **-järjestys,** rangordning; — **kirja,** diplom; — **-merkki,** insignium, utmärkelsetecken; — **-n-anto,** aktning; — **-n-kunnioitus,** rangvördnad; — **-sana,** vitsord; — **-uhkea,** imposant.
Arvoinen, a. värd, ansedd, vigtig; niiden a., jemngod med dem; vähäarvoinen, af ringa värde l. betydenhet; ajatukset on arvoisessa *(iron.)*, tankarne äro ej mycket värda.
Arvoisa, a. aktad, ärad, hedervärd.
Arvoisuus, s. värdighet, anseende; auktoritet.
Arvoittelee, v. förelägger l. gissar gåtor.
Arvoitus, s. uppgift till gissning, gåta; — **-värsy,** charad.
Arvokas, a. värdefull, betydande, aktad, värdig.
Arvollainen, a. af tvifvelaktigt värde, futtig; — **-laisuus,** lumpenhet.
Arvollinen, a. af värde, ansenlig, a terlig, ärad, högaktad.
Arvollisuus, s. värdighet, anse reputation.
Arvostelee, v. uppskattar, bed granskar, recenserar, kriticerar.
Arvostelma, arvostelu, s. om granskning, recension, kritik.
Arvostus, s. omdöme; — **-taito,** omdömesförmåga.
Arvoton, a. värdelös, haltlös, ov lig, utan anseende.
Arvottomuus, s. värdelöshet, lu het, oväsendtlighet.
Ase, s. vapen, redskap; aseista vapen; on aseissansa, är un hen; panee hevosen ase spänner hästen före; työase, redskap; lyömä-a., tillhugg; a., eggjern, eggverktyg; — **taja,** vapendragare, vapens **-huone,** redskapshus, vapenh **-mies,** beväringskarl, vapensv **-kapineet,** beväringspersedlar: — **ku,** beväring, mundering; — **vollinen,** beväringsskyldig, värn tig; — **-velvollisuus,** värnepli
Aseellinen, a. försedd med re beväpnad; mekanisk.
Aseeton, a. obeväpnad, obevärad.
Aseisto, s. vapensamling, vapen rustkammare.
Aseittaa, s. väpnar, beväpnar.
Asema, s. läge, ställning, station talon a., gårdstomt, tomt; p asemillansa, håller sig stilla skrankorna; menee asemil kommer i olag l. oskick; — s. bolby (emäkylä); — **-sana** nomen.
Asemo, s. pronomen.
Asen (asemen), s. ställe, ort; mie miekan asemesta, i stället f man, ett svärd.
Asennoitsee, v. kamperar.
Asento, s. ställning, position, punkt, positur; — **-paikka,** onsort; — **-tila,** situation.
Asestaa, v. beväpnar, bevärar.
Asestus, s. beväpning, beväring.
Asetin (-ttimen), s. ställ, bricka.
Asettaa, -telee, v. ställer; förord stiftar, stillar; a. virkaan, be en tjenst, insätter i embetet; a. la stiftar en lag; a. kapinan, st upproret.
Asettaja, s. stiftare j. n. e.

punki, residensstad; — **-laitos**, **-kunta**, styrelse- l. embetsverk; — **-mies**, styresman; — **-muoto**, regeringsform; **-neuvosto**, regeringsråd l. -konselj; — **-tapa** l. **-meno**, regeringssätt; — **-valta**, regeringsmagt; — **-virka**, regerings- l. öfverhetsembete.

Halme, s. svedja; trädesåker.

Halmehtii, s. svedjar.

Halonhakkaaja, s. vedhuggare; — **-latoja**, vedradare; — **-myynti**, vedförsäljning.

Halpa, a. billig, af ringa värde, låg; h. hinta, billigt pris; halvat ajatukset, låga tankar; sain halvalla, jag fick för billigt pris; pidän halpana, jag ringaktar.

Halpaus, k. **Halvaus**.

Halpenee, v. blir billig, faller (*i pris*).

Halpuus, s. billighet, ringhet, låghet.

Halstari, s. halster.

Haltija, s. skyddsande, genius, patron, magthafvande, besittare, innehafvare: metsän h., skogsrå; huoneen h., husets föreståndare; talon h., innehafvare af hemman; kotohaltija, tomtegubbe; styresman i huset; mies on haltijoissaan, mannen är i ekstas.

Haltijatar, s. skyddsgudinna, -patronessa.

Haltijoitsee, v. är i ekstas, idkar magi.

Haltijokas, a. ekstatisk, magisk.

Halta, s. vård, skydd, värja, välde, våld; talo on hallussani, hemmanet är mitt våld l. uti min värjo, jag har hemmanet om händer; antaa vieraan haltuun, ger i en främmandes våld l. värjo; jumalan haltuun! farväl! adjö!

Halu, s. lust, begär, åtrå, böjelse; halulla, halun perästä, med begärlighet, med mycken lust; — **-juoma**, favoritdryck; — **-ruoka**, läckerbit; — **-mielinen**, beredvillig; — **-perä**, intresse.

Haluaa, v. önskar, åstundar.

Haluinen, a. lysten, fiken, hugad, böjd för.

Halukas, a. lysten, hugad, villig, begärlig.

Halukkaasti, adv. begärligt.

Halullinen, k. **Haluinen**; halulliset ottajat, hugade spekulanter.

Halullisuus, s. lystenhet, lystnad, lust, benägenhet.

Haluttamaton, a. oappetitlig.

Haluton, a. utan lust, obenägen, motvillig, ovillig.

Haluttaa, v. väcker längtan, gör lysten; minua h., jag har l. känner lust l. begär.

Halvaa, v. förlamar, gör slagrörd; hän halvattiin, han fick slag, blef förlamad; halvattu, slagrörd, förlamad.

Halvaus, s. slaganfall, slag, förlamning; — **-vika**, slagrördhet.

Halvauttaa, v. gör förlamad.

Halvautuu, v. blir lam, får slag.

Halveksii, v. uppskattar lågt, ringaktar, försmår, missaktar.

Halvennus, s. prisnedsättning; nedsättning, förklening.

Halventaa, v. fäller priset, nedsätter, föringar, förklenar.

Halventavainen, a. förklenlig.

Halventuu, v. blir billigare, faller i värde, nedsättes.

Hama, s. det yttersta målet; hamaan kuolemaan asti, allt intill döden; hamasta mailman alusta, ända ifrån verldens begynnelse.

Hamara, s. yxhammare, knifrygg.

Hame, s. kjortel.

Hameellinen, a. kjortelförsedd l. -klädd.

Hamehtii, v. påkläder sig kjortel.

Hameittaa, v. förser med l. påkläder kjortel.

Hamilas, s.; pl. h-aat, höbår (*af svenne störar*).

Hamina, s. hamn; årtulle med vidja; (*Kalev.*) susning, gnissling.

Hamina-asetus, j. n. e., k. **Satama-asetus** y. m.

Haminoitsee, v. hamnar; ligger i hamn.

Hammas (-paan), s. tand, kugg; hammasten kiristys, tandagnisselan; hampaitani särkee l. kolottaa, jag har tandverk; puree hammasta, skär tänder; etuhammas, framtand; takahammas, baktand; syömähammas, oxeltand, vishetstand; torahammas, beta; hampain l. hampailla, med tänderna; — **-luu**, munstycke; — **-harja**, tandborste; — **-ratas**, kugghjul; — **-sarja**, tandrad; — **-tauti** l. **-kipu**, tandvärk, -plåga; — **-tikku**, tandpetare.

Hammastaa, v. förser med tänder l. kuggar, tandar, visar tänder, munhugges, brukar mun.

Hampaallinen, **-mpainen**, a. tandad, med tänder l. kuggar försedd.

Hampaaton, a. tandlös, utan kuggar.

D.

Ei mikään puhdas suomalainen sana ala d:llä, vaan ovat kaikki d:llä alkavat sanat vieraista kielistä otettuja, osittain alkuperäisen päätteen pysyen, osittain jonkin sovelijaan päätteen lisäämisellä, jona nomineissa tavallisesti on i. Merkitys on tietysti sama kuin muissakin sivistyneissä kielissä. Sentähden vaan muutama esimerkiksi:

Dadeli, s. dadel.
Daktyli, s. daktyl.
Daktylinen, a. daktylisk.
Damaskeeraa, v. damaskerar.
Decimaali, s. decimal.
Dedicceraa, v. dedicerar.
Dekaani, s. dekan, dekanus.
Deismi, s. deism.
Deklinatiooni, s. deklination.
Demokraatti, s. demokrat.
Demokratia, s. demokrati.
Demokraatillinen, a. demokratisk.
Diadeema, s. diadem.
Dialektinen, a. dialektisk.
Diariumi, s. diarium.
Dietetiikka, s. dietetik.
Diftongi, s. diftong.
Diktaattori, s. diktator.
Diploomi, s. diplom.
Diskontteeraa, v. diskonterar.
Divaani, s. divan.
Dogmatiikka, s. dogmatik.
Dorilainen, a. dorisk.
Dosentti, s. docent.
Draama, s. drama.
Draamallinen, a dramatisk.
Duelli, s. duell.
Duelleeraa, s. duellerar.
Duuri, s. dur.
Dynamiikka, s. dynamik.
Dynaaminen, a. dynamisk.

E.

Edelle, adv. ja potp. *(allat.* sanasta esi), framom, före, framåt; **edelleen,** i fortsättning, framåt, fortfarande.
Edellimäinen, a. förre, föregående, näst föregående.
Edellinen, a. förra, föregående; tämän l. sen edellinen, nästföregående.
Edellisyys, s. egenskap att vara främre; *(metr.)* position.
Edellys, s. företräde; förutsättning.
Edellyttämä, -lytys, s. förutsättning.
Edellyttää, v. föredrager; förutsätter.
Edellä, adv. ja postp. *(adess.* sanasta esi), framför, förut; — **-kävijä,** föregångare; — **-mainittu, -sanottu,** förenämnd, förbemäld; — **-sanoja,** förestafvare.
Edeltä, adv. ja postp. *(ablat.* sanasta esi), framifrån, förut, på förhand; — **-käsin** l. **-kättä** l. **-päin,** på förhand, förskottsvis; — **-maksu,** förskott; — **-ostaminen,** förköp; — **-ratsastaja,** förridare.
Edeltäjä, s. föregångare.
Edeltää, v. är framför, öfverträffar, förbereder, förutsätter.
Edemmä l. **-mäs,** adv. (= edemmäksi) längre fram.
Edempi, a. kompar. (sanasta esi; ti
— **edempää,** längre (fram) ifrå
edemmäksi, längre fram l. bor
Edentää, v. bringar framåt, befor
Edes, adv. fram, framåt; åtmin
tuo e., hemtar fram; anna e. v
gif helst l. åtmistone litet; —
taja, angifvare; — **-auttaa,** fr
far, befordrar; — **-kantaa,** f
— **-katsomus,** försyn; —
-päin, framåt, framdeles, fra
dare; — **-käypä,** skaffare, mar
-mennyt, förliden, framliden; —
taa, företager sig; — **-takaisin,**
vänd, förvänd; — **-takaisin,** bak
fram och tillbaka; — **-tuo,** f
anför; — **-vastaa,** ansvarar; —
taus (-vastuu), ansvar; — -vast
seton, oansvarig.
Edessä, adv. ja postp. *(iness.* sa
esi) före, för, inför.
Edestä, adv. ja postp. *framifrån.*
mene pois edestäni, gå undan
mig; kuoli edestämme, dog för
Edettäin l. **edetysten,** adv. för
andra.
Edetä, inf. sanasta **Etenee.**
Edin, a. superl. (esi) varande

a l. framme; — **edimpänä** l. **edimtsi**, längst borta l. bort l. framåt.
yminen, s. framåtgående, framsteg, eckling.
ys, s. framsteg, befordran; — **-kan** utvecklingsgrad. — **-kirja**, prorial.
yttää, v. befrämjar, befordrar.
yy, v. går framåt, gör framsteg, ämjas, utvecklar sig.
tä, v. för framåt, befordrar, förar.
l, postp. *(prolat.* sanasta esi) om, förbi.
inen, a. fördelaktig, förmonlig.
s ställe framföre, framdel; — **allinen**, representativ; — **-kunnpresentation**; — **-mies**, ställföreare, representant, ombud, målsman, terad, delegerad.
s, s. framsida, platsen framför.
tä, v. går framföre, representerar; ereder.
aja, s. representant; — **-kunta**, esentationen.
s, s. föreliggande trakt l. föremål; esentantskap.
ys, s. förberedelse; representering; **eikeus**, representationsrätt.
n (-ttoman), a. oförmonlig, onyttig.
ssa, v.; kuu e., månen är i ny, e icke.
ää, v. påskyndar, får l. skaffar a.
as, s. kandidat.
ni-tarjo, s. hembjudning.
le-asetus l. **-pano**, s. förslag.
linen, a. vilkorlig, uppsåtlig, fri-ig.
n-alainen, a. beroende af godtycke, ndig; — **-valta**, valfrihet, god-e; — **-valtainen**, oberoende, godlig; antokratisk.
nen (-ttoman), a. ovilkorlig, obegad, absolut, kategorisk; viljelös; **· ehdottomasti**, adv. ovilkorligen, ningadt.
ttaa, -**telee**, a. uppgör vilkor, beagar, föreslår; e. itsellensä, förhåller sig sjelf.
stus, s. förslag, projekt; vilkor.
ys, s. afsiningstillstånd; lehmä on **dyksissä**, kon står i sin.
ttää, v. låter afsina.
ittää, v. förekommer, påskyndar; pphinner; sätter öfver *(flod, pass)*.
ys, s. helhet, integritet.

Eheä, a. hel, oskadd, felfri, förträfflig; adv. **eheästi**, fullkomligen, prydligen.
Ehistyy l. **ehjenee**, v. helnar, återställes.
Ehistää, **ehjentää**, v. helar, gör frisk, återställer.
Ehkentyy, v. afbrytes, afstannar.
Ehkä, adv. ja konj. kanske, ehuru, om ock; e. kyllä, ehuruväl, änskönt.
Ehkäisee, v. hämmnr, afböjer, vägrar.
Ehkäistyy, v. hämmas, uppehålles.
Ehkäys, s. uppehåll, vägran.
Eho, a. *(Kalev.)* prydlig, skön, gunstig.
Ehta, s. nymåne; 2) a. äkta; e. posliini, äkta porslin; — **-puna**, högröd färg, purpur; — **-punainen**, högröd.
Ehtii, v. har tid, hinner, skyndar; luuletko vielä ehtiväsi kirkkoon, tror du dig ännu hinna (i tid) fram till kyrkan; e. avuksi, skyndar till hjelp.
Ehtiminen, s. hinnande; ehtimiseen, så mycket man hinner, af alla krafter, altjemnt.
Ehtiväinen, a. som hinner väl, påpasslig.
Ehto, s. vilkor, förbehåll, förord, fritt val, godtfinnande; on ehdon vallassa, beror på godtycke; se on ehdossasi, det står dig fritt; teki ehdollansa, gjorde med flit; sillä ehdolla, med det vilkor; panee l. asettaa ehdolle, föreslår, uppställer på förslag; ehdolla, tahdolla, med vett och vilja; avioehto, äktenskapsförord; — **-aika**, bestämd l. utsatt tid, förfallotid.
Ehtoinen, a. ht. fritt val; vapaa-e., frivillig; oma-e., sjelfbestämmande.
Ehtoisa l. **ehtosa**, a. frivillig, benägen, gunstig.
Ehtoisin, adv. om aftnarne.
Ehtone, s. middagshvila, qvällssida.
Ehtoo, s. afton, qväll; päivä on ehtoolla, dagen lider mot afton; — **-kirkko**, aftonsång; — **-puoli**, eftermiddag; — **-rukous**, aftonbön; — **-virsi**, aftonpsalm.
Ehtoollinen, s. qvällsvard; Herranе., Herrans nattvard; ehtoollisvieras, nattvardsgäst.
Ehtoontuu, v. blir afton, blir till afton.
Ehtyy, v. försinar, afsinar.
Ehyt (ehyen), k. **Eheä**; ehytlaitainen, helbräddad.
Ei, adv. icke, ej, nej; katso **En**; ei nyt ei nyt, eihän nyt eihän nyt, nej nej, nej hvad säger du!
Eidylli, s. idyll.

Eikä, konj. och icke; k. **En.**

Eileinen l. **eilinen**, a. gårdagens; yhd. muoto **eilis-** l. **eileis-**; — **-ilta**, gårdagsafton, gårafton; — **-päivä**, gårdag, föregående dageen.

Eilen, adv. i går.

Eine, s. gruta, föda, kost, frukost; tulee eineelle, kommer till morgonvarden; ei einettäkään, icke en smula l. bit, ej det ringaste; — **-pala**, risp, tilltugg om morgonen.

Eineellinen l. **eineinen**, a. försedd med födande ämne, närande, grutad.

Eineetön, a. ofrukosterad, ogrutad, fastande.

Einehtii, v. grutar sig, tager till lifs, frukosterar.

Eistyy, *(Kalev.)* katso **Edistyy**; lider framåt.

Eittää, v. nekar.

Eivät, k. **En.**

Eksymys, s. förirring, villfarelse.

Eksymätön, a. oförvillad.

Eksys, s. förvillelse, irring; on eksyksissä, har förvillat sig, är på villovägar.

Eksyttäjä, s. vilseledare, bedragare.

Ektyttämätön, a. icke vilseledande; icke vilseledd, oförvillad.

Eksyttäväinen, a. förviliande, vilseledande, villsam.

Eksyttää, v. vilseleder, förirrar, förvillar.

Eksyväinen, a. vilsefarande.

Eksyy, v. far vilse, förvillas.

Elake, s. lifsuppehälle, sytning, pension; — **-kirja**, pensionsbref; — **-maa**, sytningsjord; — **-raha**, pension; — **-eella-olija**, sytningshjon; — **-eennauttia** l. **-saaja**, pensionstagare, sytningstagare.

Elamoitsee, v. för l. håller lefverne, rasar, väsnas, huserar.

Elannoitsee, v. drifver näring l. yrke; för ett oböndigt lefverne, väsnas.

Elannoton, a. utan yrke l. näring, yrkeslös, proletär.

Elannottomuus, s. näringslöshet, pauperism, proletariat.

Elanto, s. lefverne, lefnadssätt, näring; vuori-elanto, bergshandtering; ruumiin e., kroppens uppehälle; — **-keino**, närlngsfång, -gren; — **-laki**, näringslag; — **-tapa**, lefnadssätt.

Elaska, s. tånglake.

Elatus (-kseu), s. underhåll, uppehälle, utkomst; elatuksen murheet, näringsbekymmer l. -omsorger; — **-isä**, fosterfar; — **-keino**, födkrok, yrke, näringsgren; — **-lapsi**, fosterbarn; **-liitto**, sytningskontrakt; — **-pi** prebendepastorat; — **-raha**, hållsmedel, lifränta; — **-reha**, hålls-, lifnäringsfoder; — **-va** **mat**, fosterföräldrar; — **-vere** ding.

Ele, s. lifskraft, lefvande tillstå **eleet**, egendomliga seder, å gester.

Eleellinen, a. liflig, qvick.

Eleetön, a. saknande lif, utan uttryckslös.

Elehtelevä, a. liffull, lefnadsfris

Elehtyy, v. upplifvas.

Elehvantti, s. elefant.

Elehyttää, v. upplifvar.

Eleksii, elelee, v. lefver i framlefver.

Eli, konj. eller.

Elikko, s. födkräk, kreatur.

Elimellinen, a. organisk.

Elimetön, a. oorganisk.

Elimistö, s. organism.

Elin (elimen), s. organ. (Yhdis = **elo** l. **elämä**).

Elinaika, -kausi (-kauden), li **-aikainen, -kautinen**, lifstid **-asia**, lifsfråga; — **-jäsen**, li — **-keino**, näring, näringsfå nadsyrke; — **-keinolainen** sidkare; — **-keino-laki**, vi — **-omainen, -orja**, lifegen; — **suus, -orjuus**, lifegenskap; **kennus**, organism; — **-tai** nadsvett; — **-voima**, lifskraft.

Eliö, s. djur, kreatur; — **eli eliöperäinen**, animalisk.

Elki (eljen), s. lynne, kynne, a

Elköön, k. **Älköön.**

Ellen, ellet, ellei, ellemme, elleivät (= jos en, jos et j ehdollisesti kielteinen apuverbi icke l. derest icke jag, du, han. v

Ellostaa, -ttaa, v. qväljer, äcker

Elo, s. lif, lefnad; lifsmedel, mogen skörd; on elossa, är vid lif; tuu hyville eloille, kommer i lefnadsomständigheter; leikkaa skär åkern l. säden, skördar: — skördetid; — **-aitta**, sädesbod **-hiiri**, muskelhoppning; — qvicksilfver; — **-kuu**, Augusti — **-mies**, skördeman; — **-n-aihe** princip; — **-n-aika**, lifstid: — **-n** lifsmedel; — **-nkarvainen**, säde — **-nkorjuu**, sädens inbergning.

elkku, skörd, sädens afmejande; **-merkki**, lifstecken; — **-pelto**, esfält, skördeåker; — **-puu**, ständ-l; — **-sidoin**, sädesband; — **-tal-**, skördeöl; — **-varat**, spannmåls-åd; — **-virna**, vicker; — **-väki**, rdefolk.

n l. **eloisa**, a. lifig; sädesrik; — **isuus**, s. lifighet, lif.

a, a. k. **Eloinen**; — s. inbyggare; träk.

i, v. vegeterar, för ett lif utan le.

nen, a. försedd med lif l. egode-sädesrik; organisk.

a, v. vistas, tillbringar sitt lif; ss.

a, v. kommer att lefva, uppblom-t.

i, a. lifiös, oorganisk,

a, v. qvicknar till, lefver upp igen, ifras, utvecklar sig.

isuu, v. härsknar.

v.: minua e., det qväljer mig.

a, s. födkräk, kreatur.

ää, v. upplifvar, utvecklar.

nen, a. utlefvad, föråldrad, bedagad.

y, v. upplifvas i hast; åldras.

i, v. upplifvas i hast, qvicknar spritter till.

ttää, v. upplifvar, väcker tiill lifs.

ellinen, v. djurisk, animalisk.

istö, s. fauna; djursamling; mena-i.

(eläimen), s. djur, kreatur, kräk, ad: eläimen ruoka, kreaturs fo-; — **-kasvi**, djurväxt, zoofyt; — **ta**, djurriket; — **-lääkäri**, vete-kare; — **-rata**, djurkretsen, aken; — **-rutto**, boskapspest; — **a**, djurgård; — **-tiede**, zoologi; **ten tutkija**, zoolog.

i, s. lefvande väsende, inbyggare, s: mies-eläjä, mansperson.

i k. **Elake.**

läinen, s. husfattig.

inen, s. lefvande, subsistens, ut-ast.

ä, s. lif, lefnad, lefverne, vandel; ttaa elonsa ja elämänsä, gifver t hvad han eger och har; pitää ää elämää, lefver oregerligt l. ställt; pitää hyvää elämää, lef-r väl, njuter af vällefnad; pitää ämää, för l. gör oväsende; elää ista elämää, för ett sakta l. a lefverne; — **-kerta**, lefnadslopp, biografi; — **-njuoksu**, lefnadslopp; — **-nkertomus**, lefvernesbeskrifning, lefnadshistorie; — **-njärjestys**, lefnads-ordning; — **-nkäytös**, vandel, fräjd; — **-n-ohje**, lefnadsregel; — **-ntyö**, lifs-gerning; — **-nvaellus**, lefnadsvandel; — **-nvesi (veden)**, helsobrunn l. -vat-ten.

Elämöitsee, k. **Elamoitsee.**

Eläte, s. underhåll, sytning; olla elät-teelle tingattuna, vara' inackor-derad.

Elätti, s. det som födes l. underhålles, fosterbarn, lifkalf; — **-vasikka**, på-läggskalf, lifkalf.

Elättää, v. lifnär, underhåller, föder.

Elätys, s. underhållning, underhåll; vak, vråk.

Elätyttää, v. låter underhålla.

Elävyys, s. lifighet, eldighet; *(fig.)* ko-lorit.

Elävyyttää, v. gör lifilig; ger kolorit.

Elävä, a. lefvande, lifig; — s. djur, ohyra; syö elävältään, uppäter lifslefvan-de; on elävissä, är vid lif; bar ohy-ra; e. hopea, qvicksilfver; e-n muo-toinen, lik en lefvande, djurlik; — **-mielinen**, lifig, munter.

Eläväisyys, s. lifighet, pigghet.

Eläväinen, a. lifig, pigg; — s. småkräk, ohyra, insekt.

Elää, v. lefver, lifnär sig, uppför sig; lider, tål; eläessänsä, medan han lefver l. lefde; en eläissäni, aldrig i verlden; mieli e. sinne, hogen le-ker dit; en elänyt olla semmoi-sessa löylyssä, jag kundo ej härda ut med sådant bad.

Emannoitsee, j. n. e., k. **Emännöitsee**, y. m.

Emi, s. *(bot.)* pistill; — **-heteinen**, pistilliflorus; — **-kukka**, honblomma.

Emintimä, s. styfmoder.

Emisä, s. hona, so.

Emme, k. **En.**

Emo, k. **Emä.**

Empii, v. tvekar, hesiterar, krusar, vägrar.

Emys (-ksen), s. *(kem.)* bas.

Emä, s. moder *(till djur)*, framalstra-rinna; — **-elinkeino**, modernäring; — **-haara**, hufvudgren; — **-juuri**, hjertrot, pålrot; — **-kieli**, stamspråk; — **-kirja**, hufvudskrift; — **-kirkko**, moderkyrka; — **-kohtu**, moderlif; — **-kylä**, bolby; — **-lause**, hufvudsats; — **-lehti**, bladskifva; — **-osasto**, cen-tralafdelning; — **-pankki**, hufvudbank;

kande, utan att tveka l. tvifla, utan tvifvel, otvifvelaktigt.

Epäilemätön, a. otvifvelaktig, ej tveksam.

Epäileväinen, a. misstrogen, tveksam.

Epäiltävä, a. part. tvifvelaktig, otillförlitlig, misstänklig.

Epäilys, s. tvifla, tvekan, tvifvelsmål, misströstan, förtviflan; epäilyksenalainen, underkastad misstanke, misstänkt; betänklig.

Epäilyttää, v. förorsakar tvifvel.

Epäkkö, s. (*geom.*) trapezoid.

Epäkäs, s. trapezium.

Epärö, s. obeslutsam menniska.

Epäröitsee, v. är tvehogsen, tviflar.

Epäys, s. afrådande, afstyrkan, vägran, afslag; tvehogsenhet; negering, negation.

Epäröivä, a. obeslutsam.

Epää, v. afråder, afstyrker, förvägrar, förbjuder, negerar.

Epäämätön, a. obestridlig, oneklig; ojäfaktig.

Epääväinen, a. afrådande, vägrande, negerande, negativ.

Erakko, s. afskildt ställe, eremitage.

Erakkolainen, s. ensling, enstöring, eremit.

Erehdys, y. m., k. **Erhetys**, j. n. e.

Erhe, s. misstag, villfarelse; — **-oppi**, villolära.

Erheellinen, a. vilsefarande.

Erheetön (-ttömän), a. utan misstag, ofelbar.

Erhehtii l. **erheilee**, v. förirrar sig.

Erhettymätön, a. ofelbar, infallibel.

Erhettyy, v. misstager sig, irrar.

Erhetys l. **erheys**, s. villfarelse, irring, misstag, felsteg; erhetyksestä, erhetyksissään, af misstag.

Erhetyttää, v. vilseleder, missleder.

Eri, a. indekl. skild, skiljaktig, olika, afskild; e. paikassa, på skildt ställe; e. seura, skildt sällskap; olla erillänsä l. erinänsä, vara skild; päässee erilleen, blir fri från; istuvat erikseen l. erillään, de sitta hvar för sig l. afskildt; kukin eriksensä, hvar för sig; — **-aikuinen**, oliktidig; urtima; — **-etu**, privilegium: — **-kansainen**, af olika nation; — **-kielinen**, af olika språk; — **-kokoinen**, af olika storlek; — **-laatu**, variant; — **-laatuinen**, skiljaktig, heterogen; — **-lahko**, egen sekt; — **-lahkolainen**, sektanhängare; — **-lainen**, olik; — **-laisuus**, olikhet, kontrast; — **-kuinen**, af olika läsart; — **-tyksellinen**, af olika betydelse, tydig; — **-mielinen**, af olika stridig; — **-mielisyys**, mening aktighet; — **-neuvoinen**, (*bot.*) könad; — **-nkaltainen**, olika fad, besynnerlig; — **-n-omainen**, domlig, besynnerlig, synnerlig, dentlig; ei mitään erinoming ingenting särdeles; erinomaisekä, särdeles lång; erinomaisenis, utomordentligt vacker; — **mattain**, adv. synnerligen, i synförnämligast, företrädesvis; — **nen**, af olika l. skildt utseende — **-oikeudellinen**, privilegier **-oikeudeton**, oprivilegierad; **keus**, privilegium; — **-osa**, del; — **-purainen**, oenig, — **-puraisuus**, oenighet, tvedring, misshällighet; — **-päät** biafsked; — **-seura**, sekt, an **-seuralainen**, partianhängare, ker; — **-suuntainen**, riktad håll; — **-uskoinen**, af olika heterodox; — **-uskolainen**, re af olika l. annan religion, ter; — **-uskolais-laki**, diss — **-vieroinen**, heterodox, — **-ääninen**, olikstämmig.

Erikkosoturi, s. partigängare, fri

Erikoinen, a. enskild; yhd. muo **kois-**; e. asia, ensak; e. ra paratfred.

Erikäs, s. enstöring.

Erillinen, a. afskild, skild, fri strödd; yhd. muoto erillis-; **ko**, detachement.

Erinäinen, a. särskild, skild, pri ciel; yhd. muoto erinäis-; privatskola.

Erinäisyys, s. särskildhet, speci

Eris, adv. (= eriksi) skildt, **-johdollinen**, abstrakt; — **-j johto**, abstraktion; — **-kauppa** nopolium; — **-kummainen**, be lig, sällsam, märkvärdig; — **suus**, separatism; — **-merkit** märkelse; — **-tapainen**, e originel, kuriös.

Eristys, s. isolering; varietet.

Eristää, v. isolerar, abstraherar,

Erittäin l. **-ttäisin**, adv. särskil deles, enkom; erittäinkin, desvis, i synnerhet.

inen, a. särskildt l. afsides l. en-
k varande, spridd.
ä, **-stelee**, v. skiljer, frånskiljer,
yserar; (*kem.*) reducerar.
nen, a. särskild, speciel; — s. indi-
, s. särskiljande; (*kem.*) reduk-
itön, a. oskiljaktig, oupplöslig,
skiljelig.
inen, a. skiljbar, frånskiljelig,
ande.
v. skiljes, skiljer sig, frånskiljes,
drar sig, lossnar.
iset, s. pl. afskedskalas.
l. **erkautuu**, v. skiljer sig, af-
kokous erkautuu, samman-
en upplöser sig.
maton, a. oskiljaktig, som icke
l. skilt sig.
vainen, a. åtskiljelig, afgående.
skilnad, skilsmessa, afgång, af-
; otti eron miehestänsä,
sig från sin man; ottaa eron
sta, tager afsked från tjensten;
a eron, förafskedar; — **-kirja**,
betyg, afskedsbref, orlofssedel; —
ky, uppsägning; — **-merkki**, skil-
en; — **-n-aika**, skilsmessans tid.
v. skiljer sig, är olika, frångår,
, afviker.
inen, a. afvikande, skiljaktig, olik;
nde.
isuus, s. afvikelse, olikhet.
, v. bjuder till att l. ämnar skiljas.
, s ensling, eremit.
a, **-ttelee**, v. skiljer, åt-, från-,
urskiljer, utgallrar, afsätter; ei-
silmät erota, ögonen urskilja
maton, a. oskiljaktig; oafskilje-
virasta e., oafsättlig.
, s. skilnad, åtskilnad, olikhet,
rens, afsöndring, utgallring, föraf-
ning; — **-mies**, skiljeman.
, s. (*kem.*) afsättning, fällning.
, **-utuu**, v. undandrager l. skiljer
(*kem.*) afsättes.
, aflägsen ort l. färd, fångst, afskild
g. andel, portion, post; (*Kalev.*)
, fångst, färd; kuoleman eris-
på väg till döden; tällä erää l.
illä, denna gång; yksi erältän-
en i sender; vähin erin, litet i
der, i små portioner l. poster; toisen
in, för andra gången; ottaa erän-
tager sin andel; laiva tuo erän-
sä, skeppet hemtar sin fångst; —
-maa, ödemark; — **-metsä** l. **-salo**,
jagtmark; — **-mies**, jägare, fiskare;
— **-venhe**, båt för fiskfärder l. här-
nad; — **-vuoristo**, urfjäll.
Eräinen, a.; kesken- l. puoli-eräi-
nen, halfgången l. -färdig; — s. re-
sande, jägare.
Eräkäs, k. **Erokas**.
Eräs (erään), pron. någon, en viss.
Erätön, a. lottlös, tomhändt, utan fångst.
Esi (eden), s. stället framföre; on esis-
sä l. esillä, är framme l. före, före-
hafves; kutsuu esiin l. esille, fram-,
förekallar; tuo esiin, förebringar, fö-
reter, anför; — **-astia**, förlag, recipient;
— **-ehto**, preliminär; — **-in-asettaja**,
motionär; — **-inhuuto**, upprop, fram-
rop; — **-intuleva**, förekommande; —
-intulo-päivä, inställelsedag; — **-in-
veto**, framdragning; — **-istuja**, pre-
ses; — **-isä**, stamfader; pl. förfäder;
— **-kartano**, förgård; — **-kasvi**, för-
frukt; — **-kunta**, stab; — **-kuva**,
förebild, exempel; — **-kuvallinen**,
exemplarisk; — **-kuvaus**, afbildning,
målning; — **-käsite**, prenotion; —
-lause, försats, premiss; företal; —
-liina, förkläde; — **-liite**, prefix; —
-lukija, föreläsare; — **-illä-oleva**, fö-
revarande; — **-merkki**, exempel; esi-
merkiksi (esim.), till exempel (t.
ex.); — **-miehyys**, förmanskap, pre-
sidium, ordförandeskap; — **-mies**, för-
man, ordförande, preses; — **-munkki**,
prior; — **-nunna**, priorinna; — **-op-
pi**, förkunskap; — **-pappi**, prelat, pa-
stor; — **-piha**, förgård; — **-puhe**, fö-
retal, förord; — **-rippu**, förhänge,
ridå, (*pipl.*) förlåt; — **-rukous**, för-
bön; — **-sana**, motto; (*gram.*) pre-
position; — **-taito**, förkunskap; —
-tieto, propedeutik; — **-turva**, för-
mur, förskansning; — **-upsieri**, stabs-
officer; — **-vaate**, förkläde; — **-val-
ta**, öfverhet; — **-vanhemmat**, förä-
ldrar; — **-vanhin**, stamfar.
Esiintyy, v. framskjuter, framträder, upp-
träder.
Esikko, s. förstling; förstuga; — **-oi-
keus**, förstfödslorätt.
Esikkö, s. gullvifva.
Esikoinen, a. förstfödd; — s. förstling.
Esimmäinen, k. **Ensimmäinen**.
Esine, s. föremål, objekt.
Esineellinen, a. konkret.
Esineinen, a. objektiv.

Esite, s. framställning, proposition, motion.
Esitelmä, s. föredrag, framställning, afhandling.
Esittelee, v. framställer, föredrager; föreslår, proponerar.
Esittelijä, s. föredragande; — **-sihteeri**, referendariesekreterare.
Esittely, -lö, s. framställning, föredragning; esittelyllinen, akroamatisk.
Esittää, v. framställer, proponerar, presenterar.
Esitys, s. framställning, proposition, motion, föredrag, presentation; förslag; — **-kirja**, vehikel; — **-kyky**, framställningsförmåga; — **-laatu**, framställningssätt; — **-oikeus**, motionsrätt; initiativ.
Esityttää, v. låter föredraga, låter presentera.
Eskadroona, s. sqvadron.
Este, s. hinder, förevändning; jäf; laillinen e., laga förfall; tekee esteitä, gör svårigheter; esteen alainen, jäfvig.
Esteellinen, a. hinderlig; full med ursäkter; jäfvig.
Esteetön, a. hinderlös, förfallolös; ojäfvig; obehindrad.
Estelee, v. afhåller, afböjer; gör undanflykter, urskuldar.
Estelemys l. **estelmys**, s. förevändning, ursäkt; jäfsanmärkning.
Estely, s. urskuldande, hinder.
Estin (estimen), s. det som hindrar, prohibitiv.
Esto, s. hindrande; — **-rinta**, kordong.
Estyy, v. förhindras, får hinder, är hindrad.
Estyttää, v. hämmar, gör hindrad, förekommer.
Estäke, -tyte, s. preservativ.
Estämätön, a. icke hindrande, obehindrad, ovägerlig.
Estättelee, v. söker hindra, gör förevändningar.
Estää, v. hindrar, förekommer, hämmar, afvänder; jäfvar.
Etana, s. snigel; (*kuv.*) strunt, slyngel.
Eteen, adv. ja postp. (*illat.* sanasta esi) framåt, för, före; menee herran e., går för herrn; tekee työtä asian e., arbetar för saken; — **-astunta**, framträdande; — **-kirjoitus**, föreskrift; — **-kuvaus**, föreställning; — **-leikkaaja**, förskärare; — **-pantu**, förelagd; — **-päin**, framåt; — **-pääsy**, audiens.
Eteentyy, v. kommer fram l. före. skrider.
Eteinen l. **etehinen**, a. framför va framtida, kommande; eteisk etehinen, förstuga, vestibul.
Etelä, s. söder; — **-kaakko**, syds — **-lounas**, sydsydvest; — **-tuul** nanvind, sydlig vind.
Eteläinen, a. sydlig.
Etelämpi, a. komp. sydligare.
Etelästyy, v. n. gå öfver till syd
Etenee, v. kommer längre fram. skrider, framrycker.
Etenemys, s. progression; perspek
Etenevä, -väinen, a. part. fram de; perspektivisk; e. kanta l. polvi, nedstigande led.
Etevyys, s. framstående egen reträde.
Etevä, a. framstående, utmär vämpi, för mer, öfverlägsen vämmyys, öfverlägsenhet.
Eteys, s. objekt.
Etikka, s. ättika; — **-happo**, ät
Etinen, a. framtill varande, fram kansa, det kommande slägtet.
Etsii, v. söker, letar, besöker, hem
Etsikko, s. besök visit; hemsö Marian etsikkopäivä, Mar sökelsedag.
Etsinko l. **etsintä**, s. sökande, le
Etsiskelee, v. söker ofta, hemsök
Etso, s. sökning, efterletning.
Etsone, k. **Ehtone**.
Et, ette, k. **En**.
Että, konj. att; sekä...että, ...och.
Etu, s. stället framför; fördel. förmon; lott; antaa etunsa j mänsä, uppoffrar allt hvad poikansa eduksi, till sin son; silmän e., ögnamärk **-anti**, förskott; — **-asia**, int **-hakkaus**, förhuggning; — framtand; — **-huone**, förrum: — **etuisjyvät**, slösäd; — **-jalka** fot; — **-joukko**, förtrupp; — framben; — **-kertoja**, (*mat.*) cient; — **-kynsi**, förhand; olla kynnessä, sitta i förhand; lera; — **-käsi**, förhand; saa dessä, får i främsta rummet; — ko, (teaatterissa) oxöga; — vedett; — **-murros**, förhuggning; **-nenä**, första spetsen; on etune sä, är i spetsen; — **-oikeudella** prioriterad; — **-oikeudeton**, o

id; — -**oikeus**, förmonsrätt, preroga-
privilegium, prioritet; — -**osa**, brors-
; (*lagt.*) fördel; — -**puoli**, framdel
ida; on **etupuolella**, är frampå,
till; — -**pää**, framända; **etupääs-**
i främsta rummet, företrädesvis; **me-**
etupäässä, går främst l. i spetsen;
rokko, förbruk; — -**silta**, perrong,
form; — -**sormi**, pekfinger; — -**vah-**
vartio, förpost; — -**vaunu**, tender;
-**voite**, försteg; framlass; — -**voit-**
sen, framlastad, framåtlutande.
n l. **etuisa**, a. fördelaktig, för-
sig.
sa, s. fördelaktighet, företräde.
nen, s. substitut.
n l. **etähinen**, a. fjerran varande,
pen.
ys, s. aflägsenhet, afstånd.
y, v. aflägsnar sig.
s. långt aflägsen ort l. tid; **on**
illä, är fjerran, långt borta; **tu-**
etäältä, kommer långtifrån; —
köinen, långsynt.

Etäällinen, k. **Etäinen.**
Eukko, s. gammal qvinna, gumma, ma-
trona, mor; **eukkoseni**, mor lilla,
kära mor.
Evankelinen, a. evangelisk.
Evankeliumi, s. evangelium.
Evelä, a. lifig, rörlig, qvick.
Eversti l. **evesti**, k. **Översti.**
Evittyy, v. får fenor.
Evä, s. fena.
Eväinen, a. ht. fena, fenig.
Evällinen, a. försedd med fenor, fenig.
Eväs (evään), s. vägkost, proviant; —
-**kontti**, matväska; — -**laukku**, väg-
kostrensel; — -**pussi**, vägkostpåse; —
-**voi**, ressmör.
Evästää, v. förser med vägkost, pro-
vianterar.
Evästys, s. proviantering.
Evätä, inf. sanasta **Epää.**
Evätön, a. fenlös.
Eväällinen, a. försedd med vägkost.
Eväätön, a. utan vägkost.

F.

f edellä on sanottu **d**:stä sekä
ja **c**:stä, sopii myös **f**:n suhteen.]
tti, s. fagott.
asi, s. fajans.
asinen, a. af fajans.
ri, s. faktor.
sia, s. fantasi.
alainen, a. fariseisk.
ea, s. farisé.
alisti, s. fatalist.
iini, a. o. s. feminin.
ikomissi, s. fideikommiss.
ntroopia, s. filantropi.
ntroopillinen, a. filantropisk.
logi, s. filolog.
oofi, s. filosof.
osofia, s. filosofi.
osofiallinen, filosoofinen, s. filosofisk.

Finanssit, s. pl. finanser.
Finaali, s. final.
Finni, s. finne (*på huden*).
Flaku, s. flagg; — -**vaate**, flaggduk;
— -**laiva**, flaggskepp.
Floretti, v. florett.
Flyygeli, s. flygel.
Fosfori, s. fosfor.
Fotograafi, s. fotograf.
Fotografeeraa, v. fotograferar.
Fotografia, s. fotografi.
Fregatti, s. fregatt.
Fröökinä, s. fröken.
Fysiikka, s. fysik.
Fysiikallinen, a. fysikalisk.
Fysiologia, s. fysiologi.
Fysiologillinen, a. fysiologisk.
Förmyntäri, s. förmyndare.

Hajahtaa, v. sprider hastig lukt, doftar.
Hajallinen, a. kringspridd.
Hajanainen, a. söndrig, i stycken.
Hajaun, -aantuu, v. sprides, utbredes, faller sönder.
Haji, s. haj.
Hajoaa, v. faller sönder, sprider l. upplöser sig; liitto h., förbundet blir upplöst.
Hajoittaa, v. kringströr, sprider, utbreder, nedrifver, upplöser.
Hajoitus, s. kringspridning, upplösning.
Hajous, s. splittring, spridning.
Haju, s. lukt, doft; — **-aisti**, luktsinne; — **-inkauppias**, parfymör; — **-vesi**, luktvatten.
Hajuaa, -ilee, v. doftar.
Hajuinen, -llinen, a. som har lukt, luktande; hyvän-h., välluktande, doftande.
Hajustaa, v. parfymerar.
Hajuton, a. luktfri, utan doft.
Haka, s. hake, häkta; 2) hage.
Hakaa, v. hakar fast, fäster haken på; instänger i hage.
Hakana, s. skägglaf.
Hakara, s. gadd, tagg, retelse.
Hakartaa, v. sticker smått, retar.
Hakee, v. söker, uppsöker, ansöker.
Hakemus, s. ansökning; — **-kirja**, ansökningsskrift, ansökan.
Hakeminen, s. sökning, uppsökande.
Hakija, s. sökare, sökande; viran h., tjenstsökande.
Hakkaa, v. hugger, bultar, basar; h. metsää, afverkar l. hugger skog; hakattavaksi merkitä l. leimata, utstämpla.
Hakkaus l. **Hakkuu**, s. huggning, hygge, afverkning; — **-ala**, hyggesyta l. -period; — **-jaosto**, fackverk; — **-jakso, -vuoro**, hyggesföljd; — **-kirves**, huggyxa; — **-palkka**, huggarlön.
Hakkauttaa, v. låter hugga.
Hakkinen, s. kaja.
Hakkuri, s. hackho.
Hako, s. barrqvist, granris, ruska; barr; — **-metsä**, granrisskog.
Haku, s. sökning; lagsökning.
Halaa, v. omfamnar, omarmar; åstundar.
Halajaa, v. har lust till, åstundar.
Halava, s. en videart, grönpil (?)
Halea y. m. k. **Haalea** j. n. e.
Haljakka, s. vid rock (*af vadmal*).
Haljennainen, a. sprucken, remnig; — s. spricka, remna.
Halkaisee, v. klyfver, språnger.
Halkaisija, s. klyfvare; diameter.
Halkaisin, s. klyfningsmedel, kil.
Halkeaa, v. remnar itu, klyfves, s ker; syö haljetakseen, äter sprängmätt.
Halkeama, -kein, s. remna, spricka, li
Halkeimeton, a. sprickfri.
Halkeinen, -eellinen, a. sprucken, s kig, sprickfull.
Halki, adv. i tu, i klyf; — prep. tvärs tvärsigenom; asian h., rakt på s — **-kohtainen**, diametral.
Halkinainen, a. klufven, remnad.
Halkio, -kioin, s. spricka, remna, sp
Halko, s. kastved, vedträ, ved; — vedtraf; — **-syli**, vedfamn; — vedbörda; — **-vaja**, vedlider l. — **-vene**, vedskuta.
Halkoo, v. klyfver (*stora stycken*). ker.
Halla, s. nattfrost, frost; halla kiin pannut, frosten har sl gen; ruis on hallan pane gen är frostbiten; arka hall hallan arka, frostöm; — **-perä**, frostjord; — **-peräinen** ländig; — **-npesä**, frostnäste; — si, frostår; — **-yö**, frostnatt.
Hallaantuu, v. skadas af frost.
Hallain (-imen), s. hallon.
Hallainen, a. frostig, frostöm.
Hallava, a. black, gråbrun.
Halli, s. ngt gråbrunt, gråbrun gråsäl; — **-parta**, gråskäggig.
Halliainen, s. bröd af frostskadad pl. halliaiset, frostbiten säd.
Hallimerkki, s. hallstämpel; — s. hallrätt.
Hallinnollinen, a. administrativ.
Hallinto, s. förvaltning, administ disposition.
Hallistuu, v. blacknar, changerar.
Hallitsee, v. herrskar, regerar, b skar, styr, besittor; h. maata. skar öfver ett land; besitter jor talosa, besitter ett hemman, är å hemmanet; Pietarin hallit under Peters regering.
Hallitsematon, a. ohejdad, otyglad, rig, oregerlig.
Hallitsija, s. herrskare, herrskar beherrskare, regent, regentinna; **-suku**, dynasti.
Hallitsijatar, s. herrskarinna, r tinna.
Hallitus, s. styrelse, regering, fö ning; — **-aika**, regeringstid; —

aki, residensstad; — **-laitos, -kun-** styrelse- l. embetsverk; — **-mies**, resman; — **-muoto**, regeringsform; **uvosto**, regeringsråd l. -konselj; — **pa** l. **-meno**, regeringssätt; — **lta**, regeringsmagt; — **-virka**, re-ings- l. öfverhetsembete.

e, s. svedja; trädesåker.

ehtii, s. svedjar.

hakkaaja, s. vedhuggare; — **-la-**, vedradare; — **-myynti**, vedför-ning.

i, a. billig, af ringa värde, låg; h. **ta**, billigt pris; halvat ajatuk-, låga tankar; sain halvalla, ck för billigt pris; pidän hal-. jag ringaktar.

as, k. **Halvaus**.

see, v. blir billig, faller (*i pris*).

as, s. billighet, ringhet, låghet.

ri, s. halster.

a, s. skyddsande, genius, patron, thafvande, besittare, innehafvare: sän h., skogsrå; huoneen h., s föreståndare; talon h., inne-are af hemman; kotohaltija, egubbe; styresman i huset; mies haltijoissaan, mannen är i ek-.

tar, s. skyddsgudinna, -patro-a.

itsee, v. är i ekstas, idkar magi.

kas, a. ekstatisk, magisk.

s. vård, skydd, värja, välde, våld; on hallussani, hemmanet är våld l. uti min värjo, jag har manet om händer; antaa vie-n haltuun, ger i en främmandes l. värjo; jumalan haltuun! l! adjö!

s. lust, begär, åtrå, böjelse; ha-la, halun perästä, med begär-et, med mycken lust; — **-juoma**, itdryck; — **-ruoka**, lifrätt; — **-mie-a**, beredvillig; — **-nperä**, intresse.

a, v. önskar, åstundar.

nen, a. lysten, fiken, hugad, böjd

tas, a. lysten, hugad, villig, be-lig.

kaasti, adv. begärligt.

linen, k. **Haluinen**; halulliset tajat, hugade spekulanter.

lisuus, s. lystenhet, lystnad, lust, ägenhet.

tamaton, a. oappetitlig.

Haluton, a. utan lust, obenägen, mot-villig, ovillig.

Haluttaa, v. väcker längtan, gör lysten; minua h., jag har l. känner lust l. begär.

Halvaa, v. förlamar, gör slagrörd; hän halvattiin, han fick slag, blef för-lamad; halvattu, slagrörd, förlamad.

Halvaus, s. slaganfall, slag, förlamning; — **-vika**, slagrördhet.

Halvauttaa, v. gör förlamad.

Halvautuu, v. blir lam, får slag.

Halveksii, v. uppskattar lågt, ringaktar, försmår, missaktar.

Halvennus, s. prisnedsättning; nedsätt-ning, förklening.

Halventaa, v. fäller priset, nedsätter, föringar, förklenar.

Halventavainen, a. förklenlig.

Halventuu, v. blir billigare, faller i vär-de, nedsättes.

Hama, s. det yttersta målet; hamaan kuolemaan asti, allt intill döden; hamasta mailman alusta, ända ifrån verldens begynnelse.

Hamara, s. yxhammare, knifsrygg.

Hame, s. kjortel.

Hameellinen, a. kjortelförsedd l. -klädd.

Hamehtii, v. påkläder sig kjortel.

Hameittaa, v. förser med l. påkläder kjortel.

Hamilas, s.; pl. h-aat, höbår (*af tven-ne störar*).

Hamina, s. hamn; årtulle med vidja; (*Kalev.*) susning, gnissling.

Hamina-asetus, j. n. e., k. **Satama-asetus** y. m.

Haminoitsee, v. hamnar; ligger i hamn.

Hammas (-paan), s. tand, kugg; ham-masten kiristys, tandagnisslan; hampaitani särkee l. kolottaa, jag har tandverk; puree hammas-ta, skär tänder; etuhammas, fram-tand; takahammas, baktand; syö-mähammas, oxeltand, vishetstand; torahammas, beta; hampain l. hampailla, med tänderna; — **-luu**, munstycke; — **-harja**, tandborste; — **-ratas**, kugghjul; — **-sarja**, tandrad; — **-tauti** l. **-kipu**, tandvärk, -plåga; — **-tikku**, tandpetare.

Hammastaa, v. förser med tänder l. kuggar, tandar, visar tänder, munhug-ges, brukar mun.

Hampaallinen, -mpainen, a. tandad, med tänder l. kuggar försedd.

Hampaaton, a. tandlös, utan kuggar.

Hampailee, v. tuggar, bites (*gräläv*).

Hamppu, s. hampa; martohamppu, hanstånd af hampa; — -**lintu**, hämpling.

Hamppuinen, a. af hampa (*gjord*).

Hampsii, v. skyndar med långa steg; skrapar l. krafsar ihop.

Hamuaa, v. väsnas, stojar; rafsar, trefvar; syö hamuaa, äter mumsande.

Hamukka, s. liten kjol, kolt.

Hamutsa, s. rankdyna, halsvalk (*för hästr*).

Han (hän), enkl. part. ju, dock väl; otithan sinä, du tog ju; tottahan tulee, han kommer väl dock; kyllähän saan, jag får väl.

Hana, s. kran, tapp; (kivääríssä) hane; puolihanassa, i halfspänning; — -**ntulppa**, krankike.

Hangas, s. läm, giller af nedböjdt träd, k. **Hanka**.

Hangaton, a. utan tullar.

Hangoittaa, -ittelee, v. förser med årtullar; röres klumpigt l. svängande, stretar emot, besvärar, rivaliserar; — -**ittelija**, rival; hanrej.

Hanhi (-en), s. gås; hanhenkaura, losta; hanhenpoika, gåsunge; metsähanhi, vildgås.

Hanka, s. krok, årtulle; peukalohanka, tumvinkel; ylihanka, styrbord; alihanka, babord; — -**purjeinen**, sidamedvind; — -**vastainen**, sidamotvind; — -**vitsa**, tullvidja.

Hankaa, v. skafver, gnider.

Hankain, s. tullvidja; skafjern.

Hankainen, a. försedd med tullar; kaksihankainen vene, tvåroddig båt.

Hankala, a. obeqväm, besvärlig, hinderlig, ohandterlig.

Hankalasti, adv. besvärligt, med svårighet.

Hankaluus, s. besvärlighet, svårighet, ovighet.

Hankaus, s. skafning, friktion; — -**rauta**, skafjern.

Hankautuu, v. skafves, skubbas, gnides.

Hankava, a. försedd med starka tullar, hållig.

Hanke, s. tillrustning, förberedelse, plan, företag; ollaan hankkeissa, man är i beråd, rustar sig till; pahat hankkeet, elaka planer; sodan hankkeet, krigsrustningar; kauppahankkeet, handelsföretag.

Hanki (-gen), s. skare, drifva; h. kannattaa, skaren bär; hangella, på drifvan l. skaren; hangessa, i van l. snön; — -**kannata**, skare

Hankilas, s. vinterand, alfågel.

Hankinta, s. tillrustning, beredelse skaffning.

Hankki, s. hank; hängare.

Hankkii, v. tillrustar, föranstaltar, skaffar, anskaffar, bereder sig, h. häitä, rustar till bröllop; h. kaa, skaffar mat; h. takaus anskaffar borgen; h. tilaisuu bereder l. förskaffar tillfälle; h. kalle. bereder l. ämnar sig p

Hankkilus, s. bärrem, gehäng.

Hanko, s. tjuga, gaffel; hiili-h gaffel; sian hangot, svin -klofve.

Hankoo, v. kastar hö med tju

Hansikka, s. handske.

Hantela, a. slagrörd på ena s lande, ofärdig, osäker; k. H

Hantvärkki, s. handtverk.

Hantvärkkäri, s. handtverkare.

Haottaa, k. **Havuttaa**.

Hapahka, a. syrlig.

Hapan (happamen), a. sur.

Hapantuu, -pattuu, v. surnar, tj

Haparoitsee, v. famlar, grabblar.

Hapate, -tin, s. syrningsmedel ne; jäsningsämne.

Hapaton, a. osyrad, syrfri.

Hapattaa, -ntaa, v. gör sur, sy surna.

Hapatus, s. syrning; jäsning; (*bibl.*); vattenblom.

Hape, s. syre; syrlighet; — syrgas; — -**rehu**, surfoder.

Hapehtuma, s. oxidul.

Hapettuma, s. oxid.

Hapettuu, -istuu, v. syrsättes, o

Hapera, a. spröd, skör.

Hapes, s. syrlighet.

Hapos, s. surnadt tillstånd; su ning.

Happanee, v. surnar; jäser.

Happanematon, a. icke surnande nad, osyrad.

Happanevainen, a. surnande. att surna.

Happi, k. **Hape**.

Happilo, s. oxidul.

Happo, s. syra.

Happoinen, a. syrsatt, syrblandad

Hapottaa, v. syrsätter, försätt syra.

Hapottuma, s. oxid.

ttuu, v. syrsättes, blandas med
a, oxiderar.
i (-en), s. hår (*långt och glest*);
ad; hajalla hapsin, med ut-
et hår; — **-heinä**, hundtunga.
i, v. rafsar, berör det yttersta,
vårdalöst.
i, s. fjesker, slams, hafs.
lee, v. famlar l. letar efter.
s. hacka, harf (*af qvistig qran*),
tharf; — **-kuokka**, hacka, kratta;
-reisin, skrefbent, med utbredda

, v. harfvar (*med qvistharf*).
ka, s. skata; — **-mylly**, sqvalt-
; h-n marja l. mustikka,
ar, kråkfötter.
i, s. räfsa, kratta.
itsee, v. räfsar, krattar.
a.; menee h-an, går vilse; —
to, felkast; — **-kulku**, irrfärd;
ulo, villomening, fördom; illu-
; — **-oppi**, irrlära; — **-tie**, villo-

i, **-ilee**, v. irrar sig, går vilse.
ntuu, v. råkar vilse l. i villfa-

tumaton, a. oförvillad.
en, a. irrig, vilseledande.
inen, a. irrig, illusorisk.
taa, **-auttaa**, v. förvillar, vilse-

s, s. villfarelse, misstag; on har
ksissa, har förirrat sig, begår
ag.
s. utspärradt tillstånd; kynnet
harillansa, klorna äro ut-
ade.
s. man, kam, ås, borste; (*maan-*
drill, rygg, drillrygg; hevosen
stman; sian h., svinets rygg-
; kukon h., tuppkam; kalan
skspol; huoneen l. katon h.,
m; kypärin h., hjelmbuske;
ten h., bergets kam l. ås; vaon
ilta l. drill vid fåran; — **-hirsi**,
; — **-jyrä**, drillvält; — **-kyl-**
drillsådd; — **-kannut** (*pl.*), köp-
vid hästhandel, manskål; — **-lin-**
härfågel; — **-ntekijä**, borstbin-
; — **-vako**, drillfåra; — **-äes**,
harf.
a, v. borstar.
aja, s. borstare.
nnuttaa, v. gör öfvad, inöfvar,
rcerar in.
antuu, v. blifver van l. öfvad.

Harjaantumaton, a. oöfvad, oerfaren.
Harjainen, a.; pystyharjainen, med uppstående man; liinaharjainen, gulmanig; tasaharjainen, jemnåsad.
Harjaksinen, a. af borst, borstig.
Harjallinen, a. försedd med ås, man, kam; rygglagd; harjalliset, hästköpskalas.
Harjanne (-nteen), s. landtås, rygg; sandref.
Harjas (-ksen), s. borst, börst.
Harjoittaa, v. öfvar, utöfvar, idkar; h. oppilaita, öfvar l. inöfvar elever; h. elinkeinoa, idkar en näring; h. pahuutta, öfvar laster.
Harjoittaja, s. idkare, utöfvare, inöfvare.
Harjoittelee, v. öfvar (*småningom*); öfvar sig.
Harjoitus, s. öfning, utöfning, praktik; — **-opettaja**, öfningslärare, exercitiemästare; — **-tunti**, öfningstimme.
Harju, s. ås.
Harjuri, s. borstsamlare, borstbindare.
Harjus, **-ustin**, s. (*öfre*) rankrem; harjuslohi, laxöring l. -forell.
Harkinto, s. pröfning; reflexion.
Harkitsee, v. funderar, uttänker, pröfvar; reflekterar.
Harkka (sana), s. stickord, snedt ord.
Harkki, s. dragg.
Harkkii, v. draggar.
Harkko, s. klump, tacka, grupp; — **-rauta**, tackjern.
Harmaa, a. grå; — s. grålle; — **-karvainen**, gråhårig; — **-kivi**, gråsten; — **-nkirjava**, gräspräcklig; — **-nsininen**, blyfärgad, gråblå; — **-parta**, gråskägg, gråskäggig; — **-päinen**, gråhårig.
Harmaa, v. gråfärgar, gråmålar.
Harmaantuu, v. grånar.
Harmahtaa, v. skiftar i grått.
Harmaus, s. gråhet, grånad; gråfärgning.
Harmentaa, v. gör grå l. gråare, gråfärgar.
Harmentuu, v. blir grå, grånar.
Harmi, s. harm, förargelse, ledsamhet.
Harmikas, **-illinen**, a. förarglig, ledsam, förtretlig.
Harmistuu, v. förargas, ledsnar.
Harmittaa, v. förargar, förtretar; minua h., det förargar mig; harmittuva, harmlig, förarglig, ledsam, obehaglig.
Haro, k. **Hari**.

Heijastus, s. reflexion, återsken; — **-oppi**, katoptrik; — **-peili**, reflexionespegel.
Heijastuu, v. återkastas, studsar.
Heijastuvainen, a. reflexibel.
Heijattaa, v. ropar hej, öfverraskar.
Heikentyy, v. försvagas, saktar sig, lindras.
Heikentää, v. gör svagare, stillar, afmattar.
Heikko, a. svag, klen, späd; — **-luontoinen**, af svag natur; — **-mielinen**, **-päinen**, svagsint, afvita.
Heikkonee, v. försvagas, saktar sig.
Heikkonematon, a. oförsvagad.
Heikkous, s. svaghet, matthet.
Heikontaa, v. försvagar, förlamar.
Heikontuu, v. försvagas, blir svagare, afmattas.
Heikäläinen, s. deras jemnlike.
Heilahtaa, v. svänger sig hastigt.
Heilari, s. oro *(i ur)*.
Heilaus, s. svängning.
Heilauttaa, v. svänger hastigt, ger en svängning, kastar.
Heiluri, s. pendel, perpendikel.
Heiluu, v. gungar, svajar, svänger sig.
Heiluttaa, v. bringar i gungning, svänger, viftar; h. lakkiansa, svänger mössan.
Heimo, s. slägt, stam, familj *(i naturriket)*; — **-kansa**, beslägtadt folk; — **-kieli**, beslägtadt språk, systerspråk; — **-kunta**, hela slägten l. familjen.
Heimolainen, a. o. s. frände, förvandt, stamförvandt.
Heimokset, s. pl. samslägtingar.
Heimous, s. frändskap, skyldskap.
Heinettyy, v. tager höväxt, gräslöpes.
Heinikko, s. gräsbevuxen plats, gräslinda l. -vall.
Heinä, s. höstrå, gräs, hö; pl. h-t hö; tekee h-ä, bergar hö; — **-kuu**, Juli månad; — **-lana**, högrind; — **-npöyhötin**, hövändare; — **-nsiemenet**, gräs-, höfrö; — **-teko**, höbergning, slåtter; — **-maa**, höbol, ängsmark; — **-mies**, slåtterkarl; — **-pölkky**, höbom; — **-sirkka**, gräshoppa; — **-talkoo**, slåtteröl; — **vitsa**, hösvega; — heinävuoroinen viljelys, koppelbruk; — **-väki**, höbergningsfolk.
Heisi s. band; olvon; — **-mato**, binikemask; — **-puu**, hundtry, olvon.
Heiskuu, v. svänger; blänker.
Heite, s. kastning; slingring *(på väg)*.
Heittiö, s. afskrap, vrak, utskott, fähund.
Heitos, s. kast, kastkropp.
Heitto, s. kastning, kast, öfvergift
-kappale, kastkropp, projektil; -
-kas, kastspjut; — **-kuninga**
nung; — **matka** l. **-väli**, k
l. -längd; — **-viiva**, hyperbel.
Heittolainen, s. affälling.
Heittämätön, a. som icke kastar
nar, enständig, energisk,
ihållande.
Heittäytyy, v. kastar l. slän
slår sig på; h. juomariksi
lemnar sig åt dryckenskap.
Heittää, v. kastar, öfvergifver,
h. henkensä, uppger anda
Heitukka, a. slank, vek; —
fnasker; hejduk.
Heitättää, v. låter kasta; gö
slänger.
Hekottaa, v. gapskrattar, k
Hekuma, s. vällust, yppighet
Hekumallinen, a. vällustig,
Hela, s. beslag, hålk; helapä
knif med bealaget skaft.
Hela, s. gammal vårfest; —
-valkea, lusteld, våreld; —
Kristihimmelsfärdsdag.
Helaa, v. beslår.
Helahtaa, v. klingar till.
Helakka, a. klar, ljus, gladlynt
Helettää, v. *(Kalev.)* springer
Heleä, a. klar, gäll, klingand
prydlig.
Helinä, s. klingande, klang, p
Helisee, v. klingar, ljuder.
Helistin, s. ringklocka, skallra
Helistää, v. åstadkommer
klingar, ringer, skallrar, sk
Helke, s. vaggning, guppning;
skaller, skrammel; glans.
Helkkari, s. knäfvel, jäkel.
Helkkuu l. **-kyy**, v. vaggar,
skramlar, pinglar, klingar.
Helkuttaa, -yttää, v. sätter i
rörelse, gungar; skramlar
med ngt.
Helkkää, v. klingar, pinglar.
Helle (-teen), s. hetta, qvalm
nen, tropisk.
Hellii, v. ömmar för, fjäsar
huldar.
Hellikko, s. skötebarn.
Hellittyy, v. ger efter, lös
skör, öm.
Hellittämätön, a. som ej
oupphörlig, oafbruten, energi
dig.

tää, v. släpper l. ger efter, lossar gör öm.
l, v. gungar, svigtar, hänger lös.
tää, v. gör öm l. skär; blidkar.
ta, s. ömhet; löshet.
a. lös, rörlig; öm, varm; skär; hellällään, är l. sitter lös; h. , öm moder; h. rakkaus, varm, ärlek; — -hampainen, ömtänd; — pynen, mjölkfinger; — -luontoi- lättrörd, ömsint, ömtålig; grann- ; — -mielinen, lättrörd, blödig; — en, lösmunt; — -sydäminen, l. vekhjertad, hjertnupen; — -tun- a, känslofull, öm, grannlaga, fin- g, sensibel.
, adv. ömt; löst.
v. ömmar på, klemar.
s. fåll, skört, sköte, famn; — -lap- tötebarn; — -nuora, lik (meri- ; — -rakki, knähund.
inen, a. en famn full; — a. med l. fåll.
tää, v. fiskar perlor; — -tys, ke.
(-en), s. perla; — -kuu, Febru- — -neulonta, perlstickeri; — , juvelerare; — -vyö, perlband, älte.
ää, v. besätter l. pryder med per- erlbepryder.
a, v. glänser, skiner; sjunger l. klingande.
en, a. med hinna försedd, fjällig.
aa, v. släpper efter, nedspänner, , underlättar.
vainen, a. lindrande, mildrande.
, s. lättnad, lindring; nedspän-
na, v. underlättar, mildrar, för- r.
, adv. lindrigt, lätt.
s. tryckpinne; — -hihna, stropp.
, a. slapp, icke spänd, lindrig, eftergifven, billig (hinnasta); — inen, lättlöslig.
a, s. slapphet, lindrighet, lätthet.
ä, k. Helkkää.
en, a. qvalmig, het.
e, -ltii, v. lossnar; blir lösare.
, a. lös, lösliggande l. -sittande.
, a. tuppskägg. l. -slör.
, v. blir öm l. skär; sydän h., at röres l. veknar.
ai, s. pingsi.
(-peen), s. växtfjäll, sådor, fnas.
tti, s. helvete.

Hely, s. klingel, stoj; skallra.
Helähtää, v. klingar, skallrar, bill.
Heläjää, v. klingar, pingar, skallrar.
Hemmottelee, v. klemar, lefver vekligt.
Hempeys, s. vekhet, finhet, fägring.
Hempeä, a. vek, ömt, fin, behaglig, fager, blomstrande; [illegible] som fagrast, är i. [illegible] blomstrande ålder, fägring.
Hempii, [illegible] är ngn huld, omhuldar.
Hempu, s. prydnad, åskling, vekling; kräslighet.
Hempukka, s. [illegible] fjeligt, fruntimmer, granlåtsdam; huldinna.
Hempulainen, a. fin, prydlig, [illegible]; — s. vekling.
Hengekäs, a. anderik.
Hengellinen, a. andlig, andelig.
Hengen-ahdistus, s. andtäppa; — -asia, lifssak; — -elatus, lifsuppehälle; — -heitto, -lähtö, sjuttig, dödskamp; — -kuolijas, [illegible]; — -ottajaiset, skottpeninngar; — -pitävä, luftät; — -rauguistus, lifsstraf; — -vakuutus, [illegible]; — -varjelus, [illegible]; — -voto, andedrag, andedrägt; — -vuoro, andrum.
Hengetär, [illegible] skyddsande, gantus.
Hengetön, a. [illegible], andelös.
Hengistö, s. personal.
Hengittimet, s. pl. andedrägts, respirationsorganerna.
Hengittää, v. andas, drager andan, inandas.
Hengitys, s. andedrägt, inandning; -elin, respirationsorgan.
Hengähtää, v. drager andan, andas ut, hemtar andan.
Hengästyttää, v. [illegible] svårt att andas.
Hengästyy, v. blir andtaten.
Henki (-en), s. ande, anda, luft, lif; person; [illegible] drager andan; [illegible] håller tätt; tuulen h., vindrag; [illegible] är mantalsskrifven; hengen vaara, lifsfara; [illegible] h., menniskan har lif; [illegible] h., menniskan har [illegible] dig till [illegible] som bruft lifvet; hengen [illegible] lifssak; [illegible] onde [illegible] [illegible] mantalslängd; — -kirjoittaja, -herra, [illegible]; — -kirjoitus, [illegible]; — -kurkku, [illegible];

Hieroutua, -sautua, v. bli grynnig l. skafvad.

Hierre (-teen), s. smide, fega, fegska.

Hiertää, v. gnida, driva omkr.

Hiestaa, v. skafvas, skubbar sig.

Hiestain, -ityvgbnuta .s ,(ne-)

Hiestyy (san. hiki), v. bli svettig, slår sig fuktig.

Hiesukka, s. (*Kalev.*), fa mull l. sand.

Hieta, s. sand; -kangas, -kedmo; -multa, -sendmylla.

Hietainen (-sen), a. sandig.

Hietikko, s. sandfält, sandbank.

Hiettää (san. hiki), v. bringar till svettning, driver svett.

Hietön (san. hiki), a. svettlös, svettfri.

Hievahtaa, v. röres l. svänger sig hastigt och litet, rör sig.

Hievari, s. hengen, v. lifshank.

Hiha s. arm; -panna, armbindel; chevron; -puoli, med en arm.

Hihallinen, a. med ärmar försedd.

Hihittää, v. säger hihi, hinar.

Hihna, s. rem, remtyg.

Hihnasilo, s. remtyg.

Hihnastaa, v. förser med rem, spänner före, sätter i redet; sölar.

Hihoittaa, v. förser med ärmar.

Hihtuu, v. kikhar, diggar.

Hiiaa, v. sviker, pränglar; hlndrar.

Hiidenpesä, s. mists grotta.

Hiihdäntä, -hinto, s. skidlöpning.

Hiihtomies, -hiihtäjä, s. skidlöpare.

Hiihtää, v. löper på skidor, skidar.

Hiilestyy, -ttyy, v. förvandlas till kol, blir kolig.

Hiili (-en), s. kol; -hanko, -kauha, eldgaffel, ugnskrake; -happo, kolsyra; -hapettomuus, kolgashaltig; — -hauta, kolmila, -kauha, kolskyffel; -muurahainen, kolhaltig; -muurahainen, -muurahainen, -muurahainen.

Hiilikka, s. pund, skeppund.

Hiilikko, s. kolhög, glödhopa.

Hiillyttää, v. förkolar, förvandlar till kol.

Hiille (-lteen), s. kol, (*kol*), kolmila.

Hiilos, s. koleld, glödhög.

Hiiltyy, förkolnar.

Hiilus, s. kolbädd, kolhög.

Hiilustaa, v. förs i glöd.

Hiilustin (-timen), s. eldgaffel.

Hiiluttaa, v. förkolar, förvandlar till kol.

Hiilun, v. glimmar, glöder (*nemi-*)

Hiipii, v. smyger.

Hiipon, n. (*Kalev.*), dragon, glasera.

Hiippa, s. hög mössa, biskopsmössa, mitra; — -kunta, stift.

Hiipsuttaa, v. röres sakta fram, tr smyger.

Hiipuu, v. öfverdrages med sot, l slocknar.

Hiirenherne, s. kråkvicker; — -l råttfälla; — -poika, råttunge.

Hiiri (-en), s. möss, råtta; kotol husråtta, noukkahiiri, näbb hiiren syömä, musfrät; le hiiren korvalla, löfven ära som musöron, nyss utsprucka ren karvainen, musblack.

Hiirikka, -ko, s. musblack häst.

Hiisi (-den), s. ond genius, fan, hin; hiiden kansa, hi hiiden kiukaat, pl. lappg -rösen; mene hiiteen, gå

Hiiskaus, s. knys, knystning.

Hiiskuu, v. knystar, muckar.

Hiistakka, s. stensqvätta.

Hiistää, v. prutar; förbereder.

Hiiva, s. utkokad humle, jäst; vassa, är berusad.

Hiivaa, v. blandar jäst i bryg sar; (*meris.*) hifvar.

Hiivainen, a. jästblandad; rusig.

Hijoo, k. Hioo.

Hiki (-en), s. svett; on hiessä, tig; minun on, tulee hiki, blir svettig; — -herne, sv — -huokonen, -reikä, svetthå — -löyly, svettbad.

Hikinen, a. svettig, fuktig, qv

Hikka, s. hicka, snyftning.

Hikoaa, v. svettas.

Hikoontuu, v. blir svettig.

Hikoovainen, a. som lätt svett

Hikottaa, k. Nikottaa.

Hila, s. spolgrind; pl. h—t, grytjern; — -reki, skrinda, släde; — -portti, gallerport.

Hilaa, v. släpar, halar, varpar efter.

Hilastelee, v. stimmar, rasar, sk

Hile, s. isskorpa.

Hilja, s. det som är lugnt l. ole h—a, var tyst, stilla; ja hiljalleen l. hiljakseen l. voittoa, springer l. löper sakta mak, småningom; tuli jaan, du kom för sent; hiljaa, sent; hiljemmin, saktare:

Hiljainen, a. saktlig, sakta, stilla; färdig, sentida.

Hiljaisuus l. **hiljaus**, s. stillhet, lighet.

Hiljaisesti, adv. saktligt, sakta,

Huivi, s. duk.
Hujahtaa, v. hviner till, skallar.
Hujan hajan, adv. huller om buller, härs och tvärs, om hvartannat.
Hujaus, s. hvin, rop; sträcka *(väg)*.
Hujauttaa, v. åstadkommer hvinande, skriker till, ropar gält, far hastigt, rappar till.
Hukka, s. 1) förderf, förloradt tillstånd, förlust; 2) varg; h. on edessä, förderfvet förestår; h. perii, det går illa till slut, är förloradt; ajan, rahan, hengen h., förlust af tid, pengar, lif; joutuu hukkaan, går förlorad, råkar i förderfvet; menee hukkaan, går förlorad, går åt förgäfves; tekee työtä hukkaan, arbetar förgäfves; tulee hukkaan, förkommer, går förlorad l. under, råkar illa ut; on hukassa, är förlorad l. borttappad, är utkommen, är ute med; — **-kaura**, flyghafra; — **-reisu**, onyttig l. fåfäng resa; — **-työ**, fåfängt arbete, förspild möda; — **-vesi**, spillvatten; — **-anmeno**, förspillning.
Hukkaa, v. tappar, mister, förgör, förverkar, försakingrar, förspiller, slöser.
Hukkaantuu, v. går förlorad, förloras (bort), förkommer, omkommer.
Hukkaus, s. förspillning, mistning, förlust, plotter.
Hukkuu, v. går förlorad, förkommer, tappas bort, förgås, omkommer, förliser, drunknar; kirja h., boken tappas l. förkommer; h. veteen, drunknar; laiva h., skeppet förliser l. går i qvaf.
Hukuttaa, v. ombringar, förgör, förverkar, fördränker.
Hukuttelee, v. förgör fortfarande; förleder, förför, lockar.
Hulahtaa, v. sorlar hastigt, plumsar till.
Hulikka, s. vattenaktigt, tunt ämne, sqval, sqvip; bunke, bytta, tina.
Hulina, s. sorl, porl.
Hulisee, v. sorlar, sqvalpar.
Hulivili, s. putsmakare, säll, spelevink.
Huljutus, s. skakning, sqvalpning.
Huljuu, v. är slankig, rörs af och an, runkar, sqvalpar.
Hulkkaa, k. **Huljuu**.
Hullu, a. galen, tokig, narraktig; — s. dåre, galning; — **-heinä**, bolmört; — **-huone**, dårhus; — **-huoneelainen**, dårhushjon; — **-npäiväinen**, narraktig, tokrolig; — **-päinen**, tokig, vanvettig; — **-pää**, galenpanna; vanvetting,
Hullailee, v. tokas, galnas.
Hullumainen, **-kas**, a. småtokig, tokrolig.
Hullusti, adv. galet, tokigt, på tok.
Hullustuu, v. blir galen.
Hulluttaa, v. gör galen, inbillar; minua h., jag är fallen för dårskaper.
Hulluttelee, v. gör galen, narrar; beter sig tokigt, galnas.
Hulluttelija, s. galenpanna, gycklare, gäck.
Hulluus, s. galenskap, tokeri.
Hulmii, v. glupar, slukar.
Hulpakko, s. pratmakare, pladdrare.
Hulpattaa, v. pladdrar, pratar.
Hulpio, **-ilo**, s. stad, list, skoning; — **-höylä**, kanthyfvel.
Hulpioittaa, v. förser med list l. skoning.
Hulttio, s. slarf, odugling, vräkling.
Humahtaa, v. dånar till.
Humala, s. humle; rus, druckenhet; on humalassa, är drucken; tulee humalaan, blir rusig; — **-juurakko**, **-rönsy**, humlerot, -gös; — **-käpy**, humlekoppa; — **-salko**, humlestör; — **-päissä**, i fyllan, i drucket tillstånd; — **-tarha**, humlegård.
Humalainen, a. af humle, humlestark; rusig, drucken (= humalapäinen).
Humalikko, **-sto**, s. humlegård.
Humaloittaa, v. förser l. blandar med humle.
Humalluttaa, v. berusar, gör rusig.
Humaltuu, v. berusas, blir drucken.
Humaus, s. hastig susning, dån, doft ljud; klunk.
Humina, s. susning, dån, gny.
Humisee, s. susar, dånar, brusar.
Humma, s. häst *(lapsellisesti)*.
Hummaa, v. rumlar, väsnas.
Humpukka, s. *(litet)* rus.
Humu, s. sus, dån, gny, sorl.
Hunaja, s. honung *(vertaa* **Mesi**).
Hunkaa, **-gasta**, v. stökar, tröskar.
Hunkala, k. **Hankala**.
Hunnakko, **-ninko**, s. vårdslösadt tillstånd, lägervall; menee hunnakolle, bär till skogs; on hunningolla, är i lägervall, är vind för våg.
Hunnustaa, v. betäcker med hufva (huntu).
Huntio, k. **Hulttio**.
Huntu, s. hufva, slöja, hufvudbindel.
Huohtaa, v. drager hastigt andan, fläsar l. pustar ut, suckar till.
Huohmaa, k. **Huomaa**.
Huohottaa, v. fläsar, flämtar, stånkar, stönar.

Hoiva, s. lindring, lättnad, lisa, ro, hvila, hjelp.
Hoivaa, v. lindrar; hvilar sig; tillskyndar; föser på.
Hoivaus, s. lättnad, rekreation; släng.
Hojakka, s. sträck, fart.
Hojaus l. **Hojo**, s. strykare, koloss.
Hojottaa, v. sträcker ut, utbasunerar.
Hokaisee, v. glupar, slukar i sig.
Hokari, s. dumbom, fåne, stoll.
Hokee, v. saggar, upprepar idkeligen; pratar, skräflar; berättar, glunkar om.
Hokistaa, v. pladdrar; utfordrar, pockar på.
Hokittaa, v. broddar (*hästen*); manar på.
Hokka, s. brodd (*på hästsko*); doppsko.
Hoksaa, v. varsnar, märker, erinrar sig, hittar på.
Hoksaavainen, Hokselijas, a. påhittig, fintlig.
Hoku, s. talämne, prat, glunk, rykte, sägen.
Holajaa, k. **Holisee**.
Holho, s. skydd, skötsel, vård, förmynderskap; holhon alainen, ställd under annans vård, omyndig; — **-hallitus**, förmyndareregering.
Holhoja, s. vårdare, vårdarinna, förmyndare, målsman.
Holholainen, s. pupill, myndling.
Holhoo, v. sköter, vårdar, försörjer.
Holhotar, s. beskyddarinna.
Holhoton, a. oförsörjd.
Holhottava, a. som skall vårdas; myndling, pupill, omyndig; hän on toisen holhottavana, han är under förmynderskap.
Holhous l. **Holhomus**, s. skötsel, vård, försörjning, kuratel.
Holhu, s. k. **Holho** j. **Holhous**; — **-kunta**, förmyndarenämnd; — **-lapsi**, fosterbarn, myndling, pupill; — **-mies**, förmyndare; — **-n-alainen**, omyndig; — **-tili**, förmyndareredovisning; — **-toimi**, förmynderskap, förmyndarebefattning.
Holisee, v. sorlar doft, sqvalar.
Holjamo, s. lång strykare.
Holjuu l. **Holkkuu**, v. är rankig, vacklar, svigtar, runkar, skramlar.
Holjuttaa l. **Holkuttaa**, v. gör att det vacklar j. n. e., runkar l. skakar på.
Holkki, s. lank; holk; pråm.
Hollastaa, v. pladdrar hårdt l. högljudt, larmar.
Holli, s. håll, hålltur, hållskjuts; — **-hevonen**, hållhäst; — **-kyyti**, hållskjuts; — **-nteko**, utgörande af h — **-talo**, gästgifveri, postetation; **-vapaa**, fri från hållskjutsning.
Holma l. **Holme**, s. skydd för vind, lugnt ställe.
Holo, s. ihålighet, nisch; **skräfvel**; ihålig; dum.
Holottelee, v. talar l. sjunger gro doft, hojtar, skrålar, skräflar.
Holske, s. plaskande; slask.
Holskuu, v. sqvalpar, plaskar.
Holskuttaa, v. omsqvalpar.
Holtti, s. hållning, stadga, återhåll. hake, måtta.
Holvaa, v. öfversköljer, begjuter. sköljer, förslöser; hvälfver; bes verdrager.
Holvi, s. hvalf; rökfång; — grift, familjegraf; — **-kaari**, båge; — **-katto**, hvälfdt tak.
Holvii, v. sköljer l. spolar bort; lar, förtalar; skräflar, sladdrar.
Holvittaa, v. föser med hvalf fång, hvälfver.
Home, s. mögel; ergoxid; mjöldagg *veissa*); — **-jauho**, mjöldagg.
Homehduttaa, v. låter möglas, m
Homehtuu, v. möglar, möglas; oxi
Homeinen, a. möglig; af mögel.
Homma, s. bestyr, fläng, bråk.
Hommaa, v. bestyr, fläng, bråk tänker, tillrustar.
Homppa, s. oskicklig, klumsig me
Homppu, s. stampbröd.
Hompsii l. **Hompsottaa**, v. gär sigt l. tafatt, hamsar, komlar.
Hongatar, s. furans genius, sko
Hongikko, -sto, s. furuskog l. furubestånd.
Honisee, v. ljuder doft (*om* piper.
Honka, s. furu, mogen tall.
Honkainen, a. af furu; fururik.
Honkamainen, a. furulik.
Honkio, s. furuekstock.
Honottaa, v. talar i näsan, snöflar.
Hontelo, a. ihålig; vårdslös, obäkl
Hontikka, s. luns, lunsa.
Honto, a. ihålig; murken.
Hopakka, s. fjolla, fåne, dumhufvu
Hopea, s. silfver; hopeat, pl. sil stycken, silfverpjeser; elävä l. hopea, qvicksilfver; kolme na hopeata, tre skålpund silfver; k me markkaa hopeassa, tre i silfver; — **-aika**, silfverålder; **-harkko**, silfverklimp l. **-tacka**:

huomenelta, huomenissa, bittida, på morgonstunden; — -**aamu**, följande morgon; — -**ilta**, morgonafton; — -**kello**, morgonklocka; — -**lahja**, morgongåfva; — -**laulu**, morgonsång.

Huomeneltain, huomeneksella, adv. på morgonstunden, på morgonen, arla.

Huominen, huomeninen, a. som sker i morgon l. hör till morgondagen, morgon-, morgondags-; huomiseen asti tills i morgon; huomispäivä, morgondagen; huomis-ilta, morgonafton.

Huomio, s. uppmärksamhet, akt, eftertanke; förnimmelsee, varseblifning; tarkkauttaa jkun huomiota jhkin, fäster ngns uppmärksamhet vid ngt; luo l. kääntää huomionsa, fäster l. riktar sin uppmärksamhet; saattaa jkin jkun huomioon, fästa ngns uppmärksamhet vid ngt, göra ngn uppmärksam på ngt; ottaa huomioonsa, fästa afseende.

Huone, s. rum, hus; hushåll, husfolk, slägt, hus; — -**ala**, hustomt; — -**jakso**, husrad; — -**isäntä**, hyresvärd; — -**jumalat**, husgudar, penater; — -**kalu**, husgeråd, möbel; — -**kirkko**, huskapell; — -**kunta**, familj, hushåll; — -**kuntainen**, inhyseshjon; — -**kuvaus**, interiör; — -**rakennus**, åbyggnad; — -**tutkinto**, husvisitation; — -**vouva**, hus- l. rumhyra; — -**enhallitus** hushållning; — -**enhaltija**, hofmästare; — -**entaulu**, hustafla.

Huoneellinen, a. husegande; huslig; — s. ett rum l. hus fullt.

Huoneeton, a. utan hus l. rum, rumlös, husvill.

Huoneus, s. hus, byggnad, byggning; h-akset, åbyggnad.

Huono, a. dålig, svag, klen, ringa; hän on huono, han är dålig; hän on huonona, han ligger dåligt sjuk, är i uselt tillstånd; hän on huonoimmillansa, han är som skralast; tulee huonoksi, blir svag, magrar; huonoa huonompi, allt sämre; under all kritik; — -**asuinen**, i dåligt skick; — -**etuinen**, vanlottad; — -**hampainen**, med dåliga tänder; — -**henkinen**, med svagt lif, trångbröstad; — -**juoksuinen**, som springer dåligt; -**kasvuinen**, nödvuxen; — -**kuuloinen**, lomhörd; — -**lahjainen**, svagt begåfvad; — -**lukuinen**, dåligt läsande, dålig läsare; — -**maineinen**, vanfrejdad; — -**muistinen**, med svagt minne, glömsk; — -**niminen**, som har dåligt namn; — -**näköinen**, med dålig syn, svagsynt; — -**oppinen**, tröglärd; — -**päinen**, med dåligt hufvud; — -**silmäinen**, som har dåliga l. svaga ögon; — -**tekoinen**, illa gjord l. tillredd; — -**teräinen**, med dåligt bett; — -**töinen**, som arbetar dåligt; -**varainen**, illa försedd, i knappa omständigheter; — -**ääninen** som har dålig röst l. dåligt ljud; — -**n-arvoinen**, af ringa värde; — -**nlaatuinen**, af dålig beskaffenhet, illa beskaffad; — -**nlainen**, af sämre l. dålig art, sämre, ordinär; — -**nnäköinen**, af dåligt utseende, som ser dålig l. ful ut; — -**npuoleinen**, mera dålig, på sämre sidan; — -**npäiväinen**, usel; — -**nvärinen**, dålig till färgen,

Huonohko, huonoinen, huonokas, huonoläntä, huonomainen a. något dålig, mera skral, skraltig, mera dålig.

Huonoksuu, v. anser för dålig l. ringa, underskattar, försmår.

Huonommuus, s. sämre beskaffenhet, underlägsenhet.

Huononee, v. blir dålig, svag, sämre, försämras, försvagas.

Huonontaa, v. gör sämre, dålig, svag, försämrar, försvagar.

Huonontuu, k. **Huononee**.

Huonous, s. dålighet, svaghet, uselhet, underlägsenhet.

Huopa, s. filt, filthatt; — -**hattu**, filthatt.

Huopaa (huovan), v. filtar, valkar.

Huopaa (huopaan), v. skåtar, myndar, hopar, stryker.

Huopainen, a. af filt.

Huopari, s. myndare, bakåre.

Huopenee, v. valkas; mildras, lättas.

Huora, s. hora, sköka.

Huorin, adv.; tekee h., gör hor, horar.

Huorintekijä, s. bolare, horkal.

Huoruus, s. horeri, hor; yhden-, kahdenpuolinen h., enkelt, dubbelt hor.

Huosia, -io, s. tvaga, viska; skurgräs.

Huosta, s. vård, beskydd, våld, värjo.

Huotra, s. slida, foderal.

Huovaa, v. försöker, vågar.

Huovahtaa, k. **Huoahtaa**.

Huovallinen, a. hattegande; — s. en hatt full.

Huove (-peen), s. lättnad, förströelse; slummer.

Huoventaa, -ttaa, v. lindrar; upptinar.

kangas, byxtyg; housunkaulus l. vyötärö, byxlinning; housuntasku, byxficka.

Housuton, a. byxlös, utan benkläder.

Hovi, s. hof; herregård; — **-herra**, hofherre l. -man; — **-linna**, palats; — **-maalari**, hofmålare; — **-neiti**, hoffröken; — **-neuvos**, hofråd; — **-nhaltija**, **-nherra**, godsegare, egendomsherre; — **-oikeus**, hofrätt; hovioikeuden-neuvos, hofrättsråd; — **-poika**, page; — **päällikkö**, hofintendent; — **-seura**, hofcirkel; — **-seurue**, hofsvit; — **-talonpoika**, frälsebonde.

Huh, int. usch! hu!

Huhdanviljelys, s. svedjebruk.

Huhdevesi, s. sköljvatten, skulor.

Huhdonta, s. sköljning, vaskning.

Huhdottaa, v. låter klappa, skölja.

Huhisee, v. susar, hviner, hviskar.

Huhka l. **Huhkaja**, s. uf; hornuggla; — **-pöllö**, berguf.

Huhmaisee, v. slår l. dunkar till.

Huhmar, s. stampho, trädmortel.

Huhta, s. svedja, svedjeland; — **-sieni**, murkla.

Huhtii, v. tillreder sved, svedjar.

Huhtikuu, s. April.

Huhtoo, v. anstränger sig; slår, klappar; sköljer, tvättar, vaskar; huhtoallas, vasktråg; huhtokulta, vaskguld; huhtomalaitos, vaskverk.

Huhu l. **Huhina**, s. tassel; rykte, sqvaller, prat; h. käy, det går ett rykte.

Huhuu, **-ilee**, v. tasslar, sqvallrar; hojtar, skriker.

Hui, int. tvi; uff! huj; hör hit!

Huijaa, v. prånglar, byter; skojar.

Huijahuttaa, v. ropar hastigt huj, upphäfver ett gält rop.

Huijari, s. prånglare, skojare.

Huikaisee, v. bländar, mattar, har att svindla.

Huikea, a. häftig; bländande; skarp.

Huikenee, v. försvagas, mattas, bländas.

Huikentelee, v. är ostadig, flygtig.

Huikentelevainen, a. ostadig, obeständig, vankelmodig, lättfärdig, flygtig.

Huikkaa, v. ropar huj, ropar högt, skriar.

Huikki, **-u**, s. gunga; topp.

Huikkuu, v. gungar, skakar.

Huikuttaa, v. låter gunga, gungar på, slänger hit och dit.

Huilaa, v. far lätt, glider; flänger, skojar; blåser *(med vallpipa)*; hvilar.

Huilaus, s. lätt fart, skridning; vallhu skrik, blåsljud.

Huilu, s. pipa, flöjt, skalmeja; — vel, **-n-ääni**, flöjtton; — **-nsoitt** flöjtblåsare.

Huiluttaa -elee, v. blåser på flöjt pipa.

Huima, a. yster, ostyrig, yr, ob rasande, vild, vettlös; — **-pä** bångstyrig, öfverdådig, oförväge **-ratas**, svänghjul.

Huimaa, v. slår till, svänger, s svindlar, gör yr.

Huimaisee, v. ger ett hastigt slag, l. hifvar till.

Huimaus, s. slag, rapp, släng; sv svindeltillstånd.

Huimautuu, v. får svindel, blir y

Huimauttaa, v. kommer ngn att

Huime, s. svindelattack.

Huimenee, **-ntuu**, **-istuu**, v. blir vild.

Huimentaa, **-istaa**, v. gör yst rasande, förvillar.

Huimii, v. slår l. svingar omkr dänger på, piskar.

Huimuus, s. ysterhet, yrhet, vett

Huinailee, v. vräker sig, slentrar.

Huipistaa, v. tillspetsar.

Huippaa, v. skuttar.

Huippari, s. skuttare, putsmakare, fogel.

Huippu, s. spets, topp, spira (*på* — **-lakki**, pickelhufva.

Huippuinen, **-ukas**, a. spetsig. sad, snipig.

Huipukka, s. ytterste spets, snibb

Huis, int. hys!

Huiskaa, **-kii**, v. fläktar, viftar; stojar.

Huiskahtaa, v. röres, slänges, hastigt; strittar, stänkes.

Huiskahuttaa l. **Huiskaisee**, v. runkar hastigt, svänger l. stänker

Huiskaus, s. viftning, svängning, kastning.

Huiske, s. kringströdt tillstånd, ring, oordning.

Huiskin (-imen), **Huisku**, s. viska, borste, tvaga; huiskin haisk huller om buller, om hvartannat.

Huiskuttaa, v. skakar, runkar, rör och dit, svänger af och an, viftar.

Huiskuu, v. skakas, runkas.

Huittu, k. **Huippu**.

Huitu, s. mjölkblanda.

Huitukka, s. ynkrygg, stackare, fnasl

vi, s. duk.
ahtaa, v. hviner till, skallar.
an hajan, adv. huller om buller, ins och tvärs, om hvartannat.
aus, s. hvin, rop; sträcka *(väg)*.
auttaa, v. åstadkommer hvinande, riker till, ropar gält, far hastigt, ppar till.
ka, s. 1) förderf, förloradt tillstånd, rlust; 2) varg; h. on edessä, förrfvet föreståt; h. perii, det går illa l slut, är förloradt; ajan, rahan, ngen h., förlust af tid, pengar, lif; utuu hukkaan, går förlorad, rår i förderfvet; menee hukkaan, förlorad, går åt förgäfves; tekee ötä hukkaan, arbetar förgäfves; dee hukkaan, förkommer, går förd l. under, råkar illa ut; on hussa, är förlorad l. borttappad, är kommen, är ute med; — **-kaura**, ghafra; — **-reisu**, onyttig l. fåfäng a; — **-työ**, fåfängt arbete, förspild da; — **-vesi**, spillvatten; — **-anmo**, förspillning.
kaa, v. tappar, mister, förgör, förskar, förakingrar, förspiller, slöser.
kaantuu, v. går förlorad, förloras ort), förkommer, omkommer.
kaus, s. förspillning, mistning, först, plotter.
kuu, v. går förlorad, förkommer, ppas bort, förgås, omkommer, förser, drunknar; kirja h., boken tapas l. förkommer; h. veteen, drunkar; laiva h., skeppet förliser l. går qvaf.
uttaa, v. ombringar, förgör, förverar, fördränker.
uttelee, v. förgör fortfarande; förder, förför, lockar.
uhtaa, v. sorlar hastigt, plumsar till.
ukka, s. vattenaktigt, tunt ämne, qval, sqvip; bunke, bytta, tina.
una, s. sorl, porl.
usee, v. sorlar, sqvalpar.
uvili, s. putsmakare, sälle, spelevink.
ujutus, s. skakning, sqvalpning.
ujuu, v. är slankig, rörs af och an, runkar, sqvalpar.
ukkaa, k. **Huljuu**.
ulu, a. galen, tokig, narraktig; — s. dåre, galning; — **-heinä**, bolmört; — **-huone**, dårhus; — **-huoneelainen**, dårhusbjon; — **-npäiväinen**, narraktig, tokrolig; — **-päinen**, tokig, vanvettig; — **-pää**, galenpanna; vanvetting,
Hulluilee, v. tokas, galnas.
Hullumainen, **-kas**, a. småtokig, tokrolig.
Hullusti, adv. galet, tokigt, på tok.
Hullustuu, v. blir galen.
Hulluttaa, v. gör galen, inbillar; minua h., jag är fallen för dårskaper.
Hulluttelee, v. gör galen, narrar; beter sig tokigt, galnas.
Hulluttelija, s. galenpanna, gycklare, gäck.
Hulluus, s. galenskap, tokeri.
Hulmii, v. glupar, slukar.
Hulpakko, s. pratmakare, pladdrare.
Hulpattaa, v. pladdrar, pratar.
Hulpio, **-ilo**, s. stad, list, skoning; — **-höylä**, kanthyfvel.
Hulpioittaa, v. förser med list l. skoning.
Hulttio, s. slarf, odugling, vräkling.
Humahtaa, v. dånar till.
Humala, s. humle; rus, druckenhet; on humalassa, är drucken; tulee humalaan, blir rusig; — **-juurakko**, **-rönsy**, humlerot, -gös; — **-käpy**, humlekoppa; — **-salko**, humlestör; — **-päissä**, i fyllan, i drucket tillstånd; — **-tarha**, humlegård.
Humalainen, a. af humle, humlestark; rusig, drucken (= humalapäinen).
Humalikko, **-sto**, s. humlegård.
Humaloittaa, v. förser l. blandar med humle.
Humalluttaa, v. berusar, gör rusig.
Humaltuu, v. berusas, blir drucken.
Humaus, s. hastig susning, dån, doft ljud; klunk.
Humina, s. susning, dån, gny.
Humisee, s. susar, dånar, brusar.
Humma, s. häst *(lapsellisesti)*.
Hummaa, v. rumlar, väsnas.
Humpukka, s. *(liitel)* rus.
Humu, s. sus, dån, gny, sorl.
Hunaja, s. honung *(vertaa* **Mesi**).
Hunkaa, **-gasta**, v. stökar, tröskar.
Hunkala, k. **Hankala**.
Hunnakko, **-ninko**, s. vårdslösadt tillstånd, lägervall; menee hunnakolle, bär till skogs; on hunningolla, är i lägervall, är vind för våg.
Hunnustaa, v. betäcker med hufva (huntu).
Huntio, k. **Hulttio**.
Huntu, s. hufva, slöja, hufvudbindel.
Huoahtaa, v. drager hastigt andan, fläsar l. pustar ut, suckar till.
Huohmaa, k. **Huomaa**.
Huohottaa, v. fläsar, flämtar, stånkar, stönar.

Huovi, s. knekt, ryttare; — **-talo**, rusthåll.
Huovii, v. bländar; värmer.
Huovuntuu, v. utdunstar.
Huovuttaa, v. fläsar, flämtar.
Hupa, a. förgänglig; slösaktig; nöjsam; — **-kätinen**, som gifer slösaktigt l. drygt; — **-matka**, lustfärd.
Hupaa, v. gör tiden kort, roar, förnöjer.
Hupainen, a. nöjsam, rolig, lustig.
Hupaisa, a. treflig; flyktig.
Hupaisesti, adv. roligt, lustigt, muntert.
Hupakko, -pero, s. fåne, dumhufvud.
Hupeltunut, a. part. afsigkommen.
Hupenee, v. förminskas, går ihop, försvinner.
Hupihaitto, s. slarf, roué.
Hupii, v. magrar, går till kost.
Hupilainen, s. sällskapare (till tidsfördrif); muntergök, lustig broder.
Huppelehtaa, v. tokas, yrar, sprittar, strittar.
Huppu, s. klädernas samling öfver hufvudet, inhukning; regntak.
Hupsa, -su, a. j. s. tokig, fånig; tok, fåne, fjolla.
Hupsahtuu, v. blir ngt tokig, vriden,
Hupsuttaa, -telee, v. gör tokig, bedårar; beter sig fånigt; fjeskar; mumlar.
Hupuus, s. flygtighet; slösaktighet; treflighet.
Hurahtaa, v. sorlar till, framsprutar.
Hurina, s. surr, sorlande.
Hurisee, v. sorlar, surrar.
Hurja, a. rasande, yr, yster, ursinnig; liderlig; — **-mielinen**, vildsint, ursinnig; lättsinnig; — **-pidot**, orgier; — **-päinen**, öfverdådig, skengalen.
Hurjaa, v. gör rasande, vurmig.
Hurjailee, -ehtii, v. slentrar, rantar, skojar, rasar.
Hurjenee, v. blir vild, tilltar i yrhet.
Hurjistuu, v. blir rasande, ursinnig.
Hurjuus, s. ursinnighet, raseri, vanvett, yra.
Hurmaa, v. tjusar, bedårar, förtrollar, förvillar.
Hurmaantuu, v. blir bedårad, förvillad.
Hurmailee, v. bedårar; svärmar, fantiserar.
Hurmaus, s. dårande, förvirring, hänryckning, extas, förtrollning.
Hurme, s. blod *(stelnadt)*.
Hurmos, s. bedåradt tillstånd, förvirring, hänryckning.
Hurra (= huroo), s. hurra; hurranhuuto, hurrarop.
Hurraa, v. hurrar; surrar,
Hurri, s. lymmel, slyngel; tor mjölk- l. vattenblanda.
Hurrikas, s. månglare; första be
Hurskaasti, adv. rättfärdigt; öfver
Hurskas, a. rättskaffens, rättfärdig rådig, from, religiös; dugtig, r — **-mielinen**, religiöst sinnad, sinnad, rättskaffens.
Hurskaus, s. rättskaffenhet, rättfr fromhet.
Hursti, s. säckväf; (groft) lakan; hursti, brandsegel.
Hurtta, s. stöfvare, hund; svinpe jare; hurtan-korvat, hjer mandlar.
Hurua, v. rullar, trillar, dryper;
Hurvio, s. slösare, förödare.
Hurvittelee, v. slöser, huttlar.
Hus, interj. husch! buss!
Hussaa, v. plottar, förspiller.
Hussuttaa, k. **Hyssyttää**.
Husuttaa, v. hetsar, tussar på
Hutera, a. vacklande, skral, hrö
Hutikka, s. rus, dryckestillstånd
Hutiloitsee, v. fuskar, kläpar; huttlar.
Hutilus, s. fuskare, kläpare.
Hutisee, v. darrar, skakas, smar.
Hutja, s. smalt spö. spraggs.
Hutjua, v. vickar, svajar, dingla
Hutkahtaa, v. rörs l. slänges h
Hutkii, v. piskar, basar, plaggar.
Hutkuu, v. skakas af och an,
Hutsu, s. slinka, frilla, luder.
Huttu, s. gröt; — a. svag, skr
Hututtaa, v. hetsar, tussar på
Huu, int. hu! uff!
Huudahdus, s. hastigt rop, su **-merkki**, utropstecken; — terjektion.
Huudahtaa, v. ropar till, utropar.
Huudanta -nto, s. ropning, r
Huudattaa, v. låter ropa; upp laissa, lagfar; h. tilaa, låter bjuda *(utropa)* lägenheten.
Huudatus, s. upprop, uppbud.
Huude (-teen), s. rimfrost, rim, mat.
Huudettuu, v. betäckes med rim
Huudos, s. inrop.
Huuhdevesi (-den), s. sköljvatten.
Huuhdonta, s. sköljning, vaskning
Huuhdottaa, v. låter skölja.
Huuhkaja, s. berguf.
Huuhottaa, v. frusar, fläsar; strömmar.

valtion hyvä, statens fördel l. väl; kuka hyvänsä, hvem som helst; milloin l. koska hyvänsä l. hyvään, när som helst; tekee hyvää, gör godt; katson jonkun hyvää, jag ser någon till godo; hyvää huomenta, päivää, iltaa, yötä, god morgon, dag, afton, natt! näkee l. katsoo hyväksi, anser l. finner l. pröfvar godt; lukee hyväksi, räknar till godo; ottaa hyväksi, antager, godkänner; käyttää jotakin hyväksensä, betjenar sig af något; hyväksi tunnettu, välkänd; tulee hyväksi, blir god; tulee jonkun hyväksi, kommer ngn till godo; pitää hyvänä, håller af; välpläga; pitää hyvänänsä, håller till godo; tuntuu, haisee hyvältä l. hyvälle, kännes, luktar bra; hyvällä, med godo, i godo, godvilligt; on hyvillänsä, är på godt humör; tulee hyville mielin, blir vid godt lynne; hyvissä ajoin l. hyvään aikaan, i god tid; hyvän aikaa, en god l. lång tid.

Hyvä-aineinen, af godt ämne l. innehåll; — **-arvoinen**, välloflig, väladel; — **-hajuinen**, välluktande; — **-juoksuinen**, som löper l. flyter bra; — **-kuntoinen**, välordnad; — **-laatuinen**, välartad, godlynt; — **lahjainen**, välbegåfvad; — **-mieleinen**, välfrejdad, välkänd; — **-muistinen**, minnesgod; **-näköinen**, som har god syn; — **-onninen**, lyckosam; — **-oppinen**, läraktig; — **-sanainen**, vältalig; — **-silmäinen**, som har godt öga l. goda ögon; — **-soinnollinen**, välklingande; — **-sopuinen**, förlikllig, endrägtig; — **-suhtainen**, proportionerlig; — **-sukuinen**, välboren, af god börd; välbeslägtad; — **-sydäminen**, godhjertad; — **-sävelinen**, välljudande; — **-sävyinen**, foglig, beskedlig, godsint, godlynt; — **-toiminen**, välbeställd; — **-tekoinen**, som slöjdar bra; välgjord, välarbetad; — **-töinen**, som arbetar bra; — **-ymmärryksinen**, välförståndig; — **-ääninen**, välljudande.

Hyvähkö, a. något god.

Hyvällee, v. smeker, hyllar, fjäsar för.

Hyvällys, s. smekning, karess; — **-sana**, smekord.

Hyväiset, s. pl. *(jäähyväiset)* afsked.

Hyväksyy, **-i**, v. anser för god, godkänner, gillar, accepterar.

Hyväksymätön, a. ogillad, ogiltig.

Hyvällinen, a duglig, antaglig.

Hyväliäntä, a. temmeligen god.

Hyvämäinen, a. något l. temligen god.

Hyvän-hajullinen, a. välluktande, doftande; — **-laatuinen**, **-lainen**, välartad, af god beskaffenhet; — **-luontoinen**, af god natur, godsint; — **-näköinen**, som ser bra l. god ut; — **-puoleinen**, som är på bättre sidan, öfver medelmåttan; — **-suominen**, välmening, välvilja; — **-suontoinen**, **-suopa**, välmenande, välvillig, godhetsfull, bevågen; — **-tahtoinen**, välvillig, välsinnad, välmenande, förekommande; — **-tapainen**, välartad, dygdig, sedig; — **-tekeväinen**, välgörande; — **-tekijä**, välgörare; — **-tekijäiset**, pl. belöning för välgerning l. välförhållande, vedergällning; — **-teko-laitos**, välgörenhetsinrättning; — **-värinen**, med god l. vacker färg.

Hyvästelee, v. säger farväl, tar afsked.

Hyvästi, adv. godt, bra, väl, dugtigt; elää h., lefver godt; hänellä on rahaa h., han har godt om l. dugtigt pengar; aja h., kör raskt på; jättää h., tar afsked.

Hyvästi, int. farväl! adjö; jää h., farväl, lef väl!

Hyvästijättö, s. afskedstagning, afsked.

Hyvästyy, v. upptager väl, låter sig behaga, blir intagen.

Hyy, s. isbeläggning; sörja; rimfrost; — **-astia**, kylfat, afkylare.

Hyyde (-teen), s. isbildning, isbark; issörja, stöp.

Hyydyntä, s. stelning, koagulering, lefring *(veren)*.

Hyydys, s. stelnadt tillstånd.

Hyydyttää, v. låter l. har att stelna.

Hyydänne (-nteen), s. isbeläggning.

Hyykistyy, v. krymper ihop, hukar sig.

Hyypiä, s. uf, berguf; nattuggla.

Hyypyy, k. **Hyytyy**.

Hyyppä, s. tofsvipa; härfågel; spetsig mössa.

Hyypyttelee, v. trippar, är beställsam.

Hyyry, s. hyra; asun hyyryllä, bor på hyra; — **-aika**, hyrestid; — **-rahat**, hyresmedel; — **-väki**, hyresfolk.

Hyyryläinen, s. hyresgäst, -man.

Hyyrää, v. hyr, förhyr.

Hyyräyttää, v. låter hyras.

Hyyskä, s. hybble, ruckel, krypin; af träde.

Hyysää, v. hyser *(varkaita j. n. e.)*.

Hyyteinen, a. isskorpig, isig.
Hyytelö, s. stelnadt spad, gelé.
Hyyttyy, v. blir stelfrusen, stelnar.
Hyyttää, v. gör stelnad, afkyler.
Hyytyväinen, a. stelnande.
Hyytyy, v. stelnar, koagulerar, lefrar sig *(veri)*.
Hyytää, v. blir isbelagd, tillfryser; gör stel.
Hyytökohta, **-raja**, s. fryspunkt.
Hyö, k. He.
Hyödykki, s. båtnad, nytta.
Hyödykäs, **-llinen**, a. nyttig, gagnelig; frodigt växande, tilltagande.
Hyödyttäväinen, a. gagnande, gagnelig.
Hyödyttää, v. gagnar, båtar, är till nytta; befordrar växt.
Hyödytys, s. gagnande; nytta, vinst.
Hyödytön, a. onyttig, gagnlös.
Hyökkäys, s. anfall, öfverfall, bestormning; — **-sota**, anfallskrig.
Hyökkää, v. rusar, anfaller, störtar på.
Hyöky, s. dyning, svallgång; — **-aalto**, svallvåg.
Hyökyilee, v. svallar, går i dyningar.
Hyökyttää, v. bringar i svallning; går svallande.
Hyökyy, **-yää**, v. fram- l. uppväller, svallar; fläktar.
Hyökähtää, v. svallar till hastigt; rusar in.
Hyökäisee, v. rusar hastigt, störtar.
Hyökää, v. rusar; kastar l. svallar tillbaka.
Hyömäisee, v. fattar l. nappar uti, rusar efter l. på, angriper.
Hyönteinen, s. insekt, yrfä.
Hyönteis-koppa, s. insektpuppa; — **-mato**, larf *(af insekt)*; — **-oppi**, **-tieto**, entomologi, insektlära.
Hyörii, v. är i fläng, bestyr, syslar, fjeskar, fjäsar, fikar efter.
Hyöriväinen, a. kringlöpande, bestyrsam, beställsam.
Hyörähtää, v. gör en fiängande rörelse, svänger.
Hyöstyy, v. tillväxer, förkofras.
Hyötelee, v. *(Kalev.)* utrustar sig.
Hyöty, s. nytta, gagn, båtnad, fördel, vinning; on, käyttää hyödyksi, är, använder till nytta; siitä ei ole mitään hyötyä, det gagnar till intet; omaa hyötyä katsomatta, oegennyttigt; — **-kasvuinen**, frodväxt; — **-koivu**, frodig björk; — **-maa**, växtlig jord; — **-mansikka**, jordgubbe; — **-oksa**, vattensakott; — **-puu**, gavirke; — **-vesa**, rotskott.
Hyötyinen, a. fördelaktig, vinstgifvande; frodig.
Hyötyminen, s. dragande af nytta; förkofran, tillväxt.
Hyötyväinen, a. som får nytta; frodafvelsam.
Hyötyy, v. får l. har l. drar nytta, profiterar; förkofras, frodas, tager till.
Hyötää, v. skjuter fram, drifver af drifver.
Hädin-tullen, adv. i nödfall.
Hädin-tuskin, adv. med mycken möj med njuggan nöd.
Hädittää, v. påskyndar.
Hädällinen, **hädän-alainen**, a. nödställ nödlidande.
Hädänmerkki, s. nödtecken, larmsignal.
Hädästyttää, v. alarmerar.
Hädästyy, k. **Hätäytyy**.
Hädätön, a. som är utan nöd l. bråd
Häh, **hää**, int. he? hvaba? hvasa?
Hähisee, **hähyy**, v. fräser, fnyser, murlar.
Häihtyy, k. **Haihtuu**.
Häijy, a. stygg, led, gemen, nedrig, illig, usel; — **-henkinen**, med gemen andedrägt; — **-mielinen**, illasinnad illvillig; — **-päinen**, som har elak nycker, — **-sisuinen**, ilaken, ondsk full.
Häijyn-elkinen, a. vanartig, ilaken, argelistig, illparig; — **-näköinen**, stygg till utseendet, af gement utseende; — **-tapainen**, elakartad, osedig, med ne driga seder l. vanor.
Häijyys, s. stygghet, elakhet, illvilja, gemenhet.
Häikenee, **-kistyy**, v. saktar l. hejdar sig; dämpas, skingras.
Häikis, int. ser du bara! rätt så!
Häikistelee, v. retar, begabbar.
Häikittää, v. stillar, hejdar, lugnar.
Häikkä, s. larm, oväsende; — **-kello**, larmklocka; — **-laukaus**, larmskott; — **-merkki**, larmsignal; — **-rumpu**, larmtrumma.
Häikäilee, v. hyser räddhåga l. betänkligheter.
Häikäisee, v. bländar, skimmrar för.
Häilyttää, v. rör af och an, svänger, viftar med, skakar.
Häilyy, v. rörs af och an, svajar, fladdrar, skakar.
Häilähtää, v. svänger l. slänger sig, smyger l. slinker in.

tion hyvä, statens fördel l. väl; ta hyvänsä, hvem som helst; lloin l. koska hyvänsä l. hyin, när som helst; tekee hyvää, godt; katson jonkun hyvää, ser någon till godo; hyvää huonta, päivää, iltaa, yötä, god gon, dag, afton, natt! näkee l. soo hyväksi, anser l. finner l. var godt; lukee hyväksi, räk- till godo; ottaa hyväksi, an- r, godkänner; käyttää jotakin äksensä, betjenar sig af något; äksi tunnettu, välkänd; tulee äksi, blir god; tulee jonkun äksi, kommer ngn till godo; pihyvänä, håller af; välpläger; pihyvänänsä, håller till godo; tuu, haisee hyvältä l. hyle, kännes, luktar bra; hyvällä, godo, i godo, godvilligt; on hyänsä, är på godt humör; tulee ille mielin, blir vid godt lynne; issä ajoin l. hyvään aikaan, d tid; hyvän aikaa, en god l. tid.

aineinen, af godt ämne l. inne- ; — **-arvoinen**, vällofiig, vålädel; **hajuinen**, välluktande; — **-juok-en**, som löper l. flyter bra; — **toinen**, välordnad; — **-laatuinen**, rtad, godlynt; — **lahjainen**. vällfvad; — **-maineinen**, välfräjdad, ad; — **-muistinen**, minnesgod; **köinen**, som har god syn; — **-on-en**, lyckosam; — **-oppinen**, lärak- — **-sanainen**, vältalig; — **-sil-nen**, som har godt öga l. goda ; — **-soinnollinen**, välklingande; **-sopuinen**, förliklig, endrägtig; — **tainen**, proportionerlig; — **-su-nen**, välboren, af god börd; vällägtad; — **-sydäminen**, godhjer- ; — **-sävelinen**, välljudande; — **vyinen**, foglig, beskedlig, godsint, lynt; — **-toiminen**, välbestäld; **-tekoinen**, som slöjdar bra; väl- rd, välarbetad; — **-töinen**, som ar bra; — **-ymmärryksinen**, vällstandig; — **-ääninen**, välljudande.

ihkö, a. något god.

ilee, v. smeker, hyllar, fjäsar för.

ilys, s. smekning, karess; — **-sana**, ekord.

iset, s. pl. *(jäähyväiset)* afsked.

iksyy, **-ii**, v. anser för god, god- ner, gillar, accepterar.

Hyväksymätön, a. ogillad, ogiltig.

Hyvällinen, a duglig, antaglig.

Hyväläntä, a. temmeligen god.

Hyvämäinen, a. något l. temligen god.

Hyvän-hajullinen, a. välluktande, doftande; — **-laatuinen**, **-lainen**, välartad, af god beskaffenhet; — **-luontoinen**, af god natur, godsint; — **-näköinen**, som ser bra l. god ut; — **-puoleinen**, som är på bättre sidan, öfver medelmåttan; — **-suominen**, välmening, välvilja; — **-suontoinen**, **-suopa**, välmenande, välvillig, godhetsfull, bevågen; — **-tahtoinen**, välvillig, välsinnad, välmenande, förekommande; — **-tapainen**, välartad, dygdig, sedig; — **-tekeväinen**, välgörande; — **-tekijä**, välgörare; — **-tekijäiset**, pl. belöning för välgerning l. välförhållande, vedergällning; — **-teko-laitos**, välgörenhetsinrättning; — **-värinen**, med god l. vacker färg.

Hyvästelee, v. säger farväl, tar afsked.

Hyvästi, adv. godt, bra, väl, dugtigt; elää h., lefver godt; hänellä on rahaa h., han har godt om l. dugtigt pengar; aja h., kör raskt på; jättää h., tar afsked.

Hyvästi, int. farväl! adjö; jää h., farväl, lef väl!

Hyvästijättö, s. afskedstagning, afsked.

Hyvästyy, v. upptager väl, låter sig behaga, blir intagen.

Hyy, s. isbeläggning; sörja; rimfrost; — **-astia**, kylfat, afkylare.

Hyyde (-teen), s. isbildning, isbark; issörja, stöp.

Hyydyntä, s. stelning, koagulering, lefring *(veren)*.

Hyydys, s. stelnadt tillstånd.

Hyydyttää, v. låter l. har att stelna.

Hyydänne (-nteen), s. isbeläggning.

Hyykistyy, v. krymper ihop, hukar sig.

Hyypiä, s. uf, berguf; nattuggla.

Hyypyy, k. **Hyytyy**.

Hyyppä, s. tofsvipa; härfågel; spetsig mössa.

Hyypyttelee, v. trippar, är beställsam.

Hyyry, s. hyra; asuu hyyryllä, bor på hyra; — **-aika**, hyrestid; — **-rahat**, hyresmedel; — **-väki**, hyresfolk.

Hyyryläinen, s. hyresgäst, -man.

Hyyrää, v. hyr, förhyr.

Hyyräyttää, v. låter hyras.

Hyyskä, s. hybble, ruckel, krypin; af träde.

Hyysää, v. hyser *(varkaita j. n. e.)*.

Hyyteinen, a. isskorpig, isig.
Hyytelö, s. stelnadt spad, gelé.
Hyytyy, v. blir stelfrusen, stelnar.
Hyyttää, v. gör stelnad, afkyler.
Hyytyväinen, a. stelnande.
Hyytyy, v. stelnar, koagulerar, lefrar sig *(veri)*.
Hyytää, v. blir isbelagd, tillfryser; gör stel.
Hyytökohta, **-raja**, s. fryspunkt.
Hyö, k. **He**.
Hyödykki, s. båtnad, nytta.
Hyödykäs, **-llinen**, a. nyttig, gagnelig; frodigt växande, tilltagande.
Hyödyttäväinen, a. gagnande, gagnelig.
Hyödyttää, v. gagnar, båtar, är till nytta; befordrar växt.
Hyödytys, s. gagnande; nytta, vinst.
Hyödytön, a. onyttig, gagnlös.
Hyökkäys, s. anfall, öfverfall, bestormning; — **-sota**, anfallskrig.
Hyökkää, v. rusar, anfaller, störtar på.
Hyöky, s. dyning, svallgång; — **-aalto**, svallvåg.
Hyökyilee, v. svallar, går i dyningar.
Hyökyttää, v. bringar i svallning; går svallande.
Hyökyy, **-yää**, v. fram- l. uppväller, svallar; fläktar.
Hyökähtää, v. svallar till hastigt; rusar in.
Hyökäisee, v. rusar hastigt, störtar.
Hyökää, v. rusar; kastar l. svallar tillbaka.
Hyömäisee, v. fattar l. nappar uti, rusar efter l. på, angriper.
Hyönteinen, s. insekt, yrfä.
Hyönteis-koppa, s. insektpuppa; — **-mato**, larf *(af insekt)*; — **-oppi**, **-tieto**, entomologi, insektlära.
Hyörii, v. är i fläng, bestyr, sysslar, fjeskar, fjäsar, fikar efter.
Hyöriväinen, a. kringlöpande, bestyrsam, beställsam.
Hyörähtää, v. gör en fläng ande rörelse, svänger.
Hyöstyy, v. tillväxer, förkofras.
Hyötelee, v. *(Kalev.)* utrustar sig.
Hyöty, s. nytta, gagn, båtnad, fördel, vinning; on, käyttää hyödyksi, är, använder till nytta; siitä ei ole mitään hyötyä, det gagnar till intet; omaa hyötyä katsomatta, oegennyttigt; — **-kasvuinen**, frodväxt; — **-koivu**, frodig björk; — **-maa**, växtlig jord; — **-mansikka**, jordgubbe; — **-oksa**, vattenskott; — **-puu**, virke; — **-vesa**, rotskott.
Hyötyinen, a. fördelaktig, vinstgi de; frodig.
Hyötyminen, s. dragande af nytt kofran, tillväxt.
Hyötyväinen, a. som får nytta; f afvelsam.
Hyötyy, v. får l. har l. drar nytt fiterar; förkofras, frodas, tager
Hyötää, v. skjuter fram, drifver drifver.
Hädin-tullen, adv. i nödfall.
Hädin-tuskin, adv. med mycke med njuggan nöd.
Hädittää, v. påskyndar.
Hädällinen, **hädän-alainen**, a. nö nödlidande.
Hädänmerkki, s. nödtecken, lar
Hädästyttää, v. alarmerar.
Hädästyy, k. **Hätäytyy**,
Hädätön, a. som är utan nöd l.
Häh, **hää**, int. he? hvaba? hvaa
Hähisee, **hähyy**, v. fräser, fnyser lar.
Häihtyy, k. **Haihtua**.
Häijy, a. stygg, led, gemen, ned lig, usel; — **-henkinen**, med andedrägt; — **-mielinen**, ill illvillig; — **-päinen**, som ha nycker, — **-sisuinen**, ilsken. full.
Häijyn-elkinen, a. vanartig, ilsk listig, illparig; — **-näköinen**, st utseendet, af gement utseende; **-painen**, elakartad, oredig, driga seder l. vanor.
Häijyys, s. stygghet, elakhet, gemenhet.
Häikenee, **-kistyy**, v. saktar l. sig; dämpas, skingras.
Häikis, int. ser du bara! rätt s
Häikistelee, v. retar, begabbar.
Häikittää, v. stillar, hejdar, lug
Häikkä, s. larm, oväsende; — larmklocka; — **-lankaus**, lar — **-merkki**, larmsignal; — **-r** larmtrumma.
Häikäilee, v. hyser räddhåga l. b ligheter.
Häikäisee, v. bländar, skimmrar
Häilyttää, v. rör af och an, svän viftar med, skakar.
Häilyy, v. rörs af och an, svajar drar, skakar.
Häilähtää, v. svänger l. slänger smyger l. slinker in.

iyttää, v. gifver en *(hastigt)* svän-
ie rörelse, viftar till med, svän-
hastigt fram.
ikä, s. fjesk, fjeskeraka.
i, k. **Häilyy**.
i, a. hörande till bröllopp, bröl-
srik.
ityy, v. blir störd, förvirrad, o-
ad, bortblandad.
ityy, v. rubbas, förvirras, skräm-
sig.
see, v. stör, oroar, oferdar, för-
rar, förvirrar, bortblandar, upp-
r.
ijä, s. oroare, fredstörare, upp-
re.
ys, s. störing, förvirring, villa,
al.
i, s. störing, villa, irring; förvir-
villervalla; ofog.
ityy, -ää, v. rubbas hastigt; tar
g, förvillas, irrar.
ys, s. rubbning, felsteg.
, s. hinna *(silmässä)*; skymt; 2)
krok.
tyy, v. kommer af sig, stakar sig.
ää, v. stapplar, stammar.
inen, a. försedd med häck; — s.
ck full.
i, s. häckla.
itsee, v. häcklar.
i, s. häck, skrinda, bur, galler,
ak; hållare *(för yxa, skodar)*; —
kast, häckkärra; — **-ovi**, galler-
r; — **-reki**, skrinda, häcksläde.
ri, s. knagg.
ri, s. hållare, ställning.
s. os; — **-viina**, förlank.
inen, a. osig, stickig.
ttää, v. qväfver, undertrycker.
i, v. oar.
ityy, v. får os, qväfves.
i, s. larm, sorl, olåt; uppseende.
ä, v. larmar, sorlar, stojar.
ä, s. gaper, storskräflare.
ää l. **hälpättää**, v. pladdrar, skräf-
chikanerar.
see, v. stillar l. skingrar sig, för-
förskingras.
ttää, v. förakingrar.
isee, v. gör ett rapp l. en knäpp,
far till; chikanerar.
s. larm, skrål, stoj.
ys, s. alarm.
ää, v. larmar, skrålar, stimmar.
s. bestörtning, förlägenhet; tu-
e hämille, förlorar kontenansen,
kommer af sig, blir förlägen; saattaa hämille, gör förlägen, förbryllar; on hämillä, är i bryderi, bortblandad l. förlägen.

Hämmekki, s. förvirring, störing, oreda, uppehåll.

Hämmennys, s. hopblandning, blandning, trassel, störing, oreda, rubbning, förhinder; on hämmennyksissä, är i oordning, villervalla, distraktion.

Hämmentyy, v. hopblandas, förblandas, intrasslas, förvirras; blir förvirrad l. brydd; hämmas.

Hämmentää, v. blandar, grumlar, för-, bortblandar, invecklar, distraherar, stör, hämmar, förhindrar.

Hämmästymätön, a. oförsagd, orädd, behjertad.

Hämmästys, s. häpnad, förvåning, bestörtning, förlägenhet.

Hämmästyttää, v. gör häpen l. förlägen, förvirrar, förvånar, öfverraskar; minua h., jag känner häpenhet, blir öfverraskad.

Hämmästyy, v. häpnar, förvånas, blir bestört l. förlägen.

Hämmästymätön, a. oförsagd.

Hämy, s. skymning.

Hämyää, v. blir skumt, skymlar; 2) syssla, stökar.

Hämähäkki, s. spindel.

Hämäläinen, s. Tavastländing; — a. tavastländsk.

Hämärtyy, v. blir skum, dunkel.

Hämärtää, v. skymmer, blir skymning, mörknar.

Hämärä, a. dunkel, skum; — s. skymning; — **-silmäinen**, skumögd.

Hän, adv. enclit. ju, dock, nog, visst; ethän sinä mene, icke går du ju, du går väl icke; syöthän, du äter väl; vrt. **Han**.

Hän, pron. han, hon; hänellä on, han l. hon har; minä hänenä, jag i hans l. hennes ställe.

Hännikäs, a. lång-, tjocksvansad; — s. svanslikt föremål, repstump.

Hännittää, v. löper l. svansar efter; binder upp svansen, svansar, spänner svansremmen.

Hännys, s. skört, släp; — **-takki**, frack.

Hännällinen, a. besvansad.

Hännästelee, v. svansar efter, är efterhängsen.

Hännätön, s. svanslös, stjertlös.

Häntii, v. svansar.

Häntyri, s. påhäng, drabant; kroktafs.

Häntyy, v. får svans l. stjert.
Häntä, s. svans, stjert; släp; — **-luu**, svansben; — **-sulka**, stjertfjäder; — **-vyö**, svansrem.
Häntä, adv. då, ju, dock.
Häntäinen, a. besvansad; pitkä-, mustahäntäinen, lång-, svartsvansad.
Häntävä, a. stor- l. långsvansad.
Häpeämätön, a. oblyg, skamlös, oförskämd, framfusig.
Häpeilee, v. är blyg, flatnar,
Häpeä, a. skam, nesa; hädelse; blygsel; häpeä sanoakseni, häpeällä sanoen, skam till sägandes; on häpeissänsä, skämmes, är skamflat l. snopen; meni häpeillänsä, gick för skams skull; joutuu häpeään, kommer på skam; saattaa häpeään, bringar l. kommer på skam, skämmer ut; — **-merkki** l. **-pilkku**, skamfläck; — **-penkki**, skampall.
Häpeällinen, a. skamlig, neslig, skymflig; snöplig.
Häpeää (häpee), v. skäms, blyges, flatnar.
Häppä, s. dricka.
Häpsähtää, k. **Säpsähtää**.
Häpy, s. blygsel, försynthet, skam; blygd; **-merkki**, brännmärke.
Häpäisee, v. bringar på skam, skämmer ut, vanhedrar, skändar, vanhelgar, ohelgar, hädar.
Häpäät, s. pl. mank.
Härevä l. **häreä**, a. ansenlig, bastant, ymnig.
Härisee, v. morrar.
Häristää, v. höter åt, hotar med, måttar åt.
Härisyttää, k. **Härsyttää**.
Härkin (-imen), **härkki**, s. kräkla, visp; — **-mylly**, sqvaltqvarn.
Härkylä, s. bräken; ormris.
Härkä, s. oxe; — **-höylä**, skrubbhyfvel; — **-jyvä**, mjöldryga; — **-lauma**, oxdrift; — **-mies**, oxdrifvare; hönsunge, d. ä. en som är första gången någonstädes; — **-papu**, hästböna; — **-pua**, oxelrönn; — **-pylly**, kullerbytta; — **-tynnyri**, oxhufvud; — **-viikko**, vecka utan helg.
Härme, s, rimsnö; sublimat.
Härmettyy, v. betäckes med rim.
Härmä, s. rimfrost, rim.
Härnää, v. retar, retas; brummar, träter.
Härppää, v. sörplar.
Härske, s. kif, käbbel, gnabb.
Härski, a. härsk.
Härskiintyy, v. härsknar.
Härskyy, **-ää**, v. kifvas, käbblar,
Härsyttää, v. retar, ärtar, up tussar, hötar *(med agt)*.
Häränsilmä, s. oxöga; prestkra *ka)*.
Häränsuoro, **-jura**, s. oxpjes.
Häsittää, v. jagar l. kasar efter
Häsy, s. oväsende, buller; slarf
Häsyttää, v. väcker buller; sti ler, hindrar.
Hätelä, a. svag, matt; vattig.
Hätii, v. har brådt, fjeskar; f påskyndar.
Hätikkö, s. fjesk, hafser; pultro
Hätiköitsee, v. fjeskar, slarfvar.
Hätimiten, adv. brådskande, so gast, i hast.
Hätistää, v. kasar bort l. efter, ansätter.
Hätkähtää, v. spritter l. knyc flatnar.
Hätyyttää, k. **Hätäyttää**.
Hätä, s. nöd, ångest; brådska suuri h., stor nöd; iso h., st ska; ei h. lakia lue, nöden gen lag; minun on h., jag ä minulla on h., jag har brådt nulle tuli h., jag kom i n ängalig; on hädässä, är i s hädissään, fjeskar; hätäs. fort; hädin tullen, i nöd **-ampuma**, nödskott; — **-hen** hjerta; fjeskare; — **-hunto**, — **-hätä**, i största hast, helt — **-kaste**, nöddop; — **-kell** klocka; fjesker; — **-leipä**, n — **-merkki**, nödsignal; — nödfallsutväg; — **-pakko**, nö — **-pelko**, paniak fruktan; — nödsegel; — **-rumpu**, larmtru **-tila**, nödfall; — **-vara**, nöd del l. -förråd, nödhjelp; — **-v -vastustus**, nödvärn.
Hätäilee, v. brådskar, brådstör skar, ängslas, oroar sig.
Hätäinen, a. fjeskig, otålig; nö
Hätärä, a. svag, blöt, sur *(om ö* **-silmäinen**, surögd.
Hätäyttää, v. förorsakar nöd l. strandsätter, ansätter, anfäktar pressar, nödgar.
Hätäytyy, **-äntyy**, v. råkar i trångmål, blir rådlös l. ängalig lig.
Hätäännyn, s.; **hätäännyksis** sin nöd l. förtvifian.
Hävelijäs, a. blygsam, ärbar.

ekin; — **-käytin**, lokomobil; — **-paino**, ångtryck; — **-vaunu**, ångvagn; — **-veturi**, lokomotiv.
höyrystyy, v. öfvergår i ånga.
höyryttää, v. förser l. fyller med ånga.
höyryy, -ää, v. ångar, dunstar, utdunstar.
höyrähtää, v. ångar hastigt, afdunstar.
höyse, s. afskaf, fnas.
höysi l. **höysimato**, s. binnikemask.
höysipuu, s. hålstry; brakved.
höyste, s. krydda; afredning; — **-juusto**, kryddost; — **-liha**, ragut; — **-tavara**, specerier.
Höysteetön, höystämötön, a. okryddad.
Höysteinen, a. kryddad; frodig.
Höystyttää, v. gör fet l. kraftig, krydda, stufvar.
Höystyy, v. blir kryddad l. stufvad, blir kraftig, tager till.
Höystää, v. kryddar, afreder; gör fet, göder.
Höystö, s. pölsa; krydda.
Höyty, s. fjun, fnask, flinga; — **-puhe**, munväder, snömos.
Höytyelee, v. spider fjun, kastar flingor.
Höytyvä l. **höytäle**, s. flocka, flaga, flinga.

I.

Ihastelee, v. fägnar sig åt, beundrar.
Ihastus, s. förtjusning, beundran, hänförelse.
Ihastuttaa, v. gör förtjust, hänrycker l. -för, intager; ihastuttava, förtjusande, hänförande, beundransvärd, romantisk.
Ihastuu, v. blir förjust l. intagen, hänryckes, hänföres.
Ihatar, s. behagens gudinna, gratie.
Ihka, a. idel; i. uusi, alldeles l. helt ny.
Ihkaa, v. snyftar, suckar, klagar.
Ihkaten, adv. fullkomligt, i allo, alldeles.
Ihme, s. under, underverk; ihmeekseni, till min förvåning; — **-parannus**, underkur; — **-teko** l. **-työ**, underverk; — **-tekoinen** (ihmeitä tekevä), undergörande.
Ihmeellinen, a. underlig, underbar, förunderlig.
Ihmeno, k. **Ihminen.**
Ihmestyy, v. blir förvånad.
Ihmettelee, v. förundrar sig (*öfver*), förvånas, beundrar; ihmeteltävä, förundransvärd.
Ihmetyttää, v. väcker förvåning, imponerar.
Ihmikäs, a. folklik.
Ihminen (-sen), s. menniska; person; on ihmisissä l. ihmisten parissa, är ibland folk.
Ihmis-apu, s. menniskohjelp; — **-asunto**, menniskoboning; — **-haamu**, menniskogestalt; — **-henki**, menniskoande; — **-joukko**, folkhop; — **-järki**, men-

dartaa, v. är njugg, knogar, gnider, snikas; ger litet, spar in.
de (iteen), s. groende tillstånd; växtämne.
dempi, a. ostligare.
duton, a. groddlös, utan grodd,
idänpuoli (-en), s. östra delen l. sidan; — **-puolinen**, a. ostlig, östra.
idästyy, v. blir ostlig.
idättää, v. låter gro, mältar.
ies, k. **Ijes.**
Iha, a. glad; — s. behag.
Ihaa, v. *(Kalev.)* fägnar sig åt, betraktar.
Ihailee, v. fägnar l. förlustar sig åt, njuter af, beundrar.
Ihailtava, a. p. beundransvärd, pittoresk.
Ihala, a. sällsam, angenäm; blottad, naken.
Ihan, adv. alldeles, rent af, just.
Ihana, -ainen, a. behagfull, behaglig, täck, skön, herrlig, förtjusande; — s. det sköna.
Ihanne (-teen), s. täckt ting, förtjusning; ideal.
Ihannus, s. förljufning.
Ihannoitun, v. blir förtjusande, förskönas.
Ihantaa, v. gör förtjusande, förljufvar; ihantava, intagande, romantisk, pittoresk.
Ihantelee, v. förtjuses af, fröjdar sig öfver, njuter af; smeker.
Ihanuus, s. behaglighet, täckhet, fägring, skönhet.

Hölmäisee, v. dummar l. förplumpar, sig, kläcker fram en dumhet.
Hölmästyy, -ääntyy, v. blir dum, förvirras, baxnar, förplumpar sig.
Hölmö, s. stoll, tölp, dumhufvud.
Hölppä, s. våp, fåne, narr, åsna, pladdrare, skräflare; — **-huulinen**, hängläppig, sladderaktig.
Hölpöttää, s. pladdrar, skräflar.
Hölske, s. sqvalp, slask, menföre.
Hölskyttää, v. sqvalpar (*om*).
Hölskyy, -ää, v. sqvalpar, plaskar.
Hölskääntyy, v. blir omsqvalpad.
Höltenee, -ltyy, v. blir lösare l. slappare, slaknar, lossnar.
Hölteä, a. lös, slapp.
Hölvää, v. kluddar, besudlar, plumpar; öfvergjuter, sqvalar.
Höly, s. sorl, gny, oljud.
Hölöttää, v. skrålar, sladdrar.
Höminä, s. dunkelt ljud, mummel.
Hömmelö, s. stolle, tölp, stöfvel; — a. stollig, våpig.
Hömmä, s. halföppet tillstånd; huulet l. suu on hömmällänsä, munnen står halföppen.
Hömpsii, v. hamsar, famlar, beter sig fånigt.
Hömpöttää, v. springer guppande, lunkar.
Hömyri, s. stampbröd.
Hömöpää, a. åttaradig (*ax*).
Hönky, s. kätja, brunst.
Hönkyy, -yilee, v. brummar, snäser; brunstas.
Hönkä, s. luftdrag, vindfläkt.
Hönkäilee, v. fläktar (*då och då*), är luftdrag.
Hönkäisee, v. fläktar l. pustar till; talar stönande, snäser till.
Hönköttää, v. lunkar, rör sig klumsigt l. vådslöst.
Höpelö, -rö, s. dåre, tölp, fjosker, tafatt, konfus.
Höperehtää, v. är bortblandad, famlar ikring, går i yra.
Höpinä, s. mummel.
Höpisee, v. mumlar, sladdrar.
Höplä, s. långläpp, skräfla.
Höpsää l. **höpsättää**, v. fjeskar, fjollas.
Höpöttää, v. pladdrar, snackar.
Hörhiäinen, k. **Herhiäinen**.
Hörhistää, v. vädrar (*med öronen*), spetsar öronen.
Hörhöttää, v. smågnäggar.
Hörinä, s. surr, brummande.
Hörisee, v. surrar, brummar, sn… gar.
Höristää, v. har att surra.
Hörrää, -ilee, v. surrar.
Hörskyy, v. frasar, knarrar.
Höryelee, v. (*Kalev.*) frustar (… lyssnar.
Hössö, s. ngt lösligt, lunk.
Hössöttää, v. lunkar, lunsar.
Hösyttää, v. gör slarfvigt, fjeska…
Hötisee, v. talar oredigt, sladdra…
Hötke, s. vårdslös l. slamsig rörels… skump.
Hötkyy, -ää, v. skakas, skumpar.
Hötkähtää, v. guppar till, dimper.
Hötköttää, v. lunkar, skumpar; … tar med afbrott, skrattar skak…
Höty, s. fiaga, fjun, dam.
Hötystää, -ttää, v. ruskar på. … om; skakar af.
Hötöstää, v. hafsar, klåpar.
Höyde (-teen), s. fjun, fnas, fi…
Höyhen (-enen), s. fjäder; täc… höyhenessä, fullfjädrad: … nistänsä lintukin tuna… som man är klädd, så blir ma… — **-kynä**, fjäderstjelk; — **-tu**… dertofs; — **-tyyny**, fjäderdy… **-töyhtö**, fjäderbuske, panac… **-vuode**, fjäderbädd.
Höyhenellinen, a. som har fjä… fjedrad.
Höyhenetön, a. ofjädrad.
Höyheninen, a. fjädrig, af fjäder.
Höyhenistyy, v. befjädras, får fj…
Höyhenittää, v. befjädrar.
Höyhentyy, v. fjädrar sig, får fj…
Höyhentää, -telee, v. afplockar … ker fjädrarna; tuffiar om; re… fjädrarna, yfves, bröstar sig.
Höyhkeä, a. pösig, yfvig.
Höyhtänä, s. fjolla, lättsinnig pe…
Höyhöttelee, v. springer lätt l. … luffar (*om en björn*).
Höyli, a. höflig.
Höylyy, v. fladdrar.
Höylä, s. hyfvel; — **-penkki**, h… bänk; — **-nlastu**, hyfvelspån.
Höyläys, s. hyfling.
Höyläyttää, v. låter hyfla.
Höylää, v. hyflar.
Höyläämätön, a. ohyflad; (fig.) obe…
Höyrehtii, v. ångar, dunstar.
Höyry, s. ånga, dunst, imma; … — **-kattila**, ångpanna; — **-k**… **nen**, ångkokad; — **-kylpy**, imbad… **-laiva**, ångfartyg; — **-kone**, å…

in; — -**käytin**, lokomobil; — -**pai-**, ångtryck; — -**vaunu**, ångvagn; -**veturi**, lokomotiv.
ystyy, v. öfvergår i ånga.
yttää, v. förser l. fyller med ånga.
yy, -**yää**, v. ångar, dunstar, utnstar.
ähtää, v. ångar hastigt, afdunstar.
e, s. afskaf, fnas.
i l. **höysimato**, s. binnikemask.
ipuu, s. hålstry; brakved.
te, s. krydda; afredning; — -**juus-** kryddost; — -**liha**, ragut; — -**ta-ra**, specerier.

Höysteetön, **höystämötön**, a. okryddad.
Höysteinen, a. kryddad; frodig.
Höystyttää, v. gör fet l. kraftig, kryddar, stufvar.
Höystyy, v. blir kryddad l. stufvad, blir kraftig, tager till.
Höystää, v. kryddar, afreder; gör fet, göder.
Höystö, s. pölsa; krydda.
Höyty, s. fjun, fnask, flinga; — -**puhe**, munväder, snömos.
Höytyelee, v. spider fjun, kastar flingor.
Höytyvä l. **höytäle**, s. flocka, flaga, flinga.

I.

aa, v. är njugg, knogar, gnider, as; ger litet, spar in.
iteen), s. groende tillstånd; växtse.
i, a. ostligare.
a, a. groddlös, utan grodd,
moli (-en), s. östra delen l. sidan; -**puolinen**, a. ostlig, östra.
yy, v. blir ostlig.
ää, v. låter gro, mältar.
t. **ljes**.
a. glad; — s. behag.
v. *(Kalev.)* fägnar sig åt, betraktar.
ee, v. fägnar l. förlustar sig åt, der af, beundrar.
tava, a. p. beundransvärd, pittok.
i, a. sällsam, angenäm; blottad, na-h.
, adv. alldeles, rent af, just.
a, -**ainen**, a. behagfull, behaglig, ck, skön, herrlig, förtjusande; — s. t sköna.
ne (-teen), s. täckt ting, förtjusng; ideal.
nus, s. förljufning.
noituu, v. blir förtjusande, förskö-e.
itaa, v. gör förtjusande, förljufvar; antava, intagande, romantisk, pitresk.
telee, v. förtjuses af, fröjdar sig ver, njuter af; smeker.
uus, s. behaglighet, täckhet, fägring, ränhet.

Ihastelee, v. fägnar sig åt, beundrar.
Ihastus, s. förtjusning, beundran, hänförelse.
Ihastuttaa, v. gör förtjust, hänrycker l. -för, intager; ihastuttava, förtjusande, hänförande, beundransvärd, romantisk.
Ihastuu, y. blir förjust l. intagen, hänryckes, hänföres.
Ihatar, s. behagens gudinna, gratie.
Ihka, a. idel; i. uusi, alldeles l. helt ny.
Ihkaa, v. snyftar, suckar, klagar.
Ihkaten, adv. fullkomligt, i allo, alldeles.
Ihme, s. under, underverk; ihmeekseni, till min förvåning; — -**parannus**, underkur; — -**teko** l. -**työ**, underverk; — -**tekoinen** (ihmeitä tekevä), undergörande.
Ihmeellinen, a. underlig, underbar, förunderlig.
Ihmeno, k. **Ihminen**.
Ihmestyy, v. blir förvånad.
Ihmettelee, v. förundrar sig *(öfver)*, förvånas, beundrar; ihmeteltävä, förundransvärd.
Ihmetyttää, v. väcker förvåning, imponerar.
Ihmikäs, a. folklik.
Ihminen (-sen), s. menniska; person; on ihmisissä l. ihmisten parissa, är ibland folk.
Ihmis-apu, s. menniskohjelp; — -**asunto**, menniskoboning; — -**haamu**, menniskogestalt; — -**henki**, menniskoande; — -**joukko**, folkhop; — -**järki**, men-

Illittää, v. lipar.
Illuminoitsee, v. illuminerar.
Ilma, s. luft, väder, väderlek, atmosfer, klimat; verld; det toma; raitis i., frisk luft; hyvä, paha i., vackert, fult väder; pitää ilmaa, väntar tills vädret går öfver; i. nousee, oväder uppstår; tuota ilmaa l. tuolle ilmalle, åt detta väderstreck, håll; lentää ilmaan, flyger upp i luften; lentelee ilmassa, flyger uti luften; tuolla ilmalla, i detta väderstreck; tulee ilmoille, kommer i ljuset, i verlden; ilman alla, under bar himmel; ilman ala, luftstreck, klimat; ulkoilmassa, i fria luften; ilmaanhosuja, spegelfäktare.
Ilmahappo, luftsyra; — **-haukka**, glada, sparfhök; — **-kehä**, atmosfer, luftkrets; — **-kehällinen**, atmosferisk; — **-kello**, luftklocka, recipient; — **-kerros**, luftlager; — **-kieli**, ventil, klappert; — **-kivi**, meteorsten; — **-kuiva**, vädertorr; — **-laiva**, luftskepp; — **-löyly**, luftbad; — **-merkki**, meteor, lufttecken; — **-merkillinen**, meteorologisk; — **-pallo**, luftballong; — **-puntari**, barometer; — **-purjehtija**, luftseglare, aëronaut; — **-torvi**, vindfång; — **-tuhotin**, ventilator; — **-tuli**, lufteld; — **-vaihe**, luftförändring; — **-virta**, luftström; — **-vyöhyke**, zon.
Ilmaantuu, v. yppas, blir synbar, visar sig, uppkommer, förekommer.
Ilmailee, v. vädrar sig, tar frisk luft.
Ilmainen, a. luftig, luftartad; utan afgift, gratis; saa, antaa ilmaiseksi, får, ger gratis.
Ilmaisee, v. bringar i dagen, uppdagar, yppar, röjer, förråder.
Ilmallinen, a. luftformig.
Ilman, adv. för intet, gratis, annars; saa i., får för intet; syö leipää i., äter bröd utan (*ngt*); on i., är utan, undvarar; umbär; jää i., blir utan; ilmankin, äfven annars; — prep. utan, förutan; i. rahatta, kirveettä, utan pengar, yxe; i. lapsia, utan barn; i. sitä, dessutom; i. mitään l. mitäkin, för intet; i. aikojaan, utan orsak, för ros skull.
Ilman-ala, klimat, luftstreck; — **-avaruus**, himlarymd; — **-ilmiö**, luftfenomen, -syn; — **-kansi**, firmament, himlahvalf; — **-laatu**, temperatur, väderlek; — **-lämpö**, temperatur, luftvärme; — **-mittari**, aërometer; barometer; — **-muutos**, väderskifte; luftling; — **-paino**, lufttryck; — **-na**, meteor, luftfenomen; — **-ri** himlabryn, horisont; — **-suunta** derstreck; — **-tieto**, meteorologi; matik; — **-vaihe**, vädervexling.
Ilmasto, s. klimat.
Ilmastollinen, a. klimatisk.
Ilmaton, a. lufttom.
Ilmauma l. **ilmaus**, s. fenomen, teelse, uppenbarelse, yttring.
Ilmautua, k. **Ilmaantuu**.
Ilme, s. företeelse, fenomen, yttri tryck.
Ilmeinen, a. uppenbar, synlig, valkea, i full låga brinnande
Ilmestys, s. uppenbarelse; — uppenbarelsebok; — **-päivä**, sedag; — **-uskonto**, uppenbar gion.
Ilmestyy, v. uppenbaras, blir visar sig, kommer fram i dage kommer.
Ilmetty, a. lifslefvande, alldeles
Ilmi (-en), s. det synliga; an l. ilmiin, yppar, angifver; mi l. ilmiin, får reda på, up saattaa i., tuo i., lägger i uppenbarar, uppdagar; tulee l. ilmiin, kommer i dagen. gas, blir känd; i. tuli, full san låga; i. työ, bar gerning: i. synligt l. bara vatten; — **-an** gifvare; — **-anto**, angifvelse: — **tiö**, fanerogam.
Ilmiö, s. meteor, fenomen.
Ilmoinen, a. i verlden varande; uppenbar; ei sinä ilmoisena nä, ej i detta lifvet, aldrig i den, aldrig under solen; i. ja den uppenbare guden; itkee il sen ikänsä, gråter hela sitt nom.
Ilmoitin, s. signal.
Ilmoittaa, v. meddelar, uppgifver, t nagifver, anmäler, förkunnar, und tar, rapporterar, delgifver, komm rar; i. itsensä, anmäler sig; i. ran, uppgifver egendomen; i. ta sa, meddelar sin vilja; i. asian, rättar om saken; i. asiasta, ler om saken l. förhållandet: il tettava, som bör l. kan med meddelbar.
Ilmoittelee, v., k. **Ilmoittaa**; 2) v ventilerar, vädrar sig, tar frisk l
Ilmoitus, s. tillkännagifvande, upp

nälan, annons, anslag, underrättel-
rapport; — -kirja, reversal; —
rtti, -lista, notifikationskort.
a. glädje, fägnad, nöje, fröjd; i.
usi, glädje uppkom; monet ilot,
nga fröjder l. lustbarheter; ilokasi,
glädje; ilolla, med glädje, fägn-
l; ilosta, af glädje, fröjd; on
issansa, är full af glädje; — -ai-
fröjdetid; — -huuto, glädjerop;
-kivi, glädjesten; — -laulu, glädj-
fröjdesång; — -mieli, förnöjelse,
lt sinne; — -mielinen, gladlynt,
rymd; — -pidot, gladt gästabud,
barhet; — -runo, fröjdeqväde, fägn-
ng; — -silmäinen, gladögd; —
ha, lustgård, paradis; — -valkea,
eld; — -virsi, glädjepsalm, -sång;
a-aika, lekstund, tid för fröjder;
merkki, fröjdetecken; — -n-oso-
glädjebetygelse; — -npito, glädj-
fröjd, glam, förlustelse; — -nvim-
glädjeyra.
, v. roar l. förlustar sig.
, a. glad, glädtig, munter, trefn-
nöjsam.
, a. glädtig; glädjerik.
, v. är glad, gläder l. fröjdar
fägnas, roar sig.
, a. glädtig, lifiig.
lee, v. beter sig glädtigt, förlustar
glammar.
ttaa, v. gör glad, muntrar upp;
rycker.
a, v. blir glad, muntras upp; ilos-
ut, uppelsppen.
a, v. gläder, fägnar, hugnar, munt-

lee, ks Ilostelee.
, s. glädjande, fägnande; lustighet.
k. Ihka j. Ilki.
. afton, qväll; illalla, om afto-
; i qväll; tänä iltana, i qväll;
ä iltana, den aftonen; illaksi,
aftonen; illoilla, illoin, om
arne; illoin aamuin, morgon
afton; — -huvit, soirée; — -isä,
aftongelag; — -kausi, hela
llen; — -kirkko, aftonsång, -guds-
st; — -kokous, aftonsammankomst,
ree; — -pala, sexa; — -puhde,
onstund, -qvist (*vid ljus*); — -puoli,
rmiddag; iltapuoleen, mot qväl-
; — -päivä, eftermiddag, afton-
st; — -ruoka, aftonvard; — -rus-
, aftonrodnad; — -saarna, afton-
g; — -seura, aftonsällskap; —
-virkku, aftonpigg, qvällsöl; — -yö, qvällsidan af natten.

Iltaantuu, v. blir afton, qvällas; blir till aftonen.

Iltailee, v. tillbringar aftonen.

Iltainen, n. afton tillhörig, afton-; — s. qvällsvard.

Iltama, -me, s. aftonstund, qvällqvist, soirée.

Iltanen, s. qväll, afton; iltasella, på aftonqvisten; iltasilla, iltasin, på qvällstunderna, om qvällarne.

Iltaun, k. **Iltaantnu.**

Iltti, s. plös, kängtunga.

Ilve, s. pl. ilveet, upptåg, fukter, löjliga åtbörder, gyckleri; — -laulu, satir; — -näytelmä, lustspel, komedi.

Ilveellinen, a. gycklande, hånfull, komisk, burlesk.

Ilvehtii, ilveilee, v. gycklar, har puts l. upptåg för sig, drifver gäck, spektaklar.

Ilveilys, s. gyckleri, komedi.

Ilves (-ksen), s. lo, lodjur.

Ilviö, s. spefogel, pajazzo, klovn.

Ilvottaa, k. **Iljettää.**

Imannes (-nteen), a. sötaktig, söt, läcker, välsmakande; (*Kalev.*) hel, vacker, angenäm.

Imantelee, v. tycker om sötsaker, är kräslig.

Imantelija, s. läckermun, gurmand.

Imara l. **imarta**, a. sötaktig, söt, angenäm, behaglig.

Imarre (-teen), s. smicker; stensöta.

Imarrus, s. smicker; klemighet.

Imarrut (-uen), s. sötunge.

Imartelee, v. gör sig söt, smeker, smickrar, lismar.

Imarteellinen, a. smickerfull, smickrande.

Imaruus, -tuus, s. täckhet, behaglighet.

Imee, v. dir, suger in-, utsuger; i. irti l. itseensä, absorberar, suger i sig, upptager; imeväinen, diende, spenbarn.

Imehno, Imeinen, k. **Ihminen.**

Imeksii, v. absorberar, suger.

Imellys, s. försötmande; mältning.

Imeltyy, v. blir sötaktig, sötmar, mältas.

Imeltää, v. gör sötig, mältar.

Imelä, a. sötig, sötaktig, klifsig; äcklig; s. pl. imelät, malt; snask.

Imetin (-ttimen), s. sugpump, häfvert.

Imettäjä, s. amma.

Imettäjäinen, s. däggande djur.

Imettää, v. låter suga, gifver di, däggar, ammar.

-oksa, sättqvist; — **-rokko**, ymp- l. vaccinkoppor; — **-vesa**, afläggare.
Istututtaa, v. låter plantera.
Istuu, v. sitter, sätter sig; håller session; fäster sig, fastnar; stannar; i. tuolilla, sitter på stolen; i. penkille, sätter sig på bänken; i. pöytään, sätter sig till bords; oikeus i., domstolen har session; pala i. kurkkuun, biten fastnar i halsen; mylly istui, qvarnen stannade; i. kiinni, sitter fast; i. keräjiä, håller ting; i. oikeutta, sitter till doms.
Istuutuu, v. sätter sig, sitter ned.
Istäti, s. faster (*isättäti*).
Isyys, s. faderskap.
Isä, s. fader; on isäänsä, bräs på sin far; — **-heitto**, öfvergifven af sin far; — **-kummi**, gufar, karlfadder; — **-meitä**, fadervår; — **-puoli**, styffar.
Isällinen, a. faderlig.
Isän-isä, s. farfar; — **-maa**, fädernesland; — **-maallinen**, fosterländsk, patriotisk; — **-maan-mieletön**, **-rakkaudeton**, opatriotisk; — **-maan-mielinen**, patriotisk, fosterländskt sinnad; — **-maan-rakastaja**, fosterlandsvän, patriot; — **-maan-rakkaus**, fosterlandskärlek, patriotism; — **-mainen**, fosterländsk; — **-murha**, fadermord; — **-oikeus**, fadersrätt; — **-perintö**, fädernearf; — **-puolinen**, fäderne-, på faderns sida; — **-puoli**, svärdssida, fäderne; — **-valtainen**, patriarkalisk; — **-äiti**, farmor.
Isänen, s. far lilla; åska.
Isännyys, s. husbondeskap, husbondevälde, värdskap; — **-valta**, patronatsrätt.
Isännöitsee, v. utöfvar husbondeväldet, är husbonde, handhar värdskapet, disponerar.
Isännöitsijä, s. disponent; sysseloman.
Isäntä, s. husbonde, värd, herre, principal, patron; talon i., hemmansvärd; hän on i. talossansa, han är herre i sitt hus; — **-mies**, husbonde, danneman; — **-renki**, drängfogde, öfverdräng; — **-väki**, värdsfolk.
Isätön, a. faderlös.
Isäys, s. faderskap.
Itara, a. karg, njugg, snål.
Itaroitsee, v. är karg, gnider, knogar (*med*).
Itikka, s. kräk, insekt, mygga, mindre husdjur.
Itisee, v. piper, kinkar, lipar.

Itiö, s. spor, groddkorn.
Itkee, v. gråter, begråter, gråter … on itkemäisillänsä, är nä… gråta, är gråtfärdig.
Itkeentynyt (-een), a. förgråten.
Itkeilee, v. gråter smått, då och …
Itkettää, v. bringar att gråta; … i., jag är gråtträngd.
Itkeväinen, a. gråtmild, gråtig.
Itkijä, s. gråtare, gråteraka.
Itku, s. gråt; itkussa silmi… tårar i ögonen; itkussa suin… gråtfärdig min; — **-leipä**, tå… — **-lu**, tårben; — **-pisara**, t… **-silmä**, gråtande öga; den t… itkusilmin, med tårar i ögon… tårfulla ögon; — **-suu**, en g… lipare; on itkusuin, är grå… hänger läpp; — **-virsi**, gråtsa… gesång.
Itkuinen, **itkullinen**, a. gråtig… mild, gråtfull, tårfull.
Itkustelee, v. gråter smått, är …
Itkuton, a. gråtfri, tårlös.
Itse, pron. sjelf; isä i., fadern … isä, sjelfva fadern; hän on … vyys, han är sjelfva godheten… tinas i. on loukkaamaton… sten sjelf l. furstens person … tastelig; en tunne heitä … jag känner dem ej personligen… itseni, mitt eget jag; hänen … korkea itsensä, hans egen… person; liikuttaa itseänsä, … sig; tuon itse itselleni, ja… tar sjelf åt mig; itsekseni, … sjelf; itseksensä, för sig … sjelfva; antaa itseltänsä, … ifrån sig; antaa itsestänsä, … af sig sjelf l. sjelfmant; hän oli… den itsellään, han var ett … egen; mylly käy itsellään … sestään, qvarnen går af sig … itsensä puolesta, i och … sjelf; itse puolestansa (= o… puolestansa), för egen del, … egen person; i. kohdastansa lä… personligen närvarande l. tillstä… päällänsä, på egen hand; — **-ä… nen**, absolut; — **-hairaus**, sjelfför… se; — **-huomio**, sjelfmedvetande; — **väinen**, sjelfgod; — **-kielteinen**, … försakande; — **-kohtainen**, p… lig, subjektiv; reflexiv; — **-ko… sjelfhämnare**; — **-kukin**, en hv… **-kylläinen**, sjelftillräcklig; — **… tamus**, sjelfförtroende; — **-mie…**

rat, enskild; — **-mielehinen**, sjelfaglig, sjelfförnöjd; — **-mielinen**, nsinnig, egenvillig; — **-murha**, fmord; — **-määrätty**, sjelfskrif: — **-n-arvo**, sjelfaktning, sjelfsla: — **-nhoito**, sjelfförsörjning; — **iitos**, sjelfberöm; — **-nmääräys**, **mää-määrääminen**, sjelfbestämg; — **-n-omainen**, personlig; — **nolustus**, sjelfförsvar; — **-sur-**, sjelfspillan; — **-nsäsäilytys**, bevarelse; — **-ntieto**, sjelfmedvele; — **-ntuntemus**, sjelfkännedom; **-ntunto**, sjelfkänsla; — **-nvaikutaton**, oförvållad; — **-oikeutettu**, skrifven l. -berättigad; — **-oleen**, som är l. lefver för sig sjelf, ende; inhysing; — **-oloinen**, sjelfende, substantiel, oberoende; — **-nut**, sjelfärd; — **-ottama**, **-ot-**, sjelftagen; — **-peräinen**, kon-; aprioriskt; — **-pintainen**, egen-g. envis; — **-puoleinen**, sjelfvisk, nyttig; — **-puolinen**, subjektiv; **-päinen**, envis, egensinnig; — **-llinen**, sjelfrådande, sjelfständig, ig sjelf varande l. bestående; — **-as**, sjelfkär, egenkär; egoist; — **-kaus**, sjelf- l. egenkärlek, egoism; **-ajunta** l. **-tietoisuus**, sjelfmedve-e; — **-tietoinen**, sjelfmedveten; **toiminto**, sjelfverksamhet; — **-toi-a**, sjelfverksam; — **-tyytyväinen**, belåten; — **-valaiseva**, sjelfly-le; — **-valitsema**, sjelfvald; — **-tainen**, egenmägtig, sjelfrådig, de-ek, sjelfherrskande; — **-valtijas**, herrskare; autokrat; despot; — **-ainen**, sjelfständig, oberoende; — **-toinen**, sjelfstridig, inkonsequent; **-viisas**, sjelfklok; — **-viljava**, hördig; — **-ääntyvä**, sjelfljudande.
tyy, v. kommer till sig sjelf.
ö, s. egoist.
n, a. personlig.
tyys, s. sjelfviskhet, egoism.

Itsekäs, a. sjelfvisk; — s. egoist.
Itsellinen, a. subjektiv, individuel, oberoende; sin egen, inhysing; **itsellismies**, inhyseskarl.
Itselö, s. person, sjelfständigt väsende.
Itsenäinen, a. sjelfständig, af sig sjelf beroende, egendomlig.
Itsenäisyys, s. sjelfständighet.
Itsetyinen, a. individuel, personlig; sjelfständig; — **-tyismies**, odalman; — **-mylly**, odalqvarn.
Itseys, s. sjelfhet, eget jag, jaget, subjektivitet.
Itsiö, s. person.
Itsiöllinen, a. personlig.
Itu, s. grodd; on idulla, är vid groddsprickning; — **-hiukka**, groddkorn; — **-silmikko**, groddöga.
Ituinen, **ituisa**, a. groende; full med grodd.
Itä, s. öster, ost; idästä, itään, från, till öster; — **-etelä**, sydost; — **-kaakko**, ostsydost; — **-koillinen**, ostnordost; — **-maat**, orienten; — **-maalainen**, österländsk; österländing; — **-maallinen**, **-mainen**, österländsk, orientalisk; — **-pohja**, nordost; — **-puoli**, östra sidan; — **-puolella**, österom; — **-tuuli**, ostvind, östan.
Itäinen, a. ostlig, östra.
Itäläinen, a. österländsk; — s. österländing.
Itämätön, a. icke groende, ogrobar.
Itäväinen, a. groende, grobar.
Itää, v. gror.
Itääntyy, v. begynner gro.
Iva, s. spe, skämt, narri, ironi; — **-kirjoitus**, paskill; — **-mukailus**, travestering; — **-mukaus**, parodi; — **-puhe**, **-sana**, speord, speglosa.
Ivaa, v. gör spe, gäckar, gäckas, begabbar, hånar.
Ivainen, **ivallinen**, a. skämtsam, spefull.
Ivastelee, v. travesterar.
Iäinen, y. m., k. **Ijäinen**, j. n. e.

J.

ja, conj. och.
ja, adv. ja.
jaa, int. ja ja!

Jaahaa, v. säger ja, pladdrar; tvistar.
Jaakkura, s. klobb, kloss.
Jaala, s. jala, skuta.

Ja'anta, s. delning.
Jaarin, adv.; juurin jaarin, omständligen, vidt och bredt.
Jaarikka, s. kubb, större knopp; knubbig menniska.
Jaarittelee, v. pratar, snackar, pladdrar.
Jaaritus, s. pladder, prat, snack.
Jaelma, s. afdelning; utdelning; dividend.
Jaettava, a. som skall delas, delbar; dividend.
Jaha(h), int. ja! ja så!
Jahka, konj. så snart som, blott, bara; — adv. kanske.
Jahkaa, v. pratar; invänder; suckar.
Jahmaa, v. gnider emot, klibbar, fastnar.
Jahnaa, v. skräflar; traskar; stökar.
Jahtaa, v. jagar, jägtar; larmar.
Jahti, s. jagt, skall; (vene) jakt; — **-kalu**, **-kapine**, jagtredskap, -tillbehör; — **-koira**, jagthund; — **-lauk-ku**, jagt-, skjutväska; — **-mestari**, jägmästare; — **-mies**, jägare; — **-palvelijat**, jägeribetjening; — **-vouti**, skallfogde.
Jakaa, v. delar, af-, för-, in-, utdelar, skiftar; dividerar; j. luokkiin, delar i klasser; j. almuja, utdelar allmosor; j. perintöä, skiftar arf; jaettu sotaväki, indelt militär.
Jakaantuu, v. delar sig, skiftas, sönderfaller, utgrenar sig.
Jakaiset l. **jakajaiset**, s. pl. delningstillfälle l. -kalas; färskbrygd.
Jakaja, s. delare, utdelare; divisor.
Jakamaton, a. odelad, oskiftad; odelbar.
Jakaumaton, a. odelbar; oafdelad.
Jakaus, s. bena; fördelning.
Jakelee, v. utdelar, delar omkring.
Jakkara, s. pall.
Jakku, s. jacka, rock.
Jako, s. delning, skifte; — **-kirja**, skiftesinstrument; — **-kunta**, skifteslag, samfällighet; — **-lasku**, division; — **-luokka**, afdelning; — **-merkki**, divisionstecken; kolon; — **-osa**, utdelning, dividend.
Jakoilee, v. sönderfaller i delar, sönderdelar sig; aine on jakoileva, materien är delbar.
Jakoun, k. **Jakaantuu**.
Jaksaa, v. orkar, förmår, står sig, orkar med.
Jaksamaton, a. orklös, oförmögen, obetvingelig, obetvingad.
Jakso, s. förmåga; räcka, rad, serie, sammanhang, afdelning; ajan j., tidsafdelning; vuorten j., en sträcka af berg; ensimmäinen j., första a l. cykeln; yhdessä jaksossa, sammanhang.
Jalaksinen, a. med medar försedd.
Jalallinen, a. med fot försedd; band, fot för skyl.
Jalan-ala, s. fotbredd; — **-alain** är under foten; hälla; — **-alus** såla; — **-astumaton**, obeträdd fallen; — **-liikkmaton**, fotfäl **-pidäke**, fotfäste; — **-päällin** rygg; hängsjuka; — **-rinta**, — **-sija**, fotbredd; fotfäste.
Jalanne (-nteen), s. fotställning, destal.
Jalas (-ksen), s. mede; — **-vaun** vagn.
Jalastaa, v. förser med medar; v
Jalaton, a. fotlös; fotfallen.
Jalava, s. alm; grönpil.
Jalavisto, s. almskog.
Jalje (-lkeen), s.; pääsee jal kommer till fötters; on jalkeil är till fötters, på stående fot.
Jaljin (-lkimen), s. tramp; f skoplagg.
Jalka, s. fot, ben, sockel; stani kynttilän j., ljusstake; pane sut, kengät jalkaansa, t byxor, kängor; saappaat o lassa, stöflarne äro på (fot jaloissa, ligger i fötterna; lalta, fot för fot; pääsee lensa, kommer på benen; jaloin, torrfota; menee jal till fots; — **-elo**, besparing **-hande**, fotbad l. -baddning; **minen**, fotgångare; — **-jusi** svär, språngarbete; — **-kivi** sten, piedestal; — **-lapsi**, — **-leini**, podager; — **-liepe** sid; — **-mies**, fotgångare; sqvaltqvarn; — **-patikka**, fots, färd med apostlahästar; — fotsåla; — **-puoli**, enfotad, lorat andra foten; — **-perra** stätta; — **-puu**, fotstock; — fotdag, dröngdagsverk; — **-pöy** rygg, -blad; — **-randat**, fo — **-rinta**, vrist; — **-soturi**, rist; — **-terä**, fotblad; — frilla, mätress; — **-väki**, fotf fanteri; fotgångare.
Jalkailee, v. rörs på fötterna rar, motionerar sig.
Jalkain (-imen), s. stigbygel; fot; fotbeklädnad.

ainen, a. försedd med fötter, fotad; s. fotgångare; fotsocka; jalkaisin, fots.

ainen, s. fotgångare.

ava, a. storfotad; snällfotad.

ine, s. fotplagg, fotbeklädnad, skodon.

i, s. fotbänk.

ija, s. trafvare, trafvarlapp.

puoli, **-pää**, s. fotsida, fotända (i g).

in (-imen), s. fotplagg.

iri, s. pedell; fotbalja.

a. ädel, förträfflig, härlig, väldig, , storartad, ridderlig; j. mies, man; j. mieli, ädelt sinne, hög ädelmod; jalot ajatukset, hö- l. stora l. ädla tankar; — **-aja-inen**, högtänkande; — **-arvoi-** högädel, ädel; — **-avuinen**, dygd- ; — **-kivi**, ädelsten, briljant; — **-maineinen**, fröjdad; — **-mieli-**, ädelmodig, -sinnad, högsint, rid- ig; — **-näköinen**, ädel l. stor utseendet; — **-peura**, lejon; — **-rinen**, ädelbördig, högboren; — **-täminen**, höghjertad; — **-tapai-**, nobel.

taa, v. förser med fötter.

telee, v. spatserar, motionerar sig, enerar.

tta, adv. skafföttes.

ta, **-staa**, v. förädlar.

tu, **-stua**, v. blir ädel, förädlas, .

tumaton, a. oförädlad.

ttaa, v. förherrligar, förädlar, .

ksin l. jalotusten, adv. fot mot skafföttes.

s, s. ädelhet, förträfflighet, höghet, het, ädelmod.

ttaa, v. förädlar, gör stor.

(-ksen), s. fotplagg; skot.

n, s. ställning, fotställning, soc- postament, stativ.

in (-imen), s. stigbygel; skidrem.

s. fogning; följd; remsa.

a, v. hopfogar, -binder, -knyter, nippar; gnabbas, gnatar, tvistar.

kka, s. stelnad l. klibbig massa; pig mjölk.

tua, v. blir hopfogad.

tuma, s. konglomerat.

o, v. hopfogar, -binder, snor, valkar.

i, s. rad, serie, kedja, ramsa.

Janhus, s. kådsidan l. hårda sidan af barrträd.

Jankka, s. käbbel, gnabb, gnat, gräl; — **-hammas**, grälmakare.

Jankkaa, **-kuttaa**, v. gnatar, kältar, käxar.

Jankko, s. alf, bottenjord.

Jankkuri, s. alfluckrare.

Jano, s. törst; minun l. minulla on j., jag är törstig; kuolee janoon, törstar ihjel; on janoissansa, är törstig, lider af törst.

Janoilee, v. törstar (*allt efter litet*).

Janoinen, a. törstig, törstande.

Janoo, v. törstar, törstar efter.

Janostuu, v. förtörstar.

Janottaa, v. väcker törst; minua j., mig törstar, jag känner törst.

Janttaa, v. kältar, gnatar, käbblar.

Jantturi, s. knubbig l. undersätsig menniska; kältare, grälmakare.

Jantukka, s. fiunsa; skopa.

Jaos, s. afdelning; delningspunkt.

Jaostaa, v. klassificerar.

Jaottaa, v. af-, indelar, sönderdelar.

Jaottuu, v. delar sig, sönderfaller.

Jarajaa l. **jarisee**, v. darrar, dallrar, knarrar; kirrar, marrar.

Jarka, a. klump; — **-suola**, bergsalt.

Jarnuttaa, v. gormar, marrar, kältar.

Jarru, s. hämhake, -sko, spärrhake.

Jaskuttelee, v. gör l. talar i sakta mak l. långsamt, snackar, smackar.

Jassakka, s. granristossa; hoptrassling; hinder, motstånd.

Jassoo, int. ja så! så!

Jata, s. rad, räcka, skede; (verkko) mocka; hammasjata, tandrad.

Jatkaa, v. skarfvar, förlänger, fortsätter, fullföljer; afskalar (*barken*).

Jatkaantuu, v. fortsättes, förlänges, fortfar, fortgår; jatkaantuvainen, kontinuerlig.

Jatkaus, s. tillfogning, fortsättning.

Jatke, s. skarf, fortsättning, bihang.

Jatko, s. skarfning, förlängning, fortsättning; fog, skarf; — **-menoinen**, kontinuerlig; — **-rauta**, barkjern; — **-syli**, sträckfamn.

Jatkoinen, a. som har fogningar l. skarf, afbruten, styckvis varande.

Jatkos, s. fogningsställe, fog, skarf.

Jatkuttaa, v. låter skarfva; låter fortgå; kältar.

Jatkuu, v. blir tillskarfvad, fortsättes, fortfar, fortgår.

Jatustaa, v. släpar l. gör med möda, handskas med.
Jauhaa, v. malar.
Jauhattaa, v. låter mala l. malas, malar, förmalar.
Jauhatus, s. malning; mäld.
Jauhe, s. mäld; — **-sonta**, pudrett.
Jauhentaa, a. finstöter, pulviserar.
Jauhenee, v. sönderfaller till pulver l. mjöl, blir fin, låter mala sig.
Jauhin (-imen), s. qvarn-, malningsredskap; — **-kivi**, rifsten, qvarnsten; — **-paasi**, rifhäll; — **-runo**, qvarnsång; — **-vuoro**, qvarn- l. mäldtur.
Jauho, s. pulver, mjöl; pl. jauhot, mjöl; on jauhoissa, är ibland mjölet; är mjölig; — **-hinkalo**, mjöllår; — **-kauppa**, mjölhandel; — **-leppä**, gråal; — **-mylly**, mjölqvarn; — **-nkauppias**, mjölhandlare; — **-ntapainen**, mjölaktig; — **-purnu**, mjöllår, -kista; — **-runo**, qvarnvisa; — **-seula**, mjölsikt; — **-säkki**, mjölsäck.
Jauhoinen, a. mjölig; af mjöl.
Jauhokas, a. mjölstark, mjölig.
Jauhomainen, a. mjölaktig, mjöllik, pulverformig.
Jauhottaa, jauhoo, v. mjölar, inmjölar, beströr l. blandar med mjöl.
Jauhottuu, v. mjölas, blir mjölad l. mjölbestänkt.
Jauhountuu, v. mjölar sig, blir till pulver, blir mjölig.
Jauhuri, s. löpare (*för rifning*).
Jee, jees, jesta, int. aj! aj jes! kors!
Jefreitteri, s. gefrejter.
Jesuitta, s. jesuit.
Jesus (-ksen), s. Jesus.
Jo, adv. redan.
Joeltaa, v. jodlar.
Joenhaltija, s. flodgud.
Joesto, s. flodsystem.
Joetar (-ttaren), s. flodnymf.
Johan, adv. redan ju.
Johdake, s. ledning, handledning.
Johdannainen, a. deriverad, härledd.
Johdanto, s. ledning, härledning, derivation; inledning.
Johdattaa, v. leder, handleder, länkar, inleder, anför; j. mieleen, erinrar, påminner, ingifver; j. mieleensä, erinrar sig, återför i minnet.
Johdattavainen, a. inledande, propedeutisk.
Johdatus, s. ledning, inledning, introduktion.
Johde (-teen), s. ledning, norm; led vattengård; — **-mies**, marskalk.
Johdelma, s. resultat.
Johdonmukainen, a. konseqvent.
Johduttaa, v. har att komma l. ... följa, härleder, afleder.
Johduttavainen, a. induktiv.
Johdutus, s. afledning; induktion.
Johon, adv. rel. hvart, dit.
Johonkin, adv. någonstädes hän.
Johtaa, v. leder, ledsagar; härled... riverar; leder, förestår, dirigera... för; styr, bringar.
Johtaja, s. ledare, anförare, för... dare, direktör.
Johtajatar, s. föreståndarinna.
Johtamaton, a. icke ledande, ole... oderiverad; oledd.
Johtaus, s. ledning; derivation; ... slutledning; konseqvens.
Johteellinen, a. normal.
Johto, s. ledning, anförande, be... reståndarskap; sen johdosta, ... ledning deraf; asian johdos... sakens innehåll; i följd af för... det; — **-kivi**, vettare; — **-k...** direktion; — **-lanka**, ledtråd; — ... **se**, slutsats; — **-merkki**, led... — **-paikka, -viiva**, resultant; — ... **li**, lockpipa; — **-pinta, -taso**, ... plan; — **-puhe**, prolog; — **-p...** slutledning, syllogism; resultat; ... **-sana**, härledt ord; — **-syy**, ... — **-sääntö**, instruktion; — ... känningsbåk; — **-vartijat**, eskor... **-väki**, brudfölje.
Johturi, s. ledare (*fys.*).
Johtuu, v. råkar komma, råkar. ... mer, inträffar, aflöper; deriver... följer; kuinka asia j., hurn ... aflöper; j. mieleen, faller i ... rinner i hogen; siitä j., deraf ...
Joikuu, v. låter entonigt, ljuder ... dånar, hviner.
Joinkin, adv. på något sätt, någo... temmeligen.
Joka, a. indecl. hvarje, hvar och ... hvar; j. päivä, hvarje dag, all... gar, dagligen; j. vuosi, årligen, ... år; j. ainoa (jok'ainoa), hvar ... hvar enda en; j. toinen, kol... hvar annan, tredje; j. paikassa, ... verallt, allestädes; j. miehelle, ... hvar man; j. ikinen (jok'ikin... hvar endaste en; — **-päiväinen**, ... hvardags; alldaglig, daglig; — ... **tinen**, a. årlig; (*bot.*) enårig.

(jonka), pron. rel. hvilken, som; ı som; jota myöten, hvarutmed; ta edemmäksi, framom hvilken, arutöfver; jota vastoin, hvarıot; jota paitsi, hvarutom, hvarutan; jota suurempi, sitä pampi, ju större, desto bättre; jonjälkeen, hvarefter; jonka kautı, hvarigenom; jolla on, se antaon, den som har, må gifva.

inen, a. j. s. hvarje, en hvar; j. ikseen, hvar för sig.

ltaa, v. jollrar.

(joen), s. å, flod, elf; joen varlla, vid floden; joen varsilla, begge sidor om l. längs vid flo l. ån; joen suu, å- l. flodmyng; — **-alusta**, s. flodgebit; åbacke; — **ara**, flodgren; — **-maa**, flodtrakt; **-parras**, åbrädd; — **-piiri**, flodråde; — **-vene**, flodakuta; — **-vesi**, l. flodvatten; — **-vedet** (*pl.*), elfg, avattendrag.

(jonkin), pron. indef. någon l. ot, dock någon l. något; sai kuuljos jotakin, fick höra både ett annat, allt möjligt.

en, a. åfull, elfrik; — s. liten l. å.

, adv. monne redan? redan då? josinä täällä olet, är du redan ? joko — taikka, antingen — r.

tenkin, joksikin, joksensakin, adv. orlunda, temmeligen.

(jonkun), pron. indef. någon, en annan; jonakuna päivänä, på on dag; joitakuita miehiä, någkarlar; juuri joku, få, några få; kukin, några få helst.

, s. skåra, ränna.

kka l. **jolea**, a. kylig, fuktig.

ee, v. sorlar (sakta, svagt).

ahtaa, v. magrar hastigt, blir utrglad l. glämig.

ka, a. mager, glupsk; — s. varg.

kari, s. lång strykare, stryker.

uttaa, v. lunkar, lufsar.

ainen, a. sådan som.

en, jollet, jollei, j. n. e., om l. hvarn icke jag, du, han m. m., ifall icke.

kin l. **jolloinka**, adv. på hvilken id, då; jolloin-kulloin, då och , understundom, någon gång.

ttaa, v. gråter, tjuter.

ppi, s. drummel, glop, stympare.

ää, a. ful; oduglig.

Joltinen, a. passabel, temmelig, medelmåttig, sådan der.

Joluaa, v. skrider l. flyter fram.

Jommoinen, a. sådan som.

Jommoinenkin, a. temmelig, något så när, passabel, hjelplig.

Jompi (jomman), pron. hvilkendera.

Jompikumpi (jommankumman), pron. endera, någondera.

Jonkailee, v. slingrar sig fram, vrider sig, går vaggande l. vridande.

Jonkelo, s. krokigt växande träd.

Jonkinlainen, a. något slags; hvarjehanda; kuulin jos jonkinlaista, jag hörde allt möjligt.

Jonkinmoinen, a. helst något slags l. någon sorts, af något slag, något slags.

Jonkinnäköinen, a. af helst något utseende, af temmeligt utseende.

Jonkuu, v. ljuder doft l. oredigt, dånar, ulfvar.

Jonne l. jonneka, adv. hvart, hvarthän, dit som, dit.

Jonnekin, adv. någonstädes hän.

Jono, s. rad, linie, räcka, ramsa.

Jonottaa, v. gör l. fortfar enformigt, fortsätter i rad.

Jopa, adv. redan ju, allaredan; ja, till och med; jopahan, ju dock redan; j. niin, ja visst, visserligen; jopa kai, jo pytt, visst också; jopahan, allt annat, jo visst också.

Jorina, s. sorl, morr; nonsens, pladder.

Jorisee, v. sorlar, kurrar, knarrar, brummar, morrar, pladdrar.

Joro, s. tölp, lymmel.

Jorotar, s. lunsa, tossa.

Jorottaa, v. gör något trögt l. makligt, sölar, vräker sig; gör brummande, låter sorla.

Jorri, s. drummel, lymmel, glop.

Jorrittelee, v. drumlar, slentrar.

Joru, s. sladder; mummel.

Jorva, s. lårstycke.

Jos, konj. om, i fall, såvida, derest; entä jos, hvad mer om, men om; jos kohta, om också, om än; jos vaikkakuka, eho det vara må; jos vaan, om blott; jos kuinkin olkoon, huru det än vara må, i all händelse; jos jotakin, allt möjligt.

Joshan, konj. om då l. dock, i fall att.

Joska, adv. o att, om blott.

Joskin l. jos ... kin, adv. om också.

Josko, konj. om, huruvida; om än.

Joskokin, konj. om också.

Joskus, adv. någon gång, stundom.

Jumahtaa, v. dånar hastigt till.
Jumala, s. Gud, försynen; gudomlighet; suokoon J., Gud gifve; jos J. suo, om Gud vill; J. varjelkoon, Gud bevare, bevars; J. paratkoon l. nähköön, Gud bättre l. nåde; J. armahtakoon, Gud sig förbarme; J. antakoon *(vid svar på helsning)*, Gud gifve; Jumal'auta; vid Gud, Gud hjelpe; Jumal'avuks, Gud hjelpe, prosit; hyvä J., gode Gud, min Gud; J. tiesi, Gud vet; Jumalalle otollinen, Gudi behaglig; Jumalalle l. Jumalan kiitos, Gud ske lof; Jumalan haltuun, i Guds vård, adjö; mene Jumalan nimeen, gå i Guds namn; Jumalan tähden, för Guds skull; Jumalan armosta, med l. af Guds nåde; jumalten juoma, gudadryck, nektar; j-lten kieli, gudaspråk; j-lten huone, gudahus, gudarnes boning; jumalaa-pelkäävä, gudfruktig; — **-nhuone**, gudsl. gudahus; — **nhylkääjä**, gudsföraktare; — **-nkieltäjä**, gudsförnekare; — **-nkuva**, gudabild; — **-npalvelus**, gudstjenst, gudadyrkan; — **-npelko**, gudsfruktan, gudfruktighet; — **-npilkkaus**, gudsförsmädelse; — **-npuolustus**, teodeci, gudsförsvar; — **-ntauti**, af Gud tillskickad sjukdom; — **-n-usko**, teism; — **-nvilja**, gudslån.
Jumalainen, a. gudaboren; — s. kära gud; — **jumalaissatu**, myt; — **-sadusto**, mytologi; — **-taru**, gudamyt; — **-tieto**, teogoni; — **-vastaus**, orakelsvar.
Jumalallinen, a. gudomlig.
Jumalatar, s. gudinna.
Jumalaton, a. gudlös, ogudaktig, obesked-lig, sjelfsvåldig, faslig, ofantlig.
Jumal-ihminen, s. gudamennieka; — **juoma**, nektar; — **-lapsi**, gudsbarn; — **-oppi**, teogoni.
Jumalinen. a. gudlig, religiös, gudfruktig, from; j. olevinansa, j-sen näköinen, gudsnådlig, låtsadt from.
Jumaliste, adv. vid Gud.
Jumalisto, s. panteon.
Jumalistus, s. deism.
Jumalisuus, s. gudlighet, gudfruktighet, religiositet, fromhet; j-den harjoitus, gudaktighets- l. andaktsöfning.
Jumalluttaa, v. förklarar för Gud.
Jumaloitsee, v. förgudar, tillber, afgudar.
Jumaloittaa, v. förser l. befolkar med gudar.
Jumaloppi, s. gudalära, teogoni.
Jumaluskoisuus, s. teism.
Jumaluus, s. gudom, gudomlighet; **-oppi** l. **-tieda**, teologi, gudalära; **-valta**, teokrati; — **viisas**, te — **-voima**, gudamakt.
Jumi, juminkainen, s. trädrut. merbagge.
Jumina, s. dån, sus.
Jumisee, v. dånar l. susar hårdt.
Jumistaa, v. har att dåna, skakar dån.
Jumittaa, v. står orörlig l. lat, bultar; värker.
Jumoo, v. hopdrager; hopkryn **Jumoo.**
Jumpru, s. jumfru; jumpru jumfruvis.
Jumu, s. dån, sus, buller.
Juna, s. trän, bantåg; rad, linie.
Junka, s. vält, välterstock.
Junkaa, v. kör med vält, vält
Junkkari, s. junkare, junker; k föremål.
Junkkaroitsee, v. beter sig junkare, sjelfsvåldigt.
Junkkaruus, s. junkeraktighet.
Junkki, s. kålrot.
Junnaa, v. gör tungt l. trögt, på, bogserar.
Juntta, s. pålkran l. -maskin.
Junttaa, v. pålar med maskin; l. röres trögt l. klumsigt.
Juntti l. **junttura**, s. trög, klu relse, dröl.
Juo, v. dricker, super; häitä juo man firar bröllopp; juoda k maton, odrickbar.
Juohea, a. jemn, lugn, modererad.
Juohtuu k. **Johtuu.**
Juoksahtaa, v. springer l. rin stigt, förlöper.
Juoksee, v. springer, löper, rin ter; setelistä j. korkoa, löper med ränta; juokseva, sut korko, löpande, upplupen vesi j., vattnet rinner; joki den flyter; haavasta j. l. ha verta, såret blöder; j. kokoon nar.
Juoksentelee, v. springer l. löp och dit, flackar omkring.
Juoksettuu, v. löpnar, skär sig. koagulerar.
Juoksija, s. springare, flackare; — reumatism.
Juoksijain (-imen), s. kringstryk

ksu, s. springning, språng, lopp, flyt-
ing; **ajan**, elämän j., tidens, lif-
ts lopp; **on juoksuillansa**, är
pak; **maidon** j., mjölkens rinnande;
jölkens löpnande; — **-akkuna**, skott-
nster; — **-hevonen**, trafhäst, sprin-
re; — **-hieta**, flyg- l. qvicksand;
-jalkaa, i språng, i fullt lopp,
ringande; — **-kaivanto**, löpgraf;
-karju, fargalt; — **-kenttä**, väd-
bana; — **-koira**, löphund; — **-lau-**
, skottbräde; — **-mies**, pedell; —
oika, springgosse; — **-puhe**, glunk,
aller; — **-solmu**, löpknut, ränn-
ut; — **-vesi**, rinnande vatten; spring-
d.
suke. s. löpe, bottenmjölk.
sulainen, s. löpare, springpojke;
agstrykare, skojare.
suri, s. löpare; kringstrykare.
sutin, s. löpe; häfvert.
suttaa, v. har att springa, löpa,
ta, låter rinna, tappar; filtrerar;
grar (*metaller*); har att löpna, ystar.
ahtaa, v. tar en klunk; rinner; j.
eleen, rinner i hogen.
is. a. drickeslysten, fylsig.
a, a. lång, långvarig, tråkig; prydlig.
sikko, s. stenör, oländig mark.
sinen, a. oländig.
ens, s. (*Kalev.*) prydlighet, bus-
ghet.
a, s. dryck, dricka; — **-astia**,
yckeskärl; — **-karkelot**, orgier; —
lli, **-ratti**, fyllbult; — **-lasi**, dricks-
as; — **-nlaskija**, munskänk; —
ssä, kroghål; — **-pää**, ölsinne; **juo-**
apäissä, i rusigt tillstånd; — **-ra-**
a, drickspengar; — **-tavara**, dryc-
svara; — **-uhri** drickoffer, libation;
- **-vesi**, dricksvatten.
mala, s. schveitzeri, konditori.
mari, s. drinkare, suput; — **-ak-**
a, suplolla, fyllbytta.
mas (**-ksen**), s. dricksle; jufver;
nd.
maton, a. som icke dricker l. super,
ykter; som ej är utdrucken.
minen, s. drickning; dricka.
minki, s. dryckeslag, kalas.
mu, s. strimma, rand; skråma.
mus, s. drickning; vinternät; vat-
ning.
ni (**-en**), s. rand, linie, åder (*i berg*);
lfåra; intrig, ränker, knep, nyck,
reck; — **-junkkari**, krångelmakare.
niainen, s. golfvase, syll, trossbjelke.

Juonikas, **juonillinen**, a. intrigant, krånglig, konstig, nyckfull; strimmig.
Juonittaa, v. gillrar; drager streck.
Juonnittelee, v. intrigerar, krånglar, brukar knep, kinkar, illfänas.
Juonne (**teen**), s. rad, sträcka; linie, rand.
Juontaa, v. leder, härleder, deducerar.
Juonteellinen l. **juonteinen**, a. streckad, randig, strimmig.
Juonti, **juonto**, s. drickning; härledning, uppkomst.
Juontuu, v. drager sig, härledes, härstammar.
Juopa, s. svalg; afloppsdike.
Juopottelee, v. rumlar, rucklar, rantar.
Juoppo, s. drinkare, suput, fyllbult, rant; — a. fylsig.
Juoppomainen, a. något supig l. rantig l. fylsig.
Juoppous, s. fylleri, supighet.
Juopumus, s. fylleri, dryckenskap.
Juopuu, v. blir rusig l. full; **juopunut** (**-een**), drucken, rusig, öfverlastad, full.
Juorottaa, v. gråter högljudt, jämrar sig.
Juoru, s. prat, struntprat, drafvel, glunk; j. **käy**, det skrockas l. pratas; — **-akka**, sqvallerkäring; — **-kontti**, sladdertaska, sqvallerbytta; — **-puhe**, sqvaller.
Juoruaa, **-ilee**, v. pratar strunt, sladdrar, snackar.
Juotava, part. som drickes, drickbar; — s. dricka, dryckesvara.
Juote (**-tteen**), s. drickgifning; dekokt; lödningsställe, lödning, lödkorn, slaglod.
Juotin (**-imen**), s. medel att vattna l. gifva dricka, dricksho; lödkolf; — **-paikka**, vattningställe; — **-uuni**, lödugn.
Juotos, s. lödning; lödningssälle, lödkorn.
Juottaa, v. låter l. gifver dricka, vattnar (*elukoita*); fyller, super (*en*) full; gör törstig; löder, infattar; j. **hevosta**, vattnar hästen; j. **miehet**, fyller karlarne; j. **vasikkaa**, göder kalfven; j. **olutta jkulle**, trattar öl i ngn; **se ruoka** j., den rätten gör törstig; j. **kiinni**, löder fast.
Juotti, s. kanal, kungsåder, rännil; strimma, streck.
Juotto, s. drickgifning, vattning; lödning;

-**muna**, fetägg; — -**pilli**, blås- l. lödningsrör; — -**vasikka**, gödkalf.
Juottuu, v. blir vattnad l. full; lödes.
Juova, s. part. drickande; — s. ränna, fåra, strimma.
Juovainen l. **juovikas**, a. fårad, refflad; strimmig, randig.
Juovittaa, v. fårar, randar.
Juovukka, s. odon, utterbär.
Juovus, s. berusadt tillstånd, rus; on juovuksissa, är rusig l. drucken; tulee juovuksiin, blir öfverlastad l. rusig; juottaa juovuksiin, super en full.
Juovuttaa, v. berusar, gör drucken; juovuttava, -vainen, berusande, rusgifvande.
Jupakka, s. tvist, gräl.
Jupisee, s. grälar, knorrar, puttrar.
Juppa, s. framlutad ställning; pää on jupassa, hufvudet är framlutadt, nedsänkt.
Jupsahtaa, v. dimper ned, plumpsar.
Jurahtaa, v. brummar till.
Jurnuttaa, v. gnatar, smågrälar.
Juro, a. trumpen, butter, tvär, sträf, kallsinnig, ogen; — -**mielinen**, trumpen; — -**pää**, tjurhufvud.
Jurottaa, -**elee**, v. tjurar, är trumpen, beter sig sträft.
Jurskaa, v. kratschar, gnisslar till; är vresig l. kinkig.
Jussikka, s. stål- l. starrgräs.
Jutaa, v. framskrider trögt, stretar.
Jutka, s. dragrep, lina; släp; — -**köysi**, släptåg.
Jutkahtaa, v. dimper ned.
Jutkailee, v. drar sig, drölar, slentrar.
Jutkaa, -**uu**, v. är i tung rörelse, gungar, darrar.
Jutkuttaa, v. halar l. drager ryckvis, arbetar l. drar mödosamt.
Jutta, s. okband, band, okrem; ryggstreck.
Juttaa, v. (*Kalev.*) morrar, gnäller.
Juttelee, v. berättar, förtäljer, omordar, språkar, pratar, samtalar.
Juttelijas (-**aan**), a. språksam.
Juttu, s. samtal, prat; berättelse, saga; mål, rättegångssak; hän on juttuna, han är samtalsämne; panee juttuun, gör anhängig, låter uppskrifva; — -**huuto**, målinskrifning, målfördelning; — -**kirjat**, handlingar; — -**raha**, inskrifningspengar; — -**unpano**, målinskrifning.
Juttuaa, v. språkar, pratar, berättar.
Jutunkävijä, s. processare.
Jutustaa, k. **Juttuaa** ja **Jutkutta**
Juukeli, s. knäfvel, fanken.
Juumee l. **juumottaa**, v. värker, bultar.
Juuraa, v. stretar, bråkar.
Juurakko, s. med rötter uppryckt s rotstubbe, rotstock.
Juurehinen, a. vid roten befintlig.
Juurehtii l. **juureilee**, v. slår l. rötter.
Juureinen, s. rotråg; juureisj rotrågskorn.
Juurekas, a. rotfull, rotstark.
Juureke, s. smårot, rottåga.
Juurellinen, a. rotegande; vid ro rande.
Juurettuu, v. får l. slår rötter, ro
Juureva, a. rotstark, rotfast.
Juuri (-**en**), s. rot; fäste, fot; upphof; puun juurella l. juu vid roten af trädet, under trädet; ren juurella, vid foten af t taikinan j., degblanda, degrot; rinensa, med rötterna; jalkain reen, inför ens fötter, till fota; rin jaarin, vid och bredt, om gen; perin juurin, grundligt, i juurta jaksain, helt och hål det nogaste, detaljeradt, grundlig -**haara**, rotgren; — -**hedelmä**, r — -**kasvi**, rotväxt, rotfrukt; — urbild, rätt belåte, ideal; — rottal; — -**sana**, rotord; — rotplanta; — -**vasu**, rotkorg; — so l. -**vesa**, rotakott, -qvist.
Juuri l. **juurin**, adv. just, precis deles, enkom; j. hänen tulle sa, just som han kom; j. hyv deles bra; j. kuin, just l. alldel
Juurii, v. rothugger, utrotar, upp rötterna; begrundar.
Juurikas, a. rotfull; — s. beta, r
Juurimainen, a. rotaktig, -artad.
Juurinen, a. af rötter (*gjord*), roti full.
Juuriska, s. kålrot, rotkål.
Juuristelee, v. utgrundar; insinue
Juurittaa, v. förser med rötter; u
Juurruttaa, v. inrotar, inplantar.
Juurtuu, v. rotar sig, slår rötter. rotar l. rotfäster sig, inrotar sig.
Juurus, s. rotråg.
Juusma, s. fläta.
Juusto, s. ost; — -**aine**, ostämne; -**kehä**, ostform, ostkar; — mjök till ost; rämjölk.

iteinen, a. ostig, ystad.
itemainen, a. ostlik.
itertuu, v. ystar sig.
alainen, s. jude; — a. judisk; —
tyttö, judinna, judeflicka; — **-is-**
imo, judinna, judeqvinna.
alaisuus, s. judendom.
aa, v. har att fastna; qväfver.
au, v. fastnar, klibbas fast; stork-
, dignar.
i, s. juvel.
eitsee, v. infattar i juveler.
eitsija, s. juvelerare.
ii, v. dunkar, dönar.
i, jykevä, a. tjock, bastant, klum-
, grof; — **-luinen**, groflemmad.
see, -histyy, v. fördystras, blir
are.
, a. dyster, mörk, vild, ödslig.
ikkö, -ikkö, s. tjock skog, vild-
k.
i, s. dån, dunder, buller.
n, v. dånar, mullrar, dundrar
i, a. ovanligt stor, ofantlig, faslig,
ig; ståtlig.
yy, v. skakas med buller.
ttää, v. skakar med buller, dunkar.
i, v. bullrar; vänder upp och ned,
r, stökar.
i, a. skräf, skroflig; ogen.
ää, v. dånar l. knallar till.
se, v. dånar doft, mullrar.
, **-inä**, s. dån, buller.
i, a. grof, obearbetad; bastant.
i, s. starkt dån, dunder, buller.
se, v. dundrar, knallar, brakar.
ttää, v. dundrar på, har att dundra
raka.
ntää, v. gör brantare, tvärare.
ä, a. kullrig, rund; bastant, grof,
mplig, ohyfsad.
istelee, v. envisas, sturskas.
istyy, v. blir grof; blir brant.
kenee, v. blir brantare j. n. e.
t. **Jyrkkä**.
kyys, s. branthet, tvärhet, skarphet,
vlahet.
kä, a. brant, tvär, skarp, stursk,
vis; j. erotus, skarp skilnad; j.
na, hårdt l. bestämdt ord; j. mies,
är l. envis man; — s. stupa, brant;
-lauseinen, -sanainen, uttrycklig;
-luontoinen, af tvär l. styf natur;
-perusteinen, rigorös; — **-ran-**
inen, med branta stränder; — **-syvä**,
åddjup.

Jyrkkäys, jyrkänne, s. brant ställe, brant, sluttning.
Jyrkäle, s. stort l. groft stycke, klump.
Jyrkästi, adv. brant, tvärt, skarpt.
Jyrsii, v. gnagar.
Jyrske, s. sträft ljud, kratsande, frustande.
Jyrskii, -yy, v. kratsar, brakar.
Jyry, s. dån, dunder, buller, larm, tumult, nojs.
Jyryää, v. bullrar, larmar, väsnas.
Jyrä, s. brant bäck; djup dal; 2) vält; — **-ässä**, rullharf.
Jyrähdys, s. hastigt dunder, dunderslag, knall.
Jyrähtää, v. dundrar l. dånar till, knallar l. skräller till.
Jyrähyttää, v. åstadkommer dunder l. brak, ger en knall; låter välta.
Jyräkkä, s. tumult, larm.
Jyräs, s. vält, välterstock.
Jyrästää, v. vältar, jemnar med vält.
Jyrää, v. vältar; dundrar.
Jyske, s. uthållande brak, buller, dunder, dån, knak; sodan jyskeet, krigets åskor.
Jyskii, v. bultar med brak, slår med dån; brakar, larmar, stampar.
Jysky, s. brak, buller.
Jyskyttää, v. åstadkommer dån med bultning, har att bullra, bultar starkt.
Jyskyy, -ää, dånar, bullrar, brakar.
Jyskähdys, s. brak, skräll, dån.
Jyskähtää, v. dundrar l. brakar till.
Jytevä, a. bastant, dugtig.
Jytisee, v. dånar, dunkar, bullrar.
Jytinä, -ty, s. dån, dunder, buller.
Jytkyy, v. guppar; brakar.
Jytäjää, v. dånar, brakar; darrar.
Jyvistyy, v. grynar sig; får korn.
Jyvittää, v. förser med korn; graderar.
Jyvä, s. korn, sädeskorn, frökorn; pl. jyvät, spanmål, säd; ruis tekee jyvää l. tulee jyvälle, rågen matas l. bildar korn; tulee jyvään, fröas, fröar sig; — **-aitta**, spanmålsbod; — **-hinta**, sädespris; — **-kauppa**, spanmålshandel; — **-kymmenes**, spanmålstionde; — **-laina**, spanmålslån; — **-laji**, sädesart; — **-makasiini**, sädesmagasin; — **-nteko**, kornbildning, matning; — **-purna**, spanmålslår; — **-terä**, sädesax; — **-varat**, spanmålstillgångar; — **-vero**, spanmålsräkna, afrad.
Jyväinen, a. kornfull, kornig.
Jyvänen, s. litet korn, grand, gryn.

Jyväsin, s. korn l. sigt (på bössa.)
Jyvästää, v. söker l. samlar spanmål; bildar säd.
Jyvästö, s. spanmålsfond l. -magasin; -nhoitaja, magasinsförvaltare.
Jyvää, v. renar l. rensar säd, vannar.
Jähdyke, -te, s. kylningsmedel.
Jähdytin, s. kylredskap l. -apparat, afkylare.
Jähdyttää, v. kyler, afkyler, afsvalar, svalkar.
Jähdytys, s. kylning, afkylning; — -astia, kylfat; — -kattila, kylkittel; — -uuni, kylugn.
Jähmettyy, v. blir styf, styfnar, stelnar, tjocknar, lefras.
Jähmeä, a. styf, stel, fast.
Jähmike, s. styfningsmedel, stärkelse.
Jähmikkö, s. styf menniska, drölare.
Jähmistää, v. gör styf l. stel, låter stelna, har att styfna.
Jähmystää, -mäilee, v. beter sig trögt, drölar, sölar.
Jähti, s. jakt.
Jähtyy, v. blir afkyld l. sval, svalnar, kallnar.
Jäinen, a. af is, isig, isbelagd.
Jäisin, adv. öfver isen, isvägen, isledes.
Jäittyy, v. blir islupen.
Jäittää, v. förser med is; isbelägger.
Jäkertää, v. gör med ansträngning, krystar.
Jäkälikkö, s. ställe der lafvar växa, lafmo.
Jäkälinen, a. lafvig, lafrik.
Jäkältyy, v. blir lafaktig, öfverdrages med laf.
Jäkälä, s. laf; — -jauhot, lafmjöl; — -leipä, lafbröd.
Jäkäläinen, a. laflik.
Jälelle, jälellä, jälessä, jälentää, y. m., k. **Jäljelle, jäljellä, jäljessä, jäljentää**, j. n. e.
Jälillä, jälin, y. m., k. **Jäljillä, jäljin**, j. n. e.
Jäliste, s. efterrätt, dessert.
Jälitsyy, v. blir efter.
Jälittelee, v. eftergör, -bildar, efterapar, härmar; jälitellä mahdoton, jälittelemätön, oeftergörlig, oefterhärmlig.
Jälitysten, adv. efter hvarandra.
Jäljekkäin, jäljeksyttä, adv. efter hvarandra.
Jäljelle, adv. efter, qvar, öfver; jää, jättää j., blir, lemnar qvar l. öfver.
Jäljellä, adv. qvar, öfver, efter; e är qvar.
Jäljempi (-mmän), a. komp, m ter varande, senare, längre eft jäljemmäksi, blir mera efteråt; meni jäljemmäksi jemmä, gick ock blef l. för mera efter; on jäljempänä, efter; vähää jäljemmin, kort
Jäljennös, s. afskrift, kopia. efterbildning.
Jäljentää, v. kopierar, afskrif tillbaka l. efter.
Jäljessä, adv. j. postp. efter, bakom.
Jäljestä, adv. j. postp. efter. senare; — -päin, efteråt.
Jäljettäin, jäljettäisin, jälj adv. efter hvarandra.
Jäljetön, a. spårlös.
Jäljin (-immän), a. superl. mest efter varande, efterst, sist. vrt. Jäljempi.
Jälillä l. **jäljillä, jälissä** l. y. m., k. **Jäljellä, jäljessä**, j.
Jälkeen, adv. j. postp. efter, sedermera, enligt, jemlikt; jä tää j., blir, lemnar efter l. kuoleman j., efter döden, a efter sakens förhållande; hä heensa j., efter l. enligt h lain j., enligt l. efter lag; efteråt, sedermera; — -seur cession; — -säätös, testam -tulevainen, efterkommande, de; — s. efterkommande, af
Jälkehinen, jälkeinen, a. ef mande l. varande l. lefvande, jande; tuon j., den som f följer efter denne; — s. efter afkomling; — jälkeiset, pl. ef
Jälkeilee, v. efterapar, afkopiera
Jälkeläinen, s. efterträdare, ät
Jälkenee, v. blir efter.
Jälki (jäljen), s. spår, fjät, märk det jäljet, fotspår efter en, e par; hampaan j., spår l. märk tand; käy jonkun jälkiä, t ens fotspår; muista jälkeä åter en annan gång; on hy huonolla jäljellä, är på god fot l. väg; peittää jälkens täcker sina spår; öfvertäcker s ring.
Jälki-aika, s. eftertid, framtid -joukko, eftertrupp; — -jät posthum; — -kirjoitus, postscr

-kuvaelma, efterspel; — **-lause**, ...sats; eftertal; — **-mailma**, efterld; — **-maine**, epilog; — **-maksu**, ...gärd; — **-menot**, efterbörd; — **...isto**, åminnelse, eftertal; — **-muok-s**, **-ruokko**, efterbruk; — **-mun-** transportör; — **-niitto**, efterd; — **-sana**, **-sijake**, postposition; **-painos**, eftertryck; — **-pyhä**, ...helg, efterhelg; — **-ruoka**, efter-; — **-säännöllinen**, testamenta-; — **-säännös**, testamente; — ...n, efterlank; — **-tuntu**, efter-...ing; — **-vesi**, kölvatten.

...äinen, a. senare, den senare.

...e, s. klump, klimp, block.

...l. jällensä, adv. åter, igen; — **...minen**, återseende; — **-saanti**, ...inning; — **-teko**, iteration, åter- — **-tulo**, återkomst, återfall *(pe-...)*; — **-yhdistys**, återförening.

-llen), s. saf, safva.

..., v. safvar *(bildar safva)*.

..., v. safvar *(tager safva)*.

... slem; fågellim.

... a. styf, stadig, fast, bastant.

..., s. buller; kif, gräl.

...y, v. styfnar, blir stadig.

...ä, v. är orörlig, beter sig styft.

... s. skafknif, rasp.

... a. klocksträng, -snöre.

..., v. raspar; talar oredigt l. styft; ...egram.

...ää, v. bäfvar till, knallar.

(-kseu), s. hare; on jäniksessä på harjagt; — **-koira**, harhund; **jäniksenkaali**, taklök, käringkål; **-käpälä**, hartass; åkerväppling; **...kka**, harskinn; — **-npolvi**, slinsalt.

...inen, a. harrik, harfull.

...ää, v. jagar l. fångar harar; sprinom haren.

..., a. styf, oböjlig, fast, ståndaktig.

...ttää, v. talar styft, stammar; äter ... mumsar.

(-nteen), s. sena, sensträng; bågg; ligament, fiber; chorda; fjä- *(luksessa y. m.)*; stråke; jousi on ...teessä, bågen är spänd; — **-liha**, ...kel.

...ttää, v. förser med sträng, strän-

...ttää, v. gör spänstig; spänner på, ...r styrka.

...in, s. spännare.

Jännittää, v. spänner, uppspänner; ansträuger; j. purjetta, gigar seglet.

Jänteinen, a. senig; sträugad.

Jäntevyys, s. senighet, senfullhet, muskelkraft, spänstighet; — **-mittari**, manometer.

Jäntevä, a. senig, senfull, muskelstark, spänstig, elastisk.

Jäntterä, a. senstark, robust, knubbig, bastant, tjock, dugtig.

Jänttyrä, a. klumpig, drölig.

Jäntäre, s. muskelknippe, sena.

Jäpi; j. järjestänsä, undan för undan; alla efter hvarandra.

Jäpistyy, v. kroknar, styfnar.

Jäppi, s. jätte, rese.

Jäppä, s.; seisoo kintut jäpässä, står med knäna krokiga l. darrande.

Järellinen, **Järestys**, y. m., k. **Järjellinen**, **Järjestys**, j. n. e.

Järeä, a. grof, grofkornig; sträf; järeät takeet, grofsmide.

Järin, adv. alltför, för, alldeles.

Järinä, s. darrande rörelse, dallring, skälfning, bäfning.

Järisee, v. darrar, skakar, bäfvar, skälfver.

Järistys, s. darrning, bäfning, skälfning, skalf; åstadkommande af darrning l. bäfning.

Järistää l. **järistyttää**, v. har att darra, låter skälfva, skakar.

Järittää, v. afskär, stympar; skakar.

Järjellinen, a. förnuftig, förståndig, rationel.

Järjellisyys, s. förnuftighet.

Järjestelee, v. ordnar, anordnar, reglerar.

Järjestelmä, s. system; anordning.

Järjestin, s. regulator.

Järjestyksellinen, a. ordningsfull; systematisk, sammanhängande.

Järjestyksetön, a. oordnad, ordningslös.

Järjestys, s. ordning, följd, system, skick, organisation; — **-johto** l. **-vuoro**, ordningsföljd; — **-luku**, ordningstal; — **-mies**, ordningsman; — **-muoto**, organisation; — **-oikeus**, ordningsrätt; — **-toimikunta**, disciplinskommission.

Järjestyttää, v. bringar i ordning, ordnar.

Järjestyy, v. ordnas, kommer i ordning, ordnar l. reder sig.

Järjestäjä, s. ordnare, rättare, regulator.

Järjestäminen, s. ordnande, organisation, reglering.

Järjestänsä l. **järjestään**, adv. i ordning, efter hvarandra, i rad, i en följd.

Jäätö, s. isbildning; isbeläggning; — **-kohta**, fryspunkt.
Jäävi, s. jäf.
Jäävillinen, a. jäfvig.
Jäävitsee l. **jäävää**, v. jäfvar, vräker.
Jäävitön, a. ojäfvig.
Jöhmystää, k. **Jähmystää**.
Jökelö l. **jökö**, s. styf l. envis *(menniska l. djur)*.
Jölli l. **jöllikkä**, s. lunsig varelse, luns.
Jönkyttää, v. skakar; guppar.
Jöntystää, v. rör sig klumpigt.
Jöreä, k. **Järeä**.
Jörisee, v. ljuder groft, brummar (urk piippu), morrar, knarrar.
Jörri, s. enstöring; tvärvigg.
Jörähyttää, v.; sanoo j., säger m grof röst.
Jörö, a. tvärvulen, butter; — s. tv vigg; — **-päinen**, tjuraktig.

K.

Kaadanta, s. fällning, hällning, stjelpning.
Kaadattaa, v. låter fälla l. hälla.
Kaade (-teen), s. sluttning, stupa; fall; lya *(karhun)*; *(geol.)* stupning.
Kaaderi, n. kader.
Kaadin, s. tillbringare.
Kaadunta, s. fallande, fall.
Kaaduttaa, v. förorsakar stjelpning, kommer en att falla.
Kaahattelee l. **kaahii**, v. löper omkring, bestyr, är beställsam.
Kaahittaa, v. stojar, jagar efter.
Kaahottelee, v. beter sig fånigt.
Kaakeli, s. kakel.
Kaakertaa, v. retar till hostning; går krokig l. svängande.
Kaakki, s. kåk, skampåle; krake (huono hevonen); pieksää kaakissa l. kaakin-puussa, kåkstryker.
Kaakko, s. sydost; 2) storlom.
Kaakku, s. kaka, limpa.
Kaakkuri, s. lom, storlom.
Kaakottaa, v. kacklar, skrockar; rör sig som en gås.
Kaalaa, v. vadar.
Kaalaaja, s. vadare.
Kaalaisee, v. rafsar ihop.
Kaalalta, adv. ungefärligt, ytligt, på må få.
Kaalamo, s. vadställe, vad.
Kaali, s. kål; — **-kasvi**, kålväxt; — **-maa**, kålland; — **-mato**, kålmask; — **-perho**, kålfjäril; — **-tarha**, kåltäppa; — **-nkanta**, kålstock; — **-nkerä** l. **-nkupu**, kålhufvud; — **-ntaimi**, kålplanta.
Kaalis (-ksen), s. kålväxt, grönsak.
Kaalo, s. ingröpning, ihålighet.
Kaamaisee, v. griper blindt uti.
Kaan (-kään), enkl. part. ens, hel ei minullekaan, icke åt mig h ler; ei vähääkään, icke ens li ej det minsta; ei kukaan, ing onko kukaan nähnyt, har nag sett? ei mitäkään (mitään), int oletko ketäkään (ketään) näh nyt, har du sett ngn?
Kaapaisee, v. griper efter, nappar
Kaape (-ppeen), s.; pl. kaappee skafvor, skrapor.
Kaapeli, s. kabel.
Kaapii, k. **Kaappii**.
Kaapillinen, a. med skåp försedd; — s. ett skåp fullt; skåpgåfva.
Kaappaa, v. rycker till sig, kapar roffar åt sig.
Kaappari, s. kapare.
Kaappi, s. skåp.
Kaappiainen l. **kaappiaiskakku**, skrapbulla.
Kaappii, v. skrapar, krafsar.
Kaapsahtaa, v. slinker med, smy sig obemärkt, skuttar.
Kaapu, s. kåpa, mantel.
Kaapua, s. *(Kalev.)* mantel, hölje.
Kaaputtaa, v. skrapar, skubbar, skafv
Kaarekkaan, adv. bågformigt.
Kaares (-ksen), s. spö, risqvist.
Kaareva, a. bågformig, hvalflik; ba stark.
Kaari (-en), s. båge, böjning; taivaa l. ukon k., regnbåge; veneen k. båtvränga, knä; lain k., lagbalk; — **-puu**, spant, vränga, krumholts; — **-pyssy**, sprättbåge; — **-sarvi**, krum hornad.

ırinen, a. bågig, böjd; försedd med rängor; kolmikaarinen, trevrängig.
ırittaa, v. förser med båge l. vrängor; omringar.
ırna, s. tall- l. granbark, flarn; — ynsi, kartnagel; — **-pohja**, rakt örr.
ırnainen, a. af flarn, af bark.
ırne, s. korp.
ırranne (-nteen) l. **kaarre (-rteen)**, böjdt ställe, omväg, bugt.
ırros (-ksen), s. krökning, hvälfning.
ırtaa, v. bildar båge, böjer, hvälfar; gör omväg, kringgår; urringar.
ırto, s. böjning, bugt, krogväg, omåg; ampuu kaartoon, skjuter bågkott; — **-ampuma**, bågskott.
ırtti, s. garde.
ırtuu, v. böjer sig, antar bågform.
ıse (-en), s. brudsäta, brudfräma.
ısi, s. aflöning, gage.
ısu, s. gas, ånga; töcken; — **-mittari**, gasometer; — **-säiliö**, gasreservoir; — **-valaistus**, gaslysning.
ısuinen, a. full med gas; dimmig.
ısullinen l. kaasunsekainen, s. gasaltig.
ıtaa, v. fäller, stjelper, häller; sticker l. gör afspel.
ıteinen, a. slutt, stjelpig, fullrig.
ıtio, s. höftben; byxgren; pl. kaaliot, underbyxor, vidbyxor.
ıto, s. fällning, hällning; afspel; — **rattaat**, stupkärra.
ıtu, s. skinnfäll, ulltäcke.
ıtuu, v. faller omkull, stjelper, stupar, störtar, ramlar.
ıtuvainen, a. fallande, epileptisk; — s. fallandesot, epilepsi.
ıva, s. formulär, mönster, schema, plan; — **-kirjoitus**, förskrift; — **-peräinen**, planmessig.
ıvaa, -ilee, v. formar, efterbildar, modellerar.
ıvallinen, a. gjord efter form, plastisk; schematisk.
ıvanne (-nteen), s. formulär.
ıvaustaito, s. modelleringskonst, plastik.
ıave (-peen), s. afskap, skafspån; — **-villat**, skafull.
ıavin (-pimen), s. skafjern; — **-kaakku**, skrapbulla,
ıavoittaa, s. modellerar; formulerar; schematiserar.
ade (-teen), a. afundsjuk; — s. afund.

Kade (-teen), s. försvunnet tillstånd; on kateissa, är borttappad.
Kadehtii, v. afundas, missunnar; kuka sitä häneltä k., hvem afundas honom det?
Kadehtivainen, a. missunsam.
Kados (-ksen), s. försvunnet tillstånd; joutuu kadoksiin, tappas bort.
Kadottaa, v. förlorar, mister; kadotettu, förlorad, förkommen, *(bibl.)* förtappad, fördömd.
Kadotus, s. mistning; förtappelse, fördömelse.
Kadunkulma, s. gathörn.
Kadunlaskija, s. gatläggare.
Kah! int. se! kors!
Kaha, s. korg; säll; fogelkatsa; låda; qvarnkar.
Kahahtaa, v. prasslar till.
Kahakka, s. tumult, handgemäng, skärmytsling; kynäk., pennfäkteri, polemik.
Kahara, y. m., k. **Kähärä** j. n. e.
Kahaus, s. prassel, sus.
Kahda, adv. i tu, halfvägs; — **jako**, tudelning; — **-kesken**, på tu man hand; — **-kylvö**, hälftenbruk; — **-mielinen**, tvehogsen; tvetydig; — **-puhe**, tvetalan; — **-päin**, åt bägge sidor; — **-reisin**, grensle; — **-tilallinen**, hälftenbonde; — **-viljelijä**, hälftenbrukare; — **-ymmärteinen**, tvetydig.
Kahdanne, adv. åt två håll.
Kahdeksa, s. åtta *(siffran)*.
Kahdeksainen, s. åtta *(korttipelissä)*.
Kahdeksaistaite, s. oktavformat.
Kahdeksan, num. kard. åtta; — **-haarainen**, åttagrenig; — **-heteiset**, oktandria; — **-kertainen**, åttafaldig; — **-kulmio**, åttahörning; — **-kymmentä**, åttatio; — **-luku**, åttatal, talet åtta; — **-merkki**, siffran åtta; — **-sataa**, åttahundra; — **-sivuinen**, åttasidig; — **-särmiö**, oktaëder; — **-särmäinen l. -tahoinen**, åttaradig, åttkantig; — **-taitteinen**, oktav-, i oktav format; — **-toista**, aderton; — **-tuhatta**, — åttatusen; — **vuotias, -vuotinen**, åttaårig.
Kahdeksannes (-ksen), s. åttondedel.
Kahdeksannus, s. oktav.
Kahdeksas (-nnen), num. ord. åttonde; — **-kymmenes**, åttationde; — **-toista**, adertonde.
Kahdeksi, yhdistyksissä = Kahdeksan.
Kahdellainen = Kahdenlainen.
Kahden, k. **Kaksi**.

Kahden-aseiset, s. pl. duell, envig; — **-aseis-sääntö**, duellsplakat; — **-istuttava**, tvåsitsig; — **-kamppaus**, envigeskamp, tvekamp, duell; — **-kertainen**, dubbel, tvåfaldig; — **-kesken**, på tumanhand,' emellan fyra ögon; — **-keskinen**, konfidentiel; — **-laatuinen**, **-lainen**, två slags: — **-merkki**, tvåa *(siffran)*; — **-miekkaiset**, svärdsduell; — **-otelma**, duell; — **-puolinen**, ömsesidig; — **-taistelija**, duellant; — **-vertainen**, tvåfaldig, dubbelt värd.

Kahdes (-nnen), num. ord. den andra; — **-kymmenes**, den tjugonde; — **-toista**, den tolfte.

Kahdesti, adv. två gånger, tvefaldt.

Kahdistaa, v. fördubblar.

Kahe, s. prassel; rimfrost, isskorpa.

Kahila, s. säf, vass, strandrör.

Kahilainen, a. af säf l. vass, säfrik, vassfull.

Kahilikko, **-isto**, s. vassa.

Kahina, s. prassel, rassel, fras, sus.

Kahisee, v. prasslar, rasslar, frasar.

Kahkii, v. famlar, bestyr.

Kahlaa, v. vadar, traskar.

Kahlamo, s. vadställe.

Kahle, s. boja, kedja; — **-koira**, bandhund.

Kahleeton, **kahlehtimaton**, a. ofjettrad, fri från bojor.

Kahlehtii l. **kahleittaa**, v. slår i bojor, fjettrar, binder, fastkedjar.

Kahlolintu, s. vadfågel, vadare.

Kahma, a. ngt frusen; — liten frost.

Kahmalo, s. dubbelgöpen, göpen.

Kahmaloittain, adv. med fulla händer, göpentals.

Kahmalollinen, s. en dubbelgöpen full.

Kahmaltaa, v. öser med fulla göpnar.

Kahmalus, **kahmaus**, s. ramtag.

Kahmuaa, v. famlar l. griper efter.

Kahna, s. qvarnkupa l. -kar.

Kahnii, v. gnider; sölar.

Kahtaa, v. tudelar.

Kahtaalla, adv. på två håll.

Kahtaalle, adv. åt två håll.

Kahtaallinen l. **kahtainen**, a. tvåsidig, dualistisk.

Kahtaalta, adv. från två håll.

Kahtalainen, a. två slags.

Kahtamo, s. dupplett.

Kahtamoinen, a. tvåfaldig.

Kahtaus, s. tudelning; — **-merkki**, dieresis.

Kahtia, adv. i tu, tveskiftes; k. päin åt hvardera sidan.

Kahu, s. prassel; heshet; pl. kahut slösäd, sådor.

Kahva, s. handtag, fäste; skåra.

Kahveli, s. gaffel.

Kahvi, s. kaffe; — **-huone**, kaffehus, kafé; — **-kalut**, kaffeservis; — **-keitin**, kaffekokare; — **-kappi**, kaffekopp; — **-leipä**, kaffebröd; — **-mylly**, kaffeqvarn; — **-nkarvainen**, kaffefärgad; — **-nporo**, kaffesump; — **-nruuni**, kaffebrun; — **-paahdin**, kaffebränmare; — **-papu**, kaffeböna; — **-pöytä**, kaffebord; — **-tarjoin**, kaffebricka.

Kahvila, s. kafé.

Kai, k. **Kaiketi**.

Kaide (-teen), s. väfsked; ledstång. — **-puu**, väfklofve; ledstång.

Kaidentaa, v. gör smalare.

Kaidentuu, v. afsmalnar.

Kaideta, k. **Kaitenee**.

Kaihdin (-timen), s. skygglapp.

Kaihe, a. skuggig, dyster; kulen; afmagrad sjuk; — s. missnöje, sorg.

Kaiheksuu, v. ser dunkelt, ser afvogt, misstror, missunnar.

Kaihelma, s. dunkel syn; groll.

Kaihentelee, v. uppklarnar.

Kaihi (-en), s. hinna *(för ögat)*; starr; **-silmäinen**, starrblind.

Kaihku, k. **Kaiku**.

Kaiho, s. dunkel, skuggställe, gömma; saknad, grämelse.

Kaihoaa, v. sörjer, saknar, grämer sig.

Kaihokas, **-llinen**, a. dyster, bedröfvad.

Kaihostuu, v. blir nedslagen.

Kaihottaa, v. gör nedslagen; skymtar dunkelt.

Kaihtaa, **-tii**, v. skymmer undan, fördunklar; undflyr, skyggar.

Kaija, s. fiskmåse; kaja.

Kaikale, s. stort stycke.

Kaikattaa, v. kacklar.

Kaikenlainen, **-moinen**, a. allehanda, allt slags, hvarjehanda, diverse.

Kaikennäköinen, af allehanda utseende, hvarjehanda.

Kaikenperijä, **-perillinen**, s. universalarfvinge.

Kaikenpuolinen, a. allsidig, universel.

Kaikertelee, v. jemrar sig, qvider.

Kaiketi, adv. alldeles, i alla fall, väl, visserligen; kyllä k., totta k., helt visst, säkerligen; olit k. siellä, du var förmodligen der; olin k., ja visst;

aiketikin, i sanning, säkerligen, elt säkert.
kisten, adv. allra.
kitenkin, adv. i alla fall.
kkaa, v. skallar.
kkeus, s. allhet, altet.
kki (kaiken), a. all, hel, hel och llen; kaikki päivät, alla dagarne; aiket päivät l. päiviä, hela darna; kaiken päivää, hela dagen, agen igenom; kaikeksi päivää, ll hela dagen; yhtä kaikki, sak amma; kaikki tyynni, samt och ynnerligen, allesamman, alltihop; enen kaikkea, framför allt; kaikia vielä, allt annat ännu; kaikin nokomin, för all del, nödvändigt; kaikella muotoa, för all del; kaitella tavalla, kaikin tavoin, på llt sätt l. vis; kaikin paikoin, llestädes; kaikin puolin, på alla idor, i alla afseenden; kaikinpuoinen universal, allsidig; kaikkein nimmän, allra mest; kaikkein uurin, allra störst; kaikkein arnollisin, allernådigst; kaikkein ilamaisin, allerunderdånigst; kaikkiansa, inalles; kaikkineen, med llt sitt, in summa, med allt hvad dertill hör; — -jumalaisuus, s. panteism; — -näkevä, allseende; — -tietävä, allvetande; — -valta, allmagt; — -valtijas, allsmägtig; — -viisas, allvis; — -voipa, allt förmående, allsvåldig, allrådande.
ikkia, s. hvarje håll; k. päin, åt alla håll, i alla afseenden; kaikkialla, öfverallt, på alla håll; kaikkialle, åt alla håll, öfverallt; kaikkialta, från alla håll; kaikkiastansa, inalles.
aikkinainen, a. allehanda, allt slags, universal.
aikkisuus, s. allhet, universum.
aikottaa, v. förjagar med rop.
aiku, s. skall, genljud, eko, efterklang; — -pohja, resonnansbotten.
aikuinen, a. långtljudande, klangfull.
aikuna, s. skall, genljud.
aikuttaa, v. låter skalla, åstadkommer klang.
aikuu, v. skallar, genljuder, ljuder, klingar.
aila, s. strimma, fläck.
ailainen l. kailava, a. skäckig, strimmig, randig.

Kailo, s. skymmel, skäck.
Kaima, s. namne; kamrat; — -jäsen, homolog term.
Kaimaa, v. *(Kalev.)* beledsagar, för.
Kaimas (-ksen), s. namne *(bland fere)*.
Kaimistaa, v. *(Kalev.)* gör sällskap, följer med, tränger på.
Kaimo, s. gryning, svagt ljus; dunkel erinran; skymt, hum, nys.
Kaimoaa, v. dagas, skymtar; drager sig till minnes; har nys om.
Kainalo, s. armhåla, armgrop; bugt, vinkel; menee kirja kainalossa, går med boken under armen; ottaa kainaloonsa, tager under sin arm; asuu niemen kainalossa, bor i bugten l. vinkeln af udden; — -hiki, armsvett; — -kuoppa, axelgrop; — -sauva, krycka; — -varsi, öfverarm.
Kainaloinen, a. under armen befintlig, vid armen ledd.
Kaino, a. blyg, blygsam, försagd.
Kainostelee, v. är blyg, skäms.
Kainosti, adv. blygsamt.
Kainous, s. blyghet, blygsamhet.
Kaipaa, v. saknar, tarfvar, behöfver; anklagar, kärar.
Kaipaus, s. saknad, behof; — -sakko, utevaroböter.
Kaipoo, v. saknar; beskyller; misstänker.
Kaipuu, k. Kaipaus.
Kaira, s. kil., svickla; borr, nafvare; on kairaa vailla, har en skruf borta.
Kaiskaa, v. smäller, skräller.
Kaiskera, a. smal, spinkig, klen, ranglig.
Kaisku, s. landtunga, udde, näs.
Kaisla, k. Kahila.
Kaista, s. våd, kil, flik.
Kaistale, s. flik, remsa.
Kaita, a. smal, snäf; — s. pass; — -kavioinen, trånghofvad; — -kinttu, smalbent; — -läntä, något smal.
Kaiteenpii l. -piirto, s. väfskedstinne.
Kaiteentekijä, s. väfskedsmakare.
Kaitenee, v. afsmalnar.
Kaitsee, v. vallar, vaktar, hägnar.
Kaitsija, s. vallare, vaktare; inspektör, intendent.
Kaituri, s. väfskedsmakare.
Kaituus, s. smalhet, snäfhet.
Kaivaa, v. gräfver, petar; k. päätänsä, skrapar sig i hufvudet; minua l. mieltäni k., det grämer mig.
Kaivanne (-nteen), s. urhålkning, fåra.
Kaivanto, s. gräfning; kanal, graf; — -oja, gräfdt dike.

Jäätö, s. isbildning; isbeläggning; — **-kohta**, fryspunkt.
Jäävi, s. jäf.
Jäävillinen, a. jäfvig.
Jäävitsee l. **jäävää**, v. jäfvar, vräker.
Jäävitön, a. ojäfvig.
Jöhmystää, k. **Jähmystää**.
Jökelö l. **jökö**, s. styf l. envis *(människa l. djur)*.
Jölli l. **jöllikkä**, s. lunsig varelse, luns.
Jönkyttää, v. skakar; guppar.
Jöntystää, v. rör sig klumpigt.
Jöreä, k. **Järeä**.
Jörisee, v. ljuder groft, brummar (t piippu), morrar, knarrar.
Jörri, s. enstöring; tvärvigg.
Jörähyttää, v.; **sanoo j.**, säger grof röst.
Jörö, a. tvärvulen, butter; — tvärvigg; — **-päinen**, tjuraktig.

K.

Kaadanta, s. fällning, hällning, stjelpning.
Kaadattaa, v. låter fälla l. hälla.
Kaade (-teen), s. sluttning, stupa; fall; lya *(karhun)*; *(geol.)* stupning.
Kaaderi, n. kader.
Kaadin, s. tillbringare.
Kaadunta, s. fallande, fall.
Kaaduttaa, v. förorsakar stjelpning, kommer en att falla.
Kaahattelee l. **kaahii**, v. löper omkring, bestyr, är beställsam.
Kaahittaa, v. stojar, jagar efter.
Kaahottelee, v. beter sig fånigt.
Kaakeli, s. kakel.
Kaakertaa, v. retar till hostning; går krokig l. svängande.
Kaakki, s. kåk, skampåle; krake (huono hevonen); **pieksää kaakissa** l. **kaakin-puussa**, kåkstryker.
Kaakko, s. sydost; 2) storlom.
Kaakku, s. kaka, limpa.
Kaakkuri, s. lom, storlom.
Kaakottaa, v. kacklar, skrockar; rör sig som en gås.
Kaalaa, v. vadar.
Kaalaaja, s. vadare.
Kaalaisee, v. rafsar ihop.
Kaalalta, adv. ungefärligt, ytligt, på må få.
Kaalamo, s. vadställe, vad.
Kaali, s. kål; — **-kasvi**, kålväxt; — **-maa**, kålland; — **-mato**, kålmask; — **-perho**, kålfjäril; — **-tarha**, kåltäppa; — **-nkanta**, kålstock; — **-nkerä** l. **-nkupu**, kålhufvud; — **-ntaimi**, kålplanta.
Kaalis (-ksen), s. kålväxt, grönsak.
Kaalo, s. ingröpning, ihålighet.
Kaamaisee, v. griper blindt uti.
Kaan (-kään), enkl. part. ers. ei minullekaan, icke åt mig ler; ei vähääkään, icke ens ej det minsta; ei kukaan onko kukaan nähnyt, har sett? ei mitäkään (mitään), oletko ketäkään (ketään nyt, har du sett ngn?
Kaapaisee, v. griper efter, nappar
Kaape (-ppeen), s.; pl. kaappi skafvor, skrapor.
Kaapeli, s. kabel.
Kaapii, k. **Kaappii**.
Kaapillinen, a. med skåp förs s. ett skåp fullt; skåpgåfvs.
Kaappaa, v. rycker till sig. roffar åt sig.
Kaappari, s. kapare.
Kaappi, s. skåp.
Kaappiainen l. **kaappiaiskal** skrapbulla.
Kaappii, v. skrapar, krafsar.
Kaapsahtaa, v. slinker med sig obemärkt, skuttar.
Kaapu, s. kåpa, mantel.
Kaapua, s. *(Kalev.)* mantel, höja
Kaaputtaa, v. skrapar, skubbar, sk
Kaarekkaan, adv. bågformigt.
Kaares (-ksen), s. spö, risqvist.
Kaareva, a. bågformig, hvälfd; stark.
Kaari (-en), s. båge, böjning; tak l. ukon k., regnbåge; venet båtvränga, knä; lain k., lagbu **-puu**, spant, vränga, krumhol **-pyssy**, sprättbåge; — **-sarvi** hornad.

rinen, a. bågig, böjd; försedd med ıngor; kolmikaarinen, trevrängig.
ittaa, v. förser med båge l. vrän-; omringar.
na, s. tall- l. granbark, fiarn; —
nsi, kartnagel; — **-pohja**, rakt r.
nainen, a. af fiarn, af bark.
se, s. korp.
anne (-nteen) l. **kaarre (-rteen)**, böjdt ställe, omväg, bugt.
os (kseen), s. krökning, hvälfning.
aa, v. bildar båge, böjer, hvälfgör omväg, kringgår; urringar.
0, s. böjning, bugt, krogväg, omampuu kaartoon, skjuter bågt; — **-ampuma**, bågskott.
ti, s. garde.
ıu, v. böjer sig, antar bågform.
(-en), s. brudsäta, brudfräma.
s. aflöning, gage.
, s. gas, ånga; töcken; — **-mit**gasometer; — **-säiliö**, gasreser— **-valaistus**, gaslysning.
inen, a. full med gas; dimmig.
llinen l. kaasunsekainen, s. gas.
ı, v. fäller, stjelper, häller; stic- gör afspel.
.nen, a. slutt, stjelpig, kullrig.
ı, s. höftben; byxgren; pl. kaa, underbyxor, vidbyxor.
, s. **fällning**, hällning; afspel; — **taat**, stupkärra.
. s. **skinnfäll**, ulltäcke.
ı, v. faller omkull, stjelper, stu- störtar, ramlar.
vainen, a. fallande, epileptisk; — **llandesot**, epilepsi.
ı, s. formulär, mönster, schema, — **-kirjoitus**, förskrift; — **-pe**ien, planmessig.
ıa, **-ilee**, v. formar, efterbildar, ellerar.
llinen, a. gjord efter form, pla- schematisk.
ıne (-nteen), s. formulär.
ıustaito, s. modelleringskonst, pla-
ı (-peen), s. afskap, skafspån; — **lat**, skafull.
ın (-pimen), s. skafjern; — **-kaakskrapbulla**,
ittaa, s. modellerar; formulerar; matiserar.
(-teen), a. afundsjuk; — s. afund.

Kade (-teen), s. försvunnet tillstånd; on kateissa, är borttappad.
Kadehtii, v. afundas, missunnar; kuka sitä häneltä k., hvem afundas honom det?
Kadehtivainen, a. missunsam.
Kados (-ksen), s. försvunnet tillstånd; joutuu kadoksiin, tappas bort.
Kadottaa, v. förlorar, mister; kadotettu, förlorad, förkommen, *(bibl.)* förtappad, fördömd.
Kadotus, s. mistning; förtappelse, fördömelse.
Kadunkulma, s. gathörn.
Kadunlaskija, s. gatläggare.
Kah! int. se! kors!
Kaha, s. korg; säll; fogelkatsa; låda; qvarnkar.
Kahahtaa, v. prasslar till.
Kahakka, s. tumult, handgemäng, skärmytsling; kynäk., pennfäkteri, polemik.
Kahara, y. m., k. **Kähärä** j. n. e.
Kahaus, s. prassel, sus.
Kahda, adv. i tu, halfvägs; — **jako**, tudelning; — **-kesken**, på tu man hand; — **-kylvö**, hälftenbruk; — **-mielinen**, tvehogsen; tvetydig; — **-puhe**, tvetalan; — **-päin**, åt bägge sidor; — **-reisin**, grensle; — **-tilallinen**, hälftenbonde; — **-viljelijä**, hälftenbrukare; — **-ymmärteinen**, tvetydig.
Kahdanne, adv. åt två håll.
Kahdeksa, s. åtta *(siffran)*.
Kahdeksainen, s. åtta *(korttipelissä)*.
Kahdeksaistaite, s. oktavformat.
Kahdeksan, num. kard. åtta; — **-haarainen**, åttagrenig; — **-heteiset**, oktandria; — **-kertainen**, åttafaldig; — **-kulmio**, åttahörning; — **-kymmentä**, åttatio; — **-luku**, åttatal, talet åtta; — **-merkki**, siffran åtta; — **-sataa**, åttahundra; — **-sivuinen**, åttasidig; — **-särmiö**, oktaëder; — **-särmäinen l. -tahoinen**, åttaradig, åttkantig; — **-taitteinen**, oktav-, i oktav format; — **-toista**, aderton; — **-tuhatta**, — åttatusen; — **vuotias**, **-vuotinen**, åttaårig.
Kahdeksannes (-ksen), s. åttondedel.
Kahdeksannus, s. oktav.
Kahdeksas (-nnen), num. ord. åttonde; — **-kymmenes**, åttationde; — **-toista**, adertonde.
Kahdeksi, yhdistyksissä = **Kahdeksan**.
Kahdellainen = **Kahdenlainen**.
Kahden, k. **Kaksi**.

Kahden-aseiset, s. pl. duell, envig; — **-aseis-sääntö**, duellsplakat; — **-istuttava**, tvåsitsig; — **-kamppaus**, envigeskamp, tvekamp, duell; — **-kertainen**, dubbel, tvåfaldig; — **-kesken**, på tumanhand,' emellan fyra ögon; — **-keskinen**, konfidentiel; — **-laatuinen**, **-lainen**, två slags: — **-merkki**, tvåa *(siffran)*; — **-miekkaiset**, svärdsduell; — **-otelma**, duell; — **-puolinen**, ömsesidig; — **-taistelija**, duellant; — **-vertainen**, tvåfaldig, dubbelt värd.

Kahdes (-nnen), num. ord. den andra; — **-kymmenes**, den tjugonde; — **-toista**, den tolfte.

Kahdesti, adv. två gånger, tvefaldt.

Kahdistaa, v. fördubblar.

Kahe, s. prassel; rimfrost, isskorpa.

Kahila, s. säf, vass, strandrör.

Kahilainen, a. af säf l. vass, säfrik, vassfull.

Kahilikko, **-isto**, s. vassa.

Kahina, s. prassel, rassel, fras, sus.

Kahisee, v. prasslar, rasslar, frasar.

Kahkii, v. famlar, bestyr.

Kahlaa, v. vadar, traskar.

Kahlamo, s. vadställe.

Kahle, s. boja, kedja; — **-koira**, bandhund.

Kahleeton, **kahlehtimaton**, a. ofjettrad, fri från bojor.

Kahlehtii l. **kahleittaa**, v. slår i bojor, fjettrar, binder, fastkedjar.

Kahlolintu, s. vadfågel, vadare.

Kahma, a. ngt frusen; — liten frost.

Kahmalo, s. dubbelgöpen, göpen.

Kahmaloittain, adv. med fulla händer, göpentals.

Kahmalollinen, s. en dubbelgöpen full.

Kahmaltaa, v. öser med fulla göpnar.

Kahmalus, **kahmaus**, s. ramtag.

Kahmuaa, v. famlar l. griper efter.

Kahna, s. qvarnkupa l. -kar.

Kahnii, v. gnider; sölar.

Kahtaa, v. tudelar.

Kahtaalla, adv. på två håll.

Kahtaalle, adv. åt två håll.

Kahtaallinen l. **kahtainen**, a. tvåsidig, dualistisk.

Kahtaalta, adv. från två håll.

Kahtalainen, a. två slags.

Kahtamo, s. dupplett.

Kahtamoinen, a. tvåfaldig.

Kahtaus, s. tudelning; — **-merkki**, dieresis.

Kahtia, adv. i tu, tveskiftes: k. pä[illegible] åt hvardera sidan.

Kahu, s. prassel; heshet; pl. ka[illegible] slösäd, sådor.

Kahva, s. handtag, fäste; skåra.

Kahveli, s. gaffel.

Kahvi, s. kaffe; — **-huone**, [illegible] hus, kafé; — **-kalut**, kaffeservi[illegible] **-keitin**, kaffekokare; — **-kuppi**, [illegible] kopp; — **-leipä**, kaffebröd; — [illegible] ly, kaffeqvarn; — **-nkarvainen**, [illegible] färgad; — **-nporo**, kaffesump[illegible] **-nruuni**, kaffebrun; — **-paahdin**, febrännare; — **-papu**, kaffebö[illegible] **-pöytä**, kaffebord; — **-tarjoin**, febricka.

Kahvila, s. kafé.

Kai, k. **Kaiketi**.

Kaide (-teen), s. väfsked; ledstå[illegible] **-puu**, väfklofve; ledstång.

Kaidentaa, v. gör smalare.

Kaidentuu, v. afsmalnar.

Kaideta, k. **Kaitenee**.

Kaihdin (-timen), s. skygglapp.

Kaihe, a. skuggig, dyster; kuler[illegible] sjuk; — s. missnöje, sorg.

Kaiheksuu, v. ser dunkelt, ser [illegible] misstror, missunnar.

Kaihelma, s. dunkel syn; groll.

Kaihentelee, v. uppklarnar.

Kaihi (-en), s. hinna *(för ögat)*; **-silmäinen**, starrblind.

Kaihku, k. **Kaiku**.

Kaiho, s. dunkel, skuggställe, g[illegible] saknad, grämelse.

Kaihoaa, v. sörjer, saknar, grä[illegible]

Kaihokas, **-llinen**, a. dyster, be[illegible]

Kaihostuu, v. blir nedslagen.

Kaihottaa, v. gör nedslagen; s[illegible] dunkelt.

Kaihtaa, **-tii**, v. skymmer unda[illegible] dunklar; undflyr, skyggar.

Kaija, s. fiskmåse; kaja.

Kaikale, s. stort stycke.

Kaikattaa, v. kacklar.

Kaikenlainen, **-moinen**, a. alle[illegible] allt slags, hvarjehanda, diverse.

Kaikennäköinen, af allehanda ut[illegible] hvarjehanda.

Kaikenperijä, **-perillinen**, s. [illegible] salarfvinge.

Kaikenpuolinen, a. allsidig, univ[illegible]

Kaikertelee, v. jemrar sig, qvide[illegible]

Kaiketi, adv. alldeles, i alla fall, visserligen; kyllä k., totta k., visst, säkerligen; olit k. siellä var förmodligen der; olin k., ja [illegible]

iketikin, i sanning, säkerligen, it säkert.
isten, adv. allra.
itenkin, adv. i alla fall.
kaa, v. skallar.
keus, s. allhet, altet.
ki (**kaiken**), a. all, hel, hel och en: kaikki päivät, alla dagarne; ket päivät l. päiviä, hela da- a: kaiken päivää, hela dagen, en igenom; kaikeksi päivää, hela dagen; yhtä kaikki, sak na; kaikki tyynni, samt och erligen, allesamman, alltihop; en- kaikkea, framför allt; kaik- vielä, allt annat ännu; kaikin tomin, för all del, nödvändigt; tella muotoa, för all del; kai- a tavalla, kaikin tavoin, på sätt l. vis; kaikin paikoin, städes; kaikin puolin, på alla i alla afseenden; kaikinpuo- n universal, allsidig; kaikkein nmän, allra mest; kaikkein rin, allra störst; kaikkein ar- lisin, allernådigst; kaikkein saisin, allerunderdånigst; kaik- ssa, inalles; kaikkineen, med sitt, in summa, med allt hvad ll hör; — -**jumalaisuus**, s. pan- a; — -**näkevä**, allseende; — -**tie- i**, allvetande; — -**valta**, allmagt; -**valtijas**, allsmägtig; — -**viisas**, s; — -**voipa**, allt förmående, alls- ig. allrådande.
ia, s. hvarje håll; k. päin, åt håll, i alla afseenden; kaikki- i, öfverallt, på alla håll; kaikki- s, åt alla håll, öfverallt; kaikki- a, från alla håll; kaikkiastansa, les.
inainen, a. allehanda, allt slags, ersal.
isuus, s. allhet, universum.
ttaa, v. förjagar med rop.
, s. skall, genljud, eko, efterklang; -**pohja**, resonnansbotten.
inen, a. långtljudande, klangfull.
na, s. skall, genljud.
ttaa, v. låter skalla, åstadkommer g.
n, v. skallar, genljuder, ljuder, gar.
, s. strimma, fläck.
inen l. **kailava**, a. skäckig, strim- ; randig.

Kailo, s. skymmel, skäck.
Kaima, s. namne; kamrat; — -**jäsen**, homolog term.
Kaimaa, v. *(Kalev.)* beledsagar, för.
Kaimas (-**ksen**), s. namne *(bland flere)*.
Kaimistaa, v. *(Kalev.)* gör sällskap, följer med, tränger på.
Kaimo, s. gryning, svagt ljus; dunkel erinran; skymt, hum, nys.
Kaimoaa, v. dagas, skymtar; drager sig till minnes; har nys om.
Kainalo, s. armhåla, armgrop; bugt, vinkel; meuee kirja kainalossa, går med boken under armen; ottaa kainaloonsa, tager under sin arm; asuu niemen kainalossa, bor i bugten l. vinkeln af udden; — -**hiki**, armsvett; — -**kuoppa**, axelgrop; — -**sauva**, krycka; — -**varsi**, öfverarm.
Kainaloinen, a. under armen befintlig, vid armen ledd.
Kaino, a. blyg, blygsam, försagd.
Kainostelee, v. är blyg, skäms.
Kainosti, adv. blygsamt.
Kainous, s. blyghet, blygsamhet.
Kaipaa, v. saknar, tarfvar, behöfver; anklagar, kärar.
Kaipaus, s. saknad, behof; — -**sakko**, utevaroböter.
Kaipoo, v. saknar; beskyller; misstänker.
Kaipuu, k. **Kaipaus**.
Kaira, s. kil., svickla; borr, nafvare; on kairaa vailla, har en skruf borta.
Kaiskaa, v. smäller, skräller.
Kaiskera, a. smal, spinkig, klen, ranglig.
Kaisku, s. landtunga, udde, näs.
Kaisla, k. **Kahila**.
Kaista, s. våd, kil, flik.
Kaistale, s. flik, remsa.
Kaita, a. smal, snäf; — s. pass; — -**kavioinen**, trånghofvad; — -**kinttu**, smalbent; — -**läntä**, något smal.
Kaiteenpii l. -**piirto**, s. väfskedstinne.
Kaiteentekijä, s. väfskedsmakare.
Kaitenee, v. afsmalnar.
Kaitsee, v. vallar, vaktar, hägnar.
Kaitsija, s. vallare, vaktare; inspektör, intendent.
Kaituri, s. väfskedsmakare.
Kaituus, s. smalhet, snäfhet.
Kaivaa, v. gräfver, petar; k. päätänsä, skrapar sig i hufvudet; minua l. mieltäni k., det grämer mig.
Kaivanne (-**nteen**), s. urhålkning, fåra.
Kaivanto, s. gräfning; kanal, graf; — -**oja**, gräfdt dike.

Kaivattaa, v. låter gräfva, utgräfver.
Kaivautuu, v. gräfver sig in.
Kaive (-peen), s. saknad, behof.
Kaiveksii l. **kaivelee**, v. gräfver smått, gräflar, petar, urgröper; k. sydäntä, det grämer i hjertat.
Kaivertaa, v. petar, graverar.
Kaivo, s. brunn; — **-nkansi**, brunnslock; — **-nkatsoja**, utsynare l. finnare af brunnar; — **-nkehä**, brunnskar, brunnskista; — **-nvipu**, brunnssvängel; — **-vesi**, brunnsvatten.
Kaivollinen, a. försedd med brunn; — s. en brunn full.
Kaivos (-ksen), s. grufva, graf; — **-ala**, utmål; — **-lupa**, mutsedel; — **-mittari**, grufmätare, markscheider; — **-nyte**, **-salko**, pitprop.
Kajaa, v. skallar, genljuder; lyser, skiner.
Kajahtaa, v. skallar till, ekar, genljuder.
Kajakka, a. klar, lysande.
Kajanne (-nteen), s. återskall, återsken.
Kajastaa, v. blir klar, klarnar; skiner, hägrar.
Kajattaa, v. låter genljuda; skriker gält.
Kajauttaa, v. låter skalla till.
Kajava, a. återskallande; lysande; — s. fiskmåse.
Kaje, s. återskall; klang, klarhet, hägring.
Kaji, s. quai, kaj.
Kajoo, v. vidrör, tager på; klarnar.
Kajostaa, k. **Kajastaa**.
Kaju, k. **Kaje** ja **Kaiku**.
Kajuinen, a. klangfull, klingande.
Kajuton, a. klanglös.
Kajutta, s. kajuta.
Kakahtelee, k. **Kaakottaa**.
Kakaisee, v. harklar upp, utspyr, harklar, racklar; harakka k., skatan sqvattrar.
Kakara, s. barnunge, kläpp.
Kakari, s. smålom.
Kakertaa, v. snattrar.
Kakistaa, k. **Kakaisee**.
Kakkara, s. jordkoka, klimp; kaka, bulla, bröd.
Kakko l. **kakku**, s. bulla, kaka, limpa.
Kakkonen, s. tua, tvåa.
Kakkula, s. skakel; oreda.
Kakkunen, s. iiten bulla l. kaka.
Kakluuni, s. kakelugn.
Kako, k. **Kaakko**.
Kakoo, v. harklar, racklar.
Kakottaa, v. åstadkommer harkling, harklar; beter sig fjolligt.
Kaksi (kahden), num. card. två, tvenne; kahden, kahden kesken. ka den kahtustaan, på tu man ha mellan fyra ögon, i enrum; kahd kerran l. kaksin kerroin, dub kahden puolen, på båda si kahta suurempi, dubbelt st kahdella päällä, tvehogsen; k sin, partals, två och två, två : der; kaksin käsin, med båda derna; kahdet saappaat, två stöflar; — **haarainen**, a. tvågren **-jako**, tudelning; tvåskifte; — **viljelys**, tvåskiftesbruk; — **-j nen**, tvåfotad; — **kielinen**, me tungor l. strängar, tvåsträngig, tungad, tvåspråkig; — **-kymme** *let)* tjugu; — **-kymmentä**, tj **-kätinen**, tvåhändt; — **-lai** med två sidobräder, tvåbördi **lehtinen**, tvåbladig; — **-lohk** i två skiften; — **mastoinen** mastad; — **-mielinen**, tve tveksam; tvetydig; — **-neu** tvåkönad, hermafrodit; — **-n nen**, dubbel, tvåfaldig; — **-n nen**, tvegifte; — **-piippuinen** två pipor; — **-pitkä**, sponde; — **linen**, ömsesidig; dubbel; — **nen**, tvehöfdad; med två änd **-säinen**, l. **-säikeinen**, tvåskäft trådig; — **-talvias**, två vintr mal; — **-tahoinen**, tvåradig; — **räinen**, tveggad; — **-toiminen** belt verkande; — **-toista**, to **-vetoinen**, tvåbett, som drages — **-vuoroinen**, tvåskiftes; — **tinen**, **-vuotias**, tvåårig.
Kaksikko, s. dualis.
Kaksinainen, a. dnbbel; två om kaksinaisena, in dupplo-.
Kaksistaa, v. delar två om två; dubblar, duplicerar.
Kaksittain, adv. två i sender, p
Kaksoinen, s. tvilling.
Kaksoiskerake, s. dubbelkonson **-piste**, kolon; — **-ääntiö**, dif
Kala, s. fisk; on kalassa, är på menee kalaan, går att fiska; kalasta, kommer från fiske: ha kalalle l. kalalta, luktar af — **-arkku**, s. fiskkista, -sum **-haukka**, fiskljuse; — **-kaija**, fiskmåse; — **-kauppa**, fiskhand **-kukko**, fiskpirog l. -pastej; — fiskarekoja; — **-mies**, fiskare; — **tu**, fisklek; — **-nliima**, husblo **-nluu**, fiskben; — **-nmaksa**, fi

aha, inskrifningspengar (*vid domstol*); - **-viskaali,** advokatfiskal.
inel, k. **Kantele.**
inellinen, a. med lock försedd; k. **i i v a,** däckadt fartyg.
ineskelee, v. bär smått hit och dit; **t. Kantaa.**
ineton, a. utan lock; odäckad.
inettava, part.; a. som kan l. måste **iras,** portativ.
inike, s. gehäng, hängsel, bärrem.
inikka, s. rand, kant, det yttersta **ngt; leivän k.,** brödkant; **kuun ,** månens horn; **katoova k.,** den **örsvinnande randen** (*jordens*).
inin (-timen), s. bärrem, gehäng, **ank,** handtag; **kielen k.,** tungband.
inoton, a. stubbfri.
inu, s. kanna; — **-määrä,** kanntal; **--nvetoinen,** som inrymmer en kanna.
inuksellinen, a. med sporrar försedd.
inullinen, s. en kannas rymd, en **anna** (*full*), kannrymd.
inus (-ksen), s. sporre; — **-ruoho,** **ngblomster, kåpgräs.**
inustaa, v. sporrar; ansätter, topp- **ider.**
inuttain, adv. kanntals.
inoni, s. kánon.
insa, s. folk, nation; **Suomen k.,** **det finska folket; yhteinen k.,** all- **noge, menige man; paljo kansaa,** **nycket folk;** — **-hallitus,** folkregering; — **-heimo,** folkslag, folkfamilj; — **-jäsen,** medborgare; — **-koulu,** **olkskola;** — **-koulunopettaja,** folk- **skolelärare;** — **-konlunopettaja-seminari,** folkskollärare-seminarium; — **-koulunopettajatar,** folkskollärarinna; — **-kunnallinen,** nationel, medborgerlig, civil; — **-kunta,** nation; folk- **slag,** folkstam; — **-lahko,** folkstam; — **-luokka,** folkklass, samhällsklass; — **-n-edustaja,** folkrepresentant; — **-njohtaja,** folkledare, demagog; — **-njuhla,** folkfest; — **-nlaulu,** folk- **sång,** -visa; — **-nlehti,** folkblad; — **-nluulo,** folktro; — **-nmieleinen,** po- **pulär;** — **-mielitön,** impopulär; — **-nmies,** patriot; — **-nnosto,** folkbeväpning; — **-n-opettaja,** folklärare; — **-n- -opetus,** folkundervisning; — **-npuku,** folkdräkt; — **-nruno,** folkdikt; — **-nruneus,** folkpoesi; — **-ntajuinen,** populär; — **-ntajuton,** impopulär; — **-ntapa,** folksed; — **-ntarina,** folk- **saga, -sägen;** — **-nvaellus,** folkvandring; — **-nvalistus,** folkupplysning; — **-nvaltijaisuus,** folksuveränitet; — **-nvapaus,** folkfrihet; — **-n-ystävä,** folkvän; — **-oikeus,** folkrätt; — **-sota,** folkkrig; — **-tieto,** etnografi; — **-valta,** folkvälde, demokrati; — **-valtainen,** demokratisk.
Kansainen, a. folkrik.
Kansainkeskeinen, -välinen, a. internationel.
Kansain-oikeus, s. folkrätt.
Kansaisliitto, s. samhällsfördrag.
Kansaissääty, s. civilstånd.
Kansaisuus, s. folkrikhet.
Kansais-yhteys, s. samhällsförening.
Kansalainen, a. medborgerlig; — s. medborgare.
Kansalaismieli, s. medborgerlighet.
Kansalais-oikeus, s. medborgarerätt.
Kansalaisuus, s. medborgerskap, medborgerlighet.
Kansallinen, a. folklig, nationel, national.
Kansallis-asia, s. nationalangelägenhet, nationalfråga; — **-elämä,** samhällslif; — **-henki,** nationalanda; samhällsanda; — **-juhla,** nationalfest; — **-luonne,** nationalkarakter; — **-puku,** nationaldrägt; — **-teaatteri,** nationalteater; — **-viha,** nationalhat.
Kansallisentaa l. **kansallistaa,** v. nationaliserar.
Kansallistuu, v. nationaliseras.
Kansallisuus, s. nationalitet, folklighet, medborgaranda.
Kansasto, s. befolkning, folkstock.
Kansastuttaa, v. naturaliserar, nationaliserar.
Kansastuu, v. naturaliseras.
Kansaton, a. folktom, obefolkad.
Kansautuu, v. blir ett folk.
Kansava, a. folkrik.
Kanseli, k. **Kanslia.**
Kansi (-nnen), s. lock; **laivan k.,** skeppsdäck; **kirjan k.,** bokperm; **sillan k.,** brogång, brobotten; **taivaan** l. **ilman k.,** himlahvalf, firmament; — **-päällinen,** lockbetäckt.
Kansillinen, a. med permar försedd.
Kansiton, a. oinbunden.
Kansittaa, v. förser med permar l. lock; däckar.
Kansleri, s. kansler; — **-nsijainen,** prokansler, vicekansler.
Kanslia, s. kansli; — **-neuvos,** kansliråd; — **-toimi,** kanslibestyr.
Kanslisti, s. kanslist.

tainen, dyrköpt; — **-palkkainen,** dyrlegd.

Kallistaa, v. lutar, lutar. l. böjer ned, bringar att luta, ställer på sned l. omkull; 2) fördyrar.

Kallistua, v. blir lutande l. sned, lutar på sidan, inklinerar, nedböjes, krånger; 2) fördyras.

Kallistuttaa, k. **Kallistaa.**

Kallitsee, v. kallhamrar, hamrar bredare; härdar.

Kallius, k. **Kalleus.**

Kallo, s. skalle, hjessa; isgata.

Kalloinen, a. halkig, islupen.

Kallottelee, v. storgråter.

Kalluttelee, v. böjer sig åt sidorna.

Kalma, s. död; dödens genius; liklukt; — **-nhiki,** dödssvett; — **-nkarvainen,** likfärgad, dödsblek.

Kalmannos, s. efter faderns död född person, posthumus.

Kalmea, kalmakka, a. blek, gul- l. likblek.

Kalmisto, s. begrafningsplats.

Kalossi, s. galosch.

Kalpa, s. slagsvärd, glafsabel; skafjern; — **-veljet,** svärdsbröderne.

Kalpea, a. blek, färglös; kylig; — **-luontoinen,** kallblodig.

Kalpenee, -eentuu, -istuu, v. blir kulen; blir blek, bleknar.

Kalpii, v. skafvar, skäktar.

Kalpistaa, v. drifver på, ger fart.

Kalpi (-ven), s. stut, ung oxe; skugga.

Kalsea, a. sträf, grof, kärf; kylig; k. vesi, hårdt vatten.

Kalseentuu, v. blir sträf l. kylig.

Kalseus, s. sträfhet; kylighet, kyla.

Kalsi, k. **Kalti.**

Kalsinoitsee, v. kalcinerar.

Kalsistuu, v. blir sträf l. hård.

Kalskaa, v. slamrar, smattrar.

Kalske, s. slammer; miekan k., svärdsgny.

Kalso, a. slö; — s. slö yxa, bråtyxa.

Kalsongit, s. pl. kalsonger.

Kalsu, s. strumpbenling, benbeklädnad; öfvermage.

Kalta, s. brant, brink, sluttning; on kallallansa, är sned l. lutande; — **-pöytä,** pulpet.

Kalta, s. beskaffenhet, art, sätt.

Kaltaa, v. sluttar, doserar.

Kaltainen, a. af (*någon*) form l. egenskap; isänsä k., lik l. lika beskaffad som sin far; ihmisen k., menniskolik; saman l. yhden k., dan, lika beskaffad.

Kaltaisuus, s. beskaffenhet.

Kaltautuu, v. blir sned l. lutande.

Kaltava, a. sluttande, lutande.

Kaltavuus, s. lutning, sluttning.

Kalteellinen, a. slingrig, stjelpig.

Kalti (-llen), s. snedhet; meree lellensa, går på sned, blir lu on kallellansa, är på sned l. de, stupar.

Kaltiainen, s. osyradt bröd, kaka.

Kaltottaa, v. gör sned, afsluttar.

Kaltottuu, v. blir sned l. skef.

Kalttaa, v. skollar; skinnar.

Kaltto, s. sned, slutt; kaltoi l. toin l. kaltossa, på sned; — med snedt hufvud; vriden i hu

Kalttoisuus l. **kalttous,** s. sned

Kalttuu, v. blir sned, går i knä

Kalu, s. redskap, verktyg, ins ting, sak, pjes, gods, vara; p lut, redskap m. m., don, tyg, hör, effekter; suutarin kalu makarens verktyg; talon k. rådssak, hushållssak; tarvis-k vändighetsartiklar, förnödenhet nellä on paljo kalua. h mycket gods, egendom; hänel paljo kaluja, han har myc ker, effekter; tekee kaluks ädlar, bearbetar (*rådnuen*); lä kalu, medicinakt instrument; neen kamsuineen, med p pack; — **-huone,** redskapshus l — **-inkatsaastus,** inventering; ja, inventariilängd; faktura; — lari, slätmålare; — **-nkirjoit** uppteckning, inventering; — **tus-kirja,** boupptecknings — **-puoti,** diverseobod; — **-pu** virke; — **-seppä,** klensmed. mentmakare; — **-takeet,** kl — **-varat,** varuförråd, inve

Kalustaa, v. möblerar.

Kalusto, s. inventarium; bestick

Kaluuna, s. galon.

Kalvaa, v. gnagar, skafver, tär, kalvava suru, tärande sorg; tunto kalvaa, samvetet a gnagar.

Kalvakka, a. bleklagd.

Kalvasin, k. **Kalvoin.**

Kalve (-een), s. sval skugga, s

Kalvea, a. skuggig, kylig, blek.

Kalveentuu, v. blir blek.

Kalvehtii, v. ger skugga, beskug

vehtivainen, a. skuggrik.
veinen, a. skuggig, kylig; blek.
venee, **kalvettuu**, v. bleknar.
veskelee, v. gnagar smått l. idkegen.
vetus, s. bleksot.
vin (-pimen), s. skåfjern, skäktknif; ...tkafle.
vo, s. hinna; sydämen k., väli-...lvo, diafragma, mellangärdet; ve-...n k., vattenbryn.
voin (-imen), s. handlofve, -led; — ...tkafle, maskstock.
voiset, s. pl. pulsvärmare, muddar; ...nschetter.
..., s. kram, skräp; — **-kauppa**, ...mhandel, diversehandel.
...ahtaa, v. ljuder l. knallar doft, slår ...
...kka, a. dof, dyster; — s. tumult.
...la, a. hemsk, ödslig, sällsam; k. ...vistus, sällsam l. hemsk aning; ...äni, ängslig röst; k. seutu, ödstrakt.
...ltuu, v. blir sällsam; mieli k., ...net mulnar.
...luus, s. hemskhet, sällsamhet.
...na, s. fals, fogning; tvärbalk; *(Ka-...)* öfre dörrpost, dörrfals.
...no, s. håla, grotta.
...noitsee, v. falsar.
...ra, s. svål; — **-aura**, skumplog; **-veitsi**, skumrist.
...ari, s. kammare; — **-herra**, kam-...herre; — **-junkkari**, kammarjun-...re; — **-kirjoittaja**, kammarskrif-...re; — **-konttoori**, kammarkontor; **-neiti**, kammarjungfru; — **-neu-...**, kammarråd; — **-oppinen**, kam-...lärd; — **-palvelija**, kammartje-...re; — **-toimituskunta**, kammarex-...dition; — **-virallinen**, kammarför-...adt.
...astuu, k. **Kammostuu**.
...eeli, s. kamel.
...eelikurki (-jen), s. struts; — **-paart-...**, giraff.
...eltuu, v. kroknar, slår sig i bugter.
...eraali, s. kameral; — **-lainoppi**, ka-...erallagfarenhet; — **-tutkinto**, kame-...lexamen.
...eraalilainen, s. kameralist.
...iini, s. kamin.
...isee, v. dånar, slamrar.
...mahtaa, **-stuu**, v. ryser till, his-...ar, förskräckes.
...mahuttaa, v. injagar (*hastigt*) skräck, kommer en att rysa, väcker rysning l. skräck.
Kammanpii, s. kamtand; — **-tekijä**, kammakare.
Kammelijas, s. flundra.
Kammeltuu, v. blir sned, kroknar, bågnar, bugtar sig.
Kammeltelee, v. slingrar sig, kastar sig hit och dit.
Kammio, s. kammare, kabinett, skrubb; grift; makuukammio, sofgemak l. -rum; lepokammio, hvilorum, grift; — **-kunta**, kammarlag, konvikt; — **-vankeus**, cellfängelse.
Kammitsa, s. tjuder, språnglina, fotband, boja.
Kammo, s. rysning, fasa, afsky, förfäran.
Kammoo, v. ryser l. bäfvar för, skyr, undviker.
Kammokas, a. fasaväckande, afskräckande.
Kammoksuu, v. anser för ryslig, får afsky, fasar för.
Kammottaa, v. väcker rysning, injagar fruktan l. fasa, förfärar, afskräcker; minua k., jag känner rysning.
Kammottavainen, a. faslig, fasaväckande, ryslig.
Kammovainen, a. lättskrämd, skygg.
Kamo, k. **Kammo**.
Kampa, s. kam, hårkam.
Kampaa, v. kammar.
Kampela, a. vind, skef, krokig; — s. flundra; — **-kieli**, stammande.
Kampi, s. krokigt skaft l. handtag; klockarm; vef; rorkult; — **-minsäippä**, vefstake; — **-rauta**, vefjern.
Kampittaa, v. slår krokben.
Kamppailee, v. kämpar, fäktar.
Kamppaus, s. kamp, fäktning.
Kamppi, s. järf, filfras; k. **Kampi**.
Kampura, a. krumböjd, krokig; — **-jalka**, krokbent, snedbent, klumpfotad.
Kampuroitsee, v. går krokbent.
Kamreeri, s. kamrer.
Kamritsi, s. kambrick.
Kamsut, s. pl. effekter, kramas, filoker.
Kamu, s. doft buller; rafs, bagage; kras.
Kamuaa, v. bullrar, dånar.
Kan (kän) l. **kana (känä)**, k. **Kaan**.
Kana, s. höna; pl. kanat, hönor, höns; — **-haukka**, dufhök; — **-koppi**, hönshus; — **-kurki (-rjen)**, trapp; — **-nkaali**, vinterkrasse; — **-nmuna**, hönsägg; — **-npoika**, kyckling; — **-npää**, hönshufvud, hönshjerna; —

Kansoittaa, v. befolkar, koloniserar.
Kansoittuu, v. befolkas.
Kanssa, postp. med, jemte; adv. äfven, också; hänen kanssansa, med honom; Jumalan kanssa, farväl! — **-asukas**, medåbo; — **-hallitsija**, medregent; — **-ihminen**, medmenniska; — **-kumppani**, medbroder, kamrat; — **-käyminen**, **-käynti**, umgänge, gemenskap; — **-perillinen**, medarfvinge; — **-puhe**, samtal; — **-sisar**, medsyster; — **-veli**, medbroder.
Kanta, s. 1) bas, fot, fäste, grund, ståndpunkt, ställning, tillstånd; häl, 2) klack, knapp; (*suussa*) stam, linie; kasvin k., växtens fäste l. stjelk; asian k., sakernas ställning; miehinen k., manliga linien; ovat samaa l. yhtä kantaa, höra till samma art l. ras; minun kannaltani katsoen, från min ståndpunkt l. synpunkt sedt; asetti asian sille kannalle, ställde saken på den foten l. ståndpunkten; on hyvällä kannalla, är på god fot, i godt tillstånd; vahvalla kannalla, på fast grund; samalla sivistyksen kannalla, på samma grad l. ståndpunkt af bildning; minun kannallani, i mitt predikament; sormuksen k., klack på en ring; on kannoilla, är på hälarna; är på medarne; kenkä meni kannallensa, skon blef nedkippad; naulan k., spikhufvud; sormuksen k., klack på ring; kuun k., månens horn l. kant; talven k., slutvintern; leivän k., brödkant; — **-heimoinen**, stamförvandt; — **-isä**, stamfader; — **-jyvät**, grundfond af spannmål; — **-kinner**, hälsena; — **-kirja**, stamtafla; koncept; memorialprotokoll; — **-kivi**, sockel, pelarfot; — **-luu**, hälben; — **-osa**, stamlott, linielott; — **-pää**, häl, hälspets; — **-rahat**, grundkapital; — **-rauta**, klackjern; — **-sana**, stamord; — **-sormus**, klackring; — **-vanhemmat**, stamföräldrar; — **-väestö**, kader, stamtrupp; — **-äiti**, stammoder.
Kantaa, v. bär, för, bringar, frambär, kärar, klagar; vaimo k. lasta, hustrun bär ett barn l. går hafvande med ett barn; k. kieliä, löper med sqvaller; k. kohtua, går hafvande; k. edes, för l. bär fram; rikas varastaa ja köyhän pää k., den rike stjäl och den fattige blir misstänkt l. bär hundhufvudet; hän k. naapurist sitä, han anklagar l. beskyller nen för det; minä kannan oikeudessa, jag åtalar det l. å det inför rätta; k. jonkun p anklagar l. åklagar ngn för ngt: s pyssy k., ögat, bössan bär; l k., kon bär l. kalfvar; koira k. den valpar; kantanut lehmä ren ko; kantava tamma, ett tigt sto.
Kantaja, s. bärare, bärarinna; åklagare, kärande part; julkin allmän åklagare; — **-kunta**, bär
Kantajaiset, s. pl. bärarlön.
Kantamoinen, s. börda; lifsfrukt nen k., lyckans skötebarn.
Kantamus, s. börda; last; bärn **-kirja**, mätebref.
Kanteen y. m., k. **Kanne**.
Kantele, s. kantele, luta, harp taa kanteletta, spelar på
Kantelee, v. bär hit och dit, i sqvallrar; klagar.
Kantimeton, a. utan bärrem; k.
Kantinen, a. hörande till lock: kantinen, med jernlock; vrt
Kanto, s. stubbe; 2) bärning; män k., synhåll, synvidd; k., bösshåll, skotthåll; ylös uppbörd; — **-korvo**, bärså; — **-ku**, lösväska; — **-määrä**, dr (*steppe*); stubbtal; — **-palkka**, lön; — **-puut**, stubbved: — stubbhyra; — **-ruoka**, portör **-tuoli**, bärstol; — **-väli**, bär vidd.
Kantoinen, a. stubbig; 2) ensi nen, som föder l. bär första
Kanttaa, v. kantar; 2) sjunger
Kanttauspäivä, s. gångdag.
Kanttausviikko, s. gångveckan, veckan.
Kanttori, s. kantor.
Kanttura, s. rotstubbe; — a. kig; — **-jalka**, krokbent.
Kantturoitsee, v. går krokbent l. ryggig.
Kantuin, k. **Kannin**.
Kantustaa, v. spjernar l. stretar
Kantäkki, s. skandäck.
Kanuuna, s. kanon; — **-kuula** l. kanonkula; — **-paja** l. -val nonagjuteri; — **-pursi**, kanonsl **-vene**, kanonbåt.
Kanvasti, s. kanfas, styfning.
Kanvertti, s. kamfer.

a, a. torkad, spicken; — **-hauki**, irkegädda; — **-kala**, torkad fisk, r- l. klappfisk; — **-turska**, stock-t. kabeljo.

uantua, v. blir torr l. spicken, spick-, hårdnar.

ukka, s. krog; kapakan pito, geri; k—n pitäjä, krögare, källnästare; — **-poika**, källarsven, kye.

koitsee, v. krögar.

la, s. träbit, klabb.

llinen, a. en kappe full; 2) kappande, iklädd kappa.

lo, s. linda, insvepning; kapa-, lindekläder; — **-lapsi**, lindebarn; **-vaatteet**, lindekläder; — **-vyö**, band.

loitsee, v. lindar, omlindar, insveförbinder.

lolainen, s. lindebarn.

t, k. **Kappa.**

k, a. smal, trång; — **-vesi**, smalt atten, pass.

ntua, v. smalnar, blir trång.

li, s. kapell (*soittokunta*).

see, v. smalnar.

staa, v. knaprar, täljer.

s (-den), s. smalhet; (skeppets) p.

s. skabb; olla kavissa, vara bbig; — **-pää** l. **-päinen**, med bbigt hufvud.

kka, s. buller.

ainen, s. skabbartad.

sa, s. buller, uppror, resning; nos-l. tehdä k., göra uppror, revol-a; nostattaa l. yllyttää k-aan, pvigla; — **-joukko**, insurgenthär; **-liitto**, sammanvärjning, myteri; — **lu**, upprorsanda; — **-aannousu**, presning; — **-nnostaja**, upprorsare; — **-nnosto**, uppresning, inrektion.

alainen, s. insurgent.

allinen, a. upprorisk, rebellisk; — rebell.

allisuus, s. upprorsanda, rebellism.

ne, s. småsak, redskap; pl. effek-; näyttää kapineelta, se ut ngt.

nen, a. skabbig.

noitsee, v. är upprorisk, gör upp-, revolterar.

noitsija, s. upprorsstiftare, insurt, rebell.

o, s. hof.

Kapiot, s. pl. brudgåfvor åt brudgummens anförvandter, brudutstyrsel.

Kapisee, v. skramlar, bullrar.

Kapistaa, v. åstadkommer skrammel; ajaa k., kör med buller; k. maahan, slår ned.

Kapistus, s. skrammel.

Kapistuu, v. smalnar; blir ledsen.

Kapittaa, v. trippar.

Kapituli, s. kapitel; tuomiok., domkapitel.

Kapla, **-as**, s. slädfjettra, slädstolpe; kengän k., skoklack.

Kaplaakki, s. kaplake.

Kaplainen, a. försedd med fjettrar.

Kaplastaa, v. förser med fjettrar; träter, tvistar.

Kapli, s. skafjern.

Kapo, s. lefvande varelse, qvinna.

Kapoinen, a. något smal, åtsittande.

Kapoittaa, v. mäter kapptals; förser med kappa.

Kapoittain l. **-taisin**, adv. kappe för kappe, kapptals.

Kappa, s. kappe, kappmått; stäfva, ämbare; — **kapanmitta**, kappmått; — **kapan-ala**, kappland; — **kapanvetoinen**, inrymmande en kappe; — **kappamaksu**, kappeafgift; — **kappamies**, kapptagare; — **kappateot**, kappeutskylder.

Kappa, s. kappa; — **kapankaulus**, kappkrage.

Kappa, s. (hjul), naf; — **-puu**, nafknubb.

Kappalainen, s. kapptagare; kapellan; — **kappalaisentila**, kapellansställe, sacellani; — **-senpuustelli** l. **-talo**, kapellansboställe l. -bol; — **-senpalkka**, kapellanslön; — **-senvirka**, kapellanstjenst.

Kappale, s. stycke, ting; kappale kappaleelta, stycke för stycke; pääk., hufvudstycke; uskon-k., trosartikel; kappaleen aikaa, en ansenlig tid; kappale matkaa, ett godt stycke väg; luonto-k., kreatur; vero-k., räntepersedel; — **-kalu**, styckegods; — **-työ**, styckarbete; — **-enmittaus**, stereometri.

Kappaleeton, a. ostyckad.

Kappaleinen, a. bestående af stycken.

Kappaleittain, adv. styckevis l. -tals.

Kappanen, s. litet kappmått; liten kappa.

Kappas, interj. = **katsopas.**

Kappeli, s. kapell; — **-kunta**, kapellområde, kapellgäll.

Kappelilainen, s. kapellbo.

Kapraali, s. korporal; — **-kunta, kapraalisto**, korporalskap.
Kaprokki, s. kaprock.
Kapsahdus (-ksen), s. plötsligt slamrande.
Kapsahuttaa, v. åstadkommer hastigt slammer l. rassel.
Kapse, s. stampning; pl. hylsor; jalan k., ljudet vid gåendet, ljud af steg.
Kapsii, v. knarkar, klappar tätt, rasslar.
Kapsuuni, s. kapson.
Kapteeni, s. kapten.
Kapu, s. kägel, tärning; — **-mitta**, kubikmått; — **-peli**, damspel; — **-pyörä**, dambricka.
Kapuaa, v. klifver, klättrar, klänger; k. kaulaan, faller om halsen.
Kapuilee, v. klättrar, löper omkring.
Kapula, s. kafle, käfling, sällträ; sädfjettra; panee kapulan kylään, sänder budkafle i byn; hako-k., granriskäfling; väki-k., handkafle; — **-silta**, kaflebro.
Kapuloitsee, v. slår med käfling; lindar på en kafle; k. rekeä, förser släden med fjettrar.
Kapusta, s. slef; väftråda; kål.
Kapusäkki, s. kappsäck.
Kaputtaa, v. gör ngt lätt; trippar; täljer.
Kapuuni, s. kapun.
Kapysi, s. kabyss.
Kara, s. ten, dubb, pinne, tagg; laivan k., bogspröt; malan k., takvedspinne; 2) ngt hårdt, torkad qvist; — **-kuusi**, gårgran.
Karaatti, s. karat; — **-arvo, -määrä, -hinta**, karathalt.
Karahdus, s. skrammel, prand, gnissel.
Karahka, s. ung gran; halftorkadt barrträd; ruska.
Karahtaa, v. skramlar l. knastrar hastigt; springer upp; bräcker.
Karahteeri, s. karakter, titel, hederstitel.
Karahuttaa, v. åstadkommer hastigt skrammel l. gnissel; ajaa k., kör med lätt skrammel l. hastigt.
Karaisee, v. härdar; graderar.
Karaistuu, v. blir härdad.
Karaistus, -isu, s. härdning; — **-pihti**, härdningstång; — **-kattila**, graderpanna.
Karanko, s. stång; furugran; — **-kuusi**, hård qvistlös gran.
Karantteeni, s. karantän.
Kare, s. fläkt; krusvåg; prassel.
Karea, a. hård, sträf, modig; löpsk.
Karehtelee, v. röres med skra svärmar.
Karehtii, v. krusas; svärmar, läser runor; lefver vårdslöst; prasslar.
Karehtija, s. svärmare, trollkar lare.
Karehtuu, v. krusas; berusas.
Karettelee, v. vandrar skynd skramlande.
Karhe, s. sträng, hop; höet utbr torkning.
Karhea, a. sträf, grof; — -l grofhylt; — **-karvainen**, str — **-villainen**, sträf- l. grofull
Karhenee, v. blir sträf.
Karhettaa, v. lägger i strängar.
Karheus (-den), s. sträfhet.
Karhi, s. harf; räfsa; *(Kalev.)* b
Karhii l. **karhitsee**, v. harfvar. retar.
Karhin (-imen), k. **Karhi**.
Karhinta, s. harfning.
Karho, k. **Karhe**.
Karhu, s. björn; aljo-k., tam bj **-n-ajo**, björnjagt; — **-nkorja** ide; — **-nkämmen**, björnram; **loukas**, björnfälla; — **-ntalja** hud.
Karhustaa, v. är på björnjagt; b
Kari, s. klippa, grund; joutsi l. ajaa karille, stöter l. fa grund; — **-maa**, stenbundet — **-särkkä**, klippref; — **-vieri** rös.
Karikkeet, s. pl. affall.
Karikko, s. klippref, skär,
Karina, s. skrammel, knarr.
Karinen, a. klippig, grundrik.
Karinkaukalo, s. snäcka, musla.
Karinpuu, s. qvarnleka.
Karisee, v. prasslar, knastrar, spilles.
Karistaa, v. kratsar, skrapar: ned, strör kring.
Karitsa, s. lam.
Karittelee, v. skramlar, bullrar.
Karja, s. boskap, hjord; käy mäistä, toista karjaa, går andra sommaren på bete; on l. karjassa, går i vall; — **-hu** hus; k—eet, ladugårdsbyggna **-kansa**, nomadfolk; — **-kart** dugård; — **-koira**, vallhund; **dun (-tumen)**, mulbete; — boskapshjord; — **-maja**, fähod, — **-n-anti**, ladugårdsprodukt; **hoito**, boskapsskötsel; —

lla; — **-nrehu**, boskapsfoder; — **atto**, boskapspest; — **-nsonta**, **-n-ta**, stall- l. ladugårdsspillning; — **arma**, fäbroms; — **-paimen**, vall- n l. -herde; — **-polku**, fästig; — o, afvelsgård; — **-tarha**, fägård,

htelee, v. skriker, vrenskas.
kko, s. deja.
lainen, s. boskapsherde.
s (-ksen), a. löpsk, brunstig; — i, störtsjö.
sto, s. boskap, ladugård.
(-rkeen), s. grässvål, linda, brant id; — **-maa**, svaljord.
tuu, v. går i linda, blir gräslu-

ttaa, v. förser med boskap.
s. galt; hård menniska.
l, v. ryter, gnäggar.
a, v. flyr, rymmer, springer bort, , ränner; k. päälle, anfaller.
antuu, v. blir förjagad, flyktar

elee, v. springer fortfarande, rym- deserterar.
isee, v. härdar.
s (-aan), a. sträf, besk, härsken.
as, s. flykt, anfall, infall; ansats t); — **-vuosi**, skottår.
a, a. grof, sträf, hård, kärf, bit- — **-hiuksinen**, grof- l. styfhårig; **nahkainen**, af groft l. hårdt läder; **kätinen**, med grofva l. sträfva ler.
lee, v. *(Kalev.)* löper af och an, r. dansar.
u l. **karkelo**, s. lek, dans, glam.
nee, v. blir torr, blir sträf.
ns (-den), s. grofhet, torrhet, fhet.
u, s. stapel, kista; eldstål.
ttaa, v. drifver på flykten, för- r, afhyser, relegerar.
l, s. flykt, rymning; fart; täyttä kua, i sporrstreck; — **-raavas**, ä.
lainen, s. rymmare, desertör, öf- öpare, flykting; — a. förrymd.
ri, s. rymmare, stråtröfvare.
uttaa, v. påskyndar, pådrifver, i sporrstreck, spränger.
anne, (-teen), s. skare, frusen snö- pa.
ea, a. kärf, besk, vresig.
i, s. karm.
a, s. grämelse; sot, skarn.

Karnaa, -nuttaa, v. gnagar, hackar, kältar.
Karpaa, s. korg; båt *(som kan bäras)*.
Karpalo l. **karpale**, s. tranbär; droppe, tår.
Karpeeton, a. laflös.
Karpio, s. karpio *(10 kappar)*.
Karpistuu, v. hårdnar, torkar.
Karppu, s. torr bark, flarn, gorm.
Karrettaa, v. gör hård; inkrusterar.
Karrettuu, v. brännes till kol, får sot.
Karruttaa, v. gnagar, skrapar, raffiar.
Karsas, a. skef, sned; k. ajatus, skef föreställning; katsoo karsaasen, ser skeft, skelar; — **-silmäinen**, skef- l. skelögd.
Karsastaa, -telee, v. skefvar, skelar, sneglar, ser snedt på, afundas.
Karsaus (-den), s. skefhet, afund.
Karsi (-rren), s. afbränd veke, snopp, skarn, sot.
Karsii, v. qvistar, blädar, skrapar; stryker l. qvistar af.
Karsikko, s. afqvistad skog; aftoppad trädstam.
Karsina, s. kette; en del af pörtet; sydämen k., hjertekammare, hjertats innersta.
Karsinoitsee, v. håller l. sätter i kette.
Karsittaa, v. orenar med sot, sotar ned.
Karskahtaa, v. kratschar l. brakar plötsligt, gnisslar.
Karski, a. rask, käck, kallblodig.
Karskuu, v. knastrar, brakar.
Karso, a. vind- l. skefögd.
Karsta, s. sot, smuts; 2) karda; — **-kivi**, kittelsten, tuff.
Karsti, a. hård; hårdt barrträd; — **-kuusi**, gårgran, furugran.
Kartano, s. gård; gods; emä-k., sätesgård; valta-k., domän; — **-maan vero**, tomtören; — **-n-asema**, bolstad; — **-n-omistaja**, gårds- l. godsegare; — **-säännöt**, hofartiklar; — **-vero**, frälseränta.
Kartanpiirustaja, s. karteritare; — **-n-selitys**, kartebeskrifning; — **-ntekijä**, karteutgifvare; kardmakare.
Kartasto, s. kartsamling l. -verk, atlas; parti kardor.
Kartaton, a. utan karta; okarterad, ostämplad.
Karte (-tteen), s. undflyende, försigtighet, varnagel.
Kartiini, s. gardin.
Kartio, s. kägla, kon, pyramid; — **-patsas**, obelisk.

Kartoittaa, v. förser med kartestämpel, karterar, affattar på karta.
Kartta, s. karda; karta; koncept; merik, sjökort; — **-kirja**, kartbok, atlas; — **-konttoori**, karta-sigillata-kontor; — **-maakari**, kardmakare; — **-paperi**, stämpladt papper.
Karttaa, v. *(kartan)* undviker, flyr, aktar; aggar, retar; *(karttaan)* kardar; karterar.
Karttamaton, a. oaktsam; oundviklig.
Karttaus, s. kardning; kartering.
Karttavainen, a. undvikande, grannlaga.
Kartti, k. **Karsti**.
Karttu, s. kafle, käfling, sällträ, klapträ; tillväxt.
Karttuisa, a. tillväxande, lönande, rikt gifvande, riklig; k. raha, fruktbart kapital; k—t jauhot, svällande mjöl; k. vilja, strid säd; k. kauppa, indrägtig l. lönande handel.
Karttuu, v. blir sotig; 2) ökes, förökes, tilltager, samlas, tillflyter, inflyter; heiniä k. vähä, det blir ringa höskörd; karttuneet lahjat, influtna gåfvor.
Karttuva, -vainen, a. till- l. inflytande, tilltagande, progressiv.
Karttuuni, s. kattun.
Kartu, s. brännlukt.
Kartuaani, s. karduan *(läder)*.
Kartuttaa, v. låter samlas, samlar, öker, riktar, förkofrar, befrämjar.
Kartuusi, s. kardus.
Karu, s. prassel; skallra; skare; — a. oländig, stenbunden, steril, karg, ruskig, dålig; — **-ruoska**, skrammelpiske.
Karva, s. hår, hårstrå, ragg; färg, hårens färg; ei karvankaan vertaa, ej en hårsmon; k-n luominen, hårfällning; kaksi-k., skimmel; takkukarva, raggig; — **-halli**, gråbrunt djur; — **-kangas**, hårduk, fris; — **-kinnas**, skinn- l. pelsvant; — **-kuluinen**, luggaliten; — **-lakki**, skinn- l. pelsmössa; — **-kartta**, gröfre karda; — **-lanka**, hårgarn; — **-mansikka**, åkerbär; — **-marja**, krus- l. stickelbär; — **-nhalkous**, hårklyfveri; — **-puoli**, hår- l. narfsida; — **-suti**, hårpensel; — **-vieru**, luggaliten.
Karvaa, v. garfvar, karfvar.
Karvaan-makuinen, a. af besk l. bitter smak, besk till smaken.
Karvainen, a. hårig, luden, raggig; färgad; pitkäkarvainen, långhårig; kullankarvainen, guldfärgad; teen-k., regnbådande.
Karvari, s. garfvare.
Karvas (-aan), a. besk, bitter; sam; — **-mielinen**, bedröfvad; — **pu**, vargböna, lupin; — s. hår *(kan bäras)*.
Karvastaa, -talee, v. svider, grämer.
Karvastuttaa, v. förbittrar, ästa mer smärta.
Karvaus (-den), s. beskhet j. n. garfning.
Karve (-peen), s. laf.
Karvettuu, v. blir hårig l. luden, hår, håras, luddar sig; växer
Karvi, s. skafjern, skrapa.
Karviainen, s. krusbär.
Karvii, v. skrapar, filar, slätar.
Karvinpuu, s. skafbock.
Karvitsee, v. afskär, afbladar.
Karvoittaa, v. förser med hår, ned.
Karvoittuu, k. **Karvettuu**.
Karvoo, v. hårar, tager bort hår.
Kas, int. si! se!
Karvuu, s. garfning; — **-tehdas**, veri.
Kasa, s. hög, stapel; kirveen k., re hörnet af ett yxbett; — gammal bock; — **-puu**, torr **-leipä**, tort bröd.
Kasaa, v. hopar, samlar, stapl varar; kasattu sika, årsgammal kasattu nainen, medelåldrig l. serad qvinna.
Kasahuttaa, v. gör ngt hastigt. hastigt.
Kasakka, s. kosack; dräng, dag re, legohjon; — **-mies**, arbets **-pamppu**, kosackpiske.
Kasari, s. kopparmalm; kittel; garkoppar.
Kasarmi, s. kasern.
Kasarmitsee, -moittaa, v. kaser
Kasartaa, v. garar *(koppar)*.
Kasea, -eva, a. mustig, stark. fu yfvig.
Kasertuu, v. tjocknar, segnar.
Kasetti, s. kaskett.
Kasi, s. *(Kalev.)* katt.
Kasieraa, v. kasserar, dömer ut.
Kaskas, s. bladlus.
Kaskeaa, kaskentaa, v. svedjar.
Kaski (-en), s. svedjefälle, sved; ka poltto, svedjande; — **-kassara**, jeqvistyxa; — **-ruis**, svedjeråg

hra, svedjeplog; — **-viljelys,** svedruk.
t, s. berättelse, fabel.
iri, s. svedjeplog; 2) fabelberättare.
, v. högar; tillväxer.
, s. kassa; 2) hårlockar; — **-arkku,** akista; — **-lasku,** kassaräkning; **-hoitaja,** kassör; — **-pää,** med rt hår; — **-säästö,** kassabehåll-; — **-verkko,** hårnät.
ra, s. qvistyxa, löfknif.
s. kasse, nätpåse.
, v. väter, vattnar, begjuter, bedoppar, döper; **k. kalkkia,** släckalk; **k. kynttilöitä,** stöper **k. lasta,** döper ett barn.
n, s. sås.
i, s. klockstapel; kajuta.
s. dagg, väta; dop, döpelseakt; **ntee,** daggen faller, det daggar; **telmi, -herne,** daggdroppe; — **si,** ett slags ogräs, fräken; — , dopvatten; — **-enmenot,** döakt; — **-enliitto,** döpelseförbund; **entodistus,** dopattest; — **-enstaja,** vederdöpare.
se, v. våter, vattnar, fuktar.
ka, s. hven, tåtel.
(-imen), s. sås; — **-kynttilä,** jus.
, v. blir våt, fuktas.
, k. **Kasvaa.**
ka, s. messhake; fotsid klädnad.
a, v. växer, tillväxer, förkofras, ar; **k. paksuutta,** växer till deken; **maa k. ruohoa,** jorden l frambringar gräs; **k—va korlöpande ränta; k—nut korko,** spen ränta.
antua, v. växer ifrån sig.
in (-imen), s. växt, telning.
ainen, s. utväxt, knöl.
ie, s. växt; **luu-k.,** spatt.
maton, a. ofruktbar.
mainen, a. af naturen danad; — växt, knöl.
nto, s. växt; kroppsform l. -ställ-.
ttaa, v. odlar, alstrar, fostrar, uppar, uppföder, uppdrager, uppam-.
tti, s. fosterbarn; — **-koulu,** pen-, pensionsanstalt; — **-poika,** fo-on; — **-vasikka,** lifkalf.
ttila, s. pension.
ttilainen, s. pensionär.

Kasvatuksellinen, a. hörande till uppfostran, pedagogisk.
Kasvatus, s. växtbefordran, odling, uppfostran; — **-isä,** fosterfader; — **-koulu,** pension; — **-lapsi,** fosterbarn; — **-maa,** plantage; — **-oppi, -tiede,** pedagogik; — **-opillinen** l. **-tieteellinen,** pedagogisk; — **-taito,** uppfostringskonst; — **-tieteilijä,** pedagog; — **-vanhemmat,** fosterföräldrar.
Kasvettuu, v. växer af sig sjelft; förväxer; blir beväxt.
Kasvi, s. växt, ört; **kerätä ja tutkia kasveja,** botanisera; — **-aineet,** vegetabilier; — **-alkio,** växtembryo; — **-elo,** växtlif; — **-elon-tiede,** växtfysiologi; — **-heimo,** växtfamilj; — **-huone,** växthus, orangeri; — **-järjestys, -vuoro,** växtföljd; — **-kierto,** växtomlopp, -cirkulation; — **-kunta,** växtrike, flora; — **-laji,** växtart; — **-lava,** drifbänk; — **-lima,** växtlim; — **-luokasto,** växtsystem; — **-maa,** plantage; — **-ntutkija,** botaniker; — **-oppi,** botanik; — **-tarha,** krydd- l. trädgård; — **-syy,** växtfiber.
Kasvavaisuus, s. växtbarhet.
Kasvikko, s. plantage, plantering.
Kasvillinen, a. vegetabilisk, vegetativ.
Kasvilo, s. polyp; — **-varsi,** korall.
Kasvio, s. botanik; flora.
Kasvin, s. medel till växt, växt; — **-kumppani,** fosterkamrat l. -bror; — **-paikka,** växtplats; fosterbygd; — **-veljeys,** fosterbrödralag; — **-voima,** växtkraft.
Kasvisto, s. växtsamling, herbarium; flora.
Kasvitar, s. flora, blomsternymf.
Kasvo, s. kind; enimm. plur. **kasvot,** ansigte, anletsdrag; — **-luu,** ansigtsben; — **-inliikunto,** min; — **-inmerkit** l. **-piirteet,** anletsdrag; — **-pöhö,** ansigtsvullnad; — **-pää,** kindknöl.
Kasvos, s. bestånd.
Kasvu, -o, s. växt, alster, skörd, ränta; **panee kasvulle,** förräntar; — **-nvoikous,** ortopedi; — **-suola,** alkali.
Kasvuinen, -uisa, a. växande, växtlig, afkastande; **hätäkasvuinen,** brådväxt.
Kasvullinen, a. fruktbar, räntebärande.
Kasvullisuus, s. växtlighet, vegetation.
Kasvuton, a. växtlös; ofruktbar.
Kata, s. pasman.
Kataja, s. en; — **-nkuori,** enbark; — **-pensas, -pöhkö,** enbuske.

Kavahuttaa, v. stöter med skrammel, gör hastigt, slår till.
Kavala, a. bakslug, listig, lömsk, svekfull, falsk.
Kavallus, s. förräderi, svek, försåt, försnillning.
Kavaltaa, v. är listig, lurar, förråder, bedrager; snillar.
Kavaluus, s. bakslughet, lömskhet, falskhet, list, svek, flärd.
Kavastelee, v. snafvar, halkar.
Kave, s. moder, qvinna, kreatur; — a. ädel, hög.
Kaventaa, v. gör smal l. trång, smalar af.
Kaventuu, v. blir smal, smalnar.
Kaveri, s. krokig knif.
Kavertaa, v. urhålkar, gröper, gnagar, skafvar.
Kavio, s. hof, hästhof; — **-rauta,** verkjern.
Kehdokas (-kkaan), s. vaggbarn.
Kehettyy, v. affaller, utmattas.
Keheä, a. lös, snar, lättsinnig.
Kehii, v. hasplar, varpar.
Kehikko, s. ram, ring.
Kehittyy, k. **Kehkeää.**
Kehittää, v. löser, rispar upp; utvecklar; omgifver med ring.
Kehitys, s. lösning, utveckling, befrielse.
Kehjo, s. vårdslös, oduglig person.
Kehkeyy, v. upplöses af sig sjelf, utveeklas, utvecklar sig.
Kehkeä, a. lös, pösig, mör, lättfärdig.
Kehkeää, v. blir lös, upptvinnas, går upp; utvecklas; blir lucker.
Kehkeäminen, s. upptvinning, utveckling.
Kehkeämä (*kankaassa*), s. rispa.
Kehkeämätön, a. oupplöst, oupplöslig; outvecklad.
Kehlo, s. bunke.
Kehne, -nä, s. fnas, fnugg, fnask.
Kehno, a. dålig, klen, usel, svag, blyg; — **-laatuinen,** af dålig art.
Kehnonee, -ntuu, v. försämras, förslappas.
Kehnontaa, v. försämrar, gör oduglig.
Kehnostuu, v. kommer af sig.
Kehote, -tin, s. uppmuntringsmedel, driffjäder.
Kehottaa, v. uppmanar, tillstyrker, eggar, uppmuntrar, lifvar.
Kehotus, s. uppmuntran, uppmaning, inrådan, tillstyrkan.
Kehro, -uu, -os, s. spånad, spinning; — **-uuhuone,** spinnhus; — **-palkka,** spinnarlön.
Kehrä, s. trissa; — **-luu,** fotknöl; — **-silmä,** rundöga; — **-varsi,** sl hjulspole.
Kehrää, v. spinner.
Kehrääjä, s. spinnerska, spinn nattskärra, -skräfva.
Kehtaa, v. blyges ej, täckes; id
Kehto, s. vagga; (*bot.*) holk; — vagg- l. lindebarn.
Kehu, s. skryt, beröm.
Kehuu, v. skryter, berömmer, b ei kehu kauppaansa, ro marknaden.
Kehys (-ksen), s. ram.
Kehä, s. stomme, timra; ram, hylle; ring, omkrets, runde — **-puut,** rännträ.
Kehäke, s. karkass.
Keidas (-taan), s. tufva; näs. b
Keihäs, s. spjut, handpik; — spjutkastare, pikenerare, l
Keihäiset, s. pl. tornerspel.
Keihästelee, v. tornerar.
Keihästää, v. skaftar ett spjut; med spjut.
Keijo, -unen, s. sylfid, elfva, n
Keikahtaa, v. böjes upp, vicka hastigt omkull.
Keikahuttaa, v. vrider l. sväng l. omkull.
Keikari, s. sprätt, lejon.
Keikistää, v. böjer bakut; rätar
Keikkaus, s. svängning, kupp.
Keikkelehtää, v. gungar, röres dit.
Keikkeä, a. bakåt böjd, sprättak
Keikko l. **keikka,** a. krum, böj kig; — s. knep; gunga; kup ka, kullerbytta; — **-lauta,** v l. -bräde; — **-nenäinen,** upp **-selkä,** svankrygg.
Keikkuu, v. gungar, svänger, och an.
Keikuttaa, -telee, v. har art vippar på.
Keila, -li, s. kägla; notskalm; kägelbana.
Keilamainen, a. kägellik, konisk.
Keimailee, v. är sjelfkär, sprätt ketterar.
Keimeä, a. inbilsk, narraktig. t kokett.
Keino, s. sätt, utväg, medel; hätäk., nödfallsutväg; — **-k** strument; — **-koulu,** teknisk l. skola; — **-mies,** industriidkare; man; — **-taitoinen,** konsterfar **-tekoinen,** konstgjord, artificie

ireys, konst- l. näringsflit; — -opil-
len, teknisk.
oilija, s. industriidkare, trafikant;
kulant.
olias (-aan), a. närig; fintlig.
ollinen, a. som har yrke, konstfär-
, företagsam; teknisk.
ollisuus, s. konst- l. näringsflit, in-
stri.
ttelee, v. skaffar sig utvägar, spe-
erar; intrigerar.
, s. gunga.
u, v. gungar.
tyinen, a. oduglig, orklös.
, s. fulslag.
a, v. snappar, spionerar, förtalar.
i, s. kejsare; — -kunta, kejsare-
e; — -nvaltakunta, kejsarrike l.
t.
illinen, a. kejserlig, imperiel.
inna, s. kejsarinna.
s. kokningstillstånd, det som ko-
afkok, dekokt.
, s. ämne till kokning; kokappa-
kokare.
a. (*Kalev.*) lätt, arm, ringa.
, s. uppkok, kok; extrakt; väll-
.
, s. kök, kokhus, bränneri.
, s. kokning, kok; — -huone,
hus; — -paikka, sjuderi; — -rau-
färskjern; — -suola, koksalt.
imö, s. sjuderi.
iä, v. kokar, sjuder, väller; k. rau-
, färskar l. puddlar jern.
, s. upprätt ställning.
, s. rörlig, vig person.
i, s. filur, skalk, vigilör; upp-
het.
, s. stapel, stack; kon; unik.,
ofvare.
ainen, a. konisk.
, s. boskapens beskyddare (*myt.*);
las.
lijäs, a. fintlig, uppfinningsrik,
rik.
, s. båtshake, spak; gräfta.
ii, v. söker med båtshake, spanar;
er, uppfinner, varsnar, inser, fattar.
intö, s. uppfinning.
le, s. brand, eldbrand.
, s. haspel, bobin, härfvel.
, s. qvicke (*i horn*).
s. före, vägalag; — -rikko, men-
e.
ka, s. kälke.
ki, s. tallstrunt l. -skott.

Kelkkuu, v. hänger som en klocka; klingar.
Kellahtaa, v. skiftar i gult; 2) faller hastigt omkull, tumlar.
Kellari, s. källare; — -npito, källarrörelse.
Kellastuu, v. gulnar.
Kellertävä, a. gulaktig, gulskiftande, stötande i gult.
Kelles (-ksen), s. baka, spint, kantbräde; slaksida (*eläinten*).
Kellettää, v. ligger sysslolös, vräker sig.
Kellistyy, v. faller omkull l. ned, stupar.
Kello, s. klocka; ur; skälla; bubbla; k. käy kahta, viidettä, klockan går på l. till två, fem; k. kahden lyömältä, på slaget två, precis kl. två; — -nkieli, klockkläpp; — -nkuori, urboett; — -nsoittaja, klockringare; — -ntekijä, -seppä, urmakare; — -tapuli, klockstapel.
Kellukka, s. ngt som hänger; berlock; bjellra.
Kelluu, v. svänger hängande; vaggar l. flyter på vattnet; sväfvar.
Kelmu, s. hinna, membran; snarp, fäll.
Keloilee, v. sprättlar; mosar l. mojar sig.
Kelpaa, v. duger, anstår, tjenar, behagar.
Kelpaamaton, a. oduglig, oanvändbar, ogiltig, oantaglig.
Kelpo, a. duglig, förträfflig; k. mies, duglig l. präktig karl; — adv. rätt, dugligt, dugtigt; — -laatuinen, väl qvalificerad.
Kelpuuttaa, v. godkänner, gillar; ackrediterar.
Kelta, s. gulfärg; — -käärme, esping; — -lumme, gul näckros; — -multa, gulockra; — -sirkka, gulärla, grönsiska, steglitsa; — -tauti, gulsot; — -vuokko, gulsippa.
Keltainen, a. gul, gulaktig; painaa keltaista l. keltaiseksi, färgar gult.
Kelvoksii, v. anser för duglig, gillar, godkänner.
Kelvollinen, a. duglig, förträfflig, gild, antaglig, brukbar.
Kelvoton, a. oduglig, ogiltig, onyttig j. n. e.; oförsvarlig.
Kemia, s. kemi.
Kempi (-mmin), a. dråpelig, utmärkt, stolt.
Kemu, s. kalas, bal, gästabud.
Ken (kenen), pron. interrog., relat. j. indefinit. hvem, hvilken som, den som, någon.

Kengittää, v. skor, beslår, underbygger, stolar.
Kengitys, s. skoning; — **-puut**, nödspilta, skospilta.
Kengän-antura, s. skosula; — **-paikka**, skolapp; — **-suu**, kängmynning.
Kenkii, v. skor sig, påtager skor, förser med skor.
Kenkki, s. skänk.
Kenkä, s. känga, sko; doppsko; — **-harja**, skoborste; — **-kivi**, piedestal, postament; — **-lista**, fotlist; — **-raja**, skohasa.
Kenno, s. honingscell, bikaka, bikupa.
Kennäs, s. liten ås.
Keno, s. styf l. tillbakaböjd ställning; — a. snedt uppböjd; — **-kaula**, nackhög; — **-selkä**, svankrygg.
Kenottaa, v. ställer snedt, tillbakaböjer, yfves.
Kenraali, s. general; — **-kuvernööri**, generalguvernör; — **-mies**, generalsperson.
Kensti, a. galant, nätt, behändig, förträfflig, stolt.
Kentiesi, adv. hvem vet, kanske.
Kenttä, s. mark, plan, fält; — **-harjoitus**, fältmanöver; — **-leili**, fältkittel, fältflaska; — **-olo**, bivuak; — **-varustus**, fältverk.
Kepakko, s. påk, käfling.
Kepeä, a. lätt, snäll, flink, lättfotad, kry.
Kepittää, v. förser med käppar; gifver käpprapp, pryglar.
Kepo, a. nätt, skälmsk, förslagen.
Keppaa, **-ilee**, v. trippar, svengar sig.
Keppi, s. käpp, språte; — **-kerjäläinen**, (stadd) vid tiggarstafven; — **-rasva**, påkolja.
Kepponen, s. knep, spratt, skälmstycke.
Keppu, s. korg; balja.
Kepsahtaa, v. kommer i hastig rörelse, trippar.
Kera, s. följe, sällskap; — **keralla**, **-lle**, **-lta**, med, jemte; — **-istuja**, bisittare; — **-ääninen**, medljudande.
Kerake, s. konsonant.
Kerettiläinen, a. pietistisk; s. pietist.
Kerho, s. cykel, krets.
Keri, s. krets, rand; skrof; dverg.
Kerii, v. nystar; **kaali k.**, kålen knyter sig.
Kerin-jalka, **-nkanta**, s. nystfot, nystträ; — **-pohja**, **-kanta**, nystbotten; — **-puikko**, nystpinne; — **-puut**, (pl.), nystfot.
Keritsee, v. afrundar; klipper, öfverakär.
Keritsin, s.; plur. **keritsimet**, fars
Kerittää, v. låter klippa; 2) har jässa; utreder, påskyndar.
Kerju, **-uu**, s. tiggeri; — **-poika**, gargosse; — **-sauva**, tiggarstaf.
Kerjäläinen, s. tiggare, betlare; k läis-lapsi, tiggarbarn.
Kerjäläisyys, s. tiggarväsende.
Kerjää, v. tigger.
Kerkeä, a. färdig, hurtig, snabb. hän on k. kieleltänsä l. pt tansa, han är lätt på tungan lätt att tala.
Kerkiää, v. jäser, mognar, lider ner, har tid.
Kerkkä, s. års- l. nyakott. tall strålägg.
Kerma, s. grädde; — **-kannu**, snäcka.
Kermeittuu, v. öfverdrages m gräddar sig.
Kermoo, v. skummar, afskummar.
Kernaasti, adv. gerna, villigt.
Kernas, a. beredvillig, villig.
Kero, s. den som har håret strupe; — **-pää**, med afklipt
Kerpo, s. löfkärfve.
Kerpukki, s. skörbjugg.
Kerran, adv. en gång; **kerrankin** omsider, ändteligen en gång.
Kerranto, s. fördubbling, repetition.
Kerroksellinen, a. hvarfvig, rad, skiktad.
Kerronta, s. multiplikation; re tion; förtäljning, berättelse.
Kerros, s. hvarf, lager; — **-v** berg.
Kerrostuma, s. aflagring.
Kerrottava, part. a. som skal — s. multiplikand.
Kerskaa, **-koittelee**, v. skrytar skrytsamt, svassar, berömmer häfver sig.
Kerta, s. hvarf, lager, skikt; gång, tag, omgång, ombyte; årgång; **elämäk.**, lefvernes ning; — adv. engång, någon — **-jauhot**, stampmjöl; — multipel.
Kertaa, **-aalee**, v. dubblerar; snor; upprepar, repeterar; om
Kertainen, a. (yhdistyksissä) -faldig, -vånings; **yksik.**, som hvarf; **yhdenk.**, enkel, en **yksink.**, enkel, enfaldig.
Kertamus, s. omgång (kläder) f.

aus, s. upprepning, repetition, tvin-
g; omväg; våning.
oelee, v. talar, berättar.
o, s. hvarf; parallelism; — **-jakso**,
ris; — **-lasku**, multiplikation; —
ulu, (multipl.) tabula.
oja, s. berättare, referent; multi-
rator.
elma, s. berättelse, recit, relation.
ma, s. berättelse; — **-runo**, episk
si, epos.
mus, s. berättelse, referat, beskrif-
g; — **-laulu**, romans.
o, v. fördubblar, multiplicerar, upp-
r; tvinnar, snor; efterstafvar;
ttar, beskrifver, omtalar.
a, s. sångfogel; leppäk., rödstjert,
elpiga; pajuk., löfsångare.
mä, s. lagring.
, s. svalg, gap, matstrupe.
, s. samling; bud att samlas.
s. nystan; kaalin k., kålhufvud;
li, hufvudkål; — **-pää**, med run-
topp.
lee, v. samlar småningom, hop- l.
mlar, letar ut.
ä, s.; plur. **keräjät**, offentlig sam-
mst, ting, folksamling; — **-asia**,
ak, process; — **-kartano**, tings-
l. -stad; — **-kunta**, tingslag; —
a, tingsstuga.
öitsee, v. lagsöker, processar; ting-

ys, s. samlande, samling.
ytyy, **-ääntyy**, v. samlas, samlar
opar sig, inflyter.
ä, v. samlar, insamlar, sammanskju-
, upphemtar.
kko, s. sommarfödt lam; fräkne.
moitsee, v. trädar, plöjer träde.
nto, s. trädesåker, träde; — **-vil-**
ys, trädesbruk.
(-den), s. hinna, membran, narf,
erhud.
l, v. fjällar af; afdrager.
ellinen, a. central.
ellisentää, v. centraliserar.
ellä, **-lle**, prep. j. adv. i l. på
dten, emellan, midtemellan.
eltä, adv. o. prep. midtifrån, på
dten.
ten-eräinen, **-tekoinen**, a. halffär-
g, halfgjord, ofulländad; halfgången,
llgången.
keyttää, v. lemnar i midten, afbry-
r, infaller, förhindrar.

Keskeytyy, v. stadnar i midten l. i förtid, afstadnar, afbrytes.
Keski (-en), s. midt, centrum, midja, hjerta; meidän keskessämme, i vår krets; meidän kesken, oss emellan; keskenänsä, sinsemellan; heräsi kesken untansa, vaknade i förtid; jättää työn kesken, lemnar arbetet halffärdigt, afbryter arbetet; kesken kypsyinen, brådmogen; — **-arvo**, medelvärde; — **-hakuinen** l. **-vetoinen**, centripetal; — **vetois-voima**, centripetalkraft; — **-kohta**, centrum, midt; — **-kohdallinen**, central; — **-kuu**, medlet af månaden; — **-määrä**, medeltal; — **-osa**, midtelparti; — **-piste**, medelpunkt, centrum; — **-pakoinen**, centrifugal; — **-suunta**, medelväg; — **-väli**, midt; medelafstånd; — **-viikko**, onsdag; — **-väylä**, kungsåder; — **-yö**, midnatt; — **-maa**, det mellersta landet l. stället.
Keskimmäinen, a. den mellersta, innersta, mellanstående.
Keskinen, a. i midten varande, mellerst, medledels.
Keskinkertainen, a. medelmåttig, medel-.
Keskinäinen, a. ömsesidig, inbördes, inre, gemensam.
Keskistää, v. centraliserar.
Keskittää, v. koncentrerar.
Keskiö, s. centrum, medelpunkt.
Keskiöllinen, a. central, diametral.
Keskoinen, a. halfgången, ofullgången; ofulländad.
Kesku, k. **Keski**.
Keskus, **-sta**, s. midt, center, medelpunkt.
Keskustelee, v. rådslår, öfverlägger, afhandlar, resonnerar, diskuterar, underhandlar.
Keskustelu, s. öfverläggning, förhandling, diskussion.
Keskuus, s. midt, inbördes förhållande, samqväm, umgänge, förbindelse, beröring; — **-liike**, samfärdsel.
Kesoittuu, v. blir väderbiten; blir träde.
Kestaa, **-itsee**, v. förplägar, undfägnar, trakterar.
Kesti, s. gästabud; gäst; inhysing; — **-kievari**, gästgifvare; gästgifveri; — **-kievaritalo**, gästgifveri, gästgifvargård.
Kestävä, a. bestående, fortfarande, hållig, ihärdig, fast, spissam, beständig, varaktig.

Kestää, v. håller ut, tål, består, varar, är varaktig, bär; räcker till; ei kestä kiittää, förtjenar ej att tacka.
Kesu, -y, a. tam, foglig, spak.
Kesyttää, v. tämjer, gör tillgifven.
Kesä, s. sommar; träde; — **-helle**, sommarhetta; — **-kuu**, Juni; — **-pelto**, trädesåker; — **-ruis**, sommar-, midsommarråg; — **-uuhi**, sommartacka.
Kesäinen, a. hörande till sommaren; sommar-; k. aika, sommartid; kesäisin, om somrarne.
Kesää, v. bildar sommar, blir sommarlik; plöjer träde.
Ketara, s. slädfjetter.
Ketinen, a. betäckt med hinna.
Ketistää, v. afflår, skinnar.
Ketjahtaa, v. slintar, går hastigt.
Ketju, s. ked, kedja; — **-äes**, kedjeharf.
Keto, s. linda, gräsvall, fält, mark; — a. dålig, mager.
Ketterä, a. vig, qvick, flink, lätt, rask, färdig.
Ketto, s. fin hud, svål, bark.
Kettu, s. räf; fin hud; — **-nleipä**, räfkaka; harsyra; — **-npesä**, räfkula; — **-nsangat, -raudat**, räfsax.
Kettää, v. afskalar, afflår.
Keuhko, s. lunga; — **-tauti**, lungsot.
Keula, s. framstam, stäf, bog, fören; — **-kokka**, förtopp, förstäf; — **-purje**, fock, klyfvare.
Kevenee, -ntyy, v. blir lätt, lättas, lindras.
Keveltyy, v. passar *(efter ngt)*.
Keventää, v. gör lätt, lättar, underlättar, lindrar, förenklar, afför.
Keveä, a. lätt, otvungen, vig, lindrig.
Kevykäinen, a. helt lätt, sylfidisk.
Kevyt (-yen), a. lätt; — **-mielinen**, lättsinning.
Keväinen, a. vårlig, vår-; keväisin, om vårarne.
Kevät (-ään), s. vår; — **-kausi**, hela våren; — **-kylvös, -touko**, vårsådd; — **-puoli**, vårsidan; kevätpuoleen, emot våren; — **-vilja**, vårsäd.
Ki, kin, encl. part. ock, äfven.
Kide (-teen), s. snöflinga, kristall; droppsten.
Kidus, s. gäl.
Kidustaa, v. gälar.
Kidutin, s. pinoredskap l. -medel.
Kiduttaa, v. plågar, pinar, marterar.
Kiedotus, s. inveckling, trassel, vrängning.
Kiehahtaa, v. kokar hastigt, sjuder.
Kiehittelee, v. har ngt att koka l. fi utkokar.
Kiehkaa, v. går omgring, fiänger, tar, stojar.
Kiehkeä, a. lös, lucker, bräd, lä dig; ansenlig.
Kiehkura, s. ring, krans, hårlock.
Kiehtoo, v. går omkring, hvirflar, sträfvar, vigilerar, snärjer, förle
Kiehuttaa, v. låter koka, lagar att sjuder upp; svetsar.
Kiehuu, v. kokar, sjuder.
Kiekahtaa, v. svänger sig.
Kiekailee, v. svänger sig lit koketterar.
Kiekka, s. trissa, kastskifva; — rörlig, ostadig; — **-jyrä**, ri
Kiekkis, int. vips.
Kiekkuu, v. gungar, svänger.
Kiekura, s. ringel, spiral, slä lock.
Kielailee, v. lismar, smilar.
Kielas, a. munvig, sqvallerak dande, strid.
Kielastaa, v. sladdrar, sqvallrar.
Kieleke, s. liten tunga, klaff;
Kielellinen, a. som har tunga l. språk, språklig; — s. slösåd
Kielen-jänne, s. tungband; — **-kanto**, sqvaller, baktal; — **-jä**, translator; — **-tutkija**, forskare, linqvist.
Kieletön, a. tunglös, språklös.
Kielevä, a. munvig, pratsjuk.
Kieli (-en), s. tunga, tungoma kläpp i klocka; sträng på instr klaff, ventil; udde; palkeen-k fik; on kielessään, har i nock **-asia**, språkfråga; — **-kello**, lertaska; — **-kerta**, mundtlig telse; — **-kirja**, språkbok, **-lakkari**, sqvallerjägare; — dialekt; — **-oppi**, språklära matik, — **-palku**, sladdrare; — de, filologi; — **-virhe**, språkf
Kielinen, a. försedd med tunga j. n. e.; sammalk., läspande; s skorrande; suomenk., finsk (till ket), finskatalande; täysikie fullsträngad.
Kielittelee, kielii, v. är munvig, drar, lismar, sqvallrar, förtalar.
Kielittää, v. strängar, förser med gar.
Kielitön, a. osträngad.
Kielo, s. liten tunga; konvalje;
Kielto, s. vägran, förbud, bestri

ig; — **-aika**, oloflig tid; — **-sa-**
ia, aterbud, kontrabud.
inen, a. innehållande nekning, ne-
de, negativ.
mätön, a. som icke nekar l. nekat l.
s. obestridd, oneklig, obestridlig,
erlig.
ä, v. nekar, förbjuder, vägrar, af-
bestrider, försakar.
a, v. virar; snärtar, rappar; nap-
snappar, snyter.
ilee, v. smilar, smeker.
stelee, v. slingrar l. vrider sig,
r, ringlar l. bucklar sig.
ra, s. hopslingring, ringel, buckla,
.
itsee, -urtelee, v. slingrar, ring-
norlar, ringlar l. slingrar sig.
, -ppuu, v. går omkring, svän-
l. vänder sig *(omkring)*, snurrar,
ar.
in, s. svängel.
a, v. svänger, stojar; nappar,
r.
, s. leka.
-ielee, v. rullar omkring l. fram-
rillar, vältar sig.
ää, v. låter l. har att rulla, vält-
l. vrider omkring.
a. vriden, sodd, krokig, sned,
; — s. omlopp; halka; — **-silmä**,
, vindögd.
, s. skrufgänga, spiral; (terässä)
g; — **-nuotta**, pulsnot.
a (-rtimen), s. sländskaft, vef;
hane.
a, s. böjning, omväg, bugt, slag;
kierroksissa, är hoptvinnad.
ttää, -ttelee, v. har att vrida l.
a; kretsar l. slingrar sig, brukar
ägar l. omsvep,
inen, a. vriden, bugtig, skruf- l.
alformig.
elee, v. kretsar, trillar, vankar om-
g, undviker.
, s. vridning, omringande, omlopp;
äg; omsvep; — **-kirje**, cirkulär,
dbref; — **-koulu**, ambulatorisk
la; — **-puhe**, löst prat; omsvep;
-pää, tvärhufvud; — **-tähti**, pla-
; — **-viljelys**, omloppsbruk.
olainen, s. drabant, planet; kring-
ykare.
yy, v. blir vrider l. tvinnad, vri-
l. snor l. snärjer sig.
ää, v. vrider, tvinnar, svänger;
trar, vänder; kringgår, cirkulerar,
ambulerar, ringar; k. lankaa, tvin-
nar garn; k. lain, kringgår lagen;
kiertävä koulu, ambulatorisk skola.
Kierukka, s. snäcklinie, snäckvridning;
vindel; hårlock l. -buckla.
Kieruratas, (kellossa), s. snäcka *(i ur)*.
Kierutin, s. trälla.
Kierä, k. **Kiero**.
Kiesi, s. schäs.
Kiesus, s. Jesus; kies'avuks! prosit.
Kietoo, v. vecklar, omlindar, binder,
snärjer, fångar, trasslar.
Kietoontuu, v. blir insnärjd, intrasslas;
vecklar l. snärjer l. snor sig omkring.
Kievahdus, s. volt.
Kievas, a. snabb, rörlig, qvick, slug,
listig.
Kieveltää, v. vinglar; snor sig ifrån.
Kihahtaa, v. fräser, sjuder upp, hvinar.
Kihara, a. krusig, knottrig; — s. kru-
sig hårlock, knorla.
Kiharainen, a. knottrig, knorlig, krusig.
Kiharoitsee, v. krusar, gör lockar.
Kihartuu, v. blir krusig l. lockig.
Kihelmöitsee, -ltelee, v. kittlar, kliar,
svider.
Kihinä, s. hväsning, sjudning, hvimmel.
Kihisee, v. hväser, fräser, susar, hvim-
lar, kryper.
Kihka, Kihkeä, y. m., k. **Kiihko, Kiih-
keä**, j. n. e.
Kihla, s. ked; vad, förbund, förlofning;
— plur. **kihlat**, fästegåfvor; — **-kunta**,
härad, domsaga; — **-kunnan-oikeus**,
häradsrätt; — **-kunnan-tuomari**, hä-
radshöfding; — **-sormus**, förlof-
nings- l. fästningaring; — **-tuorstai**,
skärtorsdag.
Kihlaa, a. förlofvar, fäster, trolofvar.
Kihlaiset, -ajaiset, s. pl. förlofnings-
kalas, trolofningsfest.
Kihlaus, s. förlofning, trolofning, fäst-
ning.
Kihnaa, -nuttaa, v. gnider, skafver,
skubbar; sölar.
Kihnutin, s. riftyg, sickling.
Kihnutus, s. friktion, gnidning, gnugg-
ning.
Kihokivi, s. sten, omgifven af fräsande
vatten; — **kynsi**, klåfinger.
Kihoilee, v. sipprar; kliar.
Kihtelys, s. timmer (= 40 stycken).
Kihti, v. gikt,
Kihveli, s. skyffel.
Kiidättää, v. flyger, ilar; har att ila.
Kiihkamustuu, k. **Kiihtyy**.
Kiihkeneväisyys, s. irritabilitet.

Kiihkeä, a. ifrig, eldig; besvärlig, svår.
Kiihkoilee, v. vurmar.
Kiihko, s. ifver, eldighet, passion, eggelse, åtrå, trånad, mani.
Kiihottaa, v. eggar, hetsar, retar, uppmanar, pådrifver.
Kiihtyy, v. eggas, retas, upphetsas, tilltager, blir ifrigare l. häftigare.
Kiikaa, v. kikar, bekikar; gigar.
Kiikahtaa, v. svänger l. vickar hastigt.
Kiikari, s. kikare.
Kiikkaa, v. vickar, runkar, svänger.
Kiikkerä, a. rankig, rank, ostadig.
Kiikku, s. gunga, vagga; gungning.
Kiikkuu, s. gungar, vaggar.
Kiikuttaa, v. sätter i gungning, vaggar, gungar, vickar på.
Kiikuttelee, v. rullar, svänges rundtomkring; k. **Kiikuttaa**.
Kiila, s. kil, vigg.
Kiilii, v. kesar, är brunstig.
Kiiliäinen, s. styng, broms, hästfluga.
Kiille (**-lteen**), s. glans, skimmer, glitter.
Kiillottaa, v. blankar, betsar, polerar.
Kiilto, s. glans, skimmer, glimmer; — **-kivi**, glimmer; ädelsten; — **-mato**, lysmask; — **-voide**, blanksmörja.
Kiiltävä, a. glänsande, blank, glansk.
Kiiltää, v. glänser, blänker, skimrar.
Kiiluu, v. glimmar, lyser.
Kiima, s. brunst, lektid.
Kiinne (**-nteen**), s. fast skick, fasta; — **-kirja**, fastebref.
Kiinni, a. fast; adv. fast, fatt, igen, vid.
Kiinnike, s. fasta, fastebref; inteckning.
Kiinnittää, v. fäster, förenar, spänner, binder, inskärper, intecknar.
Kiinnitys, s. fastande, fastgöring j. n. e.; inteckning.
Kiinnityttää, v. låter inteckna; kiinnityttämätön, ograverad.
Kiinteimistö, s. fastighet, fast egendom.
Kiinteä, a. fast, styf, kompakt, spänd, orörlig, bestämd, ihärdig.
Kiinto, s. fast läge; — **-kirjasiminen**, stereotypisk; — **-tähti**, fixstjerna.
Kiintonainen, a. fast, grundfast, jordfast; orörlig.
Kiintyy, v. fästes, fastnar.
Kiipeää, **-ii**, v. klifver, klättrar, kränger.
Kiippi, s. kasse, nätpåse.
Kiiras, a. bråd, häftig, ren och blank; — **-tuli**, skärseld.
Kiire, s. hjessa; 2) brådska.
Kiireellinen, a. bråd, brådskande.

Kiirehtii, **-ruhtaa**, v. brådskar, dar, ilar; påskyndar, pådrifver.
Kiiru, s. brådska, skyndsamhet; skyndsam, brådskande.
Kiiski, s. girs.
Kiisseli, s. kräm.
Kiista, s. täflan, kamp, kif, strid; toin, med täflan; — **-kenttä**, bana.
Kiistaa, **-telee**, v. täflar, kappas, småträter, disputerar.
Kiistoittelee, v. rivaliserar.
Kiistämätön, a. obestridlig.
Kiistää, v. tvistar, kämpar, ordvexlar, hotar, utmanar; bort
Kiisu, s. kis.
Kiitelee, v. ilar.
Kiitettävä, a. berömlig, prisvärd.
Kiitollinen, a. tacksam, erkä
Kiitos, s. tack. erkänsla; lof, röm; — **-virsi**, tacksägelse sång.
Kiittelee, v. tackar.
Kiittämätön, a. otacksam.
Kiittää, v. tackar; lofvar, prisrömmer; rekommenderar.
Kiitää, v. sväfvar fram, ilar, skenar.
Kiivan; k. kaavan, med
Kiivas, a. ifrig, ihärdig, passionerad.
Kiivastuu, v. blir ifrig, förifrar brusar, förargas; blir svartsjuk.
Kiivaus, s. ifver, nit, häftighet misstanke.
Kiivoksii, k. **Kiipeää**.
Kiivoittelee, s. brinner af ifver efter, är hetsig, är svartsjuk.
Kiivu, s. skifva.
Kikahtaa, **-htuu**, v. kiknar; skrattar till.
Kikkanokka, s. brådnäbb; snarstad snarretad person.
Kikkerä, k. **Kiikkerä**.
Kilahtaa, v. klingar hastigt, fall klang, sjunker hastigt.
Kileä, a. klar, gäll; glimmande.
Kili, s. kid, killing, get.
Kilinä, s. fin o. klar klang, kling
Kilisee, v. klingar, pinglar.
Kiljahtaa, v. qvinkar l. gnäller
Kiljaisee, v. skriker, ryter hastigt.
Kiljan kaljallaan, adv. vidöppet och ned.
Kilju, s. rytande, skrik.
Kiljuu, v. skriar, ryter.

htaa, k. **Kilahtaa.**
ki, s. skilling.
n. s. pingla.
ttaa, v. klinkar.
ttimet, s. pl. kastanjetter, pingel-
t.
s. småfisk; kid; sken, reflex; —
ili, vassbuk.
aa, v. skimrar, bländar.
, s. täflan, kapp: — **-ajo,** kapp-
ing; — **-juoksu,** kapplöpning; —
ntö, täflings- l. profplöjning.
llee, v. täflar, kappas, konkurrerar.
(-ven), s. sköld, värn; — **-katto,**
mtak; — **-konna,** sköldpadda.
tyy, v. återstudsar, slintar, blir
n.
, s. näckros, sjöblad.
s. fnas, fint fjäll.
pa, s. gäldstuga.
, v. skenar.
, a. snäll, god, hurtig.
llinen, a. täflande, täflings-, kon-
rerande.
, s. pl. täflingspris.
llinen, a. sköldbeväpnad.
ttelee, v. täflar, äflas; kämpar.
tus, s. täflan, äflan; kamp.
inen, s. bi, humla; stensöta.
aa, v. glänser, glimmar.
, a. gäll, skarp, klingande.
ee, v. ljuder l. klingar gält, piper.
ahduttaa, v. slår klingande upp.
ahtaa, v. studsar, hoppar, riko-
tterar, gräsar.
eltyy, v. kroknar, blir skef l. vind;
dsar tillbaka.
eltäikse, v. svänger sig hastigt
påt, spritter upp.
o, s. elasticitet, sprittning; flöte.
oke, s. rikochett.
oo, v. rusar tillpaka, är späntsig,
dsar, eftersträfvar.
, a. stickelhårig.
oilee, v. känner smärta, svider.
ittaa, v. glänser, skimrar.
pelä, s. sned, skef.
peä, a. elastisk.
pi, s. kim, staf.
ppu, s. knippa, bylte; käy kimp-
un, går i hopp med, anfaller.
puttaa, v. sätter i knippor, delar
nippvis.
uroitsee, v. ringlar, kröker sig;
rusar.
a, s. slem, dregel, fradga; spindel-
; dispyt, träta; möda, svårighet.

Kinaa, v. släpar mödosamt, ansträngar sig, stretar; träter.
Kinahmi (-en), s. skum, skummande fors, hvirfvel.
Kinervöitsee, v. känner sveda efter köld, svider af köld.
Kingottaa, v. förser med knippor; bänder, häfver upp; spänner till, strammar.
Kinka, s. knippa; kulle.
Kinkeri, s. folkförsamling, gille, läsförhör; — **-kunta,** läs-, gingerlag.
Kinkku, s. skinka.
Kinko, s. knippa, plants.
Kinkuttaa, v. stultar, lunkar.
Kinnaa, -istää, v. spänner, sträcker, halar, hissar, bråkar.
Kinnas (-taan), s. läderhandske, vante.
Kinner (-teren), s. baksenan på foten, bakhas.
Kinos, s. snödrifva.
Kinttu, s. knäveck, has; visuk., gnidare.
Kinunki, s. gångspel, spel.
Kinuttaa, v. gör ngt med svårighet, stretar.
Kipakka, a. hastig, häftig.
Kipenä, s. gnista; bit, smula.
Kipertyy, v. blir krum l. böjd, kroknar, hoprullas.
Kiperä, a. krokig, krum, krullig, knottrig.
Kipeä, a. sjuk, illamående; öm; häftig; — s. åkomma, smärta.
Kipenöitsee, v. gnistrar.
Kiplinki, kiplo, s. flerfärgad häst, skymmel.
Kippa, s. språng, skutt; 2) litet trästop, liten stäfva.
Kippaa, v. skuttar, trippar.
Kippari, s. skeppare.
Kippunta, s. skeppund.
Kippura, a. böjd, krum, knottrig.
Kipsi, s. gips.
Kipu, s. smärta, qval, sjukdom.
Kipuaa, k. **Kapuaa.**
Kirahtaa, v. qvider hastigt.
Kireä, a. gnisslande, knarrig; sträng, spänd; k. keli, trögt före.
Kirisee, v. qvider, knarrar, fräser.
Kiristys, s. spännande, sträckning; — **-penkki,** sträckbänk.
Kiristää, v. har att qvida; spänner, pressar, kräfver, ansätter.
Kirja, s. bok, skrift; streck, fåra; brokig bild; — **-kauppa,** bokhandel; — **-kinnas,** brokig handske; — **-kiista,** polemik; — **-korja,** grann släde; —

-luettelo, bokkatalog; — -mies, bokkarl l. -kännare; — -niekka, författare; — -nimi, firma; — -painin, tryckpress; — -puoti, boklåda; — -paino, boktryckeri; — -tieto, bokkunskap, beläsenhet; — -vaate, brokad; — -viisas, pedant; — -ukustantaja, bokförläggare; — -unide, bokband; — -n-oppinut, bok- l. skriftlärd, litterat; — -npito, bokföring, bokhålleri; — -nsitoja, bokbindare; — -ntekijä, författare, litteratör.

Kirjaa, v. streckar, pryder, utsirar, färgar, broderar.

Kirjailija, s. utsirare; skriftställare, litteratör.

Kirjaimisto, s. alfabet.

Kirjain (-men), s. bokstav.

Kirjallinen, a. skriftlig, litterär, boklig.

Kirjallisuus, s. litteratur; — -**uudenseura**, litteratursällskap.

Kirjasin, s. typ, bokstil.

Kirjasto, s. bibliotek; — -**nhoitaja**, bibliotekarie.

Kirjava, a. brokig, spräcklig.

Kirje, s. bref, skrift; — -**vaihto**, brefvexling; — -**eensaaja**, adressat.

Kirjelmä, s. skrift, skrifvelse.

Kirjo, a. brokig; — -**kansi**, med brokigt lock; — -**lanka**, gefirgarn.

Kirjoitsema, s. uppsats; skribleri.

Kirjoittaa, v. skrifver, författar; utsirar.

Kirjoittaja, s. skrifvare, skribent, författare.

Kirjoittelee, v. skriblerar.

Kirjoittelija, s. skribler, skribent.

Kirjoitus, s. skrifning, inskrift, skrifvelse, afhandling, uppsats; — -**apu**, skrifvarhjelp; — -**kaava**, föreskrift; — -**kalut** l. -**neuvo**, skrifdon l. -tyg; — -**virhe**, skriffel, missskrifning.

Kirjuri, s. bokhållare, skrifvare.

Kirkaisee, v. skriker till.

Kirkas, a. klar, skär, blank, härlig.

Kirkastaa, v. gör klar l. blank, fejar, glansar, förklarar, förhärligar.

Kirkastus, s. klargörning, förklaring, förhärligande.

Kirki, s. hymen.

Kirkkaus, s. klarhet, glans, ljus, härlighet.

Kirkko, s. kyrka; gudstjenst; — -**herra**, kyrkoherde, pastor; — -**herrakunta**, pastorat; — -**herranrouva**, pastorska; — -**kunta**, kyrkogäll, församling; — -**laki**, kyrkolag; — -**maa**, -**piha**, kyrkogård, begrafningsplats; — -**mies**, kyrkogångare; — -**sääntö**, kyrko- ning, kanon; — -**suostumus**, kyrk- dat; — -**väki**, kyrkfolk; — -**nki** kyrkobok; — -**nmies**, kyrkose- — -**nmeno**, gudstjenst; — -**nv** små andeväsenden, de dödas va-

Kirkollinen, a. kyrklig, ekkles- kyrksam; — -**liskokous**, kyrk- — -**lisvirasto**, ekklesiastikstater-

Kirkottaa, -**telee**, v. kyrktager- ker kyrkan.

Kirkuu, v. skriker, skränar.

Kirmaa, v. leker, kesar.

Kirnu, s. kerna; — -**maito**, kern- — -**nmäntä**, kernstaf.

Kirnuaa, v. kernar.

Kiro, s. förbannelse, besvärjelse. dom; — -**kave**, förbannad va-

Kiroo, -oilee, v. förbannar, svär- dömer.

Kirous, s. svordom, förbannelse. melse.

Kirpaa, v. fjädrar, stöter tillbaka.

Kirpaisee, v. svider, bränner, st-

Kirpas, a. liflig, hetsig, vresig.

Kirpeä, a. skarp, bitter, kriak.

Kirpoo, k. **Kirvoo**.

Kirppa, s. bladlus; vessla.

Kirppu, s. loppa.

Kirpula, s. fräkne.

Kirra, -rreä, a. qvidande, otälig.

Kirraa, v. kinkar, qvider.

Kirri, s. fisktärna, måse.

Kirsahtaa, v. spritter till, skrik- gnisslar.

Kirsi (-ren), s. käle.

Kirsikka, s. körsbär.

Kirskuu, v. gnisslar, knarrar.

Kirstu, s. kista.

Kirttyy, v. kälas, blir kälig, får k-

Kirttää, v. kälar, bildar käle, gör k-

Kirvelee, v. svider, smärtar.

Kirves (-een), s. yxa, bila; — timmerman; — -**pohja**, -**tukka**, y- mare l. -klack.

Kirvestää, v. tillyxar; rister, värk-

Kirvottaa, v. löser, befriar, rispar fäller.

Kirvoo, v. lossnar, sprättas upp.

Kisa, s. lek, dans, larm; brunst.

Kisaa, v. leker, väsnas.

Kiskaisee, -kaltaa, v. bortrycker stigt, bryter, rycker, sliter lös.

Kisko, s. beslag, skena, skifva, flaga, spillra.

Kiskoo, v. rifver, rycker, spjelkar. ver; aftvingar, utkräfver, skinnar.

ikottelee, v. sträcker sig; sträcker
fter något.
isa, s. katt; — **-pöllö**, kattuggla.
iälli, s. gesäll.
i, s. gap, svalg, strupe; — **-kapula**,
nunkafle; — **-laki**, gomhvalf, gom.
ara, s. gitarr, cittra.
eellinen, a. kristallinisk; full af snöl-
lingor.
eytyy, v. kristalliserar sig.
inä, s. qvidande, gnällande, gnissel.
isee, v. qvider, knarrar, gnisslar.
istyy, v. skrumpnar, hopdrages, krym-
per; blir knarrande.
istyväisyys, s. sammantryckbarhet.
istää, v. trycker tillsamman, till-
krymper; pådrifver; har att knarra.
tka, s. gnidning, knarr; os.
tkee, v. rensar, handrensar.
tkuttaa, v. gnider, slipar; gnäller,
gnisslar.
tsaa, a. snål, nidsk, gnidaraktig.
tsastelee, v. knogar, gnider.
ttaa, v. kittar.
tti, s. kitt; 2) gulärla.
tu, s. ngt knapt, mödosamt lif, usel-
het. krasslighet; gnissel; — **kasvui-**
nen, nödvuxen; — **-pellava**, vildlin,
lindodra.
tulijas, a. krasslig, sjuklig, hängsjuk.
tunen, s. gäl.
tuspiikki, s. spigg, skötspigg.
ituu, v. för ett eländigt lif, krasslar,
plågas, qvider.
inas (-kaan), s. ugn (*af sten*).
iuhtaa, v. skiftar (*i färger*).
iukaallinen, a. försedd med ugn.
iukka, a. bäftig, snabb, bråd.
iukku, s. vrede, bitterhet, hetta, arg-
het, ondska, ilska.
iukkuilee, v. ondskas, ilskas, illfänas.
iukkuinen, a. vresig, ondsint, het, het-
sig, arg, hätsk.
iulakka, s. nypon.
iulu, s. stäfva.
iuru, s. lärka.
iusa, s. förtret, förargelse, plåga, pina;
— **-pukki**, plågoande, plågare.
iusaa, v. förtretar, förargar, retar, fre-
star, plågar, anströnger.
iusallinen, a. förtretlig, förarglig, pin-
sam.
iusaus, s. frestelse, retning, förargelse.
ivalteri, s. gevaldiger, enspännare.
ivastaikse, v. blir het, blir ifrig.
ivekäs, s. stenkastare; partigängare.
ivennäinen, s. mineral; — **-näis-aine**,
mineraliskt ämne; — **-näiskunta**, mi-
neralriket; — **-näis-oppi**, mineralogi.
Kivennäisellinen, a. mineralisk.
Kivertelee, v. ringlar sig, hoprullas.
Kivertää, v. kröker, rullar; drillar,
qvittrar.
Kiverä, a. krum, böjd, rullad.
Kives (-ksen), s. stensänke, sänksten.
Kivestää, v. förser med sänken.
Kivettymä, s. petrifikat.
Kivettynäinen, a. petrificerad; — s. pe-
trifikat, stenvandling.
Kivettyy, v. förstenas, petrificeras.
Kivettää, kiveää, v. stenlägger; för-
vandlar till sten.
Kivi (-en), s. sten; kallis k., ädelsten;
myllyn-k., qvarnsten; tiilik., te-
gelsten; viskunan-k., sveskonkärna;
— **-harkko**, stenblock l. -klump; —
-hiili, stenkol; — **-iskos, -jauho**, ce-
ment; — **-kala**, stenspigg; — **-karhu**,
släde för stensläpning; — **-kerta**, ett
lag af stenar; — **-kirjoitus**, lapidar-,
stenstil; — **-kova**, stenhård, stenfast;
-kunta, sten- l. mineralriket; — **-loh-**
kare, stenblock; — **-louhos**, sten-
brott; — **-louhu**, stenrös; — **-mou-**
kari, stenknoster; — **-paino**, sten-
tryckeri; — **-perä**, stenbunden mark;
— **-pihka**, asfalt, bergolja; — **-piira**,
kräfva, stenmage; — **-piirros**, sten-
ristning, stenstick; litografi; — **-rau-**
nio, stenrös l. -hop; — **-riippa**, sten-
sänke, stenbörda; — **-takka**, sten-
börda; stenspis; — **-tauti**, stenpas-
sion; — **-tiede**, mineralogi; — **-öljy**,
stenolja, nafta; — **kiven-liuska**, sten-
flisa; — **-npuu**, vridskaft i handqvarn;
— **-veisto**, glyptik; — **-vuolija**, sten-
snidare, stenhuggare.
Kivikko, s. stenrös, stenhölster, stenigt
ställe.
Kivinen, a. stenig, stenbunden; af sten
(*gjord*).
Kivistää, v. svider, värker, plågar.
Kivittää, v. stenar; stenlägger.
Kivulloinen, a. sjuklig.
Kivuttaa, v. plågar, marterar.
Kiväärі, s. gevär; — **-tehdas**, gevärs-
faktori.
Klaavi, s. klav.
Klahvi, s. klaff.
Klassillinen, a. klassisk.
Kleini, s. gikt, rylen.
Klihta, s. skäkta.
Klori, s. chlor.
Klossi, s. klots.

Knaappi, s. knape.
Knalli, s. knall.
Knihti, s. knekt.
Ko, adv. enclit. monne.
Kodikas, a. huslig.
Koditon, a. utan hem, husvill.
Kodittuu, v. kommer hem; blir husvan l. hemmastadd.
Koe (kokeen), s. rön, prof, försök; vitjning; kokeenmukainen, empirisk; — **-putki**, proberrör.
Koelma, s. försök (*det första profvet*).
Koete (-tteen), s. prof, försök, experiment; koetteeksi, på prof.
Koetin, s. profvare; sond.
Koetteellinen, a. experimental.
Koettaa, v. försöker, bjuder till; undersöker, examinerar, utröner, erfar, frestar.
Koettelee, v. försöker m. m. småningom, experimenterar.
Koetus, s. försök, prof, rön; tentamen, erfarenhet; — **-aika**, pröfvotid; — **-mitta**, profmått; — **-tuomiot**, ordalier; — **-uuni**, proberugn; — **-vainio**, experimentalfält.
Kohaelee, v. susar, brusar.
Kohan, enkl. part. monne tilläfventyrs.
Kohauttaa, v. höjer upp, pöser.
Kohdakkoin, adv. snarligen, oförtöfvadt.
Kohdalla, -lle, postp. i riktning emot, i bredd med, i höjd med.
Kohdallinen, a. symmetrisk, passande, till saken hörande, på behörigt ställe, behörig, befogad.
Kohdaton, a. opasslig, obefogad, obehörig; osymmetrisk.
Kohde (-teen), s. objekt.
Kohden, adv. åt . . . till.
Kohdistaa, v. anlägger, lägger an, sigtar.
Kohelo, a. tassig, venstervriden.
Kohentaa, v. uppreser, understödjer, jemkar, förbättrar; k. kekäleitä, makar bränder.
Kohina, s. sus, brus, gny.
Kohisee, v. susar, brusar, sorlar, larmar.
Kohistunut, part. a. plussig.
Kohju, s. brock.
Kohka, s. oro; dåsighet.
Kohlii, v. skakar och samlar tröskad halm, sammanskrapar.
Kohlu, s. slag; tröskad halm.
Kohma, k. **Kohva**.
Kohmeentuu, v. stelnar, styfnar, blir förvirrad.
Kohmelo, s. bakrus, krapula.
Kohmii, -uaa, v. handterar oakt snillar undan, äter glupskt.
Kohnii, v. gör ngt långsamt, skubb
Koho, s. pösighet; skum; flöte i — **-jää**, dubbelis (på flödvatten) **-kuorinen**, med pösigt skal; — **va**, basrelief; — **-maa**, drag-, jäsjord; — **-vesi**, flödvatten.
Kohoaa, v. pöser, sväller, uppstige jer l. häfver sig.
Kohoilee, v. pöser småningom, sig, jäser, sväller.
Kohotin, s. pösmedel, jäst; vinge.
Kohottaa, v. uppdrifver, höjer, reser, lättar, upplyftar.
Kohottuu, v. blir pösig, sväller.
Kohous, s. resning.
Kohta, s. ställe, ort, trakt; läge, förhållande, hänseende; punkt; neljäs k., fjerde momentet; miehen k., ma ning; asian k., sakens för tärkeä k., vigtig omständig kohdassa, i alla fall; kohdas för sin del; rätt fram, direkte dastaan, kohdasteen, ge delbart, direkte, på färsk asia on kohdallansa, sa ordning; kohdalleen sanot träffadt; — adv. genast, strax
Kohtaa, v. träffar, råkar, möte bar, vederfares, händer.
Kohtaan, postp. emot, till.
Kohtailee, v. syftar på, måttar,
Kohtaisuus, s. objektivitet, åsk
Kohtalainen, a. medelmåttig, lagom, måttlig, passabel; koht parempi, öfver medelmåttan.
Kohtalo, s. andel, lott, ödets öde, tillfällighet.
Kohtaus, s. möte, scen, sjukd anstöt, åkomma, händelse, slu va k., hårdt slag.
Kohteellinen, a. transitiv.
Kohteeton, a. intransitiv, neutral.
Kohtelee, v. bemöter, behandlar, med; träffar ofta.
Kohtelijas, a. artig, höflig, belef
Kohtelu, s. möte, träffning; bem behandling.
Kohti (-en), s. riktning emot ngt: d är måttligt; käytetään enim *postpositionina* ja merkitsee: till; — **-oikeus**, forum, laglig do **-päinen**, omedelbar, direkt: ex ral; impromptu; — **-suora**, vinkelrät.

, s. det som är måttligt; 2) qved, erlif, sköte; — -hinta, lagomt l. erat pris — -dunhedelmä, lifsfrukt. ndellinen, a. återhållsam. ullinen, a. måttlig, lagom, billig, erat, passlig, försvarlig, tillbörlig, ig, tarflig. us, s. måttlighet, medelmåtta, måtillighet, reson; kohtuutta pitä återhållsam. nton, a. omåttlig, obillig, oskälig. s. sus, brus, sorl, prat, rykte. , s. skorpa, isskorpa, svallis; — , skrafvelis. ljusstrimma, dagbräckning, gry- öster; 2) mal, mott; qvesa, ful- — -maruna, åbrodd; — -ntähti, onstjerna; — -ruoho, malört. uttaa, v. tar ett skutt, svänger nder hastigt; astui koikahutti, nskt l. med ett skutt. koitsee, v. tar långa steg, går med svängningar, åbäkar sig. roitsee, -kertelee, v. slingrar sig, er sig som en mask. , a. krokig, krok- och långbent. aa, -kailee, v. tar långa steg, svängande, kretsar; skuffar; gestiar. aus, s. släng, luftsprång, gest. , s. hängmatta, koj. ttu, v. går vaggande, svänger, fla- ; kraxar. ttaa, -telee, v. röres vaggande l. sande; sträcker sig, masar sig; ar fortfarande. inen, a. nordostlig; s. nordost. s-pohja, s. nordnordost; — -spuoi, nordostlig; — -stuuli, nordig vind. , a. full med mal l. mott. aa, -pelee, v. stiger på benen, kar benen, lunkar l. stryker af, er. rtuu, v. får konvulsioner, stupar slag). i (-ven), s. ben, fot; benling. inen, a.; pitkäkoipinen, långt; kolmikoipinen, af tre ben gar (*gjord*). , s. hund; skälm, kanalje, nöt, fähund; naaras l. imisä k., hynda, ; pitää koirana, behandlar som hund, hundafotterar; — -koppeli, ndkoppel; — -nhammas, hundtand; ofogel, skälm, putsmakare; — -nheipuu, olvon, hundtry; — -nhinta, spottstyfver, rampris; — -njuoni, hundknep, skurkstreck; — -nkoppi, hundkoja; — -nkuono, hundnos; björkticka; — -nkuonolainen, hundturk, kalmuck; — -nkuri, skälmstycke, narraktighet; — -nkurinen, illparig, skälmaktig; — -nlenka, hundhäk; spelorre, skalk; — -nparinen, hundaktig, hundisk, skalkaktig; — -npenikka, hundvalp; — -nputki, hundloka; — -nruoho, bundexing; — -nsilmä, hundöga; skalk, spefogel, spektakelmakare, gäck; — -ntyö, hundarbete; skälmstycke, skurkstreck; — -pari, ett koppel l. par hundar; — -tarha, hundgård.

Koirailee, v. är konstig l. stygg, kränglar.

Koirain (-imen), s. ståndare (i *växter*).

Koirallainen l. **koiramainen**, a. hundaktig, hundfatt, nötaktig, stygg.

Koiras (-ksen), s. hane; — -hanhi, gåskarl; — -höylä, fals- l. spånthyfvel; — -kettu, räfhane; — -puoli, hankön l. -slägte.

Koirastaa, -telee, v. är hundisk.

Koirastuu, v. blir hundaktig l. stygg; blir förakämd, härsknar.

Koirikas, a. hundaktig; hundrik.

Koirii, v. bortplockar hanblomster, utväljer hanarne, rensar (*lin*).

Koiríttelee, v. beter sig hundaktigt l. sjelfsvåldigt, skalkas, kränglar.

Koirus, s. skalk, skälm.

Koiruus, s. hundaktighet, tillgjordhet, stygghet, skälmaktighet, pojkstreck, skälm- l. bofstycke.

Koiska, s. släde (*med sidobräder*).

Koiskailee, v. sträcker sig; bannas.

Koiso, s. qvesa, fulslag; mal; malört, trollbär; — -puu, qvesved.

Koistuu, v. blir full med mal.

Koitar, s. aurora, daggryning.

Koite, s. gryning, dagning; päivän k., daggryning l. -bräckning, dagning.

Koito, a. rå, kall; usel, eländig.

Koittaa, v. gryr, dagas; päivän koittaessa, vid dagbräckningen l. -gryningen.

Koittaa, -ttelee, v. m., k. **Koettaa**, j. n. e.

Koitto, s. gryning, dagning; strålaken, återglans.

Koituu, v. lyser fram, uppgår, härleder sig, utvecklas; 2) hinner, kommer, verkar, vankas; mieleni k., jag känner lust, jag längtar; k. taudista, tillfrisknar; k. rannalle, slipper till

l. når stranden; se k. minulle, det blir mig till nytta, sådant vankas mig.
Koivahainen, s. (*Kalev.*) björk.
Koivellinen, a. försedd med ben l. fötter.
Koiveton, a. utan ben l. fötter.
Koivettaa, v. förser med ben, öfverdrager med benling; sätter ben under en; brukar benen, kilar l. skalar l. gnor af.
Koivikas, a. med starka l. tjocka l. många ben; — s. handske l. sko af benlingar.
Koivikko, **-sto**, s. björkskog, björklund, björkbestånd.
Koivu, s. björk; aho- l. arokoivu, kort och tjock björk; hyötykoivu, lång och frodig björk; pahka- l. visakoivu, masurbjörk; riippakoivu, hängbjörk; vaivaiskoivu, dvergbjörk; — **-halko**, björkved; — **-lintu**, grönsiska; — **-metsä**, björkskog; — **-nhiili**, björkkol; — **-nkänsä**, björkticka; — **-npahka**, björkknöl; — **-nterva**, björktjära, näfverolja; — **-puu**, björkträd l. -ved, björkvirke.
Koivuinen, a. af björk, björk-, björkrik.
Kojahtaa, v. ljuder doft, dimper.
Kojamo, s. stor hanlax; obäke.
Kojo, s. kallt luftdrag; groft föremål, obäke.
Kojöttaa, v. kyler; går lång och rak, bröstar l. kromar sig.
Koju, s. koja, hydda, krype, marknadsstånd, skjul, hytt, kabyss; — **-reki**, kurslädе.
Kokallinen, a. försedd med för, vid fören varande.
Kokalmus, s. hafstång; konstverk.
Kokar, k. **Kokkare**.
Kokartuu, v. blir klimpig l. kokig, klimpar sig.
Kokastelee, v. utsträcker halsen, tittar, gapar, höjer hufvudet, stoltserar.
Kokaton, a. utan för l. spets; vrt. **Kokka**.
Kokee, v. erfar, röner; försöker, söker (*att*), sträfvar; k. käydä, försöker gå; k. saada, söker att få; sai kokea, fick pröfva l. försöka l. erfara; k. verkoja, vitjar nät.
Kokeellinen, a. empirisk; experimental.
Kokeilee, v. experimenterar.
Kokelas, s. kandidat.
Kokema, s. det försökta, rönta y. m.; försök, sträfvande, rön.
Kokematon, a. oerfaren, oförfaren, obevandrad, obepröfvad; ovitjad.
Kokemus, s. erfarenhet; försök; vitjning.
Kokenut (-een), a. part. erfaren, förfaren, bevandrad, den som försökt pröfvat.
Kokittaa, v. kockar, hushållar. k. mat; förser med för l. framstan.
Kokka, s. spets, ända, hufvud. k. stam, fören; tapp, klimp; — **-k mus**, anekdot; — **-masto**, förm **-puhe**, infall, qvickhet, vits; — bogspröt; krokträ.
Kokkaa, **-ilee**, v. spelar puta, skälmskt, ser snedt, går upprät serar; 2) kockar, sysslar med k
Kokkare, s. klimp, koka; — **-äes** harf.
Kokkareinen, **-eellinen**, a. kl kokig.
Kokkaroitua, v. blir klimpig l. fylles med kokor.
Kokkeli, s. klimp; ystad mjölk: kokkeli, äggröra.
Kokki, s. tärna (*fogel*); 2) lof 3) kock; — **-kirja**, kokbok: **ka**, kocks- l. kökspojke.
Kokko s. kummel, hög, stapel, kase'; (*Kalev.*) örn (kotka); r ko, rågskyl; polttaa kokko ner lusteld l. kase; — **-valkea**
Koko, s. hop, hög, helhet; dime storlek, volym, format; — a. hel, total, brutto; dugtig; — adv ganska, alldeles; k. ja arvo, och korn; huoneen k., rumm lek l. dimensioner; kirjan k. format l. storlek; k. leipä, b det l. kakan; k. mailma, be den, universum; ainäpä mies, du är ju en hel l. pr k. hyvä asia, helt l. särs sak; — koossa, i en hop, i hopa, tillsammans; k. oltaessa der sammankomsten; — kokoo en hop, tillhopa, tillsamman; s drifver tillsamman, föser ihop kee k., sammankallar; mer går ihop, sammandrar sig; — k koolle, tillhopa; k. oltaessa der sammanvaron; panee k. i en hop, samlar; — koolta nigt; till formatet, till kroppsby den; — kokonansa l. kok hel och hållen, total, helt och helt, alldeles, i grund, rent paistunut, märkä, genomstekt nomvåt; syö k., äter hel och l. såsom hel l. som den går och — **-orja**, lifegen; — **-sisaruksel** systar l. -syskon; — **-villainen**

e; — **-veljekset**, helbröder l. -sy-
n.
aa, v. samlar, församlar, hopar, manskjuter, lägger i hög, högar, sserar, inbergar; k. voimansa teen, koncentrerar sina krafter; vin koottu saarna, en väl hop- predikan.
aminen, s. samlande, insamling, e.
elma, s. samling.
llee, v. samlar småningom, insam- plockar, hopskrapar; vrt. **Kokoaa.**
ilema, s. insamling.
lija, s. samlare.
nen, a. af viss storlek; jonkin lika storlek som l. jemnstor ngn; elefantin k., af en ele- storlek; he ovat yhdenk., de af lika storlek l. dimensioner l. stora; kokoisenansa, i kroppss- ek.
a, a. något stor, fyllig, voluminös, xt, reslig.
uudellinen, a. qvantitativ.
ms, s. qvantitet; yhdenk., lika ek, jemnstorlek.
ainen, a. hel, total, full, fullstän- massiv, hel och hållen, odelad; ipä, en hel kaka; k. päivä, en l. full dag, dagen igenom; sor- on k., ringen är massiv; sai en irti kokonaisenaan, fick en lös hel l. fullständig l. okrossad.
aisesti, adv. helt, fullständigt.
aisuus, s. helhet, totalitet, full- ighet; sammanhang; det hela, elt.
minen, k. **Kokoaminen.**
-ajo, s. hopdrifning; — **-keräys**, aling, sammanskott; — **-kutsu-**, sammankallelse, uppbåd; — **-pa-** sammansättning, hopsättning, upp- ing, komposition, sammanskott; saanti, sammanskott, hopskaffning; ulo, sammankomst, sammanträde. nuttaa, v. låter samlas, försam- sammankallar.
ntuu, v. samlas, kommer tillsam- , sammanträder, hopar l. samlar

taa, v. utsträcker; pekar; fram- er (*med utsträckt hand*); står och ar, dröjer.
ntuu, k. **Kokoontuu.**
is (-ksen), s. samling, församling, mling, sammankomst, sammanträ- de, möte, stämma, kongress; kunnan-, kirkonk., kommunal-, kyrkostämma; maanviljelys-k., landtbruksmöte; johtokunnan k., direktionens sammanträde; kansan k., folksamling l. -sammankomst; kouluk., skolmöte l. -kongress; — **-huone**, sessionsrum, mötelokal; — **-kulut**, passevolans; — **-paikka**, samlingsplats, mötesort l. -plats; — **-päivä**, mötesdag, sessionsdag; inställelsedag.

Kokoutuu, -ouu, k. **Kokoontuu.**

Koksahtaa, v. dimper; skuttar.

Koksahuttaa, v. (*Kalev.*) slänger, dänger.

Koksentaa, v. (*Kalev.*) hoppar, skuttar, svänger sig upp.

Kola, s. stång, stake, käpp med tvärslå, ugnsraka, brandstake.

Kolaa, v. bullrar, skramlar, slamrar.

Kolahdus, s. hastigt buller l. slag, smäll, skräll, slag, kolf, olycksfall.

Kolahtaa, v. smäller l. skräller hastigt, bullrar l. dånar till.

Kolahuttaa, v. förorsakar l. ger en smäll l. kolf, smäller l. bultar till, förorsakar buller.

Kolakka, k. **Kolea.**

Kolari, s. kolare; den som begagnar kola; bullrare, stojare.

Kolea, a. doft l. groft ljudande; kylig, kulen; knagglig, gropig, ojemn.

Kolehti, s. kollekt.

Kolehtii, v. slamrar; trollar.

Koleikko, s. ojemn väg, stenhölster.

Koleinen, k. **Kolea** j. **Koluinen.**

Kolerinen, a. kolerisk.

Kolhaa, -ii, v. hugger groft, slår groft l. vårdslöst, hugger, stöter, bultar.

Kolho, s. söndrigt kärl, skräll; (*kw.*) skräll, grobian, obäke, dummerjöns.

Koli, s.; panee kolin kolia, slamrar och skramlar, dånar och dunkar.

Koli, a. kal; s. halka; kolly.

Kolia, k. **Kolea.**

Kolikko, s. rubelsstycke, slant, pluring.

Kolina, s. skramlande, skrammel, slammer, buller, rammel.

Kolisee, v. skramlar, slamrar, bullrar, dånar.

Kolistaa, -elee, v. bullrar, bultar, skramlar, slamrar.

Kolistin, s. bultnings- l. skrammelverktyg l. -don; tandjern.

Kolistuttaa, -isuttaa, v. har att bullra l. bulta l. slamra, bullrar l. bultar med.

Kolistuu, v. blir ojemn l. skroflig; blir kylig; vrt. **Kolea.**

Kolja, s. kolja; jätte, rese.
Koljo, s. koloss, strykare, grobian; 2) (= kolju) sadelknapp.
Kolkahtaa, **-elee**, v. smäller l. skräller till, bultar l. dånar till.
Kolkallinen, a. försedd med l. hörande till hörn l. kant, på hörnet varande; 2) skällbärande.
Kolkastaa, v. är dyster, fördystrar; 2) klubbar fisk under isen.
Kolke, s. klappning, klapper, bultning, smäll, dån.
Kolketa, sanasta **Kolkkenee**.
Kolkistaa, v. gör kantig; fördystrar.
Kolkistuu, v. blir kantig l. skarp l. oländig, blir ful l. kylig, fördystras.
Kolkka, s. hörn, kant; 2) kolf, stötel; qvarnklapp; 3) skälla; k. **Kolea** j. **Kolkko**.
Kolkkaa, v. klappar, bultar, klämtar, skramlar, smäller.
Kolkkailee, v. k. edell.; (*Kalev.*) talar vresigt, snäser.
Kolkkainen, a. hörande till hörn, kolf y. m.; kolmi-, neliskolkkainen, tre-, fyrhörnig.
Kolkkare, s. skramlande ting, skramla, klapp, skrammel- l. klapperverk.
Kolkkaroitsee, v. bullrar, stöfiar, stökar, skolkar.
Kolkkaus, s. klappning, bultning, klämtning, skräll, smäll.
Kolkkenee, k. **Kolkkonee**.
Kolkkina, k. **Kolke**.
Kolkko, a. dyster, hemsk, ödslig, tom, enslig, ovänlig, kall, kulen, kärf, oländig; k. maa, oländig l. stenig mark; dyster l. ödslig trakt; k. mies, dyster l. kärf l. trumpen karl; k. ääni, dof l. hemsk röst; k. ilma, kylig l. dyster väderlek.
Kolkko, s. fördjupning, grop.
Kolkkonee, v. blir dystrare l. dyster, blir kulnare j. n. e.; vrt. **Kolkko**.
Kolkkuu, v. dunkar, bultar, knakar, skramlar, runkar.
Kolkontuu, **-stuu**, v. blir dyster l. kulen, fördystras; kolkostuu oloansa, anser l. finner sitt lif dystert l. ensligt.
Kolkosti, adv. dystert, hemskt, kärft.
Kolkutin, s. klappholte l. -bult, (*port*) klapp.
Kolkuttaa, **-telee**, v. bultar l. dunkar på, klappar l. klapprar l. slamrar på l. med ngt; runkar l. skakar på.
Kolkuttelu, **-utus**, s. klappning, bultning j. n. e.

Kollaa, **-astaa**, v. stöfiar, bullrar, st gör nattbesök.
Kollahtaa, v. faller undan, faller. svinner; slår till.
Kollatioitsee, v. kollationerar.
Kollegi, **-io**, s. kollegium; — **-nn** kollegiråd.
Kollehta, s. kollekt (*rukous*).
Kolli, s. löpsk katt l. hund, kl kläpp, skrikhals.
Kollo, s. spets, hympel; hufvudet
Kollottaa, **-telee**, v. lunkar, stul famlande, gör enformigt l. o itkee k., gråter groft l. högljud
Kolmanneksittain, adv. tertialtee
Kolmannes, **-us**, s. tredjedel, t tertial; — **-jyvät**, tertialspan
Kolmannesti, adv. för tredje gå
Kolmas (-nnen), num. ord. tr kolmannet, (*Kalev.*) tre k. osa, tredjedel; k. ky tredje tiotalet; — **-kertaa** för tredje gången; — **-kolm** tjugutredje; — **-kymmenes** de; — **-luokkalainen**, tredj tertian; — **-sadas**, den tre — **-toista**, trettonde.
Kolmasti, adv. tre gånger.
Kolme, num. card. tre, trense: k. kertaa, tre gånger, t kolmestansa, kolmen k på tre man hand; kolmin ke tredubbelt, trefaldt; on kolme ran, är tredubbel, ligger tre **-kolmatta**, tjugutre; — **-ky** den trettionde; — **-kymm** tio; — **-nkertainen**, tredu faldig; — **-nlainen**, tregre tre slag; — **-nmerkki**, tre tre; — **-sadas**, den trehund **-toista**, tretton; — **-tuhan** tretusende; — **-viidettä**, ty — **-yhteys**, treenighet.
Kolmelma, k. **Kolmio**.
Kolmentaa, v. tredubblar.
Kolmesti, adv. tre gånger, tre **-dubbelt**.
Kolmia, s.; kolmialla, på tre tre delar; jakaa kolmiaksi mia, skiftar i tre delar, tred **-viljelys**, treskiftesbruk.
Kolmi-haara, s. treudd; — **-ha** tregrenig; — **-hankainen** par årar; — **-jako**, treskifte ning; — **-jakoinen**, tredelt, tre — **-jalka**, trefot; — **-kanta** däckad; — **-kanta**, trehörni

t; — **-koipinen**, af tre benlingar
d; — **-kolkkainen**, triangulär,
örnig; — **-kulma**, trekant l. -hör-
, triangel; — **-kulmainen**, tre-
ig l. -vinklig; — **-kunta**, trio,
mvirat; — **-kymmenvuotias** l.
otinen, trettioårig; — **-laita**, tre-
ling; — **-liitto**, trippelallians; —
koinen, i tre skiften; — **-luku**,
l; trilogi; — **-lukuinen**, med tre
tel l. lektioner; — **-luvun-lasku**,
la-de-tri; — **-miehistö**, triumvi-
— **-naulainen**, försedd med tre
r; tre skålpunds; trepundig *(ka-
a)*: — **-nkertainen**, tredubbel l.
g; — **-palstainen**, trespaltig;
päinen, med tre ändar l. hufvu-
trehöfdad, trenddig; — **-silmä**,
(i kort); — **-solmuinen**, treledad;
uika, med tre fjädrar försedd,
drad; — **-säinen**, **-säikeinen**,
ingig; — **-talvias**, tre vintrar
gammal; — **-valjaikko**, trespann;
valjainen, **-vetoinen**, trespänd;
ainen, trestruken; — **-vuoroi-**
treskiftes; — **-vuotias**, **-vuoti-**
treårig; — **-väriö**, trikolor; —
inen, treenig, trefaldig; — **-yh-**
, treenighet, trefaldighet; — **-ää-**
l, trestämmig; — **-öinen**, tre
r gammal.

ss, s. triangel *(soitin)*.

ko, s. trekant; tretal, trilogi,
trio; — **-mies**, triumvir.

, adv. tre och tre, tre i sender.

ainen, a. trefaldig l. -dubbel;
g; — **-naisviljelys**, tredings-

aisuus, s. trefaldighet, treenig-
kolminaisuudenpäivä l. sun-
tai, trefaldighetsdag l. söndag.

, s. triangel; trio; — **-mitanto**,
nometri; — **-nmuotoinen**, trian-
, triangelformig.

in, adv. på tremanhand.

daalu, **-soitto**, s. trio, tersett.

taa, v. triplicerar.

ttaa, **-ttelee**, v. delar i hopar l.
r om tre, lägger tre i sender,
lar; gör trefaldig.

ttain l. **kolmittaisin**, adv. tre i
r, tre och tre, tre om tre, tre
mman, i flockar af tre.

nen, **-unen**, s.; pl. kolmoset,
ngar.

s, s. triad, tretal.

s. inskärning, ingröpning, urhålk-
ning, ihålighet, håla, grop, klyfta,
refva, fodral, hylsa; on koloilla,
har ihåligheter l. gropar, är hålig l.
gropig; — **-puu**, bleckadt träd; —
-rauta, katjern.

Koloinen, a. som har inskärningar l.
håligheter, hålig, full med hålor.

Kolonna, s. kolonn.

Kolonnisto, s. kolonnad.

Koloo, **-oilee**, v. gör inskärningar, urhål-
kar, bleckar, afskalar, katar, skrapar.

Kolottaa, v. bleckar, afbarkar, skalar,
gnagar; värker; päätäni k., jag har
hufvudvärk, mitt hufvud värker.

Kolottaja, s. afbarkare; värk, gikt.

Kolottuu, v. blir skafd l. gnagad, blir
urhålkad l. ihålig.

Kolotus, s. bleckning, afbarkning; värk,
giktvärk.

Kolountuu, v. afskalas, blir skafd.

Kolpaa, **-ii**, v. slår, pryglar.

Kolpakko, s. bägare, pokal, remmare,
skål.

Kolpitsa, s. golfkällare.

Kolpus, s. söler, drönare, släper.

Kolskaa, **-uu**, v. skramlar l. rasslar-hårdt.

Koltsu, s. *(Kalev.)* ring, band.

Koltti, s. kolt; hödyna.

Koltto, s. ingröpning, skrynkla, veck,
fals; spratt.

Kolttu, **-tuska**, s. *(Kalev.)* örhänge,
grannlåt.

Kolu, s. stenkölster; — a. dyster, un-
ken, obehaglig.

Koluinen, a. stenig, oländig; dyster.

Koluuttaa, k. **Kolistaa**.

Kolvaa, v. klubbar, kolfvar.

Kolvi, s. kolf.

Komaa, **-ajaa**, v. ljuder doft l. ihåligt,
dånar, skallar.

Komahtaa, **-elee**, v. skallar till doft,
faller dunkande, smäller till.

Komakka, a. doft ljudande; stolt, prydlig.

Komaus, s. doft ljud l. skall; stöt, knuff.

Komea, a. ståtlig, präktig, dugtig, ly-
sande; doft ljudande; *(Kalev.)* grann,
vacker.

Komeasti, adv. ståtligt, med stål, för-
träffligt.

Komehikko, s. öde skog, kärrmark.

Komeilee, v. ståtar, prunkar, prålar.

Komeljantti, s. komediant.

Komendantti, s. kommendant.

Komennus, s. kommando; förskoning;
— **-asia**, kommandomål; — **-kunta**,
kommendering *(trupp)*; — **-sana**, kom-
mandoord.

Komentaa, v. kommenderar; on komennettavana, står under ens kommando; k. erilleen, afkommenderar; 2) gör stålig, förskönar.
Komentaja, s. kommendör.
Komento, s. kommando; kommendering; skick, ordning, bestyr; — **-sauva,** kommandostaf.
Komero, s. nisch, fack, gömme, låda, skåp, durk.
Komeus, s. stålighet, stål, prakt, prunk; dånande egenskap.
Komisari, -rjus, s. kommissarie.
Komisee, k. **Komajaa.**
Komisjooni s. kommission; — **-maanmittari,** s. kommissionslandtmätare; — **-tuomari,** egodelningsrättsordförande.
Komistaa, v. har att dåna l. ljuda; skakar bort *(med dån)*; 2) gör stålig, förskönar.
Komitea, s. komité; — k. Suomen asioita varten, komitén för finska ärendena.
Komma, s. komma; 2) snäcka.
Komme (-mpeen), s. anstöt, ofärd; knep, stämpling; gömsle.
Kommelus, s. stöt, tillstöt, motgång, ofall.
Kommittaa, v. kommaterar.
Kommolukko, s. stocklås.
Komo, a. ihålig, tom; s. håla.
Kompa, k. **Komppa.**
Kompailee, v. är ränkfull, ställer försåt; ger stickord.
Kompastus, s. snafvande, stupning, stöt, ofall; — **-kallio,** förargelseklippa.
Kompastuu, v. snafvar l. staplar *(emot ngt)*, stupar.
Kompe, k. **Komme.**
Kompelo, k. **Kömpelö.**
Kompii, v. kräler, kryper, traskar.
Komposti, s. kompost.
Kompotti, s. kompott.
Komppa, s. stöt; infall, glosa; liten upphöjning; — **-sana,** stickord, speglosa.
Komppaa, -ilee, v. staplar; ger stickord.
Komppania, s. kompani; — **-npäällikkö,** kompanichef.
Kompromi, s. kompromiss; — **-mies,** kompromissarie; — **-oikeus,** kompromiss; egodelningsrätt.
Kompsahtaa, v. faller tungt l. med dån, stupar.
Kompsii, v. gräfver i fickorna.
Kompsis, int. klums; hopps!

Kompsu, s. diverse saker, effekter, s saker.
Kompuroitsee, v. går snafvande l. lande, stapplar, stomlar, stultar.
Komu, s. doft ljud l. buller; stat, unkenhet, unken lukt; haisee l lee komulta, luktar unket; — **-ku,** praktdrägt.
Komuinen, a. unken, möglig.
Komullinen, a. pompös.
Komuuntuu, v. blir unken l. da möglig.
Komuutti, s. kommod.
Konakko, s. kräfthåla, kryphål.
Kone, s. maskin; redskap, in fint, knep; — **-menoinen,** — **-mies,** mekaniker; mask **-niekka, -taituri,** mekaniker; **ja,** maskinverkstad, mekanisk — **-taito,** mekanik.
Koneellinen, a. försedd me redskap, mekaniak, konst skinmässig; konstig, ränkfull.
Konehtii, -eilee, v. gör puts, konstlar; hägrar, skullar.
Koneikas, a. konstig, kränglig.
Koneisto, s. maskineri.
Konelo, s. liten vik, vikbotten, skärning; larm, skrammel.
Konemoinen, a. mekanisk.
Kongeltaa, -rtaa, v. går l. gör tölpigt.
Koni, s. kamp, hästkrake.
Konka, k. **Konkka.**
Konkari, s. gångare, klipp **-käynti,** passgång.
Konkaroitsee, v. slår slingerbul rar.
Konkelo, -ro, s. bugt på trä knyla; vindfälle.
Konki, s. gång (esim. kirko gång l. gång *(af hästar)*.
Konkinta, s. vacklande, stapp tande.
Konkka, s. ro, höft; ngt upp — **-luu,** höftben.
Konkkii, v. går vacklande l. trög lar fram, rultar.
Konkkuuttaa, v. drager mödo par, konkar.
Konko, s. ngt uppstående; örnnäsa, romerak näsa.
Konkottaa, v. lunkar, skumpar; k. **kuuttaa.**
Konkusa, v. går trögt, kryper
Konkurssi, s. konkurs; — -p

ra, konkursmassa; — -selvitys, oritus, konkuraliqvid, -utredning.
a, s. padda, groda, källfrö; skurk, kanalje, skälm, skalk, gycklare; -njuoni, -nkoukku, skälmstycke, p, kapris, intrig; — -nkutu, grod-; — -nparinen, skälmaktig; — yö, bofstreck, skälmstycke.
ailee, -ittelee, v. illparas, är skälmig, beter sig som en skälm.
allinen, konnamainen, a. skälmig, skamlös, illparig.
ikka, s. (*Kalev.*) groda, padda.
ullinen, a. hörande till hemman, nde hemman; — s. hemmans- l. fahetsegare.
ton, a. utan hemman, icke fastigegande.
us, s. skurkaktighet, skälmeri.
k. Konko.
, k. Koska.
hti, s. koncept.
li, s. konselj.
stori, s. konsistorium.
storillinen, a. konsistoriel.
ailee, v. konstlar, brukar konster, ar knep.
alijas, a. konstig, krånglig.
i, s. konst, konstgrepp, knep; ee konsteja, gör konster; — li, konstsak; — -laitos, konstarat; — -n-oppinut, konsterfaren; teko, konstarbete l. -verk; — -tesen, konstgjord.
ikas l. konstillinen, a. full af ster, konstig, krånglig, konstlad, stmässig.
ittelee, v. konstlar; konstiteltu, onstlad.
li, s. konsul.
llinen, a. som har kont l. näfverel; — s. en kont full.
akantaja, s. sqvallerbytta, sqvall-, baktalare.
a, s. björn, nalle.
stua, v. blir stel l. styf af köld; ampnar ihop.
itsee, v. löper med svaller, sqvall-, förtalar.
rahti, s. kontrakt; — -kunta, ntrakt, prosteri; — -dinmukainen, traktsenlig.
, s. stelhet *(af köld)*; kädet kontassa, händerna äro styfva da af köld; k. Kontti: — -käsi, nen, val- l. dvalhänd; — -nuotta, ot.

Konttaa, v. kryper.
Konttauttaa, v. har att l. låter krypa; har att styfna.
Kontti, s. fot, skenben, ben; on kontillansa, ligger på knä.
Kontti, s. näfverrensel, rensel, kont; kantaa konttia *(fig.)*, löper med sqvaller; — -mies, man med kont, renselbärare; sqvallrare, baktalare; — -porvari, kälkborgare.
Konttoori, s. kontor.
Konttuu, v. blir styf l. stel *(af köld)*.
Kontu, s. hemman, jordlägenhet; kreaturafoder; rosk.
Konvehti, s. konfekt.
Kontustaa, v. kryper.
Kookas, a. ansenlig, storväxt, reslig, voluminös.
Koolla, k. Koko; — -olo, sammankomst.
Koollinen, a. qvantitativ.
Koonta, s. samlande, hopsamling.
Koossa, k. Koko; — -olo, sammankomst, sammanträde; — -pysyntä, kohesion, sammanhang, konsistens.
Koossa, s. namnsdagsförtäring.
Koota, sanasta Kokoaa.
Kopahtaa, v. smäller till, dånar l. knallar hastigt.
Kopahuttaa, v. smäller l. slår till *(med något)*.
Kopajaa, k. Kopisee.
Kopakka, s. slammer, buller, oväsende.
Kopallinen, a. försedd med korg; — s. en korg full.
Kopea, a. högfärdig, bål, förmäten, dryg.
Kopeekka, s. kopek.
Kopeilee, v. högfärdas, är stolt l. stor på sig, stoltserar, storas, pockar på.
Kopelehtaa, -loitsee, -roitsee, v. grabblar, famlar, trefvar, stökar, famlar efter.
Kopelo, -ro, s. oskicklig, tafatt; famlande; hög, hop.
Kopera, a. urgröpt, konkav, krokig, skrumpen.
Kopertaa, -rtelee, v. urgröper; gör oskickligt.
Kopertuu, v. blir krökt l. hopskrumpen, kroknar; blir komlig l. tafatt.
Kopeus, s. högfärd, bålhet, dryghet.
Kopia, s. afskrift, kopia.
Kopina, s. doft ljud, buller, bultning, slammer.
Kopioiminen, s. kopiering.
Kopioitsee, v. afskrifver, afkopierar.
Kopisee, v. ljuder doft l. ihåligt, bullrar, klappar, smäller, knackar.

Kopistaa, v. knackar på, knaprar, skakar bort.
Kopittain, adv. korgtals.
Koplaa, -ii, k. **Kopelehtaa;** 2) kopplar.
Kopoltti, s. kobolt.
Koppa, s. korg, kupa, huf; **hatun k.,** hattkull; **viulun k.,** fiolstomme; **ravun k.,** kräftskal; — **-kuoriainen,** skalbagge; — **-mato,** puppa; skalmask; — **-sana,** stickord.
Koppaa, v. smäller, slår, slänger, knackar, knäpper; nappar, kniper, rycker.
Koppeli, s. litet rum, ruff, skjul, koja; koppel; — **-viljelys,** koppelbruk.
Koppelo, s. koja, hybble, skrubb; 2) tjäderhona.
Koppi, s. litet rum, koja, cell; boll; **koiran k.,** hundkoja; **vesik.,** fängelse vid vatten och bröd; — **-vankeus,** cellfängelse.
Koppoo, v. *(Kalev.)* rycker till sig, nappar; dänger.
Koppura, a. skroflig; skrumpen; **on k-ssa.,** är skrynklig l. skrumpen, är stel och krokig; — **-kynsi,** kartnagel; med krogiga fingrar *(varande).*
Kopra y. m., k. **Koura** j. n. e.
Kopru, s. *(Kalev.)* vattenfall, hvirfvel.
Kopsa, s. korg, näfverkorg; — **-suu,** stormunt, pratmakare.
Kopsahtaa, v. ger ett matt l. slapt ljud, dimper ned.
Kopsii, -uttaa, v. klappar, klatschar, slår, stöter.
Kopuli, s. buller, träta, gräl; hop, binga; **matokopuli,** maskfull, maskäten.
Kopura, k. **Kopera** j. **Koppura.**
Koputtaa, -elee v. bultar sakta, bultar l. knackar på, klappar, knaprar, slamrar.
Koraali, s. koral.
Koraa, -htaa, v. rosslar, harklar l. rosslar till.
Kore, k. **Koru.**
Korea, a. grann, vacker, galant, sirlig; grannlaga, matgrann.
Koreellinen, a. sirlig, prydlig; munter.
Koreilee, v. pryder; går grann, grannas, prunkar, statar; gör sig rar, krusar, är grannlaga.
Koreilija, s. den som pryder, statar m. m., grannlåtsdocka, sprätt.
Koreileva, a. part. fallen för prydnader, praktälskande, manerlig.
Korentaa, k. **Koristaa** j. **Korottaa.**
Korento, s. såstång, bärstång. st trollslända.
Koreta, sanasta **Korkeus.**
Koreus, s. grannhet, prydlighet. p stat; grannlåt, smycke.
Kori, s. korg.
Korilo, s. ugnaraka, kara.
Korisee, v. rosslar, skorrar, h **vatsa k.,** magen kurrar l. bul
Koristaa, -elee, v. gör grann. p utsirar, smyckar, dekorerar, ut 2) har att rossla l. snarka.
Koriste, s. smycke, prydnad, sira ment; — **-piirustus,** ornam ning.
Koristin, s.; pl. **koristimet.** bjefs, krimskrams, grannlåter; — **pias,** nipperhandlare.
Koristus, s. smyckande, prydn nad, sirat, ornament, dekor **-maalari,** dekorationsmålare.
Korittain, adv. korgtals, korgv
Korja, s. korgsäde, säde, sä
Korjaa, -ilee, v. bergar, tillv lägger i förvar, bevarar, vår ter, putsar, ordnar, lagar, r remonterar, korrigerar; **k. p** gar bort, skaffar ur vägen städar undan, lägger i förvar; l. **viljaa,** inbergar l. inb **k. ruoan, pöydän,** afdukar tager bort maten; **kuolema** den tager bort; **korjaa luus** ka dig; **k. sairasta,** vårdar l en sjuk; **k. karjaa,** sköter bo **k. huonetta,** städar rummet rerar l. omlagar ett rum l. **pesää, valkeata,** rör l. h elden; **k. kirjoitusta,** korr rättar en skrift; **k. kirjaa,** fö boken; **k. hiuksianaa,** ordn gar sitt hår.
Korjaus, s. bergning, borttagning sel, reparation, remont, rättelse rigering, korrektur; vrt. **Korjaa.**
Korjaantua, -utua, v. blir upp kommer i skick.
Korjauttaa, v. låter berga l. s reparera y. m.; vert. **Korjaa.**
Korju l. **korjuu,** s. bergning. i ning, vård, skötsel, ana, rykt, st skick; ide, lya; **se on hyvässä jussa, det är i godt förvar;** är skick, är väl skött l. häfdadt *hemman);* **ottaa korjustansa,** ger derifrån dit man lagt, ta sitt förvar l. sin gömma; vrt. **K**

orkea, a. hög, upphöjd; k-lla äänellä, med hög röst, ljudeligt; k. arvo, högt värde l. anseende, hög rang; k-n esivallan luvalla, med högvederbörligt tillstånd; k-t ajatukset, höga l. upphöjda tankar; k-lla, högt *(uppe)*; k-lle, högt *(upp)*; k'-lta, högtifrån; från en höjd; neljä kyynärää korkeampi, fyra alnar högre; istuu k-mmalla, sitter högre; nousee k-mmalle, stiger högre *(upp)*; korkein vuori, det högsta berg; korkeintansa l. korkeintaan, högst, på sin höjd, till det högsta; on korkeimmallansa, är på sin högsta höjd, kulminerar; tulee, nousee korkeimmilleen, uppnår sitt maximum, når sin höjd, stiger högst l. till sin höjdpunkt; — **-aatteinen, -ajatuksinen**, högtänkt, högstämd; — **-arvoinen**, högloflig, högvördig, högt uppsatt; — **-kasvuinen**, högväxt; — **-kunniainen**, högärevördig; — **-mielinen**, högstämd, anderik; — **-muistoinen**, glorvördig; — **-mpisäätyinen**, af högre stånd; — **-n-arvoinen**, af högt värde, högloflig; — **-n-isoinen**, högtförnäm; — **-nsuosiollisesti**, höggunstigt; — **-opisto**, högskola; — **-pontinen**, högstämd; — **-rantainen**, med höga stränder; — **-rintainen**, högbröstad; — **-sukuinen**, högättad, högboren, förnäm; — **-suosioinen**, höggunstig; — **-ääninen**, med hög röst, högljudd l. -stämmig.

orkeasti, adv. högt, ganska; k. autuas, högtsalig; k. jalo, högädel; k. kunnioitettava, högloflig, högvördig, högärevördig; k. kunnioitettu, högtärad l. vördad, högaktad; k. mainittu, högbemäld, högstberörd; k. vapaasukuinen, högvälboren; k. ylistetty, högtlofvad l. -prisad; k. ylistettävä, högloflig.

orkeimmiten, -mittain, adv. i l. till det högsta, på sin (högsta) höjd, högst.

orkenee, v. blir högre l. hög, höjes, stegras, höjer sig.

orkeuinen, a. så hög som, af viss höjd; kyynärän k., af en alns höjd, alnshög; polven k., räckande upp till knäet.

orkeus, s. höjd, höghet; Keisarillinen Korkeus, Hans Kejserliga Höghet; luo silmänsä korkeuteen, lyftar sina blickar mot höjden; — **-punninta**, afvägning.

Korkitsee, -ttaa, v. korkar.

Korkiton, a. korklös, okorkad.

Korkki, s. kork; — **-ruuvi, -väännin**, korkskruf.

Korko, s. höjd, höjning; ränta, intresse; accent; klack; pään korolta, från hufvudets höjd; kasvaa korkoa, löper med l. bär ränta; alempi k., lägre accent l. ton; saappaan k., stöfvelklack; — **-erä**, räntesats; — **-kanta**, räntefot; — **-kuva**, relief; — **-lappu**, klacklapp; — **-lasku**, intresseräkning; — **-merkki**, accent- l. tontecken; — **-määrä**, räntebelopp; räntefot; — **-nimi**, hedersnamn, titel, karakter; — **-seteli** l. **-lippu**, räntekupong.

Korkoaa, -nee, v. blir hög, förhöjes.

Korkoinen, a. som har klack, beklackad; accentuerad; vrt. **Korko**.

Korkuinen l. **korkunainen**, k. **Korkeuinen**.

Korkuri, s. procentare, ockrare.

Korkuus, k. **Korkeus**.

Korlu, s. prydnad, bjefs, flitter.

Kormano, s. byxficka, ficka.

Kormu, s. rosk; foder; tadel.

Kormuttaa, v. förtalar, tadlar, skymfar, gormar.

Kornaa, v. qväker; gnagar.

Kornuaa l. **kornuttaa**, v. gormar, brummar, begär envist, qväker *(sammakosta)*.

Koro, s. inskärning, skåra, ränna, reffla, sicka.

Koroinen, a. skårig, refflad.

Koroke, s. förhöjningsmedel, förhöjning.

Korollinen, a. accentuerad, betonad; skårig, rännlad.

Koron-kiskominen, s. procenteri, ocker; — **-kiskuri**, ockrare, procentare; — **-lasku**, ränteberäkning; — **-maksaja**, räntebetalare l. -gifvare.

Koroppa, s. *(Kalev.)* vacka, låda.

Korota, sanasta **Korkoaa**.

Koroton, a. accentlös, tonlös, oaccentuerad; räntefri, ofruktbar; klacklös.

Korottaa, v. höjer, gör högre, upphöjer, befordrar, förhöjer, stegrar, lyftar; accentuerar, betonar; klackar, klacklappar; gör skåror.

Korotus, s. förhöjning, upphöjelse, befordran, lyftning; accentuering; — **-määrä**, potens.

Korpelainen, s. ödemarksbo, skogsbo.

Korpi (-ven), s. skogskärr, kärr, vildskog, vildmark, öken; — **-kuusi**, myr- l.

gårgran; — -**metso**, rackelhane; — -**rastas**, björktrast, dubbeltrast.

Korpinen, a. kärraktig, full af öde skogar l. ödemarker.

Korppi, s. korp; — -**kotka**, gam; — -**nruoka**, korpmat; spetsbof.

Korppu, s. skorpa; spratt.

Korpraali, s. korpral.

Korraa, v. qväker.

Korrellinen, a. med strå l. stängel försedd, stjelkbärande.

Korrettuu, k. **Korttuu**.

Korri, s. doppfng.

Korrostaa, v. snarkar, knarkar, skrapar, gnagar.

Korsaa, -**ilee**, v. snarkar.

Korsi (-rren), s. strå, stjelk, halm, stängel; — -**vilja**, stråsäd.

Korsii, v. samlar l. plockar strån.

Korsinen, a. stråfull, stjelkig.

Korskaa, k. **Korskuu** j. **Kerskaa**.

Korskahtaa, v. frustar l. fräser till, kratschar.

Korskailee, -**keilee**, v. prålar, talar grant, skryter.

Korskea, a. grann, prålig, sirlig; bål, stolt, spotsk.

Korskuu, v. prålar, bröstar sig, skryter; frustar, prustar, snarkar.

Korsteeni, s. skorsten.

Korsu l. **korsua**, s. hybble, koja, krypin, lada, agnhus.

Korte, s. fräken.

Korteikko, s. fräkenäng l. -vik.

Korteva, a. med frodiga strån, till halmen frodig.

Kortteinen, a. fräkenbeväxt.

Kortteli, s. qvarter.

Kortteeri, s. qvarter, herberge, logi.

Kortti, s. kort; yhdet kortit, en kortlek; — -**peli**, kortspel.

Korttuu, v. bildar l. tar strå, växer till strå, uppväxer, utvecklar sig.

Koru, s. smycke, grannlåt, paja, leksak; — -**kauppa**, nipper- l. galanterihandel; — -**maalari**, dekorationsmålare; — -**maalaus**, dekorationsmålning.

Korva, s. öra, gehör, handtag; stället invid; korvat humisevat, öronen susa; korvissani l. korviini kuuluu, jag tycker mig höra, det låter i mina öron; ottaa korviinsa, lyssnar till, lånar sina öron; jos se tulee hänen korviinsa l. korvillensa, om det kommer till hans öron; lyö korvalle l. korville, slår på örat, ger örfil; hyvät, tarkat korvat, goda, skarpa öron; h
vä l. tarkka korva, godt l. sk
öra l. gehör; saavin korva, öm
handtag på en så; kosken korv
la, vid l. invid forsen, vid fö
sillan korvalla, vid ändan l. k
vudet af bron, invid bron; — -k
tu, örhänge, örbuckla; — -kuul
(gehör); hörsägen; — -lehti, ör
l. -flik; hjertblad; — -marja,
fikon; — -nlehti, örtipp l. -sn
— -nreikä, hörselgång; — -nta
stället bakom örat; — -parta,
songer; — -puusti, örfil, kind
— -raha, skottpenningar; — -r
örring, örhänge; — -tillikka,
Korvaa, v. ersätter, godtgör; ly
Korvainen, a. med öra l. handt
sedd; kaksikorvainen, t
pitkäk, långörad; kovak., h
rig, genströfvig, ohörsam.
Korvake, s. litet öra, örlapp.
stipel *(bot.)*.
Korvallinen, a. försedd med öra l.
tag; nära l. invid belägen; — a
ten bakom örat; örngott; kynsil
vallistansa, rifver l. klår sig
om örat.
Korvaus, s. ersättning, godtg
godtgörelse, vederlag; — -tila
lagshemman.
Korventaa, v. sveder, afsveder.
skållar; rintaani k., jag känn
da i bröstet, det bränner i mitt
Korventuu, v. blir svedd l. stekt.
Korvettuu, v. blir ödemark, öfver
med djup skog; blir svedd l.
Korvikas, a. snibbig, flikig.
Korvo, s. så; stop.
Korvus, s. stället invid örat; ö
örsnibb.
Kos, k. **Ko**.
Kosee, k. **Koskee**.
Kosi, s. frieri; käy kosissa.
går på frieri; — -matka, frie
Kosii, v. friar, giljar.
Kosija, s. friare, giljare; talman.
Kosio l. **kosjo**, s. friare, giljare,
man; — -asia, frieriaffär; —
friare, talman; — -tuumat, frie
kar l. -planer.
Koska, adv. interr. när? konj. nä
emedan, enär, derföre att; k. t
när kommer du? koskaan, nå
ei koskaan, aldrig, icke nå
k. hän oli mennyt, när han

: k. hän sen tietää, då l. eme- l. efter han vet det.
ie, v. rör, vidrör, tangerar, stöter, ar, angår; k. jotakin l. johonsormellansa, vidrör något med ret; älä koske häneen, rör icke honom; se ei koske häntä l. een, det rör l. angår icke honom; det verkar ej på honom (hän); Suomi k. Venäjään, Fingränsar l. stöter till Ryssland; toskee sinuun, det gäller l. rör se ei koske asiaan, det anl. rör icke saken.
llinen, a. vid l. i forsen varande- le, s. skrake, pracka.
ha, s. vidröring, det vidrörda; — ta, -paikka, berörings- l. tangepunkt.
maton, a. orörd, orubbad, oanad, oantastelig.
n. kosk'et j. n. e. = koska en, ta et j. n. e.
a-haltija s. strömkarl, forsrå; — rva, stället vid forsen; — -las-, forsfarare, forsstyrman; — -nis- stället ofvanom forsen, strömfall; taus, strömrensning.
ta, s. vidröring, beröring.
tin, s. tangent.
ttaa, -ttelee, v. låter röra, rör, k. kommer åt.
va, a. part. vidrörande, berörande, ende; närgående, kännbar, efterklig.
(-en), s. fors, fall; veri juoksi kena, bloden forsade; — -haka, -kara, strömstare.
nen, a. full af l. besvärad med er.
l. koskus, s. granbark.
a. ymnig, riklig; kosolta, ymt, rigligen, talrikt; — -kauppa, shandel.
ää, s. femårig ren.
, s. hårfläta, korbelj; k. Kassa.
ili, s. årder, trädstock.
ia, v. hämnar, hämnas; vedergäller, dar; hindrar, afhåller, motar; kost' mala, Gud vedergälle l. löne; k. vää pahalla, vedergäller godt d ondt; k. jkulle, hämnas *(på)* s; k. jkulle jkin, hämnas l. ta- hämnd på någon för ngt, utkräf- hämnd; k. jkun edestä, hämngn; paimen k. karjaa polule, herden vänder l. leder boskapen på stigen.

Kostaja, s. hämnare, vedergällare.
Koste, s. agg, idvatten; fuktighet; förfriskning.
Kostea, a. fuktig, däfven, våt; lugn.
Kosteikko, s. oas.
Kosteus, s. fuktighet, fukt; — **-udenmittari**, hygrometer.
Kosteuttuu, v. fuktas, blir fuktig.
Kosti, s. blaggarn, säckväf, buldan; 2) visit; gäst.
Kostitsee, v. undfägnar, herbergerar.
Kosto, s. hämnd, vedergällning; etsii l. pyytää kostoa jkulle jstakin, utkräfver hämnd på ngn för ngt; — **-nhalu**, hämndlystnad; — **-nhimo**, hämndbegär, hämndgirighet; — **-nhimoinen**, hämndgirig, hämndlysten; — **-npyynti**, hämndbegär l. -lystnad; — **-sota**, hämndekrig.
Kostokset, s. pl. repressalier.
Kostuke, s. fuktningsmedel l. -ämne, läskemedel, dryck.
Kostumaton, a. som icke blir våt, som ej tar sig, ovederqvicklig.
Kostuttaa, v. fuktar, väter, förkofrar, vederqvicker, läskar.
Kostuu, v. blir fuktig l. däfven, fuktas, sväller till, tilltager, tager sig, förkofrar sig, blir bättre l. frisk; maa k., jorden blir fuktig l. bättre; vesi k., vattnet tilltager l. ökes; ei siitä kostu, man blir ej rik l. bättre l. fet deraf l. derpå; oras k., brodden tar sig; k. taudista, tar sig efter sjukdomen.
Kota, s. kåta, tjäll, hydda, kokhus, kölna; gömme, kapsel.
Kotelo, s. fodral, kapsel, hölster, kupa, hylsa, omslag, snäcka; — **-ntekijä**, fodralmakare.
Koteuttaa v. m., k. **Kotiuttaa** j. n. e.
Koti, s. hem, bo; k. ja kontu, hus och hem; menee kotiin l. kotiinsa, går hem l. till hemmet; kodissa, hemma, i hemmet; — **-elanto**, **-elämä**, hemlif; — **-eläin**, husdjur; — **-kana**, hemhöna l. -dufva; — **-kasvuinen**, hemvuxen; — **-kirkko**, huskapell; — **kuri**, husaga; — **-kutoinen**, hemväfd; — **-köyhä**, husfattig; — **-lupa**, hemlof, permission; — **-lääkitys**, huskur; — **-maa**, hemland, fosterjord l. -bygd; — **-olo**, hemlif, husligt förhållande; — **-opettaja**, huslärare, informator; — **-panoinen**,

hembrygd; — **-palsta, -pelto,** bolåker, -bolegor, hemskifte l. -åker; — **-pito,** husbehof, det som nyttjas l. hålles hemma; — **-tarve,** husbehof; — **-teollisuus,** hem- l. husslöjd; — **-työ,** hemarbete, hemuppgift; husslöjd; — **-varkaus,** bodrägt, hemstöld; — **-vävy,** hemmåg; vrt **Koto.**

Kotia, adv. hem; k. päin, hemåt.

Kotiin, adv. hem; — **-kutsumus,** hemkallelse; — **-laskeminen,** hemförlofning; — **-lähetys,** hemsändning; — **-tulo,** hemkomst; — **-tulo-raha** l. **-vero,** hemkallsränta.

Kotilas, s. ostron.

Kotilo, s. snäcka, mussla.

Kotiuttaa, v. hemförlofvar; gör husvarm l. hemmastadd.

Kotiutus, s. hemförlofning.

Kotiutuu, v. kommer hem, blir hemma l. hemmastadd, blir husvarm.

Kotka, s. örn.

Kotkaa, v. nitar, nådar.

Kotkottaa, v. kacklar, snattrar.

Kotkärry, s. skottkärra.

Koto, s. hem, bo, hemvist; kodon kesken, inom hus, familjen l. grannarne emellan; on kotona, är hemma; kotonansa, hemma hos sig; — **apteekki,** husapotek; — **-askare,** hemsyssla, hushållssyssla; — **-asukas,** inföding; — **-halu,** hemlängtan; — **-kasvuinen,** hemfödd, hemafvels, hemvuxen; — **-kylä,** hemby; — **-maa,** hemland, hembygd, fosterjord; — **-mainen,** inhemsk, inländsk; — **-maalainen,** inländsk, inländing; — **-mielinen,** hemkär, hemlängtande; — **-mies,** husvakt, hemkarl; — **-paikka,** hemort, hemvist, hembygd; — **-perä,** hemort, födelseort; *(fig.)* vagga; mistä olet k-ää, hvarifrån l. hvar är du hemma? — **-perä-todistus,** ursprungsbevis; — **-peräinen,** inhemsk, hemmahörande; — **-rauha,** hus- l. hemfrid; — **-tekoinen,** hemgjord, hembakad l. -brygd; — **-työ,** hemgöromål l. -syssla, hemslöjd; — **-väki,** hemfolk, husfolk; vrt. **Koto.**

Kotoa, adv. hemifrån.

Kotoinen, a. hemmets, hem-, infödd; inhemsk; hemegande, hemmavarande, huslig; on kotoisella, är hemma vid l. inomhus; on Suomesta kotoisin, är hemma från l. i Finland; se ei ole mistään kotoisin, det är föga bevändt dermed.

Kotolainen, s. hemmavarande, hem[illegible] den som blir hemma, hem- l. [illegible] inföding, inländing.

Kotona, adv. hemma, inomhus.

Kotoolla, adv. hemma.

Kotoolle, adv. hem.

Kotoolta, adv. hemifrån.

Kotos, s. skjul, kyffe, koja, kryp[illegible]

Kottarainen, s. stare; gråsparf, [illegible]

Kotti, s. hylsa, puppa; hålk.

Koturi, s. husman, inhyseshjon.

Kotus, k. **Kotos.**

Kotva, s. obestämd tid, stund; k[illegible] l. kotvasen (aikaa), en stund [illegible] gon tid, länge; ei kotvilleen [illegible] på lång tid.

Kouho, s. löst tillstånd; fåne; [illegible] baddare; on kouhollaan, är [illegible] ligger pösigt.

Koukero, s. krok, krokjern, krokig[illegible] krökning, böjning.

Koukertaa, -elee, v. kröker, gör [illegible] ningar, bugtar l. slingrar sig.

Koukistaa, v. kröker, böjer.

Koukistuu, v. krökes, kroknar, [illegible] l. böjer sig.

Koukka, s. krok, krycka, hake.

Koukkaa, v. griper med krok, [illegible] efter, hakar.

Koukkari, s. krokstång l. -staf, [illegible] raka, hållhake.

Koukkii, k. **Koukkaa** j. **Koukistaa.**

Koukku, s. krok, hake, eldgaffel; [illegible] ning, krumbugt, krokväg, knep, [illegible] leri, intrig; *(eräs aura)* ärjkrok; [illegible] koukussa, är i krok l. krökt [illegible] kig; käy koukkuun, blir [illegible] kröker sig; tekee koukun, gör [illegible] krok l. omväg; on koukulla, [illegible] bugt, är krökt; — **-leuka,** [illegible] hake; krokhakad; — **-nenäinen,** [illegible] näst; — **-polvi,** krokknä, krokbe[illegible] — **-sana,** spetsfundighet, spegl[illegible] stickord; — **-selkä, -selkäinen,** [illegible] ryggig, svankryggig; — **-äes,** krokh[illegible]

Koukkuaa, v. kröker l. böjer sig.

Koukkuilee, v. gör krokar l. krumbugter, går krokvägar, slingrar sig, krå[illegible] lar.

Koukkuinen, a. med l. i krökning[illegible] krökt, bugtig, krånglig, knep- l. [illegible] full.

Kouko, s. buse, spöke, vidunder, tomtegubbe, ulf; bobba *(lus).*

Koukukas, -llinen, a. försedd med krok l. krokar, krökt; konstig, nyckfu[illegible] krånglig, intrigant.

kuttaa, v. förser med krokar, krokar.
kuttelee, v. krumbugtar sig, gör okar l. krumbugter, vinglar, konstlar, ånglar, intrigerar, trakasserar.
kuttelu, -eminen, s. krångleri, vingi, intrig, trakasseri.
lu, s. skola; liksång; käy koulua, ri l. besöker skola; käy koulussa, ri l. besöker skolan; — **-asetus**, skoldning l. -förordning; — **-asia**, skolfrå-, skolangelägenhet; — **-huone**, skolm; skolhus; — **-järjestys**, skolordng l. -disciplin; — **-kunta**, skolstat; **-laitos**, skolinrättning, läroverk; olväsende; — **-luku**, skolstudier; — **estari, skolmästare**; — **-neuvosto**, olråd; — **-nhoito**, skolverket l. vämdet; — **-nkäymätön**, ostuderad; **-nkäynti**, skolgång; — **-nkäyyt**, studerad, skollärd, uppskolad; **-n-opettaja**, skollärare; — **-ntapa**, kolbruk; — **-ntapainen**, skolmässig mästerlig, liknande en skola; — **n-ylihallitus**, skolöfverstyrelse; — **opetus**, skolundervisning; — **-oppi**, kollärdom; — **-todistus**, skolbetyg, — **-toimi**, skolbestyr; skolväsende; **toimen ylihallitus**, öfverstyrelsen ör skolväsendet; — **-toimitus**, skolestyr l. -göromål l. -syssla; — **-virasto**, skolverk, skolstat.
ululainen, s. skolelev, skolaris, discipel, alumn.
ulusto, s. skolverket, skolan.
uluttaa, v. skolar upp, låter gå i skola, bekostar skola, håller skola.
uluttaja, s. skolmästare l. -lärare.
ulutus, s. uppskolning, skolande, skolhållning, skolgång, undervisning; — **-tapa**, skolmetod.
oura, s. näfve, hand, handgrop, göpen, handfull; k-n täysi, en näfve l. göpen full; täysin kourin, med fulla händer; vasaran k., hammarpen; tuulaan k., ljusterhalster.
ouraa, v. tager l. fattar uti, känner på, griper, grabblar.
ourainen, a. som har näfve; kovak., hårdhändt; lujak., handfast.
ourallinen, a. försedd med **koura**; s. handfull, en näfve l. göpen full; kouralliseittain, göpen- l. näftals, i göpnar.
ouri, s. ruda.
ourii, k. **Kouraa**.
ouristaa, v. klämmer med näfvarne, kniper till, kramar, griper l. hugger i, klämmer efter; 2) gör rännformig l. kupig, kröker.
Kouristaja, s. den som klämmer l. kramar; kramp, konvulsion.
Kouristuu, v. böjer sig i rännform, blir kupig, krökes.
Kourittain, adv. göpen- l. näftals.
Kourtuu, k. **Kovertuu**.
Kouru, a. rännformig, ingröpt, inböjd, skef; — s. ränna, hålk, — **-lehti**, groblad.
Kouruinen, -mainen, a. rännformig.
Kousa, s. skopa, öskärl; k. **Koosa**.
Kouto, k. **Koito**.
Kova, a. hård, fast, sträng, stark, skarp, omild, svår; k. maa, hård mark; k. pää, trögt l. dåligt hufvud; vatsa on kovalla, har hårdt lif, magen är hård; kovaksi keitetty, hårdkokt; k. isäntä, sträng husbonde; k. ihminen, sträng l. omild l. kallsinnig menniska; k. kipu, svår l. häftig sjukdom; k. pakkanen, stark l. sträng l. skarp köld; k. onni, vidrig lycka, olycka, ofälle, fatalitet; kovaksi onneksi, olyckligtvis, till all olycka; k. ääni, stark röst; — **-kiskoinen**, hårdsint, hårdhjertad; — **-korvainen**, ohörsam, halsstarrig, tredskande; — **-kuoriainen**, skalbagge; — **-luontoinen**, som har karg l. hård natur, hårdhjertad; ngt sträng; — **-nlaatuinen**, af hård l. sträng beskaffenhet; — **-onninen**, olycklig, osäll; — **-oppinen**, oläraktig; — **-osainen**, vanlottad; — **-pintainen**, hårdnackad; som har hård yta; — **-pää**, som har trögt l. dumt hufvud; — **-suinen**, styf- l. hårdmunt; — **-sydäminen**, hårdhjertad, hjertlös.
Kovaa, v. härdar; hårdnar.
Kovaisee, v. härdar, hvässer, slipar.
Kovaisin l. **kovasin**, s. brynsten, slipsten, bryne.
Kovasti, adv. hårdt, strängt; puhu k., tala högt l. hårdt; itkee k., gråter högljudt; vrt. **Kova**.
Kovela, k. **Kovera**.
Koveli, s. krokknif, hålkjern, gröpelef.
Koveltaa, v. urhålkar, ingröper, skafvar.
Kovemmin, adv. hårdare; ei sen k., icke desto hårdare; icke vidare.
Kovempi, komp. sanasta **Kova**.
Kovenee, k. **Koventuu** j. **Kovettuu**.
Kovennus, s. härdning, skärpning; förhärdelse.
Koventaa, v. härdar, skärper, gör hård l. sträng, förhärdar.

Koventua, v. hårdnar, blir strängare, skarpnar; förhärdas.
Kovera, a. urhålkad, ingröpt, konkav, inböjd.
Koveri, -0, k. **Koveli**.
Kovertaa, -elee, v. k. **Koveltaa**.
Kovertua, v. blir urhålkad l. ingröpt, urhålkas, inböjes.
Kovettaa, k. **Koventaa**.
Kovettuma, s. hårdnad, skorpa.
Kovettunainen, s. hårdnad, tillhårdnadt ställe.
Kovettua, v. hårdnar, tillhårdnar.
Kovin, superl. sanasta **Kova**.
Kovin, adv. hårdt, strängt, skarpt, högeligen, ganska mycket; *(adj:n edellä)* ganska, för, alltför, högeligen, mycket.
Kovistaa, -ttaa, v. strängerar, ansätter hårdt, tuktar, agar, bannar.
Kovuinen, a. af viss hårdhet, så hård som.
Kovuus, s. hårdhet, strängthet, skarphet, skärpa, häftighet, omildhet j. n. e., vrt. **Kova**; kovuudella, strängt, med strängthet.
Kraaku, s. krage.
Kraappii, k. **Raappii**.
Kraatari, s. skräddare.
Kraji, s. krage.
Kramppi, s. krampa.
Krana, s. kran.
Kranatyöri, s. grenadier.
Kraniitti, s. granit.
Krapisee, s. smattrar, skramlar, knapprar; k. **Rapisee** j. **Rahisee**.
Krapu, s. skräfta; k. enemmän **Rapu**.
Krassi, s. krats; 2) krasse.
Kreikka, s. Grekland; grekiska; kreikan-usko, grekisk trosbekännelse.
Kreivi, s. grefve; — **-kunta**, grefskap.
Kreivillinen, a. greflig.
Kreivinna, -itär, s. grefvinna.
Kreta, s. grädde.
Krihveli, s. griffel.
Kriikuna, s. krikon.
Kriimu, s. grimma; k. **Riimu**.
Kriitu, s. krita; k. **Liitu**.
Kristalli, s. kristall.
Kristallimainen, a. kristallinisk.
Kristikunta, s. kristenhet; — **-sisar**, -veli, kristendomssyster, -broder.
Kristillinen, a. kristlig, kristen.
Kristillisyys, s. kristlighet, kristendom.
Kristin-oppi, s. kristna läran, kristendom; — **-usko**, kristendom, kristna tron l. läran; — **-uskolainen**, kristen, bekännare af kristendomen; — **-uskomaton**, okristen, icke kristen; **-uskoton**, okristen; — **-uskova** kristtrogen.
Kristitty, s. kristen; k-n tav kristligen.
Kristitön, a. okristlig, okristen.
Kristus, s. Kristus.
Kronii, v. petar, gräfver, grabbl
Kropisee, k. **Ropisee**.
Krossi, s. gross.
Krouvaa, s. krögar.
Krouvari, s. krögare.
Krouvi, s. krog; — **-npito**, krö
Krouvi, a. grof.
Kruunaa, v. kröner; stämplar.
Kruunaus, s. kröning.
Kruunu, s. krona; kuninkaan k nungakrona; *(regering)* kruus: menk k., finska kronan; l kruunustansa, afsäger sig lägger kronan; — **-n-asia**, ärende l. angelägenhet; — gale; — **-nkalleudet**, kro rikskleuoder; — **-nkyyti**, kro — **-maksot**, kronoutskylder; — **-npalvelija**, kronobetjent, kr — **-nperijä**, kronarfvinge, tro — **-nperintö**, danaarf; — kronomedel; — **-ntalo**, kronob **-ntalollinen**, kronobonde l. **-ntila**, kronolägenhet; — **-n -pyytäjä**, kronpretendent; — kronoränta, kronoutskylder; — **teismaa**, kronoallmänning; — kronofogde.
Kruunallinen, a. krönt, bekrö
Kruunuton, a. okrönt, utan kro
Kruusaa, v. krusar.
Kruusi, s. krus.
Krunti, s. krut; k. **Runti**.
Kryssää, v. kryssar.
Kryyni, s. gryn; k. **Ryyni**.
Kryyti, s. krydda; k. **Ryyti**.
Kräätää, v. skräder.
Kräämi, s. kräm.
Ku, pron. rel. hvilken, som; interr. **kuka**) hvem, hvilken, hvad.
Kude (-teen), s. inslag, väft; ka on kuteella, väfven är under l. uppsatt; sukka on kute strumpan är under stickning.
Kudettaa, v. låter fisken leka; f lekfisk.
Kudin (-timen), s. väfnads- l. bete, stickning; — **-neula**, — **-varras**, strumpsticka.

ita, s. väfning, stickning, bind-
:.
taa, v. låter sticka l. väfva; vrt.
00.
s. gös.
itaa, v. hväser l. surrar hastigt,
r till.
aa, k. **Kuhisee.**
keittäjä, s. sommargylling, gul-
.
taa, v. kuttrar; jämrar.
, -as, s. skyl, stack.
itsee, v. skylar, stackar.
a, s. susning, sus, hväsning, hvim-

e, v. susar, hväser, hvimlar, stim-
; oli väkeä että kuhisi, det
folk så att det hvimlade l. kokade.
aa, v. låter susa, har att susa l.
a l. surra.
, s. sölare, tölp, lymmel, lurk.
, -ailee, v. går och stökar.
, s. bulnad, bula, knöl.
i, v. bultar.
, -u, s. bula, knöl, växt.
a, -ii, v. sölar, drönar, fnuskar,
ar.
, -uri, s. söler, drönare, drö-
räkling.
, adv. hvart, dit.
as, a. tågstark.
ttaa, v. utmärglar, har att för-
a l. aftyna.
u, v. går ut, förvissnar, aftynar,
ar, förtvinar.
ittaa, v. piper till.
rtaa, -rtelee, v. piper, qvider,
ar, klagar; kuttrar.
ttaa, v. sträcker ut halsen, tittar
a, gluttar.
ka, s. lom; spof.
ittaa, v. har att pipa l. qvida, pi-
, qvider, klagar, ger läte.
isee, -istaa, -ii, v. slukar, sväljer,
plar.
, s. svalg, vattenhvirfvel; afgrund;
llspring.
u, v. uppväller; uppslukar; slamrar.
, adv. än; som; huru; — konj. då,
edan; k. **Kun** j. **Kuinka**; niin hy-
i k. sinäkin, så god som du; pa-
mpi k. toinen, bättre än en an-
n; k. suuri, huru stor? k. hän
li, då han kom.
un, a. hörande till måne l. månad;
skakuinen, månatlig; nelik., fyra
nasders.

Kuinka, adv. huru, huruledes, hurusom; k. hyvänsä l. tahansa, huru som helst; vaikka k., huru än; jos vaikka k. mielelläni tahtoisin, om jag än ville aldrig så gerna; oi k. onnellinen olenkaan, ack huru lycklig är jag icke; ei kuinkaan, ej på ngt sätt.
Kuinkahan, adv. huru monne?
Kuinkakin, adv. huru än, huru som helst.
Kuinkapa, adv. huru . . . väl l. då.
Kuinkas, k. **Kuinka.**
Kuinkin, adv. k. **Kuinkakin**; kuta k., på något sätt, temmeligen, se och så,
Kuira, s. sim- l. fiskblåsa.
Kuiri, s. storspof; 2) vipa; sked.
Kuiru, s. lång och smal båt.
Kuiskaa, -ilee, v. hviskar.
Kuiskahtaa, -isee, v. hviskar hastigt, hviskar en gång.
Kuiske, -ina, s. hviskning, tassel.
Kuiskuttaa, -ttelee, v. hviskar, tasslar, tisslar.
Kuisma, s. blodböld, karbunkel; — -paise, etterböld.
Kuisti, s. förstuguqvist, trappa.
Kuitenkin, konj. likväl, dock, ändå, åtminstone, emellertid.
Kuittaa, v. qvitterar, qvittar.
Kuitti, s. qvitto, qvittens; — a. qvitt, fri; meidän välimme on k., det är qvitt oss emellan.
Kuitu, s. tåga; (*metall.*) tråd, fian.
Kuituinen, a. tågig, trådig; hienokuituinen, med fin tåga, fintågig.
Kuiva, a. torr; on kuivin suin, är torrmunt; juoksee kuiviin, förrinner; juo kuiviin l. kuivilleen, dricker ut, ända till botten; joki on kuivillaan, ån är uttorkad; syö leipää kuiviltaan, äter blott tort bröd (*utan sofvel*).
Kuivaa, -ilee, v. blir torr, torkar, uttorkar; gör torr, torkar, upptorkar, borttorkar.
Kuivakas, a. torraktig, torrvulen, saftlös.
Kuivas (-kse), s. skelett (*af träd*).
Kuivattaa, v. låter torka, har att torka, gör torr, torkar, uttorkar, torrlägger.
Kuivaus, s. torkning, aftorkning; — -uuni, torkugn.
Kuiventaa, -ttaa, v. gör torr l. torrare; uttorkar.
Kuivettua, v. förtorkar, borttorkar, förtvinar, förtorkas.
Kuivii, v. blir torr, torkar in.

Kuivin-huone, s. torkhus; — **-lava**, torkbotten; — **-uuni**, torkugn.
Kuivuu, v. blir torr, förtorkas, förtvinar, försinar.
Kuivuu, s. torkning; — **-huone**, torkhus.
Kuivuus, s. torrhet, torka.
Kuja, s. gränd, smuga, tåg; skjul, fälI; — **-njuoksu**, gatlopp.
Kuje, s. upptåg, fyr, puts, skämt, fukter, intrig.
Kujeilee, v. gör upptåg, gycklar, skalkas, intrigerar.
Kujertaa, v. kuttrar; qvider, klagar.
Kuka, pron. inter. hvem, hvilken; k. tahansa l. hyvänsä, hvem som helst; tuliko kukaan, kom någon? ei kukaan, ingen, icke någon.
Kukahtaa, v. galar l. ropar hastigt.
Kukallinen, a. blombärande.
Kukas (-kkaan), s. k. **Kukkaisa.**
Kukasto, s. blomsamling, blomsterfält.
Kukatar (-ttaren), s. blomstergudinna.
Kukerrus, s. kutter.
Kukertaa, -telee, v. kuttrar.
Kukertuu, v. kullfaller, snafvar omkull, kullbyterar.
Kuki, int. kom hit! hör!
Kukin, pron. indef. hvarje, hvar och en, en hvar; k. (kumpikin) omasta ja toisensa puolesta, en för alla (*bägge*) och alla (*bägge*) för en.
Kukis l. **Kuis**, int. kasch, schas.
Kukistaa, v. förjagar foglar, kasar bort.
Kukistaa, v. vänder upp och ned, omstörtar, upphäfver, kullkastar, kufvar, betvingar.
Kukistuu, v. nedrifves, faller öfver ända, förfaller, ramlar.
Kukistumaton, a. oomkullstötlig.
Kukittaa, v. förser l. beströr med blommor, blomsterströr, blommerar.
Kukka, s. blomma; — **-kiehkura**, blomkrans, blomstergirland; — **-kimppu**, blombukett; — **-köynnös, -köytös**, girland, feston, blomsterband; — **-latva**, blomtopp; blomtoppig; — **-sarka**, blomsteräng l. -parterr.
Kukkaisa, a. blomrik, blommig, blomstrande.
Kukkanen, s. dim. liten blomma.
Kukkaro, s. pung; — **-heinä**, penninggräs; — **-mies**, trollkarl.
Kukkaroinen, a. hörande till pung, försedd med pung.
Kukkarollinen, s. en pung full; — a. med pung försedd.
Kukkea, a. blommig, blomstrande, ljuflig.
Kukkii, v. blommar, blomstrar; p… blommor.
Kukko, s. tupp; k. laulaa, tuppen… kukonkannus, tuppsporre; … riddarsporre; kukon laulu, ha… tuppens galande; verkon ku… nätmärke l. -flöte; — **-poika**, … kyckling.
Kukku, s. kägelformig topp, spet… på mått; on kukulla, är rågad…
Kukku, s. kukkurop, gökrop.
Kukkuaa, v. sätter råga på.
Kukkuja, s. kukkuropare, gök.
Kukkula, -ra, s. råga, topp, spets… klint; kukkurapää kappa, … kappe.
Kukkulainen, -rainen, a. full m… par l. kullar, rågad.
Kukkuu, -nilee, v. gal, ropar k…
Kukoistaa, -telee, v. blomstrar, … mar.
Kukoistus, s. blomstring.
Kukoistuu, v. blir blomstrande, … blomstar; blommar ut.
Kukunta (-nnan), -kunto (-n… kukkuropning, galande.
Kukuttaa, v. rågar, upprågar.
Kukuttaa, -ttelee, v. har att … ropa kukku.
Kulaa, -lajaa, v. sorlar, porlar, p… glötar.
Kulahka (-han), a. något glän…
Kulahtaa, v. gifver plötsligt … ljud, sqvalpar.
Kulahuttaa, v. låter hastigt s… porla, klunkar i sig.
Kulainen, -las (-aan), a. sorlande… dande.
Kulea, a. glänsande, ljusgul.
Kuleksii y. m., k. **Kuljeksii** j. …
Kulha, -lho, s. fat (*träfat*), kar…
Kulhari, s. fatsvarfvare; gyckelm… taskspelare.
Kuli, s. vals, rulle, trissa; bjelk… mjölmatta af bast.
Kulina, s. sorl, porl; 2) skvalp.
Kulisee, k. **Kulaa.**
Kulje (-keen), s. tillstånd af rö… framåt; on kulkeella l. kulkei… är på färd.
Kuljeksii, v. färdas l. vandrar hit … dit, kringstryker, flackar, drifver … kring.
Kuljeskelee, -ljekselee, v. färdas … samt, flackar, stryker omkring.
Kuljetin (-ttimen), s. foralingsdon, … fordringsmedel.

e; — **-valta**, konungavälde l. -sty-
se; — **-kaan-arvo**, konungavärdig-
:; — **-kaankartano**, kungsgård; —
tanvalta, konungamagt l. -välde;
-kaan-valtakunta, konungarike.
ngatar (-ttaren), s. drottning.
nkaallinen, a. kunglig, konungslig.
nkaallisesti, adv. konungsligt,
ngligt.
nkuus, s. konungavärdighet.
ıahinen, a. full med kullar.
ıakin, adv. åt hvarje sida.
ıallinen, a. kommunal; — **-llis-a-**
ıus, kommunalförfattning; — **-llis-**
llinto, kommunalförvaltning; — **-l-**
hallitus, kommunalstyrelse; — **-l-**
kokous, kommunalstämma; — **-l-**
lautakunta, kommunalnämnd; —
isneuvos, kommunalråd; — **-llis-**
rimestari, politieborgmästare.
ıallisuus, s. kommunalanda, gemen-
mhetsanda.
nas (-aan), s. kulle, hympel.
ne, adv. hvarthän.
ines, konj. till dess, tills.
ınia, s. heder, ära; **kunniaa loukaava**, ärekränkande, ärerörig; **piä kunniassa**, osottaa **kunniaa**, högaktar, hedrar, vördar; **tee kunniaa**, afgifver honnör; **piä kunnianansa**, gör sig heder af, ıser för sin ära; **Teidän kunnianne**, Ers reverens; — **-jäsen**, hedersdamot; — **-merkki**, hederstecken, ımärkelsetecken; — **-n-arvoinen**, välrevördig, välloflig, vördnadsvärd; — **n-asia**, hederssak; — **-nhalu**, **-hi-**
no, ärelystnad, äregirighet; — **-nha-**
ninen, **-himoinen**, äregirig, ärelysten, mbitiös; — **-nloukkaus**, ärekränking, injurie; — **-nteko**, honnör; — **ntunto**, hederskänsla; — **-palkinto**, ris, hedersbelöning; — **-palkkio**, horarium; — **-patsas**, ärestod; — **portti**, äreport; — **-tervehdys**, uppaktning; — **-vartija**, hedersvakt.
unniallinen, a. hederlig, ärlig, ärbar.
unniallisesti, adv. hederligt, ärofullt, ırbart.
unniallisuus, s. ärbarhet, hederlighet.
unniaton, a. ärelös.
unnioitettava, s. vördnadsvärd, äreördig, lofvärd, respektiv.
unnioittaa, **-tsee**, v. hedrar, ärar, vörlar, hyllar; **kunnioittaen**, vördsamt, vördnadsfullt.
unnioitus, s. hedersbevisning, högaktning, aktning, vördnad; **kunnioituksella**, med högaktning, högaktningsfullt, vördsamt.
Kunnioituttaa, v. låter hedra l. ära, gör hedråd l. ärad.
Kunnittain, adv. kommunvis, efter kommuner l. samfund.
Kunnollinen, **-nnokas (-nokkaan)**, a. duglig, ordentlig, redbar, dugtig, ansenlig.
Kunnostaa, v. utmärker.
Kunnostua, v. blir duglig.
Kunnoton, a. oduglig, oordentlig, oskicklig, oförmögen, dålig, strunt.
Kunta (-nnan), s. kommun, område, förening; kår; **seurakunta**, församling; **kyläk.**, byalag; **kirkkok.**, kyrkogäll; **lautak.**, nämnd; **kihlak.**, härad; **perhek.**, familj; **valtakunta**, rike; **kymmenkunta miestä**, vid pass tio män; **kunnan- l. kuntakokous**, kommunalstämma; — **-päällikkö**, kårchef.
Kuntainen, k. **Kunnallinen.**
Kuntalainen, a. boende i kommun, kommunalmedlem.
Kunto (-nnon), s. duglighet, skick, förmåga, dugtighet; **kunnon mies**, en bra l. präktig karl; hedersman; **kunnon eukko**, hedersgumma; **panee kuntoon**, bringar i skick; **pitää kunnossa**, håller i skick, underhåller.
Kuntoinen, a. skicklig, förmögen, duglig.
Kuoha, s. testikel, kådd.
Kuohaa, **-ailee**, k. **Kuohuu**, **Kuohuilee.**
Kuohahtaa, v. pöser l. fräser till hastigt.
Kuohari, s. gällare, snöpare.
Kuohastaa, v. hägrar, skymtar.
Kuohaus, s. sjudning, hastig pösning.
Kuohilas (-aan), s. snöping, kastrat; — **-kana**, pulard; — **-kukko**, kapun.
Kuohina, s. pösning, fräsning.
Kuohitsee, v. gällar, snöper, kastrerar.
Kuohitsija, k. **Kuohari.**
Kuohituttaa, v. låter snöpa.
Kuohkea, a. lucker, pösig.
Kuohkentaa, **-keuttaa**, v. uppluckrar, gör lucker.
Kuohku, s. fradga, bränning.
Kuohkuri, s. alfluckrare.
Kuohla, s. lödder, fradga.
Kuoho, s. kastreradt får, gälling.
Kuohu, s. skum, fradga, bränning; — **-lähde**, springkälla; — **-maa**, drag-, jäsjord; vesa; — **-savi**, pösalera; — **-sammal**, hvit- l. rödmossa.

Kullerrus, s. rullning, lätt och rörlig gång; tutning, blåsning i lur.
Kullervoi, -voitsee, -voittaa, k. **Kulleroi.**
Kullitsee, -ittaa, v. förgyller.
Kulloin, adv. på hvilken tid? när; jolloin k., någon gång, någonsin; milloin k., då och då.
Kulloinen, a. till hvilken tid hörande? hvilken tids?
Kulloinkin, adv. på hvarje tid, på olika tider.
Kullottaa, -ttelee, v. tutar, blåser i lur.
Kulma, s. hörn, vinkel, kant, sida, trakt, håll, väderstreck; aidan k., gärdesgårdshörn; kadun, pöydän k., hörnet af en gata, ett bord; kiven k., hörnet af l. kanten på sten; otsa- l. silmäkulma, tinning; katsoo kulmain alta, sneglar, ser bistert l. surt; mustakulma, med svarta ögonbryn; pitäjän k., en afskild trakt af socken; ilmankulma, väderstreck; joka kulmalla, på alla kanter; tällä kulmalla, på denna trakt; idän kulmalla, på östra sidan; suorin kulmin, vinkelrätt; — **-hammas**, ögontand; — **-karvat**, pl. ögonbryn; — **-kivi**, hörnsten; — **-kunnittain**, adv. traktvis; — **-kunta**, en afskild trakt, en hel trakt; — **-luu**, tinningben; — **-orsi**, girsparre; — **-patsas** l. **-pylväs**, hörnpelare l. -stolpe; — **-puu**, vinkelhake.
Kulmainen, -allinen, a. hörande till hörn, sida l. trakt j. n. e.; hörnig, kantig y. m.; kaksi-, kolmi-, monikulmainen, två-, tre-, mångkantig l. -hörnig; alakulmainen, bister; alakulmaiset silmät, bister uppsyn.
Kulmanne (-nteen), s. hörn, vinkel, sida, fasad.
Kulmempi (-memman), a. komp. mera åt hörnet l. kanten j. n. e. belägen.
Kulmikas, k. **Kulmillinen.**
Kulmillinen, a. som har flere hörn, vinklar l. kanter j. n. e., hörnig, vinklik, kantig.
Kulmin, adv. i vinkel, snedt.
Kulmin (-mimman), a. superl. närmast hörnet j. n. e. varande.
Kulmistaja, s. diagonal.
Kulmittain, -ttaisin, adv. hörn om l. vid hörn, hörnvis, diagonaliter.
Kulo, s. forna (fjolårigt stående gräs), smolk; kulonkarvainen, gulblå; — **-harja**, gulaktig man, gulmanig; **-heinä**, förtorkadt gräs, fjolårigt — **-lintu** l. **-rastas**, dubbeltr **-valkea**, eld i det fjolåriga löp- l. fareld, skogseld.
Kulokas, s. k. **Kuloharja**; kri kare, rymmare.
Kulokko, s. ställe bevuxet med fj gräs l. forna.
Kulottaa, v. antänder l. bränner årigt gräs, antänder skog, gör eld.
Kulottuu, v. blir förbränd.
Kuloutuu, v. betäckes af l. öfver med forna l. förtorkadt gräs; af fjolårigt gräs.
Kulppa, s. vattupöl; grop.
Kulppi, -ppo, s. skål, öskärl, för kermakulppi, gräddskål; pit, traktering på födelsedag.
Kulta (-llan), s. guld; ngntng godt l. skönt, gudslån, g käresta, älskling, gulle; puhdas no k., rent, fint guld; sekoi k., legeradt l. orent guld; le lehtikulta, bladguld; kirja bokguld; kiilo- l. kiiltokulta guld; myntätä kultaa l. kultaa rahaksi, mynta gu dä kultaa kaluksi, tako taa, arbeta i guld, bearbeta g kullan valkeana, aldrig; ku i guld, guldbeklädd, -beslagen; lalla kirjattu, guldbroderad, kad; ommella kullalla, bro guld; kullalla silata, förgyll pä kulta, det dyrbara brödet; ka kulta, den sköna maten; äiti kulta, gulle l. söta far, veli kulta, käre l. bästa bror, kultani, mitt älskade barn; — guldkärl; — **-harkko**, guldk -klump; — **-hiekka**, guldsand; — **tule** l. **-hipsu**, guldfrans; — **-hi** l. **-jyvänen**, guldkorn; — **-hää** guldbröllopp; — **-juoni** l. guldådra l. -anledning; — **-k** guldhandtag l. -fäste; försedd guldhandtag l. -fäste; — **-kai** l. **-kaivos**, guldgrufva; — **-kala** pjes l. -arbete; — **-kanki** l. guldstång, -plants l. -tacka; — **-k leinen**, som har guldkantele; — **-k pale**, guldstycke l. -klimp; — **-k** guldålder; — **-kello**, guldur (kat nen kello); — **-kerttu**, rödhak gare; — **-ketjut** l. **-kääty**, gu

· -kieli l. -kielinen, försedd med uldtunga l. -sträng, guldsträngad; — irja, gyllene bok; guldbroderi l. irat; k. vyö, guldstickadt bälte; — ivi, guldmalm; — -koppa, guld- gge l. -smed (*sool.*); — -korva, uldöra l. -handtag; som har guldöra -handtag; — -kuoriainen, k. Kul- koppa; — -kutrinen, guldlockig; · -laita, guldkant; som har gyllene ar l. brädd; — -lehti, guldblad l. litt; guldspänne; — -levy, guld- ck; glittergruld; — -ompelus, guld- deri; — -paja, guldslageri; — -ra- , guldpenning l. -mynt, dukat, im- ial, gyllen; — -seppä, guldsmed l. betare; guldbagge (*insekt*); — -si- , förgyllning; — -sirkku, som- gylling, gultrast; — -sormus, guld- g (kultainen sormus); — -suit- n, med gyllene betseltyg försedd; -suu, med guldbroderad linning l. d försedd (kultasuinen); — -te- guldarbete; — -terttu, guld- a; — -vaippa, guldstickadt täcke. la, v. förgyller; förblommerar; kul- æn, (*fig.*) förblommeradt.

aja, s. förgyllare.

amaton, a. oförgyld.

inen, a. hörande till guld, af guld, lene, kostbar, dyrbar, dyr, älskad.

amainen, -moinen, a. guldaktig, ldlik.

anen, s. dim, gulle, älskling, käs- a; kultaseni, min käresta, min a, gulle l. skatt; veli kultaseni, a käre l. käraste bror.

aus, s. förgyllning.

au, -tautua, v. blir förgyld, öf- dragees med guld.

uttaa, v. låter förgylla; förgyller.

i, s. sötunge; dim. kultunen.

l, s. nötning, slitning; åtgång, kost- d, omkostnad; påkostnad; förlopp; ating utalitet, skrabba, vrak; omalla alulla, på egen bekostnad; ajan alu, tidsförlust l. -fördrif, tidsspil- a; tehdä ajan kuluksi, göra till ördrif; karvakulu, luggsliten; iikatekulu, utaliten lia, skräplia; evoskulu, hästkamp; sopenkulu, utvrak l. -skräp; ei kulta kuluksi uda, guldet får ej vräkas; — -ai- a, förlopp.

inen, a. kostsam; föraktad, förka- ad; k. mies, utlefvad karl.

isesti, adv. kostsamt.

Kuluisuus, s. förkastlighet; kostsamhet.

Kuluke (-kkeen), s. medel att förstöra; hvad som förtäres l. åtgår, kostnad; ajankuluke, tidsfördrif.

Kulukki, k. **Kulunki**.

Kulullinen, a. farbar.

Kulumaton, a. oslitbar, oslitlig, osliten.

Kulumattomuus, s. oslitlighet.

Kuluminen, -mus, s. nötning, slitning, slitage (*meris.*); framskridande, förlopp.

Kulungiton, a. kostnadsfri.

Kulunki (-ngin), s. åtgång, kostnad; pl. kulungit, kostnader, expenser, umgälder; suurella kulungilla, med mycken kostnad; — -arvio, kostnadsförslag, stat (*årligt anslag*); — -lasku, kostnadsberäkning, statsförslag; — -määräys l. -sääntö, stat (*årligt anslag*), utgiftsstat.

Kulunnainen, s. skafvank; a. sliten.

Kulunta, -to, s. slitning, slitage (*meris.*); förlopp.

Kuluttaa, v. nöter, sliter, skafver, försliter, utsliter, medtager; förbrukar, konsumerar, tär, fräter; kostar på l. ut, påkostar, uppoffrar, förnöter, fördrifver, tillbringar; k. vaatteita, sliter kläder; k. karvan l. nukan pois, lugg- l. losliter; k. köyden poikki, afsliter repet; k. töihin, använder på arbete; k. rahaa, använder, lägger ned penningar; kulutti rahansa, förstörde l. tärde sina penningar; k. itsensä ostoksilla, förköper sig; k. matkaa, påskyndar resan; k. aikaa, förnöter l. förspiller tid; kuluttavat jäsenet, tärande l. konsumerande lemmar.

Kuluttaja, s. förbrukare, j. n. e.

Kuluttamaton, a. som ej kan slitas l. nötas, oslitbar, osliten, onött.

Kuluttava, -vainen, a. tärande, frätande, kostsam.

Kuluttavasti, -vaisesti, adv. på tärande l. kostsamt sätt, tärande, kostsamt.

Kulutus, s. nötning, slitning, slitage, förbrukning l. -täring, frätning; oml. påkostnad, uppoffring, utgift, kostnad; ajan k., tidens fördrifvande, tidsfördrif; — -tarpeet, pl. expensemedel.

Kulututtaa, v. låter slita l. nöta, j. n. e.

Kuluu, -uuntua, v. nötes, slites, går åt, blir sliten l. nött, förlider, förflyter, framskrider, löper; kengät, vaatteet kuluvat, skorna, kläderna nötas l. slitas; paperi on kulunut,

pappret har nötts; kukkaro kuluu, börsen slites, (*kuv.*) blir tömd; aika kuluu, tiden lider, tiden förhalas; vuoden kuluessa, under årets lopp, under året, under förloppet af ett år; muutaman päivän kuluttua, efter några dagars förlopp; kuluva vuosi, löpande år, innevarande år.

Kuluvainen, a. slitbar, åtgående, j. n. e.

Kulve, **-ehus**, s. mindre drifva.

Kuma, a. blank, skimrande; s. hvalf.

Kumaa, **-ajaa**, v. susar, dånar, ljuder, skallar, återskallar, klämtar.

Kumahdus, **-aus**, s. hastigt dån l. ljud, klang, skall, puff, smäll.

Kumahtaa, v. dånar till, ljuder hastigt, skallar, klämtar; k. elsään, instörtar.

Kumahuttaa, **-mauttaa**, v. åstadkommer hastigt dån, smäller till.

Kumailee, v. bullrar.

Kumara, **-ro**, s. bugande ställning; olla kumarassa, vara i bugande l. knäböjande ställning; olla kumaroissansa, hålla på att buga.

Kumarrus, s. bugning, böjd ställning, lutning, tillbedjan.

Kumartaa, **-telee**, v. bugar, bockar, ärar, tillbeder.

Kumartaja, **-telija**, s. bugare, krypare.

Kumartuu, v. böjer sig framåt, framlutar, böjes, nedböjes.

Kumea, a. susande, dånande, ljudande, återskallande; blank, skimrande.

Kumina, s. dån, skall.

Kumina, s. kummin; ihmisen k., kryddkummin; koiran k., hundkummin; — **-juusto**, kumminost; — **-viina**, kumminbränvin.

Kuminainen, a. af kummin, blandad med kummin.

Kumisee, k. **Kumaa**.

Kumma, a. besynnerlig, underlig; — s. sällsamhet, under, förvåning; kumman kaunis, underskön, underbart vacker.

Kummaa, **-ailee**, v. förvånar.

Kummaksuu, v. auser för underligt, förvånas, häpnar, blir slagen af förvåning.

Kummallinen, a. underlig, märkvärdig, besynnerlig, sällsam.

Kummanlainen, k. **Kummallinen**.

Kummastaa, **-telee**, v. förvånas, undrar, förundrar sig.

Kummasti, adv. besynnerligt, sällsamt.

Kummastus, s. förvåning.

Kummastuu, v. förvånas, häpnar.

Kummeksi, k. **Kummaksuu**.

Kummi, s. fadder, gufar, gumm; **-nlahja**, faddergåfva; — **-poika**, son.

Kumminkin, konj. åtminstone, dock kumminkaan, dock icke.

Kummistuu, k. **Kummastuu**.

Kummitsee, **-mittaa**, v. utspökar, underlig.

Kummittelee, v. beter sig besynn spökar, inbillar sig.

Kummitus, s. besynnerligt ting. gengångare; inbillning.

Kummoinen, a. hurudan.

Kummuras, s. gumrickakorn.

Kumo, s. kullstjelpt tillstånd; o mossa, är i kull; kaataa ku omstjelper, stjelper omkull.

Kumoo, v. kullstjelper, omhvälfv häfver, vederlägger.

Kumottaa, v. blänker, skiner.

Kumous, s. kullstjelpning, upp j. n. e.; vallankumous, hvälfning.

Kumoutumaton, a. oomkullstöt derlägglig.

Kumoutuu, v. faller omkull. störtar, ramlar.

Kumpainen, k. **Kumpi**.

Kumpare, **-pele**, s. hympel, k kulle.

Kumpi (**-mman**), a. komp. hvil af två; tuleeko kumpikaan mer någondera; ei kumpikaan någondera, ingendera; kumpikin da två; vrt. **Kukin**.

Kumppali, **-ni**, s. kamrat, stall kompanjon; gemål, (*äkta*) hälft.

Kumppanustelee, v. kamperar (*man*).

Kumppanuus, s. kamratskap.

Kumpu (**-mmun**), s. holme i kärr, hympel, kummel, backe.

Kumpuu, v. uppväller, framqväller ser upp, höjer sig.

Kumu, s. dån, skall; (*slöd*) kur; — **ja**, resonnansbotten.

Kun, konj. då, när, emedan, adv. än, som; kun vain, blott blott; etenkin l. varsinkin så mycket hellre som, helst som.

Kunfehtuu, v. stelnar, domnar; för förvissnar, blir slut.

Kunhan, konj. blott att, bara, o

Kuni, part. såsom, såvida.

Kuningas (**-nkaan**), s. konung, k — **-kunta**, konungadöme, konu

:; — **-valta**, konungavälde l. -sty-
e; — **-kaan-arvo**, konungavärdig-
; — **-kaankartano**, kungsgård; —
anvalta, konungamagt l. -välde;
-kaan-valtakunta, konungarike.
gatar (**-ttaren**), s. drottning.
kallinen, a. kunglig, konungslig.
kallisesti, adv. konungsligt,
gligt.
kuus, s. konungavärdighet.
kinen, a. full med kullar.
kin, adv. åt hvarje sida.
allinen, a. kommunal; — **-llis-a-**
ta, kommunalförfattning; — **-llis-**
linto, kommunalförvaltning; — **-l-**
allitus, kommunalstyrelse; — **-l-**
kous, kommunalstämma; — **-l-**
katakunta, kommunalnämnd; —
neuvos, kommunalråd; — **-llis-**
mestari, politieborgmästare.
allisuus, s. kommunalanda, gemen-
samda.
s (**-aan**), s. kulle, hympel.
, adv. hvarthän.
s, konj. till dess, tills.
a, s. heder, ära; **kunniaa louk-**
va, ärekränkande, ärerörig; **pi-**
kunniassa, osottaa **kun-**
a, högaktar, hedrar, vördar; **te-**
kunniaa, afgifver honnör; **pi-**
kunnianansa, gör sig heder af,
r för sin ära; **Teidän kunnian-**
Ers reverens; — **-jäsen**, heders-
not; — **-merkki**, hederstecken,
ärtelsetecken; — **-n-arvoinen**, väl-
rdig, välloflig, vördnadsvärd; —
sia, hederssak; — **-nhalu**, **-hi-**
, ärelystnad, äregirighet; — **-nha-**
lu, **-himoinen**, äregirig, ärelysten,
ttlös; — **-nloukkaus**, ärekränk-
g injurie; — **-nteko**, honnör; —
nto, hederskänsla; — **-palkinto**,
, hedersbelöning; — **-palkkio**, ho-
rium; — **-patsas**, ärestod; —
rtti, äreport; — **-tervehdys**, upp-
tning; — **-vartija**, hedersvakt.
allinen, a. hederlig, ärlig, ärbar.
allisesti, adv. hederligt, ärofullt,
art.
allisuus, s. ärbarhet, hederlighet.
iaton, a. ärelös.
ioitettava, s. vördnadsvärd, äre-
dig, lofvärd, respektiv.
ioittaa, **-tsee**, v. hedrar, ärar, vör-
. hyllar; **kunnioittaen**, vörd-
at, vördnadsfullt.
ioitus, s. hedersbevisning, högakt-
ning, aktning, vördnad; **kunnioi-**
tuksella, med högaktning, högakt-
ningsfullt, vördsamt.
Kunnioituttaa, v. låter hedra l. ära,
gör hedråd l. ärad.
Kunnittain, adv. kommunvis, efter kom-
muner l. samfund.
Kunnollinen, **-nnokas (-nokkaan)**, a.
duglig, ordentlig, redbar, dugtig, an-
senlig.
Kunnostaa, v. utmärker.
Kunnostua, v. blir duglig.
Kunnoton, a. oduglig, oordentlig, oskick-
lig, oförmögen, dålig, strunt.
Kunta (-nnan), s. kommun, område, fö-
rening; kår; **seurakunta**, församling;
kyläk., byalag; **kirkkok.**, kyrko-
gäll; **lautak.**, nämnd; **kihlak.**, här-
rad; **perhek.**, familj; **valtakunta**,
rike; **kymmenkunta miestä**, vid
pass tio män; **kunnan-** l. **kuntako-**
kous, kommunalstämma; — **-pääl-**
likkö, kårchef.
Kuntainen, k. **Kunnallinen.**
Kuntalainen, a. boende i kommun, kom-
munalmedlem.
Kunto (-nnon), s. duglighet, skick, för-
måga, dugtighet; **kunnon mies**, en
bra l. präktig karl; hedersman; **kun-**
non eukko, hedersgumma; **panee**
kuntoon, bringar i skick; **pitää**
kunnossa, håller i skick, under-
håller.
Kuntoinen, a. skicklig, förmögen, duglig.
Kuoha, s. testikel, kådd.
Kuohaa, **-ailee**, k. **Kuohuu**, **Kuohuilee.**
Kuohahtaa, v. pöser l. fräser till hastigt.
Kuohari, s. gällare, snöpare.
Kuohastaa, v. hägrar, skymtar.
Kuohaus, s. sjudning, hastig pösning.
Kuohilas (-aan), s. snöping, kastrat; —
-kana, pulard; — **-kukko**, kapun.
Kuohina, s. pösning, fräsning.
Kuohitsee, v. gällar, snöper, kastrerar.
Kuohitsija, k. **Kuohari.**
Kuohituttaa, v. låter snöpa.
Kuohkea, a. lucker, pösig.
Kuohkentaa, **-keuttaa**, v. uppluckrar,
gör lucker.
Kuohku, s. fradga, bränning.
Kuohkuri, s. alfluckrare.
Kuohla, s. lödder, fradga.
Kuoho, s. kastreradt får, gälling.
Kuohu, s. skum, fradga, bränning; —
-lähde, springkälla; — **-maa**, drag-,
jäsjord; vesa; — **-savi**, pösalera; —
-sammal, hvit- l. rödmossa.

Kuohuilee, v. pöser, sväller småningom, fradgar, skummar, svallar.
Kuohuma, s. stridaste stället i en fors, svall, brusning.
Kuohunta, **-nto**, s. pösning, skumning, fräsning.
Kuohuttaa, v. låter pösa l. sjuda, uppsjuder.
Kuohnu, v. pöser, sväller, svallar, fradgar, skummar, sjuder.
Kuokinto, s. gräftning.
Kuokka, s. gräfta, handhacka; — **-maa**, gräftland; — **-mies**, gräftare; — **-vieras**, golfståndare, snyltgäst.
Kuokkaisee, v. tager ett gräftag, krafsar till hastigt.
Kuokkii, v. gräftar, hackar upp mark; är golfståndare, snuggar.
Kuokos, s. uppgräftadt tillstånd, gräftland.
Kuola, s. drägel, fradga; — **-snu**, drägeltrut.
Kuolaa, v. dräglar.
Kuolain (-aimen), s.; pl. kuolaimet, munlag i betsel.
Kuolastaa, v. neddräglar.
Kuolee, v. dör, aflider; k. nälkään, dör i hunger, svälter i hjel; jalka k., foten domnar; sydän k., hjertat smärtas; ruoho k., gräset förvissnar; pakkanen k., kölden slår sig; kuollut liha, dödkött; kuollut veri, under huden stelnad blod.
Kuolema, s. död, frånfälle; — **-nkamppaus**, dödskamp, själtåg; — **-nkivut**, dödsqval; — **-nsanoma**, dödsbud; — **-ntapaus**, dödsfall; — **-rangaistus**, dödsstraff; — **-tuomio**, dödsdom.
Kuolematon, a. odödlig.
Kuolettaa, v. dödar, aflifvar, amorterar.
Kuolettuu, **-utuu**, v. afdör, blir vanmägtig, domnar, vissnar.
Kuolettumaton, a. oförvissnelig, ovissnad.
Kuoletus, s. amortering, dödande; — **-laina**, amorteringslån.
Kuolevainen, a. dödlig, döende.
Kuolevaisuus, s. dödlighet, mortalitet.
Kuolijas l. **kuolija**, s. den som dör; lyö kuolijaaksi, slår i hjel; on kuolijaana, är död; kuolijaaksi ampuminen, arkebusering, fusiliering.
Kuolin (-imen), s. dödsnärhet; — **-haava**. döds- l. banesår; kuolinhaavoissaan, kuolinhaavan saanut, dödligt sårad; — **-huokaus**, dödssuck; — **-huone**, sorgehus; — **-hetki**, dödsstund; — **-puhe**, p[illegible] tion; — **-tauti**, dödssjukdom; — [illegible] lu, mortalitetstabell; — **-uhri**, offer; — **-vuode**, dödsbädd, [illegible]
Kuolo, s. död, bane; — **-ker**[illegible] nekrolog; — **-nkelle**, dödsklo[illegible] **-nmerkki**, dödstecken; — **-r**[illegible] **tus**, lifsstraff; — **-tuomio**, dö[illegible]
Kuolus, s. dödstillstånd; on k[illegible] sissa, är död l. i dödstillstånd; likuoluksissa l. puoliku[illegible] na, halfdöd.
Kuomentaa, v. skakar ut säden [illegible] men, väggslår säd.
Kuomi, s. kur; — **-reki**, kurslä[illegible]
Kuona, s. slagg; myrmalm; — [illegible] skraggemalm; — **-multa**, sta[illegible] — **-tamppijauho**, sinderstamp[illegible]
Kuonainen, a. slaggig.
Ku'onnuttaa, k. **Ku'ottaa**.
Kuonnuttaa, v. uppmjukar, [illegible]
Kuono, s. nos, mule; — **-karv**[illegible] hår; — **-kopsa**, noskorg; — [illegible] nosgrimma.
Kuonoinen, a. försedd med nos, pitkäkuonoinen, långnos[illegible]
Kuonokas (-kkaan), a. storno[illegible] nosig.
Kuonolainen, s. menniska med [illegible] mun; Kalmuck.
Ku'onta, s. äckel, vämjelse, k[illegible] 2) = **Kudonta**.
Kuontalo, s. totte.
Kuontuu, v. tillfrisknar, uppstig[illegible] bädden, vaknar; böjer sig.
Ku'oo, v. kräkes.
Kuopa, s. socka.
Kuopaisee, v. krafsar till en g[illegible]
Kuopallinen, a. försedd med g[illegible] s. en grop full.
Kuopanne (-nteen), s. ingröpni[illegible] djupning.
Kuopitsee, k. **Kuoppaa**.
Kuoppa, s. grop.
Kuoppaa, **-ppailee**, v. nedgräfv[illegible] ter i grop.
Kuoppainen, a. gropig.
Kuoppaus, s. nedgräfning.
Kuoppii, v. gör gropar, krafsar [illegible] den, skubbar.
Kuoputtaa, v. krafsar i jorden; [illegible] bar sig.
Kuore (-een), s. grädde; 2) no[illegible] **-kokkare**, gräddkaka; norspiro[illegible]
Kuorellinen, a. med skal l. bark [illegible] ett försedd.
Kuoreton, a. skallös, barkfri; utan [illegible]

rettua, v. skorpnar, betäckes med
al l. skorpa.
ri, s. chor; — -**laulaja**, korist.
ri (-en), s. skal, bark, skorpa; bo-
t; — -**aura**, skumplog; — -**kisko**,
barkning; — -**kivi**, pannsten.
riainen, s. skalbagge.
rii, v. skalar, afbarkar; utkläcker;
ummar.
rikko, s. skaldjur, mussla.
rinen, s. skalig, barkig, skorpig;
iddig.
rittaa, v. låter skala l. skumma.
riutua, v. utkläckes.
sa, s. lass, börda; fora, last; —
rja, forsedel; — -**laatikko**, pack-
; — -**satula**, packsadel.
saa, -**ailee**, v. lassar, sätter lass,
assar, lastar.
sallinen, a. med lass försedd; haf-
de; — s. ett lass fullt.
saste, s. samling af lass, tross,
mport.
sava, a. skrymmande.
sittaa, v. lassar, lassar på, lastar,
r lassvis; belastar.
sittain, adv. lasstals.
sa, -**snaa**, v. snarkar, frustar.
sku, -**rsuu**, v. frustar, fnyser, flå-
; utsipprar.
so, v. ratar, skrädar.
su, v. bildar skal l. bark; skorp-
; gräddar sig.
s, s. urgröpning, ränna.
sa, s. puppa.
staa, v. urgröper, urhålkar.
i, s. form, mönster, fason, mode.
kas (-**kkaan**), a. välbildad, faso-
ad.
ö, s.; tyttökuosio, flicksnärta.
u, s. k. **Kousa**; ojan kuosu,
höjning emellan plogfåror.
ta, s. slam, äfja, slem, hinna; oan-
digt ting.
ttaa, v. äcklar, framkallar kräkning
ämjelse.
tus, s. kräkning, vämjelse.
ua, s. stackare, smuslare.
vi, s. spof; vindspole.
vii, k. **Kuoppii**.
la, -**ajaa**, v. slamrar, väsnas; kliar.
ri, s. koppar.
rinen, a. af koppar.
roitsee, v. kopprar, förhyder (*med*
ppar).
staa, -**telee**, v. slamrar, snokar
kring.

Kupea, a. kupig, hvälfd.
Kupera, a. kullrig, hvälfd, utåtböjdt gröpt, konvex; kuperkeikka, kullerbytta; backhumla.
Kuperehtaa, v. smyger fram (krokryggig), stular.
Kuperias (-aan), -**ainen**, k. **Kupera**.
Kupertaa, v. spänner bälte kring veka lifvet, högfärdas.
Kupertelee, v. tumlar om.
Kupertuu, v. blir yr l. fotfallen.
Kuperuus, s. kupighet, kullrighet.
Kupeutuu, v. lägger sig på sidan (kuve); blir hvälfd, hvälfver sig (kupea).
Kupillinen, a. koppegande; — s. en kopp full.
Kupina, s. klåda; buller, rassel.
Kupisee, k. **Kupaa**.
Kupisuttaa, v. låter slamra l. åstadkomma buller.
Kupla, s. blåsa, blädra.
Kuplakka, a. full med blåsor; — -**sana**, qvickhet.
Kuplii, v. slår blädror; drifver (*i vattnet*).
Kuplistaa, v. åstadkommer blåsor l. blädror; höjer l. vältrar sig; plaskar.
Kuplu, s. blåsa, källåder; klabbkrok.
Kuplus, s. gungfly.
Kupo, s. kärfve, band.
Kuppa, s. knöl, bula; flöte; — -**puu**, pockenhols; — -**tauti**, syfilis, venerisk smitta; — -**taudillinen**, syfilitisk, venerisk.
Kuppaa, v. koppar.
Kuppainen, a. knölig, full med knölar; syfilitisk.
Kuppakirves, -**rauta**, s. koppjern; — -**sarvi**, kopphorn.
Kuppari, s. koppare, -erska.
Kuppauttaa, v. låter koppa.
Kuppelehtaa, -**pellehtaa**, v. guppar.
Kuppelo, -**ppeloinen**, s. liten knöl; — a. knölig.
Kuppi, s. kopp; bula.
Kuppo, -**ppu**, s. knöl, svulst; flöte.
Kupponen, s. liten kopp; bula, knöl.
Kuppuroitsee, v. slår kullerbytta, tumlar om.
Kupsahtaa, v. dimper ned, studsar.
Kupsaus, s. dimp, stöt.
Kupsu, s. fiskblåsa; spratt.
Kupsuttaa, v. låter stöta l. studsa; skrapar, skubbar.
Kupu, s. kräfva, buk (*hos djur*); kappa (*på en spis*); kull (*på hatt*); bugt, hvalf, hvalfbåge, kupa; blomkalk; knöl, halsknöl; kaalin kupu, kålhufvud;

laivan k., skeppsskrof; kupin k., kupiga sidan af en kopp; kouran k., innersta delen af flata handen; muurin k., hvalf i mur; sillan k., brohvalf; — -höylä, rundhyfvel; — -kaali, hufvudkål; — -kaulainen, med knöl l. växt på halsen; — -laki, hvalf, kupol; — -torni, dom (*på kyrka*).

Kupuinen, a. kupig, bukig, hvälfd; knölig.

Kupula, s. liten knöl, kula, buckla; kupulaselkä, puckelryggig.

Kupura, k. **Kupera**.

Kupuva, k. **Kupuinen**.

Kura, s. träck, äfja, lort; on kuralla, har diarrhé; — -käsi, venstra handen; vensterhändt; — -tauti, diarrhé, utsot.

Kuraa, -ajaa, v. kurrar, porlar, bullrar; (*sammakko*) sqväker.

Kurahdus, -raus, s. hastigt porl l. buller, kurrning.

Kurahtaa, v. kurrar hastigt, framsprutar.

Kurahtelee, v. kurrar hastigt flere ggr; snarkar, knystar.

Kurainen, a. träckig, lortig.

Kuras (-ksen), -asin (-simen), s. slagverktyg, klubba, stöt, svärd, knif.

Kurasee, v. rynkar l. tråcklar hastigt, snörpar (kuroo).

Kuratti, s. diarrhé, utsot.

Kure (-een), s. rynka, skrynkla, tillsnörpning; — -liivi, snörlif; — -nuora, dragband, snörpband; — -suu, tillsnörpt mun, mynning med dragband.

Kureellinen, a. rynkad; konstig, nyckfull.

Kurehtuu, -eentuu, v. rynkas, skrynklas, sammanskrumpnar.

Kureinen, a. rynkig, skrynklig.

Kuren, k. **Kurjen**.

Kuri, s. sätt att handla, behandlingssätt, tukt, disciplin, aga; knep, puts; sida, kant; sillä kurilla l. kurin, på sådant sätt; monet kurit, många sätt, knep; pitää kurissa, håller i tukt; joka kurilta, från alla håll; — -npidoton, odisciplinerad; — -npito, disciplin.

Kurielee, v. beter sig nyckfullt, odygdas, nyttjar knep, krånglar.

Kurieri, s. kurir.

Kurikka, s. klubba, klappträd; poikakurikka, pojkknyffel.

Kurikoi, -oitsee, v. klubbar, bultar, klappar.

Kurimus, s. hvirfvel (i ström), svalg.

Kurina, s. porl, kurrning.

Kurinen, a.; sen kurinen, så ar[illegible] pahankurinen, elakartad; hy[illegible] k., välartad.

Kurisee, k. **Kuraa**.

Kuristaa, v. låter kurra l. porl[illegible] stryper, knyter till, hopsnör, hop[illegible] sar.

Kuristus, s. strypning; — -tauti, [illegible] sjuka.

Kuristuu, -stautuu, v. blir hopp[illegible] strypes, qväfves.

Kuriton, a. tuktlös, odisciplinerad, [illegible] rig, otyglad.

Kurittaa, v. tuktar, agar, näp[illegible] ruumistansa, späker sitt k[illegible]

Kurittaja, s. agare, tuktomästare[illegible]

Kurittu, a. vensterhändt.

Kuritus, s. tuktan, aga; — [illegible] tukthus; — -keino, tuktom[illegible] att aga.

Kurituttaa, v. låter aga l. tuk[illegible]

Kurja, a. usel, arm, eländig, ö[illegible] klagansvärd.

Kurjallinen, a. eländig.

Kurjasti, adv. eländigt.

Kurjen, sanasta **Kurki**.

Kurjuus, s. elände, uselhet.

Kurki (-rjen), s. trana; aurank[illegible] taget i plogen, plogstjert; — [illegible] kroppås; — -jenherne, tra[illegible] — -jenmarja, tranbär; — -j[illegible] ka, svärdslilja.

Kurkiainen, s. takås.

Kurkistaa, -telee, v. tittar ut, [illegible] gluttar, kikar, koxar.

Kurkkio, s. stark fors.

Kurkku, s. strupe, svalg, gap, [illegible] gurka; väärä k., vrångstrupe; [illegible] taa täyttä kurkkua, skrik[illegible] full hals, gallskriker; — -laki, [illegible] hvalf; — -perä, svalg; — [illegible] halssjukdom; — -torvi, luft[illegible] — -vika, halsåkomma; — [illegible] nin, tungspen; — -npolte, hals[illegible] na; — -nsolmu, strupknöl. [illegible] äpple.

Kurkkuinen, a. som har strupe l. [illegible] isokurkkuinen, storhalsad, sto[illegible] kare.

Kurko, s. ond ande, hin; k. hä[illegible] tiesi, knäfveln vet.

Kurkottaa, k. **Kurottaa**.

Kurkullinen, a. med hals utrustad, s. en hals full.

Kurkuttaa, -luttaa, v. gurglar.

Kurmistelee, v. morrar, gormar.

no, a. glupsk, matgirig; missnöjd, arrig, grälig.
noo, v. äter glupskt, slukar.
nottaa, v. skrämmer bort, bortja-r; tuktar, agar.
aa, v. korlar, kurrar; knorrar, mor-, knotar, tigger; sliter; kissa kur-a, katten spinner l. kurrar.
ahtaa, v. kurrar till.
ii, -itsee, k. **Kurnaa**.
u, s. morrande; — a. trätosam, kin-; on kurnullaan, är vresig l. rrig.
ttaa, v. marrar l. träter på, kin-, kältar, knarrar.
ttaja, s. kältring.
tus, s. marrande, knarrande, trä-de. kältande.
, s. k. **Kure**; utsträckt l. gapande lning; korva on kurolla, örat utsträckt; katsoo kurolla, ser l framsträckt hufvud.
), v. rynkar ihop, snörpar; tråcklar.
ttaa, v. sträcker sig efter ngt, ut-cker, räcker efter.
istaa, v. skrynklar.
pa, s. snäppa, beckasin; lehtok. säkik., morkulla; isok., dubbel asin; suokurppa, spof.
ponen, s. luden sko (*af rå hud*); **Upokas**.
pu, s. skrynka, skrynkla.
i, s. den som tigger l. fordrar ngt; an k., penningtiggare.
ittaa, v. piper, qväker.
aa, -sailee, -sastelee, v. krusar, ceremoniös; kursailematta, utan a.
stelematon, a. okruserlig.
stelija, s. krusmakare.
aus, s. krusande, ceremoni; grill, ptåg; pl. **kursaukset**, krus (*fig.*); ikista kursauksista huolimat-, utan alt krus.
ii, v. tråcklar.
kaa, v. fräser, sqvalpar.
kii, -uu, v. knastrar, spritter.
kuttaa, v. knastrar på ngt, gnagar.
o, s. sankt ställe, skogssnår.
ikka, s. tröja, rock.
istuu, v. skrumpnar, blir hopskrum-n l. snörpt.
ttaa, v. snörper ihop, drar ihop, nkar, tråcklar, skrynklar.
ttautuu, v. skrynklas.
ttu, s. skrynkla, rynka; iho on kurtussa, hullet är i skrynklor; — a. rynkig, skrynklig.
Kurttuinen, -llinen, a. skrynklig, hopskrynklad, rynkad; fårad, fårig.
Kurttuu, v. blir rynkig l. hopskrumpen l. snörpt, tråcklas ihop.
Kurtuttaa, v. förser med rynkor l. skrynklor, hopsnörpar, hoptråcklar.
Kuru, s. djup fåra, bergsrefva; liten bugt, vik; ösrum i båtens bakstam.
Kurvi, -vilo, s. spof; vindspole; nors.
Kusi (-en), s. piss, urin; tervankusi, tjärvatten, tjärlag; — **-happo**, urinsyra.
Kusiain, -ainen, s. ettermyra, röd myra; knäfva, mortåg; siipik., flygmyra; kusiaispesä l. -keko, myrstack; kusiaisnokkonen, etternässla.
Kuskaa, v. kuskar.
Kuski, s. kusk.
Kussa, adv. hvar, hvarest, hvaruti.
Kussakka, s. bälte, gördel.
Kustannus, s. kostnad, bekostnad, omkostnad, påkostnad; förlag; omalla kustannuksella, på egen bekostnad l. eget förlag; — **-arvio, -ehdotus**, kostnadsförslag; — **-lasku**, kostnadsberäkning; — **-oikeus**, förlagsrättighet.
Kustantaa, v. bekostar, påkostar, nedlägger kostnad; förlägger.
Kustantaja, s. bekostare, förläggare, förlagsman.
Kuta, konj. ju, så, om, ifall; kuta ennen sitä parempi, ju förr dess hellre; k. kuinkin, något så när, så godt man kan.
Kutaisee, v. väfver, sticker l. binder hastigt.
Kutajaa, v. kliar; drar sig, sölar.
Kutale (-leen), s. trasa, palta, slarfva; slinka, snärta; tyttö k., flicksnärta.
Kutalehtaa, -htelee, v. slarfvar, vräkes.
Kutea, -ia, a. hopdragen, trång, snäf.
Kutee, v. leker (*om fisk*).
Kuteentuu, k. **Kutistuu**.
Kutehikko, s. tätt med löfskog och gräs bevuxet ställe.
Kuteinen, a. (sanasta **kude**) hörande till inslag; villakuteinen kangas, väf med ylle inslag.
Kutelehtaa, v. kittlar hastigt och litet.
Kuteloittaa, v. förorsakar lindrigt kittlande.
Kuteminen, s. (*fiskens*) lekande.
Kuten, adv. såsom; huru, huruledes,

hurulunda; jotenk., på något sätt, på sätt och vis.
Kutenee, k. **Kutistuu**.
Kutertaa, v. sqvattrar.
Kuti, s. skott.
Kuti, int. utrop af kittlande l. smekande, lockande.
Kutiaa, -*ii*, v. kittlar, kliar, känner kittling; kylki k., sidan kliar.
Kutilas (-*aan*), s. trasa, slarfva; vräkling; 2) lekfisk.
Kutina, s. krypande l. surrande rörelse; kittling, klining.
Kutinki, s. staket, plank.
Kutis, int. kas, schas.
Kutisee, v. kittlar, röres kittlande; surrar, bullrar; tasslar.
Kutistaa, v. kasar bort, bortdrifver, bortjagar; hopdrager, sammantrycker, hoptrycker, klämmer, pressar; tasslar.
Kutistuu, v. bortdrifves; sammanpressas, går ihop, sammandrages, torkar l. krymper in.
Kutisuttaa, v. har att kittla.
Kutittaa, v. kittlar ngn, förorsakar kittling; 2) säger kutti åt ngn, retar ngn.
Kutja, -**jakka**, -**jale** (-*een*), -**jana**, s. slarf, slyngel, skälm, sölare, vräkling.
Kutjahtaa, v. böjer sig hastigt, gifver efter, studsar.
Kutjehtii, -**juilee**, v. sölar, gör släpigt l. långsamt; slår dank, vräkes.
Kutju, s. gyngfly, fly; — -**maa**, gungande mark; — -**sävi**, gungande lera.
Kutjuttaa, v. låter gunga, gungar på fly.
Kutjuu, v. gungar (som en gungfly).
Kutka, s. slinka; 2) kittling.
Kutkahdus, s. hastig knyck; hèngen k., andetag, lifsknyck.
Kutkahtaa, v. knycker hastigt (*om inre rörelse*).
Kutkehtii, v. lunkar, skolkas.
Kutkelma, **kutku**, s. kittling, klining; bränad, käthet, kättja.
Kutkuaa, -**kuu**, v. kliar, kittlar.
Kutkuinen, a. kittlig.
Kutkuttaa, v. kittlar, klår; 2) qväker, sqväker; kuttrar.
Kutkutus, s. kittling, kittlande; 2) qväkande, kuttrande.
Kutoja, s. väfvare, väfverska.
Kutojaiset, s. pl. väfva vadmal (*en lek*).
Kutoo, v. väfver, stickar, knyter, binder (*nät*), bygger, vecklar.
Kutoma, s. det väfda, väfnad; — -**taito**, väfningakonst.
Kutous, s. väfning, stickning.
Kutouttaa, v. låter väfva l. sticka l. binda l. knyta.
Kutri, s. hårlock, lock.
Kutrinen, a. som har lockar, lockig; s. liten lock.
Kutsu, s. kallelse, bjudning; pl. kutsut, bjudning (*kalas*); — -**linta**, lodgel; — -**vieras**, bjuden gäst.
Kutsuinen, a. bjuden, kallad.
Kutsuja, s. bjudare.
Kutsumaton, a. okallad, objuden.
Kutsumatta, inf. j. adv. obedd, i otrl. mål.
Kutsumus, s. kallelse, bjudning, inning, kallande, kall (*yrks*); — -k kallelsebref, inbjudning, program.
Kutsunta (-*nnan*), -**to**, s. bjudning, lelse, uppbåd; — -**alue**, uppbråde; — -**piiri**, uppbådskrets; — -**misto**, uppbådsnämnd.
Kutsuttaa, v. låter kalla, invitera.
Kutsuu, v. kallar, inkallar, bjuder, bjuder, bådar, nämner, benämn k. häntä nimeltä, nämner h vid namn; k. luutnantiksi, rar till löjtnant.
Kutti, int. utrop af skadefröjd l rebråelse; k. parahiksi, j det var rätt; k. jopa sain, förargelse fick jag ändock.
Kuttu, s. get; olla l. käydä ku sa, valla getter.
Kutu, s. fiaklek, fiakrom; grodrom; lossning, romsättning; kalan k. lek; kalat ovat l. käyvät ku la, fiskarne leka; — -**aika**, — -**kala**, lekfisk; — -**paikka** *skars*) lekställe; — -**ruoho**, gro — -**verkko**, lekfisknät.
Kutuinen, a. ht fiaklek.
Kutuinen, pron. hvilken; hurudan; k. kumma, o hvilket under, i alla tider, nå i sanning förn ligt.
Kutuisa, a.; k. kala, lekande fisk.
Kutullinen, a. som eger get l. g
Kuturi, s. sikliöja, mujka; småfisk.
Kutus (-*ttuen*), pron. hurudan.
Kutus, s. sölare, drölare.
Kutustaa, -**telee**, v. sölar, är senfä
Kutvahtaa, v. röres l. rör sig hä tet; ei niin paikalta kutvah rör sig ej ur fläcken.
Kutvana, -**velo**, s. trasa, slarfva; ling, lymmel; odåga.
Kuu, s. måne; månad; njure, talg, ylä- l. uusik., nymåne, ny;

an; täysik., fullmåne; kuun kor-
l. vaihe, månskifte; k. kasvaa,
ien tilltager; k. syntyy, månen
dee; kuun synty, nytändning;
yödään l. pimenee, månen af-
r, förmörkas; tässä kuussa, i
na månad; 10 p:nä tätä kuuta,
10 dennes, den 10 i denna l. inne-
nde månad; viimmeis kuussa l.
illa, under senaste månad; (*fig.*)
kuuna kullan valkeana l. ei
ina kulloisna ikänä, aldrig i
den; ei kuuna päänä (päivänä),
i länge måne och sol finnas, aldrig;
n ikäsi, hela din lifstid; kuuk-
siväksi, för alltid, för evinner-
tider; paljo kuuta, mycket
kuukupu, isterbuk; pl. kuut
nuaskuut, njurar, njurtalg; —
lu, månadsrasande; — -tauti, må-
nening; månadsraseri; — -valo,
sken; — -vuosi, månår; — -vuo-
, måncykel; k. Kuun-aika y. m.
n (-tamen), s. k. Kuutama.
nlainen, a. af sex slag.
nkertainen, a. sexdubbel.
nmerkki, s. sexa (*siffra*).
nnes, s. en sjette del.
nnesti, adv. för sjette gången.
nnusmies, s. sexman.
n (-dennen), num. ord. den sjette;
idenneksi, för det sjette; —
nnenes, den sextionde.
nsti, adv. sex gånger.
kko, s. sexa; sextett.
t (-nen), s. liten måne, måne
.
, s. insjölax.
nen, s. liten lax, laxöring.
n, s. forell.
ähtää, v. slintar, slinkar, stupar;
rrar in, blundar; maata kuu-
ti, tog sig en blund.
ähtelee, v. stapplar.
ausi (-den), s. månad; — -arvio,
nadsförslag; — -kirja, månads-
ift; — -lasku, månadsräkning.
nnain, -sittain, adv. månadsvis,
natligen; i månadtal.
nnainen, -kuntinen, a. månads-
mal; pl. k-set, månadsrening.
distaa, -telee, v. böjer ned; — v.
l. kuukistaita.
distua, v. hukar sig.
kka, s. halt; den som hoppar på
fot; fnuskare.

Kuukkaa, v. haltar, linkar; hoppar på en fot; letar efter, undersöker, snokar.
Kuukkelinen, a. underlig.
Kuukkii, v. stollas, fnuskar, snokar; hukar sig ned.
Kuukko, a. månformig; puolikuukko, halfmånformig.
Kuukku, s. nedhukad ställning; kuukullaan, i nedhukad ställning (kyykyllään), nedhukad.
Kuukkuu, v. vacklar, blir halt, stupar, runkar.
Kuula, s. bula, böld, blåsa, bläddra, bubbla; kula; — -ruisku, kulspruta, mitraljös.
Kuulainen, a. blåsig, bläddrig, bulig.
Kuulakas (-kkaan), -kka, a. genomskinlig.
Kuulakkuus, s. genomskinlighet.
Kuulea, -ia, a. dunkelt skinande, genomskinlig.
Kuuleasti, adv. klart, tydligt.
Kuulee, v. hör, åhör (vittne, föreläsning); förnimmer, erfar; hörsammar, åtlyder; puhu kuullakseni, tala så att jag hör; kuulla jkuta, lyssna till ngn, åhöra ngn, höra ngt; ei koskaan ennen kuultu, aldrig förekommen, exempellös; kuulepas, hör hit, hör på; sitähän kuulla kelpaa, det låter höra sig; ottaa kuullaksensa, taga i öronen; kuulematta, utan att höra l. lyda.
Kuulematon, a. döf, hörsellös; ohörsam.
Kuulemattomuus, s. döfhet; ohörsamhet.
Kuulenta, -nto, s. hörande, hörsel.
Kuuleskelee, -kentelee, v. lyssnar, hör på, åt, efter; efterfrågar, efterspanar; förhör, examinerar.
Kuuleskelija, s. lyssnare.
Kuulettuu, v. sväller till, svullnar, bulnar, får blåsor; blir öm l. svullen.
Kuuleus, s. dunkelt sken, genomskinlighet.
Kuulijainen, a. hörsam, lydig, undergifven, ödmjuk.
Kuulijaisuus, s. hörsamhet, undergifvenhet, subordination; lydnad, lydaktighet, huldhet.
Kuulijas (-aan), k. Kuulijainen.
Kuulijaasti, adv. hörsamt, lydigt.
Kuulijaiset, s. pl. lysningskalas.
Kuulin (-imen), s. hörselorgan, hörselverktyg.
Kuullinen, a. månatlig, ht. månad; pl. kuulliset, månadsrening, månadsregler.

Kuullottaa, v. skiner på afstånd, skymtar igenom.
Kuulo, s. hörsel; tarkka k., skarp hörsel; raskas k., svår hörsel; — **-aisti**, hörselsinne; — **-hermo**, hörselnerv; — **-oppi**, läran om hörseln, akustik.
Kuuloinen, a. hörande; vähä- l. huonok., lomhörd; tarkkak. som har skarp hörsel; kova- l. raskask., tunghörd.
Kuuloittaa, v. förorsakar bula, svulst, ömhet; k. **Kuuluttaa**.
Kuuloittua, k. **Kuulettua**.
Kuuloton, a. utan hörsel, döf.
Kuultaa, v. skymtar, skiner igenom; blänker, framlyser; fångar fisk under lektiden.
Kuultamaton, a.; läpik., ogenomskinlig.
Kuultavainen, a. genomskinlig; 2) hörbar, förnimbar.
Kuultelee, v. hör på, lyssnar.
Kuultelija, s. lyssnare.
Kuulto -llon), s. genomskinlighet, glans.
Kuulu, s. det som höres; rykte, ryktbarhet; hörsägen; fröjd; — a. ryktbar; korvan kuulussa, så vidt örat hör; paha k., eftertal; tulla pahaan kuuluun, komma i vanrykte; — **-puhe**, sägen, tal, hörsägen.
Kuuluinen, a. långtljudande; ryktbar, namnkunnig, berömd, vidtfröjdad; pahak., vanfröjdad.
Kuuluisuus, s. ryktbarhet, namnkunnighet.
Kuuluma, s. rykte; hörsägen.
Kuulumaton, a. namnlös, ohörbar; icke hörande (*till ngt*), oafhängig.
Kuulumiset, s. pl. nyheter.
Kuuluisa, a. berömd, utmärkt, namnkunnig.
Kuulustaa, v. hör efter, efterforskar, förhör; gör berömd, namnkunnig l. beryktad.
Kuulustaja, s. efterforskare, förhörare.
Kuulustelee, v. hör efter, förhör; hör åt, kunskapar, efterfrågar; hör l. frågar sig före; afhör (vittnen); k. yhdessä, konfronterar.
Kuulustelematon, a. oförhörd; oefterfrågad.
Kuulustelemus, s. förhör, efterfrågning.
Kuulustelija, s. förhörare, efterfrågare, kunskapare, spekulant.
Kuulustelu, s. förhör.
Kuulustus, s. förhör, efterforskning.
Kuuluton, a. oberyktad, namnlös (utan rykte); ohörbar.

Kuuluttaa, v. låter höra, gör bek afkunnar, kungör, pålyser, utlyse terlyser; gifver uppbud.
Kuuluttaja, s. kungörare, pålysare, lä
Kuuluttomuus, s. namnlöshet (icke barhet).
Kuulutus, s. kungörelse, lysning, lysning; uppbud; talouk., up — **-kirja**, lysningssedel till skap; — **-todistus**, lysningsatt
Kuulututtaa, v. låter kungöra l. l. afkunna.
Kuuluu, v. höres, ljuder, låter; lyder under, hör till, innefattar, för sig till, innebäres; sorter der ngn; kello k., klockan kylä k. pitäjään, byn hör ken; kaikki mitä siihen k dess innehåll, allt hvad dertill nat kuuluvat näin, ordes lunda; seuraavalla tavall luva, af följande lydelse.
Kuuluttaa, k. **Kuuluttaa**.
Kuuluva, **-ainen**, a. hörbar; till, tillhörande.
Kuuluvaisuus, s. hörbarhet; till
Kuuma, a. het, glödande; hetsi nande; tulik., akollhet; k kyyneleet, heta tårar; k. nervfeber; — **-hauras**, rödbr
Kuumaa, v. gifver hetta ifrån sig het, upphettar, uppeldar, upp
Kuumakas (-kkaan), **-kka**, a. het, hetaktig.
Kuume (-een), s. hetta; feber; 2) skimmer, matt glans, skymt; meenpuuska, feberanfall, febe ning; — **-tauti**, hetsig feber.
Kuumeinen, a. feberaktig.
Kuumennus, s. upphettning, glöd
Kuumennuttaa, v. låter upphetta
Kuumentaa, v. upphettar, glödgar;
Kuumentamaton, a. oglödgad. hettad.
Kuumentua, **-enee**, v. blir het, hettas.
Kuumettaa, k. **Kuumottaa**.
Kuumos, s. hetta; äsja, smältugn.
Kuumottaa, v. åstadkommer hetta strålar hetta; hettar, hettar upp; 2) drar, skimrar dunkelt, skymtar, lyser; hägrar; kasvot kuum vat, ansigtet var upphettadt.
Kuumua, k. **Kuumentua**.
Kuumuus, s. hetta, glödhetta; he het; inflammation.
Kuun-aika, s. månadstid; då må

— **-ikuinen**, gammal som må-
, urgammal; — **-jatko**, månöka
ris.); — **-kehä**, mångärd; — **-kään-**
månskifte; — **-menot**, pl. må-
ening; — **-muotoinen**, **-näköi-**
, **-tapainen**, månformig; — **-päi-**
en, urgammal, urminnes; — **-sa-**
t, månens spetsar l. horn; —
pi, vädermåne, bimåne.
ri, s. skonert, skonare; — **-priki**,
ertbrigg.
elee, v. hör på, åhör, lyssnar; v.
kuunteleita, lyssna för sig;
stelihe kääntelihe, han lyss-
vändande sig hit och dit.
lija, s. åhörare, lyssnare.
lo, **-lu**, s. lyssnande, åhörande,
örande, efterforskande.
n, v. domnar, mattas; blir stel,
; visnar; **jalka k.**, foten dom-
kukka k., blomman visnar.
htaa, v. snafvar, stupar hastigt.
kka, s. skumpande galopp.
kko, s. gångare; galopp.
koitsee, v. galopperar, skumpar.
ntu, k. **Kuupistun.**
s (**-aan**), a. vacklande; kupig,
g.
ttu, v. snafvar, stupar, stapplar.
mainen, a. något snål.
, s. hösäte.
roi, **-roitsee**, v. lefver motfälld,
orgsen.
, s. rimfrost.
a, v. polerar, gör glänsande, skurar.
inen, a. rimfrostig, rimfrusen, full
rimfrost.
s, s. skurning; — **-palkka**, skur-
ttaa, v. låter skura l. polera.
ttu, v. betäckes l. öfverdrages
rimfrost.
, s. kur.
ttaa, v. nedböjer; lyssnar, spet-
öronen.
ttau, v. böjer l. lutar l. hukar
ned; blir krum, bågnar.
a, s. rosta; ränna, fåra, skåra;
aa maltaita kuurnalle, lägga
på rosta.
aa, v. förser med ränna l. skåra;
er i rosta; silar.
ainen, **-allinen**, a. fårig, skårad.
mainen, a. liknande ränna l.
l. skåra, ränn- l. skårformig.
ar-muotoinen l. **-tapainen**, k.
l.

Kuurne, **-nes** (**-een**), s. döf; rikkoa kuurneeksi, åstadkomma döfhet.
Kuurnii, **-itsee**, v. silar, filtrerar, distillerar; rostar; pressar saft.
Kuurnittaa, v. refflar.
Kuuro, a. döf; — **-mykkä**, döfstum.
Kuuro, s. skof, skede; skur; pitää kuuroa, hålla uppskof; naurun k., skrattskof; moneen kuuroon, många gånger; iltak., huomenk., afton-, morgonstund; sateen k., regnskur; sadek., slagregn.
Kuuroin, **-ottain**, adv. skoftals, understundom, ibland, emellanåt.
Kuuroinen, a. något döf; vähäk., lomhörd.
Kuurolliŋen, a. som har sina skof, skoftals skeende.
Kuuromainen, k. **Kuuroinen.**
Kuurottua, v., k. **Kuurettu**; 2) blir döf, bedöfvas.
Kuurous, s. döfhet.
Kuuroutua, v. blir döf, förlorar hörseln.
Kuurtaa, v. gifver akt på; ei kuurra eikä kaarra koko asiaan, han bryr sig alldeles icke om, är helt och hållet likgiltig.
Kuuru, s. gömsle; nedhukad ställning; on kuurullansa, är nedhukad.
Kuuruinen, a. i gömsle varande, gömd; pl. kuuruiset, gömlek; olla kuuruisilla, leka gömlek.
Kuuruu, v. bugar sig, är i krökt ställning; kurar.
Kuusama, **kuusan** (**-amen**), s. benved, try.
Kuusaminen, a. af try l. benved.
Kuusankanärhi, s. lafskrika.
Kuusi (**-sen**), s. gran; honkak., hård, stor gran; kangask., mogran; karak. l. korpik., gårgran; karankok., gran med antingen kärnan l. toppen torr; saksank. l. lehtik., lärkträd; — **-puu**, granträd l. -stam.
Kuusi (**-den**), num. kard. sex; k. sadalta, sex procent; k. kertaa, sex gånger; — **-eminen**, sexqvinnad, hexagynist (*bot.*); — **-haarainen**, sexgrenig; — **-heteinen**, sexmånning, hexandrist (*bot.*); — **-jakoinen**, sexdelad; — **-kaari**, båt med sex vrånger; — **-kielinen**, sexsträngad; — **-kuinen**, sex månader gammal; — **-kulma**, sexkant; — **-kulmainen**, sexkantig, sexbörnig, sexvinklig; — **-kulmio**, sexhörning; — **-kymmentä**, sex-

tio; — -luku, sextal; — -mitta, hexameter; — -naulainen, sexpundig; — -naulio, sexpunding; — -pykälikkö, sextant; — -päiväinen, som varar sex dagar; sex dagar gammal; — -silmä, sexa (i kort); — -sivuinen, sexsidig; — -särmäinen, -tahkoinen, sexradig l. -kantig; — -talvinen, -talvias, sex vintrar gammal; — -vuotinen, -vuotias, sexårig; — -öinen, sex nätter gammal.

Kuusia, s. sex håll; kuusialle, åt sex håll; kuusialta, från sex håll.

Kuusianne, adv. åt sex håll.

Kuusikko, s. granskog, granlund, granbestånd.

Kuusin, adv. sex i sender, sexdubbelt, sex gånger; — -kertainen, sexdubbel.

Kuusinainen, a. sexfaldig, sexdubbel.

Kuusinaisentaa, v. sexdubblar.

Kuusinen, a. af gran, full med granar; kuusiset puut, granved.

Kuusisto, k. **Kuusikko**.

Kuusitellen, -ittain, adv. sex i sender l. i gången, sextals, sex och sex.

Kuutama, -me, -mo, månsken, månljus; kuutaman kujeet, månfaser.

Kuutar (-ttaren), s. mångudinna, månens dotter.

Kuutava, a. månlik.

Kuutiainen, a. sexfaldig, sexårig; sjettedel; månadsgammal.

Kuutikko, k. **Kuudikko**.

Kuutilo, s. glimmer.

Kuutinen, s. sexa (*måltid*).

Kuutio, s. kub, tärning; — -ala, kubikinnehåll; — -jalka, kubikfot; — -mitta, kubikmått.

Kuutiomainen, a. tärninglik.

Kuuto, -tonen, s. sexa.

Kuuton, a. månlös; fettlös, mager; k. aika, yö, månlös tid, natt; k. kuve, mager ljumske.

Kuutti, s. säkunge, sjökalf; 2) liten båt, ekstock; 2) sexa.

Kuutto, s. skuta, båt.

Kuva, s. bild, afbild, belåte, skapnad, porträtt, form, figur, prägel; nyck, infall; vette (vesilinnun-pyydössä); historiallinen k., historiemålning; ristiinnaulitun k., krucifix; kuka hänen kaikki kuvansa tietää, hvem känner alla hans nycker; — -ihminen, menniskofigur, mannequin; — -kirja, bilderbok; — -kirjoitus, hieroglyf, bilderbok; — -kohta, -paikka, spektrum; — -lause, allegori, metafor; — -leikkaus, -leikkuu, bild geri, bildsnideri; — -patsas, stod, staty; — -puhelma, meta -puoli, bildsida; — -raamattu, strömd bibel; — -raasta, bild ning; — -suuruus, imaginär qva k. **Kuvanjalka** y. m.

Kuvaa, v. bildar, afbildar, portr formar, formerar; skildrar, utm

Kuvaaja, s. formare, bildare j. m.

Kuvaamataide (-teen), s. afbild konst; pl. kuvaamataiteet, dande konster.

Kuvaamaton, a. som icke kan das l. formas; oformad.

Kuvaantua, -autua, v. afbild blir afbildad.

Kuvaelee, k. **Kuvailee**.

Kuvaelma, s. afbildning, skild reställning, teckning, symb dikt, målning.

Kuvahtaa, v. bildar hastigt, hastig form l. rörelse.

Kuvahtelee, v. rör sig hastigt.

Kuvahtuu, v. bildar sig hastigt gar sig.

Kuvailee, v. afbildar, formar: ler, skildrar, diktar; förställer rar, förliknar, speglar sig; p sisar.

Kuvailematon, a. obeskrifig.

Kuvailema, k. **Kuvaelma**.

Kuvailus, k. **Kuvaus**.

Kuvaistyö, s. figurarbete (ryt m. m.).

Kuvajainen, s. skugga, skuggbi skugga.

Kuvajaiskuva, s. skuggporträtt.

Kuvajaispeli, s. skuggspel.

Kuvallinen, a. bildförsedd, illust bildlig, typisk, figurlig; skapl dentlig.

Kuvamainen, a. bildlik.

Kuvanjalka, -kanta, s. piedest -leikkaaja, bildsnidare, bildh — -jumaloitsemus, bilddyrk -raastaja, bildstormare; — -ta -muotoinen, liknande en bild. — -valaja, bildgjutare; — -v -nto, bildgjuteri (handlingen); luu-taide, bildgjuterikonst; — luu-tehdas, bildgjuteriatelier; te, bildhuggeri; — -veistin, bi garmejsel; — -veisto-taide, bi garkonst; — -veistäjä, bildh

Kuvanen, s. dim. liten bild; sk ngt föremål; kuvasessa, i sk

s (-paan), s. nätfiöte.
sin (-imen), s. stämpel (verktyg, yck); — -merkki, stämpelmärke; raha, stämpelafgift.
ttaa, -telee, v. återger bilden, återdar, hägrar, skuilar.
ste (-een), -stin (-imen), s. spegel.
ste, s. bildergalleri, bilderkabinett, ingsgalleri.
tus, s. skuilning, återsken.
tuu, v. afspeglas, återspeglas, forafbildar sig.
telee, v. afbildar; inbillar; gäckas, lar, agerar, spelar.
n, a. oformlig, vanskaplig, missd, ofasonlig; ful, otäck, plump, lig; odygdig, öfverdådig, nyck-
tää, v. låter bilda l. afbilda l. ättera.
alija, s. gycklare, gyckelmakare.
alu, s. spel, agering; afbildning; ning.
i, s. fantasi.
omasti, adv. oförlikneligen; gruföfverdådigt.
n, s. afbildning, inbillning, fanspöke; — -lahja fantasi.
llisellinen, a. symbolisk, figurlig.
, s. afbildning, föreställning, ing, dikt, skilderi, liknelse, bild; su kuvauksissa, talar i bilder; ine, ämne för en dikt; — -puhe, ori.
ttaa, v. k. Kuvattaa.
tuu, v. bildar l. formar sig, blir dad.
(-een), s. ljumske, veka lifvet, laksida (på djur), sida, flank, t; kupeella, invid, vid sidan; aa kupeella, ligger vid sidan; ren kupeet, bergets sidor; — sidovapen, sidogevär; — -liha, et emellan refbenen och höften, ida; — -suoni, höftsena.
ttaa, v. inskär, gör inskärningar, öper.
tä, k. Kupera.
rainen, a. ngt urhålkad l. gröpt spig.
rrus, s. gröpning, kullring, rundl; hvälfning.
rtaa, v. urgröper, urhålkar, runtnifrån, hvälfver, kullrar.
rtuu, v. urgröpes, urhålkas, blir dad l. hvälfd.

Kuves (-ksen), s. köttet i veka lifvet, slaksida.
Kuvettaa, k. Ku'ottaa.
Kuvikas (-kkaan), a. med bilder försedd, bildrik.
Kuvio, s. figur.
Kuvitellen, adv. figurligen.
Kuvitsee, v. fasonerar.
Kuvittaa, v. låter bilda l. belägga med bilder l. afbilda; förser med bilder, illustrerar, fasonerar.
Kuvittelee, v. afbildar smått, förblommerar; inbillar sig; spökar.
Kuvitus, s. fason, förblommering j. n. e., k. Kuvittaa.
Kuvoo, v. kräkes.
Kuvollinen, a. (kupo) med kärfvar l. band försedd; en kärfve full.
Kuvottaa, k. Ku'ottaa.
Kuvukas, k. Kupuinen.
Kuvukko, s. kupol.
Kuvunkaari (-en), s. hvalfbåge; — -muotoinen, -tapainen, hvalflik, liknande hvalf; — -täysi, kräfvan full.
Kvartsi, s. qvarts.
Kvassilastut, s. pl. qvassia.
Kydentä (-nnän), -ntö (-nnön), s. kyttning, svedning.
Kydettää, v. sveder, afkyttar, förbränner; kittlar, retar.
Kydys, s. en af svågrarne; pl. kydykset, svågrar.
Kydös, s. ställe med kyttande eld.
Kydöttää, k. Kydettää.
Kyentä (-nnän), -ntö (-nnön), s. förmåga.
Kyhe (-een), -ä, s. utkast, tillstymmelse; fuskverk.
Kyhermä, s. buckla, knotter, hårlock.
Kyhertää, v. kuttrar, trallar; gör ngt i sakta mak.
Kyhky, s. dufva; — -haukka, dufhök.
Kyhkyislakka l. -lymy, s. dufhus, dufslag.
Kyhkyläinen, s. dim. liten älsklig dufva.
Kyhkynen, s. dufva.
Kyhkyttää, v. stönar, suckar.
Kyhmy y. m., k. Kuhmu y. m.
Kyhnyttää y. m., k. Kihnuttaa, Kuhnuttaa y. m.
Kyhnähtää, v. stupar, dignar.
Kyhyrä, a. krum, knotig; — -hartioinen, som har utstående axlar.
Kyhäilee, k. Kyhää.
Kyhästää, v. klåpar, fuskar.
Kyhäys, s. hopraf sning, hopfogning; tillstymmelse.

tiotal, däcker; decimaltal; — **-murtoluku**, decimalbråk; — **-silmä**, tia (*i kort*); — **-vuotias**, **-vuotinen**, tioårig.

Kymmenellinen, a. decimal.

Kymmeneninen, a. tiofaldig, innehållande tio.

Kymmenennes, s. tionde del.

Kymmenennesti, adv. för tionde gången.

Kymmenes (kymmeneksen), s. tionde del; kolme kymmenestä, tre tiondedelar; pl. kymmenekset, tionde.

Kymmenes (kymmenennen), a. tionde; kymmenenneksi, för det tionde; — **-osa**, tiondedel.

Kymmenesti, adv. tiofaldt, tio gånger.

Kymmenikkö, s. tiotal.

Kymmeninen, a. tiofaldig, värd tio, decimal; — s. tiotal, däcker, tio; vuosikymmeninen, tio år, decennium, årtionde.

Kymmenines, k. **Kymmenys**.

Kymmeniten, adv. tiofaldt.

Kymmenittäin, adv. tiotals, tio i sender l. i gången.

Kymmenittää, v. delar i hopar af tio, decimerar.

Kymmenys, s. tionde (*afgift*); decimal; **-asteikko**, decimalskala; — **-järjestys**, decimalsystem; — **-lasku**, tiondesättning; — **-mitta**, decimalmått; däcker; — **-tuuma**, decimaltum.

Kymmönen, s. tia.

Kymnaasi, s. gymnasium.

Kympyrä, s. trög, tafatt, ovig, klumpig.

Kymärrys y. m., k. **Kumarrus** y. m.

Kynii, v. plockar l. spritar fjädrar; rycker, ruggar, nopprar sig.

Kynittää, v. befjädrar, pryder med fjädrar; använder vingarne.

Kynkkä, s. kort spets, stump; arm; siipikynkkä, vingben; käsik., armbåge; piippuk., pipmunga; — **-jalka**, fotstump; — **-luu**, vingben.

Kynne (-teen), s. plogfåra; plöjning; 2) fals.

Kynnelaitainen, a. bygd på klink (*om fartyg*).

Kynnellinen, k. **Kynsinen**.

Kynnen-ajos s. nagelböld; — **-juuri (-en)**, s. nagelband, -rot; — **-koiso**, nageltrång; — **-viha**; pl. kynnenvihat, inflammation l. ilska efter klösning.

Kynnetön, a. som saknar nagel l. klo.

Kynnys (-ksen), s. tröskel.

Kynnystää, v. fastnar i tröskeln; förser med tröskel; qvistar af, springer ut.

Kynnäppää, s. alm.

Kynnättää, v. låter plöja, låt att

Kynnös, s. upplöjd mark l. teg.

Kynsi (-nnen), s. nagel, klo, klöf; klinkhake; hinna i ögat; solj häkta i spänne; ongen k., h sahran kynnet, ploggrenar; nen ajos, nageltrång, -böld; y teen, öfverhufvud; joutuu a teen, blir underlägsen; kynsi pain, med händer och tän -lakka, hvitlök; — -rasia, klinkhake; pl. -randat, nagel -solmu, väfknut; — -äes, kl

Kynsii, v. klöser, klår, skra naglarne, skubbar.

Kynsikäs (-kkään), a. med kl långfingrad, snattare.

Kynsillinen, a. med naglar l. sedd.

Kynsinen, a. med nagel l. kl

Kynsiskelee, v. klöser långs med fingerspetsarne.

Kynsitön, a. utan klor l. nag

Kynsyttää, v. låter skubba sig

Kynsäisee, v. klöser till l. skra ligt.

Kyntelee, v. plöjer fortfarande ningom.

Kyntelöitsee, -löittää, v. upp gelsmärta, sticker af sveda. i naglarne.

Kynteytyy, v. lider af sårad klo l. hof; har nagelspring

Kyntinen, k. **Kynsinen**.

Kynttilä, s. ljus; — **-haara**, — **-jalka**, ljusstake; — **-kru krona**; — **-sakset**, pl. ljussax; **karsi (-rren)**, ljusbrand, s **-nkastaja**, ljusstöpare; — **-nk os**; — **-npäivä**, kyndelsmess; **sydän**, ljusveke; — **-nvalo**, lj — **-nvarjostin**, ljusskärm.

Kynttilöitsee, -löittää, v. förs ljus, utställer ljus.

Kynttää, v. förser med fals, fa

Kyntäjä, s. plöjare, plogkarl.

Kyntäytyy, v. blir plöjd.

Kyntää, v. plöjer; k. maahan, nedplöjer, nedmyllar; k. hajal jer i sär.

Kyntö (-nnön), s. plöjning; plöjd — **-hevonen**, ploghäst; — **-maa**, mark; — **-mies**, plöjare, plogkar **-rastas**, sädesärla, dubbeltrast; **-ko**, plogfåra.

Kynyröi, -öitsee, v. småsysslar.

, s. penna, vingfjäder, fjäderstjelk; stump; siipik., vinge utan fjäd- luutak., aliten qvast; piippu- pipenugga; myllynk., qvarnränna; von k., brunnsho; vuolee ky- , formerar penna; lintu on ky- länsä, fogeln ruggar; — -jalava, ; — -kirjain, skrifbokstaf; — -ko- , pennfodral; — -nvuolin, penn- erare; — -sota, pennkrig; — -so- , pennfäktare; — -veitsi, pennknif.
lmä, s. skrifförsök, skribbleri.
ityy, -ää, v. styfnar, hårdnar.
lee, v. skriblerar, skrifver; be- ar.
lijä, s. skrifvare, skribler, skribent.
an, a. ht. penna, fjädrad.
see, v. skrifver i hast; plockar i
inen, a. försedd med fjäder l. a.
lee, v. skriblerar, präntar.
, v. befjädrar, pryder med fjädrar; er med penna.
s, s. penndrag; skribleri.
, -nä, s. gnista.
rä, a. hopkrumpen, hoprullad.
tyy, v. krymper ihop, blir hop- pen.
see, -ttää, k. Kypsyy, Kyp- ää.
(kypsen), a. mogen, färdig, kokt, ; partit. kystä; k. marja, mo- bär; k. leipä, gräddadt bröd; on kystä, köttet är fullkokt l. gstekt.
mys, s. mognad.
mätön, a. omogen, ogräddad j. n. e.
ttää, v. gör mogen, låter mogna, r till mognad, gräddar, låter ko- l. stekas, garar.
tön, a. omogen, rå.
yys, s. mogenhet, mognad j. n. e.
y, v. mognar, gräddas, blir mo- l. gräddad l. kokt l. stekt.
ri, -ä, s. hjelm, hög mössa, topp, ; — -pää, hjelmbärare; — -päi- , med hjelm på hufvudet; — htö, hjelmbuske, hjelmtofs, pa- ch; — -n-silmikko, hjelmgaller.
ö, v. springer snabt.
y, s. krum l. konvex böjning; — ka, som har kort, krokig nacke, knacke.
y, s. olust, dufvenhet, vanmagt; — olustig, hopkrumpen.
ä, s. smet; bröd, kaka, bulla; smal och skral båt; menee kyrsälleen, går på sned.

Kyrtty y. m., k. **Kurttu** j. n. e.

Kyrä, s. puckel; — a. krökt.

Kyrää, **-räjää**, v. kröker, vrider, tjurar.

Kyselee, v. frågar efter, förhör, utforskar.

Kyselijäs, a. frågvis.

Kyselmyksellinen, a. kateketisk.

Kyselmys, s. efterfrågning, frågämne; opetus kyselmyksillä, kateketisk undervisning; — **-kirja**, frågobok, katekes; — **-taito**, kateketik.

Kyselyttää, v.; minua kyselyttää, jag har lust att fråga, jag drifves att fråga.

Kyssä, s. puckel, knöl; — **-niska**, kroknacke; — **-selkäinen**, puckelryggig.

Kysyjä, s. frågare, efterfrågare.

Kysyminen, s. efterfrågan, frågning.

Kysymyksellinen, a. problematisk, interrogativ.

Kysymys, s. fråga, spörjsmål; problem (*algebraiskt*); panna kysymykseen, sätta i fråga; lainkysymys, lagfråga; pääk., hufvudfråga; mistä k. on, hvarom är fråga; kysymyksenä l. kysymyksessä oleva, ifrågavarande; — **-merkki**, frågetecken; — **-sana**, frågeord.

Kysymätän, s. oåtspord, oefterfrågad.

Kysyntä (-nnän), s. frågning; talan.

Kysyttää, v. låter fråga, förelägger frågor.

Kysyy, v. frågar, hör efter, hör sig före, spörjer, anhåller om, fordrar, kräfver; k. jkulta, frågar af ngn, gör ngn en fråga; k. jkuta morsiameksensa, anhåller om ngn till brud; ei sitä kukaan kysy, ingen bryr sig derom, det finnes ingen efterfrågan derpå; vielä hän k., hvilken fråga, det var nu fråga, att han frågar; k. neuvoa jkulta, inhemtar ngns råd; k. perään, hör åt; k. oikeudessa, lagför, lagsöker; kärar; klagar, klandrar.

Kysäisee, v. frågar hastigt, infaller, framkastar en fråga.

Kytee, v. kyttar, byrar, glöder; kipenä k., gnistan kyttar; mieli k. kylän pojille, hjertat lågar för byns ungersvenner.

Kyterehtää, v. småkyttar, retar, kittlar.

Kytke, s. klafve, klafbundet tillstånd; on kytkeessä, är klafbunden.

Kytkee, v. klafvar, klafbinder, länkar, hopkopplar, förtöjer; inskränker.

Käkertää, v. snattrar, pladdrar, sladdrar, skräflar.
Käkeys, s. afsigt, plan, bemödande, försök, företag, föresats.
Käkeää, v. lofvar, ärnar, ämnar (*sig*), är i begrepp, fikar efter; hinner, stundar, instundar.
Käki (käen), s. gök, kuku, gucku; — **käenapilas**, gökmat, syrsälting; — **-enkukka**, gökblomster, vintergrön; — **-ennisu**, gökråg, björnmossa; — **-enpiika**, göktyta.
Käkisee, v. talar l. hostar tort och oafbrutet; k. **Kähisee**.
Käkkärä, a. krokig, krusig; — s. papiljott, buckla.
Käkristyy y. m., k. **Käyristyy** y. m.
Käkättää, v. käxar, kältar, brummar på ngn, sqvattrar.
Käkö, käkönen, s. gök, gucku; (*fig.*) siska, dufva.
Kälkki, s. tallstrunt; strunt, lappri, uselhet.
Kälkkää y. m., k. **Kalkkaa** y. m.
Kälkö, s. trög l. dum l. torr l. mager menniska, rackare.
Källerö, s. rund, fyllig, trind, lättrörlig varelse.
Källeröitsee, v. rullar, trillar, röres lätt.
Källöttää, v. gör ngt vårdslöst; istua, maata k., sitter, ligger och vräker sig.
Kälpeytyy, v. tränar, blir mager, torr l. glåmig.
Kälpeä, -iä, a. bortirånad, förvissnad, mager, torr, glåmig.
Kälpii, k. **Kälpeytyy**.
Kälseä y. m., k. **Kalsea** y. m.
Kälvehtyy y. m., k. **Kälpeytyy** y. m.
Käivetys, s. bleksot.
Kälvii, -yy, v. torkar, soltorkar, vädertorkar.
Käly, s. svägerska.
Kälys, s. en af svägerskorna.
Kämmekkäinen, a. (*bot.*) handformig.
Kämmelmys, s. flathandssidan på en vant; spont; panna kämmelmyksiin, sponta.
Kämmeltyy, k. **Kimmeltyy**.
Kämmen (-nen), s. flata handen, handlaget, tass, labb, ram; karhun k., björnram; karhunkämmen, björnfloka; saada kämmenelle, få handplaggor; kämmenen levyinen, af en handsbredd, en tvärhand bred; kämmenen levyydeltä, till en handsbredd; — **-jalkainen**, hälgångare (*luonn. hist.*); — **-kuoppa**, handgrop; — **-pää**, upphöjningen e… **kämmenpöytä** och fingrarne; — …**tä**, handlag, inre sidan af flata … den; — **-selkä**, yttre sidan af … handen.
Kämmennys, s. fals, falsning, inf…
Kämmentää, v. vidrör l. fattar me… den, gifver hand åt ngn; falsar.
Kämmenys, s. handsbredd; fals; k. **melmys**.
Kämmertyy, v. kroknar, blir v… star sig, bugtar sig, bågnar.
Kämnärinoikeus, s. kämnersrätt.
Kämpelä, -rä, k. **Kampela** o. **pura**.
Kämpii, v. arbetar l. går lång… trögt l. mödosamt, stretar m… der och fötter, krafsar, klämm… ger, trefvar; k. lumessa, r… fram i snön; lapsi k., barn… l. kryper fram.
Kämpyrä, k. **Kampura**.
Kämpä, a. plump, grof, klumsig.
Kämpäle (-een), s. större stycke… klump.
Kämy, -yrä, s. knyte, bylte … packning; linhäsla, garnslirp.
Kämähtää, -telee, v. stojar … brakar, dånar.
Kämäjää, v. väsnas, stojar, kif…
Kämärä, a. skrumpen; krökt; — s. … penhet, krokigt trädstycke, kr… be; vågens brytning.
Kängittää, v. grälar emot, är gen…
Känisee, -ttää, v. marrar, ilsk… på med ngt.
Känkyrä, s. mångbugtigt träd, … växt träd.
Känkyttää, k. **Känisee**.
Kännelmys, k. **Kämmelmys**.
Kännä, s. sjuprickig gullhöna, … piga.
Kännää, v. drager l. släpar efter … gör ngt långsamt, stretar emot.
Känsenee, -ttyy, v. blir svampig l… kig.
Känsii, v. afskär svamp från träd… lar svamp; afskär valkar l. liktor…
Känsittää, v. gör svampaktig l. v…
Känsä, s. trädsvamp, svampticka, … ticka; valk (*i händer l. fötter*); … koivun k., björkticka; m… sopp; varpaan k., liktorn; … k., dalk.
Känsäinen, -äkäs, a. svampig, … aktig; valkig, dalkig.

sästyy, -äytyy, v. blir svampig l. lkig l. dalkig.
tty, -yrä, a. ovig, obäklig, trög, nfärdig, gammal och krokig; — s. knöl träd; krånglig l. ilsken menniska.
tys, s. ovig l. styf varelse.
tystää, v. gör ngt ovigt l. styft.
ttää, k. **Kähmii.**
i, partik. = **Kään (Kaan).**
jää, k. **Känisee.**
lehtää, k. **Käpäilee.**
lä, a. qvick, liflig.
rtyy, v. blir hoprullad l. krökt, llar sig, skrumpnar, böjer sig, ringfastnar, intrasslas.
rtää, v. hoprullar, kröker, ringlar, r, krullar.
ä, a. krökt, hoprullad, ringlad, lad.
i, -iä, a. nätt, behändig; k. **Ke-**
i, v. fingrerar, vidrör; tacklar (*meris.*)
yrä, s. krökning, bugt, rulle; näfflöte; krum l. böjd ställning; **sor-** : **ovat käppyrässä,** fingrarne krokiga; **terä kääntyi käppy-**a, bettet böjde sig i en krok; **n käppyrässä,** förtyngd af sömn, lig l. plirig af sömn.
yrä, -äinen, a. krokig, rullad, tlad.
yröi, -öitsee, v. rullar l. vecklar röker sig.
äjää, k. **Käppää.**
ää, v. slår l. smäller sakta, slår , smäller i.
ityy, v. blir hoprullad, rullar sig.
ittää, v. kröker, vrider.
y, s. näfverrulle, nätflöte.
ä, k. **Käyrä.**
ii, v. fingrar, trefvar; tvekar, beker sig.
ähtää, v. rör sig hastigt l. lätt.
ää, v. vidrör hastigt, knäpper, apprar.
äys, s. knäpp, knapper.
, s. kotte, hylsa, humlekopp; nätknytnål; näfverrulle, nätflöte; ram, s; ormetter; sydänk., hjertunge; nsen k., grankott; ei taivaan pyä, icke det ringaste; — **-lau-** räfklipa; tana; — **-liha,** det öliga köttet under tassen; qvicke i sthof.
yilee, k. **Käpyää.**
yinen, a. full med kottar.

Käpyrehtää, v. slingrar l. vrider sig hit och dit.
Käpyää, v. träder på bindnål; vidrör med tassen.
Käpä, k. **Kapa ja Käpälä.**
Käpäilee, v. trefvar, famlar, känner efter med händerna, vidrör med handen l. tassen.
Käpäisee, v. gör som hastigast.
Käpäjää, v. stomlar, drölar.
Käpäkkä, a. snäf, otillräcklig.
Käpäle, -lä, -lö, s. tass, ram, labb; vrt. **Kapale;** lähtee l. karkaa käpälämäkeen, tar till harpasset.
Käpälehtää, k. **Käpäjää.**
Käpälöitsee, v. löper på tassarna; krafsar, klöser, klår, skrapar med tassen l. ramen; löper, löper tassande.
Käpärtyy y. m., k. **Käpertyy** y. m.
Käpäs (käppään), a. lätt, villig, färdig, snäll, qvick.
Käpäytyy, -pääntyy, v. blir mycket torr (kapaantuu).
Kärellinen y. m., k. **Kärjellinen** y. m.
Kärevä, a. liflig, ej slapp; vresig.
Käreys, s. heshet, sträfhet, knarrighet.
Käreä, a. hes, sträf, rosslig; vresig, knarrig.
Kärhentää, v. klänger, hakar sig fast, är påhängsen; begär enträget, pockar; retas, plågar; rör om (*elden*).
Kärheä, a. som hakar sig vid alt, retlig, trätgirig.
Kärhi (-en), s. klänge.
Kärhii, v. vidrör, griper uti, klänger.
Kärinä, s. hest ljud, sträf röst; brummande, fräsande, knarrande.
Kärisee, v. ljuder hest; fräser; rasslar, brummar, morrar, knorrar.
Käristyy, v. blir hes, hesnar; blir stekt l. svedd.
Käristää, v. åstadkommer hest l. sträft ljud; steker, bryner; begär enträget, nödgar.
Kärittää, v. bryner (*bettet på eggjern*); k. **Käristää.**
Kärjellinen, a. med udd l. spets försedd, uddig, spetsig; veitsen kärjellinen suolaa, en knifsudd salt.
Kärjestää, v. spetsar, tillspetsar, förser med udd.
Kärjetön, a. utan spets, uddlös, trubbig.
Kärkevä, a. uddstark, spetsig.
Kärkeä, -iä, k. **Kärkäs.**
Kärki (kärjen), s. spets, udd, gadd; kolmik., trendd.

Kärkinen, a. uddig, spetsig; teräväk., uddhvass; kolmik., treuddig.
Kärkki, s. tallstrunt, tallskott.
Kärkkii, **-yy**, v. är begärlig l. lysten l. snål, griper efter ngt, snålas, hänger efter, efterfikar.
Kärkkyys, s. beställsamhet, nyfikenhet; passion, stor hog l. lust.
Kärkkäilee, **-kästelee**, v. snålas; är nyfiken.
Kärkkäisyys, s. snålhet, begärlighet, fikenhet, nyfikenhet.
Kärkkäys, s. k. edell.
Kärkäs (-kkään), a. begärlig, snål, fiken, nyfiken; snabb, beställsam; k. tietämään, lukemaan, vetgirig, läslysten.
Kärme (-een), s. orm; k. pistää, panee, puree, ormen biter, stinger; — **-enheinä**, ormört, ormbunke; — **-enkieli**, ormtunga; — **-enkorento**, ormslända (*insekt*); — **-enloihtija**, **-lumoja**, ormtjusare; — **-enmarja**, trollbär, ormbär, trollört; — **-enpisto**, ormstyng; — **-enpistämä**, **-purema**, ormstungen, ormbiten; — **-ensanat**, besvärjelseformel mot ormbett.
Kärmeilee, v. krälar, slingrar sig (såsom ormen), ormar sig.
Kärmeinen, a. ormlik, full af ormar.
Kärnys, s. brummare, knotare.
Kärnystää, v. stretar l. sträfvar emot; brummar, knottrar.
Kärnyttää, v. marrar, murrar, puttrar, gnatar, käxar, pratar.
Kärnytys, s. gnat, putter.
Kärnä, k. **Kaarna**.
Kärnää, v. tadlar, klandrar.
Kärpii, v. är brunstig l. löpsk.
Kärppii, v. bidar, afbidar, väntar.
Kärppä, s. hermelin, lekatt.
Kärpä, s. brunst, brånad, löptid; bestyr, besvär.
Kärpäinen, s. brunstig, löpsk.
Kärpänen, s. fluga.
Kärpäskukka, s. ranunkel; — **-lintu**, **-sieppo**, flugsnappare; — **-sieni**, **-tatti**, flugsvamp.
Kärri, **-y**, s. j. pl. **kärrit**, kärra.
Kärrittää, v. knorrar, knotar, grälar smått.
Kärryke (-kkeen), s. skarpt qvistigt ting.
Kärrys, s. brummare, puttrare, knottrig l. otålig menniska.
Kärryttää, k. **Kärrittää**.
Kärrä, s. sprättbåge.
Kärsii, v. lider, tål, fördrager, [illegible] vidkännes, pliktar, umgälder; k. [illegible] gaistusta, undergår l. lider [illegible] tulipalon kärsinyt, brandskadad.
Kärsimys, s. lidande, plåga; tålam[illegible] fördragsamhet.
Kärsimätön, a. otålig, ofördragsam, odräglig, olidlig.
Kärsintä, **-ntö**, s. lidande.
Kärsinnäinen, a. dräglig.
Kärsittävä, part. j. a. som bör [illegible] tålas l. lidas; dräglig, lidlig.
Kärsittäväisyys, s. dräglighet.
Kärsiväinen, a. tålsam, fördragsam, [illegible] signerad, långmodig; lidande.
Kärsiväisyys, s. tålsamhet, fördragsam[illegible]het, långmodighet, resignation.
Kärsivällinen, a. tålig, fördragsam, verseende.
Kärsivällisesti, adv. tåligt j. n. e.
Kärsivällisyys, s. tålamod, tålig fördragsamhet.
Kärsä, s. tryne, nos, snabel; — **-hattu**, bachhumla, rölleka; — **-piippa**, snugga; — **-torvi**, snabel.
Kärsäkäs (-kkään), s. stortryni[illegible] stor snabel.
Kärsällinen, a. tryn- l. snabelförsedd.
Kärttelijäs (-ään), a. enträget begä[illegible]de, kältande; pretentiös; närgå[illegible]
Kärttää, v. tigger (gnällande, [illegible] med bedjande, kirrar, marrar [illegible] tar, pockar.
Kärty (kärryn), a. otålig, snarstö[illegible] knorrig, knottrig, vresig; — s. k. **Kärt**
Kärtyinen, **-yisä**, a. k. edell.
Kärtyisyys, s. vresighet j. n. e.
Kärtyy, v. blir otålig l. vresig; [illegible] osande.
Kärventyy, v. blir svedd, brännes, [illegible] brynt l. stekt.
Kärventää, v. sveder, steker, bräm[illegible] bryner, bräcker.
Kärvähtää, v. svedes hastigt, bryn[illegible] stekes; blir svedd j. n. e.
Kärvänen = **Kärpänen**.
Kärväs (-pään), a. brunstig, löpsk.
Kärväs (-vään), s. gista, nätställning, underlag för skylar.
Käry, s. brandlukt, os; haisee kär[illegible]tä, luktar brändt.
Käryinen, a. osande; något bränd.
Käryttää, v. gifver brandlukt, svedd, bränner l. steker lindrigt.
Käryää, v. osar, luktar brändt.
Kärähtää, v. fräser till hastigt, bräm[illegible] luktar ngt brändt, brinner hastigt.

kärper till ngt; snäser till: tager åt ig, blir ond.
räjä, k. **Keräjä.**
räjää, k. **Kärisee.**
si (käden), s. hand; handstil; kädessä käteen, från hand till hand, käsillä, till hands, framme; käsille, ill hands, fram; on käsillä, är till ands, förehafves; käsillä oleva, örhanden varande, innevarande; omalla kädellä, egenhändigt; käydä käin johonkin, lägga hand vid ngt, öretaga sig ngt; käsi kädessä (kälekkää), hand i hand; tuohon käeen, hand på det l. på den saken; ampua kädeltänsä l. käden päältä, skjuta på fri hand; käsi kädeltä, hand för hand; käsillä pidellen l. käsin tunnettavasti, handgripligen, påtagligen; kädestä kärjään, ur hand till mun; tuli hätä täteen, blef nöd på färde; minulla on kirjoittamista käsillä, jag haller på med att skrifva; oikealle kädelle, till höger; antaa kättä jkulle, räcker ngn handen; käden varalta, vapaalla kädellä, på fri hand; kätten taputus, handklappning; käden tottumus, handalag; se on hänen kättänsä, det är hans handstil; salakättä, lönnligen, hemligen; hätäkättä, som hastigast; sinnekäsin, ditåt; itäänkäsin, österut, åt öster; edeltäkäsin l. -kättä, på förhand; jäljestäkäsin, efteråt; — **-ala**, händers verk, handlag; handstil; — **-ammatti**, handtverk, handtverksrörelse; käsiammatin oppinut, utlärling; — **-ammattilainen**, handtverkare; — **-askareet**, småsysslor; — **-keino**, handslöjd, slöjd; — **-keinoilija**, slöjdare, slöjdidkare; — **-kirja**, handbok, ritual; kirkollinen k., kyrkohandbok, liturgi; — **-kirjallinen**, liturgisk; — **-kirje**, handbref; — **-kirjoitus**, handskrift; — **-kirves**, handyxa; — **-kivi**, handqvarn; — **-kylvöinen**, handsådd; — **-kynä**, handlofve; — **-kähmä**, nappatag, handgemäng; — **-liina**, handduk, handkläde; — **-muisku**, slängkyss; — **-määrältä**, på fri hand, på måfå; — **-nuotta**, kastnot; — **-painin**, handpress; — **-palvelija**, uppassare; — **-palvelus**, uppassning; — **-pussi**, pirat, ridikyl; — **-puoli**, enhändt; taluttaa käsipuolesta, leder vid armen; — **-puu**, ledstång, ledskrank; — **-puuhka**, muff; — **-raha**, handpenning; städja, förskott; pl. handkassa; — **-ranne**, handlofve, handled; — **-raudat**, handbojor, handklofvar; — **-rysy**, handgemäng; — **-tehdas**, **-teosto**, manufaktur; — **-tekoinen**, handgjord, handskrifven; — **-teollisuus**, handslöjd; — **-teos**, handslöjd; — **-työ**, handarbete, handslöjd; handtverk; — **-työ-koulu**, slöjdskola; — **-työ-laitos**, manufakturverk; — **-työläinen**, handtverkare, gerningsman; — **-työ-mies**, slöjdare; — **-vara**, handstöd; handkassa; — **-varsi**, underarm; — **-verkko**, handnät, kastnät; — **-voima**, handstyrka, handkraft; — **käden-anto**, **-lyönti**, handslag, handfästning; — **-denleveys**, handsbredd; — **-denpito**, **-dentapa**, handlag; — **-denselkä**, bakhand; — **-densija**, handtag, handfäste.
Käsikkäin l. **Käsikkää**, adv. hand i hand.
Käsikäs (-kkään), a. händig, slög, slöjdkunnig.
Käsillinen, a. med händer försedd; händig.
Käsillisyys, s. händighet.
Käsiläinen, s. amanuens.
Käsine (-een), s. vant, handske; pl. **käsineet**, handbetäckning.
Käsinen, k. **Kätinen.**
Käsite (-tteen), s. begrepp.
Käsitettävä, part. a. som bör l. kan begripas; fattlig, begriplig, utgrundlig.
Käsittelee, v. behandlar, handlägger, förehar.
Käsittämättömyys, s. obegriplighet, ransakelighet.
Käsittämätön, a. obegriplig, outgrundlig, ofattlig, outransakelig.
Käsittäväinen, a. som fattar l. begriper, fattlig, förståndig.
Käsittäväisyys, s. fattlighet, begriplighet.
Käsittää, v. fattar, inser, begriper, förstår; handterar, behandlar; sammanfattar, innefattar; ernår, erhåller, bekommer.
Käsittömyys, s. handlöshet.
Käsityksin, **-tysten**, adv. hand i hand.
Käsitys, s. begrepp, insigt, uppfattning; vrt. **Käsittää**; — **-piiri**, begreppssfer; — **-voima**, fattningförmåga.
Käsitön, a. handlös, utan händer.
Käskemätön, a. objuden, oanbefald.

Kärkinen, a. uddig, spetsig; teräväk., uddhvass; kolmik., treuddig.
Kärkki, s. tallstrunt, tallskott.
Kärkkii, -yy, v. är begärlig l. lysten l. snål, griper efter ngt, snålas, hänger efter, efterfikar.
Kärkkyys, s. beställsamhet, nyfikenhet; passion, stor hog l. lust.
Kärkkäilee, -kästelee, v. snålas; är nyfiken.
Kärkkäisyys, s. snålhet, begärlighet, fikenhet, nyfikenhet.
Kärkkäys, s. k. edell.
Kärkäs (-kkään), a. begärlig, snål, fiken, nyfiken; snabb, beställsam; k. tietämään, lukemaan, vetgirig, läslysten.
Kärme (-een), s. orm; k. pistää, panee, puree, ormen biter, stinger; — **-enheinä**, ormört, ormbunke; — **-en-kieli**, ormtunga; — **-enkorento**, ormslända (*insekt*); — **-enloihtija, -lumoja**, ormtjusare; — **-enmarja**, trollbär, ormbär, trollört; — **-enpisto**, ormstyng; — **-enpistämä, -purema**, ormstungen, ormbiten; — **-ensanat**, besvärjelseformel mot ormbett.
Kärmeilee, v. krälar, slingrar sig (såsom ormen), ormar sig.
Kärmeinen, a. ormlik, full af ormar.
Kärnys, s. brummare, knotare.
Kärnystää, v. stretar l. sträfvar emot; brummar, knottrar.
Kärnyttää, v. marrar, murrar, puttrar, gnatar, käxar, pratar.
Kärnytys, s. gnat, putter.
Kärnä, k. **Kaarna**.
Kärnää, v. tadlar, klandrar.
Kärpii, v. är brunstig l. löpsk.
Kärppii, v. bidar, afbidar, väntar.
Kärppä, s. hermelin, lekatt.
Kärpä, s. brunst, brånad, löptid; bestyr, besvär.
Kärpäinen, s. brunstig, löpsk.
Kärpänen, s. fluga.
Kärpäskukka, s. ranunkel; — **-lintu, -sieppo**, flugsnappare; — **-sieni, -tatti**, flugsvamp.
Kärri, -y, s. j. pl. **kärrit**, kärra.
Kärrittää, v. knorrar, knotar, grälar smått.
Kärryke (-kkeen), s. skarpt qvistigt ting.
Kärrys, s. brummare, puttrare, knottrig l. otålig menniska.
Kärryttää, k. **Kärrittää**.
Kärrä, s. sprättbåge.

Kärsii, v. lider, tål, fördrager. [illegible] vidkännes, pliktar, umgälder: k. [illegible] gaistusta, undergår l. lider [illegible] tulipalon kärsinyt. brandskat
Kärsimys, s. lidande, plåga: tål fördragsamhet.
Kärsimätön, a. otålig, ofördrag odräglig, olidlig.
Kärsintä, -ntö, s. lidande.
Kärsinnäinen, a. dräglig.
Kärsittävä, part. j. a. som tål tålas l. lidas; dräglig, lidlig.
Kärsittäväisyys, s. dräglighet.
Kärsiväinen, a. tålsam, fördragsam signerad, långmodig; lidande.
Kärsiväisyys, s. tålsamhet, förn het, långmodighet, resignation
Kärsivällinen, a. tålig, fördrag verseende.
Kärsivällisesti, adv. tåligt j.
Kärsivällisyys, s. tålamod. fördragsamhet.
Kärsä, s. tryne, nos, snabel: — bachhumla, rölleka; — -pilp snugga; — **-torvi**, snabel.
Kärsäkäs (-kkään), s. storsnabel stor snabel.
Kärsällinen, a. tryn- l. snabel
Kärttelijäs (-ään), a. enträgen de, kältande; pretentiös; tärg
Kärttää, v. tigger (gnällande med bedjande, kirrar, marr tar, pockar.
Kärty (kärryn), a. otålig, s knorrig, knottrig, vresig; — s.
Kärtyinen, -yisä, a. k. edell.
Kärtyisyys, s. vresighet j. n. e.
Kärtyy, v. blir otålig l. vres osande.
Kärventyy, v. blir svedd. brän brynt l. stekt.
Kärventää, v. sveder, steker. bryner, bräcker.
Kärvähtää, v. svedes hastigt. stekes; blir svedd j. n. e.
Kärvänen = **Kärpänen**.
Kärväs (-pään), a. brunstig. l
Kärväs (-vään), s. gista, näst underlag för skylar.
Käry, s. brandlukt, os; haisee tä, luktar bränd.
Käryinen, a. osande; något brän
Käryttää, v. gifver brandlukt. sv bränner l. steker lindrigt.
Käryää, v. osar, luktar brändt.
Kärähtää, v. fräser till hastigt. luktar ngt brändt, brinner

ärper till ngt; snäser till: tager åt
, blir ond.
ijä, k. **Keräjä.**
ijää, k. **Kärisee.**
(käden), s. hand; handstil; kädes-
käteen, från hand till hand, kä-
lä, till hands, framme; käsille,
hands, fram; on käsillä, är till
ds, förehafves; käsillä oleva,
handen varande, innevarande; omal-
kädellä, egenhändigt; käydä kä-
johonkin, lägga hand vid ngt,
taga sig ngt; käsi kädessä (kä-
kää), hand i hand; tuohon kä-
n, hand på det l. på den saken;
pua kädeltänsä l. käden pääl-
skjuta på fri hand; käsi kädel-
hand för hand; käsillä pidel-
l. käsin tunnettavasti, hand-
ligen, påtagligen; kädestä kär-
n, ur hand till mun; tuli hätä
een, blef nöd på färde; minul-
n kirjoittamista käsillä, jag
er på med att skrifva; oikealle
elle, till höger; antaa kättä
lle, räcker ngn handen; käden
alta, vapaalla kädellä, på fri
; kätten taputus, handklapp-
; käden tottumus, handalag;
n hänen kättänsä, det är hans
dstil; salakättä, lönnligen, hem-
; hätäkättä, som hastigast;
nekäsin, ditåt; itäänkäsin,
rut, åt öster; edeltäkäsin l.
ttä, på förhand; jäljestäkäsin,
rat; — **-ala**, händers verk, hand-
; handstil; — **-ammatti**, handt-
k, handtverksrörelse; käsiamma-
oppinut, utlärling; — **-ammat-**
inen, handtverkare; — **-aska-**
t, småsysslor; — **-keino**, hand-
jd, slöjd; — **-keinoilija**, slöjda-
slöjdidkare; — **-kirja**, handbok,
al; kirkollinen k., kyrkohand-
, liturgi; — **-kirjallinen**, liturgisk;
-kirje, handbref; — **-kirjoitus**,
dskrift; — **-kirves**, handyxa; —
vi, handqvarn; — **-kylvöinen**, hand-
ld; — **-kynä**, handlofve; — **-käh-**
, nappatag, handgemäng; — **-liina**,
dduk, handkläde; — **-muisku**, släng-
; — **-määrältä**, på fri hand, på
dä; — **-nuotta**, kastnot; — **-pai-**
, handpress; — **-palvelija**, upp-
sare; — **-palvelus**, uppassning; —
ssi, pirat, ridikyl; — **-puoli**, en-
dt; taluttaa käsipuolesta, le-
der vid armen; — **-puu**, ledstång,
ledskrank; — **-puuhka**, muff; — **-ra-**
ha, handpenning; städja, förskott; pl.
handkassa; — **-ranne**, handlofve, hand-
led; — **-raudat**, handbojor, handklof-
var; — **-rysy**, handgemäng; — **-teh-**
das, **-teosto**, manufaktur; — **-te-**
koinen, handgjord, handskrifven; —
-teollisuus, handslöjd; — **-teos**, hand-
slöjd; — **-työ**, handarbete, handslöjd;
handtverk; — **-työ-koulu**, slöjdskola;
— **-työ-laitos**, manufakturverk; —
-työläinen, handtverkare, gernings-
man; — **-työ-mies**, slöjdare; — **-vara**,
handstöd; handkassa; — **-varsi**, un-
derarm; — **-verkko**, handnät, kast-
nät; — **-voima**, handstyrka, hand-
kraft; — **käden-anto**, **-lyönti**, hand-
slag, handfästning; — **-denleveys**,
handsbredd; — **-denpito**, **-dentapa**,
handlag; — **-denselkä**, bakhand; —
-densija, handtag, handfäste.
Käsikkäin l. **Käsikkää**, adv. hand i
hand.
Käsikäs (-kkään), a. händig, slög, slöjd-
kunnig.
Käsillinen, a. med händer försedd;
händig.
Käsillisyys, s. händighet.
Käsiläinen, s. amanuens.
Käsine (-een), s. vant, handske; pl. **kä-**
sineet, handbetäckning.
Käsinen, k. **Kätinen.**
Käsite (-tteen), s. begrepp.
Käsitettävä, part. a. som bör l. kan
begripas; fattlig, begriplig, utgrundlig.
Käsittelee, v. behandlar, handlägger,
förehar.
Käsittämättömyys, s. obegriplighet,
ransakelighet.
Käsittämätön, a. obegriplig, outgrund-
lig, ofattlig, outransakelig.
Käsittäväinen, a. som fattar l. begri-
per, fattlig, förståndig.
Käsittäväisyys, s. fattlighet, begrip-
lighet.
Käsittää, v. fattar, inser, begriper, för-
står; handterar, behandlar; samman-
fattar, innefattar; ernår, erhåller, be-
kommer.
Käsittömyys, s. handlöshet.
Käsityksin, **-tysten**, adv. hand i hand.
Käsitys, s. begrepp, insigt, uppfattning;
vrt. **Käsittää**; — **-piiri**, begrepps-
sfer; — **-voima**, fattningförmåga.
Käsitön, a. handlös, utan händer.
Käskemätön, a. objuden, oanbefald.

Käskentä, -ntö, s. befallning.
Käskee, v. befaller, anmodar, ber, uppmanar, bjuder, tillsäger, ålägger, föreskrifver, påbjuder.
Käskijä, s. den som bjuder, befaller o. s. v.
Käsky, s. bud, befallning, påbud, föreskrift, order; kallelse, bjudning; kuninkaan käskystä, på konungens befallning; Jumalan kymmenen käskyä, tio Guds bud; — **-kirje**, order; reskript, missiv; — **-n-ajaja**, utridare; — **-n-alainen**, underordnad; — **-nhaltija**, befallningshafvande; kommendant; — **-nviejä**, budbärare.
Käskyläinen, **-läs**, s. uppvaktare, tjenare, ordonnans, betjent, budbärare; organ; pl. **käskyläiset**, betjente; — **-läis-upseeri**, ordonnansofficer.
Käsnikäs (-kkään), a. besatt med vårtor, vårtig, valkig.
Käsnä, s. valk (i händer l. fötter), dalk, vårta, liktorn, knöl, utväxt.
Käsnäinen, k. **Käsnikäs**.
Käsnääntyy, v. blir valkig j. n. e.
Kässä, k. **Kyssä** j. **Käsnä**.
Käsäs (-ksen), s. halsvalk för ren, renrankor.
Käsästää, v. förespänner en ren.
Käteliäs, k. **Kätevä**.
Kätevyys, s. händighet, godt handalag; färdighet.
Kätevä, a. händig, slög, slöjdkunnig, snäll; behändig, färdig.
Käteyttää, v. gifver i hand, tillställer.
Käteytyy, v. kommer tillhanda, inhändigas.
Kätilöin (-imen), **-lö**, s. barnmorska, jordegumma.
Kätine, s. k. **Käsine**; armband.
Kätinen, a. ht. hand; i hand varande, till hands; omakätinen, egenhändig; omakätisesti, egenhändigt; hyväk., skicklig; vasenk., vensterhändt; helläk., ömhändt.
Kätisee, v. knarrar, gnäller, gnider, är orolig.
Kätistyy, k. **Kutistuu**.
Kätkee, v. gömmer, döljer, förvarar, hyser, bevarar, hägnar; kätketty, förborgad, fördold, gömd.
Kätkettää, v. låter gömma.
Kätkeytyy, v. gömmer sig, gömmes, är dold.
Kätkijä, s. den som gömmer.
Kätkyläinen, s. vaggbarn.
Kätkyt (-yen), s. vagga.
Kätkyttää, v. vaggar.
Kätkyy, v. undangömmes, blir gömd förvarad; ligger i vagga, vaggas.
Kätkö, s. gömsle, förvar, förvaringsställe; pitää kätkössä, förvara; panee kätköön, sätter i förvar.
Kättelee, v. slår l. skakar hand, ger hand; handterar, handlägger, traktar.
Kättelys, s. handslag, handskakning n. e.
Kättyri, s. enhändt menniska.
Kättäjäiset, s. pl. öfverenskommelse trolofning; förlofningsskalas.
Kättää, v. gifver l. slår hand, ger hand; öfverenskommer; trolofvar.
Kätyri, s. handtlangare.
Kätö, **-nen**, s. dim. liten hand.
Kävelee, v. går, spatserar, promenerar vandrar, vankar.
Kävely, **-lys**, s. gång, vandring, sergång, promenad.
Kävestyy, v. går för sig, lyckas.
Kävistää, v. snattar, snillar undan.
Kävijä, s. besökare; gångare, vandrare efterfrågare, spekulant.
Kävys, s. nätsticka; vrt. **Käpy**.
Kävystää, v. träder på bindnål l. tillreder nät.
Kävähyttää, v. sätter hastigt i l. rörelse.
Käväisee, v. går som hastigast; lämpar sig, har framgång; träffar *pu- ja muista aseista*); blir; jäser; vägagår, timar; mitenkä se (kanssa) käy, huru går det saken? se käy hyvästi, det bra; sinulle l. sinun käy p det går olyckligt l. illa för k'auppaa, idkar handel; k. för krig; k. päinsä, går för sig an; k. tulta, vettä, går efter vatten; mieli k. pahaksi, illtykt; k. sairaaksi, blir sjuk kolmannella l. kolmatta, tredje året (*gamma*); k. kylä besöker byn; kenkä k. jalkaan, passar på foten; nuttu k. ruum myöten, rocken sitter efter kr k. itkemään, börjar att gråta; nun k., det går an för mig; m k. sääliksi; jag känner med ei minun k. sitä myyminen, kan icke sälja den; k. päälle, på; juoma k., drickan jäser; k. hasta l. rahana, gäller för tuuli k. idästä, det blåser från

lly k., qvarnen är i gång; hänen
ınsa k., munnen går; k. kiinni
ıhun, fattar tag i ngt; k. pit-
lensä l. makaamaan, lägger sig;
räliin, lägger sig emellan; mi-
ıta se k. kamalalta, det är
ıskt för mig; minusta k. ih-
eksi l. oudoksi, det väcker min
ındran; k. sydämelle, går till
tat; k. yhteen, hopstöter, öfver-
ıtämmer, inträffar; k. päähän, slår
ufvudet (*om drycker*); k. halki,
ver sig, klyfves; k. käyntiänsä,
ırar sin bana; k. käymistänsä,
oupphörligt, går sin jemna gång;
ikka k. koiraan, käppen träffar
den; kirves k. jalkaan, yxen
l. träffar foten.
tä, a. utstående; — **-leuka**, med
lende, spetsig haka.
inen, s. gående, gång, skridt; jäs-
.
istö, s. promenadplats.
ys, s. gående tillstånd, gång.
ä, s. gång, spatsergång, tur, slag;
k.
änen, s. dim. kort besök; kävi
llä käymäseltä l. käymäsil-
han var här som hastigast.
äri, s. gångare; passgångare (*häst*).
ätön, a. obesökt; ogångbar (*mynt*);
ksam, ovig; ojäst; ripillä k., icke
ftgången.
ti, s. gång, gående, skridt; besök;
gång; myllyn k., qvarnens gång;
äjänk., rättegång, process; lain-
rättegång; lagfart; kylässä k.,
k i byn; terveisillä k., besök;
ynti- l. pitovaatteet, pl. gång-
der.
tä, -ntö, k. edell.
ä, a. som går, gångbar, gängse,
ändbar, passande, lämplig; k. raha,
ıta, gångbart mynt, pris; hengen
ille k. asia, på lifvet gående sak,
sak l. -fråga.
äläinen, s. fotgångare; tiggare,
ngstrykare.
re, s. kupa.
entää, **Käyristää** y. m., k. **Käp-**
tää y. m.
rä, a. krokig, bugtig; — s. böjdt ting,
lstråke, hjullöt; — **-nokka**, krok-
bb; — **-sarvi**, krumhornig; — **-sel-**
, krokrygg.
kelee, **-skentelee**, v. går, vankar,
ndrar o. s. v. ofta l. fortfarande.

Käyssä, a. litet krökt.
Käyte (-tteen), s. ämne för rörelse; jäst; mäld; k. **Käytös**.
Käytelmä, s. handtering; konjugation.
Käytettävä, a. som bör l. kan begagnas, brukbar, användbar.
Käytin (-ttimen), s. drifverktyg; jäst; — **-ratas**, drifhjul.
Käyttelee, a. behandlar, handlägger; konjugerar.
Käyttely, s. handtering, behandling.
Käyttäjä, s. den som sätter i gång l. använder l. brukar, förare, ledare, förvaltare, begagnare; lainк., lagskipare.
Käyttäminen, s. brukande, användande, handterande, förvaltande.
Käyttämys, s. användning, bruk, praktik, procedur.
Käyttämätön, a. oanvänd, obegagnad; obrukbar; omalen.
Käyttää, v. låter gå, sätter i gång, leder; använder, brukar, begagnar, öfvar; sköter, förvaltar; låter jäsa; malar; k. hyväksensä, gör sig till godo; k. lakia, tillämpar lagen, skipar lag; k. myllyä, sätter l. håller qvarnen i gång; k. rahaa pahoin, använder penningar illa; k. itsensä, skickar sig, uppför sig; k. laissa, lagfar.
Käyttö, s. bruk; praxis; — **-rahat**, dispositionsmedel.
Käytännöllinen, a. praktisk.
Käytäntä, -ntö, s. användning, tillämpning, praktik, praxis, utöfning; malning.
Käytättää, v. låter gå l. sätta i gång, j. n. e., k. **Käyttää**.
Käytävä, a. som kan l. bör gås; — s. gång, korridor; läpik., genomgång, portgång.
Käytöksellinen, a. uppförandet beträffande, ceremonialisk.
Käytöksenkannallinen, a. tongifvande (*fig.*); — **-kanta**, ton (*fig.*).
Käytöllinen, a. brukbar, bruklig, praktisk, användbar; formlig.
Käytös, s. uppförande, beteende, förhållande, hållning, framfart; sättande i i gång, behandling, användning, bruk; ceremoni, formalitet; jäsning; väärä k. l. väärink., missbruk; hyvä k., godt uppförande; ruumiin k., hållning; lainк., lagskipning; — **-osotus**, ceremoniel.
Käädy, k. **Kääty**.
Käähkänä, s. häkte, kurra.

Körnistyy, v. kroknar, somnar af.
Körny, -nä, s. vanmagt, liflöst tillstånd; mennä körnällensä, falla framstupa, dö knall och fall.
Körnähtää, v. går knall och fall, dör.
Körri, s. spöke, truls.
Körriäinen, s. hårig insektlarf.
Körtti, s. skörte; öfverrock.
Körttiläinen, s. som går med skörtkläder; separatist (kerettiläinen).
Kössi, s. bylte, börda; makaa kössinensä, ligger i full rustning l. med kläderna på.
Kötkä, -käle, s. kluns, klimp, klump, slimsa.
Kötkähtää, v. kastar sig handlöst, kastar l. vräker sig vårdslöst.
Kötäisee, v. smäller till, slår hastigt; gör ngt oskickligt l. plumpt.
Kötöstää, v. gör l. hopfogar ngt oskickligt l. klumpigt.
Köydetön, a. utan rep l. tåg l. tross.
Köyhdyttää, v. gör fattig, utarmar.
Köyhimys, s. fattigman, proletär.
Köyhimystö, s. proletariat.
Köyhkeä, -kiä, a. lös, lucker; lättfärdig, bråd.
Köyhtymys, s. fattigblifning, pauperism.
Köyhtynäisyys, s. pauperism, näringslöshet, proletariat.
Köyhtyy, v. blir fattig l. torftig, kommer af sig.
Köyhyys, s. fattigdom, torftighet, armod.
Köyhä, a. fattig, medellös, torftig, arm; k. rahasta, penningfattig; k. kansasta, folkfattig; köyhät, pl. de fattige; — **-inhoito**, fattigvård; — **-inhuone**, fattighus l. -stuga; — **-inkoulu**, fattigskola; — **-n-apu**, fattighjelp, allmosa; — **-nkirja, -ntodistus**, fattigbevis, fattigdomsbevis.
Köyhäläntä, a. något fattig.
Köyhästi, adv. fattigt, torftigt, inskr
Köyhästö, s. proletariat.
Köykeä, -iä, a. rask, kry; lätt.
Köykistyy y. m., k. **Koukistuu** j.
Köykkyinen, a. krokig.
Köykyttelee, v. guppar, trippar, lätt.
Köykähtää, v. reser sig lätt. upp.
Köykäinen, a. lätt.
Köykälehtää, v. går och slokar. ver ikring.
Köyntelee, v. slingrar sig kring *ranka*).
Köynnöksinen, a. refvig.
Köynnös, s. ranka, refva.
Köyreä, a. bugtig.
Köyri, k. **Kekri**.
Köyristyy, v. kröker l. böjer
Köyristää, v. kröker, böjer.
Köyry, s. krokighet; on köyry ligger krokig; nostaa sel köyryyn, kröker sin rygg. rygg; — **-selkäinen**, krokryggi ryggig; — **-viiva**, kroklinie.
Köysi (-den), s. rep, tåg, tross; **hingas, -ahrain**, harpun; — **räys**, repslageri; — **-purje**, segel; — **-denpää, -pätkä**, repstump; — **-denpunoja**, rep
Köysittää, v. förser med rep. (*meris.*).
Köysitys, s. tackling, tågverk.
Köyttää, v. binder fast med star, fastsurrar; tvinnar, snor.
Köyttö, s. bindning, snoende; — **ka**, segelgarn.
Köytös, s. bindning, surrning; bundet, bunt; pl. **köytökset**. refvor.
Kööpeli, k. **Kyöpeli**.

L.

Laadella, inf. sanasta **Laatelee**.
Laadinta, s. lagning, görning; vrt. **Laatii**.
Laadullinen, a. ordentlig, passande, välbestäld, sedig, artig, hyfsad; qvalitativ.
Laaduton, a. oordentlig, ogrannlaga, ohyfsad, oformlig.
Laahaa, v. släpar efter, släpar, hasar, skafvar, gnider; laddar.
Laahaantuu, -autuu, v. gnides.
Laahinki, k. **Latinki**.
Laahko, s. balk, planka.
Laaho, s. släp; tölp, drummel.
Laahottaa, -ustaa, v. släpar sig beter sig vårdslöst, flackar, van
Laaja, a. vid, vidsträckt, omfat vidlyftig, utförlig; olycklig.

jalta, vidsträckt, utförligt; laa-
n, alltför bredt l. högt; — -pe-
nen, extensiv, omfattande; — -sa-
nen, mångordig, vidlyftig.
sti, adv. vidt och bredt.
nee, -ntuu, v. blir bredare l. ut-
ad. utvidgar sig, utbreder sig.
nevaisuus, s. bredbarhet, utvidge-
et.
ntaa, v. utvidgar, utbreder, gör
re l. vidsträcktare.
inen, a. af viss bredd l. vidd.
sdellinen, a. extensiv.
lä, s. vidd, bredd, omfång, dimen-
, utsträckning, volym.
, s. skifva, plåt, plants; — a.
, flat, låg.
a, s. flat, platt, flack, låggrund.
ri, s. lager; — -nlehti, lagerblad.
reitsee, v. lakerkröner.
e, s. vräkling, odugling.
e, s. dal, däld.
ainen, a. dalrik, däldig, lågländ.
elainen, s. dalinvånare.
, s. stor hop, ymnighet; laamal-
ymnigt, vidt och bredt.
a, -isee, s. stryker, släter.
uni, s. lagman; — -n-oikeus,
nsrätt.
aa, v. krälar, släpar sig.
ta, v. blir flat l. platt, blir jemn
ät; börjar upphöra, saktar sig,
nar, förklingar.
staa, -ttaa, v. släpar sig, hasar,
ar, lunsar; skräfar.
tti, s. toffel, näfversko; sladder;
drare.
aa, -ii, v. smetar, stryker.
staa, k. **Laapostaa.**
stin (-imen), s. släpa.
, s. lår, sädeslår.
llinen, a. med lår försedd; — s.
lår full.
ittain, adv. lårtals, -vis.
(-kaan), s.; pl. **lakaat**, skår, hö
slag, höstäng, slagvidd, lieslag l.
äng.
i, s. agio, mellangift.
ka, a. höflig, frikostig.
ta, k. **Lakaisee.**
taa, v. öfverdrager med murbruk,
par.
tain, s. spatel.
tari, s. plåster.
taroitsee, v. plåstrar, omplåstrar.
ti, s. murbruk.
tukki, s. laddstock.

Laatelee, v.; laateleksen, (*Kalev.*) skifvar sig, flaxar, svajar; gör sig färdig.

Laatii, v. danar, ordnar, lagar, författar, komponerar, berättar; l. pöytäkirjaa, för protokoll; mieli l., har lust.

Laatija, s. görare, förfärdigare, mästare.

Laatikisto, s. lådfakt.

Laatikki, s. byrå, dragkista.

Laatikko, s. låda, draglåda.

Laatiuu, -utuu, v. bereder sig, fogar sig, lagar sig i ordning.

Laatta, s. plåt, plätt, beslag, plants.

Laattaa, v. beslår med metallplåt, sätter en plätt på, smockar.

Laattia, k. **Lattia.**

Laatu, s. beskaffenhet, egenskap, qvalitet, lynne, art; sätt, stil, bruk, form; skick, ordning; asian l., sakens beskaffenhet; laadullansa, på sitt sätt, enligt sin art l. sed; siihen laatuun, ditåt, i den formen; ei käy laatuun, går icke an, låter sig ej göra; laatuun käymätön, ogörlig; tekee laadulla, gör ordentligt; — **-kirjoittaja**, stilist; — **-luvut**, sorter; — **-määräinen**, qvalitativ; — **-sana**, adjektiv, egenskapsord.

Laatuinen, a. qvalitativ, beskaffad, artad, ordentlig; monenlaatuinen, af många slag l. mångahanda beskaffenhet, mångahanda.

Laatuisa, a. lämplig, passande; k. **Laadullinen.**

Laava, s. slem, slagg; lava; rykte.

Laavenee, v. mojnar.

Ladata, Ladella, inf. sanoista **Lataa, Latelee.**

Lade (-teen), s. rad, stapel, traf.

Ladollinen, a. ladegande; — s. en lada full.

Ladottaa, v. låter rada.

Laes, k. **La'as.**

Laeton, a. utan inre tak; utan gomhvalf; utan rökglugg; vrt. **Laki (-en).**

Lahastuu, v. halkar, slintar.

Lahdeke, -delma, s. liten vik, bugt.

Lahdellinen, a. full af vikar, bugtig, vikig; — s. en vik full.

Lahduttaa, v. fuktar, gör däfven, lindrar.

Lahe l. **lahje (-hkeen)**, s. byxben, byxfäll l. -mynning.

Lahea, a. len, mjuk, slät; fuktig; — **-karvainen**, lenhårig.

Laheima, (*Kalev.*) k. **Lahdelma.**

Lahenee, **-ntuu**, v. blir mjukare l. lenare l. mildare, uppmjuknar.
Lahentaa, **-istaa**, v. gör lenare l. mildare, uppmjukar.
Lahja, s. gåfva, skänk, föräring, present; hänellä on hyvät lahjat, han har goda gåfvor; ottaa lahjoja, tager mutor l. skänker; saa lahjaksi, får till skänks; — **-kirja**, gåfvobref; — **-koira**, **kontti**, mutkolf.
Lahjaa, k. **Lahjoo**.
Lahjainen, a.; hyvälahjainen pappi, prest med goda gåfvor, välbegåfvad prest.
Lahjakas, a. välbegåfvad; som gerna ger gåfvor, gifmild.
Lahjoittaa, v. skänker, begåfvar, förärar, donerar, förlänar.
Lahjoitus, s. föräring, donation; — **-kirja**, förlännings- l. gåfvobref; — **-maa**, donationsgods; — **-tilallinen**, donationsbonde.
Lahjomaton, a. omutlig; som ej gifvit skänker.
Lahjoo, v. mutar, beticker; öfverhopar med gåfvor, begåfvar.
Lahju, s. lanka.
Lahjus, s. muta, gåfvopersedel, skänk.
Lahkea, a. len, vänlig, huld.
Lahko, s. stam, slägt; parti, sekt, anhang, schism; k. **Laahko**; — **-kunta**, partianhang; — **-usko**, sekt, sekterism; — **-uskolainen**, sektanhängare; dissident; — **-viha**, partiagg.
Lahkoisuus, s. partianda.
Lahkolainen, s. partigängare, separatist, sektanhängare, dissident.
Lahkolaisuus, s. partianhang, separatism, sekterism.
Lahkoontuu, v. separerar sig.
Lahmaa, v. gör hastigt; äter glupskt; bortblandar; beskyller.
Lahna, s. braxen; — **-nlisu**, **-npartti**, braxenpanka, braxenflira, blicka.
Lahnainen, a. braxenrik.
Laho, a. murken, ruten; — s. murkenhet, röta; — **-aine**, rötämne; — **-rastas**, rödvingetrast, koltrast.
Lahoaa, **-uu**, v. murknar, förmultnar, ruttnar, förfaller.
Lahottaa, v. låter murkna l. ruttna, röter.
Lahtaa, v. slagtar.
Lahtari, s. slagtare.
Lahtea, a. fuktig, däfven, vek, lindrig.
Lahteinen, a. i vik varande.
Lahtelainen, s. åbo vid en vik, vikbo.
Lahtema, s. bugt, vik.
Lahti (-den), s. vik; 2) (-din), sä
Lahtinen, a. vikig, bugtig; moni tinen, med många vikar.
Lahto, s. snara, dona.
Lahtuu, v. blir fuktig, däfnar; li slår sig.
Lai, k. **Laji**.
Laidallinen, a. vid sidan varand s. full sida, bredsida.
Laidas (-ksen), s. laggvirke, lagg
Laidatusten, adv. sida vid sida.
Laide (-teen), s. sida, bord, bräm bräm.
Laidehtii, v. far sidlänges; kry
Laidoittaa, v. förser med sidor l. förser med stäfver l. kimmar, lägger (*skepp*).
Laidoitus, s. bordläggning; bris
Laidun (-tumen), s. betesmark, mulbete; — **-kasvi**, betesväx
Laiha, a. mager.
Laihahko, **laihaläntä**, a. något mager, magerlagd.
Laihdunta, s. afmagring.
Laihduttaa, v. låter magra, gör utmagrar, utmerglar.
Laihenee, **-ntuu**, v. afmagrar.
Laihentaa, k. **Laihduttaa**.
Laiho, s. växande säd, sädesfält, skörd; — **-pelto**, sädesåker.
Laihoaa, v. växer säd, tager bro
Laihtunainen, a. utsvulten.
Laihtuu, v. magrar, utmerglas.
Laihuus, s. magerhet.
Laikahtaa, v. förändrar hastig ning, sqvalpas, spilles; slår sig lös, begynner, bryter ut.
Laikahuttaa, s. sqvalpar hastigt, ler, häfver, uppdrifver.
Laikka, s. spjelke, spjele, flisa, fläck.
Laikkaa, v. rörs lätt l. hastigt, der, glider; klunkar.
Laikkoo, v. spjelker, spjelar, flisor, splittrar.
Laikku, s. fläck, flamma.
Laikkuu, k. **Läikkyy**, **Loikkaa**.
Laikullinen, a. fläckig, brokig.
Lailattaa, v. ljuder lätt, tralla lätt.
Laillinen, a. laglig, lagenlig, legal, legitim, laga, lagtima; l to, laga fång; saada l. voima na laga kraft; antaa l. voima galisera; tekee lailliseksi, merar; laillis-aikainen, lagti

esti, adv. lagligen, j. n. e.; l.
tu, lagfängen; l. pestattu, lag-
d: l. vedottu, lagvadd.
staa, v. legaliserar, legitimerar,
öljer, lagfar, lagfäster; laillistu-
, lagständen.
stus, s. lagfart; legitimation.
uus, s. laglighet, laggiltighet, be-
ghet, legalitet.
nuttaa, k. Laillistaa.
a, a. stilla, lugn, ljum, flat, efter-
n; neutral (*kem.*).
nee, v. lugnas, stillas, blir ljum
immare.
ttaa, v. lugnar, stillar, saktar,
nar, utspäder, neutraliserar.
ttava, -vainen, a. utspädande,
ande, lindrande, tempererande.
(-en), s. stiltje, vindstilla.
(-in), s.; menee laimin l. lai-
, går förloradt; lyö laimin l.
iin, försummar, uraktlåter; gifver
ad; — -nlyö, försummar, åsido-
r, underlåter, uraktlåter, försitter;
lyönti, försummelse; — -nlyö-
. -lyövä, försumlig, efterlåten;
lyöväisyys, försumlighet.
ki, s. lugnvatten.
ka, s. vattenputt, spildt vatten,
nplätt l. -sqvätt.
ttaa, v. gör anfallen l. kraftlös,
inskar kraften, lugnar, stillar, neu-
serar, utspäder.
ttua, v. blir andfallen, förlorar
ten, försvagas, dufnar, afdunstar,
sig.
gen. sanasta Laki; — -alainen,
nnden; — -alamainen, laglydig;
-asiat, lagväsendet; rättegångs-
n; — -ehdotus, lagförslag; —
tu, lagsökning; — -huudatus, lag-
; — -huuto, uppbud; — -kiin-
laga fasta; — -kohta, lagrum; —
ilijainen, laglydig; — -käynti,
egång, process; — -käyttäjä, lag-
are; — -käytös-toimi, rättsväsen-
— -luento, lagtolkning; — -mu-
nen, lagenlig, laglikmätig, legal,
gsiltig; — -opillinen, juridisk, lag-
n; — -oppi, lagkunskap, juridik,
farenhet; — -oppinut, jurist, lag-
k, lagfaren; — -paikka, lagrum;
-suojaton, fredlös; — -säädäntä,
stiftning; — -sääntö, lagbud; lag-
n; — -säätäjä, lagstiftare; — -tar-
stus, lagrevision; — -tieto, lag-
skap, lagkunnighet; — -tuntevа,
lagkunnig; — -vastainen, lagstridig;
— -voimainen, lagständen, laggill.

Laina, s. lån; on lainassa, är på lån l. utlånadt; antaa lainaksi, ger till låns, utlånar; ottaa lainaksi, lånar, tager till låns, låntager; — -hevonen, lejd häst; — -jyvät, lånespanmål; — -jyvästö, lånemagasin; spanmålslånefond; — -kalu, långods; — -kirjasto, lånebibliotek; — -n-antaja, långifvare; — -nhakija, lånsökande; — -n-ottaja, -nsaaja, låntagare; — -nuttu, lånad rock.

Lainaa, v. lånar, utlånar, låntager; 2) sväljer.

Lainaelee, v. upplånar, lånar ofta.

Lainaus, s. låning, lån, lånande; 2) klunk; — -merkki, citationstecken.

Laine, s. bölja, våg.

Lainehtii, v. svallar, böljar, går i vågor, vaggar.

Laineinen, a. vågig, böljande.

Lainen, a. beskaffad, lik; ei laisinkaan, alldeles icke; hyvänlainen, välartad, snäll; jonkinlainen, något slags; monenlainen, många slags, mångahanda; uudenlainen, nymodig.

Lainoittaa, v. belånar.

Lainoo, -ksii, v. klunkar, nedsväljer; 2) lånar.

Laipio, s. mellantak; mellanvägg, afplankning, brädvägg, skrank.

Laipioin, s. mellantaksparre.

Laira, -0, s. vindvak, vråk, råka.

Laiska, a. lat; — s. lätting; läpilaiska, stocklat, genomlat; — -nlainen, latvulen; — -nkuorma, latmansbörda; — -npuolinen, latvulen, lataktig.

Laiskaantuu, v. blir lat.

Laiskakas, -läntä, a. latvulen, ngt lat.

Laiskasti, adv. lätjefullt, trögt.

Laiskehtii, -ntelee, v. latas, lätjas.

Laiskehtivainen, laiskelijas, a. lätjefull.

Laiskentaa, v. gör lat l. latare.

Laiskenee, -istuu, v. blir lat l. latare.

Laiskistelee, -oittelee, v. lätjas, latas, skolkas, slentrar, slår dank.

Laiskoittaa, v.; minua l., jag besväras af lätja, jag känner mig lat.

Laiskoittelija, s. skolkare, dagdrifvare, lätting.

Laiskuri, s. lätting, lathund; — -n-elämä, latmanslif, dagdrifveri.

Laiskuus, s. lätja, sysslolöshet.

Laista, k. Laikka j. Laes.

Laisto, s. lagsamling, lagverk.
Laistoo, v. spjelar, spjelkar.
Laita, s. sida, bräd, kant, bord, kim; kosa, led; skick, beskaffenhet, förhållande; meren l., hafskant; astian l., kärlkim l. -staf; laitoja myöten, jemns med bräddarne l. kanterna; laiva on laidalla, skeppet håller kosan, går rätta farleden; istuu reen laidalla, sitter på sädkanten; asian l., sakens beskaffenhet l. sammanhang, förhållande; niin sen on l., så är förhållandet dermed; kuinka hänen on laita l. laitansa, huru står det till l. är det fatt med honom; — **-kaari**, bogträd, vränga; — **-puu**, kim, kärlstaf; — **-tuuli**, sidvind, bidevind.
Laita, a. indekl. duglig, ordentlig; onko se l. ihminen, är han en ordentlig l. vanlig menniska? ei se ole l. hinta, det är ej ett måttligt l. passabelt pris.
Laitainen, a.; kolmilaitainen, trebördings; paksulaitainen, med tjocka sidobräder.
Laitattaa, v. låter göra j. n. e., beställer; vrt. **Laittaa**.
Laite, s. apparat; preparat; 2) klander.
Laitelma, s. lagning, tillrustning, anläggning, inrättning.
Laitettava, part. a. som är att lagas, som kan lagas, reparabel; 2) klandervärd.
Laitio, s. resesläde, rack, korgsläde.
Laito, a. låggrund; — s. strandfoder.
Laitollinen, a. nedsättande, klandrande.
Laiton (-ttoman), a. olaglig, olaga, laglös, lagstridig, obehörig.
Laitos, s. inrättning, anstalt, verk, anläggning, inredning, institut, institution, anrättning, lagning, anskaffning; vrt. **Laittaa**; tekee suuria laitoksia, gör stora anläggningar, anlägger stora inrättningar; huoneiden l., rummens inredning; rummens reparation; ruokalaitokset, matanrättningar; valtion l., statsinrättning l. -institution; koneellinen l., mekanisk apparat l. inrättning; tukan l., hårfrisur l. -putsning.
Laittaa, v. lagar, sätter i skick, inrättar, tillställer, anstaltar, omlagar, reparerar, förskaffar; skickar, sänder; 2) klandrar, tadlar; l. ruokaa, lagar l. anrättar mat; l. vaikka mistä, skaffar fast hvarifrån; lagar af hvad som helst; l. toisin, ordnar l. ställer på annat sätt; l. koulun, inrättar lägger en skola; l. tietä, o vägen, lagar väg; laittoi hake sände för att söka; hän l. han tadlar andra.
Laittautua, v. gör sig färdig, r förfogar sig.
Laittelee, v. reder, tillagar, behandlar; k. **Laittaa**.
Laittelijas, a. tadelsjuk.
Laitto, s. lagning, reparation; ning; klander.
Laitto, a. vidsträckt, rymlig eländig.
Laittomasti, adv. olagligt; vrt.
Laittomuus, s. olaglighet, lag stridighet; vrt. **Laiton**.
Laitumeton, a. utan **laidun** (k.
Laituri, s. landnings- l. str bryggа, strandbro.
Laiun, (*Kalev.*) k. **Laidun**.
Laiva, s. skepp, fartyg; vie valla, utskeppar; nousee l stiger ombord; — **-kapteeni**, kapten, sjökapten; — **-kirja** dokument; — **-kulku**, skep **-kulut**, skeppsumgälder; — skeppafart, sjötrafik; — tros, båtsman; — **-muona** proviant; — **-n-antura**, skepp **asioitsija**, superkarg, skepp man; — **-nhaltija**, **-n-isäntä** redare l. -egare; — **-npäällystö** befäl; — **-nsuorittaja**, skeppaklarerare l. -mäklare; **rustus**, skepperederi; sjörust **-puut**, skeppsvirke; — **-reitti** led, farled; — **-tahdas**, sk — **-telakka**, skeppsdocka; **kama**, skeppsstrand, anlöpn för fartyg; — **-väestö**, sj skeppsbesättning; — **-väki** folk, besättning; — **-väylä** led.
Laivaa, v. skeppar, utskeppar. par.
Laivallinen, a. skeppsegande; skepp l. fartyg fullt, skepps tygaladdning.
Laivas, s.; pl. laivakset, skepp
Laivasto, s. flotta, sjömagt.
Laivattaa, v. skeppar, utskepp star fartyg, transporterar med inskeppar.
Laivauttaa, v. inskeppar.
Laivautua, v. embarkerar, inskepp
Laivenee, k. **Laimenee**.

see, -ttaa, v. väggslår (*säd*); gall-
ut; försnillar.
ittaa, v. förser med skepp.
ittain, adv. skepptals.
ö, s. skeppsbesättning, ekipage.
ri, s. skeppare.
t (-uen), s. litet fartyg, farkost.
. lai), s. slag, art, sort, beskaf-
et, sätt; slägt, ras; kahta lajia,
a slag; sillä lailla, på sådant
l. vis; aika lailla, dugtigt, ut-
t; ulkomaan lajia, af utländsk
. ras; — -perä, ätt, härkomst;
virsi, stamsång, slägtqväde.
ä, -elee, v. sorterar.
ka, -uu, s. upphör hastigt l. li-
ör en stund.
ee, -asee, v. sopar.
, s. lakan.
uu, v. visnar, förvissnar, afty-
förtvinar, förfaller, förklingar;
l., vreden aftager l. går om intet.
maton, a. oförvissnelig, oför-
ad.
, inf. sanasta **Lakkaa.**
aa, k. **Lakkauttaa.**
a. öppen, slät, jemn; tam, from;
slätt, slättland, plan.
ö, v. blir slät, jemnas.
aa, v. lackerar.
, s. lakej.
n, s. rökhål l. -glugg; 2) slag-
l l. -sträng.
, s. lakrits.
, s. slätt, flacka, fält; jemnhet;
dlighet.
laen), s. hvalftak, hvalf, inre tak;
; suulaki, gom; päänl., hjessa;
sl., himlahvalf; vuoren l., ber-
topp l. hjessa; — -kivi, hvalf-

lain), s. lag; menee lakiin, går
itta; ei hätä lakia lue, nöden
ingen lag; huudattaa laissa,
juder, lagfar; käyttää lakia,
r lag; säätää l. laatii lakia,
r lag; — -asia, rättegångsmål;
äga; — -ehdotus, lagförslag; —
ö, rättsvård; — -inveto, lagsök-
; — -kirja, lagbok; kodicill; lag-
; — -kunta, lagsaga; jurisdiktion;
-lause, -sana, lagterm, juridiskt
yck; — -mies, lagkarl, jurist; —
äinen, lagtima; — -pöytä, tings-
l; — -saantoinen, lagfången, lag-
sen; — -tiede, lagfarenhet, juri-
; — -tieteellinen, juridisk, rätts-
vetenskaplig; — -valiokunta, lag-
utskott; — -vastainen, lagstridig; —
-viskaali, advokatfiskal; — -voimai-
nen, laggill, till laga kraft kommen,
lagstånden.
Lakiallinen, a. med mössa försedd; — s.
en mössa full.
Lakinen, a. hörande till lag; hörande
till mellantak l. hvalf; vastenl., lag-
stridig.
Lakiton, a. utan mössa, mösslös, bar-
hufvad.
Lakiuttaa, v. lagför.
Lakka, s. takqvist, skärm- l. vädertak;
vind, loft; 2) moget hjortron; 3) lack;
— -palukka, -puikko, lackstång; —
-puu, stödjepelare l. stolpe för tak-
qvisten; — -pää, bredtoppig l. -kro-
nig.
Lakkaa, v. upphör, stadnar, slutar; lak-
kaamatta, oupphörligt, fortfarande,
utan återvändo; 2) lackar, förseglar.
Lakkaamaton, a. oafbruten, oupphörlig,
idkelig; oförseglad.
Lakkari, s. ficka, taska; 2) belackare,
baktalare; — -kello, fickur.
Lakkaus, s. upphörande, slut; 2) för-
segling (*med lack*).
Lakkauttaa, v. låter l. har att upphöra
l. stanna, hämmar; indrager, inställer;
låter lacka, försegla.
Lakkautuu, v. stadnar, upphör.
Lakki, s. mössa, hufva, hatt (*på svamp*);
panee lakin päähän, lägger mös-
san på (hufvudet), betäcker hufvu-
det; lakin lappu, mösskärm; — -pää,
ngn med mössa på hufvudet, möss-
betäckt; skumbetäckt (*om vågor*).
Lakkii, k. **Latkii.**
Lakko, s. uppehåll, slut; sotilakko,
vapenstillestånd.
Lakkuuttaa, k. **Lakkauttaa.**
Lakla, s. skedgås; gräsand; 2) handtag
i handqvarnen, qvarnhandtag.
Laklattaa, v. kacklar, snattrar.
Lako, s. sädens liggning; ruis on laos-
sa l. mennyt lakoon, rågen ligger
l. har lagt sig; — -vilja, liggsäd.
Lakoaa, v. slår ned grödan l. växten;
lägger sig; 2) sopar.
Lakoinen, a. nedslagen, liggande.
Lakoontuu, -ouu, v. (*om säd*) blir ned-
slagen, lägger sig.
Laksi (lahden), s. vik.
Lakso, s. dal; k. **Laakso.**
Laku, s. flagga.
Lakuainen, k. **Lakeinen.**

Lakuttaa, v. smackar, läppjar.
Lallattaa, -ittaa, v. trallar; pladdrar; lallar, jollrar.
Lalli, s. strntkarl; juoppolalli, fyllhund l. -bult.
Lallottaa, v. lallar, slentrar, gråter klagande; k. **Lallattaa.**
Lallu, s. liten mjuk hög, hötapp; lallig karl, dröler, mes; karvalallu, hårtott, lurfver.
Lama, s. förfallet tillstånd, nedliggande; kaikki on lamallansa, alt är förfallet; ruoho on lamassa, gräset ligger l. är nedtrampadt; makaa lamana, ligger overksam l. orklös; menee lamaan, går om intet, blir nedlagd; lamanaan, lamaltaan, öfver en kam, öfver en bank.
Lamaa, v. nedslår, nedlägger l. -trampar, försvagar, utmattar, vräker ned, medtager.
Lamaantua, -utua, v. blir nedslagen l. trampad l. liggande, blir lam l. svag, utmattas; asia l., saken blir nedlagd l. går om intet.
Lamainen, a. liggande, förfallen, utmergad, svag.
Lamakka, a. något sluttande, lågländ.
Lammas (-mpaan), s. får; tacka; on l. käy lampaissa, vallar får; — **-hoito,** fårskötsel, fårafvel; — **-huone,** fårhus, fårahus; — **-lauma,** fårskock, fårhjord — **-moisio,** fårgård, schäferi; — **-raudat,** fårsax; — **-turkki,** fårpels; — **lampaan-hoito,** fårskötsel; — **-jalka, -käpälä,** fårbog l. -lår; — **-paisti,** fårstek; — **-ruho,** fårkropp; **-villa,** fårull.
Lammikko, s. putt, puss, sump.
Lamoo, -ilee, v. ligger, vräker l. masar sig, länar sig.
Lampi (-mmen l. **-mmin),** s. träsk (*mindre*), damm.
Lamppu, s. lampa.
Lampuoti, s. landbo l. -bonde.
Lampuri, s. fårherde, schäfer; — **-laitos** (= lampurila), schäferi,
Lamu, s. stort fält, stor hop l. hög; skymning; — a. långsluttande.
Lamuaa, v. rinner, glider.
Lana, s. säcklik fiskbragd, lana, rysja; 2) snöplog; sladd; — **-kunta,** ploglag.
Lanaa, v. plogar, snöplogar; sladdar.
Lanetti, a. klarinett.
Langallinen, a. trådfull.
Langanpää, -säije, s. trådsända.
Langaton, a. garnlös, trådlös.
Langennuinen, a. (*Kalev.*) fallen, sjunken, hängande.
Langennut (-neen), part. a. fallen, kullfallen; l. ääni, hes röst.
Langeskelee, v. brukar falla. af fallandesot.
Langetauti, s. epilepsi, fallande
Langettaa, v. låter falla, fäller. mer på fall, störtar; l. sakko ler till böter.
Langoittaa, v. förser med garn
Langos, s. en af svågrarne; pl. set, svågrarne inbördes; slä
Langostuu, v. besvågrar sig. svågrad.
Langoton, a. utan svåger; gaton.
Lanka, s. garn, tråd; — nystan; — **-nystermä** (hy lä), spinnvårta; — **-suora** trådrät; — **-vyhti,** garnhär
Lankainen, a. trådfull, trådig tråd; kolmilankainen,
Lankeaa, v. faller, stupar. ker, förfaller; förefaller. faller l. maahan, faller l. störta ken; l. polvilleen, faller på knä; l. kätensä, faller ter l. vrickar handen; ääni blir hes; l. läylemmäks förefaller l. blir svårare.
Lankeamus, s. fall, felande; syndafall.
Lankeavainen, a. fallande, f s. fallandesjuka.
Lankeilee, v. faller l. stupar
Lankeuttaa, v. har att falla sjunka.
Lankeutuu, v. faller omkull. ker, förfaller.
Lanki, s. slang.
Lankkaa, v. blankar.
Lankkisaapas, s. blankläder
Lankku, s. planka; plank: 2) lanka, lank; 3) mattighet.
Lanko, s. svåger; måg, frände: svåger; anförvandt.
Lankolainen, a. befryndad.
Lankous, s. svågerlag; frändskap sämja.
Lankouttaa, v. besvågrar.
Lankoutuu, v. blir besvägrad dad.
Lannas (-ntaan), s. *grund* lagun.
Lanne (-nteen), s. länd, höft

ygning; yhteen l., addition, hopmmering; öfverslag; leikin l., gyc-l, gyckleri, skämtande; — -haara, oppsgren; — -kirja, räknebok; — one, räknemaskin; — -köysi, fallp; — -lohi, nedgångslax; — -merk-, siffra; — -oja, afledningss- l. afppsdike; — -oppi, räknelära, aritetik; — -paikka, utflöde, utloppsille, fall; — -puu, fällbom; — -sat, räkneord; — -suoni, ven, blodler; — -tapa, räknesätt; — -vesi, flöde, ebb.

kuinen, a. viken, seckad; likilasainen, stålbakåd, stålrandig.

kullinen, a. beräknelig; kalkylerad.

kus, k. Laskos.

ta, s. spjelka, spjäle; spatel, slef; intalasta, bröstben.

taa, v. lastar (*fartyg*); 2) tadlar, örklenar, föraktar.

taaja, s. lastare, inlastare.

taja, s. klandrare, lastare.

taus, s. lastning; — -paikka, lastaeplats.

ste, s. klander, tadel, förtal, smädele, förakt.

stenkoulu y. m., k. Lapsi.

sti, s. last, skeppsladdning; on lassissa, är lastad; — -laiva, lastdragare, lastfartyg; — -npaikka, -nsuoja, lastrum; — -vetoinen, lastdryg.

stikka, s. planchett.

stiton, a. olastad.

stu, s. spån, spint? — -teos, spånarbete.

stuaa, v. gör spån, spånar.

stukko, -sto, s. spånhög l. -samling, stickbacke.

stun, k. Lastaus.

ta, s. sladd.

taa, v. sladdar; 2) laddar.

tailee, v. sladdar l. laddar (*smått*); bläddrar.

tat, s. pl. tiller.

telee, v. uppradar, hopradar, lagar, bereder; l. sanoja, pratar, berättar, utbreder sig.

tina, s. latin; — -nkieli, latinska språket; — -nkielinen, latinsk.

tinainen, a. latinsk.

tinalainen, a. latinsk; — s. latinare.

tinki, s. laddning, skott.

tisee, v. plaskar, sqvalpar.

tiska, a. platt, flat, plättad.

tistaa, v. afplattar, till- l. utplattar, plättar.

Latistuu, v. blir afplattad, ut- l. nedplattas.

Latjaa, v. radar; inpassar.

Latkaisee, v. slukar, sväljer hastigt, klunkar i sig.

Latkii, v. läppjar, slukar, slickar.

Latku, s. tunn, dålig mat l. dryck, slask, sqvip, sqval, välling.

Lato, s. lada; — -kartano, ladugård; — -pääsky, ladusvala.

Latoja, s. radare; sättare.

Latoo, v. radar, uppradar, uppstaplar, stufvar; sätter (*boktryck*).

Latsottaa, v. hasar, tassar.

Lattea, s. platt, hopplattad.

Lattia, s. golf; — -matto, golfmatta; — -npesu, golfskurning; — -ubo, golfdrag.

Lattiallinen, a. med golf försedd; — s. ett golf fullt.

Latu, s. spår (i *snön*); gångstig.

Latukka, s. platta.

Latuska, -uskainen, a. platt.

Latustaa, v. afplattar; 2) tuggar som en tandlös.

Latva, v. topp, krona, skate, spets, ända; joen latvat, flodens källarmar l. öfversta lopp; — -pää, lill- l. toppända.

Latvaa, v. aftoppar, skatar, topphugger; bildar topp.

Latvahinen, a. i toppen belägen.

Latvainen, -llinen, a. med topp; leveälatvainen, bredtoppig, med bred topp l. krona.

Latvakas, a. med yfvig topp l. krona, toppyfvig.

Latvas -us, s. toppstycke; kapitäl; — -herne, kronärter.

Latvii, v. gör l. bildar topp.

Latvistaa, latvoo, v. topphugger, aftoppar, toppar.

Lauahtaa, v. brinner af, smäller till, exploderar.

Laudankappale, s. brädlapp; — -pätkä l. -pää, brädstump, brädända.

Laudas, s. brädämne, brädstock; notflöte.

Laude (-teen), s. lafve.

Lauden, adv. alldeles, öfveralt.

Laudoittaa, v. brädslår, brädfodrar, brädlägger, panelar.

Laudus, s. notkråka, notflöte.

Laueta, inf. sanasta Laukeaa.

Lauha, a. fuktig, len, mjuk, blid, ljum; — s. tåtel; gräs i allm.

Lauhduttaa, v. gör len l. mjuk l. vek,

sen-auttaja, förlosserska; — **-nlapsi**, barnabarn, — **-nmurha**, barnamord, **-npäästö**, barnförlossning; — **-nruoka**, barnmat l. -föda; — **-nruokko**, barnskötsel, barnföda l. -underhåll; — **-nsaaja**, — **-nsynnyttäjä**, barnföderska, barnsängsqvinna; — **lastenkoulu**, barnskola; — **-opettaja**, barnalärare; — **-ripitys**, konfirmation; — **-ämmä**, barnmorska.

Lapsikas, **-llinen**, a. barnegande, barnrik; barnslig.

Lapsimainen, a. barnlik, barnslig.

Lapsintima, s. styfbarn.

Lapsittelee, v. beter sig som barn, är barnslig; anser l. håller för barn.

Lapsukainen, s. litet l. spädt barn, hjertunge; — **-kaiskoulu**, småbarnaskola.

Lapsuttaa, **-ttelee**, v. klafsar, slamsar.

Lapsuus, s. barndom; lapsuuden aika, barndomstid; lapsuuden ikä, barndomsålder, barnaåren.

Laru, s. pladder; pladdrare; slarf.

Lasaretti, s. lasarett.

Laseita = **Laskeita**, k. **Laskeksen**.

Laseeri, **-seraus**, s. glasur.

Laseroitsee, **-rtaa**, v. glaserar.

Lasi, s. glas; fönster; — **-astia**, glaskärl; — **-jauho**, glaspulver; — **-kaappi**, glasskåp, vitrin; — **-kirkas**, kristallklar; — **-levy**, glasskifva l. -spjäll; — **-maalaus**, glasmålning, glasmåleri; — **-ntahkooja**, glasslipare; — **-nteko**, glasberedning; — **-runkki**, **-tehdas**, glasbruk, glashytta.

Lasillinen, a. som har glas; — s. ett glas fullt.

Lasimainen, a. glasaktig.

Lasinen, a. af glas, glasrik.

Lasistuu, v. förvandlas till glas, förglasas.

Lasittain, adv. glastals, -vis.

Laskaa, v. laskar.

Laskee, v. släpper efter, sätter, ställer, nedsläpper, fäller, sänker; går ned, sjunker; utfaller (*om flod*); tappar ut, intappar; räknar, beräknar; l. kädestään pöydälle, ställer l. lägger l. fäller från handen på bordet; l. huoneesen, insläpper i rummet; l. kaljaa, tappar spisöl; l. suonta, åderlåter; vesi l., vattnet faller l. sänker sig; aurinko l., solen går ned l. sjunker; l. katua, lägger gata; sänker gatan; l. lukua, räknar, kalkylerar; l. kulujansa, beräknar l. uträknar sina kostnader; l. venettä, båten; l. mäkeä, skurar l. ner backe; l. leikkiä, verkkoja, lägger ut nät; l. vi la, slår l. snärtar med pi hintaa l. hinnasta, nedsätter ler priset.

Laskeentuu, k. **Laskeutuu**.

Laskeilee, v. lägger l. släpper j. småningom l. ofta; vrt. **Laske**

Laskeksen, v. refl. sänker sig j.

Laskema, s. det som blifvit släppes; — **-sija**, styrplats, ningsställe.

Laskemus, s. sänkning, sjunkning — **-vara**, sjunkningsmon.

Laskento, s. fällning, sänkning, ning, kalkyl; vrt. **Laskee**.

Laskettaa, **-ttelee**, v. låter fälla pa j. n. e., fäller, sänker, ger, kastar, skickar, hifvar.

Laskettava, part. a.; käden l., ri, förvaringsställe.

Laskeus, s. sjunket l. fallande t vesi on laskeuksissa, v ler på att falla l. är sjunket; on laskeuksissa, rösten är utfaller.

Laskeuttaa, v. låter falla l. sju ler ned, sänker, släpper efter.

Laskeutuu l. **laskeuu**, v. sjunk går, sänker l. lägger sig, skrin utfaller.

Laskiainen, s. fastlag; pl. lask utskjutningskalas; — **-ais-il** naval, fastlagsnöje; — **-aistis** tisdag, fastlagstisdag.

Laskielee, k. **Laskeilee**.

Laskija, s. fällare, sänkare, ned framsättare l. framsätterska j. m manl., munskänk; kadun l., gare; luvun l., räknare; kosk forsstyrman, forsfarare.

Laskimo, s. blodåder, ven.

Laskin (-imen), s. verktyg för att pa noten; stället l. vaken der ning- l. notvak; sänkningsmed **-hana**, aftappningskran; — sänklod; — **-varjo**, fallskärm.

Laskos, s. veck, slag, valk; rät ning.

Laskostaa, v. veckar.

Lasku, s. släppning, läggande, nedsättning; aflopp, utlopp; kalkyl, liqvid; vrt. **Laskee**; l. auringon l., solnedgång; ning; suonen l., åderlåtning; l., räkning, räkenskap; veron l.,

gning; yhteen l., addition, hop-
mering; öfverslag; leikin l., gyc-
, gyckleri, skämtande; — -haara,
ppsgren; — -kirja, räknebok; —
ne, räknemaskin; — -köysi, fall-
; — -lohi, nedgångslax; — -merk-
siffra; — -oja, afledningsl. af-
sdike; — -oppi, räknelära, arit-
ik; — -paikka, utfföde, utlopps-
le, fall; — -puu, fällbom; — -sa-
räkneord; — -suoni, ven, blod-
r; — -tapa, räknesätt; — -vesi,
de, ebb.
inen, a. viken, aeckad; likilas-
nen, stålbakad, stålrandig.
llinen, a. beräknelig; kalkylerad.
s, k. Laskos.
s. spjelka, spjäle; spatel, slef;
alasta, bröstben.
, v. lastar (*fartyg*); 2) tadlar,
enar, föraktar.
ja, s. lastare, inlastare.
a, s. klandrare, lastare.
s, s. lastning; — -paikka, lasta-
ats.
s. klander, tadel, förtal, smädel-
örakt.
koulu y. m., k. Lapsi.
s. last, skeppsladdning; on las-
a, är lastad; — -laiva, last-
are, lastfartyg; — -npaikka, -n-
a, lastrum; — -vetoinen, lastdryg.
ka, s. planchett.
en, a. olastad.
, s. spån, spint; — -teos, spån-
te.
aa, v. gör spån, spånar.
kko, -sto, s. spånhög l. -samling,
backe.
, k. Lastaus.
s. sladd.
, v. sladdar; 2) laddar.
lee, v. sladdar l. laddar (*smått*);
ldrar.
, s. pl. tiller.
e, v. uppradar, hopradar, lagar,
der; l. sanoja, pratar, berättar,
reder sig.
, s. latin; — -nkieli, latinska
ket; — -nkielinen, latinsk.
ainen, a. latinsk.
alainen, a. latinsk; — s. latinare.
ki, s. laddning, skott.
e, v. plaskar, sqvalpar.
ka, a. platt, flat, plättad.
taa, v. afplattar, till- l. utplattar,
tar.

Latistuu, v. blir afplattad, ut- l. nedplattas.
Latjaa, v. radar; inpassar.
Latkaisee, v. slukar, sväljer hastigt, klunkar i sig.
Latkii, v. läppjar, slukar, slickar.
Latku, s. tunn, dålig mat l. dryck, slask, sqvip, sqval, välling.
Lato, s. lada; — -kartano, ladugård; — -pääsky, ladusvala.
Latoja, s. radare; sättare.
Latoo, v. radar, uppradar, uppstaplar, stufvar; sätter (*boktryck*).
Latsottaa, v. hasar, tassar.
Lattea, s. platt, hopplattad.
Lattia, s. golf; — -matto, golfmatta; — -npesu, golfskurning; — -uho, golfdrag.
Lattiallinen, a. med golf försedd; — s. ett golf fullt.
Latu, s. spår (*i snön*); gångstig.
Latukka, s. platta.
Latuska, -uskainen, a. platt.
Latustaa, v. afplattar; 2) tuggar som en tandlös.
Latva, v. topp, krona, skate, spets, ända; joen latvat, flodens källarmar l. öfversta lopp; — -pää, lill- l. toppända.
Latvaa, v. aftoppar, skatar, topphugger; bildar topp.
Latvahinen, a. i toppen belägen.
Latvainen, -llinen, a. med topp; leveälatvainen, bredtoppig, med bred topp l. krona.
Latvakas, a. med yfvig topp l. krona, toppyfvig.
Latvas -us, s. toppstycke; kapitäl; — -herne, kronärter.
Latvii, v. gör l. bildar topp.
Latvistaa, latvoo, v. topphugger, aftoppar, toppar.
Lauahtaa, v. brinner af, smäller till, exploderar.
Laudankappale, s. brädlapp; — -pätkä l. -pää, brädstump, brädända.
Laudas, s. brädämne, brädstock; notflöte.
Laude (-teen), s. lafve.
Lauden, adv. alldeles, öfveralt.
Laudoittaa, v. brädslår, brädfodrar, brädlägger, panelar.
Laudus, s. notkråka, notflöte.
Laueta, inf. sanasta Laukeaa.
Lauha, a. fuktig, len, mjuk, blid, ljum; — s. tåtel; gräs i allm.
Lauhduttaa, v. gör len l. mjuk l. vek,

Leihaa, **-uu**, v. stimmar, stojar, sqvallrar.
Leija, s. (*pappers*) drake.
Leijaa, **-ilee**, v. sväfvar, fladdrar; far l. ränner omkring; lefver krisligt l. vekligt.
Leijas, s. gungfly, äfja.
Leijona, s. lejon; naaras l., lejoninna, lejonhona; — **-nluola**, lejonkula.
Leijukkaiset, s. pl. smågubbar.
Leijuu, **-ilee**, v. sväfvar (i luften), gungar (som fly l. dy).
Leikahtaa, v. flammar upp; leker smått.
Leikari, s. flöjare; putsmakare; sprätt.
Leikelmä, s. något afskuret, bit, stycke; — **-huone**, anatomisal.
Leikikäs, **-llinen**, a. skämtsam, lekande, munter, humoristisk.
Leikillisyys, s. skämtsamhet, humor.
Leikin-laskija y. m., k. **Leikki**.
Leikitsee l. **leikittelee**, v. leker, glammar.
Leikkaa, v. skär, upp- l. utskär, klipper, till- l. utklipper; skördar, skär; ristar, kniper.
Leikkaaja, s. skärare, förskärare, tillskärare; fältskär, prosektor; skördeman.
Leikkaus, s. skärning, klippning; snitt; cesur; skörd; — **-huone**, anatomisal; operationsrum; — **-mies**, prosektor; — **-pöytä**, skärbord.
Leikkauttaa, v. låter skära l. skörda y. m., vrt. **Leikkaa**.
Leikkautuu, v. blir skuren, skär sig.
Leikkelee, v. skär smått l. långsamt, kringskär, dissekerar.
Leikkely, s. skärning, dissekering; — **-nneuvoja**, anatomieprosektor.
Leikki, s. lek, skämt; tekee l. laskee leikkiä, skämtar, gycklar; lyö leikkiä, leker, roar sig; leikillä, på lek l. skämt; — **-kalu**, leksak, lekboll, spelverk; — **-näytelmä**, komedi; fars; — **-puhe**, skämtord; skämt, ordlek; — **-tulitus**, fyrverkeri; — **leikinlaskija**, rolighetsmakare, skämtare, gycklare; — **-nlasku**, skämt, gyckel; — **-lyönti**, lek, lekande; — **-nteko**, skämt, lekverk.
Leikkii, v. leker, skämtar.
Leikkinen l. **leikkisä**, a. skämtsam, lekande, lustig.
Leikko, s. läderlapp, fladermus.
Leikkoo, k. **Leikkuu** j. **Leikkaa**.
Leikku, s. leksak.
Leikkuu, s. skärning, skörd; — **-aika**, skördetid, skördeand; — **-huone**, anatomisal, obduktionshus; — **-k** skördemaskin; — **-väki**, skördefol
Leikkuuttaa, k. **Leikkauttaa**.
Leikuttelee, v. hoppar, gungar. d l. går gungande.
Leilettää, **-ttelee**, v. drillar, m sjunger.
Leili, s. lägel, trädfiaska.
Leilottaa, v. hojtar, sjunger hög
Leima, s. stämpel.
Leimaa, v. stämplar; lågar.
Leimahdus, **-maus**, s. blixt, låga, eld.
Leimahtaa, **-elee**, v. blixtrar. lågar upp, rörs l. svänger sig slår upp.
Leimahuttaa, v. låter blixtra l. svänger l. slår med ngt blänk
Leimasin, s. stamp, stämpel.
Leimu, s. låga, flamma; strim **-valkea**, flameld.
Leimuaa, **-ilee**, v. flammar, lågar, drar, blossar, ljungar, blixtrar.
Leinaa, **-akoitsee**, v. beter sig är liflig, är behagsjuk, kokett
Leini, s. gikt, fien.
Leino, a. sorgsen; olycklig.
Leipi-lapio, s. bröd- l. ugnspad *esl*); — **-varras**, brödspett.
Leipoja, s. bagare, bakerska.
Leipohuone, s. bageri.
Leipoma, s. bakning; det ba **-uuni**, bakugn.
Leipoo, v. bakar.
Leipous, s. bakning.
Leipuri, s. bagare, brödkrämare.
Leipuus, s. matlag.
Leipä, s. bröd, kaka; kost; r sarvileipä, hålkaka; voileipä gås; syö leipää, äter bröd; s vän, äter ett bröd l. en kaka: yhdessä leivässä l. yhtä lei äro i samma matlag l. bröd; o sen leivässä, är i en anan — **-kakku**, brödkaka; — **-kulta** föda, gudslån; — **-kumppani** l. bordskamrat, medtjenare; — ta, mat- l. spislag, hushåll; — ky l. **-viilu**, brödskifva.
Leipäläinen, s. kostgängare, d är i ngns kost.
Leipäre l. **leipäys**, s. brödaktig ämne.
Leipäytyy, v. kommer sig till bröd; blir matad, grutar sig.
Leipää, **-äilee**, v. söker sig brö spisar sig.

ri, s. läger; asettaa leirinsä, slår iger; asettuu l. kokoutuu leiiin, lägrar sig.
rittää, v. förser med läger, förläger i läger, lägrar.
rittyy, -iyttyy, v. slår läger, lägrar ig.
sio, s. följe, hop.
ska, s. låga; yrhätta; hoppning.
skaa, v. flyger fram och åter, hopar, stojar, flöjer; lågar.
skahdus, s. svingning, sväng, hopp, kutt, krumsprång.
skahtaa, v. svingar sig, hoppar hatigt; upplågar; blänker till.
skuu, v. hoppar, svänger; lågar; aalot leiskuvat, hafvet vräker, vågorna sqvalpa; laiva l., skeppet vräker gungar.
skuttaa, v. har att hoppa l. guppa gunga, gungar, låter flyga l. flänga, åter blänka.
issaa, v. lågar, flammar, är ifrig, bestyr, stojar.
itsaa, k. Lietsaa.
itsottaa, v. blomstrar, är präktig l. lysande, prålar.
ive (-peen), s. brödämne; bakningstillbehör.
ivin (-pimen), s. bakningsredskap; bakning; — -lauta, brödbräde; — -uuni, bakugn.
iviskä, s. lispund, pund; — -upainoinen, af ett punds vigt.
ivisköittäin, adv. lispundtals, pundvis.
ivittäin, adv. bröd för bröd, brödvis, efter som brödet är.
ivo, -onen, s. lärka.
ivoin (-poimen), s. bak- l. degtråg.
ivonta, s. bakning.
ivos, s.; pl. leivokset, bakverk, bakelser.
ivottaa, v. låter baka; 2) ilar, springer starkt.
ivällinen, a. brödegande.
ivän-kannikka l. -kanta, s. brödkant, brödstycke; — -kappale l. -pala, brödstycke l. -bit; — -kuori, brödskorpa.
Leiväs (-kseen), s. brödmjöl, brödämne.
Leivättömyys l. leivätyys, s. brödlöshet, brödbrist.
Leivätön, a. brödfattig, brödlös.
Lekahtaa, v. rörs hastigt, störtar plötsligt, sprittar upp.
Leke (-kkeen), s. verktyg, don.
Lekertää, -elee, v. har små bestyr för sig, sysslar.
Lekeröitsee, v. legerar; k. edell. sanaa.
Lekka, s. flackande; klaff, kant; lyö lekkaa, lätjas.
Lekkaa, -ilee, v. rörs, svigtar, runkar.
Lekkerehtää, v. slår dank; gör l. rörs beställsamt.
Lekkeri, s. kutting, lilten ankare.
Lekki, s. sås, soppa, spad.
Lekko, s. solhetta l. -badd, stark värme; flameld.
Lekkuu, v. hänger, svänger, svigtar, gungar; flammar, lågar.
Lekottaa, v. hettar, baddar; flammar, lyser; masar l. gassar sig i värmen l. hettan.
Leksaa, -uu, v. är lös i fogningarna, klafsar, rasslar; flaxar, skuttar.
Lekuttaa, v. låter hänga l. hoppa, vaggar af och an, gläfsar, skäller.
Lekuttelee, v. k. edell.; fladdrar, sväfvar; lenteä lekuttelevi (*Kalev.*), flyger hoppande l. flaxande l. sväfvande; l. siipiänsä, rör på l. flaxar med vingarna.
Lelettää, v. jollrar; jämrar l. beklagar sig.
Lellettää, v. småsjunger; lefver sorglöst l. makligt.
Lelli l. lellikki, s. morsgris, bortklemadt barn, pyssling, gullgosse.
Lellikäs, a. klemig, pjåkig.
Lellittää, -elee, v. klemar, pjåkar, pysslar; kinkar.
Lellu, s. mjuk massa, gungfly; slapp l. veklig menniska, vekling, klemer; fänta.
Lellumainen, a. veklig, klemig.
Lelluttaa, v. har att gunga, gungar, vaggar, pysslar, klemar.
Lelluu, v. gungar som fly, gungar, vaggar; liha l., köttet gungar l. hoppar.
Lelu, s. leksak; 2) skalk.
Lemahtaa, v. sprider hastigt lukt, luktar smått; 2) upplågar.
Lemehtyy, v. unknar, blir andfallen,
Lemetti, s. stampbröd.
Lemmakas, a. fet, frodig, grott.
Lemme, k. Lempi.
Lemmellinen, -käs, a. kärlig, behaglig, kärleksfull, huld, blid, ynnestfull.
Lemmes, s. kärlekens gudomlighet.
Lemmetär, s. kärleksgudinna, huldgudinna; pl. lemmettäret, gratierna.
Lemmetön, a. utan kärlek l. godhet,

kärlekslös, oblid, ogunstig, omild; utan behag l. skönhet.
Lemmikki, s. förgät-mig-ej.
Lemminki, s. älskling, skötebarn.
Lemmistyy, v. förälskar sig.
Lemmittelee, v. visar ömhet.
Lemmitty, s. gunstling, älskling; k. **Lempii**.
Lemmityinen, s. favorit, skötebarn, älskling, älskarinna.
Lempeilee, k. **Lempii**.
Lempevä, a. kärleksfull; full af behag, täck.
Lempeys, s. mildhet, gunst, huldhet, ljufhet, behag.
Lempeä, a. mild, blid, gunstig, öm, kärleksfull, kärlig, huld, ömsint; — **-tuntoinen**, ömsint.
Lempi (-mmen), s. kärlek, älskog, välvilja, gunst, ynnest; behag, tjusningsförmåga; kärlekens och behagens gudomlighet; on jkun lemmissä, står i gunst l. nåd hos ngn; nostaa lempeä, uppväcka kärlek; — **-lapsi**, skötebarn, smekunge; — **-luote**, behagligt, bevekande ord; — **-lahti**, älskogsvik; — **-lintu**, älsklingsfogel; — **-varainen**, gästvänlig; — **-vasta**, kärleksqvast; — **-vieras**, kär gäst; — **-viikot**, smekmånad; — **lemmenkukka**, violblomma, styfmorsblomma; — **-nlehti**, täckt löfblad; — **-nnosto**, kärleksväckelse.
Lempii, v. omfattar med kärlek l. ömhet, älskar, omhuldar, hyllar, håller af, tycker om.
Lempisä, a. kärleksfull.
Lempo, s. hin onde, fan; raggen; lemmon lailla, som sjelfva fan; l. tiesi, knäfveln vet.
Lemppaa, v. går l. rörs vårdslöst.
Lempsa, s. hängande l. löst tillstånd.
Lempukka, s. älskling, favorit.
Lemu, s. stark lukt, doft; stank.
Lemuaa, a. luktar, doftar; stinker.
Lemuinen, a. starkt luktande, välluktande.
Lengottaa, v. är nedböjd; gläntar på.
Leninki, s. klädning.
Lenki, s. längd, förteckning.
Lenkka, k. **Lenko**.
Lenkkaa, v. runkar, vippar, svigtar, står ojemnt, klappar.
Lenkki, **-n**, s. länk, ringel; — **-äes**, länkharf.
Lenko, s. bugt, böjning, krokigt träd; — a. bugtig, svankig; ovi on lengolla, dörren är på glänt l. halföpp
köysi kävi lenkoon l. leng
repet blef slapt; kasvaa leng
l. lengoksi, växer krokig.
Lenkoaa, **-ilee**, v. bognar, bugta
går i bugt l. bugter, slår sig
hängande.
Lenkä, s. utdunstning, drag, luf
Lenkää, v. utdunstar, sprider, d
ett rum).
Lennin (-timen), s. flygverktyg,
Lenninkäinen, s. nyckelpiga, gu
Lennollinen, s. flygande, flygfärdig
för.
Lennos (-ksen), s. flygande til
flygt; trollskott, hastigt åkommet
dom.
Lennyttää, v. inflammerar.
Lennähtää, v. flyger hastigt, upp
Lennätin, s. hastigt framskaffnin
del, telegraf; pl. lennättimet.
ba fötter, fart, skjuts; — **-sa**
telegram; ilbud.
Lennättää, v. låter flyga; för l.
ilande l. med fart, far snabt.
Lenseä, a. ljum.
Lentelee, v. flyger af och an.
Lento, s. flygt; fyrsprång; tåhde
stjernfall; — **-hepo**, pegasus; —
ja, flygskrift; — **-käärme**, drak
-lähetti, express, ilbud; — **-n**
flygredskap, vinge; — **-rokko**,
selfeber; — **-sanoma**, flygblad; —
— **-siipi**, flygvinge; — **-tähti**,
teor; — **-valmis**, flygfärdig.
Lentolainen, s. flygkräk, flygfä.
Lentto, a. kraftlös, liflös.
Lentyy, v. inflammeras.
Lentämä, s. flygande; tytär lentä
styfdotter.
Lentää, v. flyger, ilar; tyttö o
tämässä, flickan är på fläng;
naisekai, rodnar, en rodnad
upp; silmäni lensivät mustai
det svartnade för mina ögon.
Lepakko, s. läderlapp, fladdermus;
fjesker, pladdrare.
Leperehtää, v. är lättrörlig l. ost
Leperrys, s. kurtis.
Lepertää, **-rtelee**, v. springer lätt;
tar lätt, kurtiserar.
Lepeämä, s. (*Kalev.*) hviloställe.
Lepikko, s. alskog, alduge l. -best
Lepinko, s. hemgift, medföljd.
Lepinkäinen, s. törnakata; varfog
Lepistö, s. alskog.
Lepo, s. hvila, lugn, ro; käy levo

r till hvila; on levossa, är i lugn ro; — **-hetki**, hvilostund; — **-kam**io, hvilorum; — **-päivä**, hvilodag; **aikka**, **-väli**, hviloställe, hvilopunkt, ställe; — **-sija**, hviloplats; — **iikko**, frivecka.

eä, **-piäs**, a. mild, blid, vänlig, ntlig.

yinen, **-isä**, a. försonlig, mildsint, d.

ymätön, a. oförsonlig, oblidkelig.

yy, v. blidkas, försonas, förlikar ; blir god l. vänlig.

ä, s. al; blod; — **-kerttu**, rödrtsängare; — **-lintu**, rödstjert; bo, hämpling; — **-sieni**, gul riska.

äinen, a. af al, alrik.

ä, v. dansar vårdslöst, skumpar.

ä, a. fiaddrig, fiadderaktig; lättsig. vårdslös.

ähtää, v. rörs lätt och hastigt, ager sig.

ä, s. hvila; k. **Lepo**.

ättaa, v. låter hvila, hvilar.

ttelee, v. blidkar småningom, ier. smeker, karesserar.

ttää, v. blidkar, försonar, beveker, iker.

ys, s. hvilande, hvila; — **-paikka**, lo- l. rastställe.

yttää, v. låter hvila, hvilar.

ä, v. hvilar, ligger, hvilar sig.

ilee, v. masar sig, mojar sig.

ahdus l. **lerkkaus**, s. svängning; ;and.

ahtaa, v. slinker hastigt, gör en stig svängning.

kaa, **-uu**, v. hänger rörlig, dinglar, änger, oscillerar.

ku, s. svängel, pendel, perpendi-l. kläpp.

uttaa, v. svänger l. rör af och an, änger l. runkar på.

ttää, v. pladdrar, slabbrar.

ahtaa, v. slinker, faller (slapp) ned.

ppa, s. slokigt l. hängande tillstånd; **auli on lerpassa** l. **lerpallansa**, ppen hänger.

ppu, k. **Lerkku** j. **Lerppa**.

ppuu, v. hänger (lös l. slapp), slinr. dinglar.

puttaa, v. svänger l. runkar på, runar; lunkar; pladdrar.

ailee, **-ttaa**, v. är sysslolös, drifver, ar dank, roar sig.

e, s.; pl. **leseet**, kli, sådor.

Lesee, **-ii**, v. skräder, finmalar, siktar, rensar.

Lesipää, a.; l. **ohra**, stjernkorn, sexradigt korn; l. **vehnä**, kubb-, borrhvete.

Lesiäinen, s. timmerbagge, väggsmed.

Leskellinen, a. varande hos enka; l. **mies**, gift med en enka.

Leskeys, s. enke- l. enklingstånd.

Leski (-en), s. enka, enkling; **juoksee leskeä**, springer enka, leker enklek; — **-mies**, enkling; — **-rouva**, enkefru; — **-vaimo**, enka; — **leskenjuoksu**, enklek; — **-enpaikka**, **-entila**, enkesäte; — **-keinkassa**, enkekassa.

Leskinen, a.; pl. **leskiset**, enklek.

Lessaa, v. gör trögt, är overksam; läspar.

Lesta, s. läst (*mått*); stig (*mått*).

Leste, s. skrädt bröd; skräda.

Lesti, s. läst (*skolast*).

Lesty, part. skrädd; **lestyleipä**, skrädbröd.

Letike, s. tress, fiäta.

Letittää, v. fiätar, tressar.

Letka, s. snärt, smällpiska; **on letkassa**, är slankig l. svigtande.

Letkahtaa, v. svigtar till.

Letkailee, v. skolkar, slår dank, drifver, slankar.

Letkaisee, v. snärtar till.

Letkii, v. läppjar, slickar.

Letku, s. snärt; slang; länk; 2) tunn mat, välling, slaberjux; 3) sqvallertaska.

Letkuttaa, v. har att svigta l. runka, runkar; snärtar; 2) slickar, läppjar.

Letkuu, v. svigtar, är slankig.

Letti, s. fiäta; snärt, piska; — **-mato**, binnikemask.

Lettiläinen, s. Lett; a. lettisk.

Letto, a. sank; — s. gungfly, flottmossa.

Letty, s. jernögla; häkta.

Letus, s. sjåp, sjåpa, lätting.

Letustaa, v. sjåpar, går släpigt, tassar, smyger sig, skolkar.

Leuakas, a. långhakig; käbblig. ekivok, stickordig.

Leudottaa, v. gör blid, blidar, gör mild.

Leuhahtaa, v. flyger l. sväfvar upp, flaxar l. fläktar till.

Leuhakko, s. fjesker.

Leuhattaa, **-ttelee**, v. är lätt l. flygtig, fiaddrar, sväfvar hit och dit, fjäsar.

Leuhauttaa, v. låter sväfva l. fiaddra, svingar l. fläktar hurtigt; **juosta** l., springer så att kläderna fiaddra.

Leuhkana, s. yrhätta.
Leuhuttaa, v. fläktar, viftar.
Leuhuu, v. fladdrar, svänger på sig, yfves.
Leuka (-uan l. **-uvan)**, s. haka, käk, käft; vetää leukaa, skämtar, käbblar; — **-luu**, käkben, käk, underkäken; — **-nauha**, hakband; — **-perät**, bakdelen af underkäken; — **-pieli**, kindbåge, käkvinkel, käft.
Leukailee, v. pratar ekivokheter, skämtar, käbblar, flinar; mumsar.
Leukava, a. med starka l. stora käkar, käkstark, storkäftig.
Leuto, a. blid, lindrig, saktlig, mild; len; sorglös, fri.
Leutouu, -utuu, v. blir blid l. mild l. blidare j. n. e., k. **Leuto.**
Leuvakas, k. **Leuakas.**
Levahtaa, v. länar l. lutar sig; 2) höjer sig; ilar.
Levahuttaa, v. utbreder hastigt, slår ut; har att röras.
Leve (-peen), s. flisa, flaga, flock; 2) vidt fält.
Leveilee, v. utbreder sig, skryter, stoltserar.
Levenee, v. blir bredare, utbreder sig.
Levennys, s. utbredning, utvidgande, bredande; högfärdig person.
Leventyy, v. blir bred, utbreder sig, sprider l. utvidgar sig.
Leventää, v. utbreder, utvidgar, gör bredare; skingrar, strör, utsprider.
Leveys, s. bredd, utsträckning, vidd; — **-ala**, latitud.
Leveytyy, -eyy, k. **Leventyy.**
Leveä, a. bred; trubbig; dryg; on leveällä, är utbredt l. spridt; — **-harteinen**, bredaxlad; — **-latvainen**, bredtoppig l. -spetsad; — **-nenäinen**, brednäst, flatnäsig; — **-puheinen**, mångtalig, storlåtig; — **-raitainen** l. **-rantuinen**, bredrandig.
Leveää, k. **Leviää.**
Leveähkä, a. något bred.
Leviitta, s. levit.
Levite, s. utbredningsmedel, tillökning på bredden.
Levittelee, v. utbreder småningom, kringströr, kringsprider.
Levittää, v. breder, utbreder, utvidgar, sprider, kringsprider, strör, skingrar; l. sormensa, utspärrar fingrarna.
Levitys, s. utbredning, utvidgning, spridning.
Leviää, v. utbreder sig, vidgar sig, bred, sprider sig, griper omkrig
Levollinen, a. lugn, stilla, ostörd, oq
Levote, s. lugnande l. rogifvande del.
Levoton, a. orolig, ofredlig, otålig.
Levottaa, v. lugnar, gifver ro.
Levottomasti, adv. oroligt.
Levottomuus, s. oro, orolighet.
Levy, s. plåt, skifva, remsa; flaga; paperilevy, pappersark; ly blyplåt; — **-seppä**, plåtsmed.
Levyinen, a. till bredden lika, sl som ngt; sormen l., af ett bredd, fingersbred.
Levykkäinen, a. skifvig, skiffrig.
Levyttää, v. förser med plåt vor, förhyder; fanerar.
Levyys, k. **Leveys.**
Levä, s. utbredt l. hvilande till förskingring, oordning, lägerval levällään, är vidöppen; är i ning l. lägervall; 2) fly, dy, äfja 3) alg, sjögräs.
Levähdys, s. rastning, hvilande; — **-paikka**, rastställe; halt **-väli**, hvilopunkt.
Levähdyttää, v. låter hvila; l. j jansa, hvilar sina ben.
Levähtyy, -ää, v. hvilar som ha hvilar litet, gör halt, rastar, ut, hemtar andan.
Leväinen, a. sumpig, gyttjig; vattenväxter.
Levällinen, a. sent färdig, efters slutad; planlös, osammanhänga
Leväperä, s. vårdslöst tillstånd; j leväperään, vårdslösar, ef lemnar eftersatt, försummar, rar.
Leväperäinen, a. efterlåten, se vårdslös, slapp, lös.
Leväs, s. hviloställe.
Levätti, s. mantel, kåpa, kapprock rock.
Levättää, -tyttää, v. låter hvila
Leyhkeä, a. lätt, lös, porös; vild
Leyhkä, s. vindfläkt l. -pust, pust drag.
Leyhkää, -ilee, v. pustar, fläktar, rörs lätt och ledigt, sväfvar; sk
Leyhyy, k. **Leyhkää.**
Liata, inf. sanasta **Likaa.**
Lide (-teen), s. stapel, trafve.
Lidonta, s. radning, stapling.
Lieden, genit. sanasta **Liesi.**
Liedetön, a. utan härd l. spis.

l. **liedusta**, s. fördjupning fram-
agnen; glödhög.
tää, v. gör slammig l. gyttjig.
ne (-nteen), s. stjelpningsställe.
s. smicker, smekning.
itaa, v. fläktar, fladdrar; smilar.
lee, v. fladdrar; smickrar, smilar,
er.
tas, a. smilande, inställsam.
ka, a. lättsinnig, ostadig.
ko, s. smickrare, lissmare, svän-

oitsee, v. smickrar, smilar, sme-
lissmar, kryper för ngn, fjäsar,
serar; l. hännällänsä, viftar l.
ger med svansen; l. itsensä suo-
n, sätter sig i gunst, ställer
n, lissmar sig till gunst.
oitsija, v. lissmare, smickrare,
ansare.
s, s. fladdring, hastig rörelse.
ttaa, v. låter hastigt fladdra,
rar till med, gör i en blink.
l. **liehdin**, k. **Lietsin**.
s. smil, småleende l. mysande
utbredt tillstånd.
a. smilande, mysande, småleen-
len, slät.
-ittelee, k. **Liehakoitsee**.
s. hilka, kråka.
taa, v. fläsar, pustar, fjeskar; k.
uttaa.
ri, k. **Lietsari**.
o, v. pustar, fläktar; uppblåser,
ser; rinta l., bröstet häfver sig.
s. svajning, fladder, äflan, fjesk.
n (-imen), s. fladdrande ting; (*Ka-*
vidbyxor.
ttaa, v. låter fladdra l. svaja, gör
rande l. fjeskande; vrt. seur. sa-

a, v. fladdrar, svajar, fläktar, svän-
sväfvar; äflas, fäktar, fjeskar.
s. sumpigt ställe, gungfly, äfja,
ja, dy; — **-maa**, jäsjord; fräken-
en; — **-pohja**, dybotten; — **-savi**,
era.
inen, a. pösig, rörlig som dy, gun-
de, sumpig, gyttjig.
s. påle, tjuder; panee liekaan,
rar.
a, v. tjudrar.
htaa, v. svänger hastigt, vaggar,
ar, sväfvar, glider, slintar; framlå-
, uppblossar.
aroitsee, v. rörs hit och dit, är be-
llsam, smickrar, insinuerar sig.

Liekauttaa, v. låter tjudra; låter flamma l. upplåga.
Lieke, s. elektricitet.
Liekehtii, v. lågar l. fladdrar upp emellanåt, gnistrar, slår eld, glänser, flammar.
Liekitsee, liekkii, v. flammar, lågar, blossar.
Liekki, s. låga, flamma.
Liekkinen, a. lågande, full af lågor; flammerad, flammig.
Liekkiö, s. gast, spöke, ond ande; lyktgubbe, irrbloss; yrhätta; bof.
Liekko, a. flat, utböjd; — s. låga.
Liekku, s. gunga, vagga.
Liekkuu, v. gungar, vaggar.
Lieko s. låga (*vattendränkt träd*), sänkstock; lummer.
Lieksuu, v. fladdrar, flammar, är i sväfvande rörelse; skimrar, tindrar.
Liekuttaa, -ttelee, v. gungar, vaggar, lullar, svänger, fläktar.
Liekuu, -uilee, v. svajar, sväfvar.
Liemahtaa, k. **Leimahtaa**.
Liemekäs, -llinen, a. med spad försedd, spadig, såsig.
Liemen (-enen), s. fjun, fnugg, hullhår, murrhår; tunt moln.
Liementelee, -ntyy, v. öfverdrages med tunt hår l. fin ull l. tunna moln.
Liemetön, a. utan spad.
Liemi (-en), s. spad, soppa; sås; — **-ruoka**, sopp- l. kokmat.
Liemu, s. stilla vatten; 2) låga; 3) sommarskjul (*i skogen*).
Lienee (lienen, lienet j. n. e.), v. lär l. torde vara, lär, tör.
Lientelee, k. **Liementelee** j. **Lientää**.
Liennyttää, v. gör len l. vek, lenar, lindrar, gör blöt.
Lienteä, a. len, blid, blöt, vek; småluden.
Lientyy, v. blir len, veknar, blidkas, blir blid l. lindrig; öfverdrages med moln.
Lientää, v. lenar, uppvekar, blidkar, lindrar, gör blid l. blöt.
Liepehinen, a. belägen l. varande vid kanten l. fållen.
Liepehtii, v. fladdrar, lefver (*om segel*), vajar.
Liepeinen, a. hörande till kanten l. fållen; pitkäliepeinen, med långa fållar, långskörtad, fotsid.
Liepeä, k. **Lievä**.
Lieppaa, v. svänger, flackar.
Lieppi, k. **Lieve**.

Liepsahtaa, v. slintar, slinker, flyger l. springer hastigt.
Liepsuttaa, v. låter slinta l. svänga, svänger på, fläktar, skakar.
Lierakoitsee, v. svansar, lissmar.
Liereä, a. cylindrisk, valsformig, trind.
Lieri, s. svängel, kläpp; 2) skygge, brätte.
Lierittää, v. svänger, trillar; drillar; lissmar, fjäsar.
Lieritys, s. drill, rulad.
Lieriö, s. cylinder, vals.
Lieriömäinen, a. cylindrisk.
Liero, s. mask, metmask; krökning.
Lieru, s. viftande ställning; pendel; drill; jonglör, lissmare; häntä on lierussa, svansen svänger; suu on lierussa, munnen är smilande.
Lieruttaa, v. trillar, viftar; drillar; lissmar; l. häntäänsä, viftar med svansen; svänger med släpet.
Lieruu, v. svänger, trillar.
Liesi (-den), s. härd, spis; glödställe, äsja.
Liesikkö, s. spishäll; glödhög.
Liesikäs, s. i spisen stekt bröd.
Lieska, s. ugnslåga, eldslåga, låga, flamma; härd.
Lieskaa, v. lågar, blossar.
Liesso, s. stoj, buller.
Liestyttää, v. gör löstvinnad l. lös, upptvinnar, återvrider, upplöser.
Liestyy, v. löstvinnas, tvinnas upp, upplöses, ger efter.
Liestää, v. löstvinnar; 2) fällar.
Liete, s. uppsvämmad jord, tillandad strand, gyttja, slam, dy; k. **Lieka**; — **-lautta**, mudderpråm; — **-selkä**, sandbank l. -ås, sandrefvel.
Lieto, a. gyttjig, sank; flytande; lättsinnig; värnlös; vek, mild.
Lietos, s. härd, äsja; uppsvämning.
Lietsaa, v. visar väg, vägleder, ledsagar.
Lietsari, s. vägvisare, vägledare, lots, ciceron.
Lietse l. **lietsin**, s. pust, bälg.
Lietselkä, k. **Lieteselkä**.
Lietsoo, v. pustar (*med bälg*), fläktar.
Lietteinen, a. slammig, muddrig, gyttjig.
Liettyy, v. blir slammig, slammas, uppblötes, fastnar i dyn; blir vidbränd.
Liettää, v. gör muddrig, slammar, uppblöter; 2) steker på glöd.
Lietynnäinen, a. gyttjig; — **-näismaa**, alluvialjord.
Lietyttää, v. afslammar.
Lieve (-peen), s. fäll, skört, brädd; kant, fik; kantaa lievettä l. liepeä, bära släpet; linnan liepeillä, fästets bräddar l. sluttningar, vid tets fot; lehdon l., lundens r bryn.
Lievehtii, v. rörs med l. släpar fällar.
Lievenee, -ntyy, v. blir löstvi lös, blir lösare l. lindrigare, li
Lieventää, v. löstvinnar, släpper ningen, löser, lindrar.
Lieveä, a. löstvinnad, lös, lindrig
Lievike, -te, s. lindringsmedel, l lättnad.
Lievittää, v. löser, löstvinnar, tvinningen; lindrar, löser, mild tar, leutererar.
Lieviää, v. upplöses, blir upp rispas; döfvas, lindras.
Lievä, a. lös, löslig; k. **Lievä**.
Liha, s. kött; hull; paha l. kuol vildkött, dödkött; sian l., **-kalu**, köttvaror; — **-keitos**, kött; kötträtt; — **-keitto**, k — **-liemi**, buljong, köttsoppa; **kara**, metvurst, köttkorf; — **ky**, köttbulla; frikadell; — begär efter kött; köttsligt b **-npala**, köttbit; — **-npuoli**, l köttföda; — **-ntyvekäs**, fetl lig; — **-ruoka**, köttmat, kött **-suoni**, muskel; — **-väritys**, tion, köttfärgning.
Lihaa, v. gör till kött, slagtar.
Lihainen, a. köttig, af kött, kö
Lihakas, a. köttrik l. -full, kött pulent, fyllig.
Lihallinen, a. köttslig, sinnlig.
Lihallisuus, s. köttslighet, sinn djuriskhet.
Lihamainen, a. köttaktig.
Lihas (-ksen), s. muskel.
Lihaton, a. köttlös l. -fattig.
Lihava, a. fet, fyllig, frodig.
Lihavanlainen l. **-läntä**, a. fetl got fet.
Lihavoitua, v. fetmar, blir fet l.
Lihavuus, s. fetma, fyllighet.
Lihoittaa, v. gör fet l. fyllig, göder göder.
Lihoo, v. blir fet, fetmar till, tage
Lihostua, v. läger på hullet.
Lihta, s. linskäkta, bräka.
Lihtaa, v. skäktar.
Liiaksua, v. anser för öfverflöd onödigt.
Liiallinen, a. öfverflödig, onödig

:ken, öfverdrifven, vidlyftig; on l., :drifver; onko liiallista, är det onting för mycket? ei mitään ista, ingenting särdeles.
, adv. för mycket, öfvermåttan, altför.
au, k. **Liiaksuu.**
ıkin, adv. i synnerhet, åtminstone; un, helst, helst l. särdeles som.
(-teen), s. slingrigt ställe, halka.
tää, v. snor l. kilar af.
tsee, v. kritar.
pi, -mmäinen, a. komp. (sanasta ä) något mer öfverskjutande; liinältäkin, till och med i öfver- ; on liiemmäksi, är nästan för ket.
, inf. sanasta **Liikenee.**
s. rörligt l. ostadigt tillstånd; lig varelse.
, v. halkar, slintar, linkar, är osta-

s. menföre.
telee, v. smyger l. makar sig sakrager l. rör sig obemärkt fram.
tää, v. rör sakta, smyger, makar; ennäksen liedokselle, makar lt eldstaden.
tyy, v. blir menföre.
tää, -ttelee, v. sväfvar fram, framler sakta.
s. någonting öfverflödigt l. för ket, öfverdrift; öfverskott, öfver- l. -mål; utväxt, svulst, knöl; ei aa mitään, ingenting särdeles l. digt; puhuu liikoja, pratar per- l. öfverdrifver; maksaa liikaa, lar för mycket l. öfver höfvan; se liikaa, förorättar; l. otsassa, l l. växt i pannan; l. hyvä, för ; tuntuuko liialta l. liiaksi, nes det för mycket? liiaksi, till rloppe, för l. altför mycket, öfvertan, öfverdrifvet.
, a. öfverflödig, för mycken, extra, rdrifven, obillig, onödig; l. vai- onödigt l. öfverdrifvet besvär; at maksot, extra l. öfverflödiga ifter.
-hammas, s. gigeltand, skifvertand; -hiukset, löshår; — -kuorma, öfast, altför stort lass; — -lastinen, erlastad; — -liha, dödkött; — -maa, erloppsjord; — -maksu, öfverloppsrering, extra utgift l. betalning; -maku, bismak; — -määrä, öfver- l. -mått; — -nimi, tillnamn, binamn; — -paino, öfvervigt; — -sanainen, pleonastisk; — -varvas, liktorn.
Liikahtaa, v. rörs hastigt l. en gång; älä liikahda paikastasi, rör dig icke ur fläcken.
Liikahtuu, v. kommer hastigt i rörelse, rubbas.
Liikahuttaa, v. rör hastigt, rör, svänger, rubbar.
Liikainen, a. full med utväxter, knölig; gjord af knöl; k. **Liiallinen.**
Liikamainen, a. något för mycken, öfverdrifven; hän on l., han öfverdrifver l. är öfverdrifven.
Liikanainen, a. öfverflödig, onödig, ytterlig, skadlig.
Liikattaa, v. haltar.
Liike, s. rörelse, gång, trafik; hyvä l., god rörelse l. trafik l. omsättning; panee liikkeesen, sätter i omlopp l. i sin rörelse; pitää liikkeessä, håller i rörelsen; låter trafikera; panee liikkeelle, sätter i rörelse l. i gång; mobiliserar; on liikkeellä l. liikkeillä, är i rörelse; — -kanta, tillstånd af rörelse, mobiliseradt tillstånd; panee liikekannalle, mobiliserar; -mies, trafikant; — -neuvo, rörelseorgan; — -raha, rörelsekapital; — -suhde, konjunktur; — -voima, rörelse- l. drifkraft.
Liikehdys, s. rörelse; manöver; gest.
Liikehtii, v. manövrerar.
Liikenee, v. är öfver, finnes till öfverloppe, räcker till; liikeneekö teiltä rahoja, har ni penningar till öfverloppe l. att förstränka?
Liikenevä, -väinen, a. tillräcklig, öfverflödig, öfverloppe; disponibel.
Liikenne (-nteen), s. rörelse, trafik; — -päällikkö, trafikchef.
Liikentö, s. åtbörd, gest, rörelse.
Liikistyy, v. stelnar, fastnar.
Liikka, a. halt.
Liikkaa, v. haltar, linkar.
Liikkanttaa, v. gör halt.
Liikkautuu, v. blir halt.
Liikkiö, s. svinsida, skinka, fläsksida.
Liikkumaton, a. orörlig, orubblig; känslolös.
Liikkuu, v. rörs, rör sig, är gängse; panee liikkumaan, sätter i rörelse l. gång; kuka tässä on liikkunut, hvem har här varit i rörelse l. framme? hvem har här färdats; sanoma l., ett rykte går l. är gängse; sydä-

meni liikkui, mitt hjerta rördes l. bevektes.

Liikuin (liikkuimen) l. **liikuinjäsen**, s. rörelseverktyg l. -organ.

Liikunta, -nto, s. rörelse, manöver.

Liikutettu, part. a. rörd, dryckesrörd, ankommen, betagen.

Liikutin (-ttimen), s. motor.

Liikuttaa, -elee, v. rör, sätter i rörelse, rubbar, vidrör, berör, angår; anslår, gör intryck; ei se sinua liikuta, det rör l. angår dig icke; sepä häntä liikutti, det rörde då l. bevekte l. anslog honom, det gjorde intryck på honom; älä liikuta mitään, rubba ingenting, rör vid ingenting.

Liikuttamaton, a. orörd, orubbad; obeveklig.

Liikuttava, -ainen, a. bevekande, rörande, anslående.

Liikutus, s. rörande, rörning, beröring; rörelse, intryck.

Liima, s. lim; — **-maali** l. **-väri**, limfärg; — **-nkeitto**, limkokning.

Liimaa, v. limmar.

Liimaantua, -utua, v. hopklibbas, klibbar sig, limmas ihop.

Liimauttaa, v. låter limma, har att klibba sig.

Liimainen, -kas, a. limmig, limaktig.

Liimaus, s. limning, limfogning.

Liimottaa, v. skymtar.

Liina, s. linne, lärft, duk; lin; hampa (*Kalev.*); paitaliina, skjortlärft; kaulal., halsduk; ruumiin liinat, svepdukar; — **-harja**, hvit man, hvitmanig, häst med hvit man; — **-jänne**, bågsträng af hampa (*Kolev.*); — **-kangas**, linneväf, lärft; — **-lanka**, lingarn; — **-nauha**, linneband; — **-nkaave, -nnöyhtä**, linneskaf, charpie; — **-nuora**, hampsnöre (*Kalev.*) — **-paita**, linneskjorta; — **-vaate**, linne, lärft, lärftsplagg; pl. liinavaatteet, linnekläder.

Liinaa, v. sveper; bleker.

Liinainen, a. linne-, af lärft l. linne, af hampa l. lin; l. vaate, lärftsplagg, linne.

Liinakko, -ikko, s. hvitmanig häst, hvitluggig pojke.

Liioin, adv. för mycket, alltför mycket, öfverflödigt, särdeles; ei l. vastannut, svarade icke ens.

Liioitsee, -ittelee, v. öfverdrifver, går till öfverdrift, skarfvar till, gör omständigheter.

Liipahtaa, v. slintar hastigt, halkar, slites; är bedräglig.

Liipaisee, v. är ostadig, slår fel; ry l. kastar hastigt, trycker af.

Liipaisin, s. tryckpinne, trycke; klappert.

Liipanne (-nteen), liipe, s. slinga stjelpigt ställe, kullrighet.

Liipastaa, -uu, a. slintar, halkar, ker, går lös, ger efter.

Liipii, v. slintar, halkar; slirar; bed

Liipin, adv. utan ordning, på sk höft; l. laapin, huller om bu må få.

Liipitsee, v. håfvar.

Liipoittelee, v. sväfvar fram, f omkring, flaxar, svänger.

Liipotin, s. oro (*kellossa*); leka.

Liippa, s. fiskhåf, sänkhåf; 2) sl slipsticka.

Liippaa, v. slintar, halkar, slink der, släpar, går lös; slår fel, ger; 2) fiskar med håf, håfvar; par.

Liippi, s. håf, fiskhåf.

Liippii, -oo, v. håfvar, fiskar m

Liirettää, -uttaa, -uttelee, v. qvintilerar, trallar.

Liiru, s. drill; 2) fiaktärna.

Liisi, s. kli.

Liiska, s. mjölke; mjuk l. kross sa; ovat liiskana, äro krosse en plätt, ligga i en smet; m liiskaksi, ruttnade till en m smörja.

Liista l. **liistake**, s. spjele, sp lamell; veran l., klädealist.

Liistakko (liistahäkki), s. spje

Liiste, s. liten l. tunn spjele, sp list, trens, infattning.

Liisteri, s. klister.

Liisteröitsee, v. klistrar.

Liisto, s. spjelka, list, flisa; — stakett; — **-kivi**, skifferster.

Liistoo, v. spjelar, spjelker.

Liistoilee, v. spjelker; spjelar l. sig.

Liite, s. fogning, fog, förening. söm; bilaga, bihang; k. Lii **-asemo**, pronominalsuffix; — foghyfvel; — **-kirja**, bilaga. — **-sana**, enklitiskt ord.

Liiteellinen, a. full med halkiga l riga ställen.

Liitelee, v. vänder sig ofta. skifvar sig; liitelevi laatele liiteleikse laateleikse l

liitelevi (*Kalev.*), flyger långoch skifvar sig, sväfvar och sva-

s. lider.
, k. **Liitää.**
. **liitinki,** s. fogningsmedel, fogfog, skarf.
y, k. **Litistyy.**
inen, a. med fogningar l. leder
id.
ien, a. hörande till förbund, förenlig.
s. fog, fogning, skarf, led, för-

s. slem, slemämne; äfja.
e, v. förenar, fogar ihop; fogar illägger.
s. förbund, fördrag, traktat, alkonvention, liga, aftal, öfverenselse; fogning; **tekee liiton,** förbund, kontraherar, öfverenser; **rupee** l. **käy liittoon,** der l. förenar sig (*med*), konfe-r; **tulee liitolleen,** kommer stämd tid; **onpa lintu liitos-** det fins en fogel i mitt sinne; **i liitolle lipuvi,** dagen skri-ll slutet; — **-joukko,** kotteri; ıdstrupp; — **-kirja,** kontrakt, t; — **-kumppani,** kontrahent; ıdsbroder; — **-kunta,** förbund e, bundsförvandtskap, liga; edsıd; — **-vallasto** l. **-valta,** förstat, federativ stat; **liittovalokous,** förbundsförsamling; — förbundsbroder; kontrahent; — **arkki,** förbundsark; — **-nteko,** ıds afslutande, öfverenskommelmmangaddning.
inen, s. bundsförvandt, allierad, ıden.
. v. fogas ihop, fogar sig, förförenar l. förbinder sig; l. yh-, biträder ett förbund, ingår för-

tyy. v. förenar sig, fogas ihop, sig till, sammangaddar sig.
v. hopfogar, förknippar, tillar, bilägger, sammansluter, för-

. krita; — **-kaivos** l. **-louhos,** ctt; — **-lanka,** kritsnöre; — . pastell.
. v. kritar.
en, a. kritig, af krita.
ää, v. låter hopfoga l. fogas, för-ar, förenar.

Liitättelee, v. låter foga l. foga sig, fogar hastigt ihop; lagar sig med hast.
Liitää, v. slingrar l. stjelper på halka, glider, sväfvar, ilar, gnor.
Liiva, s. slemmig l. grötig massa, mos, gelé, kras; **musertaa liivaksi,** krossar till en mos l. smörja.
Liivainen l. **liivakas,** a. slemmig, smetig, gyttjig.
Liivastuu, v. blifver en smet l. smörja; slintar, halkar.
Liivi, s. lifstycke, lif, väst.
Liivii, k. **Liipii.**
Liivistelee, v. beter sig halt, drar sig undan, ryggar, står ej vid sina ord, vacklar.
Liivittää, v. har att slinta l. halka; spänner l. lossar af; l. **itsensä,** svingar l. kastar sig.
Lika, s. smuts, orenlighet, träck, slask, snusk; — **-pilkku,** smutsfläck; — **-siivoinen,** snuskig; — **-vesi,** slaskvatten; — **-viemäri,** kloak.
Likaa, v. smutsar, orenar, nedsölar, befläckar, kluddar.
Likaantuu, v. smutsas, nedsölas, blir smutsig l. oren.
Likainen, a. smutsig, oren, osnygg, snuskig.
Likaisee, v. orenar, nedsölar.
Likari, s. liggare (*meris.*).
Likautuu, k. **Likaantuu.**
Likeinen, a. som är nära l. i närheten, närbelägen, närskyld.
Likeiten, adv. nära förbi.
Likekkäin, adv. nära hvarandra.
Likeläinen, s. nära boende l. belägen.
Likemmäinen, a. närmare belägen.
Likempi, a. komp. (sanasta **Liki**) närmare; **asuu likempänä** l. **likemmällä,** bor närmare; **tule likemmäksi,** kom närmare!
Likenee, v. närmar sig, nalkas, stundar.
Likentelee, v. bringar nära; närmar sig.
Likentyy, k. **Likenee.**
Likentää, v. närmar, bringar närmare.
Liketen, adv. ungefärligen, approximativt, närmelsevis.
Liketyksin l. **liketysten,** adv. nära till hvarandra.
Liketyt, s.; **likettyellä,** på nära håll, i närheten.
Likeys, s. närhet; 2) blöthet.
Likeää, a. blöt.
Liki, adv. j. prep. nära, när, nära till; l. **kirkkoa,** nära till kyrkan; l. **kuu-**

si vuotta, nära sex år; l. pitää, föga fattas.

Liki, s. närhet; likellä l. likelle, på nära håll, nära till, inemot; likeltä, från närheten, nära ifrån; ampuu likeltä, skjuter på nära håll; ei likellenkään, på långt när icke; — **-laskuinen**, a. stålbakad; — **-maa**, nära ort; ei likimaillakaan, icke på nära nejder; ei likimaillekaan l. likimainkaan, på långt när icke, icke ditåt ens, långt ifrån; — **-määrin**, närmelsevis, approximativt, ungefärligen; — **-määräinen**, ungefärlig, approximativ; — **-paikka**, närbeläget ställe; likipaikoilla l. -paikoin, i närheten; — **-pitäen**, ungefärligen, nästan, inemot; — **-sattunut**, stålbakad; — **-seutu, -tienoo**, närhet, grannskap, närbelägen trakt.

Likimiten l. **likimmittäin**, adv. närmast förbi; nästan, inemot, ungefärligen, till det närmaste.

Likimmäinen, a. k. **Likin**.

Likin, a. superl. närmast; seisoo likinnä, står närmast; häntä likinnä, närmast l. näst efter honom.

Likinen, a. närbelägen, närgränsande, nära stående, närskyld; likisin naapuri, närmaste granne.

Likinäinen, a. närstående, lierad.

Likistyy, v. blir tryckt, klämmes, pressas; närmar sig.

Likistää, -telee, v. klämmer, trycker, kramar, pressar; omfamnar; närmar, hoppassar.

Likittäin, adv. nästan, ungefärligen, något så när.

Likittää, v. fladdrar, klappar; 2) närmar.

Likitysten, adv. nära hvarandra.

Likka, s. flicka.

Liko, s. blötning, blöt, blötnings- l. rötningsställe, blöte; pellavaliko, linröta; — **-allas**, blötbalja; — **-kala**, blötfisk, lutfisk; — **-mato**, linål; blötdjur, mollusk; — **-märkä**, genomblöt l. -våt.

Likoaa, v. blötes, blir blöt, blötnar, mjuknar.

Likoontuu l. **-outuu**, v. blötnar, blir blöt l. mjuk.

Likouttaa, v. blöter, uppmjukar.

Likuttaa, v. läppjar.

Likviitti, v. liqvid.

Lillittää, v. smeker barn; gör lätt och ledigt; 2) drillar, qvittrar.

Lilli, s. fiskunge.

Lillii, v. flyter (*på ytan*).

Lillu l. **lillukka**, s. jungfrubär. bär; näckros.

Lima, s. slem, klibb, äfja, dy. 2) pilört; flotagräs; — **-kalvo**, hinna; — **-koivu**, hängbjörk; — **-ti**, slemfeber.

Limaa, v. klibbar.

Limainen, a. slemmig, klibbig. tig, slipprig, gyttjig.

Limakka, -ska, s. slem, klibb. blom, källmossa; 2) a. klibbig, mig, slipprig.

Limakoitsee, v. är slipprig, är hal, mutar sig in, gör sig grön.

Limastuu, -utuu, v. blir slemmig, bar sig.

Limauttaa, v. föralemmar, gör

Limettyy, k. **Limastuu**.

Limi, s. klink, sneddad ända fogning på hvarandra; — **-lai** bygd på klink.

Limittäin l. **limitysten**, adv. darna l. kanterna dubbelt över andra, på klink.

Limo, s. ungt löfträd, maja, löf

Limoittaa, v. gör slemmig; 2) med löfträd.

Limppaa, v. linkar, haltar.

Limppi, s. klimp.

Limppu, s. limpa.

Limpsahtaa, v. slintar, rörs hast

Limsi l. **limsiö**, s. flinta.

Lingertää, -telee, v. slingrar, vaggar, svigtar, går smygande.

Lingottaa, v. slungar.

Linja, s. linie; — **-jouksi**. per; — **-rykmentti**, linieregem — **-väli**, kolumn.

Linjaa, v. linierar; utstakar, upps

Linjaali, s. lineal.

Linjain (-men), s. lineal; täk jain, diopterlineal.

Linjautuu, v. kommer i linie,

Linjoittaa, v. utstakar, uppgår linierar, förser med linier.

Linkerä, a. slingrig, slingrande.

Linkerö, s. slinga, slingerbult.

Linkkaa, v. svigtar, går l. stär linkar, haltar.

Linkku, s. klinka; — a. halt; — fällknif.

Linko, s. slunga; slinga.

Linkoaa, -koo, v. slungar.

Linkoilee, v.; l. ympäri l. sinne ne l. hajallensa, kringslungr slungas.

ontua, -**koutua**, v. blir slungad, gas.
ttaa, -**uttaa**, v. linkar, lunkar.
uttaa, v. har att slunga, låter ga.
llinen, a. försedd med klinka.
ra, a. aflång och krum, hit och böjd.
ton, a. utan klinka.
s. slott, fäste, fästning, borg; s. fängelse; — -**kunta**, slottsdölottsbefolkning, garnison; — -**ma**- placemajor; — -**pääsky**, torn- ; — -**rakennus**, fästningsverk; inne, slottsbacke, slottsvall; — ki, fästningsfånge; — -**vero**, hjelp; — -**väki**, fästningsbesättgarnison.
s, s. fäste.
inen, s. slottsbo, slottsinnevå-

linen, a. som har slott; — s. lott fullt.
-anto (**annon**), s. kapitulation; into-**sovinto**, kapitulationsvilkor; apu, slottshjelp; — -**edusta**, plan ör slpttet; — -**haltija**, -**päällik**kommendant, slottshöfding; — tä, ståthållare; — -**kaivanto**, graf; — -**kirkko**, slottskyrka; — eet, slottets sluttningar; — -**lää**- , slottsläkare; — -**oikeus**, slotts- — -**piha**, borggård; — -**rakenapu**, slottsbyggnadshjelp; — -**rantus**, fästningsstraff; — -**saarnaa**lottspredikant; — -**seurakunta**, sförsamling; — -**työ**, fästningste; — -**vartija**, slottsvakt; — tioväki, garnison; — -**vouti**, slogde.
ton, a. utan slott j. n. e.
ka, k. **Lillukka**.
kko, s. slöja, flor; dok, hufva.
ittaa, v. förser med borg l. fäste, ster, förskansar; linnoitettu, be-

ittamaton, a. obefäst.
itus, s. befästning, fäste, förskans- ; borg, bålverk, citadell, fästnings- : — -**oppi**, fortifikation, befästgskonst; — -**väki**, fortifikationsskap.
le, -**ove**, s. (*slotts*) besättning.
kas (-**kaan**), -**llinen**, a. fogelrik.
n-herne (-**een**), s. kråkvicker, tranögkärter; — -**häkki**, fogelbur; — ima, fogellek; — -**koto**, foglars hemvist, sydvest (*dit flyttfoglarne fara*); — -**kotolainen**, dverg, pysseling, liliepytt; — -**kukka**, viol; — -**laulu**, fogelsång; — -**lento**, fogelflygt; (*fig.*) vester, sydvest; — -**lossa**, -**loukku**, fogelfälla; — -**pelotus**, -**tin**, fogelskrämma, åkerspöke; — -**pesä**, fogelbo; — -**poika**, fogelunge; — -**pyytäjä**, fogelfångare; — -**rata**, vintergata; — -**pyytö**, fogelfånge; — -**sadin**, fogelsnara; — -**silmä**, ängsnejlika; violblomma, guldpudra; — -**tietä**, fogelvägen.
Linnustaa, -**telee**, v. jagar, fångar l. skjuter foglar, idkar fågelfänge.
Linustaja, s. fogelskytt, fågelfängare.
Linnustaminen, -**tus**, s. fogelfänge, fogelfångst, fogelskytte.
Linnuton, a. fogelfattig, utan fogel.
Linnuttomuus, s. fogelbrist.
Linssi, s. lins; linsen; — -**nkaltainen**, linsartad; — -**nmuotoinen**, linsformig.
Linta (-nnan), s. tjock mjölvälling, kalfdryck.
Lintikka, s. linda, bindel; k. **Linnikko**.
Lintta, s. fruntimmersklädning; 2) nedtryckt läge; kenkä on lintallaan, skon är nedkippad.
Lintti, s. hjortron.
Lintu (-nnun), s. fogel; sydvest; pienil., kramsfogel; matkal., flyttfogel; jouhil., ärtsångare, sidensvans; mesil., bi; höyhenistänsä lintu tunnetaan, som man går klädd blir man hädd; — -**haukka**, falk, jagtfalk; — -**kassi**, fogelkasse; — -**koira**, fogelhund, rapphönshund; — -**mies**, fogelfångare, fogelskytt; — -**oppi**, ornitologi; — -**parvi**, fogelsvärm; — -**verkko**, fogelnät.
Lintuinen, a. fogelrik.
Lintunen, s. liten fogel.
Likoaa, -**koo**, v. blötes, blir blöt, mjuknar, drager sig (*i vätskor*).
Liottaa, v. blöter, röter; stöper (*säd*); uppmjukar, utlakar, macererar.
Liottamaton, a. oblött.
Liottua, v. blir blött, uppmjukad l. utlakad.
Liotus, s. blötning, uppmjukning; infusion; — -**aine**, blötningsämne; — -**astia**, blötkärl; — -**vesi**, blötningsvatten.
Liotuttaa, v. låter blöta l. blötas.
Lipa, s. hal l. smilande varelse; — -**kieli**, -**linen**, som har hal tunga.

Lipaa, v. är hal, röres lätt, talar inställsamt, smilar; ljuger.
Lipain (lippaimen), k. **Lipas.**
Lipaisee, v. snuddar, vidrör lätt, skär lätt; slickar hastigt; håfvar, öser, slukar, klunkar; l. korvalle, ger hastigt en örfil; l. suuta, stjäl sig en kyss.
Lipajaa, v. röres qvickt, dallrar, glittrar, snattrar.
Lipakehtaa, v. figurerar, dansmästrerar.
Lipakka, a. slipprig, flygtig, smilig; qvick, — s. slipprig äfja, gyttja, halka; ostadig menniska, slinka; yölipakka, fladermus, läderlapp.
Lipakkaisuus, s. slipprighet, halhet; smilighet.
Lipakko, k. **Lipakka.**
Lipas (lippaan), s. koffert, skrin, kista, låda, skeppa.
Lipastaa, v. läppjar, sleker.
Lipattaa, k. **Lipottaa.**
Lipee, -peää, v. slintar, halkar, glider.
Lipeinen, a. lutig; slipprig.
Lipenee, -venee, v. blir hal, slipprig; slintar; snafvar.
Liperi, s. list, kant, prestkrage; svängare, opålitlig person.
Lipertää, -röitsee, v. smilar; pladdrar.
Lipettää, v. slintar, halkar; trippar, struttar.
Lipeys, s. slipprighet; qvickhet; rörlighet.
Lipeytyy, k. **Lipenee.**
Lipeä, -iä, a. hal, slipprig; listig; qvick; — s. lut; panna lipeään, luta, lutlägga; — **-amme**, lutkar; — **-kala**, lutfisk, blötfisk; — **-kielinen**, smickrande, smilande, haltungad; — **-suola**, alkali, lutsalt; — **-vesi**, lutvatten.
Lipilaari, s. pladdrare, smilare, hal menniska.
Lipillinen, a. som har näfverslef; — s. en näfverslef full.
Lipise, v. sorlar sakta; darrar, dallrar, tasslar.
Lipiäinen, k. **Lipeinen.**
Lipiöittää, -tsee, v. låter lutas, lutlägger.
Lipokas (-kkaan), s. qvinnosko (med söm blott i hälen).
Lipoo, v. läppjar, sleker, slukar, äter i hast.
Lipottaa, v. gör ngt lätt o. ledigt; talar fort och smickrande, pladdrar, ljuger; juosta l., qvistar af, springer tassandes.
Lippa, s. prestkrage; mössskärm.
Lippaa, v. springer hastigt, tilar, ilar, fiänger, snor.
Lippaallinen, a. ett skrin fullt.
Lipperoinen, a. hal, smidig, slö klipparaktig.
Lippi, s. näfveralef (*att dricka ex. ur en källa*); näckblad, sjö
Lippii, v. öser l. dricker med slefvar, läppjar.
Lippo, s. håf; fiskhåf; k. Lippi.
Lippoo, v. håfvar, slefvar; k. Li
Lippu, s. flagg, fana; skärm; biljett laivanl., skeppsflagga; hätt flagg; nostaa l. korottaa li flaggar; paperil., pappersla syl., entrébiljett; — **-laiva** skepp; — **-mies**, fanjunkare; **-tanko**, fanstång, flaggstång; lys, flaggman; — **-vaate**, — **-nkantaja**, fanförare.
Lippuinen, k. **Lipullinen.**
Lippuu, v. fladdrar l. fläktar den; läppjar.
Liprakka, k. **Lipakka.**
Lipsaa, v. halkar, slintar.
Lipsu, s. linskäkta, linbråka.
Lipsuttaa, v. låter skäkta l. br juosta, puhua l., springer, lätt och utan afbrott.
Lipsuu, v. skäktar l. bråkar in inställsamt, pladdrar.
Lipu, s. halka, halkande.
Lipuke, s. vimpel, flagg.
Lipullinen, a. som har fana l. n. e.; — s. trupp med fa fron, fänika.
Liputon, a. utan flagga.
Liputtaa, v. fladdrar, fläktar, v förser med flaggor, skärm j. s.
Lipuu, v. glider, slintar; skrider
Lirahtaa, v. rinner l. flyter hast sakta sorl, sqvättar.
Lirajaa, -isee, v. rinner sorlande lar, porlar.
Lirauttaa, v. åstadkommer r sorl, släpper en sqvätt.
Lirinä, s. sakta sorl, porl.
Liristää, -ttää, v. låter sakta p
Lisenee, -sentyy, k. **Lisäytyy.**
Lisensiaatti, s. lisentiat.
Liska, s. mårdfälla, mårdsax; slem, klister.
Liskainen, a. smetig, slemmig.
Liskin (-imen), s. skopa.
Lisko, s. skida, hylsa (*på frukter*) la; sisil., ormödla, ödla.
Lista, s. list, randlist; lista, längd;

lapp; veranl., klädeslist; ni-
namnförteckning, subskriptions-

een), s. list; spjele; suul., ef-
:, desert.
r. skär bort blast och rötter
o. rofvor; afskär rotblad; skrä-
ktar.
-imen), s. kli; klacken af kol-
. m.; bladknif; — -leipä, kli-

là, v. förser med l. insätter

braxenpanka, blicka.
tillökning, tillväxt, fortsättning;
, tillskott, påökning; antaa
, gifver till, gifver mera; kon-
rar, bidrager; sen lisäksi, der-
ertill, derjemte; — -aika, pro-
ion; — -joki, biflod, tillflöde;
irja, bilaga, tillägg; — -lehti,
; bikronblad (bot.); — -merk-
ditions- l. plustecken; — -mak-
verbetalning, extra betalning l.
— -nimi, binamn; — -sana,
tilläggsord, adverb; — -tila,
mtshemman; mensalhemman; —
-oikeus, mensalrättighet; — -tu-
ortel; — -vero, kontribution,
ding; — -vesi, tillflöde.
, v. föröker l. tillägger småning-

(-kkeen), s. bihang, tillkott; ut-
(bot.).
ien, a. additionel, tilläggs-, till-

ys, k. Lisäys.
äinen, a. tillsatt, supplementa-

i, v. låter förökas.
äinen, s. förökning, fortplantande,
else.
ätön, a. (*varande*) utan förökelse

tyy, k. Lisäytyy.
, s. tillägg, tillökning, tillskott,
g, fyllnad.
ää, v. låter påöka y. m.
yy, v. förökes, förmeras, förkof-
fortplantas; tilltager, tillväxer.
v. öker, tillägger, förmerar, till-
; fortsätter, bifogar, bidrager.
ä, s. tillsats y. m.
ätön, a. oförökt.
tyminen, s. tillväxt, förökelse.
tymätön, a. som icke förökes l.
ter sig.

Lisääntyy, k. **Lisäytyy.**
Litinä, s. plaskning, sorl.
Litisee, v. sorlar, porlar, plaskar; knarrar.
Litistynyt, a. plattad; vidgad.
Litistys, s. hopplattning, sammantryckning, hopkramning.
Litistyy, v. blir hopplattad, utplattas; tryckes, krossas.
Litistää, v. klämmer, kramar ihop, tillplattar, utplattar.
Litka, k. **Litska.**
Litkaisee, v. slukar hastigt och glupskt.
Litkaus, s. hastigt slukande, klunk.
Litkoo, v. läppjar, klunkar.
Litо, s. knippa, bundt; trafve, stapel.
Litoo, v. lägger i knippor, staplar, radar upp.
Litsa, s. mårdfälla; litsa (*meris.*).
Litsaa, v. klämmer, hoptrycker, kramar, stöter, kilar in.
Litsale, s. slimsa.
Litsattaa, v. smackar.
Litsautuu, v. blir klämd, krossad l. hopkramad; plattas, blir platt.
Litska, a. platt, hoptryckt, hopklämd; stålbakad (*bröd*).
Litsottaa, v. låter trycka l. klämmas, kramar, krossar.
Litta, k. **Liitta.**
Littenee, v. afplattas, plattas.
Litteä, a. platt, flat; — -nenäinen, plattnäsig.
Littu, a. platt; — s. nedtryckt läge; fruktskida.
Litu, s. platt ting; filk, rimsa; tunn ärtskida; näckrosblad, andmat; braxenpanka.
Litustelee, v. handterar ngntng mjukt l. vekt.
Liude (-teen), k. **Liuta**; — -kuume, nerffeber.
Liudin (-timen), s. nerv.
Liuduttaa, v. gör vek; förorsakar utmattning.
Liuha, a. hal, falsk; grundlös; — s. näfverslef, öskar.
Liuhahtaa, -telee, k. **Livahtaa.**
Liuhailee, v. vrider munnen och trallar, går sorglös omkring.
Liuhaisee, v. rifver l. klöser hastigt, rycker, sliter.
Liuhari, s. klippare, falsk menniska.
Liuhastaa, -telee, v. smilar.
Liuhkaa, v. fiaddrar, röres lätt..
Liuhto, s. solfjäder, fiäkta; — a. rask, lifiig.

Liuhtoo, v. slår omkring sig, smäller till; fläktar.
Liuhuu (liuhua), k. **Liehuu**.
Liuhuu (liuhuta), v. rifves, klöses, slites i stycken l. sönder; förfaller, nötes.
Liuka, s. lösning, lös vätska.
Liukaa, v. upplöser (*vätskor*), skiljer; glider, slintar.
Liukahdus, s. slintning, halkning, ledvrickning.
Liukahtaa, -uu, v. slintar, halkar, slinkar, glider, snafvar hastigt; vrickar sig.
Liukahuttaa, v. gör hal, låter slinta l. halka hastigt, slänger med fart.
Liukaisee, v. upplöser hastigt.
Liukas (-kkaan), s. hal, glatt, slipprig, slingrig; smidig, listig, smilig; snabb, flink, snäll, qvick; — **-kielinen**, talför, munvig.
Liukastelee, v. halkar ofta; smilar, smickrar, lismar.
Liukastelija, s. lismare, smickrare, ögontjenare.
Liukastuu, v. halkar; blir hal.
Liukaus, s. upplösning; glidning.
Liukea, a. lös (*blöt*).
Liukeaa, -kenee, v. veknar, blir blöt, försmäktar; upplöses, skiljes åt, lossnar; blir hal.
Liukenematon, a. oupplöslig, olöslig, olösbar.
Liukeneva, a. löslig, lösbar.
Liukkaasti, adv. halt, snält, qvickt; listigt.
Liukkaus, s. halhet, slipprighet; lismeri.
Liukkoaa, -kkoo, v. ströfvar, vankar omkring, lunkar.
Liukoaa, v. upplöses, upptinar.
Liukoja, s. skidlöpare.
Liukoo, v. skrinner, skidar fram.
Liuksahtaa y. m., k. **Liukahtaa** y. m.
Liuku (-vun), s. skridsko, kälke; glidande; laskee liukua, åker på skridskor l. kälke, skrinner.
Liukuu, v. glider (*på halka*), skrider, slintar; skrinner, skurrar.
Liuma, k. **Lauma**.
Liuos y. m., k. **Liuvos** j. n. e.
Liuska, s. fik, skifva, skärfva, flinga, flisa; spjelke; — **-kalkki**, kalkskiffer; — **-kivi**, skiffersten, skiffer.
Liuskahtaa, v. slintar l. slinker hastigt.
Liuskainen, a. flisig, flikig, skärfvig.
Liuskale, -nen, s. liten fik l. remsa.
Liuskio, s. skiffer.
Liuskoittaa, v. förser med skifv flisor l. remsor; skär i flisor l. re
Liuskoo, v. skär remsor l. flikar, kar, splittrar, skiffrar sig.
Liuskoittuu, v. skifvar l. flisar sig
Liusu, k. **Luisu** j. **Liuska**.
Liuta, a. hal; ostadig; falsk, — s. sena, nerv; stor hop.
Liutuu, k. **Liukeaa**.
Liuvahtaa, k. **Livahtaa**.
Liuve (-keen), s. lösning.
Liuvennus, s. upplösning.
Liuvennuttaa, v. låter upplösa: lösliggör, har att upplösa sig. delar (*kem.*).
Liuventaa, -vettaa, v. löser, (*gör flytande*).
Liuventuu, -vettuu, v. upplöses, sig.
Liuvetus, s. lösning (*upplöst*
Liuvoin (-koimen), s. snöakid sko, kälke.
Liuvos, s. lösning, solution.
Liuvotin (-ttimen), s. lösningsm
Liuvottaa, v. upplöser, upptin **Liuvuttaa**.
Liuvunta, -nto, s. skridning, sk
Liuvuttaa, v. gör hal, låter halka l. skrinna; fortskaffar: **duttaa**.
Liva, s. slem, mos, slipprighet.
Livahdus, s. ögonblicklig fram kande, glidning, hastig förbi nähdä livahdukselta, af l. som allra hastigast.
Livahtaa, v. halkar fram l. ilar, flyr blixtsnabt, far fram
Livahuttaa, v. far l. ilar förbi l. klipper till.
Livainen, a. slemmig, slipprig.
Livakas, -kka, a. hal, slipprig stapplande; hastigt förbi ilande gande.
Livakko, s. pladdrare, skrädare: djur, blötdjur.
Livastaa y. m., k. **Liukahtaa** j.
Live (-peen), s. lut.
Liveri, s. livrée; långt och sm
Liverrys, s. qvitter.
Livertelee l. **livertää**, v. qvitt lar; kuttrar, pratar, snackar.
Livettämätön, a. olutad.
Livettävä, a. halkig.
Livettää, v. är slipprig l. hal. kar halkning; 2) lutar, *luttrar*.
Livetä, inf. sanasta **Lipee**.
Livetyttää, v. låter slinta; låter

istelee, k. **Liivistelee.**
istyy y. m., k. **Liukahtaa** y. m.
ottaa, k. **Liottaa** j. **Liuvottaa.**
uttaa, v. skrinner, glider, gör lätt.
iduke (-kkeen), s. tröstegrund, trösteiedel, vederqvickelse, hugsvalelse.
idullinen, a. hugnelig, tröstande, tröterik, vederqvickande.
idunta, -nto, s. vederqvickelse, hugvalelse.
iduton, a. tröstlös, otröstlig.
iduttaa, v. tröstar, hugsvalar, hugar; lugnar, vederqvicker, lättar.
iduttaja, s. tröstare, hugsvalare.
iduttamaton, a. otröstad, tröstlös, tröstlig.
iduttava, -vainen, a. hugnelig, tröstande.
iduttelee, v. tröstar l. lugnar fortarande, söker trösta.
iduttomuus, s. tröstlöshet.
idutukseton, a. tröstlös, utan tröst; otröstlig.
idutus, s. tröst, hugnad, vederqvickelse.
ihennainen, k. **Lohjennainen.**
iheton, a. utan lax, laxfattig.
ihi (lohen), s. lax; nousul., uppgångslax; laskul., nedgångslax; jokil., forell; pikil., spickelax, rökt lax; harjusl., örlax; suomusl., grålax, fjällax; nahkal., skinnlax; meril., hafslax, blanklax; koukkul., laxhane; marjal., laxhona; — **-käärme**, drake; — **-pato**, laxpata; — **-enpankka**, laxöring, forell; — **-npyyntі, -pyytö**, laxfiske, laxfänge; — **-nsaalis**, laxfångst.
ohina, s. sorl.
ohinen, a. ht. lax, af lax; laxrik.
ohisee, v. sorlar, plaskar.
ohistuu, v. nedramlar (*till en del*).
ohjennainen, a. spräckt, lossnad; — s. lossnadt stycke, fragment, bit; större spricka l. öppning.
ohkaisee, v. afskiljer, spräcker, spränger; utbryter (*jord*).
ohkaisematon, a. oafskiljd, ospräckt, outbruten.
ohkale, -re, s. afskildt, afbrutet l. löst stycke, klump, klots; sektor.
ohkeaa, -kenee, -keutuu, v. lossnar, faller i stycken; sprängas, spräckes, spjelkas.
ohkeilee, v. spricker i många stycken, smulas, faller i stycken, rasar.
ohkeama, k. **Lohjennainen.**
Lohki, adv. löst ifrån, söndradt ifrån.
Lohkiain (-imen), s. brott (*efter brytning*); lossnadt l. brutet stycke.
Lohko, s. utbrutet större stycke; utbrytning, skifte, gärde, land; täkning; segment; jääsl., större isbit; vuorenl., utbrutet stycke af ett berg; peltol., åkerskifte l. -teg; — **-jako**, storskifte, egodelning, klyfning af jord; — **-kunta**, skifteslag, samfällighet; — **-metsä**, skiftad skog; — **-oja**, landdike.
Lohkoilee, -kselee, v. utspränger l. utbryter flere stycken.
Lohkomaton, a. ostyckad.
Lohkominen, s. styckning, klyfning.
Lohkoo, v. afskiljer, afhugger l. utbryter stycken, spräcker, klyfver, sönderstyckar, spjelar, afsöndrar; klyfver, styckar (*jord*); l. nauriita, puita, peltoa, styckar l. klyfver rofvor, ved, åker.
Lokouttaa, v. låter utbryta stycken.
Lohma, s. stort stycke, stor klump; vårdalös person; antaa, saa lohmalta, gifver, får dugtigt l. mycket.
Lohmero, s. klåpare, fuskare.
Lohmii, v. gör vårdslöst, slår, skär (*stora stycken*).
Lohmustaa, v. vräkes, drölar.
Lohnaa, v. skolkas, slentrar, vräkes.
Lohos, k. **Lohko.**
Lohottaa, v. talar med vidöppen mun; går vårdslöst, fuskar; seisoa l., står och gapar.
Lohtaa, v. lågar, lyser, blänker, värmer; fladdrar, skimrar, flammar.
Lohtumaton, a. otröstlig, tröstlös.
Lohtun, v. vederqvickes, hugsvalas, tröstas.
Lohvaa, v. slukar, glupar.
Loi, imperf. 3 pers. sanasta **Luo.**
Loihaa, v. flammar, blixtrar, glänser.
Loihde (-teen), s. trollformel, trollsång.
Loihdollinen, a. förtrollande, förtrollad.
Loihdullinen, a. trollsk.
Loihe, refl. imperf. 3 pers. sanasta **Luo.**
Loihoo, v. bär sig vårdslöst åt, slamsar.
Loihtii, v. trollar, besvärjer, förhexar.
Loihtija, s. besvärjare, trollkarl l. -qvinna, hexmästare.
Loihtimaton, a. obesvuren, oförtrollad.
Loihtimus, s. trolldom.
Loihto, s. trolldom.
Loihtu, s. trolldom, trolleri, trollord, magi, hexeri; — **-juoma**, trolldryck; — **-keino**, trollkonst, trollmedel; — **-luku**, trollord, trollformler; — **-ru-**

ne, -laulu, trollsång; — **-taito,** trolldomskonst; — **-voima,** trollkraft.
Loihtinen, a. förhexande, ht. trolldom.
Loihturi, s. trollkarl.
Loihuu, k. **Loihaa.**
Loikahdus, s. språng, skutt.
Loikahtaa, v. faller hastigt, gör skutt l. språng, skuttar, svänger sig hastigt; stupar.
Loikahuttaa, v.; sylkeä loikahutti, spottade ut en dugtig kluns.
Loikailee, v. gör ngt trögt l. långsamt.
Loikare, -i, s. lång vräkling l. strykare.
Loikastaa, k. **Loikahtaa.**
Loikertaa, -erehtaa, v. kräller l. skrider fram, slingrar sig, går i bugter.
Loikistelee, k. **Loikoo.**
Loikka, a. långsluttande, lutande, sluttande.
Loikkaa, v. skuttar, gör språng; svänger, viftar; spolar öfver.
Loikkari, k. **Loikari.**
Loikkaroi, -itsee, v. skolkar, stryker i kring, slentrar.
Loikkaus, s. skref, skutt.
Loikki, s. slarfva, trasa; slemkluns.
Loikko, s. öskärl af näfver, rifva, näfverrifva.
Loikkuu, v. hänger ned släpigt; spilles; röres af och an, svänger sig; kräl ar.
Loikoo, v. vräker sig, ligger raklång l. långsträckt.
Loikuri, s. prat, skräfvel; pratmakare, skräflare; laskee loikuria, pratar historier, skräflar.
Loilottaa, v. sjunger ovårdigt, sjunger med full hals, skrålar, hojtar.
Loilu, s. lullande sång, herdesång, slagdänga.
Loiluu, v. sjunger lullande, jollrar, lullar.
Loimahtaa, v. lågar upp hastigt; rusar åstad, kastar l. störtar sig.
Loimellinen, a. försedd med hästtäcke, vepa l. ränning.
Loimi (-en), s. ränning, uppränning; hästtäcke, vapa; satulan l., ridtäcke; — **-lanka,** ränningsgarn.
Loimikas (-kkaan), a. som har grof l. stark ränning.
Loimottaa, k. Loimuaa.
Loimu, s. stark låga.
Loimuaa, -uu, v. lågar l. flammar starkt.
Loimuttaa, v. låter flamma l. låga starkt, åstadkommer stark l. stor låga.
Loin (loimen), s.; loinpuut, pl. rännl. refträ.
Loinen (loisen), a. lättjefull, dålig; — s. inhysing, inhyseshjon, husmas; **-ekasvi,** parasitväxt; — **-elämä,** hysing.
Loira, s. låsrigel; bom; fiolstall.
Loiraa, -uu, v. stökar, vräker sig, s rar sig.
Loirottaa, v. släpar l. hänger efter ker sig, stryker lat omkring.
Loisi, k. **Loinen.**
Loisio, s. obäke, ofatt mängd l. snyltgäst, parasit.
Loiskaa, -ii, v. plaskar, sqvalpar.
Loiskahtaa, v. plaskar till hastig ler hastigt med dån, dimper. sar; spolar (*om vattnet*).
Loiskaisee, v. kastar ikring, stänker.
Loiskaus, -ke, s. plaskande, sqv sqvalp; loiskekivi, sqvalste
Loiskis, int. plumps, pladask.
Loiskuttaa, -elee, v. åstadkom skande l. sqvalpande, plaskar par på, sqvalpar ut.
Loistaa, v. lyser, skiner, glänser, lar, prunkar; frodas, trifves.
Loistava, a. lysande, skimrande. sande, lyster y. m., k. **Loistaa.**
Loiste, s. glans, sken, eldsken.
Loisteinen, a. lysande, glansfull.
Loistelee, v. glänser, stråtar.
Loisteleva, loistelijas, a. praktisk yppig.
Loisto, s. glans, sken; lysande; de ljus; stråt; flor, välmåga, — **-painos,** praktupplaga; — praktverk.
Loistoisa, loistollinen, a. lysande full, glansfull, stråtlig; frodig.
Loistoton, a. utan prakt l. glans, lös.
Loistuu, v. antager glans; trifves, kas, har framgång.
Loitio, s. vräkling, lätting.
Loitsii y. m., k. **Loihtii** y. m.
Loittii, v. väljer ur hopen; tadlar, sätter.
Loitto, a. något slutt, långsluttande löst tvinnad.
Loitto, s. aflägsen, långt borta varan — s. aflägsenhet, fjerran varande loittona, loitolla, långt borta, ran; loitoksi (supist. loitos tolle, långt bort; loittona, loitolle fjerran l. långt ifrån.
Loittoaa, -onee, v. aflägsnar sig, sträcker sig.

inen, -oisa, a. sluttande; fjerran
ınde, aflägsen.
, a. låggrund, långsluttande; vid-
ig; löstvinnad; pitkän l., lång-
t; olla l., slutta; käydä loi-
ta, göra vidlyftig krok, vidt och
lt; antaa loivalta, gifva rund-
n l. på förhand; puhua loivalle,
vidt och bredt; loivalta otet-
rundligen tilltagen; loivallaan,
omväg.
a, v. gör slutt, sluttar; gifver rund-
n; öser på.
nee, v. blir grundare l. mer lång-
t.
taa, v. faller l. kastar sig lång-
ckt.
a. långsträckt liggande, trög, lat,
— s. vräkling.
taa, v. ligger långrak, masar l.
ar sig, vräker sig; maata l., lig-
och vräker sig.
a, s. lojhet, tröghet.
, k. **Lojottaa;** skrålar, skränar;
nlar, skräflar.
, s. smuts, träck; — **-kuu,** okto-
månad.
a, v. smutsar, träckar ned.
a, v. loggar (*meris.*).
autuu, -autuu, v. blir smutsig l.
kig.
inen, a. smutsig, träckig.
ro, s. gömsle, vrå, hålighet, fack.
rtaa, v. skär, värker, gnagar, skaf-
; fräter.
rtti, s. loggert.
, s. logg (*meris.*); — **-kela,** logg-
le, vojt; — **-kirja,** loggjournal; —
si, logg-glas; — **-liina** l. **-nuora,**
gglina.
ti, s. måse, fiskmåse, trut.
tii, v. klunkar, slukar.
ko, s. tofs, hänge.
sahtaa, v. ger ett klafsande ljud,
afsar till.
i, -o, s. bortklemad menniska, kle-
er, tölp.
ittaa, -ottaa, -ottelee, v. klemar,
ggar på armarne; gråter tjutande l.
öglјudt.
sa, s. mellanrum; springa, inskärning,
ls; mellantid, ledighet; sormet sor-
ien lomahan, fingrar emellan fing-
ar; luojan sormien lomitse, ge-
om skaparens fingrar; lomia myö-
en, efter fogningarne, i sin ordning;
askee lomalle, permitterar; aika-
lomasta, understundom; — **-aika,**
mellantid.
Lomahtaa, v. kommer plötsligt emellan,
dunkar till.
Lomainen, a. falsad, urhålkad, med sprin-
gor.
Lomajaa, v. bullrar, ramlar på, talar
högt.
Lomakko l. **lome,** s. håla, ingröpning,
skåra.
Lomatuksin, -ttain, k. **Lomituksin.**
Lomistaa, v. gör springor, urhålkar,
falsar.
Lomistuu, v. får springor, gissnar.
Lomituksin, -ittain, adv. kant mot kant,
fals vid fals.
Lommaa, -mpaa, v. tadlar, baktalar,
nedsätter, svärtar.
Lommistaa, v. gör en buckla, bucklar
in, gör bulig l. gropig.
Lommo, s. buckla; on lommossa, är
inbucklad.
Lommottaa, v. öppnar, utbreder.
Lompakko, s. plånbok.
Lomperi, -pus, s. vräkling, lätting,
drummel.
Lomputtaa, v. lunkar.
Longahtaa, v. lutar hastigt, går upp l.
på sned, snafvar, knarkar till.
Longertaa, v. slingrar sig, krumbugtar.
Longistaa, v. öppnar litet, gläntar.
Lonii, v. tadlar, nedsätter; väljer ur
hopen, gör mannamon.
Lonittaa, v. skräflar, väsnas.
Lonka, s. något nedhängande l. klum-
pigt, hängmoln, molntapp; sned ställ-
ning; halföppet läge; ovi on lon-
gallaan, dörren är på glänt l. half-
öppen; pöytä meni longalleen,
bordet gick på sned; — **-laine,** lugn
våg, dyning.
Lonka, s. långa (*fisk*).
Lonkahtaa, v. lutar hastigt på höften,
blir snedhöftad l. haltande.
Lonkahuttaa, v. rycker på till glänt,
slår på glänt.
Lonkailee, v. linkar, haltar smått på
ena benet; vräker sig, hänger; går i
bugter.
Lonkero, s. krökning, krumbugt, slin-
ga, refva.
Lonkka, s. höft; k. **Lonka;** — **-luu,**
höftben; — **-puoli,** lam på ena sidan
l. höften.
Lonkkaa, -uu, v. linkar, haltar, skakas,
vippar; hänger lös, är halföppen, klin-
kar, krenkar.

Lonkottaa, -uttelee, v. rycker af och an, öppnar och tillsluter, har att skaka l. vippa; går haltande, lufsar.

Lonsuu, v. skakas, rörs af och an.

Lontto, k. **Lommo.**

Lonttoinen, a. insjunken.

Loota, s. låda.

Lootu, s. plåt.

Lopakoitsee, v. gloppar; vadar i snöglopp.

Lopertaa, -isee, v. pladdrar, snackar.

Lopen, adv. ytterligt, helt och hållet, altför, öfvermåttan.

Lopettaa, v. gör slut, slutar, afslutar, fulländar; l. itsensä l. henkensä, gör slut på sig l. sitt lif.

Lopo, s. slant, plants.

Lopottaa, v. skräfar; blossar; gör väldigt.

Loppi (-en), s. hörn, knut.

Loppi (-in), s. slyngel, snyffel.

Loppiainen, s. trettondedag; pl. l—set, slutkalas l. -fröjd.

Loppu, s. slut, ände, utgång, ändalykt; on lopussa, är till ända, har tagit slut; lopuksi, till slut; lopulta, slutligen, till slut; — pl. loput, rest, lemningar, återstod; — **-aika,** slutet l. resten af tiden, den återstående tiden; — **-lause,** slutmening; — **-puoli,** den senare hälften, återstående del l. hälft; loppupuolella, nära till l. mot slutet; — **-sointu, -vaste,** slutrim, rimfall; — **-pää,** slutända, stuf; — **-päätös,** slutsats; — **-sanat,** slutorden; replik; — **-viikko,** slutet af veckan; sista veckan; — **-värsy,** slutvers; — **lopunteko,** själtåg.

Loppumaton, a. som ej tar slut, ändlös, oändlig, utan slut, oupphörlig, öfversvinnelig.

Loppuu, a. blir l. tager slut, slutas, ändas, utgår, upphör; loppumatta, oupphörligt, utan en ände; aika on loppunut, tiden är ute; vuosi l., året utgår l. slutas.

Lopsahtaa, v. gläfsar l. smackar hastigt, lossnar slapt.

Lopsis, adv. pladask.

Lopsuttaa, v. smackar, snackar, gläfsar, pladdrar.

Lopuke, s. slutfall, kadens.

Lopullinen, a. slutlig, definitiv.

Lopuska, s. rest, återstod.

Lopusti, adv. slutligen, till slut.

Loputon, a. utan slut, ändlös, oändlig.

Lorina, s. sorlande, sorling, porl… sqval.

Lorisee, v. porlar, sorlar, sqvalar.

Lorittaa, v. har att porla l. sq… rinna ned; 2) bannar, knotar.

Lorputtaa, k. **Lerputtaa.**

Lortti, s. kluns; kläpp (*om barn*); … ling, vräkling.

Loru, s. prat, snack, sladder; so… ga, visa, tal; laskee loruja. … drar, skämtar; sjunger visor; — **laru,** sliddersladder.

Loruaa, -tielee, v. sladdrar, pl… radoterar; sorlar, rinner.

Lorvi, k. **Lortti.**

Losa y. m., k. **Lusa** j. n. e.

Loskaa y. m., k. **Louskaa** y. m.

Lossi, s. färja, pråm; — **-paikka,** … ställe; — **-vene,** färjbåt l. -p…

Lossii, -itsee, v. färjar (*öfver*).

Losuaa, v. pladdrar, slabbrar.

Lotakko, s. vattputt.

Lotajaa, -isee, v. klafsar, raskar, … lar, plaskar; lotassi rantoja… klafsande långs stränderna.

Lotikko, s. ojemn l. stänkig mark; … ling, klåpare.

Lotja, s. lodja, lastbåt.

Lotka, -o, a. lös, löst hängande, … — s. hängande ställning; vräkli… ker; korvat lotkossa, med … hängande l. slokande.

Lotkaisee, -kii, v. sväljer glupsk… par i sig, slafsar.

Lotkistuu, v. blir lös l. slapp, … pas, blir en vräkling.

Lotkottaa, -kastelee, v. går l. … l. slapp, slankar, är i svankig … syö l., äter glufsande l. slafs…

Loude (-teen), s. skygd.

Louhi (-en), s. stor sten, klippa, … berg.

Louhii, v. krossar, bryter, sp… gnagar.

Louhikko, s. stenhölster l. -rös, …

Louhos, s. stenbrott, brott; kalkk… hos, kalkstensbrott.

Loukahtaa, -uu, v. stöter hastigt l. … nar emot, stötes hastigt, får en … påkommer hastigt; ger ett dof…

Loukahuttaa, v. stöter ihop med … slår l. skuffar ihop, skakar till…

Loukas, s. fälla; vrå; ide.

Louke, k. **Loukkaus.**

Loukero, s. håla, grotta; krökning…

Loukkaa, v. stöter, skadar, krä… förnärmar, förolämpar; l. mielen…

nar, förolämpar; **kunniaa loukava**, ärekränkande, ärerörig.
kaama, s. stötning, skada, kroppsda, skadadt ställe.
kaamaton, a. oskadad, okränkt; tastelig; oanstötlig.
kaava, -vainen, a. stötande, krände, anstötlig, förgriplig.
kaus, s. stötning, stöt, anstöt, förnpning, kränkning, förnärmelse; — **-kivi**, stötesten, förargelseklippa.
kauttaa, v. låter stöta, stöter l. far emot, förolämpar, förnärmar.
kautuu, v. stöter sig, stötes, blir t, blifver förolämpad, tager anstöt.
kO, s. vrå, hål, kavitet.
ku, s. bråka; fälla.
kuu, v. klafsar (*som en linbråka*), ar, skakas.
ittaa, v. bråkar (lin l. hampa);) tufflar; snubbar opp.
i l. **lounaa**, s. sydvest, söder, mid-, middagsmåltid; **etelä l.**, sydest; **pitää lounaa**, håller middsro; **on lounailla**, äter middag, bjuden till middag; — **-tuuli**, sydvind; — **-npuolinen**, sydvestlig, estra sidans, åt sydvest belägen.
ilee, -astaa, v. håller middagsro, ar middag.
inen, a. sydvestlig, middags; **lounen** l. **lounaispuoli**, sydvestra n.
ilinen, a. hörande till sydvest;) lounaallista, äter middag.
i, s. trångt ställe, bergspass, trång , långsmal vik.
kaa, -uu, v. klafsar, plaskar, smäl-, skramlar.
kahtaa, v. plaskar l. klafsar till, amlar till.
kuttaa, v. har att klafsa l. skramla, dsar med.
a, s. plåt.
ö, s. hafstrut.
ttee, v. får skåra, förminskas, afer.
i (-en), s. skåra, fåra, inskärning, op, hål; **on lovissa**, är i ekstas; **-ranta**, puns.
ikas, -inen, -llinen, a. full af skår l. gropar, gropig, skårig, fårig.
istaa, -elee, v. gör skåror l. inskärngar, gör gropig.
ilanta, s. ungsbräde.
ö (-een), s. vägglus.
n, k. **Lukee**.

Luento, s. läsning, föreläsning, lektion.
Lueskelee, v. läser l. räknar smått l. småningom, studerar, sysslar med läsning.
Luettaa, v. förhör, har att läsa l. räkna, låter läsa; låter signa.
Luettelee, v. uppräknar, förtecknar.
Luettelo, s. förteckning, katalog, register, uppräkning, lista, längd.
Luha, s. loge.
Luha, l. pl. **luhat**, s. väfklåfve, lad, slagbom.
Luhistuu, v. krossas, går i kras, ramlar, rasar, förfaller.
Luhjaa, -ilee, v. går och stökar, traskar, drölar, slår dank.
Luhjus, s. dröl, tölp, vräkling, rant.
Luho, s. något krossadt; skada; hästkrake.
Luhta, s. starräng, våt l. lågländ äng, sidvallsäng; — **-heinä**, sidvalls- l. starrhö.
Luhtainen, a. starrbeväxt, lågländt, sidländ.
Luhti, s. loft.
Luihkaa, k. **Luikkaa**.
Luihu, a. dolsk, hemlighetsfull, lömsk, illparig.
Luijaa, v. sluttar, far nedåt; skådar nedåt.
Luikahtaa, v. slinker in, smyger (*hastigt*) fram, slintar; skriker till.
Luikahuttaa, v. gör ngt hastigt och lätt, stöter upp, skär l. ristar lätt upp.
Luikailee, v. framsmyger, smyger l. kryper sakta och obemärkt omkring.
Luikari, s. spelevink; smyger.
Luikas, a. hal.
Luikastaa, -stelee, v. gör hal l. lätt; smyger, slintar; för oljud; hojtar.
Luikertaa, -rtelee, v. slingrar sig fram, skrider slingrande, smyger l. slinker omkring, slår slingerbultar.
Luikistelee, v. gluttar, smilar, beter sig listigt l. halt.
Luikka, s. kylig vind; 2) ängsull.
Luikkaa, -ilee, v. skriker, hojtar, ropar; 2) framsmyger.
Luikki, s. smygare, smilare, spjufver.
Luikkii, v. smyger, slinkar.
Luikkina, s. skrikande, skrik, hojtande.
Luikkoo, -uttelee, k. **Luikahuttaa**.
Luikku, luikuri, s. lur, tut, vallhorn.
Luikuttaa, -elee, v. blåser l. stöter i lur, tutar; rör lätt; glider, halkar.
Luimistaa, v. spetsar och vrider öronen, visar sig vresig, är arglistig.

Luimu, s. ngt nedböjdt l. slankigt; — a. slankig; lömsk.

Luinen, a. af ben, ben-, benig, benfull, knotig.

Luirailee, v. kuschar, smyger, kryper.

Luiseva, a. knotig, benig.

Luiskaa, v. halkar, glider.

Luiskahtaa, v. slintar, slinker.

Luiskahuttaa, v. har att slinta, låter slinta l. glida.

Luistaa, v. skrinner, skrider, glider, löper; 2) åstadkommer benvärk, rister; afskalar huden.

Luistelee, **-tii**, v. åker l. löper på skridsko, skrinner.

Luistelija, s. skridskolöpare l. -åkare.

Luisti l. **luistin (-imen)**, s. skridsko; slid; — **-mies**, skridskolöpare; — **-lupa**, skrinnlof; — **-tanko**, slidstång.

Luistuu, v. halkar, slintar; glider undan.

Luisu, s. sluttande, sned; — s. sluttning, stup.

Luituu, v. blir ben, afmagrar, förfaller.

Luja, s. fast, stark, stadig, hållig, säker; l. mieli, fast l. kraftig vilja l. sinne; l. usko, fast l. stadig tro; köysi on lujassa, repet är stadigt fast; ajaa, puhuu lujaa, åker, talar hårdt; — **-kourainen**, handfast; — **-mielinen**, ståndaktig, med fast vilja; — **-tuntoinen**, stoisk.

Lujusti, adv. fast, stadigt; hårdt, dugtigt.

Lujentaa, **-jistaa**, v. gör stark l. fast, befäster, stadgar.

Lujentuu, **-jistuu**, v. blir fast l. stark l. stadig, befästes, stadgas.

Lujuus, s. fasthet, stadga, hållighet, säkerhet.

Lukava, a. förbehållsam, inbunden.

Lukee, v. läser, räknar, täljer, uppläser, beräknar, tillräknar, aktar, håller före, skattar; l. kirjaa l. kirjasta jkulle, läser en bok l. ur en bok för någon; pöytäkirja luettiin (*julki*), protokollet upplästes; luki kaikkein kuullen, uppläste inför alla; l. rahoja, räknar penningar; l. hyväksensä, beräknar sig till godo; l. syyksi, tillräknar l. anser såsom fel l. skuld; en lue sitä miksikään, jag aktar l. räknar det för ingenting; lukenut mies, studerad l. beläst karl; siihen lukein l. luettuna, deri inberäknadt, derunder inbegripet.

Lukematon, a. oräknelig, otalig; tallös; som ej läser; oläst, oräknad; oläslig; ostuderad, obeläst.

Lukeminen, **-mus**, s. läsning, lektyr, räknande j. n. e.; — **-misharjoitus**, läseöfning; — **-misseura**, läsecirkel.

Lukemisto, s. krestomati, läsebok, läsebibliotek.

Lukija, s. läsare; räknare; — **-kunta**, läsande allmänhet, läsarekrets.

Lukijatar, s. läsare.

Lukio, s. gymnasium.

Lukitsee, **-kkii**, v. läser igen, tillåser, -låser, förreglar, beseglar, förseglar; lukittuin ovien takana, inne lyckta dörrar.

Lukkari, s. klockare; — **-ntalo**, klockarebol l. -gård; — **-nvirka**, klockaretjenst l. -syssla.

Lukki, s. spindel; spårhund, spårsnok.

Lukko, s. lås; on lukossa, är tillåst l. i lås l. stängd; panee oven lukkoon, tilläser l. stänger dörren; lukon kara, låsten; lukon salpa l. loira, låskolf; lukon sisus, låsgång.

Lukkoaa, v. inläser; k. **Lukitsee**.

Lukkoinen, a. hörande till lås; kolmi- l., med tre lås (*försedd*); kankea- l., med trögt lås, trögläst.

Luko, s. djup, sank däld; dam.

Lukollinen, a. med lås försedd, tillåst, som kan tillåsas; kolmil., med tre lås (*försedd*).

Lukottaa, v. förser med lås, sätter lås på l. för.

Luku, **(-vun)**, s. läsning, lektion, kapitel, artikel, räkning, antal, tal, räkenskap, numerus; trollformel; toinen l. andra lektionen, andra kapitlet; vähä l., litet l. ringa antal; ringa läsning; vähä l. siitä, stor sak i det; laskee lukua, räknar; pitää lukua, bryr sig om, tager i akt, aktar; ottaa lukuun, tager i betraktande l. i beräkningen, beräknar; tekee luvun, gör räkenskap l. reda; uusi vanha l., den nya, gamla stilen l. tideräkningen; käärmeen luvut, trollord mot ormbett, ormsignerier; — **-aika**, läsetid; — **-halu**, läslust; — **-harjoitus**, läseöfning; — **-kausi**, **-löysi**, läsetermin; — **-kelpoinen**, läsbar, läsduglig; — **-kirja**, läsebok; — **-kinkeri** l. **-sijat**, läsförhör; — **-kuta**, läslag, nattbol; — **-merkki**, siffra; — **-mies**, läskarl; — **-määrä**, antal; — **-pappi**, kateket; — **-taito**, läs-

ighet; — **-yhteys**, läseförening; **luvunlasku**, räkning, beräkning, ning, aritmetik; — **-npito**, bok- g; afseende, uppmärksamhet; — **tämätön**, oaktsam, försumlig, lik- g; — **-nteko**, räkenskap, redogö- liqvid.

ien, a. hörande till läsning l. an- pl. **lukuiset**, läsförhör; **huono-** inen, som läser dåligt; **help-**, lättläst; **kankeal.**, trögläst, ist; **kolmi** l., med tre kapitel; il. l. **suuril.**, mångtalig, talrik; ea- l. **työläsl.**, svårläst.

sa, s. talrik.

as, a. snörik.

a, -outtaa, v. nedsnöar, snögar in.

on, a. snöfri, utan snö, snölös.

tuu, -utuu, v. blir nersnöad, öf- nöas, insnöas.

(-en), s. snö; **sataa lunta**, det snö, det snögar; **on lumessa**, i snön; är snöig; **lumen läh-** . **sulaminen**, snösmältning; — **a** l. **-reki**, snöplog; — **-hahtuva**, locka; — **-hiude**, snöflinga; — ri, snöregion; — **-pyry**, snöyra lopp; — **-räntä** l. **-sade**, snö- g l. **-slask**; — **-sade**, snöfall, snö- r; — **-sohjo** l. **-suohka**, snö- a; — **-sotaiset**, snöbollning; — **kka**, snömus, småvessla; — **-sää**, äder; — **-valkoinen**, snöhvit; — **rros** l. **-vyöry**, snöras, -lavin; — **sa-lähtö**, snösmältning; — **-n- koinen**, snöbetäckt; — **-nsekai-** snöblandad.

kka, s. backsippa.

kki, -o, s. småvessla, snövessla.

ien, a. snöig, nersnöad; snörik; lumiset, snöbollning; l. ilma l. , snöväder; **paksul.**, med djup jock snö (*betäckt*).

ttaa, -elee, v. snögar, kastar snö; bollas.

ie (-mpeen), s. näckblad; — **-kuk-** näckros.

nehdus, s. bedöfning, tillstånd af het l. domning.

nehtua, -peutuu, v. döfvas; qväf- , slocknar.

o, s. öronsusning, döfhet; **korvat at lumossa**, öronen äro bedöf- de.

oaa, -oo, v. tjusar, bedårar, förtrol- ; förhexar, besvärjer; l. **korvat**, döfvar öronen.

Lumous, s. tjusning, förtrollning, bedöfning; — **-kalu**, amulett; — **-usko**, tro på besvärjelser; — **-voima**, trollkraft.

Lumouttaa, v. gör döf, bedöfvar, förtrollar, bedårar.

Lumoutuu, v. bedöfvas, bedåras, förtrollas, tjusas.

Lumpeikko, s. ställe beväxt med näckblad l. näckrosor.

Lumpeinen, a. rik på l. full med näckblad.

Lumpeus, s. döfhet, bedöfning.

Lumpeuttaa, v. gör döf, bedöfvar.

Lumpi, k. **Lumo**.

Lumpio, s. rund knopp, trissa; knäskål; fotknöl.

Lumppu, s. lump; — **-mies**, lumpsamlare.

Lumppuri, s. lumpsamlare.

Lunastaa, v. löser sig till ngt, löser, inlöser, utlöser, återlöser; l. **asiakirjat**, löser handlingarna; l. **talon**, tillöser sig l. inlöser hemmanet; l. **perilliset**, utlöser arfvingarne; **kristus on lunastanut**, kristus har återlöst; l. **lupauksensa**, infriar l. inlöser sitt löfte; **tarjoo lunastettavaksi**, hembjuder, bjuder till inlösen.

Lunastaja, s. återlösare; utlösare.

Lunastin (-imen), s. lösemedel, lösen.

Lunastus, s. utlösning, tillösning, återlösning, lösen, utlösen; — **-hinta**, lösen, löseskilling; — **-tarjous**, hembud; — **-työ**, återlösningsverk.

Lunkaa, v. drifver på sjö; 2) lossnar lätt.

Lunnas (-aan), s. lösen, lösepenning, lösningsmedel.

Luntti, s. lymmel, bängel.

Luo, s. närhet, grannskap; **luo** l. **luokse**, till; **luona**, hos, vid, i närheten; **luota**, från, ifrån; **luotansa**, från sin närhet, bredvid sig; ifrån sig; **luonakäynti**, besök; **luokse-pääsemätön**, otillgänglig; **luotaan-sysintä**, repulsion.

Luo, v. skapar; kastar, föser, hopar; **Jumala loi mailman**, Gud skapade verlden; l. **kokoon** l. **yhteen**, föser l. kastar ihop; l. **lunta**, mockar l. skottar snö; l. **ojaa**, uppkastar dike; l. **veneen, miehen järven yli**, för l. ror mannen, båten öfver sjön; l. **silmänsä**, riktar sin blick, kastar ögonen; l. **varjoa**, kastar l. slår skug-

ga; l. kangasta, ränner väf; l. verkkoa, sukkaa, gör utkast l. början till nät, strumpa; käärme l. nahkansa, ormen afkastar sitt skinn; lintu l. höyhenensä, fogeln släpper fjädrarna; lehmä, hevonen l., kon, hästen kastar l. får misafall; luotu, kastad, skapad, (*af ödet*) bestämd, medfödd; **luome, luoksen**, refl. muoto (*imp.* **loime, loihen**), inrättar sig, reder l. lagar sig, slår sig på, begynner; — luoden-kannettu l. -kanto, kastadt foster, missfoster; understucket barn, bortbyting.

Luode (-teen), s. nordvest; 2) uppsjö, flod; luode ja vuoksi (*ebb*), ebb och flod; — **-länsi**, vestnordvest; — **-oja**, tillopsgraf; — **-pohja**, nordnordvest; — **-tuuli**, nordvestlig vind; — **-vesi**, uppsjö, flod.

Luodillinen, a. med lod försedd; — s. så mycket som går på ett lod.

Luodin (-timen), s. öskärl, skyffel, skofvel, plogfjöl, mullfösa.

Luodittain, adv. lodtals.

Luodollinen, a. holmrik, till holme hörande; på l. vid holmen l. ön befintlig.

Luoja, s. skapare; ränneraka (*af väf*); färjkarl; vrt. **Luo**, v.

Luojaiset, s. pl. kalas vid bortläggning l. afslutning.

Luokittaa, v. indelar i klasser, klassificerar, graderar.

Luokittain, adv. klassvis.

Luokka, s. klass; loke; — **-jako**, klassindelning, klassifikation; — **-kunta**, hela klassen, klass; — **luokan-esimies**, klassföreståndare; — **-nkaitsija**, klassinspektor.

Luokkainen, a.; kolmil., med tre klasser, treklassig.

Luokkalainen, a. klasskamrat, klassmedlem.

Luokki, s. loke.

Luoko (-von), s. hö på slag, slaghö; on luokona, ligger på skår l. slag l. slaget; — **-päivä**, höupptagningsdag, vacker dag.

Luokoaa, -ilee, v. räfsar efter slag.

Luokoutua, v. blir uppräfsad; ligger länge på slag, förderfvas på slag.

Luola, s. håla, kula, grotta.

Luolakko, luolalainen, s. troglodyt.

Luolikko, s. ställe med många hålor l. grottor, stenhölster.

Luoma, s. det skapade, skapelse; ngt medfödt, födelsemärke; kastning, uppränning, början; Jumalan l., af skapad; gudsgåfva; luomani, af gjord; — **-peräinen**, medskapad; **-puut**, rännträ, varpa; — **-päivä**, pelsedag; — **-vika**, medfödt fel.

Luomaton, a. okastad; oskapad; o

Luomi (-en), s. födelsemärke; s luomi, ögonbryn; ögonlock.

Luominen, s. skapelse; det sk kastning, uppränning, öfverföring

Luo, v.; — **luomis-työ** l. -toimi, pelseverket; — **-misperäinen**, skapad.

Luonainkin, adv. i synnerhet, s

Luonnas, k. **Luontea**.

Luonnaton, a. oformlig, missbild passlig.

Luonne (-teen), s. karakter, ly tur, naturel, beskaffenhet; öde; teenmoinen l. -tapainen, teristisk; luonteen osote l. ki, karaktersdrag; — **-kuvaus**, raktersskildring.

Luonnistaa, -uu, v. lämpar sig, har framgång.

Luonnikas, -okas, k. **Luonteva**.

Luonnollinen, a. naturlig.

Luonnon, genit. sanasta **Luonto**.

Luonnos, s. ränning, utkast, eskis

Luonnostaa, v. gör utkast l. eski kastar, skitserar, konciperar.

Luonnotar, s. naturens dotter, gudinna, nymf.

Luonnoton, a. onaturlig, natur

Luonnottaa, v. gör naturlig, serar; luonnottuu, naturali

Luonnuttaa, -elee, v. lämpar l. efter ngt; närmar småningom.

Luonta, k. **Luominen**.

Luontainen, a. medfödd, medskap turlig.

Luontea, a. naiv, otvungen, mild.

Luonteinen, a. af ngn karakter skaffenhet l. naturel.

Luonteisuus, s. sinnesart, temper naturel.

Luontelee l. **luonteleksen**, v. sig, nalkas, ställar sig.

Luonteva, -tea, a. naturenlig, tjenlig, passande, lämplig.

Luonti, s. utkast, kast; silmän l. kast.

Luonto, s. natur, naturenlig be het, lynne, art, beskaffenhet, sen; koko l., hela skapelsen l. ren; l. nousee, trolldomskraften verksam, råkar i ekstas; samaa l.

luontoa, af samma art l. natur; vä l., godt lynne; godt kurage; ha l., elak natur l. art; vämjelse, a; luonnon väärä, krokig af na- en, krokväxt; — **-ihminen**, naturniska; — **-kappale**, kreatur, djur; **-lähde**, naturlig källa; — **-runo**, ll; — **-vika**, naturfel; — **-ääni**, onomatopojetisk; — **-non-anti**, uralster; — **-non-esine**, naturföre- l; — **-nonhistoria**, naturalhistorie; **-nonilmaus** l. **-ilme**, naturföre- ise l. -fenomen; — **-nonlaatu**, tem- ament, naturel, sinnesart; — **-non- ja**, naturgåfva, naturanlag; — **-non- l**, naturlag; — **-nonmukainen** l. tainen, naturenlig, naturlig; karak- istisk; — **-non-oppi**, naturlära; — atiede, naturvetenskap; — **-non- to**, fysik; naturkunnighet; — **-non- kija**, naturforskare; — **-nontut- to**, naturforskning; — **-non-uskon-** naturreligion; — **-non-uskolainen**, uralist; — **-nonvastainen**, naturig; — **-nonvietytys**, instinkt; — **avoima**, naturkraft; — **-non-ääni-** l. onomatopojetisk.

toinen, a. af viss art l. natur, ar- , beskaffad; pahanl., elakartad, af l beskaffenhet, med elakt lynne; ikkol., med svag natur.

tua, v. artar sig, böjer sig efter, ıpar sig; luontuva, fallen l. böjd .

sio, s. affälling, renegat.

misa, s. eftergifvande; behaglig, mplig, passande (*Kalev.*).

maton, a. som icke skiljs, oskilj- tig; tillgifven; efterhängsen.

mus, s. affall, afsägelse y. m., vrt. **lopun**; — **-etu**, cessionsförmon, ur- fvaförmon.

pua, v. skiljer sig, öfvergifver, af- gsnar sig, afstår ifrån, frångår, af- gger, affaller; l. talosta, afstår rån l. lemnar hemmanet; l. perin- östä, gör sig urarfva; l. omaisuu- estansa, cederer.

sa, **-ska**, a. smutsig, skamlig.

stari, s. kloster; — **-n-esimies**, klosterföreståndare, prior, arkimandrit; - **-lupaus**, **-vala**, klosterlöfte, -ed.

staa, v. lodar.

stanen, (*Kalev.*) s. närhet; 2) tallrik (= *lautanen*); luotaselta, från sin närhet.

ote, **-tteen**, s. öde; trollord; 2) tillit.

Luoteinen, a. nordvestlig.

Luotettava, a. pålitlig, tillförlitlig, säker, trovärdig.

Luoti, s. lod (*vigt*); lod (*bösslod*), kula; — **-arvo**, lödighet; — **-kaava**, kulform; — **-kello**, lodklocka; — **-köysi**, lodlina; — **-lauta**, vattenpass; — **-puntari**, lodbessman; — **-suora**, lodrät.

Luotin, k. **Luodin**.

Luotinen, a. lödig.

Luoto, s. klippa, grund, holme, ö.

Luotolainen, a. öbo, skärbo; (lintu) roskarl.

Luotollinen, a. tillförlitlig.

Luotsaa, **-ii**, v. lotsar.

Luotsaus, s. lotsning; — **-raha**, lotsafgift.

Luotsi, s. lots; luotsi- ja majakkalaitos, lots- och fyrinrättning; — **-laitos**, lotsverk; — **-päällysmies**, lotsuppsyningsman; — **-vanhin**, lotsålderman.

Luottaa, v. litar (*på*), förlitar l. förtröstar (*sig*), sätter tillit l. förtroende, sätter sin förtröstan; stödjer sig på, lutar emot; 2) riktar, styr; luota minuun, lita på mig, haf förtroende för mig.

Luottamaton, a. otillförlitlig, opålitlig, osäker, prekär.

Luottamus, s. tillit, förtröstan, förtroende, kredit; — **-kirja**, kreditbref; — **-mies**, förtroendeman; — **-virka**, förtroendepost, tromansbefattning.

Luottaun, v. stöder sig på l. vid, sluter sig till, sätter sin tillit, förtror sig åt.

Luotti, s. plogknif; knopp, märke (*på pistillen*).

Luottilas, s. klient.

Luotto, s. tillit, förtröstan.

Luottoisa, a. tillitsfull, förtröstansfull.

Luovaa, **-ii**, v. lofvar, lofverar.

Luovi, s. lof, slag.

Luovunta, s. afstående, afträdande; vrt. **Luopun**; — **-etu**, afträdesförmon.

Luovuttaa, v. afskiljer, aflägsnar, afskedar, afhänder sig, afträder, upplåter, afstår; l. virasta, suspenderar l. entledigar från tjensten; l. omaisuutensa, afstår sin egendom, gör cession; l. perinnön, gör sig urarfva; l. sateeksi, bådar regn.

Luovutus, s. afskiljande, afstående, upplåtelse; perinnön l., urarfvagörelse; perinnönluovutus-asia, urarfva-

mål; omaisuuden l., cession, egendoms afstående.
Lupa, s. lof, tillåtelse, tillstånd; löfte; on l. mennä, det är tillåtet att gå; antaa luvan, ger lof l. tillstånd, tillåter; — **-aika**, ferietid, ferier, loftid; — **-seteli**, frisedel.
Lupaa, v. lofvar, beviljar, utfäster, förbinder sig; tillåter.
Lupailee, v. lofvar smått.
Lupattaa, v. hänger nedåt; pladdrar.
Lupaus, s. löfte, förbindelse.
Lupautuu, v. utfäster sig till, förbinder sig till.
Luppa, s. hänge (*på växt*), trädmossa, vide- l. hampknopp; korvat ovat lupassa, öronen hänga nedåt l. äro slokiga; — **-huuli**, hängande läpp, hängläpp; — **-koira**, pudel; — **-korva** l. **-korvainen**, med hängande öron.
Luppo, s. skägglaf.
Lupsahtaa, v. slintar ut, faller ned.
Lupu, s. klubba, slaga.
Lurajaa, -isee, v. sorlar, porlar; drillar.
Lurjus, s. slyngel, lymmel, skurk, kanalje, lurk.
Lurjustelee, v. beter sig slyngelaktigt, dankar, gör skurkstreck.
Lurputtaa, v. löper vårdslöst, hänger vårdslöst.
Lusa, s. förfallet l. utnött ting, vrak; on lusana l. lusassa, är i kras.
Lusahtaa, v. faller hastigt i hop, faller ned mjukt, förfaller.
Lusii, v. gnagar, fräter.
Lusikallinen, a. försedd med sked; — s. en sked full, ett skedblad.
Lusikka, s. sked; lusikan pesä, skedblad; — **-häkki**, skedhållare; — **-puu**, skedämne l. -virke; — **-ruoka**, sked- l. supamat; — **-äes**, gåsfots-, skyffelharf.
Lusikoitsee, v. öser med sked, slefvar i sig.
Luskaa, -ailee, -uu, v. klafsar, klatschar, skallrar, brakar, väsnas, fäktar; luut luskavat, benen braka l. knaka; hampaat luskavat, tänderna skallra l. klafsa; koira luskailee, hunden gläfsar.
Luskuttaa, v. gläfsar, klafsar; har att klafsa l. braka; k. edell. sanaa.
Luste, s. dårrepe, svingel.
Lusto, s. trädfiber, årsring.
Lusto, k. **Luusto**.
Lusu, a. (*Kalev.*) lätt, rörlig; k. **Lusa**.
Lutakko, s. pöl, putt.
Luteinen, a. full med vägglöss l. vä ohyra.
Lutherilainen, s. lutheran; — a. thersk.
Lutherilaisuus, s. lutheranism.
Lutherinen, a. lutherisk.
Lutikka, s. vägglus.
Lutisee, v. är lös, slamrar, darrar.
Lutistaa, v. klämmer ihop, kramar, sar; har att darra.
Lutistuu, v. blir hopklämd, pressas, faller.
Lutjana, s. slamsa; halka.
Lutka, s. luder, slinka; halka.
Lutkailee, v. slinkar, slamsar, h danglar.
Lutkottaa, v. smackar.
Luto, a. ihålig, tom, rutten; — s. nisch.
Lutsu, s. sugga; slinka, luder.
Lutti, s. loft; dryckeslag.
Lutus, s. lunsa, tossa, slamsa.
Lutustaa, v. hasar, slamsar; bet som ett våp.
Luu, s. ben; pellavan l., linved: nan l., äppelkärna; hamma munstycke; hampaan l., tandemalj; sääril., benpipa; — ne, bensubstans; — **-hedelmä** frukt; — **-huone**, benhus; — **-ky tymä**, osteolit; — **-kuiva**, — **-liika**, benspatt l. -knöl; — kö, benröta; — **-mätä**, be -röta; — **-nkolotus**, benvärk: **tapainen**, benartad, benaktig: **rakennus**, benstomme, ben — **-nrikko** l. **-taitto**, benbr **-nsolmu** (l. luunikama), be ta; — **-ranko**, skelett, benra **-siru**, benskärfva; — **-valo**, gli matism; — **-valollinen**, gikt **-vika**, benskada.
Luudas (-ksen), s. qvastämne, qv
Luuduttaa, v. bildar ben, låter till ben, förbenar.
Luukka, a. halt, låghalt.
Luukkaa, v. linkar, haltar.
Luukku, s. lucka, klaff.
Luulee, v. menar, förmenar, anser, ler före, inbillar sig, tror, förmo misstänker, är svartsjuk; minun l teni l. luullakseni, enligt mi förmodan l. mitt förmenande, såsom tror l. anser; mitä sinä luulet asta, hvad menar l. tror du om ken, hvad är din åsigt l. mening saken? l. hyväksi, tror l. anse

enar vara godt; l. olevansa ki-
inbillar sig l. tror sig vara sjuk;
ntä, misstänker honom l. hen-
l. vaimoansa, är svartsjuk på
ustru.
aton, a. icke misstänksam; oför-
d, oförsedd.
s, s. inbillning, illusion.
us, s. misstanke, inbillning; k.
0.
aa, **-elee**, v. gör troligt, inbil-
ringar att tro, föregifver.
a, **-vainen**, a. misstänksam, svart-
inbilsk.
s. förmenande, mening, tycke,
dan, tro, inbillning, tanke; miss-
; luuloa myöten, luulon mu-
, enligt l. efter förmenande l.
ande l. förmodan, enligt ens tan-
tro; kantaa luuloa l. pahaa
oa, misstänker, hyser misstankar;
uulo, misstanke, svartsjuka; —
ainen, misstänkt, misstänklig; —
ä, inbilskt l. inbillad sjuk; —
a, inbillningsfoster, fantasibild.
ten, a. hörande till förmodan l.
om har tro l. mening; fördoms-
inbilsk; svartsjuk; itseluuloi-
inbilsk; förmäten; turhal., vid-
ig, fördomsfull.
as, a. misstänksam.
ainen, a. inbillad, imaginär.
, **luulostus**, s. hypotes.
n, a. fördomsfri; icke misstänk-

taa, v. inbillar, öfvertalar (*att*

telee, **-stelee**, v. inbillar sig, upp-
r hypoteser.
va, a. trolig, antaglig, förmodlig,
lik.
vasti, adv. troligen, förmodligen,
ligen, sannolikt.
, a. förmodad, inbillad, förment,
änkt.
inen, a. benartad, benaktig.
, s. plommon.
, s. slup.
taa, k. **Liiruttaa.**
s. tjusningsmedel, trollkonst, be-
ningsmedel, muta.
s. lots; k. edell. sanaa.
, v. tjusar, bedårar, besticker, mu-
2) lotsar.
a, s. kamp, krake; luder.
), s. benharnesk; bensamling; ske-

Luusu, a. långsluttande.
Luuta, s. qvast, sopqvast.
Luutava, a. benhård, benartad.
Luutii, v. sopar, fejar.
Luutinki, s. spint, sluting, hållare.
Luutnantti, s. löjtnant.
Luuton, a. benlös, benfri.
Luutuu, v. förbenas, blir benhård; af-
magrar.
Luuva l. **luva**, s. loge.
Luvallinen, a. loflig, tillåten, obetagen.
Luvaton, a. oloflig, otillåten, förbjuden;
l. metsän viljelys, skogsåverkan.
Luvattomasti, adv. olofligen, utan till-
stånd; l. viljellä, åverka, göra åver-
kan.
Luvattu, part. j. a. lofvad; l. maa, det
förlofvade landet.
Luvullinen, a. beräknelig; numerisk.
Luvunlasku y. m., k. **Luku.**
Lyhde (-teen), s. kärfve, band.
Lyhempi, k. **Lyhyempi.**
Lyhenee, **-ntyy**, v. blir kort l. kortare,
förkortas.
Lyhennys, s. förkortning, abbreviation,
afkortning.
Lyhentää, v. förkortar, abbrevierar, af-
kortar, gör kort l. kortare.
Lyhimmiten, **-mittäin**, adv. i största
korthet, kort om godt, på det allra
kortaste.
Lyhin, k. **Lyhyin.**
Lyhkönen, k. **Lyhyt.**
Lyhmistyy, k. **Lysmyy.**
Lyhteilee, **lyhtii**, v. binder kärfvor, sät-
ter i band.
Lyhty, s. lykta; 2) rockflykt.
Lyhy, k. **Lyhyt.**
Lyhyempi, a. komp. kortare.
Lyhyesti, **lyhyeen**, adv. korteligen, i
korthet.
Lyhyin, a. superl. kortast.
Lyhyimmiten, k. **Lyhimmiten.**
Lyhyinen l. **lyhykäinen**, a. helt kort.
Lyhyläntä, a. mera kort, något kort,
på kortare sidan.
Lyhyt (-yen), a. kort; — **-ikäinen**,
som lefver kort tid, af kort varaktig-
het, kortlifvad; — **-karvainen**, kort-
hårig; — **-kasvuinen**, kortväxt; —
-matkainen, kortväga; — **-mielinen**,
korttänkt, kortsynt; — **-näköinen**,
närsynt, kortsynt; — **-tukkainen**, med
kort hår, korthårig.
Lyhyys, s. korthet.
Lyijy, s. bly; — **-kivi**, blyerts; — **-ky-
nä**, blyertspenna; — **-muta**, blyhvitt;

— **-nsekainen**, blyhaltig; — **-nvalaja**, blygjutare; — **-skivi**, grafit.

Lyijyinen, a. af bly, bly-.

Lyijyke, s. blyerts.

Lyijyttää l. **lyijyää**, v. blyar, plomberar.

Lykkii, v. skuffar l. knuffar ofta, framskuffar.

Lykky, s. lycka; kova l., olycka; — **-vaatteet**, lyckokläder, spenderdrägt.

Lykkäys, s. skuffning, stöt, framkjutning, uppskjutning, uppskof, hänskjutning, förvisning; toistaiseksi-lykkäys, uppskof; tutkintoon-l., hemställan; — **-päätös**, uppskofsdom, interlokutorie-resolution.

Lykkäyttää, v. låter skuffa l. framskjuta, låter taga uppskof l. uppskjutas, inställer; hemställer.

Lykkäytyy, v. framskjutes, blir hänskjuten, tager uppskof.

Lykkää, v. skuffar, skjuter, stöter, framskjuter, hänskjuter, förvisar, uppskjuter; asia lykättiin toistaiseksi, målet tog uppskof, målet uppsköts tills vidare; lykkää tutkintoon l. tutkittavaksi, hemställer, hänskjuter till l. underställer pröfning; l. takaisin, skjuter tillbaka; återförvisar.

Lykyllinen, a. lyckosam, lycklig.

Lykyttelee, v.; (*Kalev.*) astua l., går trippande, går l. skrider lätt.

Lykästyy, **-ää**, v. lyckas.

Lyllertää, v. rultar, tultar.

Lyllerö, s. rulta, trulsa.

Lylleröinen, a. trind, knubbig.

Lyllyy, v. gungar, vaggar; 2) trallar, skramlar.

Lyly, s. den hårdare l. inre sidan i tall; venstra fotens skida; — **-kuusi**, hård gran, gårgran; — **-mänty**, hård tall, martall.

Lymy, s. gömställe, gömsle; bakhåll; on lymyssä, är undangömd; är i bakhåll; — **-paikka**, gömställe, smygvrå; — **-reikä**, **-loukko**, kryphål.

Lymyilee, v. håller sig gömd, söker gömställen, gömmer sig, leker gömlek.

Lymyinen, s. gömsle; pl. **lymyiset**, gömlek, kurragömma; ovat lymyisillä, leka gömlek l. kurragömma.

Lymyntyy, v. blir gömd, lägges i lönn; lägger sig i bakhåll.

Lymyttää, v. gömmer, förborgar, lönnlägger; lägger i bakhåll.

Lymyy l. **lymyää**, v. gömmer sig, är på lur l. i bakhåll.

Lyngistyy, **-kistyy**, v. nedböjes, nedböjd l. lutande, hukar sig.

Lynkä l. **lynkkä**, a. nedböjd, halt; — s. nedböjd ställning, träd, giller.

Lynnähtää, v. dånar till.

Lynnähyttää, **-telee**, v. åstadkom dån (*genom slag*), slår med kraftigt.

Lypsin l. **lypsyin** (**-imen**), s. ningsredskap; **kohyra**; — mjölkstäfva.

Lypsy, s. mjölkning; hyvä l. god att mjölka; — **-lehmä**, mjölkande ko; — **-lämmin**, — **-vene**, mjölk- l. mjölkning

Lypsys, s. mjölkningstid, tilfälle; en mjölkning (*mjölk*

Lypsyttää, v. låter mjölka,

Lypsämätön, a. omjölkad; kande.

Lypsäntä, **-intä**, s. mjölkning.

Lypsättää, v. låter mjölka, mjölkas.

Lypsää, v. mjölkar, ger mjölk,

Lyseo, **lyseumi**, s. lyceum.

Lyseolainen, s. lyceist.

Lysmyy, v. brister, bräckes,

Lysmä, s. bugt, böjning, brott; vi, krokknä.

Lysmähtää, v. böjes (och bräckes, kes; svigtar.

Lysti, s. lust, nöje, förnöjelse, — a. munter, rolig, lustig, lystiä, åker för sitt nöje, farter; tekee lystikseen sitt nöjes skull l. för ros skull; lee lystiksensä, ser med se; siellä oli lystiä, ligt; ruokalysti, matlust; — l. **-matka**, lustfart, lustparti; — lusthus; — **-paikka**, förlustelse

Lystikäs, **-llinen**, a. lustig, rolig, sam.

Lystäilee, v. lustvandrar; förlustar

Lystäily l. **lystäys**, s. lustvandr förlustelse, nöje; — **-matka**, l. -resa; — **-paikka**, lust- l. förl ställe.

Lystää, v. har lust, lyster, förm

Lytistää, k. **Lutistaa**.

Lytyt ja lätyt, kreti och pleti

Lyyertsi, s. blyerts.

Lyyhää, **-ilee**, v. haltar; går

Lyykistys, s. nigning; nedböjning hukning.

styy, v. hukar l. böjer sig ned, faller.
stää, v. nedböjer; niger, hukar ned; l. polviansa, böjer sina l. gör en nigning.
ty, s. nedhukad l. lutande ställning; l. lutande hydda.
s. själsdrift; fart; — **-paikka**, plats; begrafningsplats.
, **-ttää**, v. anställer offer, offrar, ar.
htää, v. skuttar bort, springer ande; undslipper.
ttää, v. löper sakta; drillar, gnolar.
, **-rä**, s. lyra.
tti, s. blyhvitt.
. slår; l. leikkiä, leker, skämsl. leikiksi, tager som skämt; aata, kastar sig att ligga; l. ra. myntar penningar, slår mynt; sen, v. refl. (**lyöme**; imperf. 3 ihen) slår sig (*på*), gifver l. ka sig (*till*), begynner.
s. den som slår, slagare; leikin kare, skämtare.
i, s. lök.
y, s. framstörtning; förlank.
yy, v. störtar fram.
, s. slagning, slag, det slagna; — lö. slagur; — **-miekka**, slagsvärd; **värkki**, slagverk.
nen, **lyönti** (**-nnin**), s. slående, rapp, slagning.
i, s. löpe.
äri, s. löpare (*för färgrifning*).
ää, v. slår löpe, blandar med löförväller.
, a. part. den som slår, slående.
l l. **lyötti**, s. stamp, valk, slagl. -verk; — **-kivääri**, perkussgevär.
yy l. **lyöttäytyy**, v. blir skär, vas, brytes; slår sig på ngt.
imä, a. skafvad, bruten; — s. skafbrott.
ää, v. låter slå; gör skär l. öm, var, bryter; kenkä l., skon skafsatula l., sadeln bryter l. skafmarjat lyöttävät hampaat, en göra tänderna ömma.
ö, s. skafning, brytning, brott, het; — **-haava**, skafsår.
nnäinen, s. skafvank, skafsår.
i, k. **Lyöpä**.
ke, s. källmossa.
e (**-teen**), s. källa; — **-neito**, källof; — **-vesi**, källvatten; — **teenhuoko** l. **-silmä**, källsprång; — **teensuoni**, källåder.
Lähdentö, s. afresa, affärd, lossning; vrt. **Lähtee**.
Lähdettää, k. **Lähettää**.
Läheinen, **-ellinen**, a. närbelägen, nära, nära stående, kringliggande.
Lähekkäin l. **läheksyttä**, adv. nära hvarandra.
Lähellä y. m., k. **Lähi**.
Läheläinen, s. granne, närboende.
Lähempi, **-mmäinen**, a. närmare, mera närbelägen; lähemmäksi, närmare.
Lähenee, **-ntyy**, **-ntelee**, v. närmar sig, nalkas.
Lähentää, **-ntelee**, v. närmar, för till närheten, makar fram.
Lähentelevä, a. approximativ.
Lähestyy, v. nalkas, tillstundar, instundar.
Lähete, s. försändelse, försändning, remiss.
Lähetti, s. beskickning.
Lähettiläs, **-läinen**, s. utskickad, sändebud, gesandt, ambassadör, deputerad; — **-kunta**, deputation, ambassad.
Lähettää, v. skickar, sänder, afsänder, utsänder, insänder, tillskickar.
Lähettäjä, s. afsändare, insändare.
Lähetys, s. sändning, utsändning, afskickning, insändning, utsändning, mission; — **-kirja**, sändebref; missionsskrift; — **-kirjoitus**, missionsskrift; — **-koulu**, missionsskola; — **-kunta**, deputation; — **-mies**, ambassadör; — **-palkka**, försändningslön; — **-pappi** l. **-saarnaaja**, missionsprest, missionär; — **-seura**, missionssällskap; — **-tavara**, afsänd vara; — **-toimi**, missionsverk l. -väsende.
Lähetystö, s. deputation.
Lähetyttää, v. låter skicka l. afsända.
Lähi (**-en**), s. närhet; lähellä l. lähelle, på nära håll, nära; inemot; on lähellä, är nära; tulee lähelle, kommer nära; lähtee läheltä, går från närheten l. näraifrån; tulee lähes, kommer till närheten l. fram l. inför, infinner sig; lähes, nästan, nära nog; on läsnä, är tillstädes l. närvarande, är l. ligger nära; tästä-lähin, härefter, hädanefter, framdeles; lähitse, nära förbi; — **-aika**, närvarande tid; — **-maa**, närgränsande land; — **-paikka**, närbeläget ställe; — **-seutu** l. **-tienoo**, närhet, omnejd, närbelägen

l. närgränsade trakt l. ort; — **-sukulainen**, nära slägting, närbeslägtad.
Lähimmyys, s. närmaste läge; perihelium.
Lähimmäinen, a. närmast; — s. nästa.
Lähin, a. superl. närmast, näst; seisoo lähinnä, står närmast.
Lähinäinen, a. närbelägen, närgränsande.
Lähistää, v. närmar, för nära.
Lähistö, s. närhet, granskap, omgifning, omnejd.
Lähtee, v. begifver sig, aflägsnar sig, utgår, afreser, uttågar, afgår, far, går; lossnar, går ut, försvinner; kommer, härflyter; l. kotiin, begifver sig l. går hem, afreser hem; l. matkaan, afreser, begynner resan; l. matkalle, begifver sig på resan; l. käymään, börjar att gå, afmarscherar; l. menemään, begifver sig af, aflägsnar sig, gör sin affärd, aftroppar, afmarscherar; l. veroa, skatt l. utlaga utgår; l. seinästä, lossnar från väggen; väri l., färgen lossnar l. går ut; siitä l. paljon hyvää, deraf härflyter mycket godt; ei siitä mitään lähde, deraf blir ingenting, det medför intet resultat; lähteissä, vid afresan l. affärden; siitä lähtein, från den tiden, sedan dess, derefter.
Lähteinen, a. full med källor; — s. liten källa.
Lähtemä, s. bortgång, afresa; ursprung; 2) qvinga, ung ko.
Lähtemätön, a. oafrest; outplånlig.
Lähtevä, **-väinen**, a. den som afreser, afresande, bortgående, marschfärdig; lossnande, flyktig.
Lähtö, s. affärd, afresa, afgång, bortgång, uppbrott, afmarsch, hädanfärd; lossning; värin l., färgens utplåning l. lossning; hengen l., dödskamp; tekee lähtöä, rustar sig till afresa, gör sin hädanfärd, är döende; — **-aika** l. **-päivä**, fardag; — **-ryyppy**, färdsup, ressup; — **-saarna**, afskedspredikan; — **-syyni** l. **-katselmus**, afträdessyn; — **-valmis**, resfärdig.
Läijää, v. smäller, bultar, dunkar.
Läike, s. skimring, skiftning, glans; sqvalp, sqvätt; — **-silkki**, vattradt silke, moiré.
Läikehtii, v. skiftar, vattrar, flammar, glimmar.
Läikky, **-ä**, s. sqvalpning, sqvalp, svall; skimmer.
Läikkyy, **-äyy**, v. sqvalpas, spiller; ä vågformigt; skimrar, glänser.
Läikyttää, **-öttää**, v. åstadkomma sqvalpning, sqvalpar på, sqvalpar spiller ut; skimrar.
Läikää, v. smäller, ljuder.
Läilyy, v. gungar, svajar.
Läimähtää, v. skiftar färg, uppblossar slår l. smäller till.
Läiske, s. plaskning, sqvalp.
Läiskii, v. klatschar.
Läiskis, interj. klatsch!
Läiskyttää, v. plaskar med, plaskar klatschar, har att plaska.
Läiskyy, **-ää**, v. plaskar, rörs vågmigt, klatschar.
Läiskähtää, v. plaskar till, plaskar sqvalpar upp, klatschar till.
Läiskähyttää, v. plaskar l. plaskar har att plaska, klatschar l. smäller.
Läjittää, v. samlar i högar, hopar jitäin, högtals, i högar.
Läjä, s. hög, hop, binge.
Läjähdys, s. smäll, slag, klatsch.
Läjähtää, s. smäller l. dånar till, knallar, klatschar.
Läjähyttää, v. smäller l. slår till, kommer smäll l. knall.
Läjäilee, **läjää**, v. lägger i högar, hopar, staplar.
Läkki, s. bläck; 2) bleck; — **-** bläckhorn; bleckkärl; — **-lantti**, **-pilkku**, bläckplump, -fläck; — **-** på, bleckslagare; — **-tuoppi**, stop; — **-törttö**, bläckhorn.
Läkkiää, **läkkää**, v. bläckar, bleckar; öfverdrager med bleck.
Läksi, imp. sanasta **Lähtee**.
Läksijäin, s. inhysing, husman; uppåbo.
Läksijäiset, s. pl. afskedsskalas; hemåt en brud, hemgåfva vid afresa.
Läksy, s. lexa.
Läksyttää, v. lexar upp.
Läkä, s. fradga.
Läkähdys, **läkähtymys**, s. storknar qväfning.
Läkähtyy, v. qväfves, storknar. hämmas; försinar.
Läkähyttää, v. qväfver, förqväfver. mar.
Läkärtää, v. krälar, kryper.
Läkättää, v. talar oredigt, sladdra
Lällättää, v. talar blött, läspar.
Lämme (-mpeen), s. värmeämne. uppvärmning.
Lämmike, **-te**, s. ämne l. medel

irmning, värmningsmedel, uppvärmning.
ımin (-pimen), s. värme.
ımin (-pimän), a. varm; — **-veri-**en, varmblodig.
ımitin (-ttimen), s. värme- l. värmningsapparat, värmningsmedel.
ımittelee, v. värmer småningom; värer sig.
ımittämätön, a. ouppvärmd, oeldad; ke värmande.
ımittää, v. värmer, uppvärmer; elır (*ett rum*).
ımittäjä, s. eldare, värmare, kalektor.
mitys, s. värmning, uppvärmning; ining (*af rum*); — **-riihi**, eldria.
penee, v. blir varm l. varmare, uppırmes.
peneminen, s. uppvärmning; — **-mis-ky**, uppvärmningsförmåga.
peys, s. värma, varmhet.
pimyys, s. värmegrad, temperatur.
pimästi, adv. varmt.
piä, a. varm; — s. varm ort.
piää, v. uppvärmes, värmes, blir ırm; eldas, eldar.
psi l. **lämsi**, s. kastanara, lasso, ög-; klaff, byxlucka; tunt och bredt ycke, remsa, flik.
psii, v. hasar, tassar.
psä l. **lämsä**, s. klocksträng, dragöre l. -lina; vrt. **Lämpsi**.
psää, v. hänger lös l. flikig, klapır; sqvallrar.
pyinen, -öinen, a. varm.
pymä, s. värme; on lämpymillä, eldad l. värmd.
pymäinen, a. hörande till värme; . lämpymäiset, varmbröd, varmödsgåfvor.
pö (-mmön), s. värme; — **-aste**, ırmegrad; — **-määrä**, värmegrad, ırmestyrka; — **-yksiö**, värmeenhet; - **-mönmittari**, värmemätare, termoeter.
gellinen, a. som har l. bär rankor, ed rankor försedd.
gistyy, v. vrider sig, blir vriden l. ref, går på sned.
gittää, v. pålägger rankor, förser ed rankor.
keilee, v. klänger, slingrar sig, går å sned, blir vriden.
keää, v. vettar (*åt något håll*); l. hteen, konvergerar, löper l. lutar llhopa.

Länki (-gen), s. ranka, bogträ; yhdet länget, ett par rankor; — **-luu**, bogben; — **-puu**, rankämne, rankträ l. -virke.
Länkä, s. krökt som ranka, krokig; — s. krokigt l. böjdt trä l. föremål; k. **Lonka**; — **-papu**, krypböna; — **-pinen**, af krokigt träd.
Länkäilee, v. gör böjningar, svänger l. slingrar sig, kryper.
Lännempi (-mmän), a. komp. vestligare, mera åt vester.
Lännetär, s. zefir.
Länsi (-nnen), s. vester, vest, vestan; — **-etelä**, sydvest; — **-louna**, vestsydvest; — **-luode**, vestnordvest; — **-maat**, vesterländerna, occidenten; — **-mainen**, vesterländsk; — **-pohja**, nordvest; — **-tuuli**, vestanvind, vestan.
Länsisuomalainen, s. Vestfinne; — a. vestfinsk.
Läntinen, a. vestlig, vestra.
Läntsäkkä, a. kort och tjock, undersätsig, korpulent.
Läntti, s. plump, fläck.
Länttänä, s. slamsa, sjåp, dumling.
Länttää, v. plumpar, fläckar; 2) lutar mot vester, blir afton.
Läntystää, v. slår dank, slamsar, sjåpar.
Läpensä, adv. igenom, allt igenom, helt och hållet, fortfarande.
Läpi (-ven), s. hål; — adv., post. j. prep. igenom, genom; juoksee l., flyter igenom, springer igenom; genomlöper; kulkee l., far l. färdas igenom; käy l., går igenom; tunkee l., tränger igenom, genomtränger; seinän l., hål i väggen; genom väggen; — **-katsoo**, genomser, genomskådar; — **-katsein**, perspektiv (*instrument*); — **-kotaisin**, altigenom; — **-kulku**, genomfart; — **-kulku-kauppa**, transitohandel; — **-käy**, genomgår; — **-käytävä**, förhus (*vid kyrka*), genomgångs- l. ingångsport; — **-leikkaus**, genomskärning; — **-matka**, genomresa l. -fart; — **-mitta**, genomskärning, diameter; — **-märkä**, genomvåt; — **-näkyvä**, genomskinlig; — **-pääsemätön**, ogenomtränglig; — **-rauta** l. **-taltta**, håljern; — **-tunkeva**, genomträngande; — **-tuultu**, genomblåst; — **-öisin**, genom natten.
Läpimiten, adv. i genomskärning, i medeltal, här och der, ytligt.
Läpinen, a. hålig; genomgående; suu-

ril., med stor l. stora hål; kaksil., med två hål.
Läpitse, k. **Lävitse.**
Läppiä, k. **Lappea.**
Läppä, s. liten spade, skyffel; klaff, ventil; kläpp (i klocka); on läpällään, är utbredd.
Läppää, v. klämtar; smäckar, klappar.
Läpsyttää, v. gloppar.
Läpsä, s. smälla.
Läpsähtää, v. klafsar hastigt.
Läpsähyttää, v. ger en klafs l. smäll, smäckar l. smiskar till.
Läpyttää, v. klappar sakta, smackar, slickar, läppjar; fladdrar, klappar.
Läpäisee, v. släpper igenom; genomtränger; gör hål, genomborrar.
Läpäisevä, -väinen, s. genomtränglig; genomsläppande.
Läpäisemätön, a. ogenomtränglig; icke genomsläppande.
Läpäisin, s. durchslag.
Läpäjää, -ttää, v. fladdrar, lefver, klappar; pladdrar.
Lärppä, s. sladdrare, slabbertaska, sqvallertaska.
Lärpyttää, v. stänker.
Lärpättää, -öttää, v. sladdrar, pladdrar, prällar, skräflar.
Lärvittelee, v. pjollrar, pratar strunt.
Läsii, v. sjukas, är l. ligger sjuk, ligger l. masar sig.
Läsijäinen, s. väggsmed.
Läski, s. fläsk.
Läsnä, adv. tillstädes, vid, i närheten; on l., är tillstädes l. närvarande, bivistar; l. ollessa, i närvaro af; — **-oleva**, närvarande, tillstädes varande; — **-olo**, närvaro.
Lässä, k. **Läsnä** j. **Lähellä.**
Lässä, a. lös, otät; — **-kieli**, läspande, läsper.
Lässähtää, -ttää, v. läspar; faller l. dimper klafsande l. löst.
Lästi, s. läst (*skepps*); — **-luku**, lästetal.
Lästä, k. **Läheltä.**
Lätii, v. krälar, kryper.
Lätinkieli (-en), s. lettiska.
Lätisee, v. plaskar, slaskar, sladdrar.
Lätistyy, v. plattas ihop, faller ihop.
Lätistää, v. plattar ihop.
Lätkä, s. smälla; k. **Letku.**
Lätkää, lätsii, v. plaskar, smäller (*med flata handen*).
Lätsä, a. flat, nedplattad, slokig; on lätsällään, ligger flat l. utbredd l. nedplattad; lakki l., platt mössa, mössplätta, lufva.
Lätti, s. svinstia, stia; 2) (= lätty) häkta, märla.
Lättilainen, s. Lett, Lettländare.
Lätty, s. plätt (*pannkaka*); 2) snörlaka, häkta, hyska.
Lättä, s. platt; — **-naula**, platthufvad; — **-nenä**, plattnäsa.
Lättäinen, a. platt, hopplattad.
Lätystää, v. släpar, hasar; smutsar; krämar.
Lätäkkö, s. pöl, putt, vattenpuss.
Lätäsammal (-en), s. källmossa.
Lävellinen, a. som har ett hål, med hål, hålig.
Lävillinen, a. full med hål, hålig, genomborrad, genombruten.
Lävistää, v. borrar hål, genomborrar, genombryter.
Lävitse, adv. j. prep. igenom, genom.
Lävittäin, -itellen, adv. hål för hål, igenom, i medeltal.
Lävittää, -yttää, v. gör hål, fyller med hål, genomborrar, spelar på klaffarna l. hålen.
Lävähtää, v. hoppar till, spritter; glimmar; smäller, klatschar; sydämen lävähti, det kläckte i mig.
Lävähyttää, v. ger en smäll l. klatsch, har att spritta; 2) låter hastigt gå igenom, sväljer hastigt.
Läväisee, k. **Läpäisee.**
Läyhkä, Läyhyy, k. **Löyhkä, Löyhyy.**
Läykkyy y. m., k. **Läikkyy** j. m.
Läylentää, v. gör olustig, uttråkar, besvärar, plågar, rister.
Läyli (-en), a. (*Kalev.*) svår, besvärlig, tråkig, olustig.
Läähöttää, v. flåsar, stånkar.
Lääke, s. läkemedel, medicin; — **-aineet**, läkemedel, medicinalier; — **-kirja**, farmakopé; — **-lista, -määräyt**, recept; — **-paino**, medicinalvigt; — **-tiede**, medicin (*vetenskap*); — **-virasto**, medicinalfond; — **-kkeentekö**, farmaci, farmakologi.
Lääkintä, -ö, s. läkning, botning; — **-lainoppi**, medicinallagfarenhet; — **-oppi, -taito**, läkekonst, medicin (*vetenskap*); — **-toimi**, medicinalverket; — **-toimen-ylihallitus**, medicinalverstyrelse; — **-virasto**, medicinalstaten l. -verket.
Lääkitsee, v. läker, botar.
Lääkistyy, k. **Lyykistyy.**
Lääkittymätön, a. oläklig, obotlig.

ikittyy, v. blir botad l. läkt.
ikittää, v. låter läka l. kurera.
ikitys, s. läkande, läkning, botning; ...ot, läkedom, läkemedel, medicin; — **aine**, läkemedel, medicinal; — **-tapa**, ...urmetod, läkemetod; — **-tiede**, läkarevetenskap.
ikkeellinen, a. medicinsk.
ikäri, s. läkare; — **-kirja**, läkarebok; — **-kusta**, läkarekår; — **-n-atsastus**, läkarebesigtning; lailli...en l., medikolegal besigtning; — **ntodistus**, läkarebevis; — **-ntaito**, ...ikarekonst.
ikäröitsee, v. agerar läkare, idkar ...ikareyrket, doktorerar, medicinerar.
ikös, s. trens, snodd, gans.
imä, s. ymnig, flytande; som ej kan ...iga; läämältä, rundligen, vidsträckt, ...ödande; — **-vesi**, flödvatten.
ini, s. län, guvernement; distrikt, ...ontrakt; — **-herra**, länsherre; — **mies**, länsinnehafvare; — **-nhallitus**, länestyrelse; — **-nkamreeri**, ...andskamererare; — **-nkanslia**, lands...anseli; — **-nkirjuri**, länebokhållare; — **-nkonttoori**, läne- l. landskontor; **nlääkäri**, provinciallläkare; — **-nmaan-iittari**, länelandtmätare; — **-n-maan-iljelynneuvoja**, läneagronom; — **-n-rovasti**, kontraktsprost; — **-nrahasto**, landtränteri; — **-ntoimisto**, länekämnd; — **-nsihteeri**, landssekreterare; — **-n-vankihuone**, länehäkte; — **-oikeus**, länsrätt; — **-vala**, länsed.
inii, v. delar i län; fördelar län; ordnar. sysslar.
iniläinen, s. länsinnevånare; länsinnehafvare.
inittäin, adv. länsvis, länevis, efter län l. distrikt.
inittää, v. låter dela i län, delar i län, förser l. begåfvar med län, bortgifver län l. förläning, förlänar.
initys, s. länsfördelning, förläning; — **-kirja**, läns- l. förläningsbref; — **laitos**, länsväsende; — **-mies**, länsinnehafvare; — **-vero**, länsafgift.
ätti, s. svinstia.
ättää, v. smockar, plätsar; sveder.
ävä, s. fähus, fårhus; — a. vidöppen.
ihen, k. **Lyö**.
kistyy, v. försvagas, förfaller.
ksähtää, v. dimper, dunkar.
köttää, v. går vårdslöst, fladdrar, slankar.

Lölli, **-y**, s. vekling, mes.
Lönkyttää, v. lunkar, skumpar.
Lönttі, s. kluns, plump.
Lönttäre l. **löntäre**, s. klump, luns, flunsa.
Löntystää, v. lunsar, hasar.
Löpertää, **löpisee**, v. pladdrar, jollrar.
Löpö, a. slapp, lös, flunsig; — s. pladdrare.
Löpöttää, **-elee**, v. pladdrar, sladdrar; fladdrar.
Lörppö, s. pratmakare, pladderhans, pladdrare, gaper.
Lörpöttää, **-elee**, v. pladdrar, sladdrar, pratar i vädret, pjollrar.
Lörpötys, s. sladder, pladder, löst prat, munväder, pjoller.
Lötisee, k. **Lotisee**.
Lötistyy, v. blir genomblöt, mjuknar; faller ihop, nedplattas.
Lötkyy, v. svigtar, är slankig, rör sig smidigt.
Lötkä, k. **Lotka**.
Lötkänä, **lötkö**, v. vräkling, vekling, lätting.
Lötköttää, **-elee**, v. vräker sig; skumpar, lunkar; k. **Lotkottaa**.
Löttö l. **löttönen**, s. näfversko.
Lötöstää, v. hasar, rörs makligt, slarfvar fram, slarfvar, fuskar.
Löydäntö, s. hittande, upphittande, fynd.
Löyhentää, **-ittää**, v. gör lösare l. slappare, släpper efter, firar, löser på.
Löyhii, k. **Löyhyy**.
Löyhistää, v. gör lös, luckrar; lossar.
Löyhittyy, v. blir lös, blir fjollig.
Löyhkä, s. stank; fläkt.
Löyhkä, a. lös, fjollig; — **-mielinen**, **-päinen**, fjollig, småfånig, fjoskig.
Löyhkää, v. stinker; fläktar, drar; fladdrar.
Löyhtyy, v. blir lös l. slapp.
Löyhy, s. lätt och lös bit, fladdrande stycke, flaga, flinga; paperin l., pappersrimsa; lumen l., snöflinga.
Löyhytin, s. vifta, solfjäder.
Löyhyttää, **-elee**, v. gör lös l. lösare l. slappare, släpper efter; låter fladdra; pustar l. fläktar på, gör fläktande l. pustande.
Löyhyy, v. fladdrar, flyger.
Löyhä, a. lös, slapp, eftergifven, flat; löslig; on löyhässä, är l. ligger lös; — **-päinen**, fjollig, fånig, tassig; — **-mielinen**, fladderaktig; lättsinnig.
Löyhähtää, v. fläktar hastigt, fläktar till

Mahdollisesti, adv. möjligtvis, möjligen.
Mahdollisuus, s. möjlighet; värdighet; mahdollisuutta myöten, efter möjligheten, så vidt möjligt är.
Mahdoton, a. omöjlig, orimlig, ogörlig; ofantlig; ovärdig; tekee, puhuu mahdottomia, gör, talar orimligheter; m. selittää, oförklarlig; m. unhottaa l. unhottumaan, oförgätlig; m. havaita, oförnimbar.
Mahdottomasti, adv. ofantligt; omöjligen.
Mahdottomuus, s. omöjlighet j. n. e.
Mahea, a. murken, boken.
Mahentaa, v. röter; gör förlegad.
Mahentuu, v. blir förlegad, unknar; rötes.
Mahiun, -istuu, s. murknar.
Mahla, s. lake (*i träd*); bulnad.
Mahlaa, -ii, v. bildar l. får lake; tappar lake.
Mahle, s. lemning af sjukdom, efterkänning.
Maho, a. gall; ofruktbar; — **-lehmä**, gallko.
Mahomettilainen, s. mohammedan; — a. mohammedansk.
Mahonki s. mahogny.
Mahtaa, v. förmår; må, torde; m. niin olla, lär l. torde vara så, det lär så vara; hän mahtaa l. mahtanee olla vanha, han torde l. måtte vara gammal; hän mahtoi käydä täällä, han torde hafva varit här; mahdoit itse mennä, du skulle hafva gått sjelf; mahdettakoon vain varoa, må man bara akta sig; mahtaako l. mahtaneeko se käydä laatuun, månne l. måntro det går an?; mahtaisitteko sen tehdä, skulle ni (*kunna*) göra det?
Mahtava, a. mäktig, förmående, väldig; stor på sig, myndig; m—t, de store, de väldige, de högmögende; mahtavampi, öfverlägsen.
Mahti, s. makt, förmåga, styrka; — **-pontinen**, väldig; — **-työ**, storverk.
Mahtuu, v. rymmes, får rum; huoneessen m., rummet inrymmer; m. päähän, rymmes i hufvudet; går på hufvudet.
Maidollinen, a. mjölkegande, i mjölk varande (*ko*).
Maila, s. sällträ, käfling.
Mailanen, s. luzern.
Mailma, s. verld; koko m—n edessä l. aikana, inför hela verlden; kaikkina m—n aikoina, i alla verld tider; oppinut l. oppineiden den lärde verlden; isoisten l. häisten m., den stora l. förnäma v den; m—n meno, verldens gl m—n tapaan, på verldsligt vis, ve ligt; m—n viisaus, verldslig vi m—n asiat, verldsliga ting; — **avaruus**, verldsrymden; — **-hi ria**, verldshistorie; — **-nkap** verldskropp; — **-nkaikkisuus**, v altet; — **-nmainio**, verldsbe verldskunnig; — **-nmeri**, verld ocean; — **-n-oppi**, kosmograf. — **rakennus**, verldsbyggnad, verl stem; — **-ntieto**, kosmologi.
Mailmalainen, s. verldsborgare, ko polit; — a. kosmopolitisk.
Mailmallinen, a. verldslig, verld kosmisk; mailmallishuvitu verldsliga nöjen; m—lismieli verldsligt sinnad.
Mailuva, s. blemma, qvissla, bl fläck.
Maimanen, s. småfisk, gli, bete.
Maine, s. rykte, fräjd; (*gram.*) pred hänestä on hyvä m., hän e vässä maineessa, han har rykte om sig, är väl beryktad; töiden m., ryktet om bedrift **-todistus**, fräjdebevis; — **-työ** verk, idrott.
Maineellinen, a. traditionel; fräjd
Maineeton, a. oberyktad, oomtalad lös.
Mainehikas, a. fräjdstor, fräjdad römd.
Maineinen, a. af fräjd l. rykte; hyv med god fräjd, välberyktad; pah med dålig fräjd, illa beryktad; s rim., fräjdstor.
Mainen, enklit.; vastaava ruots. koiramainen, hundaktig, hun sikam., svinaktig; akkam., kä aktig; lapsim., barnslig; laiska något lat; kultam., guldlik; m m., äggformig.
Mainii, k. Mainitsee.
Maininki, s. dyning, svallning.
Mainio, a. ryktbar, berömd, förträf
Mainioitsee, -oittaa, v. gör ryktbar utmärkt; m. itseänsä, utmärke
Mainiollinen, a. utmärkt, notabel
Mainitsee, v. nämner, förmäler, omtal mainittava, värd att omtala, bör nämnas, anmärkningsvärd, ry bar, notabel; mainittu, nämnd, o

ınd, bemäld, berörd, anförd; en-
m., den förstnämnde.
)s, s. predikat.
, a. söt, ljuf; maireet sanat,
, smilande ord.
ellinen, a. smickrande, smekande.
ttelee, v. smickrar, smilar, smeker.
ma, s. trakt, landskap.
n, adv. landvägen, till lands.
tahtaa, v. smackar till, smackar,
schar.
tii, -kuttaa, v. smackar.
aa, v. smakar, smakar på.
ajaiset, s. pl. libation.
attaa, v. låter smaka.
elee, v. smakar (*ofta*) på, smuttar,
plar.
i, s. smak, smaksinne.
iaiset, maistimet, s. pl. litet att
ka på, smakbit.
in (-imen), s. smakorgan.
0, s. smakning; smak (*sinne*).
uu, v. smakar; är smaklig; m. hy-
tä l. hyvälle, smakar bra; ruo-
ei maistu minulle, maten sma-
mig icke.
umaton, a. osmaklig, oaptitlig.
uva, a. smaklig.
, s. mjölke; — -kala, lekfisk,
ilkfisk.
ainen, s. smörblomma, lejontand.
las, s. grädde, fil.
nen, a. mjölkig, med mjölke.
), s. mjölk; nuori, hapan m.,
(*färsk*), sur mjölk; — -heinä,
ilktistel; — -hormi, mjölkkanal;
-pakkoinen, mjölkstinn; — -putki
suoni, mjölkgång l. -åder; — -suu,
ilkmun, föl på första året; — -tilk-
, mjölktår l. -droppe; — -vasikka,
ilk- l. dikalf, gödkalf; — maidon-
ruke, mjölkdrifvande medel; — mai-
karvainen, mjölkfärgad; — mai-
koetin, mjölkprofvare; — maidon-
painen, mjölkartad; — maidontuo-
mjölkbud.
oinen, a. mjölkig, af mjölk, mjölk-
rk; hyvämaitoinen, med god
ölk, välmjölkande; huonom., med
lig l. svag mjölk, svagt l. dåligt
ölkande.
taa, v. smakar, har matlust; ruo-
m. minua, maten smakar mig, jag
r matlust.
tamaton, a. oaptitlig, osmaklig.
tava, a. aptitlig, smaklig.
ti, s. matlust, aptit.

Maittuu, v. blir smaklig; får matlust.
Maiva, k. Maimanen; siklöja.
Maivallee, maivii, v. slår (i *vattnet*), plaskar, leker.
Maja, s. hydda, herberge, logis; pitää majaa, håller hus; muuttaa majaa, flyttar bo; — -mestari, qvartermästare; — -mies, en som bor i herberge, qvartergäst; — -talo, qvarter, gästgifveri, värdshus; — -muutto, boflyttning.
Majailee, v. logerar, har bostad l. qvarter.
Majailu, s. logering; — -paikka, ståndqvarter.
Majakas, s. gäst, husgäst, gästvän; — a. gästvänlig.
Majakka, s. båk, fyr.
Majalainen, s. hyddinnevånare; gästvän.
Majallinen, a. som har hydda l. herberge, herbergerad.
Majanne, -la, s. herberge, hotel.
Majari, s. gästvärd, gästgifvare.
Majastuu, -utuu, v. tager qvarter, tager in, nedsätter sig.
Majauttaa, v. låter nedsätta sig, inqvarterar; (*kamer.*) inrymmer.
Majava, s. bäfver; — -nhausta, bäfvergäll.
Majesteetti, s. majestät; Keisarillinen M., Hans Kejserliga Majestät; Teidän Majesteettinne, Eders Majestät.
Majesteetillinen, a. majestätisk.
Majisteri, s. magister; — -nvihkijäiset, magisterpromotion.
Majistraatti, s. magistrat.
Majoittaa, v. inqvarterar, herbergerar.
Majoittaja, s. qvarterier.
Majoitus, s. inqvartering; — -mestari, qvartermästare; — -sääntö, inqvarterings-reglemente.
Majokas, s. hyresgäst.
Majuri, s. major.
Makaa, v. ligger, sofver, är belägen; m. piian, lägrar en mö.
Makadamitsee, v. makadamiserar.
Makanen, s. pasman (i *härfva*).
Makasiini, s. magasin; — -nhoitaja, magasinsförvaltare.
Makasiinoitsee, v. magasinerar.
Makauttaa, k. Makuuttaa.
Makautuu, v. blir förlegad.
Makea, a. söt; m. kieli, hal tunga.
Makeinen; pl. makeiset, sötsaker, snask, klifs.
Makeus, s. sötma, söthet.

Mahdollisesti, adv. möjligtvis, möjligen.
Mahdollisuus, s. möjlighet; värdighet; mahdollisuutta myöten, efter möjligheten, så vidt möjligt är.
Mahdoton, a. omöjlig, orimlig, ogörlig; ofantlig; ovärdig; tekee, puhnu mahdottomia, gör, talar orimligheter; m. selittää, oförklarlig; m. unhottaa l. unhottumaan, oförgätlig; m. havaita, oförnimbar.
Mahdottomasti, adv. ofantligt; omöjligen.
Mahdottomuus, s. omöjlighet j. n. e.
Mahea, a. murken, boken.
Mahentaa, v. röter; gör förlegad.
Mahentuu, v. blir förlegad, unknar; rötes.
Mahiuu, -istuu, s. murknar.
Mahla, s. lake (*i träd*); bulnad.
Mahlaa, -ii, v. bildar l. får lake; tappar lake.
Mahle, s. lemning af sjukdom, efterkänning.
Maho, a. gall; ofruktbar; — **-lehmä,** gallko.
Mahomettilainen, s. mohammedan; — a. mohammedansk.
Mahonki s. mahogny.
Mahtaa, v. förmår; må, torde; m. niin olla, lär l. torde vara så, det lär så vara; hän mahtaa l. mahtanee olla vanha, han torde l. måtte vara gammal; hän mahtoi käydä täällä, han torde hafva varit här; mahdoit itse mennä, du skulle hafva gått sjelf; mahdettakoon vain varoa, må man bara akta sig; mahtaako l. mahtaneeko se käydä laatuun, månne l. måntro det går an?; mahtaisitteko sen tehdä, skulle ni (*kunna*) göra det?
Mahtava, a. mäktig, förmående, väldig; stor på sig, myndig; m—t, de store, de väldige, de högmögende; mahtavampi, öfverlägsen.
Mahti, s. makt, förmåga, styrka; — **-pontinen,** väldig; — **-työ,** storverk.
Mahtuu, v. rymmes, får rum; huoneesen m., rummet inrymmer; m. päähän, rymmes i hufvudet; går på hufvudet.
Maidollinen, a. mjölkegande, i mjölk varande (*ko*).
Maila, s. sällträ, käfling.
Mailanen, s. luzern.
Mailma, s. verld; koko m—n edessä l. aikana, inför hela verlden; kaikkina m—n aikoina, i alla verlde tider; oppinut l. oppineiden den lärde verlden; isoisten l. häisten m., den stora l. förnäma verlden; m—n meno, verldens gå m—n tapaan, på verldsligt vis, verldsligt; m—n viisaus, verldslig vis m—n asiat, verldsliga ting; — **avaruus,** verldsrymden; — **-nhistoria,** verldshistorie; — **-nkappa,** verldskropp; — **-nkaikkisuus,** verldsaltet; — **-nmainio,** verldsbe verldskunnig; — **-nmeri,** verldsocean; — **-n-oppi,** kosmografi; — **rakennus,** verldsbyggnad, verldsstem; — **-ntieto,** kosmologi.
Mailmalainen, s. verldsborgare, kosmopolit; — a. kosmopolitisk.
Mailmallinen, a. verldslig, verldskosmisk; mailmallishuvitukset, verldsliga nöjen; m—lismielinen, verldsligt sinnad.
Mailuva, s. blemma, qvissla, blåfläck.
Maimanen, s. småfisk, gli, bete.
Maine, s. rykte, fräjd; (*gram.*) predikat; hänestä on hyvä m., hän on vässä maineessa, han har rykte om sig, är väl beryktad; töiden m., ryktet om bedrifter; **-todistus,** fräjdebevis; — **-työ,** verk, idrott.
Maineellinen, a. traditionel; fräjd
Maineeton, a. oberyktad, oomtalad, lös.
Mainehikas, a. fräjdstor, fräjdad, römd.
Maineinen, a. af fräjd l. rykte; hyvä med god fräjd, välberyktad; pahamed dälig fräjd, illa beryktad; rim., fräjdstor.
Mainen, enklit.; vastaava ruots. koiramainen, hundaktig, hundsikam., svinaktig; akkam., kätaktig; lapsim., barnslig; laiskam., något lat; kultam., guldlik; m., äggformig.
Mainii, k. **Mainitsee.**
Maininki, s. dyning, svallning.
Mainio, a. ryktbar, berömd, förträffig.
Mainioitsee, -oittaa, v. gör ryktbar, utmärkt; m. itseänsä, utmärker
Mainiollinen, a. utmärkt, notabel.
Mainitsee, v. nämner, förmäler, omtalar; mainittava, värd att omtala, bör nämnas, anmärkningsvärd, ryktbar, notabel; mainittu, nämnd.

and, bemäld, berörd, anförd; en-
m., den förstnämnde.
0s, s. predikat.
, a. söt, ljuf; maireet sanat,
. smilande ord.
ellinen, a. smickrande, smekande.
ttelee, v. smickrar, smilar, smeker.
ma, s. trakt, landskap.
n, adv. landvägen, till lands.
tahtaa, v. smackar till, smackar,
schar.
tii, -kuttaa, v. smackar.
aa, v. smakar, smakar på.
ajaiset, s. pl. libation.
attaa, v. låter smaka.
elee, v. smakar (*ofta*) på, smuttar,
plar.
i, s. smak, smaksinne.
iaiset, maistimet, s. pl. litet att
ka på, smakbit.
in (-imen), s. smakorgan.
0, s. smakning; smak (*sinne*).
uu, v. smakar; är smaklig; m. hy-
ltä l. hyvälle, smakar bra; ruo-
ei maistu minulle, maten sma-
mig icke.
tamaton, a. osmaklig, oaptitlig.
tuva, a. smaklig.
, s. mjölke; — -kala, lekfisk,
ilkfisk.
ainen, s. smörblomma, lejontand.
las, s. grädde, fil.
inen, a. mjölkig, med mjölke.
), s. mjölk; nuori, hapan m.,
(*färsk*), sur mjölk; — -heinä,
ilktistel; — -hormi, mjölkkanal;
-pakkoinen, mjölkstinn; — -putki
suoni, mjölkgång l. -åder; — -suu,
ilkmun, föl på första året; — -tilk-
, mjölktår l. -droppe; — -vasikka,
ilk- l. dikalf, gödkalf; — maidon-
rake, mjölkdrifvande medel; — mai-
akarvainen, mjölkfärgad; — mai-
akoetin, mjölkprofvare; — maidon-
ainen, mjölkartad; — maidontuo-
mjölkbud.
oinen, a. mjölkig, af mjölk, mjölk-
rk; hyvämaitoinen, med god
ölk, välmjölkande; huonom., med
lig l. svag mjölk, svagt l. dåligt
ölkande.
taa, v. smakar, har matlust; ruo-
m. minua, maten smakar mig, jag
r matlust.
tamaton, a. oaptitlig, osmaklig.
tava, a. aptitlig, smaklig.
ti, s. matlust, aptit.

Maittuu, v. blir smaklig; får matlust.
Maiva, k. **Maimanen**; siklöja.
Maivailee, maivii, v. slår (i *vattnet*), plaskar, leker.
Maja, s. hydda, herberge, logis; pitää majaa, håller hus; muuttaa majaa, flyttar bo; — -**mestari**, qvartermästare; — -**mies**, en som bor i herberge, qvartergäst; — -**talo**, qvarter, gästgifveri, värdshus; — -**muutto**, boflyttning.
Majailee, v. logerar, har bostad l. qvarter.
Majailu, s. logering; — -**paikka**, ståndqvarter.
Majakas, s. gäst, husgäst, gästvän; — a. gästvänlig.
Majakka, s. båk, fyr.
Majalainen, s. hyddinnevånare; gästvän.
Majallinen, a. som har hydda l. herberge, herbergerad.
Majanne, -**la**, s. herberge, hotel.
Majari, s. gästvärd, gästgifvare.
Majastuu, -**utuu**, v. tager qvarter, tager in, nedsätter sig.
Majauttaa, v. låter nedsätta sig, inqvarterar; (*kamer.*) inrymmer.
Majava, s. bäfver; — -**nhausta**, bäfvergäll.
Majesteetti, s. majestät; Keisarillinen M., Hans Kejserliga Majestät; Teidän Majesteettinne, Eders Majestät.
Majesteetillinen, a. majestätisk.
Majisteri, s. magister; — -**nvihkijäiset**, magisterpromotion.
Majistraatti, s. magistrat.
Majoittaa, v. inqvarterar, herbergerar.
Majoittaja, s. qvarterier.
Majoitus, s. inqvartering; — -**mestari**, qvartermästare; — -**sääntö**, inqvarterings-reglemente.
Majokas, s. hyresgäst.
Majuri, s. major.
Makaa, v. ligger, sofver, är belägen; m. piian, lägrar en mö.
Makadamitsee, v. makadamiserar.
Makanen, s. pasman (i *härfva*).
Makasiini, s. magasin; — -**nhoitaja**, magasinsförvaltare.
Makasiinoitsee, v. magasinerar.
Makauttaa, k. **Makuuttaa**.
Makautuu, v. blir förlegad.
Makea, a. söt; m. kieli, hal tunga.
Makeinen; pl. makeiset, sötsaker, snask, klifs.
Makeus, s. sötma, söthet.

Makiainen, s.; kiven m., bergsöta, stensöta.
Makkara, s. korf; — **-suoli**, korfskinn.
Makkarus, s. korfmat, korfmjöl.
Makki, s. afträde, latrin.
Mako, **-onen**, s. mage, buk, våmb; löpe.
Maksa, s. lefver; — **-nkarvainen**, lefverfärgad.
Maksaa, v. betalar, ut- l. inbetalar, ersätter, erlägger; kostar; m. työn, betalar arhetet; ei se maksa vaivaa, det lönar ej mödan; mitä m., hvad kostar det? kyllä tämä sen m., nog blir det härmed ersatt.
Maksainen, a. lefverfull.
Maksaja, s. betalare, betalningsskyldig.
Maksamaton, a. obetald, oerlagd, ogulden; icke betalande, icke kostsam.
Maksattaa, v. har en att betala, låter utbetala.
Maksavainen, a. kostsam, förenad med kostnader.
Maksettava, part. a. som bör l. kan betalas, upplupen, förfallen; käy l. joutuu maksettavaksi, förfaller (*till betalning*); määrää maksettavaksi, utanordnar.
Maksettu, part. a. betald; frankerad.
Makso, **-u**, s. betalning, ersättning, utgift, afgift, utlaga; kunnan maksot, kommunala utskylder; velan maksu, betalning af skuld; — **-aika**, betalnings- l. förfallotid; — **-lista**, **-todistus**, reversal; — **-nlasku** l. **-pano**, debitering; — **-nmääräys**, utanordning.
Maksuton, a. fri från afgift, gratis, kostnadsfri.
Maku, s. smak; — **-pala**, läckerbit.
Makuinen, **-isa**, a. smaklig; hyvänmakuinen, välsmakande.
Makuri, s. kub; — **-mitta**, kubikmått.
Makuu, s. liggning, sofning; on makuulla, håller på att ligga l. sofva; — **-aika**, liggtid, liggdags; — **-paikka**, sofställe; — **-sija**, liggställe, lägerstad, hvilobädd; — **-vaatteet**, sängkläder.
Makuuttaa, v. låter ligga; söfver; minua m., jag känner lust att ligga, jag är sömnig.
Malja, s. skål; bägare; — **-llinen**, en skål full.
Maljakko, s. vas.
Malka, s. takved, takbjelke, bjelke; m. silmässä, bjelken i ögat; — **-silta**, kaflebro.
Malkain, **-kuri**, s. bjelkborr, grof sv borr, nafvare.
Malkki, s. fat, bunke.
Malkoo, v. betäcker med takved. ger takbjelkar.
Mallaa, v. formar, modellerar: ges sig.
Mallas (-ltaan), s. o. pl. maltaat panee l. tekee maltaita. bereder malt; — **-huone**, mälth na; — **-juoma**, maltdricka.
Malli, s. modell, mall, mönster. mallin mukaan, efter modell ster; — **-koulu**, mönsterskola malskola; — **-nleikkaaja**, mode rare; — **-npiirustus**, mönster
Mallitsee, v. modellerar.
Mallitseminen, **-litus**, s. modell
Mallo, s. rankstoppning, halsvalk.
Malmi, s. malm; — **-juoni**, **-suoni** gång l. -åder; — **-kenttä**, ma — **-kivi**, malmstuff; — **-louhos**, brott; — **-n-aihe**, **-njohto**, ma ledning; — **-npitoinen**, malm — **-npitävä**, malmförande: — malmgryta.
Malminen, a. af malm, malm- fyndig, malmförande; runsas nen, malmrik.
Malmisuus, s. malmhalt, malmfyn
Malo, s. remna, öppning.
Maltainen, a. maltig; pl. malta mältning.
Maltikas, **-llinen**, a. lugn, återh tålig, med besinning l. måtta moderat.
Maltiton, a. otålig, obetänkt, sinning.
Maltsa, s.; — **-heinä**, fogelgrä
Malttaa, v. beherskar sig, nänns väntar; m. mielensä, beherskar hejdar sig, besinnar l. resigner malta vähän, vänta litet. litet till tåls; malta malta vänta! en malta lyödä, jag ej slå; maltatko odottaa tål du vänta?
Malttamaton, a. obetänksam, otå sinningslös.
Malttamus, s. sjelfbeherskning. tå måtta.
Malttavainen, a. besinnande sig sigtig, resignerad.
Malttavaisuus, s. resignation. samhet.
Maltteellinen, **malttelijas**, a

s. besinning, sjelfbeherskning, od, hejd, reson.
, s. moder; spene.
i, v. tuttar, sofver.
ittaa, v. smeker, klemar.
na, s. mammon.
li, s. mamsell.
s. underjordens herre, döden.
v. förbannar, svär, besvärjer; nar; stämmer, instämmer (*till*
, s. underjorden, orkus.
inen, s. underjordens herre; gen- re, vålnad.
tar, s. underjordens värdinna l. arinna.
, r. förbannelse, besvärjelse; för- g; instämning.
aa, -auttaa, v. låter instämma.
llinen, a. magnetisk.
tsee, v. magnetiserar.
ti, s. magnet; — -voima, mag- n.
li, s. mangel.
oitsee, v. manglar.
, v. krälar, kryper.
a, v. gnäller, tigger.
s. manna.
: (-teren), s. fast mark, fastland; nerkunnan liitto, kontinental- m; — -maa, fasta landet, konti- m.
ti, s. manschett.
ka, s. smultron; lapset ovat sikassa, barnen äro på smultron- ming.
i, s. mandel; kuori-m., krak- lel.
einen, -eellinen, a. hörande till nd, kontinental.
-u, s. saft, must; splint, hvit- skum, fradga (*på dryck*).
ali, s. mantal; vanha l. vähen- ätön m., oförmedladt mantal; l. vähennetty m., förmedladt al; — -kirja, mantalslängd.
li, s. mantel.
, s. (*torr*) jord, jordgrund; man- enkko, jordens l. underjordens rakarinna; 2) skum.
, s. stämning, instämning.
ttaa, v. instämmer, låter stämma.
atti, s. markatta.
ti, s. madra.
k. **Martio.**
imet, s. pl. ridbetsel, kapson.
minta, s. grimma.

Marja, s. bär; menee marjaan l. marjalle, går på bärplockning; on marjoissa, ligger i bär, är sölad med bär; — -hillo, bärmos; — -kuusi, idegran; — -maa, bärskog, bärställe; — -neste, vesi, bärsaft; — -nvarsi, bärstjelk l. -ris.
Marjainen, a. bärrik; af bär; sölad med bär, bärig.
Marjake, marje, s. piller.
Marjikko, s. bärställe l. -skog.
Markenee, v. vissnar, förfaller, blir andfallen, dufnar.
Markka, s. mark; viisi markkaa Suomen rahaa, fem mark finskt mynt; — -nraha, markstycke.
Markki, s. (spel) mark.
Markkiisi, s. markis.
Markkina, s. j. markkinat, pl. marknad; lähtee markkinoille, far till marknad; — -koju, marknadsstånd; — -mies, marknadsfarare, marknadsgäst; — -paikka, marknadsplats.
Markkonki, s. markegång.
Marmattaa, -nuaa, -rittaa, v. marrar, marrar på, brummar, gnäller, tigger enträget.
Marmori, s. marmor; — -lohkare, marmorblock; — -paasi, marmorskifva.
Marmorinen, a. af marmor.
Marmoritsee, -oitsee, v. marmorerar.
Marras (-taan), a. bräcklig, förkrossad, sinande; — -kesi, ytterhud; — -kivi, skör sten; — -kuu, November månad.
Marrastuu, -rakenee, v. skörnar, förtvinar, försinar.
Marssi, s. marsch; — -johto l. -johdin, marschruta.
Marssii, v. marscherar, tågar.
Martio, s. narf (*på läder*).
Marto, a bräcklig; ofruktbar; hiusmarto, hårrot; — -hamppu, hanhampa; — -lehmä, gallko; — -tamma, ofruktsamt sto.
Marttyri, marttira, s. martyr.
Martuu, v. sinar; tränar.
Maru, s. (*Kalev.*) fett, ister.
Maruna, s. malört.
Maruttaa, -elee, v. lirkar, lismar, hycklar.
Masentaa, v. späker, qväser, kufvar, förödmjukar, dämpar, krossar.
Masentumaton, a. okufvelig.
Masentuu, v. qväses, blir späkt, krossas, blir medtagen, hejdas.
Masiina, s. maskin.
Masinisti, s. maskinist.

Maskeraati, s. maskerad.
Maskieraa, v. maskerar.
Maski, s. mask.
Masmalo, s. tunn hud; ljumske; rödväpling.
Massi, s. pung.
Masto, s. mast; — **-hirsi**, masttimmer; — **-reikä**, mastfisk, -hål.
Mastollinen, a. bemastad.
Mastoton, a. omastad.
Mastottaa, v. bemastar, förmastar.
Masuuni, s. masugn.
Mataa, v. kryper, krälar.
Matala, a. låg, låggrund, kortväxt, undersätsig; — s. grundt ställe, lågvatten; on matalalla, ligger l. står lågt l. i lågvatten; — **-kasvuinen**, af kort l. låg växt, kortväxt; — **-ääninen**, som har låg l. svag röst l. stämma, lågmält; lågstämmig, lågstämd.
Matalikko, s. bank, grund.
Mataloittaa, v. gör låg l. lägre, uppgrundar.
Mataloittuu, v. blir lägre l. låg l. grundare, uppgrundas.
Mataluus, s. låghet.
Matami, s. madam.
Matara, s. färggräs, färgmåra; jungfru Marie sänghalm.
Matelee, v. kryper, krälar.
Matelevainen, a. krypande, krälande; (*fig.*) krypande.
Matelija, matelijainen, s. krypdjur, krypare, amfibie.
Matikka, s. lake.
Matka, s. resa, väg, vägstycke, vägafstånd, afstånd; matkalla, under resan, på vägen; on matkalla l. matkassa, är på resa; kahden virstan matkalla tästä, inom ett afstånd af två verst härifrån; lähtee matkalle l. matkaan, begifver sig åstad l. till väg; pitkin matkaa, hela vägen, fortfarande, altigenom; paljoko matkaa kirkolle on, huru lång väg l. huru långt afstånd är det till kyrkan? matkan päässä, vid målet af resan; på långt afstånd l. håll; mene matkaasi, gå din väg; saa l. saattaa matkaan, åstadkommer; asia on matkassa, saken är på väg; — **-eväs** l. **-muona**, res- l. vägkost; **-kustannus**, resekostnad; — **-kertomus**, resebeskrifning; — **-kirja**, respass, resebetyg; — **-kuorma**, fora; — **-mies**, resande, vandringsman; — **-salkku**, resväska; — **-kunta, -seura**, ressällskap; — **-raha**, res- l. penningar; reseestipendium; — **-teet**, reskläder.
Matkaa, v. reser.
Matkaantuu, -stuu, v. blir reströ jer sig vid resan.
Matkailee, v. reser, är på res hit och dit.
Matkailija, s. turist, passagerar när.
Matkainen, a. hörande till res käm., långväga.
Matkalainen, s. resande, pas reskamrat.
Matkanen, s. utfart, utflygt.
Matkannut, part. a. bereet, be
Matkantuu, v. kommer på res till vägs l. på väg.
Matkii. -kaisee, v. upprepar l (*eus ord*); kältar, idielar: mahdoton, matkimate härmlig.
Matkue, -uus, s. ressällskap tåg.
Matkustaa, -telee, v. reser, sor, reser ofta.
Matkustaja, -vainen, s. res sagerare.
Matkustus, s. resande, resa; — **sääntö** l. **-sääntö**, reseregler
Mato, s. (dim. matonen), mas donsiemen, maskfrö; mad mä l. -purema, maskfrat. ma madon syömä l. panema stungen, maskäten.
Matoinen, a. maskfull, maskig.
Matrassi, s. madrass.
Matruusi, s. matros.
Matto, s. matta; 2) mellantak.
Matustaa, v. tuggar, mumsar.
Maukas, å. smaklig, smakfull.
Maukku, s. romhylsa; påse.
Maullinen, a. smaklig, smakl smakande.
Mauri, s. Mor.
Maurilainen, a. morisk.
Mauriainen, s. (*Kalev.*) gräsm
Mauruaa, -uttaa, v. morrar. j gnäller.
Maus (-ksen), -ste, s. krydda medel; — **-kauppa**, kryddhan
Mauskii, mausuaa, v. smackar.
Maustaa, -stelee, v. kryddar. g lig.
Mauton (-ttoman), a. smaklös.
Me, pers. pron. pl. vi.
Mehestyy, v. blir saftig, vätska

ä l. **mehtää**, v. framsipprar.
, a. saftig, mustig, frodig; smak-

ien, s. bi.
i-emä, s. biens vise; — **-shoi-**
skötsel; — **-skides** l. **-pölhö**,
k; — **-spesä**, bikupa.
. must, saft; — **-maa**, fet jord,
d, humus.
n, -uisa, -ukas, a. mustig, saf-
t (*om jord*).
l, a. utan must, saftlös.
v. är saftig l. mustig, växer
:.
inen, s. en af de våra, från vår
i sådan som vi, vår vederlike.
v. **menar**, ämnar.
i, s. mening, afsigt.
, v. larmar, bullrar.
s. modell, mönster.
ko, -kus, m. mekaniker.
linen, a. mekanisk.
e. linnerock, mecka.
, **-kastaa**, v. talar högljudt, lar-
äsnas.
styrblad, styråre.
), **-astelee, meloo**, v. ror l. skju-
ed styrbladet, vrickar.
l. **melkeittäin**, adv. nästan,
på. inemot, ungefär.
l. **melkoinen**, a. ansenlig, be-
, temmelig; lagom.
sti, melkoisesti, adv. betydligt,
ligt, temmeligen.
, s. storätare; ovig person.
aa, v. gumpar.
aa, v. huserar, ragassar, stojar,
s. dobblar.
ii, -ikoitsee, v. stökar, är l. lö-
estyrsam, väsnas.
ia, k. **Meltouttaa**.
i, v. stojar, larmar.
s. oväsende, upplopp, tumult,
stoj.
inen, a. tumultuarisk.
s. smälta; mjukt tillstånd; — a.
; m. **rauta**, mjukt, smidbart jern,
nds- l. färskjern; m. **teräs**, garf-
osmundstål.
ttaa, v. gör mjuk och seg, får-
(*jern*).
. oljud, stoj, sorl, larm.
, v. för oljud, stojar, larmar, sor-

v. går, far, afreser, åtgår; m.
koon, går l. far till kyrkan;
alkaisin, går till fots; m. he-
vosella, veneellä, far med häst,
båt; hän meni jo eilen, han gick,
for, afreste redan i går; m. tie kau-
punkiin, det går en väg till staden;
kannuun menee neljä korttelia,
på en kanna gå fyra qvarter; m. pal-
jo rahaa, det åtgår mycket penning-
gar; henki m., lifvet förgår l. mistes;
m. pahaksi, blir dålig l. illa; viin-
naan menevä, begifven på bränvin
l. dryckenskap, fylsig; mennyt vuo-
si, förlidet år, det förgångna året;
olkoon menneeksi, må l. får gå,
kör för det; hevosen mentävä
paikka, ett ställe der en häst kan
gå l. rymmas; on sinne mentävä,
jag måste gå l. fara dit; ylösmen-
tävä, uppgång; mennessänsä, me-
dan l. då han går l. gick, under fram-
resan; mentyämme, sedan vi gått,
efter afresan; menneenvuotinen,
fjolårig.

Menehdys, v. vanmakt, tillstånd af svag-
het, dufning.

Menehtymätön, a. oförgänglig.

Menehtyy, v. förgås, försvagas, aftynar,
afdånar, blir vanmäktig.

Menekillinen, a. förytterlig, säljbar.

Menekki, s. åtgång, afsättning.

Meneminen, s. gående, farande; ei sin-
ne ole menemistä, det bär sig icke
l. man bör ej gå dit.

Menemätön, a. som icke gått l. farit,
oafrest; viralta m., oafsättlig; kau-
paksi m., oafhändelig, oföryttbar, o-
säljbar.

Meneskelee, v. går småningom; beter
sig; faller i vanmakt (ofta).

Menestys, s. framgång, fortkomst, tref-
nad, välfärd.

Menestyttää, v. har att lyckas, befor-
drar.

Menestyy, v. har framgång, lyckas, trif-
ves; asia m., saken lyckas; lehmä
m., kon trifves.

Menettelee, v. beter sig, förfar, bemö-
ter, behandlar; m. pahoin jkun
kanssa, bemöter l. behandlar någon
illa, far illa med någon; kuinka hän
siinä menetteli, huru förfor l. be-
tedde han sig dervid.

Menettely, s. förfarande, beteende, be-
mötande, behandling; — **-tapa**, för-
faringssätt, metod.

Menettyy, meneyy, k. **Menehtyy**.

Menettää, v. låter gå, låter fara, för-
gör, öder, slösar, mister, förlorar, för-

verkar; m. rahaa, förslösar pengar; m. aikaansa, förnöter l. öder sin tid; m. henkensä, mister l. förlorar lifvet; förverkar lifvet; m. itsensä l. henkensä, gör af med sig, förgör sig.

Menetys, s. förgörning, förslösande, mistning; beteende, förfarande.

Meneys, s. gående tillstånd; henki oli meneyksissä, han var på sitt yttersta, lifvet höll på att slockna.

Menijä, s. den som går, ditfarare.

Menninkäinen, s.; pl. menninkäiset, små andeväsenden, spöken, smågubbar, vättar.

Meno, s. gång, gående, farande, åtgång, utgift; pl. menot, utgifter; upptåg; ceremonier; veneen m., båtens fart l. rörelse; rikkimeno, söndergående, söndring; on menossa, är på väg att gå; menee menojaan, går sina färde l. sin väg; menee menoansa, går sin gång; fortsättes; yhteen menoon, med ens, i ett sammanhang, i en fortsättning; rahan m., penningeåtgång; kirkonm., gudstjenst; ritual; pitää (pahaa) menoa, för (gement) oväsende; —**-matka**, framresa, ditfärd; — **-määrä**, utgiftspost; — **-portti**, ingångsport; — **-venttiili**, aflopsventil.

Mera, s. märr.

Mereinen, **-hinen**, a. i hafvet varande, hafs-.

Merellinen, a. till hafvet hörande, vid l. i hafvet belägen; — s. skäl l. säl, tran.

Meren-ajo l. **-hylky**, s. hafsvrak; — **-nheitto-maa**, marschland; — **-nkulku**, sjöfart, navigation; — **-nkulkukoulu**, navigationsskola; — **-nkäynti**, sjögång; — **-nlahti**, hafsvik; — **-luoto**, hafsklippa, hafsö; — **-nneito**, hafsnymf; — **-npinta**, hafsbryn; — **-nrannikko**, hafskust; — **-nruoko**, spanskrör; — **-ntakainen**, transmarinsk; — **-nvaha**, sjöskum.

Meri (-en), s. haf, sjö; söder l. syd (*stel. Suom.*), vest l. vester (*pohj. Suom.*); on merellä, lähtee merelle, är ute på, far ut på hafvet; on merillä, menee merille, är, far till sjös; meren partaalla l. laidassa, vid hafskanten l. hafsbandet; meritse, öfver hafvet, hafsvägen, sjöledes; — **-ajo**, hafs- l. sjövrak; — **-härkä**, **-pekka**, sjögast; — **-hätä**, sjönöd; — **-kaija**, hafstrut; — **-kala**, fisk, saltvattensfisk; — **-kapteeni**, kapten; — **-kartta**, l. **-kortti**, kort (*karta*); — **-kaupunki**, stad, sjöstad; — **-koskelo**, ske; — **-koulu**, sjöskola, navigskola; — **-kulku**, nautik; — **linen**, nautisk; — **-laina**, lån; — **-laki**, sjölag; — **-maa**, land, skärgård; — **-made**, — **-matka**, sjöresa, hafsväg; — **so**, skarf; — **-mies**, sjöman; — **huone**, sjömanshus; — **-mies-l** sjömansrulla; — **-oikeus**, **-pekka**, sjögast; — **-rasti**, — **-rasva**, tran; — **-retki**, -expedition; — **-rosvo**, sjörö **-siika**, gråsik; — **-sika**, del svin; — **-sota**, sjökrig; — **-s -sotilas**, sjösoldat, marinsol man; — **-sotavoima**, krigs sjös, sjömakt; — **-sotaväki** trupper; — **-tiiro**, sjösvala, — **-toimi**, sjöväsende, nautik **likamari**, sjötullkammare; — hafs- l. sjövind; sydvind; — **-vahinko**, haveri, sjöskada; **hingon-laskija**, dispaschör; — **gon-selitys**, sjöförklaring; — **kunta** l. **-valtio**, sjöstat, **-vasikka**, manet; — **-vesi**, ten; — **-viitta**, sjöprick, **-voima**, sjöstyrka, sjömakt; — **estö**, sköekipage; — **-väki**, sjötrupper.

Meriläinen, s. kustbo, öbo, **Merinen**, a. hafsrik, i hafvet belägen, sydlig; merisin, **Merkeli**, s. mergel.

Merkikäs, a. markerad.

Merkillinen, a. märkelig, märk utmärkt.

Merkintö, s. utmärkning, betec betydelse.

Merkitin, s. markör.

Merkitsee, v. betecknar, bet märker, antecknar, annoterar

Merkittävä, a. som bör utmärk kelig, anmärkningsvärd.

Merkittää, **-ttelee**, v. förser ke l. märken, tecknar, prick ker, signalerar.

Merkitys, s. betydelse, bemärk teckning, anteckning; lave taassa m-ssä, i vidsträckt betydelse.

Merkkaa, v. märker (*linne*).

aus, s. märkning; — **-läkki**, bläck.
i, s. tecken, märke, signal, prick; **merkiksi** l. **merkiksi siitä**, tecken derpå; — **-kirja**, märk-; — **-kirjoitus**, chifferskrift; — **a**, typ, prägel; — **-puhe**, tecken-; — **-päivä**, märkedag; — **-rauta**, peljern, märkjern.
ii, v. utmärker, betecknar, stämp-

s. mjärde.
i, **-uttaa**, v. skirar (*fett*).
den), s. honing, mjöd; — **-kämm** honingstass (*karhun liikanimi*); **leipä**, honingskaka; — **-makea**, ngssöt; — **-mansikka**, **-marja**, bär; — **-ruoste**, honingsdagg.
s. (*Kalev.*) honingsätare.
ien, **-ttiäinen**, s. honingsbi.
ki, s. messing; — **-jalka**, mestake; — **-levy**, messingsplåt.
kinen, a. af messing, messings-.
s. messa; — **-kasukka**, mess-; — **-puku** l. **-vaatteet**, mess-l.
a, v. messar.
, v. halshugger, afrättar.
ja, s. skarprättare.
i, s. mästare; virtuos; — **-kirja**, rbref; — **-näyte**, mästerprof; — , mästerstycke.
illinen, a. mästerlig.
oitsee, v. fabricerar; bemästrar.
tus, s. mästerskap.
s, s. halshuggning; afrättning; **mies**, mesterman; — **-paikka**, tsplats; — **-pöllu**, bödelsbila; — **kky**, stupstock.
i, a. metall; — **-ntieto**, **-oppi**, mergi; — **-seos**, legering.
inen, a. metallisk; af metall.
, s. buller, allarm, uppror.
itsee, v. larmar, är upprorisk.
manni, s. mästerman, skarprätt-

n, a. af honing, honingsrik, hosöt.
s. meter.
(*yhdistyksissä*), k. **Metsä**.
kö, s. skogsdunge, skogsbestånd;

ityy, **-ittyy**, s. blir skogig l. skogxt; förvildas.
tö, s. skogspark, skogstrakt.
, s. tjäder; — **-nsoidin**, tjäder-l. **-lek**.

Metsola, s. skogsgård, k. **Tapiola**.
Metsolainen, s. skogsrå.
Metsä, s. skog; **on m-ssä**, är i skogen; **on m-llä**, är på jagt l. till skogs; **yhteismetsä**, skogsallmänning; — **-autio**, vildmark; — **-eläin**, vild- l. skogsdjur; — **-hallinto**, fortsförvaltning; — **-hallitus**, fortstyrelse; — **-hanhi**, vildgås; — **-herra**, forstmästare; — **-hiiri**, skogsmus l. **-rätta**; — **-hiisi**, skogsrå; — **-ihminen**, vilde, vildman; — **-kana** l. **-riekko**, dalripa, snöripa; — **-kauris**, råbock; — **-koira**, jagthund, spårhund; — **-kulma**, **-kunta**, skogstrakt; — **-kyyhky**, skogsdufva; — **-maa**, skogsmark, skogstrakt; — **-mies**, jägare; — **-n-ajo**, skallgång; — **-n-anti**, vildbråd; skogsprodukt; — **-nhaaskuu**, skogsåverkan l. -sköfling; — **-nhoidon-neuvoja**, skogsinstruktör; — **-nhoito**, skogshushållning, forstmästeri; — **-nhoitaja**, forstmästare; — **-nhoito-hallitus**, forstatyrelse; — **-nhoito-opisto**, **-opisto**, forstinstitut; — **-nhoito-virasto**, forststaten; — **-njärjestys-oppi**, skogstaxation; — **-nkäynti**, skytte, jagt; — **-nnahat**, vildhudar, pelsvaror; — **-n-otus** l. **-riista**, vildbråd; — **-ntuote**, skogsprodukt, skogsalster; — **-nvarkaus** l. **-varastus**, skogstjufnad, skogsåverkan; — **-närhi**, lafskrika; — **-päällysmies**, forstuppsyningsman; — **-sarka**, skogslott; — **-sika**, vildsvin; — **-toimi**, skogs- l. forstväsendet; — **-vuohi**, råget, stenget.
Metsäilijä, s. forstman.
Metsäinen, a. skogig, skogbeväxt; skogrik (*metsäkäs*).
Metsällinen, a. skogsegande, skogbärande, skogbeväxt; i skogen varande.
Metsäläinen, s. skogsbo, vilde.
Metsälö, s. skogstrakt.
Metsäs, s. tjäder (*hane*).
Metsästys, s. jagt, djurfång.
Metsästää, v. jagar, idkar jagt.
Metsättyy, v. blir i skogen; k. **Metsittyy**.
Mi, pron. hvad, hvilken.
Mie = **minä**.
Miedottaa, **-ntaa**, v. gör svagare, förtunnar.
Miehekäs, a. manlig; karlaktig, karlavulen, giftvuxen.
Miehellinen, a. som har man, gift, manbar.

Miehelä, s. mannens hem.
Miehenpuoli (-en), s. mansida; mankön.
Miehentapainen, a. karlavulen.
Miehestyy, -istyy, v. blir man l. manlig, växer till man.
Miehetön, a. (*som är*) utan man, ogift.
Miehevä, a. manstark, karlig, käck.
Miehimys, s. folkilsken häst l. tjur.
Miehistää, v. gör manhaftig, stålsätter.
Miehistelee, v. är karlig.
Miehinen, a.; m. henki, mansperson.
Miehistö, s. manskap.
Miehittää, v. bemannar, besätter (*med manskap*); ordnar man för man; miehittäin, man för man; i förhållande till karlarne.
Miehuisa, -uullinen, s. manhaftig, hjeltemodig, modig.
Miehusta, s. lifvet l. bålen på kläder.
Miehuus, s. mandom, mod, käckhet; miehuuden ikä, mannaålder.
Miehuuton, a. omanlig.
Miekailee, v. smilar, småler.
Miekallinen, a. svärdförsedd, svärdbärande.
Miekka, s. svärd, värja; m—n ponsi l. kahva, svärdfäste; m-n terä, svärdsegg; m-n kärki, värjspets; m-n isku l. lyönti, svärdshug; m-n pisto, värjstygn; — **-mies**, med svärd beväpnad man, svärdbärare, svärdskämpe; — **-nauha**, portepé; — **-ruoho**, svärdslilja; — **-vyö**, värjgehäng, bantler.
Miekkailee, v. fäktar l. kämpar med svärd l. värja, duellerar (*på värja*); fäktar.
Miekkailija, s. svärdskämpe; fäktare.
Miekkailu, s. svärdskamp, duell på värja; fäktning.
Miekkainen, a.; pl. **miekkaiset**, svärdskap, svärdslek; ovat miekkaisilla, de kämpa med svärd, duellera på värja.
Miekkoinen, s. lycklig man; käre broder; — a. lycklig.
Miekoitsee, -oittaa, v. utrustar med svärd, beväpnar.
Mielala (*Kalev.*), k. **Mieliala.**
Mielas, a. lysten, beredvillig.
Mielehinen, -einen, a. behaglig, omtyckt, önskad.
Mielellinen, a. förståndig, klok; intellektuel, psykisk; villig, förnöjsam.
Mielen-hairaus l. **-hämmennys**, sinnesrubbning l. -förvirring; — **-heikkous** l. **-sairaus**, sinnessjukdom, nessvaghet; — **-njuoksu**, tanke l. -riktning; fantasi; — **-nkiihko**, spiration; — **-nkiinto**, intresse; **-nlaatu**, sinnelag, temperament turel; karakter; — **-n-lepo**, le **linen mieli**, sinnelugn; — **kunto**, sinnesrörelse; — **-n ma** själsnärvaro; — **-nmuutos**, sinne ändring; — **-n tila**, sinnes- l. tillstånd; — **-nvoima**, själsför het l. -kraft; — **-n voima** l. val l. **lujuus**, sinnesstyrka, själsstyrk **-n ylevyys** l. **jalous**, själsst själsadel.
Mielettömyys, s. fåkunnighet, v oförnuft, nonsens.
Mielettömästi, adv. oförnuftig eftertanke.
Mieletön, a. vanvettig, oförstån nuftig, oklok, fåkunnig, tank lig.
Mielevä, a. förnuftig, klok, vet kediger, själfull.
Mieli (-en), s. sinne, själ, hog. förstånd; mening, åsigt; panee leensä, lägger på minnet; pidä lessäsi, haf i åtanke, kom tulee l. joutuu l. juolahtaa leen, faller in; erinras; mielel kee, minun tekee mieli, lust; luo l. kääntää miele vänder sin hog; noutaa l. taa mieltä, gör till viljes kommer önskan; tekee mielik mieltä myöten, gör till v efter önskan l. i lag; mielet kaan, mieltä l. mieltänsä ten, mielin määrin, efter önskan, godtycke, godtfinnan mielin kielin, är till lags, rar, lismar; on hyvällä miele hyvillä mielin, är vid godt på godt humör; sillä mielellä nä mielessä, i den afsigt, syfte; vid det sinnelag; hän lissään, han är förnöjd; länsä, gerna; mielellämmin re; mieliltä mielin, upp med filt; pahoittaa mieler illtyckt, förtörnar; on paha lessä, har ondt i sinnet; ri mielen, förtörnar; kanssa l. mielet, folkets sinne l. ole mieltä (päässä) har e l. förstånd; mieltä vastoin ten mieltä, tvärtemot önska

vilja; mielensä perästä, med ust; efter önskan; sanoo l. lau- mielensä, yttrar l. uttalar sin l. tanke, yttrar sig; mikä si- on mielesi asiasta, hvad är anke om saken? niissä sanois- i oie se mieli, dessa ord haf- j den betydelse l. sådant inne- hänessa l. hänellä ei ole neuden mieltä l. mieltä kau- en, han har icke sinne för det a; suuret, pienet mielet, sto- små själar; kääntää mielet, er l. omvänder sinnena l. sjä- ; iloinen mielessään, glad len l. hogen; — **-ala**, sinnesstäm- , mening, tänkesätt; — **-arvio**, ycklig l. ungefärlig uppskattning; **stu**, intresse; — **-halu**, lystmäte, intresse; — **-haluton**, ointres- ; — **-harras**, tillgifven; — **-har- ,** ifver, lifligt begär l. intresse; till- nhet; — **-hyvä**, nöje, fägnad, till- ställelse; — **-johde**, hugskott, in- — **-karvaus**, grämelse, harm; **kuvatus**, **-stus**, inbillning, fan- — **-lapsi**, önskebarn; — **-lau- alspråk**; — **-luulo**, föreställning, odan; — **-näkemys**, vision; — **a**, olust, illtyckthet, obehag, miss- ; — **-pide** l. **-pito**, tycke, åsigt, ing; — **-puoli**, vansinnig, sinnes- ad; — **-ruoka**, lifrätt; — **-suo-** gunst, bevågenhet, välbehag, fäg- ; — **-tehtoinen**, lysten, hugad; ängtad; — **-teko**, lust, längtan, näte; — **-tekoinen**, lysten; om- t; — **-tietty**, hjertklämma; — **-työ**, arbete; — **-valta**, godtycke, våld; — **-valtainen**, godtyck- — **-vieras**, kär gäst.

, v. önskar, vill, vill hafva, ämnar, er.

en, a.; **heikkomielinen**, sin- vag, svagsint; — **jalom**; ädel, sint; **kevytm.**, lättsinnig; it- ., egenvillig, envis; **pitkäm.**, modig; **vakaam.**, lugn, trygg, af lugn l. fast karaktер; **suo-** ., rättfram, öppen, okonstlad.

ikielinen, a. inställsam.

telee, v. gör gunstig l. bevågen, ler sig in, lismar.

televä, a. part. inställsam, lis- de, koketterande.

styttää, v. gör bevågen l. villig, kar, intager.

Mielistyy, v. får behag för l. lust till, blir intagen, intages, hänföres.

Mielittelee, v. gör gunstig, öfvertalar, lismar; önskar, fikar efter.

Mielle (-lteen), s. föreställning.

Miellyke (-kkeen), s. lockelsemedel, lockelse; förnöjelse, nöje, uppmuntran.

Miellyttää, v. intager, hänför, gör gunstig, lockar, lirkar.

Mieltynyt, a. part. hängifven, intagen, förälskad.

Mieltyy, v. får lust för, intages, fängslas, fattar tycke; instämmer.

Mieltää, v. tänker på, besinnar.

Mieluinen, -uisa, a. behaglig, angenäm; hugad, villig.

Mielukas, a. behaglig, nöjsam, kär.

Miemos, s.; on miemoksissa, är i vanmakt l. dvala, är domnad l. vanmäktig.

Miero, s. visst område; (*Kalev.*) verld; käy l. kiertää mieroa l. mierolla, tigger l. stryker omkring; on mierolla, är på kringvandring l. tiggeri; joutuu mierolle l. mieron tielle, kommer till tiggarstafven; — **-sauva**, tiggarstaf; — **-nkiertäjä** l. **-kulkija**, kringstrykare, landsstrykare; — **-nkävijä**, tiggare, bettlare.

Mieroilee, v. går omkring, tigger, bettlar.

Mierolainen, s. tiggare, stafkarl, bettlare,

Mies (miehen), s. man; karl; person; miehen puoli, mankön; mannens sida (*af slägten*); menee miehelle, tager man; mieheen, miestä päälle, på l. per man, till mans; miehissä, manstarkt, med samlade krafter, i ett gelag l. följe; mies mieheltä, man för man, man efter man; miehestä mieheen, från man till man; hänessä ei ole miestä siihen, hän ei ole mies siihen l. sen mies, det är han icke karl till l. man för; tulee miehinensä, kommer med sin man l. sina män; kolmeen mieheen, miestä kolme, kolmessa miehessä, tre man högt l. starkt; uskottu mies (*lagt.*), god man; miehen työ, manlig gerning; mansarbete.

Mies-eläjä, -henki, -ihminen, mansperson; — **-hukka**, manspillan; — **-kuitta**, mannamon, anseende till personen; — **-kunta**, förening l. trupp af män, manskap, manipel; — **-kuntainen**, manbar; — **-luku**, antal af

män l. karlar, hufvudtal; miesluvulta, per capita; — -muistiin, i mannaminne; — -opettaja, manlig lärare; — -piha, mangård, gårdsplan; — -polvi, mansålder, generation; — -puoli, mankön; mansperson; — -tappo, mansdråp; — -tuten, mangrant; af mannamon; — -voipa, manstark; — -väki, manfolk.

Miestyttää, v. gör bevågen (*åt en man*), besofver (*en qvinna*).

Miestyy, v. blir (*en man*) bevågen.

Miestää, v. gör med mankraft.

Miete (-tteen), -mietelmä, s. tanke, mening, åsigt, plan, reflexion, sats.

Mietelmä, s. sentens, tänkespråk.

Mietintö, s. eftertanke, öfverläggning; betänkande; — -voima, reflexionsförmåga.

Miettimä, s. fundering, reflexion; uppfinning, upptäckt; — -aika, betänketid.

Miettimätön, a. obetänksam, obetänkt, oöfverlagd.

Mieto, a. lindrig, svag, ljum; m. olut, svagt öl; hän on hyvin m. siinä asiassa, han är mycket ljum l. efterlåten i den saken.

Miettiä, -iskelee, v. eftertänker, begrundar, reflekterar, funderar, grubblar; mietittävä, tänkvärd.

Mihin, adv. hvart; k. **Mikä**.

Miilu, s. kolmila, mila.

Miilumies, miilustaja, s. kolare.

Miinu, s. mina.

Miinuaa, -uilee, -uttaa, v. minerar, förser med minor.

Miinuri, s. minör.

Mikin, pron. hvad det vara må, hvarje.

Miksi, adv. hvarföre; k. **Mikä**.

Mikä (minkä), pron. int. j. relat. hvilken, hvad som; hän tietää mitä puhuu, han vet hvad han säger; mikä mies, hvilken l. hvad för en karl? millä tavalla l. tavoin, på hvad sätt? mitä? hvad? mikäs on, mitäs pitää? hvad behagas, hvad skall det vara? ei mitään, ingenting; ei missäkään l. missään paikassa, på intet ställe, ingenstädes; ei ollut milläänkään l. milläänsäkään siitä, brydde sig icke alls derom; mikä itkee, mikä nauraa, den ena gråter, den andra skrattar; mikä mitäkin, det ena ett, den andra annat.

Mikäli, adv. såvidt, så mycket som, eftersom, enligt hvad.

Miljardi, s. miljard.

Miljoona, s. miljon; — -mies, [illegible] lionär.

Millainen, a. hurudan, af hvad [illegible] art.

Milloin l. **milloinka**, adv. när; [illegible] m. än, - - än; mitä milloinkin, ett, än annat; ei milloinkaan, drig, icke någonsin.

Millä, adv. hvarmed; k. **Mikä**.

Milt'ei, adv. föga fattas att, nära [illegible]

Mimmoinen, a. hurudan.

Mineraali, s. mineral.

Mineraalinen, a. mineralisk.

Ministeri, s. minister; — -kunta, nistér, ministerium.

Ministerillinen, a. ministeriel.

Ministeristö, s. ministér.

Miniä, s. svärdotter.

Minkälainen l. **-laatuinen**, a. [illegible] ken art l. beskaffenhet, huru [illegible] fad, hvad slags.

Minkätähden, mintähden, adv. [illegible] före.

Minne, minnekä, adv. hvart, hvart[illegible]

Minttu, s. mynta.

Minuutti, s. minut.

Minä (minun), pron. pers. jag.

Missä, adv. hvar, hvarest; ei mi[illegible] kään (missään), ingenstädes; **Mikä**.

Mistä, adv. hvarifrån; ei mistään, genstädesifrån; k. **Mikä**.

Mitalji, s. medalj.

Mitallinen, a. mätbar; — s. en [illegible] fullt.

Mitan-päällinen, a. öfvermålig, [illegible] mätig; — s. öfvermål; — -ntäyttä[illegible] tön, undermålig; — -ntäyttävä, [illegible] fyllig, fullvigtig; — -nvajaa[illegible] dermål.

Mitanto, s. mätning; — -oppi, [illegible] metri.

Miten, mitenkä, adv. huru, hurula[illegible] hurulunda.

Mitta, s. mått, mål, skala; miehen mans längd; mitan täyttävä, [illegible] fyllig; astiamitta, våtvarumått, [illegible] painomitta, vigt; siinä on [illegible] taa, det har längd; vuoden [illegible] taan, under årets lopp l. längd; -astia, målkärl; — -kirje, [illegible] — -malli, likare; — -mies, mät[illegible] — -puu, -määrä, måttstock.

stång; — **-tynnyrinala**, geometriskt tunnland.
ttaa, -tailee, -telee, v. mäter, refrar; afväger, beräknar; mitata mahdoton, omätbar, omätlig.
ttaaja l. **mittari**, s. mätare.
ttainen, a. af ett visst mått; kyynärän m., alnslång.
ttauksellinen, a. mätning beträffande, geometrisk.
ttaus, s. mätning, refning; afvägning; — **-oppi**, geometri; — **-opillinen**, geometrisk.
ttauttaa, v. låter mäta.
ttava, a. långsträckt, lång, reslig.
ttavuus, s. långsträckthet; dimension.
ttelö, s. mätning; miekan m., svärdskamp, envig.
ttumaari, s. midsommar.
ttyinen, a. (*Kalev.*) hurudan.
tätön, a. utan värde, betydelselös, obetydlig, ogild, grundlös, oduglig, ringa.
iliainen, s. morot; lång rofva.
inen, a. sådan, likadan, like, make; sen-moinen, min-moinen, kun-moinen, k. **Semmoinen, Mimmoinen, Kummoinen.**
isio, s. nyåker; nybygge; villa; herrgård, farm.
iskahtaa, v. klatschar, dunsar.
ite (-tteen), s. klander, tadel, anmärkning; moitteen-alainen, moitteellinen, klandervärd, tadelvärd.
itittava, a. tadelvärd, förkastelig.
itteeton, a. tadelfri, oklanderlig, utan anmärkning, oförvitlig.
ittelijas, -ivainen, a. klandrande, tadelsjuk.
ittli, v. klandrar, tadlar, lastar, qväljer (*dom*); moittimatta, klanderfritt, opåtaldt, utan anmärkning.
ittimaton, a. oklandrad, oklanderlig, oförvitlig; icke tadlande.
ojahtaa, v. smäller l. dånar till.
ojottaa, v. värker, smärtar; vräkes.
okoma, a. sådan, sådan der, ansenlig, utmärkt, förträfflig; oduglig; sen m., dess like, en sådan; kaiken mokomin, för all del; mene m., gå din slyngel; m. mäki, ansenlig backe; mokomakin, kantänka en sådan.
olemmat, a. bägge, båda; molemmin, bägge tillsammans; molemmin puolin, på bägge sidor, ömsesidigt; molemminpuolinen, ömsesidig.
Molisee, v. sorlar, mumlar.
Molottaa, v. skräflar, mumlar.
Monellainen, k. **Monenlainen.**
Monenkaltainen, mångahanda, många slags; — **-nkarvainen**, mångfärgad; — **-nkertainen**, mångdubbel, fierfaldig; — **-nlaatuinen**, af mångahanda beskaffenhet, fierehanda; — **-nlainen**, mångahanda, af många slag; — **-nmoinen**, mångahanda, mycket; — **-muotoinen**, mångformig, af mångahanda utseende; — **-nvuotinen**, mångårig.
Mones; kuinka m., huru mångte, hvilken i ordningen.
Monesti, adv. många gånger, ofta.
Mongertaa, v. talar oredigt l. felaktigt, solkar.
Moni (-en), a. mången, många; m. (mies) tekee niin, mången (person) gör så; monta miestä tulee, många komma; monta kertaa, många gånger; monessa paikassa, på många ställen; hänellä on monia töitä, han har mångahanda arbeten; monin kerroin, fierfaldiga gånger, mångdubbelt; — **-avioisuus**, månggifte, polygami; — **-jumalainen**, polyteist; — **-jumalallinen**, polyteistisk; — **-jumaluus**, polyteism, mångguderi; — **-kielinen**, polyglott; mångspråkig; — **-kantainen**, mångtydig; — **-kulmio**, månghörning; — **-luku**, fiertal; — **-lukuinen**, fiertalig, talrik; — **-merkityksellinen**, mångtydig; — **-mielinen**, nyckfull, ombytlig; — **-mutkainen**, med många bugter; sammansatt, invecklad, komplicerad; — **-peräinen**, sammansatt; — **-puolinen**, sammansatt; (*fig.*) mångsidig; — **-päinen**, månghöfdad; — **-sivuinen**, mångsidig; — **-sivukas**, polygon; — **-särmikäs**, polyeder; — **-taidollinen**, polyteknisk; — **-tavuinen**, fierstafvig; — **-tieteilijä**, polyhistor; — **-tietoinen**, mångkunnig; — **-valta** l. **-valtaisuus**, mångvälde, polykrati; — **-vuotias** l. **-vuotinen**, mångårig, fierårig; — **-värinen**, mångfärgad; — **-ymmärteinen**, mångtydig; — **-ääninen**, fier- l. mångstämmig.
Monialla, adv. på fiere håll; — **-lle**, åt fiere håll l. sidor; — **-lta**, från många håll.
Monias, s. någon, en; pl. några, åtskilliga; — **-sti**, adv. en (*någon*) gång.
Monikko, s. fiertal, pluralis.

Moninainen, -ituinen, a. mång- l. fler-faldig, mångdubbel, mångahanda.
Moninaisuus, monisuus, s. mångfald, mångfaldighet.
Monistaa, -telee, v. mångdubblar, mångfaldigar, multiplicerar, upprepar.
Monkki, s. trut, gap.
Morajuuri (-en), s. palsternacka.
Morakka, s. stäm.
Morina y. m., k. **Murina.**
Morkkaa, v. tadlar, klandrar, nedsätter.
Morrinkainen, s. surrande insekt; murmeldjur (?)
Morsian (-amen), s. brud, fästmö, fästeqvinna.
Morsius, s. brudstånd; — **-lahja,** brudgåfva; — **-pari,** brudapar; — **-piika,** brudtärna; — **-tuoli,** brudstol.
Morski, s. murkla.
Mortteli, s. mortel.
Moska, s. röra, mischmasch.
Mosuaa, v. mumsar.
Mouhea, a. lucker, mör, lös.
Mouheet, s. pl. fiskyngel.
Moukari, s. slägga, måkare.
Moukka, s. tölp, lekman; maan m., landtkrabba, bondtupp.
Moukki, s. beta, alunlag.
Moukkii, v. betar (*skinn*).
Mua = **minua.**
Muassa, k. sanaa **Muka.**
Muata, k. **Mukaa.**
Muhea, -eva, a. lucker, fet.
Muhentaa, v. stufvar; luckrar.
Muhkura, s. knöl, bulnad.
Muhkea, a. ståtlig, prydlig, präktig; fyllig, frodig.
Muhkeilee, v. ståtar, stoltserar, bröstar sig.
Muhoilee, -ottelee, v. myser, småler; pöser.
Muhvi, s. muff.
Muihe, s. etter, ormgift.
Muija, s. gumma.
Muikailee, v. vrider på kroppen l. mun, slänger sig.
Muikea, a. syrlig, amper, kärf, motbjudande.
Muikistaa, -telee (suuta), v. vrider på munnen, gör sura miner.
Muikkaa, k. **Muiskaa.**
Muikku, s. mujka, siklöja.
Muikulainen, a. aflångt rund, oval.
Muikuu, v. (*Kalev.*) går uppenbart, tågar stolt.
Muin, adv. fordom; m. — m., dels — dels, än — än.

Muinainen, a. forndom varande, for antik, forntidens; — **muinais-ai** forntid, fornålder, antiken; — **-sjä nös,** fornlemning; — **-skalu,** forn antiqvitet; — **-smuisto,** fornmin — **-smuisto-yhteys,** fornminnes ning; — **-ssatu, -tarina,** forns -sägen, tradition; — **-stutkija,** forskare.
Muinaisuus, s. forntid, antik.
Muine, -elma, s. fornsak, fornlemn antiqvitet; muineentutkija, forskare; muinetieto, fornkun muineiskauppa, antiqvarisk del, handel med antiqviteter.
Muinen l. **muinoin,** adv. fordom domtima, fordomdags.
Muiskaa, v. (suuta) smäller l. kyss.
Muiskaus l. **muisku,** s. kyss, smäl
Muistaa, v. minnes, kommer i hog rar sig; muista minua, tank mig, haf mig i åtanke; minun taakseni, så vidt jag minnes
Muistamaton, a. glömsk, minneslös, nesslö, tanklös.
Muistavainen, a. minnesgod.
Muistelee, v. påminner sig, erinr drar sig till minnes; vähän m telen, jag vill påminna mig; sitä enää muistele, tänk ej derpå.
Muistelma, -elo, s. minne, hog erinring; matkam., reseminne moir.
Muistettava, a. part. minnesvärd tabel, oförgätlig.
Muisti, s. minne (*minnet*), erinring **-kirja,** minnesbok; — **-taito,** min konst, mnemonik; — **-tieto** l. -o minneskunskap l. -vetande.
Muistillinen, a. med minne fo minnesgod.
Muistin (-imen), s. nota, notabene, nesmärke.
Muistinen, a.; hyvämuistinen l. ta kam., minnesgod, med godt l. kert minne; huonom., minnes minnesslö, med dåligt minne.
Muisto, s. minne; pane muisto lägg på minnet; monta muist många minnen; muistoksi, til minne; teidän muistoanne, skål; matkam., reseminne; — **-j la,** minnesfest; — **-kortomus,** nesteckning; — **-kirja,** minne anteckningsbok; — **-kirjoitukset,**

irer; — **-lahja**, suvenir; — **-mar-** minnesbeta; — **-merkillinen**, mo-mental; — **-merkki**, minnesmärke, nument; — **-patsas**, minnesvård; **-raha**, skådepenning, minnesme-j; — **-runo**, minnesqväde; — **-tai-** minneskunskap; mnemonik; — **-toon-no**, anteckning, memoir.

toinen, k. **Muistinen**; ylimuistoi-n, urminnes.

tollinen, a. minnesvärd; traditionel.

tos, s. nota.

tuke, s. memorial.

tuttaa, a. påminner, erinrar, an-irker; hän muistutti minulle tä asiaa, han erinrade mig derom; n muistutti minua siitä, han rde mig en anmärkning l. anmärkte mig derom.

tutus, s. erinran, påminnelse, an-irkning.

tuu, v. erinras, faller i minnet, kom-r i åtanke l. tankarna; m. mie-n, faller i minnet, ihogkommes.

ukka, k. **Muikea**.

, k. **Mouhe** j. **Muikku**.

l, s. grus, grums; ormgift, ormet-r; (skarp) vätska.

inen, a. grusig; etterfull.

a, adv. nämligen; kantänka; niin . sanottiin, så sades det nämli-n; he olivat m. käskeneet, de de nämligen l. mente de befalt; än on m. olevinaan, han låtsar ntänka vara något.

ta, s. närhet, likhet; kalut ovat ukana l. muassa, sakerna äro ed; pane ruokaa mukaan, sätt at med; lain mukaan, enligt la-en; mielen mukaan, efter önskan; önnrotin m., enligt l. efter L.; en mukaan kuin, alt efter som; yllä se menee mukiin, nog går et med, nog låter det göra sig, det föper efter önskan; — **-selitys**, pa-afor.

kaa, **-ailee**, v. efterbildar, imiterar; ormar; mukailemalla, genom om-krifning.

kaelma, s. imitation.

kahtaa, v. svarar hastigt; knystar, nuckar.

kailematon, **mukailla mahdoton**, a. efterhärmelig; oefterbildad.

kainen, a. passlig, enlig, öfveren-stämmande; mielen m., enlig l. öf-verensstämmande med tycket l. ön-skan; asian m., enlig med förhål-landet, behörig; tarpeen m., ända-målsenlig, behörig; tavan m., öfver-ensstämmande med bruket; tappi on reiän m., tappen är passlig till hå-let.

Mukaisesti, adv. enligt, i öfverensstäm-melse; asetusten m., i enlighet l. öfverensstämmelse med författningarna.

Mukaisuus, s. enlighet j. n. e.

Mukuma, k. **Mokoma**.

Mukaus, s. efterbildning l. -göring; leu-teration.

Mukauttaa, v. lämpar efter, jemkar, till-lämpar på något; leutererar; har nå-gon att ge efter, blidkar.

Mukautus, s. leuteration y. m.

Mukautuu l. **-aautuu**, v. fogar sig ef-ter, eftergifver, går in på, blir blid-kad, jemkar sig.

Mukautuva, **-vainen**, a. eftergifvande, foglig.

Mukava, a. beqväm, läglig, lämplig.

Mukeltaa, v. mumsar. muggar; k. **Su-keltaa**.

Mukittaa, **-kiloitsee**, **-kauttaa**, v. bul-tar, tuffiar, dunkar på.

Mukka, s. mocka.

Muksahtaa, v. dimper ned, faller med dån l. stöt.

Mukula, s. knöl; lapsi m., barnkläpp; — **-kivi**, klappersten.

Mulahtaa, v. plaskar l. plumpsar till.

Mulina, s. porl, forsande, plask.

Mulisee, v. porlar, plaskar, forsar.

Mulistaa, **-stelee**, v. plaskar om, vältrar.

Muljahtaa, v. slintar igenom l. ned, faller öfver ända.

Muljauttaa, **-jottaa**, v. vänder l. rullar hastigt omkring; m. silmiänsä, rul-lar l. vrider sina ögon.

Mulkkaa, **-kailee**, v. kastar om hvart-annat, vänder upp och ned, rubbar, förvrider, omhvälfver.

Mulkkaus, s. rubbning, omkastning, om-hvälfning, kupp.

Mulkkautuu, v. blir omkastad l. rub-bad, omhvälfves.

Mulkku, s.; pl. mulkut, testiklar, pun-gar; suolimulkku, bråck.

Mulkoilee, v. glor, blänger.

Mulko-silmä l. **-silmäinen**, a. med ut-stående ögon, glosögd.

Mullahtaa, k. **Mulkkautuu**.

Mullaton, a. utan mull, mullfri.

Mulleroitsee, k. **Mylleröitsee**.

Mulli l. **mullikka**, s. ungnöt, stut, qvi-

ga; sinä m., du ditt nöt l. din stöfvel; — **-varsa**, årsgammalt föl.
Mullikko, s. mullhög, jordhög.
Mullin (-timen), s. mullfösa.
Mullin mallin, adv. huller om buller, om hvartannat, upp och ned.
Mullistaa, -telee, v. omkastar, omhvälfver, omstörtar, vänder upp och ned.
Mullistus, s. omhvälfning, omstörtning, revolution.
Mullittaa, v. myllar, betäcker l. förser med mull, kupar.
Mullo (lohen m.), s. laxöring, forell.
Mullos, s. mullsamling, mullager, kupa; mullbänk, trossbotten; upplöjd åker.
Mullostaa, -telee, v. bökar; myllar, kupar.
Mulperipuu, s. mullbärsträd.
Multa, s. mull, mylla, jord; suomulta, kärrmylla; ruokam., matjord; savim., lermylla, lerjord; lue multaa, uppkastar mull l. jord; on mullassa, är i mullen; är mullig (*stånd med mull*); mullan maku, jordsmak; multaa tekevä l. mullantekevä aine, mullbildande ämne; mullantapainen, jordartad; mullansekainen, -pitoinen, jord- l. mullblandad, mullhaltig; — **-kalkki**, bleke; — **-kerros**, jordlager; — **-laji**, jordart; — **-maa**, mylljord; — **-maja**, jordhydda; — **-penkki**, mullbänk; — **-pohdin**, mullskopa; — **-pääsky**, strandsvala; — **-sieni**, tryffel; — **-varustus**, jordverk.
Multaa, v. nedmyllar, betäcker med mull, inmyllar.
Multainen, a. af mull, mullrik, mullig, myllig.
Multava, a. mullstark, myllig.
Multiain (-imen), s. golfvase; plogfjöl, mullfösa.
Multi-aura, s. myll-, kup-, drillplog; — **-hirsi**, golfvase, trossbotten; — **-äes**, myllharf, -kam.
Multii, v. myllar, uppkastar mull, kupar.
Multimus, s. mullbänk.
Multuri, s. myllplog; mullfösa, myllkam.
Mumisee, v. mumlar.
Mummo, s. mormor, farmor.
Muna, s. ägg; tekee l. munii munia, lägger l. värper ägg; munan ruska l. ruskuainen, äggegula; munan valko l. valkeainen, ägghvita; kana on munassa, hönan är äggstinn; silmän m. l. mununen, ögonglob; ögonsten; — **-kakku**, äggkaka, maräng; — **-piiras**, omelette; — **-kakeli** l. **-pöperö**, äggröra; — **-pyörä**, äggrund; — **-sarja**, äggstock.
Munainen, a. af ägg, äggrik.
Munamainen, a. ägglik, äggformig.
Munas l. **munaskuu**, s. ujure.
Munasto, s. äggsamling.
Munii, v. värper, lägger ägg, häcka.
Munittaa, v. har l. förmår att värp låter värpa l. häcka, äggar.
Munitus, s. lockande att värpa, äggni — **-muna**, lockägg.
Munkisto, s. munkorden.
Munkki, s. munk; — **-kunta**, mu orden.
Munstykki, s. munstycke.
Muode (-teen), s. format.
Muodikas, a. modern, efter mode
Muodokas, a. vacker, nätt.
Muodollinen, a. formal, formel. melig.
Muodonne (-nteen), s. formel.
Muodostamaton, a. oformad.
Muodostaa, -telee, v. formar, d bildar, gestaltar, formulerar; modifi
Muodostuma, s. (*geol.* y. m.) form
Muodostumaton, a. outbildad, outv lad.
Muodostus, -telu, s. gestaltning, f ning, formation, formulering.
Muodostuu, s. gestaltar sig, forma nas, utvecklar sig.
Muodoton, a. formlös, oformlig, o lig, amorf (*kem.*).
Muokkaa, v. bearbetar, bereder; mjukar, brukar; m. maata, ber l. bearbetar jorden; m. nahkoj bereder l. betar skinn; m. itsear putsar sig.
Muokkauttaa, v. låter bereda l. handla.
Muona, s. kost, traktamente, provi stat (*i viktualier*), sytning; on m nalla, åtnjuter sytning; — **-ka pi**, marketentare; — **-mies**, st l. -dräng; — **-raha**, kostpenning traktamente; — **-vaari** l. **-maori** ningshjon.
Muonittaa, v. proviantera; förser sytning.
Muori, s. mor, gammelmor.
Muoti, s. mode; — **-aviisi**, mode — **-ompelija**, modist.
Muotinen, a.; nusim., nymodig.
Muoto, s. form, utseende, gestalt. kaunis m., vackert utseende. form; kasvojen m., ansigtsdrag

nde; monella muotoa l. muo-
lla, på många sätt; samalla muo-
, sammalunda, på samma sätt;
n muodoin, således, sålunda;
ikella muotoa, för all del; e-
llään muotoa, för ingen del,
alunda; muodoksi l. muodon
oksi, för skens skull, för formens
ll, pro forma; muodon mukai-
n, formenlig; muodon-vaihos,
utos, metamorfos; — -kuva,
trätt; — -oppi, formlära; — -pe-
nen, formlig; — -suhteinen, for-
l; — -tapa, formalitet; — -virhe,
mfel.

oilee, v. gestaltar, formar, model-
ar.

oinen, s. af något utseende; isän
, af faderns utseende, lik fadern;
uniin m., vacker till utseendet,
skön form l. gestalt; lehdenm.,
dformig; pöydän m., liknande
bord; vastenm., formstridig; mo-
nm., af mångahanda form.

tonee, **-toutuu**, v. får utseende, da-
s, gestaltar sig.

tti, s. gjutform, form.

i, s. grus, grusig dy, grums.

ahtaa, v. morrar l. puttrar till.

ajaa, k. **Murisee**.

akka, **murea**, a. mör, skör.

atti, s. murgröna.

enee, **-ntuu**, v. smulas, krossas, går
faller i bitar, förvittrar.

entaa, v. krossar, smular, sönder-
ular, bokar (*malm*).

ha, s. mord; — **-himo**, mordbegär;
-himoinen, mordgirig; — **-mieli**,
ordlust; — **-mielinen**, mordlysten;
-mies, mördare; — **-nainen**, mör-
rska; — **-poltto**, mordbrand; —
yö, mordgerning.

haa, v. mördar.

hakas, **-allinen**, a. mordisk.

he, s. bekymmer, sorg, omsorg; pi-
iä murhetta l. murheen, har l.
är omsorg; on murheissansa, är
ekymrad l. sorgsen; hänellä on
onta murhetta, han har många
ekymmer; — **-laulu**, sorgesång; —
-mielinen, sorgbunden; — **-näy-
elmä**, sorgspel, tragedi; — **-vaat-
eet**, sorgkläder; — **-enlaakso**, jäm-
erdal; — **-enpito**, omsorg.

rheellinen, a. sorgsen, bekymrad, be-
röfvad.

rheeton, a. sorglös, obekymrad.

Murhehduttaa, v. gör sorgsen, bedröfvar.

Murhehtii, v. sörjer, är bekymrad, bekymrar sig.

Murhehtuu, v. bedröfvas, blir sorgsen; domnar.

Murheinen, a. bedröfvad, sorgfull, svårmodig; sorglig.

Murheksuu, v. finner sorgligt, bekymras, sörjer.

Murina, s. murrning, morr, putter, mummel.

Murisee, **-istelee**, v. murrar, morrar, brummar, puttrar, mumlar.

Murjaani, s. morjan.

Murkina, s. frukost. frukostmiddag.

Murkinoitsee, v. frukosterar.

Murmattaa, v. klagar, jemrar sig, qvinkar, gnolar sorgset.

Murmeli, s. murmeldjur.

Muro, s. smula, rosk; småfisk.

Murrattaa, v. låter bryta l. fälla.

Murre (-rteen), s. brytning; dialekt; kielimurre, munart, dialekt; taudin m., sjukdomskris; ilman m., väderveksling, omslag i väderlek; kasvojen murteet, anletsdrag; vilun murteet, frossbrytningar; — **-kieli**, dialektspråk.

Murrin (-rtimen), s. bräcka, murbräcka, kofot, bräckstör.

Murrokko, s. skog l. ställe med torkade träd l. vindfällen.

Murros, s. brott; brutet tillstånd; vindfällshop; förhuggning; murroksessa, i brottet l. brottytan; vid förhuggningen.

Murrus, s.; on murruksissa, är bedröfvad l. vresig; tuli murruksiin, blef harmsen l. nedstämd.

Murruttaa, v. har att brytas, gör att det brytes.

Murrattaa, **-telee**, v. brummar, knorrar, qvider.

Murska, s.; lyö murskaksi, slår i kras l. spillror; — a. skör, spröd.

Murskaa, v. slår i kras, krossar (*i spillror*), sönderstöter.

Murskahtaa, v. krossas l. går i spillror, går i kras.

Mursu, s. hvalross; — **-luu**, hvalrossben.

Murtaa, v. bryter, bräcker, krossar, böjer sönder; m. suuta, vrider på munnen; m. suomeksi, bryter på finska.

Murtamaton, a. obruten, som ej bryter l. kan brytas, okrossbar.

Murtauu, **-utuu**, v. utbrytes; gör inbrott.

Murteellinen, a. hörande till l. bestående af dialekt l. munarter; med brytningar.
Murteinen, a. innehållande dialekter; murteiskirja, dialektbok.
Murteuu, v. får missfall.
Murto, s. brytning, bräckning, brott; inbrott; bråk; (*Kalev.*) ställe med vindfällen; — **-luku**, bråk; — **-puu**, vindfälle, kullfallet träd; — **-varkaus**, inbrottsstöld.
Murtumaton, a. okrossad, obruten, obräcklig.
Murtuu, v. bryter sig, brytes, krossas.
Murtuvainen, a. bräcklig, som lätt brytes.
Muru, **-unen**, s. smula, bit, skärfva.
Musa, s. groft grus; — **-kivi**, knappersten.
Museo, s. museum.
Museroittaa, v. belägger med stenflisor, makadamiserar.
Musertaa, v. krossar, knostrar, sönderkramar, förkrossar.
Musertuu, v. krossas, blir sönderkrossad, sönderbråkas.
Museva, a. svartaktig, mörk.
Musiikki, s. musik.
Musketti, s. musköt.
Muskula, s. (*Kalev.*) stycke, bit; köttbit, muskel.
Musta, a. svart, mörk; — s. svärta; mustankirjava, svartbrokig; m—nsininen, mörkblå; m—nverevä, mörklett, brunett; m—nvoipa, svartaktig; — **-ihoinen**, svarthylt, mörklett; — **-kulmainen**, med mörka ögonbryn, svartmuskig; — **-kuolema**, digerdöden; — **-pää**, med svart l. mörk ända l. hufvud; — **-siipinen**, svartvingad; — **-silmäinen**, svartögd; — **-sukkainen**, svartsjuk; — **-tikka**, svart hackspett, spillkråka; — **-tukkainen**, svarthårig l. -luggig.
Mustaa, v. svärtar; smutsar.
Mustakas, a. svartlagd, svartmuskig.
Mustalainen, s. zigenare; — **-lais-akka**, tatterska, zigenerska.
Muste, s. svärta; bläck, tusch.
Mustelma, s. svart l. mörk fläck, blånad.
Mustenee, **-tettuu**, v. svartnar, blir svart; smutsas.
Mustikka, s. blåbär.
Mustokivi (-en), s. hornblände; — **-noki (-en)**, svartsot.
Mustukainen, s. något svart, svartrand.
Mustuttaa, v. åstadkommer svärta, svart, svärtar.
Mustuu, v. svartnar; smutsas.
Mustuus, s. svarthet.
Muta, s. gyttja, dy, äfja, grums; **-lossi**, mudderpråm.
Mutainen, a. gyttjig, dyig.
Mutikoitsee, v. slänger, bankar.
Mutina, s. mummel, tassel, putter.
Mutisee, v. mummlar, puttrar, tassl
Mutka, s. bugt, böjning, krökning, svep, knep; asiassa on monta kaa, saken har många omständ ter l. omvägar; panee l. tekee kia, gör krokar l. knep; köysi mutkalla, repet bildar länk; tie mutkalla, vägen är krökt, går böjning; muisti mutkan, på en fint.
Mutkaa, v. bugtar, böjer, förvri gör en bugt.
Mutkaantuu, v. böjer l. kröker ker af.
Mutkainen, **-llinen**, a. full med l. krökningar, slingrande, kri monim., med många omvägar, k lig, invecklad.
Mutkaton, a. utan bugter, oko enkel.
Mutkii, **-ttelee**, v. gör l. slår bug krökningar, krumbugtar, går i b slingrar sig, kränglar.
Mutkistaa, **-telee**, v. gör krökt, k bugtar, gör l. slår bugter, slingrar slå slingerbultar.
Mutkistuu, v. kroknar, bugtar l. ker sig.
Mutso, s. (*Kalev.*) ungmor.
Mutta, konj. men.
Mutteri, s, mutter.
Mutti, s. rätt af mjöl och pölsa, potatismos.
Mutustaa, v. muggar, tuggar.
Muu, a. annan, en annan.
Muuan (-taman) s. någon, en.
Muualla, adv. annanstädes, å anna
Muualle, **-anne**, ad. annanstädes åt annat håll.
Muualta, adv. annanstädesifrån.
Muukalainen, a. j. s. främmande ling.
Muukalaistuu, v. blir främmande.
Muuli, s. mul, mulåsna.
Muullainen (= muualainen), a. af nan beskaffenhet, annorlunda be fad, af annat slag.
Muulloin, adv. en annan gång.

ne, adv. k. **Muualle.**
nos, s. förvandling; ändring.
taa, v. förvandlar; förändrar, ån-
r.
tuu, v. förvandlas, förändras; blir
orlunda beskaffad; domnar.
aa, v. murar, uppmurar.
ahainen, s. myra; muurahais-
iä, myrstack.
an (-men), s. hjortron; maam,
rbär.
ari, s. murare.
ehtuu, v. domnar, förlorar känseln;
knar.
i, s. mur, ugn; — **-mestari**, mur-
tare; — **-pata**, murgryta; —
äsky, ladusvala.
ittaa, v. omger l. förser med mur,
kansar.
nutti, s. morot.
ama, pron. en, någon; pl. muuta-
t, några, somliga.
en, adv. annars, eljes, för öfrigt.
in, s. transportör.
oin, adv. eljes, annars, i annat fall.
ollinen, a. flyttbar; förändring un-
kastad.
os, -te, s. förändring, ändring, om-
te, flyttning; variation; förvandling;
ormering, reform; muutoksen te-
jä, reformator.
taa, v. flyttar, ömsar, ändrar, för-
drar, förbyter, förvandlar, reduce-
; m. majaa, flyttar bo; m. pois,
lyttar; m. vaatteita, ömsar l. om-
ter kläder; m. asian, förändrar sa-
n; m. kellon rahaksi, förbyter
ckan i pengar, realiserar klockan.
ttamaton, a. oförändrad, orubbad,
yttbar.
ttaminen, s. flyttning, förändring
n. e.; — **-mislasku**, reduktions-
kning.
ttautuu, s. flyttar sig, makar sig;
ändrar l. förvandlar sig.
tteinen, -eellinen, a. föränderlig,
abytlig.
ttelee, v. förändrar, afvexlar, om-
xlar l. förändrar sig.
ttelehtaa, v. vexlar, är ombytlig.
tto, s. flyttning, ändring; öfvergång;
abyte; majan m., boflyttning; —
ika, flyttningstid; fardag; — **-kirja**,
yttningsbetyg; — **-lintu**, flyttfogel;
-luku, reduktionstal.
ttolainen, s. utflyttare, utvandrare,
migrant.

Muuttumaton, a. oföränderlig, oför-
ändrad.
Muuttuminen, s. förändring, förvandling,
metamorfos.
Muuttuu, v. förändrar sig, förändras,
ombytes, slår om.
Muuttuvainen, a. föränderlig, ombytlig,
vexlande.
Myhkyy, -hisee, v. tasslar.
Myhäilee, v. småler, myser.
Mykerrys, -kerä, s. hopgyttring, hop-
skrynkling; on mykerryksissä, är
hopskrynklad.
Mykertyy, v. skrynklas, hopvecklas.
Mykertää, v. skrynklar, hopgyttrar, tud-
dar.
Mykevä, a. kupig, konvex.
Mykistyy, v. förstummas, tvärtystnar.
Mykistää, v. försummar, tillstoppar
munnen.
Mykiö, s. lins.
Mykky, Mykkärä, k. **Mykerrys.**
Mykkä, a. stum.
Mykäisee, v. förstummar, tystnar.
Myllertää, -leröitsee, -leröittää, v. bö-
kar, uppbökar, föser l. rör om hvart-
annat, gräfver l. rör upp l. ihop, schak-
tar.
Mylly, s. qvarn; — **-paikka**, qvarnställe;
— **-vero**, qvarnskatt; — **-nkahna**,
qvarnkar; — **-nsulku**, qvarndam; —
-ntori, -ntuutti, qvarnkupa l. -tratt.
Myllyttää, myllyää, v. förmalar, låter
gå genom qvarnen.
Mylläri, s. mjölnare.
Myllää, -stää, v. bökar, uppbökar, om-
rör, hopföser.
Mylvii, v. bölar.
Mynjä, s. mönja.
Mynnähtyy, v. dufnar, unknar, får mö-
gel.
Mynsteri, s. mönster.
Mynsteröitsee, v. mönstrar.
Myntti, s. mynt; — **-huone**, mynthus;
— **-paja**, myntverk.
Myntttää, v. myntar, slår mynt.
Myreä, a. sur, syrlig.
Myrinä y. m., k. **Murina** j. n. e.
Myrkky, s. förgift, gift; — **-kasvi**, gift-
växt; — **-mälja**, giftbägare; — **-ruo-
ho**, odört.
Myrkkyinen, a. giftfull, förgiftad, gift-
blandad.
Myrkyllinen, a. giftig.
Myrkystyy, -kistyy, v. blir giftblan-
dad, insuper gift.
Myrkyttää, v. förgiftar, förgifver.

Myrrys, s. qvidande, brummande tillstånd, magisk ekstas; — **-mies**, trollkarl, siare.

Myrsky, s. storm; m—llä, under storm; — **-lintu**, stormfogel.

Myrskyinen, a. stormig, stormfull.

Myrskyää, v. stormar, rasar.

Myrteyy, -tyy, v. löpnar, tager syra, blir förskämd; blir vresig.

Myräjää, k. **Murisee.**

Myssy, s. mössa.

Mytistää, v. skrynklar l. klämmer ihop.

Mytty, s. bylte, knyte, pakett; on mytyssä, är i bylte; bildar bylte; är hopskrynklad l. -plättad; panee myttyyn, lägger i pakett l. ihop; klämmer ihop; menee myttyyn, hopskrynklas, hopbyltas; asia meni myttyyn, saken l. målet gick om intet, det blef dervid.

Myy, v. säljer, försäljer, föryttrar, afsätter; myyden, myymällä, genom att sälja, med säljande; on myymättä, är osåld.

Myyjä, s. säljare.

Myykky, v. klimp.

Myykyy, v. bölar.

Myymä, -minen, s. säljande, försäljning; — **-hinta**, försäljningspris; — **-mies**, försäljningsman; auktionist.

Myymätön, a. osåld; oförytterlig; som icke säljer l. sålt.

Myynti (-nin), s. försäljning; — **-arvio**, saluvärdering; — **-paikka**, saluplats, afsättningsort; — **-tulli**, accis.

Myyrä, s. mullvad, sork.

Myyskelee, v. säljer smått, håller till salu.

Myyttää, v. låter försälja.

Myytävä, v. som är till salu, säljbar, förytterlig.

Myö v., y. m., k. **Myy** j. n. e.

Myö = **Me.**

Myöden, prep. k. **Myöten.**

Myödistyy, v. blir medgifvande l. foglig, fogar sig efter.

Myödittää, -yttää, v. medgifver, beviljar.

Myödytys, s. medgifvande, eftergift.

Myöhentää, v. försinkar; prorogerar.

Myöhistelee, v. är senfärdig, sölar l. drar ut med.

Myöhistyy, k. **Myöhästyy.**

Myöhä, myöhäinen, a. sen, sentida; on jo m., det är redan sent; myöhään l. myöhäiseen, sent, sentida; se on myöhäistä, det är för sent; — **-aikaisuus**, parakronism.

Myöhäksyy, v. anser för sentida.

Myöhästyttää, v. gör sen, låter bl. sölar med, halar ut med. förs. uppehåller.

Myöhästyy, v. blir sen, blir efter. l. mer för sent, försinkar sig.

Myönnyttää, v. böjer l. fogar efter got, villfar, samtycker, beviljar. gifver.

Myönnytys, s. medgifvande, s. eftergift, beviljande.

Myönteinen, a. jakande.

Myöntymys, s. samtyckande, bifall. gifvande, jaord.

Myöntymätön, a. omedgörlig. ick. tyckande, obenägen.

Myöntyväinen, a. medgörlig. e. vande, samtyckande, benägen.

Myöntyy, v. går in på, fogar sig samtycker, bifaller.

Myöntää, v. medgifver, erkänn. viljar; vastaa myöntäen, s. kande.

Myös, myöskin, adv. äfven, i. också; niin m., likaså, äfven. myöskään, icke heller.

Myösperä, a. benägen, böjd för. gifvande.

Myötelijäs, a. gynnsam, tjenlig.

Myöstyy, v. ger med sig.

Myöstyttää, v. gör fogsam; återk. myndar (*ror baklänges*).

Myöstää, v. ger efter, fogar sig. åtrar.

Myöten, postp. långsamed, utefter. lighet med, efter, enligt: mi. miestä m., svärdet efter ma. sitä m. kuin, alt efter som: t. m., längs vägen; maata m. l. gen, till lands; yötä m., genom ten; antaa m., gifver efter; kär. har framgång; går för sig.

Myötä, adv. j. postp. med; on m. med, är i följet; tuo myötä. myötänään, hemtar med sig: m. tänsä, i en fortsättning; m. päi. med solen, medsols; — **-käymi.** medgång; — **-maa**, nedför slu. mark; — **-mielin**, efter önsk. **-mielinen**, medgörlig; — **-päi.** medsols; — **-seuraava**, medf. hosgående; — **-sulkaan** l. **-su.** medföre, gynnsamt; — **-tun.** sympatetisk; — **-tunteisuus**, sy. **-tuuli**, medvind; förlig vind; — **-v. kutus**, medverkan.

Myötäinen, a. gynnsam, gynnande.

foglig, benägen; positiv; myö-
et l. myötäjäiset, hemgift,
åfvor, utstyrsel.
ä, v. håller med, är med.
Minä.
n, a. utan rom, romtom.
nys, s. rötning, förruttnelse.
tyy, k. **Mätänee.**
tää, -ttää, v. röter, gör rutten,
ruttna l. murkna.
i, inf. sanasta **Mätänee.**
k. **Mäki.**
e, v. pustar, stönar, stojar.
, v. stånkar, stönar, obäkar sig;
yödä, äter och stånkar, föser i
kyllä kelpaa mähkiä, nog
r det att moja sig l. att bråka.
, s. stön; bulnad; umpimäh-
, på mäfå, på böft.
, s. rom (*i fisk*).
, -ää, v. safvar.
, s. safva.
iä, s. skrik och larm, buller, ovä-
s.
y, -ää, v. skallar af skrik, smäller.
n, enklit., vast. -*aktig*; härkä-
nen, oxaktig; äijäm., gubbaktig;
im., bladlik; k. **Mainen.**
ää, v. dunkar till, smäller, larmar.
tää, v. smäller till.
(-en), s. backe, höjd, kulle; ala-
yötämäki, utför- l. nedförbacke;
a- l. yläm., mot- l. uppförbacke;
n päällä, ofvanpå l. uppe på
en; laskee mäkeä, åker kälke,
ner backe; — -kurppa, morkulla;
hihnat l. -vyöt, hindertyg; — -o-
back-, laggdike; — -tupalainen,
stuguhjon; — -vyö, strykrem.
ien, a. backig, rik på höjder l.
ar, kuperad.
ays j. **mäkyri**, s. skengalen (*i*
ar).
rä, -äinen, s. flygfä, yrfä, mygga.
ttää, v. bräker.
ää, v. sorlar, talar oredigt.
ti, s. memma.
iittelee, v. är veklig l. klemig;
ar bort, förvekligar.
ki, s. stöt, buller; 2) skinnbered-
spress.
ikkö, -istö, s. tallskog, tallbestånd,
no.
ti, s. ment, mentläder.
y, s. tall, fura; — -halot, tallved.
yinen, a. af tall; tallbevuxen.
ä, s. kernstake; pistong, pump-
stång; — -nän-isku, pistongslag; —
-nkuppi, pistongkanna.
Mänttää, v. mentar, hvitgarfvar, bultar;
proppar.
Märe j. **märepala**, s. tugg för idislan.
Märehtii, v. idislar, omtuggar.
Märjentyy, -rkenee, v. blir våt.
Märjettyy, v. blir varig, bildar var.
Märkii, v. varas; suppurerar; (*vattnet*)
blommar.
Märkyys, s. våthet, väta, syra, fuktig-
het.
Märkä, a. våt, fuktig, blöt, sur; — s.
sqvätt; var; tulee märille, bildar
var, öfvergår till suppuration; ei mär-
kääkään ole tuopissa, ej en droppe
l. sqvätt finnes i stopet; — -pää,
varblemma l. -böld.
Märkäinen, a. varig.
Märkänee, märkäytyy, v. blir våt l.
blöt; tar röta; k. **Mätänee.**
Märssy, s. märs.
Märä, s. märr.
Märäntää, v. gör våt; bringar till sup-
puration; k. **Mädäntää.**
Mäski, s. mäsk.
Mäskää, v. mäskar.
Mässää, v. bullrar, stojar, dobblar, frås-
sar.
Mäti, s. rom (*i fiskar*); lyö mädiksi,
slår till en smörja; — -kala, romfisk;
— -maha, isterbuk.
Mätikkö, a. rutten, murken, rött: k.
Mättäikkö.
Mätinen, a. romfull; rombesudlad.
Mätkii, v. dunkar på, klappar på.
Mätkähtää, v. dunkar l. smäller till;
m. maahan, dimper till marken.
Mätkää, mättää, v. vräker, smäckar,
slår l. kastar vårdslöst.
Mättäikkö, s. tufvig mark.
Mättäinen, a. tufvig.
Mättääntyy, v. blir tufvig, tufvar sig.
Mätä, a. rutten, murken; — s. röta;
— -haava, rötsår; — -kontti, surt
ben; med sura ben; — -kuu, rötmå-
nad; — -rutto, blötröta.
Mätäinen, a. af röta angripen, rutten,
rött, murken.
Mätänee, v. ruttnar, rötes, förmultnar,
murknar.
Mätänemys, -minen, s. förruttnelse,
förmultning.
Mätänemätön, a. oförruttnad, oförrutt-
nelig.
Mätäneväinen, a. förruttnelig.

Mätäs (-ttään), s. tufva; — **-aura**, tufskärare.
Mäyrä, s. gräfsvin, gräfling.
Mäystin (-imen), s. hindertyg.
Määhnä, k. **Mähnä**.
Määkii, -yy, v. bräker.
Määlii, v. garfvar, bereder läder.
Määlikki, s. garfvare.
Määlikkä, s. garfveri; garfningsverktyg.
Määritin, s. markör, passare.
Määrittää, -telee, v. definierar, determinerar, fixerar, begränsar.
Määritys, s. bestämning, definition, fixering.
Määrly, s. märla; krampa.
Määrä, s. mål, mått, bestämmelse; belopp, antal; panee määrän, sätter ett mål före; panee määräksi, lemnar till uppgift, ger i uppdrag; tulee määrän päähän, kommer till målet; määrältä, efter mått; se on ihmisen m., det är menniskans bestämmelse; suuri m., högt belopp, stort antal; suuressa määrässä, i hög grad, i stor mängd l. mon; johonkin määrään, joinkin määrin, till något antal; i någon mon; någorlunda, temmeligen; ylenmäärin, öfvermåttan; täysin määrin, med fullt mått; penikulman määriä, milslånga sträckor; — **-aika**, viss tid, termin, fatalietid: — **-aikainen**, för viss l. bestämd tid; m. virkaero, suspension; m—set valtiopäivät, periodiska landtdagar; — **-kausi**, preskription; — **-kuvaus**, projektion; — **-paikka**, bestämmelseort; — **-päivä**, utsatt termin, förfallodag; — **-n-alainen**, inskränkt, begränsad; — **-npäällinen**, öfvertalig, öfverloppe.
Määräilee, v. reglerar, föreskrifver.
Määräinen, a.; liikam., öfverskjutande målet l. måttet, öfvermålig; alam., undermålig; ylim., extra, utöfver antalet; ylenm., öfverdrifven, öfverspänd.
Määrällinen, a. afmätt, bestämd, begränsad; qvantitativ.
Määräntö, s. resolution.
Määrätön, a. utan bestämning, bestämningslös, obegränsad, obestämd.
Määrätty, a. part. bestämd, förordnad; vrt. **Määrää**.
Määräys, s. bestämning, förordnande, föreskrift, analag; ajan m., tid stämning; rahan m., penningean kuvernöörin määräyksestä, ligt guvernörens föreskrift l. nande.
Määräytymätön, a. obestämbar.
Määräytyy, v. blir bestämd, gränsning.
Määrää, v. bestämmer, föreskr förordnar, anbefaller, fastställer, lägger, anslår, anvisar; m. ajan stämmer tiden, utsätter en tid: haa, anslår medel; m. virkaan ordnar l. utnämner till tjenste vernööri on määrännyt, gu ren har anbefalt l. bestämt ordnat; m. sakon, förelägger sätter vite; lääkäri m., läka dinerar.
Määräämätön, a. obestämd.
Määräävainen, a. normativ, mande.
Möhjä, s. modd.
Möhjäinen, a. moddig, sofsig.
Möhkäle, s. klump.
Möhleä, a. dåst, plussig.
Möhöttää, v. bräker hest: stolla
Möinen, k. **Moinen**.
Mökeltää, v. tuggar långsamt, m
Mökki, s. koja, stuga; torp.
Mökkiläinen, s. backstugubo, sing; torpare.
Möksähtää, v. dunkar, dimper, sar.
Mökisee, -köttää, v. knorrar, stapplar på målet.
Mölisee, -äjää, -öttää, v. bö skrålar, väsnas.
Mölli, s. tjurhufvud: stoll.
Mölähtää, möläyttää, v. skrålar till, ropar till.
Möngerrys, s. rotvälska.
Möngertää, v. säger knorrande digt, talar rotvälska.
Mönkyy, v. ryter, vrålar.
Mörisee, v. brummar, morrar.
Mörkö, mörri, s. spöke, base.
Mötkähtää, k. **Möksähtää**.
Möyheä, -reä, v. mör, lucker, lo
Möykky, s. klimp; limpa; rombyl
Möyryää, v. vrålar, ryter.
Möyrää, -ästää, v. bökar l. upp bölande l. vrålande; ryter, skrål

N.

ı, s. kaja.
ee, v. kråmar sig, koketterar.
ı, s. glupskhet, snålhet.
s. fjällräf, fjällracka; — a. glupsk,

s. ansigte, snut, näsa; mask;
uva, konterfej.
ilee, v. gapar, visar ansigtet.
ri, -mio, s. mask; — -huvit,
rad.
iset, s. pl. maskerad.
itsee, s. maskerar.
a, v. fastnaglar; griper.
i, s. granne, nabo; — -kunta,
skapet; — -kylä, grannby, när-
en by; — -n-oikeus, naborätt.
isto, s. grannskap.
us, s. en af grannarne.
s. dragg; håf; — -nnippa, vagel.
, v. draggar, lodar.
(-ksen l. -aan), s. hona; —
i, elghona, elgko; — -karhu,
inna, björnhona; — -puoli, hon-
— -teeri, orrhona.
a l. -rmi l. -rmu, s. skråma,
, sår, ärr.
ainen, a. skråmig.
. a. snygg, hyfsad; konstfärdig;
. tacklage å fartyg.
. s. blast, blad och stängel på
ixter: nauriin n., rofstjelk l.
t.
u, v. öfverdrages med hinna, för-
s, intorkar.
, s. trädmossa, laf.
inen, a. lafvig.
kko, s. lafrik skog.
linen, a. som har skinn l. läder.
-hapatus, s. hvitgarfveri; — -luo-
en, hudömsning; — -muokkaus,
beredning; — -teko, läderbered-
; — -valmistus, skinn- l. läder-
dning.
oitsee, v. knystar.
a, s. tassel, fnysning.
ee, v. småväsnas, fnyser.
tuu, v. blir svampig.
a, v. gnider, beter sig senfärdigt.
s, s. drölare; — a. tafatt.
staa, -elee, v. sölar, drönar; be-
sig dröligt.
a, s. hud, skinn, läder; pl. nahat,
: luo nahkansa, ömsar skinn;
-hanhi, pingvin; — -hevonen,
skinnkamp; — -kansinen, med läder-
permar, i läderband; — -kauppa, läderhandel; — -koni, skinnkamp, skinkmärr; — -muna, vindägg: — -nide, läderband; — -pilvi, tunt moln; — -siipi, läderlapp; — -varus, läderharnesk, kyller.
Nahkainen, a. af skinn l. läder.
Nahkanen, s. dim. litet skinn; pl. -set, fäll, pels.
Nahkea, a. mjuk och seg, skinnaktig, svampig, fuktig.
Nahkeentuu, -kenee, v. blir skinnaktig, svampig l. fuktig.
Nahkiainen, s. nejonöga.
Nahkuri, s. garfvare; körsnär, bundtmakare.
Nahoittaa, v. öfverdrager l. förser (fodrar) med skinn.
Nahoittuu, v. öfverdrages med hud.
Nahoitus, s. skinnfodring, foderverk.
Nahturi, s. sudd.
Nahuuttaa, k. **Nahisee**.
Nai, v. gifter sig, äktar, tager till äkta; naipa, giftvuxen man; naitava, giftvuxen qvinna; on naitavissa, är giftvuxen.
Naima, s. giftermål; — -ikä, giftasålder, giftotid; — -ikäinen, giftvuxen; — -kiihko, giftassjuka; — -lupaus, äktenskapslöfte; — -mies, friare; — -oikeus l. -osa, giftorätt; — -sovinto, äktenskapskontrakt.
Naimaton, a. ogift.
Naimattomuus, s. ogift tillstånd; celibat: n—den lupaus, kyskhetslöfte.
Naiminen, s. gifte, giftermål; naimisen ehto, lupaus, äktenskapsförord, löfte.
Naimiskaari, s. giftermålsbalk; — -kauppa, giftermålsaftal, gifte.
Nainen, s. qvinna; hustru; naisten lempijä, fruntimmerskarl.
Naipa, a. giftvuxen (*man*).
Naisekas (-kkaan), -llinen, a. som har hustru, gift; qvinlig.
Nais-ihminen, s. qvinnsperson, fruntimmer; — -jumala, gudinna; — -laulaja, sångerska; — -opettaja, lärarinna; — -puoli, qvinnokön; — -rauha, qvinnofrid; — -väki, qvinnfolk.
Naiskelee, v. friar.
Naitava, a. manbar, giftvuxen.
Naitio, s. manbar flicka.

Naittaa, v. bortgifter, förmäler.
Naittaja, s. giftoman; — **-n-oikeus**, giftomannarätt.
Naittajainen, s. bortgiftning; pl. **-set**, förmälnings- l. förlofningskalas, möqväll.
Naittilas (-aan), a. giftvuxen; — s. friare.
Nakertaa, v. gnagar, nafsar.
Nakertaja, -jainen, s. gnagare.
Nakka, s. liten hammare; kirveen n., yxhammare.
Nakkaa, v. kastar, slår.
Nakkaus, -kkuu, s. kastning.
Nakkauu, v. kastar sig, kastas.
Nakkelehtaa, v. kastar l. slänger sig hit och dit.
Naksaa, -suttaa, v. knäpper, knapprar, smackar.
Naksii, v. snifsar.
Nakuherra, s. småherre, sprätt.
Nakuri, s. snyltgäst, golfståndare.
Nakuttaa, v. hamrar, knackar, pickar.
Nalikka, s. tapp; poikan., pojkknyffel l. -byting.
Nalja, s. skämt; ei naljalla, icke gerna, svårligen; panen l. heitän n-aa, jag skämtar; — **-silmä**, plir- l. surögd; spefull, satirisk.
Naljailee, v. skämtar; slår dank.
Naljuu, v. är rörlig, runkar.
Nalkki, s. kil, vigg; poikan., pojkknyffel l. -byting, glunt.
Nalkkii, -kitsee, v. kilar.
Nalkuttaa, v. knackar; käxar, kältar.
Namu, s. namnam, sötsak.
Napa, s. nafle, medelpunkt; pol; maan n., jordpol; navanseutuinen, polar, polarisk; taivaan n., zenit; meren n., hafshvirfvel; mylllyn n., qvarnnaf; nauriin n., rofrot; rattaan l. pyörän n., hjul- l. kärrnaf; vesin., källsprång; — **-kaira**, nafvare; — **-kivi**, hjertsten; — **-käänteisyys**, polaritet; — **-lehti**, hjertblad; — **-mulje**, nafvelbråck; — **-piiri**, polarcirkel.
Naperoitsee, -rtaa, -rtelee, v. knapprar, gör smått arbete.
Napina, napistus, s. knarr, skrammel, knot.
Napin-kuosi, s. knappform; — **-reikä**, knapphål; — **-tekijä**, knappmakare.
Napisee, v. knarrar, knorrar, puttrar, kältar, skramlar.
Napittaa, v. förser med knappar; knäpper igen l. fast.
Napittamaton, a. oknäpt.
Nappaa, v. griper hastigt, napp[illegible] är i handgemäng.
Nappaus, s. nappatag, handgemä[illegible]
Nappi, s. knapp.
Nappimainen, a. knappformig.
Nappo, s. skopa, kopp.
Nappula, s. pinne, tapp, plugg: — [illegible] pinnstol.
Napsaa, -suttaa, v. knäpper.
Napsuttimet, s. pl. kastanjetter.
Napu, s. dambricka; — **-lauta**, [illegible]
Napukka, a. liten och kort, [illegible] — s. tapp, plugg.
Napula, s. pjes, bricka (shakkip[illegible]
Naputtaa, v. knackar, knapprar, [illegible] par.
Naraa, -rajaa, -risee, v. knarr[illegible] kar, knastrar.
Narina, s. knarrande, knarrning.
Narkuttaa, v. knarrar, brummar [illegible]
Narmi, k. **Naarma**.
Narraa, v. narrar, skämtar, bed[illegible]
Narri, s. narr, narri, gäck: — [illegible] l. **-nparinen**, skämtsam, ral[illegible] — **-ntyö**, skälmstycke.
Narrillinen, narrimainen, a. [illegible] skalkaktig.
Narrittelee, v. tokas, galnas, [illegible] skalkas.
Narskaa, -kuu, v. knastrar, [illegible] qvisslar.
Narsku, s. knastring; 2) åkersen[illegible]
Narsu, k. **Naaras**.
Narttu, s. tik, hynda, hona.
Narvi, s. narf.
Nasakka, a. fast, stark, svårrörli[illegible]
Naseva, a. tjenlig, passlig, be[illegible] stadig.
Nasia, -ain (-imen), -ainen, s. [illegible] källarhalsbär.
Naskaa, v. smackar, slamrar; 2) las[illegible]
Naskali, -lin (-imen), s. syl; pl. [illegible] laskverktyg, sylar m. m.
Naski, -ku, s. smackning; smack[illegible] gris.
Naskii, -kuttaa, v. smackar.
Nassakka, s. kagge, liten ankare, [illegible] ting.
Nasta, s. buckla, spänne, nagel; [illegible] (*pyssyssä*).
Nasti, a. snygg, nätt, hygglig.
Nata, s. svingel.
Natisee, v. knastrar, knakar.
Nato, s. svägerska, mannens syster.
Natri, s. natron.
Natrio, s. natrium.

aantua, **-ttaua**, v. blir slemmig l. legad, far illa.
, k. **Narttu**.
staa, v. bringar att knarka, tuffiar.
lallinen, a. som har nötkreatur *rulla*); nötaktig, djurisk.
lan-liha, s. nötkött; — **-varkaus**, jufnad.
la, s. band, snöre; — **-lakki**, bindesså.
laa, v. slår med rem; n. poikki, r af; n. korvalle, slår en örfil; ö n., äter glupskt.
laaja, s. pryglare; storätare.
lainen, a. af band, af snöre.
hamainen, a. bandformig.
hoittaa, v. förser med band l. remar.
kkaa, v. snapsar, knäpper.
kku, s. snapps, knäpp.
ku, s. jamning.
kujaiset, s. pl. kattserenad.
kuu, v. jamar, gnäller.
la, s. spik, nagel; 2) skålpund; n-n anta, spikhufvud; n-n verta, unefär ett skålpund; — **-paja**, spiknedja; — **-puu**, klädhängare.
laa, v. spikar, naglar; n. umpeen, rnaglar.
lainen, a. af spik, full med spikar; skålpunds vigt.
lii, **-liitsee**, v. spikar fast, fastnagar; ristiin naulitsee, korsfäster.
iloittaa, v. förser l. fäster med spikar.
iloittain, adv. skålpundtals.
ıraa, v. skrattar, ler, beler; förderar, skändar (*Kalev.*).
ırattaa, **-ruttaa**, v. väcker l. förorsakar skratt, bringar att skratta; miua n., jag har skrattlust; naurattava, löjlig.
ıris (-iin), s. rofva; nauriin-hitu, ofskal; n-n naatti, rofblast l. -stjelk; n-n-napa, rofsträng.
ıru, **-ro**, s. skratt, löje; naurussa uin, med leende mon l. min; — **kyyhky**, skrattdufva; — **-suinen**, skrattmild.
ıruinen, a. skrattsjuk, löjlig.
ırukas, a. skrattfull, skrattlysten.
ırullinen, a. löjlig, skrattvärd.
uskaa, v. nafsar; klatschar, knakar.
uskuttaa, v. sqvattrar; träter.
uta, s. nöt; sarvinaudat, hornboskap; — **-eläimet**, nötboskap, nötkreatur.

Naute, s. njutbar produkt, förfriskning, täring.
Nautinto, s. njutning, bruk, nyttjande, besittning, häfd; ylimuistoinen n., urminnes häfd; — **-oikeus**, besittnings- l. nyttjorätt; — **-peräinen**, häfdvunnen; — **-nnonkieltoinen**, återhållsam.
Nauttii, **-titsee**, v. njuter, nyttjar, brukar; besitter, häfdar.
Nauttio, s. njutning, nyttjande; vanha n., besittningsrätt af häfd.
Navakka, a. kraftfull, häftig, stark, kärnfull.
Navallinen, a. vid polen belägen, polarisk, polar.
Navari, **-veri**, s. nafvare, borr.
Navertaa, v. borrar, gnagar.
Navetallinen, a. som har fähus; — s. ett fähus fullt.
Navetta, **-tto**, s. fähus; — **-ruokinto**, stallfodring.
Ne, pron. pl. sanasta **Se**; niillä paikoin, så vid lag, deromkring; niitä näitä, ett och annat, hvarjehanda.
Neekeri, s. neger.
Nehkeä, k. **Nihkeä**.
Neidyttää, v. fuktar, gör fuktig.
Neilikka, s. nejlika.
Neiteä, a. fuktig, däfven.
Neiti (-den), s. jungfru, fröken; — **-kammio**, jungfrubur.
Neito, s. flicka, jungfru, tärna, nymf.
Neitsy, **-si (-sen)**, **-yt (-yen)**, s. jungfru, fröken.
Neitsyllinen, a. jungfrulig.
Neitsyys, s. jungfrudom.
Neityy, v. blir däfven, fuktas.
Neivä, k. **Näivä**.
Neli, s. fyra; täyttä n-ä, i fullt galopp; — **-jako**, fyrskifte; fyrdelning; nelijako-, -jakoinen viljelys, fyrskiftesbruk; — **-jalkainen**, fyrfotad; — **-kulma**, fyrhörning, fyrkant; — **-kulmainen**, fyrkantig; — **-kulmikas**, **-kulmio**, fyrhörning, tetragon; — **-kymmenvuotinen**, fyrtioårig; — **-kätiäinen**, fyrhänding; — **-luku**, fyrtal; — **-lohkoinen**, i fyra skiften l. gärden; — **-naulainen**, fyrpundig (*kanon*); — **-naulio**, fyrpunding; — **-niitinen**, fyrskäftad; — **-nkertainen**, fyrdubbel; — **-silmä**, fyra (i kortlek); — **-sivuinen**, fyrsidig; — **-tahkio**, tetraëder; — **-tahkoinen**, fyrkantig, fyrradig; — **-taitteinen**, i qvartformat; — **-talvias**, fyra vintrar gammal; —

-teräinen, fyrbladig (*såg*); — **-vuotinen** l. **-vuotias**, fyraårig; — **-ääninen**, fyrstämmig.
Nelikko, s. fjerding.
Neline, s. romboid.
Nelinen, s. qvatern.
Nelistää, v. galopperar.
Nelittelee, **-ttää**, v. delar i hopar af fyra; nelitellen l. nelittäin, fyra i sender.
Neliä, s. fyra håll; tulla neliältä, komma från fyra håll.
Neliö, s. qvadrat; — **-mitta**, qvadratmått; — **-tuuma**, qvadrattum.
Neliöitsee, v. qvadrerar.
Neliöllinen, a. qvadratisk.
Neliömäinen, a. qvadrangulär.
Nelju, **-jus**, s. romb.
Neljä, num. card. fyra; neljin, fyra i gången, fyra på en gång; — **-kymmentä**, fyratio; — **-n-istuttava**, fyrsitsig; — **-nkaltainen**, fyrahanda; — **-sataa**, fyrahundra; — **-toista**, fjorton; — **-tuhatta**, fyratusen.
Neljäkäs, s. qvadrat; — **-juuri**, qvadratrot.
Neljäkkö, s. qvadrant; fyrling.
Neljännes (-eksen), s. fjerdedel, qvart, qvartal; — **-arvio**, qvartalsförslag.
Neljäs (-nnen), num. ord. fjerde; neljänneksi, för det fjerde; — **-kymmenes**, **-sadas**, **-tuhannes**, den fyrationde, fyrahundrade, fyratusende.
Neljästi, adv. fyra gånger.
Neljöset, s. pl. fyrlingar.
Nelo, **-lonen**, s. fyra (i kortlek).
Nenistelee, **-nittelee**, v. gifver stickord, näsvisas, blandar sig uti, tager åt sig.
Nenittää, v. förser med för, spets, ända, näsa; n. saappaita, förskor stöflar.
Nenustelee, v. snokar, nosar, näsjar, utspionerar.
Nenä, s. näsa, ända, udde, spets; tarkka n., fin lukt; seipään n., störända; veneen n., förstäf; nenän tukko, snufva; — **-lasit**, brillor, glasögon; — **-liina**, näsduk; — **-npää**, nästipp; — **-nvuoto**, näsblod l. -blödning; — **-piuvi**, näsknäpp; — **-vastainen**, (*meris.*) stick i stäf emot.
Nenäkäs (-kkään), **-vä**, a. stornäst; näsvis, närgången, impertinent.
Nenällinen, a. försedd med näsa; i ändan l. fören sittande.
Nenätön, a. näslös.
Nenäytyy, **-äyy**, v. möter, stöter en blir stött.
Nenää, **-ilee**, v. vidrör med näsan. ker näsan i, närmar sig näsvis, närgången; drager båtfören i land
Nepas (-paan), **-pain (-imen)**. s. skonbarn, kusin.
Nero, s. skälskraft, insigt, omt snille.
Nerokas (-kkaan), **-ollinen**, -oisa omtänksam, förståndig, besl skarpsinnig, snillrik.
Neroton, a. oförståndig, oomtänk obeslutsam; slö, nykter.
Neste, s. fukt, saft, vätska; — -en kaus, **-ensulku**, kongestion.
Nesteellinen, **-teinen**, a. fuktig.
Nestyy, v. blir fuktig, blir saftig
Nestää, **-tyttää**, v. befuktar, gör
Neula, s. nål; silmän. l. silmi nål; nuppin., knappnål; verk nätnål; kuusen n., granbarr; — ta l. **-kotelo**, nålfodral l. -bö **-mies**, skräddare; — **-nsilmäys** tråd; — **-paperi**, nålbref; — pä, nålmakare.
Neulanen, s. liten nål, barr.
Neule, s. sömarbete; sömtråd.
Neuliainen, s. geting; (*Kalev.*) igel
Neulikko, s. nålhus l. -bössa, l.
Neuloo, v. sömmar, stickar, syr.
Neulomatyö, s. stickeri, stick- l. bete.
Neulos (-ksen), s. sömarbete.
Neuloskelee, v. stickar, broderar.
Neutraalinen, a. neutral.
Neutri, s. neutrum.
Neuvo, s. råd, anvisning, utväg, m redskap; pitää n-a, rådplägar. tää n-n, hittar på en utväg. l. yksissä neuvoin, i samråd dessä neuvossa, i hemligt för kulkuneuvot, redskap att färdas fordon; kommunikationsmedel; ma-, syömäneuvot, tillgång dryck, mat; hyvät neuvot, goda skap; goda utvägar l. råd; — -n-a rådgifvare; — **-kokous**, konfer — **-npide**, rådslag, öfverenskom — **-npito**, rådplägning, förhand konferens.
Neuvoinen, a. som har råd. epän., rådlös, tvehogsen; kake hermafrodit.
Neuvoja, s. rådare, rådgifvare. visare, instruktör.

kas (-kkaan), **-ollinen**, a. rådig, har utvägar l. medel.
kki, s. anvisning, råd; klav.
o, v. råder, undervisar, anvisar.
s, s. råd; **kauppan.**, kommerse-**salan.**, geheimeråd; **valtion.**, råd; — **huone-** l. **-kamari**, rådmare; — **-kunta**, kollegium; konråd; — **-mies**, rådman.
sto, s. råd, kollegium.
ton, a. rådlös, brydsam.
ttelee, v. rådslår, rådplägar, öfgger, konsulterar.
ttelu, s. rådplägning.
s. mosse, moras, mader.
ien, a. sumpig, mossig.
rt. alls: **ei n. mitään**, alldeles

(-kkeen), k. Nietos.
-teen), s. band, häfte.
see, **-kkaisee**, v. nickar (*med udet*); **soutaa niekaisee**, ror nickar, ror framlutad.
i, s. mästare, konstnär; **runon.**, l: **kirjan.**, beläst, lärd man; **voit-**. segervinnare; **kielin.**, språkare: språksam; **kansin.**, försedd lock.
taa, **-kuttaa**, v. nickar fortfae: (*Kalev.*) rör sig vigt.
see, v. sväljer hastigt, slukar, kar.
sin (-imen), s. svalg.
s, s. hastig sväljning, klunk (*nielos*).
. v. sväljer, uppslukar.
tä, **-ntö**, s. sväljning.
s. svalg, strupe, ingång (*i ryajor, dor*): — **-aika**, tid då fisken tar ete: — **-risa**, gommandel.
e (-kkeen), **-lunen**, s. litet svalg, ng (*i ryaja*).
ke (-kkeen), **-mes (-eksen)**, s. landtunga, udde, kap.
(-en), s. udde, landtnnga, näs;
maa, halfö.
nen, a. full af uddar.
-äinen, s. röding, insjölax.
i, a. fuktig, blid.
(-oksen), **-te (-tteen)**, s. snö-
ta.
taa, v. samlar l. bildar drifvor.
-hku, s. utmattadt tillstånd; **nihalla**, vara utmattad.
a, v. snyftar, begär snyftande.
antuu, **-aun**, v. utmattas, blir långsam l. däfven.
ä, a. utmattad, trög; däfven.

Nihki, adv. alldeles noga; trött; fuktigt.
Nihku, s. hicka, snyftning.
Nihkuu, **-uttaa**, v. snyftar, gråter hickande.
Nihti, s. knekt; **vankin.**, fångknekt.
Niisa, v. niger.
Niin, adv. (sanasta Se) så; ja; ei n. mitään, alldeles intet; n. kyllä, ja väl l. visst; n. pian, så snart, så fort; n. pian kuin, så snart (*som*); n. muodoin, följaktligen, således; olkoon n., må så vara, välan; — **-kuin**, såsom, som, liksom.
Niini (-en), s. bast; — **-puu**, lind.
Niininen, a. af bast, bastrik.
Niippo, **-pollinen**, **-pastuu**, k. Nippo, y. m.
Niippu, k. Nippu.
Niisi (-den), s. väfskaft, solf.
Niisii, **-ittää**, v. träder i skaft.
Niisinen, **-tinen**, a. skaftig, skäftad; neliniitinen, fyrskäftad.
Niiska, s. mjölke.
Niiskuu, v. snyftar.
Niiskuttaa, v. åstadkommer snyftning; snyftar.
Niistin (-imen), s. snytverktyg; pl. **-imet**, ljussax: — **-liina**, näsduk.
Niistää, v. snyter: n. **kynttilää**, tager af l. snoppar ljuset; n. **ohria**, skräder korn.
Niisu, k. Nirsu.
Niitinen, k. Niisinen.
Niitos (-oksen), s. slaget tillstånd, höslag, hö att slås.
Niitti, s. (*Kalev.*) tråd, band.
Niitto, **-täntä**, s. höslag, höslåtter; skörd; — **-aika**, slåtter- l. skördetid: — **-kone**, slåttermaskin: — **-nurmi**, slåttervall; — **-talkoo**, slåtteröl.
Niittu, **-ty**, s. äng; — **-maa**, ängsmark; — **-nurmi**, ängsvall; — **-palsta**, ängsskifte l. -stycke; — **-vuorotus**, ängscirkulation.
Niittuinen, **-ttyinen**, a. full af l. rik på ängar, till äng hörande.
Niittäjäinen, s.: pl. **-set**, slåtteröl.
Niittää, v. slår (*hö*), mejar, skördar, uppskär.
Nikahtuu, v. kiknar, qväfves.
Nikama, s. buckla, knöl, kota.
Nikara, s. kaskad.
Nikertää, v. snider, karfvar.
Nikistää, v. stryper, qväfver.
Nikka, s. hicka, snyftning.
Nikkari, s. snickare.
Nikkaroitsee, v. snickrar.

Nikottaa, -kuttaa, v. väcker hickning snyftning, hickar, snyftar.
Nikotus, -kutus, s. hickning, snyftning;
Nikotuttaa, v. låter hicka, har att snyfta minua n., jag har hicka.
Nikula, -li, s. ett par sammanbundna kornkärfvar, kornband.
Nikunen, s. gommandel.
Nila, s. något slipprigt, slem; innanbark; koivun n., björksafva; n-n aika, saftid.
Nilja, s. slem, slipprighet.
Niljaantuu, -ahtun, v. blir slipprig, halkar hastigt, vrickas.
Niljakas (-kkaan), -akka, a. slemmig slipprig, hal.
Niljastuu, v. slintar, halkar, vrickas.
Nilkahtaa, -htuu, v. haltar hastigt, vrickar hasleden, vrickas.
Nilkahuttaa, v. vrickar, låter halta l. vricka.
Nilkastuu, v. blir halt l. vrickad, vrickar, slintar.
Nilki (-en), s. skärhet; on nilellä, är skär l. skafvad.
Nilkka, s. fotknölsled, hasled, smalben; — **-luu,** fotknöl.
Nilkku, a. halt, hal, slipprig.
Nilko, a. blott, bar, utan hud l. bark; — adv.; alldes; — **-haava,** liggsår.
Nilkoinen, a. slipprig, hal, bar.
Nilkonainen, -lkinen, s. liggsår, sårnad; — a. skär, naken, slipprig.
Nilkoo, v. affår narfven, afskafvar, skinnar.
Nilkuttaa, -kkuu, v. haltar, linkar.
Niioo, v. lossnar (*barken*).
Nilppu, -ppainen, -lvakka, a. slipprig, hal, glatt.
Nilvieläin, nilviäinen, s. blötdjur, mollusk.
Nimellinen, a. som har namn, ansedd; titulär-; nominel.
Nimentö, s. nominativ.
Nimesin, s. stämpel, namnstämpel.
Nimetön, a. namnlös, anonym; — n. sormi, ringfinger.
Nimeää, v. namngifver, säger (uttryckeligen), yttrar, ordar.
Nimi (-en), s. namn, titel; ristimän., dopnamn; liikan., öknamn, tillnamn; sukun., tillnamn, familjenamn; nimen- l. nimin-omainen, enkom; uttrycklig; nimen-omaisesti l. -omaan, enkannerligen, uttryckligen; — **-arvo,** namnvärde; karakter; — **-himo,** titelsjuka; — **-kauppias,** kontinguthandlare; — **-kirjoitus,** teckning; — **-kirja,** matrikel; **-kuulu,** namnkunnig; — **-kyv,** chiffer; — **-lehti,** titelblad; — **pu,** namnsedel; — **-luettelo,** ster, namnförteckning, rulla; — **ki,** bomärke, signatur; — titulärråd; — **-pastori** l. **herra,** vicepastor; — **-päivä,** dag; — **-runo** l. **-värsy,** — **-sana,** substantivum; — **-sisä** gister; — **-tuomari,** vicehärad
Nimikko, s. namne.
Nimikkö, s. nomen.
Niminen, a. med namn, benämn n., så benämnd.
Nimismies, s. länsman, befallni
Nimistö, s. namnförteckning, nomenklatur.
Nimittelee, v. benämner fortfar ver namn, öknämner.
Nimittäin, adv. nämligen; efte
Nimittäjä, s. nämnare.
Nimittämätön, a. onämnd, ob
Nimittää, v. benämner; titulär nämner; n. virkaan, utnämner fordrar till syssla; nimitetty viss man; nimitetty mies nen määräämänsä, viss man order.
Nimitys, s. benämning, utnämn
Nioo, k. **Nitoo.**
Nios (-ksen), s. band, tom, re
Nipastuu, v. blir snarsticken. missnöjd.
Nipistää, v. nyper, kniper.
Nipollinen, a. ömtålig, grannlag sticken, missnöjd.
Nippa, -ppi, s. fingerspel; nippaa, springa nata.
Nippo, s. snarsticken, harm; ga; — a. snarsticken.
Nippu, s. snibb, spets, tipp, udd
Nipsaa, v. knifsar, snifsar,
Nirahtaa, v. porlar till hastig tar fram fint.
Nirhaa, v. gnagar, skafvar.
Nirhain (-imen), s. skafverktyg
Nirhama, s. skrubbsår.
Nirisee, v. sorlar, porlar sakta fram, qvider.
Nirkastuu, -kkamastuu, v. blir
Nirkka, a. spetsig, skarp, vresig koin, skarpt, vresigt.
Nirkko, s. udd, spets.
Nirpistää, v. snörpar, ryskar (på
Nirppa, -pakka, a. misslynt.

a, s. småvessla.
aa, **-kuu**, v. gnisslar.
-su, a. matgrann, matväljande, magad.
ttaa, **-uttelee**, v. är matgrann l. magad, äter litet och fint.
. k. **Nirisee**.
. s. nacke; kirjan n., bokrygg; ken n., stället närmast ofvan en ; nurin niskoin l. ylennisn, hals öfver hufvud, hufvudstuon jkun niskoilla, ligger ngn last l. öfver ngn; — **-hirsi**, spännte; — **-luu**, nackben; — **-oja**, - l. laggdike; — **-tuuru**, nack-; — **-puut** l. **niskat**, åsar, vasar.
a, v. gör nacke, gör inskärning ring något.
inen, a. nackig, nackad; kann. l. jäykkän., styfnackig; pak.. tjocknackig; uppin., hårdnac- halsstarrig.
isuus, s. nackens beskaffenhet; in., hårdnackenhet, halsstarrighet.
llinen, a. med nacke försedd; styf; ofvanom belägen.
va, a. tjocknackig; halsstarrig.
ittelee, **-kuroitsee**, **-kuttelee**, v. alsstarrig, envisas, tredskar.
itteleminen, **-telu**, s. tredska.
itteleva, a. gensträfvig, tredsk, tudsig.
ri, s. halsstarrig l. envis menni- nackstyfhet (*sjukdom*).
risti, adv. halsstarrigt.
ruus, s. halsstarrighet.
s. hvete; — **-kakku**, hvetebulla; **-leipä**, hvetebröd.
ien, a. af hvete, hvete-.
s. spene, bröst, patt; — **-lapsi**, rn.
äs (-kkään), **-ällinen**, a. som har ar; — s. däggdjur.
e, v. gnisslar, knarrar.
v. häftar fast, binder.
, a. skarp, arg, vresig.
a, **-hottaa**, v. hotar att bita, är int l. vresig, snäser.
s. kardialgi.
hdus, s. vrickning.
htaa, v. vrickas, går ur led, förkes.
huttaa, v. vrider, vrickar ur led, träcker.
llinen, **-kallainen**, a. något knapp, rg.
sti, adv. kargt, knapt, njugt.

Niukea, a. slapp, slak.
Niukee, k. **Hiukee**.
Niukentaa, v. förknappar, inskränker.
Niukka, a. karg, knapp, njugg; — s. knapphet, brist; — **-tukoinen**, qväfvefattig.
Niukkaa, **-ailee**, v. njuggar, knappar, är sparsam.
Niukkuus, s. njugghet.
Niukoo, **-uvettaa**, v. retar, qväljer, väcker smärta i hjertgropen.
Niuristelee, v. grimaserar.
Nivala, **-vara**, s. masur; — a. vriden, krusig.
Nivel, s. led; — **-eläin**, leddjur; — **-ääs**, led-, länkharf.
Nivelinen, a. ledfull, ledad.
Nivellys (-ksen), s. ledsträckning, ledvrickning.
Niveltyy, v. blir sträckt, vrickas, går ur led.
Niveltää, **-llyttää**, v. sträcker leden.
Nivertää, v. genomborrar.
Nivo, s. matleda, äckel.
Nivoo, v. binder, häftar.
Nivus (-ksen), s. höft och ljumske; — **-liha**, slaksida.
No! noh! int. nå!
Noentolainen, s. (*Kalev.*) egare af fiskarehydda.
Nohittaa, **-hottaa**, v. ropar noh, pådrifver.
Noikkaa, v. nickar på hufvudet.
Noin, adv. så der, ungefär, omkring, vid pass.
Noita, s. trollkarl, hexa; noidan nuoli, trollskott; meteor; noidan luvut, signerier, trollord l. -formler.
Noitumus, **-tuus**, s. trolldom, trollning, trolleri, hexeri.
Noituu, v. trollar, förtrollar, förbannar, svär.
Noja, s. lutande f. stödjande ställning, stöd; pöydän nojalla, stödd mot bordet; valtuuskirjan nojassa l. nojalla, i stöd l. på grund af fullmakt; oman onnensa nojassa, förtröstande på egen lycka; jättää onnen nojaan, lemnar åt sitt öde; — — **-tuoli**, länstol.
Nojaa, **-autuu**, v. lutar l. stödjer sig mot, länar på; litar på, stöder sig på.
Nojaus, s. lutning, stödjande.
Nojo, s. lutning, böjning; on nojossa, är lutande.
Nojoo, **-jottaa**, **-juu**, v. lutar, stödjer sig mot, svigtar.

Nokaisee, v. hackar, pickar.
Nokare, s. klimp, klump.
Nokastelee, v. näbbas.
Nokastelija, s. snushane, näbba.
Nokeaa, v. bestryker med sot, sotar ned; sotar, rensar från sot.
Nokeutuu, v. blir sotig.
Noki (-en), s. sot; brand; — **-jauho**, sotdagg; — **-jyvä**, brandkorn; — **-kolari**, sotare; — **-musta**, svart som sot, kolsvart; — **-poika**, sotargosse; — **-pää** l. **-tähkä**, brandax, sotax; — **-valkea**, soteld.
Nokija, s. sotare.
Nokinen, a. sotig.
Nokiskelee, v. plockar fortfarande med näbben.
Nokisuus, s. sotighet.
Nokittelee, v. näbbas, gnabbas, retas.
Nokka, s. näbb, näsa, udde, spets; veneen n., framstam, förstäf; — **-hiiri**, näbbmus; — **-mölhö**, snushane; — **-viisas**, näsvis, försmädlig.
Nokkaa, v. slår med näbben.
Nokkaantuu, **-aua**, v. blir långnäbbig, blir stött, drar på näsan.
Nokkainen, a. näbbig, näbbad; pitkän., långnäbbig.
Nokkava, a. långnäbbig; vresig.
Nokkela, a. näbbig, qvick, klyftig, spetsfundig, snabb, flink.
Nokkii, v. plockar med näbben, plockar, hackar, pickar.
Nokkonen, **-koinen**, s. nässla; kusiaisl. rautan., etternässla; — **-ispaltina**, nätteltuk.
Nokkuu, v. droppar, dryper.
Noko; — **-nokka**, lång näbb.
Nokulainen, k. **Nokkonen**.
Nokottaa, **-kuttaa**, v. låter droppa, drypa; 2) sitter med näbben lång, sitter och hänger näbb l. näsa.
Nolo, a. tafatt, trög, snöplig; vrt. **Nulo**.
Nolosti, adv. tafatt, bakvändt.
Nomeni, **nomini**, s. nomen.
Nopea, a. snabb, snäll, qvick.
Nopertaa, **-pertelee**, v. knapprar, gör småsaker.
Nopeasti, adv. snabt.
Nopeus, s. snabbhet.
Noppa, s. droppe; tärning.
Noppaa, **-ii**, v. droppar; plockar; knäpper.
Noppo, s. kägla; droppe.
Nopsa, a. snabb, qvick.
Noputtaa, **-puttelee**, v. klappar, knäpper, knapprar.
Noputus, s. klappande, klappning, knäpning.
Noraa, **-rajaa**, **-risee**, v. flyter s sorlar.
Norahtaa, v. droppar hastigt ne rar fram l. ned.
Nore, s. (fallande) droppe, stänk.
Norea, **-rja**, a. böjlig, smidig, vig kynä, mjuk penna.
Noreus, s. böjlighet, vighet.
Nori, s. svulst; qvarka; gikt; — **-k** surbent; — **-nuora**, hank t
Norisee, v. dryper; sorlar.
Norja, s. Norge; — **-nkieli**,
Norjalainen, a. norsk; — s. N
Norjenee, v. blir smidig l. böjl
Norjistaa, v. gör smidig l. böj
Norke (-kkeen), s. snuggande. ning.
Norkkii, **-kottaa**, v. snuggar. är snyltgäst.
Norkko l. **Norko**, s. snuggare, gäst.
Noro, s. sumpig däld, däld, mader nil; juoksee noronasa. som en bäck; — **-kuusi**, myr **-maa**, sumpig l. sidländ mark **-perä**, full af fördjupningar:
Noroinen, a. full med rännilar, sank.
Noronen, s. liten däld; rännil: ispigg.
Norpe (-ppeen), k. **Norke**.
Norri, s. knorr, kaffeknorr.
Norssi, s. nors.
Norsu, s. valross; elefant; nors elfenben, valrossben.
Noruu, v. dryper.
Norvehtii, k. **Norkkaa**.
Nostaa, v. lyftar, höjer, upplyftar, bär, uppbringar; n. verkkoja jar nät; n. hintaa, stegrar vettä, uppfordrar vatten; mer vatten; n. huudon, ett ryckte; upphäfver ett rop: pinan, uppväcker ett upprör saa, uppbådar folk; n. kys sen, väcker fråga.
Nostajainen, s. lyftning, upp pl. — **-set**, lyftningstraktering
Nostaltaa, v. upplyftar lätt och (*Kalev.*) upplyftar kraftigt.
Nostalmus, **nostannainen**, s. ket en för gången lyftar.
Nostannus, s. notvak; upplyftni
Nostattaa, **nostuttaa**, v. låter upphöja, har att jäsa, lyftar.

nostatan jalkaani, jag lättar på foten.
stelee, v. lyftar småningom; n. sydäntä, retar, rör gallan.
stin (-imen), s. häfstång; taikinan n., jäsningsmedel för deg, jäst; nuotan n., notvak.
sto, nostanto, s. upplyftning, upphöjning; uppbåd; huudon n., ryktets utspridning; riidan n., väckande af tvist; nosto ja lasku-huuto, upp- och afslag; — **-lappu**, check; — **-lauta**, lyftbord; — **-lupa**, mutsedel; — **-mies**, värneman; — **-ovi**, fallucka; — **-väki**, uppbådadt folk; landtvärn; — **-väylä**, schakt.
tarius, s. notarie; julkinen l. yleinen n., notarius publicus; ylin., protonotarie; notariuksenvirka l. -virasto, notariat.
tkea, a. böjlig, vek, vig.
tkeus, s. böjlighet, smidighet, vighet.
tkistaa, v. böjer, gör böjlig.
tkistus, s. böjning, böjande.
tkistuu, v. böjer sig, blir böjlig, bagnar.
otko, -kelma, s. böjning, bugt, dalsänkning, svacka; on notkossa l. notkolla, är inböjd.
otkoinen, a. full med böjningar l. dälder.
otkottaa, -kuttaa, v. har att svigta, svingar, vaggar, slänger.
otkotus, -kutus, s. fortfarande böjning, svigt, svängande.
otkuu, v. böjer sig l. svigtar l. gungar (fortfarande).
oudattaa, v. låter afhemta; efterföljer, efterkommer, villfar; n. puhtautta, iakttager renhet; n. mieltä, efterkommer ens vilja; jota asianomaiset alamaisuudessa noudattakoot, hvilket vederbörande till underdånig efterrättelse länder.
oudattaja, s. efterföljare.
oudatus, s. afhemtning; efterlefnad; mielen n., villfarighet.
oude (-teen), s. afhemtning, villfarighet; mielen n., tillfredsställelse, villfarighet.
oukka, s. näbb.
oukkaa, v. plockar (*en gång*).
oukkaus, s. (hastig) plockning, knackning (med näbben).
oukkeet, s. pl. småplock.
oukkii, v. plockar.
ousee, v. uppstiger, uppgår, står upp, stiger, sväller; taikina n., degen jäser; kuu n., månen går upp; hinta n., priset stiger l. stegras; nouseva viikko, nästa vecka.
Nouseilee, v. häfvar sig, svallar.
Nousematon, a. ouppgången, ouppstigen; ojäst.
Nousento, -semus, s. uppstigning, uppgång, höjning, jäsning.
Nousu, s. k. edell. sanaa; — **-kala**, uppgångsfisk; — **-vesi**, flödvatten, uppsjö.
Nousukas, s. uppkomling.
Noutaa, v. afhemtar, hemtar, går efter något, följer; n. mieltä, gör till viljes, villfar; n. käskyä, efterkommer befallningen.
Nouto, s. afhemtning; vrt. **Noutaa**.
Novelli, s. novell.
Novertaa, k. **Nopertaa**.
Nuha, s. hörn, snut; 2) snufva; — **-tauti**, qvarka, katarr.
Nuhaelee, v. (*Kalev.*) dras, släpar sig, smyger.
Nuhainen, a. full med snutar; plågad af snufva, katarralisk.
Nuhajaa, -hisee, v. fnyser, mumlar, snöflar.
Nuhde (-teen), s. tadel, förebråelse, bestraffning (*med ord*), tillrättavisning; nuhteen-alainen, tadelvärd; saan, annan nuhteita, jag får, ger bannor; — **-saarna**, straffpredikan.
Nuhina, s. fnysning, mummel.
Nuhjaa, justaa, v. stökar, röres tölpigt, fumlar, drölar.
Nuhju, -jus, s. dröl, tafatt menniska, sölkorf.
Nuhraa, v. nedsölar, smutsar.
Nuhrauu, v. blir nedsölad, smutsas.
Nuhteellinen, a. tadelvärd, straffbar; tadlande.
Nuhteeton, a. ostraffig, obrottslig, oklanderlig, oförvitlig, tuktig.
Nuhtelee, v. tadlar, förebrår, bestraffar l. näpser (*med ord*), tillrättavisar.
Nuhtelus, -telo, s. förebråelse, bestraffning, näpst.
Nuija, s. klubba, knoster; — **-sota**, klubbkrig; — **-nlyönti**, klubbslag.
Nuijaa, v. klubbar.
Nuijii, v. klubbar fortfarande, bultar på (med klubba), knostrar.
Nuijottaa, v. beter sig kärft, är stött.
Nuikuttaa, k. **Nujuu** j. **Nujuaa**.
Nuikuttaja, s. (*Kalev.*) stojare, dragare.

Nuiskii, v. vädrar (*såsom hunden*), fnyser.
Nuistaa, v. gör sluttande l. skef, snedar; afsnuddar, rundar.
Nuitti, s. spets.
Nuiva, a. bister, kärf, tvär, ogästvänlig, njugg.
Nuivistuu, v. vissnar.
Nujo, s. matleda; — a. aptitlös.
Nuju, s. buller, oväsende, storm.
Nujuaa, v. brakar, väsnas.
Nujuu, v. är utan matlust, afmagrar.
Nukahtaa, v. insomnar hastigt, tager en liten lur, slumrar.
Nukallinen, a. försedel med lo l. lugg, luggig, nockig.
Nukaton, a. utan lo, utan nock; (*Kalev.*) gräslös.
Nukeroluu, s. svansben.
Nukistuu, v. insomnar, dignar.
Nukittaa, v. insyr l. inväfver hängande trådar l. flockar, nockar; bultar, pådrifver.
Nukittuu, v. blif lofvig, flockar sig.
Nukka, s. fjun, lo l. lugg, nock, rugg, tofs; nauriin n., rofrot; rukin n., krok l. nock i rockflykten; — **-verka**, plys; — **-vieru**, losliten.
Nukkaantuu, v. blir lofvig, repar sig.
Nukkainen, a. fjunig, lofvig, ruggig, noppig.
Nukke, **-kki** (**-en**), s. docka; nukenlehti, groblad.
Nukkeri, s. nockadt täcke, rya, fris.
Nukkeroi, v. (*Kalev.*) leker, tumlar om, stojar.
Nukkeroinen, a. missnöjd, gnatig, kinkig, knarrig, qvidande.
Nukkeroitsee, **-oi**, v. är missnöjd, gnatar, kinkar, knarrar, qvider.
Nukkii, v. noppar; k. **Nukittaa**; n. nauriita, skär bort rötter och stjelkar af rofvor.
Nukkuu, v. sofver, insomnar.
Nukulainen, **-liainen**, s. nässla; nukulaishumala, humlebinda, snarrefva.
Nukus, s. sofvande tillstånd; on nukuksissa, är insomnad.
Nukuttaa, v. söfver, insöfver.
Nulikka, s. slyngel, knyffel.
Nulja, a. sned, förvriden; — s. slam, halka; silmät ovat nuljallaan, ögonen äro afviga.
Nuljaa, v. slintar, halkar; låter halka, runkar.
Nuljahtaa, v. halkar, slintar.
Nuljahuttaa, v. försträcker (en led), ter hastigt slinta.
Nuljakas (**-kkaan**), a. slipprig, hal.
Nuljakka, **-jaska**, s. slem, slipprig
Nuljo, **-ju**, a. slipprig, hal; — skallig, flintskallig.
Nuljus, s. dröl, klåpare.
Nuljustaa, **-telee**, v. drölar, beter tafatt, vankar omkring sysslolös.
Nuljuttaa, **-telee**, v. skakar, runkar vankar omkring.
Nuljutus, s. skakning; vankning.
Nuljuu, v. är rörlig, runkar, skak
Nulkka, s. lunk, traf.
Nulkkaa, **-uttaa**, v. lunkar, traf
Nulkki, **Nulli**, k. **Nulikka**.
Nulo, a. modstulen, nedslagen, sjuk, snopen; vrt. **Nolo**.
Numero, s. nummer, siffra; — siffer- l. nummertal.
Numeroitsee, **-oittaa**, v. numrer
Numerollinen, a. försedd med numrerad.
Nummi (**-en**), s. hed, mo; — **-jäk** islandsmossa.
Numminen, s. liten mo l. hed; full af moar l. hedar.
Nunna, s. nunna; — **-luostari**, kloster.
Nunnisto, s. nunneorden.
Nunnu, s. bröstvårta, spene; ruis- l. sinin., blåklint.
Nuo, pl. (san. Tuo) de der.
Nuode (**-teen**), s. svåger (*systers* (*Kalev.*) brudens följeslagare; — **mo** l. **-mies**, brudens följeslagare.
Nuoha, s. fnas, fnugg.
Nuohaa, **-hoo**, v. gnuggar, gnider, jar, sotar; fnasar.
Nuohaantuu, v. blir fnasig, fnuggig
Nuohoja, s. fejare, sotare.
Nuojuu, v. bugtar sig, kroknar.
Nuokahtaa, v. bockar hastigt, nickar, blundar hastigt.
Nuokka, s. nickning, blund; näb.
Nuokkaa, **nuokaa**, v. nickar; med näbben.
Nuokkii, v. hackar l. nickar fortfar
Nuokkuu, v. är nickande, blundar, bugar, vaggar.
Nuokuttaa, v. låter nicka, har att da; n. päätänsä, runkar på vudet.
Nuolaisee, s. sleker l. slickar
Nuolee, **-eskelee**, v. sleker, slicka
Nuoleton, a. utan pil; — **-liten**, pilar.

(-en), s. pil; — **-kontti**, pilko- — **-enpää**, pilspets, kil.
n (-imen), s. sleke (*för boskap*).
ttaa, v. förser med pilar.
. s. slickning, sleke; — **-sormi**, finger.
sa, a. olustig, nedslagen, orklös.
paa, v. nyper, rycker.
ı, s. rep, lina, snöre, streck; — **ınssija**, lindansare.
ıa, **-rittaa**, v. snör, förser l. bin- med snöre l. rep.
ıinen, a. af rep, replik, snörrät.
ıisesti, adv. snörrätt.
ıllinen, a. med snöre l. rep för- ı; — a. ett snöre l. rep fullt.
sa, a. böjlig, smidig.
ollinen, a. ungdomlig.
ontaa, **-rennuttaa**, v. föryngrar, friskar.
ontuu, v. föryngras, blir ung.
i (-en), a. ung; n. maito, färsk söt mjölk; nuoreläntä, något
ikko, s. ungmor.
iso, s. ungdom, ungt folk.
ruttaa, v. uppfriskar, uppmjukar.
tea, a. böjlig, smidig.
tuu, v. blir ung l. mjuk, föryng- ; ruoho n., (*vissnadt*) gräs återfår grönska; rauta n., jernet blir ıkare.
ukainen, s. yngling.
uus, s. ungdom, färskhet.
ka, **-kea**, a. fuktig, duskig.
keus, s. fuktighet, dusk.
kenttaa, v. gör fuktig, fuktar.
allinen, a. notegande, notdragare; a. en not full.
eus, s. svågerskap, befryndning.
i, s.; pl. nuodet, brudens för- ırar, svärföräldrar.
ikas, a. melodisk.
illinen, a. tonisk; välljudande.
io, s. stockeld, bivuak.
ta, s. not; mennä nuotalle, gå notdragning; nuotan reisi l. ıpi, sidostycket i noten; nuotan ırä, bakkilen; nuotan paula, ttteln; kutoo nuottaa, binder not; **-apaja**, notvarp; — **-kunta**, not- g; — **-riuku** l. **-salko**, notstång.
tti, s. not, ton, melodi; — **-jakso -viivat**, notsystem, notlinierna; — **ıerkki**, tontecken.
ttue, **nuotus**, s. notlag, notfolk.
tustaa, v. drager mödosamt, släpar.

Nupero, s. svansben.
Nupisee, v. knotar, mumlar.
Nuppi, s. knopp; — **-neula**, knappnål.
Nuppu, s. knopp, noppa, smula; hiuk- set ovat nupulla, håret är uppsatt.
Nuppuinen, a. full med knoppar l. nop- por, noppig.
Nupukka, s. boll, litet klot, liten knopp, näckros.
Nuraa, **-rajaa**, **-risee**, v. sorlar, mum- lar, knotar.
Nurahtaa, **-rahuttaa**, v. sorlar hastigt, mumlar till.
Nure, s. sorlande, knotande tillstånd; on nureissansa, är misslynt, hän- ger hufvudet.
Nurea, k. **Nurja**.
Nureksii, **-reksuu**, v. knotar, knorrar, klagar, är bedröfvad.
Nurin (oik. **nurjin**), adv. afvigt, om- vändt; nurin niskoin l. niskojan- sa, öfverända; nurin narin, upp och ned, huller om buller; nurin puolin, afvigt; nurin päin, åt orätt håll, förvändt; silmät nurin, ögonen afviga; menee nurin, går omkull.
Nurina, s. sorl, knot, mummel.
Nuristaa, v. låter sorla, låter rinna till sista droppen.
Nuristuu, v. blir ledsen, stött.
Nurja, a. afvig, förvänd, omvänd, ogin, oblid, vrång; n. puoli, afvigsida, frånsida; n. mieli, afvogt sinne, ovilja; kantaa nurjaa kilpeä, bär afvog sköld; n-t onnenvaiheet, oblida öden; — **-mielinen**, ogin, vrång- sint, ovillig, oblid.
Nurjahtaa, **-htuu**, v. slintar, vrickas.
Nurjus, s. ogin, vrång menniska.
Nurjuus (-den), s. afvoghet, kärfhet.
Nurkallinen, a. med hörn försedd; — s. knuttimrare.
Nurkastuu, v. blir knotande, misslynt l. missmodig.
Nurkittaa, v. förser med knutar l. hörn, delar på hörnen l. knutarna; nurkit- tain, hörnvis, knutvis, hörn mot hörn.
Nurkka, s. hörn, knut, vrå; meren n., hafsbugt; nurkantakainen, som finnes bakom knuten; hemvuxen to- bak; — **-kivi**, hörnsten; — **-mestari**, bönhas: — **-mestaruus**, bönhaseri; — **-mies**, knuttimrare; — **-saksa**, schack- rare; — **-vieras** l. **-virri**, golfstån- dare, snyltgäst; — **-väki**, inhysesfolk.
Nurkkainen, a. hörnad, hörnig.

Nurkkaisin, s. qvadrant.
Nurkkala, s. kråkvinkel, knutstad.
Nurku, s. missnöjdhet, ovilja, knot; — **-mieli**, harm, missnöje.
Nurkuu, v. klandrar, tadlar, beklagar sig, knotar.
Nurmettuu, v. blir gräslupen, bildar gräsvall, går i linda.
Nurmi (-en), s. gräsvall, vall, hårdvall, linda; äng; panee nurmeksi, inlägger till vall; — **-apila**, rödklöfver l. -väpling; — **-kaura**, ängshafre; — **-niitty**, hårdvallsäng; — **-puntarpää**, ängskafle; — **-tatar**, mortåg; — **-tähkiö**, timotei, ängkampe.
Nurmikas (-kkaan), s. tåtel; ängsfrö; — a. gräsbeväxt.
Nurmikko, s. gräsmatta l. -fält.
Nurminen, a. full med gräsvall, bestående af hårdvall.
Nurpea, a. olustig, otålig, nedslagen.
Nurraa, -rruttaa, v. marrar, qvider, tigger enträget.
Nurrus (-uksen), s. knarrigt tillstånd; näsvis tiggare; on nurruksissa, är knarrig, missnöjd.
Nurrutus, s. gnäll, enträget tiggeri.
Nurve (-rpeen), s. nedslagenhet; on nurpeissaansa, är nedslagen, missnöjd, harmsen l. stött, tjuras.
Nuti, s. bentrissa i skjutbåge; — **-pää**, kalt hufvud; hornlös.
Nutisee, v. sorlar, knotar, mumlar.
Nutistaa, v. stryper, qväfver, kramar, qväser; släpar l. gör mödosamt.
Nutkahtaa, v. böjes hastigt, knycker till.
Nutkuttaa, v. knycker (*fortfarande*), rycker; ajaa n., åker i sakta lunk.
Nutraa, -rajaa, v. sorlar, brummar; krusar, knorlar, skrynklar.
Nuttu, s. rock; palta.
Nuttura, s. knottrighet, upplagdt hår.
Nuturoitsee, v. knusslar, gör något sakta, lefver stilla.
Nutustaa, -tustelee, v. knuslar, gör något sakta.
Nuudus, s. utmattadt l. förvissnadt tillstånd; on nuuduksissa, är utmattad l. vissnad l. i sin, småktar.
Nuuha, s. fjun, rugg, lo.
Nuukahtaa, v. nickar hastigt, blundar.
Nuukistuu, v. kröker sig l. faller nedåt, kroknar.
Nuupahtuu, v. kroknar, dignar.
Nuuppea, a. vigtig, kraftig.
Nuuru, s. aftyning, trånad, klagan.
Nuurus, s.; nuuruksissa, trumpe misslynt.
Nuurun, v. trånar, aftynar, sjuka gar.
Nuuska, -ku, s. snus; — **-mies**. sare; — **-tuosa**, snusdosa.
Nuuskaa, v. snusar, nosar.
Nuuskari, -uri, s. snusare.
Nuuskii, -kuu, v. vädrar, nosar, fy snokar, näsjar, uppsnappar.
Nuuskija, s. snokare, spion.
Nuuskuttaa, -kuttelee, v. snokar, ter snoka, snyftar.
Nuuskutus, s. snyftning.
Nuutuu, v. utmattas, aftynar, fö nar; lehmä n., kon sinar l. af
Nyhermä, s. knöl, tuberkel.
Nyhermäinen, a. hörnig, kantig. lig, knölig.
Nyhisee, v. fnyser, mumlar, talar genom näsan.
Nyhkii, -hkää, v. knuffar, skuffar, ry
Nyhkäys, s. knuff, stöt, rycknin
Nyhtää, v. upprycker, utplockar.
Nyhtö, s. uppryckning, utplockning
Nyhä, k. **Nuha**.
Nykermä, k. **Nykä**.
Nykertyy, v. blir trubbig l. kort. faller.
Nykertää, -kertelee, v. afnyper. derplockar.
Nykeryys, s. trubbighet, stampakti
Nykerä, -räinen, -rö, a. trubbig. nupen, kort; — **-nenä**, kort och big nässa, stubbnäsa; — **-päinen**, dadt trubbig.
Nykintä, -tö, s. plockning, rycknin
Nykistyy, v. blir kramad l. trycker jer sig ned.
Nykistää, v. kramar, trycker i hop
Nykkii, v. rycker fortfarande, ryc knycker; spritar (*fjäder*).
Nykkärä, k. **Nuttura**.
Nykkää, v. skuffar, knuffar.
Nyky, s. den närvarande tiden; nykyä, nu för tillfället l. tide kyään l. nykyjään, för det varande; — **-aika**, nutid.
Nykyinen, a. nuvarande, innevar nykyisin, nyligen; nykyise nä vuosina, under senare å kyisimmät tiedot, nyaste rättelser; — **-is-aikainen**, mo
Nykyisesti, adv. för det närvara
Nykyisyys, s. den närvarande t nutiden.
Nykä, -ky, s. stump, kort ä

)nä, kort och trubbig näsa, stubb-
:a.
iisee, v. knycker fill, rycker en
ag.
entä, -lky, s. fläning, skinneri.
ettää, v. låter flå; afbarkar.
in (-lkimen), s. fläarknif, näfver-
t.
yy, k. **Nuljuu.**
:ee, v. flår, skinnar, klår, afbarkar;
maakuntaa, utsuger landskapet.
ijä, -lkyri, s. fläare, fläbuse, skin-
:e. utsugare.
iö, s. skinnluder.
)rä, -röinen, a. kort, trubbig, stump-
ig; n. **ohra,** trögt växande korn.
stää, v. kniper ihop, nyper.
y, s. fingrering; knyppling; —
yny, knyppeldyna.
ä, s. liten upphöjning, knopp, knapp.
ää, v. fingrar, knypplar.
)ii, -ppelee, v. nappar l. plockar
itt, noppar, nyper, knypplar.
)y, -ylä, s. blemma, knopp; **kan-**
an nyppy, nopp på väfven; **vuo-**
a nyppylä, bergspets; — **-kan-**
s, piké; — **-rauta,** pikerjern.
)yinen, -yläinen, a. full med blem-
r, knoppar.
)ylöitsee, v. slår ut blemmor; knypp-

)äys, s. nappning, napp.
)ää, v. nappar.
)ttää, v. uddar, pikerar.
)ytyy, v. blir nedstämnd, stannar
äxten, aftynar.
ä, a. nedstämd, ängslig, slö.
i, s. slö knif l. yxa.
iii, -hää, v. täljer, hugger med slö
if, yxa.
see, k. **Nuraa.**
ähtää, -tyy, k. **Nurjahtaa.**
ittää, v. ger tecken med knyt-
fven; n. kättä, knyter näfven.
kki, s. knytnäfve; — **-laki,** näf-
t; — **-ottelu** l. **-putikka,** knytnäf-
kamp, boxering, näftag.
kkinen, s.; **olla nyrkkisillä,**
mpa knytnäfvekamp, boxas, vara i
ftag.
kkä, a. brant, tvär, vresig.
kästyy, -kähtää, v. blir vresig,
ir stött, förargas.
käyttää, v. gör vresig, förargar.
peä, a. trumpen, tvär.
pistää, v. snörpar, rynkar (*i hop*).

Nyrrys, s. nedslagenhet, missnöje.
Nyrryttää, v. gör något tyst och trögt; qvider, begär enträget; försvagar; **itkee** n., gråter sakta; **käy** n., går långsamt.
Nyrskyttelee, v. (*Kalev.*) försöker bryta, börjar så att det knarrar.
Nyrsii, v. gnagar, knaprar.
Nyrsyttää, v. snyftar.
Nyrtty, s. skrynkla, rynka.
Nyry, -yä, a. spenslig, svag; knarrig.
Nyskyy y. m., k. **Jyskyy** j. n. e.
Nystelmä, -termä, s. liten knöl, vårta.
Nystylä, -tyrä, -tö, s. knöl, bulnad, vårta, bubbla.
Nysä, s. snugga, stump.
Nyt, adv. nu.
Nyte (-tteen), s. stöd, stylta, stötta.
Nytisee, v. knotar, mumlar.
Nytkii, v. rycker, knycker.
Nytkyttää, -ttelee, v. rycker ofta, tätt; **soutaa** n., ror ryckande; **elää** n., lefver sakteligen.
Nytkytys, s. fortsatt ryckning, knyckande.
Nytkyy, v. blir ryckt, gungar, svigtar.
Nytty, s. stöd; bylte, docka.
Nyttyrä, a. vresig, trumpen.
Nytykkä, s. bylte, knyte.
Nytystelee, v. byltar; gör något långsamt; kramar, qväser småningom.
Nyykkii, -ää, v. nickar på hufvudet, knycker.
Nyykkäys, s. nickning, nick.
Nyykys, s. nickande, lutande ställning.
Nyykytää, -kyttelee, v. nickar, har att nicka; runkar.
Nyylä, s. blemma, vårta, knyl.
Nyyrii, v. röres långsamt.
Nyyristyy, v. drager sig tillsamman, krymper ihop, hukar sig ned.
Nyyskättelee, v. nyser, fräser, frustar.
Nyystää, v. nyser; snyter.
Nyyti, s. knyte.
Nyökkäys (-ksen), s. nick, nickning.
Nyökkää, -kyttää, v. nickar; hackar.
Nyöri, s. snöre; **avaa** l. **purkaa nyörit,** snör upp; — **-liivi,** snörlif; — **-maakari,** snörmakare.
Nyörää, v. snör.
Nädästää, v. töar, faller fuktig snö.
Näelmä, s. scen, utsigt.
Näennäinen, a. skenbar, synbar.
Nähjä, a. ombultad, uppmjukad.
Nähtävä, a. (*part. pass.*) synlig, märkbar, påtaglig; **silmin** n., ögonskenlig; **todeksi** n., bevislig.

Nähtävästi, adv. synbarligen; silminn., ögonskenligen.
Näin (näkimen), s. synorgan.
Näin, adv. så här, så.
Näivehtyy, -vettyy, v. slaknar, aftynar, förvissnar, förtvinar.
Näivettäjäinen, s. tvinsot.
Näivettää, v. låter aftyna, förtager krafterna.
Näivä, a. fuktig och slak, förvissnad, seg.
Näkee, v. ser, åskådar; anser; erfar: n. hyväksi, anser l. finner för godt; n. vaivaa, har besvär; n. nälkää, vilua, erfar, lider hunger, köld; Jumala nähköön, Gud nåde, Gud bättre!
Näkemys, s. åskådning; vision.
Näkemä, s. det sedda, syn: (*Kalev.*) utseende; silmän n. det ögat ser, synhåll; näkemättä, obesedt, obemärkt.
Näkemätön, a. som icke ser, blind.
Näkijä, s. ögonvittne; siare, spåman, andeskådare.
Näkki, s. necken; näkin kenkä l. kota, snäcka, snäckskal.
Näkkileipä, s. knäckebröd.
Näky, s. syn, utseende; — **-harhaus**, synvilla; — **-kuvaus**, prospekt; — **-leipä**, skådebröd.
Näkyisä, k. **Näköisä**.
Näkymys, s. synvilla, sken.
Näkymä, s. scen, tafla.
Näkymätön, a. osynlig, omärkbar.
Näkymö, s. scen.
Näkyväinen, a. synlig, synbar.
Näkyy, v. synes; tulee näkyviin, kommer till åsyn, blir synlig; miksi l. miltä se teistä n., hvad synes er derom, huru synes l. tyckes det er?
Näkämaa, s. pös-, frysjord.
Näkö, s. syn, utseende, utsigt; vaivann., besvär; nälänn., lidandet af hunger; kaunis näöltänsä l. näköjänsä, skön till utseendet; — **-ala**, synvidd, utsigt; — **-kanta**, synpunkt; — **-oppi**, optik; — **-piiri**, horisont, synkrets; — **-pää**, (*Kalev.*) ansigte.
Näköinen, a. af utseende, liknande; veren n., till utseendet som blod; sen n., af sådant utseende; isän n., lik fadern.
Näköisä, a. synlig, ansenlig; tulla näköisälle, komma till åskådning, komma fram, bli synlig.
Nälistyy, -lästyy, v. blir hungrig.
Nälittyy, v. blir uthungrad.
Nälittää, v. gör hungrig: minua n mig hungrar, jag känner hunger.
Näljä, s. slem.
Näljäinen, -jäkäs (-kkään), a. sl mig, slipprig.
Näljämäinen, a. slemaktig.
Näljästyy, v. blir slemmig.
Nälkä, s. hunger, svält; minun on olen nälissäni, jag är hung nähdä nälkää, svälta, lida hun pitää nälällä, svältföda; — **-k vu**, mar-, dvergbjörk: — **-kurki**, — **-parannus**, svältkur; — **-v** hungersår l. -nöd; — **-vyö**, svangrem.
Nälkäinen, -kähinen, a. hungrig. ten.
Nälkäyttää, v. uthungrar, svälter
Nälkäyy, v. blir hungrig, uthungra
Nälvehtää, v. har matleda.
Nämä l. **Nämät**, pl. (sanasta Tä desse, dessa, de här.
Nänni, -nä, s. bröstvårta, spene:
Näpe, näpillinen, s. pris, nypa.
Näpertää, k. **Napertaa**.
Näpeä, a. näpen, nätt, snäll, knapp.
Näpisti, sdv. knapt; näpet.
Näpistely, -stäminen, s. snatteri.
Näpistää, -stelee, v. kniper, fing snattar.
Näpitin (-ttimen), s. kniptång.
Näpittää, -ttelee, v. knäpper fort de, kniper.
Näplii, -ää, v. fingrar, tummar.
Näppi, s. fingerspets, nypa (*sm fingerspetsar*); lyön n—ä, jag lar med fingerspetsarna, ger knäppar.
Näppii, v. nyper, kniper, knäpper.
Näppy, -ylä, s. blemma, qviasla.
Näppäimistö, s. klaviatur, manual.
Näppäin (-imen), s. tangent.
Näppäinen, näpäkkä, a. näpen: kn
Näppäri, s. snäppare.
Näppärä, -ppäräinen, a. behändig dig, qvick, inventiös.
Näppäryys, s. färdighet, qvickhet.
Näppäys, s. knäppning, knipning.
Näppää, v. kniper, knäpper, nappar.
Näpsä, a. vig, snäll, qvick, behänd
Näpähyvä, a. (*Kalev.*) stinn, fyllig
Näpäisee, v. knäpper en gång. lindrigt.
Näre, s. ung gran l. tall; pl. näre gransnår.

ikkö, -eistö, s. gran- l. tallsnår, g gran- l. tallskog.
i, s. nötskrika; hohkan., nötskri- kuusankan., lafskrika; sinin., kråka.
ii, -ää, v. gnagar, sargar; pladdrar.
see, v. knarrar, gnatar.
ki, -kkä, a. snarsticken; qvick, tfattlig.
kyys, s. snarstickenhet, otålighet.
yttää, v. brummar, kältar.
äs (-kkään), a. snarsticken, retlig, räknad, krepsk.
ästys, s. förtrytelse, harm.
ästyttää, v. förtryter, gör stött, mar.
ästyy, v. förtrytes, blir ond l. tt, harmas.
e (-tteen), s. häsja, aflång stacke, gskyl.
i, s. narf, öfverhud.
ä, a. snål; benägen.
, s. halsbränna: 2) kräfva.
stää, v. v. åstadkommer halsbränna; nua n., jag har halsbränna.
i. -äin (-imen), -äinen, s. källar- sbuske, tibast; — **-marja**, källar- sbär.
i. a. näpen, snygg, liflig, qvick att ta.
y, s. blemma, blåsa.
ää, v. stickar, broderar.
käs, näsäviisas, a. näbbig, näsvis.
in (-imen), -kelmä, s. vedelhö.
i. a. nätt; knapp.
y. s. slöja, hufva.
stää, -telee, v. gör ngt mödosamt, ggar mumsande, muggar.
, s. töväder, fuktigt snöväder; — **mmal**, rödmossa.
ri, -rin (-imen), s. nafvare, borr.
rrys (-ksen), s. borrning; gnagning.
rtää, v. borrar med nafvare; gnagar.
herä, a. rörlig och rask, smidig.
heä, a. fuktig, däfven.
hii, -hää, v. slår, smäller till.
kkii, -kkäilee, v. nafsar, nappar i, rycker, naggar (*med tänderna*), tes; kana n., hönan plockar sig; **ykkiväinen**, kittslig.
kkää, v. hugger i, fattar tag (*med nderna, näbben*).
te (-tteen), näytti, s. prof; näyt- ille-panija, utställare.
telmistö, s. repertoir, samling af aterpjeser.
telmä, s. det förevisade, skådespel; — **-huone**, teater; — **-kirjoitus** l. **-teos**, teaterpjes; — **-n-ohjaaja** l. **-järjestäjä**, regissör; — **-piljetti**, teaterbiljett.
Näytelmällinen, a. teatralisk, dramatisk.
Näytelmöitsijä, s. aktör.
Näyttelee, v. visar småningom l. fortfarande, förevisar, exponerar; spelar (*agerar*).
Näyttelijä, s. förevisare, utställare; aktör.
Näyttelijätär (-ttären), s. aktris.
Näyttelö, s. förevisning, exposition, utställning.
Näyttäjä, s. visare, utställare.
Näyttämys, s. uppvisning, parad.
Näyttämö, s. scen.
Näyttää, v. låter se, visar, bevisar, ådagalägger; visar sig, synes, tyckes, ser ut; n. valkeata, håller ljus, lyser; n. todeksi, bevisar sanningen, bevisar; n. toteen, ådagalägger, bevisar; n. tielle, visar en på, till vägen; n. tietä, visar vägen; n. syylliseksi l. syypääksi, öfverbevisar; n. pahalta, ser illa ut; niin n., så synes det, så ser det ut; niin n. minusta, så tyckes det mig.
Näyttö, s. förevisning, prof; parad; — **-kaava**, prospekt; — **-kappale**, profstycke: — **-lehti**, profblad l. -ark.
Näytäntö, -tä, s. visning, framvisning; representation; toteen- l. todeksin., bevisning.
Näytös, s. visning, bevisning; akt (*af skådespel*).
Näälä, s. svåger (hustruns broder).
Näännys, s. vanmakt; olla näännyksissä, mennä näännyksiin, vara, falla i vanmakt.
Näännyttää, nääntää, v. låter digna l. försmäkta, utmattar.
Näännytys, s. utmattande, utmattning.
Nääntyminen, s. dignande, utmattning.
Nääntyy, v. dignar, försmäktar, förgås.
Näätä, s. mård; mäntyn., skogemård; haapan., stenmård.
Nöhdyttää, v. öfverdrager med fallaska l. fnas, fnasar.
Nöhtyy, v. öfverdrages med fallaska l. fnas.
Nöhtä, -hkä, s. fallaska; fnas.
Nöhtäinen, a. full med fallaska l. fnas.
Nölkki, -kkäri, s. stump, kluns, knyffel, snyffel; nölkkisaapas, halfstöfvel.
Nölli, s. pingla.

Nörkö, a. modstulen, olustig.
Nöyhtä, k. Nöhtä.
Nöyle, s. sömtråd.
Nöyrentyy, -ristyy, v. blir böjlig, förödmjukar sig, böjer sig, försvagas, förödmjukas.
Nöyrentää, -ristää, -ryyttää, v. gör böjlig, förödmjukar, qväser.
Nöyristelee, v. kryper (*för någon*), är inställsam.
Nöyristys, -ryytys, s. förödmjukelse
Nöyrtyy, v. blir böjlig, ödmjuk: il n., vädret slår sig.
Nöyryys, a. böjlighet, ödmjukhet. redvillighet.
Nöyrä, a. böjlig, ödmjuk, villig: n. ilma, mildt, fuktigt väder: — **-päinen**, svagaint.
Nöyrästi, adv. ödmjukt, villigt.

O.

O! int. o!
Oas (okaan), s. tagg, borst (*på ax*), gadd, hulling.
Odas (otaan), k. Ota.
Odelma, s. rotskott, ärfving.
Odelmoitsee, v. slår rotskott, drifver ärfvingar, växer till efterslätter.
Odottaa, v. väntar, afbidar, afvaktar, påräknar.
Odottajainen, s.; pl. **-set**, väntningslön.
Odottamaton, a. icke väntande, oväntad, oförmodad.
Odotus, s. väntning, väntan; — **-aika**, väntningstid; anstånds- l. respittid.
Odotuttaa, v. låter vänta.
Oh! int. åh! hå!
Ohamus, ohaus (-ksen), s. tinning.
Ohdake (-kkeen), s. tistel.
Ohdakkeinen, -kkeellinen, a. full med tiatel.
Ohdakisto, s. tistelbevuxet ställe.
Ohelainen, -hilainen, s. sidogranne, sidokamrat.
Ohellinen, a. belägen vid sidan, tillgränsande, bifogad.
Ohenee, -ntuu, v. blir tunn, förtunnas.
Ohennus, s. förtunning; — **-mittari**, vacuummeter.
Ohentaa, v. gör tunn, förtunnar.
Ohi (-en), s. yttre kanten l. randen, stället vid sidan, brädd; sen ohessa, derjemte; tien ohessa, vid vägen; panee oheen, ställer invid, bifogar; — **-heitto**, felkast; — **-kulku**, förbifart; — **-menevä**, förbi- l. öfvergående.
Ohimo, -moinen, s. sidan af kroppen, ljumske, veka lifvet, tinning.
Ohitse, ohi, postp. förbi.
Ohja, s. tygel, töm.
Ohjaa, v. styr med tyglar, styr. leder.
Ohjaaja, s. ledare, konduktör.
Ohjaavainen, a. ledande, normativ.
Ohjain (-imen), -jake (-kkeen), s. snöre, ledare.
Ohjallinen, a. försedd med tyglar; s. ledare, kusk.
Ohjas (-ksen), s. en af tyglarna.
Ohjaton, a. otyglad, tygellös, utan ning (*varande*), redlös.
Ohjaus, s. ledning, länkning.
Ohje, s. ledning, norm, föreskrift. — **-kuvaus**, projektion: — reglemente; — **-säännöllinen**. mentarisk.
Ohjeellinen, a. normal, normativ.
Ohjelma, s. program.
Ohjii, v. manövrerar, länkar.
Ohjillinen, s. kusk.
Ohkaa, -ilee, v. suckar, stönar, sig.
Ohkainen, a. tunn.
Oho, ohoh, int. hå! aj! ack!
Ohottaa, v. ropar oho, manar på himlar sig.
Ohra, s. korn; bjugg; kaksitahoinen l. -särmäinen o., tvåradigt k.; tahoinen l. -teräinen l. o., fyrradigt k.; kuusitahoinen lesipää o., sexradigt k.; kahdesantahoinen l. hömöpää o., radigt k.; — **-lintu**, sädesärla; — **jyvä**, bjuggkorn, kornfrö; — **sa**, gräsand.
Ohrainen, a. af korn; kornrik.
Ohta, k. Otsa.
Ohto, k. Otso.
Ohut (-uen), a. tunn; ohukainen tunn; — **-kuorinen**, tunnskalig

laitainen, med tunna sidor; — -lauainen, af tunna bräder.
itläntä, a. något l. mera tunn.
ittaa, k. Ohentaa.
ius, s. tunnhet.
vanen, k. Ohamus.
oi oi! oi voi! int. o! ack! hå! ve! ve!
! int. ack! aj!
kaa, v. jemrar sig, stönar.
elmus, s. genväg, sträcka.
eta, k. Oikenee.
eti, -etis, adv. rakt, gint, genast.
istaa, v. rätar, gör rak.
ottaa, v. klagar, jemrar sig.
otus, s. veklagan.
aisee, v. rättar, korrigerar, rätar, ifver riktning, ginar.
aisu, s. rättelse, korrektion; — -kelo, proberur; — -lukija, korrekturläsare.
ea, a. rak, rät; rätt, riktig, äkta; rättis, rättmätig; höger; o. puoli, räta idan; högra sidan; o. käsi, högra anden: o. tuomio, riktig l. rättvis lom; o. syy, rätta orsaken; o. peillinen, rättmätig l. legitim arfvinge: o. kulta, äkta guld; makaa oieana, ligger rak; on oikeassa, r på rätt, har rätt; oikeastaan l. lkeittain, med rätta, egentligen; - -alkuinen, autentisk: — -avioiuus, äkta börd, legitimitet; — -mieinen, rättsinnad; — -oppinen l. -opilinen, renlärig; — -suhteinen, proortionerlig; — -uskoinen, rättrogen, rtodox.
eammin, oikeammiten, adv. rättare, gentligen; oikeimmin, oikeimmiten, rättast.
eellinen, a. behörig, riktig.
ein, adv. rätt, riktigt, verkligen; — kirjoitus, rättskrifning, ortografi.
einen, a. rättvis.
eisuus, s. rättvisa.
enee, -keaa, v. blir rak, blir uträckt, rätar sig, raknar.
eudellinen, a. hörande till rätten; ättvis; rättmätig.
euden-asia, s. rättegångssak l. -mål; — -haltija l. -omistaja, rättsinnehafvare; — -hoito, rättsvård; — -käyminen, -käynti, rättegång, process; — -käymis-kaari, rättegångsbalk; — käymis-kulungit, rättegångskostnad; — -käymis-tapa, rättegångsbruk l. ordning; — -käynti-järjestys, rättegångsordning; — -mukainen, rättsenlig, rättmätig, rättvis; — -sorto, rättskränkning; — -tunto, rättsmedvetande; — -valvoja, rättsbevakare, justitieombudsman; — -vastainen, rättstridig.
Oikeudesto, s. rätt, domstol.
Oikeudeton, a. rättlös; oberättigad, obehörig; orättvis.
Oikeus, s. rätt, rättvisa, rättighet, riktighet; rakhet, räthet; domstol, instans; etu-o., förmonsrätt, företrädesrätt; sivilli-o., civilrätt; yhdistynyt l. sekais-o., blandad rätt; ala- l. ali-o., underrätt, lägre domstol; yksin-o., monopol; oikeudet, rättigheter; domstolar; menee oikeuteen, går för rätta; käy oikeutta, processar; istuu oikeutta, sitter till doms, håller rättegång; oikeus istuu, rätten sitter, domstolen sammanträder l. har session; syyttää oikeudessa, vetää oikeuteen, lagför; valvoo oikeuttansa, bevakar sin rätt; oikeudella, med rätta, rättmätigt; oikeudessa pysyvä, vidhållande det rätta, rättvis; tekee oikeutta, gör det rätta, låter rättvisa vederfaras; — -asia, rättsfråga; — -kohta, rättsinstans; — -laitos, rättsinstitut, rättegångsverk; — -mielinen, rättsinnad; — -ohje, rättsnorm; — -oppi, rättslära; — -osasto, justitie-departement; — -paikka, rättsinstans, forum; — -piiri, jurisdiktion; — -porimestari, justitieborgmästare; — -sija, forum; — -sääntö, rättsdogm; — -tapa, rättegångsbruk; — -tiede, rättsvetenskap; — -toimi, rättsväsendet; — -tunto, rättskänsla; — -virasto, justitiestaten; — -voimainen, rättsgiltig.
Oikeuttaa, v. berättigar, legitimerar.
Oikku, s. nyck.
Oiko, -koinen, a. rak, rät, gen; oikoiseen, rakt fram; — -tie, genväg; — -päätä, genast, direkte; — -matkoin, genvägen; — -syli, sträckfamn.
Oikoo, v. rättar, räter, utsträcker; ligger utsträckt, vräker sig.
Oikullinen, a. nyckfull, kränglig.
Oinas (-aan l. -aksen), s. snöpt bagge, gumse, vädur.
Oinastelee, v. k. Ounastaa.
Oire, s. förkänning, symptom.
Oirii, v. har förkänning af sjukdom, är krasslig, är opasslig.

Oitis, adv. strax, genast.
Oiva, **-vallinen**, a. bra, dugtig, förträfflig, fin; oiva tavalla, dugtigt; — **-kuntoinen**, utmärkt, förträfflig.
Oivallus, s. fattning, observation.
Oivaltaa, v. fattar, begriper, varseblifver, observerar.
Oivottaa, v. ropar oi voi.
Oivukka, **-ke** (**-kkeen**), s. tistron, svart vinbär.
Oja, s. dike; bäck; ojasta allikkoon, ur askan i elden; ojan varsi l. vieri, dikeskant; — **-aura**, dikesplog; — **-koura**, dikesskopa; — **-mies**, dikare; — **-rotta**, vattensork; — **-petkel**, dikesstöt.
Ojaa, k. **Ojittaa**.
Ojainen, a. full med diken l. bäckar; leveä-o., med breda diken.
Ojakka, s. try, brakved, benved.
Ojanto, **-nnes** (**-nteen**), **-jelma**, s. bäckrik, lågländ ort; flodbädd, strömfåra; rännil.
Ojas (**-ksen**), s. plogås l. -tistel, dragås.
Ojaton, a. odikad, utan diken.
Ojelmus, k. **Oijelmus**.
Ojelvoinen, a. rak, genande; (*Kalev.*) s. stig, gångstig; ledtråd.
Ojennus (**-ksen**), s. rättelse, beriktigande, rättning; rätande, utsträckning; — **-huone** l. **-laitos**, korrektionshus, -inrättning; — **-kello**, proberur; — **-neuvo** l. **-keino**, korrektiv; — **-nuora**, rättesnöre; — **-rangaistus**, korrektionsstraff.
Ojentaa, v. gör rak, rätar, rättar, beriktigar, ginar; o. kätensä, utsträcker sin hand; o. pyssynsä, lägger an med bössan; o. itsensä, rättar sig, rätar sig.
Ojentaja, s. rättare, korrektor.
Ojentolainen, s. korrektionist.
Ojentuu, **ojenee**, v. blir rak l. utsträckt, rätar sig, raknar.
Ojentumaton, s. som ej raknar; som ej rättar sig, oefterrättlig.
Ojittaaa, v. dikar, afdikar; o. pois, utdikar.
Ojittaja, s. dikare.
Ojitus, s. dikning, afdikning.
Ojituttaa, v. låter dika.
Ojukka, k. **Oivukka**.
Ojuri, s. dikare.
Ojustaa, v. går rakt framåt, ginar.
Oka, k. **Oas**.
Okaallinen, a. med spets l. hulling l. taggar försedd.
Okainen, a. taggig, full med spets l. borst, borstig.
Okinen, a. försedd med spetsar, [illegible] spetsig, taggig, grenig.
Okkela, a. qvick, fintlig, hurtig.
Oksa, s. qvist; — **-istukas**, stöpel; **-tie**, biväg.
Oksainen, a. qvistig.
Oksallinen, a. med qvist försedd.
Oksas, s. ympqvist.
Oksastaa, v. ympar, sugympar.
Oksastus, s. ympning; — **-reikä**, [illegible] sår; — **-vaha**, ympvax.
Oksastuu, v. blir qvistig.
Oksaton, a. utan qvist l. qvistar, [illegible] fri.
Oksava, a. qvistrik l. -stark.
Okse, s. kräkning, spyor; ajaa oksele, drifver till kräkning; — **-ja**[illegible] kräkpulver.
Oksennus, **-sento**, s. kräkning, spy[illegible] uppkastning; — **-aine**, kräkmedel.
Oksennuttaa, **-settaa**, v. åstadk[illegible] kräkning, har att kräkas, qväljer, [illegible] nua o., jag känner qväljningar, [illegible] vill kräkas.
Oksentaa, v. kräkes, spyr, kastar [illegible]
Oksetin (**-ttimen**), s. kräkmedel.
Oksetus, s. qväljning.
Oksii, v. qvistar, hamlar.
Oksikas (**-kkaan**), a. qvistrik.
Oksillinen, a. qvistig.
Oksiton, a. utan qvistar, qvistfri.
Oksittaa, v. låter qvista; förse[illegible] qvistar.
Oksittuu, v. blir qvistig.
Oktaavi, s. oktav; — **-arkki**, okt[illegible]
Olà, s. flinta; — **-koivu**, lång, [illegible] björk; oxel.
Olallinen, s. som har skuldra; [illegible] res på axeln; — s. axelbörda.
Olas (**-aan** l. **-kaan**), s. skåra [illegible] skidan, skidskåra.
Oleellinen, a. väsentlig.
Oleksii, v. brukar vara, uppehåller [illegible] dväljes, dröjer.
Oleksuu, v. förblifver, vänjer sig [illegible]
Olelma, s. vistelse, läge.
Olema, s. varande, tillvaro, belägen[illegible] on olemassa, existerar, har tillvar[illegible] är till.
Olematon, a. som ej är till, obe[illegible] icke existerande.
Oleminen, s. varande, tillvarelse, [illegible] se; olemassa o., tillvaro, exi[illegible] bestånd.

ius, s. väsende; tillvarelse; — **-muo-** tillvarelsesätt, person.
nainen, a. väsentlig, integrerande.
noitsee, v. personifierar.
nollinen, a. som har varelse, väsentlig, ontologisk.
, k. **On.**
to, s. varelse, väsende; vistelse; ck, ställning.
kelee, olekselee, v. vistas, dröjer, pehåller sig.
kelu, s. vistelse.
:aa, v. har att vara, ponerar, antar; bemöter.
:elee, v. är fortfarande, har sig; er vara, bemöter; låtsar, förställer .
:elematon, a. oförställd. .
ts, s. antagande; bemötande.
tuu, oleentuu, v. qvarstadnar, stadnar för att vara, blir van att vara, instlar sig.
a, part. j. a. befintlig; verklig; (*Kal.*) ståndaktig; rundlig; vaatteis- o., klädd; täällä o., härvarande; issa o., frånvarande; läsnä o., varande; rannalla o. talo, ett mman på stranden; olevissa oissa, under för handen varande l. tående förhållanden.
ahko, a. som är någorlunda, rundlig.
ainen, a. befintlig, existerande; oleiset olot, bestående förhållaaden.
, s. den som är; itseo., inhysing.
(-imen), s. k. **Olo**; — **-paikka** l. **ja**, vistelseort.
s. (*gram.*) person; (*filos.*) ting.
linen, a. personlig, personel.
on, a. opersonlig, impersonel.
on, a. utan halm (*varande*).
taa, v. halmar, förser med halm.
, s. axel, skuldra; nacke, afsats; an takaa, af alla krafter; — **-ki-** konsol; — **-kuli** l. **-tilka**, axelp; — **-luu** l. **-vitsa**, nyckelben; **-pää**, axel; — **-varsi**, öfverarm; **-vyö**, gehäng.
antuu, v. får axeln sjuk, bogas.
in, s. hängsle.
inen, a. hörande till axeln; — s. alett, axellapp.
jes (-een), -aus (-auksen), s. axelrda.
nee, olkeaa, v. förfogar sig af en ndelse, inträffar tillfälligtvis, förinner oförmodadt.
(oljen), s. halm, halmstrå; pl. oljet, halm; — **-köysi**, halmrep; ett rep halm (*köysi olkia*); — **-lyhde**, halmkärfve; — **-mitta** l. **-parmas**, halmparm l. -mått; — **-vuode**, halmbädd.
Olkinen, a. af halm, halmrik, halmfärgad.
Olla, inf. sanasta **On**.
Ollenkaan, adv. alls.
Olletikin, ollenkin, adv. isynnerhet, enkannerligen.
Olo, s. vistelse; förhållande; k. **Olut**; läsnä-o., närvaro; poissa-o., frånvaro; on ololta l. oloksi, finnes rundligen, ymnigt; — **-aine**, beståndsdel; substans; — **-muoto**, aggregationstillstånd, -form; — **-oppi**, ontologi; — **-paikka**, vistelseort; — **-peräinen**, verklig, faktisk; — **-sana**, substantiv; — **-suhde**, förhållande.
Oloinen, s. (*Kalev.*) k. **Olut** j. **Olento.**
Olollinen, a. som har vistelse, som befinnes l. är till; tillräcklig, rundlig; väsentlig.
Olova, a. rymlig; stadig.
Oltermanni, s. ålderman.
Oluinen, a. af öl, ölrik, ölig.
Olus (-uksen), oluin (olkumen), s. axelband, hängsel.
Olut (-uen), olunen, s. öl; panna, tehdä, keittää olutta, brygga öl; laskee olutta, tappar öl; oluen pano, ölbrygd; — **-juusto**, ölost; — **-keitto** l. **-soppa**, ölsupa; — **-tehdas**, ölbryggeri; — **-tehtaan-isäntä**, ölbryggare (*egare af ölbryggeri*); — **-uenpanija**, ölbryggare; — **-uenpanimo**, ölbryggeri.
Oma, a. egen; toisen o., en annans tillhörighet; kadotuksen o., hemfallen åt förderfvet; pieksi kuoleman omaksi, piskade till döds, så att föga hopp om lifvet återstod; o. syy, eget fel, sjelfförvållande; omasta päästä, af eget hufvud, af egen drift; omin päin, på egen hand, på eget bevåg; omastakaa (omasta takaa), för egen räkning, på egen konto; omanpuolinen, sjelfvisk; omantakainen l. -takeinen, af eget förråd, som är för egen räkning; oafhängig; tulla omillensa, komma till de sina; få sitt igen, slå sig ut; panee omastansa, släpper till; oman käden oikeus, egenhandsrätt, sjelfpantning; on siihen omansa l. omiansa, är dertill egnad; oman arvon anto, sjelfaktning; oma hal-

vennus, sjelfförnedring; oma kiitos, sjelfberöm; oma itse, ens eget jag; omasta kohden, för egen del, af sig sjelf; oma voitto, egen vinst; oman voiton pyyntö, egennytta; — **-ehtoinen**, sjelfbestämmande, spontan; — **-hyväinen**, sjelfbelåten, inbilsk; — **-hyödytön**, oegennyttig; — **-kasvuinen**, hemväxt; — **-kätinen**, egenhändig; — **-päinen**, sjelfrådig; — **-rakkaus**, egenkärlek; — **-syyllinen**, sjelftillräknelig; — **-tahtoisuus**, sjelfbestämning; — **-tapainen**, originel; — **-tekoinen**, sjelfgjord; — **-tietoisuus**, sjelfmedvetande; — **-tunto**, samvete; — **-tuntoinen**, samvetsgrann; — **-vaikutteeton**, oförvållad; — **-valtainen**, egenmäktig, sjelfrådande, myndig; — **-valoinen**, sjelflysande.

Omaa, v. eger, har.

Omainen, -ahinen, a. egen, förvandt; omaiseni, de mina.

Omaisuus, s. egendom; egenskap; — **-rangaistus**, förmögenhetsstraff.

Omaksuu, v. erkänner som egen l. sin.

Omasto, s. egendom, tillhörigheter.

Omattaa, -mittaa, v. tillegnar; anser för egen; hyllar.

Omena, s. äple. äppel; maao., potatis (*jordpäron*); tammen o., ekollon; — **-nsiemen**, äppelkärna; — **-puu**, äpleträd.

Omenainen, a. af äppel, äplerik, lik äppel.

Oometto, s. fähus.

Omii, v. drager känsla på, tycker sig igenkänna; eger, har.

Ominainen, a. egen, egendomlig; specifik; o. takaus, proprie borgen; — **-aistalollinen**, odalbonde; — **-aistila, -maa**, odal, odalgods.

Ominaisuudellinen, a. qvalitativ.

Ominaisuus, s. egenskap, egenhet.

Omintakeinen, a. substantiel; sjelfbestående, sjelfständig.

Omistaa, -stelee, v. tillegnar sig; tillegnar, tillförsäkrar; kännes vid; eger, besitter.

Omistaja, s. tillegnare; egare, innehafvare.

Omistus, s. tillegnan; egande; besittningstagande; — **-maa**, odaljord; — **-oikeus**, eganderätt.

Omistuu, v. blir egen, tillfaller.

Omituinen, a. egendomlig, säregen, specifik, particulier.

Ommel (-mpelen), s. söm.

Ompelee, v. syr, sömmar.

Ompelu, -us, s. sömnad, syarbete; — **-kalut**, sydon.

Ompelija, s. skräddare, sömmare, -erska.

Ompelijatar (-ttaren), s. sömmerska.

Omuus, s. tillhörighet, egendom.

On (olen), v. är, är till, finnes, ligger befinner sig; on ihmisiä, menniskor finnas; on kauniilla paikalla, ligger vackert; ei siitä ole, det är icke; on ollen, är visst; niin olen, vid sådant förhållande; ei ollenkaan, alls l. alldeles icke; minulla on kirja, jag har (*hos mig är*) bok; nun on nälkä, jag är hungrig; olen puhunut, jag har talat; olin lukenut, jag hade läst; olen menevä, jag skall gå; se on pantava muutoon, det bör l. skall läggas på minnet; olkoon valta, stånde hvad olkoon niinkin, låt så vara; mitä sinun on, hvad fattas dig? mitä mikä sinulla on, hvad har du? tuossa se nyt on, der är det ju der har du det; onni on siitä, lyckan består deri; johtokunta on viisi jäsentä, direktionen utgöres l. består af fem ledamöter; se on minusta kummallista, det förefaller mig underligt; Matti on hänestä huono mies, M. är i hans tycke dålig karl; se on hänelle kunniaksi, det länder honom till heder; ollaan, man är; hyvä oltava, godt att vara; olla muonalla, vara i stat, på sytning; on olevinaan, låtsar vara; on putoamaisillaan, är nära l. i begrepp att falla.

Onales (-een), s. kläfve, klyka.

Onea, a. hemsk, dyster.

Onelma, s. däld, kjusa.

Onerva, Onervoitsee, k. **Odelma, Odelmoitsee**.

Onge (onkeen), s. luftdrag.

Ongelma, -gelmoinen, s. krökning; gåta, snärjord, konstord; — a. gåtartad, snärjande.

Ongittelee, v. är sysselsatt med metande; snärjer med ord, utforskar, fiskar efter, begynner gräl.

Onkalo, s. ihålighet, bergskrefva.

Onkaloinen, s. dim. liten ihålighet; — a. full med hålor.

Onkeilee, -kielee, -ngiskelee, v. metar, fortfarande, fiskar efter, utforskar.

Onki (ongen), s. metredskap, fiskkrok.

gen siima, metref; ongen vapa
ahla, metspö; ongen koukku,
tkrok; on ongella, är på mete;
taa onkeen, tager på; tager i akt;
-mato l. **-liero**, metmask; — **-mies**, tare.
i, v. metar; uppfiskar, utletar, ut-skar.
ja, s. metare; utforskare.
ihtaa, v. snafvar, slintar, haltar li-, är låghalt.
istaa, v. småhaltar.
la, s. lyckans hem, elysé.
llinen, -nnelias (-aan), a. lycklig, ckosam, lycksalig.
etar, f. lyckans gudinna, norna, lyc-n, ödet.
eton, a. olycklig, fatal; o. tapaus, yckshändelse; o. osa l. kohtalo, ycksöde.
ettomuus, s. olycka, otur.
i (-en), s. öde, lycka; kova o., lycka; huono l. paha o., otur; onen kohtaus, lyckträff; onnen-toi-otus, lyckönskan, lyckönskning; onen heitto, af lyckan öfvergifven, lycksfogel; onnen lakki, segerhuf-a; onnen kantamoinen, lyckans kötebarn; onneksi, kaikeksi on-eksi, onneksensa, till all lycka; nneksi olkoon, onnea vaan, ycka till; heittää oleville onnil-ensa, lemnar åt sitt öde; — **-usko**, atalism; — **-uskolainen**, fatalist.
ninen, a. hörande till öde, lycka; ko-va-o., olycklig, vanlottad.
nistaa, v. lyckas; lyckönskar.
nistumatou, a. misslyckad.
nistus, s. lycka, framgång, medgång.
nistuttaa, v. lyckliggör.
nnistuu, v. lyckas, går väl; ei on-nistu, lyckas ej, misslyckas.
nittelee, v. lyckönskar, gratulerar.
nittelija, s. gratulant.
nnunta, s. haltning.
nnuskelee, v. haltar smått.
nsi (onnen), a. ihålig; — s. ihålighet; djup dal; puu on onnella, trädet är ihåligt.
nsii, -sittaa, v. urhålkar.
nsinen, -illinen, a. ihålig, full med ihåligheter.
nsistuu, v. blir urgröpt l. ihålig.
ntelo, a. ihålig; — s. ihålighet.
nteva, a. urgröpt, konkav, fördjupad; — **-vais-mykevä**, konkav-konvex.
ntto, s. ihålighet, tomrum.

Onttuu, v. blir urgröpt l. tom.
Ontuu, v. haltar; ontuva, halt.
Oopera, s. opera.
Opas (oppaan), s. vägvisare, handledare.
Opastaa, -telee, v. visar väg, vägleder, handleder, instruerar.
Opasto, -stus, s. vägledning, handledning.
Opastuu, v. blir vägledd, vänjer sig vid, lär sig; (*Kalev.*) kunskapar, orienterar sig.
Opettaa, v. lär, undervisar; dresserar; o. varsaa, inkör ett föl.
Opettaja, s. lärare; yli-o., öfverlärare; nais o., lärarinna; — **-nsääty**, lärostånd; — **-ntoimi**, lärarekall l. -syssla; — **-nvirka**, läraretjenst l. -befattning.
Opettajatar, s. lärarinna.
Opettavainen, a. lärorik.
Opettelee, v. lär fortfarande; lär sig, öfvar sig.
Opetus, s. undervisning, lärande; dressyr; — **-laitos**, undervisningsanstalt; — **-lapsi**, lärjunge; — **-oppi**, didaktik; — **-sija**, lärostol, läroplats; — **-suunnitelma**, läroplan; — **-tapa** l. **-muoto**, lärometod l. -sätt; — **-toimi**, undervisningsväsende; — **-virka**, läroembete.
Opetustelee, v. docerar.
Opetuttaa, a. läter lära, har att undervisas.
Opikas, a. lärorik.
Opillinen, a. hörande till lära l. lärdom, lärdoms-, didaktisk, lärd; o. taito, lärd kunskap; o. arvo, lärdomsgrad; lärdt anseende; — **-lliskoulu**, lärdomsskola; — **-llisrunous**, didaktisk poesi.
Opinto, opiskelu, s. studium.
Opiskelee, v. studerar.
Opisto, s. undervisningsanstalt, läroverk l. -säte, institut; yli-o., högskola, universitet; maanviljelys-o., landtbruksinstitut; alkeis-o., elementarläroverk; yli-opistolainen, akademicus, student.
Opiton, a. olärd.
Opittava, part. som man skall lära sig; — s. pensum, uppgift.
Opotta, s. hage, gärde.
Oppeennuttaa, v. inlär.
Oppeentuu, v. blir läraktig, lär sig småningom, inlär (sig).
Oppeinen, a. läraktig.
Oppenee, v. är läraktig, lär sig.

Oppenematon, -eentumaton, a. oläraktig.
Oppenevainen, a. läraktig.
Oppi, s. lära, lärdom; opinkirja, lärbref; opinhaluinen, lärgirig; opinkappale, lärostycke; opinkoulu, lärdomskola; opinharjoitukset, studier; uskon-o., troslära, religion; — -isä, lärofader l. -mästare; — **-kieli,** konstspråk; — **-kirja,** lärobok; — **-kumppani,** medlärjunge, medlärling; — **-kunta,** skola (*parti*); — **-lahko,** sekt; — **-laitos,** läroanstalt l. -verk; — **-luento,** föreläsning; — **-määrä,** lärokurs; — **-poika,** lärgosse; — **-sana,** konstterm; — **-sääntö,** dogm; — **-tunnustus,** konfession.
Oppii, v. lär sig, inhemtar, lär känna; erfar; försöker; oppinut, lärd, litterat; hän on hyvä oppimaan, han har lätt att lära sig.
Oppila, s. läroinrättning, skola.
Oppilainen, oppilas (-aan), s. lärjunge, elev, lärling; yli-oppilainen l. -oppilas, student.
Oppimaton, a. som icke lär l. lärt sig, oläraktig, olärd, ostuderad.
Oppinen, a. lärd, som lär sig, lärig; hyvä- l. tarkka-o., läraktig, lättlärd; kankea- l. kova-o., tröglärd; pika-o., lättlärd; väärä-o., orenlärig, kättersk.
Oppivainen, a. som lär sig, studerande, läraktig.
Ora, s. borr, svedjern; poltin-o., brännborr; — **-pihlaja,** hagtorn; — **-tuomi,** slån.
Orailee, v. tåtar till att göra något, försöker, stapplar (*vid läsningen*).
Oras (-aan l. **-aksen),** s. brodd; on oraalla, är i brodd; — **-mato,** broddmask.
Oras (-aan), orasa, oro, s. hane; oras- l. orosika, fargalt.
Orastaa, v. drifver brodd.
Orastaa, v. sveder med jern.
Orastuu, v. tager brodd, blir broddbevuxen.
Orava, s. ekorre; (*fjerdedels*) mantal, skattmark; lento- l. siipi-o., flygande ekorre.
Oravainen, s. dim. liten ekorre; — a. ekorrik; af ekorrskinn.
Oravas (-aan), s. ett sädesmått, tolftedels tunna.
Organillinen, a. organisk.
Organiton, a. oorganisk.
Orhittelee, v. pröfvar, känner efter (*Kalev.*) arbetar raskt.
Ori l. **oris (-iin),** s. hingst.
Orja, s. träl, slaf; — **-piika,** slafvinna — **-ntappura,** törne, törn- l. nyp buske.
Orjaa, -jailee, v. trälar, slafvar.
Orjallinen, a. slafvisk, trälaktig.
Orjatar, s. slafvinna.
Orjuus (-uuden), s. träldom, slafvet
Orjuuttaa, v. förslafvar, gör till trä
Orjuuttua, -jistua, v. förslafvas, trälar.
Orkkii, v. rafsar ihop.
Orko, s. fuktig däld.
Orkoinen, a. full af fuktiga dälder, s
Oro, oronen, s. liten hane; liten k
Oroinen, a. hörande till däld; o. vu, i sank däld växande björk
Orpana, s. syskonbarn, kusin; os panoissa, är på besök l. kus anhöriga.
Orpanoitsee, v. besöker syskonb anhöriga.
Orpanus (-uksen), s. en af syskon nen l. kusinerna.
Orpanuus (-uuden), s. kusinskap.
Orpo, a. fader- och moderlös, värn — **-huone,** barnasyl l. -hem.
Orrellinen, a. med sparrar försedd, s. ett spett fullt, en ås full.
Orreton, a. utan ett spett l. en å
Orsi (orren), s. spett, ås, sparre; li on orressa, kött är på spe kukko on orrella, tuppen är å sen.
Orsillinen, a. sparrförsedd.
Orsinen, a. rik på sparrar, full med å
Orsiton, a. utan spett, åsar l. spar
Orsittaa, v. förser med spett, åsar sparrar.
Ortinen, a.; kolmi-ortinen, med sparrar l. åsar.
Orvas (-aan), s. öfversta tunna i s — **-kesi** l. **-ketto,** narf, öfverkad.
Orvokki, s. violblomma.
Osa, s. del, andel, lott; roll; osa till en del, dels; tytyy osaan är nöjd med sin lott; ottaa os deltager; tulee jkun osaksi, b mer l. blifver ngn till del; tu osalle, faller l. kommer på en velaton o., behållen lott; — l. **-seikka,** detalj; — **-asiainen,** taljerad; — **-kumppani, -veli,** b sort; — **-kunta,** afdelning; — delegare; — **-määrä,** qvot; brå

— **-talokas** (*lagt.*), viderboende; — **viljelijä**, hälftenbrukare.
a, v. kan, träffar, råkar, hittar fram.
aja, s. som kan, hittar, träffar, kän-er, den kunnige, kännare.
antua, v. råkar händelsevis, händer, aller sig, utfaller.
amaton, a. okunnig, obevandrad.
ava, part. j. a. träffande, fyndig, kicklig.
elee, -ilee, v. bjuder till att träffa, örsöker, efterapar.
inen, a. delad, bestående af delar, ottad; kolmi-o., tredelad; kova-o., anlottad, olycklig.
kas (-kkaan), s. delegare, intres-ent; aktionär; — a. delaktig.
ake (-kkeen), s. aktie; — **-kirja**, ktiebref; — **-yhtiö**, aktiebolag; — **-kkeen-omistaja**, aktieegare, aktionär.
allinen, a. delaktig; — s. delegare, intressent.
allisuus, s. delaktighet, gemenskap.
anen, s. liten del, partikel.
anotto. -ottavaisuus, s. deltagande.
asto, s. departement; sektion, divi-sion; oikeuso., justitie-departement; talouso., ekonomie-departement.
aton, a. odelaktig, lottlös, vanlottad, missbytt, kaputt.
attaa, -attelee, v. låter träffa, sigtar, måttar, efterströfvar, når.
aus (-ksen), s. händelse, träff.
aun, v. råkar händelsevis, händer, ti-mar.
ii. osittaa, osittelee, v. skiftar i de-lar, delar, styckar; repartiserar; osittaa pesä, afvittra ett bo; osittain l. ositellen, delvis, dels.
sinko, s. andel, lott, medgift; — **-apu**, kontingent.
sittainen, a. partiel.
situs, s. delning; pesäno., afvittring; — **-kirja**, afvittringsinstrument.
sma, s. jerf, filfras; osmansolmu, valknut.
sote (-tteen), s. betygelse, vedermä-le; adress, anvisning.
sotelma, s. mimisk framställning, härmning.
sotin, s. visare; bevis; — **-puikko**, peksticka.
sottaa, v. pekar, riktar, visar, utvi-sar, anvisar, betygar.
sottelee, v. pekar fortfarande; härmar.
sottelemus, s. härmning, mimik.
sottelija, s. härmare, mimiker.

Osottelullinen, a. mimisk, pantomimisk.
Osotus, s. uppgift; anvisning; betygel-se; härmning; valitus-o., besvärsun-dervisning; — **-kirja**, anvisning, in-visning; — **-merkki**, hänvisnings- l. citationstecken.
Ostaa, v. köper.
Ostaja, s. köpare, kund.
Ostamaton, a. icke köpande, oköpt.
Ostelee, v. köper fortfarande, uppköper, inköper.
Osto, s. köp; — **-hinta**, köps- l. in-köpspris; — **-maa**, köpt jord l. landt-gods; — **-mies**, uppköpare; — **-ta-vara**, köpegods, inköpt egendom.
Ostoisa, a. fal, till salu.
Ostos (-ksen), s. uppköp; on ostok-sella, måste köpas, fås genom att köpa.
Osuma, s. träff.
Osuttaa, v. riktar, anlägger, försöker att råka.
Osuu, v. träffar, råkar.
Osuus (-uuden), s. lott, andel, dividend.
Osviitta, s. vägvisare, rättesnöre, hand-ledning, kännetecken.
Ota, s. tagg, udd.
Otainen, a. taggig, uddig.
Otaksuu, otaksii, v. anser böra tagas l. fattas, antager, förmodar, gillar; o. asian niin, tager l. fattar saken så, antager förhållandet sålunda.
Otanta, -nto, s. tagning; — **-mielinen**, ostadig.
Otattaa, v. låter taga; försöker att taga.
Otava, s. laxnät; 2) stora björnens stjern-bild, karlavagnen; vähä o., lilla björ-nen; o—n ohra, himmelskorn.
Ote (otteen), s. tag, grepp; utdrag; kol-meen otteesen, i tre tag; monin ottein, i flere repriser; tulen ot-teet, medel att uppfånga elden (*fnöske m. m.*); hevosen otteet, lockmat för att fasttaga häst; pöytäkirjan o., protokollsutdrag.
Otelma, s. kamp.
Otin (ottimen), s. medel att taga med; lockmat; gaffel.
Otollinen, a. antaglig, giltig, behaglig; o. vieras, välkommen l. värdig gäst; Jumalalle o. Gudi behaglig.
Otollisuus, s. antaglighet, giltighet, be-haglighet.
Otos, s. tag, fångst; dosis; (*Kalev.*) nyrödjad mark.
Otra, k. **Ohra**.
Otsa s. panna; framsida, framkant; ta-

kan o., kakelugnskrans; otsipuoli, frontespis; — **-kulma**, tinning; — **-rako**, kronsöm; — **-ripa**, diadem.

Otskahuttaa, v. (*Kalev.*) krossar med skräll, kratschar.

Otso, s. bred panna; björn.

Ottaa, v. tager, antager, upptager, borttager; o. hyväksi, upptager väl, gillar, antager; o. vastaan, tager emot; o. yhteen, tager ihop, sammandrabbar; o. vaarin, tager i akt; o. veroa, upptager skatt; o. kartalle, affattar på karta; o. lapseksensa, adopterar; o. sijais-istujaksi, adjungerar; o. velaksi, tager på kredit; o. kirjoittaakseen, åtager sig att skrifva; o. päällensä, tager på sig, åtager sig; o. viljeltäväksi, intager (*egor*); o. talteen, intager (*djur*).

Ottaja, s. tagare, kund; veron o., skattens uppbärare.

Ottaminen, s. tagande.

Ottamus (-uksen), s. tagning, kap.

Ottauu, ottautuu, v. blir tagen, fäster sig.

Ottelee, v. tager småningom, tages med hvarandra, kämpar.

Ottelu, ottelus, s. kamp, fäktning, träffning, drabbning.

Otto, s. tagning, emottagning, uppbörd; lapseksi-o., adoptering; pois-o., beslag; veron o., skatteuppbörd; papin o., prestuppbörd; silmän ottomäärä, så långt ögat kan se; — **-kykyinen**, mottaglig; — **-lapsi**, adoptiv- l. fosterbarn; — **-mies**, uppbördsman; — **-oikeus**, tagelott.

Otus (-uksen), s. byte, fångst; vildbråd, kräk.

Otustelee, v. jagar, fångar vildbråd.

Oudoksii, -ksuu, v. anser för främmande l. ovanligt, främmas; o. oloansa, känner sig främmande.

Oudoksuttaa, v. förefaller (ngn) fr mande l. ovanlig.

Oudonlaatuinen l. **-lainen**, a. främm artad, ovanlig; — **-nmakuinen**, ovanlig smak, med bismak; — **-k köinen**, af ovanligt l. främmande seende.

Oudos, s. obekantskap, bortkomme ovana; teki oudokselta, gjord ovana.

Oudostaa, -dostelee, v. anser för fr mande l. ovanlig, förvånas.

Oudosti, adv. på främmande sätt, o ligt, oerfaret.

Oudostuu, v. blir främmande, kä sig främmande, främmas.

Oukkamastuu, -mustuu, v. studsar, nar, blir slagen af förvåning, förv

Ounas (-aan), a. slug, listig.

Ounastaa, -stelee, v. har förkänn anar, upptänker.

Ouru, s. ränna, djup däld, kjus **-vesi**, flödvatten.

Outo, a. främmande, obekant, ov oerfaren, ovan; o. maku, främ smak, bismak; o. tapaus, en sä händelse; olen täällä o., jag bekant här; olen o. siihen, ovan dervid; — **-sanainen**, med liga ord.

Outous (-uden), s. obekantskap, lighet.

Ovellinen, a. med dörr försedd.

Ovi (-en), s. dörr; oven pieli l. linen, dörrpost; oven suu, öppning, stället närmast innanför ren; ovi on auki, kiinni, sv lään, dörren är öppen, fast, gafvel; seisoo ovella, står vid *för*) dörren.

Ovittaa, v. förser med dörr.

Ovus (-uksen), s. dörr med tillb dörrgång.

P.

Pa, liite-part. ju, dock; otanpa, jag tar dock, jag tar ju.

Paader (-teren), s. bred sten, häll.

Paaduttaa, v. förhärdar, förstockar; låter fastna.

Paadutus, s. förhärdning, förstockning.

Paahdin (-timen), s. roste, halster.

Paahtaa, v. hettar, baddar, steker, bryner, rostar (*på häll*); puddiar; nata p., predikar med stor ifv

Paahto-uuni, s. rostugn.

Paahtuu, v. blir brynt l. stekt.

Paakale (een), -kio, -kku, s. b rad klimp, klump, bell.

Paakioittuu, -istuu, v. sammang blir klimpig.

kka y. m., k. **Palikka** j. n. e.
, s. påle; — **-moskuri**, pålklubba.
aa, -luttaa, v. pålar, pallisade-
ntstakar.
tus s. pålning, utstakning, pål-
k.
etti, s. omdömeskraft, snille.
l, s. takspån; — **-katto,** spåntak.
ittaa, -ttelee, v. spånslår, spån-
rer.
itus, s. spånslående, spånbelägg-
g.
)tin (-ttimen), s. sladdertrut, gaper.
)ttaa, -ttelee, v. pladdrar, sladd-
lamenterar.
(-en), s.; pl. paaret, bår.
na, s. stimm, tjog; 2) barm; sköte;
broms; — **-lintu,** löfsångare.
naus, k. **Parmaus.**
'e (-rteen), s. fåll, kant.
laa, v. fållar, kantar.
'a, s. förskinn.
(-den), s. bred sten, häll.
, s. bas.
kas (-kkaan), s. på häll gräddad
a.
ikko, s. af atenhällar uppfyld mark,
nhölster.
to, s. fasta; puolip., midfasta; —
ivä, fastedag.
too, v. fastar.
ero, -tonen, s. liten häll.
illinen, a. båtegande; — s. en båt
l.
inen, a. af häll l. sten.
sa, s. seldyna, sadelputa.
sain l. **paattain (-amen),** s. brak-
d.
ti, s. båt.
u, k. **Pato.**
umus, s. förstockning, förhärdelse.
uu, v. förstockas, förhärdas; fast-
n: mylly p., qvarnen stadnar; paa-
nut, förhärdad, inbiten, inpiskad.
ri, s. påfve; — **-kunta,** påfvedöme;
-n-usko, påfvelära, katolicism.
rilainen, s. papist, katolik.
rilaisuus, s. papisteri, papism, ka-
licism.
rillinen, a. påflig, papistisk.
rinen, a. påfvisk.
ullinen, a. grytegande; — s. en
yta full.
s (-teen), s.; pl. pateet, vägar,
gar; tuli pateilleni, besökte mig;
avi pateillani, gjorde besök hos
g.

Paentaa, v. aflägsnar, makar undan, förflyttar.
Paentuu, s. aflägsnas, viker undan.
Paeta, k. **Pakenee.**
Paha, a. ond, elak, dålig, illa; p. luu-lo, misstanke; ond aning; p. maine, vanfräjd; p. tauti, venerisk sjukdom; p. henki, den onde, ond ande; tehdä p'—aa, göra illa; minun tekee p—haa, jag känner obehag, äckel; käy pahoin, det går illa; panna pahaksi, tycka illa vara; on pahoilla mielin, är misslynt, på dåligt humör; pahat, pl. (*Kalev.*) åkommor; komp. pahempi, sämre, värre; superl. pahin, sämst, värst; — **-juoninen,** illfundig, illistig, illmarig, illparig; — **-juonisuus,** illfundighet, ilska; — **-maineinen,** vanfräjdad; — **-mielinen,** misslynt; — **-n-alainen** (*Kalev.*), brottslig; — **-n-elkinen,** okynnig, vanartig, illasinnad; pahanelkinen eläin, (*lagt.*) okynnesfä; — **-n-elkisyys,** illsinthet, okynne; — **-nkurinen,** vanartig, odygdig; — **-nkurisuus,** vanartighet, okynne; — **-nluontoinen,** af elak natur, elakartad; — **-nmakuinen,** illa smakande; — **-nnäköinen,** ful, otäck; — **-n-oloinen** (*Kalev.*), dålig; — **-n-päiväinen** l. **-nkelpoinen,** usel, jämmerlig; — **-nsuopa,** illvillig; — **-ntapainen,** illaartad, lastbar, osedlig; — **-ntekijä,** brottsling, förbrytare, -erska, missdådare, -erska, illgerningsman, missgerningsman; suuri pahantekijä, grof missgerningsman; — **-nteko,** förbrytelse, missgerning, illgerning; — **-siivoinen,** orenlig; — **-sisuinen,** illvillig, ilsken, ondskefull, ondsint.
Pahainen, a. något elak; oduglig; ei pahaista kalaa, icke så liten, oansenlig fisk.
Pahaisesti, adv. knapt, svårligen, näppeligen.
Pahaksuu, -hastuu, v. tager illa upp, misstycker, blir illtyckt.
Pahalainen, s. ondt väsende, elak varelse, hin onde.
Pahan, pähän, enklit. part. men ju.
Pahastelija, s. pessimist.
Pahasti, adv. illa, dåligt.
Pahe, s. last.
Paheellinen, paheen-alainen, a. lasthar.
Paheksii, v. misstycker, ogillar.
Pahemmuus, s. försämring.

piä, gräddar bröd; p. lihaa, steker l. rostar kött; aurinko p., solen skiner.

Paistamaton, a. ostekt; icke skinande.

Paiste, s. sken (*med hetta*); päivän l. auringon p., solsken.

Paisti, s. stek.

Paistikas (-kkaan), s. något stekt (*t. ex. rofva*).

Paistin (-imen), s. stekningsverktyg; det som stekes; — **-pannu**, stekpanna; — **-varras**, stekspett.

Paisto, -u, s. stekning; — **-nauris**, stekrofva, hötrofva; — **-nuni**, stekugn.

Paisto, k. **Pajisto.**

Paistua, v. stekes, blir stekt l. gräddad.

Paisu, -suma, s. svulst, böld; paisuruoho, portlak.

Paisumus (-ksen), -sunta, s. uppsvällning, expansion; vedenpaisumus, öfversvämning, vattuflod, (*Bibl.*) syndaflod; — **-ntakone**, expensionsmaskin.

Paisuttaa, v. låter svälla, gör svällande, tillöker; gör uppblåst, förhäfver; tieto p., kunskapen förhäfver.

Paisutus (-uksen), s. uppsvällning, tillökning.

Paisuvainen, a. expensiv.

Paisuu, v. sväller, förökes, yfves; sydän p., hjertat sväller (*af vrede, högmod*); vesi p., vattnet stiger; astia on vedessä paisumassa, kärlet är lagdt i vatten för att tätna.

Paita, s. skjorta, linne, särk; miehen p., (mans) skjorta; naisen p., (qvinno-) linne l. lintyg; rautap., jernharnesk, pansar; — **-ressu**, (*Kalev.*) klädd i slarfvig, trasig skjorta.

Paitainen, a. hörande till skjorta; on paitaisillaan, är i bara skjortan l. linnet.

Paite (-tteen), s. brist; stämning; uhan paitteella, vid förelagdt vite; puheen paitteella, vid talans förlust.

Paitse, -si, prep. förutan, utom, undantagande, förbi; p. häntä, sitä, utom l. förutan honom, det; astuu p., stiger förbi; p. että, undantagandes l. utom att.

Paittaa, v. stämmer till rätta; tvistar, ordvexlar.

Paittaus (-uksen), s. stämning.

Paitattaa, -tuuttaa, v. låter stämma.

Paittauu, v. blir beredd, betad.

Paitto, s. deg för beredning af fårskinn, beredning; penkkip., beredningsl let på en bänk.

Paittoo, v. betar, bereder (*skinn, dar, frön*).

Paitturi, s. betare, beredare.

Paitulainen, a. skjortklädd.

Paja, s. smedja, verkstad; konep., skinverkstad.

Pajaa, v. har ljud, sjunger.

Pajahtaa, -jattaa, v. åstadkommer talar, sjunger.

Pajaisee, k. **Pakaisee.**

Pajallinen, a. smedjeegande, i vistande; — s. en smedja full.

Pajari, s. rik och bål, bojar.

Pajasto, s. bruk, hammare, faktori; — **-laitos**, bruksanläggn

Pajisto, s. videskog l. -snår.

Paju, s. vide, pil; **videband**, halap., grönpil, jolster; hanh vitsap., korgpil; nahkap., grå raitap., sälg; rinta- l. kerä keskip., kanta- l. peräp., tvärbanden af vide i slädar; on pajussa, huden, skinnet af *de*-)bark; — **-aita**, videhäck; — **-tu** l. **-lintu**, löfsångare; — **-n** videbark; — **-pehko**, videsnår **-vitsa**, videband.

Pajuinen, a. af vide, videfull.

Pajukko, -justo, s. videskog.

Pajunetti, s. bajonett.

Pajuttaa, pajuaa, v. förser med v band; garfvar (*med videbark*).

Pakaasi, s. bagage.

Pakahtaa, -tuu, v. spränger ut. spricker; stocknar; sydän p. tat brister.

Pakahtuma, s. spricka, remna.

Pakahuttaa, v. har att l. låter sp l. remna; p. hevosen, sprängr häst.

Pakaisee, v. bränner, svider (*af* kyler; 2) talar ut hastigt, ljuder ligt.

Pakana, s. hedning; — **-kansa**, he folk.

Pakanainen, s. dim. hedning; — hednisk.

Pakanallinen, a. hedniak, hedna.

Pakanallisuus, s. hedniskhet, he dom.

Pakanuus, s. hedendom; pakanu aika, hednatid.

Pakara, s. klint, bakdel.

Pakari s. bagare; — **-tupa**, bagarst.

Pakarila, s. konditori.

staa, v. kyler starkt, håller stark
d, det fryser.
s-talvi, s. kall vinter; — **-tiainen,**
rmes; vrt **Pakkanen.**
stuu, v. blir stark köld.
nee, v. flyr, flyktar, afiägsnar sig.
nija, s. flyktare, desertör.
nuttaa, v. afiägsnar.
tti, s. paket.
adv. rakt, straxt; p. parastaan,
edelbart, enkom.
na, s. prat, tal, samtal; käy pa-
oille, kommer till tals.
noitsee, v. pratar, samtalar.
see, v. pratar, talar.
:a, s. packe, kolli, bal; reisip.,
ckt lårstycke; — **-huone,** packhus;
-huoneen-hoitaja, packkusinspek-
; — **-laatikko,** packlåda.
:aa, v. packar, stoppar, trugar.
:aaja, s. packare, trugare.
:aantuu, v. sammanpackas, packar
:.
:anen, s. (*stark*) köld.
:ari, s. packare.
:aus (-uksen), s. packning, trug-
ng; — **-raha,** packarepenningar.
:auu, -utuu, v. blir packad, hop-
ckas, stoppar sig, trugar sig, på-
nger.
kautumus, s. hopträngning, kon-
stion.
ki, s. trängsel; 2) back.
ko, s. tvång, spänning, trängsel,
ångsmål, nöd, nödvändighet; plugg,
lining; pakosta, af tvång; p. käs-
:e, nöden tvingar; minun on p.,
g är tvungen; pakolla, med tvång
trug; pakotta, utan tvångsmål l.
ödvändighet; pakon-alainen, nöd-
ungen; rinnan p., bröstvärk (*af*
jölkens afstannande); — **-avisiooni**
huutokauppa, exekutiv auktion;
- **-keino,** nödfallsutväg; tvångsme-
el; — **-laina,** tvångslån; — **-päivä,**
ar dag, nödens dag; — **-sovinto,**
apitulation; — **-tarve,** trängande be-
of; — **-työ,** tvångsarbete; — **-val-**
e, nödlögn; — **-vero,** brandskatt; —
verottaa, brandskattar; — **-voima,**
rangsmakt.
tkoinen, a. nödträngd, tvungen, stinn,
ärkande, plågsam.
tkoo, v. trugar, nödgar, begär en-
räget, tigger; p. päälle, rusar på;
. kotia, skyndar hem.
tkula, s. fnöksvamp, tunder.

Pakkuu, v. (*Kalev.*) spricker, lossnar.
Pako, s. remna, spricka; on paolla,
är sprucken, har remna.
Pako, s. flykt, tillflykt; menee l. läh-
tee miestä pakoon, flyr för man-
nen; maanp., landsflykt; — **-paikka**
l. **-sija,** tillflyktsort; — **-vesi,** ebb,
baksjö.
Pakoilee, v. får remnor, spricker små-
ningom; 2) flyr, håller sig gömd.
Pakoisa, a.; on p—lla, är på flykten
stadd.
Pakolainen, s. flykting, desertör, flyk-
tig; maanp., landsflyktig, landsflyk-
ting.
Pakolaisuus, s. flykt; maanp., lands-
flykt; ajaa maanpakolaisuuteen,
landsförvisar.
Pakollinen, a. tvungen, nödvändig, obli-
gatorisk; stinn, värkande.
Pakonen, s.; olla pakosilla, leka göm-
lek.
Pakoo, v. remnar, spricker, lossnar; 2)
flyr, undkommer.
Pakoton, a. otvungen; smärtlös.
Pakottaa, v. tvingar, trugar, spänner
på, värker; p. työhön, tvingar till
arbete; päätäni p., mitt hufvud vär-
ker.
Pakotus (-uksen), -kote (-tteen), s.
spänning, trugning, tvång, värk.
Paksu, a. tjock, grof; p. lumi, djup
snö; — **-kaulainen,** tjockhalsad; —
— **-nahkainen,** med tjock hud; —
-suoli, tjock- l. groftarm.
Paksuinen, a. af tjocklek; sormen p.,
af ett fingers tjocklek.
Paksuisuus, s. tjocklek.
Paksullainen, -uläntä, a. något tjock.
Paksuntaa, v. gör tjock, förtjockar.
Paksuntuu, -unee, v. blir tjock, tjocknar.
Paksus (-uksen), s. tjockt tillstånd,
grosses.
Paksuus, (-uuden), s. tjockhet, tjocklek,
groflek.
Pakura, k. **Pakara.**
Pakuri, k. **Pakkula** ja **Pakolainen.**
Pala, s. bit, stycke.
Palaa, v. brinner, uppbrinner; längtar
häftigt, brinner.
Palaa, -lajaa, v. återvänder, vänder om,
återgår, återfaller.
Palajaminen, s. återvändande; rikok-
seen p., återfall i brott.
Palamaton, a. obrunnen; obränd; oför-
brännelig; tulessa p., eldfast.

Palanen, s. liten bit, smula; munsbit, vägkost.
Palannainen, a. bränd; — s. bränskada 1. -sår.
Palanta, s. brand, brinnande.
Palasittain, adv. bittals, styckevis.
Palatsi, s. palats.
Palaus (-uksen), s. återkomst, återvändning; — **-kulku** l. **-retki**, återtåg; — **-matka**, återfärd l. -resa; — **-tavara**, retourgods.
Palauttaa, -luuttaa, v. har att återvända, återbringar, återförvisar; återtager, återkallar.
Palautus (-uksen), s. återbringande, återförvisning.
Palaus, -lautuu, v. återvänder, återkommer.
Palava, a. brinnande, het; minun on p., jag har hett, är svettig; päivä on palavimmallansa, solen skiner som varmast; p—t silmät, eldiga ögon.
Palavainen, a. brinnande, brännbar, förbrännelig.
Palavuus (-uuden), s. hetta, svettighet.
Pale, k. Palje.
Palelee, -lenee, v. fryser; förkyler; brinner.
Palellus (-uksen), s. förkylning; förfrysning; — **-haava**, kylsår.
Palelluttaa, v. förkyler, har att förfrysa, förfryser.
Paleltaa, v. förkyler, förfryser; jalkoja p., fötterna frysa.
Paleltuma, s. det förfrusna, kylsår l. -skada.
Paleltuu, v. förkyler sig, förfryser, fryser bort.
Palhoo, v. grofhugger, spjälker.
Palikka, s. käfling, käpp, kafle, plugg.
Palikoitsee, v. slår l. förföljer med käflingar.
Palin, k. Paljin.
Palja, s. slägga, knoster.
Paljaasti, adv. bart, naket.
Paljas (-aan), a. bar, blott, naken, kal, idel; p-ta vettä, bara l. idel vatten; paljain päin, med bart l. blottadt hufvud; paljain jaloin, barfota; paljaaltansa, bart, blott, ensamt; — **-jalkainen**, barfotad; — **-pää**, flintskalle, flintskallig.
Paljastaa, v. gör bar l. naken, blottar, utblottar; kalhugger; aftäcker.
Paljastus (-uksen), s. blottande, utblottande; kalhuggning; aftäckning.
Paljastuu, v. blir bar l. kal, blir bl tad, utblottas.
Paljaus (-uden), s. barhet, kalhet. kenhet.
Palje (-lkeen), s. bälg, blåsbälg; keen kieli, ventil, klaffen i t bälg; palkeen kielellä, pa v len; i form af en ventil l. flik; kapalkeet, pojkbytingar.
Paljin (-lkimen), s. renbete om maren; 2) soljen p., söljetorn len på sölja l. spänne.
Paljo, a. mycken; mycket; p. ystäv många vänner; paljon, pal; mycket, rundligt; ylen paljon, mycket; komp. enempi, super. (sanasta enä).
Paljohko, -johkainen, a. något för ken, litet för rundlig.
Paljokas -kkaan, a. rundlig. mycken; mycket fordrande l. de, anspråksfull.
Paljoksii, -jostuu, v. anser för myc
Paljoudellinen, a. qvantitativ.
Paljous (-uden), s. myckenhet. qvantum, qvantitet.
Palju, s. balja.
Palkallinen, a. aflönad.
Palkaton, a. lönlös, utan lön, o
Palke (-kkeen), s. ersättning, g relse, vederlag.
Palkii, v. går på bete, betar.
Palkinen, s. betande renhjord.
Palkinnoton, a. obelönt.
Palkinto, s. vedergällning, vederlag sättning, belöning, pris, premium. norarium, recett; — **-aine**, pris — **-näytelmä**, recett.
Palkitsee, v. belönar, ersätter, ve gäller, gäldar.
Palkitsematon, a. oersatt; obelönad.
Palkka, s. lön, lega, sold; palkan dätys, införsel i lön; palkan tö, lönebesparing; verop., ind ruotu-sotamiehen palkan hemkallsränta; — **-mies**, lego legohjon; — **-neljännes**, löneqvar — **-piika**, tjenstepiga; — **-pitäj** prebendepastorat; — **-säänti**, ningsstat; — **-talo, -tila**, lön prebendehemman; — **-vero-tila** delningshemman; — **-väki**, leg besoldadt folk.
Palkkaa, v. aflönar, leger, besoldar.
Palkkalainen, s. daglönare, legob löntagare.
Palkkaus (-uksen), s. aflöning, be

g, legoaftal; — **-aika**, legostäm-
; — **-sääntö**, legostadga, tjenste-
nsstadga.
ki, s. balk, planka.
kio, s. arfvode, ersättning, veder-
lning.
kiutumaton, a. oersättlig.
kiutuva, a. ersättlig.
ku, s. block, kubb.
o, s. balja, skida; — **-herneet**,
pärter, — **-kala**, elritza; — **-kas-**
baljväxt.
oinen, a. skidrik, skidfull.
ollinen, s. tjenstehjon, tjenare, tje-
inna.
ouu, v. bildar skida, blir skidrik.
u, k. **Palko**; kielip., pladdertaska.
(-lteen), s. fåll, skoning, kant-
g.
a, k. **Pallia**.
ro, s. boll, klot, kort och tjock
nniska.
roinen, a. klotrund, kort och tjock,
rpulent.
, s. boll; pall.
ia, **-io**, s. veka lifvet, sida, kant;
llioliha, slaksida.
ikka, s. liten boll, klimp.
inen, s. boll; olla pallisilla, le-
bollspel.
istaa, v. fållar, kantar, skor.
o, s. klot, glob, boll; — **-kolmio-**
tanto, sferisk trigonometri.
oilee, v. vältras som en boll, rul-
, går runkande.
okka, s. sferoid.
omainen, a. klotformig, sferisk.
ukka, s. litet klot, klump; knubbig
enniska; poikap., pojkbyting; pl.
llukat, kåddar.
nikko, s. fläta.
nikoitsee, v. flätar.
nu, s. palm; — **-sunnuntai**, palm-
ndag.
o, s. brand; afbränd plats, svedja;
- **-apu**, brandhjelp, brandstod; —
pu-yhdistys, brandstodsförening; —
pu-yhtiö, brandstodsbolag; — **-ase-**
is, brandordning; — **-haava**, bränn-
r; — **-hanko** l. **-vanko**, brandhake;
- **-katselmus**, brandsyn; — **-kunta**,
randkår; — **-kärki**, spillkråka, svart
ackspett; — **-maa**, svedjeland l. -mark;
- **-merkki**, brandsignal; — **-mies**,
vedjekarl; — **-nkärsinyt**, brandska-
lad; — **-ruisku**, brandspruta; — **-va-**
inko, brandskada; — **-vakuuttaa**,
brandförsäkrar; — **-vakuutus**, brand-
försäkring; — **-vakuutus-yhtiö**, brand-
försäkringsbolag; — **-vartija**, brand-
vakt; — **-viina**, bränvin.
Paloo, **-loittaa**, v. delar i bitar, styc-
kar; paloittain, bittals, styckevis.
Paloittuu, v. går i bitar, sönderfaller.
Paloitus (-uksen), s. styckning.
Palpattaa, v. klappar, skallrar.
Palsami, s. balsam.
Palsamieraa, **-moitsee**, v. balsamerar.
Palsta, **-to**, s. skifva, teg, skifte, gär-
de; spalt; rintap., bröstmark.
Palstake (-kkeen), s. kolumn.
Palstanne, s. parcell.
Palstata, v. parcellera.
Palstoittaa, v. skiftar, styckar, afspaltar.
Paltaantuu, v. hopar sig, hopgyttras,
stoppas.
Palte, s. randsöm, fåll; vrt. **Palle**.
Paltaannus, s. konglomerat.
Paltinen, a. för mycken; ylenp., öf-
verflödig, omåttlig.
Paltsasilmä, s. utstående öga, klotöga,
rundöga.
Paltta, **-o**, s. bergsluttning, terass, brink;
linnan p., glacis, slottsplan; kau-
pungin p., sluttning från staden utåt.
Palttaa, v. fållar, kantar, skor.
Paltti, a. för mycken, omåttlig; suup.,
uppkäftig, näsvis i ord.
Palttina, s. lärft, linne; — **-kangas**,
linne- l. lärftsväfnad; — **-paita**, lärfts-
skjorta; — **-tilkku**, linnelapp.
Palttinainen, a. af lärft.
Palttoo, s. paletå.
Palttu, s. palt, blodkaka.
Palturi, s. hemvuxen l. dålig tobak.
Palukka, s. stång, käpp.
Paluu, s. återkomst, återvändning; —
-matka, återtåg, återresa: — **-kortti**,
retourkort; vrt. **Palaus**.
Paluuttaa, v. har att återvända, åter-
sänder, återkallar l. -tager.
Paluuttamaton, a. oåterkallelig.
Palvaa, v. palfvar, röker.
Palvaantuu, v. blir palfvad l. stekt.
Palvelee, v. tjenar, dyrkar.
Palvelevainen, a. tjenande, tjenstvillig.
Palvelija, s. tjenare, betjent; dyrkare;
— **-munki**, tjenande munk.
Palvelus (-uksen), s. tjenst, dyrkan; —
-aika, tjenstetid, legostämma (*palkol-
listen*); — **-kausi**, kapitulation (*en
soldats*); — **-kelpoinen** l. **-kuntoi-
nen**, tjenstduglig, tjenstbar; — **-kump-
pani**, medtjenare, tjenstekamrat; —

-loma, permission; — **-mies**, tjensteman; — **-paikka**, tjenareplats, kondition, anställning; — **-toimitus**, tjenstgöring; — **-vala**, tjensteed; — **-velvollisuus** (palveluksen-alaisuus), tjenstskyldighet; — **-väki**, tjenstefolk.

Palveluttaa, v. låter tjena, har att tjena; p. itseänsä, låter betjena sig.

Palvoinen, a. ödmjukt bedjande, supplikant; ömklig, eländig.

Palvoksii, v. dyrkar, tillber.

Palvoo, v. tjenar ödmjukt, beder, tigger.

Pamahdus, -maus (-uksen), s. knall, smäll, detonation.

Pamahduttaa, -mahduttaa, -mauttaa, v. låter knalla l. smälla, aflossar skott.

Pamahtaa, v. knallar l. smäller till, detonerar.

Pamajaa, -misee, v. bullrar, dånar.

Pamina, -mu, s. buller, dån.

Pamppu, s. plit, svärd; knekt l. pamp (*korttipelissä*); färla, karbas, dagg.

Pampuroitsee, v. flätar ihop flera trådar, trasslar ihop.

Panee, v. sätter, lägger, ställer; p. kirjaan, upptecknar, antecknar; p. kirjoihin, bokför, inregistrerar; p. kartalle, affattar på karta; p. kiinni l. vankeuteen, inmanar i häkte, fängslar; p. pöydälle, lägger på bordet, bordlägger; p. riitaan, gör anhängig; p. hengille, mantalsskrifver; p. asian kanteesen, gör saken anhängig; p. talteen, sätter i förvar, deponerar; p. tilan kaupungin, säterin alle, afhyser ett hemman under stad, säteri; p. verolle, beskattar, skattlägger; p. viralta, afsätter från en syssla; p. hengeltä, afdagatager, aflifvar; p. voimaan, gör gällande; p. eteen, sätter fram, serverar, förelägger; p. esille, framställer; p. alkuun, gör början, tager initiativ; p. vastaan, gör motstånd; p. maata, lägger sig till hvila; p. aitaa, uppför hägnad, gärdar; p. maahan, begrafver; p. sokeriin, sockrar in; p. ohraa, sår korn; p. rokkoa, vaccinerar; p. päällensä l. yllensä, klär på sig; p. munia, värper; p. poikia, penikoita, framföder ungar; p. pahaksi, tager illa upp; p. ihmeeksi, förundrar sig; p. omiansa, berättar egna dikter; p. olutta, taikinaa, viinaa, tillreder l. brygger öl, deg, bränvin; p. lukkoon, tilläser; halla p., frosten förderfvar, skadar; noita p., trollkarlen förderfvar (*genom magiska medel*); ukko p., åskan dånar; päätän p., jag har hufvudvärk.

Paneikse, paneksen, v. (*Kalev.*) tröttar händer; ikläder sig.

Paneili, s. panel.

Panelee, -eskelee, v. sätter fortfarande baktalar, vanryktar.

Panennainen, a. af andra ingifven p. satt, trollad, falsk.

Panenta, -nto, s. sättning, ställ — **-hammas**, artificiel l. löstand; **-mieli**, af andra ingifven l. ingi gad tanke; — **-rokko**, ymptop — **-tauti**, påtrollad sjukdom.

Panettaa, v. låter sätta l. ställa; l lägger, besår; påtrollar; p. vankiteen, inmanar i häkte.

Panettelee, v. förtalar, baktalar.

Panetteleikse, -eksen, v. (*Kalev.*) förs l. utstyr sig.

Panettelu, s. förtal.

Panetus (-uksen), s. sättning; förtr ning; förtal.

Paneuttaa, v. låter sätta; försätter; förhexar; (*Kalev.*) tager, väljer.

Paneuu, -utuu, v. lägger l. sätter sig aflöper.

Panija, s. sättare, insättare; kiinnip beslagare; häktare.

Panijainen, s.; pl. — **-set**, sättning l. tillredningskalas; maahan-panijaset, gravöl; oluen panijaiset, k las vid ölbrygd.

Panki, s. balja, bytta.

Pankka, s. bylte, den tjockare del af ngt; rintap., bröstköttet hos fo lar; sarkap., vadmalspacke.

Pankki, s. bank; — **-arvo**, banko — **-edusmies** l. **-valtuusmies**, bankfu mäktig; — **-komisarius**, bankokommi sarie; — **-ntarkastus**, bankorevisio

Pankkiiri, s. bankir.

Pankko, s. ungsbänk; bylte.

Pankkoo, s. banko.

Pankrutti, s. bankrutt.

Panna, s. bann, exkommunikation; p nee pannaan, bannlyser; pannaan pano, bannlysning.

Pannainen, -nahinen, pannan-alainen, a. bannlyst, förbannad.

Panni, s. spann (*tvåtredjedels tunna*); **-n-ala**, spannland.

Pannu, s. panna; — **-kakku**, pannkaka

Pannullinen, a. egande panna; — s. e panna full.

10, s. sättning, ställning, tillredning; nsats; rokon p., vaccination; aidan ›., gärdning; maata p., gång till ıvila; noidan p., trollskada; oluen ›., ölbrygd; henkip., mantalsskrifning; velaksi p., påföring, debitering; verolle p., beskattning, skattläggning; kiinnip., tillslutning; häktning; — -oksa, sättqvist; — -rokko, vaccin, ympkoppor.

nos, s. insats, premium.

nta, s. band; spänne.

antio, s. rundt stängsel, press; kalap., förvaring af fisk under tyngd; jäkäläp., hög af renmossa.

antioitsee, v. gärdar en pantio, lägger kål i förvar.

antta, v. sätter i pant, pantsätter, förpantar, hypotiserar.

anttaamaton, a. oförpantad.

anttaus (-uksen), s. förpantning, pantsättning.

'antteri, s. panter.

'antti, s. pant, hypotek; ottaa pantiksi, panta; antaa l. panna pantiksi, lägga i pant, pantsätta, förpanta; kirjoittaa pantiksi, pantförskrifva; — -kirja, pantbref, pantförskrifning; — -kalu, -tavara, pantgoda; — -laina, pant- l. hypotekslån; — -laina-laitos, pantlåneinrättning; — -oikeus, panträrt, -rättighet; — -vanki, gisslan; — -in-antaja, pantgifvare, förpantare; — -in-ottaja, panttagare, pantare.

Pantturi, s. spant.

Panu, s. eld, låga.

Panuinen, a. eldig, lågande.

Paota, k. **Pakoo**.

Papaltaa, v. vältrar, dansar; talar oredigt.

Papana, -pelo, s. liten kula, lort.

Paperi, s. papper, handling (*skrift*); panna paperille, anteckna; — -arkki, pappersark; — -leijа, pappersdrake; — -nteko, -nvalmistus, papperstillverkning, -beredning; — -paino, papperspress; — -raha, pappersmynt; — -tehdas, pappersbruk; — -vanuke, pappersmassa; papier-maché.

Paperinen, a. af papper, pappers-.

Paperoitsee, v. förser med papper, tapetserar.

Paperrus, s. papiljott.

Papillinen, a. presterlig.

Papirossi, s. papyross.

Papisto, s. presterskap (*stånd*), kleresi.

Papitar, s. prestinna.

Papottaa, k. **Puputtaa**.

Pappaloitsee, k. **Papaltaa**.

Pappi, s. prest; papinkirja, -todistus, prestbetyg; papintila, -paikka, prestlägenhet; papinsaatavat, -vaalut, prestarättigheter; papinalku, prestämne; papinotto-oikeus, patronatsrätt.

Pappila, s. prestgård, prestabol.

Pappinen, a. prestrik, presterlig.

Pappis- l. **papiskokous**, prestmöte; — -mies, prestman; — -puolinen, klerikal; — -sääty, prestastånd, presterskap, kleresi; — -valta, prestvälde, hierarki.

Pappius l. **Pappeus (-uden)**, s. prestavärdighet, presterskap (*egenskap*), pretadöme.

Papu, s. böna, ärt; härkäp., hästböna; ismisp., bondböna.

Papuinen, a. uf bönor l. ärter, ärtrik.

Papukaija, s. papegoja.

Papumus, s. fläck i hårbeklädnaden på djur, schäck; — -ilves, fläckig lo.

Papuri, s. svartfläckig ko.

Papurikko, s. fläckigt l. schäckigt djur.

Para, s. bjära, mjölkgenius; paran voi, trollsmör.

Paraati, s. parad.

Parahin, k. **Parain**.

Parahiten, paraiten, adv. bäst.

Parahtaa, v. tjuter l. skriker till (*plötsligt*), utbrister.

Parahultainen, a. lagom, temmeligen god.

Par'-aikaa, adv. just som bäst.

Parain (-imman), a. superl. bäst.

Paranee, v. blir bättre, förbättras, läkes, tillfrisknar.

Paranematon, a. oförbätterlig, obotlig.

Paraneva, -vainen, a. förbätterlig, botlig, tillfrisknande, konvalescent.

Paranne (-nteen), s. botemedel; korrektiv.

Parannus (-uksen), s. förbättring, bättring, reparation, läkning, kur, tillfrisknande; — -aine, bote- l. läkemedel; — -taito, läkekonst; — -tapa, kurmetod.

Parantaa, v. förbättrar, reparerar, botar, läker, kurerar.

Parantajainen, s.; pl. — -set, läkarelön; reparationskostnad.

Parantamaton, a. oafhulpen, oförbättrad, oläkt, oförbätterlig.

Parantaminen, -mus, s. förbättrande, reparation, läkning.
Parantelee, v. förbättrar småningom, plägar bota.
Parantumaton, a. obotlig.
Parantumus, s. bättre-blifning, tillfrisknande.
Parantuu, k. **Paranee**.
Paras (-rahan, -raan, -rhaan), a. superl. bäst, ypperst, finast; parhaallansa l. parhaaltansa l. parhaillaan, som bäst, bäst; parhain päin, till det bästa; paraasta päästä, parhaastansa, hufvudsakligen, förnämligast; parahiksi, till det bästa, lagom, till bästa tiden; sinun parhaaksesi, till ditt bästa; parhaanlainen, af bästa slag.
Paratiisi, s. paradis.
Paraus (-uden), s. bästa egenskap, företräde framför alla.
Parempi (-mman), a. komp. bättre; parempaansa löytämätön l. saamaton, oöfverträfflig; — **-päinen**, som har bättre hufvud.
Paremmin, adv. bättre.
Pareus (-uden) l. **-remmuus (-uuden)**, s. bättre egenskap, företräde.
Parhaillaan, k. **Paras**.
Parhaimmasti, adv. på bästa vis.
Parhaiten, parhaimmiten, adv. bäst, helst, allra bäst, förnämligast.
Parhain, superl. den allra bäste.
Pari, s. par; sällskap; tekee koiran paria, gör hundknep; ihmisten parissa, i sällskap med folk; — **-hevonen**, parhäst; — **-kunta**, äkta par, hjonelag; — **-luku**, jemnt tal; — **-puoli**, utan make, omaka.
Parila, s. halster (*för ljusterelden*), roste.
Parillinen, a. jemn (*ej udda*).
Parinen, a. hörande till par; pariskunta, äkta par, hjonelag; koiran pariset, hundknep; pariseni, min kamrat, make.
Parisniekka, s. uppköpare, gårdfarihandlare, pradajare.
Pariton, a. utan par l. make, opar, omaka, udda.
Parittaa, v. delar parvis; parar, kopplar; parittain, parvis, partals, par om par.
Parittelee, v. ordnar par; parar sig.
Parjaa, v. förtalar, klandrar, försmädar, lastar; parjaten, lasteligen.
Parjaus (-uksen), s. försmädelse, lastande, skällsord.

Parka, s. stackare, stackars.
Parkaasi, s. barkass.
Parkaisee, v. skriker till, gallskriker.
Parkitsee, v. barkar, garfvar.
Parkka, s. bark, lodja, pråm.
Parkki, s. bark; — **-aine**, garfämne; — **-vesi**, barklag.
Parkkilaiva, s. barkskepp.
Parkkumi, s. parkumsväf.
Parku, -rkuna, s. tjut, högljudd gr jämmerskri.
Parkuja, s. skrikhals, tjutare.
Parkuu, v. tjuter, gråter högljudt, skriker, skränar.
Parma, s. broms; **parmihaukka**, skärra.
Parma l. **parmas (-aan)**, s. bröst, sköte.
Parmaa, v. parmar.
Parmas (-aan), s. parm; parmas mittaaja, parmmätare.
Parmaus (-uksen), s. armbörda, fång.
Paroni, s. baron, friherre.
Paroonitar, s. baronessa, friherrinna.
Parrakas (-kkaan), a. skäggig, yfvigt skägg.
Parran-ajaja, s. barberare; — rakning.
Parrallinen, a. som har skägg.
Parras (-rtaan), s. rand, kant, — **-puut** l. **-puolet**, brädgång, vid fartygsrelingen.
Parrastaa, v. jemnar en kant, om kanten; p. peltoa, uppgräfta lagar om tegkanterna.
Parraton, a. skägglös.
Parreton, a. utan ås l. sparre.
Parroittaa, v. påklädер l. skägg, förser med skägg.
Parroittuu, v. blir skäggig l. lupen.
Parru, s. sparre.
Parrus (-uksen), s. sidoträ l. å fartyg.
Parsaheinä, s. sparris.
Parsi (-rren), s. sparre, ås, tilja; mode; riihen parret, åsarne i lattian p., golftilja; työn p., betessätt; vaatteen p., klädesmode puheen p., talesätt, munart; ren p., sångart; sanan p., ordspråk.
Parsii, v. stoppar (*med nål*); par; p. jälkiänsä, gör om och bättrar sitt förra arbete; p. jälkiä, går i spåren.

ıka, s. prånglare, hästbytare.
ıko, s. sparrskog, timmerskog; sparre.
ı (-imen), s. stoppningsverktyg; **neula**, stoppnål,
ıta, s. stoppning.
ıon, a. utan åsar l. sparrar.
uttaa, v. stänker på.
uu, v. stänker, sprittar, fräser, tar.
, s. skägg; ajaa l. ajella par-, raka; -- **-karva**, skäggstrå; — **i**, raksudd l. -borste; — **-veitsi**, nif; — **-suu**, skäggig, skäggmunt.
inen, a. skäggig, af skägg.
ıinen, a. (*kala*) smärling.
), s. ströftåg, ströfparti.
ı, s. gräsand; braxenpanka.
ri, s. barberare.
ska, s. bardisan, stridsyxa, hille-l.
u, v. blir skäggig l. skäggbelupen.
ıta, s. tjutning, högljudt gråtande.
taa, v. har att tjuta l. storgråta.
ıaa, -veilee, v. bildar svärm, går öres i stimm, stimmar.
)llinen, a. hörande till skara l. rm, svärmbildande; med skulle för-d; å skullen befintlig; — s. en lle l. lave full.
ı (-en), s. svärm, stimm, skara, ck, grupp; 2) skulle, vind, lafve, tare, altan; — **-pääsky**, ladusvala; **-pöllö**, kattuggla.
ittaa, v. grupperar, lägger l. ord-i flockar.
ittain, adv. skarvis, skocktals.
päs, k. Pa, på.
ı, -sajaa, v. fräser, hväser, sjuder, skar.
ıtaa, v. fräser till hastigt.
ıri, s. passerläder, svärt smorläder.
s.; tekee pasikseen, gör utan edning, af egen drift; itkee pa-ıan, gråter utan skäl.
ıoi, v. plaskar.
ıa, s. fräsning; 2) faschin.
0, s. ögonfluss; — **-närhi**, nöt-ika.
ikka, s. baschlick.
ıa, s. pasman.
ıaa, -moittaa, v. pasmar, delar l. iljer i pasman; pasmoittain, pas-ıntals, pasmetals.
ıaa, v. uppassar.
ıari, s. uppassare; passare.
ievolanssi, s. passevolans.

Passi, s. pass; förpassning; — **-toimituskunta**, pass-expedition.
Passittaa, v. förpassar.
Passitus (-uksen), s. förpassning.
Pasteija, s. pastej.
Pastori, s. pastor.
Pasuuna, s. basun.
Pasuu, v. skallar, gifver klang.
Pata, s. gryta; (*korttipelissä*) spader; — **-kivi**, fältspat; — **-lakki**, rundkullig skärmlös mössa, kalott; — **-rani**, söndrig gryta; — **-rumpu**, ruka.
Patakka, s. buller, larm, oljud.
Pataljoona, s bataljon; — **-nkomentaja**, bataljonskommendör; — **-nlääkäri**, bataljonsläkare; — **-nsaarnaaja**, bataljonspredikant.
Patama, s. dam, uppdämd bäck, vattengöl.
Patentti, s. patent.
Patero, s. grop, fördjupning.
Patikka, s. fart; buller; **jalkapatikassa**, med apostlahästar.
Patistaa, v. ansätter, kräfver.
Patja, s. bolster, dyna.
Pato, s. dam, pata.
Patoo, v. uppdämmer.
Patoutuu, -touu, v. uppdämmes.
Patroona, s. (*sotav.*) patron.
Patruuna, s. patron.
Patsas (-aan), s. pelare, stod, spiselståndare; muistop., minnesvård.
Patteri, s. batteri.
Patti, s. spatt; — **-vala**, kötted.
Patto, s. fel, fusk, förbrytelse; sanap., icke ordhållig, lögnare; valap., menedare; — **-vala**, mened.
Pattoinen, a. felande, fuskande; valap., menedig.
Pattoisuus (-uuden), s. brottslighet; valap., menederi.
Patturi, s. fuskare; klåpare; valap., menedare.
Patukka, s. karbas, färla.
Patukoitsee, v. karbasar, piskar l. klappar upp.
Paturi, s. grytsmed.
Patus (-uksen), s. bönhas, fuskare.
Patustaa, -stelee, v. bönhasar, fuskar, klåpar.
Patusteleminen, -lu, s. bönhaseri.
Patvaska, s. (*Kalev.*) talman.
Patvi (-en), s. masur.
Pauanne (-nteen), s. dundrare. dundergud.
Pauhaa, v. väsnas, larmar, dånar, dundrar.
Pauhu, -hina, s. larm, dån.

Paukaa, -**kuu**, v. dånar, klämtar.
Paukahdus, -**kaus** (-**uksen**), s. knall, smäll.
Paukahtaa, v. smäller till (*hastigt*), knallar till.
Paukahuttaa, v. förorsakar hastig knall l smäll, smäller till med.
Pauke (-**kkeen**), s. smäll, knall.
Paukkaa, -**kuu**, v. smäller, knallar.
Paukkina, s. fortfarande smällande, hamrande.
Paukko, s. knalle, skeppskorpa.
Paukuttaa, -**kuttelee**, v. förorsakar knallar, smäller, klappar, bultar.
Paukutus (-**uksen**), s. smällande, knallande, bultning; käsien p., handklappning, applåd.
Paula, s. snöre, streck, band, snara, dona; verkon p., nätteln; kengän p., skoband l. -rem; on jonkun pauloissa, är i någons garn l. nät.
Paulaa, -**oitsee**, v. snärjer, fångar i snara, utlägger snaror.
Pauloittaa, v. snör, förser med teln.
Paunu, k. **Paanu**.
Pauskahtaa, v. kratschar, piumsar.
Pauva, s. knöl, bulnad.
Pedoittuu, v. förvildas.
Pedollinen, a. vild, rofgirig.
Peeveli, s. bödel.
Pehka, s. murkenhet; — -**pinta**, blåved, uggleved; — -**puu**, murket träd.
Pehkaannuttaa, v. har att murkna, syrfäller.
Pehkainen, a. murken, boken.
Pehkantaa, v. gör murken, låter murkna.
Pehkaun, -**aantuu**, v. murknar, surnar.
Pehkiö, s. murken stubbe, klump.
Pehko, s. gammal tät buske, snår.
Pehkoo, -**oilee**, -**ouu**, v. blir buskaktig l. lummig, slår ut qvistar.
Pehku, s. strö, boss, affall.
Pehmenee, -**ntyy**, v. mjuknar, veknar, uppmjukas; förmildras.
Pehmennys (-**yksen**), s. uppmjukning, mjuknande; förmildring.
Pehmentää, v. gör mjuk, uppmjukar.
Pehmertää, v. tillreder någon röra; besuddlar, sölar, orenar.
Pehmerö, s. röra, degblandning.
Pehmeys (-**yden**), s. mjukhet.
Pehmeä, a. mjuk, lös, blöt, slö; p. ääntiö, vek l. mild vokal; p. kieli, läspande tunga; p. mies, slapp man; p. pää, dåligt l. blött hufvud.
Pehmittää, v. gör mjuk, uppmjukar; p. selkää, mörbultar.

Pehmiää, v. mjuknar, veknar.
Pehmoinen, -**myt** (-**yen**), a. [illegible] mjuk, särdeles mjuk, len.
Pehna, s. strö, fnask.
Pehtaroitsee, v. vältrar sig, tumlar
Pehustaa, v. skakar ut strö, betäck med strö l. fnask.
Peiho, s. gömma, gömställe.
Peijaa, v. prejar, purrar, bedrager. luxar.
Peijaiset, s. pl. begrafning, graföl; jainen, de dödes gud, hin onde
Peijakas (-**kkaan**), s. fanken, hin de, jäkel.
Peijari, s. preijare, skälm.
Peijaus (-**uksen**), s. bedrägeri. bel ning.
Peikko, s. gast, spöke, buse.
Peilaa, v. speglar sig; pejlar.
Peili, s. spegel; — -**kirkas**, speg l. -blank; — -**kivi**, spegelsten nit; — -**tehdas**, spegelfabrik.
Peippinen, s. plister; blindnässla.
Peippo, -**onen**, s. bofink.
Peite (-**tteen**), s. täckelse, betäck hölje, täcke; on peitteessä, är täckt, är dold.
Peitelmä, s. palliativ.
Peitsi (-**en**), s. spjut, lans, pik; — ho, kungsljus.
Peitsii, v. sticker med spjut.
Peitsikäs (-**kkään**), **peitsimies**, a knekt.
Peittaa, -**oo**, v. betar, barkar, ber (*skinn, frö*).
Peittelee, v. täcker småningom, för ligar, förblommerar; p. sanojan talar förtäckta ord.
Peitteetön, a. obetäckt, oförtäckt.
Peittelemätön, a. oförtäckt, oförbl sam, öppen.
Peitto, v. täckelse, betäckning, tä gömsle; on peitossa, är betäckt hemlighållen; — -**oja**, täckdike; -**sana**, mystiskt, förtäckt ord, ation.
Peitto, s. deg för skinnberedning. vatten (paitto).
Peittoinen, a. sanasta peitto; on p toisilla, leker gömsle.
Peittyy, -**ttäyy**, r. blir täckt, förtä täcker sig, döljer sig.
Peittää, v. täcker, betäcker, döljer. täcker, skymmer bort.
Pelaa, v. spelar.
Pelaaja, **pelari**, s. spelare.

taa, v. befriar, förlossar, frälser, lar, bergar.
taja, v. förlossare, räddare, be-re.
tus (-uksen), s. berielse, frälsning, lning; — **-vene**, räddnings- l. berg-rbåt.
tuu, -tautuu, v. blir befriad, räddas.
s (-uksen), s. spelning.
tyy, v. vissnar, förvissnar, blek-gulnar.
s. spel; — **-kortti**, spelkort; — **rkka** l. **-merkki**, spelmark; — **kki**, marionett; — **-seura**, spel-i l. -klubb.
tys (-yksen), s. skrämsel, för-ickelse, skräck; on peljästyk-sä, är skrämd l. förskräckt.
tymätön, a. oförfärad.
tyttää, v. injagar förskräckelse, skrämmer, afskräcker.
tyy, v. blir skrämd l. rädd, för-ickes, förfäras.
e (-tteen), s. skrämma, skräckme-skrämskott.
ttää, v. förskräcker, afskräcker, immer, gör rädd, injagar fruktan.
tys (-ksen), s. skrämmande, fasa; imma.
ttää, v. (*kem.*) reducerar.
yys, s. gedigenhet, korn.
i, a. idel, lutter, ren, oblandad, gedigen.
(**-lon** l. **-lvon**), s. fruktan, räds-räddhoga, skräck; — a. feg, rädd, ard.
ri, s. pultron, rädd varelse.
roitsee, v. beter sig som pultron.
ruus, -kuus (-uuden), s. feghet, dhåga, pultroneri, pultronmässighet.
i, v. fruktar, befarar, rädes; pel-tävä, fruktansvärd.
imätön, a. oförskräckt, orädd, oför-d.
iväinen, a. fruktande, rädd, feg.
va, s. lin; pellavan- l. pellais-men, linfrö; p—n-sylkky, lin-pp; pellava- l. pellavas-kan-s, linneväf.
vainen, a. af lin, linne.
vaa, v. väsnas, larmar.
vuttaa, v. störtar omkull, skakar urfvar om, tilltygar.
vas (-kkaan), a. frej, kionmodig.
von, a. orädd, utan fruktan.

Pelottaa, k. **Peljättää**; minua p., jag är rädd l. orolig.
Pelputtaa, -puttelee, v. röres vaggande, svänger.
Pelsin (-imen), s. tjock sparre l. ås, underås.
Pelti, s. spjell, plåt; — **-seppä**, plåt-slagare.
Peltо, s. åker; tekee p-a, upptager åker; pellon piennar, åkerren; — **-apilas**, backklöfver; — **-hatikka**, åkerspergel; — **-hiiri**, åkerråtta, lem-mel; — **-kana, -raukka**, ljungpipare; — **-kierto**, åkercirkulation; — **-maa**, åkerjord; — **-mies**, åkerman l. -bru-kare; — **-pyy**, rapphöna, vaktel; — **-ruoho**, — **-lonvanha**, backhumla, millefoliiblomma; — **-varis**, råka; — **-viljelys**, åkerbruk; — **-viljelys-järjestelmä**, åkerbruksystem; — **-vil-jelys-tapa**, åkerbruksmedod; — **-äes**, åkerharf.
Peltoinen, a. hörande till åker, åkerrik.
Pelu, s.; pl. pelut, stamp, agnar, hack-else.
Pelvollinen, a. fruktande, rädd, fruk-tansvärd.
Pelvoton, k. **Pelkäämätön**.
Pemaa, -muaa, v. stökar, väsnas, bullrar.
Pemahtaa, -mahtelee, v. röres med ha-stigt stoj, rusar fram l. upp, flyger upp.
Peminä, pemu, s. stök, buller.
Pemppu, k. **Peppu**.
Pengastaa, v. snokar, bökar.
Penger (-nkeren), s. afsats, brink, säng, terrass, kulle på stränder; pellon p., åkerren l. -sluttning; uunin p., ugns-brits; pilven p., tjock molntapp; pohjan penkeret, nordens yttersta kuster l. utkanter.
Peni, penikka, s. valp, unge.
Penikoitsee, v. valpar.
Penikulma l. **-kuorma**, s. mil; peni-kulmittain, miltals.
Penkaa, v. bökar, uppmyllar, vräker om-kull; befarar, småfruktar.
Penkaantuu, -kaun, v. blir uppbökad, vändes upp och ned.
Penkeristö, s. vall.
Penkillinen, a. bänkförsedd; — s. en bänk full.
Penkittää, v. förser med bänk; för ett stillasittande lif.
Penkka, s. brink; isbro; 2) sjöskum.
Penkki, s. bänk; säng.

Penni, s. penni; pennittäin, pennivis, pennitals, i penni.
Penninki, s. penning.
Pensainen, -saallinen, a. buskig, buskrik.
Pensas (-aan), s. buske; — **-aita**, häck; — **-kasvi**, buskväxt; — **-pyöri**, gråsparf; kungsfogel.
Pensasto, -saikko, s. busksnår, buskage.
Pensastuu, v. blir buskbeväxt, buskar sig.
Penseä, a. ljum, likgiltig; yfvig, lummig; p. ilma, ljumt l. blidt väder.
Pensii, v. drifver skott och grenar, blir buskig.
Pensiooni, s. pension; — **-kirja**, pensionsbref.
Pensistyy, v. blir ljum l. liknöjd; blir buskig, lummig.
Pensittää, v. förser med skott l. buskar, har att drifva skott.
Pensoin (-imen), s. skott, telning.
Pentele (-een), s. hin, fanken, knäfvel, jäkel.
Penteli, s. pendel.
Pentu, s. valp, unge, racka.
Penästää, v. gör motstånd, invänder.
Penää, v. varnar, förmanar, inskärper; försäkrar.
Peperö, pepu, s. röra, deglik blandning.
Pepartelee, peppuroitsee, v. vältrar l. rullar sig, tumlar.
Peppu, s. stuss, säte, gump.
Perakko, s. stället bakom l. efter; efterlank.
Perannes, k. **Perkiö**.
Pere, k. **Perhe**.
Pere (-rkeen), s.; pl. perkeet, afskräde, sopor; efterbörd.
Perehtii, v. får familj l. hushåll.
Perehtyy, v. blir husvarm l. hemmastadd; blir tam; får fast fot.
Perempi, a. komp. bakre, som är mer efteråt l. bakom (vrt. **Perä**).
Perhana, k. **Pentele**.
Perhe (-een), s. familj, husfolk; — **-elämä**, familjelif; — **-een-asia**, familjeangelägenhet; — **-een-emäntä**, hus- l. familjemoder; — **-een-isä** l. **-isäntä**, hus- l. familjefader; — **-eentupa**, familjerum, folkstuga; — **-kunta**, familjen i sin helhet, familjekrets, slägt.
Perheellinen, a. som har familj, till familjen hörande, huslig; perheellisset olot l. suhteet, husliga l. f[illegible] miljeförhållanden.
Perho, -onen, s. fjäril.
Peri, s. det yttersta; — adv. i grund, [illegible] deles; — **-aate**, grundtanke, ide; [illegible] **-johto**, motiv; — **-ajatus**, prin[illegible] — **-juuri**, grundstam; — **-juurin**, [illegible] deles i grunden; — **-juurinen**, gr[illegible] lig; — **-kanta**, bördsled, bord; [illegible] **-kato** l. **-turmio**, total förlust, [illegible] komlig undergång; — **-kokka**, [illegible] stam; — **-kunta**, samarfva, ster[illegible] — **-koto**, urhem; stamhåll; — [illegible] **va**, urbild; — **-köyhä**, utfattig; [illegible] **-lapsi**, lyckans barn, söndagsbarn; [illegible] **-mies**, styrman; — **-salo**, den [illegible] naste skogen; — **-sana**, ursprung[illegible] l. stamord; — **-suku**, slägtstam; [illegible] **-suomalainen**, ursprungligen finsk, [illegible] finsk; — **-synti**, arfsynd; — **-sy**[illegible] första ursprung; — **-tyhmä**, [illegible] dum; — **-vanha**, urgammal; — [illegible] **hollinen**, arffiende.
Perii, v. ärfver; kommer till målet, [illegible] hemtar; en peri mieltäsi, jag [illegible] mig ej om ditt tycke; kukin peri[illegible] mansa; hvar och en tager sitt; k[illegible] perii raadon, björnen återkom[illegible] till aset; peritty, ärfd, i arf [illegible] gen.
Perillinen, s. arfvinge, arftagare; [illegible] tap., bröstarfvinge; selkäp., [illegible] arfvinge; sivup., sidoarfvinge; k[illegible] sap., medarfvinge; kanssaperi[illegible] set, samarfva; medarfvingar.
Perillä, -lle j. n. e., k. **Perä**.
Perimmäinen, a. bakerst, akterst.
Perimys, -yksen, s. arf; arfgods; [illegible] **-maa**, arfgods, arfvejord; vanha [illegible] rimysmaa, odalgods, -jord.
Perin, k. **Perä**.
Perimöinen, a. ärftlig.
Perinne (-nteen), -nös, s. arfslott, [illegible] vedel.
Perinnöllinen, a. ärftlig.
Perinnötön, a. arflös.
Perintö, s. arf, qvarlåtenskap; sk[illegible] suvuttoman p., danaarf; me[illegible] tulla perintöön, gå i arf; per[illegible] tönä jaettu, i arf gången; rinta[illegible] bröstarf; selkäp., bakarf; siva[illegible] sidoarf; perinnöksi, till sk[illegible] perinnöksi-osto, skatteköp, [illegible] rinnön luovutus, urarfvagöre[illegible] luopua perinnöstä l. luovut[illegible] perintönsä, göra sig urarfva, [illegible] rinnön jättäjä, arflåtare; p-n o[illegible]

taja, arfsinnehafvare; p—n ositus, arfsdelning, afvittring; — -asia, arfsangelägenhet; — -jako, arfskifte; — -kaari, ärfdabalk; — -liitto, arfsfördrag; — -maa, arfvejord; skattejord; — -maan-kirja, skattebref; — -oikeus, arfsrätt; — -omistusoikeus, skatterätt, -rättighet; — -orja, slaf, lifegen; — -osa, arfslott; — -ruhtinas, arffurste, tronföljare, kronarfvinge; — -suostumus, arfförening; — -talo l. -tila, skattehemman l. -lägenhet; — -varkaus, arfdrägt.

periodi, s. period.

periodillinen, a. periodisk.

perittää, v. för till målet, släpar fram.

periytyy, v. framkommer (*till målet*).

perjantai, s. fredag.

perjantainen, a. fredags.

perkaa, -ilee, v. rödjar, upprödjar, rensar.

perkaus, perkuu, s. rensning, rödjning; — -maa, stubbjord; — -suola, afrödningssalt.

perkautua, v. blir rensad, rödjas, tömmes.

perkele (-een), s. djefvul, fan.

perkeleellinen, a. djelfvulsk.

perki, adv. alldeles, i grund.

perkiö, s. nyrödjad mark, nybrott; rensning.

perkkaa, k. Perkaa.

Perma, s. Permien, Bjarmaland.

permalainen, s. Permier; Bjarm; — a. permisk.

permanto, s. golf.

permi (-en), s. snara, giller.

permu, s. skråpuk af broms i djurshud, styng, stynglarf, larf, knöl.

perna, s. mjelte; — -ruoho, dufvekål; — -tauti, mjeltsjuka, kardialgi.

pernä, s. bast.

peroittaa, k. Peruuttaa.

persikka, f. persika.

perso, a. snål, lysten.

persoilee, -ottelee, v. snålas.

persta, a. murken, boken.

perstautua, v. murknar, blir skör af murkenhet, boknar.

pertuska, s. rotyxa, qvistyxa; k. Partuska.

peru, s. grund, botten; arf, qvarlåtenskap; — -kirja, bouppteckningsinstrument; — -kirjoitus, bouppteckning.

perukka, s. trakten vid yttersta ändan, utkant, vrå; lahden p., botten, ändan af viken.

peruna, s. potatis; — -rutto, potatissjuka.

perus (-uksen), -usta, s. grund, botten; — -aate, grundidé; — -aatteellinen, transscendental; — -aine, grundämne; tema; — -aines, grundbeståndsdel; — -johde, grundsats, maxim; — -joukko, grundmassa; — -lause, premiss; — -karva, bottenhår; — -laillinen, -säännöllinen, konstitutionel; — -lähde, urkälla; — — -ohje, grundregel, norm; — -piirre, grundutkast, planritning; — -sääntö, konstitution; — -valta, statemakt; — -ääni, grundljud.

perustaa, v. grundar, grundlägger, anlägger, stiftar, bildar.

perustautua, v. grundar l. stöder sig på.

peruste (-een), s. grund, skäl, grundval, premiss, princip.

perusteellinen, a. grundad; principiel.

perustelee, v. grundar, motiverar; deducerar; spekulerar.

perustelma, s. deduktion.

perustelu, s. motivering; deduktion; spekulation.

perustuksellinen, a. grundad, motiverad.

perustus (-uksen), s. grund, skäl, grundval, fundament; grundsats; — -kirja, fundationsbref; urkund; — -laki, grundlag, konstitution; — -lakia vastaan (oleva), -lain-rikkova, grundlagsvidrig, inkonstitutionel; — -lain-mukainen, -laillinen, grundlagsenlig, konstitutionel.

perustuu, v. får grund, blir grundad, grundar l. fotar sig.

peruukki, s. peruk.

peruuttaa, v. återkallar; åtrar, ryggar; upphäfver; p. kruunulle, reducerar.

peruuttamaton, a. oåterkallelig, orygglig; som ej ryggar l. återkallats.

peruutus, s. återkallelse, återbud, åtring, upphäfvande, reduktion (*af gods*).

perä, s. det yttersta af något, mål, bakdel, akter, fond, grund, botten, styre; pitää perää, styr; ei päätä ei perää, hvarken början eller slut: kylän, pohjan perillä, i ytterste ändan af byn, norden; pääsee perille, kommer till målet l. till grunden, begriper; maksetaan perillä, betalas vid framkomsten; ei ole perää, saknar grund; kotoperä, hemort; savip., lergrund; maap. kivi, jord-

fast sten; käy perässä, går efter; on perässä, är efter, är för att hemta; menee perään, går till aktern, går efter; antaa perään, ger efter; astuu huoneen perälle, träder till fonden l. bakgrunden af rummet; perästäpäin, efteråt; vuoden perästä, efter ett år; pl. perät, halm, stamp; notkil; perin, i grund, fullkomligt; perin pohjin, perin juurin, alldeles i grund, i botten, grundligen, i detalj; perinpohjainen, grundlig, radikal, genomgripande, omständlig; perin väärä, grundfalsk; takaperin, tillbaka: peräänkatsoa, se efter, inspektera; peräänkuuluttaa, efterlysa; perin (-immän), superl. längst bakom l. borta l. i botten belägen; — **-huone**, inre rum; — **-istuin**, baksäte; — **-jurppu**, **-ruuvi**, svansskruf; — **-keula**, akter, bakstam; — **-kunta**, aflägsen trakt; — **-lauta** l. **-teljo**, aktersits; — **-mela**, stryblad l. -åre; — **-mies**, styrman; — **-paino**, bak- l. akterlast; — **-puoli**, baksida l. -del, akter; — **-ruisku**, lavemang; — **-seinä**, bak- l. fondvägg; — **-suoli**, ändtarm; — **-tauti**, hemorrhoider; — **-tuuli** l. **-ntakainen tuuli**, förlig vind; — **-toukuri**, gåsmarsch; — **-vannas**, akterstäf; — **-vieri**, bakklint; — **-voitto**, baklutad l. -lastad; — **-n varsi** l. **-puikko**, rorpinne, rorkult; — **-väännin**, propell.

Perähdys (-yksen), s. hastig eftergift, återgång.

Perähtää, v. drager sig hastigt tillbaka; gifver efter; ryggar.

Peräin (-imen), s. boskapsklafve af vidja; urked, berlocker.

Peräinen, a. bakom l. aflägset belägen; som har sin rot i något, vidfästad; full med stamp; p. tuuli, medvind, förlig vind; p. mies, följaktig, villig man; maaperäinen, jordfast; tosiperäinen, sannfärdig; mielen p., behaglig; ovat peräisin, äro efter hvarandra; sieltä kotoperäisin, hemma derifrån.

Peräkkäin, -äkanaa, -äksyttäin, -ätysten, -ätyksin, adv. efter, hvarandra, å rad, i en följd.

Peräkäs (-kkään), a. som har bred bakdel.

Perällinen, a. bakvarande; grundad.

Peräläinen, a. boende i aflägsen trakt sittande bak i båten, styrman.

Perämin (-imen), s. styre. roder; **-varsi**, roderkult.

Peräti, adv. i grund, alldeles, helt och hållet, ytterst, ofatt.

Perätsin (-imen), s.; pl. perätsimstamp.

Perättää, v. har att träda tillbaka, att rygga, drager tillbaka; perättäin efter hvarandra, i rad, successivt.

Perättäinen, a. successiv; ravis varad

Perätys (-yksen), s. tillbakadragande

Perätön, a. grundlös, ogrundad, obefogad, ohemul; ändlös.

Peräyttää, v. låter retirera l. tr tillbaka, drager l. stryker tillb backar; åtrar, ryggar; återkallar; sukuun, bördar.

Peräytyy, v. drager sig tillbaka, går, retirerar; gifver efter; pe tyvä todistaja, återgångsvitne

Perää, -räjää, v. går efter; träder baka: upprepar; bekräftar; efterträ

Pese (-een), s. tvätt, hvad som tv

Pesee, v. tvättar, diskar, skurar.

Pesemys (-yksen), pesentä, s. tv ning, skurning.

Pesetin (-ttimen), s. tvål, såpa.

Pesettää, v. låter tvätta, har att tv sig.

Pesii, v. bygger bo, häckar.

Pesin (-imen), s. tvättinstrument. tv maskin, tvättkärl; — **-astia**, tv kärl, bykkar; — **-riepu** l. -r diskträsa; — **-vesi**, tvättvatten.

Pesintä, -ntö, s. bobyggnad, häckn

Pesittää, v. låter bygga bo, förser bo, holkar.

Peski, s. lappmudd, mudd.

Peso, -su, s. tvätt, bykning; — **-k pi**, tvättkommod; — **-saavi**, by tvättså; — **-vaatteet**, tvättk tvätt.

Pestaa, -stää, v. städslar, städjer. v var; laillisesti pestattu, lagst

Pestaamaton, a. ostädslad (ostadd värfd.

Pestaus (-uksen), s. städsling. v ning.

Pesti, s. städsel; 2) fånglina; — **-r ha**, städjepenning.

Pesuus, s. afkomma; [illegible]; sterbhus.

Pesä, s. bo, näste, ide; spis. eldst mindre ugn; pitää pesää, håller h har sitt tillhåll l. näste; piipun p piphufvud; hatun p., hattkulle: t

n p., väderskott, knut på björkar; uhan, lusikan p., bladet på en f, sked; kuolinp., sterbhus; a- op., bolag makar emellan; jaka- ıton p., oskift bo; — -ero, bo- inad; — -kunta, kull af ungar; sterb- s; — -njako, boskifte, afvittring; -nkavallus, bodrägt; — -nkirjoi- ı, boupptecknıng; — -n-ositus, af- tring; — -nselvitys, boutredning, ittring; — -nsuu, ugnsmynning; -paikka, hufvudsäte l. -näste; häck- igsplats.

ke (-kkeen), s. litet bo, puppa; nme, cell.

llinen, a. försedd med näste, ugn; s. ett näste fullt, en ugn full; ipun p., en pipa full.

(-tteen), s. bedrägligt tillstånd, ıstag, villfarelse.

ıko, s. bedräglighet; förlust.

ele (-een) l. -kel (-en), s. stamp- huggjern, böstel, stöt.

, s. vilddjur, rofdjur, best.

inen, a. rofdjurslik, rofgirig, be- alisk.

kellinen, a. sviklig, förfalskad.

kseton, a. sveklös, utan bedrägeri.

llinen, a. bedräglig, sviklig, förrä- ık.

lliseesti, adv. bedrägligt, förrädiskt, skeligen, svikeligen.

s (-oksen), s. bedrägeri, förräderi, ık, underslef; maanp., förräderi, ıdsförräderi, högförräderi; valta- ınnan-p., riksförräderi.

aa, v. betsar.

lö, s. bedrägeri, misstag; tulla pet- öön, blifva bedragen, misstaga sig.

ı, s. barkbröd, bark till bröd.

ıri, s. bedragare, förrädare.

aroitsee, v. handlar bedrägligt, pre- .

ymätön, a. som ej misstager sig, esviklig, oförvillad, ofelbar.

yy, v. blir bedragen, bedrager sig, ar sig, tager felt.

äjä, s. bedragare, förrädare; maan- isänmaan-p., förrädare, landaför- dare; valtakunnan-p., riksförrä- re.

äjäinen, s.; pl. -set, smörgåfvor d kerning, kerningskalas.

ämätön, a. osviklig, ofelbar.

ää, v. bedrager, sviker, förråder; ickar, ger efter.

ijikkö, -jistö, s. tallskog.

Petäjä, s. (*hög. qvistfri*) tall; tallbark använd till nödbröd.

Petäjäinen, a. af tall; — s. barkbröd.

Peuhaa, k. Pauhaa ja Penkaa.

Peukalo, s. tumme; — -hanka, tumvinkel; — -lintu, tummeliten, gärdsmyg.

Peukaloinen, s. dim. liten tumme; tummeliten, gärdsmyg; — a. tumslång.

Peukalollinen, a. med tumme försedd; — s. tumslängd.

Peura, s. ren, vildren; hjort; — -njäkälä l. -sammal, renlaf, renmossa; — -nliha, ren- l. hjortkött.

Peuskaa, v. väsnas, larmar.

Peustaa, v. huserar, stökar, bökar, gräflar, rafistulerar.

Pi, enkl. part. ind. preesensin ja konsessiivin 3 persoonan jälkeen.

Piakka, -kko, s. brödspade.

Piakko, a. snarlig; piakkoon l. piakkoin, snarligen.

Pian, adv. snart, nästan; vrt. Pika.

Piano, s. piano.

Pide (-teen), s. hållning; neuvon p., rådplägning; mielip., mening.

Pidellys (-yksen), s. handtering, vidröring, bruk.

Pidelmä, s. det vidrörda; pihtien p., stället som tänger vidröra l. fatta.

Pidennys (-yksen), s. förlängning.

Pidentyy, v. blir längre, förlänges.

Pidentää, v. gör längre, förlänger, utsträcker.

Pideskelee, k. Pitelee.

Pidikko, -din (-timen), s. medel att hålla l. underhålla, hållare, hållhake; klofve, band; hengen pitimeksi, till lifvets underhåll.

Pidistää, v. sammantrycker l. hindrar (*med hållare*).

Pidos (-ksen), s. håll.

Pidäke (-kkeen), s. hållhake, hinder; införsel (*af lön*); — -rengas, ansatsring.

Pidäntä, -ntö, s. hållande, nyttjande; talon p., gårdshållning, hemmansbruk.

Pidätin (-ttimen), s. återhållsmedel, hållare, hållhake, hämkedja; skruf i kantele.

Pidättelee, v. återhåller småningom, hämmar då och då, stannar flera gånger.

Pidättyy, v. blir återhållen, hämmas, hejdas, stannar.

Pidättää, v. återhåller, afhåller, under-

håller, förhåller, håller inne, hämmar, hejdar, hindrar.

Pidätys (-yksen), s. återhåll, afstannande; hållare; införsel; palkan p., införsel i lön.

Pidätyttää, v. låter tillbakahålla l. hämma l. hejda.

Piehtaroitsee, k. **Pehtaroitsee**.

Pieksee, -ksää, v. piskar, plaggar, pryglar, slår; bultar, bereder; p. kieltä, låter tungan gå flitigt, sqvallrar; p. tuulta, slår i vädret, pladdrar om ingenting.

Piekselee, -seskelee, v. piskar smått.

Piekselmä, s. piskadt ställe l. ting.

Pieksettää, -ksättää, v. låter piska.

Piekso, s. piskning, bultning.

Pieksu, v. pjexa, halfstöfvel.

Pieksäntö, s. piskning, bultning.

Pieles (-eksen), s. (*afding*) hö- l. sädesstack.

Pielestää, v. stackar.

Pieli (-en), s. stolpe, post; auman l. suovan p., stolpe midt i höstack; hahden pielipuu l. purjeen p., fartygs mast; oven, ikkunan p., dörr-, fönsterpost; — **-väli**, stafrum.

Pielistää, v. uppreser en stolpe l. post.

Pielos, s. fårbalk; post.

Pieltää, v. lutar l. röres åt sidan, väjer; käy pielten l. pieltäin, går långsamed sidan, undvikande, väjande.

Pielus (-uksen), s. kudde, dyna; k. **Pielos**.

Piena, s. trädlist, slå; pääpiena, hornlist.

Pienaa, v. förser med list l. slå.

Pienehkö, -kkäinen, a. något l. temmeligen liten, fin, klen.

Pieneksyy, -styy, v. anser för liten l. klen.

Pienemmyys (-yyden), s. större litenhet, öfvervägande finhet.

Pienemmäinen, -nelämpi, a. mera liten l. klen.

Pienempi, a. komp. mindre, klenare, spädare, finare.

Pienenee, -ntyy, v. blir liten, förminskas, afsmalnar, finkrossas.

Pienennys (-yksen), s. söndersmulning, söndermalning.

Pienentää, v. gör liten l. fin, krossar till smått, finstöter.

Pieneys (-yden), s. litenhet, finhet, klenhet.

Pieni (-en), a. liten, klen, späd, fin; p. raha, skiljemynt; — **-jyväinen kan-**

ra, ohra, småhafre, småkorn; — **-lä tä**, något liten; — **-pilkkuinen**, m prickig.

Pienin, a. superl. minst, finast.

Pieniäinen, s. monad, atom.

Pienoinen, -nokainen, -nyt (-yen), späd, klen, liten.

Pientare (-een), -nnar (-ntaren), åkerren l. -linda.

Pienulainen, s. liliput, pygmé.

Pienuus (-uuden), -nyys (-yyden), litenhet, späd ålder; jo pienuu ta, redan ifrån späda åren.

Pienykkäinen, a. minutiös.

Pietti, s. bet (i kortspel.)

Piettimys, -tturi, -ttiö, s. halfgall enbälling.

Pietä, k. **Pikeää**.

Piha, s. gårdsplan, gård; miesp.. gård; karjap., ladugård; hevo häststall; linnanp., borggård; halle, ut på gården, ut; — **-maa**, gå plan l. -tomt.

Pihata, k. **Pihkaa**.

Pihatto, s. fähus.

Pihdinki, s. tving, klofva.

Pihdistää, -telee, v. kniper med ger, klämmer, klämmer om.

Pihinä, s. hväsning.

Pihisee, -hajaa, v. hväser.

Pihistää, v. låter hväsa, förorsakar ning.

Pihka, s. kåda, harts; (barn-)beck; **-kivi**, bernsten; — **-sola**, hart — **-maito**, rårmjölk.

Pihkaa, -koittaa, v. öfverdrager stryker med kåda, hartsar.

Pihkainen, a. kådig.

Pihkaan, -hkoittuu, v. blir kådig. verdrages med kåda.

Pihku, s. sippring.

Pihkuu, v. droppar långsamt, sippra

Pihlaja, s. rönn; reen pihlajat band af rönn i släda; — **-lista**, denavans.

Pihlajainen, a. af rönn; — s. rönn

Pihlajatar (-ttaren), s. rönnens skyd

Pihlajikko, -jisto, s. rönnskog.

Pihti (-en, -in) s. klyka, kläfve; pi p dit, tång; linnun p., fågelsnara na; — **-pieli** l. **-puoli**, dörrpost. **-kontti** l. **-pelvi** l. **-kintta**, krok kobent; — **-rengas**, spännring

Pihtii, v. sätter i kläfve.

Pii, s. flinta, kisel; pigg, tinne; sel pii, ryggrad; riihen p., ås i kamman p., kamtinne; — **-kup**

elsyra; — **-kivi**, kiselsten, flinta; — **taltainen**, flintartad; — **-pivo** l. o, flintnäfve, hårdhändt.
linen, a. jungfrulig.
, s. mö, flicka, piga; vanha p., nmal piga; — **-kaaso**, brudtärna.
inen, a. rik på flickor l. pigor; lik flicka.
llinen, a. försedd med taggar l. nar, taggig, tagg- l. spjutbeväpnad.
ttää, v. förser med taggar l. tin-; ger stickord, pikerar.
ti, s. tagg, tinne; pinne; spjut, pik; **-jyrä**, piggvält; — **-kärkinen**, med i spetsen, taggspetsig; — **-nuija**, kklubba; — **-lata**, pinnsladd.
kiläinen, s. strandskata.
kinen, a. liten tagg: — a. taggig; tkäp., med långa taggar; rautap., d jerntaggar l. -pinnar.
kiäinen, s. pigg- l. kärrtistel.
ko, s. tvåskäftad väf, säckväf, grof f.
koo, v. punkterar, prickar; vrt. **lkkoo**.
uus (-uuden), s. mödom.
ɔe, **-eilee**, v. gömmer sig, undan-ller sig, ligger dold; piilevä lämɔ, latent värme.
ttää, v. gömmer, döljer.
, s. pil (*nuoli*).
puu, s. piträd.
, s. gömma, gömme, gömsle; menä piiloon, gå i gömman, gömma g: piilompi, komp. mer undanymd, mindre känd — **-huone**, lönnm, afträde; — **-paikka**, gömställe, nnvrå; — **-reikä**, kryphål.
oinen, s. gömd; olla piiloisilla, ka kurragömma.
okas (-kkaan), a. full med gömslen; m gömmer sig.
okkaasti, **-okkali**, adv. gömdt, doldt, emligen.
loo, **-lottaa**, k. Piilee, **-lottää**.
lotus (-uksen), s. gömning, undanöljning.
loutuu, v. gömmer sig.
lu, s. bila; — **-kirja**, bilbref.
luaa, v. bilar.
menee, **-mittyy**, v. löpnar, segnar, stas.
mii, v. tjocknar, segnar; leppä p., len blommar.
mittää, v. låter (*mjölk*) surna, har att löpna.
imä, s. surmjölk, ystad mjölk; — **-juusto**, surmjölksost; — **-suu**, mjölkmun, mjölkgris.
Piimäinen, a. af surmjölk; rik på l. besuddlad med surmjölk; pitkäp., ko som länge står i sin; långsam, senfärdig.
Piina, s. pina, plåga; — **-viikko**, dymmel- l. passionsvecka.
Piinaa, v. pinar, plågar.
Piinaus (-uksen), s. pinande.
Piintyy, k. **Piittyy**, **Pintyy**.
Piipattaa, **-peroittaa**, **-pittää**, v. piper, qvider, qvittrar, gnäller.
Piipari, s. pipare.
Piipatus (-uksen), **-pitys (-yksen)**, s. pipande, qvitter.
Piipertää, v. trippar.
Piipittää, v. framstår spetsig, uppspirar.
Piipottaa (-ttelee), v. springer hoppande l. trippande; qvittrar, piper.
Piippa, s. ihålig stjelk, strå; 2) pipa (*mått*) — **-kaulus**, pipkrage; — **-lakki**, spetsig mössa.
Piippoo, v. skuttar, trippar.
Piippu, s. pipa, rör, takan p. skorsten.
Piippuinen, a. hörande till e. försedt med pipa l. rör; **kaksipiippuinen pyssy**, dubbelbössa.
Piippuri, s. kylfat.
Piipullinen, a. försedd med pipa l. skorsten; — s. en pipa full.
Piira, s. kräfva, mage.
Piirakainen, **-rakka**, **-ras (-aan)**, s. pirog, pastej, pannkaka, kaka.
Piirahtaa, v. flyger förbi, förflyter.
Piiraisee, v. drager l. ristar ett streck.
Piirama, s. streck; blink, ögonblick, sekund; (*Kalev.*) vägstycke.
Piiri, s. krets, område, rund, omfång; kiertop., omloppsbana; maan p., jordkretsen, jorden rund; — **-kunta**, krets, distrikt; — **-lääkäri**, provinciallläkare, — **-maamittari**, kommissionslandtmätare; — **-talo** l. **-tila**, rå- och rörshemman.
Piirii, v. omringar.
Piirikka, s. krets, rundel.
Piirittää, v. omgifver, omringar, kringhvärfver, belägrar.
Piiritys (-yksen), s. omringning, belägring; — **-kaivanto**, löpgraf, approsch.
Piironen, **-roo**, k. **Piirakainen**.
Piironki, s. byrå.
Piirre (-rteen), s. ristning, reffla, drag.
Piirrin (-rtimen), s. rist, grafstickel, griffel, stift.

Piirros (-oksen), s. inristning; inristadt arbete, gravyr, figur; — **-kuva**, plansch, gravyr.
Piirrostaa, piirrustaa, v. ristar, inristar, graverar, gör inskärningar.
Piirrällyttää, v. *(Kalev.)* krafsar l. griper åt sig.
Piirrältää, v. inristar som hastigast, inristar lätt och litet; *(Kalev.)* färdas hastigt, stryker fram.
Piirrättelee, -rrättää, v. låter inrista l. gravera; *(Kalev.)* färdas framåt, stryker fram.
Piirto, s. inristadt streck, strimma; list; ribba, glana; — **-aita**, stakett; — — **-pää**, bläs; — **-rauta** rist, stickel; — **-silkki**, reps.
Piirturi, s. rostral (rastral).
Piirtäjä, s. inristare, graverare, gravör.
Piirtää, v. ristar, graverar, tecknar, omringar.
Piiru, s. streck, linie.
Piiruke (-kkeen), s. litet streck, liten linie.
Piirustaa, v. streckar, ritar, tecknar, ristar.
Piirustaja, s. ritare, tecknare.
Piirustin (-imen), s. ritstift.
Piirustus, s. ritning, ristning, — **-vihko**, rithäfte; — **-taito**, ritkonst.
Piiruttaa, a. streckar, linjerar.
Piisaa, v. spisar, förslår.
Piisi, s. spis, spisel.
Piiska, s. pisk-; fläta; sqvätt, tår.
Piiskaa, v. piskar, risar.
Piiskahtaa, v. piper hastigt.
Piisku, s. hvisselpipa; liten tår; — **-lapsi**, spädt barn.
Piiskuinen, a. pipande; späd.
Piiskuri, s. risare, profoss.
Piiskuttaa, -ttelee, v. åstadkommer pipning, qvittrar.
Piiskuu, v. piper, qvittrar.
Piispa, s. biskop; — **n-arvo**, biskopsvärdighet; — **-n-istuin** biskopsstol; — **-nkeräjät**, biskopsvisitation.
Piispallinen, a. biskoplig.
Piispaus (-uden), s. biskopsvärdighet.
Piitta, s. stor tvärbjelke, bindträd, toft; klämma, press; pohjap., bottenbjelke i skepp.
Piittaa, v. fäster hufvudbjelke, fastepikar; utspänner; bryr sig om.
Piittyy, piityy, v. hårdnar, fastnar hårdt.
Piittää, v. förser med piggar, tinnar; rispar, harfvar; hastar.
Pi'itä, k. Pikiää.

Pika, a. snar; pian, snart, fort, nästa; tuota pikaa, på ögonblicket; niin pian kuin, så snart som; komp. p kempi, den snarare; pikemmin *str.*), mera snart, snarare, fortare, tä pikemmin sitä parempi, förr dess bättre; piammiten l. ammasti, adv. snarligt, nästan; perl. pikin, den snaraste; pikim ten l. pikimmältään, som h gast; — **-juna**, il- l. snälltåg; — tin, snäll-lod; — **-kirjoittaja**, graf; — **-kirjoitus**, stenografi: — **keus**, ståndrätt; — **-painin**, — **-vihainen**, snar till vrede, rad.
Pikainen, a. snar, bråd, hastig; sticken, hetsig.
Pikaistus (-uksen), s. öfverilning, brådskilnad, hastigt mod.
Pikaistuttaa, v. bar att öfverila l. ifra sig, retar till öfverilning.
Pikaistuu, v. förifrar sig, öfverilar blir ond l. het.
Pikaisuus (-uuden), s. snarhet, het; *(labis.)* brådskilnad, öfveri snarstickenhet, hetsighet.
Pikanelli, s. pikanell.
Pikari, s. bägare, pokal.
Pikarillinen, s. en bägare full.
Piki (pien, pi'in), s. beck; — beckolja; — **-lanka**, beckträd; — ta, becksvart; — **-saumainen saap** becksömstöfvel.
Pikeää, -kiää, v. beckar, öfverdr med beck.
Pikiintyy, v. blir beckig l. beckad blir nerbeckad.
Pikinen, a. beckig, af beck.
Pikka, s. jernstör; 2) ria.
Pikku, a. liten; — **-herra**, små lillherre; — **-kauppa**, små- l. handel; — **-pöllö**, sparfuggla; — mi, lillfinger; — **-tikka**, liten spett.
Pikkuinen, -kkarainen, a. mycke ten, helt liten, späd.
Pikoo, -koun, v. remnar, spricker **Pilkkoo, -koun.**
Pikuus, -uuden, s. snarhet; häftighe
Pila, s. skämt, gäck, spe; skada, förd gycklare; — a. skygg; pilalla l. piloillansa l. pilan vuoks pilanpäiten, på skämt, för ros meni pialle l. piloille, blef förd vad, kom i olag; päästää pilo befriar från förderf, från ränker,

kee pilaa, drifver skämt, skämtar; tekee piloja, förderfvar; — **-puhe**, skämt, skämtord, raljeri: — **-sana**, speord, speglosa; — **-säkki**, spefogel.

ilaa, v. förderfvar, förskämmer; skämtar, gör narr, gäckar.

ilallinen, a. skämtsam, gycklande, spefull.

ilari, s. pelare; 2) skämtare.

ilaste (-een), s. spillra, splittra.

ilasteri, s. pilaster.

ilaus (-uksen), s. skämt, gäckeri; förderf, förderfvadt tillstånd.

ilautumaton, a. oförderfvad, oskadd, bibehållen.

ilautua, v. förderfvas, förskämmes.

iletti, s. biljett.

ilhoo, v. hugger i små stycken.

ilistää, -telee, v. hvisslar, piper.

iljaarti, s. biljard.

ilkahdus (-ksen), s. glimt, blink.

ilkahtaa, v. gör en blink, blinkar l. glimtar fram.

ilkallinen, a. skämtsam, försmädlig, hånande, spefull, ironisk, satirisk; k. **Pilkullinen.**

ilkallisesti, adv. skämtsamt, försmädligt, ironiskt.

ilkallisuus (-uuden), s. skämtsamhet, försmädlighet.

ilkan-alainen, a. löjlig.

Pilkantekijä, s. gycklare, hädare.

Pilkanteko, s. gäckelse, smädelse, hädelse.

Pilke (-kkeen), s. flisa, skärfva, spåna; blink; silmän pilkkeeksi, för syns skull.

Pilkehtää, v. skimrar, tindrar, lyser på afstånd.

Pilkistelee, v. tittar fortfarande, plirar; tindrar, glimtar.

Pilkistää, v. öppnar litet på ögat, tittar, lurar; blinkar, tindrar.

Pilkka, s. skämt, gäck, hån, spe, smädelse, begabberi, satir; tekee pilkkaa jkusta l. jkulle, begabbar l. hånar ngn, skämtar l. drifver med ngn; kantaa pilkkaa, lider för smädelse; tekee pilkoilla, gör på skämt; — **-kirja**, smädeskrift, pamflett; — **-kirje**, smädebref. — **-kirves**, begabbare, gyckelmakare; — **-mukailus**, travestering; — **-nauru**, hånskratt; — **-otsa**, föremål för gäckeri; driftkuku; — **-puhe**, skämtsamt tal, raljeri; — **-sana**, spel. skymford; — **-suu**, gycklare, gäckdrifvare, satiriker.

Pilkka, s. fläck, märke, prick, mål; pilven p., molnfläck; ampuu pilkkaan, skjuter till måls; — **-otsa**, med stjerna i pannan; — **-pääsky**, husvala; — **-tie**, väg efter märken, utprickad väg.

Pilkkaa, v. gäckar, gäckas (*med ngn*), begabbar, gör narr af, hånar, försmädar, hädar.

Pilkkaa, v. fläckar, märker, bleckar, hugger märken (*på träd*); lyser, glänser; kuu on pilkattu, månen är i aftagande, i nedan (*liksom uthuggen*); pisarat pilkkavat pensailla, droparne glänsa på buskarna.

Pilkkaaja, s. hånare, hädare, försmädare, bespottare.

Pilkkaavainen, a. gycklande, ironisk, försmädlig.

Pilkkaus (-uksen), s. försmädelse.

Pilkkaus, v. blir fläckig, prickig, får märken.

Pilkkii, v. tindrar, blinkar.

Pilkko, -onen, a. bar, blott; pilkko pimeä l. pilkkosen pimeä, alldeles mörkt, stickmörkt, kolmörkt.

Pilkkoo, v. slår märken, spjelker, klyfver, hugger i smått; p. tietä, märker vägen (medels inhuggningar i träden).

Pilkkoua, k. **Pilkkaus.**

Pilkku, s. fläck, märke, prick; komma.

Pilkkuinen, a. fläckig, prickig.

Pilkkuu l. **pilkkuaa**, k. **Pilkkaa.**

Pilkkuu (pilkun), v. blir spjelkt, brister l. går i flisor.

Pilkoittaa, -koittelee, -kuttaa, v. slår märken i träd; punkterar; blinkar, glimtar, tindrar, sticker l. skymtar fram.

Pilkoitus, -kutus (-uksen), s. märkhuggning; blinkning.

Pilkullinen, a. fläckig, prickig.

Pilla, s. skada, förderf, åverkan, förstörelse; nidingsverk: lyö pillan päreiksi, slår i spillror.

Pillaa, v. spiller, slöser bort; förderfvar, skändar.

Pillahtaa, v. sprutar ut (såsom ur rör), spilles ut.

Pillahtelee, v. tindrar, blinkar; spilles ofta.

Pillastus (-uksen), s. raseri, tygellöshet, skenganlenhet; nidingsdåd.

Pillastuu, v. blir rasande, skenande, l. tygellös.

Pilli, s. mindre rör, pipa, fiöjt; vass,

spolrör; juoksee pillinänsä, rinner utan afbrott (såsom ur ett rör) — -**helmi**, stråperla; — -**niekka**, pipare, flöjtblåsare; — -**ruoko**, rörvass.

Pillike (-kkeen), -**iäinen**, s. blindnässla, pipnässla.

Pillikäs (-kkään), a. pipig, rörformig; — s. blindnässla, plister.

Pillittää, v. piper, blåser på flöjt: veri juoksee p., bloden rinner med stråle.

Pillittäjä, s. pipare.

Pilloja, s. missdådare, våldsverkare.

Pillomus (-uksen), s. åverkan, illbragd; åverkare; niding: skadedjur.

Pilloo, v. åverkar, förstör, begår nidingsverk, skändar.

Piloilee, v. skämtar, raljerar.

Pilpa, s. fröhus (*på humle m. fl. växter*); flarnbit.

Pilpattaa, -**pattelee**, v. pinglar med små stycken, qvillrar.

Pilppa, -**ppu**, s. liten bit; filpa; lyö pilppaa l. pilppua, slår filpa.

Pilppuinen, s.; olla pilppuisilla, leka filpslagning.

Pilppuaa, -**pustelee**, v. skär i bitar, sönderspintar.

Pilskaa, v. plaskar.

Pilsma, s. fnas, fnasig fläck.

Pilsu, s. skafspåna, rosk.

Pilttari, s. bullerbas, vildhjerna.

Piltti, s. pilt, gosse.

Piltto, -**omus (-uksen)**, s. våldsverkare, skändare, niding.

Piltsoisa, a. oregerlig, yster.

Piltsoo, -**ltsu**, s. spilta.

Piltsoun, v. blir yster, skyggar.

Pilu, s. flisa, spjele.

Pilva, s. barkbit, flarn.

Pilvee, -**veilee**, -**vittelee**, v. mulnar småningom, håller på att mulna, blir molnbetäckt.

Pilves (-kseen), s. skugga.

Pilvestyy, v. blir mulen, mulnar, molnbeströs.

Pilvi (-en), s. moln, sky; pilven-korkuinen l. -tasainen, skyhög: on pilvessä, är mulen, molnbetäckt; on pilvissä, är ibland molnen, skyhögt: — -**lonka**, molnvägg; — -**pakkanen**, gråkalt; — -**patsas**, molnstod l. -pelare, skydrag; — -**vaaru**, molnbädd; — -**sää**, mulet väder.

Pilvinen, a. mulen.

Pimajaa, v. hviner, klingar.

Pimenee, -**mentyy**, v. mörknar, förmörkas, fördunklas.

Pimennys (-ksen), -**menemінen**, s. förmörkelse; fördunkling.

Pimento, -**ntö**, s. dunkel, mörker, skugg

Pimentola, s. mörkrets hem.

Pimentymätön, a. ofördunklad.

Pimentää, -**mittää**, v. förmörkar, fördunklar, beskuggar.

Pimeys (-den), s. mörker, dunkel

Pimeä, a. mörk, dunkel; — s. mörker: meät silmät, blinda ögon; pi kosen l. umpi-p., stickmörk: meän päihin l. pimein pä i mörkret, blindvis.

Pimikkö, s. älskare af dunkel, myst

Pimitys (-ksen), s. förmörkande blindelse.

Pingeltää, -**elee**, v. pinglar, qvistl

Pingotin, s. spänninstrument, spänn *(i väf)*.

Pingottaa, v. spänner, utspänner, tänjer, spetar, ansträngер.

Pinka, s. spänning, spändt läge, k spännhake.

Pinkka, s. hög, hop, bunt.

Pinkko, -**nko**, a. starkt spänd. t — s. spänning.

Pinkoo, v. spänner på; p. tiehen spänner l. rakar af.

Pinnallinen, a. ytlig, areal-, på liggande.

Pinne (-nteen), s. stark spänning, klämma, trångmål.

Pinni, s. pinne, plugg; — -**an** bindsula.

Pinneää, -**nnehtii**, v. spänner, ar ger, yrkar.

Pinnistys (-ksen), s. klämning, spänning, klämma, trångmål.

Pinnistää, -**stelee**, v. klämmer, k pressar; spänner till.

Pino, s. vedtraf, vedkast.

Pinoaa, v. trafvar l. radar ved.

Pinollinen, a. som har vedtraf: till traf hörande; — s. en traf full.

Pinssi, s. mejsel, stamp.

Pinta, s. yta; pitää pintansa, h fast vid sitt beslut, envisas; — ytinnehåll, areal; — -**lauta**, bak bräde; — -**puoli**, utsida, yta: — lin, -**liseesti**, ytligen; — -**puol** ytlig, löslig; — -**pun**, splint; — slag-, ytvatten; — -**veteisuus**, y traktion; — -**äes**, skorpherf.

Pintaa, v. afhugger ytan, bestryker ytan, skrädder.

Pintainen, a. hörande till ytan, af y

rd; itsep., envis; kovap., hård-
kad.
ytyy, v. blir spänd; blir inbiten,
otas.
li. s. bindel; hårband; 2) spindel
ur).
a, s. tvärbalk, mastbänk.
in, -ntyy, v. fastnar vid ytan, hård-
(*af smuts*), ingror, blir trög l.
atsig; försmäktar; lehmä pintyy,
i sinar; pintunut lapsi, atmerg-
t barn.
k. Pivo.
nutti, s. pepparrot.
a, -ä, s. bibel; p—n historia,
lisk historia.
akki, s. rökmössa.
, -ppu, s. pipning; hönstipp.
i, s.; pipit ja papit, prester och
iter.
uri, s. peppar; — -nmarja, pep-
korn; — -polte, pepparbrand.
uroitsee, -oittaa, v. pepprar, för-
ter med peppar.
, -rajaa, v. dryper med prassel,
ter droppvis och porlande; kring-
ös i spillror, förgår, förflyter.
hdus, -raus (-kseen), s. hastig
ppning; sprickning; gnällning; li-
kalas, risp.
ttaa, v. droppar hastigt, strittar
kastar ut en splittra, kringströs,
icker med ljud (*som glas*), gnäller
l.
huttaa, -rauttaa, v. låter hastigt
oppa, sprittar ut.
kka, a. skör, sprittande, frisk, lifig,
ter, kollrig.
staa, v. splittrar, smular.
ste (-een), s. spillra, spån.
htyy, v. spritter till.
ä, k. Pirteä.
nä, s. porlande, prassel, gnällande,
ning.
see, v. flyter droppvis och prass-
nde, sipprar; gnäller, piper, lipar.
ityy, v. kringstänkes, spilles; qvick-
ar till.
istää, -telee, v. låter porla och prase-
, stänker smått.
kaa, -rkailee, v. splittrar, slår spje-
r, knäpper.
kale (-een), s. spjele, splittra.
kkeli, s. spritstång.
ottaa, -ttelee, v. låter droppa, kring-
strör, kringsprider droppvis, stänker,
plittrar; smuttar.

Pirpula, s. fräkne, hudfläck.
Pirskaa, v. stänker, sprutar; prasslar.
Pirskahtaa, v. strittar, stänker hastigt; springer sönder.
Pirske (-een), s. stänk, prassel.
Pirskottaa, -telee, v. kringstänker, bestänker, bespränger.
Pirsta, -te (-een), s. splittra, spillra, spint; menee pirstaksi, går i kras.
Pirstaa, -too, v. slår i kras l. spillror, krossar, smular, nedgör.
Pirstaantuu, -autuu, v. blir krossad l. splittrad, krossas, går i kras.
Pirta, s. väfsked; pirran päällinen, väfskedsklåfve.
Pirteä, a. frisk, klarvaken, pigg, qvick, lifig, nykter.
Pirtillinen, a. som har pörte; — s. ett pörte fullt.
Pirtistyy, -teytyy, v. blir klarvaken, qvicknar till, tillfrisknar, blir nykter.
Pirtistää, v. uppfriskar, upplifvar, upppiggar.
Pirtti, s. pörte, rökstuga, stuga; — **-porsas**, stugugris, sotsugga.
Piru, s. djefvul, fan; — **-npaska, -pihka**, dyfvelsträck.
Pirulainen, s. djefvulens tjenare, satunge.
Pirullinen, a. djefvulsk, djeflig.
Pirusti, adv. djefligt, förbannadt.
Pisa, -sama, s. fräkne, blemma.
Pisaa, -ailee, k. Pisoo.
Pisainen, -samainen, -samallinen, a. fräknig, blemmig.
Pisamoi, v. får fräknar l. blemmor; duggar.
Pisar (-ren), -ra, s. droppe.
Pisarainen, s. dim. liten droppe; — a. full af droppar.
Pisarittain, -oittain, adv. droppvis.
Pisaroitsee, -sartelee, v. droppar, duggar, stänkregnar.
Pisin (-immän), a. (superl. sanasta pitkä) längst.
Piskahuttaa, -kauttaa, v. låter kringströ l. stänka, kringströr l. stänker hastigt.
Pisku, s. liten fläck, prick, droppe; liten, lilla; — **-kana**, perlhöna.
Piskuinen, a. prickig, fläckig; liten, späd.
Piskukas (-kkaan), s. prickig, marmorerad.
Piskuttaa, v. bestänker, kringströr.
Piskuu, -kuilee, v. utsipprar, droppar, blir bestänkt med prickar, stänkes.

Pisoo, -oilee, -ottelee, v. utsipprar, tillrar; duggar.
Pispa y. m., k. **Piispa** j. n. e.
Piste (-een), s. något stucket, punkt; påle; stakett; — **-pilkku**, semikolon.
Pisteilee, v. punkterar.
Pisteinen, a. punkterad, prickig.
Pistelee, v. sticker fortfarande, afsticker, pikar, ger stickord, naggar, retar.
Pistelijäs (-ään), s. stickande, satirisk.
Pistelmä, s. afstick.
Pistike, s. gadd.
Pistin (-timen), s. stickverktyg, bajonett, gadd, tagg, pigg; markör; — **-kauha**, förläggaralef.
Pistiäinen, s. törntagg; stikel.
Pisto, styng, stick; riihen p., rieuppsättning; — **-aita**, stakett; — **-istutus**, dibbling; — **-neuvo**, stickverktyg; — **-puhe, -sana**, stickord, pik, sarkasm; — **-tauti**, håll och styng.
Pistooli, -tuoli, s. pistol.
Pistos (-ksen), s. tillstånd af styng, stickning; pl. pistokset, håll och styng.
Pistältää, v. sticker hastigt och lätt, understicker.
Pistäväinen, a. stickande, bitande; tillräcklig.
Pistäyy, -täytyy, v. sticket sig; blir stucken.
Pistää, v. sticker, stinger, retar, förorsakar styng; sticker l. stoppar in, öser; spisar, räcker till; p. sikaa, sticker l. slagtar svin; kylkeäni p., jag har styng i sidan; p. riihtä, uppsätter säd i rian; p. kortin, gör afspel på ett kort, tager öfver ett kort; p. ihmeeksi, väcker förundran; p. mieleen, påhän, rinner i hogen, faller in; p. kättä, ger hand; p. vettä, öser vatten.
Pitaalinen, a. spetelsk.
Pitaalitauti, s. spetelska.
Pitelee, v. håller fortfarande, handterar, behandlar, vidrör; p. pahoin, misshandlar; p. oppilaita, behandlar l. bemöter eleverna.
Pitely, s. handtering, behandling, bruk, vidröring.
Pitempi, komp. (senaste Pitkä) längre.
Pitenee, v. blir längre, förlänges.
Pitentää, v. förlänger.
Piti! int.; piti piti, rätt åt dig, det var lagom.
Pitine, s. hållande; firande; mielip., tycke, åsigt.
Pitittää, -ttelee, v. ropar piti piti, t tar, hånar.
Pitke (-een), s. förlängning.
Pitkin, prep. längs, längs efter, lan med; — adv. långsåt, på längden, veralt; p. vuotta, året om l nom, under hela året; pitkinpä på längden, långsides.
Pitkistyy, v. blir längre, förlänges, dröjes, räcker, fortfar.
Pitkistää, v. drager ut, förhalar, dröjer, förlänger; fortfar, räcker.
Pitkite (-tteen), s. medel till förl ning l. uthalning.
Pitkittyy, v. förlänges; fortsättes, far, fortgår.
Pitkittää, -ttelee, v. förlänger, fo ter; räcker, fortfar; halar ut me den; pitkittäin, långsåt, på den; pitkittellen, sölande; pitk tävä, fortfarande, uthållande, kro
Pitkitys, s. förlängning, fortgång, halning.
Pitkulainen, a. aflång, långsträckt.
Pitkä, a. lång; komp. pitempi, pisin; laskee pitkäksensä j källeen, lägger sig utsträckt l. lång; ennen pitkää, innan k vuoden pitkään, under årets k året runt; ajan pitkään, med den, under tidens längd; puhun kältä, talar utförligt; pitemmäl utförligare; — **-aikainen**, långva — **-ikäinen**, långlifvad; — **-kyn nen**, med långa klor, långfingrad; **-lyhyt**, troché; — **-mielinen**, modig; — **-n-omainen**, långlagd, sträckt; — **-npyöreä**, långrund, tisk; — **-näköinen**, långsynt; — **jantai**, långfredag; — **-piikki kultivator**; — **-piimäinen**, långtrå senfärdig; — **-puheinen**, vidlyftig tal, mångordig; — **-puoli, -sivu**, sida; — **-silmä**, fjerrglas, tub, re; — **-vartinen**, långskaftad; stammig; — **-veteinen**, utdragen, dragen, släpig; — **-vihainen**, långs
Pitkähkö, -käläntä, a. något l. lång, långlagd.
Pitkäinen, a. något lång; — s. eld, åska.
Pitkäksyy, v. anser för lång, långt finner långtrådig.
Pitkäkäs, a. något lång, långlagd.
Pitkällinen, a. långvarig.
Pitkästyy, v. anser för lång, långtr blir lång l. ledsam.

lkka, s. rund mössa.
s. hållande, förrättande, firande; lerhållning; brukande, behandling; pidot, tillställning, gästabud, ka- hyvä p., god behandling; koaksen p., anställande l. förrättanaf en stämma; huolen l. murn p., försorg; — **-huone**, gästarum; — **-paikka**, förvaringsställ gästabudsställe; — **-vaatteet**, gånglitkläder.
ien, a. brukad, nyttjad; puolip., bliten; hyvän p., välhållen.
ä, v. betsar.
raa, v. förseglar.
ri, s. pitschaft, pitscher, försegling.
s. spets.
ien, a. så lång som, af en viss gd; sormen p., fingerslång; min pituiseni, af min längd.
ainen, a. aflång, långsträckt.
s, s. längd; longitud; ajan pituun, under tidens längd, med tiden.
ä, s. hållare, förrättare, innehafvare.
i, **-jäs (-ään)**, s. socken; ulkop., ocken, främmande socken; — **-kun**socken i sin helhet; — **-n-apu**nen, sockneadjunkt; — **-nkokous**, kenstämma; — **-nmiehet**, sockennen; — **-nsuutari**, sockenskomas.
äläinen, s. socknebo; ulkop., utknebo.
ys (-yksen), s. hållande, bruk, d; firande.
nä, s. det som hålles, firas; käden handfäste, tag; märke efter hand.
nätön, a. ohållbar; obegagnad, ottjad; veden l. vettä p., otät, e vattentät.
i, v. håller, behåller; innehar; häfr, begagnar, brukar, för; förrättar, ställer, firar; anser, fäster afseen- vid, iakttager;. — impers. man bör, all, måste; p. lukua, håller, för kning; bryr sig om; p. hyvänä, ller af förplägar; p. hulluna, anför galen; mitäs siitä pidät, ad tycker du derom? p. hevosia, ller l. underkåller hästar; p. paoin, håller, behandlar illa: p. neuoa, håller råd, rådslår; p. häitä, ar bröllopp; p. silmällä, öfvervar; p. kokousta, håller l. förrättar ämma l. sammanträde; p. katsausta, inspekterar; inventerar; mitun p., jag bör, måste; pitääkös tupakkaa, skall det vara l. behagas det tobak? likipitäin, nära, inemot.
Piukkaa, piukoo, k. **Piukkaa, piukkii**.
Piukahtaa, v. hviner hastigt, smäller till gällt.
Piukasti, adv. spändt, trångt, knapt.
Piuke, s. spänning, klämma; hvin, gnäll, smäll.
Piukea, a. fast, hård; fin.
Piukka, a. strängt spänd, klämd, stram, trång, knapp; — s. klämma.
Piukkaa, **-ii**, **-uu**, v. ljuder gält, hviner, gnäller, skräller; (piukkaa) tilldrager, klämmer.
Piukotin (-ttimen), s. spännare.
Piukottaa, v. tillspänner, tilldrager strängt, klämmer, strammar.
Piukuttaa. **-kuttelee**, v. tillspänner, klämmer; qvinkar, smäller, skräller.
Piuru, s. vass-svingel.
Piusta, s. långt stycke, våd.
Piuvi, s. ett slags kortspel; nokkapiuvi, näsknäpp.
Pivo, a. näfve, göpen; umpip., knuten näfve; pivon ala, tvärhandsmått: pivon täysi, en näfve l. göpen full.
Pivollinen, a. en näfve l. göpen full, kandknippe.
Pivoo, **-oilee**, v. trycker med näfven, knyter näfven: gifver hand; utdelar näftals.
Plaastari, Plakkari, Plankku, k. **Laastari, Lakkari, Lankku**.
Plakaatti, s. plakat.
Planeetti, s. planet.
Plassimajuri, s. placemajor.
Pleeteri, s. pläter.
Pliiski, s. strandskata.
Plokki, s, block.
Plutoona, s. pluton.
Plyijy, s. bly (lyijy).
Plyysi, s. plys.
Pläkki, s. bläck; bleck (läkki).
Plörö, s. knorr, kränglare.
Pohahtaa, v. framstörtar susande, fräser upp hastigt.
Pohakas, **-kka**, a. stolt, bål.
Pohatta, a. förmögen, rik, af rikedom uppblåst; — s. rik bjesse.
Pohde (-hteen), s. dryftning: pl. pohteet, lätt säd som faller från dryftan, slösäd.
Pohdin (-htimen), s. dryfta, vanna.
Pohja, s. botten, grund; alf; nord; palaa pohjaan, vidbrännes; kengän p., skosula; lakin p., hattkulle; sy-

dämen pohjasta, af hjertats grund, af innersta hjerta; — komp. pohjempi, närmare botten; mer nordlig; superl. pohjin, närmast botten; nordligast; — **-aalto**, grundsjö; — **-aura**, djupplog; — **-kirja**, koncept; — **-lause**, premiss; — **-maali**, grundfärg; — **-märkyys**, bottensyra; — **-npehmittäjä**, alfluckrare; — **-ojitus**, grunddikning; — **-tuuli**, nordan, nordanvind; — **-vesi**, grundvatten.

Pohjaa, v. bottnar; förser med botten, sular.

Pohjainen, -joinen, a. hörande till botten, belägen i botten; nordlig; — s. nordanvind; p. Suomi, norra Finland; pohjoismaat, norden, nordanländerna; pohjaiskoillinen, nordnordost; pohjaispuoli, nordliga l. norra sidan; kivip., med stenbotten; kaksip., med två bottnar, dubbelbottnig; — **-nmaalainen**, österbottnisk; nordisk; — **-nperäinen**, hyperboreisk; — **-ntähti**, nordstjerna, polstjerna; — **-nvalkea**, norrsken; — **-sako**, bottensats.

Pohjalainen, s. Österbottning; — a. österbottnisk.

Pohjallinen, a. som har botten, bottenförsedd; på botten varande.

Pohjanen, s. nord: p. palaa, det är norrsken; pohjasen palo, norrsken.

Pohjastaa, v. bottnar, kommer till l. finner l. når botten.

Pohjaton, a. bottenlös.

Pohje (-hkeen), s. vad; airon p., den tjocka delen af åran närmast handtaget.

Pohjii, v. gör botten, bildar bottensats.

Pohjitsee, -jittaa, v. förser med botten l. sula.

Pohjolainen, s. nordbo; — a. nordisk.

Pohjonen, s. nordan; norrsksn.

Pohjuke, -jukka, s. botten, bottenvrå, innersta del, djup bugt.

Pohjuri, s. sladd.

Pohjus (-uksen), s. botten, fäste.

Pohjustaa, -telee, v. underbäddar; begrundar, utforskar; lodar, pejlar.

Pohkia, -io, k. **Pohje**.

Pohmelo, s. krapula, rus.

Pohtaa, v. dryftar, vannar.

Pohti, k. **Puhti**.

Pohtii, v. skakar, vannar; pää p., hufvudet darrar, runkar.

Pohvaa, -stelee, v. pöser npp, uppsjuder; prålar, stoltserar.

Pohvanne (-nteen), s. vråk l. råka i [illegible] uppsjudande vatten, svallis; [illegible]

Poijes, adv. bort (pois).

Poiju, s. boj.

Poika (pojan), s. son, gosse, [illegible] unge; kanan p., kyckling; — [illegible] gossebarn; — **-mies**, ungkarl, [illegible] man; — **-nulikka**, pojkbyting; [illegible] **-puoli**, styfson; — **-talvi**, förvi[illegible]

Poikainen, a. manlig. maskulin; rik[illegible] gossar l. ungar.

Poikamas (-aan), -kamainen, a. [illegible] aktig.

Poikanen, s. dim. liten gosse l. [illegible] unge.

Poikaus (-uden), s. kull (*af* [illegible] sonahop.

Poike (-kkeen), s. tvärställning; [illegible] varo; on poikkeella, är bor[illegible] frånvarande.

Poikenluoma, s. förtrollad åkomm[illegible] lycklig tillstöt.

Poikii, v. lägger ungar, ynglar, [illegible] fölar j. n. e.

Poikimus (-uksen), s. ynglande, [illegible] de af ungar.

Poikistaa, v. viker på tvären, [illegible] vinkel; k. **Poistaa**.

Poikistelee, v. viker på tvären [illegible] och dit, slår krumbugter.

Poikistuu, v. böjer sig på tvären; [illegible] lägsnar sig.

Poikittain. adv. på tvären.

Poikittainen, a. transversal.

Poikkeaa, -kkeilee, -kkeutuu, v. [illegible] af, åt sidan l. på tvären, afviker, [illegible] ker in; poikkeamatta, utan [illegible] kelse l. undantag; poikettava, [illegible] in, afväg.

Poikkeus, -kkeemus (-ksen), s. af[illegible] ning, afvikelse, invikning, vikning [illegible] sidan, afsteg, undantag; (*fys.*) [illegible] nation; — **-laki**, undantagslag.

Poikkeuttaa, v. har att vika af, [illegible] nar, skjuter undan.

Poikki (-en), a. tvär, bruten (*af*); [illegible] af, tvärsöfver; lyö puun p., [illegible] det af; poikessa (poissa), [illegible] frånvarande; joen poikki l. poik[illegible] se, tvärsöfver floden; poikellan[illegible] på tvären; poikkeen, bort; poik[illegible] på tvären, tvärsöfver; poikempi[illegible] längre åt sidan l. mera afsides [illegible] gen; — **-katu**, tvärgata; — **-mitt**[illegible] diameter, tvärlängd; — **-mitallin**[illegible] diametral; — **-muoto**, profil; — [illegible] afskärnings- l. tvärdike; — **-pun**, tvä[illegible]

: — **-puolin, -päin, -telaan, -te-**
l, på tvären, tvärs; — **-tie, tvär-**
; — **-tuuli**, sidovind; — **-varus,**
ers.
inainen, a. afbruten, fragmenta-
, osammanhängande.
ie (-een), s. kull (*af djurungar*);
ahop.
us (-uuden), s. gosseålder, pojkår;
ndom: kull.
. k. **Poimu.**
ihtaa, v. röres plockvis, lunkar,
par.
inta, -minto, s. plockning; (*Kalev.*)
tning (*af sot*).
ittelee, v. trippar.
i, -mee, v. plockar; knypplar; ryn-
, veckar, fällar.
ttaa, v. låter plocka.
l, s. veck, fäll; plockning; — **-hou-**
, i linningen veckade byxor; —
iti, daggskålar.
laa, v. lägger i veck, veckar, ryn-
.
ainen, a. veckig, rynkad.
attaa, -ttelee, v. låter vecka l.
ka, veckar, rynkar.
adv. bort; borta; p. **tieltä**, ur
en; — **-ajaa**, bortkör, bortjagar,
yser; — **-joutamaton**, oumbärlig,
istlig, oförytterlig; — **-joutava**,
bärlig; — **-kutsua**, hädankalla, bort-
la; — **-lähtö**, affärd, frånfälle; —
, **-oleminen**, frånvaro, (*labis.*) ute-
o; — **-ottaa**, borttager, beröfvar,
ifiskerar; — **-otettava**, konfiska-
; — **-otto**, beslag, konfiskation; —
n-tekijä, beslagare.
a, adv. borta; — **-olo**, frånvaro,
is.) utevaro.
aa, v. bortskaffar, afsägsnar, afvär-
, fördrifver, utesluter.
amaton, a. outplånad.
antuu, poistuu, v. afsägsnar sig,
er undan, förgår, utplånas.
umaton, a. outplånlig.
ton, a. utan son l. unge.
(kangas), s. boj.
itima, s. styfson.
on, a. utan söner l. ungar.
ttaa, v. låter lägga ungar, har att
gia.
, **-jut (poikuen)**, s. liten gosse l.
a.
uroi, -roitsee, v. bugar, bockar sig.
ittaa, v. värker.
, s. brits, lafve.

Polakka, s. fläte.
Poletti, s. polett.
Poliisi, s. polis; — **-asetus**, polisför-
fattning; — **-asia**, polismål, -ärende;
— **-kamari**, poliskammare; — **-ko-**
misarius, poliskommissarie; — **-lai-**
tos l. **-toimi**, polisväsende; — **-mes-**
tari, polismästare; — **-palvelija** l.
-mies, polisbetjent; — **-rikos**, polis-
förbrytelse; — **-sääntö**, polisordning;
— **-virka**, polismyndighet.
Polje (-lkeen), s. jäf; tehdä l. il-
moittaa p., anmäla jäf; polkeen-
alainen, jäfvig.
Poljento, s. trampning; jäfvande; rytm.
Poljeskelee, -jeksii, v. trampar ofta l.
fortfarande, förtrampar.
Poljin l. **polin (-lkimen)**, s. tramp,
pedal.
Polkee, v. trampar, nedtrampar, förtram-
par, träder på; trådar, bestiger; för-
trycker, nedsätter, nedtrycker; jäfvar,
underkänner.
Polkeeton, polkematon, a. ojäfvig, o-
jäfaktig.
Polkeutuu, s. förtrampas; faller i pris;
blir jäfvad.
Polkeutumaton, a. ojäfaktig.
Polkija, -lkuri, s. trampare, förtram-
pare; förtryckre.
Polku, s. trampning; jäfning; stig, spång,
gångstig; — **-avio**, mesallians; —
-hinta, vanpris, rampris, underpris;
— **-tarjous**, missbud; — **-tie**, spång,
gångstig.
Polkuinen, a. full med stigar; stående
i vanpris.
Polkunen, s. dim. liten gångstig, liten
ingång; trampa.
Pollistaa, Pollistuu, k. **Pullistaa, Pul-**
listuu.
Polo, s. fläte.
Polo, s. olycka, nöd; — **-n-alainen**, nöd-
ställd, beklagansvärd.
Poloinen, a. olycklig, eländig, usel, jäm-
merfull.
Polottaa, -ttelee, v. jämrar sig, klagar;
bringar i nöd.
Polska, s. polska.
Polsku, -ke (-een), s. plask, plaskande.
Polskuu, v. plaskar.
Polsta, -tu, s. slädtäcke, fotmantel.
Polstari, -teri, s. bolster.
Poltanto, s. bränning.
Poltas, -tos (-oksen), s. det som brän-
nes, bränsle.

Polte (-tteen), s. bränning; hetsig feber, inflammation, brand.
Poltin (-ttimen), s. brännverktyg; — **-merkki**, brännmärke; — **-ora**, **-rauta**, brännborr; svedjern; — **-puut**, bränsle.
Polttaa, v. bränner, sveder; p. tupakkaa, röker tobak; p. lavalla, bålbränner; pakkanen p. frosten sveder l. skadar; vatsaa p., magen lider af häftig smärta, af inflammation.
Polttaja, s. brännare; murhap., mordbrännare; tupakan p., tobaksrökare.
Polttajainer, **-ttiainen**, s. brännässla, etternässla.
Polttama, s. det brända: putken p. spikböld, hetblemma.
Polttamaton, o. obränd; orökbar.
Polttimo, s. bränneri.
Poltto, s. bränning; nervfeber; tyfus; murhap., mordbrand; vatsanp.. magref; — **-aine**, brännmaterial, bränsle; — **-jyvä**, brandkorn; — **-lava**, bål; — **-puut**, bränved, bränsle: — **-tauti**, hetsig feber, tyfus; — **-uhri**, brännoffer.
Polttoinon, a. brännande, hetsig, inflammatorisk.
Poluin (-lkumen), s. trampa; steg i trappor; spår.
Polus (-uksen), s. knäband, strumpeband; knäbetäckning.
Polustaa, v. förser med strumpeband, med knäbetäckning.
Polustin (-imen), s. stigbygel.
Polveilee, v. gör bugter l. krökningar slingrar sig, bugtar l. ormar sig; lofverar.
Polveke (-kkeen), s. liten krökning, bugt.
Polvelainen, s. ättling.
Polves (-eksen), s. generation, mansålder; polveksehen Pohjolahan, till det en mansålder *(att färdas)* aflägsna Pohjola.
Polveutuu, v. härleder sig ifrån, härstammar.
Polvi (-en), s. knä, krökning, led, slägtled; lankee polvillensa, faller på knä; notkistaa polvensa, böjer knä; polvi polvelta, led för led; ei polvenansa, aldrig i sitt lif; miesp., mansålder: sukup., slägtled, ätteled; aleneva p., nedstigande led; yl enevä p., uppstigande led; puhki polveni, genom min hela lifstid; on polvin siellä asunut, har en längre tid bott der; jäi polvemmak förblef en längre tid; — **-hihna**, h rem; spannrem; — **-juuri**, knäb rot; — **-kausi**, hela lifstiden; — **verrys**, **polventaivuin**, knäveck; **-kunta**, slägt, generation; — **-k nan-viisas**, sekulargeni; — **-luku**, telängd, slägtregister, genealogi; **-luu** l. **-lumpio**, knäskål: — **-päi** everdelig tid; — **-rukous**, bön s knäfall, afbön.
Polvii, k. **Polveilee**.
Polvikas, a. ledfull, full med kr gar, bugtig.
Polvinen, **-vuinen**, a. ledfull; kn lång till knäet; en mansålder var åldrig; päivän polviset hop silfverpjeser gamla som solen.
Polvistuu, v. knäfaller, -böjer, s på knäna.
Polvittain, **-vittaisin**, adv. led f ledvis.
Polvittelee, k. **Polveilee**.
Polvus (-uksen), s. ett knä; kn pl. polvukset, knäpar.
Pomisee, v. gifver doft tomt ljud. lar.
Pommi l. **pompi** s. bomb.
Pommittaa, v. bombarderar.
Pommitus (-uksen), s. bombarde
Pompahtaa, v. studsar.
Pomppii, v. korsar l. pickar sig.
Ponka, s. koja, hydda *(af bark)*.
Ponnahtaa, v. studsar, gräsar, rikoc terar.
Ponnellinen, a. eftertrycklig, kr med knopp i ändan; irritabel.
Ponneton, a. utan knopp i ändan. lös; kraftlös; omåttlig.
Ponnike, s. fotstöd, fotspjern.
Ponnin (-timen), s. fjäder.
Ponnistaa, **-telee**, v. spänner upp. kar upp. sig, stretar l. spjernar e ansträngar sig, stretar.
Ponnistin (-imen), s. spännare, try fjäder, fotstöd.
Ponnistus, **-telemus**, s. uppspänn ansträngning, stretande.
Ponomari s. klockare, kyrkväktare.
Ponsi (-nnen), s. knopp *(i ändan skaft)*; styrka, kraft; kläm; ei pe eikä perää, icke den ringaste gr
Ponssi, s. puns.
Ponteva, a. kraftfull, spänstig. el
Pontinen, a. med knopp försedd, tig; mahtip., väldig.
Ponttaa, v. spåntar.

ttaa, k. **Puputtaa.**
a, **poppamies**, s. trollkarl, spåman.
ana, s. bobin.
anoitsee, v. bobinar.
ans, s. oförmodad händelse.
li s. inhysing.
s. borr.
i, v. skränar, skriker, gråter högt; borrar, spränger.
idus, **-raus**, s. hastigt skrän l. ik; plötsligt porl.
itaa, v. skriker l. vrålar till; por- upp.
nttaa, **-rauttaa**, v. framkallar ha- t skrän; låter hastigt porla upp.
aa, k. **Porisee.**
itaa, v. borrar.
s. bubbla: spricka, liten remna; poreissa, är sprucken; är frad- de, bornerar; — **-jää**, is på flöd- ten; — **-vesi**, vatten som porlar), flödvatten.
ton, a. utan sprickor; utan bub- r l. fradga.
itii, v. slår bubblor l. blåsor, frad- , bornerar.
lee, v. slår sprickor; slår bubblor, nerar.
nen, a. full med sprickor; borne- de.
estari, s. borgmästare; oikeusp., itieborgmästare; kunnallis- l. po- iap., polisborgmästare.
a. s. porl, sorl, qväkning.
ee, v. porlar, sorlar, qväker, knor- ; slår bubblor.
taa, **-stelee**, v. låter porla, har att la, gör skrän.
ka, s. stake (med knopp i ändan), s; halsvulst *(hästsjukdom)*; suk- a p., skidstaf.
kaa, **-ii**, v. framskjuter båt med ke, stakar; pulsar.
kana, s. aflång rofva; morot; ärt- cka.
, s. glödaska, askmörja, grums; k; buller; spricka; klumpigt ar- e; pään p., spricka i hufvud, udvärk; kahvin p., kaffesump; ukee poroksi, sönderfaller i grus; **-kello**, kurirklocka; pingla; — nsi, kartnagel; — **-peukalo**, klå- e, fuskare; — **-mekko**, trasvarg; — rvari, kälkborgare, bracka; — **-sep-** , fuskare, bönhas; — **-työ**, klåpar- ete, fuskverk.

Poroinen, a. full med aska l. grums, grumsig.
Poroo, -oilee, v. spricker, splittras.
Porottaa, v. låter spricka, spräcker; bränner starkt l. till aska; värker; pådrifver; klåpar; bullrar, brummar, kältar på; pohjanen kovin porotti, nordan braskade starkt; ajaa porottaa, kör så att gruset flyger.
Porotus (-uksen), s. spräckning; värk; buller; pådrifning.
Porras (-rtaan), s. trappsteg, trappa, spång, kafvelbro; — **-kivi**, trappsten; — **-silta**, kafvebro.
Porrastaa, v. förser méd trappa l. spång.
Porsaallinen, a. som har grisar.
Porsainen, a. rik på grisar; — s. liten gris.
Porsas (-aan), s. gris.
Porsii, v. grisar, föder grisar.
Porskuttaa, v. har att qväka; stänkér på, bestänker, pulsar.
Porskuu, v. qväker; stänker.
Porstua, s. förstuga, farstu; — **-kamari**, farstukammare.
Portimo, s. hermelin.
Portlaakka, s. portlaka.
Portteri, s. porter.
Porttööri, s. portör.
Portti, s. port; — **-vaja, -käytävä**, portgång l. -skjul; — **-vartija**, portvakt; — **-ntolppa**, portstolpe.
Portto, s. sköka.
Poru, s. skrän, skrik, storgråt.
Poruttaa, v. har att vråla l. storgråta.
Porun, k. **Poraa.**
Porvari, s. borgare; — **-nkirja**, burabref; — **-noikeus, -etu**, borgarerätt, burskap; — **-nvala**, borgareed; — **-sääty**, borgarestånd.
Porvarillinen, a. borgerlig.
Porvaristo, s. borgerskap *(stånd)*.
Porvaruus, s. borgerskap, burskap.
Posahtaa, v. plaskar till hastigt, plumpsar.
Positiivi, s. positiv.
Poskeilee, v. stryker öfver kinderna, smeker; går åt sidorna.
Poskeinen, -kinen, a. hörande till kind; på sidan l. afsides belägen.
Poski (-ken), s. kind, kindben; sida; — **-luu, -pää**, kindben, kindknota; — **-maali**, smink; — **-parta**, polisonger; — **-pieli**, kindbåge; — **-tie**, sidoväg, biväg.
Posliini, s. porslin; — **-tehdas**, porslinsfabrik.
Posliininen, a. af porslin, porslins-.

Posteljooni, s. postiljon.
Posti, s. post; — **-asema**, poststation; — **konttoori**, postkontor; — **-kulku**, postgång; — **-laitos**, postverk; — **-laukku**, postväska; — **-makso**, postporto; — **-maksoton**, portofri; ofvankerad: — **-mestari**, postmästare; — **-nhallitus**, poststyrelse; — **-nhoitaja**, postförvaltare, — **n-johtokunta**, postdirektion; — **-njohtaja**, postförare, postiljon; — **-nkuljetus**, postföring; — **-ntoimentaja**, postexpeditör; — **-paikka**, poststation; — **-paperi**, postpapper; — **-raha**, postporto; maksaa p., betala porto, frankera; — **-tie**, postväg, allmän väg; — **-toimi**, postväsende; — **-toimisto**, postanstalt; — **-toimitus**, postexpedition: — **-virasto**, poststat
Postilla, s. postilla.
Posuaa, v. plaskar.
Potaatti, potakka, s. potatis; — **-maa**, potatisland.
Potaska, s. pottaska.
Potee, v. är sjuk, sjukas.
Potilas (-aan), s. sjukling, sjuk, patient.
Potisee, v. pöser, pottrar.
Potka, s. bakfot, skånka, benling; meni juoksupotkaa, begaf sig i lunk.
Potkahtaa, v. sparkar till hastigt, studsar l. springer tillbaka.
Potkaisee, v. sparkar till en gång, sparkar.
Potkee, v. utlägger nät l. not.
Potkii, -ielee, v. sparkar fortfarande, sparkas.
Potkittaa, v. har att sparka.
Potko, s. spark, sparkning: sparkredskap; fjäder.
Potkottaa, v. anfaller med fötterna, motspärrar fötterna; drager l. spänner upp en fjäder.
Potku, s. spark; 2) ett slags nät; — **-lauta**, springbräde, trampolin.
Potkuri, s. sparkare, propell.
Potra, a. präktig, lustig.
Potsottaa, v. sjuder, pottrar, porlar.
Potti, s. flaska; krus, kruka.
Pottu, s. potta; kruka, flaska; 2) potatis.
Pouahuttaa, v. uppehåller, stadnar.
Poudettuu, -istuu, v. uppklarnar, blir upphållsväder, slår sig till torka.
Poudittelee, v. förtorkar, plågar med torka; k. edell.
Pouditttuu, v. blir förderfvad af soltorka, lider af torka.
Poukahtaa, v. utspringer plötsligt, återstudsar hastigt, hoppar upp.
Poukama, s. bugt, liten vik; djup m lan forsar.
Poukea, a. spänstig, sträng.
Poukka, s. utsprakad eldgnista: t nöd, klämma.
Poukkaa, v. nödgar, klämmer efter, sätter; skuttar, hastar.
Poukkoo, -uu, v. sprakar l. ilar u studsar; smäller, bullrar.
Poukku, s. ansättning, våld; byka.
Poukottaa, -uttaa, v. har att åte sa, låter ila; påskyndar, klämme ter, behandlar våldsamt; bultar bykar.
Pouta, s. klar och torr väderlek. hållsväder, torka; — **-haukka**, falk: bivråk; — **-ilma**, upphå regnfritt väder; — **-vuosi**, torr
Poutainen, a. klar och torr, regn
Poutii, v. är l. blir klar och torr torkar; poutiva pelto, af so lidande åker.
Pouvaa, povaa, v. spår.
Poveilee, v. känner i barmen.
Povi (-en), s. barm, sköte; notti
Praasu, s. brasa.
Pramea, a. prunkande, prålig.
Prameus, s. prunk, prål.
Pramraaka, s. bråmrå.
Prassaa, v. brasear.
Preilaa, v. präglar.
Preili, s. prägel.
Presidentti, s. president.
Priiski, s. brisk.
Prikaatti, s. brigad.
Priitanko, s. spritstång.
Prikka, s. bricka.
Priiskoittaa, -kuttaa, v. stänker stänker, spritsar.
Priiskuu, v. stänkes, strittar.
Prinsessa, s. prinsessa.
Prinssi, s. prins.
Profeetta, s. profet.
Professori, s. professor: — **-in** professorska; — **-nvirka**, profe tjenst, profession.
Prokaatti, s. brokad.
Prokuraatori, s. prokurator: — **-l lainen**, prokuratorsadjoint; — **mituskunta**, prokuratorsexpediti
Promssi, s. broms.
Pronssi, s. brons.
Pronssinen, a. af brons, brons.
Propelli, s. propell.
Prosentti, s. procent.
Prostina, s. blårgarnstyg, öfverc linne.

testantti, s. protestånt; — **-[illegible]us-**
o, protestantiska läran, protestan-
smen.
testanttilainen, s. protestant.
testantillinen, -nttinen, a. prote-
antisk.
testanttisuus, s. protestantism.
:esti, s. protest; tehdä l. ilmoit-
a p., protestera; merip., sjöprotest.
isee, v. prottlar, mumlar.
okolla, s. protokoll.
asti, s. prost; — **-kunta, -nlää-**
, prosteri; — **-nrouva**, prostinna.
iisori, s. provisor.
ni, s. bränneri.
kaa, v. brukar.
stinna, s. prostinna.
tti, s. boktryckeri; tryck, pränt.
ttää, v. präntar, trycker.
si, s. press, pers.
sää, v. pressar.
ni, s. psalm.
nista, s. psalmist.
ttari, s. psaltare.
a, int. ptro.
s (-taan), s. flodgren, flodbugt, flod-
la.
staa, -telee, v. skakar, utskakar,
iddar; anfordrar.
stuttaa, v. låter skaka, förorsakar
kning.
stuu, v. bir skakad, omskakas, ut-
kas.
ke l. **pudote**, s. fall, vattenfall,
pa, stup, grop.
ta, k. **Putoo**.
ttaa, v. låter falla, fäller, släpper;
ller l. bär icke.
etti, s. pudrett.
(pukeen), s. drägt, klädnad; pu-
en parsi, klädesmode.
, k. **Pukee**.
kelee, v. påkläder småningom.
taa, -telee, v. påkläder, bekläder,
eper; k. **Pujottaa**.
us, s. påklädning, svepning, svep-
ider.
! int. puff!
ahtaa, v. stånkar till pöser upp.
ajaa, v. fnyser, stånkar, pöser.
akka, a. upplåst, stinn.
allus, s. blåsning, fläkt; halt, rast;
puhalluksissa, är uppblåst l. vä-
rstinn.
alluttaa, v. låter blåsa l. pusta,
drar, blåser upp, uppdrifver, inflam-
erar.

Puhaltaa, v. blåser, flåsar, pustar.
Puhaltuu, v. blir uppblåst, däst l. plus-
sig; bortblåses, vädras.
Puhdas (-taan), a. ren, renlig, snygg;
kysk, dygdig, tuktig; puhtaan p.,
ytterst ren; kirjoittaa puhtaaksi,
skrifver rent; vannoo itsensä puh-
taaksi, svär sig fri; puhtaan tun-
non vala, vrångoed; p. voitto ren
l. nettovinst; — **-oppinen**, renlärig; —
-uskolainen, puritan; — **-verinen**,
fullblodig.
Puhde (-teen), s. otta, skymning, tiden
för arbete vid eldsljus; — **-työ**, ar-
bete vid eldsljus, morgon och afton-
arbete; aamu-, iltap., morgon-, af-
tonstund l. -väkt.
Puhdistaa, -distelee, v. renar, rengör,
rensar, putsar, garar, förädlar, rentvår,
rättfärdigar; p. itsensä valalla, friar
l. värjer sig med ed.
Puhdistamaton, a. orengjord, oputsad;
oförädlad.
Puhdistautuu, v. renar l. rengör sig;
rättfärdigar l. rentvår sig.
Puhdistumaton, a. omöjlig att rena l.
rentvå.
Puhdistus (-uksen), s. rening, rengö-
ring, lutering; uskonp., reformatio-
nen; — **-uuni**, garugn; — **-vala**,
värjemålsed.
Puhdistuu, v. blir ren l. städad, ren-
göres.
Puhe (-een), s. tal, yttrande, samtal,
talan; pitää puheen, håller ett tal;
tulee puheeksi, blir fråga l. tal
om; puheena oleva, ifrågavarande:
varande ämne l. föremål för tal l.
sqvaller; käydä j. kun puheilla,
mennä j. puheille, gå till tals med
någon, komma för att samtala med
någon; — **-een-alainen**, ifrågavaran-
de; — **-eenjohtaja**, ordförande; va-
ra-puheenjohtaja, vice-ordförande;
— **-eenlasku**, målföre; — **-eenvuoro**,
ordet, tur att tala; — **-eenparsi**, ta-
lesätt, ordstäf, munart; — **-huone**,
konversationsrum; — **-istuin**, tribun;
— **-lahja**, talegåfva; — **-mies**, tal-
man; — **-tapa**, språkbruk; — **-taito**,
retorik; — **-valta**, yttranderätt.
Puheellinen, a. som talar, talande; ar-
tikulerad; kaunop., vältalig.
Puheinen, a. talande, talig; kauno- l.
sulop., vältalig; pitkä- l. laajap.,
mångordig; harvap., fåordig.
Puhelee, -skelee, v. talar fortfarande,

pratar, språkar, ordar, konverserar; blåser.

Puhelijaisuus (-uuden), s. språksamhet, pratsamhet.

Puhelijas (-aan), a. språksam, meddelsam, talför, vältalig.

Puhelma, -helu, s. samtal, konversation; harang.

Puhistaa, -tuttaa, v. uppblåser, genom blåsning utspänner, gör plussig l. stinn.

Puhistus, s. uppblåsthet.

Puhistuu, v. blir uppblåst, däst l. plussig.

Puhjenta, s. sprickning, utbrott.

Puhka, s. fläsning, flämtning; mödosamt arbete; nöd.

Puhkaa, -ailee, v. fläsar, pustar, stånkar; fläsar ut, hvilar.

Puhkaisee, v. sticker hål, utsticker, genomstinger; utkläcker.

Puhkaistus, puhkaisu, s. utstickning, genomborrning l. -stickning.

Puhkeaa, v. spricker, utspricker, knoppas, öppnar sig, brister, utbrister, utbryter; p. sanoiksi l. sanoihin l. puhumaan, utbrister *(i ord)*, faller in.

Puhkeilee, v. spricker småningom, utbryter.

Puhkeus (-uksen), s. sprickning, utbrott.

Puhki, adv. tvärsigenom, igenom; puuhuu p. korvani, blåser genom mitt öra, blåser l. talar så att mina öron vilja sprängas; p. polveni, all min lifstid igenom; se on menee p., det är, blir genomborradt l. hål på.

Puhkii, v. fnyser, fläsar, flämtar, pöser.

Puhkoo, v. sticker flere hål, genomstinger, utsticker raskt, genombryter.

Puhku, s. fläsning, flämtning; fart; yhtä puhkua, med ett andetag, med ens, i en fart.

Puhkuri, s. pryl.

Puhkuu, -ullee, v. fnyser, fläsar, flämtar; föser, flödar öfver.

Puhlakka, -hlea, a. uppblåst, plussig, fyllig, trind.

Puhonta, s. utstickning, genombrytning.

Puhotin (-ttimen), s. blåsbälg.

Puhottaa, -ttelee, v. utspricker, växer frodigt, florerar; stönar, fläsar.

Puhtaallinen, -htainen, a. renlig, snygg.

Puhtaasti, adv. rent, snygt; obehindradt, fullständigt, galant.

Puhtaus, s. renhet, renlighet, snygghet, renlefnad, dygd, kyskhet.

Puhteinen, a. skymningen l. mor… qvisten tillhörig; k. **Puhde**.

Puhti, s. fart, kraft; konstgrepp; … åkomma; täyttä puhtia i full … yhteen puhtiin, med samma … med ens: — **-rengas**, ansatsring.

Puhto, puhtonen, k. **Puhde**; — … **keri**, raffinadsocker.

Puhuja, s. talare; blåsare, blåsersk…

Puhumaton, a. mållös; som ej tal… talat, tigande.

Puhuri, s. blåsare; stark vind.

Puhuttaa, v. har att tala, låter … uppehåller med tal.

Puhuttelee, v. tilltalar, talar med … gon, vidtalar, samtalar; miksi h… puhutellaan, huru titaleras h…

Puhuu, v. talar, omtalar; blåser: p. … keata, blåser upp eld: p. sa… puhtaaksi, talar rent ut, ejaga…

Puhuvainen, a. talför, talande; blå…

Pui, v. tröskar; p. viljaa, riikt… skar säd, ria; p. nyrkkiä pöy… slår knytnäfven i bordet: p. si… änsä, blinkar, klipper med ö…

Puikahtaa, v. sticker hastigt. … in l. undan, smyger sig in l. …

Puikahuttaa, v. har att slinka … hastigt.

Puikea, a. oval, tappformig, lå… afsmalnande.

Puikeltaa, -kentaa, k. **Puikkii**.

Puikkaa, v. sticker; träder upp *(nätsticka)*.

Puikkari, s. tapp. nätsticka.

Puikkii, v. sticker hastigt, slinker, … ger sig undan.

Puikko, -kku, s. sticka, tapp, stift, … plugg, pigg; jääp., ispigg; k… nystpinne; sukkap., strumps… lakkap., lackstång.

Puikulainen, a. lång och smal, … tillspetsad.

Puikuttaa, v. k. **Puikkii**; *(Kale… ter rinna (mjölkar)*.

Puima, s. tröskning; det tröskade … **-kone**, tröskverk: — **-laitos** … **kennus**, tröskverk l. -apparat

Puime, s. tufva.

Puiminen, s. tröskning.

Pu'in (pukimen), s. klädespagg, … del, drägt, klädnad.

Puinen, a. af träd, trä-, trästark … *(Kalev.)* så.

Puinta, -inti, s. tröskning. slagsm… **-aika**, trösktid.

Puiperoitsee, -pertaa, v. piper…

ottelee, v. piper, qvittrar; slinker dan.
ɔva, a. trädbevuxen; trästark, klumt gjord.
tsa = pudistaa, -telee, v. skaɔ; fordrar, begär.
telehtaa, v. har ryckningar l. konɔsioner.
ikko, s. park, dunge, allé.
:o, s. park, gehäg, lund, trädgrupp; uunun p., kronopark.
ms (-uksen), s. skakning; fordran.
uttaa, v. förorsakar skakning; puisttava, konvulsivisk.
uttaja, s. kramp *(skakare)*.
utus, s. skakning, konvulsion.
ius, s. trädaktighet, trädöfverflöd; mpighet.
(-tteen), s. infattning, ram; pl. itteet, ställningar, ram, ramar; ivonp., brunskar.
aa, v. låter tröska l. slå.
aa, v. skakar; 2) smyger sig bort, iker, klänger; 3) sätter träd.
i, k. **Pujahtaa.**
hdus, -jaus, s. hastigt genomträɔde; smygning, slinkning.
htaa, v. träder hastigt igenom; smy-, slintar, slinker fram.
ittaa, v. låter arbeta sig igenom, tar fram, träder l. sticker igenom.
itun, v. träder sig igenom, smyhastigt, slinker fram.
i k. **Puikea.**
a. snipig, långsamt afsmalnande, tsig; — s. gråbo; — **-parta**, pipskägg.
), k. **Pujahtaa** j. **Pujottaa.**
itaa, -telee, v. genomträder, påɔppträder, smöjar, smyger igenom.
itautua, v. smyger sig fram, arbel. slingrar sig igenom.
, s. buckla, knöl, puckel, bulnad; tulan p., sadelknapp; heinäp., lihösåte.
ali, s. pokal.
htaa, v. rör sig hastigt, svänger : knystar.
ma, s, knöl, utväxt, spikböld, fistel.
ri, -re, s. bjesse, matador, kaxe; ngel.
rinen, -rainen, a. envis, motsträf; myndig, förmäten, högdragen.
roitsee, v. envisas; stoltserar.
e, v. kläder, påkläder, påträder, ekiar, munderar.
itaa, v. träder l. slingrar igenom; talar otydligt, sackar.

Pukematon, -eumaton, a. oklädd.
Pukemus, s. klädnad, mundering; påklädning, beklädning,
Pukeutua, -keun, v. kläder sig, blir klädd, på-, ikläder sig.
Pukija, s. den som kläder, påkläderska.
Pukina, k. **Uuttu.**
Pukine, s. beklädnad, klädespersedel.
Pukka, s. stöt, knuff, trots, pock; ottaa pukalla, tager med trots l. pock.
Pukkaa, -ailee, v. stöter, skuffar; pockar; böjer, bugar.
Pukkari, s. tränyckel till trälås.
Pukki, s. bock.
Pukkii, v. knuffar, stångar.
Pukkimainen, a. bockaktig.
Puksahdus, s. dimpning.
Puksahtaa, v. nedfaller hastigt, dimper ned, plumsar.
Puksahuttaa, v. nedstörtar; sqvättar.
Puksieraa, v. bogserar.
Puksis, int. pladask! plums!
Puksut, s. pl. *(Kalev.)* byxor.
Puku (-vun), -kuin (-kumen), s. drägt, klädnad, kostym, utstyrsel; juhlap., högtidsdrägt, ornat.
Pukuri, k. **Pukari.**
Pula, s. hål i isen, vak; trångmål, nöd, klämma; rahanp. penningenöd l. -brist; on pahassa pulassa, är i stor nöd, är illa deran l. utkommen.
Pulaa, -lajaa, v. porlar, plaskar, dyker; sörplar.
Pulahdus, -laus, s. plumsning, hastig dykning, plask.
Pulahtaa, v. faller i vak, plumsar ned, dyker l. plumsar hastigt, plaskar.
Pulake (-kkeen), s. vattengöl.
Pulakka, k. **Pula.**
Pulakoitsee, v. plaskar.
Pulieraa, v. polerar.
Pulikka, s. träplugg, kafle; nystpinne.
Pulikoitsee, -stelee, v. plaskar, sqvättar.
Pulisee, v. porlar, plaskar, dyker.
Puljahtaa, v. slinter, dimper.
Pulkitsee, v. pluggar, kilar; sätter i klåfvar.
Pulkka, s. lapp- l. rensläde, pulka; plugg, pinne, puls; — **-reki**, snäckspläde.
Pulkkaa, v. pulsar; pluggar.
Pulkkii, v. förser med pluggar l. pinnar, pluggar.
Pulkko, s. plugg: kagge.
Pulkotin (-ttimen), s. pinne; pulsare.
Pullahtaa, v. slår hastigt blåsa, väller l. trillar fram; uppdyker som en bubbla; p. itkemään, brister ut i gråt.

Pullakka, pullea, a. stinn, uppblåst, trind; — s. kagge (pullakko).
Pullerehtaa, v. tumlar om, trillar, rullar.
Pullerias (-aan), a. kupig. konvex, rundad.
Pullero, s. boll.
Pulli, s. burk, tumlare, flaska; silmät ovat pullillansa, ögonen äro utstående (som klot).
Pullikka, s. ankare, kutting.
Pullistaa, v. gör rund, stinn l. uppblåst, utspänner; uttömmer.
Pullistus (-uksen), s. uppblåsning, svällning; tömning.
Pullistuu, v. blir uppblåst, stinn, utstående l. fyllig, bognar, utdrifves, sväller.
Pullo, s. flaska; blåsa, bubbla; notfflöte af fiarn; propp; — **-poski, -naama**, (med) uppblåst kind, pussigt ansigte.
Pulloinen, a. försedd med flöten.
Pullokas (-kkaan), a. kupig; pussig, uppsväld.
Pullollinen, a. försedd med flaska; — s. en flaska full.
Pullottaa, v. låter korka l. proppa; är uppblåst l. trind.
Pullottain, adv. flasktals.
Pullous, s. kupighet; (laivan) språng.
Pullus, s. luns, trula.
Pulma, s. åkomma, ofall, hinder; gåta, knut; oväsende.
Pulmaa, -mastaa, v. bullrar, stojar.
Pulmallinen, a. hinderlig; problematisk, gåtlik.
Pulmu l. **pulmunen**, s. snösparf; punap., domherre.
Pulpetti, s. pulpet.
Pulppuaa, v. porlar l. kluckar upp, framqväller.
Pulpukka, s. näckros.
Pulputtaa, v. kluckar, klunkar; har att klucka.
Pulsakka, a. rundlagd, fyllig.
Pulska, -kea, a. ansenlig, prydlig, stolt, ståtlig, galant, grann; — **-telkkä** l. **-haahka**, praktejder.
Pulskaa, v. plaskar.
Pulskastuu, v. blir prydlig l. ståtlig, förskönas.
Pulskeus (-uden), s. prydlighet, ståtlighet, ansenlighet, stolthet.
Pulsukka, a. fetlagd och slamsig; — s. trulsa, rulta.
Pultti, s. bult, black.
Pulvana, s. pernkstock, mösstock; bulvan.
Pulveri, s. pulver.
Pulveroitsee, v. pulveriserar.
Pumisee, v. dånar, dunkar.
Pumeranssi, s. pomerans.
Pumppu, s. pump; pumpa; växtkr — **-mäntä**, pistång, pumpkolf: — **-ko**, pumpstake l. -svängel; — pumprör.
Pumppuaa, v. pumpar.
Pumpula, s. blåsa, bläddra; växtkr
Pumpuli, s. bomull; — **-teos**, bom fabrikat.
Pumpulinen, a. af bomull, bomull
Pumputtaa, v. låter pumpa, pumpar tumlar på vatten.
Puna, s. rodnad, rödfärg, rödt: — **la**, rödvöpling; — **-juoksu**, gr der; — **-juuri**, blodrot; — **-juuri** rödbeta; — **-kaulainen**, rödhalsad **-kettu**, brandräf; — **-kellervä** l. brandgul; — **-kivi**, rödkrita sten; — **-maali**, rödfärg l. -m — **-multa** l. **-maa**, rödmylla. jord; — **-parta, -partainen**, rö **-skäggig**; — **-poskinen**, röd rödkindad; — **-pulmunen**, domherre; — **-pää**, rödt hufvud hufvad; — **-rinta, -rintainen** bröstad; — **-sinervä**, violett; — **ti**, rödsot; — **-takka, -takkai** rödlugg, rödhärig; — **-verinen** lett, rödbrusig; — **-väri**, rö mönja.
Punaa, v. gör röd, rödmålar. rödf sminkar.
Punahdus, s. hastig rodnad.
Punahtaa, v. rodnar hastigt; rödt, är rödlett.
Punainen, a. röd; kaavot le punaiseksi, en rodnad flög p tet; tulip., eldröd; punaise pa, rödaktig; punaisen kir rödbrokig.
Punakka, a. rödlett, rödbrusig. röd
Punaltaa, v. vrider, vänder om.
Punastaa, k. **Punaa**.
Punastus, s. rödfärgning, rodnande nad.
Punastuttaa, v. gör röd, förorsakar nad, har att rodna.
Punastuu, v. blir röd, rodnar.
Punava, a. starkt röd, blossande.
Pune (-een), s. rödfärg.
Pune (-een), s. snodd, snodt tillstånd.
Punehtii, v. synes röd, skiftar i
Punehtuu, v. rodnar, blir röd.

ıertaa, -roitsee, v. stöter l. skiftar rödt, synes röd.
ıertava, -rva, a. rödaktig, rödskiftande; p. apila, alsikeklöfver.
ıertua, v. blir rödskiftande.
ıstin (-ttimen), s. det som genomrädes, snöre, band *(till sko)*.
ettaa, v. vrider, snor, träder igenom *(ett snöre)*; 2) gör röd.
ettua, v. blir röd; 2) blir vriden l. ıodd.
gastaa, v. ansträngер sig, bråkar, retar.
istaa, k. **Punastaa.**
kka, s. bunke.
kki, s. trädlus, fästing.
naa, -staa, v. bökar, försöker med i makt, bråkar.
nertaa, -telee, v. vippar, balanserar.
nikka, s. lod, tyngd, vigt, kula.
nitsee, v. väger, uppväger, afväger, verväger.
nitus, s. vägning; on punnituksella, håller på att vägas.
nituttaa, v. låter väga.
nus (-uksen), s. vigt, tyngd, börda.
onnainen, s. snodd, snöre.
onta, s. snoende, tvinning.
oo, v. snor, tvinnar, drejar, vrider.
os (-oksen), s. snodd; on punoksissa, är snodd l. drejad.
ottaa, v. är l. synes röd, skiftar ıdt, rodnar.
ottua, v. blir röd, rodnar.
ssi, s. punsch.
ta, s. tyngd; pund.
tari, s. betsman; — **-kalu,** pundaror, viktualier; — **-pää,** ängkaffe.
ttaa, v. spåntar; bultar.
tti, s. vigt *(lod i väggur)*, bult; .ousun p., byxhälft l. -ben.
ttu, s. balja, fjäling.
), s. ars, stuss.
ohaa, v. stökar; bogserar.
ohtaa, k. **Pohtaa.**
ola, s. lingon; sianp., mjölon; heıop., smörbär, svinbär; — **-hera,** lingonsaft; — **-hilla,** lingonmos l. -gröt; — **-rvarsi,** lingonris.
ola, s. spole; pinne *(i stege)*; ekra (i ıjul); — **-kara,** spolten; — **-puu,** ıtegpinne; hjulekra.
olaa, v. spolar *(garn på spolar)*; insätter l. lägger ekror.
olakka, k. **Polska.**
olalainen, s. Polack; — a. polsk.
olainen, k. **Puolinen.**
Puolalainen, s. partiman, anhängare.
Puolellinen, a. som är på ens sida, till någon sida hörande.
Puolemmainen, a. mer åt någon sida belägen.
Puolenee, v. lider till hälften, förminskas *(till hälften)*.
Puolentaa, v. borttager hälften; får l. tager öfverhand, inkräktar, kujonerar, tager lofven.
Puolestua, v.; päivä p., det närmar sig till middagen.
Puoleton, a. utan hälft, utan make, utan medhåll l. försvar, hjelplös; opartisk; makalös; tygellös; oförsvarlig.
Puolettomuus, s. hjelplöshet, försvarslöshet, opartiskhet, tygellöshet.
Puoleus (-den), s. halfhet.
Puoleutua, v. går till en sida, tager parti för ngt; kulminerar *(astron.)*.
Puoleutumaton, v. indifferent.
Puoli (-en), s. hälft, midt; sida, del, kön, parti; — a. half; pl. puolet, halfva antalet, hälften; isä-, äitip., styffader, -moder; poika-, tytärp., styfson, -dotter; veli-, sisarp., styfbroder, -syster, halfbroder, halfsyster; mies- l. miehenp., manligt kön; nais- l. vaimonp., qvinligt kön; käsip., enhändt; silmäp., enögd; mielip., vansinnig, vanvettig; aviop., äkta hälft, make, maka, gemål; leivänp., bröddelen af födan, brödföda; puolta- l. puolen-pitämätön, oväldig, opartisk, neutral; puolenpitämättömyys, oväld, opartiskhet, neutralitet; puolta pitämättä, opartiskt, med oväld; puolenpitäväinen, partisk; puolenpitävälisyys l. -pito, partiskhet; puolenpito, väld; puolta- l. puolenpitäjä, förfäktare, försvarare; pitää jkun puolta, står på någons sida, försvarar någon; pitää puoltansa, står på sin kant; pitää puolensa, står på sig; antaa puolta, gifver medhåll; astia on puolellansa l. puolillaan vettä, kärlet är till hälften fyldt med vatten; puolesta, från l. å någons sida, på någons vägnar; för; i afseende å, i anseende till; kotopuolella, i hemtrakten; kotopuoleen, till hemtrakten; kahden puolen l. puolin, på båda l. ömse sidor: molemmin puolin, på båda sidor, ömsesidigt; kaikin, monin puolin, på alla, många sidor, i

alla, många afseenden, till alla, många delar; puoleksi l. puoliksi, till hälften; tästä puolen, härefter; — -alaston, halfnaken; — -antura, l. -pohja, halfsula; — -antureitsee, -pohjaa, halfsular; — -eräinen, -kuntainen, halfgjord l. -färdig, halfgången; — -eräisyys, -kuntaisuus, halfhet, halfgångenhet; — -ikäinen, omogen till sin ålder, vid halfva åldern *(varande)*; — -katteinen, halftäckt; — -kolmatta, två och en half; — -kuinen, half månad gammal; — -kuu, halfmåne; — -kypsi, halfmogen, halfrå; — -orpana, småkusin; — -paasto, midfasta; — -paita, nattkappa; — -pallo, halfklot, hemisfer; — -piste, semikolon; — -pitoinen, halfnyttjad, halfsliten; — -päivä (puolen päivän), middag; puolipäivän rinnassa, mot middagen; — -päivällinen, middagsmåltid, middag; — -päivän-piiri, middagslinie, meridian; — -päivä-saarna, högmessopredikan, högmessan; — -purje, klyfvare; — -saapas, halfstöfvel, bottin; — -sukuinen, halfskyld, halfslägt; — -suolainen, rimsaltad, rimmad; — -tekoinen, halfgjord, -färdig; — -tie, -väli, halfva vägen; — -tiessä, halfvägs; — -toista, halfannan; — -tuoppi, halfstop; — -vede, halfspänning; — -vuosi, halfår; — -yö (puolen yön), midnatt.

Puoliainen, a. till sida hörande; pohjan p., åt norden belägen.

Puolikas (-kkaan), s. hälft, halfva, halfpart; sian p., svinsida.

Puolikko, s. halftunna, hälft.

Puolikoittaa, -koitsee, v. halfverar, delar i tu, delar i halftunnor; puolikoittain, halftunnsvis.

Puolimainen, a. halfgjord; åt sidan belägen.

Puolimiten, -mittain, adv. halft om halft, till hälften, halfvägs.

Puolimmainen, a. mest åt någon sida belägen.

Puolinainen, a. half, halfgjord, halffärdig, ofullständig.

Puolinaisuus (-uuden), s. halfhet, halfmesyr, halffärdighet.

Puolinaisesti, adv. till hälften, halfvägs, halfgjordt.

Puolinen, a. till hälft l. sida l. midt hörande; — s. middag; pahan l. huonon p., som är på dåliga l. sämre sidan, mera dålig, sämre; idänpuolisella, syö puolista, spisar middag.

Puolisko, k. Puolikas.

Puoliso, s. äkta hälft, make, maka, mål.

Puolistelee, v. spisar middag.

Puolittaa, -ttelee, v. halfverar, delar tu l. i halfvor; puolittain l. puolittaisin l. puolitellen, till hälften, delvis.

Puollus, y. m. k. Puolus, j. n. e.

Puoltaa, v. gynnar, bistår, håller med, förfäktar, biträder, förordar; henen p., hästen stiger på sidan.

Puoltaja, s. gynnare, sekundant; edsångare.

Puoltamaton, a. oväldig, opartisk.

Puoltamattomuus (-uuden), s. opartiskhet.

Puoltavainen, a. partisk.

Puoltavaisuus (-uuden), s. partiskhet.

Puolto, s. försvar, medhåll; — förord, rekommendation.

Puoltuu, v. blir halfverad, itudelas; sig till ett parti.

Puolue (-een), s. parti, anhang.

Puolukka, s. lingon.

Puolus (-ksen), s. försvar; — -kunta, parti, anhang; — medhållare, försvarare, sekundant.

Puolustaa, v. försvarar, biträder, styrker, förfäktar, värjer, ursäktar; sätter.

Puolustus, s. försvar, medhåll, — -kirja, försvarsskrift.

Puomi, s. bom, slagbom.

Puoshaka, s. båtshake.

Puoskari, -roitsija, s. qvacksalfvare

Puoskaroi, -oitsee, -akii, v. qvacksalfvar.

Puosmanni, s. båtsman.

Puoti, s. bod; — -mies, bodkarl, tjent; — -palvelija, bodbetjent.

Puotto, a. snål; — s. snåljåpa.

Pupisee, v. mumlar.

Puppu, s. tugga.

Pupu, s. harunge, hare.

Puputtaa, v. smackar, låter som tuggar *(åt sig)*.

Pura, s. borr, stor syl; ispigg.

Puraisin (-imen), **puras** (-aan), s. borr, huggjern; *(Kalev.)* stor

Puraa, -rastaa, v. hugger med borrar.

Puraa, -rajaa, k. Purisee.

ahtaa, v. porlar hastigt, frusar till; rahti itkuun, utbrast i gråt.
aisee, v. biter uti, hugger i med nderna, tuggar hastigt; 2) borrar stigt.
akka, **-kko**, s. pyts, flaska af trä l. ifver.
e (-een), s. bett, knipning; k. **Pore.**
se, v. biter, tuggar; kniper; vata p., det kniper i magen; voide haavaa, såret svider af smörjan; hammasta, biter på tand; p. hampaitaan, skär tänder.
ehtii, **-ksii**, **-skelee**, v. tuggar på, ntuggar, idislar, biter l. kniper fortrande, bites; p. sanoja, rider på d, är härklyfvare.
ema, s. bett; bit, stycke; — a. som ifvit biten.
eminen, **-nta**, s. bitande, tuggning, ipande.
ettaa, v. låter bita, tuggar åt nån, betar; p. lasta l. lapselle, er barnet tuggor.
ettelee, v. tuggar småningom, betar; *Kalev.)* härdar (nuoleja).
etus (-uksen), s. tuggning, betning, gga.
euu, v. biter sig *(i sgt)*; förhärdas.
ija, s. bitare, tuggare.
ila, **-las**, s. handbår.
in (-imen), s. tand, beta.
ina, s. porl, fräsning.
isee, v. porlar, fräser, prustar.
istaa, v. har att porla, förorsakar räsning; pressar, krystar, tryoker, klämmer, kramar; p. nyrkiänsä, nyter näfven.
istin (-imen), s. klämma, klofve, rampa, tving, press.
istus, s. hoppressning, tryckning, ramning.
istuu, v. blir hoppressad, kramad, ressas l. klämmes ihop.
rje (-een), s. segel; — **-laita**, segeled; — **-laiva**, segelfartyg; — **-nieka**, *(Kalev.)* försedd med segel; — **-palttina**, **-vaate**, segelduk; — **-pieli**, **-puu**, mast; — **-pintta**, mastbänk; — **-raaka**, rå; — **-tuuli**, förlig vind, medvind; — **-vene**, slup, segelbåt; — **-väylä**, segelled, farled; — **-enpito**, segelföring.
rjehdus (-uksen), s. segling, seglats; — **-sääntö**, seglationsordning.
rjehtii, v. seglar; purjehdittava, som bör l. kan seglas, segelbar.
Purjeinen, **-jehinen**, a. försedd med segel, segelklädd; gynnande, förlig *(vind)*.
Purjuiaukka, s. purjo-, gräslök.
Purkaa, v. lossar, aflossar, utlastar, tömmer, häfver, nedtager, nedrifver, upphäfver, åtrar, bryter, upplöser; p. tuomion, upphäfver domen; p. kaupan, ryggar l. åtrar köpet: p. ylös, uppackar.
Purkaantuu, **-rkaun**, v. aflossas, uttömmes, strömmar; brytes, går tillbaka; joki p. Pohjanlahteen, floden utfaller, tömmer l. afbördar sitt vatten i Bottniska viken.
Purkaelee, v. uttömmer småningom, lösgör; *(Kalev.)* drillar.
Purkajainen, s.; pl. **-set**, ersättning vid köps ryggande.
Purkamaton, a. olossad; oupphäfd; olöslig, orygglig.
Purkaminen, k. **Purkaus.**
Purkaumaton, a. orygglig, oupplöslig.
Purkaus (-uksen), s. lossning, aflossning, tömning, åtrande, j. n. e.; tuomion l. päätöksen purkaus l. purku, resning *(af utslag, dom)*.
Purhauttaa, v. låter utlasta l. tömma l. häfva j. n. e.
Purkki, s. burk.
Purku, s. aflossning, nedtagning, tömning, upphäfning.
Purkuu, v. yrar som snö.
Purmus, s. hög, binge; förvaringsställe.
Purmustaa, v. glupar i sig.
Purnu, s. lår, sädeslår, binge; schakt; pösande vattensjuk mark.
Purnullinen, a. försedd med lår; — s. en lår l. binge full.
Purnuu, v. pöser l. fräser upp.
Puro, s. bäck; däld; reffia.
Purottaa, k. **Purettaa.**
Purpattaa, v. skräflar, puttrar.
Purppoo, v. sväller till.
Purppura, **-rpura**, s. purpur.
Purra, k. **Pursi.**
Purraa, s. pigg, ispigg.
Purseentuu, v. sväller till, slår sig.
Pursi (-rren), s. farkost, båt, slup.
Pursii, k. **Pursuu.**
Purskaa, **-uu**, v. frusar l. sprutar ut, frustar, snyftar högt.
Purskahdus, **-kaus**, s. utfrustning, hastig utsprutning.
Purskahtaa, v. frustar hastigt, sprutar ut; purskahti nauruun, sprutade ut l. brast ut i skratt.

Purskuttaa, v. låter spruta, sprutar utbållande.
Pursto, k. Pyrstö.
Pursu, s. getpors, sqvattram; suop., sam. — **-marja**, kråkbär.
Pursuttaa, v. låter frusta, har att frösa l. dryga; snyter, fräser.
Pursuu, v. frustar, sprutar, fräser, dryper; vattenlägger; stöter linnekläder i tvätten.
Purtilo, s. ho, tråg, ekstock.
Purto, s. bete, beta; halt; yhteen purtoon, i ett bete l. skede; pitää purtoa, hvilar för att beta, håller rast; — **-juuri**, vädd.
Puru, -rus (-uksen), s. tugga, tuggbuss; knipning, sveda; purutupakka, tuggtobak; tupakkapurus, tuggbuss; sahan puru, sågspån.
Pusaa, -sajaa, v. arbetar med ansträngning, bråkar.
Puserrin (-rtimen), s. press, klämma.
Puserrus, s. tryckning, pressning, kramning, klämning; on puserruksissa, är i press, är hoppressad; — **-korkeus**, presshöjd.
Pusertaa, v. trycker, pressar, kramar, krystar, klämmer; p. käsiänsä, vrider sina händer.
Pusertavaisuus, s. sammantryckbarhet.
Pusertua, v. blir pressad, kramad l. klämd, kramas, pressas tillsamman.
Puska, s. det första ölet af en brygd; buska; k. **Puuska**.
Puskaisee, v. stångar till, stöter till med hornen.
Puskee, v. stångar, stångas; pickar hål i bröd.
Puskettaa, v. har l. retar att stånga.
Puskii, -ielee, v. stångar fortfarande, stångas.
Puskin (-imen), s. horn; box; brödpicka.
Puskoo, v. pickar, naggar.
Pusku, s. stångning, knuff; noidan puskut, trollskott, trollkonster; k. **Puska**.
Puskuri, s. stångare; brödpicka; stöt (varaseiväs).
Puskua, v. puffar, pustar.
Pussahtaa, -telee, v. bryter hastigt ut l. fram, släpper andan med dof[t] puffar, frusar.
Pussi, s. påse; on pussillaan, är uppblåst l. uppsvälld l. pösig; — **-eläin**, pungdjur; — **-housut**, [illegible]
lucker; — **-selkä**, med puk på ryggen; krokryggig.
Pussikka, -asukka, s. liten påse, nät, kyl, pirat.
Pussus (-uksen), s. pösaktighet, uppsvälld tillstånd, stinnhet; posket ovat pussuksissa, kinderna äro pösiga uppblåsta.
Pusuttaa, v. bussar, hetsar.
Puteli, s. butelj; — **-koppa**, [illegible] der, kantin.
Puterehtaa, v. stökar, sölar.
Putero, s. stökare, sölare; pöl.
Puti, s. dugtig, duglig; paree puhtaaksi, tömmer l. rensar [illegible] les, gör rent spel.
Putikko, s. vattensjukt ställe.
Putina, s. träflaska, lägel.
Putisee, v. affaller, faller bort; rasslar; puttrar.
Putistaa, v. har att nedfalla; **distaa**.
Putkaa, v. rör med kraft och samt, framdrifver, -stöter.
Putkahtaa, -kautua, v. skjuter fram, sticker sig l. slinker spritter till; putkahtava uppspirande l. grobart fr.
Putkama, s. spikhöld.
Putkauttaa, v. låter framskjuger fram, skjuter upp kommer sprickning.
Putki (-en), s. rör, ihålig [illegible] linder, slida, kaliber; [illegible] keila, kornaxet är inom [illegible] pipzikessa, gömd; [illegible] ramp, hundkammin, hund[illegible] l. karkuy... bjärnfisk, [illegible] gap l. rör, pipker pottan, hö[illegible]
Putki, v. [illegible]
Putsua, v. putsar.
Putsuu, v. faller alltsam[illegible] eller summa.
Putsuuttaa, s. fallande [illegible]
Putsuu, s. fal. [illegible]
Putsu, s. [illegible]
Putsuu, v. [illegible]
Putti, s. [illegible]
Putu, s. ull. [illegible]
Putuikka, s. [illegible]
Puu, s. träd, trä, l. [illegible] [illegible] puuhka puuhka, [illegible] med par [illegible], [illegible] ox puuksa, [illegible] [illegible], s. [illegible] [illegible], [illegible]

mmer på bara backen; — **-aine**, l, lignin *(bot.)*; trävirke; — **-an-ra-reki**, träskodd släde; — **-hepo**, bock; — **-jalka**, träfot, stylta; la-t; — **-laji**, **-nlaatu**, trädslag; — **etsä**, vedskog; — **n-öljy**, bomolja; **-piirros**, träsnitt; — **-seppä**, snic-re; — **-taimisto**, trädskola; — **-tar-**, trädgård; — **-tarhuri**, trädgårds-stare; — **-vanuke**, trämassa; — **illa**, bomull.

us (-uksen), s. domning, domnings-stånd; jalkani on puuduksissa, i fot är domnad.

a, s. bestyr, fjesk, bråk.

aa, **-hailee**, v. bestyr, bemödar sig, etar ifrigt, bråkar, fjeskar, pysslar.

ka, s. skinnbräm, luden pelskrage, et ärmuppslag.

kea, a. yfvig, pösig, stolt.

kio, s. muff.

ottaa, k. **Puhottaa.**

ut (-uen), **-hunen**, s. litet träd.

ia, **-ilee**, k. **Puuhaa.**

hollari, s. bokhållare.

ka, a. rankig.

ko, s. täljknif, knif; — **-saha**, kság; — **-äes**, knifharf.

koilee, **-kostelee**, v. knifvas.

konen, s. dim. liten täljknif, dolk; a puukkosilla, vara i slagsmål l knif, knifvas.

s (-aan), a. trästark, plump.

a, **-leva**, a. fyllig, trind.

erkki, s. bomärke.

uttaa, v. låter förträas; har att ma.

au, v. förträas, blir träaktig; dom-styfnar.

o, s. fästing.

aukka, s. purjolök.

, s. gröt.

inen, a. grötig.

s (-oksen), s. gröttillbehör, grött.

aa, **-rtelee**, v. gör inskärningar, ver fåror, refflar; genomsöker, stö-

, s. *(Kalev.)* brunte.

a, s. vindstöt, väderil, svep; at-: *(sjukdoms)*; hanrej, enkas man; nprydnad på rona; tuulen p., väl; vihan p., anfall af vrede; kuo-an p., dödsattack; noidan puus-, trollskott, häftiga sjukdomsä-mor; kädet puuskassa, hän-a vid sidan.

Puuskaa, v. blåser l. anfaller häftigt med afbrott, utkastar l. uppskastar med afbrott.

Puuskahdus, **-kaus (-uksen)**, s. plötslig il, vindkast, hastigt fall, stöt, puff.

Puuskahtaa, v. blåser l. pustar l. fnyser hastigt, plumpsar.

Puuskainen, a. häftig, men afbruten; p. tauti, sjukdom med häftiga anfall; p. tuuli, ilig vind.

Puuskuu, v. blåser med ilar, sveper, puffar, fnyser, fräser; p. vihassa, fräser af vrede.

Puusniekka, s. enkas man, styffader; hemmåg.

Puustavi, s. bokstaf.

Puustavillinen, a. bokstaflig.

Puustelli, s. boställe, bol; — **-ntarkas-telija**, boställsinspektor.

Puusti, s. knuff, stöt, kindpust, vindstöt.

Puuta, s. pud.

Puutattaa, v. låter häkta l. häfta.

Puutava, a. trästark, plump; träig, träaktig.

Puute, s. brist, saknad, afsaknad, nöd; puutteen-alainen, nödställd, behöfvande; bristfällig.

Puute, s. häftning, fastnande, hinder; verkko on puutteessa, nätet har fastnat.

Puutokas, s. fånge.

Puutollinen, a. bristfällig.

Puuton, a. trädlös, trälös.

Puutos, k. **Puute.**

Puuttaa, v. häktar, häftar, sammanfogar; fastnar.

Puutteellinen, a. bristfällig, bristande; häktad, fästad, full med hinder.

Puutteinen, a. bristfällig; monip., med många brister.

Puuttelee, v. tråcklar.

Puutto, s. häkte, häktning, fastnande; hinder.

Puutto, k. **Puute** brist; kuoli sukupuuttoon, dog så att dermed hela slägtet utdog, dog ut.

Puuttuilee, v. vill fattas l. brista.

Puuttumaton, a. icke bristande l. trytande, tillräcklig, oupphörlig, outtömlig.

Puuttumus (-uksen), s. brist, saknad; fastnade; k. **Puute.**

Puuttunainen, a. förträad, förhårdnad; som räkat fastna l. blifva.

Puuttuu, v. häftar vid, fastnar, fattar uti, tager i med; smittar; råkar, in-

Purskuttaa, v. låter spruta, sprutar uthållande.
Pursto, k. Pyrstö.
Pursu, s. getpors, sqvattram; suop., sam. — **-marja**, kråkbär.
Pursuttaa, v. låter frusta, har att fräsa l. drypa; snyter, fräser.
Pursuu, v. frustar, sprutar, fräser, dryper; vattenlägger; stöter linnekläder i tvätten.
Purtilo, s. ho, tråg, ekstock.
Purto, s. bete, beta; halt; yhteen purtoon, i ett bete l. skede; pitää purtoa, hvilar för att beta, håller rast; — **-juuri**, vädd.
Puru, **-rus** (**-uksen**), s. tugga, tuggbuss; knipning, sveda; purutupakka, tuggtobak; tupakkapurus, tuggbuss; sahan puru, sågspån.
Pusaa, **-sajaa**, v. arbetar med ansträngning, bråkar.
Puserrin (**-rtimen**), s. press, klämma.
Puserrus, s. tryckning, pressning, kramning, klämning; on puserruksissa, är i press, är hoppressad; — **-korkeus**, presshöjd.
Pusertaa, v. trycker, pressar, kramar, krystar, klämmer; p. käsiänsä, vrider sina händer.
Pusertuvaisuus, s. sammantryckbarhet.
Pusertuu, v. blir pressad, kramad l. klämd, kramas, pressas tillsamman.
Puska, s. det första ölet af en brygd; buska; k. **Puuska**.
Puskaisee, v. stångar till, stöter till med hornen.
Puskee, v. stångar, stångas; pickar hål i bröd.
Puskettaa, v. har l. retar att stånga.
Puskii, **-ielee**, v. stångar fortfarande, stångas.
Puskin (**-imen**), s. horn; box; brödpicka.
Puskoo, v. pickar, naggar.
Pusku, s. stångning, knuff; noidan puskut, trollskott, trollkonster; k. **Puska**.
Puskuri, s. stångare; brödpicka; stödstör (varaseiväs).
Puskuu, v. puffar, pustar.
Pussahtaa, **-telee**, v. bryter hastigt ut l. fram, släpper andan med doft ljud, puffar, frusar.
Pussi, s. påse; on pussillaan, är uppblåst l. uppsväld l. påsig; — **-eläin**, pungdjur; — **-housut**, mamelucker; — **-selkä**, med påse på ryggen; krokryggig.
Pussikka, **-ssukka**, s. liten påse, rid kyl, pirat.
Pussus (**-uksen**), s. påsaktighet, upp tillstånd, stinnhet; posket ovat pu suksissa, kinderna äro pösiga, upp blåsta.
Pusuttaa, v. bussar, hetsar.
Puteli, s. butelj; — **-koppa**, flask der, kantin.
Puterehtaa, v. stökar, sölar.
Putero, s. stökare, sölare; pöl.
Puti, a. dugtig, duglig; panee pu puhtaaksi, tömmer l. rensar all les, gör rent spel.
Putikko, s. vattensjukt ställe.
Putina, s. träflaska, lägel.
Putisee, v. affaller, faller bort l. ra rasslar; puttrar.
Putistaa, v. har att nedfalla; k. P distaa.
Putkaa, v. rör med kraft och sky samt, framdrifver, -stöter.
Putkahtaa, **-kautuu**, v. skjuter ha fram, sticker sig l. slinker in l. spritter till; putkahtava siemen uppspirande l. grobart frö.
Putkama, s. spikböld.
Putkauttaa, v. låter framskjuta, ger fram, skjuter upp hastigt, kommer sprittning.
Putki (**-en**), s. rör, ihålig stängel, linder, slida, kaliber; ohra on pu kella, kornaxet är inom hylsan; piputkessa, gömd i stängeln; ku ranp., hundkummin, hundfloka; uk l. karhunp., björnfloka; tulip. gap l. -rör; putken polttama, spi böld.
Putkii, v. sätter i väg, stryker af.
Putoaa l. **putoo**, v. faller, nedfaller.
Putoilee, v. faller altjemnt, faller efter annan.
Putoovainen, a. fallande, som lätt fal
Putous, s. fall, stupa, djup.
Putro, k. **Puuro**.
Putsaa, v. putsar.
Putta, s. hinder.
Putu, s. affall, sopor, orenlighet.
Putukka, s. strunt, slarfver.
Puu, s. träd, trä; pl. **puut** ved, brän istua puulle, painaa puuta, str ned *(på träbänk l. stol)*; hevonen on puissa, hästen står i redet, förespänd; ei puusta pitkään, ur fläcken; joutuu puille paljaille

ommer på bara backen; — **-aine,** ed, lignin *(bot.)*; trävirke; — **-an**ıra-**reki,** träskodd släde; — **-hepo,** äbock; — **-jalka,** träfot, stylta; laett; — **-laji, -nlaatu,** trädslag; — **netsä,** vedskog; — **n-öljy,** bomolja; - **-piirros,** träsnitt; — **-seppä,** snicare; — **-taimisto,** trädskola; — **-tarha,** trädgård; — **-tarhuri,** trädgårdsmästare; — **-vanuke,** trämassa; — **rilla,** bomull.

dus (-uksen), s. domning, domningstillstånd; jalkani on puuduksissa, in fot är domnad.

ha, s. bestyr, fjesk, bråk.

haa, -hailee, v. bestyr, bemödar sig, betar ifrigt, bråkar, fjeskar, pysslar.

hka, s. skinnbräm, luden pelskrage, det ärmuppslag.

hkea, a. yfvig, pösig, stolt.

hkio, s. muff.

hottaa, k. **Puhottaa.**

hut (-uen), -hunen, s. litet träd.

jaa, -ilee, k. **Puuhaa.**

khollari, s. bokhållare.

kka, a. rankig.

kko, s. täljknif, knif; — **-saha,** ficksåg; — **-äes,** knifharf.

kkoilee, -kostelee, v. knifvas.

kkonen, s. dim. liten täljknif, dolk; lla puukkosilla, vara i slagsmål ed knif, knifvas.

las (-aan), a. trästark, plump.

lea, -leva, a. fyllig, trind.

merkki, s. bomärke.

nuttaa, v. låter förträas; har att omna.

ntau, v. förträas, blir träaktig; domar, styfnar.

ppo, s. fästing.

rlaukka, s. purjolök.

ro, s. gröt.

roinen, a. grötig.

ros (-oksen), s. gröttillbehör, grötsjöl.

rtaa, -rtelee, v. gör inskärningar, räfver fåror, refflar; genomsöker, stöar.

ru, s. *(Kalev.)* brunte.

sska, s. vindstöt, väderil, svep; attack *(sjukdoms)*; hanrej, enkas man; kinnprydnad på rona; tuulen p., väderil; vihan p., anfall af vrede; kuoleman p., dödsattack; noidan puuskat, trollskott, häftiga sjukdomsåkommor; kädet puuskassa, händerna vid sidan.

Puuskaa, v. blåser l. anfaller häftigt med afbrott, utkastar l. uppskastar med afbrott.

Puuskahdus, -kaus (-uksen), s. plötslig il, vindkast, hastigt fall, stöt, puff.

Puuskahtaa, v. blåser l. pustar l. fnyser hastigt, plumpsar.

Puuskainen, a. häftig, men afbruten; p. tauti, sjukdom med häftiga anfall; p. tuuli, ilig vind.

Puuskua, v. blåser med ilar, sveper, puffar, fnyser, fräser; p. vihassa, fräser af vrede.

Puusniekka, s. enkas man, styffader; hemmåg.

Puustavi, s. bokstaf.

Puustavillinen, a. bokstaflig.

Puustelli, s. boställe, bol; — **-ntarkastelija,** boställsinspektor.

Puusti, s. knuff, stöt, kindpust, vindstöt.

Puuta, s. pud.

Puutattaa, v. låter häkta l. häfta.

Puutava, a. trästark, plump; träig, träaktig.

Puute, s. brist, saknad, afsaknad, nöd; puutteen-alainen, nödställd, behöfvande; bristfällig.

Puute, s. häftning, fastnande, hinder; verkko on puutteessa, nätet har fastnat.

Puutokas, s. fånge.

Puutollinen, a. bristfällig.

Puuton, a. trädlös, trälös.

Puutos, k. **Puute.**

Puuttaa, v. häktar, häftar, sammanfogar; fastnar.

Puutteellinen, a. bristfällig, bristande; häktad, fästad, full med hinder.

Puutteinen, a. bristfällig; monip., med många brister.

Puuttelee, v. träcklar.

Puutto, s. häkte, häktning, fastnande; hinder.

Puutto, k. **Puute** brist; kuoli sukupuuttoon, dog så att dermed hela slägtet utdog, dog ut.

Puuttuilee, v. vill fattas l. brista.

Puuttumaton, a. icke bristande l. trytande, tillräcklig, oupphörlig, outtömlig.

Puuttumus (-uksen), s. brist, saknad; fastnade; k. **Puute.**

Puuttunainen, a. förträad, förhårdnad; som råkat fastna l. blifva.

Puuttuu, v. häftar vid, fastnar, fattar uti, tager i med; smittar; råkar, in-

Purskuttaa, v. låter spruta, sprutar uthållande.
Pursto, k. Pyrstö.
Pursu, s. getpors, sqvattram; suop., sam. — **-marja**, kråkbär.
Pursuttaa, v. låter frusta, har att fräsa l. drypa; snyter, fräser.
Pursuu, v. frustar, sprutar, fräser, dryper; vattenlägger; stöter linnekläder i tvätten.
Purtilo, s. ho, tråg, ekstock.
Purto, s. bete, beta; halt; yhteen purtoon, i ett bete l. skede; pitää purtoa, hvilar för att beta, håller rast; — **-juuri**, vädd.
Puru, **-rus** (**-uksen**), s. tugga, tuggbuss; knipning, sveda; purutupakka, tuggtobak; tupakkapurus, tuggbuss; sahan puru, sågspån.
Pusaa, **-sajaa**, v. arbetar med ansträngning, bråkar.
Puserrin (**-rtimen**), s. press, klämma.
Puserrus, s. tryckning, pressning, kramning, klämning; on puserruksissa, är i press, är hoppressad; — **-korkeus**, presshöjd.
Pusertaa, v. trycker, pressar, kramar, krystar, klämmer; p. käsiänsä, vrider sina händer.
Pusertuvaisuus, s. sammantryckbarhet.
Pusertuu, v. blir pressad, kramad l. klämd, kramas, pressas tillsamman.
Puska, s. det första ölet af en brygd; buska; k. **Puuska**.
Puskaisee, v. stångar till, stöter till med hornen.
Puskee, v. stångar, stångas; pickar hål i bröd.
Puskettaa, v. har l. retar att stånga.
Puskii, **-ielee**, v. stångar fortfarande, stångas.
Puskin (**-imen**), s. horn; box; brödpicka.
Puskoo, v. pickar, naggar.
Pusku, s. stångning, knuff; noidan puskut, trollskott, trollkonster; k. **Puska**.
Puskuri, s. stångare; brödpicka; stödstör (varaseiväs).
Puskuu, v. puffar, pustar.
Pussahtaa, **-telee**, v. bryter hastigt ut l. fram, släpper andan med doft ljud, puffar, frusar.
Pussi, s. påse; on pussillaan, är uppblåst l. uppsväld l. påsig; — **-eläin**, pungdjur; — **-housut**, mamelucker; — **-selkä**, med påse på ryggen; krokryggig.
Pussikka, **-ssukka**, s. liten påse, ridi kyl, pirat.
Pussus (**-uksen**), s. påsaktighet, uppö tillstånd, stinnhet; posket ovat pussuksissa, kinderna äro pösiga, upp blåsta.
Pusuttaa, v. bussar, hetsar.
Puteli, s. butelj; — **-koppa**, flaskin der, kantin.
Puterehtaa, v. stökar, sölar.
Putero, s. stökare, sölare; pöl.
Puti, a. dugtig, duglig; panee pu puhtaaksi, tömmer l. rensar al les, gör rent spel.
Putikko, s. vattensjukt ställe.
Putina, s. träflaska, lägel.
Putisee, v. affaller, faller bort l. ne rasslar; puttrar.
Putistaa, v. har att nedfalla; k. P distaa.
Putkaa, v. rör med kraft och skyn samt, framdrifver, -stöter.
Putkahtaa, **-kautuu**, v. skjuter hast fram, sticker sig l. slinker in l. sp spritter till; putkahtava siemen uppspirande l. grobart frö.
Putkama, s. spikböld.
Putkauttaa, v. låter framskjuta, sli ger fram, skjuter upp hastigt, åstad kommer sprittning.
Putki (**-en**), s. rör, ihålig stängel, cy linder, slida, kaliber; ohra on pu kella, kornaxet är inom hylsan. u piputkessa, gömd i stängeln; ke ranp., hundkummin, hundfloka; uke l. karhunp., björnfloka; tulip., el gap l. -rör; putken polttama, sp böld.
Putkii, v. sätter i väg, stryker af.
Putoaa l. **putoo**, v. faller, nedfaller.
Putoilee, v. faller altjemnt, faller e efter annan.
Putoovainen, a. fallande, som lätt fal
Putous, s. fall, stupa, djup.
Putro, k. **Puuro**.
Putsaa, v. putsar.
Putta, s. hinder.
Putu, s. affall, sopor, orenlighet.
Putukka, s. strunt, slarfver.
Puu, s. träd, trä; pl. **puut** ved, brän istua puulle, painaa puuta s ned *(på träbänk l. stol)*; hevon on puissa, hästen står i redet, förespänd; ei puusta pitkään, i ur fläcken; joutuu puille paljai

ɔmmer på bara backen; — **-aine,** ɔd, lignin *(bot.)*; trävirke; — **-an-ıra-reki,** träskodd slöde; — **-hepo,** äbock; — **-jalka,** träfot, stylta; la-ɔtt; — **-laji, -nlaatu,** trädslag; — **ıetsä,** vedskog; — **n-öljy,** bomolja; - **-piirros,** träsnitt; — **-seppä,** snic-ıre; — **-taimisto,** trädskola; — **-tar-ı,** trädgård; — **-tarhuri,** trärdgårds-ıästare; — **-vanuke,** trämassa; — **ɔilla,** bomull.

dus (-uksen), s. domning, domnings-ılstånd; jalkani on puuduksissa, in fot är domnad.

ha, s. bestyr, fjesk, bråk.

haa, -hailee, v. bestyr, bemödar sig, betar ifrigt, bråkar, fjeskar, pysslar.

hka, s. skinnbräm, luden pelskrage, det ärmuppslag.

hkea, a. yfvig, pösig, stolt.

hkio, s. muff.

hottaa, k. **Puhottaa.**

hut (-uen), -hunen, s. litet träd.

jaa, -ilee, k. **Puuhaa.**

khollari, s. bokhållare.

kka, a. rankig.

kko, s. täljknif, knif; — **-saha,** ıicksåg; — **-äes,** knifhaft.

kkoilee, -kostelee, v. knifvas.

kkonen, s. dim. liten täljknif, dolk; lla puukkosilla, vara i slagsmål ıed knif, knifvas.

las (-aan), a. trästark, plump.

lea, -leva, a. fyllig, trind.

merkki, s. bomärke.

nnuttaa, v. låter förträas; har att omna.

ntuu, v. förträas, blir träaktig; dom-ar, styfnar.

ppo, s. fästing.

rlaukka, s. purjolök.

ıro, s. gröt.

roinen, a. grötig.

ıros (-oksen), s. gröttillbehör, grötsjöl.

rtaa, -rtelee, v. gör inskärningar, räfver fåror, refflar; genomsöker, stö-ar.

ıru, s. *(Kalev.)* brunte.

ıska, s. vindstöt, väderil, svep; at-ack *(sjukdoms)*; hastrej, enkas man; kinnprydnad på rona; tuulen p., väderil; vihan p., anfall af vrede; kuo-eman p., dödsattack; noidan puus-ıat, trollskott, häftiga sjukdomsåkommor; kädet puuskassa, händerna vid sidan.

Puuskaa, v. blåser l. anfaller häftigt med afbrott, utkastar l. uppskastar med afbrott.

Puuskahdus, -kaus (-uksen), s. plötslig il, vindkast, hastigt fall, stöt, puff.

Puuskahtaa, v. blåser l. pustar l. fnyser hastigt, plumpsar.

Puuskainen, a. häftig, men afbruten; p. tauti, sjukdom med häftiga anfall; p. tuuli, ilig vind.

Puuskuu, v. blåser med ilar, sveper, puffar, fnyser, fräser; p. vihassa, fräser af vrede.

Puusniekka, s. enkas man, styffader; hemmåg.

Puustavi, s. bokstaf.

Puustavillinen, a. bokstaflig.

Puustelli, s. boställe, bol; — **-ntarkastelija,** boställsinspektor.

Puusti, s. knuff, stöt, kindpust, vindstöt.

Puuta, s. pud.

Puutattaa, v. låter häkta l. häfta.

Puutava, a. trästark, plump; träig, träaktig.

Puute, s. brist, saknad, afsaknad, nöd; puutteen-alainen, nödställd, behöfvande; bristfällig.

Puute, s. häftning, fastnande, hinder; verkko on puutteessa, nätet har fastnat.

Puutokas, s. fånge.

Puutollinen, a. bristfällig.

Puuton, a. trädlös, trälös.

Puutos, k. **Puute.**

Puuttaa, v. häktar, häftar, sammanfogar; fastnar.

Puutteellinen, a. bristfällig, bristande; häktad, fästad, full med hinder.

Puutteinen, a. bristfällig; monip., med många brister.

Puuttelee, v. träcklar.

Puutto, s. häkte, häktning, fastnande; hinder.

Puutto, k. **Puute** brist; kuoli sukupuuttoon, dog så att dermed hela slägtet utdog, dog ut.

Puuttuilee, v. vill fattas l. brista.

Puuttumaton, a. icke bristande l. trytande, tillräcklig, oupphörlig, outtömlig.

Puuttumus (-uksen), s. brist, saknad; fastnade; k. **Puute.**

Puuttunainen, a. förträad, förhårdnad; som råkat fastna l. blifva.

Puuttuu, v. häftar vid, fastnar, fattar uti, tager i med; smittar; råkar, in-

Päistärikäs, a. full med skäfvor, skäfvig; skäckig, stickelhårig.
Päistää, v. påsätter grimma, betslar; förser med ända; plöjer tegändar.
Päisyys, vrt. **Päinen**.
Päitseet, **-simet**, s. pl. hufvudlag, betsel; grimma.
Päittäin, **päittäisin**, adv. med hufvudet l. ändan förut, framstupa; med hufvuden l. ändarne mot hvarandra.
Päittää, v. fullbordar l. förfärdigar ändan, ändplöjer, begränsar.
Päivenee, v. blir dager, det dagas.
Päivettyy, **-vittyy**, v. blir solbränd, blir förskämd af solen; bleknar.
Päivinäinen, a. alldaglig.
Päivii, v. är öfver l. tillbringar dagen.
Päivittelee, v. solar sig; sölar bort en dag; beklagar l. beskärmar sig.
Päivittää, v. låter solbrännas l. förskämmas af solen; klagar, beklagar sig; päivittäin, päivittäisin, dagtals, dagligdags, dagligen.
Päivyinen, a. hörande till dag, en dags; — s. *(Kalev.)* vacker dag.
Päivys-upsieri, s. dejourofficer.
Päivystelee, **-tää**, v. dejourerar.
Päivystäjä, s. dejour.
Päivyt, s. dim. sanasta **Päivä**.
Päivä, s. dag; dagsljus; sol; söder; p. nousee, laskee, paistaa, solen uppgår, nedgår, skiner; p. koittaa, dagen gryr; sydänp., middag; tänä päivänä (tänäpänä), i dag, denna dag; päivällä, om dagen; päivä päivältä, dag i från l. efter dag; päivästä päivään, från den ena dagen till den andra; päivät päästänsä, dagarna igenom; myötä påivää, medsols; toisna (toissa) päivänä, i förgår; toisena päivänä, (på) andra dagen; päiväkseen l. päivää myöten, för dagen; päivän suussa l. kämmenessä, öppen för solen, i solbaddet; yötä ja päivää, öin päivin, natt och dag, nätter och dagar; ottaa päiviltä, afdagatager; ei päivinänsä l. ikipäivinä, aldrig någonsin; olin päivissä l. pahemmissa kuin päivissä, jag var illa ufkommen l. illa deran; joutuu päiviin, råkar i bryderi l. klämma l. pa kneken; tekee päiviin, gör förgäfves l. fåfängt; vie miehen kaluinensa päivinensä, för mannen med alla hans saker och alt; — **-kausi**, dagen om, hela dagen; — **-kirja**, dagbok; diarium; jurnal; — **-kuuta**, en dag gammal; — **-mies**, dagakarl, dagsverkare; — **-paiste**, solsken; — **-palkka**, daglön, dagspenning; dagtraktamente; — **-työ**, dagsarbete, dagsverk; — **-nkoitto** l. **-koite**, daggryning, dagbräckning; — **-nlasku**, -nnousu, solnedgång, -uppgång; — **-npaiste**, solsken; — **-npaisteinen**, solbegränsad, solig; — **-npolvinen**, så gammal som solen; — **-nrinta**, solbadds l. solbaddsställe; — **-nsappi**, vädersol; — **-nseisaus**, **-npalaus**, solstånd; — **-nsaaja**, dagjemningslinie, eqvator; — **-ntasaus**, dagjemning; — **-nvalo**, dagsljus; — **-nvarjo** l. **-varjostin**, parasoll.
Päiväinen, a. hörande till dag, lif. kolmi- l. kolmen p., tre dagar gammal l. lång; jokap., hvardaglig, daglig; tämän päiväinen, denna dag; pahan p., jämmerlig, illa tillty[illegible]; hyvän p., utmärkt, väl beskaffad; turhan p., fåfäng, småaktig; p. rauta, uselt jern.
Päivällinen, a. hörande till dag; — s. middagsmåltid; syödä päivällistä l. olla päivälllsellä, spisar middag.
Päivällistää, v. spisar middag.
Päiväläinen, s. dagakarl, daglönare, [illegible]gokarl.
Päivänee, v. det dagas, blir dag.
Päivänen, s. dim. sanasta **Päivä**.
Päivänne (**-nteen**), s. sol- l. daglikhet.
Päiväs, s. dagslängd; päivääss[illegible], en dag.
Päivästää, v. spisar middag.
Päivättää, v. daterar; bleker i solen.
Päivätär (**-ttären**), s. soldotter, [illegible]gens tärna.
Päivätön, a. utan sol l. dag; p. pohjo[illegible] den mörka (dag- l. sollösa) norden.
Päiväys (**-ksen**), s. dagsresa, dagsmarsch; datering.
Päivää, v. dagas, blir dag; daterar.
Päiväyy, k. **Päivettyy**.
Päivönen, s. dim. sanasta **Päivä**.
Päkeä, s, den främre tjocka delen af fotsulan.
Päkähtää, v. röres ur fläcken, studsar, blir stående.
Päkärä, s. brunst; tjockt kött.
Pälke, s. spjele, flisa.
Pälkkii, v. slår ut en flisa, spjelkar.
Pälkky, k. **Pälvi**.
Pälkähtää, v. splittras, slår flisor, [illegible]

omkring; p. päähän, faller in l. unnet, får infall.
ire, s. splittra, flisa.
htää, -htyy, v. rusar hastigt ifrån, tar.
hys (-ksen), s. *(Kalev.)* pösighet, igt ting.
i, -issy, pälssit *(pl.)*, s. pels.
(-en), s. obrunnen fläck på en d; snöfri fläck om vintern och vå- : bar tufva.
i, v. bildar fläckar, smälter snön ktals.
nen, a. fläckig, full med bara l. fria fläckar.
r, v. smilar, insinuerar; *(Kalev.)* ar. väsnas.
ıtää, k. Pälkähtää ja Pällähtää.
(-lkään), s. fotställe l. fotfäste *skidan)*; trångmål, kris; päästä tä pälkähästä, befria från denna ra ställning.
tää, v. gör fotfäste.
i, s. spänning.
ä, s. penna.
ıri, s. spännare.
ää, v. pressar, bultar, gör med trängning.
i, s. svärm, stimm.
s. perta; — -katto, perttak; — si, pertås; — -pihti, -jalka, pertka; — -koppa, -vasu, pertkorg; u, pertved, lathwood.
nen, a. rik på pertor, af pertor.
ä, s. surr, gnissel, skorrning.
ee, v. surrar, gnisslar, prustar, skor- , stänker, fräser.
tin (-imen), s. skramla.
täjä, s. surrare, gnisslare; ruo- n p., *(bibl.)* pelikan.
tää, v. har att surra, låter gnissla, ser, prustar, frustar.
tää, v. sörplar.
ä, s. skinn, pergament, skinnband, m; — kirja, permbref.
ytin, s. skramla; tremulant.
ä, s. skramla; trissa; skräflare, en n skorrar.
ää, -rryttää, s. skramlar, skräflar, rrar, snarrar.
kii, s. strittar, stänker, prustar ut.
ky, s. frustning, prustning, stänk- ıg; vuohi on pärskyllänsä, ge- ı är brunstig.
kyttää, -ttelee, v. stänker på, strit- , prustar.

Pärskyy, -ää, v. frustar, prustar, stänker, sprattlar.
Pärskähtää, v. frustar l. prustar till hastigt.
Pärskähyttää v. har att prusta l. stänka, stänker på.
Pärsää, v. nådar, nitar.
Pärty, -rtö, s. bråte, skräp; pärtöineen päivineen, med rubb och stubb.
Pärähtää, v. surrar l. skräller till; spricker, flyger upp.
Päräjää, -rää, k. Pärisee.
Päsmäri, s.; päälläpäsmäri, öfversittare, kaxe.
Pässi, s. bäss, gumse, bagge.
Pätee, v. duger, går an, förmår, gäller; *(Kalev.)* duger; räcker till.
Päteellinen, a. duglig, kompetent, pålitlig.
Pätemätön, a. oduglig, ogiltig, inkompetent, oförmögen.
Pätevä, a. duglig, lämplig; giltig, kurant; stark, ansenlig.
Päteyy, v. timar, råkar, träffar.
Pätine, s. *(Kalev.)* grannlåt.
Pätkii, v. skär i stumpar, styckar; plockar *(humla)*, upprycker.
Pätkä, s. stump; karbas.
Pätsi, s. ugn.
Pättää, k. Pätee.
Pätö, s. duglighet, förmåga; *(iron.)* uselhet; epäpätö, oduglighet; odugling; idiot.
Pätöinen, a. duglig, passabel, förträfflig; usel, ömklig, eländig; epäp., oduglig; idiot.
Pää, s. hufvud; ända, slut; spets, topp; lynne; sormen p., fingerspets; nenän p., nästipp; ohran p., kornax; veitsen p., knifskaft; pöydän p., bordsända; järvenp., träskända; istuu lakki päässä, sitter med mössan på hufvudet; on hyvällä, pahalla päällä, är vid godt, elakt l. dåligt lynne; on kahdella päällä, är tvehogsen; tappaa l. etsii päätä, löskar hufvud; pystyy päähän, fastnar i minnet, blir uppfattad; menee päähän, fastnar i minnet; går i hufvudet, berusar; on päissänsä l. viinapäissä, är berusad l. full; tulee päihinsä, blir berusad l. full; käy päihinsä l. päinsä, går för sig, låter göra sig; kuin päähän lyöty, hängfärdig; ajattelee päänsä ympäri, begrundar efter yttersta

förmåga; pitää pitkin päätänsä, hvälfver i sitt hufvud, eftersinnar noga i sitt hufvud; pistää päähän, rinner i hogen; faller in; päästä päähän, ifrån ena ändan till den andra, från början till slut; parhaasta päästä, förnämligast, hufvudsakligen, för det mesta; omasta päästä, af eget hufvud, sjelfmant; päässä, päähän, i hufvudet; på spetsen; på ett afstånd af; päästä, från, på ett afstånd af; efter förloppet af, efter; päällä, ofvanpå, öfver, på; päälläasuja, öfverbyggare; päältä, ofvanifrån, ifrån, af; kuulla päältä, höra på; päälle, på, öfver; päällekirjoittaa, påteckna, öfverskrifva, påskrifva; päällekirjoitus, påteckning, påskrift, öfverskrift; päällekantaja, åklagare; pukee päälle, påkläder; tuota päätä, genast; yhtä päätä, på en gång, med ens, altjemnt; päätä-havin l. -pahkaa, hufvudstupa, hals öfver hufvud; päältä iskein l. ylipäinsä l. ylipään, öfverhufvudtaget, summariskt; päänänsä, alldeles, helt och hållet; panee päätäni, klandrar mig; ajaa päähäni, beskyller mig, skyller på mig; minun pääni kantaa, mitt hufvud tål; jag bär hundhufvudet; päin, riktning från l. mot, vänd åt, mot, åt — till; minua päin, mot mig, åt mig till; sinnepäin, ditåt; loppumaan päin, lutande mot slutet; päältäpäin, ifrån ytan l. det öfversta, på förhand; paljain päin, med bart hufvud; omin päin l. omalla päällänsä, på egen hand, efter eget bevåg; pimein päin, i mörkret; alla päin, med hängande l. lutadt hufvud; — **-ajatus**, hufvud- l. grundtanke; — **-asia**, hufvudsak l. -fråga; — **-asiallinen**, hufvudsaklig; — **-enkeli**, erkeengel; — **-hallitus**, centralstyrelse; — **-henki** l. **-henkilö**, hufvudperson; — **-johtaja**, öfverdirektör, generaldirektör; — **-joukko**, förnämsta trupp; hufvudhär; — **-kaitsija**, öfverinspektor; — **-kallo, -kasu, -kehä**, hufvudskalle, hufvudskål; — **-kappale**, hufvudstycke; artikel; — **-kartano**, sätesgård, — **-kaupunki**, hufvudstad; — **-kirja**, hufvudbok; hufvudskrift, original; — **-kohta**, hufvudpunkt; — **-konsuli**, generalkonsul; — **-koppa**, mul- l. noskorg; — **-kopsa** l. **-pussi**, tornister; — **-koristus, -o-ma**, (*Kalev.*) hufvudprydnad; — **-k-vernööri**, generalguvernör; — **-ky-**bolby; — **-laki**, hjessa; — **-m-**hufvudman, höfvidsman, anförare; — **-munkki**, abbé, abbot; — **-n-**hufvudsvål; — **-notaarius**, protocol-rie; — **-nunna**, abbedissa; — **-o-**l. **-velka**, hufvudstol, kapital; — **-p-sasto**, hufvud- l. centralafdelning; — **-pappi**, primas, prelat; — **-pap-**primat; — **-pukari**, öfverskärare; — **-ripa**, hufvudbindel, hårupplägg-**-rivaton**, utan bindel kring huf-— **-seinä**, gafvel, gafvelvägg; — **-s-lo**, hufvudgård, sätesgård; — **-t-koitus**, hufvudsyfte, hufvudända — **-tauti**, qvarka; — **-toimi-**centralbestyrelse: — **-vahti**, hö-— **-varas**, erketjuf: — **-velka**, h-vudstol l. -lån; — **-vero**, kopp-hufvudskatt; — **-väri**, grundfärg. h-vudfärg; — **pään-alus** l. **-alai-****-alunen**, hufvudkudde, hufvudgärd; **-n läpi**, hål för hufvudet, halsh-**-npakko, -kipu, -särky**, hufvud-— **-n rako**, söm i hufvudskålen. **-ntauti**, hufvudvärk, qvarka.

Päähine, s. hufva, **kapuschong**, huf-bonad.

Päähinen, s. grimma.

Päähyt (-yen), s. dim. sanasta Pää.

Pääkeä k. **Päkeä**.

Pääkkö, -kkönen, s. ytterst ände hufvudstycke: gafvel; som har st hufvud; — a. svindelsjuk.

Pääksi, -sy, s. kölsvin, akeppsk-akterända; stäf.

Pääksyttäin, -ksytysten, adv. ände ända, hufvuden mot hvarandra. hvarandra, å rad.

Päälle, postp. på, ofvanpå; pukee p-lensä, påkläder sig; kantaa p-gar, kärar; ottaa päällensä, t-sig; yön p., frampå natten; se k-hengen p., det gäller lifvet; mi-tä p., på l. per man; — **-kant-**klagande, kärande part; — **-kark-**anfall, angrepp; — **-karkaava, -k-pä**, anfallande, offensiv; — **-kirj-tus**, påskrift, påteckning; utan-— **-pano**, påläggning, pålaga; — **-p-tävä**, fortfarande, enständig; — **-p-semätön**, obestiglig; — **-valutus**, versilning, -gjutning.

Päälleksyttä, -ekkäin, -etysten, a-öfver l. på hvarandra.

kyys (-yyden), s. befäl, chefförmanskap.
kö, s. chef, befälhafvare, prefekt, man, anförare, kommendant; — **ta**, befälet, befälspersonalen.
liten, adv. ytligt, öfverhufvud-.
imäinen, a. öfverst varande, öf-, öfre.
ien, a. öfre, yttre, på ytan va-; — s. öfvertåg, täcke; pirran **äskedsklåfve**; maidon p., grädkengän p., öfverläder till skor; a p., jernbeklädnad; jernbeklädd; yn p., dynvar; kaupan päälgåfva på köpet; hevosen liset, mellangift vid hästbyte; **lisiksi**, till på köpet, till råga , derutöfver; päällishame, öfortel; päällispuoli, öfra sytan; päällisvaate, öfverklädytterklädnad, öfverplagg.
ysten, k. **Päälleksyttä** j. m. e. **tää**, v. öfverdrager, reveterar, r öfvertåg; gifver på köpet.
se, adv. j. postp. långsmed det sta, öfver; ytligt; lintu lensi on p., en fogel flög öfver kyrkan.
tää, v. lägger på hvarandra.
s (-yksen), s. öfversta delen af t, öfvertåg, omslag, konvolut, grädd — **-hame**, klädning, öfverkjortel; **kenkä**, öfversko, ytterkänga; — **ta**, chefskap, befäl; — **-mies**, uppsgman, förman, öfverman; alilysmies, qvartersman; — **-pa**, omslagspapper; — **-takki**, öfck; — **-vaate**, öfverklädnad, ytädnad, öfverplagg.
stä, s. öfvertåg, öfverdrag, kuvert.
stää, k. **Päällistää**.
, postp. på, ofvanpå; k. **Pää**; — **märi**, öfversittare.
, s. (*bibl.*) perla.
e, -ä, s. fäll, bård; ärr.
ää, v. fällar, kantar.
nä, s. päron.
, v. slipper, undslipper, kommer . löskommer, befrias; upphör med, ar; kommer l. slipper in, framkomhinner, får blifva, blifver; tänne ääse, hit slipper man l. kommer icke in; uuni p., eldningen är ndad, ugnen är färdig att grädda; erille l. päähän, hinner l. slipp till målet, kommer fram; solmu knuten går upp l. lös; p. saarnasta, slutar att predika; p. vapaaksi, slipper l. blir fri; p. makuun, får smaken; p. korkeaan ikään, uppnår en hög ålder; p. jaloille, kommer sig upp, till fötters; p. menemästä, slipper att gå; häneltä p. nauru, han brister ut i skratt.
Pääsemys, -entö, s. undkomst, befrielse, utväg.
Pääsemätön, a. som icke slipper l. sluppit, bunden vid något; oslipplig, oeftergifiig, oundgänglig, ohjelplig; ofarbar; on pääsemättömissä, är illa fast; luokse p., otillgänglig.
Pääsin, s. undkomstmedel, befrielse; — **-päivä**, befrielsedag.
Pääsiäinen, s. påsk; — **-äisjuhla**, påskhögtid; — **-äisraha**, påskpenningar, -ören.
Pääsky, -ynen, s. svala; viiri- l. tervap., tornsvala; haara- l. saksip., ladusvala; rästäsp., hussvala; ranta- l. multap., strandsvala.
Päästelee, v. löser småningom, släpper en efter annan.
Päästin (-imen), s. löse- l. befrielsemedel, lösen; — **-avain**, lösenyckel.
Päästäjä, s. lösare, befriare.
Päästämätön, a. som ej släpper l. löser, oupplöslig; oeftergifiig, efterhängsen; luoksep., otillgänglig.
Päästättää, v. låter lösa l. lösgifva.
Päästää, v. släpper, in- l. utsläpper, låter gå l. komma, släpper lös, lösgifver, löser, lossar, befriar; gifver ifrån sig; dimitterar, admitterar; förafskedar, afmönstrar (*sjömän*); p. äänen, uppgifver ett rop, ger ljud ifrån sig; p. auki, knyter upp, knäpper upp, löser; p. kotiin, hemförlofvar; p. käsistänsä, lemnar ifrån sig, låter gå sig ur händerna; p. kahleista, lossar ens bojor.
Päästö, s. lösning, lösgifning; afsked, afmönstring j. n. e., vrt. **Päästää**; synninp., aflösning, absolution; ripille-p., admission till nattvarden; — **-katsastelu**, afmönstring; — **-keino**, befrielsemedel; — **-kirja**, orlofssedel, afskedspass; — **-kuitti**, decharge; — **-lupa**, afsked; — **-n-avain**, lösenyckel; — **-tutkinto**, dimissionsexamen, afgångspröfning.
Pääsy, -ö, s. undkomst, befrielse; tillträde; — **-piletti**, entrébiljett, inträdeskort; — **-maksu**, inträdesafgift;

— **-sana**, lösen; — **-tutkinto**, inträdesexamen.

Pääte (-tteen), s. afslutning; äudelse; nådning (*naulan*); grundsats; (*Kalev.*) åkomma; päivän päätteeksi, för att afsluta dagen; päälle päätteeksi, till på köpet.

Päätelmä, s. slutledning, omdöme.

Päätimysten, adv. hufvudstupa, hals öfver hufvud.

Päätin (-ttimen), s. afslutningsverktyg; afslutning, slut; nådning.

Päätine, k. **Päähine**.

Päättelee, v. afslutar småningom, lägger sista hand vid; öfverväger; drager slutsatser.

Päättelijäs (-ään), a. beslutsam.

Päättyy, v. slutas, ändas, utfaller, kommer till afslutning.

Päättämys, s. omdöme.

Päättämätön, a. ofullbordad, oafslutad, oafgjord; onitad.

Päättää, v. ändar, slutar, afslutar, fullbordar; besluter, afgör, bestämmer, resolverar; drager slutsats, påstår; nådar, nitar (*naulaa*); p. asian, besluter l. afgör saken; siitä päättäen, att sluta deraf; p. asioista, sluter af sakerna; päättivät tulla yhteen, de stämde möte; päätetyksi julistaa, afblåsa (*en riksdag l. landtdag*).

Päättö, s. nåd, nitning.

Päättömyys, s. hufvudlöshet, ändlöshet.

Pääty, s. gafvel; ända; päädyt l. päätyhirret, stockar till gafvelresning; — **-seinä**, gafvelvägg.

Päätyksin, päätätysten, adv. ända mot ända, hufvuden mot hvarandra.

Päätyy, v. råkar, hamnar, träffar komma, inträffar, sker, aflöper, slutas; miksi p., hvad blir slutet, huru aflöper det? päätyi näkemään, råkade se; päätyi käsiini, stadnade i mina händer, föll mig i händerna.

Päätö, k. **Pääty**.

Päätön, a. hufvudlös, ändlös.

Päätönen, s. litet hufvud.

Päätös (-öksen), s. afslutning, utgång; beslut, utslag, resolution, slutsats; kirjan- l. tilinp., bokslut; välip., resolution; päätökseksi, till slut; tekee päätöksen, fattar beslut; fäller utslag; päätöksen purkaminen, resning; — **-laatu**, prejudikat; — **-tapa**, slutsätt; — **-valta**, beslutanderätt.

Pöhellys, k. **Pöhkö**.

Pöhisee, v. pöser, jäser, sväller.

Pöhistelee, v. låter småningom p...

Pöhistyy y. m., k. **Pöhöttyy** j. n...

Pöhkö, -nö, s. stolle, tok, fåne.

Pöhköilee, v. beter sig därlikt. f... fjollas, tokas.

Pöhkömäinen, a. pjoskig, fjollig. st... småtassig.

Pöhköyttää, v. gör stollig l. tokig... dårar.

Pöhmerö, s. lös mörja, mudder.

Pöhnä, s. rusigt tillstånd; olla p... nässä, vara rusig, drucken.

Pöhähtää, v. pöser hastigt upp.

Pöhö, s. pösighet, svullnad; — **-pi...** jäsmjölk; — **-tauti** l. **vesipöhö**... tusot.

Pöhöinen, a. pösig, uppblåst, upp...

Pöhöttyy, -höyy, v. blir uppöst p... l. uppblåst, svullnar, sväller.

Pöhöttää, v. låter pösa l. svälla... pösig, svullen l. uppblåst; vräk...

Pöhötyttää, -höyttää, k. **Pöhöttä...**

Pökeltyy, -kertyy, v. dignar ned... medvetslös, kommer af sig.

Pökeltää, v. talar oredigt, ... mumlar

Pökkelö, pökkö, s. torr l. ... stubbe; — **-pää**, pundhufvud; p... stock.

Pökkii, -kkää, v. stöter, slår ... nen, bökar.

Pökkiintyy, v. förhårdnar, fört...

Pökkärä, s. koka, klimp.

Pöksyt, s. pl. byxor.

Pöksä, s. kyffe, hydda, koja.

Pököttää, v. står hård och torr; ... orörlig.

Pölhö, s. ihålig stubbe; kanna ... urhålkadt trä; fåne; mehilais... kupa.

Pölikkä, s. klots, klabb, block.

Pölisee, v. yr omkring.

Pölistää, v. uppväcker yra af ... snö, har att yra l. damma.

Pölkky, -ä, s. block, stockända, ... kubb; välterstock; — **-pää**, pun... vud; tjurskalle.

Pölkkyää, v. afkubbar, aftrummar.

Pölkäre, s. klabb, kubb.

Pölly, k. **Pöly**.

Pöllähtää, -llähyttää, -lläyttää, v... ger upp som dam l. yrsnö, rusar p... ligt upp, blossar; anländer ...

Pöllästyy, v. blir uppskrämd, ... hastigt.

Pöllö, s. uggla, uf; fåne, tölp; ...

issap., nattuggla, kattuggla; tunip., harfång, fjälluggla; varpuissparfuggla; pöllömpi, fånigare.
näinen, a. ufaktig; tölpaktig, stoltäpig.
tää, -ttelee, v. beter sig tölpigt, gapar och stollas.
nä, -väsi, s. dumhufvud, stoll.
r. dam, stoft, yrsnö; — -hiekka, sand.
tää, v. upprör dam, dammar: bolblossar.
kö, s. damhop.
tyy, v. blir dammig, neddammas.
l. pölyää, v. dammar, yr, hvirfupp.
ttää, v. neddammar, gör dammig.
tää, k. Pöllähtää.
yttää, -läyttää, v. uppväcker hayra (*af dam l. snö*), pudrar, skahastigt, bolmar; puhuu pöläyt, talar obetänksamt, fäller ett orlagdt ord.
tä, v. yr omkring, dammar.
kä, s. yra, vefva, bryderi.
pö, s. ngt stint l. utstående.
ttelee, v. går stinn, röres lunsigt.
ä, a. bukig, stinn.
i, v. sträfvar, tränger sig.
ttää, pönkkii, v. stöttar, stylunderstödjer; (*fig.*) uppstyltar.
tä, -kkö, s. stötta, stylta; bom, l; on pönkillä, är på styltor; ren p., sångens kraft; — -hame, kjortel, krinolin.
tää, v. stöttar, styltar, understödtillbommar.
irä, k. Penger.
stää, k. Ponnistaa.
äilee, v. stretar l. spänner l. putt emot. är motsträfvig.
ö, s. bunke, balja, trämortel; prestol.
tkä, a. högfärdig, stolt, elegant; s. högdjur.
ttää, -elee, -ltää, v. rör l. råddar p, knådar.
rö, s. röra, rådd, mörja, hönsdeg.
röinen, s. rörig, mörjig, sofsig.
ee, v. mumlar.
ö, pöpö, s. buse.
ttää, v. talar l. ljuder stammande predigt, smackar.
istyy, -rhöttyy, k. Pörröttyy.
istää, v. lurfvar, ruggar, reser håren.
ä, -ö, k. Pörrö.

Pörhää, v. är lurfvig, ruggig; hvirflar upp.
Pörisee, v. brummar, surrar, sorlar.
Pörnyy, v. dammar, hvirflar.
Pörrinkäinen, k. Perho j. Pörröpää.
Pörrö, s. lurf, lurfvighet, burr; spöke; — -pää, lurfhufvud; hiukset ovat pörröllänsä l. pörrössä, håret är lurfvigt l. burrigt.
Pörröinen, a. lurfvig, burrig.
Pörröttyy, v. blir lurfvig l. burrig, ruggas.
Pörröttää, v. gör lurfvig l. burrig, lurfvar, burrar upp, ruggar; flyger med ruggiga, utspärrade vingar, flyger surrande.
Pötkii, v. lunkar, skyndar; p. pakoon, tager till flykten.
Pötky, k. Pytky; tupakkap., cigarr; — -tupakka, rulltobak.
Pötkähtää, v. slinker fram, dimper ned, inträffar plötsligt.
Pötkö, s. vräkling, strykare.
Pötsi, s. våmb.
Pöty, s. kram, småsaker.
Pöydällinen, a. bordegande; — s. ett bord fullt.
Pöydänne (-nteen), s. disk,
Pöyhe, s. yfvighet, pösighet.
Pöyheä, a. yfvig, lurfvig, pösig; stolt, uppblåst.
Pöyhii, -entää, v. rör upp, bökar, uppöser, uppluckrar.
Pöyhistelee, -ntelee, v. yfves, beter sig högdraget, är uppblåst, stoltserar, krånar sig.
Pöyhistyy, v. blir yfvig, pöser upp.
Pöyhistää, -stelee, v. uppreser håren l. fjädrarna, gör pösig l. lurfvig, uppblåser; högfärdas.
Pöyhittyy, v. blir pösig l. lucker.
Pöyhittää, v. uppöser, uppluckrar.
Pöyhkeä, -hkä, a. pösig, yfvig; uppblåst, förmäten, bål, dryg.
Pöyhkää, -ii, v. puffar, skryter, svassar, bröstar sig.
Pöyhkäri, s. kaxe, storskrytare.
Pöyhkäys, s. puff.
Pöyhää, -ilee, v. är med håren l. fjädrar uppresta, yfves, larmar.
Pöyhöttää, -höttelee, k. Pöyhistää, -histelee.
Pöykkeä, k. Pöyheä.
Pöykiö, s. fåne; hög, hop.
Pöykkää, v. bullrar, larmar, talar hårdt; högfärdas.
Pöykähtää, v. larmar till hastigt; slin-

ker fram (*obemärkt*); låter ett ord undfalla sig.
Pöykähyttää, -käyttää, v. väcker hastigt larm; fäller ett oöfverlagdt ord.
Pöylii, v. bölar.
Pöyristys, s. ruggning; rysning.
Pöyristyttää, v. har att ruggas, gör lurfvig; har håren att resa sig, väcker rysning.
Pöyristyy, v. blir lurfvig, ruggig; känner rysning.
Pöyristää, v. reser håren l. fjädrarna, ruggar; väcker rysning.
Pöyry, s. sotgnista (*pöyre*); lurfvighet (*pörrö*); on pöyryllänsä, är lurfvig.
Pöysti, s. skinka, lårstycke.
Pöytyri, s. soppskål, terrin.
Pöytä, s. bord, taffel; jalkapöytä, bord med fot; fotblad; istuu pöydällä, sitter på bordet; istuu pöydässä, sitter till bords; istuu pöytään, sätter sig till bords; kattaa pöytää, dukar ett bord; pöydän pää l. [illegible] nä, bordsända; pöydän jalka, [illegible] fot; pöydän kattaja, taffeltäck[illegible] — **-jako,** skiftesberedning, [illegible] ning på karta; — **-kalut,** bord[illegible] — **-kello,** bordsklocka; bordsta[illegible] pendyl; — **-kirja,** protokoll; [illegible] joittaa pöytäkirjaa, för[illegible] kollet; kirjoittaa l. panna p[illegible] kirjaan, inprotokollera; al[illegible] täkirja, memorialprotokoll; — [illegible] **ja-sihteeri,** protokollssekreterar[illegible] **-kirjuri,** protokollist; — [illegible] bordssällskap; — **-lasi,** taffelg[illegible] **-lauta** l. **-puolisko,** bordsskif[illegible] **-raha,** taffelpenningar; — **-risti,** [illegible] fötter till bord; — **-vaate** l. [illegible] bordduk; — **-veitsi,** bordsk[illegible]
Pöytäinen, a. bordrik, hörande till [illegible] bordformig.
Pöökki, s. bok (pyökki).
Pööveii, s. bödel.

Q.

Q puustavilla, jota vanhimmissa suomenkielisissä kirjoissa tavataan, ei nyt enää mitään perisuomalaista sanaa aljeta. Myöskin vierasta syntyperää olevissa sanoissa pannaan **q**:n sijaan tavallisesti **k**, tahi tehdään muunlainen muutos. Mutta kun kuitenkin semmoisia muukalaisia sanoja sekä sopii että täytyy suomenkielessä käyttää, niiden puhdasta oikeinkirjoitusta säilyttämällä, otetaan tähän esimerkin vuoksi seuraavat:

Qvadraatti, s. qvadrat.
Qvaliteetti, s. qvalitet.
Qvantiteetillinen, a. qvantitativ.
Qvartaali, s. qvartal.
Qvarterooni, s. qvarteron.
Qvartetti, s. qvartett.
Qvartsi, s. qvarts.
Qvinqvenni, s. qvinqvennium.
Qvintti, s. qvint.
Qvinttiini, s. qvintin.
Qvootti, s. qvot.

R.

Raa'anta (= raadanta), s. (*Kalev.*) verk, dåd.
Raa'asti, adv. rått, på rått sätt.
Raadanta, s. arbetande, arbete; rödjning.
Raade (-teen), s. (*mödosamt*) arbete, rödjning, odling; svedjeland, odlingsmark, intaga; — **-maa,** stubbjord.
Raadellus (-uksen), s. rifvande, slitning.
Raadisko, s. assamling, luderplats.
Raadollinen, a. asig, djurisk, eländig.
Raaentaa, -istaa, v. gör rå, förråar, förvildar.
Raaentuu, -istuu, v. blir rå, förv[illegible]
Raahaa, v. släpar, kånkar med.
Raahtii, v. nännes, har hjerta till [illegible]
Raaja, s. extremitet, lem; — **-ri[illegible]** krympling, lemlytt, vanför.
Raajainen, a. hörande till lem; [illegible] raajainen, groflemmad; eheär[illegible] oskadade lemmar.
Raajallinen, a. med lemmar l. ext[illegible] ter försedd.
Raaju, k. **Reila.**
Raaka, a. rå; — s. rå (*å skepp*; [illegible]

akana l. raa'altansa, uppäter som l. otillredd; — -aine, råämne; — urje, råsegel; — -sydäminen, råertad; oförskräckt.
kaa, v. rakar.
kalainen, s. vilde, barbar; — laispa, vild, barbarisk l. ohyfsad plägd.
kale, -kila, s. kart.
kkilauta, s. vrak- l. utskottsbräde.
kku, s. snäcka, mussla; spragga, rr qvist; grythållare.
kkuu, v. kraxar, skränar.
kuus (-uuden), s. råhet, barbari.
maisee, k. Raappaisee.
mattu, s. bibel, skrift; raamatun lity s, bibelförklaring; exeges; raatun lause, bibelspråk.
mi, s. ram.
mu, s. skråma, streck.
muttaa, v. gör skråma l. rispa.
na, s. meteor; luftstreck.
nta, k. Raa'anta.
ntaa, v. utmerglar, utnöter.
nto, k. Rantu.
peveitsi, s. raderknif.
ppaa, v. tillgriper, roffar.
ppaisee, v. klöser, skrapar l. skrår till; tillgriper.
ppatikku, s. strykstick.
ppii, -uttaa, v. skrapar, skubbar, afvar, krafsar, raderar.
ppio, s. strykspån.
si, s. häckla, karda, skrubla.
sii, v. häcklar, kardar, krafsar, rifver.
siintuu, v. blir illa medfaren l. tillgad, förslites, utmattas.
sta, s. rasp, krats, rifjern.
staa, v. rifver, sliter, skrapar; sköfr; släpar, drager.
stin, s. rifjern, skrubla.
stolaisuus, s. vandalism.
stupa, s. rådstuga, rådhus; — vanikeus, rådstufvurätt.
staa, v. arbetar (*tungt*), rödjar, uppdlar, afsvedjar.
staja, s. arbetare, rödjare.
tari, s. skräddare.
televainen, raatelijas, a. rofgirig, oflysten, sargande.
telee, v. sargar, rifver, misshandlar.
ti, s. råd; — -huone, rådhus; — -mies, rådman.
tii, v. lagar, tillreder.
to, s. as, död kropp, vrak; (*Kalev.*) rbete.
tta, s. var, orenlighet.

Raattu = raadettu, k. Raataa.
Raatustaa, v. traskar, klåpar, gör mödosamt.
Raavaasti, adv. groft, dugtigt.
Raavas, s. nöt, fä, kreatur; sarviraavaat, hornboskap; raavaskarja, nötkreaturen; raavaanliha, nötkött; — a. dugtig, grof.
Raaveltuukki, s. ravenduk.
Radake, s. vattenklöfver.
Radittain, adv. radvis.
Rae (-keen), s. hagel; korn, gryn; sataa rakeita, haglar, faller hagel; suolarae, saltkorn; — -hauli, druf-hagel; — -sade, hagelskur; — -lumi, trindsnö; — -suola, grofkornigt salt.
Raehtii, v. haglar.
Raha, s. penning, penningar, mynt, slant; afgift; (*Kalev.*) skinn, vildbråd, fångst; miehellä on paljo rahaa l. rahoja, manneh har mycket penningar; hopeafahat, silfvermynten, silfverslantarne; kultaraha, guldmynt, guldslant; Suomen r., finskt mynt; pieni r., skiljemynt, småpenningar; puhdas r., reda penningar, kontant; kova r., klingande mynt; käypä r., gångbart mynt; väärä r., falskt mynt; särkeä rahaa, vexla till smått; vaihtaa rahaa, vexla pengar; lyö rahaa, myntar; lyö rahaksi, utmyntar; maksaa (puhtaassa) rahassa, betalar kontant; lukee rahaa, räknar penningar; — -apu, penningebidrag l. -hjelp; — -arvo l. -hinta, penningevärde; — -asia, penningeaffär l. -fråga; — -kanta, myntfot; — -kirje, penningebref; — -kuva, myntpregel; — -laatta l. -lopo, myntplatt l. -plants; — -laina, kontant lån, penningelån; — -liike, penningerörelse; — -makso, penningeutgift l. -afgift; — -mestari, myntmästare; — -mies, kapitalist, penningkarl; — -määrä, penningebelopp; — -määräys, anslag; stat; — -n-ahneus l. -himo, penningegirighet; — -nkanta, myntfot; — -nkuva, mynttecken; — -nlaji, myntsort; — -nlasku, penningeräkning; — -nlyönti, myntning, myntpregling; — -nmaksu, penningebetalning; — -nmerkki, myntprägel; — -nmuutos, myntreform; — -npula, penningenöd; — -npuute, penningebrist; — -ntulo, inflytning af penningar l. medel; — -nvaihto, penningevexling; — -nväärennys, myntför-

falskning; — **-paja**, mynthus, -verk; — **-palkka**, kontant lön; — **-saatavat**, kontanta fordringar; — **-toimi**, penningeväsende, drätsel; — **-toimikamari**, drätselkammare; — **-tulo**, penningeinkomst; — **-varat** (*pl.*), penningemedel, penningetillgångar; — **-varain-toimi**, finansoperation; — **-voitto**, kontant vinst.

Rahahtaa, v. rasslar l. skramlar till.

Rahakas, **-llinen**, a. penningerik, med medel försedd.

Rahasto, s. fond, kassa, skattkammare, ränteri; — **-nhoitaja**, kassör, räntmästare, skattmästare.

Rahattomuus, s. penningebrist, medellöshet.

Rahi, s. bänk (*vid ugnen*); vinternot.

Rahina, s. rassel, prassel.

Rahisee, v. rasslar, praselar, skramlar.

Rahistaa, v. har att rassla, prasslar med; har att vissna.

Rahistuu, v. vissnar, förtvinar.

Rahje (-hkeen), s. rankrem, dragrem.

Rahjus, s. drölare, sölmakare, stackare.

Rahjustaa, **-stelee**, v. drölar, sölar, knogar sig fram.

Rahka, s. skum, drägg, lödder; r. tippuu, skummet dryper, svetten lackar; — **-maito**, jäsmjölk; — **-sammal**, hvitmossa; — **-suo**, torf-, hvitmosse.

Rahkainen, a. skummig, löddrig, dräggblandad, mossig.

Rahna, **-u**, s. splint; sår.

Rahnikko, s. hopgyttring, klump.

Rahnikoitsee, v. hopgyttrar, tvinnar l. flätar ihop.

Rahoittaa, v. förser med penningar.

Rahtaa, v. fraktar, befraktar.

Rahti, s. frakt; — **-palkka**, fraktlega, forlön.

Rahtu, s. smula, grand, skärf.

Rahustaa, v. anskaffar penningar, vigilerar.

Rahvas, s. folk, allmoge, pöbel; — a. dugtig; — **vaankirja**, folskrift; — **-valta**, pöbelvälde; oklokrati.

Raidakas, **-llinen**, a. randad, randig.

Raidittaa, v. bekläder med lakan (raiti).

Raidoittaa, v. randar, gör ränder.

Rainalainen, s. invalid.

Rainas, **-ainen**, a. krasslig, opasslig, skral, bräcklig.

Rainastaa, **-stelee**, v. sjukas, krasslar, skraltar.

Rainauttaa, v. gör sjuklig l. krasslig, försvagar.

Rainaantuu, **-stuu**, v. blir sjuklig l. krasslig.

Rainistaa, v. enerverar, utmärglar.

Rainistuu, v. förtvinar, utmärglas.

Raikahtaa, v. skriker till gält, giftar ett gält anskri.

Raikas, a. frisk, klar, gäll; r. vesi friskt vatten; r. maa, frisk l. kyl jord; r. ääni, klar l. gäll l. skallan röst.

Raikastaa, v. uppklarar, uppfriskar

Raikastuu, v. uppklarnar, blir gäll frisk.

Raiku, s. skall, skallande.

Raikuu, v. ljuder gält, skallar.

Raima, a. vildsint, yster, yr, rask. eld

Raina, a. knapp, njugg.

Rainaa, **-staa**, v. rifver, sårar; förstör var, förstör.

Rainio, s. rifvet l. uselt tillstånd.

Raino, s. fragment, brott, remna.

Rainta, s. mjölkstäfva.

Raippa, s. spö, vidja; räcka, lingd. **-vitsa**, spö.

Raippoo, v. slår med spö, hudstry

Rairo, **-u**, s. vråk, råka, remna i

Raiska, s. smolk, grand; stackare: ka ja malka silmässä, grande bjelken i ögat; maidossa on koja, det finnes smolk i mjöl lapsi raiskat, de stackars

Raiskaa, v. förderfvar, förstör; r. rahaa, förstör l. slöser pe

Raiskaantuu, v. far illa, blir förs förstöres.

Raiske, s. smolk, skräp, rat.

Raiskii, v. strör omkring, förs slöser, ratar.

Raiskio, s. förderfvadt l. förstör stånd, förstörelse; åverkan; o kiolla, är förfallet, ligger för

Raistaa, v. rister, värker.

Raisu, a. hurtig, rask, dugtig, s

Raita, s. rand, strimma.

Raita, s. sälg, pil.

Raitaa, **-ilee**, v. randar.

Raitainen, a. af sälg; 2) randig: raitainen, rödrandig.

Raitava, a. randig, mångrandad: sen r., blårandig.

Raiti, s. lakan.

Raitio, s. hjul- l. slädspår, spår: byväg (*Kalev.*); rentåg; — **-levey** spårvidd.

Raitis (-ttiin), s. sund, frisk. pigg; r. ilma, frisk luft, derlek.

istaa, -istuttaa, v. uppfriskar, upp-
var, vederqvicker; desinficierar.
istuu, v. blir sund l. nykter, blir
almfri, uppfriskas.
o, k. **Rairo** j. **Raitio.**
ti, s. bygata, tåg.
tius, s. sundhet, nykterhet, frisk-
t: raittiuden seura, nykterhets-
ening.
'a, -o, s. hufvudskål; takaraivo,
khufvudet.
'aa, v. rödjar l. röder, banar, odlar.
'aamaton, a. obanad, orödjad.
'io, s. nybrott, rödjad mark; raseri.
'o, s. raseri, vildhet; — a. rasande.
'oaa, v. rasar.l
'oisa, -okas, a. rasande, ursinnig,
d, stormig, fanatisk.
'ous, -kkuus, s. raseri, vildhet, ur-
nighet, fanatism.
'outtaa, -ostaa, v. förvildar, upp-
tsar, fanatiserar.
'outuu, -ostuu, v. blir vild l. ursin-
g, råkar i raseri.

i, s. gräns, rå; on rajalla, är vid
änsen, gränsar till; on rajana,
kee rajoillansa, gränsar till,
gör gräns; käy rajaa, uppgår rå;
usten r., hårfäste; katon r., tak-
ndet; — **-aita,** råhägnad; — **-kivi,**
- l. gränsesten; — **-liitto,** gräns-
ktat; — **-merkki,** råmärke, råskil-
d; — **-naapuri,** rågranne; — **-pii-**
, egogräns, rå och rör; — **-piiri-**
lo (*raja- ja pyykkitalo*), rå- och rörs-
mman; — **-talo,** närgränsande hem-
n; — **-nkäynti,** rågång, råläggning;
- **-nkatselmus,** gränssyn.

i, s. skohasa; kenkiraja, skohasa;
- **-suutari,** skoflickare.
ia, v. går upp rå; begränsar, in-
ränker; utgör gräns.
iantuu, k. **Rajautuu.**
ialainen, s. gränsbo; rågranne.
iallinen, a. vid gränsen liggande;
gränsad.
iaton, a. gränslös, obegränsad, oin-
skränkt.
iatuksin, -kkain, adv. gräns vid gräns,
ränsande till hvarandra.
iaus, s. rågång, gränsskilnad.
iauttaa, v. inskränker.
iautuu, v. begränsar sig, gränsar emot,
lir inskränkt.
immainen, a. närmast gränsen belä-
en, nästgränsande.

Rajoittaa, v. begränsar, utstakar gräns,
inskränker.
Rajoittamaton, a. obegränsad, oin-
skränkt.
Rajoittuu, v. begränsas, inskränker sig.
Rajoitus, s. begränsning, inskränkning.
Raju, -llinen, s. våldsam, häftig, stor-
mig; väldig, rask; rajuilma, oväder,
stormväder; rajupää, vildhjerna; ra-
jupäinen, -sydäminen, oförvägen,
våldsam, hetlefrad.
Rajuaa, -ilee, v. rasar, stormar, yrar.
Rakas (-kkaan), s. kär, kärlig, älskad;
— s. älskling, käresta.
Rakastaa, v. älskar, tycker om.
Rakastettava, s. älskansvärd, älskvärd,
dyrkansvärd.
Rakastuttaa, v. intager, förtjusar, in-
gifver kärlek.
Rakastuu, v. blir kär l. förälskad, för-
älskar sig; tyttöön rakastunut,
kär l. förälskad i flickan.
Rakeilee, v. haglar (*smått*).
Rakeinen, a. hagelblandad, haglande,
kornig, grynig.
Rakenne (-nteen), k. **Rakennus.**
Rakennelma, s. tillrustning.
Rakennus, s. byggnad, tillredning, or-
ganism, konstruktion; ruumiin r.,
kroppskonstitution; — **-aineet,** bygg-
nadsvirke, materialier; — **-kaari,** bygg-
ningabalk; — **-laatu,** byggnadsstil;
— **-mestari,** byggmästare; — **-taide,**
byggnadskonst, arkitektur; — **-tar-
peet,** byggnadstillbehör, materialier.
Rakennuttaa, v. låter bygga l. uppföra.
Rakentaa, -ntelee, v. bygger, konstru-
erar, uppför (*byggnad*), anlägger, bere-
der, tillrustar; r. rauhaa, stiftar fred;
r. avioliittoa, bereder l. ingår l.
stiftar äktenskap.
Rakentaja, s. byggare, byggmästare,
anläggare, stiftare.
Rakentamaton, a. obebygd.
Rakentuu, v. blir bygd, uppbygges, bere-
redes, stiftas, kommer till stånd.
Raketti, s. rakett.
Rakeutuu, v. granulerar sig, bildar l.
går i korn l. gryn.
Rakkaallinen, a. kärleksfull, kärleks-
varm.
Rakkaasti, adv. kärt, ömt; älskligt.
Rakkahinen, a. kärälskelig, älskelig;
kärleksrik.
Rakkari, s. rackare.
Rakkaudellinen, a. erotisk.
Rakkaus, s. kärlek.

Rataa, -telee, v. radar.
Ratas (-ttaan), s. hjul; pl. **rattaat**, kärra, vagn; rattaanpyörä, kärrhjul; — -**huone**, hjulhus; — -**kala**, narhval; — -**keli**, kärr- l. hjulföre; — -**raha**, kärrpengar l. -lega.
Ratastaa, v. förser med hjul, hjular.
Rati, s. rad.
Ratina, s. knarr, knarkande.
Ratisee, v. knarrar, knarkar, knapprar, rasslar, bullrar.
Ratkaisee, v. sprättar l. sliter upp hastigt; (*fig.*) afgör, skiljer, löser, sliter; r. asian, afgör saken; r. riitoja, sliter tvister.
Ratkaisematon, a. oafgjord.
Ratkaiseva, -**vainen**, a. afgörande, kritisk.
Ratkaisija, s. skiljoman.
Ratkeaa, -**keutuu**, v. spricker l. går upp, remnar; (*fig.*) slites, afgöres; blir, öfvergår.
Ratki, adv. alldeles; snart.
Ratko, -**u**, s. stor spricka l. remna; sprättning; drift; ei tule ratkua minulta, jag kommer mig icke dertill.
Ratkoo, v. sprättar, upprättar, afriver; sliter, afslutar.
Ratkuuttaa, v. låter sprätta, slita l. afgöra.
Ratsahtaa, v.: nuora katkesi että ratsahti, snöret gick af så att det skrälde l. kratschade.
Ratsas, a. ridande; nousee ratsahille, sitter upp; menee ratsain, begifver sig ridande; — -**hevonen**, ridhäst; — -**huone**, manege; — -**kalut**, ridtyg; — -**kulku**, kavalkad; — -**kunta**, sqvadron; — -**mies**, man till häst, ryttare; — -**satula**, ridsadel.
Ratsastaa, v. rider.
Ratsastaja, s. ryttare, ridare.
Ratsastin (-**imen**), s. ridtyg.
Ratsastus, s. ridt, ridning.
Ratsu, s. ridhäst; — -**mies**, ryttare, kavallerist; — -**palvelus**, rusttjenst; — -**ruoska** l. -**vitsa**, ridspö l. -piske; — -**talo**, rusthåll; — -**vaippa**, schabrak; — -**velvollinen**, berustad, rustningsskyldig; — -**väki**, rytteri, kavalleri.
Ratsulainen, -**uri**, s. kavallerist, ryttare.
Ratsustaa, v. betslar; inrider.
Ratsustelee, v. berider.
Ratsustunut, a. part. inriden.
Ratsustuttaa, v. rider in, berider.
Rattaat, k. **Ratas**.

Ratto, s. munterhet, nöje, tidsfördrif: ratokseni, för ros skull.
Rattoinen, -**isa**, a. munter, rolig, trefig, nöjsam.
Ratus, s. trög menniska, stackare.
Ratustaa, -**elee**, v. drager l. släpar tungt; drar l. släpar sig fram, traskar; ingår i ordning.
Rauahuttaa, v. (*Kalev.*) har att [illegible] l. skrälla.
Raueta, inf. sanasta **Raukeaa**.
Raudaton, a. utan jern.
Raudattomuus, s. jernbrist, frihet [illegible] jern.
Raudettuu, v. jernvandlas, förvandlas till l. blir jern.
Raudikko, s. fuchshäst; — a. fuchsfärgad.
Raudoittaa, v. jernbeslår, jernskor, belägger l. förser med jern.
Rauha, s. fred, frid, lugn, ro; olemaan rauhassa, var lugn; makaa rauhassa, sof i fred l. i ro; mene rauhaan, gå i frid; rakentaa rauhaa, sluta fred; tekee rauhan, ingår l. sluter fred; rikkoo rauhan, bryter freden; hieroo rauhaa, mäklar l. underhandlar om fred; rauhan kautta, på fredsfot; — -**kokous**, fredskongress; — -**laki**, fridslag; — -**liitto**, fredsförbund, fredsfördrag l. -traktat; — -**mielinen**, fridsam; — -**n-aika**, fredstid; — -**n-alainen** l. -**omainen**, fridlyst; — -**n-ehto**, fredsvillkor, — -**nhieroja**, fredsmäklare; — -**nrikkoja**, fredsbrytare; — -**nsopimus**, fredspreliminär; — -**nsortaja**, fredsstörare; — -**ntekijä** l. -**rakentaja**, fredsstiftare, fredshärold; — -**nteko** l. -**päätös**, fredsslut; — -**nvälitys**, fredsmedling; — -**tuomari**, fredsdomare.
Rauhaantuu, k. **Rauhoittua**.
Rauhainen, -**isa**, a. fridsam.
Rauhallinen, a. fredlig, fredälskande, stillsam, lugn.
Rauhallisesti, adv. fredligt, lugnt.
Rauhanen, s. körtel; pl. rauhaset, körtlar; ljumske.
Rauhaton, a. ofredlig; orolig; fridlös.
Rauhnaa, v. slår sönder, sönderbrista, förderfvar.
Rauhoittaa, v. fredar, fridlyser; lugnar, ställer tillfreds.
Rauhoittuu, v. blir lugnad l. stillad, lugnar sig.
Rauhoitus, s. lugnande; fredande, fri

ysning; — **-sääntö**, fridlysningstadga.

ukaisee, v. utmattar, upplöser; **minua r.**, jag känner mig matt l. sömnig l. tung.

ukea, a. matt, utmattande.

ukeaa, v. ramlar, förfaller, upplöses, förslappas, dignar; **muuri r.**, muren ramlar l. förfaller; **sydän r.**, hjertat dignar l. brister; **ruumis r.**, kroppen seddignar; **ehdotus r.**, förslaget förfaller; **r. turhaan**, går om intet; **r. neen**, faller i sömn; **rauta r.**, jernet raknar, brister.

ukeus, s. matthet, utmattadt l. förfallet tillstånd, slapphet.

ukka, s. stackare, arm; 2) strickla (*raukonen*); **lapsi raukat**, de arma stackars barnen.

ukoittaa, v. beklagar, har medömkan; jämrar sig.

ukottaa, **-kuu**, **-kuilee**, v. jämrar sig, klagar, qvider, skränar.

uma, s. sund; råka.

unio, s. röse, ruin; **kivir.**, stenröse. **-kummel**; **linnan r—t**, slottets ruiner.

unioittaa, v. lägger i ruiner.

uska, a. skör; — s. spillra.

uskaa, **-uu**, v. brakar, kratschar, knastrar, knarkar.

uskahtaa, v. kratschar l. brakar l. kräller till.

uskis, int. kratsch.

uskoo, v. krossar l. slår i spillror, söndersplittrar.

usku, **-ina**, s. knarkning, kratschande.

usku, **rauskukala**, s. rocka.

uta, s. jern; pl. **raudat**, jernsaker, jernbeslag, fängseljern; **rääkkyrauta**, skört jern; **meltor.**, segt jern; **kankir.**, stångjern; **tulirauta**, eldstål; **reki on raudassa**, släden är jernbeslagen; **vanki pannaan rautoihin**, fången slås i jern; **raudan henki**, magnetism; **raudan-pito**, jernhalt; **raudan-ruoste**, jernrost, jernoxid; **raudan-syy l. -tuntu**, jernanledning; **raudan karvainen**, jernfärgad; **raudan kaltainen l. tapainen**, jernartad, jernaktig; **raudaneekainen**, **-pitoinen**, jernblandad, jernhaltig; — **-aika**, **-kausi**, jernålder; — **-happilo**, jernoxidul; — **-harkko**, jerntacka; — **-jauho**, smergel; — **-johto**, jernanledning; — **-kaivos**, jerngrufva; — **-kala**, spigg; — **-kalut**, jernvaror l. -saker l. -redskap; — **-kanki**, jernstör, jernstång; — **-kauppa**, jernhandel; — **-kisko**, jernskolla, -skena, -beslag; — **-lukki**, hjelm; — **-lehti**, groblad; — **-leppä**, klibbal; — **-malmi**, jernmalm; — **-multa**, jernockra l. -grus, myrmalm; — **-muna**, vind- l. jernägg; — **-nokkonen**, etternässla; — **-paita**, pansarskjorta, jernbrynja; — **-pajasto**, jernverk; — **-pelti**, jernplåt l. -bleck, jernspjäll; — **-rata**, jernbana; — **-ruukki**, jernbruk; — **-tehdas**, jernbruk, -verk; — **-tie**, jernväg, -bana; — **-tien-päällikkö**, jernvägschef; — **-tiili**, jernbrändt tegel; — **-vanne**, jernband; — **-veto**, magnetism; — **-yöt**, jernnätterna.

Rautainen, a. af jern; jernrik, jernblandad; jernhård.

Rautiainen, s. jernsparf.

Rautias, **-io**, a. jernfärgad, fuchs.

Rautio, s. jernsmed, grofsmed.

Rautu, s. forell.

Ravaa, v. trafvar.

Ravahtaa, v. springer l. svänger till; rasslar till.

Ravakka, a. rask, hurtig, rapp, flink, stark.

Ravi, s. traf; 2) dike.

Ravinnoton, a. utan näring l. föda, näringslös.

Ravinto, s. näring, föda, spis, förtäring; — **-aine**, näringsmedel; — **-maja** l. **-paikka**, spisqvarter, näringsställe, restauration; — **-puolinen**, vegetativ.

Ravintola, a. näringsställe, restauration; värdshus; — **-n-isäntä**, värdshusvärd; — **-npitäjä**, restauratör.

Ravista, inf. sanasta **Rapisee**.

Ravistaa, v. skakar, nedskakar; 2) låter gistna, gör otät.

Ravistus, s. gistning; skakning; **on ravistuksissa**, är gisten.

Ravistuttaa, v. har att l. låter gistna, gör otät; 2) har att falla ned, nedskakar.

Ravistuu, v. gistnar, blir otät.

Ravitsee, v. närer, föder, spisar, mättar, förplägar, undfägnar.

Ravituttaa, v. mättar, utspisar.

Ravustaa, v. kräftar.

Reaalikoulu, s. realskola.

Reelinki, s. reling.

Reellinen, s. en släde full; — a. med släde försedd.

Reenjälki, s. slädspår.

Registeri, s. register.

hämme, svafvelblomma; — **-malmi**, svafvelkis.
Rikki, adv. sönder; vatsa on r., magen är lös; — **-viisas**, öfverklok, spränglärd.
Rikkinäinen, **-kiöin** (**-imen**), a. söndrig, söndrad.
Rikkiö, s. svafla.
Rikko, s. söndrighet, brott, bresch; raajarik., lytt, oförvit, krympling; valar., edsbrytare, menedare; kelin., menföre; — **-kaura**, vallbrottshafre; — **-kyntö**, trädesplöjning; — **-sana**, snedt ord, stickord, förolämpning.
Rikkonainen, a. söndrad, söndrig; — s. bräcka; *(Kalev.)* förtrollning.
Rikkomaton, a. obrottslig, okränkt; okränkbar.
Rikkomus, s. förbrytelse.
Rikkoo, v. söndrar, bryter, förbryter; r. astian, söndrar kärlet; r. lain l. lakia vastaan, bryter emot l. öfverträder lagen; r. valansa, rauhan, bryter sin ed, freden; r. mielen, förtörnar; r. henkensä, oikeutensa, förverkar lifvet, sin rätt; r. vatsan, förorsakar diarrhé; r. kelin, förderfvar föret; r. peltoa, plöjer linda l. träde; hevonen r., hästen slår in.
Rikkuu, **-outuu**, v. går sönder, söndras.
Rikoksellinen, a. brottslig; kriminel.
Rikokseton, a. obrottslig, utan brott.
Rikollinen, a. söndrig; brottslig.
Rikonta, s. söndrande; plöjning af linda.
Rikos (**-ksen**), s. brott, förbrytelse; törkeä l. suuri r., groft brott; juuri rikoksessa, på bar l. färsk gerning; hengen r., lifssak; rikoksentekijä, förbrytare gerningsman, brottsling; rikoksen alainen, förfallen till brottet, brottslig; — **-asia**, brottmål; — **-asiallinen**, kriminel, kriminal-, brottmåls-; — **-kaari**, missgerningsbalk; — **-laki**, brottmåls- l. kriminallag; — **-työ**, brottslig handling; förbrytelse; — **-uhri**, skuldoffer.
Riksaa, v. knäpper, knastrar.
Riksi, s. riksdaler.
Rilla, s. trilla.
Rillaa, v. exercerar; drillar.
Rima, s. ribba.
Rimpi (**-mmen**), s. rörvass; rimmenpäät, rörtofs; — **-alho**, sumpdäld.
Riukeli, **-ilä**, s. kringla.
Rinki, s. ring, kreta.
Rinkiset, s. pl. ringlek, -dans.
Rinnakkain, **-ksuten**, **-ttain**, **-tustaa**, adv. bredvid hvarandra, i bredd, parallelt, jemnsides.
Rinnakkainen, a. parallel, ställd l. varande i bredd.
Rinnaksuttelee, **-tustelee**, v. sätter i bredd, anställer jemförelse.
Rinnallinen, a. som står l. kan ställas i bredd, jemförlig.
Rinnastuttaa, **-ttelee**, v. ställer i bredd; gör jemnbördig; koordinerar.
Rinne (**-teen**), s. brant, brink; vuoren r., bergets sluttning; puolipäivän rinteessä, emot l. kort före middagen; päivän rinteessä, på ett soligt ställe, vänd emot solskenet.
Rinnoittelee, v. ställer sig i bredd; bröstar sig; går bröstgänges.
Rinnus (**-ksen**), s. bröstbetäckning; bröstrem.
Rinnusta, s. stället framför, sluttning.
Rinnustaa, v. spänner till bröstremmen.
Rinnustelee, v. bröstar sig, går bröstgånges, är motsträfvig.
Rinnustin (**-imen**), s. bröstrem.
Rinta (**-nnan**), s. bröst, bringa; ett högre l. vid sidan beläget ställe; mäen r., backsluttning; päivän rinta, för solen öppet ställe; sodan r., slagtordning; juhlan r., tiden näst före helgen; seisoo rinnalla, står bredvid l. i bredd; sen rinnalla, i bredd l. jemförelse dermed; merkki rinnassa, tecken på bröstet; laskeel panee rinnalle l. rinnan, ställer i bredd; ei tule isänsä rinnalle, kommer ej i jemnbredd l. upp emot fadern; rinnalle pääsemätön, oupphinnelig; lapsi on äitinsä rinnoilla, barnet ligger vid moderns bröst; lapsi on rinnassa, barnet är vid bröstet, dir ännu; puolipäivän rinnassa, inemot l. kort före middagen; käyvät rinnan l. rinnoin, gå jemte l. i bredd med hvarandra; rinta rinnoin, bröst mot bröst; — **kehä**, bröstkorg; — **-kuma**, brösthåla, -kavitet; — **-kuva**, bröstbild; — **-lapsi**, spenbarn; — **-lasta**, bröstben; — **-liha**, bröstkött; — **-maa**, sluttande mark; — **-neja**, bröstkarm, -värn; — **-paita**, nattkappa, chemisett; — **-pelto**, bol-, tomtåker; — **-perillinen**, bröstarfvinge; — **-pieli**, bröstuppslag; — **-rynnäkkö**, bestormning (bröstgänges); — **-solmu**, bröstkota; — **-tauti**, bröstsjukdom; —

, s. rim; — -**kronika**, rimkrönika.
suolainen, k. **Riivisuolainen**.
ttelee, v. rimmar.
, s. streck, runbokstaf; 2) grim — -**sauva**, runstaf.
isee, v. afrycker hastigt; 2) dra ett steck l. en skråma.
, -**oo**, v. afrycker, afblädar, repar; tar (fjäder).
ttaa, v. bär hängande, slarfvar omg.
a, s. tyngd, sänke; *(Kalev.)* börn riipassa l. riipallaan, är hängande; — -**koivu**, hängbjörk.
i, s. bärlänk; hönät.
uu, k. **Rippuu**.
staa, -ttaa, k. **Riipustaa**.
staa, -telee, v. streckar, gör skrå, skråmar, rispar.
s. rakitis, engelska sjukan; skrof — -**marja**, källarhalsbär.
s. ris; — -**ryynit** l. -**suurimat**, ryn.
i, s. brisk.
uu, v. strittar, stänkes.
, s. förråd af säd; spanmål, ärter; bröd; egodelar; riista-aitta, hus, spanmålsbod; metsän r. vildi; viinanr., bränvinstillmäsknings.
), s. lösryckning, roffning, plundg.
iä, -elee, v. rycker l. aliter bort, ycker, beröfvar, roffar, plundrar.
u, v. afkläder, aftager, beröfvar; iäter; r. vaatteensa, afkastar l. rager kläderna, afkläder sig; r. hesen, spänner hästen ur redet; r. ksen, aftacklar fartyget; r. veta, gör utmätning för skuld.
utuu, v. afkläder sig.
, s. tvist, strid, process, träta, gräl; a on riidassa, saken är anhängig; nostaa riidan, väcker tvist l. ocess; panee riitaan, klandrar, anhängig; panee riitaan veta, lägger in på ngn; ovat riiin, äro osams l. oense, tvista med randra; riidan alainen, tvist erkastad, omtvistad, tvistig, stri, anhängig; riidanhimoinen, tgirig, -lysten; — -**asia**, tvistemål, ilt mål; — -**kirjoitus**, polemik; -**kumppani**, -**puoli**, -**mies** l. -**veli**, stebroder, vederdeloman, motpart, rt; — -**mielinen**, trätgirig, oenig; -**säkki**, ragata, grälmakerska; — -**uskoisuus**, schism; — -**välisyys**, misshällighet.
Riitaannuttaa, v. bringar i gräl l. tvist, gör oense, anstiftar oenighet.
Riitainen, -**isa**, a. tvistig, stridig *(sak)*, trätosam, grälig *(person)*.
Riitautua, v. blir tvistig, förvecklas, blir oense, råkar i tvist l. delo.
Riite (-**tteen**), -**tto**, s. isskorpa, rimfrost; *(Kalev.)* issörja, isvatten; säiden l. keliriite, menföre.
Riitelee, v. tvistar, strider, processar, träter, grälar.
Riitinki, s. ritning.
Riitta, s. rad, traf, hög.
Riittaa, v. påradar, lägger i hög, uppstaplar; 2) ritar.
Riittyy, v. islägges, aflagrar sig, hårdnar till; slocknar.
Riittämätön, a. otillräcklig.
Riittävä, a. part. tillräcklig, spissam.
Riittää, v. förslår, räcker till, spisar.
Riivaa, v. förvirrar, förtrollar, gör besatt; r. temppelin, ohelgar templet; riivattu ihminen, rasande l. besatt menniska; sinä riivattu, du fördömde.
Riivautua, v. blir besatt l. rasande.
Riivin (-**pimen**), s. rif- l. ryckverktyg; — -**lauta**, linbråkningsbänk; — -**rauta**, rifjern.
Riivisuolainen, a. rimsaltad, rimmad spicken.
Riiviö, s. besatt l. rasande menniska, sälle, kanalje, skurk.
Rija, s. ruskgärde; oordning, förfall.
Rijo, k. **Rio**.
Rikas (-**kkaan**), s. rik; — -**aineinen**, innehållarik.
Rikastuttaa, v. riktar, gör rik.
Rikastua, v. blir rik, riktar sig.
Rike, s. söndrighet; *(Kalev.)* ondt l. trollord, trollskada.
Rikenehen, *(Kalev.)* adv. skyndande, skyndsamt, hastigt.
Riki, s. rigg.
Rikittää, v. svaflar, insvafla.
Rikka, s. smolk, rosk, *(pl.)* sopor; r. silmässä, rosk i ögat; kukko on rikoilla, tuppen står på sophögen: — -**ruoho**, ogräs.
Rikkaantua, v. går sönder, söndras, brytes.
Rikkaasti, adv. rikt, rikligen.
Rikkaus (-**den**), s. rikedom.
Rikki, s. svafvel; — -**happo**, svafvelsyra; — -**happoinen**, svafvelsyrad; —

hämme, svafvelblomma; — **-malmi**, svafvelkis.
Rikki, adv. sönder; vatsa on r., magen är lös; — **-viisas**, öfverklok, spränglärd.
Rikkinäinen, **-kiöin (-imen)**, a. söndrig, söndrad.
Rikkiö, s. svafla.
Rikko, s. söndrighet, brott, bresch; raajarik., lytt, oförvit, krympling; valar., edsbrytare, menedare; kelir., menföre; — **-kaura**, vallbrottshafre; — **-kyntö**, trädesplöjning; — **-sana**, snedt ord, stickord, förolämpning.
Rikkonainen, a. söndrad, söndrig; — s. bräcka; *(Kalev.)* förtrollning.
Rikkomaton, a. obrottslig, okränkt; okränkbar.
Rikkomus. s. förbrytelse.
Rikkoo, v. söndrar, bryter, förbryter; r. astian, söndrar kärlet; r. lain l. lakia vastaan, bryter emot l. öfverträder lagen; r. valansa, rauhan, bryter sin ed, freden; r. mielen, förtörnar; r. henkensä, oikeutensa, förverkar lifvet, sin rätt; r. vatsan, förorsakar diarrhé; r. kelin, förderfvar föret; r. peltoa, plöjer linda l. träde; hevonen r., hästen slår in.
Rikkuu, **-outuu**, v. går sönder, söndras.
Rikoksellinen, a. brottslig; kriminel.
Rikokseton, a. obrottslig, utan brott.
Rikollinen, a. söndrig; brottslig.
Rikonta, s. söndrande; plöjning af linda.
Rikos (-ksen), s. brott, förbrytelse; törkeä l. suuri r., groft brott; juuri rikoksessa, på bar l. färsk gerning; hengen r., lifssak; rikoksentekijä, förbrytare gerningsman, brottsling; rikoksen alainen, förfallen till brottet, brottslig; — **-asia**, brottmål; — **-asiallinen**, kriminel, kriminal-, brottmåls-; — **-kaari**, missgerningsbalk; — **-laki**, brottmåls- l. kriminallag; — **-työ**, brottslig handling; förbrytelse; — **-uhri**, skuldoffer.
Riksaa, v. knäpper, knastrar.
Riksi, s. riksdaler.
Rilla, s. trilla.
Rillaa, v. exercerar; drillar.
Rima, s. ribba.
Rimpi (-mmen), s. rörvass; rimmenpäät, rörtofs; — **-alho**, sumpdäld.
Riukeli, **-ilä**, s. kringla.
Rinki, s. ring, kreta.
Rinkiset, s. pl. ringlek, -dans.
Rinnakkain, **-ksuten**, **-ttain**, **-tusten**, adv. bredvid hvarandra, i bredd, parallelt, jemnsides.
Rinnakkainen, a. parallel, ställd l. varande i bredd.
Rinnaksuttelee, **-tustelee**, v. sätter i bredd, anställer jemförelse.
Rinnallinen, a. som står l. kan ställas i bredd, jemförlig.
Rinnastuttaa, **-ttelee**, v. ställer i bredd, gör jemnbördig; koordinerar.
Rinne (-teen), s. brant, brink; vuoren r., bergets sluttning; puolipäivän rinteessä, emot l. kort före middagen; päivän rinteessä, på ett ... ligt ställe, vänd emot solskenet.
Rinnoittelee, v. ställer sig i bredd, bröstar sig; går bröstgänges.
Rinnus (-ksen), s. bröstbetäckning, bröstrem.
Rinnusta, s. stället framför, sluttning.
Rinnustaa, v. spänner till bröstremmen.
Rinnustelee, v. bröstar sig, går bröstgänges, är motsträfvig.
Rinnustin (-imen), s. bröstrem.
Rinta (-nnan), s. bröst, bringa; ett höre l. vid sidan beläget ställe; mäen r., backsluttning; päivän rinta, ... solen öppet ställe; sodan r., slagordning; juhlan r., tiden näst för helgen; seisoo rinnalla, står bredvid l. i bredd; sen rinnalla, i bredd l. jemförelse dermed; merkki rinnassa, tecken på bröstet; laskeel panee rinnalle l. rinnan, ställer i bredd; ei tule isänsä rinnalle, kommer ej i jemnbredd l. upp emot fadern; rinnalle pääsemätön, oupphinnelig; lapsi on äitinsä rinnoilla, barnet ligger vid moderns bröst; lapsi on rinnassa, barnet är vid bröstet, dir ännu; puolipäivän rinnassa, inemot l. kort före middagen; käyvät rinnan l. rinnoin, gå jemte l. i bredd med hvarandra; rinta rinnoin, bröst mot bröst; — **kehä**, bröstkorg; — **-koma**, brösthåla, -kavitet; — **-kuva**, bröstbild; — **-lapsi**, spenbarn; — **-lasta**, bröstben; — **-liha**, bröstkött; — **-maa**, sluttande mark; — **-neja**, bröstkarm, -värn; — **-paita**, nattkappa, chemisett; — **-pelto**, bol-, tomtåker; — **-perillinen**, bröstarfvinge; — **-pieli**, bröstuppslag; — **-rynnäkkö**, bestormning (bröstgänges); — **-selmu**, bröstkota; — **-tauti**, bröstsjukdom; —

rjo, bröstbetäckning; — **-nnan-istus**, andtäppa; — **-nnanpano**, förande, förliknande; — **-nnan-e**, bröstinflammation; halsbränna.
ilee, v. bröstar sig.
inen, a.; hyvär.. med godt bröst; ar., rödbröstad; päivänr., so- i solen liggande.
ma, **-mus**, s. bröststycke, -trakt, t.
va, a. hög-, bredbröstad.
nen, a. full af branter l. sluttnin- sluttande.
hög, hop; sopor, strå.
s. handtag, grepe, fäste; päär., lädsel; vyöripa, fäste på bäl- ripa- l. riporihmat, hårband, ästning.
taa, v. stänker l. stänkes hastigt, tar, strös, spilles.
see, v. gör hastigt l. ryckande, ır, griper, slår, skär.
ka, s. diarrhé; — a. mör, skör.
e, s. smula, trasa.
(-ppeen), s. affall, stänk, lemning.
, a. snäll, rörlig, rask; dugtig, , fin, prydlig.
ää, v. skriftar, bigtar.
rs, s. skriftande, skriftermål, bigt- g.
en, s. klick, liten bit.
, v. räcker till; fins råd på.
taa, **-elee**, v. kringströr, beströr, gstänker, fäller l. spiller omkring; ksee ripottaa, springer lätt l. pande; sataa ripottelee, reg- smått l. droppande.
, s. skrift, skriftermål, bigt; käy illä, begår nattvard; ripiilä käy- skriftgången; menee l. käy ri- le, går till skrift l. nattvarden; kee ripille, låter gå till skrift, firmerar; salarippi, enskildt ftermål: öronbigt; — **-isä**, skrifte- r, bigtfader; — **-kirkko**, skrif- nål, nattvardsgång; — **-koulu**, ftskola; — **-lapsi**, skriftebarn, natt- ls-, skriftskolebarn; — **leipä**, natt- lsbröd, oblat; — **-saarna**, skrifte- — **-vieras**, kommunikant, natt- dsgäst; — **-viina**, kommunionvin; **-väki**, skriftfolk, kommunikanter.
l, s. hänge; berlock; esirippu, hänge, förlåt, ridå; — **-silta**, häng- .
maton, a. (jostakin) oberoende *något)*.

Rippunen, s. bit, smula.
Rippuu, v. hänger; asia r. siitä, saken beror på det.
Rippuvainen, a. hängande, beroende.
Rippaa, v. slänger, svänger.
Ripsas, a. hurtig, rask; flink, snäll.
Ripsi (-en), **-u**, s. frans; silmäripset, ögonhår.
Ripsuttaa, v. låter nedhänga; kringströr.
Ripuli, s. kråkfötter *(dålig skrift)*.
Ripus (-ksen), s. hängande tillstånd l. föremål; on ripuksissa, är nedhängande l. upphängd.
Ripustaa, v. upphänger.
Riputtaa, **-ttelee**, v. strör.
Risa, s. slarfva; körtel; on risana, är trasig: — **-tauti**, skrofler.
Risaa, v. slarfvar ihop; sargar; rantar.
Risahtaa, v. prasslar l. knäpper till.
Risainen, a. trasig; full med körtlar.
Risanen, s. körtel.
Riski l. **riskilä**, s. grisla.
Risottaa, v. strålar, glänser; snattrar, skrattar.
Rista, s. ärt.
Risteilee, v. korsar; kryssar.
Risteys (ksen), s. korsläge, kors.
Risteyttää, v. kroiserar.
Risti, s. kors; klöfver (korteissa); panee ristiin l. ristille, lägger i kors; panee kätensä ristiin, knäpper i hop händerna, lägger händerna i kors; istuu kädet ristissä l. ristissä käsin, sitter med händerna i kors l. med korslagda händer; vie lapsen ristille, för barnet till dopet l. kristning; ristin rastin, härs och tvärs, i kors och tvärs; puhuu ristiin, talar i kors l. motsägande, tvetalar; ristiin naulitsee, korsfäster; — **-isä**, dopfader; — **-kangas**, stramalj; — **-katu**, kors-, tvärgata; — **-kohtaus**, konflikt; — **-lapsi**, dopbarn; — **-luut**, ryggkorset, korsryggen; — **-mitta**, qvadratmått; — **-nimi**, dopnamn; — **-nkävijä**, korsfarare; — **-nmerkki**, korstecken; — **-nokka**, korsnäbb; — **-npäivä**, korsmessa; — **-pää**, tvärhufvud; — **-raitainen**, korsrandig, rutig; — **-retki**, korståg; — **-riita**, motsägelse; konflikt, kollision; — **-riitainen**, motstridig, motsägande; — **-side**, korsband; — **-tytär**, guddotter.
Ristii, v. korsar; kristnar, döper.
Ristijä, s. döpare, kristnare.

Ristijäiset, s. pl. barnsöl.
Ristikko, s. korsverk, galler; korsläge, stapel.
Ristikkäin, **-iksyttä**, adv. korsvis.
Ristikkäinen, a. korsvis lagd.
Ristimä, **-intä**, s. kristning, dop; — **-nimi**, dopnamn.
Ristitsee, v. korsar; kristnar.
Ristittää, v. lägger i kors.
Risu, s. ris, ruska; — **-lata**, törnharf; **-läjä**, rishög.
Risuaa, v. samlar ris och ruskor; belägger med ruskor.
Risukko, s. rissnår, rishög.
Risuttaa, v. förser l. belägger med ris l. ruskor, risar.
Rita, s. fälla, snara; suden r., varggård, varggrop.
Ritari, s. riddare; — **-huone** l. **-huoneus**, riddarhus; — **-kunta**, riddareorden; — **-laitos**, riddarväsende; — **-n-arvo**, riddarvärdighet; — **-slyönti**, riddarslag.
Ritaristo, s. ridderskap, (*riddare-*)orden.
Ritisee, v. brakar, sprakar.
Ritistää, v. har att l. låter braka.
Ritkahtaa, **-telee**, v. brakar till; r. poikki, går af med brak.
Ritkuu, v. knarkar, klirrar.
Ritva, v. löfqvist, spö.
Riuahuttaa, v. *(Kalev.)* förtröttar; skriker hastigt till.
Riuduttaa, v. förstör, försvagar, bringar till aftyning.
Riuhtoo, v. gör häftigt, slår, rifver, rycker; rappar.
Riukenee, v. aftynar, förfaller.
Riuku, s. spira, stång; gärdsel.
Riukuu, **-uilee**, v. skriker, skränar.
Riuottelee, v. *(Kalev.)* vräkes maktlös, lefver uselt.
Riusa, s. *(Kalev.)* klubba, slaga.
Riuska, **-sta**, s. slaga.
Riuska, a. hurtig, rapper, modig, ostyrig.
Riuskaa, v. kratschar, brakar; stänker; fräser.
Riuskis, interj. ritsch, kratsch.
Riutoo, v. rycker, sliter.
Riutta, s. refvel, bank, lång rad.
Riutua, v. blir matt, försvagas, aftynar, tränar, förfaller.
Riu'uttelee, v. *(Kalev.)* påskyndar; k. **Riuduttaa**.
Rivakka, k. **Ravakka**.
Rivaton, a. utan grepe l. handtag; utan hårband.

Rivestyy, v. *(Kalev.)* nedsmutsas; bli bestänkt l. fuktig.
Riveä, a. *(Kalev.)* rapper, qvick.
Rivi, s. rad, led; rivissä, i en rad, i ledet; rivillä, på raden; — **-lasku**, kedjeräkning; — **-kylvö**, radsådd.
Rivii, **-ittää**, v. radar, uppradar.
Rivittäin, adv. radvis; led för led.
Riviö, k. **Riiviö**.
Rivo, a. otäck, smutsig, otuktig; huu rivoja, talar otäckheter.
Rivoilee, **-stelee**, v. talar otäckheter; beter sig oanständigt.
Riväärit, s. pl. reverer.
Rohdin (-timen), s. häckla; pl. rohtimet, blår; — **-kangas**, blårgarnsväf, blaggarn; — **-lanka**, blårgarn, **-tutti**, blårtotte.
Rohdunnainen, s. fnassel, utslag.
Rohdus (-ksen), s. skorfvigt tillstånd, utslag.
Rohduttaa, v. åstadkommer utslag, skorfvig.
Rohisee, v. krasar, skrapar, rasslar, rosslar.
Rohjentuu, v. blir modig, uppmuntrad.
Rohjeta, inf. sanasta **Rohkenen**.
Rohjo, s. rosk, skräp; slusk, grofgare.
Rohka, s. linrepa, -kam, häckla.
Rohkaisee, v. gör modig l. djerf, ingifver mod, uppmuntrar; r. mielen, ingifver mod; r. mielensä l. itsensä, fattar l. repar mod.
Rohkea, a. djerf, dristig, modig.
Rohkenee, v. djerfves, vågar, fördristar sig.
Rohkenematon, a. modlös.
Rohkii, v. repar l. bråkar lin, afrifver linknoppar, skrubbar, häcklar.
Rohtii, v. häcklar.
Rohtimet, s. pl. blår.
Rohtiminen, a. af blårgarn; — s. blårgarns- l. säckväf.
Rohto, s. läkemedel; krydda; — **-pullo**, dropp-, medicinflaska; — **-viina**, kryddad brännvin.
Rohtola, s. apotek.
Rohtuma, s. utslag, frisel.
Rohtuu, v. får utslag, blir utslagen, öfverdrages med skorf l. fnas.
Roihtii, **-huaa**, v. lågar, flammar, blossar.
Roihta, s. låga, bloss, brasa.
Roikale, s. rikel, obäke, vräkling; hängande slarfva.

ɛelo, a. skranglig.
ɛkaa, -kii, v. skuttar. slänger; **sa-** .a r., hällregnar.
ɛkaus, s. skutt; regnskur.
ɛkuu, v. dinglar, hänger; skriker.
ɛuttaa, v. har att hänga, dinglar ed något, bär hängande.
ɛuu, v. skriker; genljuder.
na, a. indekl. grof, rundlig, rask, ltagsen; — **-housut**, vidbyxor; — **ädellä**, med slösande hand, rundɛen; — **-työ**, groft arbete.
naa, v. slänger, dänger, bankar; ver yppigt, svirrar.
nuaa, v. uppblossar, -flammar.
ɔe, s. slarfva, ngt nedhängande.
'a, s. rigel, låskolf.
ikaa, -aisee, v. slänger l. stänker , slår med brak.
ikahtaa, v. strittar, stänker till; rar ned, dimper *(med buller)*.
iko, -u, s. stänkning, stänk, prassel, ask, strö, rosk.
ikis, adv. pladask, plumps.
ikuu, v. stänker, strittar, plaskar.
ito, s. rosk, skräp; slusk, skurk, abat, fähund; — **-väki**, slödder, ck, patrask.
itio, s. räkel, vräkling.
iaa, -telee, v. bankar, daskar.
ito, s. bål, brasa; räcka.
raa, v. slänger, vräker bort.
ras, s. ett band lin l. hampa.
ahtaa, v. faller raklång *(med buller l. brak)*, rakar ned.
ahuttaa, v.; lyö r., kaataa r., slår, ller ned så att det brakar.
ottaa, -telee, v. skräflar; vräker sig.
u, s. skräp, orenlighet; larm; skrälle.
saa, v. skräpar, vräkes.
ahtuu, v.: korvat r., öronen beöfvas l. sprängas; iho r., huden slår pp i blåsor.
ka, s. ärt, ärtmat.
ko, s. koppor; iso r., koppor, koppmitta; tuhkar., vihmar., messling; esi- l. laattar., vattenkoppor; paor., vaccin- l. ympkoppor; tuli- l. olter., skarlakansfeber; panee okkoa l. rokkoon, istuttaa rokoa, vaccinerar, ympar koppor; — **aine**, vaccin.
konpano, s. vaccination.
konrikkoinen, -arpinen, a. koppärrig.
kottaa, v. vaccinerar.
kottaja, rokonpanija, s. vaccinator, vaccinatris.

Romahtaa, v. brakar l. skräller till; faller med buller.
Romaani, s. roman.
Romanttilainen, a. romantisk.
Romeikko, s. skog med vindfällen, oländig mark.
Romeinen, a. skroflig, stalpig.
Rommi, s. rom.
Rompottaa, v. rörs vårdslöst l. klumpigt; skräflar.
Romsi, s. skogseld; 2) båtstång; — **-köysi**, fånglina; — **-valkea**, stockeld.
Romu, s. larm, skrammel; *(Kalev.)* skrälle, tingest.
Romu, romuska, s. skräp; — **-kätkö**, skräpgömma.
Romuinen, a. skräpig.
Romuliainen, a. skroflig.
Romustaa, -uaa, v. skräpar.
Ronkka, k. **Lonkka**.
Ronkkaa, -uu, v. skakar, runkar; knakar; kraxar.
Renkkaa, -ii, v. gräfver l. sticker i, gräfver l. sticker ut; r. sormillaan, gräfver l. petar med fingrarna; r. silmät, gräfver l. sticker ut ögonen.
Rontti, s. luns, kluns.
Roomalainen, a. romersk; — s. romare.
Ropakko, s. göl, putt; träck.
Ropeellinen, s. en rifva full.
Ropisee, v. skramlar doft, knapprar, smattrar, bullrar.
Ropo, s. skärf, fyrk.
Roppana, s. palt, blodpalt.
Roppi, s. droppe.
Roppu, s. stropp.
Ropsahtaa, v. faller hastigt l. dimper med skräll, dunsar.
Ropsii, -suttaa, v. slår l. piskar krasande, basar; traskar.
Roska, s. rosk, skräp; — **-paperi**, makulatur, skräppapper; — **-väki**, skräpfolk, slödder.
Roskaa, v. skräpar, orenar.
Rosmo, k. **Rosvo**.
Roso, s. skroflighet; klase.
Rospuutto, s. menföre.
Rossi, s. gross.
Rostaa, v. ryktar; betar.
Rosvii, v. ströfvar omkring, är på ströf l. plundringståg.
Rosvo, s. röfvare, bandit.
Rosvoaa, -oilee, v. röfvar, plundrar, maroderar.
Rotajaa, -isee, v. brakar, skallrar, knarrar; skräflar.

Roteva, a. robust, starklemmad, stark, rask, tilltagsen.
Rotkahtaa, v. brakar l. kratschar till, dimper l. faller med brak.
Rotkelma, s. ravin, akölgång.
Rotko, s. klyfta, skrefva, ravin; vräkling.
Rotkottelee, v. vankar omkring, vandrar sysslolös; skrockar.
Rotninki, s. drottning.
Rotta, s. råtta.
Rottinki, s. rotting.
Rotu, s. ras; *(Kalev.)* slägt, stam.
Roudettua, v. blir krakig, tager kraka l. käle.
Roudikko, s. krakigt ställe.
Rouhe, s. krossning; pl. **rouheet**, krossade ting, grus, gröpe.
Rouhea, a. spröd; krossad.
Rouhentaa, v. bråkar l. stöter sönder, smular.
Rouhin (-imen), s. krossverktyg; — **-mylly**, krossqvarn, bokverk.
Rouhinta, s. krossning, sönderstötning.
Rouhii, v. krossar, stöter l. bråkar sönder, bokar, grofhugger.
Roukka, s. svärta, barklag; — **vesi**, förvällingsvatten.
Roukkaa, v. svärtar *(nät o. d.)*; förväller.
Roukkio, s. bråte, stor hög; **kivir.**, stenhög, -kummel, stenhölster.
Roukku, s. slädbalk.
Roukku, j. pl. **roukut**, s. fäll, skinnpels.
Rouskii, v. tuggar knastrande, biter groft.
Rouskis, int kratsch! krack!
Rousko, **-u**, s. brosk.
Rousku, **-kina**, s. knastring, brak.
Rouskuu, v. knastrar, krasar.
Routa, s. kraka, käle.
Routaa, v. kälar, har att tillfrysa, bildar kraka.
Routainen, a. krakig, kälfull, skroflig.
Routto, s. häsja.
Rouva, s. fru, dam.
Rouvas (-ksen), s. dam, fruntimmer; — **-ihminen**, fruntimmer; — **-kirjoitus**, fruntimmersstil; — **-väki**, fruntimren.
Rouvi, a. grof; — s. krog.
Rovasti, s. prost; vrt. **Provasti**.
Rove (-peen), s. rifva.
Rove (-een), s. upplöst tillstånd, friskhet; **tuohi on roveellaan**, näfret lossnar; **hän on roveillaan** l. **hyvissä roveissa**, han är på godt humör, vid friskt mod.

Roveellinen, a. munter, frisk.
Rovikko, s. rifva, skäppa.
Rovitsee, v. samlar i hög. stapl hög, barrikaderar.
Rovio, s. vedhög, bråte, bål.
Ruhdottua, v. krossas, sönderbrä
Ruhjaa, **-justaa**, v. bråkar l. tr med något, bemödar sig l. arb tungt, traskar.
Ruhjaisee, v. knostrar, krossar ned en kontussion.
Ruhjevamma, s. kontussion.
Ruhjin (-imen), s. knoster, bräcka.
Ruhjoo, v. rådbråkar, krossar.
Ruhka, s. rosk, smolk; grums, dr **-höylä**, skrubbhyfvel; — **-ru** gräs; — **-tauti**, utsot.
Ruhma, **-o**, s. block; stampho.
Ruho, s. bröstben *(hos foglar)*; kr bål, kropp; koloss, obäke; — a.
Ruhtinaallinen, a. furstlig.
Ruhtinaallisuus, s. furstlighet.
Ruhtinas (-aan), s. furste, drott. riruhtinas, storfurste.
Ruhtinaskunta, **ruhtinaanmaa**, s. stendöme; Suomen Suuriru naanmaa, Storfurstendömet Fi
Ruhtinatar (-ttaren), s. furstinn
Ruhtinuus, s. furstevärdighet.
Ruhtoo, v. krossar, slår i kras; tr stampar.
Ruihnaa, v. beklagar sig, tigg rande, gnäller.
Ruikahtaa, v. gnäller till; ar
Ruikkaa, **-kuttaa**, v. gnäller. jämrar sig, pjunkar, qvider.
Ruikutus, s. jemmerlåt, qvidan.
Ruinu, s. gnideri; smulgrät.
Ruis (-kiin), s. råg; **rukiin k** rågstånd; **rukiin jyvä**, rågkorn, **-halme**, rågsvedja; — **-kukka** klint; — **-räkkä**, kornknarr.
Ruiskahtaa, v. sprutar l. stänk frustar ut, srittar.
Ruiskaa, **-ii**, **-uttaa**, v. sprutar. ker, besprutar.
Ruiskahuttaa, v. åstadkommer sprutning, har att spruta l. s sprutar, stänker.
Ruiske, s. insprutning, klistir. mang.
Ruisku, s. spruta; — **-kaivo** l. springbrunn; — **-kanna**, sprut — **-letku**, sprutalang; — sprutmästare; — **-sauma**, d
Ruiskuaa, v. sprutar, stänker.

iskutin (-ttimen), s. sprutapparat, sprutkanna.
ittu, s. snöslask; stök.
jo, a. utnött, söndrig, krossad; lytt och lam.
jokas (-kaan), s. krympling, missfoster.
jostuu, v. blir vanskaplig l. missbillad.
ka, s. harts, kåda.
kiinen, a. af råg, rågig; r. leipä, rågbröd.
kka, s. stackare, stackars; annan poika rukalle, jag ger åt den stackars gossen.
kkanen, s. skinnhandske; pl. rukkaset; sai rukkaset, fick korgen.
kki, s. spinnrock, rock; rukin lapa, spinnrocksarm.
ko, s. hösåte, -välm, hög.
koaa, v. sätter i såtar, går såtar.
koilee, v. beder, bönfaller; r. apua kulta, anropar l. bönfaller ngn om hjelp.
koilija, s. bedjare, supplikant.
koiluttaa, v. låter bedja.
kous, s. bön; pl. rukoukset, böner, bönestund; Isä meidän r., bönen Fader vår; pitää rukouksia, håller bön; kuulee rukouksen, bönhör; -**huone**, bönhus; -**kirja**, bönbok; böneskrift; -**nauha**, radband; -**päivä**, bönedag.
lla, a. rulle, kafle; -**kartiini**, rullgardin.
llaa, v. rullar, trillar.
ma, a. ful, vanskaplig; rumanlainen, mera ful, något ful.
maksuu, -**eksuu**, v. anser för ful.
mentaa, -**istaa**, v. gör ful l. fulare, vanställer, misspryder, missklär.
mentuu, -**istuu**, v. blir ful l. vanställd.
mmuttaa, v. trummar.
mpari, s. trumslagare.
mppi, s. grodunge, pingla; padda.
mpu (-mmun), s. trumma; rummunlyöjä, trumslagare; -**kalvo**, trumhinna; -**kapula**, trumpinne; -**majuri**, tamburmajor; -**pärrytys**, trumhvirfvel.
muus, s. fulhet.
nko, s. stam, bål, skrof; -**oja**, stamdike.
nnahtaa, v. krossas, bråkas, förfaller, neddignar.
Nunnikoitsee, v. misshandlar, behandlar hårdt.
Nunnistaa, v. klämmer, krossar, ansätter.
Runo, s. sång, dikt, qväde; — -**kieli**, skalde-, diktspråk; — -**laulu**, skaldeqväde; — -**mitta**, versmått, meter; — -**mitallinen**, metrisk; — -**nsepustus**, versmakeri, poetaster; — -**ntekijä**, versmakare, poet; — -**suoni**, skaldeåder; — -**niekka**, -**seppä**, skald, diktare, runosångare; — -**taito**, diktkonst, poesi; — -**teos**, skaldeverk.
Runoaa, v. diktar, sjunger.
Runoelma, s. dikt, poem.
Runoilee, v. diktar, sjunger, qväder, besjunger.
Runoileminen, s. diktning, diktande, qvädande.
Runoilija, s. skald, poet.
Runoja, s. sångare; iki r., everdelig sångare.
Runojatar, s. poetissa.
Runollinen, a. poetisk.
Runostelee, v. poetiserar, gör l. skrifver vers.
Runostelija, s. poetaster, småskald.
Runostelma, s. knittelvers.
Runosto, s. diktsamling.
Runotar (-ttaren), s. sångmö, sånggudinna.
Runoton, a. prosaisk.
Runottaa, v. versifierar.
Runsaasti, adv. rikligen, rundligen, ymnigt; r. viisi kannua, dryga fem l. fem rundliga kannor.
Runous, s. poesi, diktning; — -**oppi** poetik, versiära.
Runsas (-aan), a. riklig, dryg, rik, ymnig, rundlig; —-**ajatuksinen**, rik på tankar, tankediger; — -**aineinen**, rikhaltig, ämnes-, innehållsrik; — -**multainen**, mullrik; — -**tuloinen**, indrägtig; — -**tuotteinen**, produktiv; — -**verinen**, blodfull l. -rik; — -**viljainen**, rik på säd, med ymnig säd.
Runsaus, s. riklighet, ymnighet; mäktighet.
Runsi, s. spillfoder, skräde, bäss.
Runsii, v. spiller, skrädar, vräker.
Runsimies, s. vräkare.
Runtelee, v. misshandlar, öfveranstränger, krossar, bråkar, rådbråkar.
Runteva, a. korpulent, groflemmad.
Runti, s. sprund.
Runto, k. **Runko**.

Runtoo, v. förkrossar, söndertrycker, rådbråkar.

Runtu, s. dagen efter en helg, fridag; joulun runtuna, dagen efter julhelgen.

Ruoankannin (-ntimen), s. mathèmtare, portör; — **-laittaja**, matlagerska, kock; — **-pito**, kost- l. mathållning; — **-sulatin**, matsmältningsorgan.

Ruoas (-ksen), s. lifsmedel; rätt; — **-kauppi**, marketentare.

Ruoastaa, **-telee**, v. söker sig mat, proviantera, fouragerar.

Ruoaton (-ttoman), a. utan mat, fastande, som har matbrist.

Ruoattomuus, s. matbrist.

Ruode (-teen), s. ribba, takved, läkt; språte.

Ruodin (-timen), s. plogrist.

Ruodittaa, v. låter borttaga benen, låter bena *(fisken)*.

Ruodollinen, a. benförsedd *(fisk)*.

Ruodoton, a. benfri, benlös.

Ruoduttaa, v. förser med rotor, sätter på rota.

Ruoduttain, adv. rotevis.

Ruohikko, s. gräsplan, -matta.

Ruohka k. **Rohka**.

Ruoho, s. gräs, ört; — **-kamara**, gräsvål; — **-kasvi**, gräsväxt; — **-kenttä**, gräsplan; — **-nkarvainen**, **-npäinen**, gräsfärgad, gräsgrön; — **-nkasvu**, gräsväxt; — **-nsiemenet**, gräs-, höfrö; — **-vaippa**, gräsmatta.

Ruohoinen, a. gräsig, gräsbetäckt, gräsbevuxen.

Ruohosto, s. gräsplan, -vall.

Ruohottuu, v. tager gräs, blir gräsig l. gräslupen, gräsbindes.

Ruohtii, v. *(Kalev.)* vågar, fördristar sig,

Ruohtuu, v. innästlar sig, fastnar, smittar; anstickes, får utslag.

Ruoikko, s. vassa, vasstrand.

Ruoittaa, v. förser med mat, gifver mat, fouragerar.

Ruoja, s. slam, äfja; vrak, gök.

Ruoju, s. kängskaft; pjexa.

Ruoka, s. mat, spis, föda, rätt; laittaa ruokaa, lagar l. anrättar mat; on ruoalla, spisar; menee ruoalle, går till bords; pääsee ruoalta, slutar måltiden; omassa ruoassaan, omin ruokinsa, il. med egen kost; jokapäiväinen r., hvardagsmat, husmanskost; hyvät ruoat, goda rätter; — **-aine**, födoämne, näring medel; — **-ateria**, ett mål mat; **-halu**, appetit, matlust; — **-järjestys**, matordning, diet; — **-kamari**, handkammare, skafferi; — **-kasvi**, matnyttig växt, köksväxt; fodervä — **-kauppa**, viktualiehandel; bod; — **-kunta**, matlag; — **-kä** matbunke; — **-laji**, rätt, matsort; **-lista**, matsedel; — **-luku**, bordsb — **-multa**, matjord; — **-määty**, nie; — **-paikka**, mat-, näringsst spisqvarter; — **-ryyppy**, mål aptitsup; — **-uhri**, spisoffer; — **rat**, mat- l. munförråd, lifsmedel

Ruokailee, v. spisar, bespisar sig; ker sig mat, fouragerar.

Ruokainen, a. födande, matnyttig; stark; isoruokainen, matdryg. ätare; huonor., med dålig mat föda.

Ruokala, s. matställe, spisqvarter.

Ruokava, a. matrik, födande, närand matnyttig, sofvelsam.

Ruokinta, **-nto**, s. utfodring, matni

Ruokittaa, v. låter mata; förser mat.

Ruokkii, v. matar, fodrar, utfö föder, närer, underhåller; r. lin lapsia, matar foglar, barn; reensä, föder l. underhåller r milj.

Ruokkimaton, a. omatad, ofodrad.

Ruokko, s. städning, putsning, ans skötsel, häfd, vård; huone on hyv sä ruokossa, huoneessa on hy ruokko, rummet är väl städadt; p on huonossa ruokossa, åke illa skött l. häfdad; hevoste hästars ansning l. rykt l. skötsel; ten r., barnens skötsel l. vård ning; lapsi on ruokolla, b är *(utbjudet)* på underhåll; h ruokkoa l. lapsenruokkoa, barnföda; — **-lapsi**, underhållsb — **-lehmä**, underhållsko.

Ruokkoaa, v. städar, putsar, ansar. sar, ryktar, hyfsar, häfdar, sköter; **Ruokko**; r. maata, rensar jord sköter l. häfdar jorden; r. mar rensar bär; r. peltoa, reder l. ter åkern.

Ruokkoinen, a. städad, snygg, an j. n. e.; hyvär., välputsad, välsk dad.

Ruokkolainen, s. som är på underh underhållshjon.

ko (ruo'on l. **ruovon)**, s. rörvass, ir, vass; ruovonpää, rörtofs; ruoonpäristäjä, rördrum, pelikan *ibl.)*.

koinen, a. af rör l. vass, vassrik.

koton, a. osnygg, vanskött, snuskig, ryfsad, otäck; puhuu ruokottoia, talar otäckheter.

kotuttaa, v. låter rensa l. städa n. e.

ma, s. drag- l. rankrem.

pio, s. ten, pigg; utslitet ting.

ppa, s. slam, gyttja, mudder.

ppaa, -ii, **-uttaa**, v. krafsar, skrar; muddrar.

ri, s. roder; — **-haka**, rorhake, finrling; — **-puikko**, rorpinne, -kult; **-sarana**, rorögla, malja.

ska, s. piske, gissel.

skii, **-itsee**, v. gisslar, piskar, hudnger.

skittaa, v. låter piska.

ste, s. rost,° erg; brand *(i säd)*; osteen syömä, rostskadad; rostut; ruosteenkarvainen, rostfärd, -brun.

steinen, a. rostig, ergig; brandfull *säd)*.

stuttaa, v. gör rostig, förrostar, er r l. rostar ifrån sig; låter rostas.

stuu, v. rostar, ergar, rostas, blir stig, förrostas.

ti, k. **Ruotu.**

tii, v. kör med rist; 2) benar.

tikainen, a. plogrist.

to, s. *(fisk-)*ben.

toinen, a. benig; af fiskben.

tsakko, s. svenska (svensk qvinna).

tsalainen, s. j. s. svensk.

tsalaistuu, v. försvenskas.

tsi, s. Sverige; svenska *(språket)*; uhuu ruotsia, talar svenska; kirbittaa, kääntää ruotsiksi, skrifer på svenska, öfversätter till svenka: mitä se on ruotsiksi, huru r det på svenska; — **-kiihko** l. **-kiihoisuus**, svekomani; — **-kiihkoinen**, svekoman; svekomansk; — **-nkieli**, renska, svenska språket; — **-nmaa**, verige, svenska riket.

tsinnos, **-us**, s. svenak öfversättning, försvenskning.

tsintaa, v. försvenskar, öfversätter ll svenskan.

tsintuu, — **-stuu**, v. försvenskas.

ottaa, v. låter lägga i sådar; lägger sådar, välmar, sådar.

Ruotto, s. fiskbenshop, benrangel.

Ruotu, s. rota, rote; on ruodulla, är på rota; on ruodussaan, är i sin rote; — **-jako**, rotering, rotefördelning; — **-jakoinen**, roterings-, indelt; — **-jako-laitos**, roterings- l. indelningsverket; — **-palkan-lisä**, hemkallsränta; — **-sotamies**, rotesoldat, indelt soldat; — **-sotaväki**, indelta militären; — **-talo** l. **-tila**, knekte-, indelningshemman; — **-talollinen** l. **-tilallinen**, rotebonde, rotehållare; — **-vaivainen**, rotfattig, rotehjon.

Ruotulainen, **ruoturi**, s. rotehjon.

Ruotus, s. gemen menniska.

Ruotustaa, v. arbetar mödosamt, släpar l. bråkar med.

Ruovikko, **-vosto**, s. vassbevuxet ställe, vass-strand, vass.

Rupa, s. grummel, drägg, rosk; — **-reikä**, moddhål.

Rupattaa, v. pratar strunt.

Rupatus, s. struntprat; struntpratare.

Rupeaa, v. fattar l. griper uti, företager sig, börjar; r. minuun, fattar uti mig; r. työhön, börjar arbeta; r. vaivaan, åtager sig besväret; r. väkivaltaan, skrider till våld; r. yhteen l. liittoon, förbinder sig, associerar sig; r. toiseen uskoon, öfvergår till l. antager annan religion; r. puhumaan, syömään, börjar tala, äta; r. ruoalle, begynner spisa; r. sotamieheksi, går in vid militären, blir soldat.

Rupeama, s. vidhäftning, smitta; början, skede, gång, mål.

Rupi (-ven), s. skorf; on ruvessa l. ruvella, är skorfvig.

Rupinen, a. skorfvig, skabbig.

Rupisee, v. brummar, morrar.

Rupla, s. rubel.

Rupsaa, v. dänger, slänger.

Rupu, s. krubba.

Rupuli, s. koppor, smittkoppor; tuhkar., messling.

Rusahtaa, v. propsar, krasar.

Rusakka, s. kakerlack.

Rusama, s. *(Kalev.)* näfve, labb.

Rusappa, **-ava**, a. röd-, brunaktig.

Ruse, s. rödaktig färg, smink.

Rusentaa, v. krossar, qväser.

Rusertaa, **-ttaa**, v. skiftar i rördt l. brunt, purprar.

Rusertuu, v. purpras.

Rusikka, s. knöl; knoge, knytnäfve.

Rusikoitsee, v. slår med knytnäfvarne, boxas.
Rusina, s. russin.
Ruska, s. rodnad, brun färg, solbränna; — **-heinät**, brunhö.
Ruskaa, **-uu**, v. brakar, knastrar, dånar; väsnas, bannas.
Ruskea, a. rödbrun, kopparfärgad, ljusbrun, brandgul, rödlett; r. hevonen, röd l. rödbrun häst; r. iho, brun hudfärg; — **-nharmaa**, brungrå; — **-nverevä**, brunlett.
Ruskettuu, v. blir brun l. solbränd.
Rusketuttaa, v. gifver brun l. rödaktig färg, gör brun l. solbränd, låter solbrännas.
Rusko, **ruso**, s. rodnad, purpur.
Ruskoainen, **-uainen**, s.; munan r. äggegula.
Ruskottaa, **rusottaa**, v. åstadkommer rodnad; skiner rödaktig; päivä ruskottaa, dagen rodnar upp; posket rusottavat, kinderna flamma l. äro rodnande.
Ruskottuu, **-sottuu**, v. öfverdrages med rodnad, blir röd, rodnar, purpras.
Rusku, s. brak, kras; — **-leipä**, knäckebröd.
Rusthollari, s. rusthållare.
Rustholli, s. rusthåll.
Rustiainen, s. amfibie.
Rustimestari, s. rustmästare.
Rusto, **-onen**, s. knoge; brosk.
Ruta, s. gyttja, dy; ruskor, vrak.
Rutaisee, v. krossar, knystar, kramar, bryter, slår till.
Rutea, a. bräcklig, krasslig, ruskig.
Ruteva, k. **Roteva**.
Ruti, adv.; lyö r., slår krossande; r. kuiva, kruttorr, genomtorr; r. hullu, stormgalen, rafgalen.
Rutimo, s. afgrund; gammalt och qvistigt träd; r. raita *(Kalev.)*, afgrundsträdet, den väldiga, förbannade sälgen.
Rutisee, v. brakar, knakar, qvider.
Rutistaa, v. hoppressar, skrynklar, krossar.
Rutistuu, v. hopskrynklas, skrumpnar, krossas.
Rutja, **rutjale**, s. slarfva, vrak.
Rutjustelee, v. går och hänglar, slentrar.
Rutjuu, v. hänger ned, dinglar.
Rutkahtaa, v. brakar, kratschar, dundrar.
Rutkale, s. slarfhans, vräkling.
Rutkuttaa, v. skrockar *(som en hö[illegible]* är nedhasad.
Rutosti, adv. hastigt, häftigt.
Rutsa l. **sukurutsa**, s. blodskänd[illegible] sukurutso l. -rutsaus, blodsk[illegible]
Ruttaa, v. skrynklar, kramar ihop.
Ruttautuu, v. hopskrynklas, blir [illegible] kramad,
Rutto, s. pest, farsot, sjuka, röta; a. hastig; tuli ruttoon, insjuk[illegible] pesten, blef pestsmittad; on rut[illegible] ligger i pesten; r. kuoloma, [illegible] död; r. käynti, hastig gång; — [illegible] **paus**, **-sulku**, karantän.
Ruttoinen, a. epidemisk, förpestad[illegible] stig.
Ruttu, s. skrynkla; on rutu[illegible], hopskrynklad l. hopkramad.
Ruttuinen, a. skrynklig, skrumpen.
Rutustaa, v. krusar, skrynklar.
Ruuan-kannin y. m., k. **Ruoan-[illegible]nin** j. n. e.
Ruudullinen, a. rutig.
Ruuhi (**-en**), s. ekstock, eka, [illegible] träg.
Ruuhka, k. **Ruhka**.
Ruukkaa, v. brukar.
Ruukki, s. bruk; savir., [illegible] bruk; ruukin patruuna, [illegible] ron; ruukin isäntä l. [illegible] bruksegare; ruukinpito, bruk[illegible] tering, bruksdrift.
Ruukkilainen, s. bruksinvånare; [illegible] kilaiset, bruksfolket.
Ruukku, s. kruka, krus; — [illegible] **ruukuntekijä**, krukmakare; — [illegible] krukmakarlera.
Ruuma, s. rum *(i skepp)*, skans.
Ruumen (**-menen**), s.; pl. ruume[illegible] agnar; — **-koppi**, agnhus.
Ruumeninen, a. agnblandad.
Ruumiikas, a. grott, karpulent, [illegible] groflemmad.
Ruumiillinen, a. kroppslig, lekamlig [illegible] sisk, materiel.
Ruumiillisentaa, v. förkroppsligar.
Ruumiinen, a.; paksur., tjock till [illegible] pen, korpulent.
Ruumiiton, a. okroppslig; utan [illegible] utan lik.
Ruumis (**-iin**), s. kropp, lekamen. [illegible] ruumiinarkku, likkista; ruum[illegible] harjoitus, kroppsöfning; ruum[illegible] koko, kroppsstoriek; ruumiin[illegible] kainen, afpassad efter kroppen [illegible] tande; ruumiin muoto, kropp[illegible]

ag; ruumiinrakennus, kroppsggnad, konstitution; ruumiinranistus, kroppsplikt, kroppsstraff; umiin- l. ruumissaatto, lik-d, likföljе l. -prossession; — -huo-, likrum; — -oloinen, kroppslig, kroppsligad; — -oloton, okropps-.

mistuu, a. tager till i kroppen, blir ottare l. korpulentare.

ua, s. vallack.

uaa, v. kröner; 2) l. -nitsee, vallacr, kastrerar.

ni, a. brun.

nu, s. krona.

ppa, s. vårta; skabb.

ppu, s. affall, afskräde; rosk; botnsats, grums.

saa, v. krusar.

si, s. krus.

ska, s. *(Kalev.)* brudtärna.

sti, s. riskon, riska.

su, s. ros; rosen; — -nkarvainen, punainen, rosenröd, -färgad; — -solu, rosett; — -tarha, rosengård.

suinen, -ullinen, a. rosig; behäfd med rosen.

suke (-kkeen), s. rosett.

ta l. ruuttana, s. ruda.

ti, s. krut; ruudin savu, krutrök; udinrikkoinen, krutbestänkt; — itta, kruthus; — -jyvänen, -rae, rutkorn; — -kamari l. -komero, rutkammare, -durk; — -tehdas, krutruk.

tinen, a. krutblandad, krutbestänkt.

tu, s. ruta; ruter.

vaa, s. skruf var.

vi, s. skruf; — -n-emä, skrufmutr; — -kierre, skruvgänga; — -pihti, krufstäd.

vimainen, a. skrufformig.

veta, inf. sanasta Rupeaa.

vettau, v. blir skorfvig.

ydynnäinen, s. utslag, smittsot.

dyttää, v. låter l. har att fastna l. ripa uti l. smitta.

heä, a. yfvig, frodig.

helmä, s. klunga; utslag.

hisee, v. sorlar, brusar.

hmy, s. knöl, ojemnhet.

hmyinen, -meläinen, a. knölig, skrofig, skrynklig.

hmä, s. klunga, grupp.

hti, s. hållning, stånd: ryhtinsä pitävä, pitämätön, hållbar, ohållbar.

Ryhtyy, v. fattar i. griper an, rör vid, inlåter sig på, företager sig; fäster sig, fastnar; r. toimeen, vidtager åtgärd; griper verket an.

Ryhä, s. puckel; — -selkäinen, puckelryckig, kutryggig.

Ryijy, s. rya.

Ryittää, v. retar till hostning.

Ryki, s. brygga; 2) brygd, bryggeri.

Rykii, v. hostar, harklar.

Rykmentti, s. regemente; — -tinpäällikkö, regementschef.

Rykä, s. hosta, harkling.

Rykäisee, v. hostar till, harklar upp.

Ryminä, -my, s. gny, buller, oväsende.

Rymisee, -yää, v. bullrar, mallrar, väsnas.

Rynkää, v. stöter på, rystar; tränger på.

Rynnistää, v. anströnger sig, tränger l. stormar på.

Rynnäkkö, s. pågående bröstgänges, anfall, stormning: rynnäköllä l. väkirynnäköllä, med storm, med våld.

Rynnäs (-ntään), s. bröstben, bröst; pl. ryntäät, bröstet.

Rynnättäin, -tysten, adv. bröstgänges.

Ryntevä, k. Runteva.

Ryntäys, s. bestormning, storm, häftigt anfall.

Ryntäytyy, k. seur.

Ryntää, v. stöter våldsamt, bestormar, går fram bröstgänges, tränger på l. in.

Rypee, v. sölar sig, vältrar sig, tumlar om.

Rypistyy, v. skrynklas, blir hopsnörpt, snörpar sig, skrumpnar.

Rypistää, v. skrynklar, rynkar l. snörper ihop.

Ryppy, s. rynka, veck, skrynka; on rypyssä, är skrynklad; on rypyillä, är i rynkor; — -kaali, kruskål.

Rypyllinen, a. rynkad.

Rypyttää, v. rynkar, veckar.

Rypäle, s. drufva, klase; viinar., vindrufva.

Rypäleinen, -leellinen, a. i klasar växande, klasig, drufrik.

Ryske, -kinä, s. brak, dån.

Ryskii-, -yy, -ää, v. brakar, dånar, bullrar, väsnas.

Ryskyttää, v. brakar l. bullrar på, rystar, skakar.

Ryskähtää, v. brakar l. dånar till.

Ryssyttää, v. struttar, stultar.

Ryssä, s. ryss; ryska *(språket)*.

Rystä, -tönen, s. knoge; klase.
Rysy, s. buller, stoj, kamp; käsirysy, nappatag, handgemäng.
Rysä, s. rysja.
Rysähtää, v. dånar till, dimper, dunkar.
Ryteikkö, s. bråte af vindfällen; risdam.
Ryti, s. *(Kalev.)* rör, vass.
Rytisee y. m., k. **Rutisee** j. n. e.
Rytkii, -yy, -ää, v. knycker, rycker, brakar, knakar.
Rytkyttää, v. knycker l. rycker på, skakar på.
Rytty y. m., k. **Ruttu.**
Ryty, s. stoj, larm, dån, brak.
Rytyää, v. stojar, larmar.
Rytä, s. *(strand-)* vrak.
Rytö, s. vindfälle; — **aita**, qvistgärde.
Ryve, -ös, s. smutsgöl.
Ryveksii, k. **Rypee.**
Ryvettyy, -östyy, v. sölas, smutsas, nedsudlas.
Ryvettää, -östää, v. sölar, smutsar, stänker *(smuts)*, pluttrar, nedsudlar.
Ryydyttää, v. låter stelna l. styfna, gör styf.
Ryykky, s. strykning; — **-rauta**, strykjern.
Ryykkää, v. stryker.
Ryyni, s. gryn; tekee ryyniä, grynar.
Ryypeksii, -iskelee, v. super fortfarande, pimplar, rucklar.
Ryyppii, -ppelee, -päilee, v. super på, sörplar, smuttar, pimplar.
Ryyppijä, ryyppäri, s. pimplare, supare.
Ryyppy, s. sup, snaps; on ryypyssään, är drucken; — **-lasi**, spetsglas,
Ryyppäisee, v. smuttar på.
Ryyppäys, s. supning; klunk.
Ryyppäyttää, v. har att supa.
Ryyppää, v. super, pimplar.
Ryystii, -ää, v. silar genom tänderna, sörplar; harklar; skrapar.
Ryysy, s. lump, trasa; käy ryysyissä, går klädd i trasor; lasten ryysyt, barnens paltor; — **-mekko**, trasknsk.
Ryyti, s. krydda.
Ryytistyy, v. blir stel l. styf, blir ruskig l. medtagen.
Ryytyy, v. stelnar *(af köld och våta)*, stelnar l. styfnar *(af smuts)*, ingror, krymper ihop.

Ryöheä y. m., k. **Röyheä** j. n. e.
Ryökii, v. rapar.
Ryökinä, -käys, s. rapning.
Ryökynä, -kkinä, s. fröken.
Ryökäle, s. lymmel, vräkling.
Ryökäyttää, v. retar till rapning.
Ryömii, v. kryper.
Ryömy, s. krypande ställning, på fyra.
Ryömä, s. tass, labb; nelin ryömä på alla fyra, fyrfota; — **-ärä**, plog.
Ryönä, s. modder, orenlighet.
Ryönää, v. nedsmutsar, kluddar, rar.
Ryöpeä, a. strid, häftig, flink.
Ryöppy, s. yrande dam l. snö, yrsnö, stänk.
Ryöppyää, v. yrar, dammar, stänker.
Ryöppä, s. *(strid)* bränning,
Ryöppää, v. förvållar.
Ryöpsähtää, v. gör ngt l. prassel, rusar upp, spritter till.
Ryöpyttää, v. har att yra l. yr l. dammar upp l. in; vräker ger omkring.
Ryöstäjä, s. plundrare, kapare: tor.
Ryöstää, v. plundrar, rånar, ger med våld; utmäter; r. si, befriar med våld; r. uppbringar l. kapar ett fartyg.
Ryöstö, s. plundring, rof; — **-käsky**, utmätningsorder; va, kaparfartyg; — **-lintu**, — **-avisiooni**, exekutiv auktion; **-mies**, utmätningsman, exekutor; **-retki**, plundringståg; — byte.
Ryöttä, s. smuts, snusk.
Ryötys (-ksen), s. snusker,
Ryöttää, k. **Ryvettää.**
Ryöviö, -yy, -äys, s. rö plundring, rofferi.
Ryöväri, s. röfvare, bandit: röfvarband.
Ryövää, v. röfvar, rånar, drar.
Rähinä, s. larm, skräl, morrande.
Rähisee, v. för oljud, skrålar, koira r., hunden morrar.
Rähjä, rähjänä, s. trashank;
Rähjää, v. smutsar; hasar, kar.
Rähmii, -ää, v. trasar.
Rähmys, s. luns.

i, s.; on rähmällään, ligger l. påvräkt.
ää, räikää, v. bullrar, skallar; mar, stökar.
ä, a. gäll, skallande, skrällande, trande.
iä l. räikkä, s. smatter, skräl, n, skrällande; — -torvi, trumpet.
yy, -ää, v. smattrar, skräller, lar; torvi r., trumpeten smattrar allar.
ttää, v. har att smattra l. skrälla umpeten).
htää, -äisee, v. smattrar l. skräll till, ropar gällt, ryter.
(h)yttää, v. ger till en skräll l. petstöt.
ys, s. trumpetstöt, hastigt skrälle.
i, v. surrar l. drager till; klappbultar.
, s. rem.
s, räiskinä, s, stänk; sprak, brak.
yy, -ää, v. stänker, spritsar; sprabrakar; vesi r., vattnet stänker rittar; tuli r., elden sprakar.
yttää, v. stänker l. spritsar på; att spraka.
ähtää, v. strittar l. stänker till; kar l. brakar till.
yy, v. blir slemmig l. snorig.
, s. vrak, odugling, stackare; — tursk; upprörd.
ää, v. förderfvar; belackar; slår, ger.
idys, s. skräll, smäll, explosion.
ttää, v. smäller till, skräller till, loderar, kreverar; linna räjähti aan, slottet sprang i luften.
yttää, v. låter l. har att skrälla mälla l. explodera.
, v. hostar upp l. afsöndrar slem, nmar.
see, v. sqvattrar, skrikfar.
ttää, v. hettar, baddar.
i, s. hetta, badd, qvalm.
ää, v. afskafvar; 2) räcker till.
ää, v. räknar.
, s. snor, slem *(i bröstet)*; — -liina, duk; — -mänty, martall; — -nok, snorkilling; — -tauti, rota, slemka.
isee, v. snyter *(näsan)*.
ittää, v. skrattar l. kraxar *(som tan)*; sprakar.
, s. trälla.
ihattu, s. slokhatt.

Rällättää, v. slabbrar, slamrar.
Rälssi, k. Relsi.
Räme, rämeikkö, s. myra, moras, sumpmark; — -turve, myrtorf.
Rämeä, a. skrällande, skrällig.
Rämeinen, a. sumpig, sank.
Rämisee, v. skriller, skallrar.
Rämmen, rämmäte, s. skägglaf.
Rämpii, v. vadar, traskar.
Rämppä, v. skrälle, skallra; — a. krossad, stympad; skallrande; — -kello, grof bjellra, skälla.
Rämpättää, v. skallrar l. skramlar på.
Rämsä, s. slarfva, slamsa; slarfvigt skick.
Rämyttää, v. skallrar på.
Rämyää v. skramlar *(dåft)*, skallrar, skräller.
Rämä, s. skrälle, skräp; on rämänä, är i kras; lyö rämäksi, slår i kras; kello rämä. sprucken klocka, klockskrälle; r. kurkku, hes strupe.
Rämähtää, s. skräller till, brakar till l. sönder.
Rämäinen, a. skräpig (usel).
Rämäkkä, s. skrällande, skrammel; — a. skrällig, skrällande.
Rämäyttää, v. kar att skrälla l. skramla till, slår l. dänger med skräll.
Ränki, k. Länki.
Ränni, s. ränna; 2) bränneri.
Ränstyy, v. blir fuktig l. våt, blir svampig; vissnar, förfaller.
Räntmestari, s. räntmästare.
Räntteri, s. ränteri.
Räntti, s. pränt.
Räntä, s. snöslagg.
Räpelä, s. darrgräs.
Räpistää, -elee, v. flaxar, sprattlar, skakar.
Räppänä, k. Reppänä.
Räpsähtää, k. Räpähtää.
Räpylä, s. *(Kalev.)* klo, simfot.
Räpyttää, -elee, v. har att blinka, blinkar; skakar, flaxar.
Räpähtää, v. blinkar till, blinkar; knapprar l. sprattlar till.
Räpäkkö, a. yr, otälig; — s. vattenputt; trasa, slarfva; tyttö r., flicksnärta.
Räpäköitsee, v. sprattlar, tumlar *(i gyttja)*; är yster, flaxar.
Räpäle y. m., k. Repale.
Räpäys, s. blink; silmänr., ögonblick.
Räpäyttää, v. blinkar hastigt med *(ögonen)*; har att knappra till.
Rässi, s. press.
Rässää, v. pressar, persar.

Rästi, s. rest; on rästinä, resterar; — **-kertomus**, restantierelation; — **-luettelo**, restlängd.
Rästillinen, a. retskyldig; resterande.
Rästäs, k. **Räystäs**.
Räsy, a. spröd, svag.
Räsä, **-äinen**, a. skroflig.
Räsähtää, v. raselar l. brakar till, dunkar.
Räsäkkömetsä, s. marskog.
Rätinki, s. räkning.
Rätinä, s. sprakande, brak, skrällande, smatter.
Rätisee, v. sprakar, skramlar, brakar, smattrar.
Rätistyy, v. blir slarfvig l. slokig, blir skrumpen, förvissnar.
Rätkähtää, k. **Ritkahtaa** j. **Rotkahtaa**.
Rätsi, s. sork.
Rätti, s. klut, trasa, lapp, slarfva; r. hattu, slokhatt; paitar., skjortslarfva; niittyr., ängslapp.
Rättäri, s.; kyytir., skjutsarättare.
Rävähtää, k. **Räjähtää**.
Rävähyttää, k. **Räpäyttää**.
Räyhä, s. skräflare, skrälare.
Räyhää, v. skrålar, larmar, skräflar.
Räykeää, v. upptinar.
Räykyy, v. skriker, skränar.
Räyske, **-kinä**, s. brak, skall, ryt.
Räyskii, **-yy**, v. ryter, skräller, brakar.
Räyskä, a. spröd, skör.
Räystäs, s. takfot, takband, vädertak; — **-vesi**, **-vuoto**, takdropp.
Räysä, s. lufva; trashank.
Räytyy, v. fräser, stekes.
Räähkä, s. alt orent, otyg, last, synd.
Rääkky l. **rääky**, a. (*Kalev.*) hård, spröd; — **-ranta** sprödt l. bräckligt jern, skraggemalm; — **-teräs**, yrstål.
Rääkkä, s. ängknarr.
Rääkkäys, s. misshandling; eläinten r., djurplågeri.
Rääkkää, v. misshandlar, pinar, plågar, marterar.
Rääkyy, v. skränar, skriker.
Rääkättää, v. sqvattrar, smattrar.
Räämi, s. kräm.
Rääme, **-mä**, s. var (*i ögat*); trasa, söndrigt ting l. tillstånd.
Rääpe o. pl. **rääppeet**, s. skrapor, qvarlefvor.
Rääpii, v. råddar, skrapar l. krafsar uti l. på; trasakar, krålar.
Rääpijäiset, s. pl. efterkalas.
Rääppää, v. förspiller, spiller ned.
Rääpyä, s. siklöja, mujka; stackars strunt.
Rääpäle, k. **Repale**.
Rääsy, s. trasa, lump; — **-maa** cayti kärrjord.
Rääsyy, v. blir gemen, ilakas.
Räätikkä, s. kålrot.
Räätti, s. rätt, maträtt.
Räättä, k. **Räämä**.
Räättää, k. **Rääkkää**.
Räätyy, v. förfaller, förvissnar.
Räätystää, k. **Retustaa**.
Räätäli, s. skräddare.
Räätälöitsee, v. skräddrar.
Rääväys, s. ovett, smädelse.
Rääväsuinen, a. uppkäftig.
Rääväät, v. hädar, föramädar, hundfä
Röhisee, k. **Rohisee** j. **Rähkii**.
Röhkii, v. grymtar; hostar hest.
Röhkä, s. katarr, hes hosta, qvar bröstvärk.
Röhkäisee, v. grymtar l. hostar till.
Röhmyinen, a. skroflig, skrynklig.
Röhmystää, v. lunsar fram, går o traskar.
Röhnä, s. fnas, fnassel, skorf.
Röhöttää, v. sitter l. ligger makli pustande l. hostande.
Rökkä, s. brunst, bränad.
Rökäs (**-kkään**), s. gira.
Römisee, v. skräller, dånar.
Römpöttää, v. skräflar, pladdrar.
Römsy, s. snöslask.
Römyää, v. bullrar, stojar.
Rönkyy, v. vrålar, ryter.
Rönsy, s. rotskott, telning.
Rönsyää, v. slår skott.
Röntti, s. klump.
Rönttää, v. kluddar, plottrar.
Rössö, s. palt.
Rösö, s. knöl; klase.
Rötikkö, s. dåligt arbete, fjeskverk.
Rötkyy, **-ää**, v. hänger slak.
Rötkä, s. slakt tillstånd; putosi r källeen, föll handlöst i kull.
Rötkähtää, v. dimper handlöst, fal långsträckt.
Rötkäle, s. vrikling, slarfhaas; grobi krabat.
Rötköttää, v. skänkar, vräker sig; s kaa r., ligger och drar sig.
Röty, s. strunt, knaster.
Röyhe, s. rapning; 2) lurfvigt tillstånd
Röyhelö, s. ngnting lurfvigt l. krus kräs.
Röyheltää, **-ntää**, v. lurfvar upp, kr sar.

ıtelee, v. lurfvar på sig, är upp-
.
i, a. lurfvig, yfvig, pösig.
, **-hkii**, v. rapar.
eä, k. **Röykkeä.**
ıtää, a. gör pösig, pöser upp.
äisee, v. rapar till.
äys, s. uppstötning, rapning.
, s. blomvippa.
htää, v. rapar till; harklar till.
i, k. **Räyhää.**
, s. löst l. pösigt tillstånd; on
ıöllään, ligger pösigt l. slarfvigt.
ıtää, v. ligger oordnadt l. lurf-
gör lurfvig l. pösig, lurfvar upp.

Röyke (**-kkeen**), s. kraka.
Röykkeä, a. stursk, spotsk, framfusig, uppblåst, högdragen.
Röykkiö, s. uppblåst person, framfusing.
Röykkiö, -kky, s. hög, hop.
Röykkäilee, v. sturskas, talar framfusigt, skryter, prålar.
Röykyttää, v. medfar illa, tilltygar, basar på.
Röyskii, k. **Rouskii.**
Röysteinen, a. skroflig, ojemn.
Röyteikkö, s. stenhölster.
Röytä, s. brätte; skärmtak; — **-hattu**, schäferhatt.
Röytäinen, a.; leveär., bredbrättad.

S.

ıä (sua, sun, sulla, sulta, sulle), . du (lyhenn. sanasta sinä, sij. n. e.).
. får, erhåller, bekommer, vinner, ıar; förmår, kan; kommer, ankombörjar; blifver; gifver; s. tehdä, göra; s. jkun tekemään, förmår att göra; s. voiton, får vinsten, er ngn; s. puolelleen, får på ıida, vinner för sig; saa aikaan imeen, får till stånd, kan uträtta; matkaan, får i gång, åstadkomkan uträtta; saas l. saakaas ä, skall! drick! sai kalan käteeni, (gaf) fisken mig i handen; tuli pi semmoiset vahingot, elden för sådana skador; karja saapi ia, vallen kommer hem; sai itse elijaksi, begynte sjelf att orda; toteen, kan bevisa; en saa olsi l. oltua, jag kan ej vara, utla; saatava, fordran, rättighet, mst; olla saatavissa, -illa, att tillgå, stå att få; pappi saatavillansa, presten är på uppbörd; saaminen, erhållandet; ran; minulla on saamista, jag fordran l. att få; minun on saaıen, jag måste få; saamatta olestående; saama, det erhållna, gs; saamapiletti, recepisse, mottagsqvitto; saamamies, fordringsre; saamani jälkeen, efter min åga; pl. saamat, håfvor.

Saaja, s. emottagare, erhållare; verkställare, begynnare; brudtärna; palkans., löntagare.
Saajainen, s. den som får; lapsen saajaisen sanat, trollformel för barnaföderskor; pl. saajaiset, barnsbörd.
Saajanainen l. **-jas** (**-aan**), s. brudsäta, brudens uppasserska.
Saakeli, s. hin onde, raggen.
Saakka, adv. ända till, intill, ända ifrån.
Saakkuna, s. fabel, saga.
Saaksentelee, v. får ofta, brukar få.
Saalas (**-aan**), s. nyss framfödt barn, foster; samling, fångst.
Saalihiton, -liiton, a. utan fångst, utan byte.
Saaliillinen,, a. fångstrik, gifvande, lönande.
Saalis (**-iin**), s. fångst, byte, rof; skörd, afkastning; förtjenst; tuomitsee saaliiksi, kondemnerar; — **-iinhimoinen**, roflysten, begärlig efter byte.
Saama, k. **Saa.**
Saamaton, a. som ej får l. förmår l. erhållits, oföretagsam, oförmögen, tafatt.
Saamistuttaa, v. debiterar (upp), uppför ss. fordran.
Saanti, s. fång, fångst, fänge, åtkomst; — **-kirjat**, åtkomsthandlingar.
Saanto, s. fång, fångst; — **-mies**, fångesman; — **-todistus**, emottagningsbevis.

Saapas (-ppaan), s. stöfvel; — **-pihti**, stöfvelknekt.
Saapastaa, -telee, v. går l. högfärdas i stöflar; förser med stöflar.
Saapikas (-kkaan), s. stöflett.
Saapostelee, v. efterfrågar, begär.
Saappaallinen, a. som har stöflar; — s. en stöfvel full.
Saappaaton, a. utan stöflar *(varande)*.
Saappainen, a. bestöflad, rik på stöflar.
Saappainen, -put (-ppuen), s. liten stöfvel, stöflett.
Saapuu, v. inträffar, infinner sig, råkar, blir; saavuin sinne, jag inträffade der; saapui sotamieheksi, blef soldat; olla saapuvilla, vara tillstädes, uppvakta; tulla saapuville, infinna sig; olla saapuvissa, vara till hands.
Saarehinen, a. på ö varande.
Saareke (-kkeen), s. smal och lång ö; landtunga; åkerteg.
Saarelainen, s. öbo.
Saarellinen, a. försedd med l. hörande till ö, på ö varande, insulär, insularisk.
Saarema, s. öbildning.
Saarenne (-nteen), -nto (-nnon), s. halfö, landtunga.
Saarentuu, v. bildar holme, tillandar.
Saares (-eksen), s. liten ö, holme; *(Kalev.)* afskild skogstrakt, kärrholme.
Saari (-en), s. ö, holme; högre fastare ställe i ett kärr; — **-maa**, öland; pl. saarimaat, öländer; skärgård.
Saarikko, -risto, s. skärgård, skär, öflock; — **-meri**, öhaf, arkipelag.
Saarinen, a. örik, full med öar l. holmar; hörande till ö.
Saaristolainen, s. skärgårdsbo.
Saarna, s. predikan; — **-kirja**, postilla; — **-mies**, predikant; — **-stuoli**, predikstol; — **-virka**, predikoembete.
Saarnaa, v. predikar, orerar.
Saarnaaja, s. predikant, predikare.
Saarni (-en), s. ask (träd).
Saarrattaa, v. låter omringa.
Saarros (-ksen), s. inneslutet tillstånd, omringning; snärjande konstgrepp; olla saarroksissa, vara instängd, insnärjd.
Saartaa, -telee, v. omgifver, omringar, innesluter, belägrar, kringränner, kringhvärfver.
Saarto, s. omringning, inneslutning; förskansning, circumvallation.

Saasta, s. orenlighet, smuts, styggelse, smitta; — **aine**, miasm, smittämne.
Saastaa, v. dricker till (= saas tästä
Saastainen, a. oren, smutsig, besmitt vederstygglig, smittosam.
Saastaisuus (-uuden), -taus (-uden), orenlighet, smutsighet, smittosa
Saastaton, a. obesmittad, ren.
Saastumaton, a. icke smittosam förorenad.
Saastumus (-uksen), s. orenlig besmittelse, smitta.
Saastuttaa, v. orenar, smutsar, befl besmittar, förpestar; skändar, ohe
Saastuttamus, -tutus (-uksen), orening, besmittelse.
Saastuu, v. blir oren, smutsas, förore besmittas.
Saatana, s. satan.
Saatanallinen, a. satanisk.
Saatanto, s. beledsagande, beledsag öfverbringande.
Saatattaa, v. låter ledsaga.
Saate l. **Saaten** ja
Saati l. **Saatikka**, adv. ända til mer, så mycket mer; — ei sam keen: än mindre, så mycket
Saattaa, -elee, v. gör att några för, ledsagar, leder, befordrar, bri förmår, åstadkommer, kan; s. saa l. sanaa, för ett budskap; s. r miin l. ruumista hautaan, bel sagar liket till grafven; s. pulaa tuskaan, bringar i nöd; s. tek mään, bringar l. förmår att g saatan tulla, jag kan komma; saata sanoa, jag är ur stån säga, jag kan ej säga.
Saattaja, s. beledsagare: sanan budbärare.
Saattamaton, a. oförmögen, vanmäkt oduglig.
Saatto, s. beledsagande, ledsagning, cession; svit, eskort, konvoj; verksamhet; — **-kirje**, vehikel; **-kulku, -vaellus**, procession: — **ki**, procession, följe.
Saatto, s. höväxm, höstack.
Saattolainen, s. drabant.
Saavi, s. så.
Saavillinen, a. som har så: — s. full.
Saavuttaa, v. har att komma tillstäd når, uppnår, upphinner; tillvinner, når; påkommer; saavutti itsellen sä taudin, ådrog sig sjukdom: kor onni saavutti, olyckan drabbad

saavuta sanoja, jag finner icke ; s. jkun suosion, ernår l. vinngus gunst.
ittamaton, a. oupphunnen, oupp- d: oupphinnelig.
ittelee, v. bjuder till att upphinna, uppnå.
nes (-ksen), s. hundradedel, pro- t.
(-annen), num. ord. den hun- de.
ttaa, -ttelee, v. förbannar, önskar lt, belackar.
(-teen), s. regn, nederbörd; sa- n l. sadekuuro l. kuurosade, nskur; sateenvarjo, paraply; — ka, regntid; — -päivä, regndag.
(-timen), s. fälla, giller, flaka, a; satimen selkäin, språten rvid fällan hänger; satimen ulku, ngen mot hvilken flakan uppgillras; timen vihi, kort gärdesgård för leda fogeln i fällan.
ittain, -doittaisin, adv. hundratals.
taa, v. kondenserar, gör tjock l. förtätar.
, s. såg; — -jauho, -npuru, sågn: — -laitos, sågverk, -inrättning; -nterä, sågblad.
a, v. sågar.
uttaa, -uuttaa, v. låter såga.
a, a. trögt flytande l. löpande; s. ni, hes röst; s. tie. trög, moddig g.
, s. grund, vad.
see, v. sorlar sakta, susar, fräser.
uttaa, v. slabbrar, pladdrar.
a, -rain (-aimen), s. gaffelplog, stock.
i, s. svagdricka, spisöl.
ri, s. sågare.
viaani, s. saffian.
tara, s. spö, vidja; krumelur.
ka, s. stång; 2) senda.
na, s. större båt, skuta.
e (-een), a. karg, snål, girig, njugg; närtsam, bitter.
iainen, s. körtel, mandel.
pua, saipio, s. tvål; såpa: — -kello, pbubbla; — -nkeitto, såpsjudning; - -tehdas, tvålfabrik, -kokeri.
puainen, a. tvålig, tvålhaltig; af vål.
puoitsee, -oittaa, v. tvålar.
raallinen, -raaloinen, a. sjuklig, rasslig.

Sairas (-aan), a. j. s. sjuk; patient; — -huone, sjukhus, hospital, lasarett; — -aanhoitaja, sjuksköterska; —-aanhoito, sjukvård; — -aanripitys, sockenbud, sjukbesök.
Sairastaa, v. är l. ligger sjuk, sjukas.
Sairastelee, v. sjukas smått, krasslar.
Sairastuu, v. blir sjuk, insjuknar.
Sairaus (-uden), s. sjukdom.
Saita, a. girig, snål, nidsk, njugg; afundsjuk.
Saitta, s. stång, stör. notstake.
Saituri, s. gnidare, girigbuk.
Saituus (-uuden), s. girighet, snålhet, nidskhet, njugghet.
Saivar (-ren), -vare (-een), s. gnet, insektägg.
Saivartaa, v. synes gnetig l. full med gnetter; är snål; är petig.
Sakaa, v. blandar, gör tjockflytande; s. korttia, blandar kort.
Sakaantuu, k. Sakeutuu.
Sakara, -ri, s. utstående spets, tinne, yttre rand, båge; huoneen sakarat, tinnarne på huset; kuun sakarat, månens horn l. spetsar; sakarisormi, lillfinger.
Sakaristo, sakasti, s. sakristia.
Sakea, a. tjock, simmig, tät, grumlig.
Sakenee, -eutuu, v. blir tjockflytande l. simmig, blir tjock l. tät, tjocknar, kondenseras.
Sakeus (-uden), s. tjockhet, täthet, grumlighet.
Sakeuttaa, v. gör tjock, blandar, kondenserar.
Sakeuttaja, s. kondensator.
Sakka, s. grums, bottensats, fällning, sump.
Sakkaa, -oo, v. gör grumsig, blandar, rör om; skäller, tadlar.
Sakko, s. bot, plikt, böter (pl.), sakören (pl.); uhkas., vite: sakon haastolla, vid bot l. vite; sakon alainen, bötfäld, dömd till böter; sakolla sovittamaton, urbota; saada l. vetää sakkoa, plikta, blifva bötfäld, böta; — -korko, straffränta; — -luettelo, sköreslängd; — -rangaistus, bötesansvar, förmögenhetsstraff.
Sako, s. grummel, grums, drägg, bottensats, fällning.
Sakoisa, a. samsig; svällande: spissam.
Sakoo, -outuu, v. blir tjock, mosar l. samsar sig, blandas.

Sakottaa, v. pliktfälla, bötfälla, fälla till böter.

Saksa, s. Tyskland; tyska språket; köpman, schackrare; — **-nkieli**, tyska språket; — **-nkuusi**, lärkträd; — **-npaltina**, holländskt lärft; — **-npähkinä**, valnöt.

Saksakko, s. tyska (tysk qvinna).

Saksalainen, s. j. s. Tysk.

Saksantaa, v. förtyskar, öfversätter till tyskan.

Saksastaa, v. bryter på tyska.

Saksi (**-en**), s.; pl. **-set**, sax; **ravun saksi**, kräftklo.

Sala, s. som är förborgadt, doldt, hemligt; **salaa**, hemligen, lönnligen; **vilkaisee salaa**, kastar en förstulen blick; **salassa**, i hemlighet: **on salassa**, är lönnlagdt l. förborgadt; **salakättä, -kähmässä, -myhkää, -piten, -vihkaa**, hemligen, i tysthet, i mjugg, i lönndom; — **-hanke**, hemlig stämpling: — **-kapakka**, lönnkrog; — **-kaivanto**, mina; — **-kapina**, myteri; — **-kari**, blindskär; — **-kavala**, lömsk, bakslug; — **-kuljettaja**, lurendrejare; — **-kuljetus**, lurendrejeri, smugling; — **-kähmäinen**, lönnlig, mysteriös; — **-laatikko**, lönnlåda: — **-laipio**, blindbotten; — **-lause, -viittaus**, insinuation; — **-liitto**, komplott, sammansvärjning: — **-mielinen**, hemlighetsfull, mysteriös; — **-murha**, lönnmord; — **-neuvos**, geheimeråd; — **-oja**, täck-, grunddike; — **-ojittaa**, dränerar, underdikar; — **-ovi**, lönndörr; — **-metsästys**, tjufskytte; — **-oppi, -opillisuus**, mystik; — **-pakkanen**, gråkallt; — **-peräinen**, mystisk; — **-poltto**, lönnbränning; — **-puustavi, -merkki**, chiffer, hemligt tecken; — **-pyhäisyys, -näköisyys**, mysticism; — **-rippi**, enskildt skriftermål; — **-siittiö**, kryptogam; — **-surma**, dulgadråp; — **-surma-sakko**, dulgaböter; — **-tie**, smyg-, krypväg; — **vaarna**, dymling: — **-vaimo**, konkubin, frilla; — **-vehkeet** l. **-vehkeys**, myteri; — **-vihainen**, lömsk, dolsk: — **-vuoteus**, lägersmål, lönskaläge.

Salaa, v. förhemligar, förborgar, döljer, gömmer, försnillar.

Salaamaton, a. ofördold, oförtegad; oförbehållsam.

Salaatti, s. sallat.

Salainen, a. hemlig, dold, förborgad, lönnlig; **salaisin**, hemligen, lönnligen.

Salaisuudellinen, a. mysteriös, hemlighetsfull.

Salaisuus, s. hemlighet; **salaisuudet**, hemligheter; mysterier.

Salakka, s. löja; 2) dymling.

Salakkali, adv. hemligen.

Salama, s. blixt, ljungeld.

Salamoitsee, v. blixtrar.

Salaus (**-uksen**), s. fördöljning, jande, förhemligande.

Salaun, v. döljer sig, fördöljes.

Salava, s. grönpil; blixt.

Sale (**-een**), s. spjäle, pertved.

Saleilee, v. spjälar l. spjälker sig, nar i flisor.

Sali, s. sal.

Salii, v. spjälar, gör spjälar, spjäl klyfver pertved.

Salkkari, s. saltkar.

Salkki, s. löja; — 2) a. smärt.

Salkku, s. väska, portfölj.

Salko, s. *(låsg)* stång.

Sallii, v. tillåter, tillstädjer, bevi tål, medgifver, unnar, beskär, lå

Sallimaton, a. icke tålande, otållig.

Sallimus (**-uksen**), **-inta**, s. t tillstädjelse, skickelse, öde; lan s., Guds skickelse l. förs **-usko**, fatalism; — **-uskoja**, fa

Salmeke (**-kkeen**), s. långt *(Kalev.)* lång remsa.

Salmi (**-en**), s. sund; **salmen** mynningen af ett sund.

Salminen, s. dim. litet sund; — af sund; till sund hörande.

Salo, s. skogbevuxen ö, skog. ödemark; **päivän s.**, ljusstrimma horisonten; **tuohi on salolla** löser sig.

Salolainen, s. skogsbebyggare; bo

Salpa, s. regel (rigel), bom, stängsel

Salpaa, v. reglar, tillbommar, stäng dämmer.

Salpaus, -puu, s. regling, tillbom dämning, stängsel, fördämning, **-niitty**, öfverdämnings-, dämn

Salpaun, v. blir reglad l. stängd, bommas, dämmes; **henki s.**, s drägten stockas.

Salpietari, s. salpeter; — **-happo**, petersyra.

Salpo, k. **Salvain.**

Saltii, saltimus, k. **Sallii, sallimus**

Salva, s. salva.

Salvaa, v. timrar; 2) snöper.

Salvaa, v. verkar, tar på, inverkar: **na salvasi sydämeen**, ordet

ade på hjertat; työ salvaa, ar-
t går undan för hand.
maton, a. oförmögen, overksam,
verkan.
n (-aimen), s. hörn *(under tim-*
), hörnknut.
a, s. timrare; 2) gällare.
tas (-kkaan), a. verksam, ver-
le: lidande.
on, a. oreglad, utan regel.
, s. krampa, sinka.
, v. kastrerar, snöper.
, -vikko, s. snöpt djur, snöping;
ick.
-vu, s. timring; jyväsalvo, sä-
ir: — -mies, timmerkarl, timrare;
puu, timmerstock.
-vu, s. snöpt djur, snöping; —
kä, utskuren oxe; — -kukko,
in.
n. k. Salvain.
(oksen), s. påstående timring,
a (upptimradt hus), timrad knut,
nerfogning, mossspringa; 2) snöpt
se.
in (-ttimen), s. stängselverktyg;
iklofva.
ri, s. snöpare, gällare.
pron. a. samme, samma; dito;
assa, i detsamma; samalla, med
och med detsamma; samalla
aa, samtidigt; samalla tavalla
apaa l. muodolla l. muotoa,
amma sätt, sammalunda; — -kes-
in, koncentrisk; — -mitallinen,
mensurabel; — -n-aikuinen, lik-,
tidig; — -nkaltainen, -nlainen
mallainen), likadan, dylik, lik;
-nlaatuinen, likartad, lika be-
fad: — -nmielinen, likasinnad,
kande; — -nmuotoinen, af lika
amma form, likformig, identisk; —
iset, samqveda; — -ääninen, lik-
lande.
inen, a. densamme.
ska, -kainen, a. dimmig, mulen,
g, oklar, grumlig.
te l. samaten, adv. sammaledes,
malunda, likaledes, likaså, lika; s.
in, likasom.
a, a. oklar, dunkel, skum.
tti, s. sammet.
ttinen, a. af sammet.
sakko, -kka, s. groda, klossa;
rpis., klockgroda; rupis., padda;
mmakon kukka, kalfieka, kabbe-
:.

Sammal (-en), -le (-een), s. mossa; nä-
täs. l. suden s. l. karhun s., björn-
mossa; rahka- l. suo- l. kuohus.,
hvit-, rödmossa; — -kieli, läspare;
— -suo, mosse, mosakärr.
Sammaleinen, -linen, -likas (-kkaan),
a. mossig, mosslupen, mossbeväxt,
mossfull.
Sammalikko, -isto, s. mossigt l. moss-
bevuxet ställe, mosse.
Sammaloitsee, v. myssjar, förser l. drif-
ver med mossa.
Sammaloitua, -altua, v. blir mossig l.
mosslupen, mossar sig.
Sammaltaa, -ltelee, v. myssjar, drifver
med mossa; läspar, talar otydligt,
stammar.
Sammas (-mpaan), s. rästen; 2) -mpaat
torsk; olla sampailla l. kieli sam-
pailla, hafva torsken.
Sammio, s. kar, tina.
Sammuke (-kkeen), s. släckningsmedel.
Sammumaton, a. osläcklig; oslocknad.
Sammus (-uksen), s. utsläckt tillstånd;
olla sammuksissa, vara utsläckt;
mennä sammuksiin, blifva utsläckt,
slockna.
Sammutin (-ttimen), s. släckningsred-
skap, släckare.
Sammuttaa, v. släcker.
Sammuttamaton, a. osläckt; outsläcklig.
Sammutus (-uksen), s. släckning; —
-kunta, släckning- l. brandkår.
Sammuu, -muntuu, v. slocknar, utslock-
nar.
Samoin, -oiten, adv. sammaledes, lika-
ledes, likaså, lika, dito.
Samoo, v. ilar, skyndar, tågar, traskar,
sträfvar.
Sampainen, a. med torsk behäftad.
Sampani, -ppanja, s. champagne.
Sampi, s. stör *(fisk)*.
Sampo, s. Sampo, ett mytiskt, lycko-
bringande redskap.
Samppinjo, s. champignon.
Samuus (-den), s. identitet.
Sana, s. ord; bud, underrättelse; sa-
nalla sanoen l. sanottu, med ett
ord *(sagdt)*; sana sanasta l. sa-
nasta sanaan, sanain mukaan,
ord för ord, ordagrant, efter orden;
suusana, mundtlig underrättelse;
mnndtligt ord; suusanalta, mundt-
ligen; pitää sanansa, pysyy sa-
nassaan, står vid l. håller sitt ord
l. löfte; syö l. rikkoo sanansa,
håller ej l. bryter sitt ord; vie, lä-

sattui jalkaan, stötte mot l. träffade foten; jalka sattui, foten blef stött; sattui tulemaan, råkade komma; sattui kylään, kom kändelsevis till byn; niin asia sattui, så hände det; ei se asia satu minuun, den saken rör icke mig; sattuva tapaus, förekommande fall.

Satu, s. saga, fabel.

Satula, s. sadel; — **-maakari, satuli**, sadelmakare; — **-vyö**, sadelgjord.

Satuloi, -loitsee, v. sadlar.

Satulus, s.; pl. **satulukset**, sadeltyg.

Satumainen, a. fabelaktig.

Satunnainen, a. tillfällig.

Satunnaisesti, adv. tillfälligtvis.

Satunto, s. vidröring, stötning, träff, händelse.

Satuttaa, v. låter vidröra, har att stöta, berör, stöter, skadar.

Sauhu k. **Savu**.

Saukko, s. utter.

Sauma, s. söm, fogning, nåt; — **-höylä**, sponthyvel; — **-ompelu**, slätsöm; — **-rauta**, pressjern.

Saumaa, v. sammanfogar, sammansyr, sömmar ihop.

Sauna, s. badstuga; bad, badning; selkäsauna, stryk; — **-jaakko** l. **-maija**, gråsugga; — **-kukka**, kamomillblomma, sötblomster; — **-vaimo**, baderska; barnsängshustru.

Saunaa, v. badar (med qvast); piskar.

Saunaaja, s. badare, baderska.

Saunallinen, a. som har badstuga; — s. en badstuga full.

Saunoittaa, v. låter bada, för i badstuga; badar.

Sauoin (-imen), Sauoo *(Kalev.)*, k. **Sauvoin, Sauvoo**.

Sauramo, s. färgkullor, gulkullor; ängsneglika, ringblomma.

Sauras (-aan), a. oförtruten, rask, flitig, ihärdig.

Saustuttaa, v. *(Kalev.)* eldar, röker (savustuttaa).

Sauttaa, k. **Savuttaa**.

Sauva, s. staf, käpp; — **-mitta, -nväli**, stafrum.

Sauvaa, v. framskjuter med stör; mäter l. pejlar med stör.

Sauvakas (-kkaan), a. som begagnar staf l. käpp, orklös, krympling.

Sauvakko, s. bärling; staf; skaftspjäle i väfstol.

Sauvoin (-imen), s. bärling, stake, stång, båtshake.

Sauvoittaa, v. utstakar.

Sauvoo, k. **Sauvaa**.

Sauvu, k. **Savu**.

Saveaa, v. lerslår, bestryker l. r[illegible] med lera, rappar.

Saverikko, s. draglänk (i släde).

Savettuu, v. blir lerig.

Savi (-en), s. lera; saven-otto, -[illegible]ti, lertägt; savensekainen, ler[illegible]dad; savenvalaja, kruk-, pott[illegible] — **-astia**, lerkärl, krukmakarekär[illegible] **-kotti**, murbrukslår; — **-lusikka** [illegible] slef; — **-maa**, lerjord; — **-[illegible]** lerkran; — **-perä**, lergrund; — [illegible] l. **-pyörä**, reform; — **-pääsky**, st[illegible] svala; — **-ruukki, -seko**, ler-, [illegible] bruk.

Savike (-kkeen), s. molla.

Savikko, s. lerjord, lermark, lergr[illegible] lerfärgad häst.

Savinen, a. lerig, af lera, lerhaltig.

Savitsee, v. häcklar, kardar; *(Ka[illegible]* klipper *(får)*.

Savitsin (-imen), savitta, s. [illegible] karda; fårsax.

Savittaa k. **Saveaa**.

Savolainen, s. Savolaksare; — a [illegible] laksisk; Savo-karjalainen, [illegible] laks-karelare.

Savotta, s. bruk, fabrik.

Savu, s. rök; pyhä s., rökelse: [illegible] joka savulta, man ifrån hvarje [illegible] *(matlag)*; — **-astia**, rökelsekar[illegible] **-hormi**, rökfång, -gång; — **-pi[illegible]** skorsten; — **-viina**, förlank l. [illegible] par.

Savuaa, -uu, v. ryker, röker.

Savuinen, a. rökig, rökfull.

Savukka, s. förlank.

Savuttaa, -ttelee, -vustaa, -vu[illegible]taa, v. röker, nedröker.

Savuttuu, -ustuu, v. blir nedrökt; *([illegible]lev.)* storknar af rök.

Se, pron. den, det; pl. ne, de; [illegible] se, just det der, jaså, minnsann. [illegible] se vaan, blott den; nog af, nog [illegible] sen jälkeen, derefter; sen enemp[illegible] desto mera; sen tähden, der[illegible] sentään, dock, likväl; sen-alk[illegible]nen, den tidens, dåvarande; se[illegible] kaltainen, senlaatuinen, sel[illegible]nen (senlainen), semmoinen (se[illegible]moinen), sådan, dylik, slik, så [illegible] skaffad; sitä (— jota, mitä, kut[illegible] desto (— ju); jota pikemmin [illegible] parempi, ju förr desto bättre, [illegible] sitä päätä, genast, oförtöfvadt; [illegible]

vasten l. varten, i och för det, före, fördenskull; se siitä, så mycket om; siinä se on, deri består det, har man (du) det; siinä kyllä, ; af, nog sagdt; sillä, derigenom, med; ty; sillä välin, deremellan, ellertid; on sillänsä l. sillään, oförändrad; kohta sillään, straxt stund; siltään, så utan vidare; ti siltänsä, lemnade straxt; sillsä, i detta skick, derhän; jätä sillensä l. siksensä, lemnar detta skick, derhän l. dervid bende, frångår, nedlägger; siksi, dess; derföre; siksi kuin, till s att; jää siksensä, blir dervid; syy sinänsä l. sillänsä, blir rvid l. såsom det är.

tön, a. utan farbror.

Seestyttää, Seestyy, k. **Seijas, ijastuttaa, Seijastuu.**

pl. **sekää,** imp. se der, tag, tagen.

s (-aan), a. klar, molnfri.

staa, v. är l. gör klar l. molnfri.

stus (-uksen), s. uppklarning, klarnde.

stuttaa, v. låter klarna, gör klar.

stuu, v. klarnar, uppklarnar.

allinen, a. krånglig, äfventyrlig,

ka, s. omständighet, sak, ärende, är. förhållande, detalj; spratt, äfvent, bryderi; — **-peräinen,** omständ, detaljerad.

kailee, v. krånglar; är på äfventyr; ifver affärer.

kailija, -amus, s. äfventyrare.

ko, -kku, s. perthållare; ljusknekt.

aa, v. seglar; 2) förseglar.

i, s. segel.

si (en), s. krubba.

us (-uksen), -usta, s. rummet vid iggen *(utanför)*, sandvall vid väggen, ullbänk.

ä, s. vägg; perä- l. otsis., fondbakvägg; komp. seinempi, närmare iggen belägen; — **-kello,** väggur; **-nrako, -nvaraus,** väggspringa, -sät. **-paperi,** tapet; — **-patsas,** väggelare, pilaster; — **-sola,** balkong.

näinen, a. försedd med vägg, väggfast.

nällinen, a. försedd med vägg, vid iggen belägen.

nämä, s. väggaluttning, vägg, sluttning.

pi (-ven), s. stäm.

päinen, s. dim. liten stör; — a. rik på störra.

Seisaa, s. stående tillstånd; nousi seisaallensa, reste sig upp att stå.

Seisaantuu, k. **Seisahtuu.**

Seisahdus, -saus, s. afstannande, stannande, stånd; — **-paikka,** haltpunkt.

Seisahduttaa, -sauttaa, v. har att stanna, hämmar, inställer.

Seisahtaa, v. stannar hastigt; gör halt.

Seisahtelee, v. stannar då och då hastigt.

Seisahtuu, v. stannar, afstannar, upphör, stagnerar, gör halt.

Seisakki, s. haltpunkt, station.

Seisattaa, v. har att stanna, stämmer, hämmar.

Seisattuu, -sauu, k. **Seisahtuu.**

Seisoa, k. **Seisaa.**

Seisomaton, a. icke stående, icke bestående l. beståndande.

Seisomus, -onta, s. stående; — **-ntaoikeus,** ståndrätt.

Seisoo, v. står, är stående; eger bestånd; seisova, beståndande; lopussa kiitos s., ändan kröner verket.

Seisottaa, v. har att stå, ställer upprätt l. att stå, fastställer: består.

Seisottuu, -souu, v. blir stående, ställer sig att stå, upphörs.

Seisouttaa, v. har att stanna, inställer.

Seisovainen, a. stående, bestående; varaktig; gild.

Seistä, = **seisoa** (sanasta Seison).

Seitikko, -tonen, -tsemä, s. sjua.

Seitseminen, s. antal af sju.

Seitsemän, -tsen, num. card. sju; — **-heteinen,** sjumänning; — **-kulma,** sjuhörning; — **-nsilmä,** sjua (kortissa); — **-sivuinen,** sjusidig; seitsentäh- ti, sjustjernan.

Seitsemännesti, adv. för sjunde gången.

Seitsemäs (-nnen), num. ord. den sjunde; seitsemänneksi, för det sjunde.

Seitsemästi, adv. sju gånger.

Seitsemöitsee, v. sjudubblar.

Seitti, s. spindelväf; 2) sjua.

Seiväs (-pään), s. stör, stake; — **-kykkä,** snes.

Seivästää, -stelee, v. störar, förser med l. inslår störar, genomborrar med stör, stödjer med stör.

Seka (sean), s. något blandadt, blandning; seassa, sekaan, ibland; seoin, blandadt, hoprördt; — **-leipä,** blandbröd *(af flere slags mjöl)*; — **-lanta,** kompost; — **-meno,** villervalla, virrvarr; — **-mielinen,** rubbad; — **-mälää,** om hvartannat, huller om

buller; — -**päinen**, konfus, virrig, distrikt; — -**sanomat**, misceller; — -**seura**, blandadt sällskap; — -**seurainen**, förvirrad, oordentlig, oordnad; upprorisk; — -**sikiö**, bastard, blandning; — -**sointu**, missljud, dissonans; — -**soka**, mischmasch, sammelsurium; — -**sotku** l. -**sorto**, hopgyttring, oreda, virrvarr, abrakadabra; — -**sortoinen**, förvirrad, i oordning *(varande)*; intrikat; — -**vilja**, blandsäd; — -**värinen**, -**karvainen**, melerad, af blandade färger.

Sekaa, v. blandar, förvirrar.

Sekaannus (-**uksen**), s. beblandelse; oreda, rubbning.

Sekaannuttaa, v. beblandar, förvirrar, stör.

Sekaantua, v. blir blandad, inblandas, invecklas, kommer i oreda: intrasslas; inblandar sig; s. puheessa, kommer af sig, missäger sig; s. puheesen, inblandar sig l. faller in i samtalet.

Sekainen, a. blandad, oredig, invecklad, trasslig, grumlig; sekaisin, blandadt, hoprörd, i oreda, om hvartannat.

Sekaisuus, s. blandadt tillstånd, oredighet, oklarhet.

Sekalainen, -**nainen**, a. blandad, oklar, oredig.

Sekali, s. blandsäd, blandmat.

Sekalikko, s. bladning, röra.

Sekaus (-**uksen**), s. blandning, förvirring, oreda, virrvarr; on sekauksissa, är oredig, rubbad.

Sekaus, -**kautua**, k. **Sekaantua**.

Sekava, a. oredig, oklar, blandad, hoprörd.

Seko, s. blandning, grums.

Sekoittaa, -**elee**, v. blandar, hoprör, grumlar, rubbar, förvirrar, invecklar; s. nimet, förblandar namnen.

Sekoittautua, -**ttua**, v. blir hopblandad, inblandas, inblandar sig.

Sekoitus, s. blandning, hopröring, röra, förvirring.

Sekoituttaa, v. låter blanda.

Sekoo, v. grumlas, blandas.

Sekuli, s. blandsäd.

Sekunti, s. sekund.

Sekä, konj. samt; sekä — että, både — och, såväl — som; otan minä, sekä sinä, jag tar, huru mycket mer du.

Selailee, v. bläddrar, vänder om.

Selike, s. förklaring (eg. medel derför).

Selin, k. **Selkä**.

Selittäin, -**littäisin**, adv. rygglänges, rygg mot rygg.

Selittämätön, a. oförklarad, outredd, oförklarlig, outgrundlig.

Selittää, -**elee**, v. förklarar, utlägger, uttyder, utreder, tolkar; klarar; s. selitä niin kaukaa, jag kan sj skilja l. skönja på så långt hä: s. mahdoton, oförklarlig.

Selitys (-**yksen**), s. förklaring, ning, uttydning, beskrifning; k tans., kartebeskrifning; — -**tus**, kommentarie; — -**sana**, gl

Selitysten, adv. med ryggarna mot h andra.

Selja, s. fläder.

Seljainen, a. af fläder.

Seljäkäs (-**kkään**), **Seljällinen** v. k. **Seläkäs**, **Selällinen** j. n. e.

Selkenee, v. blir klar l. redig, klar reder sig, blir nykter.

Selkeys (-**yden**), s. klarhet, tydlig redighet.

Selkeyttää, v. klarar.

Selkeä, a. klar, tydlig, redig; s. selkeän, gör klart, utreder.

Selki, part.; s. seljällensä, på rygg; på vid gafvel.

Selkiää, k. **Selkenee**.

Selkkaa, v. förvirrar, kluddar, tar redigt.

Selkkainen, a. oredig, invecklad.

Selkkaus, s. förvirring, rubbning, reda, trassel, krångel.

Selkkaun, v. förvirras, trasslas.

Selko, s. klarhet, reda; saada rätt l. reda på, få utredt.

Selkoinen, a. klar, tydlig, redig.

Selkä (-**än** l. -**jän**), s. rygg; åe; f öppna sjön; astua hevosen s kään, stiga till häst l. på hästryg yön selkään, mot natten; kast seljällensä, falla på rygg; o on seljällänsä, dörren är på v gafvel; suu seljällänsä, mun r öppen; selin, med ryggen mot. ry länges; — komp. seljempi, läng re ryggen; längre ut på öppna sj — -**aita**, hägnad på *(högre)* sidan; — -**hevonen**, ridhäst, p häst; — -**hirsi**, öfversta takåsen; — -**lauta**, ryggstöd, karm; — -**lom** hafstrut; — -**luu** l. -**pii** l. -**ra** l. -**ruoto**, ryggrad; — -**oja**, — -**perillinen**, bakarfvinge; — -**rintö**, bakarf; — -**pun**, k. **Selkäin**.

ari, utholme, utskär, utö; — **-sau-**
risbastu, ett kok stryk; — **-sol-**
, ryggkota; — **-tauti**, ryggmärgs-
mde; — **-tuoli**, karm-, ryggstol; —
uli, pålandsvind; — **-vako**, ryggfåra;
-vesi, öppna sjön; — **-viikko**,
arbetsvecka, helgfri vecka.
in (-imen), s. ryggstock, språten
rvid en djurfälla hänger; nottork-
gsstång.
inen, a. ryggad, ryggig; s. puu,
gformigt, uppåtböjdt träd; väärä-
krokryggig.
imys (-yksen), s. ryggbörda; rygg-
; ryggstycke.
imystä, s. ryggstycke.
imä, s. ås, landtrygg.
ivä, a. ryggstark, högryggig; svan-
.
iytyy, v. blir krokig; blir katt-
ggig.
iä, v. sladdar; ryggar.
inen, = **sen-lainen**.
s (-uksen), s. eftertrupp; — **-jouk-**
, arriergarde.
enee, -veyy, -vii, v. blir klar, re-
; l. qvitt, reder sig; blir nykter.
ike (-kkeen), s. klarning; utred-
ig, klav.
ittäyy, v. reder sig.
ittää, -elee, v. gör klar l. redig,
der, utreder, förtydligar.
ity s (-yksen), s. klargörning, ut-
lning; — **-mies**, utredningsman.
iö, s. reda; axiom.
yys (-yyden), s. klarhet; nykterhet.
ä, a. klar, tydlig, redig, utredd;
kter; **saada selville**, utreda; **epä-**
oklar, oredig; — s. klarhet, reda;
mmärteinen l. **-havainnollinen**,
kådlig, (lätt) begriplig.
ästi, adv. tydligt, klart.
ikäs (-kkään), a. ryggstark, hög-
ggig.
illinen, a. som har rygg; ute på
ärden belägen; s. saari, ö ute i
ppna sjön.
inne (-nteen), -läke (-kkeen), s.
, landtrygg.
inari, s. seminarium.
inarilainen, s. seminarist.
ainenkin, -mminkin, adv. isynnerhet,
elst.
ainoinen = **sen-moinen**.
aatti, s. senat; **Keisarillinen Suo-**
nen S., Kejserliga Senaten för Fin-
land; **Suomeen asetettu S.**, till-
förordnad Senat för Finland.
Senaattori, s. senator.
Senaatorillinen, a. senatorisk.
Senkki, s. skänk, matskänk.
Sensori, s. censor.
Sensuuri, s. censur.
Sentti, s. dräll.
Senttonaali, s. centonal.
Sentähden, adv. derföre, fördenskull.
Sentään, adv. dock, likväl.
Seoittaa v. m., k. **Sekoittaa**, j. n. e.
Seos (-oksen), s. blandning.
Sepakko, s. dragrep.
Sepale, s. rand kring halsen, spritt;
liten bit, flik.
Sepalus (-uksen), s. bräm; öppning.
Sepeltää, v. läspar; tasslar.
Sepi, k. **Sepä**; — **-käärme**, lindorm.
Sepii, v. omvecklar, virar, nystar; s.
auki, afvecklar, afnystar.
Sepin (-ppimen), s.; — **-kalut**, smedje-
verktyg; — **-työt**, smidverk.
Sepintä, s. smidning, fabricering.
Sepitsee, v. smider, fabricerar, bildar,
diktar.
Sepittää, v. låter smida, smider, till-
verkar, bildar; hopsmider, diktar.
Sepo, part.; — **-selvään**, till fullkom-
lig klarhet; — **-seljälläns ä**, raklång
på rygg.
Seppele (-een), s. krans; hårband.
Seppelöi, -öitsee, v. bekransar.
Seppo, -onen, k. **Seppä**.
Seppä, s. smed, mästare, konstnär; **men-**
nä sepille, gå till verkstad; **kulta-**
s., guldsmed; **puus.**, snickare; **runo-**
s., skald; **sanas.**, talare; **tinas.**,
tennguitare.
Seppää, -ii, v. smider, utarbetar, för-
färdigar.
Sepustaa, -telee, v. inpackar i fram-
ändan af släden; jemkar, anordnar;
2) hopdiktar l. -smider, tillbildar, till-
smider.
Sepä, s. framdel af släde, slädnock.
Sepästi, adv. konstmässigt.
Sepää, -äelee, v. omarmar, omfamnar,
slår om, omvecklar.
Serenaati, s. serenad.
Serkku, s. kusin, syskonbarn.
Serkus (-uksen), s. en af kusinerna;
olemme serkukset, vi äro kusiner.
Sermi, s. skärm.
Sesteri, s. dräll; 2) qvarnlykta.
Seteli, s. sedel; — **-raha**, sedelmynt.

Setki (-en), s. paroxysm, sjukdomsanfall.
Setä, s. farbror.
Seubtoo, v. skakar, omrör, blandar, förvirrar.
Seuhuu, v. larmar, väsnas.
Seula, s. såll, sikt; kantaa vettä seulalla, kastar vatten på gåsen: harva, tiheä s., groft, fint såll.
Seulainen, -lajainen, a. sållik; s. pl. seulaiset, sjustjernan, plejaderna.
Seulaisee, v. sållar hastigt, låter hastigt gå genom sållet; skakar l. strör hastigt.
Seulallinen, a. sållegande; s. ett såll fullt.
Seuloo, v. sållar, siktar; hyttyset seulovat, myggorna dansa; s. sanoja, klyfver ord.
Seuna, s. svedjestock.
Seura, s. sällskap, följe, anhang, lag; ihmisten seurassa, ibland l. i sällskap med folk; — **-elämä**, sällskaps-, umgängeslif; — **-huone**, societetshus; — **-kumppani**, sällskapskamrat, följeslagare; — **-kunta**, församling: — **-kuntalainen**, församlingsbo; — **-nhaluinen**, sällskapslysten, umgängsam; — **-nmies**, sällskapskarl.
Seuraa, -ilee, v. följer, efterföljer, beledsagar, ledsagar.
Seuraaja, s. följare, efterföljare, följeslagare, följeslagarinna.
Seuraamus (-uksen), s. följd, påföljd.
Seuraisa, a. sällskaplig.
Seuralainen, s. ledamot i sällskap l. parti, anhängare, följeslagare, medföljare.
Seurallinen, a. följaktig, sällskaplig, sällskaps-, umgängsam.
Seurannollinen, a. följdrik, följder medförande.
Seuranto, s. följd, efterföljd.
Seurasto, s. ett slutet sällskap, hela följet, prosession.
Seuraton, a. utan följe *(varande)*, sällskapslös.
Seurattava, part. a. som bör följas, efterföljansvärd, exemplarisk.
Seuraus (uksen), s. följande, beledsagande, följd, resultat.
Seurio, s. korollarium.
Seurue (een), -ruus (-uuden), s. följe, svit, sällskap, anhang.
Seuruelee, -rustelee, v. sällskapar, gör följe, förföljer.
Seurus (-ksen), s. slutet sällskap; gille; — **-kunta**, gille.

Seurun, v. förföljer; — s. sällskap.
Seutu, s. nejd, trakt. graanskap, nä juhlan s., högtidstiden; yön nattetiden; niillä seuduin, på trakterna, deromkring.
Seve (-peen), s. lynga, bagt.
Sia, Sioittaa y. m., k. **Sija, Si taa** j. n. e.
Sian, k. **Sika**.
Side (-teen), s. band, bindel, fö boja; — **-kääre**, kompress; — konjunktion, bindeord.
Sidoin (-toimen), s. något bundet, kärfve.
Sidos (-ksen), s. förband, bundet
Sidottaa, v. låter binda.
Sie (siun), = sinä (sinun).
Siekaa, -kailee, v. dröjer, sölar, rar.
Siekale, s. flik, flisa, slarfva.
Siekla, k. **Seula**.
Sielikko, s. veckig fruntimmer kofta.
Siellä, adv. der, derstädes; siellä täällä, här och der; — **-olo**, varo; — **-päin**, deråt.
Sieltä, adv. derifrån, dädan.
Sielu, s. själ; sielun-hoito, själ sielun-paimen, själaherde, s sörjare; sielun-vaara, själ sielun tuska l. vaiva, själaliden själsångest; — **-tiede**, psykolog
Sielullinen, a. besjälad, psykisk; kologisk.
Sieluton, a. själlös, obesjälad.
Siemaus (-uksen), s. klunk.
Siemen (-menen), s. frö, korn, u dynt; klunk (sieme); tulee sie niin, går i frö: får dynt (om s hiedan s., sandkorn; — **-ala**, sädesområde; — **-jyvä**, frökor **-jyvät**, utsädesspanmål; frökor — **-kato**, utsädesförlust, förlorad säde; — **-kotti**, frö-, kornhus. **-pää**, ax, fröhylsa; — **-vakka** ningslåda; skålsvamp; — **-valko** tein; — **-nensekoittaja**, inmyll harf; — **-nenteko**, föredning. ning; — **-nenvuoto**, pollution, flytning.
Siemenellinen, a. fröegande, med (försedd).
Siemenetön (-ttömän), a. utan frö utsäde, frölös; utan dynt.
Siemeninen, a. full med frö l. dy fröig, kornig, dyntig.

iennys, s. sådd, befröande, besående.
ientyy, v. går i frö, sätter frö, besår sig, fröas, befruktas.
ientää, v. besår, sår, befröar, befruktar.
ienys (-yksen), s. frö-, fruktämne.
ettyy, v. blir svampig l. öfverväxen med svamp, svampar sig.
i (-en), s. svamp; kanta- l. vuoren- l. huhtas., murkla; kärpän- l. kärpäis., flugsvamp; lehän-s., kosvamp; ihmisen- l. ruos., riska.
inen, a. svamprik, svampig.
ale (-een), s. flisa, flik.
paa, v. snappar, nappar, rappar, cker. tillgriper; s. korvalle, rapr till på örat.
paelee, -ailee, v. rycker fortfarande, appar; *(Kalev.)* svingar l. svänger rtfarande.
pari, -ppo, s. tillgripare, undanillare; siepposissi, snapphane, rtigängare.
paus, s. ryck, rapp, tillgrepp.
peä, a. flink, snäll, behändig.
pura, s. skinnkrage, boa.
a, s. slipsten, bryne.
ain (-aimen), s. näsborr.
aun, -roun, -rottuu, v. spricker, r sprickor, öfverdrages med skorpa, ir sår.
'0, s. spricka.
ottaa, -routtaa, v. gör hård, sprucen l. sårig.
itain (-aimen), siestarlainen, s. art vinbär, tistron.
åmätön, a. odräglig; ofördragsam.
ää, v. tål, uthärdar, fördrager, medfver, tillåter.
akka, a. smånätt, småtäck.
entyy, v. blir nätt, blir hyfsad.
entää, s. gör nätt, förskönar, förfiar, hyfsar; modificerar.
esi (-den), s. skedvatten.
istelee, v. gör smånätt, hyfsar, pryder; beter sig artigt, smickrar, komlimenterar.
istys, s. hyfsning, prydning.
istää, v. gör nätt, hyfsar, pryder, utsar; förädlar.
vä, a. nätt, täck, vårdad, flink, beändig, hygglig; sievään, snält, inkt; — **-suinen**, snutfager; — **-tekoen**. välskapad, -formad, nätt gjord.
ahtaa, v. hväser; hviskar.
Sihertää, v. hvisslar hväsande; kuttrar, qvittrar; *(Kalev.)* snyftar.
Sihisee, -hajaa, v. hväser, fräser.
Sihistää, v. åstadkommer hväsning l. tassel, tasslar.
Sihtaa, v. siktar; 2) sigtar.
Sihteeri, s. sekreterare, sikter.
Sihti, s. sikt; 2) sigte.
Sihuttaa, v. duggar.
Siide (-teen), s. isbark, snöslagg, issörja.
Siika, s. sik.
Siikainen, s. axspets *(på korn)*, agn, borst; 2) liten sik.
Siikamas (-aan), -mainen, a. sikaktig; bakslug, klipparaktig.
Siilaa, v. silar.
Siili, s. igelkott.
Siili, s. sil, mjölksil; myllyn s. qvarnstensklamp.
Siima, s. ref, snöre, snärt.
Siimaa, -mailee, v. förser med ref l. snärt; snärtar till.
Siimeksinen, a. skuggrik.
Siimes (-eksen), -meke, s. skugga, svalka, skygd.
Siimestää, v. beskuggar; skyddar.
Siinne (-nteen), -nto, s. skymt.
Siintyy, v. börjar synas dunkel, blir skymtande, blånar.
Siintyy, v. *(Kalev.)* förvandlas, öfvergår: k. **Sikiin yy**.
Siintää, v. skymtar, synes oredigt l. blå, blånar; ser otydligt; ei silmä siinnä, ögat urskiljer icke.
Siintö, k. **Siitos**.
Siipi (-ven), s. vinge; rullan s., rullflygt; saa siipeensä, får sig på kolten l. på fracken: — **-karja** l. **-eläin**, fjäderfä; — **-kynkkä**, vingben, vingbrosk: — **-orava**, flygande ekorre; — **-puoli**, envingad, vingbruten; — **-sato**, ruggning, fjäderfällning.
Siipinen, s. dim. liten vinge; — a. bevingad; kaksis., försedd med två vingar, tvåvingad.
Siipiäinen, s. flygfä.
Siira, s. gråsugga.
Siirappi, s. sirap.
Siiristää, v. spärrar *(upp ögonen)*, ser på långt håll.
Siiro, a. utstående, utspärrad: — s. utstående tillstånd; harja nousi siiroon, borsten l. ryggen reste sig; lehdet ovat siirollansa, löfven äro i utsprickning; siirolla sil-

min, med utspärrade ögon; — **-silmä**, gloaöga.
Siirros (-oksen), s. flyttning, transport: flyttsak.
Siirottaa, v. utspärrar, utspricker.
Siirryttelee, v. har då och då att flytta, *(Kalev.)* försöker att flytta l. röra från stället.
Siirryttää, v. har att flytta, flyttar l. rör från stället.
Siirrähtää, v. flyttar hastigt.
Siirrältää, v. flyttar lätt och raskt, flyttar smått.
Siirrättää, v. låter flytta.
Siirtelee, v. flyttar då och då l. småningom l. smått.
Siirto, s. flyttning, förflyttning, transport; balans; öfverlåtelse; — **-kunta**, **-maa**, koloni; — **-kylä**, afgärda by; — **-summa**, transport-, balanssumma.
Siirto, s. utstående spån, flisa, spjäle; k. **Siiro**.
Siirtoilee, v. spricker, flisar sig.
Siirtolainen, s. flyttande menniska, utvandrare, emigrant, kolonist.
Siirtonainen, a. flyttbar.
Siirtymätön, s. som icke flyttat l. flyttar sig; oflyttbar.
Siirtyy, -rtäytyy, v. blir flyttad, flyttas, öfvergår, flyttar l. drager sig.
Siirtää, v. flyttar, förflyttar, rubbar, transporterar, öfverför, förlägger; öfverlåter.
Siis, adv. altså, således, så, fördenskull, följaktligen.
Siisteys (-yden), s. snygghet, anständighet, nätthet.
Siisti, -teä, a. snygg, anständig, städad, nätt; — s. snygghet.
Siistii, v. uppsnyggar, städar, rengör, putsar; är snygg, är anständig.
Siistikäs (-kkään), a. fin, snygg.
Siistitön, a. osnygg, otäck, ohyfsad.
Siistyy, v. blir städad l. hyfsad.
Siite (-tteen), s. befruktning; — **-osa**, könsdel (bot.); — **-pöly**, frömjöl, pollen; — **-reikä**, groddhål.
Siitin (-ttimen), s. födslodel, -lem, förredningsdel; — **-luokasto, -järjestelmä**, sexualsystem.
Siitos (-oksen), siitto, siitys, s. afling, fortplantning, alstring; — **-eläin**, afvelsdjur; — **-eläin-moisio**, stamholländeri; — **-lampi**, planterdam.
Siittämys (-yksen), siitäntö, s. afling, fortplantning, afelse.
Siittäväinen, a. afvelsam.
Siittää, -ttelee, v. afar, föder, fortplantar, alstrar; s. **kaloja**, planterar fisk.
Siityy, v. stelnar, slår sig.
Siitä (si'itä), inf. sanasta **Sikiää**; s. sanasta **Se**.
Siivekäs (-kkään), a. vingstark, bevingad.
Siivellinen, a. bevingad; försedd med vinge.
Siivetön (-ttömän), a. utan vingar, vinglös.
Siivi, k. **Siivilöitsee**.
Siivillinen, a. bevingad, försedd med vingar, flygfärdig.
Siivilä, s. sil, duskalag.
Siivilöitsee, -löi, v. silar.
Siivitsee, v. silar, filtrerar.
Siivittyy, v. får vingar, blir bevingad.
Siivittää, v. förser med vingar, bevingar; höjer vingarna; flaxar, fläktar, karesserar.
Siivitys (-yksen), s. silning.
Siivitys (-yksen), s. bevingning; flaxande; karess.
Siivo, s. ordning, skick, renlighet, städighet; — a. stilla, sedig, hövisk, beskedlig, ordentlig, vårdad, snygg, anständig, tuktig; s. **mies**, ordentlig l. beskedlig karl; s. **elämä**, tuktigt anständigt lefverne; **stilla** lefverne; **rekis.**, slädföre.
Siivoilee, v. städar småningom, tyr snyggar.
Siivollinen, -okas (-kkaan), a. anständig, sedesam, hofsam, ordentlig, snygg, vårdad.
Siivoo, v. städar, ordnar, rengör, putsar, hyfsar, snyggar.
Siivoton, a. osnygg, orenlig, ostädad, oanständig, oordentlig.
Siivous (-uksen), s. anständighet, hofsamhet, moderation; hyfsande, putsning, snyggande.
Siivous, v. städas, hyfsar sig.
Sija, s. ställe, rum, plats; bädd, läger; *(gram.)* kasus; **antaa rahaa** lei vän sijaan, gifver penningar i stället för bröd; **on sijallani**, är i min plats; **on sijassani**, är i mitt ställe; **panee sijaansa**, sätter i sitt ställe; **tekee sijaa**, bereder plats; bäddar; **makuus.**, bädd, läger; **yönattqvarter**; **kuvernöörin s.**, plats för guvernör; — **-aine**, surrogat; — **-sana** preposition, postposition.
Sijaa, jaitsee, v. har plats, är belägen, vistas, residerar.

ıinen ja **Sijainen**, s. j. a. platsfvande, tjenstförrättande, ställföre-ıdare, vikarie, substitut; **sijais-ınsuli**, vice konsul; **ottaa** l. **pan-ı sijais-istujaksi**, adjungera, taga l adjungerad ledamot.

ısee, v. gör plats, tager plats, vistas.

ısuus (-uuden), s. vikariat.

ilinen, s. platshafvande, som har rymme.

ıttaa, v. låter taga plats, nedtter på en plats, placerar, lokaliserar.

ıtuu, v. nedsätter sig på en plats, ger plats, placerar sig.

va, a. rymlig.

itelma, s. deklination.

ittaa, v. gifver plats, ställer, ordnar, dsätter, placerar, förlägger; s. it-ınsä, placerar sig, lägrar sig.

ittelee, v. ställer fortfarande, ordır, makar; *(gram.)* deklinerar.

ittumaton, a. som ej kan placeras inpassas; *(gram.)* indeklinabel.

ittuu, v. placerar sig, nedsätter sig, ar sig ned, lägrar sig.

itus (-uksen), s. placering, ordnan-, lägrande, nedsättning, förläggning, slokation.

a (sian), s. svin; **sian liha**, svinött, fläsk; **sian liikkiö**, svinsida, tinka; **sian marja** l. **puola**, mjön; **sian saksa**, rotvälska.

ainen, a. svinrik; svinaktig.

amainen, -mas (-aan), a. svinaktig, iaktig.

amaistuu, -kastuu, v. blir svinaktig, örfäas.

ari, s. cigarr.

enee k. **Sikiää**.

eri, s. grupp.

ertelee, v. väsnas; qvittrar.

eä, -keäinen, a. seg, djup l. tung *sömn)*.

i, adv. alldeles; **silmät s. umpeen**, igonen alldeles fast; **s. nukkunut**, ljupt insomnad; — **-sokea**, stockblind; — **-soki**, blindvis: **sikin sokin**, kors och tvärs.

tiintyy, -iytyy, v. blir befruktad, alstras, uppstår, yppas.

tijätön (-ttömän), a. utan afvel, oafvelsam, ofruktsam.

kiää, sikii, (inf. **si'itä**), v. aflas, födes, alstras, fortplantas, tillväxer.

kistyy, v. segnar, tätnar, krymper ihop.

Sikiävä, a. afvelsam, fruktsam, produktiv.

Sikiö, s. afvel, yngel, unge, afkomma, foster; upphof; — **-eläin**, afvelsdjur.

Sikiöitsee, v. aflar, föder ungar, fortplantar.

Sikkara, s. fnurra, rynka.

Siko, k. **Sika**; — **-pahna, -lätti**, svinstia, -boss.

Sikoelee, v. svinas, beter sig som svin.

Sikoo, v. hopgyttras, stockar sig.

Sikuna, s. bränvinslank, efterlank, finkel.

Sikuri, s. cikoria, vägvårda; 2) svinaherde.

Sikä, adv. stället, der, dit; komp. **sikempi**, mera ditåt belägen.

Sikäli, adv, den vägen, dit; alt eftersom, så vidt, i den mon.

Sikäläinen, a. derboende, på den sidan varande; så beskaffad.

Sila, s. tunn skifva, lamell, flaga; prydnad, holk, beslag; pl. **silat**, sele, seltyg; — **-nappula**, selpinne.

Silaa, v. öfverdrager, belägger, beslår, pryder, follerar.

Silakka, s. strömming; — **-vene**, strömmings-, skötbåt.

Silava, s. späck, fläsk.

Sile (-een), s. fint slagg, flaga.

Sileilee, v. glättar, jemnar, slätar, stryker, bestryker.

Silenee, -entyy, v. blir slät, glattas.

Silentää, v. gör slät, slätar, glättar, polerar.

Sileä, a. slät, glatt, jemn.

Sileähkä, a. något slät.

Sili, a. slät, glatt; — **-maalaus**, slätmålning; — **-vili**, jemnt flytande; smickrare.

Silitin, s. slätningsredskap; — **-kivi**, polersten; — **-rauta**, stryk-, pressjern.

Silittää, -ttelee, v. slätar, glattar, jemnar, stryker.

Silkka, a. idel, ren, obemängd; s. **puu**, qvistfritt träd; s. **vesi**, idel, rent vatten, isfritt vatten.

Silkki, s. silke, siden, silkes- l. sidenduk; **silkinhoito**, silkesodling; **silkinkutoja**, sidenväfvare: — **-huivi**, sidenduk; — **-kotelo**, silkeshylsa, kokong; — **-lanka**, silkestråd, silke; — **-mato**, silkesmask; — **-pää**, hufvud prydt med silke l. silkeslent hår; — **-tehdas**, sidenfabrik.

Silkkinen, a. af silke l. siden.

Silkkiäinen, s. silkesmask, — **-äispuu**, mullbärsträd.

Sinuinen, a. lik dig, sådan som du.
Sinukka, s. dryck af vatten och surmjölk *(blåattig)*.
Sinus (-ksen), s. dubror, -syster; he ovat sinukset, de kalla hvarandra du, äro du l. dubröder.
Sinuttelee, v. kallar du, duar.
Sinuuperi, s. cinober.
Sinä (sinun), pron. du; sinunmalja, duskål; — **-sisar, -veli**, dusyster, -bror.
Sioni, s. Zion.
Sipaisee, v. slår till hastigt, slår sned, skär hastigt, vidrör i förbigående, snuddar till l. af.
Sipale, s. lapp, flisa, remsa.
Sipattaa, v. hvisker, tasslar.
Sipaus, k. **Sivahdus**.
Sipertelee, v. hviskar, tasslar; lismar; sprattlar.
Sipisee, v. läspar, tasslar.
Sipo, adv. alldeles; heitti s. silleen, lemnade alldeles derhän.
Sipoo, v. stryker. slätar; trippar, tassar.
Sippu, s. strut, tratt; panna suunsa sippuun, snörpa till l. spetsa sin mun.
Sippura, s. halfblundande l. halföppet tillstånd; — **-silmä**, kisöga, kisögd.
Sipru, s. flisa; skifva.
Sipsi, s. sax.
Sipsoo, v. stultar, hasar, släpar sig fram.
Sipsuttaa, v. tassar, trippar.
Sipuli, s. rödlök, lök.
Sipuu, k. **Sivuu**.
Siraa, -rajaa, k. **Sirisee**.
Sirahdus, -raus (-uksen), s. sipprande; rassel; släng, slag.
Sirahtaa, v. sorlar l. sipprar hastigt, sprutar ut, rasslar till.
Sirottelee, v. sörplar, smuttar; sipprar; ristar.
Sirinä, s. sippring, sorl.
Sirisee, v. sipprar, flyter sorlande, frustar sakta.
Siristää, -ristelee, v. låter l. bringar att sorla, har att sippra.
Sirittää, v. slungar; frustar.
Sirkama, k. **Sirkoma**.
Sirkeä, a. rak, upprätt, pigg, nätt.
Sirkilä, s. cirkel.
Sirkilöitsee, v. cirklar.
Sirkistyy, v. blir rak l. nätt, uppiggas, blir lifig.
Sirkka, s. syrsa; hjertblad; fiskyngel; en barnlek; heinäs., gräshoppa; vesis., en art dykare; kaali on sirkalla, kålen har framskjutit hjer blad; — **-lehti**, hjertblad.
Sirkku, a. klar pigg; — s. fisk. spa keltas., gulsparf; grönsiska; v riäs., gröning.
Sirkkunen, s. siska; liten syster: tasirkkunen, grönsiska; sirkk sen kello, Linnés-ört.
Sirkoma, s. spricka, skråma (med utsipprande blod, kåda a
Sirkoo, -stu, v. utströs, spricker. sipprar ut; röres sprittande.
Sirkottaa, -ttelee, v. låter som en knarrar. qvittrar.
Siro, a. munter, liflig; välvärt. sirlig; — **-tekoinen**, af sirligt
Siroilee, v. spricker l. spraka visar sig sirlig.
Sironen, s. liten skifva l. skärfva. kande gnista.
Siroo, v. sprakar, far fram spricker, utströs; utsirar, klider grann; sinisukkahan pryder sig med blåa strumpor.
Sirottaa, v. har att spraka. sippra, utströr; utsirar; *(Kalev.* das rasslande.
Sirottelee, v. skär i små skifvor; vrt. **Sirottaa**.
Siroun, v. blir utsirad, sirar; strödd.
Sirpale (-een), s. skärfva, spilln
Sirpillinen, a. med skära förs sirpilliset, k. **Sirppiset**.
Sirppi, s. skära.
Sirppinen, s. dim. liten skära; piset, skördkalas, skördgåfvor.
Sirri, s. utspärradt tillstånd; on sirrillänsä, är utspärrad.
Sirriäinen, s. vipa.
Siru, sirunen, s. bit, smula; skärfva, gnista.
Siruinen, a. nödvuxen, klen; skärfv
Sirun, v. spricker, smulas; droppar.
Sisalisko l. **sisilisko**, s. ödla, orm
Sisar (-en), s. syster: — **-puoli**, syster, styfsyster.
Sisarellinen, a. systerlig.
Sisarus (-uksen), -res (-reksen). en af systrarna, medsyster; — nunneorden.
Sisaruus, s. systerskap.
Sisempi, -emmäinen, a. mera rande, inre.
Sisimmäinen, a. innerst.
Sisko, -onen, s. syster, liten syst

s. partigängare, fribytare, snapp-
, stråtröfvare.
v. idkar stråtröfveri, snokar om-
g, maroderar.
s. inre sinnet, det inre, lynne,
. ilska.
en, a. af sinne l. lynne; pahas.,
n, argsint.
as (-kkaan), a. ilsken, trilsk.
(-ksen), **-usta**, s. det inre; in-
rum, innanmäte, innandöme; foder;
isukset, inelfvor; — **-laitos**, innan-
, inredning; — **-nahka**, foder-
n, -verk; — **-vallitus**, retranche-
t.
aa, v. inreder; fodrar.
us, s. inredning; fodring.
elee, v. ilskas, trilskas.
s. det inre; sisässä, sisällä,
. inne i, inom; sisällä-pito,
håll; sisästä, sisältä, inifrån;
indigt; **lukea sisältä**, läsa in-
till; **sisään**, sisälle, in, in i;
komp. **sisempi**, längre inåt va-
de: superl. **sisin**, innerst; — **-lu-**
l. **sisältä-luku**, innanläsning; —
okinto, **-syöttö**, stallfodring; —
a, det inre landst; — **-piika**,
iga, husa; — **-puoli**, inre sidan;
ö, inarbete; — **sisäänkirjoittaa**,
rifver, inregistrerar; — **-nkirjoitus-**
kso, inskrifningsafgift; — **-maksu**,
etalning, leverering; — **-nmenijä**,
ädande, som inträder; **-nmurte**,
rott; — **-npano**, insättning; —
äsy, inträde; — **-ntulo**, inträde;
omst, intägt; — **-ntuonti**, import.
nen, a. inre, invändig.
isko, s. ödla.
linen, a. inre, invärtes.
liseesti, adv. invärtes, till det inre.
lys (-ksen), s. innehåll, omfång;
anmäte, innandöme; pl. **sisällyk-**
; inelfvor, innanmäte.
mys (-ksen), s. innanmäte, in-
ndöme; pl. **sisälmykset**, inelfvor,
rom.
ltyy, v. innehålles, ingår.
ltää, v. innehåller, inrymmer, in-
fattar, omfattar.
ltö, s. innehåll, omfång.
lö, s. det inre, innandöme.
mäinen, **-näinen**, a. inre.
r, k. **Sisar**.
ttäin, **sisätysten**, adv. inom hvar-
dra.
yttää, v. innesluter, internerar.

Sisää, v. innehåller, innesluter; inreder, fodrar.
Sisääntyy, **-ytyy**, v. inkommer, går in, fördjupar sig.
Sitaisee, v. binder hastigt.
Sitelee, v. binder fortfarande l. småningom, hopbinder, knyter.
Siten, adv. sålunda, dymedels.
Sitkahtaa, v. flyger hastigt ut.
Sitkahuttaa, **-kauttaa**, v. kastar l. slungar omkring.
Sitkain (-imen), **-kama**, s. utstakning vid sådd, såningssträng.
Sitkentyy, **-nee**, v. blir seg, segnar.
Sitkeä, a. seg, karg, nidsk; s. lanta, lång l. späckig gödsel.
Sitkistyttää, v. bringar att segna, knådar, valkar.
Sitkistyy, v. blir seg, segnar.
Sitkistää, **-ttää**, **-elee**, v. gör seg; gör trögt.
Sitkoittaa, v. utstakar såningssträng.
Sitku, s. klibb, klister.
Sitoele, k. **Sitelee**.
Sitoma, s. band, kärfve.
Sitomaton, a. obunden, oinbunden.
Sitoo, v. binder, förbinder, knyter, inbinder.
Sitoumus (-ksen), s. förbindelse.
Sitoutuu, **-outuu**, v. blir bunden, förbindes; förbinder sig.
Sitruuna, s. citron.
Sitta, s. lort; **raudan s.**, jernslagg.
Sitte l. **sitten**, adv. sedan, sedermera, derpå, då; **sittekin**, ändock, icke desto mindre; **ei sittekään**, icke sedan ens, ändå icke; **no mene s.**, gå då.
Sittemmin, adv. sedermera, senare.
Sittiäinen, **-ttinen**, s. thordyfvel.
Sittyinen, **sitys**, a. sådan.
Sitön (-ttömän), a. utan sådan.
Siuhaa, **-ailee**, v. hviner, flyger hvinande.
Siuhkaa, v. hviner, flaxar.
Siuhottaa, **-ottelee**, v. åstadkommer hvin, flaxar, flyger hvinande.
Siukahtaa, v. framskymtar.
Siuki, k. **Hiuki**.
Siukku, **-kkunen**, s. syster; hjertunge, kusin, vän.
Siukuu, v. hviner, susar.
Siula, s. notarm; nätteln.
Siunaa, **-ilee**, v. välsignar, signar; framtrollar.
Siunaama, s. välsignande; det välsignade; **s—n aika**, en handvändning.

Siunaamaton, a. osignad, icke välsignande.
Siunauksellinen, a. välsignelserik, -bringande.
Siunaus (-ksen), s. välsignelse.
Siunauttaa, v. låter välsigna.
Siuvahduttaa, -ttelee, v. åstadkommer hastigt hvin, dammar till, slänger, dänger.
Sivaa, v. snör, stryker, griper, rycker, slår.
Sivahdus (-ksen), s. hastigt napp, slag, ryck; förbifart.
Sivahtaa, v. gör ett ryck, ett slag; skymtar förbi.
Sivaisee, s. slår till en gång, griper plötsligt, bestryker med ett drag.
Sivakka, a. slät, hal; nätt; — s. högra fotens skida.
Sivallus (-ksen), s. (hastigt) ryck, slag, rapp.
Sivaltaa, s. rappar, rycker, slår till, skär till.
Sivahduttaa, v. vidrör hastigt, förorsakar hastigt ryckande l. slående; s. **korvalle**, klämmer till en örfil; s. **halki**, slår i klyf; **juoksi sivahdutti**, sprang i hast, i en blink.
Sivaus, k. **Sivahdus**.
Sive, k. **Siveys**.
Siveellinen, k. **Siveydellinen**.
Siveetön, k. **Siveydetön**.
Sivelee, v. bestryker, slätar; penslar; skär af sidan.
Sivellin (-timen), s. pensel, sudd.
Siventää, a. hyfsar, förädlar.
Sivertää, -rtelee, v. qvittrar; *(Kalev.)* vidrör, borrar.
Siveydellinen, -vyllinen, a. sedlig, moralisk.
Siveydellisyys, s. moralitet, sedlighet.
Siveydetön, -veytön, a. osedlig, omoralisk.
Siveys (-yden), s. sedighet, hyfsning, kyskhet, anständighet; sedlighet, moral, moralitet; — **-oppi**, sedelära, etik, moral.
Siveyttömyys (-yyden), s. osedlighet, råhet.
Siveyy, v. blir sedig, hyfsar sig.
Siveä, a. sedig, kysk, sedesam, sedlig, hyfsad.
Sivili, a. civil; — **-laki**, civillag; — **-oikeus**, civilrätt; — **-toimituskunta**, civilexpedition; — **-virasto**, civilstat.
Sivistymätön, a. obildad, ohyfsad, ociviliserad.
Sivistys (-yksen), s. hyfsning, bildning, civilisation, kultur; — **-kieli**, kultur-språk.
Sivistyttää, v. befordrar ngns bildning, bildar, civiliserar, odlar.
Sivistyy, v. blir hyfsad, bildad l. civiliserad, hyfsas, civiliceras, bildar sig; **sivistynyt**, bildad, civiliserad, hyfsad.
Sivistää, v. hyfsar, bildar, civiliserar, gör sedig.
Sivu, s. sida; flygel; **menee sivuitse**, går förbi; **siinä sivussa**, i den sidan; derjemte, dervid; — **-asia**, sak; — **-etu**, biförmon, adpertinens; — **-laillinen, -oikeudellinen**, extra judiciel; — **-laji**, afart, variet; — **-lankous**, svågerlag å sidone; — **-mennen**, i förbigående; — **-perillinen**, sidoarfvinge; — **-perintö**, doarf; — **-puoli**, sida, sidodel: som har fel i ena sidan; — **-rakennus**, flygelbyggnad; — **-saatava, -tulo**, sportel, biinkomst; — **-seinä**, sidovägg; — **-suku**, skyldskap å sidone; — **-tie**, bivåg, sidoväg.
Sivuaa, k. **Sivua**.
Sivuinen, a. försedd med sida, från sidan tagen; smal, klen; **oikeas.**, rak l. rättsidig.
Sivuja, s. tangent, berörare.
Sivuksutta, -ustuksin, adv. sida bredl. vid sida.
Sivullinen, a. med sida försedd, till sidan hörande, på sidan stående, ober hörig; — s. sidokamrat, make; obehörig l. sidoperson; en sida full, glatta lag.
Sivus, s. flygel; — **-adjutantti**, flygeladjutant; — **-mies**, flygelman.
Sivusta, s. plats på sidan, flygel, sida parti, sidodel.
Sivuton, a. utan sida, sidolam.
Sivuttaa, -uttelee, v. skjuter åt sidan, sätter å sido, lemnar, lemnar derhän, väjer, går förbi; **sivuttamalla**, i förbigående.
Sivuttain, -uttaisin, adv. sidlänges, på sida, från sidan.
Sivutus, s. skjutning åt sidan, förbigång.
Sivuu, v. vidrör sidan, går förbi, vidrör i förbifarten, fattar uti, berör, bestryker, tangerar.
Sivuuttaa, k. **Sivuttaa**.
Sivy y. m., k. **Siveys** j. n. e.
Sjakki, s. schack.
Skolastillinen, a. skolastisk.

ıtus (-ksen), s. smutsning, förore-
ıg, grumling, förbländning.
ı, k. **Sokaa.**
llinen, a. till krig hörande.
ıtaa, v. bekrigar.
taa, v. gör blind, förblindar, grum-
.
int. nog! stopp! se så!
htaa, v. fräser plötsligt, brusar,
ıar, krasar.
huttaa, v. bringar att brusa l.
ısa, hviskar starkt.
l. **sohlii**, v. gör något blindvis,
ter på måfå.
ıa, s. sorl, brus, sus.
ıee, v. fräser, sorlar, susar.
ı, **-hka**, s. stöp, våt snö.
), s. hornqvicke; vårdslös menni-
ı; skräp; 2) pl. **sohlot**, väfstol.
ıaa, v. fuskar, slarfvar ihop.
ıeri, s. fuskare.
ii, v. roddar, blandar ihop, grölsar,
ar.
, k. **Sohina.**
'a, s. soffa.
v. ljuder, klingar, ringer, låter;
llot soivat, klockorna ringa;
rvat soivat, det ringer i öronen;
ınut soivat, foglarne spela; s.
uniilta, låter l. klingar vackert.
in (-timen), s. fogellek l. -spel; —
ies, fogelfängare.
to, **-u**, s. bloss, fackla.
ale, s. lång remsa.
ea, a. lång och smal, aflång.
elehtaa, **-kerrehtaa**, **-kertelee**,
hänger l. röres lång och smal, går
höga och spinkiga ben, dinglar,
nkar.
enee, v. blir aflång, afsmalnar.
entaa, v. gör lång och smal, gör,
ång.
io, s. ellips, oval.
ko, s. aflångt kärl, bunke: — **-pallo**,
:roid.
ottaa, v. är som lång och smal,
rs dinglande, vankar, ligger långrak.
ulainen, a. något smal och lång,
got aflång.
ehtii, v. flammar, gnistrar.
ottaa, v. vaggar, skakas; låter sqva-
; ajaa s., kör guppande.
uu, v. vaggar, gungar flammar
ger: sqvalar.
ua, s. större båt, skuta.
ua, k. **Soimaus**; — **-sana**, skymf,
nädeord, tillvitelse.

Soimaa, v. förebrår, förevitar, tillvitar, lastar, klandrar, beskyller, oqväder, skymfar, smädar, försmädar; verkar på afstånd; s. **varkaaksi**, beskyller för tjufnad; **soimaten**, lasteligen; **meri s. tänne**, hafvet verkar *(med sin fuktighet)* alt hit.
Soimaus, s. beskyllning, förebråelse, förevitelse, tillvitelse, smädelse; — **-sana**, smädeord, oqvädinsord, skymford.
Soimi (-en), s. krubba; spilta.
Soimii, k. **Soimaa**; 2) undansnillar, lurendrejar.
Soimu, s. beskyllning; 2) låga.
Soimuu, v. upplågar, flammar.
Soinen, a. kärrig, sumpig, sank.
Soinio, s. bloss.
Soinne (-nteen), s. ton, klang, melodi.
Soinnukas (-kkaan), a. klangfull, harmonisk.
Soinnustelee, v. rimmar.
Soinnuton, a. oharmonisk.
Soinnuttaa, v. har att harmoniera, bringar i harmoni, stämmer.
Sointi, **-nto**, s. spel, klang, ackord, ringning; fogellek; — **-johto**, motiv.
Sointu, s. harmoni, tonfall, rim; **alku-** s., allitteration; **loppus.**, slutrim.
Sointuinen, a. harmonisk.
Sointumaton, a. oharmonisk, disharmonisk, felstämd; orimmad.
Sointuu, v. harmonierar, sammanstämmer, ackorderar, rimmar.
Soipea, a. blid, ljum.
Soiro, s. lång och smal planka, battens; — **-tie**, rak och lång väg.
Soitannollinen, a. musikalisk.
Soitanto, **-nta**, s. spelning, ringning, musik.
Soitattaa, **-elee**, v. har att spela, låter spela l. ringa l. klinga.
Soitelma, s. musikstycke; musikalisk tillställning; instrumentalkonsert.
Soitin (-ttimen), s. musikinstrument; — **-kauppa**, musikaliehandel; — **-seppä**, instrumentmakare.
Soitosto, s. orkester.
Soitsu, s. eldbloss, fackla.
Soittaa, v. bringar att ljuda, spelar, ringer, blåser (huilua y. m.); jagar, drifver på, störtar fram.
Soittaja, s. spelare, spelman, musikant, ringare.
Soittajainen, s.; pl. **soittajaiset**, (instrumental) konsert.
Soittajisto, s. musikkapell, orkester.
Soittamo, s. orkester.

Soittamus (-uksen), s. spel, ringning.
Soittelee, v. spelar l. ringer fortfarande, musicerar.
Soittelo, s. musik, spelning.
Soitto, s. spel, musik, ringning; jagande, drift, störtning; bloss; pärs. tulis., pert-, eldbloss; yhtä soittoa, med samma fart, i en fart; — **-kalu, -neuvo**, musikinstrument; — **-kunta**, musikkapell, orkester; — **-niekka**, tonidkare; — **-näytelmä**, opera, sångspel; — **-taito**, tonkonst; — **-taituri**, tonkonstnär.
Soiva, part. a. klingande, välljudande.
Sojauttaa, k. **Sujahuttaa**.
Sojo, s. utskjutande ställning.
Sojottaa, v. är l. gör något i rak ställning; ajaa sojotti, åkte framilande.
Soka, s. smuts, affall, grums, fnask, smolk.
Sokaa, v. orenar, gör grumlig, grumlar.
Sokainen, a. smutsig, grumsig, grumlig, smolkig.
Sokaisee, v. besmutsar, sölar, orenar; gör blind, förbländar.
Sokaistus, k. **Soaistus**.
Sokara, s. grus, smula.
Sokari, s. orenare, sölare.
Sokea, a. blind; umpi- l. uppis., sten- l. stockblind.
Sokee, -kenee, -keuu, v. blir blind, förblindas; blir grumlig.
Sokeltaa, v. läspar, sottrar.
Sokentaa, k. **Soentaa**.
Sokeri, s. socker; — **-jauho**, strösocker; — **-kohma**, sockerskum; — **-leipuri**, sockerbagare, konditor; — **-leivos**, konfekt; — **-nkeitto**, sockersjuderi; — **-tehdas**, sockerbruk.
Sokerinen, a. af socker, sockerhaltig, sockrad.
Sokeroitsee, v. sockrar; 2) slabbrar, sladdrar.
Sokeroittaa, v. slabbrar, gör blindvis.
Sokeroituu, v. sockrar sig.
Sokerrus (-uksen), s. blandning, gyttring, röra, oredigt tal.
Sokertaa, -telee, v. hoprör, -gyttrar, talar oredigt, vränger, rådbråkar (*ett språk*), sottrar.
Sokeus (-uden), s. blindhet, förblindelse.
Sokeuttaa, -kistaa, v. förblindar, gör blind.
Soki, adv. blindt; siki s., blindvis, huller om buller.
Sokka, s. ända af kärraxel; sprint; 2) myth. personlighet; sokan linna, jättegryta; — **-naula**, axelsprint, -pinne.
Sokkelo, s. mörk ort, labyrint.
Sokko, -kkonen, s. blindbock; olla sokkosilla, leka blindbock.
Sokuri, k. **Sokeri**.
Sola, s. smuga, smal gång emellan hus, gränd, pass; takutsprång, balkong, svale.
Solaa, -lajaa, v. skramlar, porlar, sorlar, sqvalar.
Solahtaa, v. skramlar till, sqvalar till, sqvalpar till, stryker af, dimper, slinter.
Solahuttaa, -lauttaa, v. låter skramla l. sqvala l. slinta, slår till, dängar, skuffar.
Solakka, a. qvistfri, lång och smärt, spenslig, smidig, välväxt; — s. liten ingröpt handspade.
Solakkainen, a. mycket smärt, svefidisk.
Solea, -leva, a. rak och lång, smärt, slank, spenslig, välväxt.
Solellinen, k. **Soljellinen**.
Solikoi, -oitsee, v. rör af och an, slamsar, bläddrar, plaskar.
Solina, s. skrammel, sorlande, sorl, porlande.
Solisee, v. skramlar, sorlar, porlar, sqvalar.
Solisluu, s. nyckelben.
Solistaa, -telee, v. åstadkommer porl l. skrammel, slamrar.
Solittaa, k. **Soljittaa**.
Soljahtaa, v. glider l. skakas hastigt, slinter, försträckes.
Soljellinen, a. som har spänne, med spänne l. sölja försedd.
Soljeton, a. utan spänne.
Soljittaa, -elee, v. förser med spänne l. sölja; spänner på (bälte) med spännen.
Soljuu, v. glider, slinter, skakas, skramlar.
Solkahtaa, k. **Soljahtaa**.
Solkeva, k. **Solea**.
Solki (-ljen), a. k. **Solea**; kasvaa solkenaan, stupar rakläng; tulee solkenansa, kommer raka vägen fort, lätt; mahtuu solkenansa, rymmes obehindradt; solkenaan halu, rent af galen; — **-keli**, slinkföre; — **-koivu**, lång qvistfri björk.
Solki (-ljen l. -len), s. spänne, sölja.
Solkkaa, -kottaa, v. blandar, rör ihop, skakar ihop, solkar.

kainen, a. hoprörd, hopgyttrad, ısslig.
kautuu, v. hopröres, trasslas, bortandas.
ku, s. röra, oreda; — **-vesi**, diskitten.
uttaa, **-telee**, v. diskar, sköljer, beöljer, sqvalpar på.
ieää, **-mii**, v. knyter, binder, snärjer.
ieuu, v. knytes, knyter sig.
ıi (**-en**), k. **Solmu.**
ıinen, **-muinen**, **-mikas** (**-kkaan**), knutig, full med knutar; kolmis., ed tre knutar l. leder.
ıittaa, **-mituttaa**, v. låter knyta.
ıu, s. knut, knop; kota; ledknut; ı solmussa, är knuten, har knut; ıtos., löpknut; umpis., blindknut; ıman-s., valknut: sanan-s., ordndning; soiton-s., drill; oljenled i halm; — **-väli**, knop.
ıullinen, **-mellinen**, a. knutförsedd, dad.
ıus (**-uksen**), s. ögla, rännsnara.
ıustaa, **-telee**, v. öglar, virkar: knyr; knutar.
ıttaa, **-uttaa**, **-elee**, v. åstadkomer skrammel, sorlar, skakar nedåt.
ıke, s. slask, stöp.
ı, **-luke**, s. cell.
ıkka, **-luke** (**-kkeen**), s. smalt tåg, ränd, allé.
ıkko, **-sto**, s. cellväf, cellsystem.
ıs (**-uksen**), s. gång, smuga.
ıu, v. röres med skrammel, skakas, lider ned.
vaa, **-vaisee**, v. missfirmar, förolmpar, skymfar, kränker.
vaavainen, a. missfirmelig, förolämande, skymflig.
vakka, k. **Solea.**
vaus, **-vaistus**, s. missfirmelse, förlämpning, skymf, kränkning.
ventaa, v. agerar öfversittare, kräner, förgriper sig: hoprör.
ventaja, s. öfversittare.
ıä, **-mäs** (**-ään**), a. nätt, prydlig; asslig, beqväm; — s. mängd.
ıää, **-ailee**, **-astaa**, v. gör passlig l. ätt, passar, lämpar till.
ıästuu, v. blir läglig, passar sig.
ıäton, a. opasslig, obeqväm.
ıör (**-ren**), **-ri**, **-ro**, s. grus, ör, småten; — **-kivi**, klappersten.
ıörikko, s. klapperstensjord, -hop, r l. grusjord.

Somerinen, **-oinen**, a. grusig, grusblandad, rik på klappersten.
Somistaa, **-telee**, v. gör prydlig l. nätt, pryder, förskönar.
Somistauttaa, v. passar till, lämpar till.
Somistuu, v. blir prydlig l. nätt, uppfiffas; blir passlig, tjenlig.
Somittaa, **-elee**, v. ordnar, vårdar, jemkar, tillpassar.
Somlaa, v. läspar, bråkar med ord, talar blött.
Sommelo, s. nystan, bundt.
Sommertaa, v. sottrar, pladdrar.
Sommistuu, v. passar sig, hampar sig.
Sommittelee, v. lägger i bundtar; försöker, hopsätter, passar, inflätar, fabricerar, efterapar.
Sompa, s. trissa l. klump på skidstaf, på pulsstör m. m.; nätsänke.
Sompelo, s. trasslig knut, trassel.
Somustaa, v. putsar, pryder.
Somustelija, s. putsmakerska.
Somuus (**-uuden**), s. prydlighet, nätthet; passlighet.
Sonaatti, s. sonat.
Sonetti, s. sonett.
Songertaa, v. gör något ömkligt l. otympligt; petar, bökar, mumlar, läspar; laulaa s., sjunger dåligt.
Songertuu, v. hopkrymper, stannar i växten, blir nödvuxen.
Sonkkaa, **-nkuttaa**, v. tadlar, brummar, baktalar, sqvallrar.
Sonnaton, a. utan dynga, gödsel l. spillning, ogödslad.
Sonni, s. tjur.
Sonnikko, s. dyng-, gödsel- l. spillningshög, gödselstad.
Sonnittaa, v. gödslar, göder.
Sonnitus, s. gödsling, gödning.
Sonnus (**-uksen**), s. skört, fåll.
Sonnustaa, **-telee**, v. uppskörtar, påkläder sig, rustar sig.
Sonsar (**-ren**), **-ari**, s. loppa.
Sonta, s. dynga, gödsel, spillning, träck; — **-kivettymä**, koprolit; — **-lannoitus**, träckgödning; — **-purilaat**, gödselbår; — **-rattaat**, spillningskärra, gödselvagn; — **-säiliö**, gödselbehållare; — **-tunkio**, gödselhög, dyngstad.
Sontainen, a. dyngig, full med dynga l. spillning, lortig, träckig.
Sontiainen, s. torndyfvel.
Sontii, v. lortar, träckar.
Sopa, s. skjorta, klädnad; sotis., stridsskjorta, pansar.
Sopajaa, k. **Sopisee.**

Sopakko, s. knutstrykare.
Sopeli, -oli, s. sobel.
Soperoitsee, -pertaa, v. talar oredigt, tasslar, läspar, stammar, sottrar, stapplar.
Sopeuu, v. blir passlig l. läglig, lämpar sig, faller sig lägligt.
Sopeva, k. **Sopiva.**
Sopii, v. passar, är passlig, passar in på, lämpar sig; öfverenskommer, blir ense, kontraherar, försonas, förlikes; går an, anstår, höfves; minun s., det går an, är möjligt för mig, jag kan; tämä värsy s. häneen, denna vers kan lämpas på honom; s. hinnasta, kommer öfverens om priset.
Sopimaton, a. opasslig, olämplig; opassande, ohöfvisk, otillständig, oskicklig; oförsonlig.
Sopimmainen, a. närmast knuten belägen.
Sopimus, s. förening, öfverenskommelse, aftal, kontrakt, ackord.
Sopina, s. mummel.
Sopisee, v. mumlar, tasslar.
Sopiva, -vainen, a. passande, passlig, lämplig, förenlig, skicklig, höfvisk, försonlig.
Sopottaa, v. talar oredigt, rör ihop, hviskar.
Soppa, s. soppa; — **-kauha,** förläggare.
Soppelo, s. skrubb.
Soppi (sopen), s. knut, vrå, vinkel, hörn; suojaksi sopen kululle, till skydd för knutstrykaren (*Kalev.*); — **-seinä,** dörrvägg; — **-tyrsky,** skratt i knuten l. i mjugg.
Sopsottaa, v. pottrar, sjuder, pratar, skräflar.
Sopu, s. sämja, öfverensstämmelse, endrägt, samstämmighet; *(Kalev.)* kamrat, brud; sanas., ordkonstruktion; — **-sointu,** harmoni; — **-suhtainen,** symmetrisk.
Sopuinen, -puisa, a. foglig, fördragsam, endrägtig, enig.
Sopukka, s. liten knut l. vrå.
Sopuli, s. lemmel, fjällmus.
Sora, s. grof sand, grus; skorrande ljud; — **-jouhi (-hen),** s. *(Kalev.)* fagert tagel; a. med fagert tagel försedd; — **-kalkki,** bleke; — **-kieli,** skorrande tunga; en som skorrar; — **-pilli,** rör- l. halmpipa, skalmeja.
Soraa, -rajaa, v. skorrar, skrapar, brummar, sorlar.
Sorahtaa, v. skorrar till hastigt, skrapar fast.
Sorainen, a. grusig; skorrande.
Soramainen, a. grusaktig.
Sorattaa, v. har att skorra; voide läpi suonien sorata, låt salvan [illegible] genom ådrorna.
Sore, s. luftbläddra.
Sorea l. **soreva,** a. rak, reslig, [illegible] täck, nätt, prydlig.
Sorehtii, v. slår bläddror; 2) k. [illegible] **kehtii.**
Soreikko, s. grusfält.
Sorenee, v. förskönas, embellerar, [illegible] fager; växer upp rak l. prydlig.
Sorentaa, v. gör prydlig, förskönar.
Sorina, s. sorl, missljud.
Sorisee, v. skorrar, brummar, sorlar.
Soristaa, v. förorsakar skorrning l. [illegible]
Soristaa, -telee, v. rätar upp; [illegible] uppsnyggar.
Sorittaa, v. droppar, dryper, [illegible] blandar ihop, grölsar.
Sorjahtaa, v. halkar, slinter.
Sorkahtaa, v. vrickar hasleden, [illegible] förfaller hastigt.
Sorkallinen, -killinen, a. som har [illegible] l. klöfvar, klöffotad.
Sorkaton, -kiton, a. utan klöf l. [illegible]
Sorkehtii, v. går på klöfvar, [illegible] traskar.
Sorkistaa, v. sträcker ut klöfvar[illegible] benen, kilar af.
Sorkka, s. klöf, ben, fot; vasaran [illegible] öfra delen af hammaren; — [illegible] klöfdjur; — **-rauta,** bräckstång, [illegible]
Sorkkainen, a. försedd med [illegible] klöf gjord; kaksis., tvåklöfvad.
Sorkkii, v. går på klöfvar, traskar [illegible] drager klöfvar; 2) sticker, rådd[illegible]
Sormaus, -mannes (-ksen), s. [illegible] lin- l. hamptest.
Sormeilee, k. **Sormii.**
Sormeton, -iton, a. finger [illegible] fingerlös; ohändig.
Sormi (-en), s. finger; etus., [illegible] finger; keskis. långfinger; nim[illegible] s., ringfinger; pikku l. sakar [illegible] lillfinger; — **-koukku,** fingerkrok[illegible] **-tuppo,** fingertuta.
Sormii, -mittelee, v. fingrerar, [illegible]
Sormikas (-kkaan), s. fingervant, [illegible] ske.
Sormillinen, a. fingrar hafvande, [illegible] fingerfärdig.
Sorminen, s. dim. litet finger; — [illegible] försedd med fingrar, fingrad.

nistin, s. fingerborg.
nus (-uksen), s. fingerring, ring.
nut (-uen), s. litet finger.
0, s. droppe, perla, gnista.
00, v. gör rak, rätar, pryder, hyfsar.
ottaa, v. droppar, dryper, porlar, torrar.
ranta, s. förtrampning, förtryck; togfällning.
re (-rteen), s. nedtryckt tillstånd, örtryck.
riainen l. **sorrinkainen**, s. surrande nsekt.
ros (-oksen), s. nedtryckning, förryck; fäld skog, förhuggning.
rus (-ksen), s. nedtryckt l. brutet llstånd, lägervall; ääni on sorrukissa, rösten är hes.
sa, s. and; vrt. **Suorsa**.
taa, -eloe, v. nedslår, nedtrycker, förrycker, betrycker, undertrycker, dämar, bryter, fäller skog; s. kansan oikeuksia, förtrampar l. kränker folets rättigheter; tuuli s. venettä, åten drifver af för vinden.
taja, s. undertryckare, förtryckare; lämpare; skogsfällare.
tamaton, a. oförkränkt, oqvald; kränkbar.
to, s. nedtryckning, förtryck, kränking, intrång; skogsfällning, förhuggding, gärde af nedfälda trän, risgård sorto-aita); 2) afdrift; 3) blångarnsräf; — **-mies**, vräkare.
toinen, a. förtryckande; gjord af nedfälda trän; af blårgarnsväf.
tolainen, s. paria, förtryckt person.
tta, s. svärta, svart gyttja.
tti, s. svärta (lintu); 2) sort, slag.
tu, s. förtryck; nedfäldt träd med qvistar, ruska.
tuu, v. blir nedtryckt, undertryckes, går under, sjunker, stupar, störtar; blir bruten l. hes (äänestä).
rva, s. sarf.
rvaa, -vailee, v. svarfvar.
rvari, s. svarfvare.
rvattaa, -vauttaa, v. låter svarfva.
rvaus, s. svarfning; 2) skroflighet l. gröppa på isar.
rvi, s. svarfning; svarf; gropighet; -jää, gropig is; — **-ranta**, svarfjern; — **-tuoli**, svarfstol.
se, -n, s. snösörja; snömos, moe.
seehtii, v. mosar sig.
seinen, a. sörjig, full med snömos.
sku, s. slask; 2) fiskräs.

Sota, s. krig, strid, fejd; käydä sotaa l. sotia, föra krig, draga i härnad, kriga; menee sotaan, går i fält; — **-aika**, krigstid; — **-apteekki**, fältapotek; — **-ase**, krigsvapen, vapen; — **-asetukset** l. **-säännöt**, krigsartiklar; — **-asiat**, krigsärenden, -väsendet; — **-asiain-toimituskunta**, militie-expedition; — **-herra**, officer; — **-himo**, strids-, krigslystnad; — **-huuto**, fältrop, härskri; — **-joukko**, krigshär, härskara, trupp; — **-kamreeri**, fältkamrer; — **-kanta**, krigs-, fältfot; — **-kauppi**, marketentare; — **-keino**, krigskonst; — **-kenttä** l. **-tanner**, stridsfält; krigsteater; — **-komisarius**, krigskommissarie; — **-komisariaatti**, krigskommissariat; — **-koulu**, krigs-, kadettskola; — **-kuntoinen**, stridsduglig; — **-kuri**, krigstukt, -disciplin; **-laitos**, krigsväsende, härordning; — **-laiva**, krigsskepp, örlogsfartyg; — **-laivasto**, örlogsflotta, eskader; — **-laki**, krigslag; — **-lasaretti**, fältlasarett, ambulans; — **-leikki**, stridslek, bardalek; — **-liikunto**, krigsrörelse, fältmanöver; — **-lippu**, stridsfana; — **-miehen-pito**, krigsmans-, knektehåll; — **-miehistö**, gemenskap, soldatesk; — **-mies**, soldat, krigsman, militär; — **-mies-määrä**, kontingent (i soldater); — **-mies-otto**, rekrytering, utskrifning; — **-ministeri**, krigsminister; — **-mittari**, fältmätare, topograf; — **-nainen**, sköldmö; — **-oikeus**, krigsrätt; — **-opisto**, krigsskola, kadettkorps; — **-osasto**, krigsdepartement; — **-palvelus**, krigs-, militärtjenst; — **-pappi**, krigs-, fältprest; — **-provasti**, fältprost; — **-päällikkö**, krigsbefälhafvare, härförare, fältherre; — **-päällystö**, krigsbefäl; — **-retki**, fälttåg, kampanj; — **-rinta**, slagordning, slagtordning; — **-sissi**, **-rosvo**, marodör; — **-tappelu**, fältslag; — **-toimi**, krigsföretag; krigsväsende; — **-tuomari**, auditör; — **-uros**, krigshjelte, -buss; — **-varat**, krigsförråd, munition; — **-vehe**, krigsoperation, — **-vero**, krigsgärd; — **-virkamies**, militärtjensteman; — **-voima**, krigsmakt, -styrka: stridskraft; — **-väki**, krigsfolk, militär, här; menee sotaväkeen, går in vid militären; — **-väen-otto**, konskription, soldatutskrifning; — **sodan-aika**, krigstid; — **-danhalu** l. **-himo**,

strids-, krigslystnad; — **-njohto**, strategi; — **-njulistus**, krigsförklaring.
Sotainen, -aisa, a. krigisk, stridslysten.
Soti, k. **Sota**; — **-jalo** *(Kalev.)*, krigshjelte; — **-kanta**, krigs-, fältfot; — **-lakko**, stillestånd; — **-paikka**, stridsplats; — **-sopa**, stridsskjorta, harnesk; — **-teko**, krigsbragd.
Sotii, v. strider, krigar, för krig.
Sotija, s. stridsman, krigare.
Sotilaallinen, a. militärisk.
Sotilas (-aan), s. krigare, militär; — **-huone**, krigsmanshus; — **-puustelli** l. **sotilaan-virkatalo**, militieboställe; — **-rahasto** l. **-varasto**, militiefond; — **-sääty**, krigar-, militärstånd; — **-aanvala**, krigsmannaed.
Sotimaton, a. icke krigande, neutral.
Sotivainen, a. stridande, krigförande, i krig invecklad.
Sotka, s. knipa.
Sotkee, v. trampar, trådar; knådar, ältar, hoprör, invecklar; bykar, klappar.
Sotkeutuu, v. blir trampad, hopknådas, intrasslas.
Sotkii, v. trampar l. knådar l. bykar fortfarande.
Sotku, s. trampning, knådning, bykning, byke; vaate on sotkussa, plagget är i byke; piika on sotkulla, flickan är på byke; tie on sotkuna, vägen är som mörja, djupt träckig; — **-kaukalo**, knådningstråg.
Sotkuu, k. **Sotkee**.
Soturi, s. krigare, kämpe, krigs-, stridsman; — **-nvala**, krigsmannaed.
Soudanta, s. rodd; vaggning.
Soudattaa, -elee, v. låter ro; vaggar; somerinen soudatelkoon, stenen *(i qvarnen)* må röras, vara i gång.
Soudin (-timen), s. roddverktyg, åre.
Soukentaa, -kistaa, v. gör smal l. smalare, tager af.
Soukentuu, -kistuu, -kkenee, v. blir smal, afsmalnar.
Soukero, s. smygvrå, vinkel.
Soukka, a. smal, trång; — s. gaffelplog; skopa.
Sourii, v. omrör, gräfver uti.
Soutaa, v. ror; s. kätkyttä, lasta, vaggar barnet.
Soutaja, s. roddare.
Soutelee, v. ror smått, hit och dit, omkring.
Souto, -tu, s. rodd; — **-alus**, roddarfartyg; — **-mies**, roddare, båtkarl; — **-neuvot**, roddverktyg; — **-tuljo**, roddarbänk; — **-tuoli**, gungstol.
Sovaistus, k. **Soaistus**.
Sovelias, -ainen, a. lämplig, passlig, [illegible]qväm, tjenlig, läglig; foglig, fred[illegible]
Soveliaisuus, s. lämplighet, tjenlighet j. n. e.
Sovelluttaa, soveltaa, v. passar l. [illegible]par efter, tillämpar.
Soveltumaton, a. oförenlig, opa[illegible] otjenlig, otillämplig.
Soveltuu, v. passar, lämpar sig [illegible] sig, råkar.
Soveltuvainen, a. tjenlig, förenlig, [illegible]lämplig.
Sovinnainen, a. konventionel.
Sovinnollinen, a. endrägtig, [illegible] försonlig; öfverenskommen.
Sovinto, s. endrägt, sämja, [illegible] förlikning, öfverenskommelse, [illegible] konvention; sovinnolla, med [illegible] do; — **-kirja**, konvention; förlik[illegible] skrift; — **-kuolema**, försoning[illegible] — **-lähetti**, parlamentär; — **-[illegible]** kompromiss, fredsdomstol; — **-[illegible]tös**, förlikningsutslag; — **-tuom[illegible]** fredsdomare, kompromissarie; — **-[illegible]ri**, försoningsoffer.
Sovistuu, v. blir passlig, läglig; [illegible] sig; hän sovistui tulemaan, [illegible] råkade komma.
Sovittaa, -elee, v. passar, lämpar, [illegible] i hop, inpassar, jemkar, försonar, [illegible]liker, godtgör, liqviderar; s. rik[illegible]sen, umgäller brottet.
Sovittaja, a. försonare, medlare, [illegible]mäklare.
Sovittajainen, s. försonare; pl. [illegible]tajaiset, försoningsmedel, förso[illegible] offer.
Sovittamaton, a. som ej är pass[illegible] lämpad, som ej låter lämpa sig [illegible] afpassas; oförlikt, oförsonad; [illegible]derad, ogulden; oförsonlig, oblid[illegible]
Sovitus, -ttelu, s. inpassning, till[illegible]ning, jemkning, modifikation, [illegible]ning, medling.
Spenaatti, s. spenat.
Spitaali, j. **-tauti**, s. spetelska.
Spitaalinen, a. spetelsk.
Statistiikka, s. statistik.
Strutsi, s. struts.
Sua = **sinua**.
Suas (-ksen), s. borst.
Suaton, a. borstlös.
Suden-kuoppa y. m., k. **Susi**.

taa, v. låter bilda l. bildas; upp-ser, upprättar.
ıhtaa, -hauttaa, v. hväser l. susar l. hviskar.
ıttaa, k. **Suhistaa.**
lallinen, a. som har måtta, modererad, måttlig, proportionerlig, symetrisk.
lallisesti, adv. modereradt, med mpa, proportionerligt.
lallisuus, s. moderation, hofsamhet, mpa, proportionerlighet, symmetri.
laton, a. utan måtta, omåttlig, o-otsvarig, oproportionerlig, som står missförhållande, osymmetrisk.
lattomasti, adv. omåttligt, oprortionerligt, i missförhållande.
lattomuus, s. omåttlighet, missförllande, disproportion.
le (-teen), s. afseende, förhållande, oportion; **siinä suhteessa,** i det seendet l. förhållandet; **suhteen,** förhållandet till, i anseende till, med seende på; **suhteen-mukaisesti,** oportionsvis; — **-luku,** proportional.
dittaa, v. gör proportionerlig, prortionerar, modererar.
ina, suhke, s. hväsning, susning, ıs, tassel.
isee, v. hväser, susar, tasslar, gnyr.
istaa, -elee, v. åstadkommer hväsing, hväser, tasslar.
ottaa, k. **Suhistaa.**
ta, s. måtta, lämpa, moderation, proortion, förhållande; **työn ja palan s.,** förhållandet emellan arbete ch lön.
ıtaa, v. modererar, propotionerar.
ıtainen, a. som står i förhållande, ıättlig, lämplig, proportionerlig, motvarande, motsvarig, analog.
ıteellinen, a. relativ; proportionerlig.
ıteellisesti, adv. relativt, jemförelevis.
ıteeton, a. som saknar måtta, som tår i missförhållande, oproportioner-ig, irrationel.
ıteutuu, v. förhåller sig.
hu, s. hväsning, susning, sus; — **-ke-ake,** hväskonsonant, spirant.
huttaa, v. låter hvässa, hväser, tasslar, hviskar.
huttelee, v. åstadkommer fortfarande hväsning; **ajaa s.,** åker så att det susar l. hviner.
ihkaa, v. hviner, flyger l. far hvinande, hväser; sprutar, gnistrar, flammar, strålar; s. **suuta,** trycker hastigt en kyss.
Suihkaisee, v. hviner till hastigt, hväser hastigt, säger en hviskning; snuddar till; sprutar.
Suihkattelee, -kauttaa, v. åstadkommer hvinande, låter fara så det hviner, skjuter hastigt, kastar, slänger.
Suihke (-een), -ku, s. hvin, hvinande rörelse; vattenstråle, uppsprutning; gnistrande, strålglans; — **-kaivo, -lähde,** springbrunn, -källa; — **-reikä,** sprutbål: — **-sauna,** slangbad, -dusch.
Suihkii, -hkuu, v. hviner, sprutar, flammar, strålar; **tuli s.,** elden flammar upp med hvin; **harja s. savua,** borsten l. manen utsprutar rök.
Suihkuri, s. springbrunn, vattenkonst.
Suikahdus, -kaus (-uksen), s. plötslig rörelse l. framfart, handvändning, huj.
Suikahtaa, -htelee, v. skjuter hastigt fram, springer fram plötsligt.
Suikailee, v. drar sig, sölar.
Suikaisee, v. snuddar till, stryker fram, ilar.
Suikale, s. remsa, flisa; **tyttös.,** flicka med smidig l. smärt kropp.
Suikea, a. lång och smärt, smärt, smidig; lansettlik.
Suikeasti, adv. smidigt; **antoi suuta s.,** kysste behändigt.
Suikee, -kenee, v. blir lång och smal l. smärt, smalnar; **silmät suikeevat valosta,** ögonen hopdragas (*bländas*) af ljusskenet.
Suikelo, s. spensligt, smidigt ting.
Suikera, a. lång och smidig, slingrig, krälande.
Suikerehtaa, v. slingrar sig sakta, krälar sig fram mödosamt.
Suikertelee, -kertaa, v. slingrar l. smyger sig fram.
Suikkaa, -kkajaa, -kkailee, v. gör något hastigt, springer fram plötsligt, smyger, vinglar; **suikkasi sudeksi,** förvandlade i en hast till varg; **sille suuta suikkajaisin,** åt den skulle jag smyga l. slänga en kyss.
Suikkahuttaa, -kkauttaa, v. låter något hastigt framskjuta l. framspringa, kastar fram, skuffar.
Suikkari, s. vinglare, slingrare.
Suikkeli, s. svickla l. svickel.
Suikki, s. snok; k. **Suiko.**
Suikkii, v. stryker omkring, snokar; går omkring med traktering för att samla fisk, smörjar munnen.

Suiko, -kko, s. långt och böjligt ting; pellavas., linhässla (test).
Suikula, -ainen, a. aflång, lansettlik, spenslig.
Suila, k. **Suivelo.**
Suiluu, v. slinter, glider.
Suimastuu, -intuu, v. förtörnas.
Suimastaikse, -mistaksen, v. (*Kalev.*) rusar med öppet gap, ämnar äta upp.
Su'in (-kimen), s. borste, skrapa.
Suin (= su'uin), adv. (liitteellä ki l. kin ja kaan); suinkin päivällä, isynnerhet om dagen; jos suinkin jaksat, om du blott l. någonsin orkar; ei suinkaan, ingalunda, för ingen del.
Suinen, a. försedd med mun l. mynning; isos., stormunt.
Suinaa y. m., k. **Syyni** j. n. e.
Su'inta, s. skrapning, borstning; vrt. **Sukii.**
Suipistaa, -pottaa, v. tillspetsar.
Suippenee, -istuu, v. blir spetsig, tillspetsas.
Suippo, suipukka, a. spetsig, tillspetsad; kilformig.
Suippu, s. spets; — **-lakki,** spetsmössa.
Suistaa, v. tyglar, betslar, styr, hämmar; stjelper öfver ända.
Suistamo, suisto, s. deltaland.
Suistuu, v. blir tyglad, hämmas; stupar (på munnen); förfaller.
Suitsee, v. ryker; yr, dammar.
Suitsettaa, v. betslar, förser med betsel.
Suitsi (-en), s.; pl. suitset, betsel, munlag.
Suitsiton, a. utan betsel, obetslad.
Suitsu, s. rök, rykande; rykande baddning åt kreatur; — **-astia** l. **-malja,** rökelsefat, -kar; — **-peräinen,** vulkanisk.
Suitsujainen, s. rökgubbe.
Suitsute, s. rökelse.
Suitsuttaa, -elee, v. har att ryka, rör l. hvirflar upp, röker, bränner rökelse.
Suitsutus (-uksen), s. rökning, rökelsebränning, rökelse; — **-astia** l. **-malja,** rökelsefat, -kar; — **-uhri,** rökoffer.
Suitsuu, v. ryker, röker, yr.
Su'ittaa, v. låter borsta l. skrapa; vrt. **Sukii.**
Suittaa, v. spisar, räcker till; förmår; förnöjer, qvittar; 2) tör, lär; ei suita, hinner ej till, har ej förmåga till; suitan tulla, jag torde komma, kanske jag kommer; suittaa pilkalla koko asian, afspisar med hån hela saken; suittava sade, [illegible] tillräckligt regn; suittava il[illegible] passabelt väder.
Suittamaton, a. vanmäktig; olidlig, [illegible] härdlig; oqvittad.
Suivaa, v. väcker leda, äcklar; [illegible] kar; qväfver, förstoppar.
Suivelo, s. vindvak, vråk.
Suivero, s. lång stör (*hvarmed [illegible] undersökas*).
Sujahtaa, v. hviner till hastigt [illegible] plötsligt förbi l. fram.
Sujahuttaa, -jauttaa, v. har att [illegible] l. ila hastigt; sticker l. drifver [illegible] stigt) fram.
Sujo, s. rak kosa l. riktning.
Sujuilee, v. skrider fram, glider.
Sujuttaa, -elee, v. böjer efter [illegible] fogar l. lämpar till, afpassar; [illegible] att glida, drifver nedåt.
Sujuu, v. böjes efter något, [illegible] fogar sig efter; går lätt l. [illegible] dan, skrider l. glider fram. [illegible] kieli s., språket går ledigt l. [illegible] ei suju siihen, böjer sig ej [illegible] efter, lämpar sig ej dertill; suj[illegible] böjlig, smidig, afpassad; sujuva [illegible] flytande läsning.
Sujuvaisuus, s. böjlighet, smidighet.
Sujuvasti, adv. flytande, ledigt, [illegible] get, lätt, raskt; lämpligt.
Suka, s. hästskrapa, borste; borst[illegible] l. klipsk person, klippare; — [illegible] fintlig; on aika s., är en [illegible] pare; myötä-sukaa, utföre, [illegible] — **-pää,** den tvåklufna ändan pa[illegible] borstlikt hufvud; (*Kalev.*) slät[illegible]
Sukaa, v. borstar, bestryker.
Sukainen, a. borstig, borstlik; [illegible] minkä s., hurudan; sen s., [illegible] vastas. tuuli, motvind.
Sukaisee, v. borstar l. skrapar [illegible] gör något hastigt, t. ex. slår, [illegible] springer; s. sydäntä, träffar [illegible] samt hjertat; sukaisi korva [illegible] slog till en örfil; sukaisi pake[illegible] strök på foten.
Sukallinen, a. som har strumpa. — [illegible] en strumpa full.
Sukamainen, a. borstaktig, -lik; [illegible] fiffig.
Sukaton, a. strumplös.
Sukauu, v. trifves, har framgång. [illegible] inträffar; lagar sig färdig; suk[illegible] pois, begaf sig bort; niin asia [illegible] kausi, så utföll saken.

va, sukea, a. som trifves, dug-, välformad, passlig, flink, fintlig, dig.
e, v. frambringar, danar; k. **Sukenee.**
lehtaa, -keloitsee, v. vinglar, re- sig igenom; dyker.
llus, s. dykning; slingring, ving-, krumbugt; — **-kello,** dykarklocka; **-yhtiö,** dykeribolag.
ltaa, v. dyker; ställer sig in, är kfull; **kränglar,** vinglar, bemantlar a afsigter; smygar l. smusslar in, raktiserar; slingrar sig ifrån.
ltaja, s. dykare; vinglare.
ltelee, v. dyker upp och ned, gör mbugter, slingrar sig, ställer sig insinuerar sig.
nee, -keuu, v. trifves, tillväxer, vandlas, blir, bildas, inrättas.
ntaa, v. låter trifvas, gifver fram-ng, förvandlar, bildar, inrättar.
us (-uden), s. duglighet, passlig-t j. n. e.; vrt. **Sukea.**
rtaa, v. qvittrar, kuttrar.
va, k. **Sukava.**
i, v. borstar, skrapar, bestryker; ter sig klipskt, drager upp, bedrager; selkään, ger stryk, basar på ryg-n; s. suuta, smörjar om munnen; ksi sukimaan, strök af l. på foten.
ittaa, v. förser l. bekläder med umpor.
ka, s. strumpa; kutoo l. neuloo kkaa, stickar strumpa; on su-ssa, har strumpor; on sukillaan, i strumpfötterna l. strumplästen; an kudin, stickstrumpa, strump-ickning; käy mustin sukin, går svarta strumpor; är svartsjuk; — **alka,** strumpfot; hvitfotig *(häst)*; **-mieli,** kärlekens gudinna; svart-uka; — **-nauha** l. **-rihma** l. **-side,** rumpeband; — **-puikko** l. **-varras,** rumpsticka.
kainen, a. strumprik, strumpbeklädd; ustas., svartsjuk.
kela, a. qvick, behändig, flink, för-agen, slug, klyftig, fiffig; sukke-an, flinkt, qvickt.
kelasti, adv. behändigt, qvickt, ffigt.
kelus (-uksen), s. slug l. klipsk erson, klippare, skalk, qvickhufvud.
keluus (-uuden), s. qvickhet, snabb-et, slughet, klyftighet.
kula, -lainen, s. skottspole, väf-kyttel.
Suklaa, -aati, s. chokolad.
Sukoilee, v. bemantlar, ser genom fingrarna, öfverser med någon l. något; klemar, smeker.
Suks, int. buss!
Suksi (-en), s. skida; väftrampa; — **-mies,** skidlöpare.
Suksii, v. löper på skidor; skidar.
Suksuttaa, v. hetsar, ärtar.
Suku (suvun), s. börd, slägt, ätt; skyld-skap, slägtskap; slägte; kön; vapaas., adel; olla sukua, vara beslägtad; suurta sukua, af hög börd; ei sukuakaan, icke det ringaste; tulee sukuunsa, liknar l. bräs på sin slägt; täysi, puoli s., hel, half skyldskap; sivu-s., skyldskap å sidone; yleneve l. takeneva ja aleneva l. etenevä s., upp- och nedstigande skyld-skap; taapäin suvussa, selkäsuvussa, till rygga i ätten; peräyttää sukuun, bördar; suvusta sukuun, ifrån slägte till slägte; — komp. suvumpi, närmare beslägtad; — **-aateli,** bördsadel; — **-haara, -kanta,** slägtgren, -linie; — **-hauta,** familjegraf; — **-hovi,** fideikommiss; — **-hyväisyys,** nepotism; — **-isä,** stam-l. ättefader; — **-kumpu,** ättehög; — **-kunnittain,** slägtvis, efter slägter; — **-kunta,** en slägt i dess helhet, slägtföljd, slägt; — **-luettelo,** slägtregister, genealogi; stamtafla; — **-lunastaa,** bördar; — **-lunastettu,** bördlöst; — **-lunastaja,** bördeman; — **-lunastus,** bördlösen, börd; — **-lunastus-oikeus,** börderätt; — **-maa,** bördköpt jord; — **-mielinen,** slägtkär; — **-nimi,** slägtnamn, tillnamn; — **-perä,** härkomst; ätt, stam, anor; on sukuperää l. sukuperäisin, härstammar, är bördig, är till härkomsten; — **-peräinen,** till slägten hörande, anboren; ättling; — **-polvi,** slägtled, generation; — **-puoleton,** könlös; neutrum; — **-puoli,** kön; — **-puu,** stamträd; — **-puutto,** slägtets utrotning; kuolivat sukupuuttoon, de dogo så att hela slägtet utdog; — **-rutsaaja** l. **-rutsas,** blodskändare; — **-rutsaus,** blodskam; — **-taulu,** stamtafla; — **-tilus** l. **-kartano,** fideikommiss, familjegods; — **-urho,** ätteman; — **-virsi,** slägtsång *(om slägtets bedrifter)*; — **-ylpeä,** andryg.
Sukuinen, a. till slägten hörande, beslägtad; olla sukuisin, härstamma;

suuris., högättad; vapaas., friboren, adlig; tehdä vapaasukuiseksi, adla.

Sukuisuus, s. slägtförhållande; vapaas., adelskap, -frihet.

Sukulainen, a. slägting, skyldeman, frände, fränka, anförvandt; — **-laisrakas**, slägtkär.

Sukulaisuus, s. slägtskap, skyldskap.

Sukuloitsee, v. besöker slägtingar; anser såsom slägting.

Sula, a. ofrusen, smält, flytande; idel, klar, ren; — s. isöppning; bar mark; s. armo, idel, blott nåd; s. mies, vig man; s. pelto, upptinad l. uppkörd åker; s. petos, idel l. rent bedrägeri; sulimmat kiitokset, hjertligaste, varmaste tacksägelser; ajaa sulaan, åker in (*å is*); matkustaa sulalla, reser på bar mark; — **-talvi**, snölös l. bar vinter; — **-vuosi**, år då marken är ofrusen, kälfritt år.

Sula = **sulo, suloinen**, esim. sulin suin = sulosuin; sula Jumala = sulo Jumala.

Sulaa, v. smälter, gör flytande, låter upptina; s. peltoa. kör upp åker; s. voita, skirar smör.

Sulaa, -lauu, v. smälter, tinar, smälter upp, blir flytande; sulava, smältbar: flytande; hjertlig, behaglig.

Sulaamaton, a. osmält, ouppsmält.

Sulallinen, a. pennor l. fjädrar hafvande, befjädrad.

Sulamaton, -umaton, a. osmält, osmulten; oupptinad; osmältlig, olöslig.

Sulatin, s. smältdegel; smältorgan.

Sulatto, s. smälthytta.

Sulattaa, v. uppsmälter, smälter, upplöser. löser, tinar.

Sulatus, -os, s. uppsmältning; smälta; — **-ahjo**, smälthärd; — **-paja**, smälthytta; — **-taonta**, vallonsmide; — **-uuni**, smält-, garugn.

Sulaus, s. smältning; smält tillstånd.

Sulauttaa, v. uppsmälter, låter uppsmälta.

Sulhanen, sulho, s. ungkarl, ungersven; friare, fästman, brudgum.

Sulikko, s.; haukis., gäddunge l. -snipa.

Sulittaa, -elee, v. befjädrar, förser med fjädrar.

Sulja, a. lättflytande, glatt, smidig.

Suljahtaa, v. slinter, halkar.

Suljahuttaa, v. har att slinta.

Sulje (-lkeen), s. dämning, stängdt tillstånd; on sulkeissa, är stängd, dämd.

Suljettaa, v. låter tillstänga: cerner[illegible]

Suljetus, s. instängning.

Suljin (-lkimen), s. dämnings- l. [illegible]ningsmedel, damlucka.

Suljittaa, k. **Sulittaa**.

Sulju, s. blandning, mörja; jääs[illegible] sörja; kalan suljut, fiskaffall.

Suljuu, v. röres l. glider undan.

Sulka, s. penna, fjäder; kant; (*Kal*[illegible] fjäder; spjutjern; — **-kaura**, [illegible] hafre; — **-neula**, kantig nål; — [illegible] **ohra**, tvåradigt korn; — **-sato**, [illegible] derfällning, ruggning; — **-tark**[illegible] (*Kalev.*) fjäderbeklädnad.

Sulkainen, a. fjädrad, af fjädrar g[illegible] försedd med fjädrar: kantig; kol[illegible] s. neula, trekantig nål; p[illegible] försedd med långa fjädrar.

Sulkava, s. vimba; 2) landtudde; [illegible] skarp, spetsig, fjäderlik.

Sulkee, v. stänger, tillstänger, [illegible]nar, innesluter, dämmer, täpper, [illegible]kerar, cernerar; s. luvusta l. [illegible] kirjoista, afför, afskrifver (*frö*[illegible] *ning*).

Sulkeus (-ksen), s. uppdämdt l. [illegible] tillstånd l. läge; on sulkeuk[illegible] är uppdämd l. stängd l. cernerad.

Sulkeuttaa, v. uppdämmer, fördä[illegible] låter stänga l. dämma.

Sulkeutuu, v. stänges, innesluter, [illegible]mes; stänger l. sluter sig in; s[illegible] suosioon, innesluter sig i [illegible] nest.

Sulkii, v. fjädrar, befjädrar, förser [illegible] fjädrar.

Sulkija, s. tillstängare, dämmare, [illegible] befjädrare.

Sulkku, sulkkuinen, k. **Silkki, silk**[illegible]**nen**.

Sulku, s. fördämning, stängsel, [illegible] sluss; — **-laitos**, slussverk, [illegible] rättning; — **-lauta**, damlucka; — **-linnoitus**, redutt; — **-merkki**, [illegible]rentes, klammer; — **-portti**, [illegible] port; — **-tauti**, andtäppa; — **-vä**[illegible] mellanrum mellan slussar; pare[illegible] parentessats; — **sulunkaitsija**, [illegible] uppsyningsman.

Sulloo, v. packar, trampar, stoppar, [illegible] pressar.

Sullouu, v. packas, blir packad, pres[illegible] krossas.

Sulmaa, -ii, v. tillvitar, hädar, sky[illegible]

Sulo, s. ljufhet, behag; — a. ljuf, mi[illegible] s. Jumala, mild Gud; — **-iloine**[illegible] **-oloinen**, idylliak; — **-puheinen**

ainen, ljuflig talande, vältalig; **sanoma**, ljuf l. glad underrättelse; **-silmin**, med ljufva blickar; — **n**, med ljuf mun, med söta l. a ord.

ien, a. ljuf, ljuflig, intagande, ange-, behaglig.

uus, s. ljuflighet, angenämhet, beighet, älskvärdhet.

taa, **-tuttaa**, v. förljufvar, förnar.

tuu, **-lontuu**, v. blir förljufvad, ötmas; förälskar sig.

ar (-ttaren), s. huldinna.

s, s. ljufhet, behag.

ani, s. sultan.

anitar, s. sultaninna.

(-een), s. dimma, duggregn.

a, a. dunkel, mulen, dyster, ängslig.

inen, a. dimmig, töcknig.

ntaa, **-euttaa**, v. omtöcknar, förklar, grumlar, fördystrar, bedröfvar.

la, s. summa, belopp; antaa summlta, ger summevis, i stort; summssa, summin, i mängd, ofantligt; mevis; sulloo summaksi, stöter ras, tillintetgör; — **-kauppa**, entremad; handel en gros.

na, a. dunkel; s. veri, det mörka mska) blodet.

naa, v. fördunklar, gör vanskig l. ftlös; 2) summerar.

naton, a. otalig, oräknelig, ofantlig.

nittain, adv. summevis, summariskt, dump.

nittainen, a. summarisk.

ppu, s. sump, fisksump.

sa, s. skinnväska, rensel.

u, s. dimma, töcken, mist.

uinen, a. dimmig, töcknig.

uu, **-muilee**, v. blir dimmig, bildar mma, är dimmig.

= **sinun**.

untai, s. söndag; — **-aamu**, sönagsmorgon; — **-päivä**, söndag.

untainen, a. till söndag hörande, ndags; sunnuntaisin, om sönagarne.

tias, **suntio**, s. kyrkoväktare, spöubbe, kyrkostöt.

tii, v. gör väckaretjenst, väcker med taf, näpser, förebrår, utskämmer, beabbar.

), s. kärr, moras, myra; — **-apila**, räkfötter; — **-kanerva** l. **-pursu**, etpors, sqvattram; — **-kukko**, brusane; — **-kurppa** l. **-kuikka**, storspof; — **-maa**, kärrmark, -jord; — **-malmi**, myrmalm; — **-multa**, kärrmylla, -jord; — **-petäjä**, myrtall; — **-puntarpää**, kärrkafle; — **-sammal**, rödmossa.

Suo, v. unnar, förunnar, beskär, förlänar, låter, önskar; suokoon Jumala, gifve Gud! suokaa anteeksi, förlåt, ursäkta: hyvän suova l. suopa, som önskar godt, välvillig; pahan suopa, som önskar ondt, illvillig, afundsman; suotu, unnad, önskad, välkommen; suotava, önskvärd, önskelig; suotavin terveys, högönskelig välmåga.

Suohka, s. stöp, mörja, sörja.

Suoja, s. skydd, skygd, hägn, värn; skjul, rum; blida; — a. blid; skyddande; — **-npuoli**, läsida, lä; — **-paikka**, skyddsplats, fristad; — **-päivä**, blid dag.

Suojaa, v. gifver skygd, skyler, beskyddar, försvarar, värnar, hägnar; det töar, är blida.

Suojainen, a. skyddande; blid.

Suojakas (-kkaan), a. något blid, töaktig.

Suojamainen, a. liknande skjul l. rum; något blid, töaktig.

Suojelee, v. skyddar, beskyddar, försvarar, hägnar, värnar, hyser; aidattu ja suojeltu, inom gård och vård.

Suojelija, s. beskyddare, skyddspatron; — **-pyhä**, skyddshelgon.

Suojelus (-uksen), s. beskydd, försvar, hägn, värn, vård; laillinen s., laga försvar; aita ja s., gård och vård; — **-äyri**, friskilling.

Suojenee, v. blir blidare, slår sig till blida.

Suojus (-uksen), s. skjul, hydda, koja; granrisgärde *(i forsar)*.

Suojustaa, v. gifver tak öfver hufvudet, öfverskyggar, skyler.

Suojuste, s. skjul, lider.

Suola, s. salt, sälta; panee suolaa, sätter salt, saltar på; panee suolaan, insaltar; — **-heinä** l. **-ruoho**, sälting; hästsyra, ängssyra; — **-kaivo**, saltbrunn; — **-kaivos**, **-kaivanto**, saltgrufva; — **-nkaivaja**, saltbrytare; — **-nkeittämö**, saltsjuderi; — **-nvalmistus**, saltberedning; — **-patsas**, saltstod, -pelare; — **-kala**, insaltad l. salt fisk; — **-rae**, saltkorn; — **tehdas**, **-laitos**, saltbruk, -verk; —

Suosku, -ste (-een), s. fiskfjäll, afskräde, mörja.
Suostuma, s. bifallen l. öfverenskommen sak, öfverenskommelse.
Suostumus, s. samtycke, bifall, medgifvande; öfverenskommelse, aftal; — **-huuto**, bifallsrop.
Suostunta, s. öfverenskommelse; medgifvande; bevillning; — **-huuto**, acclamation; — **-varat**, bevillningsmedel; — **-vero**, bevillning, bevillningsskatt.
Suostuttaa, -elee, v. gör benägen l. bevågen, förmår till bifall, öfvertalar, har att medgifva, smeker, lirkar.
Suostuu, v. gifver sitt bifall, bifaller, samtycker, går in på; aftalar, öfverenskommer; blir förtrolig l. tam; fattar tycke för.
Suostuva, -vainen, a. villfarig, ense om, medgörlig.
Suota, s. soda.
Suota, s. löpsk hop af ston; on suodilla l. suodalla, är löpsk.
Suotaa, v. slår igenom; filtrerar.
Suotava, k. sanaa **Suo**, v.
Suoti, s. kastanjebrun häst.
Suotii, v. är löpsk l. brunstig.
Suotta, adv. utan afsigt, för ros skull; utan orsak, fåfängt.
Suottailee, v. gör något utan orsak l. för ros skull, skämtar.
Suottainen, a. oafsigtlig, fåfäng, obefogad.
Suotuinen, -tuisa, a. önskad, efterlängtad, välkommen, angenäm, behaglig; s. kuolo, ljuf död.
Suotuu, v. blir l. öfvergår till kärr; 2) blir välvillig, blidkas.
Suova, s. höstack; luoda suovaa, stacka; suovan ala, stackvidd.
Suovaa, -ii, v. stackar *(hö)*.
Suovaisuus, k. **Suopaisuus**.
Suoveri, s. svåger.
Suovero, s. föreningen af trissan (sompa) och skidstafven; föreningen af spjutskaftet och bettet; fogningsbeslag, doppsko.
Suovuttaa, -elee, v. sämjer småningom, förliker, gör tillgifven.
Supi, adv. alldeles; söi s., åt upp alt; s. tyyni, öfveralt; s. suora, snörrät.
Supisee, v. tasslar, hviskar.
Supistaa, v. snörper, hopdrager, gör trång, sammandrager, inskränker, kringskär.
Supistuu, v. blir trång l. hopdrag[illegible] går ihop, sammandrages, inskränk[illegible] supistuvat sanat, de sammandra[illegible] orden.
Suppa, s. kärrpuss.
Suppea, a. trång, hopdragen, hoptry[illegible] hopklämd; s. merkitys, inskr[illegible] bemärkelse.
Suppeentuu, -ppenee, v. blir hopdra[illegible] hoptryckt l. hopklämd, hopsnörpe[illegible]
Suppilo, s. qvarntratt; strut.
Suppu, s. hopdraget l. hopträngd[illegible] förstoppadt tillstånd, stockning; [illegible] issörja (*som tillstoppar forsar*, [illegible] *m. m.*); sörpa, baddning åt kre[illegible] marja on supussa, bäret är [illegible] hylsa; marjas., bärhylsa; bärr[illegible] — **-suu**, hopsnörpt mun; hopdr[illegible] l. smalare mynning.
Suppuu, v. hopdrager, hopsnörper; [illegible] pressas, stockas.
Suputtaa, v. hopsnörper, hopträ[illegible] stockar, förstoppar; 2) tasslar.
Surahtaa, v. surrar till hastigt.
Suree, v. sörjer, är bekymrad, kä[illegible] smärta; värker.
Surehtuu, k. **Surkastuu**.
Sureilee, -reksii, v. är sorgsen l. [illegible] lig, sörjer, känner medlidande.
Surematon, a. icke sörjande, obek[illegible] rad, sorglös.
Surettaa, v. förorsakar l. tillfogar [illegible] l. smärta, bedröfvar, qväljer, tär[illegible] minua s., jag är bekymrad l. [illegible] det smärtar mig.
Surettava, -tavainen, a. sorglig, [illegible] tande, smärtsam, nedslående.
Surija, s. sörjare.
Surina, s. surrning.
Surisee, -ajaa, v. surrar.
Surkahtaa, -htuu, v. vissnar plöt[illegible] förfaller hastigt.
Surkastuu, v. vissnar, förtvinar, [illegible] trånar, går ut, blir hopskrumpen, [illegible] faller, förfaller.
Surkea, a. bedröflig, beklaglig, sorg[illegible] ömklig, eländig, jämmerlig.
Surkeus (-uden), s. bedröflighet, elä[illegible] jämmer, sorglighet, ömklighet.
Surkeuttaa, v. gör ömklig l. sorg[illegible] bedröfvar.
Surko, -ku, s. medlidande, ömk[illegible] minun tulee s. häntä, jag kän[illegible] l. har medlidande med honom.
Surkuton, a. utan medlidande l. [illegible] barmande, obarmhertig, hårdhjertad

ittelee, -kuttaa, v. känner l. har lidande *(med ngn)*, ömkar, ömkar *(öfver ngn)*, beklagar.
a, s. bråddöd, död, dråp, bane, ergång; en surmakseni l. surkseni, icke till min död; — **-sil**s, rännsnara; — **-solmu,** rännl. knut.
aa, v. dräper, dödar, mördar, förnedgör, förderfvar.
aaja, s. dråpare, baneman.
ainen, -mallinen, a. dödlig, förflig.
auttaa, v. låter dräpa l. mörda, att ombringa l. nedgöra.
, s. sorg, bedröfvelse, ängslan, benmmer, omsorg; pitää surua l. run, har l. bär omsorg, drager förg; — **-harso,** sorgflor; — **-mielinen,** gbunden, vemodig; — **-n-alainen,** islagen, sorgbunden; — **-päivä,** gedag; — **-sanoma,** sorgebudskap; **-sauva,** prestaf; — **-talo,** sorges; — **-vaatteet,** sorgdrägt; suruatteissa, sorgklädd; — **-väki,** gefolk l. -följe.
inen, -rullinen, a. sorglig, sorgsen, kymrad, sorgfull, bekymmersam, gslig, bedröfvad, vemodig.
is (-uksen), s. sorgset tillstånd.
istaa, v. bedröfvar, ängslar.
istuu, v. bedröfvas, ängslar sig, gslas.
iti, adv. sorglöst, obekymradt, lugnt.
iton, a. sorgfri, sorglös, bekymmerl, obekymrad.
ittomuus, s. sorglöshet, bekymmershet; synnin s., syndasäkerhet.
uu, v. är sorgsen l. ängslig, bekyms, känner medlidande.
vaa, v. vräker, skuffar, slår.
vaisee, v. vräker hastigt, skuffar, ar l. stöter till, griper uti.
veet, s. pl. stampmjöl, gröpe.
vijainen, s. dansande mygga, knott;) pl. survijaiset, stampningskalas; yggdans.
vin (-imen), s. stamp- l. krossverkg, stötel; — **-mylly,** krossqvarn; — **-rauta,** stampjern.
vo, s.; pl. survot, stamp, stampds; — **-leipä,** stampbröd.
vojainen, k. **Survijainen.**
vonta, s. stampning.
voo, v. stampar, trampar, packar, töter; (*Kalev.*) vräker, delar rundligen; hyttyset survovat, myggorna dansa l. svärma.
Susi (suden), s. varg, ulf; — **-ilves,** vargtio; — **-koira,** vindhund; — **-denajo,** vargskall, -jagt; — **-denkorento,** trollslända; — **-denkuoppa,** varggrop; — **-denmarja** l. **-silmä,** trollbär; — **-dentarha,** varggård.
Susimainen, susimas, a. vargaktig, varglik.
Sussi, s. tossa, slamsa, sussa.
Susuttaa, v. hysjar, vysjar.
Sutaa, v. suddar, besudlar; sotar.
Sutari, s. sotare; suddare.
Suteva, a. passlig, behändig.
Suti, s. sudd, pensel.
Sutii, v. suddar, bestryker.
Sutin -putin, adv. alldeles rent, totalt rent l. klart.
Sutka, a. qvick, slug, fiffig, putslustig; — s. puts, fuffens.
Sutkahtaa, v. röres l. slinker hastigt.
Sutkaus (-ksen), s. puts, spratt; qvickhet, infall.
Sutkii, v. piskar, basar; beger sig fort, skyndar.
Sutonen, s, liten varg.
Suttu, s. baddning *(åt kreatur)*; mos.
Suu, s. mun, mynning, utlopp, öppning, ingång; s. kiinni; mun fast! tig! suun täysi, en mun full; joen s., åmynning, åminne; kirveen s., yxbett; oven s., dörröppning; stället invid dörren; säkin s. säckmynning; tien s., vägens början, vägaskäl; tuulen s., ett för blåsten utsatt l. öppet ställe; antaa suuta, kysser, avain on suulla, nyckeln är före; illan suussa, vid qvällens inbrott, mot qvällen; syödä suuhunsa, äta upp; suin päin l. suin silmin, hufvudstupa; suutasuuksin l. suutasuksin, mun mot mun, ansigte mot ansigte, vara mot vara; suutapäin, ända mot ända, emot hvarandra; — **-huivi,** munduk; — **-laki,** gom; — **-liste,** desert; — **-malo,** munöppning; — **-n-anto,** kyssning; kyss; — **-nkaalo, -nsisus,** munhåla; — **-nnilka, -ntauti,** munskolla; — **-pala,** munsbit; — **-paltti,** stor i mun, uppkäftig, stursk, försmädlig; — **-pieli,** mungipa, -vinkel; — **-puhe,** samtal, muntligt tal; munväder; — **-sana,** muntlig underrättelse, muntligt yttrande; suusanalla, suusanaisin, muntligen; — **-sanallinen,**

muntlig; — **-vuoro**, tillfälle l. tur att tala; — **-tillikka**, munfisk.

Suude (-teen), suudin (-timen), s. kil, propp, plugg; pl. suuteet, spillfoder.

Suudellus, -delmus (-uksen), -lma, s. kyssning, kyss.

Suuditsee, v. kilar, pluggar, proppar, inkilar.

Suukko, s. stormun, stortalig menniska.

Suukkonen, s. dim. liten mun, kyss.

Suukostelee, v. slätar l. stryker om munnen; kysser.

Suuksutusten, adv. mun mot mun, med öppningarna mot hvarandra.

Suula, s. hampknopp.

Suulas, a. munvig, stor i mun, pratsam, talträngd.

Suulastaa, -elee, v. är munvig l. fritalig, bjebbar.

Suulastuu, v. blir munvig.

Suulittelee, v. korkar, stoppar igen, nedtystar.

Suullinen, a. muntlig; — s. munnen full; propp; s. vala, liflig ed.

Suullisesti, adv. muntligen.

Suunnallinen, a. riktad, lämpad, ändamålsenlig; måttlig, hofsam.

Suunnaton, a. oändamålsenlig, olämplig; omåttlig, oformlig, oformligt stor, ofantlig, utan dimensioner, oerhörd.

Suunnattomasti, adv. olämpligen; oformligt, omåttligt, ofantligt.

Suunnikas, s. parallelogram.

Suunnitelma, s. plan, utkast, planering.

Suuunittaa, -elee, v. riktar, ordnar, formar, lämpar efter, planerar, utkastar.

Suunta, s. riktning, led, kosa, håll, väderstreck, mål; skick, hofsamhet, måtta; ilma- l. ilmans., väderstreck; siihen suuntaan, i den riktningen, derhän, på det sättet; on suunnillansa, är i skick; är på rätt kosa; sitä suuntaa, sille suunnalle, åt det hållet, i den riktningen; — **-jako**, solskifte.

Suuntaa, v. riktar, lämpar, reglerar.

Suuntaaja, s. regulator.

Suuntainen, a. riktad, vettande; hofsam; hyvän-, pahans., godartad, elakartad; yhdens., parallel.

Suuntaus, s. riktning; — **-ruuvi**, riktskruf; — **-viiva**, riktningslinie.

Suuntauu, v. blir riktad, riktas, lämpas, ordnar sig; inträffar.

Suuntii, v. riktar, sigtar, pejlar; [illegible] ker, bjuder till; efterapar.

Suuntiotahokas, s. parallelipiped.

Suupuu, v. förstoppas i mun l. [illegible] stockar sig, förqväfves; [illegible] tar ut sig; mylly s., qvarnen [illegible] stockas *(af undervatten)*; s. [illegible] stupar l. qväfves i vatten; [illegible] haavaan, blodet stockas i [illegible]

Suure (-een), s. storhet; — [illegible] matematik.

Suurehko, a. något l. någorlunda [illegible]

Suureilee, v. högfärdas, förhäfv[illegible]

Suureksuu, v. anser för stor, [illegible] skattar.

Suurellinen, a. något stor, [illegible] stormodig.

Suurenee, -rentuu, v. blir stor l. [illegible] förstoras, vidgas.

Suurenlainen, -renmoinen, a. [illegible] mera l. temmeligen stor.

Suurennus, s. förstoring; — **-las**[illegible] storingsglas, mikroskop.

Suurentaa, v. gör stor, förstorar [illegible]

Suurentelee, v. förstorar [illegible] är stor på sig, yfves, förhäfv[illegible]

Suuresti, adv. storligen, stort, [illegible] gen, betydligt, mycket.

Suuri (-en), a. stor, vid, hög, [illegible] förnäm; suuria puita, stor [illegible] grof ved; suuret puustavi[illegible] bokstäfver; hög stil; ei suu[illegible] stort, ej särdeles; — **-arvoinen**, [illegible] ansedd, högvördig; — **-herttu**[illegible] hertig; — **-jyväinen ohra**, [illegible] — **-oppinen**, höglärd; — **-pu**[illegible] stor-, högtalig; — **-ruhtinaa**[illegible] storfurstlig; — **-ruhtinaan-maa**, [illegible] furstendöme; — **-ruhtinas**, [illegible] — **-ruhtinatar**, storfurstinna; — [illegible] **kuinen**, högättad, högboren, [illegible] — **-valtainen, -valtias**, [illegible] — **-ääninen**, öfverljudd; högst[illegible]

Suurima, s. gryn.

Suurio, s. storfisknot, laxnot.

Suurtaa, v. grynar, gröpar.

Suuruinen, a. så stor som, [illegible] storlek.

Suuruksellinen, a. hörande till [illegible] l. afredning; grutad.

Suurus (-uksen), s. frukost; [illegible] redning *(i matlagning)*; — **pala**[illegible] kostbit; — **-päivissä**, frukost[illegible]

Suurustaa, -rustelee, v. fruk[illegible] grutar sig; afreder *(maten)*.

Suuruus, s. storlek, storhet.

Suuta, f. soda.

aa, v. kilar, proppar, tillstoppar; uffar; slipar mot eggen.
ahtaa, v. blir smått förargad, förgas hastigt.
aksuttelee, v. ställer mun mot n l. mot hvarandra, jemför, drar ralleler.
amoinen, a. framstupa.
ari, s. skomakare; 2) lindare (kala).
aroitsee, v. idkar skomakeri, skoakrerar.
asuksin, k. sanaa **Suu**.
asusten, **-tatusten**, adv. mun mot n, mot hvarandra.
e (-tteen), **-tin (-ttimen)**, s. rilt foder, spillfoder; k. **Suude**.
elee, v. kysser, kysses.
elo, **-telus**, s. kyssning, kyss.
ii, **-ttii**, k. **Suutaa** ja **Suuditsee**.
on, a. munlös; tyst; utan mynning.
ttaa, v. stoppar i mun, fyller, mar; spisar, räcker till.
ttumaton, a. oförtruten; oförarglig, lmodig.
ttumus, s. ledsnad, otålighet, förarelse, förtrytelse,
ttuu, v. ledsnar, blir otålig l. stött, rargas, vredgas.
tuke (-kkeen), s. anledning till förgelse.
tus (-uksen), s. förtrytelse, ledset förargadt tillstånd; olla suutuksissa, vara förargad; tulla suutuksiin, blifva förargad.
tusten, adv. mun mot mun.
tuttaa, v. gör ledsen, utledsnar, örargar. förtretar.
tuttamaton, a. oförarglig.
vus (-uksen), s. stockning, förstopping, qväfning, mattighet; olla suuksissa, tulla suuvuksiin, vara, lifva förstoppad, stockad.
vuttaa, v. förstoppar, stockar, proppar, qväfver.
vaitsee, v. tål, medgifver, tillåter, örunnar, behagar.
vaitsematon, a. ofördragsam, intolerant.
vakko, **-valikko**, s. väfbom, räningsstock.
vanto, s. stilla l. lugnvatten (emellan strömställen), bakström, idvatten.
vantolainen, s. boende vid stillvatten *(Wäinämöinen)*.
vattaa, v. låter behaga l. duga; suvattava, dräglig, passabel, duglig.

Suvee, **-eilee**, **-ettaa**, v. är blida, töar, blir blidt, artar sig till sommar.
Suvellinen, k. **Suvinen**.
Suvi (-en), s. sommar; blida; söder; — a. blid, mild: sydäns., högsommar; sydänsuvena, suvisydännä, midt i sommaren; — **-aika** l. **suvis-aika**, sommartid, — **-kausi**, sommartiden, hela sommaren igenom; — **-kunta**, sommartiden: årsgammalt föl; — **-laiho** l. **-vilja**, sommarsäd, vårsäd; — **-nenässä** *(Kalev.)*, på södra sidan; — **-päivä**, sommardag; blid dag; Tiburtius, den 14 April.
Suvikas (-kkaan), s. sommarråg.
Suvikko, s. sommarkalf, sommarlam.
Suvinen, a. till sommar hörande; sommarvarm, blid; sydlig.
Suvuton, a. utan slägt *(varande)*; neutrum; suvuttoman perintö, danaarf.
Sydettää, v. förkolar, kolar.
Sydetön, a. utan kol *(varande)*; *(Kalev.)* sotfri, ren.
Sydämellinen, a. hjertlig, innerlig.
Sydämellisesti, adv. hjertligt.
Sydämellisyys, s. hjertlighet.
Sydämettömyys, s. hjertlöshet; klenmodighet.
Sydämettömästi, adv. hjertlöst; klenmodigt.
Sydämetön, a. hjertlös; klenmodig l. -hjertad.
Sydämikkö, a. egensinnig, ilsken, ondsint.
Sydämikäs (-kkään), a. behjertad.
Sydäminen, a. till hjerta hörande; kovas.. hårdhjertad; hyväs., godhjertad; hellä- l. herkkäs., vek-, blödhjertad, blödig.
Sydämys (-yksen), s. det inre, innandöme, inkrom, kärna (i *frukt*); tanke, längtan, passion.
Sydämyt (-yen), s. litet hjerta.
Sydän (-ämen), s. hjerta; midt, det inre, kärna; veke; s. sykyttää l. sykkii, hjertat klappar; s. pakahtuu, hjertat brister: s. palaa (j. kun) perään, hjertat längtar l. trängtar efter *(något)*; s. on vallallansa, har hysteri l. hypokondri; kääntää l. katkoo sydäntä, förorsakar äckel, vämjes; sydämen suru, vaiva, hjertesorg, hjertängslan; sydämen laatu, hjertelag; sydäntä vihlaiseva, hjertslitande; sydäntä kalvava l. pureva, hjertfrätande; sydä-

men pohjasta, af hjertans grund, af inuersta hjerta; käy sydämelle, tar på hjertat; förorsakar äckel; on sydämissään, ilskas; kynttilän s., ljusveke; puun s., trädets kärna; — **-ala**, hjertgrop, maggrop; — **-kalvo**, mellangärde *(diaphragma)*; — **-kammio**, hjertkammare; — **-karsina**, hjertsäck; — **-kesä** l. **-suvi**, högsommar, midsommar; — **-kesäinen** l. **-suvinen**, hörande till högsommar, högsommar-; — **-kuut**, vintermånaderna; — **-käpy**, hjertunge, hjertegryn; — **-lauta**, kärnbräde; — **-maa**, inre, (aflägsnare) delen af ett land, vildmark; — **-pölkky**, hjertstock; — **-päivä**, middag, ljus dag; — **-talvi**, midvinter, högvinter; — **-tauti**, hypokondri, mjeltsjuka; — **-vesi**, det mellersta djupaste vattnet; — **-yö**, midnatt.

Sydännyksentää, v. gör passionerad, förargar, retar; vredgas.

Sydännys (-yksen), s. hjertlidande; passion, sinnesrörelse, vrede.

Sydäntyy, v. lägger på sinnet, blir passionerad, blir uppbragt, ilskas, vredgas.

Sydäntää, v. förargar, retar.

Syhelmä, s. klåda.

Syhtää, v. skafver, skubbar.

Syhy, -ä, s. klining, klåda.

Syhyttää, -hyttelee, v. klår, skubbar, skrapar.

Syhyy, v. kliar; mennä syhymättä saunaan, löpa i ogjordt väder.

Syinen, a. fibrös, trådig; vrt. Syy.

Sykehtyy, v. rundar sig som en boll; 2) hopfaller, utslocknar.

Sykerrys (-yksen), s. fnurrning, tvinning, linknäcka l. -hässla.

Sykertyy, v. fnurrar sig, tvinnar sig, hoprullar sig.

Sykertää, -rtelee, v. gör fnurrig, hopvecklar, tvinnar.

Sykerö, s. klänge *(på växt)*; korbelj, hoprullad hårklädsel; k. **Sykkyrä**.

Sykkii, k. **Sykkää**.

Sykky, s. boll.

Sykkyrä, -ärä, s. fnurra; bunt, hopveckladt l. trasslad garn; on sykkyrässä, är fnurrig; pelavas., linhässl. -knäcka.

Sykkyräinen, a. fnurrig, trasslad.

Sykkä, s. boll; — a. *(Kalev.)* ryslig, illfundig.

Sykkää, v. stöter, bultar, slår; klappar, skakar; sydän s., hjertat klappar, slår; suoni s., pulsen slår.

Syksenee, a. blir höst l. höstlikt, närmar l. artar sig till höst.

Syksy, s. höst; syksyllä, i höst; s. l. på hösten; syksyin keväin, om höst och vår; syksyn puolella, mot hösten; komp. syksympi, senare på l. mer mot hösten.

Syksyinen, -ksyllinen, a. hörande till hösten, höstlig, höst-; syksyisin, -i, höstarne, höstetiden.

Sykyrä, k. **Sykkyrä**.

Sykyttää, k. **Sykkää**.

Sykähtelee, v. klappar då och då, konvulsioner.

Sykähtää, v. spritter l. klappar till.

Sylee, -leilee, v. omfamnar, famntar, famnar.

Syleily, s. omfamning, famntag.

Sylellinen, s. en famn full; famnsbörda, fång; — a. som har famn.

Sylennäinen, s. famnslängd; en famn full, famnsbörda.

Sylennös (-öksen), s. famnsbörda.

Syli (-en, -in), s. famn; s. puita, famn ved; s. vettä, famnsdjup; s. kalaten, s. heiniä, ett fång hö; istua sylissä, sitter i famnen l. skötet; — **-kummi**, famnfadder; — **-koira**, knähund; — **-luku, -määrä**, famntal, antal famnar; — **-määrin**, famnvis; — **-puu**, famnstake.

Sylii, k. **Sylee**.

Sylinen, a. famnslång, famnsdjup; kalsis., af två famnars längd.

Sylittää, v. mäter i famnar; syltäin, famntals.

Sylitysten, adv. omfamnande hvarandra, famn i famn.

Syljeksii, v. spottar l. bespottar för farande.

Syljettää, v. bringar att spotta, förkallar salivation; minua s., jag får lust att spotta.

Sylkee, v. spottar.

Sylki (-ljen), s. spott, saliv; — **-rauta**, saliv; — **-risa**, spottkörtel.

Sylkkii, v. skakar; upprifver.

Sylkky, s. hampknopp, linknopp, sqvalp, skakning.

Sylkkyy, v. skakas, röres häftigt; skakar, falla ihop l. i veck, hasa ned.

Sylky, s. bespottning; pitää sylkyä, anser för spott och spe.

Sylkyttää, v. skakar; sqvalpar; sqvalpar,

ıs, röres fram och åter; **kenkä s.**, on skafver l. klafsar.
täisee, v. spottar till, hastigt.
tää, v. gör gropar i hjulspåret, är in.
tö, s. spottning.
ittäin, adv. famntals.
ti, s. sylt; skylt.
ty, s. i veck hopfallet tillstånd; 2) lta; **sukat syltyssä**, strumporna opfallna.
tyinen, a. hopfallen, full med veck; hörande till sylta.
tyää, v. hopfaller, hopvecklas; 2) ltar, tillreder sylta.
tä, s. skylt.
tää, v. syltar, insyltar.
yttää, v. har att hopfalla; 2) låter lta.
ä (-llän), s. famnsmått, famn; vrt. **yli**.
äinen, a. famnslång, famnsdjup m.
vänne (-nteen), s. grop l. ojemnhet i väg.
vää, v. stöter, drifver, föser.
ys (-yksen), -ly, s. famnsbörda, ng.
ıpali, s. cymbal.
keentyy, -kenee, -gistyy, v. blir ınkel l. dyster, fördunklas, fördyras, mulnar, mörknar.
keys, s. dunkel, dunkelhet, dyster-et, hemskhet.
keyttää, v. gör dunkel l. dyster, ördystrar, fördunklar.
keä, -kkä, a. dunkel, dyster, mu-n, hemsk; s. **metsä**, djup, mörk og.
kiö, s. ödemark.
nillinen, a. syndbelastad, syndfull, ndig.
nitön, a. syndfri, syndlös.
nyinmaa, s. fosterland l. -jord, fö-elsebygd.
nynnäinen, a. hörande till födelsen, edfödd; — s. födelsemärke.
nyntä, -ntö, s. födelse, börd, upp-omst; — **-kyky**, anlag.
nytin (-ttimen), s.; pl. **synnytti-et**, födslodelar.
nyttelee, v. föder l. alstrar små-ingom; **synnytteleksen**, uppkom-ier.
nyttää, v. föder, frambringar, alst-ar, åstadkommer.
nytys, s. födsel, framfödande, åstadkommande; — **-aika, -hetki**, födslostund, -timme.
Synti, s. synd; **tekee syntiä**, begår synd, syndar; **synnin-** l. **syntinlankeemus**, syndafall; **synninorja**, syndaträl; **synnintekijä**, syndare; **synnin päästö**, aflösning, absolution; **synnintunnustus**, syndabekännelse; — **-uni**, syndasömn; — **-velka**, syndaskuld.
Syntinen, a. syndig; — s. syndare, synderska; **syntisraukka**, arm syndare.
Synty, s. födelse, upphof, ursprung, uppkomst: **syntyänsä, syntyjänsä**, ursprungligen, med afseende å ursprunget, till börden; **synnyltänsä**, ifrån födelsen; **syntysanat** l. **synnyt**, ursprungsord, trollord beskrifvande ett tings uppkomst; — **-perä**, härkomst, börd; — **-peräinen**, medfödd; infödd; — **-todistus**, ursprungsbevis.
Syntyinen, a. födsel angående; **on syntyisin Ruotsista**, är till börden svensk l. hemma ifrån Sverige.
Syntyminen, -tymys (-yksen), s. födelse, uppkomst; **uudesta** l. **uusi syntyminen**, nya födelsen.
Syntymä, s. födelse, födsel, börd, uppkomst; — **-maa**, fosterland; — **-paikka**, födelseort, -bygd; — **-päivä**, födelsedag; — **-vuosi**, födelseår.
Syntymätön, a. ofödd; som ej blir utaf.
Syntyväinen, a. som födes.
Syntyväisyys, s. nativitet.
Syntyy, v. födes, uppkommer, uppstår; blir af l. utaf, blir färdig; — impers. det går an.
Syplä, k. **Syylä**.
Sypressi, a. cypress.
Syrjii, v. kantar, kantstryker; gnagar på kanten; lutar sig på sidan.
Syrjittäin, adv. sidlänges, på sida l. kant.
Syrjä, s. kant, rand, sida; **asuu syrjässä**, bor afsides l. skymundan; **jättää syrjään** l. **syrjälle**, lemnar å sido l. derhän, frånser; **syrjin** *(Kalev.)*, hufvudstupa; **syrjempi**, närmare kanten liggande, aflägsnare; **syrjin** l. **syrjimmäinen**, mest åt kanten l. sidan varande; —, **-asia**, bisak; — **-joki**, biflod; — **-kuva**, profil; — **-kämmen**, tvärhand, handsbredd; — **-laillinen** l. **-oikeudellinen**, extrajudiciel; — **-puolinen**, si-

do-, på sidan varande; — **-seikka**, biomständighet; — **-syy**, biorsak; — **-tie**, sido- l. bi väg; — **-toimitus**, extra l. bibefattning l. -göromål; — **-tulo**, biinkomst, sportel; — **-vaikutus**, sidoinflytande; — **-vesa**, sidoskott.

Syrjahtyy, k. **Syrjästyy**.

Syrjäilee, k. **Syrjää**.

Syrjäinen, **-jällinen**, a. kantad, med kant l. rand försedd; på sidan l. afsides varande l. belägen, icke till saken hörande, obehörig.

Syrjäisee, v. rödjer l. stöter åt sidan.

Syrjäläinen, s. på sidan l. afsides boende, ej till saken hörande, obehörig l. oinvigd person.

Syrjästyy, **-jäytyy**, v. kommer åt sidan l. kanten, viker l. går åt sidan, går förbi, felar målet.

Syrjätyksin, **-jätysten**, adv. sida mot sida, kant mot kant.

Syrjäyttää, v. undantränger, bringar l. för åt sidan.

Syrjää, v. kantar, bestryker l. hyflar kanten, kantstryker l. -hugger, skräder, fiänker; skjuter åt sidan, lemnar å sido; viker åt sidan: går sidlänges.

Sysi (**-den**), s. kol, sot; — **-hauta**, kolmila; **-murska**, kolstybb; — **-musta**, kolsvart, svart som sot; — **-häkki**, **-retelit**, kolskrinda, -ryss; — **-metsä**, koltägt; — **-tähkä**, brand-, kolax.

Sysii, v. stöter l. framskjuter oafbrutet, gifver stöt på stöt.

Sysinen, a. kolrik, af kol.

Sysittyy, v. förkolas, förkolnar.

Sysittää, **sysityttää**, v. förkolar, förbränner, bränner kol.

Sysäisee, v. stöter l. framskjuter hastigt, knuffar.

Sysäisin, s. injektor.

Sysäyntyy, **-säyy**, v. stötes, framskjutes.

Sysäys, s. stötning, stöt, knuff, framskjutning; — **-kone**, injektor.

Sysää, v, stöter, skuffar, framskjuter.

Syte (**-tteen**), s. tände.

Sytee, v. hugger (vak), hackar; värker häftigt.

Sytinen, k. **Sysinen**.

Syttiö, s. focus, brännpunkt.

Sytty, **-tyke** (**-kkeen**), **-tyte** (**-tteen**), s. tände, tändmedel, retmedel, eggelse.

Syttymys (**-yksen**), s. tändning; brott.

Syttymätön, a. oantändbar, brand- eldfast.

Syttyväinen, a. antändbar. brand- eldfängd.

Syttyy, v. tändes, fattar eld; utbr- s. tuleen, råkar i brand, antä- sota syttyi, kriget upplågade s- bröt; syttyvä, eldfängd, antän- r

Syttö, s. eldfång.

Sytys (**-yksen**), s. tändt l. a- tillstånd; saada sytyksiin. t- tänd.

Sytytin (**-ttimen**), s. tände. - lunta.

Sytyttää, v. tänder, antänder, a- der; s. tuleen, sticker i brand

Sytytys, s. tändning; — **-aine**, ämne.

Sytää, k. **Sysää**.

Syvenee, **-ventyy**, v. blir djup. f- pas, fördjupar sig.

Syventää, v. gör djupare, fördju-

Syveri, k. **Syvänne**.

Syvyinen, a. så djup som; k- rän s., af en alns djuplek.

Syvyys, s. djuphet, djuplek, dj-, grund.

Syvä, a. djup; — s. djup; — **-ajatuksinen**, djuptänkt, djupsinnig, t- — **-kulkuinen**, djupgående; — **-linen**, djupsinnig; sluten, inb- — **-mietteinen**, djupsinnig, t- eftertänksam, begrundande.

Syväinen, a. något l. temligen d-

Syvällinen, a. djupsinnig, djupgående grundlig.

Syvälti, **-västi**, adv. djupt.

Syvänne (**-nteen**), s. fördjupning *(i ställe)*.

Syvättää, **-vää**, v. gör djup, förd-

Syy, s. anledning, orsak, skäl, k- kelsegrund, skuld, vållande; 2 - tråd, safrand, -ring; 3) gångstig. - ajaa l. lykätä syy (jkun p- le, beskylla *(syn)*, påbörda - skulden; syyhyn saamaton l- tamaton, oförvunnen; syystä - skäl l. fog, med rätta; syyttä - orsak, saklöst; siitä syystä, - dan anledning, på grund deraf; denskull; se oli hänen syy- han var skulden dertill, det var - fel: sanoo syyksi, anför som - l. orsak; tager till förevändning, - bär; syyksi lukea, tillräkna-

uuttuu syyhyn, blir förvunnen, innes; syyhyn puuttumaton, tastelig; — **-johtoinen**, pragma- ; — **-n-alainen**, skyldig, brottslig; **-ntakeinen**, tillräknelig; — **-pää**, er. den skyldige; corpus delicti.
ittelee, v. häfver l. vräker små- gom; *(Kalev.)* kältar.
elmä, **-hy** y. m., k. Syhelmä j.
ky, k. Kyykky.
nki, **-nkä**, s. strumpfot, halfstrum- socka.
inen, a. skyldig, vållande, saker, ttslig; näyttää syylliseksi (la- na), binda till saken; näytetty syydettysyylliseksi, (lakis.) för- nen.
i, s. vårta, svulst, knöl; safring; **-juuri**, flenört.
ittelee, v. gör smått knölig; skaf- smått; föser, kastar.
ittää, **-lyttää**, v. förorsakar vår- knölar; skafver *(om sko)*.
lä, s. klåda.
lää, **-mäilee**, v. jäfvar.
i, s. syn, besigtning; — **-kirja**, einstrument; — **-mies**, syneförrät- e. syneman.
ää, v. synar, besigtigar.
, supist. sanasta **syksy**, höst; — **na**, höstväder; — **-kesä**, höstsom- r; — **-kuu**, September; — **-kylvö**, tsädd: — **-puolella**, **-puoleen**, mare hösten, mot hösten, — **-päi- ntasaus**, höstdagjemning; — **-tau- augustifeber**; — **-vilja**, höstsäd.
tää, y. gör l. medför höst; s. pel- a, höstplöjer åkern.
e (**-tteen**), s. beskyllning; ankla- lse, åtal, tilltal; virallinen l. vis- alin s., fiskalisk aktion; virkas., tion *(ställande under tilltal)*; syyt- en-alainen, anklagad, tilltalad.
telee, v. häfver l. kastar l. föser l. åker småningom.
tteellinen, a. ackusatorisk.
ttää, v. anklagar, beskyller, åtalar; llar, är orsak till; syytä itseäsi, yll dig sjelf.
ttää, k. Syhyttää.
ttömyys, s. skuldfrihet, oskuld, skyldighet, grundlöshet.
ttömästi, adv. oskyldigt, oskyldigt- s. oförtjent, skällöst.
täntö, k. Syytös.

Syytää, v. häfver, kastar l. föser hop- tals, vräker, schåar.
Syytön, a. skuldfri, oskyldig, icke sa- ker, saklös; oförtjent, oförskyld; grundlös, skällös, oskälig.
Syytös (**-ksen**), s. beskyllning, anklа- gelse, åtal, tilltal, tillmäle; syytök- sen korvaus l. palkinto, rekon- vention.
Syän, syäntyy, k. Sydän, sydäntyy.
Syö, v. äter, uppäter, fräter; s. suu- hunsa, äter upp; s. sanansa, bry- ter sitt ord; kenkä s. jalkaa, skon skafver foten; syövä l. syöpä, ätande, frätande, kaustik: kräfta, kallbrand; syötävä, ätbar; något att äta.
Syöjä, s. ätare, frätare; kallbrand; *(Ka- lev.)* tvinsot.
Syöjätär (**-ttären**), s. fräteska; (myt.) ormens moder, furie.
Syöksee, v. störtar, vräker, skjuter fram häftigt, ränner; rusar, störtar *(sig)*; s. läpi, genomborrar.
Syöksin (**-imen**), k. Syöstävä.
Syöksy, s. störtande, framrusning; för- lank (syöksyviina).
Syöksyy, v. störtar sig, rusar, framdrif- ves häftigt.
Syöksähtää, v. störtar l. rusar hastigt, ränner plötsligt.
Syöksää, k. Syöksee.
Syökäilee, v. gör bugter l. slängningar *(såsom framlastad båt)*; 2) snokar efter.
Syökäri, s. snokare, snok.
Syökäys, s. snokning, ransakning; — **-tuomari**, inqvisitor; — **-tutkinto**, inqvisition.
Syöläs (**-ään**), a. matgirig, glupsk; öf- vermätt.
Syöme, -mi (**-men**), **syömikkö**, k. Sy- dän, sydämikkö.
Syöminen, s. ätning; mat, spis.
Syöminki, s. kalas; fråsseri.
Syömys (**-yksen**), s. ätande tillstånd, dästhet; maträtt.
Syömyys (**-yyden**), s. ätning; ylön s., omåttligt ätande, fråsseri.
Syömä, s. mat, rätt; innanmäte, in- krom; makkaran s., inkrom i korf; — **-aika**, mattid; — **-hammas**, oxel- tand: — **-sieni**, ätbar svamp.
Syömäri, s. storätare, fråssare.
Syömättömyys, s. bristande matlust fastande.

Syömätön, a. icke ätande, fastande, oäten; (*Kalev.*) oplundrad.
Syön (-ömen), k. Sydän.
Syönnös (-öksen), syönti, s. ätning, spisande; bete; betning; syöntiaika, mattid; syönnös- l. syöntimaa, mark som skall betas, betesmark.
Syöntyy, k. Sydäntyy.
Syöpyy, v. frätes, förtäres, lider; härkä s., oxen blir gödd; tie s., vägen får gropar; syöpynyt, anfrätt, inbiten.
Syöpä, k. Syö.
Syöpäläinen, s., pl. — **-läiset**, frätande l. glupsk insekt, ohyra; magfien.
Syöskelee, -skentelee, v. äter smått l. då och då; 2) störtar fortfarande.
Syöskumi, s. sjöskum.
Syöstäin (-men), -stävä, s. skottspole, väfskyttel.
Syöstäyy, -styy, v. störtar sig, rusar, framdrifves häftigt.
Syöstää, k. Syöksee.
Syöte -tteen, s. matning, betning, bete; gödning; foder, lockmat, agn.
Syötin (-ttimen), k. Syöttö; — **-härkä**, gödoxe; — **-lätti**, gödstia; — **-paikka**, betställe.
Syötti, s. bete, agn, lockmat, lockbete; 2) dagslända.
Syöttiläs, -läinen, s. gödkräk, gödboskap; — **-sika**, gödsvin.
Syöttää, -elee, v. låter äta, matar, göder, betar, fodrar; s. ja juottaa, förplägar med mat och dryck; matar och vattnar.
Syöttö, s. matning, betning, gödning, fodring; k. Syötin; — **-hana**, matarkran; — **-maa**, betes- l. hagmark; — **-nurmi**, betesvall.
Syötättää, v. låter mata l. beta.
Syötävä, k. Syö.
Syöveri, k. Syvänne.
Syövyttää, v. låter förtäras, etsar, fräter.
Syövä, k. Syö.
Sä (= sinä), du.
Säde (-teen), s. stråle; radie; flygande gnista; — **-keski**, brännpunkt; — **-kukkanen**, strålblomma; — **-murto**, refraktion, strålbrytning.
Sädehtii, v. strålar, utstrålar, gnistrar; bestrålar.
Sädestää, -östää, v. strålar, lyser, gryr.
Säe l. **säes (säkeen)** s. versstrof; 2) betäckt glödhög; gnista; (*Kalev.*) pl. **säkeet**, klar himmel; vr. s: **keet**, sanasta sees l. seijes.
Säe (säkeen), s. manke; höjd på sm drorna.
Säehtii, v. gnistrar.
Säekäs (-kään), s. skulderblad: — bred l. tjock i manken.
Säen (säkenen), s. gnista.
Säestää, v. strålar, glimmar, gn blir klart, klarnar upp, gryr.
Säheä, a. hes.
Sähinä, s. fräsande, hväsande, s stön, stimmande.
Sähisee, -hii, v. är hes, fräser, h susar, stönar, stimmar.
Sähkii, v. gnistrar, sprakar.
Sähkö, s. gnistrande, sprakning; e tricitet; — **-kone**, elektricitetsm — **-lennätin**, elektriskt telegraf. **-mittari**, elektrometer.
Sähköinen, a. elektrisk.
Sähkötin, s. elektrofor.
Sähköyttää, v. elektricerar.
Sähähtää, -hähtelee, v. fräser l. s till hastigt.
Säihkyy, -kää, v. sprakar; gn blixtrar; löddrar,
Säihäyttää, v. svänger, svingar, s
Säije (-ikeen), säijes (-eksen) trådsända *(efter mål)*; tåt; v strof.
Säikeinen, a. af trådsändar l. tå stående, trådig: kolmi., af tr tar, tretrådig; treradig.
Säikky, s. skrämsel, skygghet; — skygg, lättskrämd.
Säikkyy, v. blir skrämd l. skygg skygg l. skrämd, skyggar.
Säikkä, s. skramla; 2) sandrefvel, bank; rad, räcka.
Säikyte, -kytys, s. skrämma, skr skott, uppskrämning.
Säikyttää, -elee, v. skrämmer, förs ker, förfärar.
Säikähdys, -käys (-yksen), s. skrämsel, skräck, förskräckelse: s käyksissänsä, i skrämseln: säikähdyksissä, vara uppskr intagen af skräck.
Säikähtää, -tyy, v. spritter till skrämsel, blir skrämd, uppskrämm förskräckes, skyggar.
Säikähtämätön, a. oförfärad, oförskr
Säikähyttää, -käyttää, v. uppskr mer, skrämmer hastigt, förskräc injagar skrämsel.

käle, s. afskildt stycke, flik, stump, illra, splittra.
ii, v. värker, rister.
iö, s. förvaringsställe, reservoir.
y, s. förvar, behåll, säkerhet; ve- s., vattenreservoir; — **-aineet**, kon- rver; — **-paikka**, förvaringsställe.
ys (-yksen), s. förvaringstillstånd, rvaringsställe, -rum.
ystö, s. nederlag, upplag.
ytin (-ttimen), s. förvaringsmedel.
yttää, v. förvarar, bevarar, konser- rar, bibehåller.
ytys, s. förvaring: — **-aine**, förva- ngsmedel; — **-huone**, **-paikka**, för- ringshus, -ställe; — **-laitos**, förva- ngsanstalt, konserveringsanstalt.
yy, v. förvaras, bevaras, är i förvar i behåll, bibehåller sig.
ä, s. svärdsklinga, klinga.
ähtää, v. blänker hastigt, svänger, res hastigt.
östys (-yksen), s. ja — **-tauti**, reu- atism; — **-tautinen**, reumatisk.
östäjä, s. reumatism.
östävä, a. reumatisk.
ien, a. af tåtar, trådig; väderlek be- äffande; ordnad; kolmis., af tre tar, tretrådig: hyvä s. talvi, vin- r med godt vägalag.
ppä, s. spö, vidja; stake.
ppärä, a. ranglig, spinkig.
stäjä, s. eftersångare, som upprepar rden af försångaren (puoltaja); pslagare.
stää, v. snor, tvinnar, slår rep; skarf- ar, upprepar (*i runosång*); invänder *tal*).
sy, k. **Säyseä**.
e (-een), s. mal, malfisk.
ee, k. **Säkenee**.
eentyy, **-kehtyy**, v. fastnar, blir ha- tigt stående, stadnar.
eilee, v. tindrar, glimmar, gnistrar, lir klart, klarnar upp.
einen, **-kehinen**, a. gnistrande, limmande, gnistrig.
ene (-een), s. gnista.
enee, v. karar, samlar i hög (*t. ex. löd*); betäcker (*t. ex. glöd med aska*), öljer, nedtystar; glimmar, tindrar, lir stjernklart.
kenöitsee, v. gnistrar.
keyttää, v. har att fastna, qvarhål- er, fördröjer; förjagar (*skrämmande*); etäcker kol.
Säkeyy, **-keytyy**, v. fastnar, utmattas och stadnar; smutsas.
Säki (säen), **-ä**, s. manke; höjd på skuldrorna (säe).
Säkillinen, a. säckegande; — s. en säck full.
Säkittää, v. kältar, manar; kärar.
Säkiä, s. malfisk (säke).
Säkki, s. säck; — **-pilli**, säckpipa; — **-satula**, klöfsadel.
Säkähtyy, k. **Säkeentyy**.
Säkättää, v. sqvattrar, skrattar.
Säkää, v. gnistrar.
Säkö, s. hög, hop; panee säköön, karar, hoptäcker (*kolen*).
Säle (-een), s. spjele, spillra; — **-häkki**, spalier.
Säleilee, v. spjelker sig; spjälker.
Säleistö, s. spalier.
Sälii, v. spjelker (*till spjelor.*)
Sälinä, s. skrammel, slammer.
Sälisee, v. skramlar, slamrar.
Sälistää, **-elee**, v. åstadkommer skram- mel l, slammer, slamrar på l. med något.
Sälkevä, **-lkö**, s. tvåårigt föl.
Sälli, s. gesäll; 2) sälle.
Sälpäkalkki, s. kalkspat.
Säly, s. träskräp, skräp; börda.
Sälyttää, v. lastar på, belastar, påbör- dar, påhäfver.
Säläht ää, v. skramlar l, slamrar till ha- stigt.
Säläjää, s. skramlar, stojar.
Sälö, s. remna; spjele. spillra.
Sälöilee, v. spjelker sig, remnar.
Sämpylä, s. semla.
Sämä, s. något söndrigt, splittradt; lyödä sämäksi, slå i kras l. spillror.
Sängyllinen, a. sängegande; — s. en säng full.
Sänki (-ngen), s. stubb (*af skuren säd, hö*); parran s., skäggbotten; — **-maa**, stubbgärde; — **-pelto**, stubbåker.
Sänkiäinen, s. första sommarens kalf, gräskalf.
Sänky, s. säng; sängyn-jalka, sängfot; — **-vaatteet**, sängkläder.
Säntillinen, a. ordnad, bestämd, nog- grann.
Säntti, s. ordving; 2) sända, slipsten; panna säntillensä, lägga i ord- ning; säntilleen, fixt, noggrant, punktligt.
Säntystää, v. ställer i ordning, utru- star.
Säppi, s. dörrhake, låsregel.

Säppii, v. tillreglar.
Säpsyttää, v. uppskrämmer; 2) k. **Sipsuttaa**.
Säpsä, v. hilka, hufva, kråka.
Säpsähtää, v. blir hastigt skrämd, spritter till l. upp, studsar, skyggar.
Säpäle, s. spillra, slarfva, lump; lyödä säpäleiksi, slå i spillror l. i kras.
Säre, s. sprucket l. bräckt tillstånd; bräcka, spricka; spillra; ikkuna on säreissä, fönstret är sprucket, har sprickor.
Säreilee, v. spräckes småningom, får sprickor; dallrar smått; rister, svider.
Särettelee, v. spritter, leker.
Särinä, s. dallring, skrällande.
Särisee, v. dallrar, skräller, skallrar, slamrar.
Särjeskelee, v. krossar smått; värker fortfarande.
Särjin (-kimen), s. bräcknings- l. sprängningsredskap.
Särkee, v. söndrar, krossar, bräcker, bryter, knäcker, spränger; ryggar; vexlar till mindre myntsort; värker; s. kaupan, ryggar köpet; s. kiviä, krossar l. spränger stenar; s. liiton, bryter förbundet; s. luita, har torrvärk, gikt; s. päätä, hammasta, har hufvud-, tandvärk; s. rahaa, vexlar penningar till smått; särjetty sydän, förkrossadt hjerta.
Särkelee, v. krossar l. söndrar smått; värker fortfarande.
Särkemätön, a. icke söndrande l. krossad; värkfri; oryggad: ovexlad.
Särkeytyy, k. **Särkyy**.
Särki (-rjen, -ren), s. mört; — **-jenverkko**, mörtnät.
Särkielee, k. **Särkelee, särjeskelee**.
Särkijä, s. söndrare, krossare; vexlare (*till småmynt*).
Särkkä, s. sandrefvel, sandås.
Särky, s. söndring, söndrande, förkrossning, knäck; ryggande; vexling; värk; vrt. **Särkee**; — **-jyrä**, krossvält; — **-mylly**, bokverk, -qvarn, — **-vasara**, kross-, bokhammare; — **-raha**, skiljemynt.
Särkyvä, -väinen, a. bräcklig.
Särkyväisyys, s. bräcklighet.
Särkyy, v. går sönder, krossas, spricker, bräckes; utvärker.
Särkö, k. **Särky**.
Särmii, v. gör kanter, kanthugger l. -slipar skär l. bryter i flisor, splittrar.
Särmikä;s (-kkään), a. kantig. prismatisk.
Särmiö, -mikkä, s. prisma.
Särmä, -mi, s. kant, fasett, rand; egg, skärfva.
Särmäinen, -mäkäs (-kkään), a. kantig; kaksisärmäinen ohra, tvärdigt l. gumriks korn.
Särmää, v. lettrar, kanthugger.
Särpii -ppii, v. sörplar.
Särpikkä, s. soppa.
Särpimellinen, a. till sofvel l. supande tjenande, sofvelsam, som har sofvel.
Särppää, -rpää, v. sörplar, supar.
Särpyy, v. blir sörplad, l. supen.
Särves, s. karnis, krans.
Särvi (-en), k. **Särmä**.
Särvikäs (-kkään), -villinen, a. sofvelrik; sofvelsam; k. **Särmikäs**.
Särvin (-rpimen), s. sofvel; supande. — **-kalu**, fotalievaror, viktualier.
Särvitön, a. utan sofvel.
Särvähtää, v. sörplar hastigt.
Särvää, v. ristar, plågar.
Särähtää, -telee, v. dallrar, skallrar.
Säräjää, k. **Särisee**.
Säränä, s. gångjern.
Särö, säröilee, k. **Säre, säreilee**.
Säsy, s. gelé, merg.
Säsyinen, a. mergig, af merg.
Säsymäinen, a. geléaktig, -artad, merraktig.
Säsär (-ren), -rä, s. förtretlighet, besvärlighet; — a. kinkig.
Säteilee, v. strålar, utstrålar, gnistrar, bestrålar; **säteilevä**, gnistrande, gnistrig, strålig.
Säteinen, -eninen, a. strålande, strålfull, strålig, gnistrande.
Sätelikkö, -tehikkö, s. focus, brännpunkt.
Sätene, s. stråle: gnista.
Sätenöitsee, v. strålar, gnistrar.
Säteri, s. säteri; — **-kartano**, sätesgård; — **-rustholli**, säterirusthåll, berustadt säteri; — **-tila**, allodialsäteri.
Säteri, s. (*Kalev.*) satin, glanstaft, sidentyg.
Säterinen, a. (*Kalev.*) af något dyrbart ämne, af satin l. sidentyg; af cedertr.
Sätii, v. talar ifrigt, grälar på, bannar.
Sätittää, v. ger stickord, pikar; **-puhuu**, s., talar ifrigt l. fort.
Sätke, -ki, s. födslovärk; ryckning, konvulsion.

s. rad, ordning, serie; 2) en ögonlom.
ıtää, v. spritter till, blir skrämd,
see, -kähyttää, v. ger ett rapp,
ar l. trumfar till.
v. klandrar, bannas, belackar,
anerar, öknämner.
(-en), -vele (-een), -ven (-nen),
ämma, ton, melodi; strof; — **-pu-**
na, melodsam,
kkö, s. tonskala.
lin (-ltimen), s. stämgaffel.
ys (-ksen), s. melodi; stämning.
yttää, v. stämmer, ställer i ton.
täjä, s. tonsättare, kompositör,
are.
tää, v. komponerar i musik, gif-
ton, sjunger.
ntyy, v. blir foglig, blir spak.
, a. foglig, säflig, from.
s. drag, åtbörd; lynne, humör,
k; ton; hyvä s., godt lynne; god
nen, -vyisä, a. foglig, säflig, sakt-
lig, tillgänglig; hyväns., med
t l. fogligt lynne, välartad, snäll.
linen, a. foglig, human, höflig.
tön, a. nyckfull, ostadig.
htää, v. sker i hast l. i blinken,
s hastigt, blixtrar; k. **Säikähtää.**
hys (-ksen), s. blink, handvänd-
g; slag, rpap.
hyttää, gör ngt hastigt l. i en
nk, slår l. rappar till; uppskräm-
r.
yttää, -elee, v. skakar, omrör,
fflar.
y y. m., k. **Säily** j. n. e.
ä, -läs (-ään), s. språte, träpinne.
ää, v. fäster med träpinnar, påsät-
språtar.
läs, säynävä, s. id.
eä, -sy, a. stilla, fridsam.
s. tåt, tråd uti tvinning, snodd;
väderlek, väder; före, väglag; ord-
ng; kolme säätä köydessä, tre
tar uti repet; hyvän sään aikana,
god tid; pitää säätä, vänta på
re l. bättre väderlek; säiden riite
liihe, menföre; olla säällänsä,
ıra i sin ordning; tulla säälle,
ımma i ordning; sääpuoli nuora,
p hvari en tåt brister.
de (-teen), s. trådsända, snodd; 2)
rdning; stadgande.
delmä, s. anordning; organisation, system; stadgande, stadga, bestämning.
Säädyllinen, a. ordentlig, välordnad, välbeställd, hyfsad, belefvad, bildad, anständig.
Säädyllisesti, adv. ordentligen, hyfsadt, belefvadt.
Säädyllisyys (-yyden), s. ordnadt skick, ordentlighet, hyfsning, belefvenhet.
Säädystymätön, a. ohyfsad, ociviliserad.
Säädystyy, v. hyfsar sig, hyfsas; ordnas.
Säädystää, v. hyfsar, bildar.
Säädyttäin, adv. ståndsvis.
Säädyttömyys, s. bristande ordning l. hyfsning, oordning, obelefvenhet, oanständighet.
Säädyttömästi, adv. oordentligt, ohyfsadt, obelefvadt.
Säädytön, a. oordentlig, oordnad, ordningslös, ohyfsad, obelefvad, oanständig, ohöfvisk.
Säädös (-ksen), s. stadgande.
Sääksi (-en), s. mygga: 2) glada.
Sääksii, v. ordnar, reglerar; kritiserar.
Sääli, s. medlidande, medömkan, ömkan; minun käy sääliksi l. on sääli, jag har medlidande; säälinalainen, medömkansvärd.
Säälii, v. ömmar för, skonar, sparar; utrustar, förbereder; säälimättä, utan skonsamhet l. medlidande.
Säälimättömyys, s. skonslöshet, omedlidsamhet, omildhet.
Säälimätön, a. skonslös, skoningslös, omild, omedlidsam, obarmhertig.
Säälittää, v. väcker medlidande l. deltagande, gör ondt; hyser medömkan; minua s.. jag har medlidande med, det gör mig ondt.
Sääliväinen, a. skonsam, medlidsam, deltagande.
Säällinen, a. ordentlig, välbeställ; tillbörlig; onko se nyt säällistä, är det skick och skäl?
Säämiskä, -myskä, s. sämsk, sämskskinn.
Säännelmä, s. anordning, stiftelse; reglemente.
Säännökäs, a. normal.
Säännöllinen, a. regelbunden, regulier, normal, reglementarisk, reglerad, formlig; epä-s.. oregelbunden.
Sääunös (-öksen), s. stadgande, bestämning, förordnande
Säännöttömyys, s. oregelbundenhet, regellöshet.

Säännötön, a. oregelbunden, oreglerad, regellös, abnormal.
Sääntelee, v. ordnar, reglerar, stiftar; *(Kalev.)* uppstämmer *(toner)*.
Sääntyy, v. ordnar sig, ordnas, fogar sig.
Sääntäjä, s. regulator.
Sääntää, k. **Säätää**.
Sääntö, s. regel, stadga, statut, förordning, påbud, reglemente; pl. säännöt, stadgar, statuter, reglemente; hallis., hallordning; palkkas, aflöningsstat; palkkauss., legostadga: — **-kirje**, dekret, manifest; — **-palkka**, lön å stat; — **-perintö**, fideikomiss; — **-syli**, normalform.
Sääpäle, k. **Säpäle**.
Sääri (-en), s. ben, smalben, skenben; sukan-s., strumpskaft; — **-luu** l. **-varsi**, l. **-sterä**, benpipa, skenben; — **-peite**, benbetäckning; — **-sukka**, damaska; — **-varu**, benharnesk, -brynja.
Säärii, v. springer lätt, skyndar i lopp.
Säärinen, a. med skenben försedd; hoikka- l. pienis., smalbent; pitkäs., långbent.
Säärys (-yksen), s. damaska, strumpskaft; sukan-s., strumpskaft.
Säärystin (-timen), s. benbeklädnad l. -betäckning: damaska.
Säärystää, v. förser med benstrumpor går i damaskor.
Sääski (-en), s. glada; 2) mygga.
Säässy, s. koja, hydda.
Säästelijäs (-ään), a. sparsam.
Säästi, k. **Säästö**.
Säästymä, s. det besparade, behållning.
Säästymätön, a. som ej besparas l. besparats, obehållen, obesparad, som går åt.
Säästyttää, v. låter besparas l. bli i behåll, håller i besparing, inbesparar.
Säästyväinen, a. som besparas, som bibehålles.
Säästyy, v. blir besparad, besparas, blir som behållning; saa säästymään, inbesparar; säästynyt, inbesparad, behållen.
Säästämys, -täntö, s. sparning, besparning, skoning.
Säästämättömyys, s. osparsamhet, misshushållning, skoningslöshet.
Säästämättömästi, adv. osparsam[illegible] ningslöst.
Säästämätön, a. osparsam, skoni[illegible]
Säästäväinen, a. sparsam, hush[illegible] tig; skonsam.
Säästäväisesti, adv. sparsamt, hush[illegible] aktigt; skonsamt.
Säästäväisyys, s. sparsamhet, hush[illegible] aktighet; skonsamhet.
Säästää, v. sparar, besparar; sk[illegible] s. kokoon, insparar; hopsparar; [illegible] tämättä, utan sparsamhet; utan [illegible] samhet.
Säästö, s. besparing, behållni[illegible] — **-jyvät, -rahat**, besparad [illegible] sparade penningar; — **-pankki**, [illegible] bank; — **-tölkki**, sparbössa.
Sääteellinen, a. systematisk.
Säätehinen, sääteinen, a. form[illegible]
Säätelee, v. ordnar l. anordnar [illegible] ordnar småningom l. fortfarande.
Säättää, k. **Säätää**.
Sääty, s. stånd. pl. säädyt, stän[illegible] stånden; aatelis- l. vapaas[illegible] stånd, adelskap; korottaa [illegible] säätyyn, adlar; avios., äk[illegible] det; papiss., prestestånd; [illegible] riss., borgarstånd; talonpoja[illegible] talolliss., bondestånd; — [illegible] ståndsskilnad; — **-etu** l. [illegible] ståndsprivilegium, ståndsintress[illegible] **-henki** l. **-ihminen**, ståndsper[illegible] — **-kokous**, ständerförsamling, [illegible] ment; — **-kunta** l. **-luokka**, [illegible] klass; kast; — **-veli**, ståndsbr[illegible]
Säätyinen, a. till ståndet hörande [illegible] paas., adelig, till adelsståndet [illegible] rande.
Säätyläinen, s. ståndsmedlem, [illegible] broder; — **-läis-edut**, ståndsintresse[illegible]
Säätyy, k. **Sääntyy**.
Säätämä, s. det ordnade l. förord[illegible] stiftelse; försyn.
Säätää, v. stadgar, förordnar, reg[illegible] bestämmer, påbjuder, stiftar, ord[illegible] laki s., lagen stadgar; s. lakia [illegible] tar lag.
Säätö, -tös (-öksen), s. anordning [illegible] ordning, stiftelse; kärflösning [illegible]
Söyhii, söyrii, v. omrör.

T.

, (taan), k. Tämä.
, k. Taakse.
ja, a. tät; noggrann.
jasti, -jaan, adv. tätt.
jennus, s. förtätning.
jentaa, v. förtätar, gör tät.
jentuu, v. blir tät, förtätas, tätnar.
jun, v. blir tät, förtätas; ei taaju, blir ej tät, lyckas ej, passar ej.
juus, s. täthet.
akka, s. börda; — **-vitsa,** svega, rövidja.
akse, postp. j. adv. bakom, bakut; taakse päin, bakåt, bakut.
alari, talari, s. daler.
ale (-een), s. grädde; 2) strandis.
alehikko, s. gräddsnäcka.
aleinen, a. gräddig, af grädde.
aleri, s. thaler, daler.
ampi (-mman) l. **taempi (-emman),** komp. (sanasta taka), längre bakom varande; on taampana, är längre bakom l. borta.
amu, s. fattningsgåfva, begrepp.
amuaa, v. fattar, begriper; efterströfvar: 2) tämjer.
annehtii, v. går fortfarande tillbaka, har retrogad rörelse, verkar retroaktivt (taka); taannehtiva, retroaktiv.
annoin, adv. nyligen, för en kort tid sedan.
annoinen, a. bakom varande; för en kort tid sedan l. nyligen skedd, förfluten.
'aantelee, v. skjuter tillbaka, ryggar.
'aantuminen, s. tillbakagående, reaktion.
'aantuu, v. blir efter, kommer bakut, drager sig l. går tillbaka.
'aapu, s. hydda, koja.
'aapi, s. stab; — **-kapteeni,** stabskapten.
'aarasti, s. starost, byfogde, byäldste.
'aari, s. spisöl; rapataari, grumligt, dåligt spisöl; - **vesi,** *(Kalev.)* grutvatten, svagdricka.
'aas l. **taasen,** adv. åter, igen; edes ja t., fram och tillbaka; — **taaspäinen,** tillbakaböjd.
'aastuu, k. **Taantuu.**
'aata, inf. sanasta **Takaa.**
'aatse, prep. bak förbi.
'aattava, part. a. pålitlig, säker.
'aatto, s. fader.
'aattola, s. fadershem.
Taattu, part. a. garanterad, säker.
Tade (-teen), s. dynga, träck.
Tadettaa, v. dyngar, gödslar.
Tadikko, s. dynggrepe, -gaffel.
Tadikoi, -itsee, v. skyfflar dynga (med tadikko).
Taemmainen, supist. **taammainen,** a. längre bakom varande.
Tae (-keen), s.; ei ole takeita, man kan ej vara säker på; sen takeen, fördenskull.
Tae (-keen), s. smide, jernaffall vid smide; jernspån; hienot takeet, finsmide.
Taha, s. vilja, uppsåt; tahallansa, afsigtligen, med uppsåt l. vilja; ken tahansa, hvem som helst; kuinka tahansa, huru som helst.
Tahallinen, a. afsigtlig, uppsåtlig.
Tahas, -hdas (-taan), s. knådad deg, smet, klister.
Tahdastaa, v. smetar, kittar.
Tahdollinen, a. som har vilja, bestämd; beslutsam.
Tahdoton, a. viljelös; ouppsåtlig.
Tahertaa, v. intrasslar, inmänger, fubblar.
Tahertuu, v. intrasslas.
Tahi, tahikka, sup. **taikka,** konj. eller; **joko** l. **taikka . . . taikka,** antingen . . . eller.
Tahistuu, v. blir klibbig, klibbar sig, klibbas.
Tahkaisee, v. slipar i hast.
Tahkimus, s. komlig, tafatt menniska.
Tahko, s. kant, sida; slipsten; joka taholta, från alla kanter; käsitahko, flyttbar slipsten.
Tahkoinen, -llinen, a. kantig; kuusitahkoinen ohra, sexradigt korn.
Tahkoo, v. slipar, gnider.
Tahma, -maska, s. klibb, slem.
Tahmaa, -ailee, v. gör slemmig l. klibbig, besudlar med segt ämne.
Tahmainen, -maskainen, -mea, a. med segt ämne öfverdragen, klibbig, smetig, slemmig.
Tahmautuu, -istuu, v. blir seg l. slemmig, klibbas, besudlas.
Tahnea, a. fuktig.
Tahra, s. smuts, orenlighet, fläck, smörja.
Tahraa, -railee, v. orenar, besudlar, suddar, smutsar, nedsölar.

Tahrainen, -roinen, a. besudlad, smutsad, smörjig, fläckig.
Tahraus, s. suddning. besudling, smutsning, sudderi, kludderi.
Tahrauttaa, -roittaa, v. låter sudda; besudlar, nedfläckar.
Tahrautuu, -raantuu, v. blir besudlad l. fläckig, nedsölas, häftar vid, klibbar sig fast.
Tahre, -ro, s. orenlighet, smuts.
Tahrii. k. **Tahraa**.
Tahrin (-imen), s. sudd.
Tahru, s. röra; magröra *(chymus)*.
Tahrus, s. drölare; sudder.
Tahrustaa, -telee, v. drölar, sölar, beter sig tafatt.
Tahtainen, a. smetig, degig.
Tahtelee, v. *(Kalev.)* vill (smått), har lust att, är nära att.
Tahti, s. takt; — -**puikko**, taktpinne.
Tahto (-don), s. vilja, önskan; kuka tahtonsa, hvem som helst; kuinka tahtonsa, huru som helst.
Tahtoinen, a. villig; hyvätahtoinen, välvillig.
Tahtoja, s. den som vill, den hugade.
Tahtomaton, a icke viljande, obenägen.
Tahtoo, v. vill, önskar, vill hafva.
Tahtovainen, a. viljande, lysten.
Tahtovaisuus, s. lystenhet.
Tai, pron. denne; tainkaltainen, sådan här l. der, sådan, lik denne.
Tai, konj. eller.
Taidanto, s. kunnande, kunnighet, kunskap, färdighet.
Taide (-teen), s. konst; — -**niekka**, konstnär; — -**teos**, konstverk; — -**varasto**, konstkabinett.
Taidollinen, -dokas, a. kunnig, skicklig, konstmässig, konstfärdig, sinnrik.
Taidoton, a. okunnig, oskicklig.
Taika (-ian), s. förebud; fördom, vidskepelse, skrock: hemlig konst, trolldom, trollkonst; ohran taika, förebud l. tecken till kornväxt; — -**pussi**, trollpåse, amulett; — -**sauva**, trollstaf, slagruta; — -**usko**, vidskepelse, öfvertro; — -**uskoinen**, vidskeplig, skrockfull.
Taikaa, -ailee, v. idkar svartkonster l. trolldom, tyder tecken, trollar smått, besvärjer.
Taikainen, a. magisk; vidskeplig, fördomsfull.
Taikamainen, a. hexlik; vidskeplig, skrockfull.
Taikaus, s. teckentydning, signeri, leri, spådom; trolldom, skrock.
Taikina, s. deg; — -**juuri**, degs. — -**marja**, **taikinainen**, degbär.
Taikinoi, -oitsee, v. blir degig, sig, degnar.
Taikka, k. **Tahi**.
Taikko, k. **Tadikko**.
Taikoo, v. signar, trollar.
Taikoja, -kuri, s. förbexare, stare, svartkonstnär, signare.
Taimen, s. taimen, röding.
Taimetto, -a, s. drif- l. plantsäng.
Taimi (-en), s. planta, telning: mella, står i plantor: tulee melle, kommer upp; — -**lava**, bänk, plantlafve; — -**maa**, plantskola.
Taimii, v. skjuter planta l. skott
Ta'in (-imman), superl. k. **Takin**
Taina, k. **Taimi**.
Taineus (-uden), s. medvetslöshet, ning.
Tainnus, -nnos, s. tillstånd af l. svimning, dåning; on tainsissa, är medvetslös l. i dvdånad.
Tainta (-nnan), s. ten, slända.
Taintio, s. vanmakt; — a. medsanslös.
Taintuu, v. faller i vanmakt, dånar, dignar.
Taipale, s. näs; vägalängd, håll.
Taipuisa, k. **Taipuvainen**.
Taipumaton, a. oböjlig, obändig veklig, utan hog l. böjelse.
Taipumus, s. böjelse, fallenhet, genhet; disposition, frändskap böjning.
Taipuu, v. böjes, ger efter, får för, blir begifven på l. benägen taipunut viinaan, begifven bränvin.
Taipuvainen, a. böjlig, benägen ven, fallen.
Taistelee, v. kämpar, brottas, fäktar.
Taistelija, s. kämpe, fäktare.
Taistelu, s. kamp, strid, fäktning; -**koulu**, fäktskola; — -**kenttä**, fält; — -**n-opettaja**, fäktmästare
Taisto, -tu, k. **Taistelu**.
Taistuu, v. vänjes vid, förlorar het *(om barn, djur)*.
Taitaa, v. kan, är skicklig till;

lla, lär l. kan så vara; taiten, ickligt.
aja, s. kännare, kunnig, insigtsfull.
amaton, a. okunnig, oskicklig; t. psi, oförståndigt barn.
amattomuus, s. okunnighet, oskickghet, fåkunnighet.
ava, **-vainen**, a. knnnig, skicklig.
avaisesti, **-vasti**, adv. kunnigt, ickligt.
avaisuus, **-vuus**, s. kunnighet, icklighet, färdighet.
e (-tteen), s. brytning, brott, böjning, vikning, veck.
einen, **-teellinen**, a. rörande konst, nstnärlig, konstfärdig, konsterfaren, knisk; — **-teis-opillinen**, teknolsk; — **-teis-oppi**, teknologi.
eilee, v. idkar konst.
eilija, v. konstidkande, konstnär, nstförvandt.
elee, v. kan smått, förmår.
elija, s. konstförvandt.
i, s. talang; k. seur.
to, s. kunskap *(praktisk)*, färdighet, icklighet, insigt, konst, kännedom, farenhet; tulee taidolleen, komer till sina sinnen; — **-sana**, konstrd, term.
tos, s. brytning, brutet tillstånd, ngt.
ttaa, v. bryter, böjer, viker.
tteinen, a. veckad, viken; nelit. oko, qvartformat.
ttuma, s. afbrutet stycke, fragment, rottställe.
ttunainen, a. afbruten, fragmentisk; — s. afbrutet stycke.
ttuu, v. brister, brytes, böjes.
turi, s. konstnär, artist, virtuos.
vaallinen, a. himmelsk; ei tään aivaallista, icke det minsta, ej ett rand.
vahatar, s. gudinna.
vahinen, **-vainen**, s. dim. himmel; — a. himmelsk, öfverjordisk.
ival (-palen), k. **Taipale.**
ivas (-aan), s. himmel; taivaan varuus, himlarymd; taivaasenstuminen, himmelsfärd; taivasalla, under bar himmel; — **-nkaari**, himlabåge, regnbåge; — **-nkansi**, nlaki, himlahvalf; — **-nkarvainen**, himmelsblå; — **-nnapa (-van)**, himmelspol, zenith; — **-nranta**, himlabryn, horisont; — **-nvaltakunta**, himmelrike; — **-nvuohi**, enkel beckasin, horsgök.

Taivastaa, v. gör ngt under bar himmel, blöter under bar himmel; gapar på himmeln; klarnar i luften.
Taive (-peen), s. böjning, bugt, veck; — **-kohta**, brytningspunkt.
Taivo, **-vonen**, s. dim. himmel.
Taivoittelee, v. himlar sig.
Taivuttaa, **-telee**, v. böjer, beveker, gör benägen, förmår till, söker öfvertala; dresserar.
Taivutus, s. böjning; — **-kaava**, paradigm.
Tajountuu, v. fogar sig efter, harmonierar.
Taju, s. fattningsförmåga; förstånd, intelligens; sansning; soiton tajut, böjningar l. samljud i musik.
Tajuaa, v. böjer l. skickar l. lämpar sig, fogar sig efter; begriper, fattar; soitto soitolle tajuu, spelet ger ett behagligt samljud, klingar harmoniskt.
Tajuttaa, v. fogar l. lämpar efter.
Taka (ta'an), s. det bakom varande; mene takani l. taakseni, gå bakom mig; katso takasi l. taaksesi, se bakom dig; pani rahat hänen takansa l. taaksensa, deponerade penningarna i förvar hos honom; hänellä on rahaa takana, han ligger inne med penningar; takanapäin sanotaan, man talar bakom ryggen, malisen påstår; tuli takaa l. takaapäin, kom bakifrån; ajaa takaa, förföljer; voimasi takaa, af alla dina krafter; vuoden takaa, efter ett år; juoksi seinän takaan l. taakse (taan l. taa), sprang bakom väggen; on seinän takana, är bakom väggen: — **-hammas**, bak- l. oxeltand; — **-heitto**, (runossa) omkastning; — **-jalka**, bakfot l. -ben; — **-kuorma**, återfrakt; — **-maa**, utjord, utmark; — **-matka**, återfärd; — **-metsä**, utskog; — **-paju**, det bakersta vidjebandet på en släde; olla takapajullla, vara på efterkälken; — **-perin**, baklänges; bakvändt; tillbaka; — **-peräinen** l. **-peroinen**, bakvänd, förvänd; eftersatt, resterande; retrograd; motsträfvig; — **-puoli**, bakdel l. -sida, frånsida; — **-raiva**, bakhufvudet, bakdelen af hufvudskålen; — **-reki**, bakkälke, stötting; — **-talvi**, eftervinter; — **-teko**, åtrande, bakslag; — **-tutkija**, kritikast; — **-tuuppari**, efterstickare; bakstötare;

— **-vara**, deponeradt gods; reserv, ressurs; — **-varikko**, förvar hos en annan, qvarstad, seqvester; panee takavarikkoon, belägger med qvarstad, seqvestrerar, konfiskerar; — — **-voitto**, underbalans; bakåt lutande.

Takaa, v. borgar, går i borgen, garanterar, kaverar, går i god för, försäkrar; t. ostokalun, hemular ett köp.

Takaaja, s. borgensman, löftesman, garant, kautionist; ostokalun t., hemulsman.

Takahtuu, k. **Takertuu**.

Takailee, v. går i borgen, bedyrar.

Takainen, **-kuinen**, a. bakom varande, efterst, ytterst, bakre, fjärmare; kannantakainen, bakläder, bakstyfning *(på skodon)*; lukontakainen, som är inläst: navetantakuiset, pl. hemvuxen tobak; meren t., bakom hafvet varande, ultramarin.

Takaisee, v. tillbakadrager, hämmar.

Takaisin, adv. tillbaka, åter; saa t., återfår, -vinner; antaa l. tuo t., återhemtar, -bringar, återbär; tulee t., återkommer; hemfaller; återfaller; lykkää t,, återförvisar, remitterar; edes takaisin, fram och tillbaka; bakfram; takaisin päin, bakåt; — **-vaikuttava**, tillbakaverkande, retroaktiv.

Takala, s. bakom beläget ställe l. boning; bakhåll.

Takalikko, **-sto**, a. bakom belägen ort l. bygd; utmark; det eftersta, efterkälken.

Takallinen, a. som har eldstad; 2) s. en börda full.

Takaltuu, v. klibbas, fastnar, insnärjes, bortblandas.

Takaus, s. borgen, borgande, garanti; kaupan t., hemul; menee täyteen (ominaiseen) takaukseen, går i l. ikläder sig full (proprie) borgen: — **-kirja**, borgens- l. löfteskrift l. -förbindelse; — **-mies**, borgens- l. löftesman.

Takauttaa, v. har att gå tillbaka, drager tillbaka, hämmar.

Takauu, v. viker tillbaka, gifver vika l. efter, lindras.

Takeloitsee, v. tacklar.

Takeltaa, **-eltuu**, k. **Takertaa**, **-rtuu**.

Takenee, v. kommer bakut, blir efter; takeneva polvi l. kanta, uppstigande (slägt)led.

Takerrus, s. knådning, klibbning, insnärjning, förveckling.

Takertaa, v. knådar, gör klibbig, klibbar, invecklar, innästlar.

Takertuu, v. knådas, klibbas, fastnar, stadnar vid, intrasslas.

Taki, adv. alldeles; taki tahallaan med god flit, med vett och vilja; — **-tilainen**, väsentlig.

Taki l. **takia**, postp. för skull.

Takiainen, s. kardborre.

Takimmainen, a. längst bakom varande, bakerst.

Takin (-imman), superl. (sanasta taki) längst bakut belägen, bakerst.

Takistaa, v. vidfäster, klibbar, hämmar; skakar, rycker.

Takistelee, v. fäster; klibbar [illegible] gom; hakar sig fast; gnabbas, [illegible] gräl.

Takistuu, v. fastnar, klibbas, [illegible] försvåras, nedtynges.

Takka, s. börda (taakka): 2) [illegible] härd, eldstad.

Takkela, a. tilltagsen, liflig.

Takkeli, s. tackel.

Takki, s. rock; 2) tackjern.

Takkiainen, s. kardborre.

Takkinen, a. af tackjern; 2) s. [illegible] rock, jacka.

Takku, s. ragg, rugg; ajaa takku[illegible] fäller hår; ruohon takku, [illegible] fjolårigt gräs, forna; puun takku[illegible] asklaf; — **-ruoho** (sian takku[illegible] borstgräs; — **-varsa**, föl med [illegible] gigt hår, åragammalt föl; — **-vill[illegible]** grof hopgyttrad ull.

Takkuinen, a. raggig, grofhårig.

Taklaa, v. tacklar.

Taklinki, s. tackling.

Takoja, s. smidare, smed, huggare.

Takoo, v. smider, hamrar; t. kivel[illegible] hugger sten.

Takra, s. krok; böjning.

Taksa, s. taxa.

Takseeraa, **-oittaa**, v. taxerar.

Takuinen, k. **Takainen**.

Taknllinen, k. **Takkuinen**.

Takuttuu, v. blir raggig l. tofvig.

Takuu, s. borgen, garanti.

Tala, **-as**, s. skjul för båt, not l. [illegible] lafve i träd; 2) båtlapp.

Talaa, v. lappar båt; 2) leder.

Talari, s. daler.

Tali, s. talg; — **-tiitinen** l. **-tiainen** talgmes, talgoxe.

a, -itsee, v. talgar, smörjer med
g.
ntuu, -iutuu, v. blir talgig.
ko, k. **Tadikko.**
en, a. talgig, af talg.
, -jo, s. hårig hud, fällskinn, släd-
l. -hud; 2) talja.
ı (talan), s. köl; yxhammare; un-
lag för häfstång; — **-pohja,** köl-
ten, kölsvin; lösbotten.
ıa, k. **Talaa.**
ki, s. talk.
kuna, s. talkuna *(ett slags mjölrätt kokadt korn l. hafre); (fig.)* nöd,
nma, bråk.
ıo, s. arbete med kalas; arbetska-
heinät., slotteröl; elot., skörde-
l. -kalas.
ıus, s. hållandet af arbetskalas;
-runo, sång vid arbetskalas l.
oo.
, -as, s. skena, klots, skoning un-
slädmeden, brädlapp under båt,
imp under hästhofven (tilsa); kir-
n talla, yxhammare; viulun t.,
stall.
a, -ilee, v. trampar, trådar, ned-
npar, förtrampar.
us, s. trampning j. n. e.
utuu, v. blir trampad, nedtrampas,
rampas.
, s. årsgammalt svin, talle.
, s. förvar, behåll; vrt. **Talsi;** —
lu, gömgods, inlagsfä; — **-paikka,**
n-, förvaringsställe.
ro, -oinen, a. rundaktig, något
d, kort och knubbig: epit. för björn.
ttaa, -lteaa, v. förvarar, har i för-
, gömmer, undanhåller; deponerar,
ger i förvar.
tus, s. deponering, depositlon, för-
ing; — **-tili,** depositionsräkning.
, s. stall.
tsee, -ittaa, k. **Tallettaa.**
ittaa, v. förser med skena, skor,
par båt; vrt. **Talla.**
ı, tallukka, s. tossa; 2) spis.
ıstaa, -elee, v. går i tossor, tra-
ır fram, lunkar, hasar.
ıa, -maska, s. rost, erg, slem, oren-
het; töcken, dimhölje, mist *(Kalev).*
ıastuu, -ettuu, v. blir klibbig, er-
s, orenas, blir oklar l. dimmig.
, s. hemman, gård, hus; onko ta-
ssa, finns det i gården l. huset;
itää taloa, förvalta l. bruka ett
mman, hushålla; hålla hus; talon
poika, hemmansson; sonen i huset;
— **-n-asema,** gårdstomt, bolstad; —
-n-asukas, gårdsbo, hemmansåbo; —
-nhallitus, hemmansförvaltning; hus-
hållning; — **-nhaltija,** hemmansinne-
hafvare; gårdsdisponent; husegare; —
-nhoitaja, gårds-, hemmansförvaltare;
— **-nhuudatus,** uppbud å fastighet,
lagfart; — **-n-isäntä,** hemmansbonde
l. -värd; husvärd; — **-nkalut,** husge-
råd, bohag; — **-nkatselmus,** huse-
syn; — **-npito,** hemmansförvaltning,
-bruk; hushållning; — **-npoika,** bon-
de; — **-npoikainen,** bondisk, bond-
aktig, bonde; — **-npojan-poika,** bon-
deson; — **-npojan-sääty,** bondestånd;
— **-npojisto,** bondestånd l. -klass;
allmoge; — **-nrappeus,** husröta; —
-nrauha, husfrid; — **-ntarve,** husbe-
hof, hemmansbehof; — **-ntyö,** hus-
hållsbestyr.
Taloilee, v. går gård ut och gård in,
besöker gårdarne.
Taloinen, a. full af gårdar l. hemman;
rörande gård; huslig.
Taloittuu, v. bosätter sig, blir bofast.
Talokas (-kkaan), a. gårds- l. hem-
mansegande; — s. bonde, gårdsegare.
Talolainen, s. gårdsbo.
Talollinen, a. bofast; ekonomisk; — s.
hemmansegare, bonde; — **-llissääty,**
bondestånd.
Taloton, a. utan hemman l. gård, icke
bofast, obesuten; obebodd.
Talous (-den) s. hushållning, hushåll,
ekonomi; asettaa taloutta, anläg-
ger hushåll; pitää taloutta, hus-
hållar, sköter om ekonomin: — **-asia,**
ekonomimål; — **-kaava, -ohjelma,**
hushållningsplan; — **-seura,** hushåll-
ningssällskap; — **-den-asia,** ekono-
misk l. huslig angelägenhet; — **-den-
hoitaja,** ekonom; — **-denhoito,** eko-
nomi, hushållning; — **-denpito, -hal-
litus,** handhafvande af hushållning l.
ekonomi, hushållning.
Talrekki, s. tallrik.
Talsi l. **talti (-llen),** s. gömma, förvar,
behåll; panee talteen l. tallelle,
sätter i förvar; on tallessa l. tal-
lella, är i förvar l. behåll; talteen-
anto, inlag, lemnande i förvar, förva-
rande; talteen uskottu kalu, för-
trodt gods, inlagsfä; — **-huone,** för-
varingsrum.
Talsii, v. vadar, traskar: bilar med
bottenyxa, grofhugger.

Talso, s. botten- l. gröpyxa.
Talteaa, k. **Tallettaa**.
Talteentuu, v. kommer i förvar.
Talteva, **-evaa**, a. som sorgfälligt förvarar sitt; sorgfällig, aktsam, försigtig.
Taltion (-imen), s. liggare.
Taltta, s. mejsel, stamp.
Talttaa, v. stampar *(hål)*; hejdar, stillar, hämmar, saktar.
Talttumus, **-ltumus**, s. hejd, hämning, hejdning.
Talttuu, v. hejdas, saktar sig, lugnas, mildras, tämjes; fastnar.
Talttuttaa, **-ttelee**, v. låter hejda l. hämmas l. sakta, söker hejda, lugnar, tämjer.
Taluaa, **-uu**, v. nalkas l. går långsamt; leder, drager.
Talos (-ksen), s. sko, tossa.
Taluttaa, v. leder *(vid handen)*, handleder, för.
Talvaa, k. **Tallustaa** j. **Taluaa**.
Talvehtii, v. öfvervintrar.
Talveaa, **-eilee**, v. bildar vinter, blir vinter; tillbringar vintern.
Talvellainen, a. vinterlik.
Talvellinen, a. vinter-, vinterlig; från vintern qvarstående, fjolvintrig.
Talvettaa, v. håller öfver vintern; öfvervintrar.
Talvettuu, **-eutuu**, v. vintrar, vintras; blir vintern öfver, öfvervintrar.
Talvi (-ven), s. vinter; talvella, om vintern; pitää talvea, öfvervintrar; poikatalvi, förvinter, slyngelvinter; takatalvi, eftervinter; maitotalvi, första vintern för en häst; första snöfallet; talven selkä, vintergata; midvintern; talvenpitäjä, vinterliggare; talvin, vintrarne, vintertiden; — **-kausi**, vintertid, -termin; hela vintern; — **-keli**, vinterföre; — **-leipä**, moderkaka; — **-liha**, dödkött; — **-maja**, vinterqvarter; — **-tila**, vinterföre; — **-vara**, vinterförråd.
Talvias (-aan), a. vintergammal; kolmitalvias varsa, treårigt föl.
Talvikko, a. född om vintern, om vintern till finnandes; s. — vintervarelse l. -rå; tomtorm.
Talvimainen, a. vinterlik.
Talvinen, a. vintrig, vinterlig, vinter-; talvisin, om vintrarne; nelitalvinen, fyra vintrars; — **-s-aamu**, vintermorgon; — **-s-aika**, vintertid.
Talvittelee, v. blir småningom vinter; tillbringar vintern.
Talvittuu, v. stannar till l. öfver vintern, tager vinterqvarter.
Tamea, k. **Tanea**.
Tamine (-een), s.; tamineet, pl. rustning l. uniform, mundering.
Tamma, s. **-sto**; — **-hevonen**, stoktur; — **-varsa**, stoföl.
Tammaa, v. inträffar, träffar, slår in.
Tammi (-en), s. ek; axel; tammi, bok; — **-kuu**, Januari nad; — **-pakkanen**, sträng köld; **-menterho**, ekollon.
Tammi (-in), s. dam *(dammpel)*; *(stängsel)*; — **-lauta**, dambräde.
Tammikko, **-sto**, s. ekskog, eklund.
Tamminen, a. af ek, rik på ek.
Tampistuu, v. styfnar, stelnar.
Tamppaa, v. stampar.
Tamppi, s. tamp, spännrem; 2) *(qvarn)*; — **-multa**, stampmull.
Tamppu, s. stamp, agnar.
Tamppuinen, a. af stamp, full stamp.
Tampuuri, s. tambur.
Tamu, s. ordning, skick; mod.
Tana, s. beredd ställning, beredskap.
Tanakka, a. stark, bastant, stadig; fast, styf, pålitlig; ihärdig.
Tanea, a. stadig, bastant, styf.
Taneutuu, v. stadgar sig; blir beskaplig l. stadig.
Tangollinen, a. med stång försedd; s. ett stångsmått, en stång full l.
Tangottaa, v. förser med stänger; ter stångvis; utpålar.
Tangottain, adv. stångvis.
Tanhu, s. dans, lek.
Tanhua, s. fätåg, tåg; boskaps- l. gård, skjul, fäskjul.
Tanhuaa, **-ilee**, v. dansar.
Tanhuallinen, a. med tåg l. fägård sedd; — s. en boskapsgård full, fäskjul fullt.
Tanikka, s.; jalkatanikassa, till fots med apostlahästar.
Tankkaa, **-kkoo**, v. beter sig stapplar, stammar.
Tankea, k. **Tanea**.
Tankistaa, v. gör styf.
Tankistuu, v. blir styf, styfnar.
Tanko, s. stång; — **-aura**, stångpiga
Tankuttaa, **-ttelee**, v. stapplar, tala med afbrott l. svårighet.
Tanner (-nteren), k. **Tantera**.
Tannertaa, **-telee**, v. trampar, trampar hård, makadamiserar; skj-

bort gräsmattan; bränner för angången en sved.
ertuu, v. blir hård *(om marken)*, gräslupen.
, s. näfverremsa; — **-kontti**, väska näfverremsor, näfverväska l. -rensel; **-torvi**, näfverlur.
kas(-kkaan), s. näfversko.
ttaa, -ttelee, v. omvirar med näfremsa; uttänjer: längtar.
si. s. dans; — **-koulu**, danskola; **-kuva**, marionett; — **-n-opettaja**, lärare; — **-pidot**, danstillställning, knick, bal.
sii, -ssaa, v. dansar.
sija, s. dansör, dansant.
sijaiset, s. pl. bal, danstillställning.
sijatar, s. dansös.
re (-een), s. hård mark, mark, fält; nermaa, hård mark; två gånger nd svedjemark; sotat., stridsfält; staa tanteretta, bita i gräset.
u, s. kolt; kjortel.
, s. *(hvit)* hufva, slöja.
inen, a. smidbar.
ta, s. smidning, smidande.
telee, v. smider smått, smider rjehanda.
aa, v. låter smida.
, s. sed, bruk, vana, sätt, maner; delse; tavat, sederna, bruken; alen; tavallansa, på sitt sätt; asta, af vana; stundom; tavasn, vanligen, i allmänhet; tällä alla l. tapaa l. tavoin, på ta sätt, sålunda; veneen tavsåsom en båt; tavan-taiten, hindradt, noggrant; tavan ta, tid efter annan, tidt och ofta; an mukaan, enligt vanan l. bru, såsom vanligt: aika tavasta, säl; aika tavalla, dugtigt, i hög grad: nun l. minulla on tapa l. tana, jag har för sed, jag plägar l. ikar; pahat tavat, laster, dåliga ler; — **-muoto**, karakter; — **-oppi**, lelära; — **-turma**, slump, oförmo d händelse, ofall, våda, olycksfall; ki tapaturmaa, gjorde oförvandes l. af en händelse; tapatur assa, tapaturmasta, oförvaran, af våda; oförmodadt; — **-turmakos**, vådabrott; — **-turma-sakko**, dabot; — **-turmainen**, a. tillfällig, örutsedd, utan föresats, af våda.
aa, v. träffar, råkar, finner; griper ter; tapasi sanoa, råkade säga; tapasi hänet, råkade l. träffade honom; tapasi miekkaa, grep efter svärdet; tapaa sanoja, söker efter ord; t. jonkun teoksiltansa, rikoksessa, ertappar l. beträder ngn på bar gerning, med brott.
Tapaamaton, a. som ej träffar; som ej träffas, oåtkomlig.
Tapahtuma, -mus, s. händelse, tilldragelse.
Tapahtuu, v. sker, tilldrager sig, förefaller, för sig går, inträffar, händer, egerrum.
Tapailee, v. råkar fortfarande, träffar ofta, plägar träffa, famlar efter, försöker att komma åt, jagar efter, söker efter.
Tapainen, a. artad, beskaffad, liknande; minkä tapainen hän on? huru beskaffad är han? hyvätapainen, välartad; välfrädjad; epätapainen, ostadig, vanskig; veitsen t., liknande en knif, tillstymmelse till knif.
Tapaisuudellinen, a. qvalitativ; väsentlig, karakteristisk.
Tapaisuus, s. beskaffenhet, qvalitet, väsende.
Tapanto (-nnon), s. tröskning; tröskgolf; dödande.
Tapattaa, v. låter döda l. slagta; låter tröska.
Tapaus (-ksen), s. händelse, tilldragelse; träff; företeelse, fenomen; siinä tapauksessa, i den l. sådan händelse; kemiallinen t., kemisk process l. företeelse.
Tapautuu, v. infinner sig; råkar komma; k. **Tapahtuu**.
Tapetti, s. tapet.
Tapio, s. skogsgud, skogsrå.
Tapittaa, v. förser med tapp.
Taplikka y. m., k, **Täplikkä** j. n. e.
Tappaa, v. dödar, dräper, slagtar; tröskar: 2) tappar, förlorar.
Tappaja, s. dråpare; tröskare.
Tappajaiset, s. pl. slagtkalas; tröskningskalas l. -lön.
Tappara, s. yxa, bila, pamp.
Tapparoitsee, v. nedsablar.
Tappelee, v. slåss.
Tappelijas (-aan), s. j. a. slagskämpe, slagsbulte, på slagsmål begifven.
Tappelu, -us, s. slagsmål; träffning, drabbning, *(fält)*slag; — **-kenttä**, slagfält; — **-paikka**, strids-, valplats.
Tappi, s. tapp; tappiniekka, försedd med tapp; tapin vääntäjä, ängknarr; nattskärra.

Tappio, s. förlust; miestappio, manspillan.
Tappo, **-u**, s. dräpning, dråp; miest., mandråp; 2) täppa; — **-raavas**, slagtkreatur; — **-raha**, skottpenningar; — **-tanner**, dråpfält, slagtfält, mordplats.
Tappura, s. blår; 2) törne; — **-lanka**, blårgarn: — **-marja**, njupon.
Tappuroitsee, **-roittaa**, v. drifver med blår.
Tappuroitua, v. blir som blår, blånar sig.
Tapsi, s. tafs.
Tapuin (-ppuimen), s. klappträd.
Tapuli, s. stapel; — **-kaupunki**, stapelstad.
Tapuloitsee, v. uppstaplar.
Taputtaa, v. klappar: t. käsiä, klappar med l. i händerna, applåderar.
Tarakka, s. hästbak, baksadel; medföljе; istuu tarakassa, sitter bakom sadeln.
Tarattaa, v. pratar, sladdrar.
Tare (-een), k. **Tarakka**.
Tarha, s. inhägnad, gärde, gård l. fålla *(för boskap)*, ladugård; — **kaakko**, -pöllö, berguf; kattuggla; — **-kärme**, snok; ringorm; — **-latvainen**, tättoppig; — **-piika**, ladugårdspiga.
Tarhaa, **-ailee**, v. omgifver med hägnad, omhägnar, inhägnar.
Tarhanen, **-hasin (-imen)**, s. dim. liten inhägnad l. gård; olla tarhasilla, leka gårdslek *(med i ring satta stenar)*.
Tarhoittaa, **-oitsee**, v. fållar *(boskap)*; k. **Tarhaa**.
Tarina, s. berättelse, historie, fabel, anekdot.
Tarinallinen, a. berättande.
Tarinoi, **-oitsee**, v. berättar.
Tarinoima, s. berättelse, novell.
Taritsee, k. **Tarjoaa**.
Tarjeta, inf., k. **Tarkenee**.
Tarjin (-imen), s. bricka; — **-lauta**, presanterbricka, bricka.
Tarjo, s. anbud, tillbud, bud *(på auktion)*; on tarjona, står till buds; är öfverhängande; panee tarjolle, föreslår; hembjuder.
Tarjoaa, **-joo**, v. erbjuder, bjuder, tillbjuder, hembjuder.
Tarjoilee, **-oskelee**, **-ontelee**, v. bjuder fortfarande l. då och då, kringbjuder.
Tarjoja, s. tillbjudare, bjudare, ropare *(på auktion)*.
Tarjokas, s. volontär.
Tarjoomus, **-jous**, s. tillbjudning, anbud, bud, hembud.
Tarjoutuu, v. erbjuder sig, erbjudes.
Tarkallinen, a. uppmärksam.
Tarkastaa, **-elee**, v. granskar, besiktigar, undersöker, reviderar, inspekterar, justerar, kontrollerar, aktgifver, aktar på, observerar; t. kassaa, inventerar l. inspekterar kassan: t. tiliä, reviderar l. granskar redovisning; t. kalastuksia, inspekterar l. besiktigar fiskerierna; t. ehdotusta, granskar l. undersöker förslaget; t. pöytäkirjaa, justerar l. granskar protokollet; t. mittoja, justerar l. synar mått; t. väkeä, mönstrar folk.
Tarkastaja, **-telija**, s. granskare, revisor, kontrollör, inspektör, justeringsman, observator.
Tarkasti, adv. skarpt, noggrant, noga, presist, ackurat.
Tarkastus, **-telu**, s. undersökning, granskning, revision j. n. e.; — **-konttoori**, revisionskontor; — **-leima**, **-merkki**, kontrollstämpel; — **-raha**, revisionsskilling.
Tarkastuu, v. blir noggrann, blir skarpsinnig.
Tarkenee, **-ntuu**, v. står ut i l. förhärdar köld, fryser icke.
Tarkistaa, v. gör noggrannare, skärper, förbättrar, riktar, justerar; t. huomionsa, spänner l. riktar sin uppmärksamhet; t. pöytäkirjaa, justerar protokollet.
Tarkistuttaa, v. låter skärpa l. göra noggrann; gör uppmärksam.
Tarkistuu, v. blir noggrannare, skärpes, blir uppmärksam *(på)*.
Tarkka, a. skarp, noga, noggrann, punktlig, sorgfällig; sparsam; aktsam, uppmärksam; tarkalla huolella, omsorgsfullt, tarkkaan l. tarkalleen l. tarkoin, k. **Tarkasti**: tarkkaan katso en; noga taget; — **-ampuja**, skarpskytt; — **-huolinen**, omsorgsfull; — **-mietteinen**, djupsinnig; — **-muistoinen**, minnesgod; — **-määräinen**, precis, preciserad, detaljerad; — **-näköinen**, skarp-, granssynt; — **-päinen**, som har skarp hufvud, klyftig; — **-tekoinen**, omsorgsfullt l. noggrannt gjord; — — **-tuntoinen**, med god urskiljning l. smak.
Tarkkaa, v. aktgifver, observerar, beak-

:, undersöker, urskiljer; tarkatta-
:t, beaktansvärda, observanda.
:kaaja, s. observator.
:kaamaton, a. ouppmärksam.
:kaavainen, a. uppmärksam, akt-
fvande.
:kaavaisuus, s. uppmärksamhet.
:kampuja, s. skarpskytt; — -pa-
ljoona, skarpskyttebataljon.
:kaus, s. aktgifning; vrt. Tarkkaa.
:kauttaa, s. gör uppmärksam, rik-
: uppmärksamheten.
:kuus, s. skarphet, noggrannhet,
nktlighet, ackuratess, uppmärksam-
t, aktsamhet.
:oitin (-ttimen), s. medel att syfta l.
:ta, sigt.
:oittaa, v. afser, syftar, åsyftar,
:nar, har för afsigt, har till ända-
il; sigtar, riktar, måttar.
:oittamaton, a. oafsigtlig.
:oitukselinen, a. tendensiös; teleo-
gisk.
:oitus, s. ändamål, syfte, syftning,
ndens, afsigt, afseende; — -perä,
ftemål, mål.
no, s. känsla; kraft, raskhet; tar-
on takaa, med ytterste kraft.
nokas (-kkaan), a. kraftfull.
nos s. kraftlöst tillstånd, vanmakt.
nuutua, v. får krafter l. känsla,
:mmer till sans.
u, s. lapp (på kläder).
pa, s. stör, att framskjuta båt l.
ifva fisk i nät, pulsträ.
paisee, v. slår l. hugger till, knycker
ll en gång.
pasin (-imen), k. Tarpa.
pea, a. knapp, torftig.
peellinen, -peinen, a. behöflig, nö-
ig, erforderlig; monitarpeinen,
ed många behof, till mycket be-
öflig.
peellisuus, s. behöflighet.
peeton, a. obehöflig, onödig, um-
ärlig; utan behof; tarpeettomassa
llassa, i oträngdt mål.
peettomasti, adv. onödigtvis.
peettomuus, s. obehöflighet.
po (-von), -omus, s. stötning, puls-
ing, plaskning, fiskdrifning i nät l.
ot; — -verkko, tarvinverkko, skott-
ät, pulsnät.
poo, v. skottar, skjuter fram båt med
tör l. stöter med stör, pulsar l. stö-
er för att drifva fisk i nät; plaskar
traskar i smutsen.

Tarraa, s. törnar; griper i.
Tarttuma, tartuin, s. det smittade, smitta, utslag.
Tarttumaton, a. icke fastnande l. smittande.
Tarttumus, s. vidhäftning, smitta; — -aine, smittämne, miasm.
Tarttunainen, -tunnainen, a. smittosam; — s. smitta, utslag.
Tarttuu, v. fastnar, häftar vid, smittar, griper uti, fattar; tarttuva tauti, smittosam sjukdom.
Tarttuvainen, a. fastnande, smittande, smittosam.
Tarttuvaisuus, s. vidhäftande egenskap, smittosamhet.
Tartuttaa, v. låter fastna, häfta l. ansticka, besmittar, inympar.
Taru, s. fabel, saga, myt, berättelse, historie, tradition; — -nsekainen, mytisk; fabellik; — -oppi, mytologi.
Taruinen, -umainen, a. fabelaktig, sagolik.
Tarullinen, a. mytisk.
Tarvas (-aan), s. stort djur, elg, hjort; *(mammuthdjur?)*.
Tarve (-peen) l. tarvis, s. behof, tarf, nöd; on tarpeessa, är il. har behof; saa tarpeensa, får nog l. tillfylles; tarpeenteko, stolgång; t. vaatii, behofvet påkallar; kengän tarpeet, tillbehör l. materialier till skodon-tarpeen-mukainen, nödtorftig; behörig; tarpen-alainen, nödtorftig; nödställd; tarpeen vaatima, af behofvet påkallad; tarpeen-vaatimaton, opåkallad; — -asia, angelägenhet, intresse; — -huone, afträde; — -kalu, behöfligt redskap, inventarium; — -pussi, -kotelo, necessär; — -puu, slöjdträvirke, ämnesträ; — -rahat l. -kulut, expensemedel; — -tilassa, då behof göres; — -tuoli, nattstol.
Tarvitsee, v. behöfver, har af nöden, tarfvar, erfordrar: ei sinun tarvitse tulla, du behöfver ej komma; tarvittava, erforderlig, nödtorftig.
Tarvitsevainen, a. behöfvande, nödställd.
Tarvitsevaisuus, s. nödställd belägenhet, torftighet.
Tarvoin (-poimen), k. Tarpa.
Tarvonta (-nnan), k. Tarpo.
Tasa, a. jemn, slät, plan: panna tasan, dela jemnt; lumi on aidan tasalla, snön är jemnhögt med gärdes-

gården; — **-arvo**, jemlikhet; pari; — **-jako**, jemn delning; — **-jakolainen**, kommunist; — **-jaollisuus**, socialism: — **-juoksuri**, passgångare; — **-kohta** l. **-kohdasto**, statik; — **-kokoinen**, jemnstor; — **-kylkiuen**, likbent; — **-käynti**, passgång; — **-lanko** l. **-polvinen**, jemnskyld; — **-luku**, jemnt l. rundt tal; — **-maa**, slättland, -mark; — **-mielinen**, jemnsint; opartisk; — **-mukainen**, likformig, konform; — **-määrä**, proportion, analogi, symmetri; — **-paino**, jemvigt; statik; — **-sauma**, kravel; — **-terä**, jemnt bett, bila, yxa; — **-valta**, republik; — **-valtainen**, republikansk; — **-valtalainen**, republikan; — **-vino**, romb.

Tasaa, -ailee, v. jemnar, delar jemnt, gör lika, jemkar.

Tasaaja, s.; päiväntasaaja, eqvator.

Tasainen, a. jemn, plan, platt; epätasainen, ojemn.

Tasaisesti, adv. jemnt; epätasaisesti, ojemnt.

Tasaisuus, s. jemnhet; epätasaisuus, ojemnhet.

Tasakka, a. jemn; tasakkaa, jemnt fördeladt.

Tasanko, s. slätt, jemn mark.

Tasanne (-nteen), s. plan; — **-kolmiomitanto**, plan-trigonometri; — **-pinta**, plan yta, plan; — **-pinta-mitanto**, planimetri; — **-puolinen**, opartisk; liksidig; — **-pää**, jemn ända; jemn (strid); jemntoppig; tasapäätä, jemnt om jemnt.

Tasaus, s. jemning; päivän tasaus, dagjemning: — **-äes**, slätharf.

Tasautuu, -aantuu, v. blir jemn, jemnas, jemkar sig, lugnar sig.

Tasii, v. jemnar, fördelar, stadgar.

Taskin (-imen), s. krum yxa, gröpyxa.

Tasku, s. ficka, taska; — **-kello**, fickur; — **-kirja**, plånbok; — **-matti**, ficksimon; — **-varas**, ficktjuf.

Tasmakas, -rainen, a. jemntoppad, bredkronig; mullig.

Tasmea, a. stark, frisk, fyllig.

Taso, s. plan.

Tasoittaa, v. jemnar, utjemnar, gör jemn, planerar, jemkar, slätar; ersätter, godtgör, afplanar.

Tasoittuu, v. jemnas, jemkar sig, stadgas.

Tasoitus, s. jemning, planering, jemkning, slätning; ersättning, godtgörelse: — **-höylä**, släthyfvel; — **-äes**, slätharf.

Tassaa, -ii, v. går tassande, [illegible] sakta hasande, trådar.

Tassukka, s. en som går och [illegible] hasare.

Tassuttaa, -uttelee, v. åstadk[illegible] sakta doft ljud, går tassande.

Tastii, v. hämmar, hedjar, tämjer, [illegible]ker.

Tastiuttaa, v. hejdar, gör tam, [illegible]

Tastiutuu, -untuu, v. hejdar l. [illegible] sig, blir späkt l. tamd.

Tateinen, a. dyngig.

Tatio, k. **Tasainen**.

Tatjustaa, v. drölar.

Tattari, s. Zigenare.

Tattari, s. bohvete; siantattari, [illegible] ax, mortåg.

Tatti, s. svamp.

Taudillinen, a. som har l. medför [illegible] dom, osund.

Taudillisuus, s. sjuklighet, osund[illegible]

Taudistuu, k. **Tautiutuu**.

Tauko, s. tåg, rep; tauko pää[illegible] tapoa, tag ett band från ditt [illegible]

Taukoaa, v. stannar, upphör; [illegible] matta, oupphörligen.

Taukous, s. afbrott, uppehåll.

Taukouttaa, v. låter stanna l. [illegible] uppskjuter, fördröjer, förhalar; [illegible] sar.

Taukoutuu, v. afstannar.

Taula, s. fnöske; takoo taula[illegible] reder fnöske; — **-kääpä**, fnöskt[illegible] — **-pää**, fårhufvud.

Taulainen, a. af fnöske, rik på [illegible]

Taulakas (-kkaan), a. trög, [illegible]

Taulastaa, v. samlar fnöske; [illegible]

Taulu, s. tafla; tabell: tablå; — [illegible] kous, tafvelsamling l. -galleri [illegible] **-laitos**, tabellverk.

Tauluitsee, v. tabellariserar.

Taulullinen, a. tabellarisk.

Taulusto, s. tafvelsamling; tabell[illegible]

Tauota, inf. sanasta **Taukoaa**.

Tauotin, s. broms.

Tauottaa, v. har att stanna, brom[illegible]

Tauru, a. mör, mjuk; — s. [illegible] tjärved.

Tausta, taus, s. bakdel, bakom [illegible] ställe; kannan taus, bakläder [illegible] skodon; pellon tausta, mark [illegible] om åkern.

Tauti, s. sjukdom, sjuka; kää[illegible] tautiin, insjuknar; tautiin k[illegible] lut, sotdöd; — **-oppi, -tieta**, [illegible] logi; — **-vuode**, sjukbädd, [illegible] käntyy tautivuoteelle, [illegible]

ar; — **-dinsätke** l. **-puuska**, par-
xysm.
itinen, a. sjuklig, som sjukas, osund.
itisuus, s. sjuklighet j. n. e.
itiutuu, v. insjuknar, blir sjuklig l.
juk.
itta, postp. för skull, genom.
raa, **-ailee**, v. stafvar.
rallinen, a. vanlig, öflig, bruklig;
rdinär, medelmåttig, passabel; t.
uoka, husmanskost.
rallisesti, adv. vanligen, vanligevis.
rallisuus, s. vanlighet.
ranmukainen, a. sedvanlig, öflig, nor-
ıal; — **-nteko**, slentrian.
rara, s. vara, gods, egendom; tava-
assa, in natura; — **-aitta**, varuma-
asin, förrådshus; — **-juna**, godståg;
— **-kirja**, faktura; — **-nkatsastus**,
ıventering; — **-nlähetys**, spedition;
— **-nnäyttelijä**, profryttare; — **-n-**
uottaja, producent; importör; —
paikka, nederlagsplats.
rarainen, a. rik på varor, förmögen.
rarasto, s. varulager.
rastaa, v. plägar.
rastus, s. plägsed, sedvana, rutin.
rastuu, v. n. blir van l. hemmastadd,
rienterar sig.
raton, a. ovanlig, oskicklig, otidig.
rattomasti, adv. ovanligt; oskickligt.
rattomuus, s. ovanlighet; oskicklighet.
raus, s. stafning.
ri, s. krickand, årta; 2) staf.
rottaa, **-ottelee**, v. traktar efter,
amlar efter, söker l. hugger efter;
öljer i spåren, efterapar, söker att
ıppnå; får tag i, uppnår; lakkia
ıäästänsä tavotti, bjöd till att få
nössan från sitt hufvud; lasku ta-
rotti tuhannen, resultatet af räk-
ıingen var ettusen.
votus, s. eftertraktan, sträfvan, efter-
ıpning.
voton, a. utan skick och seder, osty-
rig, våldsam.
vu, s. stafvelse.
vuinen, a. stafvig; **kaksitavuinen**,
tvåstafvig; **nelitavuinen**, fyrstafvig.
vuu, s. stafning; stafvelse.
(teidän), pron. (pl. sanasta **Sinä**)
I, Ni.
aatteri, s. teater.
e, s. the; — **-keitin**, thekök.
'e (tekeen), s. arbete; **on tekeellä**
l. **tekeillä**, är under arbete, före-
hafves.

Teelmä, s. småverk, ofulländadt arbete; **verkon teelmä**, under arbete varande nät.
Teentö, teentä (-nnän), s. görning, arbete; **veneen-teentäruno**, sång under båtarbetet.
Teeri (-en), s. orre; — **-metso**, rackelhane; — **-enpilkku**, fräkne.
Teeskelee, -entelee, v. gör smått; gör sig till, låtsar, förställer sig, agerar, skrymtar.
Teeskelemys, s. förställning.
Teeskentelemätön, a. oförställd, okonstlad.
Teeskentelevä, -väinen, a. tillgjord, hycklande, skrymtaktig.
Teetto, teetäntö (-nnön), s. föranstaltning.
Teettäjä, teetättäjä, s. som låter göra, arbetsgifvare; arbetsfogde, uppsyningsman.
Teettää, -ttelee, -tättää, v. låter göra, beställer.
Tehdas (-htaan), s. verkstad, fabrik, bruk; **karjan tehdas**, boskapens hviloplats; **veneen tehdas**, kölsvin på båt; **yrttitarhan tehdas**, kryddgårdsbänk, rabatt; — **-elanto**, fabriksnäring; — **-leima**, fabriks-, hallstämpel.
Tehdastelee, v. idkar fabriksrörelse.
Tehdastelija, s. fabrikant, industriidkare.
Tehdä, inf. sanasta **Tekee**.
Tehkeä, -hkäisä, a. trög, senfärdig; obegriplig.
Teho, s. kraft, lifighet, drift, framgång.
Tehollinen, -okas (-kkaan), -oisa, a. verksam, driftig; spissam.
Tehontuu, v. blir driftig, utvecklar sig; börjar att trifvas.
Tehoo, -oitsee, -ottaa, v. trifves, är vid kraft, har framgång, utvecklar sig, skjuter skott; förslår.
Tehoton, a. kraftlös, overksam; otillräcklig.
Tehtaalainen, s. fabriksarbetare.
Tehtaallinen, a. fabriksmässig.
Tehtaan-isäntä, s. fabrikör; bruksegare; — **-npito**, fabriks-, bruksrörelse, bruksdrift.
Tehtailija, s. fabrikant, fabrikör.
Tehtaisto, s. fabriksort; manufaktur; **t—n johtokunta**, manufakturdirektion.
Tehto, k. **Teho**.

Tehtävä, a. ja part. det som bör göras; — s. göromål, uppgift, uppdrag, åliggande; tekee tehtävänsä, gör sin skyldighet, fullgör sitt åliggande l. uppdrag, gör rätt för sig.

Teijaa, -jailee, v. går med lätta steg, trippar, sprättas; bullrar, väsnas.

Teikari, s. sprätt, lejon, matador.

Teikaroitsee, s. sprättas, stoltserar.

Teikki, s. stång, stake; — **-kykkä**, snes.

Teikäläinen, a. hos eder boende, af eder art, af edert parti.

Teilaa, v. steglar.

Teili, s. stegel.

Tein (-kimen), s. instrument, verktyg.

Teinen, s. försedd med väg, rik på vägar.

Teini, s. djekne; — **-solmu**, valknut.

Teiri, k. **Teeri**,

Teiskaa, -kailee, -kuu, k. **Teijaa**.

Teitittelee, v. kallar ngn ni.

Teivii, v. skymmer undan.

Tekaisee, v. gör hastigt.

Tekee (1:nen pers. teen), v. gör, handlar, begår, förfärdigar, tillverkar, utgör; t. työtä, arbetar; t. tietä, bygger väg; t. kirjan, författar en skrift l. bok; t. pahaa, gör illa l. ondt; t. pahoin, handlar illa; t. murhan, begår mord; tekee nokeen, sotar ned: t. vähemmäksi, gör mindre, förminskar; t. siniseksi, gör blå, färgar blått ifrån sig; t. ohraa, sår korn; t. peltoa, upptager åker; t. heinää, mejar l. bergar hö; t. lapsia, aflar l. föder barn; t. veroa, utgör skatt; t. leikkiä, skämtar; t. pilkkaa, gör narr; t. sijaa, bäddar; on tekevinänsä, låtsar göra; t. itsensä sokeaksi, låtsar blindhet; elo t. jyviä, säden matas, bildar korn; leiviskä t. 20 naulaa, ett lispund utgör 20 skålpund; mieleni tekee, jag har lust, mig lyster.

Tekelijäs, a. verksam, arbetsam, produktiv.

Tekeminen, s. görande, göromål, tillverkande j. n. e.; t—set ja jättämiset, görande och låtande; ei ole mitään t—mistä, har ingenting att göra, har intet att skaffa.

Tekemys, s. handling.

Tekemä, s. verk.

Tekeyy, -eytyy, v. gör sig, blifver, förvandlar sig, vänjer sig, öfvergår *(till ngt)*.

Tekijä, s. görare, görningsman, [illegible] tillverkare, författare; (gram.) person; työntekijä, arbetare: [illegible] jant., författare.

Tekijäiset, s. pl. betalning l. [illegible] för arbete; de ätbara inelfvorna [illegible] fisken; hyväntekijäiset, [illegible] relse; belöning för välförhållande [illegible] tjenst.

Tekka, s. strit, ett slags gräshop[illegible]

Teko (teon), s. gerning, verk, handling; förställning; hyvä t., godt arbete; god handling; hyvän t., välgärning; tjenst; työnteko, arbete; heliä teko, höslåtter; — **-hammas**, artificiel l. lös tand; — **-hopea**, [illegible] ver; — **-järjestys**, metod; — **-lan -sonta**, artificiel gödsel; — **-mahd linen**, utförbar; — **-mieli**, tillg[illegible] het; — **-palkka**, arbetslön, arf[illegible] honorar; — **-pyhä**, skenhelig; [illegible] tare; — **-synti**, verksynd; — **-[illegible]** svepskäl; — **-tapa**, metod; — **-[illegible] van-oppi**, metodik; — **-viisas**, [illegible] gjordt vis.

Tekoinen, a. gjord; puolitek[illegible] halfgjord; vahva t. starkt g[illegible]

Tekonen, s. dim. litet verk; spr[illegible]

Tekstaa, v. textar.

Teksti, s. text.

Tela, s. rullstock, kafle, ställning; [illegible] poikkitelaan, på tvären; — **-la ta**, rullbräde; — **-nmuotoinen**, [illegible] lindrisk; — **-puu**, tillhugg, som [illegible] för ens bane; — **-punt**, ställning *(under ngt)*, rullstockar; — **-rattaat** blockvagn; — **-silta, -tie**, kafle[illegible]

Telaa, v. skadar; förderfvar, [illegible] bringar om lifvet.

Telakka, s. ställning, docka.

Telautuu, -aantuu, v. skadas, förde vas, förloras, förgöres, får sin bar[illegible]

Teli, s. rulle; klimp; jääteli, isklump

Teline (-een), s. ställning.

Telje (-keen), s. tillbommadt skick, [illegible] axel.

Teljin (-lkimen), s. bom, rigel, stäng sel.

Teljittää, v. förser med rigel l. bo[illegible]

Teljo, s. toft, roddarbänk; gamm[illegible] (i båt).

Telkaisee, v. tillbommar hastigt.

Telkee, -lkii, v. tillbommar, reglar, [illegible] sluter, stänger.

Telki (-ljen), s. bom, regel, stä *lås)*; panna telkeen, tillbomma regla.

kin (-lkkimen), s. kil, vigg, plugg.
kinen, -lkeinen, a. med regel för-
:dd.
kii, -lkitsee, -kittää, v. inkilar,
rifver med kil l. vigg l. plugg, in-
luggar; stultar, vandrar.
kkä, s. vigg; 2) knipa, svärta.
kyttää, -ttelee, v. hackar, stöter.
lii, v. halsar, tuffar.
lustaa, -telee, v. lunkar, raglar,
:askar fram.
lää, v. stampar, trampar, stöter l.
änger till; ställer, lagar.
me, s. stoj, buller, gny.
mää, v. bullrar, stojar, knuffas, väs-
as.
oittaa, v. afrättar, förgör, nedgör;
) förser med kaflar l. rullstockar l.
ällningar.
oittaja, s. skarprättare, förgörare.
oo, k. **Telaa.**
so, s. hålkyxa.
soo, v. hugger med hålkyxa, grof-
ugger, tillhugger.
ta (-llan, -ltan), s. himmel öfver
ågot, sänghimmel, sparlakan, pell,
rudhimmel, tält.
tain (-imen), s. markis.
tamoinen, s. som har eget tält; för-
nögen, lycklig, säll *(smekord)*.
tta, -ti, s. tält.
turi, s. pellhållare l. -bärare.
us, k. **Teline.**
nmaa, tempaa, v. rycker, bortrycker,
appar, griper.
nmeltää, v. nappas, stojar, väsnas,
umlar.
nminkäinen, a. rensad, städad, nätt.
nmotin (-ttimen), s. medel att rycka,
ripverktyg.
npaisee, v. rycker till hastigt.
npii, -oo, v. rycker fortfarande,
nycker.
nppeli, s. tempel; 2) spännare l.
empel *(för väf)*.
nppu, s. grepp, tag, knep, omstän-
lighet, takt.
nppuinen, a. konstig, ränkfull, nyck-
full.
npullinen, -kas, a. konstig, invecк-
lad.
npustaa, -telee, v. har knep för sig.
nuaa, -uu, v. bullrar, larmar, väsnas,
stimmar.
nähtää, k. **Tömähtää.**
nhetär (-ttären), s. tjuseraka, troll-
gudinna, hexa.

Tenho, s. kraftyttring; förtrollning, för-
hexning; ei tule tenhoa, gör ej
verkan; tenhon päivällinen, för-
trollad, olycksbådande; — **-piiri**,
trollkrets; — **-sauva**, trollspö; —
-teräs, godt, skärande stål; — **-voi-
ma**, troll-, tjusningakraft.
Tenhollinen, -oisa, a. kraftig, verkande,
bedårande, förtrollande, förderflig.
Tenhoo, v. förtrollar, förtjuser, intager,
förhexar.
Tenii, v. gör motstånd, stretar emot;
jyvä tenii pellossa, säden vill ej
komma upp l. slå brodd.
Tenka, s. penning; ränta.
Tenkkä, s. hinder, motstånd.
Tenlikka, s. skospik, klackspik, nubb.
Tenuuri, -ori, s. tenor.
Tenä, s. motstånd; tekee tenää, sät-
ter sig emot.
Tenästää, k. **Tenii.**
Tenääntyy, v. invecklas, bortblandas;
sätter sig på tvären.
Teollinen, a. industriel.
Teollisuus, s. industri; teollisuuden-
johtokunta, manufakturdirektion.
Teologia, f. teologi.
Teon-anto, s. uppdrag, uppgift; — **-sa-
na**, verbum, handlingsord.
Teos (-ksen), s. verk, arbete, produkt,
tillverkning, fabrikat; — **-laina**, för-
lagslån, förlag.
Teostaja, s. handtverkare.
Teosto, s. handtverk.
Tepasee, v. tager korta steg, stiger
smått l. nätt.
Tepastaa, -telee, v. stojar, väsnas, sys-
lar ifrigt, tages med, tumlar, bråkar,
stampar.
Tepertyy, v. dignar.
Tepistelee, v. trippar, hoppar smått,
trafvar.
Teppaa, -ppailee, k. **Tepistelee.**
Teppo, s. tripp; — **-vesi**, degvatten.
Tepponen, s. dim. småtripp; tekee
tepposia, gör otyg, spelar spratt,
begår galenskaper.
Tepsii, v. förslår, räcker till, stoppar;
skakar, går med lätta steg.
Tepsuttelee, v. strör, skakar, gör lätt.
Teputtaa, v. k. **Taputtaa** j. **Tepiste-
lee.**
Terhen (-nen), s. skjul, skygd, lä; dim-
ma, skugga.
Terhenellinen, -eninen, a. lugn, varm,
vek, len; dimmig, skuggig.

Terhentäinen, s. mojnande vind, vindstilla.
Terhentää, v. gör lugn, stillar; skymmer; hotar, skrämmer; saari terhentää, holmen bildar lugnt vatten *(på läsidan)*, erbjuder lä; terhentää näköä, skymmer syn.
Terho, s. ollon; — a. frisk, välmående; lugn.
Terholainen, a. boende i lugn, välmående, säll.
Terittää, **-ttelee**, v. förer med spets l. udd, tillspetsar, förskor; bildar korn; väntar på kornets växt.
Teritys, s. hvässning, förskoning.
Termiina, s. termin.
Termometeetteri, s. termometer.
Terne, **-ni (-en)**, s. råmjölk; — **-juusto**, kalfdans; — **-karva**, mjölkhår; — **-maito**, råmjölk; — **-pilvi**, tunt moln.
Terninen, a. af råmjölk, råmjölksblandad.
Teroittaa, **-ttelee**, v. skärper, hvässer; inskärper; t. kynää, formerar l. hvässer pennan: t. mieleen, lägger på sinnet, inskärper, inpräglar.
Teroitus, s. skärpning, hvässning, inskärpning.
Teroittuu, v. blir hvässt l. skärpt.
Tersistyy, v. blir kort l. trubbig l. nödvuxen.
Terssi, s. ters.
Tersuttelee, v. skakar, sållar.
Terttu, s. klase, hänge, tallstrunt, tofs på hårband.
Teruke, **-nen**, s. (strump)socka.
Terva, s. tjära; on tervassa, är tjärig l. nedtjärad; — **-hauta**, tjärdal; **-kirnu**, **-putsi**, tjärpyts; — **-npoltto**, tjärubränning; — **-pääsky**, ringsvala; — **-rinta**, tjärbröst; — **-vesi**, **-nkusi**, tjärvatten, tjärlag.
Tervaa, v. tjärar; förbittrar.
Tervainen, a. tjärig.
Tervakka, s. tjärört, flugfånga.
Tervaksinen, a. af tjärved, rik på tjärved.
Tervas (-ksen), s. tjärved, tyre; — **-leppä**, **-koivu**, al, björk med klibbiga blad, klibbal, -björk.
Tervaus, s. tjärning.
Tervauttaa, v. låter tjära.
Terve (-een), frisk, sund, helbregda; terve tultua l. tervetultu, välkommen; terve, terve miehelle! hell! var helsad! — **-sisuksinen**, kärnfrisk; — **-talijaiset**, välkom... — **-tullut**, välkommen.
Terveellinen, a. helsosam, sund.
Terveellisesti, adv. helsosamt.
Terveellisyys, s. helsosamhet, ... hetstillstånd, sundhet.
Terveesti, adv. sundt.
Tervehdys, s. helsning, påhel... komplimang; — **-kortti**, visitk...
Tervehtelee, v. helsar fortfarand... sar på en efter annan, går på ...
Tervehtää, **-tii**, v. helsar, helsar ...
Tervehtyy, v. blir frisk, läkes, ...
Terveinen, s.: pl. terveiset, h... gar, komplimang: sano l. vie ... jon) terveisiä minulta, ... min helsning, helsa (mycket) ... mig; käy terveisillä, gör ... visit, besöker, helsar på.
Terveydellinen, a. hyggienisk, ...
Terveys (-den), s. helsa, sundhet, ... het; terveydelle vahingollinen, skadlig för helsan, ohelsosam, ... terveydeksenne! väl bekom... — **-hoito**, helsovård; — **-lähde**, ... brunn; — **-lähde-paranus**, ...
Terveyttää, **eyttelee**, v. låter h... bota l. läka.
Terä, s. egg, bett, klinga; spets, ... ax, skida; ruis tekee terää, ... bildar ax; veitsen terä, ... knifsegg; päivän terä, solskifva, ... stråle; silmän terä, ögonsten, ... kan, saappaan terä, foten af ... pan, stöfveln; sahran terät, ... plogens gaffiar; airon terä, ... — **-ase**, **-kalu**, eggverktyg, egg... — **-juuret**, kronrötter; — **-le...** kronblad.
Teräinen, a. skarp, spetsig; kornig, ... n. e.; kaksiteräinen, tveeggad.
Teräisä, a. rik på ax, korn, skidor ...
Teräksellinen, a. som har stål, ... stål försedd.
Teräksinen, a. af stål.
Teränen, s. dim. litet bett y. m. ... räset, pl. sockor,
Teräs (-ksen), s. stål; — **-jää**, kär... — **-karanko**, stålklump l. -stör... **-kynä**, **-pännä**, stålpenna; — **-pe...** försedd med stål i ändan.
Teräsin (-imen), s. skarpt verk... stampjern, stampstål.
Terästys, s. förvandling till stål, ... läggning med stål, stålsättning.

ästyy, v. förvandlas till stål, blir ålsatt, härdas; terveys terästyy, elsan uppiggas l. härdas.
ästää, v. förser med stål, stålsätter, ärdar.
ättömyys, s. slöhet; kärnlöshet.
ätön, a. utan bett, slö; utan ax l. orn, omatad.
ävyys, s. skärpa, hvasshet, skarpet; qvickhet.
ävä, a. skarp, hvass, spetsig; qvick; — **-juoksuinen**, snabb att springa; — **kärkinen**, uddhvass, spetsig; — **-mielinen**, skarpsinnig, spirituel; — **-päinen**, hvassuddig, spetsig; qvickt fattande, skarpsinnig, med skarpt hufvud; — **-ymmärryksinen**, med skarpt l. klart förstånd, klarsynt.
rävästi, adv. skarpt, hvast, qvickt.
rävöittyy, v. blir hvass.
rävöittää, v. hvässar.
rää, v. förser med bett l. klinga; för kornrik l. axrik.
smä, s. ordning, skick; tesmällenä, på spiken, på punkten.
stamentillinen, a. testamentarisk.
stamentti, s. testamente; — **-nsaaja**, testamentstagare, testamentarie; — **-ntekijä**, testator, testamentsgifvare.
tri, k. **Teori**.
tuuttaa, v. skakar.
uhaa, **-ailee**, v. fäjstrar, larmar, stojar.
nottaa, **-ttelee**, v. skakar, rycker, far fram ryckvis l. vaggande.
uras (-aan), s. slagtboskap, slagtkräk; — **-härkä**, slagtoxe.
surastaa, v. slagtar; blotar, offrar.
surastaja, s. slagtare.
surastus, s. slagtning, slagt.
surastuttaa, v. låter slagta.
sutaroi, **-oitsee**, v. rör sig vårdslöst, svänger, vältrar sig, bestyr.
sva, s. elghane.
svana, s. elghona; renkalf.
siainen, s. liten fogel, mes, fink; talitiainen, pakkaist., taloxe; mustat., svartmes: tupsut., tofsmes; pensast., kärrmes; sinit., blåmes.
tie, s. väg, bana, kosa; on tiellä, är på väg; är i vägen *(ss. hinder)*; mennä tiehensä, gå sin väg; pois tieltä, ur vägen! hän on tiessänsä, han är sin kos; yksin tein, på samma gång; tie- ja vesiyhdistys, väg- och vattenkommunikation; — **-kirja**, väga-, lejdebref; — **-nhaara**, vägskilnad, skiljeväg; — **-nristeys**, korsväg, vägmöte; — **-nteko**, vägbyggnad; — **-ohi** l. **-vieri**, vägkant; — **-osa**, väglott.
Tiede (-teen), s. vetenskap; — **-kunta**, fakultet; — **-mies** l. **-miekka**, vetenskapsidkare, vetenskapsman; — **-seura**, vetenskapssocietet.
Tiedoitsee, v. forskar, studerar.
Tiedokas (-kkaan), a. vetgirig, nyfiken; kunskapsrik.
Tiedoksi-anto, s. delgifvande, kommunikation; — **-pano**, anslag, intimation.
Tiedollinen, a. som är föremål l. möjlig för vetande; teoretisk.
Tiedon-anto, s. underrättande, underrättelse, annons; delgifvande, kommunikation; — **-haara**, kunskapsgren; — **-haluinen**, vetgirig; — **-näyttö**, specimen.
Tiedos (-ksen), s. affisch.
Tiedoton, a. saknande kunskap l. underrättelse, oveten; oförfaren.
Tiedustaa, **-telee**, v. kunskapar, gör sig underrättad, utforskar, inhemtar, rekognoscerar, hör efter l. åt, spanar efter.
Tiehyke, s. gång, kanal.
Tienaa, v. tjenar, förtjenar.
Tienoo, s. nejd, bygd, omgifning; kirkon tienoilla, i trakten af kyrkan; joulun tienoissa, vid jultiden; ei laske tienoollensa, lemnar ej tillträde till sig.
Tiera, s. snöklimp under hästhofven; stenmossa, färgmossa.
Tieroittaa, v. bildar snöklimp.
Tieroittuu, v. får snöklimp under foten.
Tierotin (-ttimen), s. boll, klimp.
Tieteellinen, a. vetenskaplig.
Tieteellisesti, adv. vetenskapligt, vetenskapligen.
Tieteilee, **-teistelee**, **-telee**, v. idkar studier, studerar, kunskapar, teoretiserar.
Tieteilijä, **tieteistelijä**, s. vetenskapsman, teoretiker.
Tieteinen, k. **Tieteellinen**; — **-teisoppi**, teori; — **-teis-opillinen**, teoretisk.
Tieto (-don), s. kunskap, vetande, insigt, kännedom, underrättelse, uppgift; antaa t. jstkin, meddela underrättelse om ngt, delgifva ngt; on tiedossa, är kunnigt; tulee tietoon, kommer till ens kunskap; tilastolliset tiedot, statistiska uppgifter;

— **kirje**, advisbref; — **-kärkäs** l. **-haluinen**, vetgirig; — **-kukkaro**, trollpung; — **-mies**, kännare, siare; — **-sanomat**, **-lehti**, notisblad.

Tietoinen, a. kunnig, vetande; epätietoinen, oviss, tvifvelaktig; vähätietoinen, fåkunnig.

Tietoisuus, s. kunnighet; epätietoisuus, ovisshet.

Tietoo, **-oilee**, k. **Tiedustaa**.

Tiettävä, a. veterlig; k. **Tietää**.

Tiettävästi, adv. veterligen.

Tiettömyys, s. brist på väg.

Tietymätön, a. som ej kommer till kunskap, outgrundelig; katosi tietymättömiin, försvann i obekanta öden; on tietymätöntä l. tietymättömissä, stär i vida fältet.

Tietysti, adv. välförståendes, naturligtvis; såsom bekant, veterligen.

Tietyy, v. blir bekant, kommer till kunskap, uppdagas; tulee tietyviin = tietyy.

Tietäjä, s. kännare, spåman; trollkarl, siare; — **-ämmä**, s. spåkäring, klok gumma.

Tietäjätär, s. sierska.

Tietämättömyys, s. ovetenhet, obekantskap, okunnighet.

Tietämätön, a. ovetande, obekant, osäker; omedveten.

Tietäväinen, a. insigtsfull.

Tietää, v. vet, känner, har kunskap; tulee tietämään, får veta, inhemtar; se tietää pahaa, det bebådar ondt l. betyder illa; olla tietyillä l. tietyissä, vara på bekanta ställen, vara så att man vet utaf det: tulla tiettyihin, komma till kunskap, bli bekant; tieteni, mig veterligen, med min vetskap; tietääkseni, så vidt jag vet; till min kännedom; tietämättä, utan att veta, ovetande; tietävä, vetande; kaikkitietävä, allvetande; tekee tiettäväksi (= tiedettäväksi), gör veterligt; tiedetty l. tietty, veterlig, känd; se on tietty, det är kändt, naturligt; tieten taiten, med vett och vilja.

Tietön, a. utan väg, väglös, otillgänglig.

Tiheikkö, s. tät skog, snår.

Tihenee, **-ntyy**, v. blir tät, förtätas.

Tihennys, s. förtätning.

Tihentää, v. gör tät, förtätar, diktar, sår tätt.

Tihertää, **-telee**, v. gör i mjugg, [illegible]lar.

Tiheys, s. täthet: karghet.

Tiheyttää, k. **Tihentää**.

Tiheytyy, k. **Tihenee**.

Tiheä, a. tät; karg.

Tihinä, s. hväsning.

Tihisee, v. hväser sakta.

Tiheästi, **tiheässä**, **tiheään**, adv. [illegible]

Tihittää, k. **Tihentää**.

Tihkaa, v. felas, brister.

Tihkaantuu, v. blir vid litet lif. [illegible]nar.

Tihkiä, k. **Tiheä**.

Tihku, s. dagg, fin fuktighet, sippring; — a. tät; knapp, nöjd med litet.

Tihkuu, v. genomsipprar, droppar, [illegible]ras.

Tihma, s. dugg, duggregn; — **-silmä**, rinnande öga, surögd.

Tihnu, s. dugg.

Tihnuttaa, v. duggar.

Tihoo, v. fräser, sjuder, framsipprar.

Tihru, s.; — **-silmä**, plirögd, surögd.

Tihruttaa, **-telee**, v. droppar, [illegible] plirar, kisar.

Tihta, k. **Tiuhta**.

Tihu, k. **Tiheä**, **Tihku**.

Tihunti, s. -tionde.

Tihuttaa, **-ttelee**, v. låter sippra, [illegible]per, tåras, gråter sakta; astua tihuttelee, går trippande.

Tihutus, s. sippring, sakta gråt, [illegible]ning.

Tiili (-en), s. tegel; tekee tiilii, slår tegel; karkeaksi poltettu tiili, jernbrändt tegel; — **-arkku**, tegelbrukslåda; — **-tehdas**, tegelslageri l. -bruk; — **-lentekijä**, tegelslagare.

Tiilinen, a. af tegel, rik på tegel.

Tiilu, s. (boktryckar-) stil.

Tiima, s. timme; — **-kello**, ur; — **-pätsas**, solvisare.

Tiimainen, a. en timmes; tiimaisen l. tiiman työ, en timmes arbete; tiimaisen l. tiiman matka, en timmes väg.

Tiine, a. drägtig, ungstinn.

Tiineys, s. drägtighet.

Tiinu, s. tina; tiinuttain, tinvis.

Tiinullinen, a. med tina försedd; — a. en tina full.

Tiipertää, v. trippar; skuttar.

Tiipottaa, v. vippar, gifver efter, böjer sig.

Tiippoo, v. vippar.

t, s. tärna; **raukutiira,** skränna; **kalatiira,** fisktärna; **musta r a,** svart tärna.

kka, s. dyrk; **tiirikalla avaa- ton,** dyrkfri.

koitsee, v. dyrkar upp.

ittaa, k. **Tihruttaa** j. **Tirkistää.**

t, s. mal, ostmask.

ti, a. njugg; — s. fat, kopp; *(Ka-.)* kniptång.

ai, s. tisdag.

aillinen, a. tisdags gammal, tisgs.

ainen, a. tisdags.

i, -stinen, s. valp, racka.

, -inen, s. mes; tätting.

aa, v. bestrider; snäser.

enee, v. blir tät, förtätas; blir karg.

eys, s. täthet, fasthet, konsistens; rghet.

i, a. behändig, beqväm, nätt; — vipa.

is (-iin), a. tät, fast, kompakt; agg, karg; koncis.

istelee, v. förtätar smått; är karg, ogar.

istyy, k. **Tiivenee.**

istää, v. förtätar, packar, kondenrar.

t, s.: **tikapuut,** stege.

ihtaa, v. röres hastigt, knystar, uckar.

ihtuu, v. kiknar, qväfves.

iisee, v. tilltalar kärft, snäser.

iri, s. dolk, stickert.

is (-kkaan), s.; pl. **tikkaat,** stege.

ittää, v. pickar, knäpper.

ta, s. hackspett; 2) stake.

taa, v. stickar; 2) hugger; skärper; stenlägger.

telä, a. syrlig, bitter.

ti, s. styng, stick.

tu, s. sticka; slipsticka.

turi, s. tiotal, däcker *(af kalfskinn)*; yllevant.

tiäinen, s. steglitsa.

t, s. os.

ute, -tteen, s. band, hårfästning ed band.

uttaa, v. stieker i ögonen såsom 1. rök, lagar os; 2) fäster ihop är) med band; 3) fyller med stickor; väsker med slipsticka.

uu, v. osar.

t, s. rum, utrymme, plats; lägenhet, emman; läger, bädd; läge, belägenet, ställning, tillstånd, tillfälle; före, vägalag; napp, dihorn; **ei ole tilaa,** utrymme l. plats finnes ej; **tekee tilaa,** bereder rum; bäddar, tillreder bädd; **oma tila,** egen lägenhet; eget hemman; **hyvässä tilassa,** i godt stånd; **hyvällä tilalla.** på en god lägenhet; vid godt före; **kussakin tilassa,** i hvarje händelse; vid alla tillfällen; **lapsi ei ota tilaa,** barnet tager icke horn; — **-merkki,** bomärke; — **-nmies,** lägenhetsinnehafvare; — **-nteko,** bäddning; — **-päinen,** tillfällig, temporär; — **-pää,** tillfälle; — **-riite,** menföre; — **-suuruus,** rymdstorhet.

Tilaa, v. beställer, reqvirerar, prenumererar, subskriberar; t. **muualle** l. **toiselle,** bortackorderar.

Tilaaja, s. beställare, reqvirent, prenumerant, subskribent.

Tilainen, a. hörande till rum, lägenhet l. före.

Tilaisuus, s. tillfälle, läglighet, tillstånd.

Tilallinen, s. lägenhetsinnehafvare, fastighetsegare; — a. bofast, besuten, fastighetsegande.

Tilasto, s. statistik; — **-tiede,** statistisk vetenskap, statistik.

Tilastollinen, a. statistisk.

Tilaton, a. utan lägenhet, obesuten, icke bofast,

Tilaus, s. beställning, prenumeration.

Tilava, a. rymlig, lastdryg; solid (matem.).

Tilavuus, s. symlighet; volym.

Tilhi, s. sidensvans.

Tili, s. redogörelse, räkenskap, besked; räkning, konto; **tehdä tiliä,** göra redo l. räkenskap, redovisa; — **-kirjat, -laskut,** räkenskaper; — **-n-alainen,** redovisningsskyldig; ansvarsfull; — **-npäätös,** bokslut: — **-ntarkastaja, -ntutkija,** revisor; — **-ntarkastus,** revision; — **-nteko,** redovisning, redogörelse, räkenskap; — **-nvajaus,** balans, kassabalans; — **-päästö, -vapaus,** decharge, ansvarsfrihet; — **-vuosi,** redovisningsår.

Tilka (-lan), s. lapp, fiik, kil.

Tilkahtaa, v. sqvättar till l. ned.

Tilkainen, a. lappig.

Tilkin (-kimen), s. drifjern, stoppningskil.

Tilkka, s. droppe, sqvätt, tår.

Tilkkaa, v. sqvättar, droppar.

Tilkkii, -lkitsee, v. stoppar, drifver, diktar, kalfatrar.

Tilkku, s. lapp; sqvätt.
Tilkkuilee, v. klipper i lappar, går i bitar; droppar, dryper.
Tilkkuinen, a. lappig.
Tilkoittaa, -uttaa, v. lappar, hopflickar.
Tilleri, s. snäppa.
Tillittää, v. piper, lipar.
Tillus, s. halfstrumpa, socka.
Tiloittaa, v. placerar, ställer, förlägger, makar, gifver rum.
Tiloittuu, v. bosätter l. nedsätter sig.
Tilsa, s. snöklimp under foten.
Tilus, s. (mindre) lägenhet; ega; pl. tilukset, egor; — **-jako**, egoskifte; **-osa**, egolott; — **-raja**, egoskilnad.
Timantti, s. diamant.
Timotei, s. timotej.
Timpermanni, s. timmerman.
Timppi, s. hårbindel.
Tina, s. tenn; — **-mestaroitsee**, kannstöper; — **-nvalaja**, tenngjutare; — **-pää**, tennhufvud, skaft med tennprydnader; — **-rinta**, tennbröst, bröst med tennspänne; med tennfärgadt bröst, bröst med klingande röst; — **-savi**, hårdlera, blålera; — **-seppä**, tenngjutare.
Tinaa, v. förtennar.
Tinainen, a. af tenn, tennrik.
Tinaus, s. förtenning.
Tingittää, v. låter pruta.
Tinka (-ngan), s. beting, prut; dagtingan.
Tinkaa, v. betingar, prutar; diktar, kilar bräder.
Tinki, s. beting, ackord; — a. knapp, nidsk.
Tinkii, v. prutar; dagtingar.
Tinnertää, k. **Tannertaa**.
Tinnittää, -ttelee, v. ljuder gällt ss. en klocka l. bjellra.
Tinttailee, v. smuttar.
Tintti, s. smutt, snaps; 2) mes.
Tipahdus, tipaus, s. hastig droppning, hastigt fallen droppe.
Tipahtaa, -telee, v. droppar hastigt.
Tipahuttaa, v. låter droppa l. drypa, dryper i.
Tipakoitsee, k. **Tippaa**.
Tipla, s. prick, punkt, fläck.
Tipo, -onen, s. styfver, hvitten; — adv. alldeles; tipo tyhjä, alldeles tom.
Tippa, s. droppe; — **-leipä**, strufva; — **-tauti**, strangurin, stämma.
Tippaa, v. droppar; trippar.
Tippo, tipponen; meni tippo l. tipposen tiehensä, gick sina färder; pani tipposen tyhjäksi, gjorde alldeles slut, tömde till sista droppen.
Tippu, s. droppe, dropp; jälkitippa, efterlank; — **-kivi**, droppsten, stalaktit; — **-juoksu**, trippande språng l. lopp.
Tippuri, s. dröppel.
Tippuu, v. droppar, flyter droppvis, spilles.
Tipsuttelee, v. trippar; käydä tipsuttelee, går trippandes.
Tipu, s. tippa, pulla, kyckling; tipu tipu! pull pull! tipp tipp!
Tiputtaa, -elee, v. låter droppa, dryper, kringspiller.
Tirahtaa, v. sipprar ut hastigt, ger ifrån sig fint sorl.
Tiraljööri, s. tiraljör.
Tirehtori, s. direktor.
Tirehtööri, s. direktör.
Tirheä, a. arg, grälig, munvig.
Tirisee, v. sipprar, sorlar fint.
Tirittää, v. plirar, kisar.
Tirkahtaa, v. tittar upp hastigt, glimtar.
Tirkatti, s. hufva, alöja.
Tirkeä, a. klar, plirande; pigg, flink.
Tirki-, tirri-silmäinen, -silmä, a. plirögd.
Tirkistää, -telee, v. tittar, gluttar, glimrar, kisar, plirar.
Tirkka, s. dyrk; 2) småvessla.
Tirkkaa, v. uppdyrkar.
Tirskahtaa, v. strittar, fnyser, grälar hastigt; tirskahti nauramaan brast ut i skratt.
Tirske (-een), s. fnysning, sqvattning.
Tirskuu, v. fnyser, sqvattrar, qvittrar.
Tirso, s. långt utstående ända, lång näsa, snabel, snyte.
Tissukka, s. grinolle.
Tiski, s. disk; 2) skopa.
Tislaa, tisleeraa, v. distillerar.
Tisleeri, s. destillat.
Tislain, s. retort.
Tisma, k. **Tihma, Täsmä**.
Tissi, s. spene, tiss, patt.
Tissuttaa, -ttelee, v. går lätt och mjukt l. sakta, tassar.
Titisee, v. piper, qvittrar.
Titun, v. friskar, qviknar till.
Tiu, s. tjog.
Tiuha, k. **Tiheä**.

ta, s. kors i väfven; väfkam; oh-
n tiuhdat, kornagnar; —**-puikko**,
pinne.
ti, s. spannhäst.
ahtaa, v. droppar hastigt.
entaa, v. tillspänner, knappar in.
ka, a. tät, spänd, trång; sparsam,
igg; raha on tiukassa, det är
apt om penningar; vetää ohjat
ikkaan l. tiukalleen, drager in
spänner tyglarne.
kenee, v. tätnar; blir spänd.
ku, s. droppe; kalas.
kuu, v. droppar, dryper; roar sig.
u, s. pipning, pingling; bjellra,
igla.
uttaa, **-kuttelee**, v. droppar, häl-
droppvis.
uu, v. piper, pinglar.
a, s. sotskorpa, slagg.
u, s. löja.
kaa, **-ailee**, v. snäser, ryter, talar
äsigt l. vresigt.
kaisee, v. snäser till *(en gång)*,
ter till vresigt.
kaus, s. afsnäsning.
kii, **-oo**, k. **Tiuskaa**.
uttaa, v. pinglar.
, **tivis**, k. **Tiivis**.
llainen, **-nlainen**, a. sannolik.
llinen, a. verklig, veritabel, viss,
ta, reel.
llisimmuus, s. probalitism.
llisuus, s. verklighet, visshet, äkt-
t.
llisentaa, v. förverkligar.
n-mukainen, a. sanningsenlig, sanno-
:: —**-muotoinen**, **-näköinen**, sanno-
t, antaglig, probabel; —**-peräi-**
n, sanningsenlig, veritabel, verklig,
dentlig, allvarlig; —**-teko**, allvar,
rklighet.
entaa, v. bekräftar, bestyrker; för-
rkligar.
esti, adv. sannerligen.
eton, a. osann, sanningslös.
istaa, **-telee**, v. besannar, bestyr-
er, bevisar, betygar, intygar, vittnar.
istaja, s. vittne.
istamaton, a. obevisad, obestyrkt;
bevislig.
istettava, part. a. som skall l. kan
evisas, bevislig.
istettavasti, adv. bevisligen.
istin (-imen), **-e**, s. bevisningsme-
el, intyg, bevis, verifikat.

Todistus, s. intyg, betyg, vittnesbörd, bevis, attest, vittnesmål; —**-kirja**, skriftligt intyg, certifikat, verifikat; —**-päätös**, prejudikat; —**-vala**, vittnesed; —**-voima**, bevisningskraft, vitsord.
Todistuttaa, v. bringar till evidens, ger bekräftelse, bekräftar.
Todistuu, v. besannas, bekräftar sig.
Toe (-keen), s. damm, stängsel i vattnet för fiskbragder.
Tohero, s. ordningslös person, klåpare.
Tohisee, v. susar, sorlar, skrålar.
Tohistaa, v. åstadkommer susning l. skrål.
Tohittaa, v. ränner; k. **edell.**
Tohko, s. dumhufvud, fån; **laivan tohko**, bakstam.
Tohlaa, v. smutsar, nedsölar.
Tohlo, s. hornqvicke; fåne.
Tohlus, s. drölare, sölare; dröl, söl.
Tohmea, **-eroinen**, a. moddrig; tafatt.
Tohmero, s. modder; rådlöshet, dumhet.
Tohmertaa, v. går i modder, arbetar tafatt, fuskar.
Tohrii, v. stökar, tåtar ihop.
Tohtaroitsee, v. kurerar, botar.
Tohtii, v. törs, vågar.
Tohtori, s. doktor; —**-n-arvo**, doktorsvärdighet; —**-nrouva**, doktorinna.
Tohu, s. dån, sorl, buller; doft; dam.
Tohuinen, a. susande; dammig; full af doft.
Tohuu, v. doftar; bullrar.
Tohvaa, v. gör ngt blindvis, rycker, slår, krossar.
Toi, pron. k. **Tuo**.
Toikkaa, **-kailee**, v. stöter på måfå, knuffar, sticker.
Toikkaroi, **-roitsee**, v. raglar, staplar, gör på måfå, fuskar.
Toikko, s. utstående l. utsträckt ställning.
Toikkoinen, a.; **yksitoikkoinen**, enstöring; enformig: enfaldig.
Toimelijaasti, **-mellisesti**, adv. bestyrsamt, verksamt, omtänksamt, driftigt, beställsamt.
Toimelijaisuus, **-mellisuus**, s. bestyrsamhet, verksamhet, omtänksamhet, beställsamhet.
Toimelijas, **-mellinen**, a. bestyrsam, beställsam, verksam, omtänksam, driftig.
Toimentaja, **toimennusmies**, s. sysloman; agent.
Toimentuu, v. kommer till besinning.

Toimeton, a. obestyrsam, overksam j. n. e.
Toimettomasti, adv. overksamt, oomtänksamt j. n. e.
Toimettomuus, s. overksamhet, höglöshet.
Toimeva, k. **Toimelijas.**
Toimi (-en), s. trådarne i en fyrskäftad väfnad, uppränning; kangas on toimella, väfven är uppränd; 2) bestyr, förrättning, åtgärd, verkställighet, syssla, funktion; omtanke, drift; mies on toimessa, mannen är sysselsatt l. på bestyr; koulu on toimessa, skolan är i verksamhet; hänen toimellaan l. toimestansa, genom honom, genom hans åtgärd l. försorg; ei ole tointa, har ej bestyrsamhet l. drift; har ej ngn syssla l. verksamhet; saa toimeen, får i stånd; tulee täyteen toimeen, kommer till full verkställighet l. till stånd; tulla toimeen vähällä, slå sig ut l. komma till rätta med litet; panee toimeen, bringar i verkställighet, verkställer; pitää tointa, ryhtyy l. käy toimeen l. toimiin, vidtager åtgärd, går i författning, drager försorg (om ngt): saattaa l. laittaa toimeen, bringar till stånd l. i verkställighet, går i författning; saa toimeen, får till stånd l. uträttadt, går ut med; viran-toimet, tjenstegöromål l. -verksamhet; koulutoimi, skolväsendet; — **-kangas**, fyrskäftigt tyg; — **-kunta**, bestyrelse, kommission, komité; expedition; — **-mies**, kommissionär; — **-määrä**, uppgift; — **-ohje**, förhållningsregel; — **-valta**, befogenhet, myndighet; — **-vehe**, operation; — **-men-anto**, uppdrag, kommission; — **-menpito, -pide**, åtgärd, mått och steg; — **-meenpano**, bringande i verkställighet, verkställande, exekution; införande, inrättande; — **-meensaamaton**, outförbar, overkställbar; — **-meentulo**, utkomst, bergning.
Toimii, v. bestyr, är verksam, sysslar, handlar.
Toimimaton, a. overksam.
Toimielee, v. sysslar, opererar.
Toimikas (**-kkaan**), a. fyrskäftig; bestyrsam; — s. fyrskäftigt tyg.
Toiminen, a. af fyrskäftigt tyg.
Toiminta, -to, s. sysslande, verksamhet; handling, aktion.
Toimiskelee, v. bestyr, sysslar.
Toimitsija, s. syssloman.
Toimittaa, **-telee**, v. uträttar, verkställer, utför, förrättar, besörjer, sköter bestyr; redigerar; t. virkaa, förrättar l. förestår en tjenst; t. rahaa, skaffar penningar; toimitettaa kommissioner, uppdrag.
Toimittaja, s. förrättare, verkställare, kommissionär, skaffare; redaktör
Toimittelija, s. kommissionär.
Toimitus, s. förrättning, akt, verkställighet, göromål, kommission; besörjelse; redaktion; — **-johtaja**, verkställande direktör; — **-kirja**, expedition, instrument; — **-konttoori**, kommissionsbyrå; — **-kunta**, expedition; — **-maamittari**, förrättningslandtmätare; — **-mies**, förrättningsman, officiant; — **-palkka**, kommissionärsarvode, provision; — **-päällikkö**, expeditionschef; — **-valiokunta**, expeditionsutskott; — **-valta**, verkställighetsmakt.
Toinen, a. den andre, en annan; toiseksi, för det andra; kaksitoista (kymmentä), tolf; joka toinen, hvarannan; toisena (toisna, toisa, tois-) vuonna, under förra året; tois- l. toissapäivänä, i förrgår; sanoivat toinen toisellensa, sade åt hvarandra; — **-senlainen**. **-sentkaltainen**, annorlunda beskaffad, af annan art, olik; — **toiskertainen**, sekundär; andra resan (gången) gjord; — **toismuotoinen**, metamorfisk.
Toinnus, s. tillstånd af vederqvickning från dvala.
Toinnuttaa, **-ttelee**, v. har att repa sig, bringar till sans, vederqvicker befordrar uppkomst, upphjelper.
Tointumus, s. tillfrisknande, vederfående.
Tointuu, v. repar sig, hemtar sig, kommer sig före, qvicknar vid, blir redig; t. järjillensä, återkommer till sina sinnen.
Toipumus, k. **Tointumus.**
Toipuva, s. konvalescent.
Toipuu, k. **Tointuu.**
Toisa, **-sia**, s. annat ställe; toisa päin, åt annat håll; på annan sida l. led, om; meni toisaalle l. toisialle, gick åt annat håll; tuli toisaalta l. toisialta, kom från annat håll l. annanstädes ifrån.
Toisanne, adv. åt annat håll.
Toisesti, adv. för andra gången.

. upprepar, gör om; berättar
nda.
dv. annorlunda; — -muodos-
nformulering, omläggning.
n, toisinaansa, adv. understund-
nellanåt, då och då.
lee, v. varierar.
a, v. omarbetar.
(-imen), -sinto (-nnon), s. läs-
ariant; varietet.
, v. gör om l. andra gången,
par; toistaa peltoa, plöjer
gången; toistamiseen, för
gången, ånyo, upprepadt.
nen, a. till annan tid hörande;
aiseksi, tills vidare, till en an-
gång; lykätä toistaiseksi,
sjuta; — toistaiseksi-lykkäys,
sof.
-ten, adv. en annan gång.
uttaa, v. stöter i lur.
taa, v. blåser i lur, tutar.
a, v. trifves, frodas; finner sig,
r; 2) ropar.
. s. förhoppning; utsigt; — -asia,
ningsmål.
hikas, a. förhoppningsfull, rik på
ied goda utsigter, hoppgifvande.
oretki, s. pilgrimsfärd, vallfart.
oretkeläinen, s. pilgrim.
, s. hopp, önskan; olla toivos-
hysa hopp.
inen, a. som hoppas, hopfull.
llinen, a. hoppgifvande, hopfull.
mus, s. förhoppning, önskning,
kningsmål.
00, v. hoppas, önskar.
oton, a. hopplös.
ottaa, v. tillönskar, önskar.
ottaja, s.; onnen toivottaja,
atulant, lyckönskare.
vottava, part. a. önsklig, önskvärd.
vottelee, v. tillönskar fortfarande;
ifvar (*Kalev.*).
vottomasti, adv. hopplöst.
vottomuus, s., hopplöshet.
votus, s. tillönskan; onnen toivo-
us, gratulation; — -perä, önsknings-
mål.
ivuttaa, -ttelee, v. uppfriskar, ve-
derqvicker.
jottaa, v. är utstående; uppsätter;
seistä tojottaa, står upprätt l. rak.
kaa, -aisee, v. gör på måfå, tåtar l.
rappar till; t. vastaan, sticker l.
stoppar emot.

Tokahtaa, -tii, v. varsnar, förmärker, erinrar sig.
Tokeinen, a. försedd med damm l. stängsel.
Toki, adv. äfven, säkert, visst, dock; knapt, näppeligen; ei t., ingalunda; — -otto, rofferi; utmätning; — -puheinen, rättfram talande, frispråkig, fritalig.
Tokinainen, -inen, a. rättfram, djerf, fräck.
Tokka, s. bylte, knippe, docka, kardus; skock.
Tokkaa, v. sticker, stinger, pickar, hackar.
Tokkari, s. pickare, brödpigg.
Tokkii, v. pickar, naggar, sticker, hackar.
Tokkimus, s. brushane.
Tokko, adv. månne, månne väl, månne dock.
Tola, s. spår efter släde l. skida i snön, gångstig; olla tolalla, vara på spår; begripa.
Tolaa, v. gör spår i snön; 2) nedtrampar, smutsar.
Tolho, s. stor näsa l. trut; fåne.
Toljottaa, -ttelee, v. gör komligt, drölar; seisoa toljottaa, står och gapar, stollas.
Tolkki, s. ask; suolat., saltkar.
Tolkku, s. begrepp, reda.
Tolkkuu, -kuitsee, v. förstår, menar; utreder med ord, pratar.
Tolkkuu, v. runkar, vickar.
Tolkullinen, a. begriplig; förståndig; artikulerad (*ljud*).
Tolkuton, a. obegriplig; oartikulerad (ljud).
Tolkuttomuus, s. nonsens.
Tollakka, s. fåne, dummerjöns, stoll.
Tollero, s. rundt bylte; dumhufvud.
Tollo, s. rundt bylte; 2) brackstut; 3) dumhufvud, lymmel: tuohitollo, näfverrulle (till nätfläte); on tollossa, är hopbyltad; makaa tollollansa, ligger och vräker sig på rygg; — -nokka, stubbnäsa.
Tollukka, Tollustaa, k. **Tallukka, Tallustaa.**
Tolppa, s. stolpe; 2) torp.
Tolppo, s. bläckhorn.
Toltti, s. tolft.
Tolva, s. rentraf; 2) tolfskilling.
Tolvana, k. **Tollakka.**
Tomajaa, -misee, v. dånar, juder doft, dunkar.

Tomahtaa, v. dånar l. dunkar till.
Tomahuttaa, v. åstadkommer hastigt dån slår till dånande.
Tomina, s. dån, buller.
Tomistaa, v. åstadkommer fortfarande dån.
Tommoinen, k. **Tuommoinen**.
Tomppeli, s. pundhufvud, tölp, dåre; — a. fåvitsk, tölpig.
Tomppi, s. stomp.
Tomu, s. dam, stoft; — **-hiekka**, stoftsand; — **-perhonen**, mal.
Tomuinen, a. dammig.
Tomuton, a. damfri.
Tomuttaa, **-elee**, v. dammar upp l. bort; neddammar.
Tomuu l. **tomuaa**, v. dammar, flyger dam, sprider dam.
Tomuuntuu, **-muttuu**, v. neddammas, blir dammig.
Tomuuttaa, v. befriar från dam, dammar.
Tomuuttamaton, a. odammad.
Tonkii, v. bökar; gifver stickord, pikar.
Tonne, k. **Tuonne**.
Tontti, s. tomt; 2) tolft.
Tonttu, s. tomte; spöke.
Topelo, s. koffernagel, bult, pinne.
Topertun, v. kommer af sig.
Toppa, s. topp; kardus.
Toppaa, v. stoppar.
Toppinki, s. stoppning.
Toppu, s. kruka, potta.
Tora, s. träta, gräl, kif; skrapa, bannor; tekee toraa, framkallar träta; saa toria, får bannor; — **-hammas**, hörntand, roftand, huggtand, bete; grälmakare; — **-jyvä**, mjöldryga; — **-kurkku**, ragata.
Toraa, **-rajaa**, v. kifvas, grälar, bannas; qvider, sorlar, knarrar.
Toraantuu, **-reutuu**, v. råkar l. kommer i gräl l. tvist.
Torainen, a. grälig, trätosam.
Toraisa, **Torakas**, k. **Torainen**.
Torakka, s. torakan, kakerlack.
Toraton, a. icke grälig, utan gräl.
Tore (-een), s.; pl. **toreet**, bannor.
Torelijas, a. grälig.
Tores (-een), s. slummer; hengen toreet, själatåg.
Tori, s. torg; 2) vattenränna; qvarntratt; — **-päivä**, torgdag.
Torjuu, v. afvärjer, afvänder, fördrifver, föser bort.

Torkahtaa, v. nickar till af slummer; blundar; svigtar, vacklar, snafvar
Torkahuttaa, v. har att hastigt nicka l. vackla; astua torkahutti ett väldigt steg, steg vårdslöst.
Torkka, s. blund, nickning.
Torkkari, s. kyrkoväckare, -stöt.
Torkko, s. slant-, triangelkrok.
Torkkoo, v. pekar fram, räcker slantar *(fisk)*.
Torkku, s. blund, slummer.
Torkkuu, v. blundar, slumrar nickar nuckar; svänger.
Torkotin (-ttimen), s. peksticka.
Torkottaa, v. pekar, visar med hand l. redskap.
Torkunta, s. blundning.
Torkus, s. slumrande tillstånd.
Torkuttaa, v. har att nicka och tynger; går vacklande; minä. det tynger mig, jag besväras af ning, jag vill blunda.
Torni, s. torn; — **-niekka**, med försedd; — **-nkello**, tornur.
Toro, s. pip, ränna, qvarntratt; hufvud.
Torppa, **-ppi**, s. torp.
Torppari, s. torpare.
Torro, s. utstående ställning *(i lik mening)*; on torrollansa, är stående l. med näsan i vädret.
Torrus, s. sömnyrsel, domnadt tillstånd dvala.
Torskahtaa, v. sjunker hastigt smuts; frustar l. prustar till.
Torstai, s. torsdag.
Tortto, s. tratt.
Torttu, s. tårta.
Toru, s. bannor, förebrådse.
Toruttaa, v. låter banna; gifver skrapa, upplexar.
Toruu, v. grälar, träter, kifvas, tillrättavisar.
Torvettaa, v. blåser i lur l. sunar, trumpetar.
Torvi (-en), s. rör, pip, lur, horn, basun, trumpet; **kurkkut**, luftstrupe — **-oja**, rördike; — **-ensoittaja**, blåsare.
Tosi (-den), a. sann, verklig; — sanning, allvar; puhuu totta sanning; näyttää toteen l. todi si, bevisar vara sant, styrker; tosiansa, i sanning, verkligen, sin, visserligen, väl; tehdä tosia göra skäl för sig; todenteko. var; todenteolla, på allvar; todi

tta, verkligen l. alldeles sant, sanndeligen; olla tosissansa, vara varsam; todesta l. todestaan l. denperästä, på fullt allvar; — **eikka** l. **-asia**, sann sak, faktum; **-tarve**, verkligt behof; — **-tieto**, ll visshet.

a, v. toddar.

en-näyte, **-näytäntö**, s. bevisning, vis; — **-näyttämätön**, ostyrkt; — **aamaton**, obevisst, outredd; obevis-; — **-saatava**, bevislig.

entuu, **-teutuu**, v. bekräftar sig, sannas, slår in, går i fullbordan, rverkligas.

uttaa, v. bekräftar, besannar, leder bevis, förverkligar.

, s. toddy.

nainen, a. sann, sannfärdig, upptig, trovärdig.

nen, a. sannfärdig, sann, uppriktig, lvarlig, allvarsam; verklig, reel; t. si, verklig sanning.

sesti, adv. sannerligen; i sanning; lvarsamt, uppriktigt.

suus, s. sannfärdighet; uppriktigt; allvarsamhet.

ku, **-unen**, s. fiskaffall, fiskräs, afräde.

llinen, a. med spisel försedd; — s. iseln full.

telee, v. hörsammar, lyder, bryr l. kymrar sig om; tauti ei tottele htoja, sjukdomen gifver icke vika r läkemedel; se on toteltava, t skall hörsammas l. efterlefvas, t tjenar till efterrättelse.

telematon, a. olydig, ohörsam, olydttig, oefterrättlig.

telemattomuus, s. olydnad.

telemus, s. lydnad, hörsammande.

televainen, a. lydaktig, lydig, hörsam.

televaisesti, adv. lydigt, lydaktigt, örsammeligen.

televaisuus, s. lydaktighet, lydnad, örsamhet.

to, s. spisel, eldstad, härd.

tumaton, a. som ej vänjes l. vants id, ovan, ovan vid (johonkin).

tumattomuus, s. brist på vana, ovana.

tumus, s. vana, rutin.

tunut, part. a. van, öfvad, förtrogen, ntinerad.

tuu, v. vänjer sig, blir van.

Totuttaa, v. vänjer, gör van, öfvar, inöfvar, dresserar; totuttu tapa, inrotad vana.

Totuus (-den), s. sanning; allvar.

Touhaa, v. stojar, stökar.

Toukka, s. larf, trädmask.

Toukkaa, v. gör ngt blindvis, stöter, slår, stångar; bannar.

Touko (-u'on l. -von), s. säde; sådd, sånings, det sådda, utsäde; tekee toukoa, förrättar sådd, sår; touvonteko, sådd: talvitouko, höstsådd; — **-aika**, tiden för vårsådd; — **-härkä**, majbagge, pingborre; — **-kuu**, Maj månad; — **-lintu**, ringärla; — **-maa**, vårsädesland; — **-metttinen**, skogsdufva; — **-viljа**, vårsäd.

Toukoo, v. gör sådd, bereder åkern till sådd.

Tourii, v. gräfver, omrör.

Tousuttaa, v. har att gunga, låter gunga.

Tousuu, v. gungar (upp och ned).

Touta l. **toutain (-imen)**, s. karp.

Touvi, s. tåg.

Toveri, s. kamrat, följeslagare.

Toveritsa, s. följeslagarinna.

Toverus, s. en af kamraterne.

Toveruus, s. kamratskap.

Tovi (-en l. -in), s. resa, gång; tähän toviin, tällä tovella, denna gången; toisella tovella, andra gången.

Traani, s. tran.

Trahtööri, s. traktör.

Trelli, s. dräll; drillplog.

Trenki, s. dräng.

Trikoo, s. trikot.

Trilla, s. trilla.

Troppu, s. stropp.

Trykkää, v. trycker.

Trälli, s. trälla; dräll.

Tsaari, s. tsar.

Tue (tukeen), s. stöd; understödt tillstånd.

Tueton, a. utan stöd, värnlös.

Tuhajaa, v. susar, myser, fläser.

Tuhannennesti, adv. tusende gången.

Tuhannes (-nennen), a. den tusende.

Tuhannesti, adv. tusen gånger.

Tuhansinen, -tinen, a. tusenfaldig.

Tuhansittain, adv. tusentals.

Tuhat l. **tuhannen**, a. tusen; t. miestä, tusen man; tuhannen miehen voima, tusen mans styrka; tuhannen tuhatta, miljon, tusen sinom tusen; tuhansin, tusentals; — **-latva**, tusenknopp.

Tuhaton, a. utan aska, asklös.
Tuhe (-een), s. stök, susning, sus, druckenhet.
Tuherrus, s. gnidning, stök.
Tuhertaa, v. gnider, stryker, stökar, klåpar, suddar.
Tuhertuu, v. gnides, gnuggas.
Tuhina, s. susning, flåsning.
Tuhisee, k. **Tukajaa**.
Tuhittaa, v. beströr med aska, askar.
Tuhka, s. aska; — **-lanta**, askgödning; — **-mato**, brandmask; — **-pesä**, askfall, askrum; — **-pää**, brandax; — **-rupuli**, **-rokko**, messling.
Tuhkaa, **-kii**, v. nosar, snusar; 2) askar, gör till aska.
Tuhkainen, a. askig, askblandad, af aska; — s. messling.
Tuhkelo, **tuhkiainen**, s. bofist.
Tuhkimo, **-kimus**, s. askunge.
Tuhkuri, s. menk; 2) messling; bofist.
Tuhlaa, v. slöser, förslöser, skingrar, misshushållar.
Tuhlari, **-aaja**, s. slösare.
Tuhma, a. dum, oförståndig; bestört; — **-nrohkea**, dumdristig; — **-n-ujo**, bondblyg.
Tuhmasti, adv. dumt.
Tuhmenee, **-ntuu**, v. blir dum l. bestört.
Tuhmentaa, v. gör dum l. bestört; undertrycker, hämmar.
Tuhmuus, s. dumhet.
Tuhnii, v. bökar, stökar, nosar.
Tuhnio, s. uppbökad hög l. hop, bofist; fnöksvamp, fnöske; drucken person, dröl.
Tuhnus, s. stökare, nosare, dröl.
Tuhnustaa, v. sölar, drölar, gör smutsig.
Tuho, s. förderf, ofärd, undergång, skada; komp. **tuhompi**, förderfligare, sämre; — **-latinki**, grundskott; — **-työ**, illbragd.
Tuhoinen, a. förderflig, skadlig; liten.
Tuhoittaa, k. **Tuhittaa**.
Tuhoo, **-ottaa**, v. förderfvar, förgör, förstör, tillintetgör.
Tuhoo, v. k. edell.; lindras *(smärta)*, kringsprides, kringströs *(för vinden)*; uppblåses, sväller.
Tuhostaa, **-ttaa**, v. andas, pustar, flämtar.
Tuhostuu, v. blir andtruten, förlorar andan, kiknar.
Tuhotin (-ttimen), s. luftöppning i blåsbälg, klaff, pust.

Tuhraa, **-ustaa**, v. bökar i [illegible] vältrar sig i smuts; smutsar, [illegible] suddar.
Tuhrautuu, **-raantuu**, v. smutsar [illegible] blir smutsad, nedsölas.
Tuhre, s. uppbökadt tillstånd, [illegible]
Tuhrii, **-railee**, v. bökar fortfar[illegible] roddar, klåpar, suddar.
Tuhru, s. smuts; bökare, nedsölare, [illegible] **-silmä**, surögd.
Tuhrus, s. bökare, nedsölare.
Tahruttaa, v. nedsölar, suddar, [illegible] ker.
Tuhrutus, s. nedsölande, [illegible] bestrykning.
Tuhtalaudat, s. pl. tvärbrädena [illegible] lan gaffelplogens handtag; [illegible] en båt.
Tuhto, s. toft; tulle.
Tuhu, s. dugg, duggregn; [illegible] vindpust.
Tuhuilee, v. duggar l. susar [illegible] fortfarande,
Tuhuttaa, v. duggar, åstadkom[illegible] ning.
Tuijottaa, v. tittar fram, [illegible] stirrar; drifver fram; ilar.
Tuikahtaa, v. stöter hastig[illegible] fram l. förbi, glimtar fram, [illegible] hast.
Tuikea, a. stickande, skarp, [illegible] tande, vresig.
Tuiki, adv. alldeles, helt och [illegible] menee t., går om intet; t. [illegible] utfattig: t. märkä, genomvåt.
Tuikka, a. stötande, häftig, skarp, [illegible] tig; — s. häftig menniska, häftig [illegible]
Tuikkaa, v. stöter *(ss. med tryne, [illegible]* skuffar hastigt, slår till oförm[illegible] häller droppvis; tindrar, glimtar.
Tuikkailee, v. stöter då och då, [illegible] par, ger stickord.
Tuikkainen, a. stötande, häftig, [illegible] vresig.
Tuikkare, s. ngt utspringande, [illegible] sta, spån m. m.
Tuikkari, s. stickverktyg, pryl.
Tuikkii, k. **Tuikkaa**.
Tuikkinen, s. pigg, gli; pajut[illegible] gare.
Tuikuttaa, v. stöter fortfarande, [illegible] ker; är vresig, bites.
Tuima, a. våldsam, häftig, skarp, [illegible] rå, saltlös, äcklig.
Tuimaa, v. qväljer *(ss. saltlös [illegible] hunger)*, plågar obehagligt, är [illegible] skärper till.

ısti, adv. våldsamt, häftigt, bistert.
ilee, -meltaa, v. qväljer smått l. farande j. n. s.; vrt. **Tuimaa.**
inee, -mentuu, v. blir saltlös l. aklig, blir häftig.
ineton, a. oduglig, förderfvad, utan bestånd.
intaa, v. gör saltlös l. äcklig.
stelee, v. beter sig våldsamt, visig häftig, gör sura miner.
stuttaa, v. gör häftig.
stuu, v. blir häftig l. våldsam, lågar, förgrymmas.
ius, v. häftighet, bisterhet; råhet, löshet.
tuinen, a. oansenlig, obetydlig.
aa, v. kastar omkring, strör hit dit, skuffar, stöter.
ahtaa, v. kringkastas hastigt, falhandlöst, flyger.
:e, s. kringkastadt tillstånd l. ting, arr.
:ii, v. kastar fortfarande omkring i. e., slänger sig.
:ina, -kimus, s. kringkastning, igspridning, stötning, skuffning.
tu, s. snöyra, snöfall, yrväder; — **mi**, yrsnö.
tuinen, a. full af kringkastade sa-; snöyrande; t. ilma l. sää, yrler.
ıuttaa, v. har att kringströ, snöga yra; yrar igen; tulee tuiskutın, kommer som en snöyra l. damnde.
tuu, -uaa, v. kringströs l. kringıtaa, drifver, snögar, yrar.
taa, v. uppstödjer.
:u, s. ryck; snarstickenhet, hetsig-:; — **-päinen**, snarsticken, hetsig; ckfull; — **-päisyys**, snarstickent, hetsighet,
tuinen, a. nyckfull, häftig.
ertaa, tuiviloitsee, v. sticker, tuff-, rycker, slänger.
htaa, v. framstörtar, ilar.
ıatti, s. dukat.
ahdus, s. förqväfning.
ahtuu, v. förqväfves, storknar, dämıs.
ahuttaa, -kauttaa, v. qväfver, hämır. dämper; tukahuttava, -vainen, äfvande, meftisk.
ala, a. svår, kinkig, besvärlig, trycnde, mödosam.
alustaa, v. utledsnar.
aluus, s. svårighet, kinkighet.

Tuke (-kkeen), s. igentäpt tillstånd; täppningsmedel, stoppa, dref, förband.
Tukee, v. stödjer, understödjer, upprätthåller, skyddar.
Tukehtuu y. m., k. **Tukahtuu.**
Tukeva, a. stödjande; stadig, fast, stark, pålitlig.
Tuki (tuen), s. stöd; pl. **tuet**, styltor; — **-seivās**, stödjestör, stötta; — **-toivo**, tillförlitligt hopp; — **-turva**, värn, skydd.
Tukistaa, v. luggar, hårdrager.
Tukistus, s. luggning.
Tukitsee, k. **Tukkee.**
Tukittaa, v. låter tillstoppa l. täppa; 2) stockar.
Tukitus, s. tillstoppning.
Tukituttaa, v. låter tillstoppa l. tillstoppas.
Tukka, s. lugg, hår; tukan raja, hårfästet; kirveen t., yxhammare; — **-nuora** l. **nuotta** (= tukanveto), hårdragning; käyvät l. rupeavat tukkanuottaisille, komma i luften på hvarandra, börja luggas.
Tukkailee, v. luggar, luggas.
Tukkainen, a. luggig.
Tukkamainen, a. lugglik, långhårig.
Tukkee, v. tillstoppar, täpper, drifver, fördämmer, stänger.
Tukkeentuu, -eutuu, v. blir tillstoppad, täppes, stockas; tränger l. stockar sig.
Tukki, s. stock, block, kubb, bom.
Tukkii, k. **Tukkee.**
Tukko, s. tapp, stoppa, bundt, förband; tie on tukossa, vägen är stängd: vägen är igenyrd; nenäni meni tukkoon, jag fick snufva; haavan t., sårbindel; heinät., höstoppa; vesit., våt trasa l. stoppa; — **-tauti**, andtäppa.
Tukkoo, v. stoppar till *(rask!)*; gör knippor, stackar *(säd)*.
Tukku, s. knippa, bundt, packe, kolly; rahat., penningbundt; tukkunaan, altihop, rubb och stubb; helt och hållet; tukulta, en gross; i parti; tukummin, mer i hop, närmare hvarandra; tukuttain, bundtvis, partivis, i stort; — **-kauppa**, gross- l. partihandel; — **-kauppias**, grosshandlare, grossör, partihandlare.
Tukkuri, s. koefför, frisör.
Tukkuu, v. stoppar in, invecklar, gömmer; föser ihop, hopar, samlar, inpackar.

Tuko, s. qväfve; — **-pitoinen, -sekainen** (tukoinen), qväfvehaltig.
Tukos, s. tilltäpt l. tillstoppadt tillstånd.
Tukottaa, v. förser med bindel; delar i bundtar.
Tulee, v. kommer, anländer; uppkommer, blir utaf, blifver, mognar; kännes; tilfkommer, bör; beträffar; t. saapuville l. paikalle, kommer tillstädes, infinner sig; aika t., det kommer en tid; tiden tillstundar; t. aikaan l. toimeen, kommer till rätta; ei tule, jos ei ole tullakseen, kemmer ej, om det icke så är af ödet bestämdt; t. tuloansa, kommer med ens l. fortfarande; on tulemassa, är i antågande; tullen mennen, gående och kommande, på ditfärden och återfärden; terve tultua, välkommen; minun t. ikävä, jag får ledsamt; tuho hänen tulevi, förderfvet öfvergår honom; t. hätä käsiin, det blir nöd å färde; tuleva aika, den tillkommande tiden; ei siitä tule mitään, deraf blir intet; mistä se tuli, huru kom det till, hvaraf kom det sig? t. terveeksi, blir frisk; t. tautiin, sjuknar in; tuli sanoneeksi, han kom att säga l. yttra sig; t. puheiksi, kommer på tal, blir fråga om; ohra t., kornet mognar; t. kalalle l. kalalta, kännes som *(smakar l. luktar af)* fisk; minun t. saada, jag eger få, jag bör få; minun t. tehdä, mig tillkommer att l. jag bör göra; mitä siihen asiaan t., hvad den saken angår; minun ei tule siihen mitään, jag har dermed ingenting att skaffa; hän t. isäänsä, han bräs på sin fader; pahoin tullut, illa utkommen, *(Kalev.)* illa medfaren.
Tuleennuttaa, -leuttaa, v. bringar till mognad, låter mogna.
Tuleentua, -leutua, v. mognar.
Tulehdus l. **tulehus (-uksen)**, s. inflammation, inflammeradt tillstånd.
Tulehma, s. glöd, brasa; inflammation; fläkt.
Tulehtua, -littua v. blir het, eldig, inflammeras.
Tulellinen, a. som har eld.
Tulematon, a. som ej kommer l. kommit, uteblifven.
Tulemus, s. ankomst, tillkomst; taudin t., sjukdomsanfall.
Tulennos, -nnus, s. brasa, glöd; eldstad.
Tulentua, k. **Tulehtua**; tulen- nut jyvä, brandskadadt sädeskorn.
Tuleskelee, v. kommer småningom ofta.
Tulestaa, v. eldar, gör eld.
Tulettaa, v. låter komma l. blifva. f- vandlar; har att mogna.
Tuletteleo, v. låter ofta komma, k- mer tidt och ofta; ikävä t., le- den påkommer tidt och ofta; to- teleksen, närmar sig.
Tuleus, -leumus, s. mognande. mog-
Tuleva, tulevainen, a. kommande. k- kommande, framtida, blifvande. f- stående.
Tulevaisuus, s. framtid.
Tuli (-en), s. eld; fyr; tulee om- tulille, kommer till egen härd, e- hem; olen tulillani, jag är vid m- härd, hemma; on tulisassa, i- vred, upphetsad, blixtrande ond- ia levan t., kornblixt; revontulet, norrsken; tulen lento, reform. h- utslag l. det som förorsakar utsl- tulen kestävä, eldfast; tulen k- keinen, vulkanisk; tulen ottam- eldfängd; tulen ottamaton, el- brandfri; tulta suitsuttava, r- sprutande; — **-astia**, fyrfat; — **-hark** eldgaffel; — **-jauho**, pyrofor; — **-kivi**, svafvel; t—en tohu, svafv- blomma; — **-kivinen**, af svafvel, sv- velaktig; — **-konna**, salamander; — **-kynnys**, eldbrygga; — **-kuril** eldgap; — **-kuuma**, glödhet; — **-kä- mainen**, plutonisk; — **-nuoli**, m- rit; — **-muju**, lava; — **-palo**, el- våda, brand; — **-punainen**, eld- — **-rauta**, eldstål; — **-rokko**, s- lakansfeber; — **-vuori**, vulkan; — **sija, -pesä**, eldstad, härd; — **-sö- to**, bloss, fackla; — **-vala**, eldpe- — **-öljy**, skedvatten.
Tulija, s. den som kommer, ankomm- de, tillträdare.
Tulijainen, s.; pl. tulijaiset, ankom- gåfvor, hemkomstöl; — **-aispuhe**, t- trädestal.
Tulimainen, a. eldlik.
Tulinen, a. eldig, het, hetlefrad, häft-
Tulisesti, adv. eldigt, häftigt.
Tulistaa, v. upphettar, glödgar. öfv- hettar.
Tulistuttaa, v. åstadkommer upphet- ning l. uppbrusning, gör eldig l. he väcker vrede.

tuu, v. blir upphettad, uppglöd-
, uppeldas; blir het l. hetsad l.
:ig, uppbrusar.
uus, s. eldighet, hetsighet.
taa, v. svaflar, färgar eldröd, glöd-
. gör eldig.
tuu, v. blir eldig l. eldröd, upp-
taa, uppglödgas.
us, s. svafling; glödgning; fyrning;
erkeri; — **-laitos**, pyroteknik.
itsee, v. tolkar.
itsija, s. uttolkare, tolk.
ka, s. mutter; hjulbössa.
ki, s. tolk.
s, s. tulle.
a, **-itsee**, v. förtullar.
amaton, a. oförtullad.
uttaa, v. låter förtulla.
, s. tull; — **-mies**, tullbetjent,
näär; — **-määrä**, tullsats; — **-nhoi-**
a, tullförvaltare; — **-raha**, **-mak-**
tull, tullmedel, tullafgift.
ton, a. tullfri; oförtullad.
), s. rulle, bylte.
, s. ankomst, inträde; inkomst, intägt,
rad, afkastning, äring; tehdä tu-
ansa, intåga; olla tulossa l. tu-
llansa, vara i antågande l. annal-
nde; tulot ja menot, inkomster
h utgifter; vuotinen t., årlig in-
mst; vuodentulo, årsväxt, äring;
-aika, futurum; — **-ntekijä**, fak-
r; — **-ryyppy**, ankomstsup; —
enttiili, tilloppsventil.
)inen, **-oisa** a. rik på afkastning,
nnig, inbringande, indrägtig, vinst-
fvande.
)kas (-kkaan), s. nykomling, till-
ädare.
)kki, s. intägt, inkomst, afkastning.
)s (-ksen), s. resultat, produkt; af-
stning, inkomst.
pitsee, v. korkar, tilltäpper.
ppa, s. plugg, propp, kork.
ppaa, v. inkilar, proppar, korkar,
luggar.
ppo, s. sprund.
us, s.; pl. tulukset, elddon; —
kuppi, skörask.
va, s. vårflöde, vattenflod; joki on
ulvillansa, ån flödar öfver, öfver-
vämmar; *(fig.)* ström, uppsjö; —
n-aika, flodtid; — **-vesi**, flödvatten.
lvaa, **-ilee**, v. öfversvämmar, flödar
fver, strömmar, tillströmmar.
lvii, **-vehtii**, k. edell.
ma, s. kärna, cellkärna.

Tumakas, a. kärnrik, -full.
Tumma, a. dunkel, mörklagd; tum-
man punainen, mörkröd.
Tummakka, a. något dunkel l. mörk-
lett.
Tummehtaa, v. fördunklar; *(fig.)* ned-
sätter, förklenar.
Tummehtuu, **-enee**, **-ettuu**, v. fördunk-
las; utslocknar, blir blek.
Tummentaa, v. fördunklar, förmörkar,
släcker, hämmar.
Tumppi, **-u**, s. vante.
Tumpuloitsee, v. tuffiar, handskas.
Tumpura, k. **Tumma**, **Tymperä**; —
-noki, brunsot.
Tungehtii, **-itsee**, v. tränger sig.
Tungeksii, v. tränger fortfarande, sö-
ker tränga sig.
Tungettaa, v. inträngер, påträngер, på-
pockar.
Tungettelee, v. påträngер smått, är på-
hängsen.
Tungos, s. sammanträngdt tillstånd,
trängsel, stort tillopp.
Tunkee, v. tränger, inträngер; påträn-
ger, pådrifver, trugar.
Tunkeilee, **-ngeskelee**, v. tränger l. på-
drifver småningom, tränger sig, trän-
ges.
Tunkemus, s. påträngning, påpockning.
Tunkeutuu, v. inträngер sig, blir in-
trängd, påtränges.
Tunkija, s. påträngare, trugare.
Tunkio, s. dynghög, sophög.
Tunkka, s. unkenhet; 2) kagge.
Tunkkaantuu, v. unknar.
Tunkkainen, a. unkèn.
Tunko, **-u**, s. trängsel.
Tunkoinen, a. trång, hopträngd, träng-
selfull.
Tunne (-nteen), s. känsla.
Tunnehtii, v. känner, har känsla af.
Tunnin (-ntimen), s. känselorgan.
Tunnistaa, v. igenkänner.
Tunnistumaton, a. oigenkännelig.
Tunnistuu, v. blir igenkänd, igenkän-
nes.
Tunnokas, a. känslofull, känslig; sam-
vetsgrann.
Tunnollinen, a. samvetsgrann; känslig;
sinnlig.
Tunnollisesti, adv. samvetsgrant.
Tunnollisuus, s. samvetsgrannhet; med-
känsla.
Tunnoton, a. känslolös, samvetslös, med-
vetslös.

Tunnottomasti, adv. känslolöst, samvetslöst.
Tunnottomuus, s. känslolöshet, samvetslöshet, medvetslöshet.
Tunnunnainen, a. igenkännelig, kännspak.
Tunnus, s. kännemärke, kännetecken; — **-merkki**, kännetecken, lösen; vedermäle; — **-puustavi**, karaktersbokstaf; — **-sana**, paroll; — **-seteli**, **-kirja**, konnässement.
Tunnustaa, v. bekänner, tillstår, erkänner: känner på l. efter; märker.
Tunnustaja, s. bekännare.
Tunnustelee, v. drager känsla af l. till något, tycker sig känna; känner sig före, känner efter.
Tunnustin (-imen), s. trefvare, spröt, antenn.
Tunnustus, s. bekännelse; — **-kirja**, bekännelseskrift, symbolisk bok; — **-oppi**, symbolik; — **-vanki**, bekännelsefånge.
Tuntee, v. känner, igenkänner; tunteakseni, såvidt jag känner; tunnettava, kännbar, igenkännelig, kännspak; tunnettu (tuttu), känd, bekant, beryktad; hyväksi tunnettu, välkänd.
Tunteellinen, tuntehikas, a. känslofull, känslosam, sensibel.
Tunteellisuus, s. sensibilitet, känslosamhet.
Tuntelee, -nteilee, v. känner smått, känner efter, får känning af, igenkänner.
Tuntematon, a. icke kännande, omedveten; obekant, okänd, oigenkännelig.
Tuntemattomuus, s. obekantskap; brist på känsel l. känsla.
Tuntemus, s. känning, känsla, känsel.
Tuntevainen, a. kännande.
Tunti, s. timme, stund; tunnittain, timtals, timvis; — **-kausi**, en hel timme, timtal; — **-kello**, ur; — **-opettaja**, timlärare.
Tuntija, s. kännare.
Tunto (-nnon), s. känsel, känsla, medvetande; on tunnollansa, har sitt medvetande; tunnon mies, samvetsgrann man; tunnon vaiva l. tuska, samveteqval; oma t., samvete; tunnon l. omantunnon ahdistus l. epäilys, samvetskrupel l. -tvifvel; puhtaan tunnon vala, vrångoed; — **-merkki**, igenkänningstecken, kännemärke, karakteristiskt tecken; — **-peräinen**, konkret; — **-sarvi**, antenn, trefvare, spröt.
Tuntoinen, a. känslig, kännande, medveten, samvetsgrann.
Tuntoisesti, adv. känsligt, medvetet, samvetsgrannt.
Tuntoisuus, s. känslighet.
Tuntu, s. känning, ton.
Tuntumaton, a. okänbar, omärklig.
Tuntumus, s. känning.
Tunturi, s. fjäll, alp; — **-haukka**, jagtfalk; — **-pöllö**, fjälluggla; — **-vuohi**, alpget.
Tuntuu, v. kännes, märkes; niitä siltä se minusta t., så förefer mer det mig.
Tuntuva, -vainen, a. kännbar, märkbar, eftertrycklig.
Tuo, pron. den der, denne, den; en pa tuokseni, bryr mig ej derom; t ta pikaa, straxt, genast; t pään, hals öfver hufvud, utan be kande; tuon tuostakin, tid e annan; tuon ikäni, all min lif tuolla, der, der borta; tuollem na, der längre bort; tuolta, deri tuossa, der *(så)*; tuosta, deri deraf; derefter, sedan; tuohon dertill; tuollainen l. tuom nen, sådan der; tuonansa l. t naan, såsom sådan, i sitt nuvara skick.
Tuo l. **tuopi**, v. hemtar, bringar: esiin företer, hemtar fram.
Tuohi (-en), s. näfver; — **-kontti**, vervåska l. -rensel; —, **-enterva**, verolja.
Tuohikas, -hikka, s. näfverako.
Tuohikko, s. näfverask.
Tuohinen, a. af näfver; — s. *(näfv* rifva.
Tuohittaa, v. belägger med näfver.
Tuohittuu, v. blir öfverdragen l. näfver, blir näfverlik.
Tuohus, s. näfverbloss, bloss; fack ljus; ljustring; — **-kala**, ljusterfi — **-neuvot**, ljustringaredskap.
Tuohustaa v. ljustrar.
Tuoja, s. hemtare.
Tuokio, s. ögonblick, en stund.
Tuokioinen, a. ett ögonblicks.
Tuokkonen, s. rifva.
Tuoksahtaa, v. flyger *(hastigt)* kring, yr, dammar; doftar.
Tuoksahuttaa, v. rör *(hastigt)* upp rör så att det flyger.
Tuoksii, v. yr, fjeskar.

tsina, s. ifrig rörelse, fjesk.
tsu, s. doft; yrande stoft, dam; . kan t., blommans doft; — **-härkä**, rsk- l. desmansoxe; — **-lumi**, yr- ö, lös snö; — **-peura**, myskdjur.
tsuinen, a. doftfull; yrande, dam- g.
tsuttaa, v. rör upp dam, dammar, r att yra; sprider doft.
tsuu, v. doftar; yr, dammar, flyger akring, ryker.
li, s. stol; — **-aselkäin**, stolkarm.
llinen, a. hemtad; pl. tuolliset, emkomstgåfvor, hemtning.
lloin, tuolloinen, k. **Tuonaan, tonainen.**
mari, s. domare, domhafvande; — **tunta**, domsaga; — **-n-istuin**, domite, domarestol; — **-n-ohje**, domaregel; — **-nvirka**, domareembete l. yssla.
mi (-en), s. hägg.
mikas, a. rik på hägg; — s. häggbär.
minen, a. af hägg; rik på hägg.
minen, s. hemtande; pl. tuomiset, emkomstgåfvor, gåfva.
mio, s. dom; viimmeinen t., yttersta domen; langettaa t.. fälla om; tuomiolla vahvistaa (tuomioittaa), domfästa; kumota t., upphäfva en dom; tuomion purku l. ärky, domresning, resning; käydä tuomiolle, gå till doms, — **-istuin**, omstol; domsäte, tribunal; — **-kapituli**, domkapitel; — **-kunta**, domsaga; — **-n-alainen**, dömd, fäld, fördömd; — **-nperuste**, domskäl; — **-nteko, -pääte**, domslut; — **-nvoipa**, domför; — **-päivä**, domedag; — **-valta**, domerätt; — **-virhe**, domvilla.
omisto, -mikko, s. häggskog, häggund.
omitsee, v. dömer, fördömer.
onaan, tuonnoin, adv. för en tid sedan, härom eistens; tuonaampi, för längre tid sedan.
onainen, -nnoinen, a. för en tid sedan varande l. skeende.
onela, s. Tuonis hem, underjorden, dödsriket.
oni (-en), s. dödsgud, död.
onne, adv. dit; komp. tuonnempi, längre ditåt l. borta.
onti, s. hemtning, införsel, import; afkastning; — **-tavarat**, import- l. införsvaror; — **-tulli**, import- l. införseltull.

Tuopillinen, e. som har stop; — s. ett stop fullt.
Tuoppi, s. stop; tuopittain, stopvis, stoptals.
Tuoppinen, s. dim. litet stop.
Tuore l. **-es (-een)**, a. färsk, graf, fuktig, frisk; tuoreet puut, rå l. färsk ved; syö tuoreeltansa, äter som rå l. okokt; tuoreena, som färsk.
Tuoreesti, adv. färskt, friskt.
Tuorehtuu, -reentuu, -reutuu, v. blir färsk l. fuktig, uppfriskas.
Tuorentaa, -rettaa, -reuttaa, v. gör färsk l. frisk, fuktar.
Tuoreus, s. färskhet, friskhet.
Tuoro, s. torfva, gräsvål.
Tuorstai, s. thorsdag.
Tuorstainen, a. torsdags.
Tuortuu, k. **Tuorehtuu.**
Tuorustaa, -telee, v. fuktar småningom, uppmjukar; 2) rifver.
Tuotanto, s. produktion; vrt. **Tuottaminen.**
Tuote (-tteen), s. alster, produkt; afkastning; — **-vero**, ofrad.
Tuotattaa, v. låter hemta l. inhemta, reqvirerar.
Tuottaa, v. låter hemta, inhemtar, importerar; alstrar, producerar; afkastar; t. kustannuksia, medför l. tillskyndar kostnader.
Tuottaja, s. som låter hemta, importör; producent.
Tuottaminen, s. inhemtning, reqvirering; producering, produktion, alstring; — **-miskyky**, produktionsförmåga.
Tuottamus, s. inhemtning, import; produktion; tillskyndelse.
Tuottava, -vainen, a. inbringande, indrägtig, gifvande, lönande, produktiv.
Tuottelijas, a. produktiv.
Tuovus y. m., k. **Tuohus** y. m.
Tupa, s. stuga; — **-kärpänen**, husfluga.
Tupakka, -kki, s. tobak; polttaa tupakkaa, röker tobak; puree t—aa, tuggar tobak; — **-mies**, rökare, som nyttjar tobak; — **-tehdas**, tobaksfabrik.
Tupakoi, -koitsee, v. brukar tobak, röker.
Tupanen, s. dim. liten stuga, sofrum.
Tupas, k. **Typäs.**
Tupehtuu y. m., k. **Tukehtuu.**
Tupellinen, a. med slida försedd.
Tuperkeikka, -mylly, s. kullerbytta.

Tuperehtaa, -oitsee, v. slår kullerbytta, tumlar, kullbytterar.
Tuperrus, s. tummel; förvirring, bedöfning.
Tuperruttaa, v. har att tumla, bringar i förvirring, bedöfvar.
Tupertaa, -telee, v. gör kullerbyttor, vältrar sig med kullerbyttor, färdas på moddrig väg.
Tupertuu, k. Tuperehtaa.
Tupes (-ksen), s. slida med tillbehör.
Tupeton, a. utan slida.
Tupi, s. stubb.
Tupikas (-kkaan), a. slidformig; — s. ett slags vante.
Tuppaa, v. skuffar, stoppar, packar, tränger sig.
Tuppailee, v. stoppar smått, packar på, påtränger.
Tuppelo, s. kort slida, kort ting i allmänhet, kort och knubbig l. oansenlig menniska.
Tuppero, s. modder.
Tuppi (-en), s. slida, balja, fodral; ohra on tupella, kornet är i slida, kornaxet håller på att framträda; siement., fröhus; — -saksa, gårdfarihandlare; profryttare: — -suu, utstående l. tillsnörpt l. tigande mun.
Tuppiloitsee, v. puffar, stöter.
Tuppinen, s. dim. liten slida; — a. försedd med slida.
Tuppo, s. stoppa, stoppning.
Tuppura, -ri, s. vindhvirfvel, orkan; skrynka.
Tuprahtaa, v. hvirflar hastigt.
Tupru, s. rökpelare, hvirfvel, rykning, yra, dunst.
Tupruttaa, -ttelee, v. låter hvirfla l. ryka, blossar, bolmar; röres fladdrande.
Tuprun, -naa, v. hvirflar, bildar rökpelare, ryker; fladdrar, röres fladdrande.
Tupsahtaa, v. dimper, dunkar.
Tupsii, v. viftar fortfarande, svansar, borstar l. dammar med viska.
Tupsu, s. tofs; — -hyyppä, tofsvipa; — -päinen, som har tofs i ändan l. på hufvudet.
Tupsuinen, a. tofsig, försedd med tofs.
Tupsullinen, a. försedd l. prydd med tofs.
Tupsuttaa, -ttelee, v. har att svaja l. fladdra, skakar, viftar; ajaa tupsuttelee, åker svajande, fladdrande.
Tupsuu, v. fladdrar, svajar.
Tupu, s. kyckling; k. Tipu.
Tuputtaa, v. stoppar, trugar.

Tura, -0, s. nedsänkta gran- och tallruskor för fiskled; — a. mjuk, ur. vattensjuk.
Turaa, -roo, v. lappar, stoppar.
Turahtaa, v. fräser l. surrar till.
Turajaa, k. Turisee.
Turakka, s. durrak; parit., par påkörare.
Turha, a. fåfäng, onyttig, vanl. ogrundad; tekee turhaksi, tillintetgör; menee turhaan, går om. tet; puhuu turhia, talar strunt. asia, småsak, lappri; t. pu. haltlöst l. ogrundadt tal; t. valitus obefogad l. opåkallad klagan; t. mie. oduglig l. struntkarl; t—n pie. oansenligt liten; t—an, förgäfves onödigt; — -mielinen, -päinen. fänglig; småaktig, inbilsk; — -mielisyys kainen, vanskliga, onyttig; — -päinen, -päiten, onödigtvis: — -uskoinen. inbilsk, fördomsfull; vantrogen.
Turhailee, v. är fåfäng, talar fåfängligheter,
Turhamainen, turhallinen, a. fåfänglig, fiärdfull, obetydlig, småaktig.
Turhasti, adv. fåfängligt, onyttigt.
Turhimus, s. pedant, skolfux.
Turhonen, s. oting, nolla.
Turhuus, s. fåfänga, fiärd, vanskliga haltlöshet.
Turila, -las, s. ollonborre, majbagge; för växter skadlig ohyra.
Turina, s. gnissel, knarr.
Turisee, v. fräser, frustar, gnisslar, knarrar, marrar.
Turjuttaa, v. skakar, vaggar.
Turki, k. Tuiki.
Turkillinen, a. bepelsad.
Turkin-hiha, s. pelsärm; — -kaulus, pelskrage.
Turkin-kieli, s. turkiska (*språket*). — -pippuri, spansk peppar; — -vehnä, maje.
Turkis (-ksen), s. pelsverk.
Turkittaa, v. pelsar på.
Turkka, a. eländig, skröplig, öfverg. ven; — -liha, benlöst kött.
Turkkaa, -kkii, v. skuffar, stöter.
Turkkainen, a. eländig, usel, vanskaplig; niinkuin t. tuli, såsom en blixt, blixtsnabt, såsom brinnande bitande eld.
Turkki, s. pels; 2) Turk; ihot., pelsvarelifpels; — -kauppa, pelteribande — -nahat, pelsverk, pelterier: — -nahkuri, buntmakare.

kkilainen, s. Turk; — a. turkisk.
kkuri, s. bundtmakare, körsnär.
ku (-run), s. torg; Åbo stad.
kulainen, a. från Åbo, Åbo-; — s. bobo.
kuttaa, -ttelee, v. stöter på, sqvalrar; trugar.
ma, a. oförsigtig, förvägen; — s. förgenhet, förderf, ofärd, olycka, ska; tapat., oväntad l. oförmodad ycka, olycksfall; tapaturmaa, oförrandes, af en händelse; — **-lintu**, ycksfogel.
mainen, a. förvägen; förderflig, adlig; tapat., tillfälligt l. oförmodt olycklig.
maisesti, adv. förväget, förderfligt; apat., oförvarandes.
mallinen, a. olycksbringande, olycksiger, vådlig.
masti, adv. oförsigtigt, förväget.
melee, v. förderfvar, skadar, bortkämmer.
melematon, a. oförderfvad, oförränkt; oangriplig.
meltumaton, a. oförderfvad; oskadd.
melevainen, a. förderflig, skadlig.
meltuu, v. förderfvas, skadas, förtöres.
rmelus, s. k. seur.
rmio, s. förderf, skada, förödelse; on urmiolla, är förderfvad l. på obestånd; — **-ntuoja**, olycksmenniska.
rmiollinen, a. förderflig, skadlig, rådlig.
rmuuli, s. tordmule.
rnipsi, s. turnips.
rnu, s. lapp, flik, trasa.
ro, k. **Tura**.
rpa, s. nos, mule, trut; — **-suitset**, -vyö, nosgrimma; *(fig.)* munkafvel; kapson, nosgrimma.
rpea, a. uppsväld; svulstig, däst, fyllig, fet, tjock; trind, frodig.
rpeellinen, a. som har torf, torfvig.
rpeentuu, v. blir torfiupen l. torfvig.
rpeenpitoisuus, -sekaisuus, s. torfhalt.
rpeeton, a. utan torf, torflös.
rpehikko, -rveikko, s. torfmark; torfhög, torfbänk.
rpeinen, a. torfvig; af torf.
rpenee, k. **Turpoo**.
rpeus, s. fyllighet, uppsvällt tillstånd, fetma.
rpoo, -poutuu, v. sväller, svullnar, bågnar ut, blir fyllig l. fet.
Turppa, f. karp; asp.
Turri, s. lurf, pudel.
Turrus, s. stelnadt l. styfnadt tillstånd, domning, kallbrand.
Turruttaa, v. döfver.
Tursaa, v. pöser upp, gör pösig.
Tursas, a. pösig; — s. hafsvidunder, krake.
Tursastuu, -sistuu, v. blir pösig, sväller.
Tursii, v. tråcklar.
Turska, s. torsk; hafsdjur.
Turskuu y. m., k. **Purskuu** y. m.
Turta (-rran), a. stel, styf, känslolös, halfmurken, sur.
Turtaantuu, -tautuu, v. stelnar, styfnar, domnar, förlorar känseln, blir murken l. sur.
Turtuu, k. **Turtaantuu**.
Turu, s. hörn i säck l. påse; qvarn, tratt.
Turva, s. beskydd, tillflykt, förtröstan, tillit; on minun turvissani, är i mitt hägn; panee turvansa Jumalaan, sätter sin förtröstan till Gud; — **-ase**, försvarsvapen; — **-kirje**, lejdebref; — **-paikka**, tillflyktsort, asyl; — **-vilja**, skyddsäd.
Turvaa, v. skyddar, värnar, betryggar; tager sin tillflykt till, tryggar sig vid; t. pakoon, söker sin räddning i flykten.
Turvailee, v. skyddar fortfarande l. då och då, j. n. e.
Turvainen, k. **Turvallinen**.
Turvakko, -vikas, s. luden vant l. skinnhandske.
Turvallinen, a. beskyddad, värnad, säker, betryggad; förtröstansfull.
Turvallisesti, adv. säkert; pålitligt; förtröstansfullt.
Turvallisuus (-den), s. säkerhet.
Turvaton, a. värnlös, obeskyddad, skyddlös, oförsörjd.
Turvatti, s. skyddsling, klient.
Turvautuu, v. tager sin tillflykt, håller sig till, söker skydd; blir skyddad l. värnad.
Turve l. **-ves (-rpeen)**, s. torfva, gräsvål; turpeen otto l. saanti, torftägt; turpeen alainen, under torfvan varande, begrafven, afliden; — **-sara**, tufstarr; — **-suo**, torfmosse; — **-viilu**, plogtilta.
Turvettuu, v. blir torfiupen l. torfvig, tager torf.

Turvottaa, -vuttaa, v. har att svälla, låter svullna l. tätna, gör fyllig l. tät.
Tusina, s. dussin; tusinoittain, dussintals, -vis.
Tuska, s. ångest, plåga, smärta, nöd, vedermöda; tuskin, tuskalla, med möda, knapt; hädin tuskin, med njuggan nöd; töin tuskin, med möda, näppeligen; — **-hiki,** ångestsvett; — **-pää,** *(Kalev.)* plåga, smärta, attack.
Tuskaantuu, -autuu, v. blir ängslig, kommer i nöd, blir utledsen, ledsnar vid, blir otålig.
Tuskailee, v. våndas, ängslas, är otålig.
Tuskainen, a. ångestfull, qvalfull, ängslande, mödosam.
Tuskallinen, -aloinen, a. ängslig, pinsam, odräglig, besvärlig.
Tuskastuttaa, -auttaa, v. förorsakar ångest, gör utledsen; tuskauttava, odräglig.
Tuskastuu, -kistuu, k. **Tuskaantuu.**
Tuskittelee, v. ängslas, beklagar sig, är otålig.
Tussari, s. stussare.
Tussi, s. tusch.
Tuta = tuntea.
Tutina, s. darrning, skakning.
Tutisee, v. darrar, skakar.
Tutisija, s. darrare, darrande.
Tutistaa, v. bringar att darra l. skaka.
Tutistus, s. skakning, darrning.
Tutkaa, -ailee, v. utforskar, efterfrågar, qvestionerar, besöker.
Tutkain (-imen), s. udd; äfsing; potkia tutkainta vastaan, spjerna emot udden.
Tutkaisee, v. utforskar l. granskar l. frågar efter hastigt.
Tutkameton, a. utan udd l. äfsing, uddlös.
Tutka, s. undersökning, kritik.
Tutkelee, -ielee, v. forskar fortfarande, granskar smått, tenterar.
Tutkelija, tutkamies, s. kritikast.
Tutkelma, s. forskning, undersökning; trollformel.
Tutkelmus, s. thema.
Tutkelo, s. undersökning, tentamen.
Tutkii, v. undersöker, forskar, ransakar, examinerar, granskar, pröfvar, utgrundar; ottaa tutkiaksensa, tager i öfvervägande l. under pröfning.
Tutkija, s. forskare, examinator, granskare, pröfvare; — **-kunta,** granskningsutskott.
Tutkimaton, a. opröfvad, oundersökt outransakelig, outgrundelig.
Tutkimus, s. forskning, undersökning, ransakning.
Tutkinto (-nnon), s. pröfning, examen granskning, betraktelse, undersökning käydä l. suorittaa t., afläggа andergå examen l. pröfning; tutkinnon käymätön, oexaminerad; — **-keräjät,** räfsteting.
Tutkistelee, v. skärskådar, undersöker begrundar, betraktar.
utkistelemus, s. undersökning, betraktelse.
Tutkistin, s. pröfvosten; sond.
Tutkittaa, v. låter pröfva j. n. e.
Tuttava, a. den som kännes, bekant förtrogen.
Tuttavallinen, a. förtrogen, familiär.
Tuttavasti, adv. på bekant sätt, förtroget, förtroligt.
Tuttavuus, s. bekantskap, förtrogenhet förtrolighet.
Tutti, -inen, — s. totte; sughorn l. tätt för barn.
Tuttu, a. den som är känd, bekant; — s. bekant, kund.
Tutustaa, -stuttaa, v. gör bekant l. förtrogen, introducerar.
Tutustelee, v. formerar l. gör bekantskap.
Tutusti, adv. på bekant sätt, förtroligt.
Tutustuu, v. blir bekant l. förtrogen.
Tuudittaa, -elee, v. vaggar, söfver barn, skakar; invaggar.
Tuuduttaa, v. söfver, insöfver.
Tuudutus, s. insöfning.
Tuuhakka, a. yfvig; trasig, slarfvig.
Tuuhaus, s. fläkt.
Tuuhea, a. yfvig, lummig, tät, pösig, ståtlig.
Tuuheus, s. yfvighet, täthet.
Tuuhoo, v. pöser, flåsar, fläktar, är ifrigt bestyrsam.
Tuuhottaa, v. låter pösa, har att flåsa; flåsar; tulla tuuhottaa, kommer flåsande.
Tuuhu, s. fläkt, lukt, transpiration.
Tuuhuu, v. fläktar, luktar, transpirerar.
Tuukaa, v, dukar.
Tuuki, s. duk.
Tuukkaja, s. uggla.
Tuulahtaa, v. fläktar; k. **Tuulettuu.**
Tuulas (-aan), s. ljuster; olla tuulaalla, vara på ljustring; — **-koura,** ljusterhalster.
Tuulastaa, v. ljustrar.

Tuulee, v. blåser.
Tuuleentuu, k. **Tuulettuu**.
Tuuleskelee, v. blåser smått.
Tuulettaa, **-letuttaa**, v. vädrar, låter blåsa på, renar l. torkar i blåst; kastar säd.
Tuulettelee, **-luttelee**, v. vädrar j. n. e. smått, vädrar sig, låter blåsa på sig, tager frisk luft.
Tuulettuu, **-leutuu**, v. blir vädrad, vädras, blir blåsig.
Tuuli (-en), s. vind, väder, blåst; t. käy l. puhaltaa, det blåser, vinden blåser; puhuu tuuleen, talar i vädret; tuulen käypä, luftig; tuulen tupa l. tupanen, luftslott; tuulen silmät l. silmäke (meris.), oxöga; tuulen nopeuinen, vindsnabb; tuulen huoko, drag, luftdrag; vindrör l. -fång; tuulen lento, väderpust; hudutslag; tuulen pyörre, skydrag; tuulen pyörijäinen, väderhvirfvel; tuulen pieksäjä, yrhätta, vildbasare; spegelfäktare; tuulen pesä l. koura, väderknut, hopgyttring af trädgrenar; hän on hyvällä tuulella, han är vid godt lynne l. humör; — **-kela**, vindflöjel; — **-riihi**, väderria; — **-sää**, blåsväder.
Tuulijainen, a. hvirfvelvind; tuulijaismuna, vindägg; tuulijaispää, väderil, -hvirfvel, orkan; tuulijaiskoura, mindre ankare, dragg.
Tuulinen, a. blåsig, vindfull.
Tuulittaa y. m., k. **Tuulettaa** y. m.
Tuulonen, s. vindfläkt, fläkt.
Tuultuu, k. **Tuulettuu**.
Tuuma, s. plan, öfverläggning, tanke, afsigt, råd, rådslag; pitää tuumaa, rådslår; omin tuumin, på eget råd, sjelfmant; yksin tuumin, i samråd, gemensamt, enhälligt; mikä nyt t—ksi tulee, hvad råd blir det nu, hvad skall man nu taga till? tuumasta toimeen, sagdt och gjordt; — **-johtoinen**, planmässig.
Tuuma, s. tum (*mått*); — **-mitta**, tummått l. -stock; — **-mittainen**, af en tums längd.
Tuumaa, **-ilee**, v. öfverlägger, funderar, tänker, betänker, utkastar plan, rådslår, spekulerar.
Tuumailu, s. öfverläggning, planering.
Tuumainen, a. rådig, rådgörande; 2) tums lång l. bred; yksit., enhällig, ense; en tums; ruttot., hastig i beslut.
Tuumaisesti, adv. rådigt; yksit., enhälligt, gemensamt.
Tuumakas (-kkaan), a. rådig, fyndig. förslagen.
Tuumallinen, a. tumslängd; 2) a. planmessig.
Tuumaton, a. planlös; meningslös.
Tuumaus, s. rådplägning, plananläggning, projekt.
Tuumen (-nen), s. jufver.
Tuumi, s. kärna.
Tuumii, **-ittelee**, k. **Tuumaa**.
Tuumivainen, a. förtänksam, spekulativ.
Tuuppaa, **-ii**, v. skuffar, stöter.
Tuura, s. isbill; *(Kalev.)* spjut; — **-kala**, svärdfisk.
Tuurii, v. hugger med isbill.
Tuurikka, s. haspel, bobin.
Tuurittaa, v. hugger med isbill, hugger, sticker.
Tuusii, v. vädrar, spårar; fruktar.
Tuusittelee, v. bekymrar sig, ängsla s.
Tuutii, v. vaggar.
Tuutilainen, s. vaggbarn.
Tuutain, s. lindare.
Tuutti, s. strut, tut; myllyn t., qvarntratt; sokerit., sockertopp.
Tuutu, s. vagga, barnbädd.
Tuutuu, v. sofver (i vagga), vaggas, skakas.
Tuvallinen, a. som eger stuga; — s. en stuga full.
Tydyke, s. medel att hämma l. stilla, medel att tillfredsställa.
Tydyttämätön, a. otillfredsställande; otillfredsställbar, oförnöjsam.
Tydyttävä, a. tillfredsställande, nöjaktig.
Tydytys, s. dämning; förnöjande, tillfredsställande.
Tydyttää, v. dämmer, stillar; förnöjer, tillfredsställer, mättar.
Tyhjenee, **-ntyy**, v. blir tom, tömmes; uttömmes.
Tyhjennys, s. tömning, uttömning, länsning.
Tyhjennyttää, v. låter tömma, tömmer.
Tyhjentymätön, a. outtömlig.
Tyhjentämätön, a. otömd.
Tyhjentäjä, s. tömmare, exhaustor.
Tyhjentää, v. tömmer, uttömmer, gör tom, länsar.
Tyhjykkä, s. nolla.
Tyhjyys, s. tomhet, ringhet.
Tyhjä, a. tom, utblottad; ringa, onyttig, värdelös, fåfäng; naken, fattig; — s. tomhet; t. syy, lös grund;

tyhjästä, af intet l. ingenting; tyhjään, onödigtvis, fruktlöst; menee tyhjään, går om intet; tekee tyhjäksi, gör om intet; tyhjäksi mennyt l. käynyt, felslagen; tyhjin toimin, med oförrättadt ärende; tyhjin käsin, med toma händer: t. viljasta, tom på säd; on tyhjillään, är tömd, står tom; tyhjän pysty, tom stående, tomhufvud, dumling; — **-mielinen**, andefattig; — **n-aikainen**, **-n-arvoinen**, **-npäiväinen**, fåfäng, värdelös, af noll och intet värde; — **-npelkuri**, skuggrädd; — **-ntoimi**, **-virka**, sinekur; — **-ntoimittaja**, dagdrifvare.

Tyhjämäinen, a. tomlik, fåfänglig.

Tyhjänen, **-jönen**, a. *(dim.)* tom; — s. oting, inbillningsfoster, noll, nullitet.

Tyhjästi, adv. tomt, förgäfves.

Tyhmeliini, s. dumbom.

Tyhmenee, **-ntyy**, v. blir dum, bedåras, häpnar, förstummas.

Tyhmentää, v. bedårar, förstummar; hejdar.

Tyhmistys, s. försagdhet, häpenhet, förvåning, öfverraskning.

Tyhmistyy, v. blir försagd, häpnar, förbluffas.

Tyhmistää, **-tyttää**, v. gör häpen, förvånar, bringar ur koncepterna.

Tyhmyys, s. dumhet, enfald.

Tyhmä, a. dum, enfaldig, fåvitsk; — **-nrohkea**, framfusig.

Tyhmästi, adv. dumt, enfaldigt.

Tyhyttelee, v. beter sig trögt, gör långsamt.

Tykistö, s. artilleri; — **-npäällikkö**, fälttygmästare, artillerichef.

Tykittää, v. bestyckar.

Tykki, s. kanon; 2) stycke; — **-alus**, kanonslup; — **-lakki**, styck-, bindmössa; — **-mies**, artillerist, kanonier; — **-telat**, lavett; — **-väki**, artilleri.

Tykkii, v. pickar, klappar.

Tykky, **-kkä**, **-kkö**, s. stort stycke, block, stubbe; — a. större än vanligt, korpulent, tjock; — adv. alldeles, helt och hållet (tyhkä); tykkänänsä l. tykkönään, helt och hållet, alldeles, totalt; tyvenee tykkään, lugnar alldeles, hastigt; metsä on tykössä, skogen är full med snö *(ger intet återljud)*; tykkä tyven, fullkomlig stiltje.

Tykkäys, s. klappning, slag.

Tykkyy, v. skakas, hoppar, guppar.

Tykkää, v. stöter sakta, **skuffar**, klappar; sydän t., hjertat **klappar** l. slår l. klappa; sydän t., hjertat klappar l. pickar.

Tykytys, s. klappning, slag.

Tykö, s. närhet; postp. till; tuli mannen tykö l. tyköhön, kom till mannen; meni tyköäni, gick ifrån mig; on tykönäni, är hos l. när mig; kirkon tykönä, i närheten af kyrkan.

Tyköinen, a. nära varande.

Tylkeä, a. tillbakastötande *(ss. ister hår)*; mothjudande, äcklig, led.

Tylkii l. **tylkkää**, v. stöter *tillbaka*, stretar emot, uppstöter, äcklar.

Tylkistyy, v. blir motspänstig l. motbjudande l. vidrig.

Tylkyttää, v. stöter fram och tillbaka, sqvalpar, vaggar.

Tylkäisee, v. stöter hastigt tillbaka, har uppstötning.

Tyllerö, s. kort och rundt ting, klot.

Tylleröinen, a. kort och trind, knubbig, klotformig.

Tylppä, a. trubbig; — **-kulmainen**, trubbvinklig.

Tylsenee, **-ntyy**, v. blir slö, förslöas.

Tylseä, a. stel, styf.

Tylsistyy, **-istyy**, v. blir slö, förslöas.

Tylsymys, s. förslöning.

Tylsyttää, **-styttää**, v. förslöar, gör slö.

Tylsyy, v. blir slö, förslöas.

Tylsyys, s. slöhet.

Tylsä, a. slö, ohvass; — **-mielinen**, a. slö, slösint, idiot.

Tyly, a. kärf, kall, ogen, svår, sträng.

Tylysti, adv. kärft, strängt, ogent.

Tylystyy, v. blir kärf l. ogen, förgrymmas.

Tylyys, s. kärfhet, oblidhet.

Tymee, v. stämmer, hämmar.

Tymeä, a. led, ful; k. **Tumma**.

Tymperä, a. dunkelfärgad.

Tympeyttää, v. gör vämjelig; känner vämjeligt l. äckligt.

Tympeytyy, **-pistyy**, v. får vämjelse, ledes vid; blir vämjelig.

Tympeä, a. vämjelig, äcklig; t. tuuli svår, obehaglig blåst.

Tympäilee, v. vämjer smått, äcklar.

Tympäisee, v. framkallar (hastig) vämjelse, väcker äckel.

Tymä, s. *(våt-)*lim.

iäkäs (-kkään), s. limmig, simmig, ämmig, vämjelig.
gittää, v. låter sätta stöd l. upp-ylta, sätter stöd.
ki (-ngen), -nkä (-ngän), s. af-ympadt stycke, stump; stötta; veit-:n t., knifstump; parran t., skägg-ubb; sitoman t., tjockändan af ett desband; aidan t., stötta för gär-sgård.
kii, -ää, v. stödjer, sätter stöd för igot, uppstöttar l. -styltar.
nyri, s. tunna; tynnyrittäin, inntals, -vis; — **-lintu**, gransånga-; — **-n-ala**, tunnland; — **-ntekijä**, innbindare.
nyrillinen, s. en tunna full, en innas rymd.
nyröitsee, v. tunnar, fatar.
)e, k. **Typpi**.
)erikkö, s. idiot.
)errys, s. sanslöst tillstånd, afdå-ing; stympning; klåper.
)ertelee, v. klåpar, beter sig tafatt.
)ertyy, v. blir stympad l. tafatt, ommer af sig, förslöas; dånar.
)ertää, v. stympar, sammandrager; ör tåpigt, klåpar.
peryys, s. enfaldighet, enfald, tafatt-et.
perä, -räinen, a. enfaldig, oklok, ta-att, fåkunnig, eländig; trumpen; tympad; — **-pää**, slöhjerna, får-kalle.
pi, adv. alldeles, fullkomligt.
pistää, v. stubbar, stympar, afstym-ar.
ppeä, typäkkä, a. stympad, stubbig.
ppi, s. qväfve.
ppi, -ppy, s. stump, skate, stubb, ropp; hännän t., svansstump; typ-yhäntä, stubbsvans.
ppii, -ää, v. stympar, förser med tump, tillstoppar, proppar.
pyrä, -räinen, a. kort och tjock, ortväxt, stackig.
päs (-ppään), s. liten tufva; — **-ruis**, tufråg.
pästävä, a. tufvig, tufvad.
pö, -pösen, adv. alldeles.
ranni, s. tyran.
ranninen, a. tyrannisk.
rannius, s. tyranni.
rehdys, -reys, s. stämning, afstad-nande, uppehör, hoptorkning.
rehtyy, -reytyy, v. stämmes, stil-las, stadnar, förtorkar.
Tyrehyttää, -reyttää, k. seur.
Tyrettää, v. stämmer, hämmar (loppet); har att hoptorka.
Tyrkkii, -ää, v. stöter, skuffar, knuffar, sticker.
Tyrkyttää, -ttelee, v. stöter fortfarande efter, drifver på, trugar, påtrugar.
Tyrmeytyy, v. stelnar, stelnar af häpnad l. förskräckelse, häpnar, baxnar, förlorar sanseningen.
Tyrmeä, a. stel, oböjlig, ogen, halsstarrig, trög.
Tyrmistys, s. förstelning, sanslöshet, häpnad, förskräckelse.
Tyrmistää, v. har att stelna (af fasa), bringar i vanmakt.
Tyrmistyy, k. **Tyrmeytyy**.
Tyrmiäs, k. **Tyrmeä**.
Tyrmys, s. stelnadt l. medvetslöst tillstånd, dåning.
Tyrmä, a. stel, oböjlig; eländig; — s. häkte, arrest, torn; flytande blod; **tyrmäluontoinen**, hårdhjertad, ogen; **tyrmäksi lyöty**, ihjelslagen.
Tyrmää, v. gör stel, slår emot.
Tyrske, k. **Tyrsky**.
Tyrskii, k. **Tyrskyy**.
Tyrsky, s. svall, vågsvall, frustning, prustning; gapskratt, stark snyftning.
Tyrskyttää, v. har att frusta l. sqvalpa, sqvalpar häftigt.
Tyrskyy, -ää, v. svallar, sqvalpar, frustar, prustar, snyftar.
Tyrskähtää, v. brusar till, utbrister i snyftning, prustar till; t. **itkemään**, brister ut i häftig gråt.
Tyrtyttää, -ttelee, v. öfvermättar, väcker matleda; stillar *(blod)*.
Tyrttyy, v. blir öfvermätt, får leda för mat; stillas, stannar.
Tyrä, s. testickel; pl. **tyrät**, brock; trollkulor, trollskott; — **-ruoho**, väg-ört; — **-vyö**, brockband.
Tysevä, k. **Tukeva**.
Tyssää, v. afskär, stubbar, stäcker; gör uppstående, pöser upp.
Tytisee, k. **Tutisee**.
Tytky, s. runkning, pulserande rörelse; bulnad, sår.
Tytkyttää l. **tytkyy**, v. knycker, rycker; klappar, bultar, slår *(som pulsen, hjertat)*.
Tytrintimä, s. stjufdotter.
Tytti, s. flicka, tös; docka.
Tyttärellinen, a. dotterlig.
Tyttärinen, a. hörande till dotter; rik på döttrar.

Tyttö, s. flicka, jungfru; — **-koulu**, flickskola; — **-lapsi**, flickebarn.
Tyttöinen, a. rik på flickor.
Tyttönen, s. liten flicka.
Tyttöys, s. flicklif, jungfrudom.
Tyty, s. damm, fyllnad, hinder emot flytning; vesit., vattenreservoir, liten damm.
Tytymys, s. fördämdt tillstånd; mätthet, förnöjdhet.
Tytymättömyys, s. missnöje, missbelåtenhet, oförnöjsamhet.
Tytymätön, a. missnöjd, missbelåten, oförnöjd, otillfredsställd.
Tytyväinen, a. nöjd, förnöjd, belåten, tillfredsställd.
Tytyväisesti, adv. förnöjsamt, förnöjdt, belåtet.
Tytyy, v. dämmes, hämmas; tillfredsställes, blir l. är nöjd, åtnöjer sig; t. onneensa, är nöjd med sin lott.
Tytär (-ttären), s. dotter; tyttären t., dotterdotter; — **-puoli**, **-lentämä**, stjufdotter.
Tyvekäs, a. tjock vid rotändan.
Tyven (-enen), a. lugn, stilla; — s. vindstilla, lugn, stiltje; tyvenen puoli, läsida, lä.
Tyvenee, **-ntyy**, v. blir lugn, stillas, blir stiltje, lugnar *(sig)*.
Tyvenesti, adv. lugnt, stilla.
Tyventää, v. gör lugn, stillar, lugnar; 2) afskalar stammen på ett träd (tyvi).
Tyventö, s. vindstilla, stiltje.
Tyvi (-en), s. rotändan l. tjockändan på ett träd, nedra ändan af ett ting; istuu tyvemmälle, sätter sig närmare roten; — **-puoli**, nedre delen; — **-pää**, rot- l. tjockända.
Tyvii, v. blir tjock vid nedra delen af stammen; afbarkar tjockändan af ett träd.
Tyvinen, a. till rotända hörande; af rotändar gjord.
Tyydytys, **-ttää** y. m., k. Tydytys, **-ttää** j. n. e.
Tyyli, s. tygel; 2) stil.
Tyylii, v. styr, tyglar.
Tyynentää, **-istää** y. m., k. Tyyntää j. n. e.
Tyyneys, s. lugn, stillhet.
Tyyni (-en), s. lugn, stillhet, vindstilla; — a. lugn, stilla; tyynenpuoli, läsida, lä.
Tyynesti, adv. lugnt, stillsamt.
Tyynni, ady. noga, alldeles.
Tyynnyttää, v. lugnar.
Tyyntyy, v. lugnas, stillas, mojnar.
Tyyntää, v. lugnar, saktar.
Tyyny, s. dyna, kudde; — **-rua** dynvar.
Tyyppää, v. tutar, trumpetar.
Tyyriksyy, v. anser för dyr.
Tyyris (-iin), a. dyr.
Tyyristys, s. prisstegring.
Tyyristyy, v. blir dyr, fördyras, stiger i pris.
Tyyristää, **-tyttää**, v. fördyrar, stegrar priset.
Tyyriys, **-reys**, s. dyrhet.
Tyyrpuuri, s. styrbord.
Tyyskä, a. noga, noggrann, sparsam *(Kalev.)* noga huggen; stark, basar.
Tyyssija, s. uppehållsort, tillhåll.
Tyysti, **-tä**, a. noga, noggrann, sparsam, stilla, lugn; tyystin, noggrant, noga; tyystin katsoen, noga taget.
Tyystyttää, v. lugnar, stillar, bringar till tystnad, tystar.
Tyystyy, v. stillas, lugnar, stadnar, tystnar.
Tyystyys, s. noggrannhet, sparsamhet.
Tyyty y. m., k. Tyty y. m.
Työ, s. arbete, verk, gerning, möda; hyvä t., godt arbete; god gerning, välgerning; suuri t., stor möda; ja toimi, handel och vandel; se on hänen työtänsä, det är hans verk; neuvolla ja työllä, med råd och dåd; tehdä työtä, arbeta; ylt. työtänsä, utan uppehåll; työn takaa, med all möda; töin tuskin, med njuggan nöd; työhön kykenevä, arbetsför; — **-ala**, verksamhetsfält; — **-hevonen**, arbetshäst; — **-huone**, arbetshus; arbetsrum, verkstad; — **-lakko**, strike; — **-juhta**, lastdragare, arbetsök, släphäst; — **-kalu**, arbetsredskap, verktyg; — **-kumppani**, arbetskamrat, medarbetare; — **-kyky**, arbetsförmåga; — **-kykyinen**, arbetsför, förmögen af arbete; — **-mies**, arbetskarl, arbetare; — **-n-ansio**, arbetsförtjenst; — **-halu** l. **-into**, arbetslust l. -drift; — **-nkatsoja**, qvartersman; — **-ntestäjä**, arbetsgifvare; arbetsledare; — **-ntekevä** l. **-nvoipa**, arbetsför, arbetsduglig; — **-ntekijä**, arbetare, arbetshjon; — **-nteko**, arbete, syssel sättning; — **-palkka**, arbetslön, -lega; arfvode; — **-piiri**, verkningskrets; — **-päivä**, arbetsdag; — **-vä-**

t, arbetskraft; arbetsstyrka; —
äki, arbetsfolk, arbetare *(pl)*.
ityy, v. stannar i arbete.
ikii, -kkää, v. skuffar, sticker,
:kar.
ikäys, s. knuff, stöt.
linen, a. verklig, faktisk.
äs, -läinen, a. arbetsdryg, mödo-
n, svår, besvärlig.
ästyttää, v. utmattar genom arbe-
försvårar.
ästyy, -läytyy, v. utmattas af ar-
te, får arbetsleda, blir besvärlig l.
år.
läys, -läisyys, s. besvärlighet, mö-
samhet, svårighet.
äästi, adv. svårligen, med möda.
inältää, s. stöter lätt l. hastigt,
imskjuter behändigt.
inättää, -yttää, v. låter framdrifva
stöta på; skuffar, skjuter, affärdar.
itelee, v. sträfvar l. framdrifver
idosamt, stöter l. skjuter fram.
iti, -ntö, -nnäntä, s. skjutning,
uffning, stöt, framskjutning, beskick-
ng; — **-kärrt**, skottkärra; —
iuta. -luukku, skottlucka.
ntyy, v. blir framskjuten l. drifven,
rmar sig, ger sig till, slår sig på.
ntää, v. framdrifver, stöter l. skju-
r fram; affärdar, skickar.
sevä, k. **Töisevä.**
siö, s. intaga, nyplog, svedjeland.
skentelee, v. sysslar med arbete,
sselsätter sig, sysslar, arbetar; bestyr.
skentely, s. sysselsättning.
telijäs (-ään), a. arbetsam, verksam.
telijäisyys, s. arbetsamhet.
ttömyys, s. arbetslöshet, sysslolös-
et, overksamhet.
itön, a. arbetslös, sysslolös, overk-
sm.
= **Tämä.**
ide (-teen), s. qvarlefva, återstod,
fverskott; panee tähteelle l.
ähteeksi, lägger i törvar: jää täh-
eeksi, blir öfrig *(till förvaring)*;
itää tähteellä, håller i förvar;
uoan tähteet, lemningar efter mat.
hdellinen, a. med stjerna l. märke
örsedd; maktpåliggande, högvigtig,
ngelägen.
hden, postp. för skull, för; k. **Tähti;**
inun tähtesi, för din skull.
hden-lento, s. stjernfall, -skott; —
palava, -pilkkava, stjernklar, -ljus;
— **-tietäjä**, stjerntydare.

Tähdetön, a. stjernlös.
Tähdistö, s. stjernbild, konstellation; 2) orden.
Tähdittää, v. bestjernar, beströr med stjernor, dekorerar.
Tähdykkä, s. liten stjerna, asterisk.
Tähdystää, k. **Tähystää.**
Tähkii, v. skjuter ax, går i ax.
Tähkä (-kän l. **-hän)**, s. ax; tekee tähkää, drifver l. bildar ax; — **-putki** l. **-tuppi**, axhylsa; — **-pää, -pää-heinä**, ängskafle.
Tähkäinen, a. axrik, axbärande.
Tähkällinen. a. axbärande, försedd med ax; — s. ett ax fullt.
Tähkänen, s. litet ax.
Tähne, s. prick, fläck.
Tähteetön, a. som saknar qvarlefvor; tuli t. vieras, *(fig.)* den alt härjande elden.
Tähteilee, v. bildar s jernor; blir stjernklar.
Tähteinen, a. som har qvarlefvor; i förvar lagd.
Tähtein-katsoja, s. stjernkikare; — **-oppi**, stjernkunskap; — **-selittäjä**, stjerntydare, astrolog; — **-tutkija**, astronom.
Tähti (-hden), s. stjerna; prick, tecken; taivas on tähdessä. himmelen är stjernklar; panna tähdelle, lägga märke till; lägga i förvar; tähti otsassa, fläck i pannan; pohjant., nordstjernan; koint., morgonstjernan; — **-kansi**, stjernhvalf; — **-kunta**, stjernsystem; — **-ryhmä** l. **-ryväs**, stjerngrupp; — **-taivas**, stjernehimmel; — **-tiede**, astronomi; — **-usma**, nebulosa.
Tähtilö, s. asteroid: asterisk.
Tähtinen, s. liten stjerna, asteroid; — a. stjernfull, bestjernad.
Tähtäin, s. sigte, diopter, visir.
Tähtää, **-ilee**, v. måttar, sigtar; märker, varsnar.
Tähtö, s. sigtning; — **-linja, -suunta**, sigtlinie; — **-linjain**, diopterlineal.
Tähystin, s. kikare; sigt.
Tähystää l. **tähyää**, v. beser, bekikar, söker, varsnar.
Tähällinen, k. **Tähkällinen.**
Tähän, adv. hit *(så)*.
Täi, s. lus; tulee täihin, får löss.
Täinen, a. lusig, full af löss.
Täitelee, v. löskar.
Täittää, v. nedlusar; söker löss.
Täityy, v. får löss, nedlusas.

Täkki, s. täcke; däck.
Täky (-vyn) l. **täkö**, s. bete, agn.
Täkähtää, v. rör sig litet.
Täkäli, adv. denna väg, i denna mon, på detta sätt, härigenom.
Täkäläinen, a. här eller l. hitåt boende l. varande, härvarande; 2) oskicklig, oduglig, olämplig.
Tälläinen, k. **Tämmöinen.**
Tällää, v. packar, trampar, stampar; ställer.
Tällöin, adv. vid den här tiden; denna gång, härvid; silloin t., då och då.
Tällöinen, a. denna tids.
Tämmöinen, a. sådan här, sådan, af detta slag, så beskaffad.
Tämä, pron. denna, detta, den l. det här; pl. nämät, desse, dessa, de här; tätä ennen, härförinnan; tämän kautta, härigenom, härmedels: tässä kuussa, i denna l. innevarande månad; tähän asti l. saakka, näihin asti, hittills, härintill; tähän liitetty, bifogad, bilagd: tällä, härmed, härigenom; on tällänsä l. tänänsä, är så här, är i detta tillstånd; on tässä, är här; tässä on, se här, här är l. fins; lähti tästä, begaf sig härifrån; tuli tähän, kom hit; tänä päivänä, denna dag, i dag; — **-n-aikuinen**, nutids, denna tids; — **-nvuotinen**, detta års.
Täni, adv. så här mycket.
Tänne, adv. hit, häråt; — **-päin**, hitåt; — **-tulo**, hitkomst.
Tännempi, komp. edell:stä; tule tännemmäksi, kom närmare hit.
Tännin, tännimmäinen, a. superl. mest hitåt varande, främst *(hitåt)*.
Tänäpänä l. **tänään**, adv. i dag, denna dag.
Täpe, s. dref.
Täpi, adv. alldeles; t. täynnä, brädd-full, smickfull.
Täpittää, v. diktar, drifver, proppar, fyller.
Täplikäs (-kkään), a. fläckig, spräcklig, apelkastad, tigrerad.
Täplinki, s. apelkastad häst.
Täplä l. **täppä**, s. fläck, prick.
Täppää, -ii, v. fyller, stoppar, packar, proppar; nappar.
Täpärä, -räinen, a. vid yttersta randen varande, knapp, trång; seisoo täppärällä, står vid yttersta branten l. randen; t. aika, mot slutet lidande tid, knapp l. angelägen tid; aika on täpärällä, on t. aika, är hög tid; t. mieli, knapp omesmesförmåga, inskränkthet; täpäröitä, knapt.
Täpärästi, -räissästi, adv. jemnt vid randen, just jemnt.
Täpö, k. **Täpi.**
Tärinä, s. skallring, dallring, darrning, skakning, skalf.
Tärisee, k. **Täräjää.**
Täristää, -ttää, v. har att dallra, -ra l. skallra, skakar, skallrar med.
Tärkeys, s. vigtighet; villighet.
Tärkeä, a. vigtig, angelägen, böjd för villig.
Tärkimmästi, adv. som nogast, på spiken.
Tärkisti, adv. knapt, noga, just jemt.
Tärkkely, tärkki, s. stärkelse; — **-nsekaisuus**, stärkelsehalt.
Tärkkelöitsee, tärkkää, s. stärker.
Tärkki, a. kort, knapp, noga; vigtig.
Tärppii, -ää, v. nappar; knycker, knyker.
Tärppä, s. brödnagg; nappning.
Tärryttää, v. rister, värker.
Täräkii, -yy, v. stänker, frustar, fräser, skakar, sprattlar.
Täräkyttää, v. stänker på, förorsakar frustning; skakar.
Täräkähtää, v. stänker l. frustar häftigt; skakar till.
Tärviö, s. förderfvadt skick, olag.
Tärväilee, -velee, v. förderfvar l. tillar fortfarande.
Tärväytyy, v. försämras, förderfvas.
Tärvää, v. förderfvar, försämrar, tager förolämpar, skymfar.
Täry, k. **Tärinä**; — **-kalvo**, trumhinna; — **-sola**, trumhåla; — **-rokka**, darrocka.
Täryttää y. m., k. **Täristää** y. m.
Tärähdys, täräys, s. hastig dallring, skräll: knalleffekt.
Tärähtää, v. dallrar hastigt, skräller till, skakar till.
Tärähyttää, -räyttää, v. åstadkommer dallring, skräller.
Täräjää, v. dallrar, skräller, darrar, skakar, skälfver.
Täsmä, s. kraft, ordning, noggrannhet (tesmä); tekee täsmälleen, gör till punkt och pricka; täsmällä, jemnt upp; täsmällä, jemnt på punkten, just så.
Tässä, adv. här, häri.
Tästä, adv. härifrån, häraf; — **-lähin**, hädanefter, härefter, framdeles.

s. faster, moster.
ä, adv. härigenom, härmedels, härd.
ä, s. mosters l. fasters hem.
s, k. **Tämmöinen.**
'stää, v. sätter bete l. agn (på ken), betar; bereder.
ellinen, a. fullständig, fullkomlig, nplett. total.
ellisentyväisyys, s. perfektibilitet.
ellisentää, v. förfullkomnar, förständigar.
ellisesti, adv. fullkomligt, fullständ, totalt.
ellisyys, s. fullständighet, fullkomhet.
empi, komp. sanasta täysi.
ennys, s. påfyllning, komplettering.
entää, v. påfyller, kompletterar, fullständigar.
esti, adv. fullt, till fullo.
yttää, v. låter fylla, gör tillräck; nödgar, tvingar.
i (-den), v. full, uppfyld: — s. full-. rymd; astia on täysi l. täyn (täytenä), kärlet är fullt: vatn t., magen full, magbörda; lait tuovat täytensä viljaa, farçen hemta fulla laster säd; täysin sin, med fulla händer; täydelen, täysin, till fullo, fullt, tillfyl; niin täydellensä, fullkomligt tekee täyden, gör fullt; täyn käypä, fullgiltig; täyden pain kone, fulltrycksmaskin; täyden ysi, alldeles full, öfverfull; pane yteen, sätt full; täysi mies, fullxt man; täysi kuu, fullmåne; t. li, köttslig broder; t. mieli, mot förstånd; t. ikä, mogen l. myng ålder; -aikainen, fullbildad, lgången; — -arvoinen, fullhaltig; -ikäinen, myndig, af mogen ålder; -jyväinen, fullmatad; — -kasvuin, fullvuxen, fullbildad; — -kokous, enum; — -lukuinen, määräinen, lltalig, fullsuten; — -mittainen, llmålig; — -oloinen, konkret; — ppinen, utlärd; — -npalvellut, neritus; — -painoinen, fullvigtig, rid; — -valtainen, myndig, fullyndig; plenipotentiär. fullmäktig; 'arainen, vederhäftig; — -vede, ire, helspänning; — -voimainen, m har full styrka, fullgiltig; — äinen, fulltonig, fullstämmig.
siäs, a. fyld, fyllig.

Täysin, superl. fullast; k. **Täysi.**
Täysinäinen, a. full, fullständig, komplett; strid *(säd)*.
Täysinäisesti, adv. fullt, fullständigt.
Täysittäin, adv. fullkomligt, alldeles.
Täystää, k. **Tävystää.**
Täyte, s. fyllning, fyllnad, supplement; stoppning; fullbordan.
Täyteläinen, a. fyllig, massiv.
Täyteys, s. fullhet; mognad.
Täyttyy, täytenee, v. fylles, blir full.
Täyttää, v. fyller, uppfyller, fullgör, fullbordar; mättar: stoppar; räcker till; sträfvar fram; tränger på, ansätter; t. väellä, bemannar, besätter; t. soralla, fyller med grus; t. velvollisuutensa, uppfyller l. fullgör sin pligt; t. itsensä, mättar sig: t. tuolin, stoppar en stol; ei se täytä siihen, det räcker ej dertill; latva t. taivahalle, toppen sträfvar till himlen: t. päälle, rusar på, öfverfaller.
Täyttö, k. **Täyte.**
Täytymys, s. nödvändighet, tvång; fullblifning, fullbordan.
Täytymättömyys, s. omättlighet.
Täytymätön, a. som ej kan fyllas, omättlig, omättlig.
Täytyttää, v låter fylla l. fullborda.
Täytyy, v. blir full, fylles, går i fullbordan; räcker till; 2) nödgas, måste; toivoni t., mitt hopp går i fullbordan; minun t. mennä, jag måste gå; miehen t. rahaa, mannen måste ha pengar.
Täytäntö, s. fyllande, fullbordan, verkställighet: saattaa t-ön, bringar i verkställighet.
Täytös, s. fyllningstillstånd, fyllning, fulländning.
Tää, k. **Tämä.**
Täällä, adv. här.
Täältä, adv. härifrån.
Töhertäjä, töhertö, s. plottrare, kludder.
Töhertää, v. plottrar, petar.
Töhlää, v. slarfvar, gör vårdslöst, tåtar till.
Töhlö, s. slarfver, hafsig menniska, fåne.
Töhrii, -ää, v. suddar, kluddar, plottrar.
Töinen, a. ht. arbete, arbets- (työ): suuritöinen, arbetsdryg.
Töisevä, a. arbetsam, arbetsdryg.
Tökertää, v. tätar till, gör trubbig l. plump l. klumsig, påtar, sticker vårdslöst, gräfver,
Tökkää, v. sticker, stöter, stoppar.

Tökähtää, v. stannar hastigt.
Tökäisee, v. stöter till, slår, sticker en gång.
Tökätyy, v. stickes, hämmas, blir stående, stannar.
Tökötti, s. ryssolja, näfverolja.
Tölkeä, a. plump, grof.
Tölkki, s. stöt, stötel; burk.
Tölkkii, v. stöter, skumpar, stultar.
Tölkkö, s. burk, näfverkärl, saltkar, flaska.
Tölk ttää, v. stöter, skakar.
Tölkäisee, v. stöter, knuffar.
Tölli, s. backstuga, koja, torp.
Töllistää, **-telee**, v. beter sig fånigt, stollas, gapar, glor.
Töllyy, v. lossnar; uppsväller.
Töllähtää, v. dimper, gör l. rörs oväntadt.
Töllö, s. dummerjöns, fåne.
Töllöttää, k. **Töllistää**.
Tölmä, s. högre brant, kulle, brink; påle, stöt; 2) a. slö.
Tölmästää, v. bullrar, väsnas.
Töl mäs, s. knuff, stöt.
Tölmää, v. stöter, knuffar; bullrar.
Tölpittää, v. plumpar.
Tölppä, a. trubbig; — s. plump.
Tölppänä, s. dumhufvud, tölp.
Tölää, v. sölar, smutsar; fuskar, blandar bort.
Töminä, s. stampning; dån, gny.
Tömisee, v. dånar, bullrar.
Tömist ttää, v. har att dåna, bullrar l. dunkar på.
Tömistää, v. bultar, stampar.
Tömppeli, k. **Tomppeli**.
Tömyri, s. lång lur, språkrör, ropare.
Tömähtää, v. dåuar till, ger till ett dån.
Tömäjää, k. **Tömisee**.
Töngittää, **-öttää**, v. låter stöda l. uppstylta; uppstöttar, sätter stöd för.
Töngöttyy, v. blir uppstyltad; stelnar, styfnar.
Tönkeä, a. stel, styf.
Tönkii, v. bökar; skuffar.
Tönkistyy, v. stelnar, styfnar.
Tönkistää, v. gör stel l. styf.
Tönkittäin, adv. klumpvis.
Tönkki, s. klump, klunga; — **-maa**, mark full med kokor l. tufvor.
Tönkkä, **-nkkö**, k. **Tönkeä**; — s. klump, block; pilven t., molntapp, molnvägg.
Tönkä, **-kö**, s. stång för att stödja l. stänga, dörrstång, stötta.
Tönkäle, s. klump.
Tönkää, v. sätter stöd för, stänger med stång, tillbommar.
Tönttö, k. **Pönttö**.
Töpertyy, v. blir handfallen l. [illegible] blandad l. hufvudyr.
Töpittää, v. stympar, afstubbar.
Töppi, **-ppö**, s. stump; — a. [illegible]
Töppy, s. tofs, tapp; dåliga blår [illegible]
Töppyinen, a. tofsig; af blår l. [illegible]
Töppä, a. trubbig, stubbad.
Töppönen, s.; pl. töppöset, [illegible] öfverstrumpor, tossor.
Töpsii, v. trattar, lunkar.
Töpyttää, v. diktar, kalfatrar.
Töpö, s. stump, stubb; tölp, täper; — **-häntä**, stubbsvans, -svansad; — [illegible] hopsnörpt mun.
Törehikkö, **töreikkö**, s. sjögräs; [illegible] full med vindfällen.
Törikkö, s. högt kärl; stel menniska.
Törisee, v. skräller, rosslar, sorlar [illegible] brummar.
Töristyy, v. stelnar; fastnar på.
Törkeä, a. plump, grof, ohyfsad, [illegible] skaplig; t. rikos, groft brott; — **-tapainen**, ohyfsad, obelefvad, [illegible]
Törky, s. rosk, smolk, sopor, [illegible] (dåligt) kreatursfoder.
Törkyinen, a. roskig, osnygg.
Törmistyy, k. **Tyrmistyy**.
Törmä, s. brant, brink, sluttning; — **-pääsky**, back-, strandsvala.
Törmää, v. stöter, skuffar, rusar [illegible] frusar; ger stickord.
Törröttää, v. står och gapar.
Törtevä, a. dryg, storaktig.
Törtty, s. smutshop.
Törtö (**-rrön**), s. strut, hylsa, omslag; burk.
Törö, s. tvär, käck l. bister menniska; buttert beteende.
Töröjölli, s. dummerjöns; trumpen [illegible] butter person.
Töröttää, v. beter sig kärft l. tvärt [illegible] surmulen, tjuras; seistä t., står [illegible] och bister.
Tötisee, k. **Tutisee**.
Tötterö l. **töttö**, s. strut, bylte; [illegible] horn; — a. strutlik, hög och [illegible]
Tötöttää, v. rabblar, stammar, [illegible] puttrar.
Töyhtö, s. tofs, plym; — **-hyyppä**, tofsvipa; — **-kaura**, plymhafre.
Töykeä, a. stel, tvär; — s. tvärvigg.
Töykky, s. klump, klimp.

:kää, v. skuffar, stöter, skumpar, cker, petar.
ikkä, s. svickhål.
ii, -ristää, v. bökar, gräfver upp, ar.
y, -äs, v. upphöjning, kullrighet, mpel, klint, brink.
käisee (pois), v. (af)snäser.
Töyskää, v. är arg, snäser, bites, väsnas.
Töyssyy, v. skakas, skumpar.
Töyssähtää, v. får en hastig skakning l. stöt, studsar till, svänges hastigt.
Töyttää l. **töytää**, v. stöter på, rusar, störtar.

U.

r (-taren), s. jufver, spene.
la, inf. sanasta **Utelee**.
staa, v. duggar, stänker.
ton, a. dunstfri; fjunlös.
int. usch! hu!
llinen, a. hotfull, stolt; dugtig, äktig, förträfflig.
ri, s. liten borr, spikborr.
a, k. **Uhkea**.
rtaa, v. borrar, gräfver.
staa, k. **Ukittaa**.
a, s. hot, trots, uppsåt; vite; uhka avalla, utomordentligt; hengen halla, med fara för lifvet; vid äfentyr af lifvets förlust; sakon halla, uhan paitteella, vid förlagdt vite, vid äfventyr af böter; ekee uhalla. gör på trots l. uppitligen; vallan uhalla, ganska ydligt; — **-kielto**, vitesförbud; — **-mielinen**, öfvermodig, trotsig; — **sakko**, vite, vitesböter; — **-sana**, otelse.
taa, v. hotar; u. kostoa jkulle, otar ngn med hämnd; tekee uhaen, gör hotande l. med öfvermod.
taus, s. hotelse.
tea, a. fyllig, frodig, ståtlig, präkig, ypperlig.
tenee, v. frodas.
too, v. stönar, stretar.
ku, s. issörja, stöp; vindvak; — **-jää**, vallis; — **-reikä**, vindvak; — **-vesi**, löddvatten.
kuttaa, v. har att porla upp l. fram, åter svälla l. flöda.
kuu, v. uppsväller, porlar upp, flöar öfver, är svällande; utarilla ukkuvilla, *(Kalev.)* med svällande, löddande jufver.
ma, s. trots, förtret; — a. hurtig, flink.
Uhmaa, -ittelee, v. är dristig l. hurtig, trotsar, gör förtret.
Uhmastaa, v. är hurtig l. flink, gör l. arbetar raskt.
Uhmistaa, v. uppmuntrar, uppeggar, piggar upp.
Uho, s. luftdrag, drag; flödvatten; svårighet; u. käy raosta, det drar från springan; pahkaisen u., känning efter köld; oli suuressa uhossa, var i stor nöd l. svårighet; tuli semmoisella uholla, kom med sådan brådska.
Uhoinen, a. dragig; 2) rik på flödvatten.
Uhoo, v. säger, påstår; 2) drager, är dragfull; 3) bestyr, ställer till.
Uhostaa, v. det drar, är luftdrag; bildar issörja.
Uhottaa-, -ttelee, v. hotar, trotsar, lofvar förut, skryter; k. **Uhkuttaa**.
Uhraa, v. offrar, uppoffrar.
Uhraus, -aaminen, s. offer, offrande, uppoffring.
Uhrauminen, s. sjelfuppoffring.
Uhrauttaa, v. låter offra, har att uppoffra.
Uhrautuu, v. uppoffrar sig.
Uhri, s. offer; — **-arkku**, offerkista; — **-astia**, offerkärl; — **-leipä**, offerkaka; — **-menot**, offerförrättning, -tjenst; — **-sana**, lösen, magiskt ord; — **-teuras**, offerdjur.
Uhuaa, v. ylar, tjuter.
Uhvettuu, v. tröttnar; kiknar.
Ui, v. simmar, flyter.
Ui, int. uh; fy.
Uihkaa, -kuttaa, v. qvider, qvinkar, klagar.
Uija, s. simmare.
Uikahdus, s. klagorop l. -gråt, skri.

Uikahtaa, v. qvider l. piper till.
Uikelo, a. qvidande, eländig.
Uikki, s. brandgång.
Uikko l. **uiku,** s. dopping; bofink.
Uikukko, s. nätmärke; vette.
Uikutus, s. qvidande, veklagan, klagolåt.
Uima, s. simning; — **-huone,** sim-, badhus; — **-kalvo** l. **-nahka,** simhud; — **-ranta,** simstrand; — **-vieras,** badgäst.
Uimari, s. storsimmare, simmare.
Uimus, s. simfena, fena.
Uina, -anen, s. grand, smula, atom.
Uinaa, -ailee, v. slumrar, sofver, ligger i slummer l. dvala.
Uinahtaa, v. inslumrar, slumrar som hastigast.
Uinastuu, v. blir sömnig l. utmattad, går l. dukar under.
Uinostuu, v. afmattas, förfaller.
Uinti, s. simning, sjöbad.
Uinus, s. slummertillstånd; on uinuksissa, är inslumrad.
Uinuttaa, v. insöfver.
Uinuu, v. insomnar, sofver.
Uiskelee, -skentelee, v. simmar fortfarande, simmar hit och dit.
Uistaa, v. ror drag, fiskar med drag.
Uisti l. **uistin (-imen),** s. fiskdrag, drag.
Uite (-tteen), s. vakstång.
Uitinpaikka, s. lög-, simningsställe.
Uittaa, v. låter simma; u. hevosia, lögar l. simmar hästar; u. tukkeja, flottar l. flötar stock.
Uittamo, s. lög- l. simningsställe.
Uitti, s. ränn il, vattenledning.
Uittio, s. sluka.
Uitto, s. simning, flötning; simställe; — **-nuotta,** is-, vinternot.
Uivelo, s. sölare, tröger.
Ujakka, a. stark, mabb, dugtig, rask, häftig.
Ujeltaa, -rtaa, v. tjuter, klagar.
Ujo, a. blyg, försagd.
Ujoilee, -ksuu, -stelee, v. är blyg, beter sig blygt, blyges, är generad.
Ujostelematon, a. oförsagd, ogenerad, oblyg, frimodig.
Ukisee, v. jemrar sig, stånkar.
Ukittaa, v. drifver l. manar på.
Ukko, s. gubbe; öfvergud; åska.
Ukkoispilvi, s. åskmoln; — **-sade,** åskregn.
Ukkomainen, a, gubblik.
Ukkonen, s. liten gubbe, kär gubbe; åska; u. käy, åskan går, det åskar; u. jyrisee, åskan dundrar; u-vet: ilma, paukaus, åskväder, åskknal.
Ukollinen, a. som har gubbe l. ma.
Ukonjohdatin, s. åskledare; — **-kaar.** regnbåge; — **-kaura,** flyghaf.; — **-kivi,** qvarts; — **-lyömä,** åskslag; — **-nuoli,** åskvigg; — **-tuli** l. **-valke** åskeld.
Uksi (-en), s. (*Kalev.*) dörr.
Ukura, s. grop; grotta.
Ulakka, a. något kylig; — s. kyli derlek, kyla.
Ulappa, s. fält, fjärd, rymd.
Ulea, a. af lidande utseende, dyst blek; k. **Uljas.**
Ulettuu, k. **Ulottaa.**
Ulisee, v. jämrar sig, gnäller.
Uljas (-aan), a. stolt, ståtlig, noble rask, käck.
Uljailee, -stelee, v. prankar, yfvs stoltserar, spröttas, skryter.
Uljainen, a. stormodig, hurtig.
Uljakka, a. stolt, sturak.
Uljastelija, s. sprätt; skrytare.
Uljastuu, v. blir munter l. hurtig, upp muntras, får mod.
Uljuus, s. stolthet, ståtlighet, noblesse hurtighet, hjeltemod.
Ulkku, s. simpa, ålka.
Ulko, s. det yttre af något; tulee u lolle, haisee ulolta, har uthus luktar unket l. fränt; — **-harra** skenhelig; — **-huone,** uthus; **-ilma,** yttre l. fria luften; — **-kel tainen,** objektiv; — **-korva,** yttr örat; — **-kultainen** l. **-kullattu** skrymtaktig, skenhelig, skrymtare; **-kultaisuus,** skrymteri, skenhelighet — **-kylä,** annan, främmande by; **-luku,** utanläsning; — **-maa,** utl det; **-maalla,** i utlandet; **-maili** utomlands, utrikes; **-maalta,** utrikes ifrån; — **-maan-asia, -mais-asia** utrikesärende; — **-mainen,** utländs utrikes; — **-maalainen,** utländi — **-muistilta,** utantill, ur minnet; **-muoto,** yttre utseende l. sken; **-näöltä,** efter utseendet, till det yt re; — **-palsta,** utjord, utjordsskifte; **-pitäjäs,** utsocken, främmande so ken; — **-puoli,** utsidan, yttre sida **-puolelta,** till det yttre, utvärt **-puolella, -lle,** utanför, utanpå; **-puoliainen, -puolimainen,** yttre, u vändig, utanför stående; — **-puo nen,** yttre, utvärtes, ytlig; — **-saari** utö, utholme; — **-sarka,** utjord,

rdsakifte; — **-tauti**, utsot, diarré. **-työ**, utarbete; — **-vartija** ut- **st**; — **-varustus**, utanverk.
)a, adv. utifrån; lukea, osata u., **:a**, kunna utantill; — **-päin**, utan-, utifrån.
)inen, a. yttre, utom belägen, ut- **rtes**.
)lainen, s. utbörding.
)na, adv. ute; u. maasta, utom **ndet**; u. oleva, utestående; u. **ılkeva**, utelöpande.
onainen, a. yttre, utvändig, utvärtes.
onaisesti, adv. utvärtes, till det ytt-, i yttre måtto.
onee, v. skjuter ut l. fram.
onema, s. utsprång.
outuu, v. kommer ut, aflägsnar sig, **räcker sig, skjuter ut.**
u, s. gillerstång, stång.
ıkko, s. vind, skulle.
)ttaa, v. skriker, tjuter.
in l. **uloimmainen**, a. längst ut va- **ande** l. belägen; **uloimpana**, **uloim- ıalla**, längst l. mest ute l. borta.
mpi, **-mmainen**, a. kompar. ytterom längre utåt belägen; **ulompana**, **ingre borta l. ute, utom; ulom- ıaksi**, längre ut l. utåt, utom.
ntaa, v. utsträcker, utvidgar, ut- reder.
s, adv. ut; —, **-antaa**, utgifver, ut- **ärdar**; utlemnar; — **-anto-määräys**, **tanordning**; — **-haku**, utsökning; — **-juoksu**, utflöde; — **-kirjoitus**, **tskrifning**; — **-kohtainen**, utåt ver- **ande**, transitiv; — **-lainaa**, utlånar; — **-laivatus**, utskeppning; — **-lähtö**, **ıttåg**, utmarsch; — **-makso**, utbetal- **ing**, utgift; — **-meno**, utgång; ut- **gift**; — **-mittaus**, utmätning; — **-määräys**, utanordning; — **-oppinut**, **ıtläring**, utlärd; — **-ote**, transsumt; — **-otto**, utsökning, utmätning; — **-otto-kaari**, utsökningsbalk; — **-oton- alainen**, utmätningsgill; — **-otto- määräys**, exekutorial; — **-otto-toi- mella**, i utmätningsväg; — **-panija**, **utställare**; — **-puhuu**, uttalar, utsä- **ger**; — **-puhunta**, uttal; — **-puris- taa**, utpressar; — **-päin**, utåt; — **-päästö**, dimission; — **-pääsy**, ut- gång; — **-rakennus**, utbyggnad; — **-seteli**, orlofssedel; — **-sulkee**, ute- sluter, utestänger; — **-tarjous**, ut- bjudning; — **-teot**, utskylder, onera; — **-tutkii**, utexaminerar; — **-vaatet- taa**, utkläder; — **-vaatii**, utfordrar; — **-vaeltaja**, utvandrare; — **-valit- tu**, utvald, utsökt; — **-veto**, utdrag, extrakt; — **-vienti**, utförsel, export; — **-vienti-tavara**, utförs- l. export- vara l. -artikel; — **-vuoraa**, utleger, uthyr, utarrenderar.
Ulostaa, v. afför, laxerar; ulostava, laxerande.
Ulostin (-men), s. laxativ.
Ulostus, s. afföring, laxering; excrement; — **-aine**, laxermedel.
Ulostuttaa, v. bringar till afföring; ulostuttava, afförande.
Ulostuu, v. går l. kommer ut.
Ulottaa, -ttelee, v. utsträcker; söker att räcka.
Ulottuu, v. sträcker sig, räcker, räcker l. hinner till, spisar.
Ulottumaton, a. otillräcklig.
Ulottuva, -vainen, a. tillräcklig, spis- sam; som når till.
Ulottuvaisuus, s. tillräcklighet; (fys.) utsträckning.
Ulotuttaa, v. har att räcka l. sträcka sig, utsträcker, gör tillräcklig.
Ulpea, a. kulen, kylig, råkall.
Ulpukka, s. näckros.
Ulvaisee, -htaa, v. upphäfver ett tjut, tjuter l. ryter till.
Ulvina, s. tjut.
Ulvoo, v. tjuter, ulfvar, skriker.
Ume, s. (*Kalev.*) dimma, mist.
Umme (-mpeen) j. **ummetti**, s. för- stoppning, obstruktion.
Ummehdus, s. tilltäppning, förstoppning; unkenblifning, unkenhet.
Ummehduttaa, v, gör unken; förstop- par, förorsakar förstoppning.
Ummehtuu, v. blir täpt l. tillsluten, blir unken, unknar; ummehtunut viljа, unken l. förlegad säd.
Ummikko, s. som kan blott ett språk; u. suomalainen, pur l. ren finne.
Ummiskenkä, s. snörako, känga.
Ummistaa, -ttaa, v. tillsluter, tilltäp- per; kringsveper.
Ummistuu, -ttuu, v. tillslutes, går igen l. tillsamman, blir tilltäpt.
Ummottaa, v. gnisslar, bullrar.
Umpelee y. m., k. **Ompelee** j. n. e.
Umpeus, s. täpt l. slutet tillstånd, slu- tenhet; djup.
Umpeuttaa, v. tillsluter, täpper, till- stoppar.
Umpeutuu, v. tillsluter sig, tillstoppas, går igen.

Umpi (-mmen), s. tilltäpt tillstånd; menee umpeen, går fast l. igen, täppes, rasar igen; hakemus-aika menee umpeen, ansökningstiden går till ända; teki vuoden umpeen, gjorde året igenom l. året om; tie on ummessa, vägen är igenyrd l. tilltäpt; ummessa silmin, med tillslutna ögon; oja on ummessa, diket är tilltäpt l. igengrodt; kyntää umpeen, plöjer igen; vuosi on jo ummessa, ett år har redan tilländalupit; vatsa on ummella, magen lider af förstoppning; ummellensa vuosi, ett år på dagen, fullt ett år; — **-aita**, gärdesgård l. plank rundtomkring; kringgärdad täppa; on uudassa, är kringgärdad; — **-henkinen**, tilltäpt, unken; — **-kari**, blindskär, undervattensgrund; — **-katu**, återvändsgränd; — **-kielinen**, blott ett språk mäktig; — **-kuuro**, stendöf, stockdöf; — **-laakso**, kitteldal; — **-laine**, dödsjö, dyning; — **-lampi**, träsk utan afiopp; — **-lukko**, baklås; — **-maho**, gall och afsinad; — **-mielinen**, inbunden, sluten, omeddelsam; — **-muukalainen**, vildfrämmande; — **-mähkään**, på måfå, blindvis; — **-määräinen**, ungefärlig, i rundt tal beräknad; — **-perä**, i ändan tillsluten, utan öppning; — **-pursi**, däckad farkost; — **-päin**, på måfå; — **-päähän**, med hufvudet insänkt; — **-ruotsalainen**, som kan endast svenska, pur svensk; — **-sana**, tvetydigt ord; — **-silmin**, med tillslutna ögon, blindt; **-sokea**, stockblind; — **-solmu**, blindknut, stenknut; — **-suoli**, blindtarm; — **-suomalainen**, pur finne l. finsk, endast finska talande, stockfinne; — **-tauti**, förstoppning, obstruktion, stämma; — **-tie**, obanad, igenyrd väg.

Umpinainen, a. täpt, tilltäpt, tillsluten, omsluten; ungefärlig, summarisk, på måfå gjord; u. tavu, sluten stafvelse; u. haju, unken lukt; u. uni, oafbruten sömn.

Umppu, s. knopp, fröknopp.

Unehtuu, unehuttaa, k. **Unhottaa** j. n. e.

Uneilee, -eksii, v. drömmer.

Uneilema l. **unelma**, s. dröm, drömmeri.

Unekselee, v. går i sömnen.

Uneksima, s. dröm, drömbild, hjernspöke.

Unelijaisuus, s. sömnaktighet.

Unelijas, s. sömnaktig, sömnig.

Unenhouraus, -horros, s. sömnyrsel — **-nhuove**, lätt sömn, slummer: — **-kävijä**, sömngångare; — **-näkijä**, drömmare; — **-näkö**, dröm, drömsyn l. -bild; — **-nselittäjä**, drömtyder.

Unestuu, v. betungas af sömn, bli sömnaktig l. dufven.

Uneton, a. sömnlös.

Unettaa, v.; **minua u.**, jag känner mig l. jag är sömnig, jag besvärad af sömn; **lääke u.**, läkemedlet verkar söfvande.

Unha, s. snufva.

Unhe, unho, s. glömska, förgätenhet; **joutuu unheesen**, faller i glömska, blir förglömd.

Unhottaa, v. glömmer, förgäter.

Unhottamaton, a. minnesgod, lätt oförgätlig.

Unhottuvainen, a. glömsk.

Unhottumaton, a. oförgätlig.

Unhottuu, v. glömmes, förglömmes, förgätes.

Unhotus, s. glömska; **unhotuksissaan**, i sin glömska l. glömskhet, i distraktion; **on u-sissa**, är l. lider *(begrafven)* i glömska, är förgäten, glömd; **joutuu unhotuksiin**, råkar i glömska.

Unhotuttaa, v. har att glömma, bringar i glömska; låter falla ur minnet.

Uni (-en), s. sömn, dröm; **on unessa**, är insomnad; **on unissaan**, är sömnig; **hänen** l. **hänellä on u.**, han är sömnig; **näkee unta**, drömmer; **näkee unessa** l. **unissaan**, ser drömmen; **selittää unia**, tyda drömmar; **puhuu, kävelee unessa** l. **unenpäissä** l. **unenpäin**, talar, går i sömnen; **makea, sikeä u.**, sund djup sömn; **unesta selvinnyt**, sömnad; — **-jalkalainen**, sömngångare; — **-keko**, sjusofvare; — **-kirja**, drömbok, — **-kukka**, vallmo; — **-lukkari**, kyrkostöt, kyrkovaktare; — **-luu**, tinningsben; — **-mielinen**, yrvaken; — **-myrkky**, morfin; — **-tauti**, sömnsjuka, letargi; — **-ve**, sömndryck; — **-en-kävijä** l. **-ssakävijä**, sömngångare, sömngångerska; — **-nkäynti** l. **-ssa-käveleminen**, sömnvandring, sömnambulism.

Unikko, s. vallmo; sofvare.

Uninen, a. sömnig, yrvaken; herkk u., lätsöfd: **sikeä** l. raskas-uninen, tungsöfd.

tuu, v. blir sömnig, tynges l. tryc-s af sömn.
versiteetti, s. universitet.
vormu, s. uniform.
ahtaa, v. kännes l. smakar unket.
arilainen, s. ungrare; — a. ungersk.
kainen, a. unken.
kautuu, v. unknar.
uttaa, v. försoffar, bedöfvar, söfver.
htaa v. m., k. **Unhottaa.**
si, s. uns.
elo, a. sömnaktig; liflös; — s. sömn-ktig menniska; tekee unteloksi, örsoffar.
uu, v. blir sömnig l. dufven, betun-as af sömn.
uva, a. sömnaktig: 2) s. fjun, dun.
na, s. fördjupning, däld.
paja, s. fjord, lång vik.
taa, k. **Odottaa.**
s, s. fällning, bottensats, grums.
akko, s. göl, kärrpuss.
ea, a. ypperlig, stolt, högdragen; praktfull; yster; eldig; — **-mielinen**, högdragen, styfsint; — **-niminen**, med klingande namn; — **-pukuinen**, ståtligt l. grant klädd.
eilee, v. yfves, prunkar.
era, a. trägen, uthållig.
i, k. **Uppi.**
ittaa, v. drifver l. manar på, upp-eggar.
o, k. **Uppo.**
okas (-kkaan), s. gjutform; degel; ett slags stöfvel.
os, s. försjunket tillstånd; meni upoksiin, gick i sank; on upok-siessa, är i sank, är försjunken l. för-sänkt, är neddränkt.
ottaa, v. försänker, nedsänker, dränker; u. kultaan, infattar i guld; tie u., vägen bryter l. slår igenom.
potus, s. nedsänkning, försänkning.
ppa, k. **Upa.**
ppi, adv. alldeles, i grund; — **-laiska**, stocklat; — **-niskainen**, hårdnackad, halsstarrig, gensträfvig, trotsig.
ppio, s. försjunkning.
ppo, adv. i botten, i grund, alldeles; — s. försjunkning; bottensats, grums; — **-lumi**, djup snö; — **-mitta**, åm-ning, djupmått; — **-rikas**, stenrik, bottenrik; — **-talvi**, snöig vinter, midvinter; — **-uusi**, splitterny; — **-valkea**, mjellhvit.
ppoo, v. sjunker, försjunker, nedsjun-ker, drunknar.
Uppomus, s. nedsjunkning, drunkning; infattning.
Upposa, a. sjunkande; on upposalla, är sjunken.
Uppouttaa, v. försänker, sänker.
Uppoutuu, v. försjunker, drunknar.
Upsieri, s. officer; — **-kunta**, upsie-risto, officerskår.
Ura, s. fåra, skåra; stråt, väg, stig; tie on urilla, vägen är full med fåror; otan urani sinne, jag ställer kosan dit; oikealla uralla, på rätta stråten l. vägen; toiselle uralle, på en annan bana l. väg; karjan u., fästig.
Uraatti, s. urat.
Urahtaa, v. morrar l. mumlar till.
Urailee, v. går fram på en stig, söker sig fram; gör skåror.
Urainen, a. full med fåror l. skåror, fårad, refflad, gropig.
Urajaa, k. **Urisee.**
Urakka, s. entreprenad, beting; tekee urakalla, gör på entreprenad; — **-kauppa**, entreprenad, betingsaftal; — **-mies**, entreprenör; betingsarbe-tare; — **-työ**, betingsarbete.
Urakkalainen, s. entreprenör.
Uras, s. hjulspår.
Urastaa, v. skårar, fårar, falsar, refflar; öppnar sig.
Uraton, a. stiglös, obanad.
Urenee, v. kommer åstad, går bort, vi-ker af, sträcker sig.
Urhakka l. **urhea**, a. modig, hurtig, djerf, manhaftig, frimodig.
Urhastaa, v. visar sig trotsig l. tapper, ådagalägger hjeltemod.
Urheutuu, v. fattar mod, blir hurtig, upplifvas.
Urhistaa, v. bemannar, lifvar, uppfri-skar, uppeggar.
Urho, s. man, hjelte, kämpe; — **-mieli-nen**, hjeltemodig, behjertad.
Urhoinen, **-hokas**, a. rik på kämpar; manlig.
Urhollinen, a. tapper, hjeltemodig, man-haftig, modig.
Urhollisuus, s. tapperhet, hjeltemod, manhaftighet.
Urhostelee, v. beter sig modigt; låtsar vara tapper.
Urhottuu, v. blir modig.
Urhous, s. manlighet, mandom, hjelte-mod.
Urimoi, **-oitsee**, v. leder l. letar sig fram, skrider trögt fram.

Urisee, v. morrar, brummar, mumlar, qvider.
Uristaa, v. varnar, bannar, tillrättavisar.
Urittaa, v. anbringar skåror; förser med stigar, banar l. bryter väg.
Urkenee, v. *(Kalev.)* går bort, skiljes; k. **Urenee**.
Urkkii, v. utletar, utforskar, fiskar ut, snokar uti l. fram, samlar ihop.
Urkovero, s. grundränta, ordinarie ränta.
Urku, pl. **urut**, s. orgel; urkuinpolkija, orgeltrampare: urkuinsoittaja, orgelnist, orgelspelare; urkujentekijä, orgelbyggare; **-piippu**, **-pilli**, orgelpipa; — **-rakennus**, **-laitos**, orgelverk.
Urkunisti, **urkuri**, s. orgelnist.
Urme l. **urmas**, a. frodig; — s. bulnad, brömslarf; urmaskettu, epidermis, öfversta huden.
Uro l. **uros (-oon)**, s. hjelte, kämpe, man; — **-työ**, hjeltedat, -bragd, bedrift.
Uroinen, **-llinen**, a. rik på män l. hjeltar; manlig.
Urokas, **uromainen**, a. manlig, karlavulen, grof, tapper.
Uros (-ksen), a. maskulin; — s. hankön; — **-lintu**, hanfogel; — **-poro**, renhane; — **-puoli**, man- l. hankön; — **-puolinen**, maskulin; — **-työ**, mandat, hjeltebragd, storverk.
Urostuu, v. blir manlig, fattar mod.
Urotar, s. sköldmö, amazon.
Urous, s. mandom, manlighet.
Urpa, **-u**, s. hänge *(på löfträd)*, knopp; — **-savi**, jäs- l. björklera.
Urpiainen, s. gråsiska.
Urut (-rkujen), s. pl. orgel, orgor.
Us, int. tuss, buss.
Usea, a. mången, flere; pl. useat, flere, många; komp. useampi, pl. useammat, flere, åtskilliga, mera; superl. usein, pl. useimmat, fleste; — **-nlaatuinen**, flerfaldig, af åtskilliga slag.
Useammasti, **useammin**, adv. oftare, mera ofta, merendels.
Useammiten, adv. merendels.
Useammisto, s. flertal, majoritet, pluralitet.
Useasti j. **-usein**, adv. ofta, mången gång.
Useimmiten, adv. oftast, som oftast, för det mesta.
Useus, s. flerhet, mängd.
Usisee, v. *(Kalev.)* sipprar, fräser sakta, sjuder, hviner.
Usittaa, v. tussar, hetsar.
Uskalias, a. dristig, tillitsfull, behjertad, tilltagsen; vågsam.
Uskalikko, s. våghals, äfventyrare.
Uskallus, s. tillit, förtröstan, förtroende; dristighet; — **-laina**, bodmerilån.
Uskaltaa, v. fördristar sig, vågar, djerfves; förlitar sig l. litar på *(sgt)*, har förtroende till.
Uskaltamaton, a. modlös, försagd.
Usko, s. tro, religion, öfvertygelse, förtroende; on samaa uskoa, är af samma öfvertygelse, tillhör samma trosbekännelse; oikea, vahva, elsvä u., rätt, stark, lefvande tro; tuha u., fördom; luopua uskosta, affalla från tron; uskonsa kieltänyt, som förnekat sin tro, renegat; ruveta toiseen uskoon, öfvergå till annan religion; — **-kunta**, **-lahko**, trosparti, trossamfund, konfession, kyrka; — **-mielinen**, trohjertad; — **-n-asia**, trosmål, trossak; — **-nheittäri**, **-nhylkääjä**, affälling; — **-n-into**, tros- l. religionsnit; — **-nkappale**, trosartikel; — **-n-ohje**, trosnorm; — **-n-opillinen**, dogmatisk, teologisk, religiös, asketisk; — **-n-oppi**, troslära, religion; — **-npuolue**, tros- l. religionsparti, sekt; — **-nriita**, religionstvist; — **-nriitaisuus**, trosschism; — **-nsota**, troskamp; religionskrig; — **-nsääntö**, trosregel, dogm; — **-ntunnustaja**, trosbekännare; — **-ntunnustus**, religions- l. trosbekännelse, konfession; — **-ntunnustus-oppi**, symbolik; — **-ntunnustus-sanat**, troformel; — **-nvapaus**, trosfrihet; — **-nviholline**, trosfiende; — **-tarina**, legend, myt.
Uskoinen, a. som har tro; epäuskoinen, vantrogen; heikkouskoinen, klentrogen; lutherin-uskoinen, af lutherska bekännelsen, lutheran.
Uskoisesti, adv. på troende sätt.
Uskolainen, s. trosförvandt, trosbekännare; samauskolainen, af samma religion, trosförvandt.
Uskollinen, a. trogen; trofast.
Uskollisuus, s. trohet, trofasthet; uskollisuuden ja kuulijaisuuden vala, tro- och huldhetsed.
Uskomaton, a. icke troende, misstroende, otrogen; otrolig, osannolik.
Uskomattomuus, s. otro, bristande tro; opålitlighet.
Uskominen, **-mus**, s. troende.

Uskonnollinen, a. religiös.
Uskonto, s. religion, konfession, trosbekännelse; — **-rikos**, religionsbrott; — **-nnon-opettaja**, religionslärare; — **-nperustaja**, religionsstiftare; — **-nvapaus**, religionsfrihet.
Uskoo, v. tror; förtror, anförtror, ombetror; u. asian, tror *(på)* saken; u. Jumalaan, tror på Gud; u. Jumalaa l. Jumalaa olevan, tror på en Gud, tror att en Gud finnes; u. asiansa jkulle, anförtror sin sak åt någon; u. sen työn hänelle, ombetror honom det arbetet l. göromålet, ger honom det uppdraget; uskottu mies, god man; troman; uttu palvelija, trotjenare; hänen uskottunsa, hennes förtrogna; salaa uskottu, konfidentiel.
Uskoton, a. trolös, utan tro, otrogen.
Uskottaa, **-ttelee**, v. har att tro, inbillar l. intalar *(ngn)*, öfvertalar att tro.
Uskottava, a. trovärdig, trolig.
Uskottavasti, adv. på trovärdigt sätt, trovärdigt, troligen.
Uskottomasti, adv. trolöst, otroget.
Uskottomuus, s. trolöshet, otrohet, otro.
Uskoutuu, v. betror l. anförtror sig, förlitar l. förtror sig.
Uskovainen, a. troende.
Uskovaisuus, s. troende sinnesart, religiositet.
Usma l. **usva**, s. dimma, tjocka, töcken, ånga.
Ussakka, s. *(Kalev)* bälte.
Ussuttaa, v. hetsar, tussar.
Ustri, s. ostron; — **-luoto**, ostronbank.
Utala, a. *(Kalev.)* bussig, dugtig, rask, flink.
Utare (-een), s. jufver, spene.
Utaun, v. råkar *(ske)*, händer, inträffar; u. näkemään, råkar se; u. rannalle, råkar komma på stranden; kuinka asia utausi, huru affären gick; unhotti utaumasta, glömde af en händelse.
Utelee, v. frågar *(noga)* efter, utforskar, forskar uti.
Utelijas, a. nyfiken; frågvis.
Utra, a. *(Kalev.)* dum, enfaldig, arm.
Utu, s. dunst, imma, dugg, fjun; — **-höyhen**, dun; — **-karva**, fjun, fjunhår; — **-paita**, fin och len särk; — **-pilvi**, dunstmoln, lätt moln; — **-sade**, duggregn.
Utuinen, a. fjunig, finhårig, af dun l. fjun; *(Kalev.)* dimmig, töcknig, dunstfull, molnig, mörk, sorgsen.
Utukka, s. snärta; liten fluga.
Uudelleen, adv. ånyo, på nytt, åter, om.
Uudempi (-mman), komp. sanasta **Uusi**.
Uuden-aikainen, a. modern, nymodig; — **-nlaatuinen**, af ny sort; — **-muotoinen**, **-näköinen**, af nytt utseende; som har utseende af ny.
Uudennus, s. reform.
Uudentaa, v. reformerar.
Uudestaan l. **uudesti**, adv. på nytt, ånyo, från början; — **-syntyminen**, pånyttfödelse.
Uudin (-timen), s. sänggardin, paulun, omhänge, sparlakan, säng *(med gardiner)*, hängmatta.
Uudis (sanasta **uutinen**); — **-asukas**, nybyggare, kolonist; — **-asunto**, koloni; — **-himo**, nyhetsbegär, neoterism; — **-kynnös**, nyplog, nybrott; — **-maa**, nyodling; — **-muutos**, reform; — **-niekka**, nyhetskrämare; — **-paikka**, **-tila**, nybygge; — **-puuro**, nyrågsgröt; — **-rakennus**, nybyggnad; — **-talo**, nybyggeshemman; — **-tilallinen**, nybyggare; — **-uskoinen**, reformert; — **-viljelys**, nyodling.
Uudistaa, v. förnyar, upprepar; omsätter; remonterar; renoverar, reformerar.
Uudistaja, s. renovator, reformator.
Uudistuu, v. förnyas, blir ny.
Uudistuminen, s. förnyelse.
Uudistus, s. förnyelse, upprepning, omsättning, omarbetning, reform, remont.
Uudistuu, v. förnyas, blir ny.
Uuduttaa, k. **Uuttaa**.
Uuhi (-en), **uukko**, s. tacka, får, lam.
Uukoskelo, s. vrakfogel, skrake.
Uulea, a. ofantlig, ytterlig.
Uumaa, v. utetrålar.
Uumen, s.; pl. maan uumenet, jordens inelfvor l. innandöme.
Uuni, s. ugn; — **-kola**, ugnsraka; — **-luuta**, ugnssopa; — **-nkoukku**, brandstake, ugnsraka; — **-nlaki**, ugnshvalf; — **-nlämmittäjä**, ungseldare; — **-npiippu**, skorsten; — **-nsuu**, ugnsöppning; — **-ntekijä**, kakelugnsmakare.
Uunillinen, a. med ugn försedd; — s. en ugn full.
Uupumaton, a. oförtröttad, outtröttlig, oförtruten.
Uupumus, s. utmattning, nedsjunkning; brist, saknad.

Uupuu, v. tröttas, dignar, sjunker ned; saknar: fattas, brister.
Uuras (-aan), s. idog, driftig, strävsam.
Uurastaa, v. beflitar l. vinnlägger sig om, arbetar flitigt.
Uuri, s. ur; — **-seppä**, **-maakari**, urmakare.
Uurna, s. urna.
Uurre (-teen), s. lagg; fåra; — **-saha**, laggsåg.
Uurros (-ksen), s. laggskåra; inskärning, urhålkning, fals.
Uurtaa, v. laggar, gör inskärning, spontar, skär in, urhålkar; u. astiaa, laggar kärlet; vesi u. maata, vattnet skär l. underminerar marken.
Uurteellinen, **-teinen**, a. med laggar försedd, laggad, fårad.
Uurto, s. k. **Uurros**; 2) vildjagt.
Uurtuu, v. skåras, blir inskuren.
Uusi (-den), a. ny; rå, okokt; u. kuu, nymåne, ny; u. vuosi, nytt år, nyår; uudenvuoden-päivä, nyårsdag; u. aika, ny tid, nya tiden; u. luku, nya stilen; mitä uutta l. uusia, hvad nytt; syö lihaa uudelta, äter köttet rått; maistuu uudelle l. uudelta, smakar rå l. rått.
Uusii, v. förnyar; omsätter.
Uusikko, s. novis.
Uusmaalainen, a. nyländsk; — s. nyländing.
Uutelijas, a. nyfiken.
Uutelo, s. novell.
Uutinen, a. ny; — s. nyhet, novitet, ny säd, förstling; syö uutista, äter af ny säd; pääsee uutiseen, hinner till nyskörden; puhuu uutisia, berättar nyheter; uutisen pers'fiken l. lysten efter nyheter, nyfiken.
Uutisuus, s. nyhet, färskhet.
Uuton (= uduton), a. *(Kalev.)* saftig, urlakad.
Uutos (-ksen), s. urlakning; lödning.
Uuttaa, v. utmärglar, utlakar; svetsar, sammanlöder: vesi u. pellon, vattnet utmärglar åkern; u. metallia, svetsar metall.
Uuttera, a. idog, flitig, driftig, nitisk.
Uutterasti, adv. flitigt, träget.
Uutteruus, s. idoghet, flit, nit.
Uutto, s. svetsning; urlakning.
Uutukainen, a. alldeles ny; uuden u. splitterny.
Uutuus, s. nyhet; uutuuden viehätys, nyhetens behag.
Uuve, k. **Uve**.
Uuvus (-ksen), s. utmattadt tillstånd; on uuvuksissa, är uttröttad l. utmattad.
Uuvuttaa, v. utmattar, uttröttar, försvagar; u. uneen, försätter i sömn.
Uuvutus, s. utmattning, försvagande.
Uvanto l. **uve**, s. vindvak; uvehärkä, tjur, ogällad tjur.
Uvehtii, k. **Upeilee**.

V.

Vaadelma, s. postulat.
Vaadin (-timen), s. renko.
Vaadinta, s. fordran, yrkande, uppfordran, anmodan; vrt. **Vaatii**.
Vaadittaa, **-elee**, v. låter fordra j. n. e.; fordrar, utfordrar, tvingar; utforskar; k. **Vaatii**.
Vaadittava, part. a. som bör l. kan fordras l. påyrkas, erforderlig, nödvändig.
Vaahdoton, a. skumlös, utan fradga.
Vaahdottaa, v. har att skumma l. fradga, gör skummig.
Vaahtaisee, v. fradgar, löddrar; tuomi v., häggen blommar.
Vaahteva, a. skummande, fradgande, högekummig.
Vaahti, **-0**, s. skum, fradga, lödder; — **-harjainen**, skumryggig, skumtoppig.
Vaahtinen, **-oinen**, a. skummig, skumbetäckt, löddrig.
Vaahtiutuu, **-outuu**, v. blir skummig, börjar fradga l. löddra.
Vaahtoaa, **-tuu**, v. skummar, fradgar, löddrar.
Vaaja, s. kil, vigg; påle; — **-pahkuri**, pålkran.
Vaajaa, **-oittaa**, v. pålar, afpålar; kilar.
Vaaka, s. våg; vågakål; — **-huone**, våghus; — **-kuppi**, vågskål; — **-lii-**

tu, stor, bred fogel; — **-mestari**, vågmästare; — **-suora**, vågrät, horisontel; — **-tanko** l. **-vipu**, vågbalans l. -balk; — **-taso**, vågplan; — **-varsi**, vågarm.

Vaakaa, v. väger.

Vaakailee, v. väger; balanserar.

Vaakitsee, **-ttaa**, v. afväger, nivellerar.

Vaakitsija, s. nivellör.

Vaakkuu, v. krax ar, skränar.

Vaaksa, s. spann; qvarter; vaaksainen l. vaaksanmittainen, spannlång, qvarterslång.

Vaaksoin, **vaaksoittain**, adv. spannstals, spannvis.

Vaakuna, s. vapen, vapensköld, sköldemärke; — **-kilpi**, vapensköld; — **-kirja**, vapenbok; sköldebref; — **-tieto**, vapenkunskap, heraldik.

Vaakuu, k. **Vaakkuu**.

Vaalahka, a. något ljus l. blek, blekaktig, ljuslagd.

Vaalahtaa, v. glimtar, skiner plötsligt, blänker.

Vaalastaa, v. skiner ljust l. blekt, synes blek; gör blek.

Vaalastuu; k. **Vaalenee**.

Vaalea, a. blek, ljus; — **-nkeltainen**, blek- l. ljusgul; — **-nsininen**, ljusblå; — **-verinen**, ljuslett.

Vaalehtii, v. blänker, skimrar.

Vaalenee, **-ntuu**, **-istuu**, v. bleknar, blir blek l. blekare l. ljusare, förbleknar.

Vaalentaa, **-istaa**, v. bleker, gör blek l. ljusare, ljusnar.

Vaaleus (-uden), s. blekhet.

Vaali, s. val, valförslag; papin v., prestval; panee vaaliin, uppför på förslag; on vaalissa, är på förslag: är vid valet; — **-ehdotus**, valförslag; — **-kokous**, valmöte, valförsamling; — **-lappu**, **-lippu**, valsedel; — **-lista** l. **-luettelo**, vallängd; — **-mies**, valman; elektor; — **-npito**, valförrättning, valakt; — **-oikeus**, valrätt; — **-pappi**, profpredikant, valprest; vald prest; — **-piiri**, valdistrikt; — **-ruhtinas**, kur-, valfurste; — **-saarna**, profpredikan; — **-valta**, valrättighet; — **-valtainen**, valberättigad; — **-valtakunta**, valrike; — **-vapaus**, valfrihet; — **-iinkelpaamaton**, ovalbar; — **-iinkelpaava**, valbar.

Vaalii, v. sköter, vårdar, ansar.

Vaalija, s. sköterska, skötare, ansare.

Vaalu, s. skatt, ränta; census; papin vaalut, prestarättigheter.

Vaaluva, s. (*Kalev.*) skum, fradga.

Vaan, konj. utan, men; dock; — adv. endast, blott, bara; tulee vaankin, kommer visst; kuka v., hvem helst.

Vaanii, v. lurar på, smyger sig på, kommer på spåren, vädrar upp, snokar, förföljer.

Vaapahtaa, **-uu**, v. slintar, snafvar, vacklar l. svänger hastigt.

Vaapahuttaa, v. har att slinta, svänger hastigt, ger en knyck, rör vid, knuffar.

Vaapottaa, **-elee**, **-pustaa**, v. vaggar, gungar, skakar, rör hit och dit; går l. rörs vacklande; lentää v., flyger vaggande l. långsamt.

Vaappera, a. rank, ostadig.

Vaappuu, v. runkar, är rank, kränger, svänger af och an.

Vaapsainen l. **vaapsiainen**, s. geting.

Vaapukka, s. hallon.

Vaara, s. berg, höjd; — **-maa**, bergland.

Vaara, s. fara, våda; hengen vaarassa, i lifsfara; hengen vaaralla, med fara l. äfventyr för lifvet; — **-n-alainen**, fara underkastad, äfventyrlig, riskabel; — **-paikka**, farligt ställe.

Vaaraa, v. varskor, afvänder fara, bevarar.

Vaarain, s. hallon.

Vaarainen, a. bergig.

Vaarallinen, **-loinen**, a. farlig, vådlig, äfventyrlig.

Vaarantaa, v. vidrör, angår, beträffar; befarar.

Vaaraton, a. utan fara, ofarlig, fri från fara.

Vaari, s. gammelfar, farfar, morfar, far.

Vaari, s. akt, vård; pitää vaaria, har omvårdnad, gifver akt, håller reda på; pitää vaarilla, håller öga l. reda på, har eftersyn, gifver akt på, kontrollerar; ottaa vaarin l. vaarlin, gifver akt, iakttager, tager i akt; tager i vård; — **-iin-ottaa**, iakttager, gifver akt, uppmärksammar; — **-iin-otto**, iakttagelse, observation; uppmärksamhet; — **-inpito**, aktgifvande, omvårdnad, eftersyn; kontroll; — **-inpitämätön**, oaktsam, opåpasslig, ouppmärksam; — **-inpitävä**, aktsam, mon, påpasslig, uppmärksam.

Vaarillinen, s. påpasslig.

Vaarna, s. plugg, trädnagel, trädpinne; knagg, hängare; salav., dymling.
Vaarniainen, **-ningas**, s. svinlus, trikin.
Vaartaa, v. lutar: nedlägger; *(Kalev.)* förbigår, förolämpar; 2) sigtar.
Vaaru, s. var, öfverdrag; 2) regnmoln, molnbädd.
Vaaruu, v. svigtar, kränger.
Vaasi, s. vas.
Vaasu, s. vase.
Vaate (-tteen), s. duk, tyg, kläde, klädnad; pl. **vaatteet**, kläder, drägt; pöytävaate, bordduk; housuv., byxtyg; pitovaatteet, slit- l. gångkläder; pyhävaatteet, helgdagskläder l. -drägt; vaatteen parsi, klädesmode; on hyvissä vaatteissa, är l. går väl klädd; on hyvässä vaatteessa, är väl försedd med kläder; — **-asu**, beklädnad; — **-haaru** l. **-naulakko**, klädhängare; — **-kaappi**, klädskåp; — **-kappale**, klädespersedel; — **-kerta**, en omgång kläder; — **-pankko**, klädespacke; — **-parsi**, klädesmode; — **-pussi**, nattsäck; — **-valkeainen**, hvit som lärft; — **-varpa**, *(Kalev.)* mast; — **-tteen-lieve**, klädfåll; — **-tteen-ompelu**, klädsömnad; — **-tteentäi**, klädlus.
Vaatehtii, v. bekläder, kläder, draperan, dukar.
Vaatelijas, a. anspråksfull, pretentiös.
Vaatettaa, v. kläder, påkläder, utkläder; dukar.
Vaatettamaton, a. oklädd.
Vaatetus, s. påklädning, beklädnad, klädnad, klädsel.
Vaatii, v. fordrar, äskar, yrkar, kräfver, begär, uppfordrar, påkallar, frammanar, nödgar, tvingar; jos niin vaaditaan, om så fordras l. gäller; tarve vaatii, behofvet påkallar l. kräfver; vaadittaesa, vid anfordran.
Vaatima, s. fordran, det fordrade; postulat.
Vaatimaton, a. okrafd; anspråkslös.
Vaatimukseton, a. anspråkslös.
Vaatimus (-uksen), s. fordran, kraf, fordring, anspråk, nödgande, uppfordrande, tvång.
Vaatio, s. postulat.
Vaativainen, a. anspråksfull, pretentiös, pockande.
Vaatteellinen, a. med kläder försedd, klädd, beklädd.
Vaatteeton, a. utan kläder, oklädd, utan duk,
Vaatteinen, a. k. **Vaatteellinen**: af tyg l. kläde; huonovaatteinen l. med dåliga kläder, dåligt klädd.
Vaatteus, s. klädsel, klädnad, drägt, kostym, garderob.
Vaava, k. **Vauva**.
Vaavittaa, v. öfvertalar, förleder, förbar.
Vadillinen, a. som har fat; — s. ett fat fullt.
Vaellus, s. vandring, vandel.
Vaeltaa, v. vandrar, kringvandrar.
Vaha, s. klippa, häll; 2) vax; skum meriv., sjöskum; — **-kuva**, vaxbild; — **-kuvasto**, vaxkabinett; — **-nahka**, vaxläder.
Vahaa, v: vaxar, bonar; ältar.
Vahainen, a. af vax l. sjöskum; vaxad 2) stenig, klippig.
Vahder (-teren), s. lönn.
Vahdisto, s. vakt (vakten).
Vahditar, s. väktarinna, vakterska.
Vahingoitsee, **-ittaa**, v. skadar, förderfvar.
Vahingoittamaton, a. oskadad, oskadlig.
Vahingoittavainen, a. skadande, skadlig, förderflig.
Vahingoittumaton, a. oskadd.
Vahingoittuu, v. skadas, förderfvas, blir skadad.
Vahingollinen, a. skadlig, menlig, vådlig, medförande förlust.
Vahingoton, a. skadeslös.
Vahinko (-gon), s. skada, men, förlust, våda; saada vahinkoa, få l. lida skada; tulla l. joutua vahinkoon l. vahingolle, lida förlust l. skada; teki vahingossa l. vahingosta gjorde af våda l. oförvarandes; — **-ilkos**, vådabrott; — **-korvaus**, **-palkkio**, skadeersättning; — **-uvalkea**, vådeld.
Vahla, s. dregel, skum.
Vahtaa, v. vaktar, lurar.
Vahteri, **-a**, s. lönn.
Vahteristo, s. lönnskog.
Vahti (-din), s. vakt, post; käy vahtia l. vahdissa, går på vakt. har vaktgöring; seisoo vahdissa l. vahtina, står på vakt l. post; — **-koira** l. **-koppi**, vaktkoja l. -kur, skyllerkur. — **-mestari**, vaktmästare; — **-mies**, vaktkarl, postkarl, vakt; — **-miehistö**, vaktmanskap, vakthafvande manskap; — **-päällikkö**, vakthafvande; — **-upseeri**, vakthafvande officer.
Vahti, -o, k. **Vaahti, -o**.

tii, v. vaktar, håller vakt, passar
›p; kulkee vahtimassa, patrulle-
r.
va, a. stark, hållbar, fast, stadig,
aftig; tjock, hafvande; vahvan
ikköinen, af starkt utseende, stark
ll utseende.
vasti, adv. starkt, kraftigt, dugtigt,
kligt.
venee, -ntuu, v. blir stark l. tjock,
lltager i styrka l. tjocklek, blir fa-
are l. tjockare.
ventaa, v. förstärker, gör fast l.
adigare l. tjockare, stadgar.
vike, s. förstärkningsmedel, förstärk-
ing, stöd, bekräftelse, verifikat; kan-
s, styfning.
vistaa, v. stärker, förstärker, styr-
er, befäster; stadfäster, fastställer,
ekräftar; ruoka v., maten stärker;
. linnaa, gör fästet starkare; v.
äätöksen, fastställer l. stadfäster
tslaget; v. nimellänsä, bekräftar
ned sitt namn, kontrasignerar; v. va-
alla, fäster l. bekräftar med ed, be-
›digar.
hvistus, s. förstärkning, styrkande,
›efästning; stadfästelse, fastställelse,
bekräftelse; — **-kirja,** stadfästelsebref,
fullmakt å tjenst.
hvistuu, v. blir stark, förstärkes,
stadgar sig, repar sig, tilltager, till-
växer.
hvuus, s. starkhet, stadga, fasthet,
styrka, tjocklek.
i, konj. (disjunktiivisissa kysymyk-
sissä) eller, eller ock; hänkö vai
kuka tulee, kommer han eller hvem?
tuleeko hän vai eikö, kommer han
elier icke? teetkö vai —? gör du
eller —? vaiko, eller? eller kanske?
eller ock? v. meni hän sinne, så
att han gick dit; vai niin, jaså, så
minsann; k. **Vaiti.**
aientaa, v. tystar, stillar, nedtystar.
aieta, inf. sanasta **Vaikenee.**
aihde (-teen), s. vexel (å jernväg).
aihdokas, s. bortbyting, bortbytt barn.
aihdollinen, a. alternativ, omvexlande;
till byte hörande.
aihdos, us (-ksen), s. tillstånd af
byte l. vexling; ovat vaihdoksis-
sa, äro förbytta l. ombytta l. förvex-
lade.
aihe, s. vexling; skifte, byte, skede;
pl. vaiheet, öden, vexlingar, skic-
kelser; pellon ja niityn vaiheel-
la, emellan åkern och ängen; kah-
den (mielen) vaiheella, i valet
och qvalet; kylän vaiheella, i när-
heten l. nejden af byn; tulee vai-
heesta, kommer emellanåt l. vexel-
vis; sen vaiheella, så l. der om-
kring, ungefär; ajan v., tidskifte, ti-
dens vexling; elämän vaiheet, lef-
nadsöden; — **-aika,** mellantid; —
-mies, medlare; — **-een-alainen,** vex-
ling underkastad, ombytlig, skiftande.
Vaiheellinen, a. mellanliggande; obe-
ständig, ombytlig.
Vaiheinen, a. vexlingsrik, omvexlande,
ombytlig; som har skiften l. öden;
monivaiheinen, skiftes- l. vexlings-
rik, med många öden l. vexlingar;
ofta ombytt.
Vaihettaa, Vaihettuu, k. **Vaihtaa,
Vaihtuu.**
Vaihetus, k. **Vaihto.**
Vaihokas, k. **Vaihdokas.**
Vaihtaa, v. byter, ombyter, utbyter,
vexlar; v. huonon parempaan, by-
ter dåligt mot bättre; v. hopeaa
kupariksi, vexlar silfver till koppar.
Vaihtelee, -telehtaa, v. byter l. vex-
lar fortfarande, omvexlar, är skiftande
l. ombytlig.
Vaihtelo, s. omvexling.
Vaihto, s. byte, ombyte, vexling; he-
vosen v., hästbyte; rahan v., pen-
ningevexling; — **-kalu,** bytesvara;
— **-kauppa,** byteshandel; — **-kes-
kus,** metacentrum; — **-konttoori,**
vexelkontor; — **-muotoinen,** meta-
morfoserad; — **-nimi,** pseydonym,
ombytt namn; — **-puolinen,** alterna-
tiv; — **-suostunto,** bytesaftal.
Vaihtuu, v. blir bytt l. ombytt, omby-
tes, förvexlas, förbytes.
Vaijistaa, v. försvårar, gör besvärlig l.
mödosam.
Vaikea, a. svår, besvärlig, tung; smärt-
sam, jämmerlig; v. lukea, svårläst;
v. pidellä, svårhandterlig; — **-liu-
keinen,** svårlöslig; — **-lukuinen,**
svårläst.
Vaikeasti, adv. svårt; jämmerligt; v.
sulava, svårsmält.
Vaikenee, v. tystnar, stillas.
Vaikeroinen, a. jämrande, jämmerfull,
eländig.
Vaikeroitsee, -ertelee, v. jämrar sig,
klagar, qvider.
Vaikeroitsemus j. **vaikerrus,** s. jäm-
merklagan, qvidan.

Vaikeus, s. svårighet; ömklighet.
Vaikeuttaa, k. **Vaijistaa**.
Vaikittaa, k. **Vaientaa**.
Vaikka, konj. fastän, ehuru, änskönt, oaktadt, om ock; v. kohta, om ock l. äfven; om också genast: v. koska l. milloin, när som helst: v. vaan l. vapaan, om fritt, om också; må gå, välan då.
Vaikkaa, **-ilee**, k. **Vaikeroitsee**.
Vaikkenee, k. **Vaikenee**.
Vaikko, **-u**, s. örvax; kåda.
Vaiko, k. **Vai**.
Vaikurus, a. tyst, lömsk, listig; — s. tystlåten l. bakslug menniska; sjukling.
Vaikute, **-tin**, s. verkande medel l. orsak, driffjäder, motiv; organ, faktor; (kem.) reagens.
Vaikuttaa, v. verkar, inverkar, gör intryck, har inflytande, beveker, förmår, förorsakar, åstadkommer, är verksam; ingifver, uppmanar.
Vaikuttamaton, a. utan verkan l. inflytande; overksam, passiv.
Vaikuttava, **-vainen**, a. verkande, inverkande, rörande, verksam, inflytelserik.
Vaikuttavaisesti, adv. verksamt, rörande, följdrikt.
Vaikutuksellinen, a. verkande, rik på verkningar, följdrik, verksam, aktiv.
Vaikutukseton, a overksam, resultatlös, fruktlös:
Vaikutus, s. verkan, inverkan, inflytande, verkning, verksamhet; ingifvelse; intryck, rörelse; — **-aineet**, reagentier: — **-ala** l. **-piiri**, verkningskrets; — **-toimi**, verksamhet; — **-voima**, verkningskraft: inflytande, verkande kraft.
Vailahtaa, **-utuu**, v. förminskas hastigt, utspilles, blir bristfällig; lindras; blir anfallen.
Vailentaa, v. förminskar med en del, gör bristfällig, aftappar; afdrager, nedsätter.
Vailinki, s. brist, balans.
Vailla = **vajaalla**, k. **Vajaa**.
Vaillinainen l. **vaillinen**, a. bristfällig, bristande, icke full, ofullständig, defekt.
Vaillinaisuus, s. brisfällighet y. m.
Vaillinaisesti, adv. bristfälligt, ofullständigt.
Vaimenee, **-ntuu**, v. stillas, lindras, upphör.

Vaimo, s. hustru; qvinna; vaimo[illegible] rakkaus, en hustrus l. qvinlig kärlek; — **-ihminen**, qvinsperson; — **-npuolinen**, qvinlig; på hustrus [illegible] — **-npuoli**, qvinnokön; qvinsperson; — **-väki**, qvinfolk; vaimoväen [illegible] qvinnoarbete.
Vaimoinen, a. qvinlig, qvinno-.
Vaimollinen, a. som har hustru, [illegible] qvinlig.
Vain l. **vainen**, adv. dock, i sann[illegible] vielä v., hvad än, alt annat, j[illegible] niin v., jaså, just så, så i sann[illegible] k. **Vaan** j. **Vai**.
Vainaja, **vainaa**, a. j. s. afliden, [illegible] person, salig; isä vainajaltani [illegible] min aflidne fader; — **-nmuisto**, [illegible] rolog.
Vainio, s. åkorfält, fält, gärde.
Vaino, s. förföljelse, fiendskap, [illegible] agg; sota ja v., krig och örlig; [illegible] ha ja v., hat och förföljelse; — **-mies**, förföljare; — **-vaatteet**, [illegible] l. hämndedrägt.
Vainoaa, v. förföljer, ställer f[illegible] lurar på, eftertraktar, oroar, h[illegible]
Vainokas, a. försåtlig; fiendtlig, [illegible] full.
Vainomus, **-ous**, s. förföljelse, förs[illegible]
Vainonen l. **vainos**, s. hudryck[illegible] hudkramp, spasm.
Vainu, s. väderkorn, instinkt, [illegible] saa vainua, tulee vainulle [illegible] väderkorn, vädrar upp, uppspårar; — **-koira**, spårhund, stöfvare.
Vainuaa, v. vädrar upp, uppspårar.
Vainustaa, **-telee**, v. söker spår, [illegible] spårar; minua v., jag har känn[illegible]
Vaippa, s. rya, täcke, mantel.
Vaipuu, v. sjunker, nedsjunker, [illegible] ker, dignar.
Vaisto, s. instinkt.
Vaistomainen, a. instinktlik.
Vaisu, a. otillräcklig *(om värme)*, [illegible] gräddad.
Vaitelee, v. saknar, efterlängtar, [illegible] saknad, klagar; fordrar.
Vaiti, adv. tyst; ole v., var tyst, [illegible] — **-oleva**, tyst, stillatigande, [illegible] ten; — **-olo**, tystnad.
Vaiva, s. möda, besvär, omak, plåga, krämpa, lidande; näkee vaivaa, [illegible] besvär; vaivan palkka, mödans [illegible] on vaivassa, är ansträngd l. i [illegible] bete; är i ångest; on vaivoissa, är l. ligger i plågor; suuret vaivat, stora mödor l. besvär; svåra [illegible]

l. lidanden; on vaivoiksi, är besvär l. hinders; vaivoin, med a, knappast: — -nnäkö, besvär; för besvär: — -npalkkio, provi-, ersättning för besvär l. möda; -virka, släpsyssla.

a, -elee, v. besvärar, plågar; an-nger; knådar, bearbetar; mikä ua vaivaa, hvad går åt dig?

inen, a. eländig, usel, olycklig, g; tryckt af besvär l. plågor; ör, ofärdig, nödvuxen; — s. fat-jon, usling, krympling; pitäjän vaiset, socknens fattige; köyhä fattig stackare; — -vais-apu, fat-jelp, -understöd; — -vaishoito l.

lho, fattigvård, fattigförsörjning; -shuone, fattighus; — -skassa, igkassa; — -skasvuinen, nödvuxen; -skoivu, dvergbjörk; — -smakso, -rahat, fattigmedel l. -penningar, igafgift; — -smetsikkö, marskog; -stukki, fattigbössa.

iisuus, s. elände, plågsamt tillstånd, perism, fattigdom; vanförhet, o-lighet.

allinen, a. plågsam, besvärad, plå-l; med möda förenad, besvärlig.

aloinen, a. besvärlig, mödosam, gsam; bekymmersam.

aus, s. besvärande, ansträngning; idning.

autumaton, a. obesvärad.

autuu, v. blir besvärad.

entuu, k. Vaimenee.

eroinen, a. eländig, arm, ömklig, idande.

io, s. något hvarpå möda blifvit dlagd, arbetsplats, odlingsfält, möda.

us (-kseu), a. sjunket l. utmattadt lstånd, matthet; plågotillstånd; on ivuksissa, är utmattad l. ned-gnad; är nedsjunken.

ruttaa, s. har at sjunka, sänker, dtrycker, utmattar.

, s. skjul, lider.

la, a. icke full, ofullständig; bri-ande; — s. det bristande, brist; se a v., den brister l. saknas ännu; stia on v. vettä, kärlet är icke llt med vatten; on vajaata, finnes ist, det felas; on vettä vajaalla vailla, saknar l. är utan vatten; än on mieltä vailla, han saknar är utan l. i saknad af vett l. för-ånd; jätä vaille, lemna ofyld; eljää kuukautta vajaalle, på fyra månader när; — -asteellinen, undergradig: — -järkinen, sinnes-rubbad, oförnuftig; — -mittainen, icke fyllande måttet, undermålig; — -muotoinen, outbildad; — -särmä l. -kantti, vakant.

Vajaa, v. är icke full l. fullständig, brister, felar, har icke fullt; är ledig.

Vajaallinen l. vajanainen l. -vainen, a. icke fyld l. full, bristfällig, ofull-ständig, ofullkomlig.

Vajaaton, a. icke bristande, odelad.

Vajaus, s. ofullhet, brist, balans; mi-tan v., undermål; painon v., under-vigt.

Vaje, k. Vajaa.

Vajenee, v. förminskas, aftager, blir bristfällig.

Vajentaa, v. gör bristande, förminskar; afdrager *(från ngt)*.

Vajoaa, -oo, v. sjunker, insjunker, ned-sjunker, försjunker.

Vajottaa, -outtaa, v. har att sjunka, sänker, försänker; hanki v., drifvan ger efter l. sjunker under en.

Vajoutuu l. vajuu, v. sjunker, försjun-ker.

Vaka (va'an) l. vakaa (vakaan), a. fast, stadig, säker, lugn, trygg; v. mies, stadig l. trygg man; v. luot-tamus, fast l. lugn förtröstan; sä-kert förtroende; v. vaatimus, en-trägen l. allvarlig begäran; v. mieli, lugnt l. stadigt sinne; — -luontoi-nen, af lugn l. trygg natur, af stadigt lynne; — -mielinen, allvarlig; stånd-aktig, stadig; rättrådig; — -varai-nen, solid, redbar.

Vakaa, v. bekräftar, betygar; försäkrar; justerar.

Vakaaja, s. justerare.

Vakaantuu, k. Vakautuu.

Vakaasti, adv. fast, säkert, lugnt, all-varligt.

Vakahainen, a. späd: oskyldig.

Vakainen, a. stadig, fast, säker, till-förlitlig, ståndaktig, rättrådig, allvar-sam, flärdfri, uppriktig.

Vakaisesti, adv. stadigt, tillförlitligt, uppriktigt, rättrådigt.

Vakaisuus, s. fasthet, stadga, allvar, ståndaktighet y. m.; k. Vakainen.

Vakallinen, s. en skäppa full; k. Vakka.

Vakanssi, s. vakans; — -makso, va-kansafgift.

Vakaus, s. justering; k. Vakaa.

Vakauttaa, v. betryggar, säkerställer, gör säker l. beståndande, befäster, tillförsäkrar.

Vakautuu, v. stadgar sig, blir stadig l. beståndande l. säker, befästes.

Vakava, a. allvarlig, stadgad, ståndaktig, redlig, fast, säker.

Vakavasti, adv. allvarligt, allvarsamt, ståndaktigt, fast.

Vakavuus, s. stadga, fasthet, säkerhet, allvar, allvarsamhet.

Vakiintuu, k. **Vakautuu**.

Vakinainen, a. stadig, ordinarie, aktiv, stadigvarande; väsentlig.

Vakinaisesti, adv. ordinariter; väsentligen.

Vakittaa, v. lugnar, stämmer, stillar.

Vakka, s. skäppa, ask, skrin; korg; on vakoillansa, är på uppbörd.

Vakkuri, s. askmakare, skrinmakare l. -försäljare.

Vako (vaon), s. fåra, plogfåra; — **-harja**, drill; — **-mies**, plöjare, plogkarl; — **-mitta**, stadie (300 kyyn.); — **-veli**, hanrej.

Vakoaa, **-oilee**, v. fårar, plöjer fåror; spejar, bespejar, regognoscerar, spionerar.

Vakoinen, a. full med fåror, fårad.

Vakoja, s. spejare, kunskapare, rekognoscerare, spion.

Vakous, s. fårande; bespejning, spioneri.

Vaksi, s. vax.

Vaksiaa, v. vaxar, bonar.

Vaksiini, s. vaccin.

Vakuullisuus, s. modalitet; visshet, säkerhet.

Vaku (vaun), s. vagga.

Vakuus (-den), s. säkerhet, fasthet; garanti; bekräftelse; lainan vakuutena, såsom säkerhet l. underpant för lånet; vakuudeksi, till l. såsom säkerhet; suuremmaksi l. enemmäksi vakuudeksi, till större l. vidare säkerhet; till yttermera visso; pöytäkirjan vakuudeksi, in fidem protocolli; — **-kirja**, certifikat; säkerhetsakt; — **-liitto**, certeparti; — **-makso**, **-raha**, assuransafgift l. -premie.

Vakuute, s. bekräftelse, stöd, verifikation; underpant.

Vakuuton, a. osäker, problematisk.

Vakuuttaa, v. försäkrar, bekräftar, tillförsäkrar, öfvertygar, assurerar; sen vakuutan sinulle, det försäkrar jag dig; hän vakuutti minua siitä, [illegible] öfvertygade mig derom; v. omaisuutensa, försäkrar l. assurerar sin egendom; v. miehelle eläkkeen, [illegible] försäkrar mannen underhåll; v. pöytäkirjan oikeaksi, bekräftar l. bestyrker protokollets riktighet.

Vakuuttamaton, a. oassurerad.

Vakuutus (-uksen), s. försäkring, assurans, försäkran, bekräftelse; säkerhet, öfvertygelse; omaisuuden v., försäkring af egendom; pöytäkirjan v., bestyrkning af protokollet; ystävyyden v., försäkran om vänskap; [illegible] on varma vakuutukseni, det [illegible] min fasta öfvertygelse; — **-arvo**, **-hinta**, försäksingsvärde; — **-laitos**, försäkringsanstalt; — **-kirja**, försäkrings- l. assuransbref l. -polis; — **-yhtiö**, försäkrings- l. assuransbolag; — **-ksen-antaja**, försäkringsgifvare; — **-ksen-ottaja** l. **-saaja**, försäkringstagare.

Vakuututtaa, v. låter försäkra.

Vakuuttuu, v. blir öfvertygad, öfvertygar sig, får öfvertygelse l. bekräftelse.

Vala, s. ed; tekee l. vannoo valan, gör l. går l. aflägger ed; valantehnyt, som aflagt ed; edsvuren; vanvistaa valalla, beedigar, bekräftar med ed; väärä v., pattov., menedig; todistusv., vittnesed; puhdistusv., värjemålsed; valtijav., edsöre; valan ehto l. velvoitus, edsförpligtelse, edelig förpligtelse; — **-mies**, **histö**, jury; — **-mies**, edgärdsman, vittne *(på ed)*; — **-n-alainen**, edelig; — **-n-alaisuus**, edelighet, edsförpligtelse; — **-nkaava**, **-nsanat**, edsformulär; — **-nrikkomus**, edsbrott; — **-nteko**, edgång; — **-nvalvistaja**, edgärdsman; — **-pattoinen** l. **-patturi**, menedare; — **-pattoisuus** l. **-pattous**, menederi.

Valaa, v. gjuter; v. vettä, gjuter l. häller l. spolar vatten; v. vedellä, begjuter l. öfversköljer med vatten; v. tinaa, gjuter tenn: *stöper tenn*.

Valahtaa, v. lyser hastigt, *blänker fram*; 2) dryper l. glider hastigt, *sjunker* hastigt *(Kalev.)*

Valahuttaa, v. låter hastigt blixtra fram, slår blixtrande, slår, kastar blixtsnabt; 2) låter *(hastigt)* drypa.

Valainen, a. hörande till ed; edelig; vääräv., menedig.

ee, v. lyser, upplyser, belyser; ixmmar, hvitmenar.
ematon, a. icke lysande; ouppobelyst.
tus, -aisu, s. belysning, upplys-
, s. gjutare; begjutare, sköljer-
ka, a. något hvit, hvitaktig, **lagd**; — s. hjortronkart.
ka, s. vallack.
oitsee, v. gör till vallack, utskär *hingst).*
linen, a. beedigad, besvuren, ede- — s. vittne *(på ed).*
10, s. det gjutna, gjutgods; gjut-, besköljning; gjuteri; — **-hiek-** gjutsand.
nainen, a. gjuten; gjutbar; — s. gods.
ne (-nteen), s. ngt som gjutes, gods; ngt som hälles, sköljning, jutelse.
ta, valaus, s. gjutning, sköljning; **anta-vaski,** messing, gjutkoppar.
(-aan), s. hval; — **-kala,** hval-
iu, s. gjutningsmedel, sköljvatten.
ton, a. obeedigad.
ttaa, v. låter gjuta l. skölja; låter lar att drypa.
(-een), s. lögn, osanning; sken; **ada valeesta kiinni,** beslå med **nning; ajaa valeeksi,** påstår va- osanning, drifver till lögn; — **uta,** bisättningsgraf; — **-ikkuna,** ndfönster; — **-katto,** provisionelt t; — **-kauppa,** låtsadt l. fingeradt p; — **-kristitty,** sken- l. namn-isten; — **-kuollut,** skendöd; — **uva,** skenbild, irrbild; — **-luulo,** usion, drömbild: — **-nimi,** falskt l. taget namn; — **-niminen,** pseydo-m; — **-puku,** förklädnad; — **-rik-tus,** skenrikedom.
, k. **Valanta.**
ellinen, a. lögnaktig, osannfärdig, isk, osann, skenbar.
ehtelee, v. ljuger, talar osanning, arras; beljuger.
ehtelija, s. lögnare, ljugare.
elee, v. begjuter, öfversköljer, spolar.
he y. m., k. **Vale,** j. n. e.
i, s. val, väljande; — **-mies,** elektor.
ikko, s. elit, ngt utvaldt.
ikoitsee, v. utväljer, gör urval, sorterar, gallrar, sofrar.

Valimo, s. ngt ljust; 2) gjuteri.
Valin (-imen), s. gjutverktyg; gjutform, degel; gjutgods; — **-kanha,** gjut- l. stöpslef; — **-paja,** gjuthus, gjuteri; — **-teräs,** gjutstål.
Valinta, s. val, urval; — **-oikeus,** options- l. valrätt.
Valio, a. utvald, utmärkt, elit; — **-joukko,** elitkår l. -trupp; — **-kunta,** utskott; — **-mies,** kompromissarie.
Valistaa, v. upplyser; belyser; illuminerar; civiliserar.
Valistamaton, -tumaton, a. oupplyst, obelyst.
Valistunut, a. upplyst, civiliserad.
Valistus, s. upplysning.
Valistuu, v. upplyses, blir upplyst l. ljus, ljusnar.
Valitettava, a. beklagansvärd, beklaglig.
Valitettavasti, adv. beklagligtvis, ty värr.
Valitsee (inf. **valita**), v. väljer, utser, utväljer; *valitut,* de utvalde.
Valitsija, a. väljare, valman; — **-mies,** elektor.
Valittaa, v. klagar, beklagar, klagar öfver, beklagar sig, jämrar, jämrar sig; (*jur.*) besvärar sig, öfverklagar, klagar; klandrar; **sairas** v., den sjuke klagar l. jämrar sig; v. **sitä asiaa,** beklagar l. klagar öfver den saken; v. **päätöksestä,** besvärar sig öfver l. öfverklagar beslutet; v. **testamenttia** l. **testamentista,** klandrar testamentet.
Valittaja, s. klagande, besvärande, öfverklagare.
Valitus, s. klagan, jämmer, klagomål, besvär; **tekee valituksen,** anför besvär; — **-asia,** besvärsmål; — **-huuto,** klagorop; — **-kirja,** klagoskrift, besvärsskrift, skriftliga besvär; — **-osotus,** besvärsanvisning; — **-virsi,** klagovisa.
Valjaantuu, v. blir kulen; blir andfallen; bleknar.
Valjahtaa, -uu, v. blir hastigt kulen l. trumpen, trumpnar; blir andfallen l. andlös.
Valjakka, a. blek, ljuslett.
Valjas (-aan), s.; **valjaat,** pl. rede, spann, seltyg; **panee valjaisin,** spänner före, sätter i redet; **päästää valjaista,** afspänner, spänner ur, släpper ur redet; **on valjaissa,** är förespänd l. i redet.

Valjastaa, v. spänner före, förespänner, ställer i redet.
Valjastuttaa, v. låter förespänna,
Valjenee, **-jehtuu**, v. blir kulen, bleknar, mulnar: blir andfallen.
Valju, a. kulen, kallsinnig, dyster, trumpen, butter, mulen, ovänlig, blek, arm.
Valkaisee, v. bleker, gör hastigt hvit l. ljus; hvitlimmar.
Valkaisu l. **valkaistus**, s. blekning, hvitgörning.
Valkaitsee, v. hvitmenar, hvitlimmar; k. **Valkaisee**
Valkama, s. båthamn, landningsplats, öfverfartsort.
Valke (**-kkeen**), s. lyse, lysämne.
Valkea, **-ia**, a. hvit, ljus; — s. eld, ljus, brasa; v. sammal, hvitmossa; tekee valkean, uppgör eld, lagar brasa; puhaltaa l. puhuu valkeaa, blåser på elden; näyttää valkeaa jkulle, lyser åt l. för ngn: munan v., ägghvita; valkean juoksu, hvitfluss: valkealla, vid eldsljus; med l. på eld; — **-apilas**, hvitväpling; — **-hiuksinen**, hvithårig; — **-kaali**, hvitkål; — **-nharmaa**, ljusgrå; — **-nvaara**, eldsvåda, eldfara, vådeld; — **-puoli**, ljussidan; — **-pää**, hvithufvud; hvithufvad, hvittoppig; — **-soitto**, eldsbloss; — **-tukkainen**, hvithårig, ljushårig; — **-verinen**, ljuslett, blond.
Valkeaa, v. ljusnar, gryr.
Valkeainen, a. hvitaktig, hvitskimrande; — s. hvitan i ägg; eld *(liten)*.
Valkeilee, v. illuminerar, bränner eldar; ljusnar, hvitnar.
Valkenee, v. ljusnar, blekes, blir blek l. ljus, hvitnar; päivä v., dagen ljusnar l. gryr, det dagas; kangas v., väfven blekes.
Valkeinen, a. hvitaktig; så hvit som ngt, af viss hvithet; lumen v., så hvit som snö.
Valkeus (**-uden**), s. ljushet, ljus, hvithet; tuo valkeuteen, bringar i ljuset l. i dagen; tulkoon v., varde ljus.
Valkimeinen, a. fosforisk.
Valkin (**-imen**), s. hvithet, bleke, hvita; fosfor.
Valkkaa, v. bultar, slår; påstår, försäkrar; 2) valkar.
Valkkain (**-imen**), s. stötel, slägga.
Valkki, s. valk; påk, stör.
Valkki, **-ku**, s. hvit häst; bläs.

Valko, s. hvita, hvitt ämne, det hv[illegible] hvithet; — **-juurikas**, hvitbet[illegible] — **-parkita**, hvitgarfva; — **-pää**, [illegible] hvitt hufvud, hvittoppig l. [illegible] v. apilas, hvitväppling; — [illegible] paraffin; — **-tukka** l. **-tukkain[illegible]** ljushåring; hvithårig, hvitluggig; — **-tähkä**, hvitax.
Valkoinen, a. hvit; — s. hvita.
Valkoo, **-oilee**, v. hvitmenar, gör [illegible] l. ljus, hvitlimmar.
Valkuainen, s. hvita, ägghvita, fröh[illegible]
Vallan, adv. alldeles, ganska, [illegible] gen, mäkta, mycket: k. **Valta**.
Vallan-alainen y. m., k. **Valta**.
Vallas-nainen, s. fruntimmer; — [illegible] **ku**, statsdrägt; — **-sääty**, herrsk[illegible] herrskaps- l. ståndspersonsklass. — **-väki**, herrskap, herrskapsfolk.
Vallasto, s. stats- l. rikskropp.
Vallaton, a. ostyrig, sjelfsvåldig, [illegible] gerlig, tygellös; anarkisk, regeri[illegible] lös; maktlös, vanmäktig.
Vallattomasti, adv. sjelfsvåldigt, [illegible] gerligt; anarkiskt,
Vallattomuus, s. sjelfsvåld, ofog, [illegible] righet, oregerlighet; öfvervåld: [illegible] ringslöshet, anarki.
Vallesmanni, s. befallningsman.
Valli, s. vall; — **-kaivanto**, vallgr[illegible] — **-nkaivaja**, skansgräfvare, pio[illegible]
Vallikko, s. tyrann; magnat.
Vallinto, s. politi; herravälde, hersk[illegible] de; — **-rikos**, politiförbrytelse.
Vallitsee, v. herskar, förherskar, [illegible] är gängse.
Vallittaa, v. förser med vall, försk[illegible] sar.
Vallitus, s. förskansning.
Valloillinen, a. lös, rörlig, flyttbar
Valloittaa, v. eröfrar, intager, unde[illegible] kufvar, tager i besittning, bemäktig[illegible] sig.
Valloittaja, s. eröfrare.
Valloittamaton, a. ointagen, oeröfra[illegible] ointaglig.
Valloittuu, v. blir intagen.
Valloittumaton, a. ointaglig.
Valloitus, s. eröfring, intagning, besi[illegible] ningstagande, underkufvande; — [illegible] provins, eröfradt land; — **-retki**, [illegible] öfringståg.
Valmenee, v. fulländas, mognar.
Valmeus, k. **Valmius**.
Valmiisti, adv. beredvilligt, färdigt.
Valmis (**-iin**), a. färdig, beredd, [illegible] redd, mogen, beredvillig; minä ol[illegible]

jag är färdig l. beredd l. tillreds; ı oli kohta v., han var genast ıig l. beredvillig; v. purjehtian, segelfärdig; siitä syntyy l. ee valmista, det blir utaf; ei e valmista, blir intet af, blir ı resultat.

istaa, -telee, v. förfärdigar, bere-, tillverkar, utarbetar, tillreder, föreder, tillrustar, förädlar, gör fär-, fulländar.

istaja, s. tillverkare, beredare, märe.

istaksen l. **valmistautua**, v. la- l. gör sig färdig, bereder l. reder , rustar sig.

istamaton, a. oförfärdigad.

istaumaton, a. oförberedd.

iste, s. förberedelse; preparat.

istus, s. förfärdigande, beredning, redelse, tillredning, tillverkning, lrustning.

istuttaa, v. låter bereda l. förfärga, utbildar.

istuu, v. blir färdig, tillredes, ɔgnar.

ius (-uden), s. färdighet, mogenhet, redvillighet, beredskap; — **-tutinto**, maturitetsexamen.

nu, s. vallmo.

0, s. ljus, sken, belysning, lyse; **tulee aloon**, kommer i dagen, blir uppagad; varjot ja valot, skuggor :h dagrar; — **-aine**, lysämne, lyse; - **-ilmiö**, ljusfenomen; — **-kaasu**, ɔgas; — **-n-arka**, ljusskygg; — **iheijastus-oppi**, katoptrik, ljusreexlära; — **-npito**, lyshållning, beɔsning; — **-nmurto**, ljusbrytning; - **-nsäde**, ljusstråle; — **-paikka**, juspunkt; — **-torni**, fyrtorn l. **-båk**. le, s.; luuvalo, gikt, torrvärk.

loaa, v. lyser; illuminerar.

loinen, a. med ljus l. sken, lysande, jus; kirkasv., med klart ljus l. sken; huonov., med dåligt sken, lla lysande, illa l. dåligt belyst, i dåig belysning.

loisa, a. ljus, ljusrik.

lollinen, a. försedd med ljus, ljusgande, lysande; vrt. **Valoinen**.

lokas (-kkaan), a. ljusrik, lysande, ljus; — s. hjortron.

lostaa, v. lyser, är ljus; gifver l. sprider ljus, belyser, illuminerar.

loton, a. ljusfattig, ljustom; oupplyst; glanslös.

Valottaa, v. ger belysning l. dager, illuminerar.

Valpas (-ppaan), a. vaksam.

Valppaus, s. vaksamhet, vakenhet.

Valppautua l. **valpastua**, v. blir vaksam l. vaken, vaknar, blir lifiig; qvicknar.

Valssaa, v. valsar: 2) falsar.

Valssi, s. vals; 2) fals; — **-laitos**, valsverk; — **ntahti**, valstakt.

Valta, s. välde, makt, våld, befogenhet; rike; pl. vallat, välden, riken; ståndspersoner, herrskap; hän on vallassansa, han har makten, han är i värdet; se on hänen vallassansa, det är i hans våld; det står i hans makt, det beror på honom, honom står fritt; hänellä on suuri v., han har stor makt l. stort välde; ylin l. korkein v., högsta väldet l. makten; on v. sanoa, har rättighet l. frihet att säga; on vallallaan l. valloillaan, är lös, är gängse, är i sin frihet; pääsee vallalleen l. valloilleen, slipper l, kommer lös, kommer på fri fot l. i sin frihet; saa valtaansa, får i sitt våld; pääsee valtaan l. saa valtaa, får öfverhand l. välde l. makt; kommer till väldet l. makten; hänestä ei saa valtaa, honom får man ej bugt på, honom har man ej makt med; Euroopan vallat, de europeiska makterna l. rikena; — **-herra**, regeringsherre; drott, potentat; — **-istuin**, tron; — **-isä**, ättefader, stamfader; — — **-kieli**, herskande språk; — **-kirja**, fullmakt; — **-kokous**, riksmöte, riksdag; — **-kulunki-arvio**, stataförslag; — **-kunnallinen**, riket rörande, politisk; — **-kunta**, rike, stat; — **kunnan-pettäjä**, riksförrädare; — **linja**, baslinie; — **-lupa**, oktroj; — **-lääke**, panacé; — **-maantie**, allmän landsväg l. farväg; — **-merkki**, insegel; — **-oikeus**, högsterätt; — **-meri**, ocean, verldshaf; — **-mies**, maktegande, stateman; fullmäktig. — **-neuvos**, riksråd; statsråd; — **-oja**, afloppsdike, hufvuddike; — **-paikka** l. **-sija**, instans, myndighet; — **-puku**, statsdrägt; — **-suoni**, pulsåder; — **-tie**, allmän väg, stråkväg, kungsväg; — **-valhe**, idel lögn; — **-vanhemmat**, stamföräldrar; — **-äiti**, stam- l. ättemoder; — **-lla-alainen**, underkastad en annans välde, af ngn beroende, afhängig, osjelf-

ständig, omyndig; — **-llan-anastaja**, usurpator, våldkräktare; — **-llanhimo**, hersklystnad; maktbegär; — **-llanhimoinen**, hersklysten; — **-llankumooja** l. **-mullistaja**, revolutionist, revolutionsman; — **-llankumous**, revolution, statshvälfning; — **-llankumouksellinen**, revolutionär; — **-llanpitäjä**, maktegande, myndighet.

Valtaa, v. bemäktigar sig, inkräktar, usurperar, tillvällar sig, öfverväldigar; inmutar *(grufva)*; vållar; mikä v., hvad fattas l. går åt; hän valtasi mielet, han intog l. bemäktigade sig sinnena.

Valtaava, part. a. öfverväldigande, tryckande, mäktig, väldig.

Valtakunta, s. rike, stat; — **-nnanraja**, riksgräns, rikets gräns; — **-nnanpettäjä**, riksförrädare.

Valtaumaton, a. obetvingelig.

Valtaus (-uksen), s. besittningstagande, tillvällande, usurpation, förvållande; inmutning *(af grufva)*; kenen valtauksesta, genom hvems förvållande?

Valtias l. **valtiainen**, a. mäktig, herskande; — s. maktegande, herskare, beherskare, suverän.

Valtikas (-kkaan), s. potentat, magnat.

Valtikka, s. spira, scepter.

Valtimo, s. pulsåder.

Valtimus (-uksen), s. drift, trängtan.

Valtio, s. stat, rike; — **-amiraali**, riksamiral; — **-apu**, statsbidrag; — **-arkisto**, stats-, riksarkiv; — **-arvio**, statsförslag; — **-asia**, stats- l. riksangelägenhet; — **-asiakirja**, statshandling; — **-edustaja**, riksfullmäktig; — **-hoidollinen**, riksvårdande; — **-järjestys**, statsförfattning; — **-kassa**, statskassa; — **-kirous**, riksakt; — **-kokous**, riksförsamling, riksmöte; kongress; — **-konttoori**, statskontor; — **-kotka**, riksörn; — **-kunta**, rikskropp; — **-käytös**, politik; — **-laitos**, statsanstalt l. -inrättning; — **-mies**, statsman, politiker, diplomat; — **-mulkkaus**, **-keikkaus**, statskupp; — **-muoto**, statsform l. -författning; — **-neuvos**, statsråd; — **-neuvoskunta** l. **-neuvosto**, rikskonselj, statsråd; — **-oikeus**, statsrätt; riksrätt; — **-petturi**, stats- l. riksförrädare; — **-päivät**, landtdag, riksdag; — **-päivä-järjestys**, landt- l. riksdagsordning; — **-päivä-mies**, landtdags- l. riksdagsman; — **-sali**, riksal; — **-sihteeri**, statssekreterare; — **-sihteerin-virasto**, statssekretariat; — **-saostumus**, statsfördrag; — **-sääty**, riksstånd; valtiosäädyt, ständerna; — **-taito**, statskonst l. -kunskap; politik, diplomati; — **-talous**, statsekonomi l. -kushållning; — **-tieto**, statskunskap; — **-uskonto**, statsreligion; — **-vaakuna**, riksvapen; — **-valiokunta**, statsutskott; — **-valta**, statsmakt, — **-virasto**, statsverket, -kassan; — **-varat**, finanser, statsmedel; — **-varaintoimituskunta**, finansexpedition; — **-varain-valiokunta**, finans- l. statsutskott; — **-viisailee**, politiserar; — **-viisas**, statsklok, diplomat, politiker; politisk; — **-viisaus**, politik, statsklokhet; — **-virka**, statsembete; — **-voima**, statsmakt.

Valtiollinen, a. hörande till stat l. rike, politisk, statslig; v. tila, statstillstånd, politiskt läge.

Valtoin (-imen), a. ledig, fri, lös.

Valttaa, v. trumfar.

Valtti, s. trumf.

Valtuus, s. fullmakt, oktroj; befogenhet; — **-kirja**, fullmakt; — **-kunta**, delegation; — **-mies**, fullmäktig om ... delegerad.

Valtuuttaa, v. befullmäktigar, bemyndigar.

Valuri, s. gjutare.

Valuttaa, v. låter rinna l. flyta l. dryper, utgjuter; öfversilar; segrar (m... lia).

Valuu, v. rinner, dryper, läker, dyter, glider, sjunker; vesi v., vattnet dryper l. rinner; vaate v. pöydälta, duken glider ned från bordet.

Valvaantuu, v. bleknar; 2) vakna, morgnar sig.

Valvake (-kkeen) l. **valvanne (-nteen)**, s. öppning i isen, öppna, vindvak.

Valvakka, a. hvitaktig, blek.

Valvas, k. **Valpas**.

Valvattaa, v. håller isen öppen, vakar isen; har att vaka.

Valvattelee, **-stelee**, v. ligger vaken, lyssnar på ngns ankomst, vakar vantande, efterlängtar.

Valvatti, s. vakunge, föremål för sömlöshet, den efterlängtade, skötebarn.

Valve, s. vakande l. vaket tillstånd, väkt; on valveella l. valvellaa, är vaken.

nee, v. blir vaken l. vaksam, vakmorgnar sig.
ja, s. vakare, bevakare; asian v., mäktig, sakförare; ombudsman.
minen, -onta, -ous, s. vakande, ervakning; — **-ntapäivä,** bevakgs- l. inställelsedag.
o, v. vakar; bevakar, öfvervakar; lersöker.
ttaa, v. har att l. låter vaka; nua v., jag lider af sömnlöshet.
na l. vampa, s. åkomma, sår, lyskada, svullnad.
naa, v. sårar, skadar, förnärmar, nker; stämmer *(blod)*.
mainen, -llinen, a. bräcklig, behäf- med åkommor l. lyten.
matar (-ttaren), s. plågornas l. ärtans gudinna.
mauttaa, v. tillfogar åkomma l. sår; mmar, stämmer.
ppu, s. svamp.
, s. spår *(efter släde* l. *fartyg)*; na, fåra, streck; stjelk, skaft, stånd, ke.
gas (-kaan), s. ödla; orm.
gitsee, v. fängslar, gör l. håller ngen, häktar; håller under toffeln; ngittu mies, fängslig l. fängslad rl.
guttaa, v. har att gnälla, pinar till ällning.
ha, a. gammal, åldrig; v. luku, mla stilen; v. poika, gammal ungrl; vanhastaan, af gammalt, af lder; on vanhallaan, är som förut, r vid det gamla; vanhoillansa, å gamla dagar, på ålderdomen; vanalla-olija, konservativ; ennen anhaan, i forna tider, fordomdags; — **-n-aikainen** l. **-aikuinen,** föråldrad, ntik, gammaldags, gammalmodig; — **n-partinen** l. **-tapainen,** gammalmolig, föråldrad; — **-npitoinen,** konservativ; — **-nvatuinen,** urgammal.
nhaantuu, k. **Vanhentuu.**
nhahko, -hakas,- haläntä, a. ngt gammal, gammalaktig, ålderstigen, gammalmodig.
nhaksuu, v. anser för gammal.
nhattaa, v.; minua v., jag känner mig gammal l. ålderstrött, jag börjar bli gammal, lutar till ålderdom.
nhemmaton a. föräldralös.
nhemmuus, s. förcträde i ålder, högre ålder.

Vanhempi (-mman), a. komp. äldre; s. en af föräldrarne; pl. vanhemmat, föräldrarne; vanhemman rakkaus, föräldrakärlek.
Vanhenee, v. åldras, föråldras, blir gammal l. äldre.
Vanhentaa, v. gör gammal, föråldrar; sköter gamla.
Vanhentuu, -ttuu, v. åldras, blir föråldrad l. gammalmodig.
Vanhin (-imman), a. superl. äldst; — s. en af föräldrarne; kylän v. bysäldste; kaupungin vanhimmat, stadens äldste.
Vanhurskas (-aan), a. rättfärdig; tekee vanhurskaaksi, rättfärdiggör.
Vanhurskaus, s. rättfärdighet.
Vanhurskauttaa, v. rättfärdiggör, gör rättfärdig.
Vanhurskauttaminen, -utus, s. rättfärdiggörelse.
Vanhus (-ksen), s. den gamle, åldring, veteran, gubbe, oldfar.
Vanhuus (-den), s. ålderdom; vanhuudesta, af ålder, af gammalt; vanhuuttansa heikko, ålderdomssvag.
Vankasti, adv. stadigt, fast; väldigt, eftertryckligt; ståtligt.
Vanki (-gin), s. fånge; ottaa vangiksi, tager till fånga; — **-hoito,** fångvård; — **-huone,** häkte, fängelse, fånghus; — **-huoneelainen,** fängelsehjon; — **-nihti,** fångknekt; — **-n-kuljettaja,** fångförare; — **-n-vartija,** fångvaktare.
Vankius, -keus, s. fängenskap, fängelse, häkte; panna vankiuteen, fängsla, häkta; insätta i fängelse; viedä vankiuteen, föra i fängenskap; — **-rangaistus,** fängelsestraff; — **-yhdistys,** fängelseförening.
Vankka, a. fast, stadig, stark, koncis, väldig, dugtig, stor, vid.
Vankkaa, v. håller i styr l. under toffeln.
Vankkuri, s. arbets- l. lastvagn.
Vankkuus, s. fasthet, stadighet, väldighet y. m.; vrt. **Vankka.**
Vanko, s. svedjestång l. -krok; brandhake; vrt. **Hanko.**
Vankuu, v. gnäller, gnisslar.
Vannas, s. plogbill, fartygsstäf; keula- v., framstam; peräv., bakstam.
Vanne (-nteen), s. band *(på kärl o. d.)*, tunnband, krans, båge; strimma, bälte; — **-hame,** krinolin; — **-teentekijä,** bandare.

Vannehtii, v. bandar; kransar.
Vannehtija, s. bandare, tunnbindare.
Vannikka, s. krans, karnis.
Vannin (-ntimen), s. bandämne, band.
Vannoja, s. edgångare, svärjare.
Vannomaton, a. som ej aflagt ed; osvuren.
Vannoo, v. svärjer, gör l. aflägger ed; v. valan, aflägger l. går ed; v. jkun kautta, svår vid ngn: vannonut, som aflagt ed; edsvuren.
Vannottaa, v. har att svära, tager ed, förestafvar eden; beedigar; vannotettu; edsvuren.
Vannoutua, v. förbinder sig med ed; vannoutuneet, de sammansvurne.
Vanoittaa, v. drager streck l. fåror.
Vanteinen, a. hörande till band; hvavav., med starka band, starkt bandad.
Vanteellinen, a. bandad, med band försedd; med strimmor l. bälten, strimmig.
Vantikki, s. lakej.
Vantitsee, v. står bak på medarne, är lakej: följer med, bildar släpet.
Vantti, s. bakändan af slädmeden; *(meri.)* vant; seisoo l. on vantilla, står på medarne; — **-mies**, lakej.
Vanttu, vantus, s. vante.
Vanu, s. vadd.
Vanuke (-kkeen), s. tofva; valk; degälta, massa; tukka on vanukkeissa, håret har tofvat sig l. är tofvigt.
Vanukkeinen, a. tofvig; ältad; filthårig.
Vanunki, s. utdragen tråd (af metall), metalltråd.
Vanuttaa, v. valkar, upptofvar, knådar, ältar, bearbetar, bereder, svarfvar *(Kalev.)*; v. huovaksi, filtar.
Vanutus, s. valkning, ältning; bearbetning; — **-mylly**, valkqvarn, valkverk; — **-paikka**, valkeri; — **-vesi**, valkbets.
Vanuu, v. valkar sig, valkar, blir tjock och tät, tätnar, klibbar.
Vaoton, a. utan fåror.
Vaottaa, v. fårar, uppfårar.
Vapa, s. spö.
Vapaa, v., k. **Vapeilee.**
Vapaa, a. fri, ledig; v. tahto, fri vilja; v. ehto, fri vilja, fritt val, godtycke; v. aikomus, berådt mod, fri uppsåt; päästä vapaaksi, blifva l. slippa fri; päästää l. laskea vapaaksi, frigifva, släppa fri; lunastaa vapaaksi, friköpa; — **-ajatuksinen**, fritänkande; — **-ehteinen**, frivillig; — **-ehtolainen**, volontär; — **-herra**, friherre; — **-herrallinen**, friherrlig; — **-herratar**, friherrinna; — **-maa**, odaljord, frälse; — **-maan-mylly**, odal- l. frälseqvarn; — **-merkki**, frimärke; — **-mielinen**, frisinnad, liberal; — **-muurari**, frimurare; — **-mylly**, frälseqvarn; — **-puheinen**, fritalig, frispråkig; — **-sukuinen, -syntyinen**, friboren, välboren, adelig; — **-säätyinen**, frälse- l. adelsstånd; — **-tahteinen**, frivillig; — **-talollinen**, odal- l. frälseman; — **-tila**, frälselägenhet; — **-uskoja**, fritänkare; — **-valtio**, frista**viikko**, frivecka.
Vapaasti, adv. fritt, saklöst.
Vapahdus (-ksen), s. frälsning, befrielse.
Vapahtaa, v. frälsar, befriar, löser.
Vapahtaja, s. frälsare.
Vapahtun, k. **Vapautua.**
Vapaudeton, a. ofri.
Vapaus (-den), s. frihet; ledighet; vapauden henki, frihetsande; vapauden halu, frihetsbegär; — **-aika**, frihetstid; fritid; — **-into**, **-kiihko**, frihetsifver; — **-maa**, odaljord, odal; — **-rangaistus**, frihetsstraff; — **-vuosi**, frihetsår, friår.
Vapauttaa, v. befriar, frigör, friskänker, fritager, frikänner, löser; v. virasta, palveluksesta, entledigar från tjenst, förafskedar.
Vapautua, v. blir l. går fri, frigör sig, befriar sig, frälsas.
Vapeilee, v. upphänger på störar *(sad. l. not till torkning)*.
Vapera, a. rank, ostadig, slipprig.
Vapisee, v. darrar, skälfver, bäfvar; svigtar.
Vapisuttaa, k. **Vavistuttaa.**
Vapriikki, s. fabrik; — **-haltija**, -isäntä, fabriksegare, fabrikör, fabrikant; — **-npitäjä**, fabriksidkare.
Vapsahainen, k. **Vaapsainen.**
Vapunpäivä, s. Valborgsmessa, första Maj.
Vara, s. förråd, tillgång, reserv, råd, stöd; varsamhet, aktsamhet; pl. varat, tillgångar, medel, förmögenhet; kasvamisen v., växtmon; on asetta varalla l. varana, har vapen l. tillhugg i beredskap; on toinen miekka kirves varalla, har en annan kniffyxa i reserv l. beredskap; on sinua varallasi, står för din räkning; jättää omalle varalle, lemnar på e

gen hand; pään varalle, för hufvudets l. lifvets räkning, med afseende på lifvet; antaa jonkun varalle, ger l. lemnar för någons räkning; talven varaksi, till vinterförråd; jonkun varaksi, för någons räkning, i förskott för någon; till stöd l. förråd för någon; pitää varanansa, håller för sig sjelf l. för egen räkning; pitää varansa, tager sig i akt, är försigtig; onko vieraan varaa, finns det råd l. tillgång för främmande? hänellä on sauva varana, honom återstår blott stafven; vesi on varana, vattnet är till stöd l. underlag l. hjelp; huoneessa on varaa, i rummet finnes utrymme; on veden varassa, är i vattnets våld, har vattnet till stöd; istu melan varaan, sätt dig vid styråran, sätt och haf styråran till stöd l. hjelp; omilla varoilla, omin varoin, med egna medel l. tillgångar l. resurser; ei hänellä ole varoja l. varaa, han har ej råd l. tillgångar; hän on varoissaan, han är behållen l. förmögen; han är på sin vakt; varoilta valmis, på förhand färdig; varainsa jälkeen l. mukaan, efter sina tillgångar l. förmögenhetsvilkor; hän on hyvissä varoissa, han är i goda omständigheter l. förmögenhetsvilkor; ei vara venettä kaada, sidbord l. aktsamhet stjelper ej båten; — **-aitta**, förrådshus, magasin; — **-amiraali**, viceamiral; — **-ankkuri**, reserv- l. nödankar; — **-huone**, förrådsrum l. -kammare; — **-häkki**, balustrad; **-joukko** reservtrupp; — **-jäsen**, suppleant; — **-kansleri**, vicekansler; — **-kivi**, skyddsten, afvisare; — **-laita**, **-lauta**, sqvättbord, brädgång; — **-maanmittari**, vicelandtmätare; — **-makasiini**, förrådsmagasin; — **-mies**, reservkarl, reserv; suppleant, sekundant; — **-nimismies**, vicelänsman; — **-paikka**, **-säily**, nederlag; reservoir; — **-puheenjohtaja**, viceordförande; — **-rahasto**, reservfond; — **-rikko**, bankrutt; bankruttör; — **-seiväs**, stödstör, stötta; — **-silmät**, konserver, glasögon; — **-sotaväki**, vargering, reservmilitär; — **-taivas**, paraply; — **-tuomari**, vice-häradshöfding; biträdande domare; — **-virkainen**, adjungerad; — **-venttiili**, säkerhetsventil; — **-väestö**, reservmanskap: depottrupp; — **-npide**, försigtighetsmått; — **-npitämätön**, oförsigtig.

Varaa, **-ilee**, v. förser, utrustar; varnar; justerar; ser för sig, aktar sig; reserverar, förbehåller, ger rum; är försigtig, fruktar; v. itsellensä määräajan, reserverar sina fataljer.

Varahin, k. **Varhain**.

Varainen, a.; epäv., af tvifvelaktiga tillgångar, mindre förmögen; oförsigtig; huonov., vähäv., med små l. snäfva tillgångar, mindre bemedlad, torftig.

Varakas (-kkaan), a. förmögen, behållen; aktsam, försigtig.

Varake, s. artikel.

Varakkuus, s. förmögenhet, tillgångar; aktsamhet.

Varallinen, a. förmögen, väl bemedlad.

Varallisuus, s. förmögenhet, välstånd.

Varas (-rkaan), s. tjuf; on varkaissa, är för att stjäla, är stadd på stöld; menee varkaisin, går att stjäla.

Varastaa, v. stjäl.

Varastelee, v. stjäl ofta l. smått, snattar.

Varasto, s. förrådssamling; fond, lager, upplag, nederlag, depot; — **-huone**, upplagsmagasin, depot; — **-oikeus**, nederlagsrätt.

Varaton (-ttoman), a. utan tillgångar, medellös, torftig, oförmögen; oaktsam, oberedd; värnlös.

Varattomuus, s. medellöshet; oförsigtighet.

Varaus (-ksen), s. utrustning, varning y. m.; vrt. **Varas**; mosspringa *(i vägg)*; määräajan varaus, reservation af fataljer; — **-kirja**, reservationsskrift.

Varauttaa, v. varskor, gör varskodd, varnar.

Varautua l. varuu, v. blir varskodd l. varnad, anar; blir försedd, förser l. utrustar sig.

Varava, a. rundlig, tillräcklig, rymlig; v. käsi, frikostig hand.

Vare, s.; pl. vareet, agnar, spillsäd, affall: — **-jyvät**, spillsäd.

Varhain, adv. tidigt, bittida; varhemmin, tidigare; varhaimmin l. varahimmin, tidigast.

Varhainen, a. tidig.

Vari, a. het, qvaf, varm; — s. hetta, qvalm, sjudande l. kokhett vatten; — **-leipä**, sötsurt bröd; — **-makia**, abitting, sirapsvatten.

Varikko, s. depot; k. **Takavarikko.**
Varikoinen, a. sötsur; — s. sötsurt bröd, sötsur välling.
Varis (-ksen), s. kråka; variksen marja l. varsi, kråkbär, kråkris.
Varisee, v. skakas af, faller af, strös, spilles, rinner.
Varistaa, -elee, v. nedskakar, afskakar, strör ned, kringströr, spiller.
Varistaa, -ttaa, v. upphettar.
Varistin (-imen), s. strösked.
Varistuu, k. **Varisee** ja **Ravistuu.**
Varistuttaa, -isuttaa, k. **Varistaa.**
Varje, s. skydd, beskärm.
Varjelee, v. bevarar, beskyddar, skyddar, värnar.
Varjelevainen, a. skyddande, bevarande.
Varjelija, s. beskyddare, bevarare, skyddsvärn.
Varjelus, s. bevarande, beskydd, beskärm, hägn; — **-aine**, skyddsmedel, preservativ; — **-ase**, försvars- l. skyddsvapen; — **-rokko**, skyddskoppor; — **-väki**, skyddsvakt, bevakning, konvoj.
Varjo, s. skugga, skydd, skjul, skärm, hägn; sken, förevändning; sateen v., skydd l. skjul för regn; rengskärm; lain, rakkauden varjolla, under sken af lag, kärlek; lain varjon alla, i lagens skydd; näkee varjonsa vedessä, ser sin bild l. skugga i vattnet; — **-kuva**, skuggbild, silhuett; skenbild; — **-lasit**, konserver; — **-meno**, bländverk, humbug; — **-puoli**, skuggsida; läsida; — **-pyhä**, skenhelig.
Varjoaa l. varjoo, s. beskuggar, skymmer, skyddar, beskärmar.
Varjoilee, k. **Varjoaa** ja **Varjottaa.**
Vajoinen, -okas, s. skuggrik, beskuggad.
Varjollinen, a. som har l. ger skugga, skuggad, beskuggande.
Varjos (-ksen), s. skjul, skärm.
Varjostaa, k. **Varjottaa.**
Varjostin, s. skärm, solfjäder.
Varjoton, a. utan skugga l. skydd, skugglös, utan hägn.
Varjottaa, v. skuggar, schatterar, beskuggar.
Varjotus, s. skuggning, skugga, schattering.
Varkaallinen, a. tjufaktig, tjufsk.
Varkaan, genit, sanasta **Varas**; — **-kalu**, tjufgods; — **-kätkö l. -pesä**, tjufgömma l. -näste; — **-kätkijä l. -suojelija**, tjufgömmare; l. -hysare, — **-sekainen**, tjufaktig, tjufsk; — **-syy**, tjufarätt.
Varkain, adv. stjälandes, hemligen, förstulet, i smyg.
Varkaus (-uden), s. tjufnad, stöld, tjuveri; — **-asia**, tjufnads- l. stöldsmål. — **-kalu**, tjufgods l. -sak.
Varkki s. svärta (fogel).
Varma, a. säker, viss, sann; bestämd, stadig, stark; varmaan, säkert, med säkerhet, visst.
Varmasti, adv. säkert, visst, bestämdt.
Varmentaa, -istaa, v. försäkrar, förvissar, bekräftar, kontrasignerar, betryggar.
Varmistuu, v. får stadga, blir stark, repar sig, förkofras.
Varmuus (-uuden), s. säkerhet, visshet.
Varo, s. förråd, stöd; aktsamhet; vrt. **Vara**; varoin, försigtigt; — **-keino**, försigtighetsmått.
Varoaa, varoo, v. är aktsam, aktar på, varskor; befarar, misstänker.
Varoilee, v. befarar; undviker; misstänker; förmanar.
Varoinen, -okas, a. aktsam, försigtig, misstänksam.
Varoittaa, v. varnar, förmanar; gör aktsam: aktar på.
Varoittuu, v. blir varnad l. varskodd.
Varoitus, s. varning, förmaning.
Varollinen, a. financiel.
Varomaton, a. oförsigtig, oaktsam.
Varova, -vainen, a. försigtig, aktsam; förbehållsam.
Varpa (-van), s. bladlös qvist, qvistris; — **-laide**, sidbord, sidlist; — **-pun**, *(Kalev.)* mast.
Varpaallinen, a. med tår försedd, som har tår; fotrem på skidor.
Varpaaton, a. utan tår, tålös.
Varpainen, a. af ris l. qvistar gjord.
Varpainen l. varpahinen, a. med tår försedd; — s. liten tå; pl. varpaiset, barnsängsvisit; kävelee varpaisillaan, går på tåspetsarna; viisiv., med fem tår.
Varpanen, s. liten qvist, skott, litet ris.
Varpe (-ppeen), s. sidbord, sqvättbord: sidlist; ribba, spjäle, språte; varpelaitehilla, bräddfull; — **-kansi**, skandäck.
Varpehtii, v. förser med sidbord.
Varppi, s. varp.
Varpu (-vun), s. qvist, ris; spö; — **-lintu**, sparf, fink.

Varpunen l. varpuinen, s. sparf, fink; 2) liten qvist; kotiv., gråsparf, husparf; varpushaukka, sparfhök; varpuispöllö, sparfuggla.

Varras (-rtaan), s. spett; panee vartaalle, hänger på spett; panee l. pujottaa vartaasen, träder på spett; sukkav., strumpsticka.

Varrastaa, v. träder på spett.

Varrellinen, a. skaftad, med stjelk l. skaft försedd; puhdasvarr., snygg till kroppen, ren till växten; joen v., långsmed ån befintlig.

Varrestaa, v. skaftar.

Varreton, a. utan skaft l. stjelk.

Varrottaa, s. låter vänta; vrt. **Vartoaa**.

Varsa, s. föl, fåle.

Varsallinen, a. följegande, med föl.

Varsi (varren), s. skaft, stjelk, bål, kropp, hållning, växt, brädd l. sida af ngt.; veitsen, saappaan v., knif-, stöfvelskaft; perunan v., potatisstjelk l. -blast; marjan varret, bärris, bärstjelkar; ruumiin v., kroppsväxt, statur; kroppsbål; joen v., åstrand, flodstrand; joen, kadun varrella, vid ån, gatan; tien varrella, vid sidan af l. vid vägen; käy l. menee varteen, passar till skaftet; går i lås, går för sig, förverkligas; saa varteen, får i stånd, åstadkommer; ottaa varteen, tager upp, fäster afseende vid; panee asian varteen, sätter saken i gång, gör saken anhängig; varteen otettava, värd uppmärksamhet, beaktansvärd; — **-kuppi**, skopa; — **-lehti**, stjelkblad; — **-työ**, kroppsarbete, tungt l. svårare arbete.

Varsikko, s. stam, bål.

Varsin, adv. alldeles, synnerligen, högeligen, ganska mycket, altför; enkom; v. varten, enkom; varsinkin, i synnerhet, företrädesvis, särdeles; varsinkin kun l. kuin, helst som, i synnerhet som; ei varsinkaan, icke så heller, alls icke.

Varsinainen, a. egentlig, äkta, väsentlig, verklig, bestämd, ordinarie; Varsinais-Suomi, Egentliga Finland; — **nais-kuva**, negativ bild; — **nais-suuruus**, reel qvantitet.

Varsinaisesti, ad. enkannerligen, enkom, egentligen, väsentligen.

Varsinen, k. **Vartinen**.

Varsoo, -oitsee, v. fölar.

Varsta, s. slaga.

Varsuus, s. följålder.

Vartalo, s. bål, växt; *(gram.)* stam; kaunis v. vacker växt; — **-kuva**, staty, bildstod.

Vartavasten l. -vaseti, adv. enkom, med flit, afsigtligen.

Varten, postp. för skull, för, till förmon för; mitä v., hvarföre, hvartill, för hvilket ändamål? sitä v., derföre, till den ändan, för det ändamål; häntä v., i och för honom, för hans räkning, till hans förmon.

Varteun, k. **Varttua**.

Varteva, a. med starkt l. groft skaft försedd, stark- l. grofskaftad, stark, långväxt, reslig.

Vartija, s. vakt, väktare, vaktare; — **-joukko, -kunta**, eskort, vakt; — **-koira**, gårdsvard; — **-väki**, vaktmanskap; konvoj; garnison.

Vartijasto, s. vakt, vakttrupp.

Vartinen, a. skaftad, med skaft l. stjelk, kortskaftig, kortväxt; neliv., fyrakäft l. -skäftad.

Vartio, s. vakt, väkt; pikett, bevakning; toinen v., andra väkten; on vartiolla, är på vakt; — **-tuli**, vårdkase; — **-vaha**, vårdsten; — **-väki**, garde; garnison; bevakning.

Vartioi, -oitsee, v. vaktar, bevakar; lägger till.

Vartioitsija, s. bevakare, vaktare, uppsyningsman.

Vartioittaa, v. låter bevaka; förser med bevakning.

Vartoaa l. vartoo, v. väntar, afbidar, afvaktar, vaktar, uppvaktar.

Vartouttaa, v. låter vänta y. m.

Varttaa, v. skaftar.

Vartti, s. blårgarnstyg, blagarn; takki on vartillaan, rocken är trådsliten.

Varttinen, a. blagarn; neliv., fyrakäft l. -skäftad.

Varttuminen, s. erhållande l. växande af stjelk, tilltagande i växt, tillväxt, utvecklig, förkofran.

Varttua, v. får l. bildar tjelk l. stängel, tilltager till sin stam l. kroppsväxt, tillväxer, förkofras, utvecklas.

Varttuttaa, v. låter l. har att tillväxa l. utveckla sig, förkofrar.

Varu, s. beredskap; stöd; vrt. **Varaj. Varo**; on varulla, är i beredskap l. reserv; ole varullasi, var på din vakt, var beredd l. försigtig.

Varullinen, -uisa, a. varsam, försigtig, aktsam, grannlaga; varullinen, *(bot.)* väpnad.

Varus (-ksen), s. skyddsmedel, skydd; *(bot.)* svepe; varukset, beväringspersedlar, beväring; sotav., beväring, ammunition: sääriv., benbetäckning; — **-huone**, rustkammare; — **-mestari**, rustmästare.

Varusta, s. förråd, tillgång.

Varustaa, v. utrustar, förser, rustar till, befästar, förskansar, beväpnar; v. aseilla, beväpnar, förser med vapen.

Varustamaton, a. outrustad, obefäst, obeväpnad, oförberedd.

Varustautua, v. rustar l. utrustar sig, gör sig beredd.

Varuste, **-tin**, s. skydds- l. befästningsmedel, utrustning, rustning, beklädnad; skyddsvärn, skans, fäste; rustadt tillstånd; ovat varusteilla, äro utrustade l. beväpnade l. beredda, hålla på att rusta sig.

Varustelee, v. tillrustar j. n. e., k. **Varustaa**.

Varustelma, s. tillrustning, utrustning, förskansning, skyddsvärn, skans.

Varustus (-uksen), s. utrustning, befästning, förskansning, beväpning, förberedelse; sotav., krigsrustning; etuv., bröstvärn, förskansning; — **-kunta**, fortifikationshär; — **-laitos**, försvarsverk; — **-oppi**, fortifikationslära.

Varustuu, v. blir försedd l. utrustad; kommer i ordning.

Varute, s. förråd, reserv; varutteeksi, till förråd; för säkerhets skull.

Varutin (-ttimen), s. skyddsmedel; k. **Varuste**.

Varuton, a. utan stöd l. förråd, utan skydd l. skyddsvärn, oförberedd, oaktsam, oförsigtig.

Varvas, s. svarfvar.

Varvakas (-kkaan), s. sandal, toffel.

Varvas (-paan), s. tå; varpaillansa (l. varpaisillansa), på tå; varpaan suoja l. turva, tåkappa, tåhätta; **-kenkä**, toffel, sandal; — **-känsä**, liktorn.

Varvastaa, **-telee**, v. går på tå, trippar, piruetterar.

Varvastin, s. tårem *(på skida.)*

Varve, k. **Varpe**.

Varvenee, **-ntuu**, v. afqvistas, gleasnar, minskas, dämpas.

Varventaa, v. afqvistar, underqvistar, minskar, dämpar.

Varvi, s. varf; hvarf.

Varvikko, s. småskog *(af löfträd)*, rieskog, skogsdunge.

Varvuttaa, v. förser med ris l. qvistar, risar.

Vasalli, s. vasall.

Vasama, s. pilknopp, pil.

Vasara, s. hammare; klubba; — **-mies**, hammarkarl; auktionsmäklare; — **-paja**, **-pajasto**, hammarsmedja, -verk; — **-tae**, grofsmide; — **-vero**, hammarskatt.

Vasaroitsee, **vasartaa**, v. hamrar, bultar, pluggar.

Vasen l. vasempi (-mman), a. venstra, venster; v. puoli, venstra sidan, venstern; vasemmalle kädelle l. vasemmalle, åt l. till venster l. vensterhand; vasemmankätinen, varande på vensterhand; vensterhänd, vasemmanpuolinen, venstra, venstra sidans, på venstra sidan varande; — **-kätinen**, vensterhänd.

Vaseti, adv, med flit, enkom; ej vidare, icke just, ej precis.

Vasikka, s. kalf; — **-haka**, kalfhage; — **-nkyljys**, kalfkotlett; — **-nnahka**, kalfskinn; korgen; — **-nnahkainen**, kalfskinns-, af kalfskinn; — **-rinta**, kalfbringa; — **-paisti**, kalfstek.

Vasikoitsee, v. kalfvar.

Vasituinen, a. enkom gjord l. varande, egentlig, väsentlig, ordinarie, beständig, stadig.

Vaskeaa, v. kopprar.

Vaski (-en), s. koppar; valkea v., messing; helisevä v., ljudande malm; — **-hattu**, kopparhatt; — **-hopea**, pläter; — **-kaivos**, koppargrufva l. -bergverk; — **-kieli**, koppar- l. messingsträng; — **-kinnas**, kopparvant; — **-kirja**, kopparsirat; — **-kirves**, kopparyxa; **-kärme**, ormalå; kopparorm; — **-lanka**, koppartråd; — **-levy**, kopparplåt; — — **-piirros**, kopparstick; — **-rahi**, kopparmynt; — **-rumpu**, puka; — **-seppä**, kopparslagare; — **-sentiainen**, guldbagge; — **-sulatto**, kopparhyttа; — **-vyö l. -vyöhyt**, kopparbälte; — **-äyri**, kopparöre; — **-enkarvainen**, kopparfärgad, kopparröd; — **-enruosteinen**, kopparerg, spanskgröna; — **-envärinen l. -pitoinen**, kopparhaltig; — **-enpiirtäjä**, kopparstickare.

Vaskimainen, a. kopparaktig l. -artad.

Vaskinen, a. koppar-, af koppar.

Vaskitsa, s. ormalå.

Vaskitsee l. vaskittaa, v. kopprar, förser l. öfverdrar med koppar.

Vaspuukki, s. hvassbuk.

sta, s. qvast.

sta, adv. framdeles; nyss; först; v. **ilkavainen**, nybörjare; v. **tuleva**, framdeles skeende, framtida, tillkommande; v. **syntynyt**, nyssfödd; v. **nainittu**, nyssberörd l. -nämnd; **nyt v.**, nu först: **silloin v.**, då först; **vastako (nyt) tulet**, kommer du nu först? **tuletko v.**, kommer du framdeles? **vastakin**, äfven framdeles; **vast'ikään**, helt nyss, just nu; **vast' aika**, först tid nu, det är så dags.

asta, s. det emotstående l. motsatta; **vastassa**, emot; till mötes; midtemot; **vastaan**, emot; **pitää vastaan**, håller emot; **panee** l. **pistää vastaan**, gör motstånd, sätter sig emot; motarbetar; **vastasta**, från det motsatta, från att ha varit emot l. till mötes; **vasten**, emot, åt; för, för — **-skull**; **vastoin**, emot, tvärtemot; **sitä vastaan**, deremot, emot det; **vastoin päin**, tvärtom; i motsatt riktning; — **-ehdotus**, motförslag; — **-esitys**, kontrapropositon; — — **-haasto**, mot- l. genstämning; — — **-haka**, motstridighet, motsägelse, motsats; **vastahakaan**, tvärtom; — **-hakainen**, motsägande, motsatt, stridig: — **-hakoinen**, motsträfvig l. -spänstig, motvillig; — **-hakoisesti**, motvilligt, ogerna; — **-jalkalainen**, antipod; — **-kanne**, gentalan; — **-karvaan**, mothårs; tvärtom; — **-kielto**, protest; — **-kirja**, mot- l. kontrabok; — **-kirjoittaa**, kontrasignera; — **-kohta**, motsatt fall, motsats, kontrast; — **-kohtainen**, konträr, motsatt; — **-kuva**, negativ bild; — **-kynsi**, motstånd; — **-käsky**, kontraorder, motbefallning; — **-lahja**, gengåfva l. -skänk; — **-lappu**, kontramärke; — **-lause**, genmäle, motsaga; reservation; — **-maa** l. **-mäki**, motbacke, uppförbacke; — **-merkki**, kontramark; — **-paino**, motvigt, mottryck; — **-pintainen**, genträfvig, obstinat, motvillig; — **-puoli**, motsats; motstycke; motsida; motpart; — **-puolue**, motparti, oppositionen; — **-päin**, framdeles; gentemot; — **-päinen**, motsatt, motvänd; — **-päivään**, motsols; — **-päätä**, midt- l. gentemot; — **-rinta**, motstånd, motvärn; — **-selitys**, motförklaring, genmäle: — **-suin**, mun mot mun, emot hvarandra; — **-sukaan**, mothårs; motstridigt; tvärtom; — **-suuntainen**, retrograd; — **-sää** l. **-tuuli**, motvind l. -väder; — **-virta**, motström; — **-vuoro**, tur; gengåfva; gensvar; — **-vuoroinen**, turvis skeende, ömsesidig, reciprok, gensvarande; — **-vuoroisuus**, reciprocitet; — **-väite**, opposition, protest; — **väittäjä**, opponent: — **-väitös**, motpåstående.

Vastaa, **-aelee**, a. svarar, besvarar, genmäler; motsvarar, svarar för, ansvarar; motar; knådar; v. **kysymykseen**, svarar på l. besvarar frågan; v. **häntä** l. **hänelle**, svarar l. besvarar honom; **minä sen** l. **siitä vastaan**, jag svarar för det l. derför; v. **työstänsä** l. **työnsä**, ansvarar l. svarar för sin handling; v. **tarkoitusta**, motsvarar ändamålet: v. **karjaa**, valkeata, motar kreaturen, elden; v. **taikinaa**, knådar l. ältar deg; v. **ansioita**, motsvarar l. uppväger förtjensterna.

Vastaaja, s. svarande; ansvarare, garant.

Vastaamaton, a. som icke svarar l. motsvarar, svarslös, obesvarad; oknådad; vrt. **Vastaa**.

Vastaan, postp. j. adv. katso **Vasta**; — **-lausuja**, reservant; — **-ottaa**, mottager, emottager, antager; — **-ottoinen**, mottaglig, receptiv: — **-paneva**, motsträfvig; — **-pano** l. **-pito**, motstånd; — **-sanomaton**, oemotsägande; obestridlig; — **sanomatta**, utan gensägelse; — **-sanomus** l. **-väite**, motsägande, gensägelse; — — **-sanovainen**, kontradiktorisk; motsägande; — **-seisomaton**, oemotståndlig; — **-vaikutus**, motverkan.

Vastaava, **-vainen**, a. motsvarande, motsvarig, homolog; **vastaava**, kredit.

Vastailee, k. **Vastaa**.

Vastainen, a. framdeles skeende, framtida, kommande; motstående, motsatt, motstridig, negativ; v. **tuuli**, motvind, ogynnsam vind; **vastaiset ajat, ihmiset**, kommande tider, framtida menniskor; **vastaiseksi**, till l. för framtiden.

Vastaisuus, s. framtid: motstridighet, motsats.

Vastakkain, **-aksutta**, adv. emot l. gentemot hvarandra.

Vastakkainen, a. motsatt, motstående, -liggande, motvänd.

Vastakkaisuus, s. motsatt l. motvändt förhållande.
Vastallinen, a. emot varande l. stående, konträr, motsatt, hindrande; 2) som har qvast.
Vastanen, s. motvind.
Vastas (-ksen), s. qvastris, qvastämne.
Vastattava, part. som bör l. kan bevaras, för hvilket man bör ansvara; debet.
Vastatuksin, vastatusten, vastattain, adv. emot hvarandra, ihop.
Vastaus (-uksen), s. svar, genmäle, bemötande; knådning; vrt. **Vastaa**.
Vaste, k. **Vastin** j. **Vastike**; rim; — **-selitys**, förklaring, motförklaring; **vasteensaamaton**, obesvarad.
Vasten, postp. j. prep. k. **Vasta**; — **-lakinen**, lagstridig l. -vidrig; — **-luontoinen, -mielinen**, motvillig, motsträfvig, motbjudande, misshaglig, vidrig; — **-luontoisuus l. -mielisyys**, motvilja l. -villighet, vedervilja, motsträfvighet; — **-mielisesti**, ogerna, motvilligt; — **-tahtoinen**, ofrivillig.
Vastike (-kkeen), s. motsvarighet, make, vederlag, pant; k. **Vastin**.
Vastin (-imen), s. motsättningsmedel, motsvarighet, motvigt; svar, svaromål; taikinan v., knådmjöl till deg; taikina on vastimella, degen är under knådning.
Vastine, s. motstycke, make; k. **Vastike**.
Vastoin, prep. j. postp. k. **Vasta**; — **-käyminen**, motgång; myötä- ja vastoinkäymisessä, i med- och motgång, i nöd och lust; — **-lakinen**, lagvidrig l. -stridig; — **-päin**, tvärtom; — **-päinen**, motsatt, motstridig, konträr; — **-sanovainen**, kontradiktorisk.
Vastuke, s. protest, reservation.
Vastuksellinen, a. besvärlig, hinderlig, förtretlig, med motstånd l. olägenhet förenad; obeqväm, motsträfvig.
Vastuli, s. brudföljе *(till mötes)*.
Vastus (-uksen), s. besvär, svårighet, besvärlighet, omak, olägenhet, hinder, motgång, motstånd; tekee vastusta, gör motstånd; gör svårigheter; är till besvär l. hinders; monta vastusta, monet vastukset, många l. mångahanda besvär l. olägenheter, många svårigheter l. motgångar; myrkyn v., motgift; — **-puoli**, mot- l. vederpart.
Vastustaa, -telee, v. motstår, står emot, gör motstånd, motarbetar, motverkar, sätter sig emot, gör svårigheter, verder emot, opponerar, motsäger; motar, emottager; sköter *(barn, sjuk)*.
Vastustaja, -telija, s. motståndare, motarbetare, vederpart, vederdelosman; opponent; vrt. edell. san.
Vastustamaton, a. oemotsägande; oemotståndlig; obestridlig.
Vastustavainen, o. motverkande, reaktionär, coercitiv.
Vastustelevainen, a. motsträfvig, motspänstig.
Vastustus (-uksen), s. motstånd, motsägelse, motverkan j. n. e., — **voima**, motståndskraft.
Vastuu, s. svarande; ansvar; vrt. **Vastaus**; — **-n-alainen**, ansvarig.
Vasu, s. korg; 2) kalf.
Vata, s. vad, dragnot l. -nät; fiskning.
Vati, s. fat; 2) vadd.
Vatisee, s. sqvattrar.
Vatkaa, -tkuttaa, v. valkar, knådar, gnuggar, mörbultar.
Vatkuli, s. kalops.
Vatoo, k. **Vatkoo** j. **Vatustaa**.
Vatsa, s. mage, buk; vatsani on rikki l. vetelällä, jag har lös mage l. diarré; vatsani on kovalla l. unmella, jag har förstoppning l. hårt lif; vatsaani puree l. vihloo, jag har magknipningar l. -slitningar, det kniper i min mage; — **-kalvo** l. **-paita**, mag- l. bukhinna; — **-pakkanen**, bukstinn; sprängmått; — **-rohdot**, magdroppar l. -medicin; — **-tauti**, magsjukdom; diarré; — **-työ**, bigjord; — **-n-alus**, underlif, ljumske; — **-nlääke**, magmedel l. -medicin; — **-npuru**, magknipning; — **-nvaiva**, magplåga; — **-nvihle**, magslitning.
Vatsainen, a. med mage l. buk; isynn. storbukig.
Vatsakas, -ikas (-kkaan), s. bukig, tjock- l. storbukig l. -magad.
Vatsistua, -ittaa, v. får stor buk, lägger sig till mage.
Vatsuri, s. diarré, löst lif.
Vattu l. vatukka, s. hallon; åkerbär.
Vatupassi, s. vattenpass.
Vatustaa, v. gör oskicklig, klåpphandakas, knådar, gnider; trasslar, mumsar.
Vatvoo, v. utplockar; blandar, trassslar, valkar, gnuggar.

vauhka, -o, a. skygg, lättskrämd, kollrig, rasande.

vauhti, s. fart; — **-ratas** l. **-pyörä**, svänghjul.

vaunu l. pl. **vaunut**, s. vagn; — **-hevonen**, vagnshäst; — **-maakari**, vagnmaakare; — **-raha**, vagnpenningar, vagnslega; — **-vaja**, vagnslider l. hus; — **-n-aisa**, vagnsstång; — **-n-akseli**, vagnsaxel; — **-nkoppa**, vagnskorg; — **-nkuomi**, vagnskur, sufflett; — **-ntekijä**, vagnmakare.

Vaunuri *(vaunumestari)*, s. vagnmästare.

Vauraasti, adv. raskt, friskt, drygt, ymnigt.

Vauras (**-aan**), a. försigkommen, välmående, rask, stark, ymnig; frisk, munter; återställd.

Vaurastus (**-ksen**), s. förkofring, förkofran, utbildning, utveckling, tillväxt.

Vaurastuttaa, v. bringar till utveckling, l. förkofran, utbildar, utvecklar, förkofrar.

Vaurastuu, v. förkofras, utvecklar sig, blir starkare l. ymnigare; kommer till välstånd, kommer sig före, repar sig.

Vauraus (**-den**), s. kraftfullhet, ymnighet, välstånd, förkofran, välmakt.

Vaurio, s. ofall, olycka.

Vauva, s. docka; litet l. bortklemadt barn; vagga.

Vauvaa, v. vaggar, sköter l. klemar ett barn.

Vavahdus l. **vavaus** (**-uksen**), s. ryckning, skakning, sprittning, skälfning, darrning.

Vavahduttaa, **-huttaa**, v. skakar l. rör hastigt, knycker; bringar att spritta l. skälfva till.

Vavastaa, **-uu**, v. skälfver l. spritter till, hoppar upp *(af båfvan)*, skakas hastigt.

Vavehtii, v. upphänger nät l. not på störar *(till torkning)*.

Vave (**-peen**), s. nätgista, nätstör (med klyka).

Vavista, k. **Vapisee**.

Vavistuttaa, v. har att darra l. svigta, skakar l. ruskar på.

Vede (**-teen**), s. dragning l. spänning *(af båge)*; jousi, pyssy on veteessä, bågen, bössan är uppdragen l. i spänning.

Vedekäs, a. vattenaktig.

Vedellä, k. **Vetelee**.

Vedeltyy, k. **Vetelöityy**.

Veden, genit. sanasta **vesi**; — **-alainen**, under vatten befintlig, undervattens-; — **-emo** l. **-emäntä**, hafsfru, sjöfru; — **-haltija**, sjögud, necken; — **-johtaus**, vattenledning; — **-jälkeinen**, neptunisk; — **-kalvo**, vattenspegel; — **-neito**, vattennymf, najad; — **-nosto**, vattenuppfording; — **-paisumus**, öfversvämning; syndafloden; — **-pinta**, vattenbryn; — **-pito**, vattenhalt; vattentäthet; — **-pitoinen**, vattenhaltig; — **-pitävä**, vattentät; — **-pyörre**, vattenhvirfvel, vattenström; — **-sekainen**, vattenblandad.

Vedettyy, k. **Vettyy**.

Vedettömyys (**-yyden**), s. vattenbrist.

Vedetön, a. utan vatten, vattentom, vattenfri.

Vedike (**-kkeen**), **vedin** (**-timen**), s. dragverktyg, handtag, tistelstång, draglina.

Vedältää, v. drager i hast, rycker.

Vedäntä, s. dragning, släppning.

Vedäperäinen, a. släpig, trög, långtrådig, efterlåten; vrt. **Leväperäinen**.

Vedätti, s. handtag; draglänk.

Vedättää, v. låter släpa l. draga, befordrar fram.

Vehe (**-hkeen**), s. verktyg, medel; företag, konstgrepp, konst, manöver; sotavehkeet, krigsföretag l. -planer, krigsrörelser i. -manövrar.

Vehka, s. misne.

Vehkeilee, v. har planer l. konstgrepp, opererar, konstlar.

Vehmaro, s. tistelstång.

Vehmas (**-aan**), s. risskog, ungskog, lund, hage, landtgods.

Vehnä, s. hvete; — **-ankeri**, hveteål.

Vehnäinen, a. af hvete, hvete-; — s. hvetebröd.

Vehreä, k. **Viheriä**.

Veijaa, s. vinglar, bedrager; prejar; väsnas.

Veijari, s. vinglare, skojare, kanalje, lurifax.

Veijo, s. broder *(Kalev.)*.

Veikaa, **-ailee**, v. sprättas, koketterar, bröstar sig, obäkar sig.

Veikari, s. sprätt, kavaljer.

Veikele, s. äfventyrare, skälm, kaxe.

Veikeä, a. ypperlig, dråpelig, prydlig; stolt, bål.

Veikka, s. täfian; vad.

Veikkaa, v. håller vad; täflar; veikaten, på vad, med täfian, på trots.

Veikko l. **veikkonen**, s. broder; kamrat, vän; veikkoseni, käre broder l. vän; — **-kunta**, broderlag.
Veikkoinen, a. broderlig.
Veikkous (**-den**), s. broderskap.
Veikostelee, v. fraterniserar, förbrödras.
Veikottelee, v. kallar *(till)* bror, talar förtroligt.
Veinari, s. slyngel, lymmel.
Veisaa, v. sjunger, afsjunger; qväder.
Veisaaja, s. sångare, föresjungare, klockare.
Veisauttaa, v. låter sjunga l. afsjunga.
Veiste, s. täljningstillstånd, täljning; on veisteellä, är under täljning l. slöjdning.
Veistelee, v. täljer, snidar, slöjdar.
Veistin, s. täljningsmedel, mejsel; — **-kirves**, täljyxa, handyxa.
Veisto, s. huggning, täljning, timrande, träslöjd; — **-aineet**, slöjdvirke; — **-kuva**, skulptur, bildhuggeri; — **-tanner**, *(Kalev.)* täljnings- l. timringsplats, slöjdplats.
Veistos (**-ksen**), s. täljarbete, snideri, skulptering; timring, timra; k. **Veiste**.
Veistäjä, s. timrare, täljare, snidare, slöjdare.
Veistämä, k. **Veistos**.
Veistämö, s. ställe för timring l. täljning, varf; bildhuggaratelier.
Veistää, v. täljer, hugger, tillhugger, timrar, bilar, tillplankar.
Veisu, s. visa, sång.
Veisuu, s. sång, afsjungning.
Veitikka, s. skälm, skalk, sälle.
Veito, k. **Veikko**.
Veitsi (**-en**), s. knif; veitsen terä l. lape, knifblad, knifsegg, knifbett; veitsen pää, knifskaft; veitsen kärki, knifsudd; veitsen kärjellinen suolaa, en knifsudd med salt.
Veivaa, **-ailee**, **-ittelee**, v. vefvar; konstlar, krånglar, bedrager, nyttjar knep.
Veivi, s. vef; knep, konstgrepp.
Vekara, s. krok, krycka; spets; krokig gren, krokig klo j. n. e.
Vekkuli, s. skalk, spjufver; hafser, vräkling, släntrare.
Vekkuloitsee l. **vekkulehtii**, v. skalkas; hafsar, släntrar.
Vekseli, s. vexel; — **-sääntö**, vexelstadga; — **-nantaja** l. **-asettaja**, vexelgifvare, trassent; — **-nmyyjä** l. **-siirtäjä**, vexeldiskontör, endossent; — **-n-omistaja**, vexelinnehafvare, endossat; — **-n-ostaja**, **-n-ottaja**, vexeltagare, endossat, trassat; — **-nsaaja**, vexeltagare, remittent.
Vela, s. långref; ngt långt.
Velallinen, a. skyldig, skuldsatt; — gäldenär.
Velastuu, k. **Velkaantuu**.
Velaton, a. skuld- l. gäldfri; v. osa hehållen lott.
Velho, s. trollkarl, besvärjare, hexa spåqvinna; — **mies**, magiker. trollkarl.
Velhoja, s. trollare, förhexare.
Velhoo, v. trollar, förhexar.
Velhoutuu, v. trollas, förhexas; blir trollkarl l. hexa.
Veli (**veljen**), s. broder; v. kulta, gull- l. käre boder; täysi v., sambroder. helbroder; — **-puoli**, styfbroder; — **-vaino**, broderhat; — **-jenpoika**, brorson; — **-jenrakkaus**, broderskärlek — **-jentytär**, brorsdotter.
Velintimä, s. styfbroder.
Veljellinen, a. broderlig.
Veljes (**-ksen**), s. en af bröderna; he ovat veljekset, de äro bröder; veljesten lapset, brorsbarn, kusiner på fäderne; — **-kunta**, brödralag, brödraskap.
Veljestyttää, v. förbrödrar.
Veljestyy, **-ytyy**, v. förbrödras, ingår broderskap, fraterniserar.
Veljeys (**-den**), s. broderskap.
Veljyt (**-yen**), s. bror *(lille)*.
Velka (**velan**), s. skuld, gäld, lån, olen velkaa l. velassa hänelle, jag är honom skyldig, står i skuld till honom; on velassa, är skuldsatt; on velkana, står som skuld l. lån, är utestående l. obetald; ottaa, antaa velaksi, tager, gifver på skuld l. kredit: velan otto, upptagande af lån; velan alainen, skuldsatt, skuldbelastad; velan teko, skuldsättning; velan antaja, långifvare, borgenär; velan ottaja, låntagare, gäldenär; velan painamaton, ograverad; — **-asia**, **-juttu**, skuldfordringsmål; — **-kauppa**, handel på skuld, kreditHandel, kreditsystem; — **-kiinteinen**, graverad; — **-kirja**, skuldsedel, revers; — **-luottamus**, kredit, förtroende; — **-mies**, borgenär, kreditor, gäldenär; — **-pää**, skyldig, pligtig, förbunden, förpligtad; — **-rasitus**, skuldbörda, gravation; — **-seteli**, obligation, kreditpapper; — **-vakuus**, länsäkerhet, kreditiv; — **-vankeus**,

bysättning; — -**vankila**, bysättningshäkte, gäldstuga.

elkaantuu, -**autuu**, v. blir skuldsatt l. skyldig, skuldsättes, fördjupas i skulder.

elkainen, a. skyldig, gäldbunden.

elkoja, s. borgenär, kreditor, fordringsegare; indrifvare af skuld, debitor.

elkomaton, a. okrafd, odebiterad.

elkomus (-ksen), s. skuldfordran, kraf; utsökning; debitering; — -**asia**, skuldfordringsmål.

elkoo, v. fordrar *(en skuld)*, kräfver, utsöker, debiterar.

elli, s. välling; 2) bror.

elloo, v. sqvalpar, böljar; omsqvalpar, skakar, knådar.

ellottaa, -elee, v. låter knåda, omsqvalpar, omskakar, grumlar; rycker hit och dit; beter sig trögt l. släpigt.

elmettää, **velmii**, v. lefver sorgfritt, lefver i sus och dus, mojar sig.

elonta, s. kraf, fordran.

eltostuttaa, v. förslappar, förlamar, förvekligar.

eltostuu, v. förslappas, förlamas, förvekligas, blir efterlåten.

eltto, a. slapp, lam, slak, trög, veklig, efterlåten; makaa velttonansa, ligger löst l. slapt; — -**mielinen**, blöt, flepig; — -**peräinen**, efterlåten, eftergifven.

elttomainen, a. veklig.

elvoittaa, v. förpligtar, förbinder, åliggger.

elvoittuu, v. blir skyldig l. pligtig, förpligtar l. förbinder sig.

elvoitus, s. förpligtelse; förpligtande, åläggande, förbindande.

elvollinen, a. skyldig, pligtig, förpligtad, förbunden; åliggande; tillbörlig, pligtskyldig.

elvollisesti, adv. som sig bör, tillbörligen, pligtskyldigt.

elvollisuus (-den), s. pligt, skyldighet, åliggande; miehen on v., mannen åligger, det är mannens skyldighet; velvollisuuden tunto, pligtkänsla.

emmel (-mpelen), s. loke; båge: stråke; ilman v., regnbåge, luftbåge.

emmeltää, v. böjer, kröker, kröker sig, linkar, går ostadigt.

empoo, v. rycker, drager ryckvis.

enakka, s. ryssе.

enakko, s. ryssinna.

Ene (-een), s. båt; — -**kulku**, båtfart; — -**matka**, båtfärd; — -**sija**, båtplats; — -**silta**, pontonbryggа; — -**valkama**, båthamn l. -plats; — -**väylä**, båtled; — -**enmuotoinen**, båtlik, formad som en båt; — -**enteko**, båtbyggnad.

Eneellinen, a. båtegande; — s. en båt full, båtlast.

Eneeläinen, s. båtkarl, till båten hörande, roddare.

Eneetön, a. utan båt, båtfattig.

Eneinen, a. båtrik, båtfull; beträffande båt.

Engas (-kaan), a. krökt; ovig, obäklig.

Engottaa, -**elee**, v. skrider l. rörs fram ovigt, svänger sig ovigt, far fram med stora tag, arbetar sig fram.

Enhe y. m., k. **Ene** j. n. e.

Enkailee, v. böjer l. vrider sig; obäkar sig; kröker, förvrider.

Enkale, s. klump, obäke.

Enkkooli, s. fenkål.

Enno, s. kamrat, förtrogen.

Ennokas, s. vekling; — a. vek, veklig.

Ennontaa, -**staa**, v. förslappar, förvekligar, förklemar.

Ennontuu, -**stuu**, v. förslappas, förvekligas.

Ennoo, -**ää**, v. släpar, drager långsamt; gnuggar, töjer, uppmjukar.

Ennä, s. bast.

Eno, s. tröger, söler; 2) båt (liten; **enonen**).

Ento (-nnon), a. ren, idel, mjuk, veklig; — adv. alldeles, helt och hållet; — s. sumpigt ställe; vento l. vennon vesi, idel vatten, öppen sjö; v. vieras, alldeles främmande, vildfrämmande; — -**mielinen**, veklig.

Enyjä, s. liggare, vräkling.

Enykäinen, a. töjbar, uttänjbar, elastisk.

Enymätön, a. otöjbar, outtänjelig, som ej tångnar.

Enyttää, v. töjer, uttänjer, utsträcker, utspänner, förlänger.

Enyväinen, a. uttänjbar, uttänjelig, töjbar, sträckbar, tågnande, som ger ut l. efter, elastisk.

Enyy, v. töjes, töjer sig, tågnar, låter töja sig, utsträckes, sträcker sig, ligger utsträckt, ligger, vräker sig, flyter.

Enähtyy, v. töjes l. utsträckes hastigt, försträckes; lägger sig hastigt.

Venähtää, v. töjer l. utspänner hastigt; k. **Venähtyy**.

Venäjä, s. Ryssland; ryska språket, ryska; murtaa venäjäksi, bryter på ryska; Venäjän, Rysslands, rysk; — **-nkieli**, ryska, ryska språket; — **-nmaa**, Ryssland.

Venäläinen, a. ryak; — s. ryss; **venäläis-joukko**, hop l. skara af ryssar; — **-äissota**, ryskt krig.

Venäläistyy, v. förryskas.

Venät (**-äen**), k. **Venäjä**.

Veran, genit. sanasta **Verka**.

Verehtyy, v. får blod, blir frisk, återställes, repar sig; blir blodig.

Vereksyys (**-den**), s. färskhet, friskhet.

Verellinen, a. blodegande, blodfull; — s. blodsförvandt.

Veres (**-ksen**), a. färsk, frisk, ny, frodig, lifig; v. liha, färskt kött; v. vesi, friskt l. nytt vatten; verekset sanomat, färska underrättelser; verekset kasvot, friskt l. lifligt l. frodigt ansigte; syö verekseltä, äter i blodigt l. färskt tillstånd, äter som färsk *(otillredd)*; verekseltä, -ltänsä, på färsk l. bar gerning.

Verestymä, s. blodvite, blodådring, sugill.

Verestyy, v. blir blodig l. blodad, blir skär, blir ny l. färsk; blir, händer.

Verestää, k. **Veristää**.

Verestö, s. blodsamling l. -förråd, blodmassa, blodsystem.

Veretön, a. blodlös.

Verevä, a. blodfull, rödbrusig, frisk, frodig, blomstrande, kraftfull; mustan-v., mörklett, brunett; valkean-v., ljuslett, blond; punav., rödlett, rödblommig l. -brusig.

Verho, s. hölje, omhölje, täckelse, skynke, skärm, klädnad, plagg; skygd, skugga, gömställe; väliv., mellangardin; ridå; — **-lehti**, skärm-, foderblad.

Verhoaa, **-oilee**, **-ottaa**, v. höljer, skyler, betäcker, bekläder, kläder, skyddar.

Verhoinen, a. betäckt; skuggig.

Veri (**-en**), s. blod; on veressä l. verissä, är nedblodad l. blodig; himoo l. janoo verta l. vertä, törstar efter blod: — **-haava**, blodsår, blodvite; — **-heimolainen**, blodsfrände, blodsförvandt; — **-koira**, blodhund, dogg; — **-korva**, lottlös; — **-leipä**, paltbröd; — **-mato**, blodigel; — **-naarma**, blodvite, blodrispa; — **-pahka**, blodböld; — **-punainen**, **-ruskea**, blodröd, blodfärgad; — **-sauna**, blodbad; — **-suoni**, blodåder, ven; — **-sylki**, blodspott; — **-tauti**, blodgång, gyllenåder; — **-tulva**, blodflöde; — **-täyteläinen**, blodstinn; — **-valo**, blodvärk l. -flöde; — **-vaivainen** l. **-vihollinen**, blodsfiende; — **-virta**, blodström: — **-enheitto**, blodpinkning; — **-enhimo**, blodtörst; — **-enjuoksu**, blodflöde, blödning; — **-enkulku**, **-kierto**, blodomlopp; — **-enlaasku**, bloduttömning; — **-ensalpaaja**, blodstämmare, turnikett; — **-ensekainen**, blodblandad; — **-ensulkeutuminen**, blodstockning; — **-ensylky**, blodspottning; — **-entiheyke**, blodkärl l. -kanal; — **-envuodatus**, blodsutgjutelse, blodspillan; — **-envuoto**, blodflöde, blödning.

Verinen, a. blodig, af blod, blodfärgad, blodbestänkt; mustan-v., brunett mörklett; valkean-v., blond, ljuslett; kylmä-v., kallblodig.

Verisesti, adv. blodigt.

Veristyy, k. **Verestyy**.

Veristää, v. nedblodar, sölar med blod, blodbestänker, ger blodsår, sårar, sargar; synes blodröd; silmät veristävät, ögonen äro blodsprängda.

Verisyys, s. blodighet j. n. e., vrl. **Verinen**.

Verittää, v. blodbestänker, nedblodar; förser med blod.

Verka (**veran**), s. kläde; — **-kauppa**, klädeshandel; — **-nutta** l. -takki, klädesrock; — **-pankko**, **-pahka**, klädespacka; — **-tehdas**, **-vapriikki**, klädesfabrik; — **-ranhulpio**, klädeslist; — **-rankauppias**, klädeshandlare; — **-ranvalmistus**, klädestillverkning.

Verkainen, a. af kläde, klädes-.

Verkalkinen, a. saktlig, maklig.

Verkastelee, v. skrider i sakta mak, sölar, lemnar sig efter.

Verkastua, v. saktar sig, blir trög.

Verkka, a. långsam, trög; 2) stark, flitig; käy verkkaan l. verkalleen, går långsamt l. makligt l. i sakta mak.

Verkkainen, a. långsam, maklig, saktlig.

Verkko, s. nät; laskee l. potkee verkkoja, lägger ut nät; kokee l. nostaa verkkoja, vitjar nät; kutoo verkkoa, binder nät; — **-kalvo**, näthinna; — **-pussi**, nätpåse, kasse;

sättning; — -**vankila**, bysättningscte, gäldstuga.
aantuu, -**autuu**, v. blir skuldsatt kyldig, skuldsättes, fördjupas i skul-.
ainen, a. skyldig, gäldbunden.
oja, s. borgenär, kreditor, fordringsare; indrifvare af skuld, debitor.
omaton, a. okrafd, odebiterad.
omus (-**ksen**), s. skuldfordran, kraf; sökning; debitering; — -**asia**, skuldrdringsmål.
:oo, v. fordrar *(en skuld)*, kräfver, söker, debiterar.
i, s. välling; 2) bror.
oo, v. sqvalpar, böljar; omsqvalpar, akar, knådar.
ottaa, -**elee**, v. låter knåda, omvalpar, omskakar, grumlar; rycker t och dit; beter sig trögt l. släpigt.
nettää, **velmii**, v. lefver sorgfritt, fver i sus och dus, mojar sig.
onta, s. kraf, fordran.
tostuttaa, v. förslappar, förlamar, rvekligar.
tostuu, v. förslappas, förlamas, förekligas, blir efterlåten.
tto, a. slapp, lam, slak, trög, veklig, terlåten; makaa velttonansa, liger löst l. slapt; — -**mielinen**, blöt, epig; — -**peräinen**, efterlåten, efergifven.
ttomainen, a. veklig.
voittaa, v. förpligtar, förbinder, åigger.
lvoittuu, v. blir skyldig l. pligtig, örpligtar l. förbinder sig.
lvoitus, s. förpligtelse; förpligtande, läggande, förbindande.
lvollinen, a. skyldig, pligtig, förpligtad, förbunden; åliggande; tillbörlig, pligtskyldig.
lvollisesti, adv. som sig bör, tillbörligen, pligtskyldigt.
lvollisuus (-**den**), s. pligt, skyldighet, åliggande; miehen on v., mannen åligger, det är mannens skyldighet; velvollisuuden tunto, pligtkänsla.
ømmel (-**mpelen**), s. loke; båge: stråke; ilman v., regnbåge, luftbåge.
ømmeltää, v. böjer, kröker, kröker sig, linkar, går ostadigt.
ømpoo, v. rycker, drager ryckvis.
enakka, s. ryssе.
enakko, s. ryssinna.

Vene (-**een**), s. båt; — -**kulku**, båtfart; — -**matka**, båtfärd; — -**sija**, båtplats; — -**silta**, pontonbrygga; — -**valkama**, båthamn l. -plats; — -**väylä**, båtled; — -**enmuotoinen**, båtlik, formad som en båt; — -**enteko**, båtbyggnad.
Veneellinen, a. båtegande; — s. en båt full, båtlast.
Veneeläinen, s. båtkarl, till båten hörande, roddare.
Veneetön, a. utan båt, båtfattig.
Veneinen, a. båtrik, båtfull; beträffande båt.
Vengas (-**kaan**), a. krökt; ovig, obäklig.
Vengottaa, -**elee**, v. skrider l. rörs fram ovigt, svänger sig ovigt, far fram med stora tag, arbetar sig fram.
Venhe v. m., k. **Vene** j. n. e.
Venkailee, v. böjer l. vrider sig; obäkar sig; kröker, förvrider.
Venkale, s. klump, obäke.
Venkkooli, s. fenkål.
Venno, s. kamrat, förtrogen.
Vennokas, s. vekling; — a. vek, veklig.
Vennontaa, -**staa**, v. förslappar, förvekligar, förklemar.
Vennontuu, -**stuu**, v. förslappas, förvekligas.
Vennoo, -**ää**, v. släpar, drager långsamt; gnuggar, töjer, uppmjukar.
Vennä, s. bast.
Veno, s. tröger, söler; 2) båt (liten; **venonen**).
Vento (-**nnon**), a. ren, idel, mjuk, veklig; — adv. alldeles, helt och hållet; — s. sumpigt ställe; vento l. vennon vesi, idel vatten, öppen sjö; v. vieras, alldeles främmande, vildfrämmande; — -**mielinen**, veklig.
Venyjä, s. liggare, vräkling.
Venykäinen, a. töjbar, uttänjbar, elastisk.
Venymätön, a. otöjbar, outtänjelig, som ej tångnar.
Venyttää, v. töjer, uttänjer, utsträcker, utspänner, förlänger.
Venyväinen, a. uttänjbar, uttänjelig, töjbar, sträckbar, tågnande, som ger ut l. efter, elastisk.
Venyy, v. töjes, töjer sig, tågnar, låter töja sig, utsträckes, sträcker sig, ligger utsträckt, ligger, vräker sig, flyter.
Venähtyy, v. töjes l. utsträckes hastigt, försträckes; lägger sig hastigt.

Venähtää, v. töjer l. utspänner hastigt; k. **Venähtyy**.
Venäjä, s. Ryssland; ryska språket, ryska; murtaa venäjäksi, bryter på ryska; Venäjän, Rysslands, rysk; — -**nkieli**, ryska, ryska språket; — -**nmaa**, Ryssland.
Venäläinen, a. rysk; — s. rysse; **venäläis-joukko**, hop l. skara af ryssar; — -**äissota**, ryskt krig.
Venäläistyy, v. förryskas.
Venät (-äen), k. **Venäjä**.
Veran, genit. sanasta **Verka**.
Verehtyy, v. får blod, blir frisk, återställes, repar sig; blir blodig.
Vereksyys (-den), s. färskhet, friskhet.
Verellinen, a. blodegande, blodfull; — s. blodsförvandt.
Veres (-ksen), a. färsk, frisk, ny, frodig, liflig; v. liha, färskt kött; v. vesi, friskt l. nytt vatten; verekset sanomat, färska underrättelser; verekset kasvot, friskt l. lifligt l. frodigt ansigte; syö verekseltä, äter i blodigt l. färskt tillstånd, äter som färsk *(otillredd)*; verekseltä, -ltänsä, på färsk l. bar gerning.
Verestymä, s. blodvite, blodådring, sugill.
Verestyy, v. blir blodig l. blodad, blir skär, blir ny l. färsk; blir, händer.
Verestää, k. **Veristää**.
Verestö, s. blodsamling l. -förråd, blodmassa, blodsystem.
Veretön, a. blodlös.
Verevä, a. blodfull, rödbrusig, frisk, frodig, blomstrande, kraftfull; mustan-v., mörklett, brunett; valkean-v., ljuslett, blond; punav., rödlett, rödblommig l. -brusig.
Verho, s. hölje, omhölje, täckelse, skynke, skärm, klädnad, plagg; skygd, skugga, gömställe; väliv., mellangardin; ridå; — -**lehti**, skärm-, foderblad.
Verhoaa, -oilee, -ottaa, v. höljer, skyler, betäcker, bekläder, kläder, skyddar.
Verhoinen, a. betäckt; skuggig.
Veri (-en), s. blod; on veressä l. verissä, är nedblodad l. blodig; himoo l. janoo verta l. vertä, törstar efter blod; — -**haava**, blodsår, blodvite; — -**heimolainen**, blodsfrände, blodsförvandt; — -**koira**, blodhund, dogg; — -**korva**, lottlös; — -**leipä**, paltbröd; — -**mato**, blodigel; — -**naarma**, blodvite, blodri[illegible] — -**pahka**, blodböld; — -**pu[illegible]** -**ruskea**, blodröd, blodfärgad; — -**[illegible]na**, blodbad; — -**suoni**, blodåder, [illegible] — -**sylki**, blodspott; — -**tauti**, [illegible] gång, gyllenåder; — -**tulva**, [illegible] flöde; — -**täyteläinen**, blodstinn; -**valo**, blodvärk l. -flöde; — -**va[illegible]lainen** l. -**vihollinen**, blodsfiende; -**virta**, blodström; — -**enheitta**, [illegible] pinkning; — -**enhimo**, blodtörst; -**enjuoksu**, blodflöde, blödning; -**enkulku**, -**kierto**, blodomlopp; -**enlasku**, bloduttömning; — -**en[illegible]paaja**, blodstämmare, turnikett; -**ensekainen**, blodblandad; — -**[illegible]sulkeutuminen**, blodstockning; -**ensylky**, blodspottning; — -**en[illegible]hyke**, blodkärl l. -kanal; — -**en[illegible]datus**, blodsutgjutelse, blodspill[illegible] — -**envuoto**, blodflöde, blödning.
Verinen, a. blodig, af blod, blodfärg[illegible] blodbestänkt; mustan-v., brun[illegible] mörklett; valkean-v., blond, ljusle[illegible] kylmä-v., kallblodig.
Verisesti, adv. blodigt.
Veristyy, k. **Verestyy**.
Veristää, v. nedblodar, sölar med bl[illegible] blodbestänker, ger blodsår, sårar, [illegible]gar; synes blodröd; silmät veristävät, ögonen äro blodsprängda.
Verisyys, s. blodighet j. n. e., [illegible] **Verinen**.
Verittää, v. blodbestänker, nedblodar, förser med blod.
Verka (veran), s. kläde; — -**kauppa**, klädeshandel; — -**nutta** l. -**takki**, klädesrock; — -**pankko**, -**pakka**, klädespacka; — -**tehdas**, -**vapriikki**, klädesfabrik; — -**ranhulpio**, klädeslist; — -**rankauppias**, klädeshandlare; — -**ranvalmistus**, klädestillverkning.
Verkainen, a. af kläde, klädes-.
Verkallinen, a. saktlig, maklig.
Verkastelee, v. skrider i sakta mak, sölar, lemnar sig efter.
Verkastuu, v. saktar sig, blir trög.
Verkka, a. långsam, trög; 2) stark, flitig; käy verkkaan l. verkalleen, går långsamt l. makligt l. i sakta mak.
Verkkainen, a. långsam, maklig, saktlig.
Verkko, s. nät; laskee l. potkee verkkoja, lägger ut nät; kokee l. nostaa verkkoja, vitjar nät; kutoo verkkoa, binder nät; — -**kalvo**, näthinna; — -**pussi**, nätpåse, kasse;

-vene, skötbåt; — **-onkalvoin**, afie; — **-onkäpy**, nätnål; — **-one**, nätgista l. -ställning.
:omainen, a. nätlik.
llinen, a. nätegande; — s. ett fullt.
a, a. stark; — s. grytring; reisima, höftpanna; ljumske.
ssa, s. fernissa.
ıkehtii, v. kältar, käxar.
s. skatt, ränta, gärd, afgäld, ut-ı; värde; måltid, mål; laskee l. ıee verolle, beskattar, skattläg-, gör skattskyldig; laskee l. pa-› veroa, pålägger skatt l. ränta; ksaa l. vetää veroa, skattar, ıgger skatt l. ränta; veroa mak-ra, skattdragande; lähtee verolbeger sig på uppbörd; kantaa roa, uppbär skatt l. utlagor; koveron maa, helt hemman, helt ntal, hel skattmark; vähä verolısa, liten till mantalet l. skatten; ga till sitt värde; käy miehen rosta, går l. gäller för en man; ö pettua leivän verosta, äter :k i stället för bröd; syö leivän rokseen, äter ett bröd i målet; okavero, måltid, mål; — **-apu**, ıttebidrag; — **-arvaus**, skattevärring; — **-heinät**, gärdehö, räntehö; **-hinta**, **-hinnan-määrä**, markegång, ırkegångstaxa; — **-jyvät**, ränte- l. radsspanmål; — **-kappale**, räntesedel; — **-kauppias**, kontingentndlare; — **-kirja**, skatt- l. mantalsıgd; jordebok; — **-kontrahti**, räntkontrakt; — **-kuorma**, skattebörda; **-lista**, **-kuitti**, debetsedel; — ıakso, skatteafgift, utskyld; — **-myl-**, skatteqvarn, skattlagd qvarn; — ıalkka, indelt lön; — **-raha**, skatteınning; räntemedel; — **-relssi**, skatteälse; — **-talo**, skattehemman; — **-vä-**, tiden mellan måltiderna; — **-äyri**, tattöre; — **-n-alainen**, skattskyldig, tattdragande, beskattad, skattlagd; — **-n-kannattava**, skattbar; — **-nanto**, **-nmakso**, **-n-otto**, skatteuppörd, ränteuppbörd; — **-nkantaja** l. **-nanto-mies**, uppbördsman; — **-nlasku**, **-pano**, skattläggning, beskattning, tattskrifning; skattevärdering; — **nmaksaja**, skattdragare; skattebetare; räntegifvare; — **-n-ottaja** l. **saaja**, räntetagare; — **-nvapaa**, kattfri; v. mylly, odalqvarn; — **-nvapaus**, skattfrihet; — **-nvähennys**, skatteförmedling, skattenedsättning.
Veroinen, a.; suuriveroinen, högt beskattad; miehen v., mansgild; tyhjän v., af intet l. föga värde.
Verollinen, a. skattdragande; skattbar; laskea verolliseksi, beskatta, göra skattskyldig.
Veroton, a. skattefri, obeskattad, räntefri.
Verottaa, v. skattlägger, beskattar.
Veroittaa, v. förser l. öfverdrager med kläde.
Verottamaton, a. oskattlagd; obeskattad.
Verotus, s. skattläggning, beskattning; — **-laatu** l. **-tapa**, skattläggningsmetod.
Verrallinen, a. jemförlig, motsvarande, homolog; vrt. **Vertainen**.
Verrallisesti, adv. jemförelsevis.
Verrannainen, a. relativ.
Verrannollinen, a. proportionel.
Verranto, s. jemförelse; proportion.
Verraten, inf. sanasta **Vertaa**; jemförelsevis, i jemförelse med.
Verraton, a. som är utan like, makalös, oförliknelig, ojemförlig.
Verrattava, part. a. jemförlig; k. **Vertaa**.
Verrattomasti, adv. ojemförligen, oförliknelikt, makalöst.
Verrattomuus (-uuden), s. ojemförlighet, oförliknelighet.
Verronta, s. kollationering, jemförelse; komparation.
Verryttää, v. nedblodar; vrt. **Vertyy**.
Versa l. **versas**, s. klase.
Verso, s. skott, telning; buske.
Versoo, v. slår skott, frodas, tilltager, utvecklar sig.
Verstas (-aan), s. verkstad.
Verta (-rran), s. något jemförligt l. lika, motsvarighet, like, make, värde, pris, mon, belopp, antal; joku v., något litet; sen verta l. verran, så mycket; kaksi vertaa l. sen vertaa, dubbelt l. två gånger så mycket; minkä verran, huru mycket, så mycket som; saman l. yhden verran, *(ungefär)* lika mycket l. ett lika belopp, i samma mon; verta verrasta, lika mot lika; kouran v., ungefär en näfve *(full)*; sormen v., en fingersmon; vetää vertaa l. vertoja, kommer upp emot, kan mäta sig med, är jemförlig med; ei verroinkaan, icke ditåt ens;

verroille, i jemnbredd, till jemförelse; monin verroin, mångdubbelt; ei löydä vertaansa, finner ej sin like l. motsvarighet; ei liene vertaasi veistäjätä, det torde ej finnas din like till timrare l. täljare; — **-veli**, konsort.

Vertaa, -ailee, v. jemför, förliknar; komparerar; v. Suomea saareen, jemför Finland med en ö; v. Suomen saareksi, förliknar Finland vid en ö.

Vertaaminen, -ailu, s. jemförelse, förliknande; komparation.

Vertainen, a. jemnlik, jemförlig, lik, jemngod, vuxen; — s. like, vederlike, make; ei sen vertaista ole, dess like l. make finnes icke; isän v., en faders like, med fader jemförlig l. jemngod; vertaiseni, mina jemnlikar l. gelikar; kolmiv., tredubbel, tre gånger så stor l. mycken, af treduppelt belopp; moniv., mångdubbel, mångfaldig, af många gånger lika belopp.

Vertauksellinen, a. framstäld i liknelse, parabolisk, allegorisk, figurlig.

Vertaus (-ksen), s. liknelse, parabel; jemförelse; vertauksen tapaan, liknelsevis; — **-kuva**, sinnebild, symbol; — **-puhe**, parabel.

Vertauttaa, v. låter jemföra.

Vertti, s. lönskaläge; — **-elo**, konkubinat; — **-mies**, horkarl; — **-vaimo**, konkubin, frilla.

Vertoo, v. jemför, kollationerar; komparerar.

Vertyy, v. blir blodig, stelnar af blod; får blod, repar sig, blir varm, uppmjukas.

Veruke (-kkeen), s. ursäkt, förevändning, omsvep; stickord, pikande; vetää verukkeita, förebär ursäkter, ursäktar sig, brukar omsvep, gör omständigheter.

Verukehtii, v. brukar omsvep, gör ursäkter, ursäktar sig.

Veruttelee, v. ger stickord, går åt en.

Veräjä, s. grind, port, led *(i gärde)*.

Vesa, s. telning, skott, ungt träd; unge; — **-metsä**, lågskog; — **-puinen**, af ungt l. unga träd.

Vesakko, s. skog l. snår af unga träd, ungskog, småskog.

Vesi (veden), s. vatten; vattendrag; vätska, saft; tår; laajat vedet, vidsträckta vattendrag; vedet silmissä, (med) tårar i ögonen; on l. kulkee veden päällä, flyter på vattnet; vedellä, med vatten; vesillä, på vattendragen, till sjös; vesitse, vetä myöten, sjöledes; hukkuu kuolee veteen, drunknar; korkea veden ollessa l. veden korkeala ollessa, vid högt vattenstånd; vesi- ja leipä-vankeus, fängelse vid vatten och bröd; — **-ahma**, [illegible] kardialgi; kärrskäfte; — **-ajo**, [illegible] vräkes l. drifves af vattnet, sjövrak; — **-eläin**, vattendjur; — **-heinä**, vattengräs; maltgräs; — **-herne**, vattendroppe l. -perla l. -bläddra; — **-hiis**, vattenrå, sjörå; — **-jakso**, vattendrag; — **-johto**, vattenledning; — **-jätto**, tillandning; — **-kaari**, regnbåge; — **-kaivanto**, vattengraf; vattenledning; — **-kauhu**, vattuskräck; — **-kelle** **-kupla**, vattenbubbla l. -blåsa; — **-kivi**, vattensten, strandsten; — **-kulku**, sjöfart; — **-laitos**, vattenverk; vattenkonst; — **-lintu**, sjöfogel; — **-luomainen**, neptunisk, sedimentär; — **-matka**, sjöfärd l. -resa; — **-mies**, vattumannen; — **-myyrä**, vattensork; — **-napa**, vattenhvirfvel; — **-paikka**, vattenställe, vattentägt; — **-paju**, korgpil; — **-parannus**, vattenkur; — **-patsas**, vattenkolonn; skydrag; — **-peräinen**, sumpig, vattensjuk; — **-portti**, vattenlucka, stigbord; — **-pyörre**, vattenhvirfvel; — **-raja**, vattenlinie; vattengång *(på fartyg)*; — **-rakennus**, vattenbyggnad l. -verk; — **-sade**, regn; — **-sara**, blåstarr, vattenstarr; — **-selvä**, spiknykter; — **-sipi**, simsnäppa; — **-suihku**, springbrunn, vattenkonst; — **-suoninen**, vattenförande; — **-säiliö**, vattenreservoir; — **-tauti**, vattsot; — **-tautinen**, vattusiktig; — **-umpi**, [illegible] guri; — **-uurros**, sköl; ravin; — **-vako**, vattenfåra; — **-varat**, vattenförr[illegible]

Vesikko, s. vattenödla; menk; vattensjuk äng.

Vesimäinen, a. vattenaktig.

Vesinen, a. vattenrik, rik l. full [illegible] vattendrag; vattenhaltig.

Vesistö, s. vattensamling, vattensystem; vattendrag.

Vesittää, v. vattnar, bevattnar; k. Vesitistää.

Veskuna, s. sviskon.

Vesoaa, v. afskär telningar, befriar [illegible] skott; skjuter telningar.

oin (-imen), s. löfskära; krokig yxa, röpyxa *(till urhålkning)*.
oittuu, v. slår ut skott l. telningar, odas, ärfver sig.
oo, k. **Vesoittuu** j. **Vesoaa**.
u, s. vattendjur.
uri, s. vattendjur; vattenqvarn; löfkära.
ehinen, a. vattenrå l. -troll.
elee, v. drager af och an, släpar; rt. **Vetää**.
elehtii, -htää, v. släpar sig fram, lår dank, släntrar, går och slokar; rager l. vräker sig.
elys (-ksen), s. sloker, slamser, vräking, lätting.
elyys (-den), s. vattenaktighet, flytarhet, blöthet, slapphet, vårdslöshet.
telä, a. vattenaktig, flytande, sank, löt, lös, tunn; vetelä aine, flyande l. tunt ämne; on vetelällä, r på sankt ställe; har löst lif l. liarré; se mies on niin v., den arlen är så slapp l. blöt l. slamsig.
telöitsee, -öittää, v. gör vattig l. unn, förtunnar, utspäder.
telöityy, v. blir vattig l. tunn l. flyande, förtunnas.
tevä, a. vattenrik, vattensjuk, vätkig.
tinen, a. vattig, vattensjuk, vattlagd, attenaktig, blöt, sank; hörande till atten, vatten-.
tistää, -telee, v. vattnas, vätskas, åras, frambringar tårar, gråter; itteä vetistelevi *(Kalev.)*, gråter ned tårar i ögonen l. med ymniga årar; suuta v., det vattnas i mun.
tistyy, k. **Vettyy**.
tjustaa, -elee, v. släpar mödosamt, rbetar dröligt, traskar.
tkailee, -ustelee, v. uttänjer, utdrager; drar l. släpar sig, slår dank.
tkallinen, a. maklig.
tkeä, a. seg, mjuk.
tkistyy, v. segnar, uppmjukas.
tko l. **vetkuri**, s. trög menniska, häst j. n. e., lathund, slarfhans.
to l. **vetonen**, s. vatten.
to s. dragning, släpning, drag, drägtighet, utrymme, last; vad; kuornan v., släpning af lass; nuotan v., notdrägt; hengen v., dragning af andan, andedrägt; suonen v., sendrag, kramp; ihon v., spasm; laivan v., skeppets drägtighet l. last; astian v., kärlets rymd; rekiveto hevonen, häst på andra året, inkörd häst; lyö l. panee vetoa, slår l. håller vad; panee vetoon, vädjar, erlägger vad; — **-eläin** l. **-juhta**, dragare; — **-härkä**, dragoxe; — **-kanne**, vadetalan; — **-kirja**, vadelibell; — **-mies**, fraktkarl, forman; — **-mitta**, mål, rymdmått; — **-määrä**, drägtighet; — **-palkka**, forlön; — **-raha**, vadepenningar; — **-solmu**, löpknut; — **-todistus**, vadebevis; — **-voima**, dragkraft; attraktion, dragningskraft.
Vetoinen, a. som drar l. inrymmer; kannun v., som drar en kanna, af en kannas rymd; paljon v., med stor drägtighet l. rymd.
Vetoo, v. vädjar, erlägger vad.
Vetous, vetomus, s. vädjande, vad.
Vetre, a. qvick, snabb, strid.
Vettyy, v. blir vattig l. vattendränkt, insuper vatten; silmät vettyvät, ögonen fuktas l. bli tårfulla; vettynyt, vattendränkt, tårdränkt.
Vettää, v. gör våt, blöter, är vatten- l. regnblida; k. **Vetistää**.
Vety, s. väte; — **-rikkiö**, vätesvafla.
Vetyttää, v. utvattnar, gör vattendränkt, vattenlägger.
Vetäisee, v. drager i hast; drar på sig.
Vetämys, s. dragning, draglass.
Vetäyy, -ytyy, v. drager sig.
Vetää, v. drager, släpar, framdrager, uppdrager; inrymmer; v. kuormaa, släpar l. drar ett lass; v. vettä sisäänsä, drar l. slukar l. super vatten i sig; se v. rahaa, det drar l. erfordrar penningar; v. veroa, erlägger skatt; v. suonta jalastani, jag har sendrag i foten; astia v. kannun, kärlet drar l. rymmer en kanna; v. kelloa, drar upp uret; v. oikeuteen, drager för rätta, anställer åtal; v. asian senaattiin, drager saken l. målet, vädjar till senaten; v. syyksi l. esteeksi, ursäktar l. undskyller sig med; v. perusteeksi, framdrager l. åberopar som skål; v. jkuta korvalle, gifver l. smäller ngn en örfil.
Veuhka, a. ombytlig, lättsinning, fjeskig.
Veulo, a. sned, skef; kuppi on v., koppen är skefrund; suu on v. l. veulossa, munnen är sned l. på sned *(dragen)*.
Vi, k. **Pi**.
Viakas (-kkaan), a. felaktig, ofärdig, bräcklig, lytt.

l. på en vecka; för längre tid, för länge; viikossa, på l. inom en vecka; viikolla, under veckan; viikon päivät, veckans dagar; omkring en vecka; viikon päästä l. takaa l. perästä, efter en vecka; nousevalla viikolla l. viikkoa nästa l. kommande veckan, under nästa vecka; viikon vanha, veckas gammal; viikompi, längre varande; viikommaksi, för en längre tid; — **-kausi**, en veckas tid, hel vecka; — **-lehti**, veckoblad; — **-palkka**, veckopenning l. -lön; — **-sanomat**, veckotidning.

Viikkoinen, a. en veckas; långvarig; kaksi v., två veckor, gammal.

Viikkolainen, s. veckoarbetare.

Viikollinen, a. en veckas: långvarig, dröjande; menneen-v., förra veckans, från förra veckan.

Viikos (-kkoon), s. en vecka, en veckas tid; kaksi riihtä viikkoossa, två rior i veckan.

Viikostuu, v. stannar qvar längre tid.

Viikottain, adv. veckotals l. -vis, per vecka, en vecka i sender, i veckotal.

Viikottelee, v. fördelar i veckor; dröjer, sölar.

Viiksi (-en), s. mustasch, knäfvelborr; — **-huuli**, mustaschbeprydd.

Viikuna, s. fikon; — **-nlehti**, fikonlöf.

Viila, s. fil; — **-jauho**, filspån.

Viilaa, v. filar.

Viilaisee, v. skär l. ristar till hastigt, ilar.

Viilee, k. **Viiltää**.

Viileke (-kkeen), s. lång skifva, hängsle, bärrem; plogtilta.

Viileksii, -leskelee, v. skär skifvor, gör inskärningar, uppristar, ristar l. kniper *(i magen)*.

Viiletin (-ttimen), s. redskap för klyfning l. ristning, styrblad.

Viilettää, -elee, v. låter upprista, har att klyfva, klyfver, styr *(en båt)*, far l. snor med fart; vie v., för med fart.

Viileä, a. sval, kylig, frisk, liflg.

Viili, s. rist; — **-vannas**, plogrist.

Viili, s. fil; — **-kehlo**, filbunke; — **-maito**, filmjölk, filbunke.

Villistyy, v. blir sval, svalnar; blir frisk, qvicknar till.

Viilistää, v. gör sval l. frisk, kyler, svalkar; friskar upp.

Viille (-lteen), s. lång inskärning, skåra, skifva; — **-veitsi**, förskärarknif, trancherknif.

Viilten, adv. på sned, snedt öfver.

Viilto s. inskärning, skärsa, uppristning, snedhet.

Viiltäjä, s. skärare, uppristare, ristare; sekant.

Viiltää, -ltelee, v. skär skåror, uppristar, uppristar, fläcker upp, skär skifvor.

Viilu, s. skifva, klaff.

Viiluke, s. lamell, skifva.

Viima, s. drag, luftdrag; streck.

Viimaa, v. drager; svindlar; förleder.

Viimainen, a. dragig.

Viime y. m., k. **Viimme** j. n. e.

Viimme, a. sista, yttersta; sistlidet; viikolla under förra l. sistlidna vecka; — **-kulunut**, sistliden, sistförfluten; — **-mainittu**, sistnämnd, sist bemäld.

Viimmein, adv. slutligen, till slut, sist; viimmeinkin, omsider, ändteligen; vihdoin viimeinkin, sent omsider.

Viimmeinen, a. sist, den siste, sednaste, ytterst; v. päivä, tuomio, yttersta dagen, domen; viimmeiseks för det sista, till sist; viimmeistään l. viimmeistäänkin, senast; åtminstone; viimmeiseltä, mot l. på slutet, slutligen; viimmeisillänsä på sitt sista l. yttersta; viimmeisen edellinen, näst den sista, näst sista; penultima; — **-eiskerta**, förra l. senaste gången; — **-eis-viikko** senaste l. sista veckan.

Viimmeistää, -elee, v. lägger sista hand vid, afslutar; dödar.

Viimmeksi, adv. till sist, senast; — **-kulunut, -mennyt**, sistliden, sistförfluten; — **-mainittu**, — **-sanottu** sistnämnd, sistbemäld l. -berörd.

Viimmen, adv. senast, förra gången; slutligen; tässä v., här om sistone, här om dagen.

Viimmestyy, v. blir sist färdig, blir kvar, dröjer till sist.

Viina, s. vin, bränvin; palov., bränvin; on viinassa, är drucken l. berusad; viinaan menevä, fylsig, begifven på starka drycker, fallen för dryckenskap; ulkomaan viinat, utländska viner; — **-keta**, bränvinsbränneri; — **-leipä**, tilltugg, bränvinsbröd; — **-marja**, vinbär; druva; — **-mäki**, vinberg; vingård; — **-nkeitto**, bränvinsbränning; — **-polttimo**, bränneri; — **-nlaskija**, munskänk; — **-npoltto**, bränvinsbränning; — **-pi-**

nu, bränvinspanna; — **-pullo**, bränvinsflaska l. -butelj; vinbutelj; — **-puu**, vinträd; — **-päissä**, i berusadt tillstånd; — **-rypäle**, vindrufva; — **-ryyppy**, bränvinssup; — **-tarha**, vingård.

Viinainen, a. full med vin l. -bränvin, vin- l. -bränvinsblandad, försatt med l. luktande af bränvin; drucken.

Viine (**-een**), s. sprit, alkohol.

Viini (**-in**), s. koger.

Viini (**-in**), s. vin; — **-jyvät**, vinsäd; — **-kauppa**, vinhandel; — **-kellari**, vinkällare; — **-köynnös**, vinranka; — **-maa**, vinland; vingård; — **-njuonti**, vindrickning; — **-nkauppias**, vinhandlare; — **-nviljely**, vinodling; — **-pullo**, **-puteli**, vinflaska l. -butelj; — **-puu**, vinträd; — **-rahat**, vinören; — **-rypäle**, vindrufva; — **-tarha**, vingård l. -plantering.

Viinikäs, **viininen**, a. vinstark.

Viinuri, s. kypare.

Viipahtaa, v. vippar till, slungas hastigt, blir slängd l. kastad.

Viipahuttaa, v. vippar till, vippar l. slänger upp.

Viipale, s. skifva, flik, remsa.

Viiperä, a. lättrörlig.

Viipotin, a. svängel.

Viipottaa, v. har att svinga l. vifta, svingar l. viftar omkring; för på sned.

Viippaa, v. slänger, svingar; snuddar; vippar, rörs af och an.

Viippapuu, s. balanserstång.

Viipperä, a. vippande, rank; k. **Vipperä**.

Viippoo, v. går l. svänger omkring, viftar; svänger ofta och raskt.

Viippu, s. vågbalans; hoppbräde.

Viippuu, v. balanserar.

Viipsi, s. härfvel, härfträ; — **-puu**, härfträ.

Viipsii, v. härflar, hasplar.

Viipurilainen, a. Viborgsk; — s. Viborgsbo.

Viipymys (**-ksen**), s. dröjsmål, uppskof.

Viipyy, v. dröjer, qvardröjer; **viipymättä**, utan dröjsmål, oförtöfvadt.

Viiraa, v. förfelar målet, bommar, går miste, svindlar; 2) firar.

Viiri, s. flagga, flöjel; — **-kangas**, flaggduk; — **-köysi**, sejnfall, flaggtåg; — **-nsalko** l. **-varsi**, flaggstång; — **-pääsky**, tornsvala.

Viirike, s. vimpel, flagg.

Viiru, s. streck, rand, skråma; **viirut**, broderier, stickningar: — **-naama**, fåradt ansigte.

Viiruttaa, **-ustelee**, v. streckar, skårar, randar.

Viisaasti, adv. klokt, vist.

Viisakas (**-kkaan**), a. vislig, småvis, förnumstig, klok.

Viisari, s. visare.

Viisas (**-aan**), a. klok, vis, slug; **rikkiviisas**, öfvervis, spränglärd.

Viisastelee, v. är klyftig l. spetsfundig, visar sig vis l. klok, låtsar klokhet, sofisticerar.

Viisastelemus, s. spetsfundighet, hårklyfveri, sofisteri.

Viisasteleva, a. o. part. spetsfundig, klyftig, sofistisk.

Viisastelija, s. hårklyfvare, spetsfundig l. klyftig person, sofist.

Viisastelma, s. sofism.

Viisastuu, v. blir klok l. vis, blir klokare l. visare.

Viisaus (**-den**), s. vishet, visdom, klokhet; **viisauden oppi**, vishetslära, metafysik; — **-tiede**, filosofi.

Viisi (**-den**), num. card. fem; — **-haarainen**, femgrenig; — **jakoinen**, femskiftes; femdelt; — **-kolmatta**, tjugufem; — **-kymmentä**, femtio; — **-kymmen-vuotias**, femtioårig; — **-lehtinen**, fembladig; — **-lohkoinen**, i fem skiften; — **-loppinen**, femhörning; — **-lukuinen**, femtalig; med fem kapitel; — **-mitta-runo**, pentameter; — **-sataa**, femhundra; — **-sivuinen**, femsidig; — **-soppinen**, femhörning; — **-toista**, femton; — **-tuhatta**, femtusen; — **-vuotias** l. **-vuotinen**, femårig; — **-denkertainen**, femdubbel, femfaldig; — **-denlainen**, fem slags; — **-denvuotinen**, femårig.

Viisikko, s. femma, femtal, qvintern; hafreskyl af fem band.

Viisinäinen, a. femdubbel l. -faldig, femhanda.

Viisittäin, adv. fem i sender, fem och fem.

Viisiä, s. femkant; **viisiälle**, åt fem håll l. sidor.

Viiso, s. spetsfundig l. klyftig menniska.

Viisto, a. sned, vind; **on viistossa**, är på sned; **menee viistoon**, går på sned; — **-kulmainen**, snedhörnig; **-purje**, klyfvare.

Viistokas, a. snedaktig; — s. snedruta, romboid.

Viistää, -elee, v. snedar, snuddar, skrapar.
Viisu, s. visa; 2) ledning, kunskap.
Viita, s. ung löfskog, dunge, hult.
Viitake, s. lie.
Viitinen, a. innehållande fem, femtalig; viitislaulu, -soitto, qvintett.
Viitiseikse, v. refl. *(Kalev.)* kläder sig i fem kjolar l. drägter.
Viitonen, s. femma; qvintin.
Viitoittaa, v. stakar *(en väg)*, ger tecken.
Viitsii, v. ids, beqvämar sig till, bryr l. vårdar sig om; täcks, skyr icke.
Viitta, s. vägstake, vägvisare, tecken, not; 2) öfverrock, kapprock, kappa, mantel.
Viittaa, -00, v. vinkar *(med hand)*, ger tecken, pekar, påpekar, antydar, hänvisar, stakar *(väg)*.
Viittaus (-uksen), s. vinkning, vink, tecken, antydning.
Viittoja, s. vinkare, jalonör.
Viittomapuhe, s. teckenspråk.
Viiva, s. linie, streck.
Viivaa, -00, v. linierar, steckar, tecknar.
Viivain (-imen), s. lineal; linierstift.
Viivainen, a. streckad, full med linier; kolmiv., trestreckad, trestruken; paksuv., med tjocka linier.
Viivanto, s. linearteckning, ritning.
Viivoitin (-ttimen), s. linierstift; lineal.
Viivoittaa, v. linierar, steckar.
Viivuri, s. lineal; låthund, transparent.
Viivykki, -yke, -yte, s. medel att fördröja, fördröjning, uppehåll, dröjsmål, uppskof.
Viivytys (-ksen), s. fördröjning, uppskof.
Viivyttelee, v. har att dröja, dröjer, sölar, uppehåller sig.
Viivyttää, v. har att dröja, fördröjer, uppehåller, drar ut på tiden, uppskjuter.
Viivähdys (-ksen), s. hastigt dröjsmål, kort uppehåll l. uppskof.
Viivähtää, v. dröjer litet, dröjer en stund.
Viivästyy, -ähtyy, v. kommer att dröja, kommer l. gör för sent, försinkar sig.
Vika (vian), s. fel, lyte, skada, skuld; ruumiin v., kroppslyte; on vialla, är felaktig l. skadad, är i olag; — -pää, skyldig, saker; — -uhri, skuldoffer: — -an-alainen, felaktig, felande; skyldig.

Vikaa, v. skadar, förderfvar.
Vikahdus, vikate, s. lie.
Vikainen, a. felaktig, bristfällig.
Vikauttaa, v. sätter l. bringar i olag, gör felaktig, skadar, gör ett sår i, märke.
Vikautumaton, a. oskadad, oförderfvad.
Vikautuu, v. får fel l. lyte, tager skada, råkar i olag.
Vikeltäjä, s. voltigör.
Vikeltää, v. slingrar fram, rör sig hastar, voltigerar, balanserar; är lustig.
Vikevä, a. dugtig, häftig, rask.
Vikisee, v. piper, gnäller.
Vihkeli, s. svickla.
Vikkelä, s. snabb, qvick, lifig.
Vikla, s. snäppa; en som ständigt upprepar samma sak.
Vikoittaa, v. skadar, förderfvar; gör skyldig, beskyller.
Vikoo, v. känner fel l. smärta; får felmisstänker, befarar.
Viksari, s. lucifer, lurifax.
Vikuri, a. istadig, vrenak.
Vikuroitsee, v. vrenskas, är istadig l. motspänstig.
Vikuuttaa, k. **Vikauttaa.**
Vilaa, v. glimmar, glimtar, glindrar; ilar, flyter lätt.
Vilahdus l. vilaus (-ksen), s. hastig glimtning, blink, skymt; yhdessä vilauksessa, i en blink; näin hänen vilahduksella, jag såg honom som hastigast, i en blink l. i hälften, såg skymten af honom.
Vilahtaa, -aisee, v. glimmar hastigt, glimtar, glimtar l. skymtar förbi.
Vilahutta, -auttaa, v. visar en glimt l. skymt, gör i en blink; vilahutti mennä ohitse, for blixtsnabt l. i en blink förbi.
Vilajaa, k. **Vilisee.**
Vilettää, -ittää, s. snor (af), kilar, springer flinkt.
Vileä, k. **Viileä.**
Vilhaisee, k. **Vilkaisee.**
Vilhuu, v. kastar ögonen hit och dit, blänger; klipper med ögonen; leker, stojar; k. **Vilkuu.**
Vilinä, s. hvimmel, sorl, kling.
Vilisee, v. hvimlar, sorlar, klingar.
Vilistää, v. har att sorla l. klinga, hvimlar.
Vilja, s. säd, säde, produkt, afkastning, vildbråd, boskap, häfvor, ymnighet; metsän v., vildbråd, skogens häfvor. viljalta, viljoin, rikligen, ymnigt.

— **-kasvi**, sädesväxt; — **-kato**, missväxt; — **-laji**, sädesslag; — **-maa**, odlings- l. sädelfält; odlingsmark; — **-nkasvatus**, **-nviljelys**, sädesodling; — **-nkylvö-kone**, sädessåningsmaskin; — **-tuutti**, **-tori**, sädesskruf; — **-vuosi**, ymnigt år.

Viljainen, **viljava**, a. sädesrik, riklig, ymnig, frodig, gifvande, bördig.

Viljallinen, a. säd växande, i växt stående; *katso edell. sanaa.*

Viljelee, v. odlar, bebrukar, uppodlar, använder, begagnar, idkar; v. luvattomasti, överkar; viljellä kelpaamaton, obrukbar.

Viljeleminen, **viljelemys**, k. Viljely.

Viljelemätön, a. oodlad, ouppodlad, obegagnad.

Viljelijä, s. odlare, bebrukare, idkare, begagnare.

Viljeltävä, part. a. odlingsbar, användbar; som bör odlas.

Viljely, **-ys** (**-ksen**), s. odling, odlande, bebrukning, bruk, kultur, användning, begagnade; — **-kasvi**, kulturväxt, odlad växt; — **-maa**, odlingsmark; — **-menettely**, kulturmetod; — **-ruoho**, fodergräs; — **-tapa**, odlings-, brukningssätt, -metod.

Viljelöitsee, v. kultiverar, odlar.

Viljempi (**-mmän**), komp. (sanasta Vilja) ymnigare; viljemmältä l. viljemmin, i rikare mått, rikligare, ymnigare, frikostigare.

Viljo, a. förträfflig, ypperlig.

Viljuu, v. hvisslar, piper.

Vilkahtaa, k. Vilahtaa.

Vilkaisee, v. kastar en blick, blickar l. blinkar hastigt; v. silmää, ger tecken med ögonen; v. salaa, kastar en förstulen blick.

Vilkas (**-kkaan**), a. liflig, munter, rörlig, snabb, qvick, pigg.

Vilkahtuu, v. upplifvas, blir pigg.

Vilkastuttaa, v. uppiggar, upplifvar.

Vilkaus (**-ksen**), s. ögonkast.

Vilkka, s. krusvåg, vattenkrusning; 2) liljekonvalj; perävilkkaa, i hamn och häl.

Vilkkaa, v. glimtar, tindrar, glindrar, rör sig lifligt.

Vilkkaasti, adv. lifligt, qvickt.

Vilkkaus (**-den**), s. lifighet, lif, rörlighet.

Vilkkutuli, **-valkea**, s. blänkfyr.

Vilkkuu, v. glimtar, glindrar, tindrar, skimrar.

Vilkuri, s. bligare, filur.

Vilkuttaa, v. bar att glimta l. blänka, blinkar l. glimtar med; blänker, glimtar, blinkar; v. silmiänsä, blinkar l. bligar med ögonen.

Vilkuu, v. blinkar, bligar, kastar blickar, sneglar; spelar med ögonen.

Villa, s. ull; — **-häntä**, ullsvansig; — **-koira**, pudel; — **-nkarikkeet**, ullaffall; — **-npainaja**, ullfärgare; — **-paita**, ylleskjorta; — **-vaippa**,ylletäcke l. -mantel.

Villainen, a. ullig, af ull, ylle.

Villautuu, v. blir ullrik l. ullig.

Villava, a. ullrik, rikullig, ullstark.

Villi, a. vild, rasande; — s. vilde; raseri; tulee villiin, blir ursinnig; — **-ihminen**, vilde, vild menniska; — **-kissa**, vild katt; snurra; — **-pää**, rasande, ursinning; vildbasare l. -hjerna.

Villiintyy, v. förvildas; blir vild l. rasande, bedårar.

Viillikko, s. vildbasare, vilde.

Villitsee, **-ittää**, v. gör vild l. rasande, förvildar, förvillar, bedårar, förleder, uppviglar.

Villitsijä, s. villoande, förledare, demagog, uppviglare.

Villittyy, v. blir förvildad l. förvirrad, bedåras.

Villitys (**-ksen**), s. förvildning, förledning, bedårande, förvirring, förvillelse, villa, ursinnighet.

Villiys (**den**), s. vildhet, vildt tillstånd, raseri, förvildning.

Villuri, s. ulligt djur, pudel.

Vilpas (**-ppaan**), a. sval, frisk; snabb, fiink, lifiig.

Vilpastaa, v. gör sval, svalkar, uppfriskar, upplifvar.

Vilpastelee, v. svalkar, svalkar sig; upplifvar, beter sig lifligt l. muntert.

Vilpastuttaa, v. upplifvar, vederqvicker.

Vilpastuu, v. blir sval, blir frisk, upplifvas, qvicknar till.

Vilpeys (**-den**), s. svalka, svalhet.

Vilpeä, a. sval, kylig, frisk; — s. svalka.

Vilpillinen, a. svekfull, oheederlig, oredlig, trolös.

Vilpistelee, v. beter sig svekfullt l. oärligt, sviker, skrymtar.

Vilpistymätön, a. osviklig.

Vilpistyy, v. öfvergifver svekfullt, affaller, blir svekfull l. oredlig.

Vilpittömyys (**-den**), s. sveklöshet, uppriktighet, redbarhet, menlöshet.

Vilpittömästi, adv. sveklöst, utan svek l. list, redbart, ärligt, obrottsligt, uppriktigt.
Vilpitön (-tömän), a. sveklös, ärlig, redbar, uppriktig, oskrymtad, oskyldig, menlös.
Vilpoinen, a. sval.
Vilpoittelee, k. **Vilpastelee**.
Vilppaasti, adv. lifligt, flinkt.
Vilppaantuu, k. **Vilpastuu**.
Vilppaus (-den), s. svalhet, friskhet, liflighet, flinkhet.
Vilppi, s. svek, list, knep.
Vilskahtaa, v. slintar.
Vilskuu, v. glimtar, hvimlar.
Viltiö, s. raseri; spe; rasande menniska, barbar, vildhjerna.
Viltti, s. filt, fäll.
Vilu, s. köld, frost, kyla, kall väderlek; — a. kall, kulen; minun l. minulla on v., jag fryser l. har kallt; v. panee, kölden l. frosten skadar; v. ilma, kall luft; — **-kala**, sjurygg; — **-kukka**, sippa; — **-kuume**, frossfeber; — **-nväre**, frossbrytning; — **-tauti**, frossa, älta; — **-tautinen**, frosspatient; af frossa lidande.
Viluhinen l. viluinen, a. kall, kulen, frostig; frysande, frusen af sig.
Vilukka, s. sippa.
Vilustaa, v. afkyler, kyler.
Vilustuu, -ttuu, v. blir kall l. förkyld, förkyler sig; vilustunut, frusen, förkyld, genomfrusen.
Viluttaa, v. låter frysa, afkyler; minua v., jag har kallt, fryser, har frossa.
Viluttaminen, s. frysning, frossbrytning.
Vilvakka, a. sval, kylaktig.
Vilvas y. m., k. **Vilpas**.
Vilvoittaa, v. kyler, afkyler, svalkar, låter svalna.
Vimma, s. raseri, ursinnighet, förvirring, yra, vanvett, extas; tulee l. joutuu vimmaan, faller l. råkar i raseri, blir rasande l. ursinnig; vihan v., vredesmod, rasande vrede; rakkauden v., kärleksyra, -rus; — **-päinen**, rasande, ursinnig, vildsint, förvirrad.
Vimmaa, v. gör rasande, förvirrar, bedårar, bringar ur fattningen, upphetsar; vimmaten, besatt, förryckt.
Vimmaaja, s. upphetsare, uppviglare.
Vimmainen, a. rasande, förryckt, ursinnes, fanatisk, exalterad.
Vimmastuttaa, v. bringar i raseri, upphetsar, uppretar, uppviglar.
Vimmastuu, v. blir rasande l. ursinnig, råkar i raseri.
Vimpa, s. vimba.
Vine, s. vinddrag, drag.
Vingahtaa, v. gnäller l. qvinkar om hviner hastigt.
Vingertää, v. gör l. går i bugter.
Vinguttaa, v. har att gnälla l. hvina, plågar till qvinkning; v. viulua, gnider på fiolen.
Vinha, -hakka, a. skarp, häftig, snabb, förträfflig, rundlig.
Vinkaisee, v. gnäller l. qvinkar till.
Vinkalo, s. remna, skrefva.
Vinkerä, a. skarp, amper, bäsk, vidrig. — s. stark lukt l. ånga.
Vinkeä, a. häftig; driftig; hvinande.
Vinkka, a. hastig; hvinande; — s. glänna, klarhet l. rand vid horisonten; luftdrag.
Vinkkuroitsee, v. går i bugter l. sicksack, slingrar sig, gör bugter l. sällgerbultar, tribulerar.
Vinkku, vinkkura, s. bugt, svängning, zickzack; — **-äes**, sicksackharf.
Vinku, vinkuna, s. hvin, gnäll.
Vinkuu, s. hviner, piper, gnäller, qvinkar, tjuter, ylar.
Vinnaa, v. vindar, uppvindar; valkar, bereder, mäntar.
Vinnari, s. vindare; — **-nnahka**, mäntläder.
Vinni, k. **Vintti**.
Vino, a. sned, skef, vind; vinossa, vinoon, på sned, snedt; — **-kaide**, romboid; — **-kulmainen**, snedvinklig. — **-nelju**, romb; — **-silmäinen**, vindögd.
Vinoaa, -ilee, v. gör sned, snedar, förvrider, gör snedsprång.
Vinottuu, -utuu, v. blir sned l. skef, går på sned.
Vinsuu, v. brinner dåligt, kyttar.
Vinti, k. **Vintti**.
Vintiä, s. borr, drillborr.
Vintiö, s. vindböjtel, lymmel.
Vinttaa, v. vindar, uppvindar.
Vintti, s. vind, svängel, vals; 2) vindskulle; — **-kaivo**, vindbrunn; — **-kamari**, vindskammare; — **-koira**, vindthund; — **-loukko**, vindskupa; — **-nraput**, vindstrappa.
Vintturi, s. vindspel; jalat lyövät vintturia, benen slå klöfver.
Vintturoitsee, v. slår klöfver, raglar, går raglande.
Vioittaa, v. skadar, sårar; beskyller.

ttuu, v. får fel, blir skadad; blir :skyld.
.onselli, s. violoncell.
tus (-ksen), s. skadande; — **-sak-**
0, lytesbot.
aa, -ajaa, v. dallrar, darrar, skiftar, ärg), rörs omkring.
ale, s. skifva, remsa.
auttaa, v. svänger hastigt omkring, itter i dallring.
ele, s. spö, vidja, spragga.
evä, a. skiftande, vattrig.
evöitsee, v. vattrar, skiftar.
la, s. skifva.
pelehtää, v. trippar, skuttar, polerar.
pely, s. polka.
pelä, s. prydnad, band, bindel; ett lags hårväf.
perä, a. snabb, ilande; rank; — s. le-a, väderleka.
si, k. **Viipsi**.
su, s. tofs, vippa, frans.
u, s. gillerstång, giller, häftyg, häftång, svängel, hissverk, vindspel, ågbalk l. -balans; **kaivon** v. brunnvängel l. -vind; **ankkurin** v., an-arspel, vindspel; — **-ansa**, ränn- l. ippsnara; — **-aura**, svängplog; — **kaivo**, vindbrunn; — **-kone, -laitos**, äftyg, domkraft, hissverk; — **-ruuvi**, omkraft; — **-silta**, vindbrygga.
uaa l. vipuu, v. hissar, vindar, häf-er *(upp)*, lyftar l. vippar med häftyg.
usin (-imen), s. häftyg, häfstång.
allinen, a. officiel, hörande till em-ete l. tjenst, embets-, administrativ, om har tjenst l. befattning; — s. unktionär.
allisesti, adv. officielt, ex officio, embetsväg.
an, genit. sanasta **Virka**.
antelee, v. går och vräker; k. **Vir-tailee**.
asto, s. embetsverk, myndighet; stat.
aton, a. tjenstlös, utan syssla l. be-attning, sysslolös, otjenstbar, oduglig.
e, s. uppspändt l. gillradt läge l. illstånd; sporre, drifkraft, tände; 2) rusvåg; **on vireellä**, är uppgillrad . spänd; är vid lif l. vaken; **vireessä**, i spänning l. stämd; **asia on vireessä**, målet är anhängigt, saken är i gång, saken är å bane; — **-var-u**, gillerpinne.
enee, k. **Viriää**.

Vireys (-den), s. drift, driftighet, rörlighet, lifligt, lif, flit.
Vireä, a. driftig, rörlig, lifig, flitig, verksam.
Virhe, s. fel, lyte, brist, vank.
Virheellinen, a. felaktig, bristfällig, ofullkomlig, behäftad med fel l. vankar, lytt.
Virheetön, a. felfri, utan fel l. lyte l. vank, ofelbar.
Virhi, k. **Virhe**.
Viri, virike, s. tände, sporre.
Virii, k. **Viriää**.
Virittäjä, s. gillrare, stämmare, antändare, antänderska y. m.
Virittää, -elee, v. påtänder, upptänder, tänder; uppspänner, gillrar; stämmer, uppstämmer: upptager, öppnar.
Viriä, k. **Vireä**.
Viriää, v. tändes, upptändes, blir lifig l. rörlig, lifvas; uppstämmes.
Virjetä, k. **Virkenee**.
Virka (viran), s. tjenst, embete, befattning, kall, syssla; **viran puolesta**, på tjenstens vägnar, ex officio; **pitää virkaa, on virassa**, innehar tjenst, tjenstgör; **toimittaa** l. **tekee virkaa**, förrättar l. sköter tjenst l. syssla; tjenstgör; **pannaan viralta**, afsättes från tjensten; **erotetaan virasta**, skiljes från tjensten, entledigas, suspenderas; **virasta erottamaton, viralta panematon**, oafsättlig; icke afsatt; **viralta menemätön, virasta erottumaton**, oafsättlig; **viran avonaisuus**, vakans, ledighet (en syssla); **virasta vapaa**, tjenstledig; — **-aika**, tjenstetid; — **-arvo**, rang, karakter; — **-asia**, embets- l. tjenstеärende; — **askare**, tjenstegöromål, sysslande; — **-aste**, tjenstegrad; — **-ero**, afsked; — **-heitto**, afsatt l. afdankad tjensteman, tjenstlösing; — **-kirje**, embetsbref l. -skrifvelse; — **-kunta**, embetsverk, myndighet, korporation; — **-lepo, -loma**, semester, permission, ferier; — **-lomainen, -välinen**, tjenstfri, permitterad; — **-matka**, embetsresa; — **-miehistö**, embets- l. tjenstemannakår; — **-mies**, embets- l. tjensteman; — **-nappi**, embets- l. uniformsknapp; — **-puku**, uniform, embetsdrägt; — **-sinetti**, embetssigill; **-takki**, uniformsrock; — **-talo**, boställe; — **-tie**, tjenste- l. embetsväg; tjenstemannabana; — **-toimi, -toimitus, -työ**, embets- l. tjenstegöromål l.

-förrättning, tjenstevärf; — **-vala**, embets- l. tjensteed; — **-valta**, byråkrati, embetsmannavälde; — **-vapaus**, tjenstledighet; — **-veli**, embetsbror, kollega, yrkesbror; — **-vuosi**, tjensteår; — **-aa-tekevä**, **-toimittava**, tjenstförrättande, tjenstgörande; — **-n-omainen**, myndighet, funktionär; — **-anpito**, **-nteko**, **-ntoimitus**, embetsförrättning, tjenstförrättning, tjenstgöring; — **-nsijainen**, vikarie; — **-nsijaisuus**, vikariat; — **-anvaihetus**, tjenstebyte; — **-aanvahvistus**, konstitutorial.

Virkahtaa, v. yttrar hastigt, knyser.

Virkailee, v. sysslar, officierar, fungerar, bestyr.

Virkailija, s. officiant, funktionär.

Virkainen, a. till tjenst hörande; officiös; tjenstgörande, sysselsatt; mon. iv., som har många befattningar.

Virkenee, **-eää**, v. uppfriskas, återställes, blir vederqvickt.

Virkeä, a. lifig, rörlig, flink, hurtig, kry, vederqvickt, återställd.

Virkistys (-ksen), s. upplifning, uppfriskning, rekreation, vederqvickelse, vederfående.

Virkistyttää, v. upplifvar.

Virkistyy, v. blir återställd l. vederqvickt l. uppfriskad, vederfås, repar sig, upplifvas, lifvas.

Virkistää, v. uppfriskar, upplifvar, återställer, ger lif, vederqvicker.

Virkkaa, v. yttrar, säger, nämner, ordar, knyser.

Virkku, a. flink, qvick, rörlig, rask, vaksam; — s. klippare, pony; — **-varsa**, trafvarlapp.

Virkkuu, v. blir lifig l. flink.

Virkoaa, v. vederqvickes, qvicknar till, vederfås, repar sig, kommer sig.

Virkustuu, v. blir flink l. rask; får lif l. lust; k. **Virkistyy**.

Virkuttaa, v. gör snabbare, raskar l. drifver på; k. **Virvoittaa**, **Virkistää**.

Virma, a. eldig, yster; snabb; — s. fel, lyte, åkomma.

Virmainen, a. yster, eldig, häftig; kollrig.

Virmaantuu, v. blir yster; får anstöt.

Virna, s. vicker, kikärt.

Virnahtelee, **-nistelee**, v. vrider på munnen, gör miner, grimasserar, grinar, flinar.

Virnailee, v. koketterar, står och yfs.

Virnakka, s. kokett; grinolle.

Viroittaa, v. förser med tjenst, befordrar.

Virolainen, s. Est, Estländare; — a. estnisk, estländsk.

Vironkieli, **viro**, s. estniska språket, estniska.

Virottaa, k. **Virvottaa**.

Virpi (-ven), s. lång och smal stav, qvist, spö, ris, rör.

Virpoo, v. slår med ris, piskar.

Virri l. nurkkavirri, s. snyltgäst, ståndare.

Virroittain, adv. strömvis, i strömmar.

Virsi (-rren), s. psalm, sång; — **-kirja**, psalmbok; — **-lipas**, sångakrin; — **-seppä**, **-rrentekijä**, psalmist, psalmförfattare, diktare.

Virsikäs, **-inen**, a. rik på psalmer, sånger, sångrik l. -förnedd, af psalmer l. sånger bestående.

Virsta, s. verst; fjerdingsväg; — **-tolkki**, verststolpe.

Virstainen, a. beträffande verst; en verst lång; **kaksiv.**, två verst lång.

Virsu, s. näfversko l. -sandal.

Virta, s. ström, elf; **myötävirtaa** med strömmen; **vastavirtaa**, mot strömmen; — **-hepo**, flodhäst; — **-paikka**, strömdrag; strömsättning; — **-vesi**, strömvatten l. -sättning; — **-rran-juova l. -vuo**, strömfåra; — **-rrankoste**, motström, idvatten, stå vatten i ström; — **-rranvienti**, ström sättning.

Virtaa, **-ilee**, v. strömmar.

Virtainen l. virtava, a. strömmig, ström strömfull.

Virtsa, s. urin; gödselvatten; — **-jäte**, urat.

Virtsaa, v. kastar sitt vatten, afsätter urin, stallar, urinerar.

Virttyy, v. förlorar färgen, changerar blötes ut.

Viruttaa, v. tänjer l. töjer ut; skuljer tvättar.

Virutukset, **virutteet**, s. pl. skulder.

Virua, v. ligger rak l. utsträckt, ligger drar sig, dväljes; töjes, låter utsträcka sig.

Virva, **virvatuli**, s. irrbloss, lyktgubbe, lufteld.

Virveli, s. trumhvirfvel; 2) vicker rö gräs.

Virvillä, s. lins, vicker.

›kki, -ote, s. medel för upptrisk-
g l. upplifning, vederqvickelse,
:medel, förfriskning.
›ttaa, v. uppfriskar, vederqvicker,
›lifvar, läskar.
›tus (-ksen), s. uppfriskning, ve-
qvickelse; förfriskning, förtäring,
:medel; — -**juoma**, läskdryck, för-
kning.
s. masur; — -**pahka**, masurknöl.
a, **visauttaa**, v. masurerar.
:nen, a. af masur, masurstark; vres-
:t.
kas (-kkaan), a. masurrik l. -stark;
s. masurbjörk.
uu, v. blir masurlik, får masur.
, s. duggregn.
rrys (-ksen), s. qvitter, drillande.
rtää, -telee, v. qvittrar; drillar.
aa, v. kastar, slungar, slänger, vrä-
r, föser.
:aali, s. fiskal; viskaalin syyte,
kaliak auktion.
:ain l. viskin (-imen), s. kastskof-
l, öskar.
:anne (-nteen), s. kastkropp, projek-
:.
kauttaa, v. låter kasta l. vräka.
kautuu, v. blir kastad, slungas, ka-
ar sig.
kelee, v. kastar fortfarande, slänger.
koo, v. dänger, slänger, vräker.
kottelee, v. slänger sig hit och dit,
länger efter.
kuri, s. kastverktyg, kastmaskin,
astare, vräkare.
kuu, s. kastning; — -**kone**, kast-
askin.
›kuu, -**uttaa**, v. tasslar, hviskar,
:nystar.
›paa, **vispilöitsee**, v. vispar.
›pilä, s. vispel.
›seys (-den), s. vissket, säkerhet.
›seyttää, -**sittää**, v. förvissar, för-
säkrar.
›seytyy, v. förvissas, blir förvissad
l. säker.
›si, a. viss, säker, bestämd.
›sisti, **vissiin**, adv. säkert, visst,
bestämdt.
›su, a. noga, noggrann, sparsam, karg;
tät; ota v. vaari, gif noga akt; vi-
›uun, tätt; noga; — -**kinttu**, gni-
dare, snåling.
›suilee, v. gnider, är nidsk, knusslar.
›susti, adv. noga, sparsamt; tätt; nog-
grant, granneligen.

Visuus (-den), s. noggrannhet, spar-
samhet.
Visva, s. varvatten, var; — -**nvetäjä**,
fontanell.
Visvainen, a. serös, varig.
Visvoo, v. varas, vätskas.
Vita, a. sned; — s. braxengräs; 2) nät-
vätte; vitahan *(Kalev.)*, på sned.
Vitain (-imen), s. skafknif.
Vitainen, a. sned; 2) full med braxen-
gräs.
Vitaisee, v. stryker på snedden; skär
en skifva.
Vitas, k. **Viteen**.
Viti, s. färsk l. fin snö, spårsnö; — -**keli**,
svårt l. trögt före.
Vitii, s. skafvar med skafknif, skäktar,
rensar *(lin, hampa)*; skär skifvor;
stryker fram.
Vitinä, s. gnissel, qvidan, pipning.
Vitisee, v. gnisslar, qvider, piper.
Vitiö, s. skafning; — -**veitsi**, skaf- l.
skäktknif.
Vitja l. pl. **vitjat**, s. ked, kedja, ket-
ting; — -**rippu**, berlock.
Vitjastaa, v. fäster med kedja, fast-
kedjar.
Vitkaan l. vitkalleen, adv. långsamt,
senfärdigt.
Vitkainen, -**liinen**, a. långsam, senfär-
dig.
Vitkastelee, v. är senfärdig, gör lång-
samt, sölar.
Vitoo, k. **Vitii**.
Vitsa, s. ris, qvist, spö, vidja, gärds-
gårdsband; antaa, saa vitsaa, gif-
ver, får ris; saa vitsoja, sliter ris;
aidan v., gärdgårdsband; vitsan
varpa *(Kalev.)*, spöets qvist, den
veka rankan; — -**mies**, risare, profoss;
-**väli**, afståndet emellan gärdsgårds-
banden.
Vitsaa, -**llee**, k. **Vitsoo**.
Vitsas (-ksen), s. ris l. gren till band,
vidjeband, gärdsgårdsband.
Vitsastaa, v. förser med vidjeband, bin-
der (gärdsgård).
Vitsaus (-ksen), s. risning, tuktan, plå-
goris, gissel, hemsökelse.
Vitsikko, s. risskog l. -mark, vidje-
skog, ung löfskog, risbuske.
Vitsoo, v. risar, hudstryker, ger spö,
basar, tuktar.
Vin l. viuh, int. fiu, hvinande ljud.
Viuahuttaa, v. har att l. låter hvina l.
ljuda till, ropar gällt.

Viuhahtaa, v. hviner hastigt, ljuder l. gnäller till.
Viuhina, s. hvin, hvinande.
Viuhka, s. vindfläkt, hvinande vind, vinddrag; vifta, viska, solfjäder; plogrist; tyttö v., flicksnärta, yrhätta.
Viuhkaa, v. hviner, rörs hvinande; skär upp med plogrist.
Viuhkain, s. solfjäder.
Viuhkale, s. lång skifva, tilta.
Viuhkana, s. yrhätta; vipser; fläkt; vinge.
Viuhtoo, v. viftar, fläktar.
Viuhu, s. hvin, hvinande.
Viuhuttaa, v. har att hvina l. svänga, viftar.
Viuhuu, v. hviner, rörs hvinande.
Viukale, s. skifva, klimp.
Viukelo, s. klyfta, skrefva.
Viulu, s. fiol, violin; — **-niekka**, fiolspelare; — **-nkieii**, fiolsträng; — **-nsoittaja**, fiolspelare, violinist; — **-nvinguttaja**, birrfilare.
Viuru, s. sned, förvriden.
Vivahdus (-ksen), s. hastig glimtning, glimt, skymt; litet tycke; vipp; näin hänet vivahdukselta, jag såg en skymt af honom, såg i en blink l. som hastigast.
Vivahtaa, v. glimtar förbi, har tycke af något; hviner till; vippar till hastigt; v. punaiselta, skiftar i rödt; v. veljeensä, har smått tycke af sin bror; v. sivutse, går förbi med en glimt, skymtar förbi.
Vivahuttaa, v. rör så att det glimtar l. skymtar af ngt, låter glimta l. skymta; viftar l. vippar hastigt; slår så att det hviner.
Vivustaa, -ttaa, v. låter vinda l. hissa l. vippa upp, upphissar, uppvindar.
Vivustin, k. **Vipusin**.
Vivuta, inf. sanasta **Vipuaa**.
Vohkaa, -ailee, v. flåser, stånkar, pustar, stönar.
Vohkuu, vohottaa, k. **Vohkaa**.
Vohla, s. kid, killing.
Vohlii, v. kidlar, föder kid.
Vohveli, s. våffla; — **-raudat**, våffeljern.
Voi, int. ack, o, ve.
Voi, s. smör; tekee voihin, smörar ned; on voissa, är uti smör; är nedsmörad; — **-kirpale**, smörklick; — **-kukka**, smörblomma; — **-leipä**, smörgås; — **-nökki**, smörbut; — **-ora**, smörprofvare; — **-rasia**, smörask; — **-saatavat**, smörinkomst l. -tionde; — **-sieni**, smörsvamp; — **-nkauppa**, smörhandlare; — **-nteke**, smörbrodning l. -tillverkning.
Voi, v. kan, förmår, orkar, gitter; [illegible] sig, mår; kufvar, betvingar; [illegible] voit, huru mår du, huru står det [illegible] en voi saada, jag kan ej l. [illegible] i stånd att få; v. niin olla, [illegible] vara; miten parhaiten v., [illegible] gitter l. förmår; en sille [illegible] voi, jag rår ej derför.
Voide (-teen), s. smörja, smörjelse, [illegible]va, balsam.
Voidella, inf. sanasta **Voitelee**.
Voihkaa l. **voikkaa**, v. uppger [illegible]merrop, jämnar sig, ropar ack [illegible] klagar.
Voikahtaa, v. uppger ett jämmerrop, gnäller l. qvinkar till.
Voikertaa, k. **Voihkaa**.
Voikko, -onen, s. smör; smörgul l. [illegible]bellfärgad häst.
Voikkoinen, a. smörfärgad, gulaktig.
Voilakka, a. smörfärgad, smörblack.
Voiluke, s. halsdyna.
Voima, s. kraft, styrka, förmåga; [illegible]välde; kaikin voimin, voimainsa perästä l. takaa, af alla krafter, [illegible] vidt man förmår, efter yttersta förmåga; voimiensa mukaan, [illegible]miansa myöten, i mon af l. [illegible] förmåga l. sina krafter; panee [illegible]ken voimansa, uppbjuder all [illegible] kraft; hyvä v., välmakt; god l. [illegible] styrka; asetuksen voimasta, kraft l. förmågo af förordningen; [illegible]lee l. pääsee voimaan, blir gällande, får gällande kraft, genomförs; tulee voimiinsa, får krafter, [illegible]kes; panee l. saattaa voimaan, gör gällande, ger gällande kraft; [illegible]gar till stånd, försätter i skick; [illegible] voimassa, gäller, är gällande; pitäa voimassa, upprätthåller, vidmakthåller, underhåller; voimissa, vid makt; Herran v., åska; — **-määrä**, **-perä**, intension; — **-peräinen**, intensiv; — **-sana**, kraftord; — **-n-osotus**, kraft l. maktyttring; — **-ssa-pito**, [illegible] makthållande, underhåll.
Voimainen, a. egande kraft, intens[illegible] suuriv., med stor kraft, stormäktig; lakiv., lagligen gällande, laga kraft egande.
Voimakas (-kkaan), a. kraftig, kraftfull, stark, energisk, mäktig, förmående; välmående.

akkaasti, adv. kraftigt, med styr- l. kraft, mäktigt.
akkuus (-den), s. kraftighet, styr- ; välmåga.
allinen, a. stark, mäktig, kraftig, ertrycklig.
allisemmuus (-den), s. öfverläg- ıhet.
allisesti, adv. starkt, kraftigt, med rka, mäktigt.
allisuus (-den), s. starkhet, styr- , kraftfullhet, intensitet.
naton, a. kraftlös, maktlös, vanmäk- ıg, oförmögen: ogiltig; okufvelig, ietvinglig.
nattomasti, adv. kraftlöst, vanmäk- gt j. n. e.
nattomuus (-den), s. kraftlöshet, ınmakt j. n. e.
menee, v. får styrka, förkofrar sig, ıpar sig.
mike, s. styrkemedel.
mistaa, v. ger styrka l. krafter, stär- er, förkofrar.
mistelee, v. gymnastiserar, uppöfvar ina krafter.
mistelu, s. gymnastik.
mistin, s. styrkemedel, styrkedryck.
mistuu, v. får l. hemtar krafter, tar repar sig, förkofrar sig, kommer på ötter.
mus (-ksen), s. öfvermakt, vinst, ifverhand.
muudellinen, a. intensiv, energisk.
muus (-den), s. intension, energi.
nti (-nnin), s. förmåga, styrka; till- stånd, befinnande; hyvä v., hyvinv., välbefinnande, välmåga, välstånd.
ntinen, k. **Voipa**.
ntuu, v. får krafter, repar sig.
pa, part. a. förmögen, förmående; hyvin-v., välmående, som mår l. be- finner sig väl; pahoin-v., illamående; punaisen-v., stötande i rödt, rödaktig, rödskiftande.
oipumus (-ksen), s. utmattning, mat- tighet.
oipuu, v. utmattas, dignar, afmattas; får litet krafter.
oite (-tteen), s. öfvervunnet tillstånd; öfverbalans, vinstsida, tyngre sida; on unen voitteessa, är i sömnigt tillstånd, är något sömnig; on etu- voitteella, är framlutande, är fram- lastad.
oiteinen, a. smörjig, smord.
Voitelee, v. smörjer, besmörjer, bestry- ker.
Voitiko, -ikko, s. djur af smörgul färg, smörgul l. isabellfärgad häst.
Voitollinen, a. fördelaktig, vinstgifvan- de; segrande, vinnande, segerrik; öf- verlägsen.
Voiton, a. utan smör, smörfattig, smör- lös.
Voitotar (-ttaren), s. segergudinna.
Voitoton, a. utan vinst l. fördel.
Voittaa, v. vinner, öfvervinner, besegr- rar, öfverträffar, är öfverlägsen; v. tap- pelussa, vinner en batalj l. ett slag, segrar i kampen; v. pelissä, asiassa, vinner i spelet, målet; v. maan, besegrar l. eröfrar landet; v. aikaa, vinner tid; aikaa voittain, med ti- den; edeltä voittain, på förhand.
Voittaja, s. besegrare, segrare, vinnare, öfvervinnare, öfverman, vinnande part.
Voittamaton, a. obesegrad, oöfvervun- nen; oöfvervinnelig, oöfverträffig; den som ej vinner l. vunnit l. segrat.
Voittautuu, v. blir öfvervunnen, be- segras.
Voittava, part. a. vinnande, segrande, öfverträffande; voittavampi, öfver- träffande, öfverlägsen, öfverman.
Voittelee, v. kämpar, mäter sina kraf- ter, täflar *(i styrka)*.
Voittelo, -u, s. täflingskamp, täflan, bardalek.
Voitto, s. vinst, vinning, seger; saa voiton, vinner en seger, får segern; får vinsten; öfverträffar; saa voit- toa, får vinst; vie voiton, får vin- sten, får öfvertaget, öfverträffar; on voitolla, är på vinst; har öfverta- get; pääsee l. tulee voitolle, kom- mer på vinst l. öfverhand, får öf- verhand, tillkämpar sig segern; tuottaa voittoa, gifver l. medför vinst l. fördel; ilkeä v., slem vinning; oma v., egen vinst l. vinning; oman voi- ton pyynti, egennytta, begär efter vinning; on unen voitossa, är nå- got sömnig; harvan-v., mera gles, på glesare sidan; etuv., framlastad, framåt lutande; takav., baklastad, bakåt lutande; — **-laulu**, segersång; — **-maa**, eröfradt land, provins; — — **-mielinen**, segervan; — **-puoli**, öfvervigt; — **-retki**, seger- l. triumf- tåg; — **-riemu**, segerglädje, triumf; — **-saalis**, byte, segerbyte; — **-saat- to**, triumftåg, triumf; — **-nhalu**,

-nhimo, vinstbegär, vinningslystnad, snikenhet; — **-nhalulnen**, **-nhimoinen**, vinningslysten, sniken; begärlig efter seger; — **-nhuuto**, segerrop; — **-njuhla**, segerfest; — **-nkiskominen**, ocker; — **-nmerkki**, segertecken, trofé; — **-npyyntö**, vinningslystnad; — **-nsaaja**, segervinnare, segerherre; — **-nsaanti**, segervinning; vinning; — **-nsankari**, segerhjelte.

Voittoinen, a., k. **Voitollinen**; monivoittoinen, som har l. medför många vinster; etuv., framlastad, framåt lutande; takav., bak- l. akterlastad, bakåt lutande.

Voittoisa, a. segerrik, segersäll; vinstgifvande, fördelaktig.

Voittomuus, s. smörbrist.

Voittonen, s.; pl. **voittoset**, kamp, bardalek, täfian.

Voituu, v. försvagas *(af sjukdom)*.

Voivottaa, v. jämrar sig, klagar, veklagar.

Voivotus (-ksen), s. veklagan, klagan, klagolåt, jämmerrop.

Voivus (-ksen), s. utmattadt tillstånd, tillstånd af utmattning, utmattning; on voivuksissa, är utmattad l. undertryckt, ligger nere.

Voivuttaa, v. utmattar, undertrycker, nedtrycker, försvagar.

Vokisee, v. mumlar.

Vokki, s. spinnrock.

Volo, s. lång skåra l. remna.

Volottaa, v. tjuter; slabbrar.

Volppana, s. slamsa.

Vonkero, s. matador, maffe, lejon.

Vonkii, v. kryper, kräler.

Vonkuu, v. tjuter, hviner.

Voolme, s. attack, sjukdomsanfall.

Vormu, s. form; 2) elggräs; — **-ruoho**, millefolium, elggräs.

Voro, s. röfvare, bandit.

Voruu, v. röfvar, stjäl, bedrager.

Votka, s. vräkling, lätting.

Votsahtaa, v. dimper, plumpsar.

Voura, s. arrende, hyra, lega, frakt; — **-aika**, **-kausi**, legostämma, arrende- l. hyrestid; — **-hevonen**, hyrd l. legd häst; — **-mies**, arrendator; fraktkarl; hyresman; — **-sopimus**, legoaftal; — **-talo**, **-tila**, arrendehemman; landboskap, — **-talollinen**, **-tilallinen**, arrendator; landbonde; — **-väki**, hyresfolk; legdt folk.

Vouraa, v. hyr, leger, förpaktar, arrenderar, befraktar.

Vouraajaa, s. arrendator, förpaktare, hyresvärd; befraktare.

Vouralainen, s. hyresgäst.

Vouraus, s. legning, förhyrning, arrendering, faktning; — **-laiva**, [illegible] skepp.

Vouti, s. fogde; kronofogde; — **-kunta**, **-din-alue**, fögderi, härad; — **-inluku**, uppbördsstämma, bolräkning.

Vulmahti, s. fullmakt; fullmäktig, advokat.

Vunukka, s. barnugge, snyffel, [illegible]

Vuo, r. strömfåra, ström.

Vuodattaa, **-elee**, v. utgjuter, [illegible] ingjuter.

Vuodatus, s. utgjutelse, ut- l. [illegible]ning; veren v., blodsutgjutelse.

Vuode (-teen), s. bädd, läger; [illegible] vuodetta, bäddar; vuoteen [illegible] sängliggande; käydä l. mennä [illegible]teelle, gå till sängs; vuode- ja [illegible]taero, skilnad till säng och säte; — **-peitto**, sängtäcke; — **-yhteys**, sängelag; — **-teenteko**, bäddning.

Vuoden, genit. sanasta **Vuosi**.

Vuohi (-en), s. get; — **-enkukka**, [illegible] sippa; — **-ensilmä**, prestkrage; — **-envillat**, gethår; — **-peura**, [illegible]

Vuohinen, s. liten get; — a. getrik.

Vuohinen, **-hiainen**, **-junen**, s. hasled; vuohiskarvat, hofskägg.

Vuojukivi, s. tälgsten.

Vuoka, s. sätt, form.

Vuokko, s. sippa; 2) skof; humör.

Vuokra, k. **Voura**.

Vuoksi (-en), s. flod, ström; luode ja v., ebb och flod.

Vuoksi, postp. för — skull, för, i anseende till; sen v., derföre, i anseende dertill.

Vuolaisee, v. skär till *(skifva)*.

Vuolas (-aan), a. flytande, strid, [illegible] strömmande, ymnig; fyllig; glatt, [illegible]

Vuolee, v. täljer, skär; glattar; v. [illegible]nää, skär l. hvässer pennan; vuolta kivi, glatt huggen sten; v. kaviota, afverkar en hof.

Vuolehtuu, v.; hampaat vuolehtuvat, tänderna bli ömma *(af syra)*.

Vuoleke (-kkeen), s. skifva, remna, spint.

Vuoleksii, **-eskelee**, v. skär till i skifvor, utskär l. drar skifvor.

Vuoli l. **vuoliainen**, s. taksparre, vasesyll; trossbjelke.

Vuolin (-imen), s. skafjern, hålkknif; — **-rauta**, verkjern.

le (-lteen), s. strömdrag,
os (-ksen), s. täljning, skärning,
tt.
taa, v. strömmar starkt, rycker
:d sig i strömmen.
u, s. täljning, skärning; glattning;
ifva; — **-kalkki**, kalkspat; — **-ki-**
, täljsten.
.uinen, a. skiktad.
ma, s. stort kärr, kärrflacka.
na, s. lam, kid.
nii, v. lammar, kidlar.
nilo, s. års gammal renko.
nna, k. **Vuosi**.
no, s. fjord.
raa, v. fodrar, betäcker, öfverdra-
:r, reveterar, förhyder.
relainen, a. bergsbo; vuorelaiset, ergfolket.
retar, s. bergsnymf, oread.
reton, a. utan berg, bergfri, berg-
:s.
ri (-en), s. berg; — **-ammatti**, ergshandtering; — **-asukas**, bergsbo, ergslagsman; — **-elanto**, **-elinkeino**, ergshandtering, bergverksrörelse; — **hallitus**, bergsstyrelse; — **-harjanne**, ergskedja; — **-harju**, bergås; — **insinööri**, bergsingeniör; — **-jakso**, bergsträcka; — **-kaivos**, grufva, bergverk; — **-kansa**, bergfolk; — **-kunta**, bergslag; — **-laji**, bergart: — **-maa**, bergland; fjäll- l. bergsbygd; — **-maalainen**, bergsbo; berglandsbo; — **-mestari**, bergmästare; — **-mies**, bergsidkare, bergsman; — **-neuvos**, bergsråd; — **-paino**, bergsvigt; — **-peikko**, bergsrå, berggubbe; — **-peräinen**, bergfast; — **-ryhmä**, bergsknut, bergmassa; — **-saarna**, bergspredikan; — **-selänne**, bergsrygg, -sträcka; — **-seutu**, **-tienoo**, bergstrakt l. -bygd; — **-tila**, bergsmanshemman; — **-tilallinen**, bergsman; — **-tutkija**, bergsprobersre; — **-työ**, bergsbruk l. -drift, grufarbete; — **-työn-toimi**, bergverksrörelse; — **-virasto**, bergsstat; — **-väki**, bergsfolk; — **-en-ahdinko**, **-ensola**, bergspass; — **-en-anti**, **-tuote**, bergsprodukt; — **-enhaltija**, bergsrå; — **-enharja**, bergsåsm, fjällrygg; — **-enhoito**, bergshushållning; — **-enneito**, bergsnymf, oread; — **-enpuhdas**, bergfin; — **-enrinne**, bergsluttning; — **-enviljely**, bergsbruk; — **-enväki**, bergstroll, bergresar.

Vuori (-in), s. foder; — **-kangas**, fodertyg; — **-lauta**, foderbräde.
Vuorinen, a. bergrik, bergig.
Vuoristo, s. bergssystem, bergsmassa, bergslag.
Vuoriton, a. ofodrad, utan foder.
Vuorittaa, v. förser med foder, fodrar.
Vuoro, s. tur, skifte, vexling; hyra; pyytää puheen l. äänen vuoroa, anhåller om ordet; ei saa suun l. sanan vuoroa, får icke tur l. tillfälle att tala; vuorostaan, vuoronsa, i sin tur; vuoroin, turvis; on vuorolla, är på hyra l. utlegd; — **-kausi**, dygn; — **-kausittain**, dygntals, dygnvis; — **-laulu**, **-virsi**, vexelsång; — **-opetus**, vexelundervisning; — **vaikutus**, vexelverkan; — **-vesi**, tidvatten; — **-viljelys**, vexel- l. skiftesbruk; nelilohkoinen, kymmenlohkoinen v., vexelbruk i fyra, tio skiften.
Vuoroaa, v. hyr, heger, förpaktar.
Vuoroilee, **-ottelee**, v. turar om, alternerar, omvexlar.
Vuorottaa, v. gör skifte- l. turvis, omveylar, ombyter, afiöser.
Vuorottain, **vuorotellen**, a. turvis, vexelvis, ömsom.
Vuorottainen, a. alternativ, alternerande, vexelvis skeende, omvexlande.
Vuorotus, s. vexel, vexling; afiösning (af vakt).
Vuosi (**vuoden**), s. år; vuonna (= vuotena) 1874, år 1874; tänä vuonna, i år, detta år; tällä vuodella, under detta år, i år; vuoden kuluessa, under årets lopp, under året, inom ett år; vuodessa, inom ett år, på ett år; ensi l. tulevana vuonna, nästa år; mennyt l. viimmeis v., sistlidet år; vuoden pitkään l. mittaan, under årets lopp, under året; v. vuodelta, år för år, år från år; vuodesta vuoteen, från det ena året till det andra, år från år; vuoden päästä l. takaa, efter ett år; vuodelta, för året, om året, per år; joka v., hvart år, alla år, årligen; **-arvio**, årsförslag; — **-haasto**, årsproklama; — **-jakso**, **-järjestys**, årsföljd; — **-juhla**, årsfest, årsdag; — **-kausi**, ett års tid, ett helt år, året igenom; — **-kerta**, årgång; — **-kertomus**, årsberättelse; — **-kokous**, årsmöte; — **kolmikko**, **-kolmus**, triennium; — **-kulunki-arvio**, årsförslag

l. -budget; — **kuntainen**, årsgammal; — **-kumppani**, årsbarn; — **-kymmen, -kymmeninen**, årtionde, decennium; — **-luku**, årtal; — **-makso**, årsafgift; premium; — **-neljännes**, qvartal; fjerdedels år; — **-otto** (laskettu), stat; — **-palkka**, årslön; — **-puolisko**, halfår; — **-sadoittainen**, sekulariak; — **-sata**, århundrade, sekel; — **tuhat** l. **-tuhannes**, årtusen; — **-tulo**, åring, årsväxt l. -afkastning; — **-viidennys**, qvinqvennium, femårsperiod; — **-den-aika**, årstid; — **-dentulo**, årsafkastaning; — **-denvaihe**, årsskifte.

Vuosinainen, a. hvarje år skeende, årlig, enårig.

Vuosittain, -tellen, adv. årligen.

Vuota, s. hud (rå).

Vuotaa, v. flyter, läker, läckar.

Vuotainen, a. af hud; rik på hudar.

Vuotama, s. läckage, läcka.

Vuotamaton, a. vattentät, icke läckande.

Vuotava, a. läck, läkande, otät, flytande; 2) hudstark.

Vuoteellinen, a. sängliggande; försedd med bädd.

Vuoteisuus l. vuoteus (-den), s. sänglag.

Vuotias, -tiainen, a. års gammal, årig; kaksiv., tvåårig, två år gammal.

Vuotinen, a. årlig, årig; kolmi-, kolmenv., treårig, som varar tre år; moni-, monenv., mångårig.

Vuoto, s. flytning, dropp, läkning; läcka; — **-jyvät, -vilja**, spillsäd; — **-kivi**, droppsten, stalaktik; — **-määrä**, läckage; — **-ränni**, stupränna.

Vuottaa, v. k. **Odottaa**; 2) följer efter, går efter spår.

Vuotuinen, a. årlig, som varar ett år, som sker hvarje år.

Vuotuisesti, adv. årligen.

Vuotuus, s. året i sin helhet: årsväxt l. -gröda.

Vuovaa, v. vågar; försöker, stretar.

Vuoveri, s. svåger.

Vuurmanni, s. forman.

Vyhdin (-timen), s. härfvel, haspel; — **-puut**, härfträ.

Vyhdyttää, k. **Viihdyttää**.

Vyhti (-den, -in), s. härfva.

Vyhtiä, -ee, v. härfvar.

Vyrisee, vyrrää, v. surrar, snurrar.

Vyrrä, s. snurra.

Vyyry, s. fyr.

Vyö, s. bälte, gördel; kärlband. **vyössä**, svärdet i l. vid **miekka vyöllä**, svärdet vid l. **dan**; v. on **vyölläni**, jag är **dad**; — **-käärme**, lindorm; — förkläde; — **-ripa**, bältfäste; — **kijä**, gördelmakare.

Vyöhyt (-yen), vyöhyke, s. **te**, gördel, skärp; zon.

Vyölimä, s. förkläde.

Vyöllinen, a. gördlad, bandad; — kläde; — **-lisvitjat**, gördelkedja.

Vyöllistö, s. linning (*kring midjan*).

Vyörii, -yy, v. vältrar sig, rullar. lar, rasar, hvirflar.

Vyörittää, -yttää, v. vältrar. rullar att rasa.

Vyörrös (-ksen), s. ras, skred.

Vyörtää, v. rasar, faller.

Vyöry, s. vältring, hvirfvel: (jord skred, slutt l. kullrigt ställe (*på en gata*).

Vyöryke, s. rullande ting, rulle: miv., snöras, lavin.

Vyörys (-ksen), s. rullning, tillstånd, omhvälfning.

Vyörähtää, v. rullar l. rasar hvälfves en gång.

Vyörähyttää, v. vältrar, rullar, l. vältras l. rulla.

Vyöti, s. band, ring; — **-kaula** halsad, — **-käärme**, ringorm.

Vyötin (-ttimen), s. medel för ning l. bandning, gördel, skärp, dage.

Vyötiäinen, s. bälta.

Vyöttyy, v. blir omgjordad, l. bandad.

Vyöttää, -elee, v. förser med bälte, gjordar, gördlar, ombinder, omsluter, bandar.

Vyötäin, vyötäiset, s. midjan, lifvet, korsryggen.

Vyötäntä, vyötös, s. omgjordning, ning y. m.

Vyötärys, -ystä, s. lif (*på kvinnor*) midja.

Vyötärä, -ö, s. linning.

Vyötön, a. utan bälte l. gördel. lös, obandad.

Väekäs (-kkään), a. folkrik; kraftig intensiv, kraftfull, mustig.

Väellinen, a. kraftfull.

Väen, genit sanasta **Väki**.

Väestää, v. väldför, väldtager; folkar.

ö, s. folkmängd, folkstock; man-
p, trupp, folk.
(-tteen), s. styrkmedel, gödsling,
lsel, must.
ää, v. gör stark l. kraftig, göder,
slar; (kem.) koncentrerar; 2) kry-
r, anstränger.
tömyys (-den), s. kraftlöshet; folk-
het, folkbrist.
ön (-ttömän), s. kraftlös; folktom
fattig; obemannad.
ksii, k. **Vähäksyy**.
mmin, -än, adv. mindre, i lägre
d.
mmistö, s. minoritet.
mmyys (-den), s. underlägsenhet.
mpi, a. komp. (sanasta **Vähä**),
ndre, ringare; — **-arvoinen**, min-
e betydande; — **-varainen**, mindre
medlad.
enee, v. förminskas, minskas, afta-
ger, blir liten l. mindre, reduceras.
enemätön, a. oförminskad, som ej
rminskas.
ennetty, part. a. förminskad, in-
kränkt, afkortad; v. manttaali, för-
edladt mantal; v. palkka, indrag-
ingsstat.
ennettävä, part. a. som bör för-
inskas; — s. minuend.
hennys (-ksen), s. minskning, afdrag,
abatt, reduktion, afkortning; — **-las-**
n, subtraktion; — **-luettelo**, afkort-
ingslängd; — **-makso**, afbetalning;
-sana, diminutiv.
hennyttää, v. låter förminska.
hentyy, k. **Vähenee**.
hentämätön, a. oförminskad, oafkor-
tad, oinskränkt.
hentää, v. minskar, förminskar, re-
ducerar, gör mindre l. liten, för-
ringar, afkortar, afdrager, sätter ned,
nedstämmer; v. vapauden inskrän-
ker friheten; vähentämättä, oaf-
kortadt, oförminskadt.
ähimmin, adv. minst.
ähimmiten, vähimmittäin, adv. allra
minst, i minsta mon, på minsta sätt.
ähin (-immän), a. superl. (sanasta
Vähä), minst; vähintäkin, vähin-
hintänsä, vähintäänkin, vähim-
mäkseen, till det minsta, minst, åt-
minstone; ei vähintäkään, icke det
minsta l. ringaste; vähimmän vaa-
tiva, minstfordrande.
ähitellen, vähittäin, adv. småningom,
litet i sender, efterhand; — **-myy-**
minen, minutförsäljning, utminute-
ring.
Vähittää, -elee, v. fördelar i små de-
lar l. portioner, minuterar.
Vähin, adv. smått, litet.
Vähyys (-den), s. litenhet, ringhet, in-
skränkthet, knapphet.
Vähä, a. liten, ringa, knapp, föga; — s.
något litet, litet; vähällä l. vähäl-
tä piti, föga fattades; on vähällä
saada, är nära att få; vähäpä siit-
tä, hvad mer, hvad betyder det, det
betyder föga, deraf är föga att vän-
ta; vähin puhumin, med få ord;
jyvät ovat vähissä, af spanmålen
finnes föga qvar, spanmålen är med-
tagen l. förminskad; käy l. tu-
lee vähäksi, blir liten; blir ur-
växt; vähilleen, inemot; — **-ar-**
voinen, af ringa värde; ringhalttg,
oansenlig; — **-järkinen**, mindre ve-
tande; — **-kalinen**, kalifattig; —
-kansainen, folkfattig; — **-kuuloi-**
nen, lomhörd; — **-lukuinen**, fåtalig;
— **-mielinen**, mindre vetande, enfal-
dig, inskränkt; — **-onninen**, litet l.
mindre lycklig; — **-osainen**, missbytt,
vanlottad; med små delar; — **puhei-**
nen, fåordig; — **-pätöinen**, obetyd-
lig, oansenlig; — **-tarpeinen**, med
små l. få behof, måttlig; — **-sanai-**
nen, ordfattig; — **-tietoinen**, litet
l. mindre vetande, fåkunnig; — **-tu-**
koinen, qväfvefattig; — **-uskoinen**,
klentrogen; — **-varainen**, med små
l. ringa tillgångar, obemedlad, min-
dre bemedlad; — **-väkinen**, med
ringa krafter; med ringa folk l. man-
skap.
Vähähkö, -läntä, a. något l. mera li-
ten, temmeligen ringa.
Vähäinen, a. liten, helt liten, ringa,
obetydlig; vähäisen, litet; — **-äis-**
kauppa, minuthandel, småhandel;
vähäiskaupoin, i minut; — **-äis-**
kauppias, minuthandlare; småkrä-
mare.
Vähäksyy, -ästyy, v. anser för liten
l. ringa, försmår.
Vähän, adv. litet.
Väijys (-ksen), s. försåt, bakhåll; on
väijyksissä, ligger i bakhåll l. på
lur l. i försåt.
Väijyy, v. ligger i försåt, lurar på, ef-
tertraktar, förföljer.
Väikistelee, v. är motsträfvig l. trög.
Väikittää, v. draperar.

Väikkyy, -ppyy, v. sväfvar, rör sig, vaggar, vacklar, bestyr, svärmar.
Väilyy, v. gungar, svajar.
Väilähtyy, v. försvinner, upphör; juoma v., drycken blir andfallen.
Väinästää, v. anströnger sig, bråkar.
Väipäs, a. spinkig, spenslig.
Väipästelee, v. raglar, vacklar, raglar l. vacklar fram, svickar.
Väistekivi (-en), s. afvisare (*sten*), hörnståndare.
Väistyy, v. viker l. går undan l. åt sidan, drar sig bort, flyr.
Väistäytyy, v. k. edell. sanaa.
Väistää, v. väjer, parerar, makar åt sidan, viker l. går undan för, undviker.
Väite (-tten), s. påstående, thes, invändning, inkast.
Väittelee, v. disputerar.
Väittely, s. disputation.
Väittämätön, a. obestridlig.
Väittää, v. påstår, invänder; v. todeksi, påstår sanningen *(af ngt)*, bevisar; v. vastaan, bestrider, disputerar emot, protesterar, gör invändning.
Väittö, s. k. **Väite**; — **-peräinen,** affirmativ.
Väitös, k. **Väite**; — **-kirja,** disputation.
Väive, s. kreaturslus, gnet.
Väkevyys (-den), s. styrka, starhet, mustighet.
Väkevä, a. stark, mäktig, mustig, skarp; väldig.
Väkevästi, adv. starkt, kraftigt, väldigt.
Väkevöitsee, v. gör stark; (kem.) koncentrerar.
Väkeytyy, v. blir stark, blir folkrik, får styrka l. must.
Väki (väen), s. kraft, styrka, must, makt; folk, manskap, besättning; sonnan v., gödselmust; vatsan v., foster; talon v., gårdsfolket; husfolket; linnan, laivan v., slottets, fartygets besättning l. manskap; tulen väessä, i eldens makt l. våld; vihan väessä, i vredesmod; tulee väkeensä, kommer till l. återfår sina krafter; — **-hammas,** visdomstand; — **-joukko,** folkhop; — **-kapula, -karttu,** handkafvel; — **-luku,** folkmängd; — **-multa,** humus, matjord; — **-pakko,** nödtvång, nödtvungenhet, våld; — **-pala,** maktbit, oäten lemnad brödbit; — **-puoli,** halfstark, kraftlös, svag; halffolk, träl; — **-puukko,** dolk; — **-puuska,** vild vindstöt; — **-rehu,** kraftfoder, — **-rikas,** folkrik; — **-ryntäkkö,** ning, storm; — **-suuri,** öfverstor, väldig; — **-valta,** våld, öfver — **-valtaa,** våldtager; — **-valtaisuus,** våldtägt; — **-valtainen,** våldsam gör våld l. öfvervåld; tvungen tvungen; — **-vasara,** slägga; — **-vele,** öfverskärare, öfversittare, tador; — **-viina,** sprit; — **-voima,** domkraft; — **-voima,** öfvervåld, våldsamhet; — **-unlasku,** folkräkning; — **-unlisäännys,** folkökning; — **-unpaljous,** stor folkmängd; — **-tupa,** folkstuga.
Väkiä, v. får styrka l. krafter, tillväxer
Väkinen, a. med styrka försedd, kraftig; våldsam, tvungen; folkrik, häv., med ringa l. svaga kraftlös; med liten l. gles befolkning; folkfattig; ovat väkisillä, lekar hugg; käy väkisille, använder våld
Väkinäinen, a. tvungen, nödtvungen; ofrivillig; våldsam, egenmäktig; kee väkinäistä, begår våldsamheter, gör våld.
Väkisin, väkisten, adv. med våld, tvunget, motvilligt.
Väkisyyttää, v. våldför.
Väkä, s. hulling; — **-keihäs,** harpun — **-rauta,** jern med hulling, lingsjern l. -krok.
Väleen l. välehen, adv. snart, fort snabt.
Välemmin, adv. adv. fortare, snarare
Välhö, s. mellantid, andrum, — **-aika,** respittid.
Väli, s. mellanrum, afstånd, håll, stans, mellantid, mellangift, åtskillnad inbördes förhållande; siinä on pitkä v., der är ett stort mellanrum, ett stort afstånd l. håll; jokasee kyläin väliä, springer emellan byarne; on virsta taloin väli det är en verst emellan gårdarna, ståndet emellan gårdarne utgör en verst: pitää väliä, håller upp emellan, håller mellantid: on suuri är stor åtskilnad; heillä on paha v., heidän välinsä on paha, hållandet dem emellan är dåligt; rittavat välinsä, göra upp l. qvitta sinsemellan; ei pidä väliä bryr sig icke om, låtsar ej om, ej afseende; ei ole väliä, det är dervid är ingen skilnad, det är detsa-

ma; saa, antaa väliä, får, ger emellan l. mellangift; välillä, välissä j. n. e., k. **Välillä** j. n. e.; — **-aika**, mellantid l. -stund: — **-aikainen**, interimistisk, interims; provisionel; — **-ajan-saarnaaja**, interimspredikant; — **-aine**, medium, — **-ehto**, klausul; — **-hanka**, mellanhand, dilemma; — **-handata**, bisätta; — **-jako**, intressentskifte; — **-kansi**, mellandäck; — **-kappale**, medel, hjelpmedel; — **-kauppa**, mellanhandel; transitohandel; — **-kauppias**, mäklare, handelsförmedlare; — **-kirja**, afhandling (emellan personer), kontrakt; — **-kohtainen**, medelbar; — **-korko**, uppgäld, agio; — **-maa**, mellanrum; — **-käräjät**, urtima ting; — **-merkki**, skiljetecken, interpunktion; — **-käsi**, **-kynsi**, mellanhand; — **-laulu**, kuplett; — **-lehdittää**, interfolierar; — **-mies**, skiljoman, medlare; impressario; — **-npitämätön**, likgiltig, hänsynslös, ogrannlaga; — **-pala**, mellanmål; — **-pappi**, interimspredikant; — **-puhe**, aftal, förbehåll, stipulation; — **-pää**, mellanskof, intervall; — **-päätös**, resolution; — **-raha**, mellangift; — **-raja**, gräns- l. egoskilnad; — **-rauha**, stillestånd; — **-rivinen**, mellanradig; — **-seinä**, mellanvägg, mellanbalk; — **-tapaus**, episod, intermezzo; — **-varainen**, provisionel; — **-virkaus**, suspension.

Väliin, postp. emellan, mellan; adv. stundom, än.

Välike, s. mellanlänk.

Välikkö, s. tistelstång; mellanting.

Väliköinen, s. mellanmål.

Välillinen, a. medelbar, indirekt.

Välillisesti, adv. medelbart.

Välillä, **-lle**, postp. emellan; adv. deremellan; sillä v., deremellan, emellertid.

Välimiten, **välimmittäin**, adv. emellanåt, stundom, ibland.

Välimmäinen, a. mellerst, emellan varande l. stående.

Välin, adv. stundom; sillä v., emellertid, deremellan.

Välin (**-imen**), s. föreningsband, mellanlänk.

Välinen, a. mellanvarande; — s. mellanbalk; medelting, mellanlänk; **mieste**n v. riita, tvisten emellan männen.

Välinäinen, a. emellan varande l. skeende; temporär, interimistisk, interlokutorial; inbördes, ömsesidig.

Välissä, postp. emellan, midtemellan.

Välisti, adv. emellanåt.

Välistä, adv. *(fram)* emellan; adv. stundom, ibland, emellanåt.

Välite (**-tteen**), s. mellangift; mellanslag; öfvergång.

Välittäin, adv. emellanåt, tid efter annan.

Välittäjä, s. medlare, be-, förmedlare.

Välittää, v. medlar, förmedlar, bemedlar.

Välittömästi, adv. omedelbart.

Välitys (**-ksen**), s. för-, bemedling; — **-aine**, medium; — **-kalkki**, öfvergångskalk.

Välitön, a. omedelbar.

Väliytyy, v. kommer l. träder emellan, faller in på talet, gör inkast, afbryter.

Väljenee, v. blir vid l. rymlig, utvidgas.

Väljentää, v. gör vidare l. rymligare, utvidgar.

Väljennyshakkaus (**-ksen**), s. ljushuggning.

Väljyys, s. rymlighet, svängrum.

Väljä, **välkeä**, a. rymlig, vid.

Väljähtää, v. förflyger, står sig; blir andfallen; domnar.

Välke, s. glans, glimmer, emalj.

Välkkyy, **-ää**, v. blänker, glimmar, skimrar, glänser, vattrar.

Välkyttää, **-elee**, v. låter framskimra, svänger något blankt.

Välkähtää, v. blänker till, glimtar, glimmar l. skimrar hastigt, ljungar.

Välkähyttää, k. **Välkyttää**.

Välly, s. fäll.

Välppi, s. felp.

Välppä, s. groft såll, vanna, rissel; — a. grof, stor.

Välppää, v. vannar, harpar, sållar; afskiljer.

Välskäri, s. fältskär.

Välte (**-tteen**), s. undvikande, undanflykt, flykt, undskyllan.

Välttelellinen, a. undviklig; undvikande, undfallande.

Välttelemätön, a. oundviklig.

Välttelee, v. gör undanflykter.

Välti, s. vändplog, trädesstock l. -vilt, vält.

Välttyy, v. undgår, undslipper, går förbi l. åt sidan.

Välttäminen, **-mys**, s. undvikande y. m., vrt. **Välttää**.

Välttämättä, adv. k. **Välttämättömästi** ja **Välttää**.

Välttämättömyys (-den), s. oundviklighet, oundgänglighet, oumbärlighet, nödvändighet.

Välttämättömästi, adv. oundvikligen, oundgängligt, nödvändigt, ovilkorligt, absolut.

Välttämätön, a. oundviklig, oundgänglig, nödvändig, oumbärlig, obligatorisk, absolut.

Välttävä, -väinen, a. försvarlig, passabel, brukbar, duglig; undfallande, försigtig; vrt. **Välttää**.

Välttää, v. undviker, väjer för, undflyr, undgår; går an, duger någorlunlunda, passerar; v. rangaistuksen, undgår straffet; v. muita, undviker l. undflyr andra; kyllä se v., nog går det an; anna v., låt gå, låt stå *(med det)*.

Välttää, v. plöjer upp linda; vältar.

Vältväpeli, s. fältväbel.

Välys (-ksen), s. mellanrum, mellanbalk, medel.

Välähtää, k. **Välkähtää**.

Välähyttää, v. gör i en blink; k. **Välkähyttää**.

Välöttää, v. blänker, lyser, flammar.

Vängyttää, v. håller styft på en sak, omtuggar, gnatar.

Vängästää, v. stretar, anstränger sig; k. **Vänkää**.

Vänkeä, a. oböjlig, styf, stark.

Vänkäilee, v. böjs hit och dit, rörs stelt, går i bugter, gör krumbugter.

Vänkää, v. böjer trögt l. med ansträngning, drar mödosamt, stretar; opponerar.

Vänrikki, s. fänrik.

Vänttyrä, s. trög, tölpig person.

Vänttää, v. slår starkt, dammar till; byltar på; stretar åt sidan.

Vänää, v. gnäller; brottas.

Väre (-een), s. lindrig darrning, dallring; vilun väreet, frossbrytningar; veden väreet, vattnets krusning l. krusvågor.

Väreilee, värehtii, v. darrar l. rörs lindrigt, dallrar, krusas.

Väri, s. färg; huivista lähtee v., duken färgar ifrån sig; — **-aine**, färgstoff l. -ämne; — **-huone**, färghus, färgeri; — **-lautanen**, palett; — **-omena**, galläpple; — **-paino**, färgtryck; — **-pata**, färgkittel l. -kyp; — **-tuntu**, färgton.

Värinen, a. af ngn färg; färgig; samanv., af lika färg; kullanv., gulfärgad.

Värinä, s. darrning, dallring.

Värisee, s. darrar, skälfver, bäfvar ryser, dallrar.

Väristys (-ksen), s. darrning, bäfvan.

Väristyttää, -isyttää, v. framkallar darrning l. rysning, skakar.

Väristää, -telee, v. har att darra l. skälfva, skakar.

Värittää, v. kolorerar, färglägger.

Väritön, a. färglös, ofärgad.

Värjyy, v. darrar, skakas, rör sig.

Värjähtää, -htelee, v. skakas, ruckas, rörs, sprittar, sprattlar.

Värjäri, s. färgare.

Värjättelee, v. dröjer, håller sig tvdan, vistas, dväljes; rör sig, vrakar kamperar.

Värjäys (-ksen), s. färgning; — **-huone**, färgeri.

Värjäyttää, v. låter färga.

Värjää, v. färgar.

Värkki, s. verk, verktyg, don, tillbehör; tyg, stoff.

Värsy, s. vers; värsyllä, värsyittäin på vers.

Värsyinen, a. bestående af vers; kolmiv., med tre verser, tre versers.

Värsyttäin, adv. versvis, -tals.

Värttinä, s. slända, ten; spole, hjulekra; — **-luu**, lilla armpipan.

Värve, värväinen, s. ryckning, spasm.

Värveellinen, -yllinen, a. spasmodisk.

Värvii, -yy, v. darrar, hoppar, rycker till.

Värvyttää, v. har att darra, åstadkommer darrningar l. ryckningar.

Värvähtää, v. darrar l. rycker l. sprätter till.

Värvähyttää, v. åstadkommer hastig darrning l. sprittning, ger en ryckning, skakar hastigt.

Värvää, v. värfver.

Värähtää, -telee, v. darrar till, skälfver, dallrar, spritter till.

Värähyttää, v. framkallar darrning l. dallring, skakar, ger en knyck l. ryckning.

Väräjää, v. dallrar, vibrerar; k. **Väristee**.

Väsenee, -entyy, v. utmattas.

Väsentää, v. utmattar.

Väsky, s. väska.

Väskyllinen, a. egande väska; — s. en väska full.

Väskynä, s. sviskon.
Västi, s. fäste *(på värja)*; 2) väst.
Västäräkki, s. sädesärla, qvickstjert; liten fogel.
Väsymys (-ksen), s. trötthet, matthet.
Väsymätön, a. outtröttlig, oförtruten, rastlös, enträgen.
Väsynyt, part. a. trött, utmattad.
Väsys, s. trötthetstillstånd; on väsyksissä, är trött l. utmattad l. matt.
Väsyttävä, -väinen, a. tröttande, tröttsam, påkostande.
Väsyttää, v. gör trött, tröttar, uttröttar, utmattar; minua v., jag känner mig trött.
Väsytys, s. uttröttning, utmattning.
Väsyy, v. tröttnar, blir trött, förtröttas; väsymättä, utan att tröttna, outtröttligt, rastlöst.
Väsähtyy, -ää, v. blir hastigt och litet trött, mattas, blir matt; afstadnar, sinar; skakas, knyckes.
Väsäyttää, v. tröttar något, mattar, förminskar.
Väsäytyy, -äyy, v. blir något trött l. matt, mattas, aftager, aftynar, förminskas, blir slut.
Vätjästelee, v. drar sig, slentrar, slår dank.
Vätkyttelee, -kistelee, -kylöitse, v. kastar sig hit och dit, slår slingerbultar; rörs långsamt.
Vätkyttää, v. tuffiar, handskas.
Vätkähtää, v. slungas hastigt, dimper, skakas, kastas till marken.
Vätkää, v. slungar, störtar, skakar, kastar, slår.
Vätystää, k. **Vätkyttää**.
Vävy, s. svärson, måg.
Vävähdys (-ksen), s. konvulsion.
Vävähtää, -telee, v. skakar, skälfver, spritter till.
Väylä, s. farled, kungsådra.
Väänne (-nteen), s. vridning, vändning, bugt; plåga, pina; vatsan väänteet, magref l. -plågor.
Väänneksii, k. **Vääntelee**.
Väännelijäs, a. klängande, gående i spiral; — s. ranka, klänge.
Väännin (-ntimen), s. borr, skruf; vridhane; hvirfvel.
Väännys, s. vridet tillstånd; vånda, qval; on väännyksissä, är vriden l. skrufvad; är domnad.
Väännyttää, -nättää, v. låter vrida, har att vrida sig, kringvrider, förvrider.
Väännähtää, v. vrider l. vrides hastigt, vrickas.
Väännäntö l. **vääntö**, s. vridning, förvridning.
Väännättelee, v. *(Kalev)*. pådrifver; trycker.
Vääntelee, v. vrider fortfarande, vrider sig, slingrar sig, klänger; förvränger, förvrider.
Vääntі, -iö, s. borr, nafvare; skruf; — -tappi, vridhane.
Vääntyy, v. vrides, vrider sig, blir vriden, förvrides.
Vääntää, v. vrider, kringvrider, förvrider, vänder, vefvar, drifver omkring; v. vatsaa, magen kniper; v. mieltä, qväljer; v. itkua, frampressar tårar.
Vääpeli, s. fältväbel, väbel.
Väärenee, v. blir krokig, kroknar.
Väärentäjä, s. förfalskare.
Väärennys (-ksen), förfalskning.
Väärentää, v. förfalskar; kröker.
Väärin, adv. orätt, oriktigt, skeft, falskt; orättvist; käyttää v., missbrukar; tekee v., handlar origtigt, gör orätt; vannoo v., svär falskt; v. saatu, orätt fången; ottaa v., tager miste; — -käytös, -pito, missbruk; — -päätös, paralogism; — -tekevä, orättrådig, orättvis; — -teko, -tekeväisyys, orättvisa, orättrådighet: öfverträdelse; — -tuntematon, omisskännelig; — -ymmärtäminen, missförstånd.
Vääristelee, v. kröker fortfarande l. hit och dit, förvränger; kröker l. slingrar sig hit och dit.
Vääristyy, v. krökes, blir krokig, kroknar, kröker sig.
Vääristää, v. kröker, böjer, vränger, förvränger, förtyder, förfalskar.
Väärtti, a. värd, värdig.
Vääryydellinen, a. orättvis, orättrådig.
Vääryys (-den), s. krokighet; orätt, oriktighet, skefhet; orättvisa, orättrådighet; pl. vääryydet, oförrätter, orättvisor; tekee vääryyttä, gör orätt, begår orättvisa, förorättar, förfördelar; vääryydenteko, förfördelande; vääryyttä kärsinyt, förorättad; vääryydellä, med orätt l. orättvisa, orättvist; asian v., sakens skefhet l. oriktighet.
Vääryyttää, v. förorättar, behandlar orättvist.
Vääryytys, s. oförrätt.

Väärä, a. krokig, vrång, skef, falsk, orätt, oriktig, orättvis, orättrådig, orättmätig; — s. krok, omväg; on väärässä, är krokig; har orätt; menee väärään, blir krokig l. skef, går i krok, gör krokväg; går vilse l. miste: tekee vääräksi, gör krokig, gör falsk l. skef, förfalskar, förvränger; v. päätös, orätt l. orättvist utslag l. beslut; oriktig l. skef slutsats; v. puoli, oriktig l. afvig sida; väärin päin l. puolin, åt orätt led l. sida, afvigt, skeft, förvändt; v. raha, falskt mynt; v. vala, mened, falsk ed; v. todistus, falskt vittnesbörd; — **-kärkinen**, krokspetsad; — **-oppinen**, irrlärig, kättersk; — **-selkäinen**, krokryggig; — **-sääri**, krokben, krokbent; — **-uskolainen**, kättare; — **-viivainen**, krokliuig.

Väärästi, adv. orätt, oriktigt, orättvis, orättmätigt.

Väätessä = vääntäessä.

Väätti, s. vidja, vidjelänk; skruf.

Väätty = väännetty.

Väätystää, v. handskas med; röra långsamt, släpar.

Vöinen, a. hörande till bälte, gördel; bandad; kaksiv., med två bälten l. band; punav., med rödt bälte.

Völlehtii, v. går med lösa kläder vidöppen, slamsar.

Vönkäle, s. något klumpigt, klump, obäke.

Vönöttää, v. vräker sig (orörlig).

X.

X on alkupuustavina ainoastaan vieraankielisissä sanoissa. Esim.

Xerxes, n. propr. Xerxes.

Xylografi, s. xylograf.

Xylografia, s. xylografi.

Xylografillinen, a. xylografisk.

Xyloliitti, s. xylolit.

Y.

Ydelmä, s. märg; fruktsaft.

Ydin (-timen), s. märg, kärna.

Yh, int. fy! tvi!

Yhdeksinen, -äinen, a. niofaldig; — s. nia.

Yhdeksiälle, adv. åt nio håll.

Yhdeksä, s. nia, siffran nio.

Yhdeksän, num. kard. nio; — **-kertainen**, niofaldig, niodubbel; — **-kymmentä**, nittio; — **-merkki**, nia, siffran nio; — **-sataa**, niohundra; — **-sivuinen**, niosidig; — **-toista**, nitton; — **-tuhatta**, niotusen; — **-vuotinen**, nioårig.

Yhdeksännes (-ksen), s. niondedel.

Yhdeksännesti, adv. för nionde gången.

Yhdeksäs (-nnen), num. ord. den niionde; y. osa en niondedel; — **-kymmenes**, den nittionde; — **-sadas**, den niohundrade; — **-toista**, den nittonde.

Yhdeksästi, adv. nio gånger.

Yhdelmys (-ksen), s. sammanträffning, kamp.

Yhden-aikuinen, a. samtidig; — **-ikäinen**, jemnårig; — **-istuttava**, enahanda, likadan, af lika beskaffenhet; — **-kertainen**, enkel; envånings; — **-moisuus, -muotoisuus**, likformighet, konformitet; — **-mukainen**, kongruent; konseqvent; — **-näköisyys**, likhet till utseendet; — **-selitys**, monografi; — **-vertainen**, jemngod, jemnbördig, jemförlig, likställig.

Yhdeskolmatta, num. ord. den tjugoförsta; — **-toista**, den elfte, j. m. fl.

Yhdessä, adv. tillsamman; y. tämän kanssa, i sammanhang härmed; y. sliittää, sammanafiar; y. elämänet, sammanlefnad.

Yhdisperillinen, s. samarfvinge; — **-viljelijä**, sambrukare; — **-ääni**, samljud.

Yhdiste, s. sammanfattning, komplex.

Yhdistin (-men), s. föreningsband.

Yhdistymä, s. förening (esim. kem.).

Yhdistys (-ksen), s. förening, förbindelse, association, sammanfogning, sammansättning; samband, sammanhang; kasvatusopillinen y., pedagogiska föreningen: — **-rata**, sammanbindningsbana; yhdistys- ja vakuuskirja, förenings- och säkerhetsakt.

Yhdistyttää, v. låter förenas, sammanför, sammanbinder, koncentrerar, sammanfattar.

Yhdistyvä, yhdistyväinen, a. som förenar sig, förenlig.

Yhdistyy, v. förenas, förenar sig, associerar sig, koncentreras.

Yhdistämys, s. sammanfattning.

Yhdistää, v. förenar, förbinder, sammanfogar, sammansätter, kombinerar.

Yhdyke, s. föreningsämne, -medel.

Yhdyntä, s. sammanträffning, förening.

Yhdys, s. tillstånd af förening; ovat yhdyksissä, äro förenade; — **-asento**, konjunktion *(astr.)* — **-elo**, sammanlefnad; — **-hallitsija**, samregent; — **-kunta**, samfund, menighet, korporation; — **-mies**, bolagsman, kompanjon; — **-pesä**, sambo, bolag; — **-päivä**, stämmedag; — **-uskoinen**, unionist; — **-vallat**, förenta stater; — **-viljelys**, sambruk; — **-voima**, kohesionskraft.

Yhdystö, s. korporation.

Yhdytin, s. kopula.

Yhdyttää, v. låter träffa l. beröra l. förenas, sammanfattar; y. talon, inlägger ett hemman.

Yhdänne, adv. åt ett håll.

Yhdäpäin, adv. åt samma håll.

Yhkii, -yy, v. suckar, qvider.

Yhteellinen, a. kongruent.

Yhteen, adv. tillsamman, samman; panee y., sammanlägger, sammanslår; juoksee y., sammanflyter; tulevat y., de sammankomma, sammanträffa; solmeaa y., sammanknyter; — **-kuuluva**, sammanhörig; — **-laskettava**, som bör sammanräknas, addend; — **-lasku**, hopräknande; addition; öfverslag; — **-luettu**, inberäknad; — **-pano**, sammanskjutning, tillskjutning; — **-sopimaton**, oförenlig; — **-sopiva**, förenlig, enlig; — **-tulo**, sammankomst, möte; — **-veto**, sammandrag; — **-vetoisuus**, irritabilitet.

Yhteensä, adv. inalles, in summa.

Yhteinen, a. gemensam, samfäld; allmän; y. hyvä l. paras, det allmänna bästa; y. kansa, allmoge, gemene man.

Yhteis -elämä, s. samfundslif, samhällslif; — **-henki**, samfundsanda; — **-järjestys**, samhällsordning; — **-kunnallinen**, samhällelig, borgerlig, social, samfunds-, samhälls-; — **-kunta**, samhälle, samfund; — **-kuntalainen**, samhällsmedlem, medborgare; — **-laukaus**, salva; — **-maa**, allmänning; samfällighet; — **-mieli**, allmän anda; associationsanda; — **-tila**, samhällstillstånd; — **-vaunut**, omnibus.

Yhteisesti, adv. gemensamt, samfäldt; kaikki y., alla samteligen; yhteisesti ja kumpikin (kukin) toisensa puolesta, en för begge (alla) och begge (alla) för en.

Yhteisyys, s. gemensamhet, samfäldhet.

Yhteisö, s. samfund, korporation.

Yhtenäinen, a. fortlöpande, oafbruten, sammanhängande.

Yhtenänsä l. yhtenään, adv. altjemnt, oafbrutet, med ens.

Yhteydellinen, a. sammanhängande.

Yhteys (-den), s. förbindelse, gemenskap, samband, sammanhang, enhet; on yhteydessä, är l. står i sammanhang; heillä ei ole mitään yhteyttä, de hafva l. stå uti ingen förbindelse l. intet umgänge, de hafva ej ngn gemenskap; pitää yhteyttä, har umgänge med, lefver med; siinä on hyvä y., deri är god enhet l. godt sammanhang; ottaa seurakunnan yhteyteen, upptager i församlingen gemenskap.

Yhteystö, s. koporation.

Yhtiö, s. bolag; association; — **-koneus**, bolagsstämma; — **-n-osakas**, bolagsman, intressent i bolaget.

Yhtiöläinen, s. bolagsman.

Yhtyläinen, s. anhängare.

Yhtymä, -mys, s. förening, sammanträffande, möte; — **-elämä**, bolagsskap; **-kohta**, föreningspunkt; — **-paikka**, samlingsställe, mötesplats; föreningspunkt; — **-viljelys**, sambruk.

Yhtyy, v. förenar sig, sammanträffar, möter, berör; yhtyvät yhteen, komma l. råka l. träffa tillsamman;

yhtyi tulemaan, råkade komma; förenade sig om att komma; y. seuraan, ingår i sällskapet; y. puheesen, blandar sig i samtalet.

Yhtyys (-den), s. enhet; — **-uskoinen**, unitarie.

Yhtä, adv. lika; ovat y. ikro lika; y. suuri, kaunis, lika stor, vacker; y. hyvin, lika väl; yhtähyvin, likväl, lika fullt; y. kaikki, sak samma, lika godt; k. **Yksi**; — **-aikainen (yhtaikainen)**, liktidig, samtidig; — **-kuuluva**, likalydande; — **-mielisyys**, sympati; — **-peräinen**, fortgående, kontinuerlig; — **-mukainen**, konseqvent, likformig; — **-muotoinen**, uniform; — **-pitävä**, öfverensstämmande, samstämmig, enlig med; — **-sanaisuus**, tautologi; — **-sivuinen**, liksidig; — **-sointuinen**, likstämmig; — **-suunnikas**, parallelogram; — **-sukuinen**, jemnskyld; — **-vertainen**, likställig, jemförlig, jemngod.

Yhtäkkiä, adv. plötsligt.

Yhtäläinen, a. likadan, lika, enahanda, enlig, öfverensstämmande, likformig.

Yhtäläisyys, s. likhet, enlighet, likformighet.

Yhtälö, s. eqvation.

Yhtäälle, adv. åt ett l. samma håll.

Yhtäällä, adv. på samma l. ett håll.

Yhtäältä, adv. från ett l. samma håll.

Yhä l. yhäti, adv. ständigt, altjemt, fortfarande; y. edellensä, fortfarande; y. paremmin, alt bättre; y. vaan, alt fortfarande, med ens.

Ykkönen, s. etta, enhet.

Ykseys (-den), s. enhet, egenskapen af ett, endrägt.

Yksi (yhden), num. kard. en, ett; samma; hän puhuu yhtä asiaa, han talar om en sak; he puhuvat yhtä asiaa, de tala om samma sak; yhtä l. yht' aikaa, haavaa, samtidigt; på en gång; y. perää, i en fortsättning; y. päätä, altjemt, med ens; pitää yhtä, håller ett l. tillsamman; är öfverensstämmande, stämmer tillsamman; sopivat yhteen, passa tillsamman; yhteen suuhun, i samma mun; med en mun; elävät yhdessä, lefva tillsamman; yhdessä kohden, på ett håll, på samma ställe l. håll, i samma trakt; on yhdellänsä, är vid det gamla, står på samma fot; yhdeltä puolen, från en sida, från ett håll; yhdet rattaat, en kärra; ajavat yksillä rattailla, åka på samma kärra; yhdet saappaat, ett par stöfvar: käyvät yksiä jälkiä, gå i samma spår; yksin l. yksissä neuvoin, i samråd: yksin mielin, enstämmigt, endrägtigt; ei yksikään, ingen enda; ei yhtään l. yhtäkään, ingenting, alls intet, — **-viisuus**, monogami, engifte; — **-jakoinen**, (viljelys) ensädes-, enskifte (bruk); — **-jumalainen**, monoteist; **-kolmatta**, tjuguett; — **-lehtinen**, enbladig; — **-luontolainen**, monofysit; — **-mielinen**, enhällig, enig, ense; — **-muotoinen**, enformig, af en form; — **-neljättä**, trettioett; — **-peräinen**, enkel; — **-pintainen**, **-päinen**, enkel, egenvillig; — **-puolinen**, ensidig; y. tuomio, tredskodom; — **-tahtinen**, monotelet; — **-tavuinen**, enstafvig; — **-toikkoinen**, enformig, rättfram, enstöring; — **-toista**, elfva; **-totinen**, allvarsam; — **-vakinen**, allvarlig, allvarsam; — **-votoinen**, enbets-; — **-vuotinen**, enårig; jemnårig; — **-äitiset**, samqveds.

Yksikkö, s. ental, singularis.

Yksilö, s. individ.

Yksilöllinen, a. individuel.

Yksin, adv. ensam, allena, enamt; minä olen yksin l. yksinäni, jag är ensam; hän menee yksin l. yksinänsä, han går allena; yksin hänkin oli siellä, till och med han var der; y. oma, fullt egen; — **-hallitus**, envåldsmakt; — **-kauppa**, monopol; — **-kertainen**, enkel, enfaldig; — **-oikeus**, monopol, patent; — **-omainen**, uteslutande; säregen, singulier; — **-omais-sakko**, ensaksböter; — **-omaisesti**, uteslutande, endast och allenast; — **-puhe**, monolog; — **-valta**, envälde, monarki; — **-valtainen**, monarkisk, enväldig; — **-valtalainen**, monarkist; — **-valtias**, monark, envåldsherre, suverän.

Yksinäinen, a. ensam, enstaka, enslig; y. ihminen, ensam person, enskild individ; y. talo, enstaka hemman; — **-näispäätös**, interlokutorialbeslut l. -resolution.

Yksinänsä l. yksinään, yksinäni, -si, j. n. e. adv. allena, allenast, ensamt; hänelle y., åt honom allena.

Yksissä, adv. tillsammans, i förening; y. neuvoin, i samråd.

Yksistänsä (**-ni**, **-mme**, j. n. e.), adv. ensamt, allenast; meni y., gick ensam l. allena.

Yksittää, **-ttelee**, v. delar en om en, ger en i gången; yksittäin l. yksitellen, en i sender, en om en.

Yksityinen, a. j. s. enskild, privat; — **-tyishenkilö**, **-mies**, privatperson, -man; — **-tyis-oppilas**, privatelev, privatist.

Yksiö, s. enhet; monom; mittayksiö, måttenhet.

Yleensä, adv. öfverhufvud, i allmänhet, allmänt.

Yleinen, a. allmän, allmännelig; yleisasiallinen, -perusteellinen, objektiv; — **yleis-esikunta**, generalstab; **-kartta**, generalkarta; — **-lasku**, algebra; — **-silmäys**, öfversigt; — **-valta**, universalvälde.

Yleisesti l. **yleiseen**, adv. allmänt, i allmänhet; y. kelvollinen, allmängiltig.

Yleisyys, s. allmänhet, allmännelighet.

Yleisö, s. allmänhet, publik, menige man, det allmänna.

Ylellinen, a. för mycken, ytterlig, öfverdrifven, omättlig; öfverflödig; öfverdådig.

Ylellisesti, adv. öfvermåttan, omättligt, altför mycket.

Ylellisyys, s. öfverflöd, öfvermått, omättlighet, ytterlighet, lyx.

Ylemmyys, s. högre läge, öfverlägsenhet.

Ylempi (**-mmän**), a. komp. öfre, högre; on ylempänä, är högre *(upp)*; menee ylemmäksi, går högre upp: ylemmät luokat, de öfre l. högre klasserna.

Ylen, adv. altför, för, ganska, utomordentligt; y. suuri, för stor; y. paljon, altför mycket; y. hyvä, altför l. utomordentligt god; antaa y., gifver l. kastar upp; — **-annettu**, öfverdådig; öfvergifven; — **-inhimmillinen**, öfvermensklig; — **-juominen**, svalg, öfverflöd i dryck; — **-katse**, förakt, missaktning, vanvördnad; — **-katsoo**, föraktar, missaktar; — **-kyllläinen**, öfvermätt; — **-luonnollinen**, öfvernaturlig; — **-määrin**, öfver höfvan; — **-määräinen**, öfver höfvan, öfverspänd; — **-niskoin**, hals öfver hufvud; — **-paltinen**, öfverdrifven, öfver måttan, omättlig, ultra; — **-paltisuus**, öfverdrifvenhet, öfverflöd, yppighet; — **-puolinen**, ytterlig, ultra; — **-syöminen**, frässeri, öfverflöd i mat; — **-vältäinen**, öfverväldig; enväldsherrskande.

Ylenee, v. stiger *(högre)*, upphöjes, förhöjes, avancerar; kuu y., månen går upp; y. virassa, avancerar l. har befordran i tjensten.

Ylennys (**-ksen**), s. upphöjelse, förhöjning, befordran, avancemang; elevation; sielun y., själens uppbyggelse; hinnan y., prisets stegring; — **-kulma**, elevationsvinkel.

Ylentyy, k. **Ylenee**.

Ylentäväinen, a. upphöjande, uppbyggelig.

Ylentää, v. upphöjer, förhöjer, stegrar, befordrar *(i tjenst)*, uppbygger.

Ylettyy, k. **Ulottuu**.

Ylettää, v. når, räcker upp, kommer åt.

Ylevyys, s. upphöjdhet, höghet, högsinthet, högstämdhet.

Ylevä, a. hög, upphöjd, sublim, högsint, ädel, högstämd; högländt; — **-mielinen**, högsinnad, högstämd, ädelmodig.

Yleväinen, s. ädling.

Yleys, s. höghet.

Yleä, a. högre, högländt; förträfflig.

Ylhäinen, a. upphöjd, hög, förnäm; högländ.

Ylhäisyys, s. förnämhet; Hänen Ylhäisyytensä, Hans Excellens.

Ylhäisö, s. gräddan, de förnäma, aristokratin.

Ylhäisöläinen, s. patricier.

Ylhäälle, adv. upp, högt upp.

Ylhäällä, adv. uppe, högt uppe.

Ylhäältä, adv. uppifrån; upptill.

Yli, s. det öfra, det ofvan belägna; ja postp. öfver; y. ympäri, rundtomkring; — **-aikainen**, öfverårig; preskriberad; — **-aistillinen**, öfversinnlig; — **-alkeiskoulu**, högre elementarskola; — **-arvoinen**, öfverhaltig; — **-hallitus**, öfverstyrelse; — **-hoito**, öfveruppsigt, öfverinseende; — **-huomen**, öfvermorgon; — **-huone**, öfverhus; — **-ikäinen**, öfverårig; öfvermogen; — **-inspehtori**, **-kaitsija**, öfverinspektor; — **-johdatus**, öfverinseende; — **-jumala**, öfvergud; — **-jäämä**, rest, öfverskott; — **-kaikkinen**, universal; — **-kanteen**, i allmänhet, öfverhufvud; — **-karkaaja**, öfverlöpare; — **-katsaus**, öfverblick; — **-katsoja**, öfveruppsyningsman; —

-kerta, öfre våning; — **-kirjoitus**, öfverskrift; — **-kulku**, öfverfart; — **-luokka**, öfre l. högre klass; — — **-maa**, upplandet, det inre landet; — **-maaherra**, öfverståthållare, generalguvernör; — **-maalainen**, upplandsbo; — **-malkaan**, öfverhufvud; — **-malkainen**, öfverhufvud tagen, öfversigtlig, summarisk; — **-meno-paikka**, öfverfartsort; — **-mennä**, öfvergå, öfverskrida; — **-mentävä**, som bör l. kan öfvergås; öfvergångsställe, öfverfart; — **-mielinen**, öfvermodig; — **-muistoinen**, urminnes; — **-määrä**, öfvermått; — **-määräinen**, öfver mått tan; öfvertalig, extra; — **-nähtävä**, öfverskådlig; — **-oikeus**, öfverdomstol, öfverrätt; — **-opettaja**, öfverlärare; — **-opisto**, högskola, universitet; — **-opistolainen**, **-oppilas**, student; — **-paino**, öfvervigt; — **-painos**, **-painama**, öfvertryck; — **-puoli**, öfre sida, öfre del; — **-puolella**, upptill, å öfre sidan, ofvanom; y. asuva l. oleva, öfverbyggare, ofvanföre belägen; — **-päin** l. **-pään**, öfverhufvud, i allmänhet; — **-päislasku**, öfverslag; — **-päällikkyys**, öfverbefäl; — **-päällikkö**, öfverbefälhafvare; — **-pääsemätön**, oöfverstiglig; — **-päästävä**, öfverstiglig; — **-pääsy**, öfverfarts- l. öfvergångsställe; — **-upseeri**, öfverofficer; — **-tarkastelija**, öfverinspektor; — **-valta**, öfvervälde, öfvermakt, öfverherrskap; — **-valvonta**, öfverinseende; — **-vuotinen**, öfverårig; — **-äestys**, öfverharfning.

Ylimmiten, adv. öfverhufvudtaget.

Ylimmyys (-den), s. maximum.

Ylimmäinen, a. högst l. öfverst belägen l. varande, öfverst, högst; y. pappi, öfverstepresi; — ylimmäispapillinen, öfverstepresterlig.

Ylimys (-ksen), s. högre stående, koryfé, aristokrat, högdjur; pl. ylimykset, de högre, de förnämste, de högmögende, aristokraterna; — **-valta**, aristokrati.

Ylin (-mmän), a. superl. öfverst, högst; on ylinnä, är högst uppe; on ylimmällänsä, är på sin högsta punkt l. vid sitt maximum; y. määrä, högsta beloppet, maximum.

Ylinen, a. öfre, öfver l. öfverst belägen; — s. öfre del; huoneen y., vindsrum, skulle; paidan y., linnets öfre del; ylistupa, vindsrum.

Ylistettävä, a. prisvärd; lofvärd, berömlig.

Ylistys (-ksen), s. upphöjelse, prisande; — **-puhe**, loftal, panegyrik; — **-virsi**, lofpsalm, hymn.

Ylistäjä, s. lofprisare, loftalare, berömmare.

Ylistää, v. upphöjer, prisar, lofvar, besjunger.

Ylisyys (-den), s. primat.

Ylitse, postp. öfver; — **-käynti**, öfvergång; öfverträdelse; — **-puhe**, öfvertalar.

Yliyinen, a. allmän, öfverallt varande l. skeende.

Ylkä, s. brudgum.

Ylle, adv. j. postp.: panee yllensä sätter på sig l. öfver sig.

Yllyke l. **yllyte**, s. retmedel, retelse sporre, driffjäder.

Yllyttää, v. uppeggar, uppviglar, egg rar, retar, förmår, inråder, intala anstiftar.

Yllytys, s. eggelse, retelse, uppviglin inrådan, anstiftan.

Yllä, adv.; hänellä on vaatteet yllä l. ylläns, han har kläder på sig; **-mainittu**, **-sanottu**, ofvannämnd, -bemäld, -anförd; — **-pito**, underhåll, vidmakthållande; — **-pitää**, underhåller, uppehåller.

Ylläinen, a. öfvermodig, öfverlefvig.

Yläkkö, s. öfvervåld, våld.

Yllättää, v. hinner upp, öfverväldigar, öfverraskar, öfverkommer.

Ylläyttää, v. öfverlastar, betungar.

Ylpeilee, v. högmodas, stoltserar, yfsar.

Ylpeys, s. högfärd, högmod, stolthet.

Ylpeä, s. högfärdig, högmodig, stolt, bål.

Yltiöinen, a. fanatisk.

Yltiöllinen, a. j. s. radikal.

Ylty, s. retelse, uppeggelse.

Yltymys (-ksen), s. eggelse, retelse, uppvällning.

Yltyy, v. uppeggas, retas, tager öfverhand, stiger; viha y., vreden stiger l. höjes l. tager öfverhand; y. viha an, uppeggas till vrede; vesi y. vattnet stiger l. tager öfverhand.

Yltä, adv. j. post. öfver-, ofvanifrån; riisuu vaatteet yltänsä, klär af sig, aftager sina kläder; y. yli, öfverallt; y. ympäri, rundtomkring; — **-jumalainen**, panteist; — **-kylliä**, öfvernog, rundligen, i öfverflöd; — **-kylläinen**, öfvermätt, öfver mättan.

verflödande, öfversvinnelig; — **'leinen**, universel, universal, öfverallt förekommande.

linen, a. öfverflödande, yppig; våldsam, kränkande.

ää, v. räcker l. hinner upp, uppnår, får fast; bär fram.

ästelee, v. är bål, yfves, stoltserar.

. k. Yli; — **-kohta**, zenith; — **-kuu**, ymåne, ny; — **-maa**, **-mäki**, upp**rbacke**; högland; — **-saksa**, högtyska; — **-tasanko**, högslätt, platå.

inen, a. högländ; k. Ylinen; — **slaakso**, högslätt; — **-ismaa**, högland.

nkö, s. höjdsträckning, höjd, högland.

nköläinen, s. högländare.

nne (-nteen), s. mindre höjd, rygg; — **-seutu**, högländ trakt.

ävä, a. högländ, något hög; k. Ylevä.

ällä y. m., k. Ylhällä j. n. e.

ö. Ylöllinen, Ylön y. m., k. Yli, Ylellinen, Ylen j. n. e.

ös, adv. upp; panee y., sätter l. tecknar upp; y. ja alas, y. alas, upp och ned; — **-alaisin**, upp och nedvändt, upp och ned, öfverända; — **-astuminen**, uppstigande, uppfart; — **-kantaa**, uppbär; — **-kantaja**, **-kanto-mies**, uppbördsman; — **-kanto**, uppbörd; — **-kanto-kirja**, uppbördslängd; — **-kirjoittaa**, uppskrifver; — **-mentävä**, uppgång; — **-nosto**, upplyftning, uppfordring; — **-nousu**, uppstigning; — **-nousemus**, uppståndelse *(de dödas)*; — **-pito**, uppehälle, underhåll; — **-pitää**, uppehåller, underhåller; — **-purkaa**, uppackar: — **-päin**, uppåt, uppför; — **-sanomus**, uppsägning.

mmä, s.; tuli ymmälle, visste ej ut eller in på sig, blef villrådig; on ymmällä, är villrådig, är handfallen.

mmärre (-teen), s. begrepp.

mmärrettävä, a. begriplig, fattlig.

mmärrettävästi, adv. begripligen, begripligtvis, välförståendes.

mmärrykselinen, a. intellektuel.

mmärrys (-ksen), s. förstånd, insigt; sanain y., ordens betydelse; — **-usko**, rationalism.

mmärtämätön, a. oförståndig, oförstådd, obegriplig.

Ymmärtäväinen, a. förståndig, klok, vislig.

Ymmärtää, v. förstår, inser.

Ymppää, v. ympar.

Ymppioksa, s. ympqvist.

Ympyriäinen, a. rund.

Ympyrä, s. cirkel, rundel; — **-nkaari**, cirkelbåge; — **-nleikkale**, cirkelsegment; — **-lohkare**, cirkelsektor.

Ympäri, adv. j. postp. omkring; y. huonetta, omkring l. hit och dit i rummet: huoneen y., omkring l. rundtomkring rummet; panee puun y. l. ympärille, lägger omkring trädet; seisovat y. l. ympärillä, stå omkring; ottaa ympäriltä, tager bort kringifrån; menee ympäritse, går rundtom l. omkring; kaivaa y., kringgräfver; viskaa y., kringkastar; kulkee y., kringår, far omkring; sitoo y., ombinder, kringbinder; y. mitaten, i omkrets; ympärillä oleva, kringliggande; — **-kulkeminen**, **-kulku**, cirkulation, kretslopp; — **-kirjoitus**, omskrift; — **-käynti**, kringgående; — **-leikkaus**, omskärelse; — **-purjehdus**, kringsegling.

Ympäristö, s. omnejd, omgifning, trakten rundtomkring, kringliggande nejd.

Ympärys (-ksen), s. krets, omkrets, periferi; omslag; — **-kirjoitus**, kringskrifning, omskrift; — **-muuri**, ringmur; — **-raja**, omkretsa.

Ympärystä, s. trakten l. platsen rundtomkring, omgifning, omslag.

Ympäröi l. **-öitsee**, v. omgifver, omringar, kringgår, kringränner, kringflyter; omskrifver *(geom.)*.

Ynii, **ynisee**, v. gnäller *(svagt)*, bölar fint.

Ynnä, adv. tillika med, jemte, tillsammans.

Ynseys, s. sidovördnad, sturskhet.

Ynseä, a. motesträfvig, snäsig, sturuk, genvördig.

Ynsistelee, v. sturskas, visar sidovördnad, tredskas.

Ynähtää, v. gnäller l. qvider till.

Ypykkä, s. kulle, knubb.

Ypö, adv.; y. yksin, helt allena.

Yrcä l. **yrheä**, a. knarrig, vresig, otålig, trötsig.

Yrhii, v. talar vresigt, sturskas.

Yrisee, v. knarrar, morrar, talar trotsigt.

Yrittelijäs, a. tilltagsen, företagsam.

Yrittää, v. försöker, företager sig, bemödar sig, ärnar, är i begrepp att; y. sanomaan l. sanoa, försöker l. är i beråd att säga; y. tuiskuksi, lagar sig till yrväder.

Yritys, s. företag, försök, bemödande, afsigt, plan; tulipalon y., tillbud till eldsvåda.

Yrki (yren), s. liten stund.

Yrkä l. yrkö, s. brudgum; *(Kalev.)* ungersven, man.

Yrmeä l. yrmy, a. vresig, snäsig, knarrig, motvillig, ledsen.

Yrmii l. yrmyilee, v. är l. går vresig l. knarrig, knorrar, knotar; y. ruokaa, knorrar öfver l. klandrar maten; käy y., går vresig l. knotande omkring.

Yrrii, -stelee, v. brummar, beter sig knarrigt.

Yrtti, s. ört, kryddväxt; — **-tarha**, örtagård; kryddgård.

Yrähtää, v. ryter till, brummar l. morrar till.

Yskii, v. hostar,

Yskinä, s. hostning.

Yskittää, v. retar till hostning, framkallar hosta; minua y., jag måste hosta, jag besväras af hosta.

Yskä, s. hosta, qvarka; *(Kalev.)* bröst; minä olen yskässä l. minussa on yskää, jag lider af l. har hosta.

Yskäinen, a. hostig, hostande.

Yskäisee, v. hostar till.

Ystävys (-ksen), s. en af vännerna; ystävykset, vänner sinsemellan.

Ystävystelee, v. fraterniserar, beter sig vänligt.

Ystävystyy, -ytyy, v. blir vän, fraterniseras.

Ystävyttää, v. gör till vän; fraterniserar.

Ystävyydellinen, a. vänskaplig, vänskapsfull.

Ystävyydetön, a. ovänlig.

Ystävyys (-den), s. vänskap.

Ystävä, s. vän; väninna; — **-ntyö**, vänskapstjenst.

Ystävällinen, a. vänlig, vänskaplig, förtrolig, familier.

Ystävällisesti, adv. vänligt, vänligen, vänskapligt.

Ystävällisyys (-den), s. vänlighet, vänskaplighet, förtrolighet.

Ystävätön, a. utan vän, vänlös; ovänlig.

Ystävöittelee, k. **Ystävystelee**.

Ytelä, a. sötaktig, äcklig.

Ytimellinen, -käs, a. märgrik, [illegible] saftig.

Ytimetön, a. utan märg, utan [illegible] märglös, saftlös.

Yty = **Ydin**.

Ytymäinen, a. märgaktig.

Yö, s. natt; yöllä, om natten; [illegible] pitää yötä, är öfver natten, [illegible] gar natten; jää yöksi, blir till [illegible] ver natten; myöhään yöhön [illegible] l. långt in på natten; hyvää y[illegible] god natt; yön seutuun l. seu[illegible] sa, under nattens lopp; lähti y[illegible] selkään, begaf sig ut emot [illegible] natten; yöt päivät, nätter och [illegible] gar *(igenom)*; öin päivin, natt och dag, både nätter och dagar; [illegible] dessa ja yössä, inom natt och [illegible] yön aika l. seutu, nattetid; [illegible] vanha, nattgammal; puoliyö, [illegible] kiyö, sydänyö, midnatt; — **-[illegible]**, nattkärl; — **-jalkalainen, -juoksija**, nattlöpare, nattsvärmare; — **-[illegible]**, hela natten, natten igenom, [illegible] — **-kautinen**, hela natten [illegible], nattlång; — **-kenkä**, nattsko; [illegible] käy yökenkässä, är på [illegible] meri; — **-korttieri**, nattqvarter, [illegible] herberge; — **-kunta**, nattbol; — **-kylmä**, nattfrost; — **-leikko** l. **-lepakko**, nattlapp, flädermus; [illegible] la; — **-leilakka**, nattskärra, [illegible] — **-maja**, nattlogis, -qvarter; — **-[illegible]ha**, nattro; — **-ruoka**, nattfoder; — **-sija**, nattläger; nattqvarter; — **-sydän**, midnatt; — **-vaatteet**, [illegible] nattkläder; — **-vartija**, nattvakt; — **-vartio**, nattväkt; — **-vieras**, [illegible] gäst, nattfrämmande.

Yödyttää, v. håller l. lemnar [illegible] ver natten, hyser till natten, [illegible] ngn blir öfver natten.

Yökkö, s. flädermus, nattlapp; [illegible] uggla.

Yökkii, v. kastar upp, spyr.

Yöksyy, v. förvillas.

Yöllinen, a. nattlig, nattetid skeende, nattstånden, nattgammal; — a. [illegible] der, qvällsvard.

Yönen, k. **Öinen**.

Yöpyy, -tyy, v. blir öfver natten, [illegible] ger nattqvarter.

Yötelee, v. tillbringar natten, håller natt.

Yötinen, a. nattlig, hela natten [illegible] de, nattlång

Yöttelee, v. hyser öfver natten; tillbringar natten.
Yöttää, v. gifver nattqvarter, hyser öfver natten.
Yöttää, v. ödelägger, förstör.
Yötyri, s. nattstrykare l. -svärmare; nattvandrare; nattgäst.

Z.

Z on alkupuustavina ainoastaan vieraskielisissä sanoissa. Esimerkkeinä olkoot seuraavat.
Zebaotti, s. zebaot.
Zenitti, s. zenit.
Zodiakki, s. zodiak.
Zodiakillinen, a. zodiakal.
Zoologia, s. zoologi.

Å.

Å alkaa ainoastaan skandinavilaisia nomina propria.

Ä.

Äes (äkeen), s. harf.
Äestää, v. harfvar.
Äh, int. oh, ah; fy.
Ähisee, v. stönar, pustar.
Ähky, s. stön; kolik, bukref.
Ähkyy, -ää, v. pustar, stånkar.
Ähkäytyy, v. blir stönande, blir andtruten; blir förstoppad.
Ähmii, v. stönar, suckar, arbetar flåsande.
Ähmä, s. pustning; harm, förargelse, förtret.
Ähmäröinen, a. flåsande *(af väder)*, stönande *(af kolik)*, väderstinn, däst.
Ähriä, v. är trög, stökar; råddar.
Ähriö, -imys, s. stökare; råddare, klåpare.
Ähä(h), int. ahah.
Ähähtää, v. ropar ähäh, flåsar l. pustar till.
Äidillinen, a. moderlig; som har moder.
Äidintimä, s. styfmoder.
Äidiön, a. moderlös.
Äijä, s. gubbe; — a. mycken, stor; äijäseni, gubbe lilla; äijä l. äljältä matkaa, aikaa, mycken l. lång sträcka, tid; — -**nparta**, råfrumpor, gubbegräs.
Äijämäinen, a. gubblik.
Äikeä, a. häftig, skarp, duktig.
Äikis, int. se den, ser du.
Äikistelee, v. begabbar, retar, förebrår.
Äikkä, s. larm; skygghet, skyggning; — -**päinen**, skyggande.
Äikähtää, v. ropar till af *(af skräck)*, spritter till, skyggar.
Äilehtii, v. glänser, skimrar; svider.
Äimentyy, -istyy, v. blir orörlig, förstummas, förlorar medvetandet, förbluffas.
Äimeröinen, a. dåsig; orörlig.
Äimys, s. orörligt l. dåsigt tillstånd; on äimyksissä, är känslolös l. i dvala.
Äimä, s. gröfre synål, stoppnål, segelnål; 2) a. stel; lyö äimäksi, slår till orörlig l. stum.
Äitelä, a. äcklig, sötig, fadd.
Äitelöittää, v. gör äcklig; känner äckel.
Äiti, s. moder; on äitiinsä, bräs på l. liknar sin mor; — -**kummi**, gumor; -**muori**, mersgumma; — -**puoli**, styfmor; — -**din-isä**, morfader; — -**äi-**

kieli, modersmål; — **-dinperintö**, mödernearf; — **-dinpuolinen**, mödernе, på mödernet; — **-dinäiti**, mormor.

Äittelee, v. är ledsen l. stucken, visar sig ondsint, sturskas.

Äityy, v. eggas, retas, blir ifrig, får krafter.

Äkeellinen, a. som har harf, med harf försedd; 2) vresig, retlig.

Äkeys (-den), s. häftighet, arghet, skärpa, snarstickenhet.

Äkeytyy, v. blir häftig l. vresig; kommer hastigt, hastar.

Äkeä, a. häftig, skarp, arg, retsam, snarsticken: ä. koira, arg hund; ä. koski, strid l. häftig fors; on äkeissään, är förargad l. förtretad; — **-suolainen**, skarpsaltad.

Äkillinen, a. plötslig, hastig, brådstörtad; häftig, momentan.

Äkimys (-ksen), s. istadig häst; vresig menniska, brushufvud.

Äkisti, adv. hastigt, plötsligt.

Äkittää, v. staplar, stammar, hackar.

Äkki, a. plötslig; — **-arvaamatta**, alldeles oförmodadt; — **-karkaus**, öfrumpling; — **-jyrkkä**, tvärbrant; — **-kuolema**, bråddöd; — **-pikaisuus**, brådskilnad; — **-päinen**, häftig, besinningslös: istadig; — **-päätä**, hufvudstupa, plötsligt; — **-syvä**, bråddjup, brant; — **-väärä**, tvärböjd.

Äkkinäinen, a. brant, brådstört; hetsig, häftig; okunnig, ovan, obekant.

Äkkiä, adv. hastigt; yht'äkkiä, plötsligt, helt hastigt.

Äkkäytyy, v. blir varsnad, igenkännes hastigt.

Äkkää, v. varsnar, bemärker.

Äksieraa, v. exercerar.

Äksy, a. istadig, obändig; vresig, snarsticken.

Äkä, s. groll, agg; on äissään, är vredgad: — **-pussi**, **-tuppi**, argbigga, argsippa.

Äkäilee, v. beter sig vresigt, är vresig l. arg, är istadig.

Äkäinen, a. ondsint, vresig, häftig, otålig, istadig, hårdnackad.

Äkältelee, v. är vresig l. istadig; förlorar andan, kiknar; känner äckel.

Äkämys, k. **Äkimys**.

Äkämystyy, v. blir vresig l. häftig l. vredgad; häpnar.

Äkämä, s. karbunkel, spikböld.

Äkäyttää, v. gör vresig l. istadig, gör vredgad, uppretar, förtörnar; har att häpna, bryr; minua ä., jag är ledsen l. förargad, det förtretar mig.

Äkäytyy, v. blir förtretad l. vred, blir istadig, blir halsstarrig; häpnar.

Äköittää, k. **Äkäyttää**.

Äleä, a. gäll, gnällande.

Älinä, s. olåt, larm.

Älisee, v. larmar, gnäller.

Älkää, katso **Älä**.

Älköön, älkööt, katso **Älä**.

Älli, s. nyck, grill; tölp, gaper.

Ällistelee, v. står och gapar, glor, står tölpig.

Ällistys (-ksen), s. häpenhet, häpnad.

Ällistyttää, v. gör häpen l. försagd, slår med häpnad, förvirrar, förstummar.

Ällistyy, v. blir förbluffad, förstummas, hisnar, öfverfalles af blygsel.

Ällähtää, v. baxnar, förvirras.

Älläilee, v. står och gapar, står häpen; 2) är nyckfull, envisas.

Ällämystyy, v. baxnar, häpnar, slås med häpnad, förvirras.

Ällämöitsee, v. gapar af häpenhet, står och gapar; beter sig afvita l. tölpigt.

Ällös, k. **Älä**.

Älppi, s. mening, gissning.

Älväisee, v. undertrycker, qväfver.

Älvänä, s. dumhufvud, stoll.

Äly, s. snille, skarpsinne, vett, förstånd, slughet: ei ole älyä, har ej vett: on oikealla älyllä, är vid sitt fulla förstånd; — **-mies**, **-niekka**, snille, snillrik menniska; — **-nlahja**, snillegåfva.

Älyinen, -käs, -llinen, a. snillrik, skarpsinnig, insigtsfull, förståndig, fintlig, slug.

Älytön, a. fåkunnig, oförståndig, oförnuftig.

Älyää, v. begriper, fattar; erinrar sig.

Älä, älköön, älkäämme, älkää l. **älkäätte, älköön**, kieltoinen imperativi; älä mene, gå icke; älkäämme tehkö, låtom oss ej göra; älkää olko, varen icke; älköön menkö, han må ej gå.

Älähtää, v. gnäller till.

Äläjää, v. gnäller, skriker, gråter, jämrar sig.

Ämmä, s. gumma, käring; lasten ämmä, barnmorska, jordegumma; — **-lauri**, man som står under toffeln — **-nhillukka** l. **-nilluikka**, käringbär

jungfrubär; — -nheinä l. -rais, vinterkrasse.
Ämmäkäs, -mäinen, a. käringaktig, gummaktig.
Ämmällinen, a. som har gumma; käringaktig.
Ämpäri, s. ämbar; ämpärillinen, ett ämbar fullt.
Ämyri, s. trädlur.
Änge (-keen), s. trängning, trångmål, plåga.
Ängertää, -ästää, v. tränger på, tränger, fordrar l. påstår trotsigt.
Änisee, v. gnäller, piper.
Änkeä, a. svår, tröng, tjock, stor.
Änkistyy, v. blir inskränkt.
Änkkä, a. stammande.
Änkkää, -yttää, v. stammar.
Änkää, v. tränger, trycker, pockar, fordrar l. påstår trotsigt.
Äntti, s. skick; saa äntiin, får till stånd, får gjordt.
Äpärä, a. senfödd, senväxt; oäkta; led, vrång; — s. efterslätter; — -heinä, eftergrös, ärfving; — -lapsi, oäkta barn; — -sukulainen, oäkta blodsförvandt.
Äpäröitsee, v. slår ut skott efter slättern l. skörden.
Äpö l. äpönen, s. senfödt lam; klemadt barn, morsgris.
Äreys (-den), s. vresighet, knarrighet.
Äreä, a. vresig, knarrig, retlig.
Ärhäkkä, a. häftig, kitslig, rask, modig.
Äriseе, v. morrar, brummar.
Äristää, äriseyttää, v. har att morra, retar, ärtar.
Ärjy, s. ryt, skri, tjut, häftig vind, storm, stormväg.
Ärjyy, -yilee, v. ryter, tjuter, stormar.
Ärjäntää, -isee, v. ryter till, anfaller *(i vredesmod)*.
Ärjäs, a. rytande, vresig.
Ärjästelee, v. talar rytande l. vresigt, ryter fortfarande.
Ärmii, v. jollrar; tåtar till.
Ärmätti, s. lymmel, slyngel: grinolle; stackare.
Ärryttää l. ärsyttää, v. retar, hetsar, tussar.
Ärty, s. retelse; saa ärtyä, retas till, får eggelse, förvärras, tilltager.
Ärtyvämen, a. retlig.
Ärtyy, v. retas, upptändes af vrede; tauti ä., sjukdomen förvärras: ärtynyt haava, inflammeradt sår.
Ärähtää, v. morrar till, brummar till.
Äskeinen, a. nyligen skedd, nysaförfluten.
Äsken, adv. nyligen, nyss; först sedan, då först; ä. syntynyt, nyfödd; ä. mainittu, nyssberörd; vasta ä., först nyligen; ä. annan, *(Kalev.)* då först ger jag.
Äskettäin, adv. helt nyss, nyligen.
Ässä, s. äss.
Ätyräs, a. tafatt, tåpig.
Ätyröitsee, v. beter sig tafatt, stular som ett barn.
Ätö, s. vekling, lättling.
Äveriäs, a. penningedryg, dryg, högdragen; — s. magnat, bjesse.
Äyheä, a. yfvig; svällande.
Äyhkeä, a. vresig, snäsig.
Äyhkii, -ää, v. snäser, fräser, ryter, pustar *(af vrede)*, vändas.
Äyhky, s. snäsning, fräsning, vredesmod: meren ä., hafssvall, dyning.
Äyhkäisee, v. fräser l. snäser till.
Äyri, s. öre, styfver.
Äyriäinen, s. kräfta.
Äyräs, s. åbrant, brant.
Äyräällinen, a. brantig, full med branter, till åbranten hörande, på åbranten belägen.
Äyskyy, -ää, v. skriker, är stor i mun, snäser.
Äyskäri, s. öskar.
Äytäri, s. vresig, knarrig; — s. kaxe.
Äytäröitsee, v. tilltalar vresigt; är öfversittare.
Ääliö, s. dumhufvud, slöhjerna.
Ääli, a. tafatt, oförmögen.
Ääläkkä, s. klagan, jämmer.
Äänekäs, -liäs, a. ljudlig, ljudstark, högljudd, ljudande, klingande.
Äänellinen, a. som har ljud l. röst, ljudande, ljudig; röstegande.
Äänellisyys, s. ljudighet, ljudande egenskap; saman-ä., af lika ljud, likaljudighet.
Äänestää, v. gifver ljud, väsnas, larmar; omröstar.
Ääneti, adv. ljudlöst, tyst, sakta; ole ä., var tyst.
Äänettömyys, s. ljudlöshet, tystnad.
Äänetön, a. ljudlös, utan röst l. stämma, mållös, tyst.
Ääni (-en), s. ljud, röst, läte, stämma, klang; hänellä on hyvä ä., han har god röst l. vacker stämma; kellossa on huono ä., klockan har dåligt ljud l. dålig klang; paha ä., missljud: kor-

pin ä., korpens läte l. röst; ä. lankee, rösten blir hes; puhun ääneensä, talar ljudeligen l. högt; neljälle äänelle, för fyra stämmor; yhteen ääneen, med en röst l. mun, på en gång; pitää ääntä, väsnas, larmar; antaa ääntä, ljuder, låter; antaa äänensä, ger sin röst; sai kymmenen ääntä, fick tio röster; äänen valta, rösträttighet; hänellä on istunnan ja äänen valta, han har säte och stämma; — **-asteikko**, röstskala; — **-jakso**, tonföljd; — **-kerta**, register; — **-koppa**, resonnansbotten; — **-laine**, ljudvåg; — **-luettelo**, röstlängd; — **-oppi**, ljudlära, prosodi; — **-valta**, rösträttighet; — **-valtainen**, röstberättigad.

Äänike, s. vokal.

Ääninen, a. som har ljud l. röst; kauniś-ääninen, med vacker röst l. vackert ljud; neliään., fyrstämmig, qvartett-; yksi . l. yhden-ä., enstämmig.

Äänittelee, v. gifver ljud, larmar, väsnas.

Äänne (-nteen), s. ljud, ton; — **-oppi**, prosodi.

Äännin (-ntimen), s. ljudorgan, talorgan; sträng *(på instrument)*.

Äännähtää, v. ljuder i hast l. litet, ger ljud ifrån sig.

Äännös (-sen), s. uttal, röst *(votum)*; — **-oikeus**, rösträtt.

Äännöstys (-ksen), s. omröstning, votering; julkinen ä., öppen omröstning; — **-esitys**, omröstningsproposition; — **-pöytäkirja**, voteringsprotokoll.

Äännöstää, v. omröstar, röstar, voterar.

Äännötön, a. tyst; ä. yhtiö, tyst l. kommanditbolag.

Ääntelee, v. gifver ljud, ljuder, klingar; uttalar, söker att uttala.

Ääntiö, s. vokal.

Ääntyväinen, a. ljudande; vokalisk.

Ääntyy, v. ljuder, uttalas.

Ääntäminen, s. uttal, prononciation; röstande.

Ääntää, v. uttalar, prononcerar; röstar, voterar.

Ääntö, s. uttal; omröstning: — **-lippu**, voteringssedel; — **-oikeus**, **-valta**, rösträtt; — **-valtainen**, röstberättigad.

Ääreen, postp. katso **Ääri**.

Äärehinen l. ääreinen, a. vid gränsen belägen, angränsande.

Äärellinen, a. som har rand l. kant, vid kanten l. bredvid varande.

Äärempi, a. komp. närmare kanten l. sidan varande; aflägsnare; on ääremmällä, ligger närmare l. mera åt kanten l. sidan; mene ääremmäksi l. ääremmälle, gå längre åt sidan l. längre bort.

Ääressä, äärestä, postp. k. **Ääri**.

Äärettömyys (-den), s. gränslöshet, oändlighet, ändlöshet, omätlighet.

Äärettömästi, adv. gränslöst, oändligen, ofantligt.

Ääretön (-ttömän), a. gränslös, oändlig, ändlös, omätlig, ofantlig; äärettömän suuri, ofantligt stor.

Ääri (-en), s. rand, kant, gräns, ände; maan l. mailman äärilin asti, till verldens ända, till jordens yttersta gränser; linnan äärellä, i närheten l. omgifningen af slottet; istuu pöydän, valkean, puteliu ääressä, sitter vid l. bredvid bordet, elden, buteljen; menee takan ääreen, går till l. bredvid ugnen; lähtee pöydän äärestä, kommer bort från bordet; äärin vierin, bräddfull, bräddfullt; — **-puoli**, gränskant, kant, sida; jää ääripuoleen, blir på sidan, blir åsidosatt.

Äärimmäinen, a. ytterst, ytterst l. längst på l. åt kanten l. gränsen; rivin ä., den sista l. ytterste i raden: ä. hätä, yttersta nöd.

Äärinen, a. som har kant l. gräns, till kanten l. randen hörande.

Äärrös (-ksen), s. randlist.

Äärtyy, v. utbreder sig vid kanten, vidgas; räcker ända till randen l. brädden.

Äärtää, v. förser med kant l. list l. bård, kantar.

Ö.

int. huh, hoh.
yy, **-ää**, v. stönar, pustar, flåsar.
ntää, v. pustar till.
n, a. nattlig; kolmiöinen, tre itter gammal, tre nätters; yksiöinen, en natt gammal; oäkta; öiseen kaan, på nattlig tid, nattetiden; isin, om nätterna.
ämö, **-öinen**, s. nattsvärmare; on istämöissä, är på nattsvärmeri.
sii, v. nattvandrar, är på nattsvärmeri l. nattliga äfventyr, besöker om atten.
telee, k. Yöttelee.
isee, v. mumlar, puttrar.
öttää, v. är butter, tjurar; stammar.
y, s. olja; on öljyssä, är i olja; ir oljig; — **-astia**, oljeflaska, oljetruka; — **-kakku**, oljekaka; — **-kiri**, oljosten; — **-marja**, oliv; — **-mylly**, oljeslageri; — **-mäki**, oljeberg; oljoberget; — **-nkorjuu**, oljeskörd; — **-nkaltainen**, oljaktig; — **-paperi**, kalkerpapper; — **-puu**, olivträd, oljoträd; — **-puun-oksa**, olivqvist; — **-sokeri**, oljesocker, glycerin; — **-väri**, oljefärg.
jyinen, a. oljig, oljad, af olja, oljaktig.
jymäinen, a. oljaktig.
Öljystyy, **-ttyy**, v. blir oljig.
Öljyää, v. oljar.
Öllerö, **-iskö**, s. dumhufvud.
Öllistelee, k. Ällistelee.
Önnähtyy, **-ää**, a. stapplar l. viker hastigt, studsar, baxnar, flatnar, häpnar.
Örisee, v. morrar, rosslar.
Örrähtää, v. qväfves, storknar.
Ötköttää, v. vräker sig.
Översti, s. öfverste; — **-luutnatti**, öfverstelöjtnant.
Öyhkeä l. öykkeä, a. uppblåst, skrytsam, öfvermodig, pockande.
Öyhkäilee l. öykkäilee, v. skryter; stolteserar; har uppstötningar.
Öyhkäisee, v. ryter till; fordrar l. yrkar spotskt.
Öyhkäri, s. storskrytare, uppblåst menniska, skrikhals.
Öyhkäys (-ksen), s. skryt, öfvermodigt fordrande; rytning.
Öyhkäyttää, v. gör uppblåst; åstadkommer kräkning; minua ö., jag har uppstötningar.
Öyhkää, v. skryter, prålar; fordrar l. yrkar spotskt l. öfvermodigt, ryter.
Öylätti, s. oblat, — **-rasia**, oblatask.
Öynästelee, v. efterspårar, snokar; k. Ounastelee.

Suomenmaan paikannimejä.

Aalanti l. **Ahvenanmaa**, Åland.
Ahvenkoski, Abborfors.
Ahlainen, Hvittisbofjärd.
Airisto, Erstan.
Akaa, Akkas.
Alatornio, Nedertorneå.
Alaveteli, Nedervetil.
Alavuus, Alavo.
Alkkula, Öfvertorneå.
Antrea l. **Antrein pitäjäs**, S:t Andreæ.
Artjärvi, Artsjö.
Artukainen, Artukais.
Askainen, Willnäs kapell.

Bergöö, Bergö.
Bomarsundi, Bomarsund.
Bromarvi, Bromarf.

Degerbyy, Degerby.
Dragsfiärdi, Dragsfjärd.

Eikneesi, Ekenäs.
Elimäki, Elimä.
Enontekinen, Enontekis.
Espoo, Esbo.
Eurajoki, Euraåminne.
Evijärvi, Sievi.
Evo, Evois.

Finbyy, Finnby.
Finström, Finnström.

Geeta, Geta.

Haapasaari, Aspö.
Hailuoto, Karlö.
Halsua, Halso.
Hamina, Fredrikshamn.
Hanko l. **Hankoniemi**, Hangö.
Hankoniemi, Hangöudd, Hangö.
Hartola, Gustaf Adolfs socken.
Helsinki l. **Helsingin kaup.**, Helsingfors.
Hiiden kartano l. **Hiitinen**, Hiitis (*gård*).
Hiitti, Hiitis (*församling*).
Houtskari, Houtskär.
Huittinen, Hvittis.

Hyrylä, Skafvaböle.
Hälhä, Boegård.
Häme l. **Hämeenmaa**, Tavastland.
Hämeenkyrö, Tavastkyrö.
Hämeenlinna, Tavastehus.

Iin pitäjäs l. **Ii**, Ijo.
Ikalinen, Ikalis.
Ilmajoki, Ilmola.
Ilomantsi, Ilomants.
Inari, Enare.
Inkoo, Ingo.
Isojoki, Storå.
Iso-Kyrö, Storkyrö.

Jaakkima, Jakimvara.
Jeppua, Jeppo.
Johanneksen pitäjäs, S:t Johannis.
Jokioinen, Jockis.
Joroinen, Jorois.
Juuka, Juga.
Juva, Jockas.
Juvankoski, Strömsdal.
Järvenpää, Träskända.

Kaarina, S:t Karins.
Kainuu l. **Kainunmaa**, Qvänland.
Kaipiainen, Kaipiais.
Kajaani, Kajana.
Kakin pitäjäs, Kakkis l. S:t Johannis.
Kallankirkko, Kuolajärvi.
Karjoki, Bötom kapell.
Karinainen, Karinais.
Karja, Karis.
Karjala, Karelen.
Karjalohja, Karislojo.
Karkkila, Högfors (i Wiitti).
Karunki, Karl Gustaf.
Kaskinen, Kaskö.
Kassila, Ångsjöholm.
Kausti, Kaustby.
Kellahti, Källfjärd.
Kellokoski, Mariefors.
Keltinen l. **Kelttu**, Keltis.
Kemijärvi, Kemiträsk.
Kemiö, Kimitto.
Kerava, Kervo.
Kestilä, Gestilä.

Keuruu, Keuru.
Kihti, Skiftet.
Kiikoinen, Kiikois.
Kirkkonummi, Kyrkslätt.
Kiskonkartano, Kiskobol.
Kitilä, Kidelä.
Kiukainen, Kiukais.
Kivennapa, Kivinebb.
Kivikirkko, Messuby.
Kivimaa l. **Kustavi**, Gustafs kapell.
Koivisto, Björkö (*i Wib. län*).
Kokemäki, Kumo; **Kokemäenjoki**, Kumoelf.
Kokkola, Gamla Karleby.
Kononsaari, Konevits.
Korkeakoski, Högfors (*vid Kymmene*).
Korsnäsi, Korsnäs.
Kruunubyy, Kronoby.
Kuhmoinen, Kuhmois.
Kullaa, Kulla.
Kupittaa, Kuppis.
Kurkijoki, Kronoborg.
Kurkku, Qvarken.
Kustaus, Gustaf Adolfs socken.
Kuusluoto l. **Kuusisto**, Kustö.
Kylliälä, Nygård (*i Wib. socken*).
Kymi, Kymmene; **Kymenjoki**, Kymmene-elf; **Kymenkartano**, Kymmenegård.
Kyrksletti, Kyrkslätt.
Kyröskoski, Kyröfors.
Kytäjä, Näs.
Käkisalmi, Kexholm.
Kälviä, Kelviä.
Köyliö, Kjulo.
Köyliön kartano, Kjuloholm.
Köökari, Kökar.

Laatokka, Ladoga.
Laihia, Laihela.
Laitila, Letala.
Lankoski, Långfors.
Lapinmaa, Lappland.
Lapin pitäjäs, Lappo (*i Åbo län*).
Lappeenranta, Willmanstrand.
Lappeen pitäjäs l. **Lapvesi**, Lappvesi l. Willmanstrands socken.
Lappi, Lappmark.
Laptreski, Lapträsk.
Lapua, Lappo (*i Wasa län*).
Lapuan-Joensuu, Ny-Karleby.
Lapviikki, Lappvik.
Lapvärtti, Lappfjärd.
Laukaa, Laukas.
Lehtisalo, -saari, Löfö.
Leiheperä, Fredriksfors (*bruk*).
Lemi, Klemis.
Lempisaari, Lemsjöholm.
Lempoinen, Lempois.
Lepaa, Stjernsund.
Levanpelto, Kulla.
Lieto, Lundo.
Liperi, Libelits.
Littoinen, Littois.
Lohja, Lojo.
Lohtaja, Lohteå.
Loimaa, Loimijoki.
Louhisaari, Willnäs (*gård*).
Loviisa, Lovisa.
Luopioinen, Luopiois.
Luoto, Larsmo.

Maarianhamina, Mariehamn.
Maarianpitäjäs, S:t Marie.
Maksamaa, Maxmo.
Malmi, Malm.
Marttila, S:t Mårtens.
Merenkurkku, Qvarken.
Merikarvia, Sastmola.
Messukylä, Messuby.
Mietoinen, Mietois.
Munapirtti, Mogenport.
Muola, Mohla.
Mustio, Svartå.
Mynämäki, Wirmo.
Myrskylä, Mörskom.
Männäinen, Mennäs.

Naantali, Nådendal.
Napue, Napo.
Navo l. **Nauvo**, Nagu.
Nikkilä, Nickby.
Noormarkku, Norrmark.
Nousiainen, Nousis.
Nummi l. **Nummen kappeli**, Nummis.
Nummen pitäjäs, S:t Karins.
Nurmi, Nurmis (station).
Nurmes, Nurmis (socken).
Nuutajärvi, Notsjö.
Närpiö l. **Närpää**, Nerpes.

Oitenkylä l. **Oitti**, Ois.
Oravainen, Oravais.
Orismala, Orisberg.
Oulainen, Oulais.
Oulu, Uleå, Uleåborg.
Oulujoki, Uleåelf.
Oulunkylä, Ågelby.
Oulunsalo, Uleåsalö.

Paakarla, Bagarla.
Paattinen l. **Pattiskorpi**, Paattis.
Paimio, Pemar.
Parainen, Pargas.
Peerno l. **Pernaja**, Perno.

Kiova, Kiev.
Kirkkovalta, Kyrkostaten.
Konstantinopoli, Konstantinopel.
Koskenkirkko, Kosch.
Krakova, Krakau.
Kreikka, Grekland.
Kruunstatti, Kronstadt.
Kullanmaa, Goldenbeck.
Kurensaari, Ösel.
Kuurinmaa, Kurland.
Kuusalo, Kusal.
Kuusoja, Peterhof.
Kyöpenhamina, Köpenhamn.
Kärntti, Kärnthen.
Kööli, Kölen.

Laukaanjoki, Luga.
Lempola, Lembala.
Liettua, Litthauen.
Lihois, Leal.
Liivinmaa, Lifland.
Lombardia, Lombardiet.
Lontoo, London.
Luulaja, Luleå.
Lyypekki, Lybeck.
Länsenmaa, Wiek.
Länsi-India, Westindien.
Länsi-pohja, Westerbotten.
Lätinmaa, Lettland.

Makedonia, Macedonien.
Meiningi, Meiningen.
Meklenpuri, Mecklenburg.
Miittava, Mitau.
Moldava, Moldau.
Moskova, Moskva.
Muhonmaa, Moon.
Musta meri, Svarta hafvet.
Määri, Mähren.

Naisaari, Nargö.
Nassava, Nassau.
Napoli l. **Neapeli**, Neapel.
Nikkola, Maholm.
Norja, Norge.
Nuolijoki, Strelna.

Oldenpuri, Oldenburg.
Osmanin-valta, Osmaniska riket.
Osmussaari, Odensholm.

Paiteenlinna, Weissenstein.
Palestina, Palestina.
Paltiski, Baltischport.
Pariisi, Paris.
Peipsenjärvi, Peipus.
Penisaari, Pensaar.
Pernoo, Pernau.
Persia, Persien.
Petroskoi, Petrosavodsk.
Pietarhovi, Peterhof.
Pietari, S:t Petersburg.
Pihkava, Pleskov.
Piisaari, Biskopsö.
Piitime, Piteå.
Pohjanmeri, Nordsjön.
Pohjois-Amerika, Nord-Amerika.
Polynesia, Polynesien.
Pommeri, Pommern.
Poosi, Posen.
Portukali, Portugal.
Potsamanlinna, Oberpahlen.
Preussi, Preussen.
Punainen meri, Röda hafvet.
Puola, Pohlen.
Pyömi, Böhmen.

Rakoveri, Wesenberg.
Rampova, Oranienbaum.
Ranska l. **Ranskanmaa**, Frankrike.
Reini, Rhen.
Riika, Riga.
Ristikirkko, Kreutz.
Ritala, Röthel.
Rooni, Rhon.
Ruija, Finmarken (i *Norge*); Norge.
Rumania, Rumänien.
Runosaari, Runö.
Ruomi, Rom.
Ruotsi, Sverige.
Rääveli, Reval.

Saarenmaa, Ösel.
Saksa l. **Saksanmaa**, Tyskland.
Saksi, Sachsen.
Sardinia, Sardinien.
Serbia, Serbien.
Sicilia, Sicilien.
Siepenpyri, Siebenbürgen.
Siperia, Sibirien.
Skandinavia, Skandinavien.
Skotlanti, Skottland.
Sleesia, Schlesien.
Sleesvigi, Schlesvig.
Sondershausi, Sondershausen.
Sweitsi, Schweiz.
Syväri, Svir.

Tallinna, Reval.
Tanska l. **Tanskanmaa**, Danmark.
Tarto l. **Tartolinna**, Dorpat.
Tiipetti, Tibet.
Tirooli, Tyrolen.
Toukojoki, Düna.

Tsaarien-Hovi, Zarskoje-Selo.
Tukholmi, Stockholm.
Tunai, Donau.
Turja, Norge, Lappland.
Turkinmaa, **Turkki**, Turkiet.
Tuuteri, Duderhof.
Tyrrinkirkko, Turgel.
Tyyni meri, Stilla hafvet.

Unkari, Ungern.
Uumaja, Umeå.

Walakkia, Walachiet.
Walkiakirkko, Moloskovits.
Walkonlinna, Walk.
Warsaova, Warschau.
Welhojoki, Wolchow.
Wenjoki, Slavanka.
Wennonlinna, Wenden.
Wenäjä, Ryssland.
Weron kaup., Werro.
Wesisaari, Wadsö.
Westerbotni, Westerbotten.
Wienanjoki, Dvina.
Wienanmeri, Hvita hafvet.
Wikkala, Fikkel.
Willanti, Fellin.
Wiro, **Wironmaa**, Wierland, Estland.
Woionmaa, Öland.
Worejanvuono, Warangerfjord.
Wuoleenkirkko, Wohles.
Wyrtemperi, Würtenberg.
Wäinänjoki, Düna.
Wälimeri, Medelhafvet.

Yhdys-Wallat, Förenta Staterna.

Ääninen, Onega.

Ölanti, Öland.
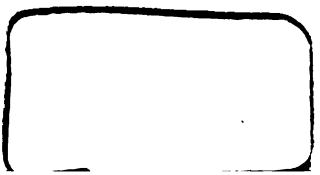
OCT 14 1937